

தி துணை.

தூராழ்வார்

இப்புத்தகம் ற்றியருளிய

பிராரதம்.

க. முகம்

இது,

உ. மகம்

நெய்யாதினவித்துவானும்

ங. அ

துச் சைவநூற்பரிசோதகருமாகிய

சேற்றி

ச. வ

பிரமணியக்கவிராயராஜர்

ளக்கொண்டு பரிசோதித்து

ரு.

எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்]

வெளியிடப்பெற்றது.

ஈ.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பிரசுரம்—கூ.

துரைத் தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

சகாப்தம்—கவு. ௪௭.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. முகவுரை.

உ. மகாபாரத மூலம்.

ங. அரும்பதவுரை.

ச. விஷயசூசிகை.

ரு. அபிதான அகராதி.

க. தொகையகராதி.

எ. சூசீபத்திரம்.

அ. செய்யுளகராதி.

ஈ. பிழைதிருத்தம்.

1. The first part of the document is a title page.

2. The second part is a table of contents.

3. The third part is a list of figures.

4. The fourth part is a list of tables.

5. The fifth part is a list of references.

6. The sixth part is a list of appendices.

7. The seventh part is a list of footnotes.

8. The eighth part is a list of glossary.

9. The ninth part is a list of abbreviations.

10. The tenth part is a list of symbols.

11. The eleventh part is a list of units.

12. The twelfth part is a list of conventions.

13. The thirteenth part is a list of definitions.

14. The fourteenth part is a list of terms.

15. The fifteenth part is a list of acronyms.

சென்னை

புது

பெருங்குடி

புது

வ

தமிழ்

கலை

மே

புது

புது

வ

கண்பதிதனை

மு க வு ரை .

மேருமால் வரையின் மேதினியுய்யப்

பாரதம் உரைந்த பண்ணவன்

சீரடிச் சமலஞ் சிரத்தணி வோமே.

பாரதி என்னுஞ் சொற்குப் பாதவம்ச் சுவாசரின் சரித்திரம் கூறுதல் என்பது பொருளாகக் கொள்க. இது முதலுலாற் பெற்ற பெயர். என்முகூறிய பாதனென்பவன் சரித்திரகுலவாசரிலே சூழ்பந்த மகாராஜன் பத்தரன். இவன் சகல கலைகளிலும் வல்லவானாக உலகத்தை தன்னடிப்பித்தல் செங்கொல் செலுத்திக்காக்குங் காலையிலே தேவநாயுத்தத்தில் இந்நான் அஞ்சிப் புறங்கொடுத்தபோது அசுரர்களைச் சேயித்துத் தேவலோகத்தைச் சாத்திதவி மிகப் பிரசித்திபெற்று நூறுயாகமுஞ் செய்தவன்; குருகுலச்சூரக்கம்-உசு; உள-ஆங்க கங்கனிற் காண்க. இவன் வம்சத்துற் பவித்தவர் பாரதி; அவர் மிகப்பலராயினும், அவர்களின் மிகப்பிரசித்தி பெற்றிருந்தவர் தேவர் முதலோரம்சங்களாற் பிறந்த பாண்டவர் துரியோதனாதியரென்க. அவர் சரித்திரக்கூறு தால் பாரதமென்பப்பட்டது. இது * தந்திதாந்த நாமம். கிரியையுளுமமுக்கிய ஸிபாகங்கனையும், பதி முதலிய பொருளினிலக்கணங்களையும், புருஷாந்த நரங்கனையும், எல்லாக்கலைகளின் சாரங்களையும், ஒவ்வொரு மந்திரங்களுக் குரிய தேவர் முனிவர்களையும், வருணச்சிவ நருமங்களையும், அரசரீதி முதலியவைகளையும் கூறுதலானும், வேதத்தை இருக்கு முதலாகப் பகுத்த வியாசமுனிவர் கூற, உலகபூய்யுமாறு விநாயகமூர்த்தி பெழுதியுள்ளமையானும் இப்பாரதத்தை வேதங் களுடன் சேர்ந்து ஐந்தாம் வேதமென்பார்: (பாரத: பஞ்சமோவேத:) என்றும், “நீடாழியுலகத்துமறைநல்லோடைந்தென்று நிலைநிற்கவே -- வாடாதவவாய்மை முனி ராசன் மாபாரதஞ்சொன்னான்” என்றும் கூறியிருத்தல் காண்க. ஐந்தாம் வேதமாகிய மேம்பாடுடைமையால், இதற்கு மகாபாரதம் என விசேடணங்கொடுத்துக்கூறினரென்பர். இதனை இதிகாசமென்றுங் கூறுவர். (இதிகாசம் - தர்மார்த்த முதலிய பயனைத்தரும் பழைய சரித்திர வாலாற்றைக் கூறுதலென்க.) இதிகாசமும், புராணமும் வேதத்தின் கருத்தை நியாயப்பிரமாணங்களால் விளக்குதலால் இவ்விரண்டினையும் வேதத்திற்கு உபப்பிரஹ்மணங்களென்பர். (உபப்பிரஹ்மணம் என்பதற்கு விளக்கச் செய்வது என்பது பொருள்.)

* தந்திதாந்தமாவது: ஒரு வடசொல் சிறிது வேறுபட்டுத் தன் பொருளையாயினுந் தன்னோடியுடைய பொருளையாயினு முணர்த்துவது.

புராணமாவது. “மணித்திரள் படுகடன் மாநிலவரைப்பிற் றுலகமுந்தத்துவ நிலையு—மன்னமுன்னுள் வகுத்தவிர்த்தாந்தமு— குறு மடைவுமந்வந்தா—தியற்கையும் புவவரிருடியர் மரபு—மயக்க யினர் சரிதமு—மென்னு மைவகையிலக்கணமுடையது” என்பர்; இ வேதமென்றும், இதிகாசமென்றும் கூறப்படு மகத்துவமுடைய இம்ம ஆதியிற்குரிய விபாச முனிவர் வரலாறு:—

பிரமபுத்திரராகிய வசிஷ்ட முனிவர் புத்திரர் சத்திமுனிவர் பெற்ற பராசாமுனிவர் துவாபா யுகத்தித்யிலே உலக முப்பும்படி நன்ன செய்யுமெரு புத்திரனைப் பெறவேண்டுமென்று கருதி, அதற்குரியகாலம் வருமானவு தவத்திலிந் தார்; அக்காலஞ் சமீபித்தலும் ஒருபெண்ணைக் கூடவேண்டுமென் தவநிலைத் டெழுந்து யமுநாதியிலோடத்திலேறிச் செல்லும்போது ஆகாயத்திற் தாங்குறி, த நஷத்திர முச்சமாயிருத்தல் கண்டு அவ்வோடத்தை நடத்துகின்ற கணியாகிய மச கந்தி யிசையுமாறு தன் கருத்தினைத் தெரிவித்து அவளை மண்கைப் பருவமும் பரிடா கந்தமுமுடையவளாக்கி விபூதியைத் தூவிப் பனியினாலே சூரியனை மறைத்துப் பசு வ பிரவுபோலாக்கி யொருதிடருமுண்டாக்கி அவ்விடத்திலே அவளைக்கூடி ஒரு புத் திரரைப் பெற்றார். நதியின் கண்ணுண்டாகிய தீவிலே பிறந்தமை நால் துவைபாயுள் எனப்பெயர் பெற்றார். பின் வேதங்களை வகுத்த காரணத்தால் வேதவிபாசரென பெயர் பெற்றார். பின் அம்முனிவர்தந்தையார் உணர்த்துவனவற் றாந்து திருநந்தி டெ வர் மாணக்கராகிய சனற்குமார முனிவரையடைந்து அவர்பாற் று கற்கவேண்டிவனம வும் கற்றுயர்ந்து தவத்தினுமிக்கோராய் விளங்கினர். உலகிறு கலத்தியால் ஒன்றா டு கலந்திருந்த வேதங்களைச்சிக்கலுத்து முறைப்படுத்தி இருக்கு, எதிர், சாமம், அதர் ணமென நான்காகப்பகுத்தும், நூற்றைம்பத்தாறு அதிகரணங்களை யுட்கொண்ட ஐ னூற்றைம்பத்தைந்து சூத்திரங்களை யுடையதென்று சொல்லப்படும வேதாந்த சூத் ராயிற்றியும், புராணத்தைப் பதினெண்புராணங்களாக வகுத்தும், சூதமுனிவர் மு லாகிய பலமுனிவர்கட்குக் கற்பித்தும் விளங்கியிருந்தார்; இவர் திருவவதாரத்தை சம்பவச்சுருக்கத்திற்காண்க.

புராணம் வகுத்த வரலாறுவது:—கிருத யுகத்திலே நூறுகோடி கிரந்தங் ளாலே பிரமனாற் செய்யப்பட்டுப் பிராமம் என்னும் பெயரினையுடைத்தாய் ஒன்றா ளுந்தது. பின் திரேதாயுகத்திலே கோடிகிரந்தங்களால் நூற்றுப்பதினெட்டுச் ச கிதைகளையுடைய பதினெட்டுப்பாகங்களாக மகாமுனிவர்களால் வகுக்கப்பட்டிரு தது:—அதனைத்தவாபாயுக விறுதியிலே விபாசமுனிவர் நான்கிலக்கங் கிரந்தங்களா பதினெண்புராணமாக்கினர் என்பர்.

இவரிங்ஙன யிருக்கு நாளில் ஒரு நாள் பராசாமுனிவர் விபாசமுனிவருடன் றிருக்கையத்திற்குச்சென்று சிவபிராணைக்கண்டு வணங்கிச் சுவாமீ இனி நடக்கு

பாரத கதையை உலகிற்குப் பாரமமாக இக்குமாரனார் செய்விக்கக் கிருஷ்ணரத்தினர் வேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். சிவபிரான் நிருவுள மகிழ்ந்தருளி விநாயகக் கடவுளை நேர்க்கி வியாசமுனிவர் கூறும் பாரதகதையை பெழுதும்படி கட்டளையிட்ட ருளினார். பின்பு வியாசமுனிவர் விநாயகக்கடவுளை வணங்கி அடியேன் கூறுஞ் சொல் வழமுதலிய வழக்களைத்திருத்தஞ்செய்து வரைந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு கூறத்தொடங்கினார்; விநாயகக்கடவுளும் மேருமலை ஏடாகத்தமதுகொம்பெழுத்தாணியாக வைத்தெழுதும் போது அவர்திருத்தி பெழுதுவதற்குமுன் வியாச முனிவர் சுலோகத்தைப் பூர்த்தியாக்கிக் கூறுவார். இவ்வாறே பதினெட்டுப் பருவ மாக்கிச் *சபாத லக்ஷம் கிரந்தமாகக்கூறிச்சம்பூர்ணம் பண்ணினார்.

பின்பு வியாசமுனிவர் அதனை அநேகமுனிவர்கட்குக் கற்பித்துச்சுவர்க்கலோகத்திற்கு நாரதமுனிவரையும், யக்ஷகருக்குச் †சுகமுனிவரையும், பிதிந்தேவதைகட்குத் தேவலமுனிவரையும், பூலோகத்திற்கு ‡வைசம்பாயன முனிவரையும், பாதாள லோகத்திற்குச் சுமந்தமுனிவரையும், கூறுமாறு நியமித்தாரென்பர். சுவர்க்கலோகத்திற்குப் பைலவமுனிவரையும், பிதிர்லோகத்திற்குச் சுமந்தமுனிவரையும், பாதாள லோகத்திற்கு ஜபமுனிவரையுங் கூறுமாறு நியமித்தார் என்றுங் கூறுவர்.

பின் இதனைக் கடைச்சங்கப் புலவருளொருவராகிய பெருந்தேவனார் என்பவர் தமிழில் உரையிடைபிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளாக வெண்பாவாலியற்றினார். அவ்வெண்பாவின் றொகை அறுபதினாயிரமென்பர். பன்னீராபிரமென்று தொண்டைமண்டல சதகத்திற் கூறியிருக்கிறது. அதற்குப் பாரத வெண்பாவென்றும் அவருக்குப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரென்றும் பெயர் வழங்கின. இவர் தொண்டைநாட்டு வேளாளர் என்பர். அவருக்குப் பின் மகா கவிசிரேஷ்டராகிய வில்லிபுத்தூர் விருத்தப்பாவாலியற்றினார். இதற்கு 'வில்லிபாரதமென்பர்; இது மிகச்சுருக்கமாயிருக்கிறதென்று அதனுடன் தொண்டைநாட்டு மாதலம்பேட்டையிலிருந்தவேளாளர் நல்லாபிள்ளை என்பவர் இடையிடையேகதைகளை விரித்துப் பதினையாயிரத்து முற்றாறு கவிகளார் செய்தார்.

இனி வில்லிபுத்தூர் வரலாறு:—

அவர் திருக்குமாரர் வரந்தருவார் கூறிய சிறப்புப்பாபிரத்தானுங் கர்ணபரம்பரையாலுந் தெரியத் தக்கதாயிருக்கின்றது. பெண்ணைநதி பரவுகின்ற நடுநாடென்று

*சபாத லக்ஷம்—லக்ஷத்திருபத் தையாயிரம்.

†சுகமுனிவர்—வியாசர்புத்திரர்.

‡வைசம்பாயனர்—விசம்பமுனிவர்புத்திரர். வியாசமுனிவர்கட்டளையால் ஜெனமேஜைய மகாராசனுக்குப் பாரதத்தைக்கூறினவருமவரே.

¶இந்நூலில் இப்பொழுதில்லாத பருவம் எட்டு.— அவையாவன:—பூர்பருவம், சாந்தி பருவம், அநாசனிக பருவம்; அசுவமேதபருவம், ஆசிரமவாச பருவம், மௌசலபருவம், மகப் பிரதானிகபருவம், சொர்க்கா ரோகண பருவம்.

கூறப்படுவதாகிய திருமுனைப்பாடி நாட்டிற் சனியூரிற் பிராமணகுலத்தில் *வீராக வாசாரியர் திருக்குமாராயவந்தரித்து வில்லிபுத்தூரார் என்னுந்திருநாமம் பெற்ற வளர்த்து நல்லாசிரியர் பால் வடமொழிதென்மொழிகளைக் கற்றுத்தேர்ச்சியடைந்த ராய், ஒழுக்கமுதலியவற்றிற் சிறந்தவராய், ஆசிரியர்களுக்குச் சிறந்ததாரமென்னுந் தவறாத வகைப் பாக்களையும் படிப்பவர்க்குக் கேட்பவர்க்கு அமிழ்தினுமினியவராய் விளங்கச் செய்த வராய்த், தமிழ் நாட்டு முடிவந்தநூற் தக்க வரிசை செய்யப்பெற்றவராய்த், திருமதுக்குப் பலகவித்துறைகளையும் பாடித்தமிழ் நாடெங்கும் புகழ்பரவச்செய்த வாழ்வாராய்? இவரிடமிருந்ததலை மேற்கூறிய திருமுனைப்பாடிநாட்டில் வக்கபாகை யென்று நகரத்திலே கொங்கர் குலாதிபதியாயரசெய்து, கல்வி செல்வம் கொடை வீரமுதல் வற்றிற் சிறந்து, புலவர் குழாத்தைச் சேர்த்து, முச்சங்கத்தமிழ் நூல்களையும் அவர் விர்த்தி செய்து, கண்ட என்னனுஞ் சோழ மகாராசனுக்குத் திருமுடி சூட்டி, நூற்றிசையினுஞ் சென்று அவன் பகைவரைச் செய்தித்து, அவன் புலிக்கொடியை எங்கு நில்லாட்டிப், பலவறங்களைமுமேலோங்க வளர்த்து வாழ்ந்திருந்த ஆட்கொண்ட என்னும், வரபதியாட்கொண்டானென்றும், கொங்கராயென்னும் கூறப்படும் பெரியையுடைய பெருந்தகையோன் அறிந்து மிக வியந்து தக்கவரிசைசேனைச் செய்த இவருடன் அளவளாவியிருக்கக்காலையில், ஒருநாள் வில்லிபுத்தூரார் நோக்கி, நாமியவரும் பிறந்ததிசையிற் கிர்த்தி நிற்கவும், இத்தமிழ்நாட்டிக் துபகாரமாகவும் மகாபாரத கதையைச் சங்கிரகமாகத் தமிழிழிப்பாடவேண்டுமென்றான். அத்தந்திசைத்து வில்லிபுத்தூராரும் அவ்வாறே பாடிநிறைவேற்றி, அவனவைக் களத்தாங்க கேற்றினர். இங்ானம் கூறியவராலாறு வரந்தருவார் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும்.

இனி இந்நூலாசிரியர் சகோதரருக்குத் தமக்கு நேரிட்டதாயபாக விவாதத்திற் தற்பொருட்டு அவ்வாட்கொண்டா என்னுந் கொங்கராயனிடந்தேரிவிக்க அவன் பதகதையைச் சங்கிரகமாகப் பாடிக்கொண்டு வந்தாற்பின்பு விவாதத்திற் தவிர்க்கிறேனெனக்கூறியதாகவும், இந்நூலாசிரியர் பாடி முடித்தபின் பாண்டவர் துரியோதனது தாயபாகத்தின் பொருட்டுப் பொருதமைபுணர்ந்து தம்பாகமுந்தாமே சகோதரருக்குக் கொடுத்து விட்டா ரென்றுக் கூறுவர்.

இவ்வாறன்றி இந்நூலாசிரியர் சந்தக்கவிகள் செய்வதிலே தம்மோடுவாதிட்டு வந்த நாவலர்களிலே தோல்வியடைந்தவரை அவ்வாட்கொண்டா என்னும் பெருந்தகையோன் கொடுத்த ஆயுதத்தாற்காலினையறுத்துவிடுகிறதென்றும், அனந்தனானுமே பாவலன் செய்வறுக்கத்தொடங்கும்போது அப்பாவலன் என்பெயரையுடைச்சேடனுக்குவக்தில்லை எனக்கு மவ்வாறில்லாமற் செய்யவேண்டுமதுதான் இதற்

*வீராகவாசாரியரை வில்லிபுத்தூருக்குக் கற்பித்தருளுவென்றுக்கூறுவர்.

†பெரியாழ்வார் பெயராகிய வில்லிபுத்தூரார் என்னும் பெயரைத்தமக்கிட்டழைக்கப்பெற்றாரென்றும், பாண்ட நாட்டினர் வில்லிபுத்தூரிற் சென்றுவசித் திருந்தமையால் வில்லிபுத்தூர் எனப் பெயர் கூறப்பெற்றாரென்றுக்கூறுவர்.

மனந்தளர மாட்டேனென்று கூறக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து விடுத்துப் பசித்தாரென்றும், இவ்வாறிருக்குநாளிலே திருவண்ணாமலையிலே திருப்புகழ்பாடிய அருணகிரிசுந்தரரைச் சந்தித்தகாலத்து அவர் இந்நூலாசிரியர் செருக்கையடக்கக்கருதி, யாயிப்பொழுது கூறுங்கவிகட்குப்பொருள்கூறுவிராயின் உமது கல்வித்திறமதிக்கத்தக்கதென்று கூற, அதற்கிந்நூலாசிரியருமிசைந்து அவர்கூறுங்கந்தார்தாதிக்குப்பொருள் கூறிவரும்பொழுது, “தித்தத்தக்” என்னு முதற்குறிப்புடைய செய்யுளுக்குப் பொருள் கூறமுடியாமற் செவியறுக்கின்ற அவ்வாயுதத்தை யெறிந்துவிட்டுப்போம் வழியிற் சிவாலயமொன்றெதிர்ப்பட அது கண்ணுக்குத் தோன்றாதபடி திரையிட்டமறைத்துச் செல்ல அது தெரிந்த அருணகிரிநாதர் கண்ணிழக்கும்படி சபிக்க அதனால் எண்ணி முந்து பின் அவர் சாபரீங்கும்படிகூற இம்மகாபாரத கதையைப் பாடினாரென்றுங்கூறுவர். இவ்விரண்டுங் கண்ணாரப்பரையாகக் கேட்டுக்கூறுவர்கூற்றேயன்றி வேறுபிரமான மில்லை. இந்நூலாசிரியர் தோற்றவரைக்காதை யறுப்பவர் என்பதற்கு மாத்திரம் “குட்டுத்தற்கோபிள்ளைப்பாண்டியன் கில்லைக்கும்பியளவாக் காதைக்குடைந்து தோண்டி—யெட்டினமட்டையுப்பதற்கோவிலையிலலை.” எனத்தனிப்பாடற்றிரட்டி வேர்க்கவி யுளது.

இந்நூலாசிரியர் காலமில்வளவின்னதெனத் துணிந்து கூறுதற்குத்தக்கவாதார மில்லை; ஆயினும் இரட்டைப்புலவர்காலமும் இவர்காலமுமொன்றென்பது மாத்திரம் விளங்குகின்றது. அவ்விரட்டைப்புலவர் திருவக்கபாக்கைநகராதிபதி அசனமளித்த போது,

“சாணர்க்கு முன்னிற்ற மாட்டுகொண்ட காயன் நமிழ்க் கொங்கர் கோன்
பாணற்ற வரிவண்டு சேர்வக்கை நகராதிபக்கத்திலே
பூணுக்கு வாராதிருப்பாய் விருப்பாதி யுயர்வாவரிலே
வீணுக்கு நின்னாக மெலிசின்ற தெவ்வாறு வெண்டிங்கனே”

எனக்கூறியிருக்கவியாற்காண்க. சாணர்-சதுரர். சிலர்சற்றேறக்குறையநூறு அல்லது ஐஞ்ஞாறு வருஷமிருக்கலாமென்று கூறுவார்.

இந்நூலைப் “பெருங்காப்பியரிலைபெசங்கலை” என்னுஞ்ஞாந்திரத்திற் கூறிய விதிப்படி காப்பிய நடையிலே சொல்லணி பொருளணிகளும் பலவகைச்சந்தங்களும் படிப்பவர்கட்குக் கேட்பவர்கட்கு மேன்மேலற்புதமுகிழ்ச்சி விளையுமாறு செய்திருக்கின்றனர். இந்நூலில் வடமொழிகளை மிகுதியாக வெடுத்துக்கூறியதுபோல இதற்கு முன்னுள்ள நூல்களிற் கூறவில்லை. இந்நூலை வியாசமுனிவர் கூறியவாறேதென்மொழியார் சங்கிரகமாகக்கூறினாரென்பது தற்சிறப்புப்பாயிரஞ், சிறப்புப் பாயிரங்களாற் றெளிவாக விளங்குகின்றது. ஆயினும், வடமொழிப்பால பாரதநடையைப் பேர்லச் சிற்சிலவிடங்களிலெடுத்திக் கூறியிருக்கின்றாரென்பர்.

இந்நூலிற் சிறப்புப் பாயிரத்திதுதியிற் கூறியிருக்கின்ற கவியையும் இந்நூலி னிதுதியிற் கூறிய கவியின் பாடபேதத்தையு நோக்கும்போது இந்நூன் முழுவதும் பாரடினாரென்பதற்கையமில்லை. ஆயினும், இப்பொழுது ஆதி பருவமுதற் பத்துப்பரு

வமே இருக்கின்றன. ஆதலால், ஏனைய பருவங்கள் அக்காலத்துள்ளன போலும் கம்பராமாயணத்தில் ஆக்குவித்தோனைச் சிறப்பித்துக்கூறி நன்றிபாராட்டிவதுபோல இந்நூலினும் ஆக்குவித்தோனைச் சிறப்பித்து நன்றிபாராட்டிக்காண்டவதனைச்சருக்கம் 100-ஆங்கவியினும், நிரையீட்சிச்சருக்கம் 111-ஆங் கவியினும், பதினாறும் போர்ச் சருக்கம் 100-ஆங்கவியினும், பதினேழாம் போர்ச்சருக்கம் 111-ஆங் கவியினும் கூறியிருக்கின்றனர். அணிவகுப்பு முதலிய சில கதைகளை முதலாவிற்கூறியவாறு கூறாது பாலபரத முதலியவற்றை நோக்கிச்சிறிது வேறுபடக்கூறினர் என்பர். தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரிடத்துந் தமிழ்மொழியினிடத்து மிக்க வேட்கையுடையாரென்பது விளங்கச்சிறிசில விடங்களில் அம்மூவேந்தரைச்சிறப்பித்துந் கூறியிருக்கின்றனர். இவர் வைணவசமயத்தவரென்பது சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், இந்நூலிலுள்ள சருக்கங்களின் முகத்திற்கூறியசெய்யுட்களாலும், தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார் திருமாலையில், “அறஞ் சுவாகுகின்ற வரங்களுக்காட்செய்யாதே—புறஞ்சுவர் கோலஞ்செய்து புட்கவ்வக்கிடக்கின்றீரே” என்றாற்போலக் கன்னனைக் கூறும் போது “புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்வான் பூபதிக்குரைக்கலுற்றான்” என்றும், இன்னும் அவ்வாழ்வார்திவ்வியப்பிரபந்தத்தில், “மருவிய பெரிய கோவின்மதிட்டிருவாங்க மென்னைக்—கருவிலேதிருவிலாதீர் காலத்தைக்கழிகின்றீரே” என்பதன் கருத்தைத்தழுவி “கரியபைப்புயலைக்கைதொழுமவரே கருவிலேதிருவடையவரே” என்றும் இவ்வாறு ஆழ்வார்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சில திருப்பாடல்களின்கருத்தைத்தழுவிக்கூறியதனால் ஆழ்வார்களிடத்தி லீடுபட்டுள்ளாரென்பது விளங்குதலாலும் காண்க.

இந்நூலுட் சைவசம்பந்தமாய் வரும்பல்வேறிடங்கடோறும் உள்ளபடியே உயர்த்திக்கூறியமை கொண்டு இவர் மதவிஷயங்களிற் பொதுநோக்குடையாரென்பது தெளிவாகவிளங்கும்.

இந்நூலைக் கற்போரிடர்ப்படாது கற்கும்படி, இம்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் திற்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டுபரிசோதித்து, அரும்பதவுரையுமெழுதியச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டு மென்று, “முச்சங்கத்தண்டமிழ் நூல்கலங்காமற் றலைகண்டானாகிய அவ்வாட்கொண்டானே அவதரித்தானென்று அறிஞர்கள் கூறத்தக்க செல்வங் கல்விக்கொடை புகழ் முதலியவைகளிற்சிறந்த பாலவனத்தம்ஜயீந்தராகுந் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமான்— பொ. பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவாவர்கள் நியமித்தவாறே இயன்றமட்டு மூலத்தைப்பரிசோதித்து, அதற் கரும்பதவுரையுந்திருவாவடுதையாதீனத்தில் இரண்டாவது குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருந்த—ஸ்ரீ நமசிவாய தேசிகசுவாமிகண் முகமாகக்கற்றதும், பிறர்முகமாகக் கேள்வியுற்றதும், அறிவாறுணரப்பெற்றதும், மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக்கொள்ளாமற் கற்போர்க்கு உபகாரமாக வரைந்து வெளியிடலாயிற்று.

பரிசோதிக்குங்காலையிற் கண்டபாடபேதங்களிற்சில “செந்தமிழ்” ப்பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடப்பட்டன. சுவமதக்கொள்கைபரமததுவேஷம். என்பனவற்றை

யுட்கொண்டு பாடங்களைச் சிதையாமற் பிரதிகளிலுள்ளவற்றையுள்ளவாறே ஆராய்ந்து பிறழாமலவைகள் வெளியிடப்பட்டன; இங்ஙனமுண்மையெய்யாமென்பது, அருச்சுனன் தவநிலைச்சுருக்கம் ௭௮-ஆங்கவியையும், சிருட்டிணன்னுதுச்சுருக்கம் ௩௫-ஆங்கவியையும், பதினமூன்றம்போர்ச்சுருக்கம் ௨௮௫-ஆங்கவிதமுதலாகிய சிலகவிகளையு நோக்குவோர்க்கு வெள்ளிடைமலைபோல நன்குவிளங்கும்.

இத்தமிழ்ச்சங்கத்திற்குக்கிடைத்த பிரதிகளின்விவரம்.

மகாமகோபாத்தியாயர். உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்களாற் கிடைத்தபிரதி	க.
சேதுசமஸ்தான வித்துவான், இராகவையங்கரவர்கள் பிரதி	க.
சேந்நூர்ச்சமஸ்தானபதி, சுந்தரநாகசுத்துரைத்தேவரவர்களப்பிரதி	க.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதி பெர-பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவரவர்களப்பிரதி	க.
பரங்கிப் பேட்டைஓவரஸியர், இலக்குமண பிள்ளையவர்களப்பிரதி	ச.
யாழ்ப்பாணத்துச்சுன்னாப, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களப்பிரதி	க.
துறையூர்க் கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் பிரதி	க.
நாகபட்டினம், வடக்காலத்தூர், வாஸுமாதவியாரவர்களப்பிரதி	க.
உத்தமபாளையம், அனுமந்தநகர், கிருட்டிணனுயங்கரவர்களப்பிரதி.	க.

ஆகப் பிரதி ௩௪.

இங்ஙனம்,

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்,

உ.
கணபதிதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

[நூலாசிரியர் துமாரர் வாந்தநுவாரீ செய்தது.]

பொருப்பிலேபிறந்து தென்னன்புகழிலேகிடந்து சங்கத்
திருப்பிலேயிருந்து வைகையேட்டிலே தவழ்ந்தபேதை
நெருப்பிலேநின்ற கற்றோர்நிலைவிடலேநடந்தோரேன
மருப்பிலேபயின்றபாவைமருங்கிலேவளருகின்றான்.

(க)

அகத்தியன்பயந்தசெஞ்சொலாரணங்கம்புசாதன்
முகத்தினில்வாழும்பெய் தழுவநூனிலே
பகைத்தெதிர்பொருத்தெய்வப்பாரதகையிம்முந்நீர்ச்
செகத்தினில்விருத்தயாப்பாற்செய்கொச்செய்ததன்றே.

(உ)

தேடினாரிவரேகொலையுவகையா னுஞ்சீர்த்தி
நீடினாரெயென்பர்நீனிலத் துயர்ந்தமாரந்தர்
பாடினாரியாவாரவார்பிவித்தாரகொலென்று
நாடினார்தெளிபும்வண்ணநவையறநவிலுற்றேன்.

(ங)

வேறு.

நாணிரைத்தநேகதாரகாகணமாநவமணியுடனவவிதங்கொள்
கோணிரைத்தீரேழ்புவனமும்வலஞ்செய்கொற்றநேயிபின்வருகொண்டல்
வாணிரைத்திரவிவிதிர்ப்போன்மின்னிரவன் முகநிறநெய்ம்பளிக்குத்
நூணிரைப்பனபோன்றதிமால்வரையின்சூழலிற்றுரைகொண்டதுவே.

(ச)

வம்பறமலருஞ்செம்பொனுமணியுமருங்கெலாநெருங்குமக்குன்றி
ஊம்பாராப்பெழப்பாரளவுகின்றேங்கியுள்ளுறத்துள்ளிவிழ்ருவி
யம்புராசியைமான்மந்தரஞ்சுழற்றியமுதெழக்கடைந்தநாளதற்குத்
தம்பமாமதியையதனுடனபெயர்த்துச்சார்த்திவைத்தென்னலாந்தகைத்தே.

(ரு)

வெண்ணையேகமழம்பவளவாய்விமலன்மெய்பெனக்கருகிமெல்லியலார்
கண்ணையேயினையநெடுங்கடன்முகந்துககனமுந்திசுகளுமவிழுங்கிப்
பண்ணைசூழ்ந்திலசூந்திருமுனைப்பாடிப்பழையநாளைத்தையுமொருதன்
பெண்ணையேகொண்டபேகமுய்த்திதிமார்புயலெனுமபெயருடைப்பெரியோன்.

(சு)

தொடுத்தநான்மலர்வேயந்தகிலனைந்துந்திச்சுழிவயினிலங்கமெய்த்தனைக்க
ளெடுத்தமேல்விசுமணியருங்கலையினங்கொள்வன்டொடுசிலம்பிரங்க
வடுத்தநீள்கரதமகளிரிற்றடங்கணிமுஞ்சிவப்புறக்கரையழிந்து
படுத்தபோனைப்போபுரிந்ததாலந்தப்பண்ணையங்கானல்குழபெண்ணை.

(ஏ)

† நவமணியெனமுறைநவின்றஎன்றும் பாடும்.

‡ உம்பறமுதே எனும்பாடும்.

அவ்வைபாடலுக்கு நறுநெய்பால்பெருகியருந்தமிழறிவினாற்சிறந்து
பெளவரீராடைத் தரணிமாண்மாற்பிறப்பி லுமுத்தரியமும்போன்று
மொய்வரால் கெண்டைவானைச் சேன்மலங்குமுதலியசனமெதிர்கொள்ளத்
தெய்வமாரதிரீர்பாக்குநாடந்தத்திருமுனைப்பாடினனாகி.

(1)

பாவருந்தமிழாற்பேர்பெறுபனாவற்பாவலர்பாதிநாளிரவின்
மூவருநெருக்கிமொழிவிளக்கேற்றிமுருந்தனைத்தொழுதநன்னாடி
தேவருமறையுமின்னமுங்காணுச்செஞ்சடைக்கடவுளைப்பாடி
பாவருமதித்தோர்மூவரிலிருவர்பிறந்தநாடிந்தநன்னாடி.

(2)

வேறு.

அந்தத்திருநாட்டந்தந்தியமுதம்பெருகியிருகரையுள்
சந்தத்தடன்காசில்கமழத்தடங்காவகஞ்சூழத்தடநிறைப்பக்
கந்தக்குவளைமேய்பகட்டின் காலானெரிந்துகதிர்முத்தஞ்
சிந்தச்சிந்தக்கொழுமுனைக்குமுன்னே*ருமுவசெய்ச்சங்கம்.

(க)

கொழுநீர்ப்புதுவுண்கடைசியர்தங்குழைதோய்விழியினொழுநிலைக்
கழுநீர்மலரென்றொருபகலுங்காலான்மயக்கிக்களைதுவைப்பார்
முழுநீரநிதமகநிழன்முழுதுங்கண்டுதொழுதிறைஞ்சிச்
செழுநீரமங்கையரென்றுகைப்பார்நகைப்பார்செறுவெல்லாம்.

(க)

கரும்புங்குமுருந்தலைதேரியாக்கழனிச்செந்நெற்களையாகி
யரும்புங்குவளைநறுமலர்த்தேனாறுயெங்குஞ்சேருக
விரும்புஞ்சுருதியிசைகேட்டுவேலைக்கழிக்கானலங்கைத
சுரும்புந்தும்பிகளுநருந்தமாறாதென்றுஞ்சோறிடுமால்.

(க)

வேறு.

கம்பலைக்கழனிச்சேனைக்காவலர்காங்கனீக்கிப்
பைம்புலத்துமுநர்தங்கன்பலவகைவிளைவுமீட்டி
யைம்புலத்தவர்க்குமீந்தாங்கறத்தினைவளர்த்தலாலே
செம்புலக்கிழத்திக்காவியன்னதச்செல்வநாடே.

(க)

வேறு

எண்ணுமாகடலேழுமன்றிருகடலாகப்
பெண்ணைமாந்திறுநெய்பால்பெருகும்பழனப்
பண்ணைநீள்வளம்பல்குசிர்ப்பழையநன்னாட்டில்
வண்ணநான்கினுமுயர்த்துளாரொருமுனிவந்தான்.

(க)

ஐந்துபாவுடைநால்கைக்கவிக்கதிபதியாய்
வந்துவட்டமாமணியினன்மணிமுடிபுனைந்து
பைந்துழாய்முடிப்பாமனைப்பலகவித்துறையுள்
சிந்தையான்மொழிந்தன்பர்தந்திருவுளம்பெற்றோன்.

(க)

தென்னாசோலர்செம்பியரெனப்பெயர்சிறந்த
மன்னாமூவரும்வழங்கியவரிசையாலுயர்ந்தோன்
முன்னரெண்ணியமுத்தமிழ்ப்பர்வலரெவரும்
பின்னர்வந்தொருவடிவுகொண்டனரெனப்பிறந்தோன்.

(க)

* தரகாயனாவண்டலைதண்டலைச்சனியூர்
வீரராகவனருள்பெறுவில்லிபுத்தூர்
ஊராராமுடிமண்மிசையுயர்புகழ்நிறுத்தித்
தீரகாகளம்பெறுதலின்பாரி னுஞ்சிறந்தோன்.

(௧௭)

வேறு.

எங்குமிவனிசைபரப்பிவருநாளில்யாமுறைத்தவிந்தநாட்டிற்
கோங்குக்குலவரபதியாட்கொண்டானென்றே நவண்மைக்குரிசிறேன்றி
வெங்கலியின்மூழ்காமற்கருடப்பேர்வெள்ளத்துவிழாமனன்காஞ்
சங்கமெனமுச்சங்கத்தண்டமிழ்தூல்கலங்காமற்றலைகண்டானே.

(௧௮)

மற்றவனிப்புவிபாளும்வளவனுக்குமுடிசுகித்துவழுதித்தெவ்வைச்
செற்றவனுக்கவனியெல்லாஞ்செங்கோன்மைதிலையிட்டுச்செல்வமெல்லாம்
கற்றவருக்கிருகையுடைக்கற்பகம்போலினிதளித்துக்கமலமாதுங்
கொற்றவையுமனங்கனிப்பத்தன்மாமேருவினுங்கோட்டினே.

(௧௯)

தென்னாட்டில்வடநாட்டிற்சுடநாட்டிற்சுணநாட்டிற்றெவ்வரோட்க்
கன்னாட்டியமர்பொருதுகங்கைநீரூட்டுவித்துக்கண்டன்வேங்கை
பெந்நாட்டுமெழுதியவன்றிருமரபோர்பெற்றபுகழ்பாவார்பெற்ற
ரந்நாட்டுக்கொற்றமெல்லாமக்குரிசிலுபுகழோடவதரித்ததனறே.

(௨௦)

ஆற்றியமெய்ச்செல்வத்தாலளகையைவென்றிருங்கவினலமரருரை
மாற்றியபொற்றடமதில்குழுவக்கபாகையினறத்தின்வடிவம்போலத்
தோற்றியவக்கொங்குபிரான்சூழ்தமிழானாட்கொண்டான்சுற்றத்தோடு
போற்றியவிப்புவிமுழுதுந்தன்றிருப்பேர்மொழிகொண்டேபுரந்தானம்மா.

(௨௧)

பிறந்துய்பக்கொண்டவனிப்பேநலகம்பெருவாழ்வுகூருநாளி
னிற்றைந்தபுகழ்ச்சனிகர்வாழ்வில்லிபுத்தூரணைநோக்கியுநானும்
பிறந்ததிசைக்கிசைசிற்பப்பாரதமாம்பெருங்கதையைப்பெரியோர்தங்கள்
சிறந்தசெங்கிமுதமெனத்தமிழ்மொழியின்விருத்தத்தாற்செய்கவென்றான்.

(௨௨)

இருக்காதிமறைமொழிந்தோனியம்பியிப்பெருங்கதையையாருங்கேட்பச்
சுருக்காகப்புராணமுறைசொல்லுகவென்றவினவனுஞ்சொல்லலுற்றான்
பெருக்காளர்முதலாயபெருங்குலத்தோரிக்கதையின்பெற்றிகேட்டார்
செருக்காகவவன்மைந்தன்வார்த்தருவாணிப்பதிகஞ்செப்பினே.

(௨௩)

வேறு.

† கலியுகவிபாதன்சொல்லக்கணபதியெழுதுபாடல்
பொலிவுறுதமிழினுறையிரமெனவிருத்தம்போற்றிச்
சலிவறுவில்லிபுத்தூரிறைவனுஞ்சார்வபூம
னெலிகெழுமறையோர்கோமானுயர்த்தவருவப்பச்சொன்னான்.

(௨௪)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

* தரகாகண என்றும் பாடம்.

† இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலுங்காணப்படுதலாற் பாரதமுழுவதும் இவரார் பாடப் பட்டிருந்தன போலும்.

அவ்வைபாடலுக்கு நடுய்ப்பால்பெருகியருந்தமிழறிவினாற்சிறந்து
பெளவரீராடைத்தரணிமான்மாற்பிற்பயிலுமுத்தரியமும்போன்று
மொய்வரால்கெண்டைவாரீசேன்மலங்குமுதலியசனமெதிர்கொள்ளத்
தெய்வமாதிரிப்பாக்குநாடந்தத்திருமுனைப்பாடிநன்னாடு.

(அ)

பாவருந்தமிழாற்பேர்பெறுபனுவற்பாவலர்பாதிநாளிரிவின்
மூவருநெருக்கமொழிவிளக்கேற்றிமுருந்தனைத்தொழுதநன்னாடு
தேவருமறையுமின்னமங்காணச்செஞ்சடைக்கடவுளைப்பாடி
யாவருமதித்தோர்மூவரிலிருவர்பிறந்தநாடிந்தநன்னாடு.

(ஆ)

வேறு.

அந்தத்திருநாட்டந்தந்தியமுதம்பெருகியிருகரையுஞ்
சந்தத்துடன்காரகில்கமழத்தடங்காவகஞ்சூழ்தடநிறைப்பக்
கந்தக்குவளைமேய்பகட்டின்காலானிரிந்துகதிர்முத்தஞ்
சிர்தச்சிர்தக்கொழுமுனைக்குமுன்னே*ருழுவசெய்ச்சங்கம்.

(க0)

கொழுநீர்மதுவுண்கடைசியர்த்தங்குழைதோய்விழியினொழுநிலைக்
கழுநீர்மலரென்றொருபகலுங்காலான்மயக்கிக்களைதுவைப்பார்
முழுநீருதிமதுநிழன்முழுதுங்கண்டுதொழுநிறைஞ்சிச்
செழுநீரமங்கையரென்றுகைப்பார்நகைப்பார்செறுவெல்லாம்.

(கக)

கரும்புங்கமுருந்தலைதெரியாக்கழனிச்செந்நெற்களையாகி
யரும்புங்குவளைநறுமலர்த்தேனாருயெங்குஞ்சேருக
விரும்புஞ்சுருதியிசைகேட்டுவேலைக்கழிக்கானலங்கைகை
சுரும்புந்தும்பிகளும்ருந்தமாறுதென்றுஞ்சோறிடுமால்.

(கஉ)

வேறு.

கம்பலைக்கழனிச்சேனைக்காவலர்காங்கண்க்கிப்
பைம்புலத்துமுந்தங்கள்பலவகைவிளைவுமீட்டி
யைம்புலத்தவர்க்குமீந்தாங்கறத்தினைவளர்த்தலாலே
செம்புலக்கிழத்திக்காவியன்னதச்செல்வநாடே.

(கங)

வேறு

என்னுமாகடலேழுமன்றிருகடலாகப்
பெண்ணைமாநிறநடுய்ப்பால்பெருகும்பழனப்
பண்ணைநீள்வளம்பல்குசிர்ப்பழையநன்னாட்டில்
வண்ணநாண்கினுமுயர்த்துளோனொருமுனிவந்தான்.

(கச)

ஐந்துபாவுடைநாலவகைக்கவிக்கதிபதியாய்
வந்துவட்டமாமணியினன்மணிமுடியுனைந்து
பைந்துழாய்முடிப்பாமனைப்பலகவித்துறையுஞ்
சிர்தையான்மொழிந்தன்பர்த்தநிருவுளம்பெற்றோன்.

(கரு)

தென்னச்சோலர்செம்பியரெனப்பெயர்சிறந்த
மன்னர்மூவரும்வழங்கியவரிசையாலுயர்ந்தோன்
முன்னரெண்ணியமுத்தமிழ்ப்பாவலரெவரும்
பின்னர்வந்தொருவடிவுகொண்டனரெனப்பிறந்தோன்.

(கஈ)

தாரகாயணவண்டலைதண்டலைச்சனியூர்
வீராகவனருள்பெறுவில்லிபுத்தூர்
ஹாராமுடிமண்மிசையுயர்புகழ்நிறுத்தித்
தீரகாகளம்பெறுதலினியாரினுஞ்சிறந்தோன்.

(௧௭)

வேறு.

எங்குமிவனிசைபரப்பிவருநாளில்யாமுரைத்தவிந்தநாட்டிற்
ஓகாங்கர்குலவரபதியாட்கொண்டானென்றே நவண்மைக்குரிசிறேன்றி
வெங்கலியின்முழக்காமற்கருகடப்பேர்வெள்ளத்துவிழாமனன்காஞ்
சங்கமெனமுச்சங்கத்தண்டமிழ்நூல்கலங்காமற்றலைகண்டானே.

(௧௮)

மற்றவனிப்புவிபாநம்வளவனுக்குமுடிகவித்துவழுதித்தெவ்வைச்
செற்றவனுக்கவனியெல்லாஞ்செங்கோன்மைநிலையிட்டுச்செவ்வமெல்லாங்
கற்றவருக்கிருகையுடைக்கற்பகம்போலினிதனித்துக்கமலமாதுங்
கொற்றவையுமனங்களிப்பத்தன்னமுமேருவினுங்கோட்டினானே.

(௧௯)

தென்னாட்டில்வடநாட்டிற் துடநாட்டிற் குணநாட்டிற்மெவ்வரோட்க்
கன்னாட்டியமர்பொருதுகங்கைசீரூட்டுவித்துக்கண்டன்வேங்கை
யெந்நாட்டுமேழுகியவன்றிருமரபோர்பெற்றபுகழ்பாவார்பெற்ற
ரந்நாட்டுக்கொற்றமெல்லாமக்குரிசில்புகழொடவதரித்ததனறே.

(௨௦)

ஆற்றியமெய்ச்செல்வத்தாலளகைபைவென்றிருங்கவிலைமரமுரை
மாற்றியபொற்றடமதில்சூழ்வக்கபாகையினந்திணவடிவம்போலத்
தோற்றியவக்கொங்குபிரான்குழத்தமிழாண்டுகொண்டான்சுற்றத்தோடு
போற்றியவிப்பிழமுதுநுந்தன்றிருப்போமொழிகொண்டேபுரந்தானம்மா.

(௨௧)

பிறந்துய்ப்கொண்டவனிப்பே நலகம்பெ நவாழ்வுகூருநாளி
னிற்றைநடபுகழ்ச்சனிகர்வாழ்வில்லிபுத்தூரணைநோக்கியிருநாமு
பிறந்ததிசைக்கிசைசிற்றப்பாரதமாம்பெருங்கதையைப்பெரியோர்தங்கள்
சிறந்தசெவிக்முதமெனத்தமிழ்மொழியின்விருத்தத்தாற்செய்கவென்றான்.

(௨௨)

இருக்காதிமறைமொழிந்தோனியம்பியவிப்பெருங்கதையைநாருங்கேட்பச்
சுருக்காகப்புராணமுறைசொல்லுகவென்றவினவனுஞ்சொல்லுந்நான்
பெருக்காளர்முதலாயபெருங் தலத்தோரிக்கதையின்பெற்றிகேட்டார்
செருக்காகவவன்மைந்தன்வரந்தருவானிப்பதிகஞ்செப்பினானே.

(௨௩)

வேறு.

†கலியுகவியாதன்சொல்லக்கணபதியெழுதுபாடல்
பொலிவுறுதமிழினாறியிரமென விருத்தம்போற்றிச்
சலிவறுவில்லிபுத்தூரிறைவனுஞ்சார்வபூம
னொலிகெழுமறையோர்கோமானுயர்ந்தவுருவப்பச்சொன்னான்.

(௨௪)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

* தாரகாகண என்றும் பாடம்.

† இச்செய்யுள் பலவிரிகளிலுங்காணப்படுதலாற் பாரதமுழுவதும் இவரார் பாடப் பட்டிருந்தன போலும்.

கணபதி துணை.

மகாபாரதம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று விலைதிற்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபார தஞ்சொன்னநா
ளோடாக* வடமேரு வெற்பாக வங்கு ரெழுத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும்பி ராணைப்ப ணிந்தன்பு கூர்வாமரோ.

(க)

† முருகார்மலர்த்தாமமுடியோனையடியார்முயற்சித்திறந்
திருகாமல்வினைவிக்குமதயானைவதனச்செழுங்குன்றினைப்
புருகதன்முதலாயமுப்பத்து முக்கோடிபுத்தேனிரு
மொருகோடிபூதேவருங்கைதொழுங்கோவையுறவுன்னுவாம்.

(உ)

வேறு.

ஆக்குமாறயனாமுதலாக்கியவுலகங்
காக்குமாறுசெங்கண்ணிறைந்நீணயங்கடலாம்
வீக்குமாறாணுமவைவீந்தநாண்மீளப்
பூக்குமாமுதலெவனவன்பொன்னடிபோற்றி.

(ங)

எழ்பெருங்கடன்மநிலமெங்குநல்லறமே
சூழ்கவண்டமிழோங்குகதேவ் துகசுருதி
வீழ்க்பைம்புயல்விளங்குகவளங்கெழுமனுநூல்
வாழ்கவன்புடையடியவார்மன் னுமாதவமே.

(ச)

கன்னபாகமெய்களிப்பதோரளப்பி றொல்கதைமுன்
சொன்னபாவலன் றுகள் றுகன் றிருத்தாதை
யன்னபாரதந்தன்னையோரறிவிலேனுரைப்ப
தென்னபாவமற்றென்னையின்றென் சொலா துலகே.

(ரு)

மண்ணிலாரணநிகரெனவியாதனூர்வ துத்த
வெண்ணிலாநெடுங்காதைதையானறிந்தயம்பல்
விண்ணில் தவன்விளங்குநீடெல்லையையுமன்
கண்ணிலாதவன்கேட்டலுங்காண்டலுங்கடுக்கும்.

(சு)

முன்சொலாகியசொல்லெலாமுழுதுணர்முனிவன்
றன்சொலாகியமாப்பெருங்காப்பியந்தன்னைத்
தென்சொலாலுரைசெய்தவிற்செழுஞ்சுவையிலலாப்
புன்சொலாயினும்பொறுத்தருள்புரிவரோபுலவோர்.

(ஏ)

முன் னுமாமறைமுனிவருந்தேவரும்பிறரும்
பன் னுமாமொழிப்பாரதப்பெருமையும்பாரேன்
மன் னுமாதவன்சரிதமுமிடையிடைவழங்கு
மென் னுமாயசையால்பாணுமிதியம்புதற்கிசைந்தேன்.

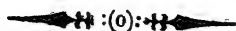
(அ)

* மாமேரு என்றும்பாடம்-

† இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை.

முதலாவது
ஆதிபருவம்.

குருகுலச்சருக்கம்.

எங்கண்மாதவனிதயமாமலர்வருமுதயத்
திங்கண்மாமரபினிற் பிறந்திசையுடன் சிறந்தோ
ரங்கண்மாரிலத்தரசர்பல்கோடியவ்வரசர்
தங்கண்மாக்கைதயானறியளவையிற்சமைக்கேன்.

(க)

பொருந்தவா னுறைநாள்களைநாடொழும்புணர்வோ
னருந்தவானவர்க்காரமுதன்புனளிப்போன்
றிருந்தவானவர்க்கரியவன் செஞ்சடைமுடிமே
லிருந்தவானவன்பெருமைபையார்கோலோ விசைப்பார்.

(உ)

மண்டலம்பயிலூரகர்பேருயிர்ப்பினுன்மயங்கி
மண்டலம்பொரவருந்தியபெருந்துயர்மாற
மண்டலந்தனைநிழலெனுமரபினுற்றனது
மண்டலம்பொழியமிழ்தின்மெய்குளிரவேவைத்தோன்.

(ங)

பைம்பொன்மால்வரைமத்தினிற் பணிவடம்பிணித்திட்
டும்பரானவர்தானவருடன்கடைந்திடவே
தம்பமானதுமன்றியத்தழல்விடந்தணிய
வம்புராசியிரொழுதுடனவதரித்தோன்.

(ச)

பத்திரட்டியிலீரிரண்டொழிந்தபல்கலையோன்
மித்திரற்கவைகொடுத்து முன்மீளவுங்கவரவோ
னத்திரிப்பெயரந்தணனம்பகந்தனி லுஞ்
சித்திரக்கனன் முகத்தினும்பிறந்தொளிகிறந்தோன்.

(ரு)

அந்தியாரணமந்திரத்தன்புடனிலனை
வந்தியாதவர்மண்ணினும்வானினுமில்லே
புந்தியாலுயர்புதனெனும்புதல்வனைமகிழ்வாற்
றந்தியாவருங்களிப்புறவிருக்குநாடன்னில்.

(சு)

வளைநெடுஞ்சிலைக்கரத்தினன்மறுவருண்மைந்த
னுளையெழும்பரித்தேரினனுறுவதொன்றுணரான்
விளையருந்தவலிபினமுற்றம்பிகைவிதியா
விளையெனும்பெயர்மடவாலாயினனென்ப.

(ஏ)

மாரகாகளமெழுவதோர்மதுமலர்க்காவிற்
 ரூரகாபதிபுதல்வனத்தையலைக்காண
 வீரகாமபாணங்களின்மெலிவுறம்பங்கித்
 தீரகாமமுஞ்செவ்வியும்கும்படிதினேத்தான்.

(அ)

புதனுமந்தமென்புலையும்புருரவாவினத்தஞ்
 சுதனெனும்படிதோற்றுவித்தனரவன்றோன்றி
 யிதநலம்பெறுமழகினுந்திறவினுமிலங்கி
 மதனனுங்கலைமுருகனுமெனும்படிவளர்த்தான்.

(ஆ)

பொருப்பினைச்சிறகரிந்தவன்புரத்துமங்கையரு
 னொருப்பசிப்பெயரொண்டொடியுருவினிற்சிறந்தா
 டருப்பொழிற்பயில்காலையிற்றானவர்காண
 விருப்புறக்கவார்த்தேதகினரவருடன்விசும்பில்.

(க0)

கொண்டுபோதனுமபயமென்றுருப்பசிகுவ
 வண்டர்யாவருமஞ்சினரவருடன்ஓபொர்
 வண்டுசூழ்குழலணங்கையிம்மதிமகன்மகனுங்
 கண்டுதேர்*நனிகடவினன்சுரர்மெய்கலங்க.

(கக)

நிறந்தருங்குழலிவையைநிறுத்திவாளவுணர்
 புறந்தரும்படிபுரிந்தபின்புரத்தான்அதான்
 மறந்தருங்கழன்மன்னவன்மணமிசையணைந்து
 சிறந்தவன்பொடத்தேரிவையைநலம்பெறச்சேர்த்தான்.

(கஉ)

மாயனூருவின்வந்தருளந்தமான்வயிற்றி
 லாயுவென்றொருசெம்மலையம்மகனளித்தான்
 தேயுவும்பலதேவருமகிழ்மற்றிவனே
 மேயவன்புகழுவேந்தரிவவேள்வியான்மிக்கோன்.

(கங)

முகுடமும்பெருஞ்சேனையுந்தரணியுமுற்றுஞ்
 சுகுடரீரெனச்சதமகம்புரியுந்தவத்தோ
 னகுடனுவேனராதிபனாகருக்கரசாய்
 ம்குடமேந்தியகுரிசிலாயுவின்றிருமைந்தன்.

(கச)

புரந்தரன்பதம்பெற்றபின்புலாமசைமுயக்கிற்
 கிரந்துமற்றவளேவலின்யானமுற்றேறி
 வரந்தருங்குறுமுனிமுனிவாய்மைபான்மருண்டு
 நிரந்தாம்பெரும்புயங்கமானவனுமந்திருபன்.

(கரு)

மற்றவன்றிருமைந்தன் † வின்மைந்தினுலுயர்ந்த
 கொற்றவன்றிறற்கொற்றவைக்கிருபுயங்கொடுத்தோன்
 முற்றவன்பகைமுகங்கெடமுகந்தொறுந்திசையிற்
 செற்றவன்பெருஞ்செற்றமில்லுணங்களிற்சிறந்தோன்.

(கசு)

* தனிகடவினன் என்றும் பாடம்.

† வேன்மைந்தனிலுயர்ந்த என்றும் பாடம்.

யயா தியென் றுகொண்டிவனையேயெவரி னுஞ்சிறக்க
வியாத னும்புகழ்ந்து ரைத்த துமற் றிவன்மேனாட்
புயாசலங்களுக்கிசையேபுகரவன்புதல்வி
சுயாசலந்தழீ இயிருவார்வெங்குமரையளித்தான்.

அன்னகாலையிலிவடன தாருயிர்த்துணையாய்
முன்னிசைந்தேபரிசைவினாலேவலின் முயல்வா
ணன்னலந்திகழ்கவிதனக்குரைகெழுநண்பா
மன்னவன்றருமடவரலிவனுழைவந்தான்.

ஆழிமன்னனவ்வணங்கினையணங்கெனக்கண்டு
பாழிவன்புயம்வலந்துடித்துடலுறப்பரிந்து
வாழிதன்மனைமடவரலறிவுறவண்ணம்
யாழினோர்பெரும்புணர்ச்சியினிதயமொத்திசைந்தான்.

(கக)

சாரமன்பினிற்கற்பினிற்சிறந்தசன்மிட்டை
சேருமைந்தினுமுயர்நினுந்தேசினுஞ்சிறந்து
மேருவென்றிடமேதினிபா வையுந்தரிப்பான்
பூருவென்றொருபுண்ணிப்பபுதல்வனைப்பயந்தான்.

(உ0)

மருவிளங்கொடியினையமென்மருங் குலார்பின்னு
மிருவர்மைந்தரைப்பயந்தனளிறைமனைகாண
வுருவிளங்கியவுலகுடைநிருபனுக்கிவண்மேற்
றிருவுளங்கொலென்றழன்றுதன்றுகையிற்சென்றான்.

(உக)

சென்றுதாதையைப்பணிந்திதுசெப்பலுஞ்சினவேல்
வென்றிமன்னனைவிருத்ததும்வகையவன்விதித்தா
னன்றுதொட்டிவனைமுதற்பிணியிலைழுங்கி
யின் றுநொனநரைமுதிர்யாக்கையோடிருந்தான்.

(உஉ)

அந்தமன்னவன்மைந்தரையழத்தெனக்குசுனார்
தந்தழம்பைநீர்கொண்மினும்பிளமைதந்தென்ன
மைந்தர்யாவருமறுத்திடப்பூருமற்றவன்ற
னிர்தழும்பினைக்கவர்ந்துதன்னிளமையுமீந்தான்.

(உ௩)

விர்தைபூமகண்முதலியமடந்தையர்விரும்ப
முந்தைமாமணம்பா வையும்பலபகன்முற்றிச்
சிறந்தயாதாரந்தணிந்தபின்சிற்துனையின்றித்
தந்தைமீளவுமிளமைதன்றனயனுக்களித்தான்.

(உ௪)

இடியுமாறுகொணைநமொழியயாஇயன்றிவற்கே
முடியுமாலையுமுத்தவெண்கவிகையுமுரசும்
படியும்பாவையுமவழங்கியெம்பனிமதிமாடிற்
கடியுரியினியெனமகிழ்ந்தளியுடனளித்தான்.

(உ௫)

விரதமிஞ்சியவேள்வியாற்கேள்வியான்மிக்கான்
சுரதமங்கைபார்முலைக்குவடணைவரைத்தோளான்
பாதனென்றொருபார்த்திவன்பாதமுமிசையுஞ்
சுரதமின்புறவக்குலந்தனிலவதரித்தான்.

(௨௬)

சுரசமுகமுஞ்சுராரிகள்சமுகமுஞ்சுழ
விசபூசலின்வாசவனடுங்கிவெந்திடுந்
ளரசர்பாவருமறுமுகக்கடவுளென்றயிர்ப்பப்
புரசைநாகமுன்கடவினனாகமும்புரந்தோன்.

(௨௭)

முக்குலத்தினுமதிக்குலமுதன்மைபெற்றதுவென்
றெக்குலத்தினிலரசும்வந்திணையடியிறைஞ்சு
மைக்குலத்தினிற்புட்கலாவர்த்தமாமெனவே
யக்குலத்தினிலத்தியென்பவனவதரித்தான்.

(௨௮)

கொண்டல்வாகனுங்குபோனுரிகரெனக்குறித்துப்
புண்டரீகன்முன்படைத்தவப்புரவலனமைத்த
தெண்டிசாமுகத்தெழுதுசீரியக்கர்மாநகரு
மண்டர்தானமுழவமைகூர்த்திபுரியே.

(௨௯)

மீனமாகியவிண்ணவன்விறதைமுன்பயந்த
யானமீதெழுந்தருளிவந்திருபதம்வழங்கக்
கானநாண்மலர்க்கயத்திடைக்கயமும்வெங்கராமு
மானமானவரிருவருமக்குலத்தவரே.

(௩௦)

பொருபெரும்படைத்தொழில்வயப்புரவிதேர்மதமா
மருவருந்தொழின்மன்னரீதியின்றொழில்வளங்கூர்
சருதியின்றொழின்முதலியதொழிலினைத்தினுக்குங்
குருவெனுமபுகழ்க்குருவுமக்குலத்திலங்குரித்தான்.

(௩௧)

வருகுலத்தவரெவரையும்வரிசையாலின் றுங்
குருகுலத்தவரெனுமபடிபேரிசைகொண்டா
னிருகுலத்தினுமாசறுதேகினிலினுக்
கொருகுலத்தினுமுரைப்பதற்குவமைவேறுண்டோ.

(௩௨)

வேறு.

அந்தநன்மரபினிலமுதவெண்டிரைச்
சிந்துவின்மிசைவருதிங்களாமெனச்
சந்தனுவெனும்பெயர்த்தாரணிகாவலன்
வந்தனனவன்செயல்வகுத்துக்கூறுவாம்.

(௩௩)

வேனிலானிவனெனவிளங்குகாலையிற்
கானகவேட்டைபோயினோத்தகாவல
னான*மென்குளிர்புனலாசையான்மணித்
தூநிறக்கங்கையார்குழலெய்தினுன்.

(௩௪)

குருகுலச்சருக்கம்.

க

மநவருங்குழல்விழிவதனம்வார்குழை
யிருதனந்தோள்கழுத்திதழொடின்கை
புருவம்வண்புறவடிபொற்பப்பாவைய
ருருவுகொண்டனதுடைமைதோன்றவே.

(நடு)

கங்கையின்வெள்ளமேற்கருத்துமாறியிம்
மங்கைதன்பேரொளிவனப்பின்வெள்ளமே
தங்கியசோகமுந்தாபமுங்கெடப்
பங்கயவிழிகளாற்பருகினுனரோ.

(நடக)

வையகமடந்தைகொல்வரைமடந்தைகொல்
செய்யபங்கயமலர்த்திருமடந்தைகொ
றுய்யவண்கலைவிதச்சொன்மடந்தைகொ
லையமுற்றனனிவளார்கொலென்னவே.

(நடக)

கண்ணிமைத்திருநிலங்காலுந்தோய்தலாற்
பெண்ணிவண்மானுடப்பிறப்பினொன
வெண்ணமுற்றவளருகெய்தியாவர்செய்
புண்ணியநீயெனப்புக்கழந்துபோற்றினன்.

(நடக)

போற்றியகுரிசின் *மெப்புளகமெய்தவே
யேற்றியவிழியினளிளகுநெஞ்சினள்
சூற்றியமலரயன்சாபமில்வழித்
தோற்றியதெனவுறுதுயரநீங்கினள்.

(நடக)

பொங்கியமாதர்விழிப்புரிவுமாதரந்
தங்கியமுகிண்முலைத்தடமுநோக்கியே
யிங்கிதமுறைமைநன்றென் றுவேந்தனு
மங்கிதமுடனவட்கன்புகாவே.

(சு0)

கன்னியேயாமெனிற்கடி கொள்பான்மையை
யென்னின்மற்றயார்ந்தவரில்லைமண்ணின்மே
லுன்னினைவுரையெனவுசாவினானிகள்
மின்னிலைவடி கொள்வேல்வேந்தர்வேந்தனே.

(சுக)

†நாணிளளாமெனநதிமடந்தையும்
பூணுறுமுலைமுகம்பொருந்தநோக்கினள்
சேணுறுதனதுமெய்த்தேசுபோனகை
வாணிலவெழச்சிலவாய்மைசுறுவாள்.

(சஉ)

இரிந்துமெய்நடுங்கிடயாதி யாதுநான்
புரிந்ததுபொறுத்தியேற்புணர்வலுன்புயம்
பரிந்தெனைமறுத்தியேற்பரிவொடன்றுனைப்
பிரிந்தகன்றிடுவனப்பிறப்புமரற்றியே.

(சநட)

* மெப்புளகம் என்றும் பாடும்.

† நாணிளளொதுங்கினள் என்றும் பாடும்.

மெய்தருவிதியினேன்விரதமற்றிவை
பெய்தரிதொருவராலெய்தவல்லையேற்
கைதருகெனப்பெருங்காதலாள்னு
முய்வரிதெனவிசைந்துடன்படுத்தினன்.

(ச)

எனதுயிரசுவாழ்வென்பயரவையு
நினதுநின்னேவலினிற்பன்பானென
வனிதையைமருட்டினான்மன்றலெண்ணியே
தனதனுநிகரிலாத்தனமகிபனே.

(ச)

அருமறைமுறையினுலங்கிசான்றெனத்
திருமணம்புரிந்துளந்திகழவைகினு
னிரதியும்தனனுமல்லதில்லைமற்
றொருவருமுவமையென்றுலகுசூறவே.

(சக)

மருவுறச்சிலபகன்மணந்துமான்விழி
கருவுயிர்த்தனனெனக்கனிகொள்காலையிற்
பருவமுற்றன்புடன்பயந்தமைந்தனைப்
பொருபுன்றபுதைத்தனளபுவனங்காணவே.

(சஎ)

கண்டுளம்பெருவிழுன்கதித்தவாசகங்
கொண்டிரையெடுத்திலன் கொண்டகாதலா
றெண்டொடியுடண்மணந்துருகிவைகின்
பண்டையினெழுமடிபரிவுகூரவே.

(சஅ)

பின்னருமறுவரைப்பெற்றதாய்மன
முன்னரின்மும்மடிமுரண்டுமாய்க்கவே
மன்னவனவற்றினும்வாய்திறந்தில
னன்னகாச்சனமெலாநடுநடுங்கவே.

(சக)

வழுவறுசுருகுலமன்னன்மைந்தரோ
ரெழுவரைமுருக்கினளீன்றதாயெனப்
பழுதறுமகப்பலபயந்தமங்கைய
ரழுதனர்கட்டினலாறுபாயவே.

(ரு0)

கங்கையென்றுலகெலாங்கைதொழ்த்து
மங்கையங்கனந்தாம்வயிதுவாய்த்துழி
வெங்கயகடகரிவேந்தன்மாமனப்
பங்கயந்துறந்ததுபழையுவின்புமே.

(ருக)

மதலையைப்பயந்தனன்மடந்தையென்றலுங்
கதுமெனச்சென்றுதாய்கைப்படாவகை
யிதமுறப்பரிவுடனெடுத்துமற்றவள்
பதியுத்தாமரைபணிர்துபேசுவான்.

(ருஉ)

நிறுத்துகமரபினைநிலைபெறும்படி
வெறுத்தெனைமுனியி னும்வேண்டுமாவது
மறுத்தனன்யானெனமனஞ்செயாநினிப்
பொறுத்தருள்புரிகவிப்புதல்வன்றன்னையே.

(ருட)

என்றுபற்பலமொழியிவனியம்பவே
நன்றுநன்றவனிபநவின்றவாசக
மின்றுநின்றிரங்கினைபெழுவர்மைந்தரைக்
கொன்றவன்றென்செய்தாய்கொடிபையென்னவே.

(ருச)

அரசனுமுணர்ந்துநீயார்கொல்லலரைத்
திரைசெறிபுனவிடைச்செற்றதென்கொலா
முரைசெயவேண்டுமென்றுரைப்பவஞ்சியும்
வரிசையினுயர்ந்ததன்வரவுகுவாவாள்.

(ருரு)

வான்முகமதியமும்புதியமாலிகைக்
கான்முகவிதழியுங்கமழுங்கங்கையா
டேன்முகம்பொழிதருசெய்யதாமரை
நான்முகன்பேரவைநண்ணினாரே.

(ருசு)

இருங்கலைபிமையவரெதிரிறைஞ்சவாண்
மருங்கலை*மதியினைமதிக்குமாறுபோ
லருங்கலையபலுறவதிர்த்துவீசிணை
பொருங்கலையெனுமிகற்புறவிவீரனே.

(ருஎ)

திருத்தகுமவயவந்திகழ்ந்துதேரன்றவே
கருத்துடனவைக்கேணுர்கண்புதைக்கவு
மருத்தினைமனனுறமகிழ்ந்துகாதல்கு
ருருத்தகுமுரிமையோடொருவனுக்கினான்.

(ருஅ)

நோக்கியவருணனைநுவலுநான்மறை
யாக்கியமுனியுருத்தழன்றுபார்மகள்
பாக்கியமென்னவற்பவிக்கரீபனத்
தாக்கியவுருமெனச்சபித்தகாலையே.

(ருக)

கோனிடநினைவொடுகுறுகியுநன்
மானிடமடந்தையாய்மணந்துமீள்கென
வானிடைந்தியையும்வழுவினாலவ
டானிடருறும்வகைதந்தையேவினான்.

(சு0)

பாரினுநமக்கொருபதமுண்டென்றவ
ளீரமுற்றிழிதருமெல்லவானகத்
தோரிடையுடன்விழுமுற்கைபோன்முக
வாரொளிமழுங்கினர்வசுக்கடோன்றினார்.

(சுக)

என்னையிங்கிழிந்தவாறெங்கண்மாநதி
யன்னையென்றவளாடியவர்வணங்க லுந்
தன்னையங்கயனிசொபங்குறினான்
பின்னையங்கவருந்தம்பெற்றிபேசுவார்.

(௧௨)

உற்றுறையெங்களுளொருவன் நன்மனைப்
பொற்றொடிக்கழிந்தவளபுண்மைவாய்மையார்
சற்றுமெய்யுணர்வறத்தகாதொன்றெண்ணினான்
மற்றெழுவருமவன்வயத்தாரயினேம்.

(௧௩)

தூநகைமொழிப்படிசோராகியே
வானவரவணங்குதாள்வசிட்டன்வாழ்மனைத்
தேனுவையிரவீனிற்சென்றுகைக்கொளா
மீனெறி*கரந்தெனமீளவேகினேம்.

(௧௪)

பசுக்கவர்ந்தனரெனப்பயிலுமாதவ
முசுக்குலமனையமெய்ம்முனிவர்கூறலுஞ்
சிசுக்களினறிவிலாச்சிந்தைதெய்தவர்
வசுக்களென்றருந்ததிமகிழ்நெண்ணினான்.

(௧௫)

உம்பதமிழ்ந் துநீருத்திமண் ணுளோர்
தம்புதம்பெறுகெனச்சாபங்கூறலு
மெம்பதம்பெறுவதென்றினியெனுவவன்
செம்பதமெதுபூஞ்சென்னியேந்தினேம்.

(௧௬)

அன்புடைமுனிமுனிவாறிமா னுடப்
புன்பிறப்பெழுவரும்புரிந் துமீளுதிர்
மின்புரைதெரிவைசொல்விழைந்தநீயவ
ணின் பமற்றநேகநாளிருத்திபென்னவே.

(௧௭)

விண்வருசெல்வமும்விழைவுமென்மையு
மெண்மருமிழந்தனமென்செய்வேமென
மண்வருதையலைவணங்குத்தையலும்
பண்வருமொழிசிலபகாந்துதேற்றினான்.

(௧௮)

வலத்துயர்தடம்புயவருண னுங்குரு
குலத்தினிலயன்வரங்கொண்டுகோன்றுமா
னலத்துடனவன்மனைநண்ணுமெல்லையி
னிலத்திடையென்வயிநீருந்தோன்றுவர்.

(௧௯)

அஞ்சன்மி னும்மைநானவனிதோயுமு
னெஞ்சவீட்டிடுவனிவ்வினெறவன் நன்னையு
நெஞ்சுறத்தநதைபாணிறுத்திரா னுமவ்
வஞ்சகப்பிறப்பினைமாற்றுவேனென்றான்.

(௨௦)

நாலிருவசுக்களுந்திடந்தைசொற்
பாலிருசெவிப்பட்டப்*படாதநற்றவஞ்
சாலிருநிலத்திழிதாயையன்புடன்
காலிருகரத்தினுற்ககிந்துபோற்றினார்.

(எக)

சுதையமீன்கடவுளுஞ்சுகிலுத் துநல்
விதையெனமேதினமீதுதோன்றினான்
றுதையளிசெறிசூழற்றோகையாயின
ளிதையமுற் றுயர்ந்தியென்னுமின் னுமே.

(எஉ)

தவமுறக்குடதிசைத்தலைவன்ருரமர
மவள்வயிற்றுதித்தனரந்தவெண்மரு
முவகையிற்பெருமரீயுணர்ந்துகொள்கென
விவடிருக்கணவனுமின்னகறுவான்.

(எங)

அறப்பயனென் னுமாரறிவிலாவெமைப்
பிறப்புணர்த்தினமகப்பேறுசெய்துநீ
பிறப்பவரொழுவரோடேகலாயுயர்
சிறப்புடையினையவன்செய்வதென்னென்றான்.

(எச)

முக்குலத்தரசினுமுதன்மையாலுய
ரிக்குலத்திவனலாதில்லைமாமகா
ரக்குலத்தவமுனியருளினுவின்
மெய்க்குலத் தந்தையாமவிழைவுமில்லென்றான்.

(எடு)

மன்னவர்தொழுகமுன்மன்னன்மைந்தனோ
டின்னமுமொருவனையினிதளித்துநாம்
பன்னகநெடுமுடிப்பார்களிக்கவே
பொன்னகரிருவரும்போதுமென்னவே.

(எசு)

போயிருந்தென்பயன்போகம்பல்வகை
யாயிருந்தனவெலாமருந்தியின்னமு
மாயிருந்தரணியின்மன் னுசில்பக
னீயிருந்தரசியனிறுத்திமீளுவாய்.

(எஃ)

இப்புதல்வனுமினியென்றொடேகியே
மெய்ப்படுகாளையாம்பதத்துமீளநின்
கைப்டித்துவலெனக்கணவனைத்தழீஇ
யப்பெரும்புதல்வனோடெவளுமேகினை

(எடி)

வேறு.

அன்றுதொட்டிவனுமகன்றபூங்கொடியையழகுறவெழுதிமுன்வைத்து
மொன்றுபட்டுவெமைப்பொருள்களாற்கண்டுமுரைத்தவையெடுத்தெடுத்தனரைத்து
மன்றலிற்றலைநாள்விழைவொடுமணந்தமடந்தையர்வதனமுநோக்கா
னென்றினிக்கிடைப்பதென்றுளம்வருந்தியெண் னுநாளெல்லையாண்டிருந்தாள்.

(எக)

* படர்ந்த நல்லறம் என்றும் பாடம்.

† தந்தையால் என்றும் பாடம்.

பின்னொருதினத்திலமைச்சரும்பிறரும்பெரும்படைத்தலைவருஞ்சுழ
முன்னொருதினத்தின்வனத்தும்வேட்டைமுன்னினன்முபன்றுபாய்முற்றி
பின்னொருவடிவுகொண்டெனச்சிறந்தமெல்லியன்மீண்டுமறைமறையுந்
தன்னொருமதலையாக்கமுங்கருதிச்சாணவித்தடங்கரையடைந்தான்.

(அ0)

பண்டுதானவனையெதிர்ப்பிங்கனகப்பைங்கொடிப்பந்தர்வானிழலும்
வண்டூறறைப்பூஞ்சோலையுந்தடமுமருங்கிலைமலயமாருதமும்
புண்டரீகமுஞ்செங்காவியுங்கமழும்புளினமும்புளினமென்றுறையுந்
கண்கொரிகையபிம்மையிலின்னுங்காண்குமோவெனமனங்கசுந்தான்.

(அக)

பிரிந்தநாளாண்ணிப் பசிரதிப்பெருக்கைப்பேதுறுங்குறிப்பொடுநாக்கிக்
கரிந்தபாதவம்போனின்றவப்பொழுதிற்கால்பொரக்குனித்தகார்முகமுந்
தெரிந்தமேனமேலுந்தொடுத்தசாயகமுஞ்சிலம்பெனத்திரண்டதோளிணையும்
விரிந்தநூன்மாப்புமாகமுன்னடந்தான்விழிகளித்திடவொருவிரன்.

(அஉ)

வியந்திடவருமக்குரிசிலையிவனேவிடையவன்குமரென்னறயிர்க்கும்
வயந்தனிலுலவுமதன்கொலோவென்னும்வாசவன்மதலையென்றென்னு
முயர்ந்தவரிவனின்வின்மையினில்லையொருவருமுலகின்மேலென்னும்
பயந்ததன்வடிவின்படியெனத்திகழும்பான்மையைநினைந்திலன்பயந்தோன்.

(அங)

தந்தையென்றிவனையுணர்கிலாமதியாற்சராசனந்தழவுறவனைத்த
மைந்தனுமொருபோர்மோகனக்கணையான்மறையுடன்மாப்புறவெழுதி
யிந்திரதனுவோடிந்திரனெழிலியிடைமறைந்தனனென்புடையே
சந்தியதிவலைச்சிந்துவின்மறைந்தானரசனுமகிதலஞ்சேர்ந்தான்.

(அச)

காதலனயர்வுந்திருமகன்புனலிற்கரந்ததுங்கண்ணொழுநுகி
மேதருவடிவுகொண்டுமற்றந்தவெஞ்சிலையினேதுதனுந்தானு
மோதவெண்டுகரையின்மதியுடனுதித்தவொண்மலர்க்கொடிபெனவோடித்
துதுளங்கனிவாய்மலர்தினிதழைத்துச்சூடகச்செங்கையாலெடுத்தான்.

(அரு)

வாடியதருவின்மறைபொழிவதுபோன்மடவால்கருணைநீர்பொழியக்
கடியவுணர்வோடெழுந்தபுகாவலனைக்கொங்கைமாப்புறத்தழிஇக்கொண்டு
நடியகரும்வாய்த்ததென்றுவகைநலம்பெறத்தந்தைபைங்கழற்கால்
சூடியமகவைக்கைக்கொடுத்திவளுந்தோன்றலோடிவையிவைசொன்னான்.

(அசு)

வேந்தகேரிவனுன்மதலையேதேவவிரதனென்றிவன்பெயர்பல்லோ
ராய்தநூல்வெள்ளங்கடந்தனன்கரைகண்டருந்ததிபதிதிருவருளாற்
பூந்துழய்மாலைப்போர்மழுப்படையோன்பொன்னடிபொலிவுறவணங்கி
யேந்துநீள்கிலையும்பலகணைமறையுமேனையபடைகளும்பயின்றான்.

(அஎ)

மகப்பெறுமவரிலொருவரும்பெறுதமகிழ்ச்சியும்வாழ்வுமெய்வலையு
மிகப்பெறுத்தவரீபுரிந்தனைநின்னைவேறினிலெல்லவல்லவரா
ருகப்புறவிவனோடவனியாளுக்கவென்றோரடிக்கோரடிபுரிந்து
தகப்பெறுமயிலுந்தலைவன்மேலுள்ளந்தகைவுறத்தடம்புனல்புகுந்தான்.

(அஏ)

* பசிரதி நோக்கிப் பெருந்தகை பெருந்திகைப்பெய்தி என்றும் பாடம்.

† காதலனை என்றும் பாடம்.

மனைவியைக்கண்டுமீளவும்பிரிந்தவருத்தமெய்த்திருத்தகுளேள்வித்
தனையனைக்கண்டமகிழ்ச்சியாலருக்கன் றன்னே திரிநுளெனத் தணப்ப
நினைவினிற்சிறந்ததேர்மிசைப்புதனுநிறைகலைமதியுமேநிகர்ப்பப்
புனைமணிக்கழலானவனெடுத்தனதுபுரமெதிரைகதொழ்ப்புகுந்தான்.

(௮௯)

தாணுமம்மகனுந்தரியல்வணங்கத்தங்குநன் னாளிலங்கொருநாட்
டேனுறுந்தொடையலிளவரசனைத்தன் றிகழரியாசனத்திருத்திக்
காணுறுவிலங்கினுயிர்கவாநசையாற்காற்றெனக்கூற்றெனநடந்து
பாணுவின்மகளாங்காளிந்திந்தியின்பாரமெய்தினன்விறம்படையோன்.

(௯௦)

பாசனைமுழுதுமொருபெருங்கடவுட்பரிமளமொல்லெனப்பாப்ப
யோசனையளவுங்கரையிருமருங்குமுயிர்க்குமெல்லுயிர்ப்பெதிரோடித்
தாசுர்தங்குலத்துக்கதிபதியளித்ததைபலைத்தாணிபர்க்கெல்லா
மீசனுமுருக்கிண்களாங்காளிவிலங்கிழைபார்கொனீயென்றான்.

(௯௧)

நிருபனதுரைகேட்டஞ்சினளொதுங்கிநின் றுகைநினைவுறக்குவியா
விறுதுறைநெறியில்வருநரைநாவாயேற்றுவலெந்தையேவலினென்
றுரைசெயுமளவில்வேட்கையாலுள்ளமுருகிமெய்ம்மெலிந்தொளிகருகி
யரிவையையளித்தோன்பக்கமதடைந்தானவனும்வந்தடிமலர்பணிந்தான்.

(௯௨)

பாகனையாசன்குறிப்பினிலேவப்பாகனும்பரதவர்பதியை
யோகையோடிருத்திநின் னுழைவதுவையுலகுடைநாயகனயந்தான்
றோகைசெய்தவமோநின்பெருந்தவமோதொல்குலத்தவர்புரிதவமோ
வாகுமில்வாழ்வென் றுரைத்தனனவனுமாகுமாவனுடனுரைப்பான்.

(௯௩)

பூருவின்மாயிற்பிறந்தகோமகனென்புன் குலமகன்குயம்பொருந்தன்
மேருவமனுவுரிறுக்குமாறொக்குமேலினியிவைபுகன் றென்கொல்
பாருவகையினொளுதற்கிருந்தான்பகீரதிமகனிவன்பயந்த
சிருடைமகன்மற்றென்செய்வானிசையின்செய்கைதான் நிருவுளங்குறித்தே.

(௯௪)

என்னமுன்னிறைஞ்சியிவன்மொழிகொடுஞ்சொலிறையவன்கேட்டலுயிரண்டு
கன்னமுமழற்கோல்லைத்ததொத்தியங்கருகுவேறென்றையுக்கழறான்
முன்னமுன்மதத்தான்முனியிசைபமுடிந்ததென்றகுலமுற்றி
யன்னமுங்குபிலும்பயிலுநீர்ப்பட்பபையத்தினுபுரியைமீண்டடைந்தான்.

(௯௫)

கங்கையாளிடத்திலாதாமெலிந்த *காலையிற்களிந்தவெற்பணித்த
மங்கையாமென்னநின்றபூஞ்சொடிமேல்வைத்தபேராதாமலியப்
பங்கையான்னந்தான்முறைமுறைகுறையும்பான்மதியெனவழகழிந்த
சங்கையான்மைத்தன்வினவலுநிகழ்ந்ததன்மையைச்சாரதிபுகன்றான்.

(௯௬)

கேட்டவக்கணத்திற்கடற்புறத்தாசைக்கெண்மையோடடைந்திளவரசம்
பாட்டனீயெனக்குப்பெற்றதாய்தாணும்பகீரதியல்லறனின்மகளே
நாட்டமின்றுனக்கயாததுநிலையிந்தநூலமுமெம்பியர்ஞால
ரீட்டமற்றின்றேதிருமணநேர்வாய்கீதிகூர்நிருபனுக்கென்றான்.

(௯௭)

* காலையில் வேலையிற் பிறந்த என்று பாடம்.

விரதமுற்றியவாறனைவருங்கேண்மின்மெப்பியிர்விமென்றளவுஞ்
சாதமுற்றியமெய்த்தாதுவுமுலத்தழனுடனமீதெழுந்தகைத்தே
யிரதமுற்றியசொன்மகப்பெருதவருக்கில்லையென்றியம்புநற்கதியுள்
சாதமுற்றியவென்றந்தைதன்பொருட்டாற்பெறுவலென்றின்னதுஞ்சொன்னுள். (க௮)

இவன்மொழியந்தகேட்டுழியவையினிருந்ததொன்மனிதரேயன்றித்
தவமுனிவருந்தேவருங்ககனந்தங்குமாமங்கையர்பலரு
முலகையோடிவனுக்கேற்றபேருரைசெய்தொளிகெழுபூமழைபொழிந்தா
ரவனியினிருபர்வெருவருந்திறலானரியசொற்பொருணியையுந்நீதே. (க௯)

மெய்ம்கிழ்கடவுட்பூமழையுடனவீடுமென்னும்பெயராய்திக்
கைம்கிழ்வியிற்றசபுபதியுங்கன்னிகைகளியுந்தானு
* மொய்ம்மணங்கமழும்நல்வேனிலின்வாய்முனிவருங்கிளைஞருஞ்சூழ்ச்
செய்ம்மகிழ்புனைக்குருநிலமுடையான்நிருமனைவிரைவுடன்சேர்ந்தான். (க௦௦)

பரிமளவுடவப்பாவையையரசன் பாலனென்றொருபுடைநிறுத்தி
யிருபந்தொழுதுநின்றமாமகனயிதயமோடிஅருமத்தழவித்
தருமணங்கமழுஞ்சென்னிமேல்வதனந்தாழ்ந்துமோர்அருகிமுன்றந்தைக்
† குரியபேரிளமைகொடுத்தகோமகனுமுனக்கேதி ‡ ல்லெனென்றுரைத்தான். (க௦௧)

தந்தையார்க்குதவமுதவியினென்க்குச்சதமடங்குதவினையுனக்கு *
மைந்தருக்குதவமுதவியிற்சிறிதுமாதவஞ்செய்திலேனுதவச்
சிந்தையிற்றுறக்கமவேண்டுமென்றெண்ணிச்செல்லுமன்றல்லதுன்னுயிரிமேன்
முந்துறக்காலன்வரப்பெருநென்றேமுடிவிலாவொருவரமொழிந்தான். (க௦௨)

ஆம்புவிசன்மாமனுமரசனடிபணிந்தவயவத்தழகா
லும்பரும்வியுக்குங்கிளியைமுன்னிறுத்தியொடுங்கினன்வாய்புதைத்துரைத்தா
னெம்பெருமான்கேட்டருளுனக்கேயிசைந்தமெய்த்தவம்புரியிவளை
வம்பவிழ்மலர்மாதென்பதேதவன்றிவலைஞர்மாமகளைனக்கருதேல். (க௦௩)

வாசவனளித்தவிமானமீதொருவன்வசுவெனுஞ்சேதிமாமரபோன்
கேசரனென்பபோம்விசம்பிடைநீமனையார்கிரிகையைநினைந்துடல்கெழுமி
நேசமோடிதயமுருகுமக்கணத்தினினைவறவிழுந்தவிரியமெய்த்
தேசவனளித்தநதியிடைத்தானத்திரளெனச்சிந்தியதொருபால். (க௦௪)

ஒருமுனிமுனிவாலாமகளொருத்திமீனமாயுற்பவித்துழல்வா
ளிரையெனவதனைவிழுங்குமுன்கருக்கொண்டன்முதிர்காலிலதனைப்
பாதவர்வலையினகப்படுத்தரியப்பாலகனொருவனுமிவரு
மிருவருமிந்தமீன்வயிற்றிருந்தார்முனையும்மமனுநேரனவே. (க௦௫)

மானவர்பதியாம்வசவினுக்கிவரைமகிழ்வுறக்காட்டலுமகளை
மீனவனெனப்போர்கொடுத்தனன்கொண்டுமெல்லியலிவளைமீண்டளித்தான்
யானுமின்றளவுமென்மகளைன்னுயிற்றகையாவினிமையின்வளர்த்தேன்
கானமென்சூயில்போல்வந்துமிளவுந்தன்காவலர்குலத்திடைக்கலந்தான். (க௦௬)

* மெய்ம்கிழ்கமழும் என்றும் பாடம்.

† உரிய தன்னினை என்றும், ‡ அல்லவென்றுவந்தான் என்றும் பாடம்.

§ மனையாள் கிரியையை நினைந்து என்றும் பாடம்.

வேறு.

என்றுகூறிவிடுத்தனனேந்தலு
மன்றவைக்கணவன்மொழிகேட்டுவந்
தின்றுநற்றினமென்றிளந்தோகையை
மன்றலெய்நின்ன மாநிலம்வாழ்த்தவே.

(கௌ)

காளிவந் துகலந்தனள்கங்கைவேய்த்
தோனியுட்புயந்தோய்த்தனண்முன்னமே
வாளிவெம்பரிமாநெடுத்தேருடை
மீளிதானுமவியடையலாதலால்.

(கௌ)

கங்கையின் கரைக்கண் ணுறுகாரிகை
கொங்கையின்பங்குலேந்தபின்மற்றவ
ளெங்கையென்னயமுனையின்பால்வரு
மங்கையின்பமகிழ்தந்தனன்மன்னனே.

(கௌ)

வீடுமன்கழல்வேந்தர்வணங்கிட
நாடுநன்னெறிநாளுநடத்திட
நீடுமன்னனுநேரிழைமேன்மலர்த்
தோடுமன்னுசுரும்பெனவீழுவே.

(கௌ)

அன்னநாளிலருக்கனுந் திங்களு
மென்னமைந்தரிருவரையீன்றனண்
மன்னனாவடிவகொண்டன்னமெய்த்
கன்னபூங்கலந்தசெங்கண்ணியே.

(கௌ)

*சித்திராங்கதன்செப்புநலனுடை
மெய்த்தசீர்த்திவிசித்திரவீரிய
னித்திறத்தரிருவருந்தம்முனா
லொத்தகல்வியாபினருண்மையே.

(கௌ)

மதிநெடுங்குலமன்னனைநண்பினால்
விதியனந்தரம்விண்ணுலகேற்றினா
னதியின்மைந்தனுநம்புவிக்கெம்பியே
யதிபனென்றரியாசனத்தேற்றினான்.

(கௌ)

எங்கணுமபிவன் கவர்தானெனக்
கங்குலவந்தொருகந்தருவாதிபன்
ஞெருகனமாமுடிசூடியவேந்தனை
யங்கைபானமலைந்தாநுயிர்கொள்ளவே.

(கௌ)

* ஏடுகளில் கௌ-வது செய்யுள் “சித்திராங்கதன் சித்திரவீரனென், நித்திராதிபன்மைந்த
ரிருவருந், தத்த மன்பொடு தன்முன் பத்தழிஇ; யொத்த கல்வியாராயின ருண்மையால்” என்று
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

எம்முன்னறியிறந்தனனென்றுதாய்
விம்முநெஞ்சின்மிகுதுனிமாறவே
*தெம்முன்வல்லவிசித்திரவீரனைத்
தம்முன்மீளத்தனிமுடிசூட்டினான்.

(ககரு)

சிற்பொருட்பாமானபொருட்கெதி
ருற்பவிக்குமுபாயமதென்னவே
விற்படைத்திறல்விமென்வாய்மையாற்
பொற்புறப்புவிப்பதுபதியாளுநான்.

(ககசு)

காசிமன்னவன்கன்னியர்மூவருந்
தேசின்மிக்கவர்ச்சேர்வரென்றான்விட
மாகிரெல்குலமன்னவரீண்டினார்
மூசிவண்டினமொய்ப்பதுபோலவே.

(கக௪)

வரித்தமன்னர்மறங்கெடவன்பினுற்
றிரித்துமெம்பிபைச்சேர்த்துவல்லானென
தரித்தவல்லொடுந்தன்னினவேந்தொடும்
வீரித்தவெண்ணுடைவிடுமனேகினான்.

(ககஅ)

அரவமாந்தியன்னைபுந்தன்மகன்
வரவறிந்துவழியினைப்பாற்றினான்
பரவீவந்துபணிமலர்த்துத்தென்றலை
விரவநுண்ணெரிமீதெறியுதையால்.

(ககசு)

கஞ்சவாலிகலைமதிகண்டென
நெஞ்சழிந்துநிருபர்குழாந்தொழ
வெஞ்சராசனவீரனுந்தம்பியு
மஞ்சமேறிமணித்தவிசேறினார்.

(கஉ0)

குருத்தலந்தனிற்கூறியவஞ்சின
மொருத்தரன்றறிவாருலகோர்பலர்
விருத்தன்வந்தனன்மேலினிபேதியன்
கருத்தெனாமனங்கானையர்கன்றினார்.

(கஉ௧)

இருந்தமன்னரிவரிவரென்றுளம்
பொருந்தமற்றவர்பொற்புடைத்தேசெலார்
திருந்தநின்றசெவிலியர்கூறவே
முருந்தவாணகைமூவருந்தோன்றினார்.

(கஉஉ)

* இவ்வடி. "தெம்முன்வென்றநற்சித்திரவீரனை" என்று ககஉ-வது செய்யுளின் பாடப்
பேதத்துக்கிடையே ஏடுகளிற் காணப்படுகின்றது,

† தென்றலாய் என்றும் பாடும்.

கையின்மாலையிவற்கெனக்கண்ணியர்
வெய்யநெஞ்சொடுமின்னெனவந்தவர்
வையமன்னன்வயதிலேநோக்கியே
யையமுற்றனரன்புறுகாதல்.

(கஉ௩)

ஏனைவேந்தரெநிரிவரைப்பெருந்
தானேசூழ்மணிச்சந்தனத்தேற்றியே
சோனைமாமதஞ்சோருங்கடதட
யானையென்னவிளவலோடேகூனான்.

(கஉச)

முறையினுலன்நிமொய்ம்பிற்கவர்வதெக்
சுறையினுலனக்கோக்குவங்கூடிவந்
திறைவனாடெதி*ரேற்றவில்லீரரைப்
பிறை முகக்கணையாற்றிளந்தோட்டினான்.

(கஉ௫)

முந்துறப்பெறுமூவரொடாமர்
விந்தைதன்னையும்வேந்தர்கொடுத்தலாற்
சந்தனுப்பெயர்த்தார்முடிமன்னவன்
மைந்தர்தங்கனவளநகர்மன்னினார்.

(கஉசு)

சமரின்முந்தியசாலுவன்மேன்மன
மமரின்நதறிந்துழியம்பையை
யெயர்களுக்கிலையற்கையன்றென்னவே
யமாழிந்தவவனுழைப்போக்கினான்.

(கஉ௭)

அம்பிகைக்கும்பாலிகைக்கும்பத
பெம்பியேயெழிலாலென்றிசைவுறத்
தம்பிதன்னைத்தனஞ்சயன்றன்னெதிர்
வம்பினுன்பிசுமாமனஞ்சேர்த்துனான்.

(கஉ௮)

சென்றவம்பையைத்தீமதிச்சாலுவன்
வென்றுதெவ்வர்கவரந்தநின்மெய்தொடே
னென்றிகப்பவிவனுழைப்பீளவு
மன்றல்வேண்டினன்மன்றலங்கேரதைபாள்.

(கஉசு)

கங்கைமைந்தன்கடிமணங்காதல்கூர்
மங்கைதன்னைமறுத்தபின்மங்கையுஞ்
செங்கணீரொழுச்சிந்தைசெந்தீயெழச்
சங்கையோடுதன்றரதையைநண்ணினான்.

(கஉ௦)

வேறு.

தாதைதாரினிலிவ்முந்துசந்தனுவினமைந்தனின்னலுரைத்ததுங்
கோதையாலுறவுகொண்டுகைதரல்குறித்தகோமகன்மறுத்ததும்
பேதைகூறமனநொந்திரங்கியவன்மிக்கநண்பினுநிபின்னையுந்
தூதையேவிமணமுற்றிரந்தனன்விசம்புலாவந்திசுத்தையே.

(கஉ௧)

* ஏற்றவல்லீரரை என்றும் பாடம்.

போனது துவர்வணங்கியிம்மொழிபுகன்றபோது மொழிபொய்யுற
மீனகேதனைவென்று தன்கொடியவிரதமே ஸ்ரீயும்மீமென்
மானவேனி நபன்மகன்ருறித்ததிருமன்றல்வன்பொடுமறுத்தலா
னாவாகாவொடாகுலம்பெருகவம்பைதந்தைதனதருளிநால்.

(கநஉ)

வரிசையாலுபநேகமண்டலமகீபர்சொன்னசொன்மறுக்கினும்
பாசாரமன நன்மொழிமறுனவனதிருபதத்திடைபணிந்துநீ
யுன:செய்தாலவனுரைத்தசொல்லின்வழிபொழுதுகிவந்து சினைபுவகையால்
வினாசெய்யமாலைபுனையது வீமென்மறுத்து மீளவும்விளம்புமேல்.

(கநஉ)

பின்னைபண்ணியபெருந்தவம்புரிதியென்றுகூறியபிதாவையு
மன்னைதன்னையும்வணங்கிநீசெதுரந்தயானமிசைப்பம்பு
பொன்னைவென்றொளிகொள்சாயலாளிருபுறத்துமாதர்பலர்பொலிவுடன்
றன்னையந்துபுடைசூழுவேகியமதங்கிமைந்தனகர்சாரவே.

(கநச)

காசிராசன்மகனென்றுவந்தனொளர்கண்ணியென்றுகடைகாவலோர்
வாசநாறுதுளாவோனுடன்புகலவருகவென்றபின்மடந்தைபோ
யாசினுனா*வகுத்துமுற்செயலனைத்துமண்ணலடிதொழுதுபின்
பேசினாவனும்பாழடிக்குவமிதென்றுமெம்மமைபொடுபேசினான்.

(கநரு)

வரதன்வீரமழுவாலநேககுலமன்னர்வேரமலைந்தகோ
னிரதமீதவளுடன்கணப்பொழுதினேறிபையிருதினத்தினில்
விரதமாபாணமெனவணிந்ததிருல்லீமென்பதயிர்மேய்லுஞ்
சாதமாகவெதிர்கொண்டவன்சிரமியன்பதத்தினிடைசாத்தினான்.

(கநஉ)

தனக்குவின்மைநிலையிட்டகோவையொருதமணிபத்தவிசில்வைத்துநீ
யெனக்குன்மைதரவந்தற்றவமிருந்தவாவெனவீருந்தபின்
கனக்குமவெண்டாளவடமுலைப்பெரியகரியண்ணிபிவள்காதலா
லுனக்குமன்றல்பெறவுரிபளாருகெனவுவகையோடவனுரைக்கவே.

(கநஉ)

இன்சொல்லவனிகொண்டவெந்தமுதலின்பமன்றலினிதெய்தநான்
வன்சொல்லாரதமணமுறேனெனமனத்தினுல்லீரதமன்னினே
னிச்சொல்பாவருமறாரெனக்கருதிரீயுரைப்பினுகிழந்தவிப்
புன்சொலானதினாமாதவத்தின்மிகுபுனிதவென்செவிபொறுக்குமோ.

(கநஅ)

களம்புகுந்தவரைமீளவேகுதல்கொடாதகார்முகவினோதகே
ளுளம்புகுந்தினிதிருக்குறற்கடவுளுன்னையன்றியிலையுண்மையே
வளம்புனைத்தவனாகபோகமிதுமாதர்மங்கையர்பொருட்டினால்
விளம்புபிற்தமொழிபொழிகவென்றனுபிரவேண்டுமென்னினும்வழங்குவேன்.

(கநச)

மறுத்திவன்புகலவீரியன்புயமொராவிரந்துணிசெய்யமுவினான்
வெறுத்தனந்தரமெழுந்திருந்துகரையழியும்வேலைகாவெகுளியன்
கறுத்தெஞ்சின்வெளுத்தமேனிபனுறச்சிவந்தவிருண்ணினன்
பொறுத்தநிலின்னவிரைந்துதேர்மிசைபுகுந்தனன்பெரிதுபோர்செய்வான்.

(கச0)

வெருவுடன் றொழுது கங்கைமைந்தனடிவீழவுஞ்சினமிசுத்தலா
லுருவுடன் றனியிருக்குள் விரதம்வழுவிரனாகமுறுவதிற்
குருவுடன் பொருது மடிதன்னன் றெனநிலைந்துதால் முயர்கொடியின்
செருவுடன் நிடுதலுன்னியேறினனமைந்து நின்றதொருதேரின்மேல்.

(கசக)

அவ்விராமனுமறுத்தமன்னவனுமைபிரண்டுதினமிகலுடன்
வெவ்விராவுமொழியாது வெஞ்சமர்வினைத்தகாலையடல்வீடுமன்
கைவிராயசிலையோடுமெய்வலிகவர்ந்து முன்றளர்வுகண்டபோ
ரவ்விராமனிகரென் னுமாரிவனையஞ்சிசின்றெதிரடர்க்கவே.

(கசஉ)

ஒடிமீளமழுமேவுபாணிதன தூர்புகுந்தன னுவந்து பல்
கோடிபோரசர் துதியெடுக்கநதிசுமர னுந்தனக் குறுகின
னாடிமாலையிடவந்தகாசிபதிநல்குமொல் குயிலைநவ்விதும்
வாடிவாடியினியமையுமென் றுதவவனமடைந்தன் ண்மடங்கியே.

(கசங)

வெம்பையாடரவமாயவென் றிடுவிகங்கராசனெனவீடுமன்
றும்பையாடமின் மாயவெல்லவலசூரனாகுவனியானென
வம்பையோது முலைவம்பைவீசு குழல்வம்பைமன் னுமெழில்வரிகொள்கு
ரம்பையா னுமவீழியம்பையென்பவளுமரியமா தவமியற்றினான்.

(கசச)

தாளிரண்டினிலொர் தாண்மடக்கியொருதாளில்வைத்தமைசக மத்தொற்
றோளிரண்டினையுமீதெடுத்தாநனிதொழுதியக்கி துணையடியிலே
வாளிரண்டினையுமீதெடுத்திதிறவாங்கீரீனிடவா னுளொர்
நாளிரண்டதனொடைபிரண்டுமொருநாளொ னும்புகடக்கவே.

(கசரு)

முயலிலாமதிமுகத்தினொருவர் முயல் நுத்தவ முயன்றபின்
புயலிலாதமினலொத்தமெய்யிலொளிப்புரியபக்கி தனதருளினான்
மயிலினுடன் அவடிவகற்றியிகல்பா கசேனன துவயிளரிடைச்
செயலிலாறு முகனிகரென் த்தகுசிகண்டிய:யினன்சிறுக்கவே.

(கசசு)

மணிமுடிக்குரியதிருபனுங்கடிகொண்மாதர்த்தக்கமையிழ்ச்சிபா
லணிபெறத்த முவியின்பவேலையினமுந்திநாள்பலகழிந்தபின்
பிணிகளுக்கரசெனும்பெரும்பிணியிணித்துவாழ்வியினிந்ததெனப்
பணிமுடிப்புயியிங்கவைகியொருபற்றிலாதநெறிபற்றினான்.

(கசஎ)

குருதுலச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் கடுஞ்.

சம்பவச்சருக்கம்.

அரியகங்குலினன்னை தன்வடிவுகொண்டலகையாகியநங்கை
பரிவுபொங்கவந்தெடுத்தினைத் துவந்துளம்பரிந்துடன் பராட்ட
வுருகுமா முலைப்பா லுடன்வருபிருண்டமுருகார்டெய்
கரியகோவலன்செய்யதாண்மலர்களென்கருத்தைவிட்டகலாவே.

(க)

* மயலிலாடனது என்றும் பாடல்.

இறந்தமைந்தனுக்குரியதென்புலத்தவர்பாவ நஞ்சனிகாச்
சிறந்தநான்மறைவிதியினாலுலகியல்செய்தபின்செழுந்திங்கண்
மறைந்தபாமினிநிகரெனக்குருகுலம்நம்பக்குறுமெல்லே
யறந்தவாவகை* துறந்தவாளரசனுக்கண்ணைமற்றிதுசொன்னான்.

(2)

மைந்தகேட்டிரின் றுணைவன்வான்டைந்தபின்மதிமுதலெனத்தக்க
விந்தமாபுமபநும்பனிப்பகைச்சித்தெழிலியொத்ததாமன்னை
முந்தைநான்மறைமுதலியநூல்களின்முறைமைநீயுணர்கற்றி
யெந்தநீர்மைபினுய்வதென்றறிகிலேனிடரினுக்கிருப்பானேன்.

(3)

ஈண்டுதேவாரீதியிற்கொழந்திபொழின்மகப்பெற்றின்னல்
வேண்டிமாவிதுதாய்சொற்புரிதலின்விரதமுங்கெடாதென்ன
மூண்டுவானுருமெறிந்தபேராவெனமுரித்திருசெனீபொத்தி
மீண்டுமாரதிவயின்மிசைப்புரிபினென்னிரதமுந்தபுமென்றான்.

(4)

மழுவெனும்படைபிராமனும்மனுசுலமடிந்நுழியவந்தத்தம்
பருதினம்ங்கைபர்முனிவாரருளினுற்பபந்தனர்க்கவென்ப
ரொழுதுநன்னெறிமுறைமைபின்வினைப்பதேபிபந்தைபென்றிநகையாற்
றொழுதுசொன்னபின்மனந்தெளிந்தநீனையுந்தோன்றலுக்குரைசெய்வான்.

(5)

பருதித்தமாதகிமருங்கொருபகற்பாசான்மகப்பேறு
கருதிவந்தகண்ணெனையுமெனதுமெய்க்கமழ்வுலகையுமாற்றிச்
கருதிவாய்மையின்போசனைப்பாப்பெழுசுகந்தமுமெனக்கீற்று
வருதிபெனப்பனிபினுன்மறைத்தொருவண்ணிறைக்குறைசேர்ந்தான்.

(6)

முாணிநைந்தமெய்க்கேள்வியெனருளினுன்முஞ்செயும்புரிநூலு
மிரணியஞ்செழுங்கொழுந்துவிட்டனவெனவிலங்குவேணியுந்தானு
தாணியெங்கணும்கிய'தென்னுனாகெழுந்தபேர்தனமுநியப்போ
தாணியின்புறத்தனலெனவெனவயினவநரித்தனன்மமா.

(7)

சென்னியாரெணைவணங்கிபாதொருபகற்சித்திசித்திக்கு
முன்னியானருதுவலென்றுரைசெய்முனிமகன்முனிமீளாக்
கன்னியாக்கெனவிதித்தாடன்கரந்தனன்கையுக்கரிட்டன்றன்
பன்னியானவரிடத்தினிலவன்வரிப்பலித்திடுகினைவன்றே.

(8)

எனக்குமைந்தகேணினிவிதுன் றுணைவனென்னேவலுமறாநிலவா
றுனக்குநெஞ்சறவருங்கொலோவறிகிலேணுண்மைநீயுரைபென்ன
மனக்கிசைந்ததென்றவன்வியந்தேகலும்வழுவுறமனஞ்செய்யக்
கனக்கருங்குமுன்மகிழ்வுறமுதற்பெறுகாதன்மைந்தனுமவந்தான்.

(9)

தொழுதுநெற்றியில்விபூதியாலன்னைதன் றுணையடித்துகணிக்கி
விழுதுடைத்தனியாலெனவிருந்ததொலையாதனைபுகரோக்கிப்
பழுதுபட்டதிக்குருகுலமீளநின்பாசுவையாற்கடன்றால
முழுதுமுய்த்திடுமகவருளெனப்பெருமுனியுமக்குறைநேர்ந்தான்.

(10)

* துறந்தவாழரசனுக்கு என்றும் பாடம்.

† மரபரும்பனியச்சிரத்து என்றும் பாடம்.

அழைத்தமாமகனப்பொழுதவருடையனுசுவமெனப்போகத்
தழைத்தநெஞ்சினளானந்தமிழந்தபொற்றாவிமாததைத்தேற்றி
யுழைத்ததுன்பமுமுன்னுளொர்பலநுலியற்கையுமுறக்காட்டி.
யிழைத்தபாவையினிருந்தவர்க்கக்கிணைச்சையுமாறிசைவித்தாள்.

(௧௧)

கனையுரீருளணைமிசையிருவருங்கணவனைமறவாது
நிளையுநெஞ்சினர்பயின்றுழிப்புன்மணநிறைந்தொளிகுறைந்தொல்கப்
புனையுமெப்பொடும்பொழுதொடும்புரிதவன்போதுவிடுவஞ்சி
யனையகாலையிலம்பிகைமலர்ந்திலளம்பகமொருக்காலும்.

பாசான்றருமுனிரினைவொடுகருப்பதித்துமீளவுஞ்சென்று
நிராசைநெஞ்சினவசரத்தவளிடையுக்கழ்த்தமெய்க்குறிதன்னுற
காசலம்பதியிரம்பெறுவன்காயமொன்றிநின்பெற்றோ
நிராசகுஞ்சரம்பிறந்திடுமவிழிப்புலனில்லைமற்றதற்சென்றான்.

(௧௨)

மீளவந்தலைப்புதல்வனோர்க்கியேமிகமகிழ்வுறுவன்னை
துளவன்சடைத்தோன்றலம்பாலிகைகதனொருவனைநல்க
நாடாபங்கயப்பதியெனமதியெனநல்கதழ்க்கணைக்கி
முடாவம்புலியவனெனநினைந்தினியளிக்கவென்றஞ்செய்தான்.

(௧௩)

கனோத்திரிந்துகிர்க்கொடிக்கிச்சடைபவன்செட்டிநுண்விடைபேபோ
லினைத்திடுக்கவினம்பெய்யுடையவன்மனைபெய்தலுபிவனைக்கண்
டுளைத்திடுக்கருத்துடன்வொதிவருபவனென்றபுரினையாது
வினைத்திடுக்கருவினையுமுன்மடவான்மெப்பெலாமினாத்திட்டான்.

(௧௪)

அருந்தபோரிதியவளிடத்தினுங்கருவருளியங்கணத்தேதகி
யிருந்தவாறுதன்னன்னையோடினினுரைத்திசைபவனெனச்சென்றான்
பெருந்தராதலந்திறவினாலொருதனிபெறுமுறைபவன்பெற்ற
முருந்தவாணகைமருட்சியாலினாத்திடுமுழுவதுமுடவென்றே.

(௧௫)

வேதபங்கவன்கன்றுழிவலியுடைவிழியின்மைந்தனும்யாரும்
பாத்தபங்கயந்தொழ்த்தகுந்திறலுடைப்பான்றிவென்பவன்றுலும்
பூதலம்பெருங்கனிப்புறக்குருஞலம்பொழ்புறப்பொழுதுநன்றுக்
சாரதராயினரவ்விருமகையுஞ்சத்தியவதிகண்டான்.

(௧௬)

காணலும்பொதுவகையற்றின்னமுங்கருதுதுமெனவெண்ணச்
சேண்டைந்தமாமுனிவரவருதுலுஞ்சிந்தையுறச்சொல்ல
நாணலந்திழம்பினைகயிடத்திவனன்னலுமவனஞ்சிப்
பூணலம்பெறுதோழிமற்றொருத்தியைப்பூவணையிணைத்தான்.

(௧௭)

வந்தகாலையின்மனங்கலந்தகங்குள்குமாபின்மெய்யுறத்தோய்ந்து
சந்தகைருப்பரிமளத்தனதடந்தயங்குமார்பினின்புழை
விந்திராதிபர்போகமுற்றிசைகதுவின்பமுற்றியபின்ன
ரந்தனுளனவ்வினிடையினவந்தன்னையோடுரைசெய்வான்.

(௧௮)

ஆம்பிகைக்கொடிதோழியைவிடுத்தனளவள் புரிதவந்தன்ன
லும்பரிப்பெறுவாத்தினுற்றருமனவந்துதித்திடும்பதம்பெற்றாள்
வெம்படைத்தொழில்விதாரென்றவன்பெயர்மேலினிமகவாசை
யெம்புணர்ப்பினுனெழிகெனவனநெறியேகின்னவிடைகொண்டே.

(௨௦)

மருவருங்குழற்றுகிபெற்றெடுத்தவிம்மைந்தனுமுதற்பெற்ற
விருவருங்குருகுலப்பெருங்கிரியிசையிலங்குமுக்குவடென்னப்
பொருவருந்திற்படைகளுங்களிறுதேர்புரவியும்புவிவேந்தர்
வெருவரும்படிபலகலைவிதங்களும்விடுமனிடைக்கற்றார்.

(௨௧)

ஆனகிக்கிருநாலும்வந்தடிதொழுவம்பிகைமகன் நன்னை
வானதித்திருமகனொருதினத்தினிம்மங்கலமுடிசூட்டிப்
பானிறத்திற்பாண்டுவேசேனையின்பதிமுழுமதிமிக்க
கானிறத்தொடைவிதாரனையமைச்சனிக்காவலற்கெனவைத்தான்.

(௨௨)

நதியளித்தவனேவலிற்றாதர்போய்நயந்துடன்கார்தார
பதியளித்தமெய்க்கன்னியைத்தருகூபதிக்கெனமணநோந்தார்
மதியளித்ததொல்குலத்தவன்விழியிலாமகனெனத்தமர்சொல்ல
விதியளித்ததென்முளமகிழ்ந்தன்வடமீனெனத்தகுந்தற்பான்.

(௨௩)

இமைத்தகண்ணினைமலர்ந்தினிநோக்கிலேய்யானொருவரையென்று
சமைத்தபட்டமொன்றினிப்பொதிபெனும்பையைத்தந்தையுந்தனையோரு
மமைத்தருங்குலமுனிவருமறைமுறையநங்கடிவிளைத்திட்டார்
சமைத்தாபதிமதியிவளுரோகினியென்னவேதொழத்தக்கரன்.

(௨௪)

புந்தியாலருங்கலைமகன்பொற்பினுற்பூந்திருப்புணைகற்பா
லந்தியாயருந்ததபெரும்பொறையிலைவணிமானிகரென்னக்
குந்திபொசரிற்சூனென்பவன்மகன்குருகுலந்தைழத்தோங்க
வந்தியாவரும்பிரதையென்றடிதொழும்தியெனவளர்கின்றார்.

(௨௫)

அந்தபாதிளமடமயிலெனவிளையாடுமெல்லையிலென்று
முந்தமாதவம்புரிதுருவாசமாமுனியும்வழிவந்தான்
வந்தமாதவனடிபணிந்திவணிலேழிப்புகெனத்தந்தை
யிந்தமாதவன்மொழிப்படிபுரிந்துகுற்றேவலின்வழிநின்றார்.

(௨௬)

கழங்குகந்தகமம்மனையாடலுங்கனகமென்கொடியூசல்
வழங்குகண்புனலாடலுந்துறைவரிவண்டலாடலுமாறி
முழங்குசங்கினந்தவழ்தருபனிநிலாமுன்றிலுஞ்செய்துன்றி
தழங்குசெஞ்சரும்பெழுமலர்ச்சேலையுந்தனித்தனிமற்றிட்டார்.

(௨௭)

தொழுதுதாளினைச்செய்யபஞ்செழுதினுந்தோளினைச்செழுந்தொய்யி
லெழுதினும்பொருளினமைபண்முதுக்குறைந்தியாதியாதுரைசெய்தான்
முழுதுநெஞ்சுகோபமெமிகிமுனிவான்மகிழ்வெய்தப்
பழுதிலன்புடனியற்றினுளொன்றுபோற்பன்னிருமதிசேர.

(௨௮)

பிரதைதன்னையத்தபோரிதிவருகெனப்பெரிதுவந்தெனதேவ
லரிதெனதுரீயிற்றினைநெடுங்கடவவனிமேல்யார்வல்லார்
தெரிவைகேளெனச்செவிப்பித்தொருமறைதேவரீலியார்பாரைக்
கருதிரீவாவழைத்தனைபவரவர்களைத்துநின்கருஞ்சேர்வார்.

(௨௯)

தம்மையொப்பதோர்மகவையுந்தருகுவர்தவப்பயனைப்பெற்ற
விம்மறைப்பயனிம்மையிலுனக்குவந்தெய்தியதெனக்கூறி
யம்முனிப்பெருங்கடவுளுந்தோவனமடைந்தனனவளுந்தான்
செம்மனத்தொடுபயின்றாமகளைச்செல்வமாமனைசேர்ந்தாள்.

(௩௦)

ததையும்வண்டியிர்கருங்குழற்கன்னியத்தனிமறைப்பயன் காண்பான்
சுதைநிலாவெழுமாளிகைத்தலத்திடைத்தூநிலாவெழுமுன்றி
லிதையமாமலர்களிக்கநின்றன்பிளேடியம்பலுமெதிதோடி
யுதையபா னுவமலர்மிசையளிபெனவொருகணந்தனில்வந்தான்.

(௩௧)

செம்பொனையுங்கவசகுண்டலங்களுந்திகழ்மணிமுடியாரம்
பைப்பொன்னங்கதம்புனையவவங்களும்பவளமேனியுமாகி
வம்பறாதமேய்ப்பதுமினியெனச்செயுமறைநுவன்மடப்பாவை
யம்புயானமலர்வுறக்கரங்குளாலினைத்தனனழகெய்த.

(௩௨)

கன்னிகன்னியென்கைதொடேன்மடந்தையர்கற்புரீயறிதிற்திறி
யென்னமெய்குலைந்தலமரநாணிளளிதபழம்பேறாகி
யன்னமென்னடையஞ்சினளரற்றலுமருகுறன்னிடப்போய்தின்
யுன்னியென்னையழைத்ததென்பெறவெனவுருத்தனனுரைசெய்வான்.

(௩௩)

உருக்கொள்சாபையுமுழையுமங்கறிவுறுதொளித்துநான்வாவேரீ
வெருக்கொளாவேனைமறுத்தனையுனக்குமுன்மெய்ம்மறையுரைசெய்த
குருக்களென்படானென்படாதரிவைநின்சுலமெனக்கொடித்தினடே
ரருக்கன்மெய்யினுமனமிகக்கொதித்தனனாபிரமடங்காக.

(௩௪)

உனையளித்தவன்முனியுமென்றஞ்சனீயுடன்படுமுணர்வானல்
வினையளித்ததென்றனைதியேலின்புழம்விழையுமபடிதுய்த்தி
யெனையளித்ததொல்லதிதியிலுனக்கிசையெய்துமாறிகன்மைந்தன்
றனையளித்திமற்றென்னினுமிருநிலந்தாடொழைத்தக்கோனே.

(௩௫)

ஆயிரங்கரத்ததிபதிபுகழ்ந்து நூறுயிரமுகமாகப்
போயிரந்திவையுரைத்தபின்மதர்விழிப்புரிவுமுரலுலங்கி
வேயிர்நந்தடந்தோரிடந்துடித்திடமெல்லியனமதன்வேதப்
பாயிரங்கொலென்றையுறவவனொடும்பனிமலர்ணைசேர்ந்தாள்.

(௩௬)

தினசுன்னுடர்வடிவமுமயிர்தெழுதின்களின்வடிவாகத்
தனதடந்தருமாற்புறத்தழிஇயபின்மையறன்னினைவெய்த
மனமகிழ்ந்தகும்வந்ததுமணந்ததுமவரங்கொடுத்ததுமெல்லாங்
கணவெனுமபடிசுரந்தனன்பெருந்தகைக்கன்னியுக்கருக்கொண்டாள்.

(௩௭)

அந்தியாழலென்பரிதியினொளியடைந்தபி*னணிமாடக்
ஞந்திபோசன்யாமடமகளுழின்லங்கொண்டகொள்கையாளரி
யிந்திராதிபரவரவரமுமகலர்ந்திரந்தனதாதத்தக்க
மைந்தனவனொருவனைப்பயந்தனன்மாசிலாமணியென்ன.

(௩௮)

சூரன்மாமகர்சூரனதருளிற்றலங்குகன்னிகையாகி
வாரமாமணிக்கவசகுண்டலத்துடன்வருமகன்முகநோக்கிப்
பாரமாமரபினிற்பிறந்தவரமொழிப்பழுகினுக்கமுதஞ்சிப்
பூர்மாரதிப்பேடகத்திடைநனிபொதிந்தொழக்கினன்மன்னே.

(௩௯)

ஞஞ்சரத்தினங்கன்மெனச்சாபவெங்கோளரியெனப்பைம்பொற்
பஞ்சரத்திடைவருதிருமதலையையப்பகீரதியெனுமன்னை
யுஞ்சரத்திரைக்கரங்கொலெறித்தெறித்தசையவேதாலாட்டி
வெஞ்சரச்சிலைச்சூதநாயகன்பதியெழுவித்தனளன்னே.

(௪௦)

கோடகப்படவரும்புனல்விழைவினாற்குளிர் துறைமருங்குற்றோர்
பேடகத்திடையொழுக்கியதினபதிபெருங்குமரனைக்கண்டு
சூடகக்கையம்புயிலிராதையுஞ்சூதுங்கவன்றருனு
மாடகக்குலமடைந்ததேரத்தரும்பெறலாதத்தொடுகொண்டார்.

(௪௧)

அதிரதன்றிருமணியினில்விழைவுடனரும்பியபனிக்கற்றை
மதியெனும்படிவளர்ந்து திண்டிழைப்பினைமழுவுடைவராரான்
பதயுகந்தொழுவுவரிசிலைமுதலியபலபடைகளுங்கற்றுக்
கதிரவன்றருகன்னென்றுலெகலாங்கைதொழுங்கவின்பெற்றான்.

(௪௨)

வேறு.

கன்னற்பயந்தகதிர்வெம்புலைக்கன்னிதன்னை
முன்னற்பயந்தோன்முகவோலையுவகையோடு
மன்னர்க்கெழுதமடப்பாவைவரிக்குமென்று
†சென்னற்படைவேன்முடிமன்னவரசென்றுசேர்ந்தார்.

(௪௩)

உருவஞ்சிறந்துபலகோளுமுதிக்குமேனு
மருவுங்குமுதமதிகண்டுமலநுமபோற்
பருவஞ்செய்பைம்பொற்கொடியன்னவள்பாண்டுவென்னு
நிருபண்மனக்கேமணங்கூர்பெருநேயமுற்றார்.

(௪௪)

தானேயுந் துதனித்தார்புனைதையல்வென்றி
யானேறனையானுயிர்க்காரமிர்தானபின்னர்
யானேதருவனெனமத்திராசனல்க
மானேயனையவிழியானாவதுவைசெய்தான்.

(௪௫)

* அமுருங்கட் என்றும்பாடம்.

§ சஞ்சரத்திரை என்றும்பாடம்.

† சென்னற்படியேல் என்றும்பாடம்.

எண்ணுற்றசூரனிகன்மத்திராசனென்ன
மண்ணுற்றசீர்த்திவயமன்னர்மகனிரோடுங்
கண்ணுற்றகானில்கியோடல்கருதியம்பொன்
விண்ணுற்றசாரலியம்புறமேவினானே.

(சச)

கானத்திலுள்ளகலைமானிக்*காட்சியாமா
வேனத்திரள்வெம்புலியெண்குடையாளிசிகங்கந்
தானப்பகடுமுதலாபசனங்கௌல்லா
மானச்சரத்தாற்கொலைசெய்தனன்வாகைவில்லான்.

(ச௭)

மெய்யிற்றெறித்தகுருதித்துளிமேருவில்லி
சையத்தலர்ந்தகமழ்குங்குமத்தானுமான்
கையிற்சிலையோடுலவங்கழற்காளைகேதம்
பையத்தணித்தானிமநாகபவனனென்பான்.

(சஅ)

பொன்னங்கழலானேதிரவ்யிடைப்போகம்வேட்டு
மன்னுங்கலையும்பிணைமானுமகிழ்ச்சிகூர
மின்னுங்கணையாலிவனெய்திடவிழ்ந்தபோதின்
முன்னின்றதந்தவியிர்வந்தோர்முனிவனாகி.

(சக)

நாரிக்கொருகூறானுர்முதனல்கவெய்த
வேரிக்கணையான்மிகநொந்துழிவேடமாறிப்
பூரித்தகாமநலமெய்துபொழுதுநின்றைச்
*சோரிக்கணையாலறையுண்டுபிர்சோர்ந்துவிழ்ந்தேன்.

(ரு0)

என்போலவிற்பத்திடைநீயுமிறத்தியென்ன
வன்போடிற்றதான்முதற்கிந்தமனானேபோன்
றன்போன்மகிழ்நனுடனேசெந்தழலினெய்திப்
பின்போயினண்மென்பிணையானவப்பேதைதானும்.

(ருக)

நினைவற்றசாபிலைபெற்றபிணஞ்சின்வேறோ
நினைவற்றுநன்மையிதுவேயினியென்றுதேறி
†மனைவைத்தகாதன்மடவாநுடன்மன்றலவேந்தன்
|| முனைவைத்தவாய்மைமுனிக்கானமுயன்றுசேர்ந்தான்.

(ரு௨)

காண்டற்கரியமணிப்பைம்பொற்கலனோடாடை
வேண்டற்கரியவிடயங்களின்வேடமாற்றித்
தீண்டற்கரியதிருமேனியன்றேவராலும்
பூண்டற்கரியபெருமாதவம்பூண்டுகொண்டான்.

(ரு௩)

உற்றுப்புறத்துப்பகையாடியுடன்றவெல்லாஞ்
செற்றுப்புலியிற்றணியாழிசெலுத்துநீரான்
பற்றற்றயோகப்படையாலுட்பகைகளாறு
முற்றத்துறந்துபெருநானமுதல்வனானே.

(ருச)

* கற்கியாமா வென்றும்பாடம்.

† வனைவற்றகாதல் என்றும்பாடம்.

|| முனைவற்றவாய்என்றும்பாடம்.

ஆரக்குழம்பிலனீந்தாரமணிந்து விம்மும்
பாரக்குசங்கள் பலதைவரும்பான்மைநீங்கி
நாரக்கமலகரசோதிநகங்கண்மீள்
வீரக்குசங்கள் கிளிக்ஞந்தோழி ந்கேற்றவாலோ.

(ருரு)

நாமக்கலவிநலங்கூராயந்து நாளுங்
காமக்கனலேவளர்க்கின்றகருத்துமாற்றித்
தாமக்குழலாரிருவோரொடுதானுமொன்றி
யோமக்கனலேவளர்த்தாணுணர்வுண்மைகண்டான்.

(ருசு)

இவ்வாறரியதவநாடொறுமேறுமெல்லைக்
கைவாரொழிந்துசமித்தேந்தியகாவன்மன்ன
மைவாரெடுங்கண்வரஞரன்மகனோநோக்கிச்
செவ்வாய்மலர்வான்புவிமேலுறைதெய்வமன்னான்.

(ரு௭)

பூந்தார்வியாதமுனிதாளிணைபோற்றியன்பு
கூந்தார்வமுற்றியவன்பால்வரங்கோடெய்திக்
காந்தாரிநாமகவானகருப்பமொன்று
வேந்தாதரிக்கத்தரித்தாள்வடமீனொடொப்பாள்.

(ருஅ)

கல்லாமழலைக்கனிபூநல்கலந்துகொஞ்சஞ்
சொல்லாநுருக்கியழுதோடித்தொடர்ந்துபற்று
மல்லார்புயத்திலுன்னையாமெகிழ்ச்சிமைந்த
நில்லாதவர்க்குமனைவாழ்வினிணிமையென்னும்.

(ருசு)

மெய்தானம்வண்மைவிரதந்தழல்வேள்விராளுஞ்
செய்தாலுஞ்ஜலத்தவாநற்கதிசென்றுசேரார்
மைதாழ்தடங்கண்மகவின்முகமன்னுபார்வை
யெய்தாதொழியிற்றெறுமின்பமிவனுமில்லை.

(சு0)

மென்பாலகரைப்பயவாதவர்மெய்மைபாகத்
தென்பாலவர்தம்பசித்தநனிநீர்க்கமாட்டா
ரென்பானிகழந்தன்னையாலிடெய்திநின்றே
னன்பாலருளுண்டெனிநுய்வனெடுங்கணல்லாய்.

(சுக)

இல்வாழ்பவர்க்குமடவாரல்தியாவரின்ப
நல்லாழ்வுதேசபுகழ்யாவுநடத்துகிற்பார்
தொல்லானவரின்மறையோரிற்றுறக்கபூமி
செல்லாப்பெறும்பெறினியீயுள்ளசெய்தியென்றான்.

(சுஉ)

பெற்பாவைகேள்வன்மொழிகேட்டலும்பொன்றாணிச்
சொற்பாலவல்லாப்பழிகுருரைசொல்வதென்னே
வெறபார்ந்திகள்சிறுபுன்குழிமேவினன்றோ
விற்பாலவர்க்குப்பிறர்மேன்மனமேற்பதென்றான்.

(சுங)

பின் னும்பலகால்* வருட்டிப்பிறப்பெற்றிகாட்டி
மன்னன்புகலமடமாது மறுக்கமாட்டாள்
கன்னன்பிறந்ததொழியச்செழுங்கன்னியாகி
முன்னம்பெறுமாமறைமேன்மைமொழிந்திட்டாளே.

(௬௪)

மருமலைவல்லியுரைகேட்டுமகிழ்ச்சிகூறும்
பெருமாதவத்தோன்பணித்தேவியின்னர்முன்னர்த்
தருமாதிரிணைக்கருத்தாண்மடத்தையலுன்னி
யருமாமறையாலழைத்தாண்மற்றவ னும்வந்தான்.

(௬௫)

வந்தித்ததெய்வமெகிர்வந் துழிமன் னுகேள்வந்
சிந்தித்தசிந்தையினளாய்மலர்ச்சேக்கைசேர்ந் து
சூந்தித்தெரிவைநிறைமாமதிக்கூட்டமுற்ற
வந்தித்தெரிவைநிகரென்னவழகின்மிக்காள்.

(௬௬)

வேறு.

சிவமுறகூர்த்தம்வா ரந்தினந்திதிகரணம்போக
நவமௌவழங்குகோளுநன்னிலைநிற்போதி
லவனியையொருகோலோச்சியாளுமென்றறிவின்மிக்க
தவநெறிமுனிவர்கூறப்பிறந்தனன் நருமன்மைந்தன்.

(௬௭)

உதிட்டிரன்பிறந்தகாலையுலகினிலுயர்ந்தோர்பாரும்
வதிட்டினைமுதலாவெண்ணுமுனிவரும்வா னுளோரு
நிதிப்பயன்பெற்றார்போலநேயமோடுவகைகூர்ந்தார்
மதித்தனநிமித்தம்பாவுமங்கல விகழ்ந்தவன்றே.

(௬௮)

தண்பிறைபெழுச்சிகண்டசலநிறியெனவேமைந்தன்
பண்புடைவதனநோக்கிப்பார்த்திவன்பாண்டு வென்பான்
கண்பணி துளிப்பநெஞ்சங்கனிந்தினி துருகமேனி
வண்புளகரும்பமேன்மேல்வரம்போமகிழ்ச்சிகூர்ந்தான்.

(௬௯)

அற்றனபொமெல்லாமருந்தவப்பயனன்மைந்தம்
பெற்றனன்கூந்தியென் னுட்பேருரைகேட்டவன்றே
யுற்றனன்பொருமைகல்லா லுதரமுட்குழம்புமாறு
செற்றனடனதுகேடுமாக்கமுஞ்சிந்தியாதாள்.

(௭௦)

மையறுசபலன்கன்னிவயினிடைக்கருப்பஞ்சோப்
பையொடுகுருதிபொங்கப்பார்மிசைவிழுந்ததாகச்
செய்யவன்விழுந்ததிக்கிறச்செக்கர்வானென்னச்சென்று
மெய்யுடையரியகேள்விவேள்விகூர்வியாதன்கண்டான்.

(௭௧)

சஞ்சலமானகோசத்தசையினைத்தாழிதோறு
மெஞ்சலவாகநாறுசெய்திழுதிடேற்றி
நெஞ்சலர்கருணையாளனின்றவக்குறையுஞ்சேர்த்தி
யஞ்சில்வார்சுமுலியாகென்றாங்கொருகடத்தில்வைத்தான்.

(௭௨)

* வருந்தி என்றும் பாடம்.

கருவுறுதாயைநோக்கிக்கையறுமென்றுகன்றி
வெருவுறல்கற்பின்மிக்காய்வேறுசெய்தசைகளையாவு
முருவுறநிரம்பித்தாமேயுற்பவிப்பளவுங்கையான்
மருவுறல்வழுவுறாதென்வாமெனவரதன்போனான். (௭௩)

காம்பெனநிறத்ததொளள்கருவயிற்றிருப்பதொப்பத்
தேம்பயினறுநெய்பெய்தகலங்களைச்சேமமாக
வாம்பரிவுடனையாற்றியிற்றளையடைந்துவையும்
பாம்பெனப்பருவநோக்கியிருந்தனள்பழுதிலாதாள். (௭௪)

சண்டுறுநிகழ்ச்சிகேட்டேயாதவன்மகளைநோக்கிப்
பாண்டுமனிரந்துபல்காற்பணித்தலும்பவனன்றன்னை
மீண்டுமம்மறையாலுன்னியழைத்தனள்விரைவினோடி
யாண்டுவந்தவனும்பூத்தகொடியுளாகந்தோயந்தான். (௭௫)

நெஞ்சுறமணந்துமீளநெடிக்லைவாகனேகச்
செஞ்சுடருச்சியெய்திச்சிறந்ததோர்முகூர்த்தந்தன்னி
லஞ்சனையளித்தபொற்றேளானுமனையுவமையென்ன
வெஞ்சினவீமன்றன்னைப்பயந்தனள்விரதமிக்காள். (௭௬)

தண்பரிமளமென்சாயற்றந்தையுந்திசைகடோறு
மெண்பெறுமுயிர்கட்கெல்லாமிதமுறுபொலின்னவிச
நண்புடையனலன்றாலுநலமிசூரண்புதோன்றப்
பண்புறவலம்வந்தோங்கிப்பரிவுடன்விளக்கஞ்செய்தான். (௭௭)

அன்னநாளனிலன்மைந்தன்பிறந்தனனாகவற்றை
முன்னையாருக்கன்வேலைமுழுகியகூர்த்தந்தன்னி
லின்னநாளுருவமுற்றியெழில்பெறுமென்றுமுன்னேன்
சொன்னநாள்வழுவுறும்சயோதனன்றோன்றினானே. (௭௮)

வாரியினதிரந்துவிம்முமங்கலமுழவமென்மே
லோரியின்சூரலாலோதையோடுக்கினவிடங்கடோறும்
பாரியகுலத்தோர்கண்ணிலுவகைநீர்பனிக்குமுன்னே
சோரியந்தரத்துநின்னுஞ்சொரிந்ததுசோனைமேகம். (௭௯)

கோள்களினிலையாற்றீனமகொண்டனமுகூர்த்தந்தன்னிற்
றொள்களிந்கொடியமற்றைச்சிறுவருஞ்சோவோரோர்
நாள்களிற்றிறந்தபின்னர்நங்கையுமொருத்திவந்தா
டோள்களிற்கழையெவன்றதுச்சோயென்னும்போள். (௮௦)

பின்னியபுதல்வராலும்பிறந்தமென்புதல்வியாலும்
துன்னியமகிழ்நனாலுந்துலங்கியசபலன்பாவை
தன்னிகர்பரிதியாலுஞ்சதவிதழாலுஞ்செம்பொற்
கண்ணிகையாலுஞ்சோதிகலந்தசெங்கமலம்போன்றாள். (௮௧)

பான்மொழிக்குந்திமிண்டும்பாண்டுவினேவல்பெற்று
வான்மொழிமறையாலுன்னிவானவர்க்கரசேநாக்க
மேன்மொழிவதுமற்றென்கொல்விவனேவிரைவின்வந்தத்
தேன்மொழித்தெரிவைமெய்யுஞ்சிந்தையுங்கனிக்கச்சேர்த்தான்.

(அஉ)

எங்குநன்னி நித்தஞ்செல்லவிருநிலமகிழ்ச்சிகூப்ப
பங்குனிநிறைந்ததிங்களாதபன்பயிலுநாளில்
வெங்குனிவரிவில்லாகைவிசயனுப்பிறந்தான்வென்றிப்
பங்குனனென்னுநாமம்பகுதியாற்படைத்திட்டானே.

(அ௩)

கற்பகமலர்கள்கிந்திக்கடவுளர்கணங்களாட
வெற்பகமுனிவரிண்டிமங்கலவேதம்பாடப்
பொற்பகமுழவுவிம்மப்பூரிவனமுழங்கியார்ப்ப
நற்பகவிதுவென்றெல்லவுலகமுநயந்தவன்றே.

(அச)

இறைவனுமகிழ்ந்துபின்னுமயாதவிக் குரைப்பவந்த
மறையினைமுறையிற்பெற்றமத்திராசன்கன்னி
குறைவறவிருவ்வேண்டித் துமாருன்றுன்னிநின்று
ணிறையுடையிவிமைத்தரிநுபநினைவின்வந்தார்.

(அடு)

மருவருங்குழலியாயுமறையினால்வரிசைபெற்ற
விருவருமொருவார்போலவிற்புறமணந்தபோதிற்
பருவாலியாதுமில்லாப்பாலகரிருவரசோக்
கருவினைந்துதித்தாரியாருங்கண்ணெனக்காணுரோர்.

(அசு)

சகிசுலங்குலனென்றுந்தம்பிசாதேவனென்றும்
விசயனோடெண்ணும்விமன்மேதகுதருமனென்று
மசைவறுசிக்கசாபமனையவரைவாரலும்
வசைபறுதவத்தின்மிக்கான்மகிழ்ச்சிபால்வாழ்வுபெற்றான்.

(அஎ)

காதியர்மருங்குந்தந்தைதடமணிமார்பும்பெற்ற
பேதையர்கமுரீங்காப்பெற்றியின்வளர்ந்தபின்னர்ப்
பாதகமடங்கல்புல்லாய்புவிமுதல்விலங்கொடோடி
வேதியர்முன்றிநேறும்விதைவினையாடலுற்றார்.

(அஅ)

செய்தவமுனிவர்தம்மாற்சிகையுடன்புரிநூல்சாத்திக்
கைதவமின்றியெண்ணெண்கலைக்கடற்கரையுங்கண்டு
மெய்தவம்விளங்கவேழவிலிபும்விதைநுநோக்க
மைதவழ்சிகரியன்னவளர்ச்சியிவ்வனப்பின்மிக்கார்.

(அஆ)

மார்பினுமகன்றகல்விவனப்பினுநிறைந்தசீர்த்தி
போர்வருதெரியன்மலைப்புயத்தினுமுயர்ந்தகொற்றஞ்
சீர்த்தருவாய்மைபிக்ககண்ணினுஞ்செங்கைவன்மை
பார்வளஞ்சாக் குஞ்செல்லப்பாப்பினும்பாந்தவன்றே.

(அஃ)

ஆரமுமாரச்சேறுமரும்பனிரீரும்புவு
மீரவெண்மதிநிலாவுமிதம்பெறுதென்றற்காலு
மோருயிரிரண்டுமெய்யாயுருகுவாருருகும்வண்ண
மாரணமகுடஞ்சூட்டவந்ததுவசந்தகாலம்.

(௯௧)

விதுநலம்பெறுகாவெங்குமெய்சிவப்பேறவண்டு
புதுமையின்முரன்றுமொய்ப்பப்பதுமணம்பாந்துலாவக்
கதுமெனத்தலைநடுக்கக்காறடுமாறிற்றம்மா
மதுவயர்ந்தவரிலயாவர்மண்ணின்மேன்மயக்குறாதார்.

(௯௨)

பைந்தடந்தாளான்முன்னம்பருகியபுனைமீள்ச்
செந்தழலாக்கியந்தண்சினைதொறுங்காட்டுஞ்சீரான்
முந்தியவசோருகூதமுதலியதருக்களெல்லா
மிந்திரசாலம்வல்லோரியற்கையினியற்றுமாலே.

(௯௩)

பரந்தெழுதபுட்பபாகநல்லிராகமிஞ்ச
முரண்படுகிலவேள்விட்டமோகனச்சுண்ணம்போன்ற
*புரிந்ததொல்போகமாக்கள்புந்திநின்றருகத்தொட்ட
வருந்தழற்கணைகள்போலவலர்ந்தனவசோகசூலம்.

(௯௪)

வேனிவின்விளைவினாலும்வேனிலான்பிழனிநாலு
மாநலந்திகழுமுரன்மாத்திரிவனப்பினாலுந்
தானலமுறுதலெண்ணிச்சாபுமுமற்றதுமற்றப்
பானலங்கண்ணோளாடும்பாண்டுவும்பரிவுகூர்ந்தான்.

(௯௫)

அருந்தளிர்நயந்துநல்கியலகுடனலஞ்சேரப்
பொருந்துமுன்னவசமாகிப்போகமென்குயிலும்பேடு
மிருந்துமெய்யுருகும்காவிலிரதியுமதனுமென்ன
வருந்தியகாதலோடுமாதவிப்பந்தர்சேர்தார்.

(௯௬)

பஞ்சின்மெல்லடியினாளுஞ்கணவனுப்பழங்க்குணுட்ட
நெஞ்சினைநலியமென்மேனேயமுற்றுருகியாங்க
ணைஞ்சியகாலமெல்லாமென்செய்தேமென்றெண்ணி
வெஞ்சிலையநங்கவேதமுறைமையான்மேவினாரே.

(௯௭)

பூவியலமளிபொங்கப்புணர்முலைபுகமேற
மேவியகலவியின்பமெய்யுறுமகிழ்ச்சிமுற்றிக்
காலியங்கண்ணிகைவன்மகழ்வரைமார்பினன்போ
டோவியமெனவேயுள்ளமுருகினையர்ந்துவீழ்ந்தான்.

(௯௮)

அரும்பியவிழியுந்தொண்டையமுதுபுவளவாயும்
விரும்பியசாதபோகமேவருகுறிப்புமாகிப்
பொரும்படைமதனன்பாற்பொன்றினன்போலமன்றற்
சுரும்பினமிரங்கியார்ப்பத்தோன்றலுஞ்சேர்ந்துவீழ்ந்தான்.

(௯௯)

வேறு.

கொஞ்சுகிரியன்னமொழிசூழ்தவிதழமுதா
லெஞ்சினனராதிபதியீதெனவியப்போ
வஞ்சதருதிவினையிராமுநஞ்சா
நஞ்சமுதாமுரியநலவினையினமாதோ.

(௧௦௦)

சித்திரைவசந்தன்வருசெவ்வியுடன்மகிழா
மத்திரியெனுங்கொடியவாட்கண்விடமன்னுண்
முத்திரையுணர்ந்திலண்முயக்கமுறுமின்ப
நித்திரைகொலாமெனநினைந்தருகிருந்தாள்.

(௧௦௧)

செயிர்த்தவரையாவிதவர்ஜீயுமிழும்வேலா
னுயிர்த்தலன்விழித்திலனுணர்ந்தமிலனென்னு
வயிர்த்தனளழைத்தனளாற்றினளிரங்கா
வயிர்த்தனணிலத்தினுயர்வானமினிதென்பாள்.

(௧௦௨)

புந்தியிலண்மன்றல்பெறுபூவைகுரல்கேளா
முந்தியகடும்பழிமுடிந்ததுகொலென்னுக்
குந்தியும்விரைந்துதனகுமாரொடுபுக்கா
ளந்தியரவிர்தமெனவணிசூலைமுகத்தாள்.

(௧௦௩)

உற்றதுமருங்கொழுநனுயிருநுநலத்தா
லிற்றதுமுணர்ந்திவளிரங்கியமுமெல்லைக்
குற்றமகலும்படிசுணங்கிநிறுத்து
நற்றவர்புகுந்துருகிநைந்துளநெகிழ்தார்.

(௧௦௪)

அமுருரல்லிலக்கியபினைம்கவையுங்கொண்
டெழுகடனிலத்தரசையீமவிதிசெய்யப்
புழுகுமழ்மைக்குழவிபொற்புடைமுகத்தாண்
முழுகினளன்புனலின்மொய்ப்பனைவிடாதாள்.

(௧௦௫)

தங்கையவள்வாணுலகுதலைவனுடனெய்திக்
கங்கைவனமுழுகியுயர்கற்பவனம்வைகப்
பங்கயநெடுந்துறைபடிந்துதன்மகரான்
மங்கையிவளுங்கடன்முடித்தனள்வனத்தே.

(௧௦௬)

காசிபன்முதற்கடவுள்வேதிபர்கருத்தா
லாசிபெறுமப்புதல்வரைவரொடுமன்றே
யேசில்பிரதைக்கொடியையிறைநகரினுய்த்தார்
தேசிகரின்முற்றொழுதஞ்சதசிருங்கர்.

(௧௦௭)

இறந்ததுணைவற்குளமிங்குநிலமன்னன்
சிறந்தசரணத்திலவிழுகிறுவனையெடுத்துப்
பிறந்தமுலியப்பொழுதுபுண்ணியநலத்தாற்
பிறந்தபொழுதொத்துமகிழ்பெற்றியினனுண்.

(௧௦௮)

வியன் திமகன்சிலைவல்லி துண்முதலுள்ளோர்
பயனுடைவிசம்புபயில்பாண்னைவநினைந்து
சயநிலைபெறுந்தகையதனையரையுந் து
நயனமிருபைம்புனலுநல்கினர்நயந்தார்.

(௧௦௯)

அனுசநிருபன்புதல்வரைவருமகேபன்
றனயரொருநூற்றுவருமன்பிடுநெடுதழுவித்
கனகுலமுந் துபெய்கருங்கயநெருங்கும்
வனசமலருங்குமுதமலருமெனவளர்வார்.

(௧௧௦)

வேறு.

இன்னணம்வளருங்காலேபறிகடலுடுத்தவல்குன்
மின்னெனுமருங்குற்கொங்கைவெற்புடையெகொண்மென்றோட்
பொன்னெனுநிறத்தினோடும்பொற்பழியாகுலத்தா
டன்னெணமுடிப்பான்வந்ததலைவனைத்தந்தகேமாள்.

(௧௧௧)

குந்திபோசன் நன்றெய்வக்குலத்துளோர்களுமநேக
விந்திரவனினன்னிலெய்தினராகுமென்னக்
கந்தவான்கொன்றைதோயுங்கங்கையாள்குமரன்வைகு
மந்தமிழ்சுவர்க்கமன்னவத்திணுபிரிவந்துற்றார்.

(௧௧௨)

வெண்ணிறமதியமன்னவிடையுங்கரியமேக
வண்ணனும்வள்ளநன்னைத்திருவயிற்றுதித்தமாது
மெண்ணிலாவுவகையோடுங்குந்தியையெய்தியெல்லாப்
புண்ணியநலமுமெண்ணிப்பூமியாண்முறையின்கோத்தார்.

(௧௧௩)

எம்பிரானுதிமுலமிந்திரன்முதலோர்க்கெல்லார்
தம்பிரான் பாண்டுவின்றதருமேதவதையேநாக்கி
யம்புராசிகளுட்பட்டவவனிகளனைத்துநாமே
*பிம்பர்நோயகற்றியெல்லாவெண்ணமுமுடித்துமென்றான்.

(௧௧௪)

முகுரவான்னனும்வேத்துமுனிவனுமனஞ்சொற்காயம்
பகர்விலாவிதுரன்னுநும்பாந்தளையுயர்த்தகோவு
நிகரிலாத்துணைவாதா முநீரோடுநீர்சேர்ந்தென்னத்
தகைவிலாவன்பிடுநெடுந்தழுவினர்கெழுமினாரே.

(௧௧௫)

தன்பதிவந்தோர்தம்மைத்தாததன்றைதையான்
முன்புடைக்கங்கைகமைந்தன்முதலியமுதல்வரெல்லர்
மன்பொடுகண்டுகண்டுகண்களித்தார்வமிஞ்சி
மன்பதைமசிழ்ச்சிகூரவரம்பிலாவிருந்துசெய்தார்.

(௧௧௬)

நூற்றுவரைவரென்னுநுதியுடைச்சமரவைவெற்
கூற்றுவரையோர்க்கியாருங்கொடுங்கும்பொரிவற்றூ
ரூற்றுவரேனுமுங்களுதவியுண்டருளுமுண்டு
தோற்றமுமுண்டுநுங்கள்சுமைமியிவர்சுமையுமென்றார்.

(௧௧௭)

* இம்பரோயகற்றி என்னும்பாடம்.

† நீரோடுபாஸ்சேர்ந்தென்ன என்னும்பாடம்.

இனிமைவிற்பலவுமாற்றம்யாவர்க்குமியாவுஞ்சொல்லிப்
தினகரற்றொழுதின்னர்த்தேர்பரிகரிகடோறு
மனனுத்தக்கச்செல்வம்வகைதொறும்வழங்கியன்றே
தனதனைப்போலவார்தம்மைத்தம்பதியடைவித்தாரே.

(௧௧௮)

வேறு.

எயினலப்புணைகோபுரமாபுரத்தெழுதுமாளிகைதொறும்
வெயினிலாவுமிழ்கனகநீள்வீதியில்விலாசமுற்றிடுநாளிற்
பயினனேயேல்வருகல்லெனச்செறிந்தமெய்ப்பவனன்மைந்தனுமொத்தான்.
வயினதேயனைக்காத்நிவேயனாமன்னன்மைந்தனுமொத்தார்.

(௧௧௯)

சம்பவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௨௭௪.

வாரணவத்ச்சருக்கம்.

அருமறைமுதல்வணையாழிமாயனைக்
கருமுகில்வண்ணனைக்கமலக்கண்ணனைக்
திருமகடலைவணைத்தேவதேவனை
யிருபதமுளரிகளிறைஞ்சியேத்துவாம்.

(௧)

ஆக்கவரம்முறையயநுமாபிடைத்
தீங்கொருவடிவமாந்திறற்சயோதனன்
பாங்கிவனமக்கெனப்பரிநிமைந்தனை
வாங்குபுதழீஇயினன்வலிமைகூரவே.

(௨)

ஒருபகனிலமகஞாயம்வங்குலின்
வருபகீஇருதிவாசநீர்ப்படிந்
திருதிருப்புதல்வருமிபைந்தகேண்மையாற்
கனையடைந்தனரிளங்கடவுளோரனார்.

(௩)

தைவருநவமணிச்சையிலமென்னவெ
யைவகைநிறங்களுமமைத்தியற்றிய
தெய்வவாடகமனைச்செல்வப்போனகங்
கைவரநுகர்ந்தபின்கண்ணுந்நுஞ்சினார்.

(௪)

கண்படைக்கங்குலிந்தகன்னசௌபல
ரெண்படைக்குமாநோடெண்ணிப்பாவக
னண்பன்மெய்ப்புதல்வனைநார்கொள்வல்லியாற்
றிண்பதத்தொடுபுயஞ்சிக்கயாத்தபின்.

(௫)

அரவினிற்பிணித்தெழுமாவம்பொங்கிட
வாணுடைப்பொருப்பையன்றும்பர்நாயகன்
பாவையிற்செறித்தெனப்பயனில்செய்கையால்
விரவுமப்பெருநதியூழிவீழ்த்தினார்.

(௬)

வீழ்ந்தவனனந்தாசியிர்ந்துமெய்யுறச்
சூழ்ந்தவப்பிணிகளைத் துணிகளாக்கியே
யாழ்ந்திலனெறிமீண்டவசத்தோடவட்
டாழ்ந்தில*னிராகவன்றம்பிபோன்றுளான்.

(௭)

வாளிரவியையொளிரிமறைக்கும்வெஞ்சினக்
கோளரவினையனகொடியநெஞ்சின
ளீளரவினங்கொளரித்திரா லுவை
மீளவுங்கொல்லுவான்விரேனவினான்.

(௮)

கடித்தனபன்னகநகங்கொல்கைளர்ந்
றுடித்திடமற்குணத்தொகுதிபோற்பிசைந்
திடித்திடுமுகிலெனவெழந்தாமாநகர்
வடித்தவேற்றுணைவரோடெய்திமன்னினான்.

(௯)

வேறொருபகற்கமுநினைத்துவிமனே
டாறுபாய்ந்திருவருமரிமவேலையிற்
தேறலான்வஞ்சகந்தேறிவண்டிடு
லேறினன்கடந்தரியேறுபோன்றுளான்.

(௧௦)

பின்னருமொருபகற்பெற்றம்பெற்றவன்
றன்னையம்மகிபதிதனயதைரித்
தின்னமுதநுத்துவான்போலயானையுந்
துன்னியவிடங்கொற்றப்பித்தானரோ.

(௧௧)

விடத்திலேயழிந்தறிவொழிந்தவிமனை
வடத்திலேபிணித்தனன்கங்கைவாரியி
னிடத்திலேயமிழ்த்தினனிதபொத்தவர்
கிடத்திலேமுகிர்ந்தகங்கார் திறங்கொல்.

(௧௨)

ஓதவான்கடலிடைபொளித்தவெற்பெனப்
பாதலத்தனில்விழுவவனஞ்ஞவை
வேதனைப்படுத்தினர்விடங்கொள்கூரையிற்
ருதவப்பணமணியாவினஞ்சிறார்.

(௧௩)

முற்படுகொடுவிடமுனையெயிறுமும்
பிற்படுவிடத்திறைபெயர்ந்துபோதவின்
மற்படுபுகிரிவடப்பிணிப்புமற்
றற்படுமிருள்புலாலரியாபினான்.

(௧௪)

வாசுகிதனக்கிவன்வாவுணர்த்தலு
மாசுகன்மதலைபென்றறிந்துமற்றவன்
தேசுறுபொற்குடந்தெரிந்துபத்தினு
லேசுறுமமுடெதலாமினிதினூட்டினான்.

(௧௫)

* இராவணன் நம்பிபோன்றுளான் என்றும்பாடம்.

வெங்கனல்கொளுந்தலின்வெந்தவான்புல
மங்குல்பெய்மாரியால்வயங்குமாறுபோ
லங்கெரிவிடறுகர்ந்தழிந்தபேருட
லிங்கமுதருத்தலாலெழிப்புரிந்ததே.

(க௭)

ஆயிரம்பதின்மடங்கரசவாக்களின்
மாயிருந்திறல்வலிமலிந்தமேனியா
னேயிருந்தவப்பயனென்னவெண்பகன்
மேயிருந்தனன்பணிவேந்தன்கோயிலே.

(க௮)

இவனையந்தியிடைபிட்டபாவியுந்
தவனையுத்தியிற்சாய்த்தமாலேபோ
லவனிபனகரியினரசவெள்வனேத்
துவனிசெந்தழல்விளக்கெடுப்பத்துன்னவே.

(க௯)

கண்டிலுளுதிட்டிரன்கனிட்டற்கண்ணுற
வுண்டிலுடரித்திலுளோரியாவினுங்
கொண்டிலுயிலிளங்குமார்த்தம்மொடும்
விண்டிலுளுரையுளம்விம்முருத்தியே.

(க௯)

வீடினனாமெனத்துணைவர்கேறுவே
றோடினர்கானதியோடையெங்கணுந்
தேடினர்காண்கிலஞ்செய்வதென்னென
ராடினார்நடுக்கினர்நடுக்கில்சிற்தபார்.

(௨௦)

கூற்றனசுயோதனகுமரனையில
னாற்றலின்வெரீஇயமுக்கற்றசிற்தபா
னேற்றதையுணர்கிலமென்றுதந்தையாக்
கற்றினுமலமருங்கருத்தராயினார்.

(௨௧)

ஊதையில்கூதமொத்துள்ளம்வெம்பிய
தாதையில்கூறுவரைத்தாதைதாதைபாற்
கோதையில்கூழலினார்கொண்கிசேறலும்
வாதையின்றவற்கெனவருத்தமாற்றினான்.

(௨௨)

தருமமன்னனுநகர்ச்சனங்கல்யாவையுந்
தெருமரேற்றவுந்தெய்வங்கூறவும்
பெருமிதநிமித்தங்கள்பெற்றிபேசவும்
வரும்வருமெனமனமறுகிவைகினான்.

(௨௩)

இருந்தினாப்பகன்றபினிவனைமற்றைநா
ளருந்திறற்போகிகளரசனேவலால்
வருந்தியுற்றெடுத்தமுன்வந்தநீர்வழிப்
பொருந்திரைக்கங்கையின்கரையிற்போக்கவே.

(௨௪)

பாழியம்புயகிரிப்பாண்டவன்றனைச்
சூழிகற்பணிக் குலஞ்சுமக்கவல்லவோ
வாழியக்குலங்களின் மன்னனல்லவோ
வேழிருபுனமுபினிதினோந்துவான்.

(௨௫)

வீதியினுலொளித்தலினுயங்கிளவு
நதியினுல்வருதலினலங்கொண்மேனியான்
பதியினுல்விளங்குமென்பங்கயங்கரு
மதியினுற் குளிர்நெடுவா னுமாயினான்.

(௨௬)

வேதியர்குரவரவில்லி தூன்வீழ்ம
னாதியர் துணைவாந்நகருளார்கொன்
றோதியசனங்கருக்குவகைநல்கினான்
ஞாதியர்கிளைக்கெலாநடுக்கநல்கியே.

(௨௭)

குந்தியைமகிமுரைகூறிக்கற்பினு
லந்தியினையவளருளின் வாழ்த்தவே
செந்தி நமதஞ்ஞைசெல்லமாநகர்
வந்திவன் முன்புபோல்வளருளானிலே.

(௨௮)

கோதமன்மகன்மகன் குனிவிலாதியா
மேதருபடைக்கலம்பாவும்வீரோடம்
மாதவன்வயிற்பயிலவாதன்வன்றிறற்
கேதமில்லிநதையாங்கிருபனென்றவான்.

(௨௯)

மற்றிவன்சந்தனுமைந்தனேவலாற்
கொற்றவாருள்குருகுலகுமாரரை
வெற்றிகொள்சிலையும்வெவ்வேலும்வாளமும்
பற்றலர்வெருவரும்படிபயிற்றினான்.

(௩௦)

பரிவுடனிலவன்படைபயிற்றப்பின்னருங்
குருபதிவேடெறுகுருவைத்தேடின
னிநுளறமதிநிலவெறித்ததாயினும்.
பரிதியைநயக்குமிப்பரவைஞாலமே.

(௩௧)

வேறு.

பாதநாதவேதபாத்துவாசனென்பான்
விரதவேள்விகன்னைன்மேனகையாலான
சுரததாதுவீழ்ந்ததுரோணகும்பந்தன்னில்
வரதனெருவன்வந்தான்வசிட்டமுனியையொப்பான்.

(௩௨)

ஈரேழ்விஞ்சைத்திறனுமின்றோன்றன்பாலெய்தி
நீரேழென்னயாவுநிறைந்தகேள்விகெஞ்சன்
பாரேழெண் ணும்படைகள்பரசுராமன்றன்பா
லோரேழ்பகலினுலகுக்கொருவனென்னக்கற்றான்.

(௩௩)

வெற்பின்வலியதிண்டோள்வேந்தனேவுந்தூதா
லற்பின்மிக்கசிற்தையறஞ்சான்மொழியவ்வாசான்
கற்பின்பன்னியோடுங்கையின்மதலையோடும்
பொற்பினமராவதியேபோலுநகரிபுக்கான்.

(௩௪)

வந்தான்வாதனைனலுமந்தாகினியான்மைந்தன்
பைந்தாரசையவெதிர்போய்ப்பணிந்துபூசைபண்ணிச்
சிந்தாசனத்தோடொக்குஞ்சிங்காசனத்தினேற்றி
பெந்தாய்வரநீயடியேனென்னதவத்தேனென்றான்.

(௩௫)

மூசிவண்டுமொய்க்குமுருகார்செவ்விமாலை
வாசிவான்றோர்வெம்போர்மன்னர்மன்னன்நனை
யேசில்கடவுள்வாய்மையிருக்காலெண்ணில்கோடி
யாசியன்பாலோதியருள்செய்திருந்தபின்னர்.

(௩௬)

வேதமுனிவனிருந்தவேத்துமுனியைநோக்கிப்
பூதந்தன்னினிகழந்தபுன்மைமொழியொன்றுரைப்பா
னேதமெய்பெற்றனையபாகசேனனென்பான்
போதமில்லானென்பாற்பூட்டுநெண்பூண்டான்.

(௩௭)

யாஹுவனுமுறையாவினையாமாவெல்லைப்
பாஹுகித்தொல்லங்கிவேசன்பாதம்பணிந்து
வாஹுமன்னும்விபக்க*மறவெம்படைகள்கற்றுத்
தாஹும்வல்லனாகித்தன்போலெண்ணைவைத்தான்.

(௩௮)

பின்னையிரவும்பகலும்பிரியேமாகித்திரியத்
தன்னையடைந்தனன்பின்றகவான்மிகவாதரியா
வெண்ணைவானமெய்தியானையிறைவனானை
லுண்ணையாளவைப்பேறுவலிந்தபாதியென்றான்.

(௩௯)

நன்றுநன்றுன்வாய்மைநன்றாநண்புக்கினியா
பென்றுபோந்துநாஹுமியன்றதவத்தினிருந்தேன்
வென்றுகொண்டபுரியையேந்தன்மகவுக்களித்துச்
சென்றுவானம்புகுந்தான்சிவவன்நிலைவனானை.

(௪௦)

தனத்திலாசையின்றித்தவமேதனமென்றெண்ணி
வனத்திலுண்டுகொண்டேமகிழ்வுற்றொருசார்வைகிச்
சனத்திலுள்ளிலவாழ்தருமந்தவறுவண்ணை
மினத்தின்மிக்கநுபற்கிளையாவிவனாவேட்டேன்.

(௪௧)

கந்தமகவையின்றகாளாகண்டனருளால்
வந்தமகவிம்மகவுமவறுவைவளாவளர்ந்தா
னிர்தமகவுமையண்டிளமைபறியாதெனலாற்
றந்தமகவையேநக்கித்தாயும்பெருகத்தார்தான்.

(௪௨)

* மறவெம்படைகள்கற்று என்றும்பாடம்.

† இன்மையறியாது என்றும்பாடம்.

மாவின் பாலேயன் றிமரபுக்குரியமைந்த
 னாவின் பால்கண்டறியான தனூல்வருந்தியந்தக்
 கோவின் பாலெய் து தலுங்கோமான்யார்நீயென்ன
 (சுரு) நாவின் பாலானடுங்கிரா னுன்னன்பனென்றேன். (சுரு)

மன்னன்யானீ முனிவன்மரபாலெனக் குமுனக்கு
 மென்னநண்புண்டென்னவேசிறகைசெய்திகழந்தா
 னன்ன துருபன் றன்னையவையிலரசர்கேட்பச்
 (சுரு) சொன்னவாப்மரையேசோர்ந்தாயானோசோரேன். (சுரு)

புகன் றபடியாரும்புனியும்பா திகொள்வே
 னிகன் றசமரி னுன்னையிரத்தனூடனகவர்வே
 னகன் றமெய்மைபுடையாயறியுநியென்றெனென்று
 (சுரு) சுகன் றன்னொன்மெற்ற துரோணன்சொல்லக்கேட்டான். (சுரு)

கேட்டவரசனைழக்கக்கருபனுடன்வந்திறைஞ்சும்.
 பூட்டுவரிவிற்டுக்கைப்பதல்வர்புதல்வர்தம்மைக்
 காட்டிரியேயிவனாக்கடிதிற்படைமைக்கல்வி
 (சுரு) பூட்டிரின்வஞ்சினமுமுடித்தியென் னுமொழிந்தான். (சுரு)

முனிரீபையாவிதற்குமுன்னமின்றுமுதலா
 விரியிவ்வுலகுக்கரசாபெம்மிலொருவனுக்கி
 குனிலில்வரியாலம்ருங்கோடியென்றுகொடுத்தான்
 (சுரு) புனிலென்குடையுநிருந்திரியவரிசைபலவும். (சுரு)

வேறு.

அன்றுமுதலாகவரிவெஞ்சிலைமுதற்படைகளானவையனைத் துமடைவே
 தொன்றுபடு நுன்முறையின்மறையினெடுத்திரசுயோதனர்களாதிபெவரு
 மொன்றுது ரோணாருளாலும்வலியா லுமுயலுணர்வுடைமையாலுமுதலே
 நின்ற குறையாலுமொருவர்க்கொருவர்கல்வியினிரம்பினர்வரம்பினிதியோர். (சுரு)

வெஞ்சிலையினுவிவனிராகவனையொக்குமெனவிசயன்|| விசயத்தின்மிகவே
 யெஞ்சியகுமாரர்கள்பொறுமையின்மிகுத்தனர்கிராவியெதிர்மின்மினிகன்போ
 லஞ்சென்முனிதா னுமிவன்மேல்வரி னும்பெருகவன்புடையனுக்கியகலா
 (சுரு) நெஞ்சறவ நங்கலைகள்ஈற்குமவர் தம்மள வினையநிகழாதவர்களாயர். (சுரு)

வகலைவனென்றொருகிராதன்முனியைத்தனரியிறைஞ்சியிவனெவலின்வழா
 னாகலையடைந்து மிகுபத்தியொடுநாடொ ழுமருச்சனையொத்துவருவான்
 மேகலைநெடுங்கடல்வனைத்ததாரணிக்கொருவில்லியென வின்மைபுடையான்
 (சுரு) மாகலைநிறைந்துகுருத்தக்கணைவலக்கையினில்வல்விரல்வழங்கியுனல். (சுரு)

அங்குலிகமொன்றுபுனலாழ்தருகணற்றில்விழவந்தமுனிதேயுமினெனப்
 புங்கமொடுபுங்கமுறவெய்திவனெடுத்தமைபுகன் றருகுநின்றவவாரீ
 ரிங்கதனிலைத்தொகைகளையாவுமுருவப்பகழியேவுமினெனமுன்விசயன்
 (சுரு) றங்கலில்வனைத்தொருகணத்தினிலவடத்திலைதுளைத்தனனிலக்கொருடையால். (சுரு)

|| வினயத்தின்மிகவே என் றும்பாடம்.

மத்திமுனிதாளிணையாரீர்படிதடந்துறையின்முதலேகவர்வுற்றதெனலுஞ்
தீதிரவிலீரர் பலருந்தமவெறுங்கையாடுசென்றருகுநின்னுவிடவே
மத்தியின்வினரந் துபொதுவேயிபமழைக்கவொருபறவையிசைவந்தநெடுமால்
கத்திகரிபொல்கணையின்விசயனதனைப்பழையகார்முதலேயிற்றுணிசெய்தான். (௫௨)

ருதனுவினலிதயமகிழ்ருவினுக்கவனுமுயிருதவினுள்வரிசிலைக்
நருவுமிவனுக்குநிலையாலுமறையாலுவலிகூர்பகழியொன்றுதவின
ரிருவருநயந்தருளும்விரயமுமிருந்தனர்களின்னுயிருமனமுமெனமேன்
ருவிவருநல்வினையத்தின்வழிவந்தபயன்மற்றொருவருக்குவருமோ. (௫௩)

லைக்குருவிற்றிருகுலக்குமாருக்குவருசிரமசிலைகாண்மினெனவே
லைத்தலைவிலாவெழுசரிற்புதல்வனுக்குநல்லறக்கடவுளுக்குமுறையா
லைப்படுவிசாலமணியணிநிகழாங்கின்மிசைநிகழ்பலிகொடுத்தபுடன்
லைப்புவிபூர்நிருவையுந்தொழுதுபுக்கனனகத்துணர்வுபிக்கலையோன். (௫௪)

புரியிலறிவோர்சனபதத்திலறிவோர்புவிபுரக்குமவர்ந்தம்மில்லறிவோர்
ரிபடவயங்குகொடியுஞ்சுவிதமெங்கணும்வனப்புறவீருந்தபொழுதிற்
றரிவுறுமிராமனனோதுமுமுறைதேவர்பலர்சித்தர்முதலோர்பரனெடுங்
ரியநெடுமால்பிரமணிர்தினர்முதற்பலர்கலந்தவகல்வாறிகருமே. (௫௫)

நீறினவழுவாமனுமுறைத்தருமன்மைத்தன்முதலாகியகுமாரரடைவே
பாற்றிபடலாசிரியரிருவனாரும்பிணையுபுசைபலசெய்தபுரிநா
னற்றியசராசனம்வணக்கிவடிவாஈய்விநிலக்கமவைந்நிலுவகையான்
ரற்றினர்பிளந்துபெருவண்மைசிறுநுண்மைசலசிச்சலமெனச்சொல்வனையே. (௫௬)

புதமநேகவிதமானவையெனைப்பலவுமுமுதலியற்றியுமதம்
ரபுமிபமாவிரதம்வாசியொருவர்க்கொருவர்பலததிவரக்கடனியுஞ்
சய்யருமாடநிலைதற்றியினிர்நுந்தவர்தெனிர்துளமகிழ்ந்தநவையிர்
ரபுகதியல்லதுமனித்தர்க்கதியல்லவெனவல்லன்புரிந்தனரோ. (௫௭)

த்தவலியோர்வலியுமொத்ததியலோர்திறலுமொத்தவினையோர்வினையும்வன்
த்தமனன்முளமுகவம்புயலார்ந்தரசுசமகனுமனிலன்சிறுவனுங்
கத்தலமமர்த்தகதைகொண்டெதிர்நடந்தனர்களிப்புடனிரண்டிதறுகண்
கத்தகயம்வேரொடுமராமரமெடுத்தமர்மலைத்தனையகோலமறவோர். (௫௮)

ண்டின்முனைபொன்றிலுடனென்றுருமெறிந்தனையதன்மையொடுமற்றவிலகு
ண்டலசிதங்களும்வியப்புறநடந்தபின்மறத்தொடுசெயிர்த்துவயிரங்
காண்டிருவரும்பொருதலுன்னுபொழுத்தத்தவர்குறிப்பினையிமைப்பளவையிற்
ண்டுருவின்சிறுவன்வனபொடுவிலக்கின்மெய்கல்விகரைகண்டபெரியோன். (௫௯)

ரிமகவான்மதலையாயுதபுரோகிதன்விலோசனமுணர்ந்தவன்மலர்த்
ரின்முடிவைத்தெதிர்தரித்தனனிடங்கைவரிசாபகவசத்தினனிபம்
ரியரவங்கருடன்வன்னிசலிலந்திரமிரவியிவைபேகடவுளாம்
ரளியின்வினோதமுறவெய்தனவிருந்தமுடிமன்னவர்துக்கும்வகையே. (௬௦)

* புரியிலறிவோர் என்றும் பாடம்.

† நாலும் என்றும் பாடம்.

வேறு.

மங்குல்குழவிமானமுன் நின்மஞ்சகோடி திகழவே
யங்கண்வானமீனமென்னவவையிருந்தவரசர்முன்
சிங்கமென் னுமாறெழுந்து சிங்கநாதமுஞ்செய்தான்
பங்கசாதபரிமாளங்கொள்பா னுராசகுணுவே.

(சுக)

சிற்தையன்புடன் பணிந்து தேசிகேசனருளினால்
வந்து வெஞ்சராசனம்வணக்கி வீரவாரியா
லிந்திரன்குமாரன்முன்னியா தியாதியற்றின
னந்தவந்திலையுமேவுமவனின் விஞ்சலாயினான்.

(சுஉ)

கணைகள் போயிலக்கடைந்தவுறு திகண்டுகண்களித்
திணையிலவீரனென்ற தன் நிருந்தராசமண்டலம்
பிணையன்மாலேவசியனண்ணல்பெற்றிபற்றிநாணினை
றுணைவரோடுவரிகழற்சபோதனன்களிக்கவே.

(சுந)

மருவநின்ற நருக்கன்மைந்தன்வானநாடன்மகனைநா
மிருவருந்தறுக்கொள்போரியற்றவம்மினென்ற ஹங்
குருகுலந்தழைக்கவந்தகுமரனன்புகூரவே
யுருகநன்றெனத்தழிஇயுகந்துளந்தருக்கினான்.

(சுச)

அனந்தரம்பொற்குநீகொலந்தரம்மெனக்கெனத்
தனஞ்சயன்செயித்தல்கண்டுதபனன்மைந்தன்மீளவு
முனைந்தபோரின்புடிதுணித்துன்புகசரோருகத்தினும்
சினந்தணிந்தரங்கபூசைசெய்வனென்றுசீறினான்.

(சுரு)

அதிருகின்மவெழிலிபோலருச்சுனன்றனைக்குறித்
தெதிருகின்மவண்மைகண்டியாவருந்திகைக்கவே
முதிருகின்மமெய்யனுகமுன்னிருந்தகொதம
ஐதிருகின்மவமுதவிற்துவொக்குமென்னவரைசெய்வான்.

(சுசு)

சூதன்மைந்தன்வேலையேழுமுழுமேதினிக்கெலா
நாதன்மைந்தனுடன்வெகுண்டுவினுதற்குரண் னுமோ
வேதமுண்டுசாலவென்னராசராசனிகலியக்
கோதமன்மனக்குளங்கொதிக்குமாறுகூறுவான்.

(சுஎ)

கற்றவர்க்குநலநிறைந்தகன்னியர்க்கும்வண்மைகை
யுற்றவர்க்கும்வீரரென்றுயர்ந்தவர்க்கும்வாழ்வுடைக்
கொற்றவர்க்குமுண்மையானகோதின்ஞானசரிதரா
நற்றவர்க்குமொன்றுசாதிரன்மைதீமைபில்லையால்.

(சுஅ)

அரிபிறந்தன்று தூணிலா னுமவேயிலாயினான்
பரவையுண்டமுனியுமிப்பாத்துவாசன்மைந்தனு
மொருவயின்கண்முன்பிறந்ததொண்சரத்தினல்லவோ
வரியவென்றிமுருகவேளுமடி களுமபிறந்ததே.

(சுஊ)

என்று நல்லவரைபெடுத்தியம்பியேனையிழிவினோ
டொன்றின் றவாடகத்தையோடவைக்குமாறுபோ
லன்றுகுதன்மதலைதன்னையங்கராசனாக்கினான்
மின்றயங்கு முடிகவித்துவேந்தொம்வியக்கவே.

(எடு)

தானிருந்தவரிமுகஞ்செய்தாள்சுமந்ததவிசின்மே
லுனிருந்தபடையினையுடனிருத்திவன் டிருமு
தேனிருந்தமாலேவாசுசுகரம் துதெண்டிறைக்
கானிருந்தமண்டலங்கருத்தினுலிருத்தினான்.

(எக)

தவனன் மைந்தனுஞ்சயோதனனுமிசைந்து தனதனுஞ்
சிவனுமென்னநண்புகொண்டுதிருவூடன்சிறந்துளார்
பவனனும்பர்நாயகன்பயந்தவீரஞ்சுவே
யவனியெங்குநமதெனக்கொள்பெருமித்ததராயினார்.

(எஉ)

ஆனகாலையெண்ணுகின்றவாயுதங்கன்யாவையும்
யானைவாசியிரதமானயானமுள்ளயாவையுஞ்
சேனையோடுதவ்வரைச்செகுக்கவல்லவீரமு
மானவீரர்வல்லரென்றுமறைவலரளன்மகிழ்வாறு.

(எங்)

வம்மினாதிருநுகுலந்தழைக்கவந்தமைந்தர்கா
டம்மினையேயெமக்களிக்கநின்றதக்கினை
பெம்மினாநெருத்தன்வேறியாக்சேனனென்றுளா
னும்மினாடிபவனையிம்பர்நோதல்செய்துகொண்மினே.

(எச)

என்றுதஞ்சிலைப்புரோதிதங்கனன்றியம்பவே
யன்றவன்பதம்பணிந்தனிக்தசொற்றலைக்கொளா
வென்றிரீடுபடைகளோடும்விரவுமங்கநாலொடுஞ்
சென்றுதங்கனாடகன்முதெவ்வுநாகுறுகினார்.

(எடு)

ஆளிரெமாயம்பாம்புனைக்கணுனபோதனீகினித்
துளிகண்புதைத்தசென்றுசெவிபுதைத்ததுவனிபோ
யோளிரெகாண்டசெம்பொன்வெற்பிணுடல்புதைத்தவெழிவிபோல்
வாளிகொண்டவிருதர்மாமதிற்புறம்புதைக்கவே.

(எசு)

வளைத்தசேனையானவாசுவாயினின்றுகுமுறவே
யுளைத்தெழுந்துமுழைபைவிட்டுடன்செங்கவேறுபோற்
றிளைத்ததன்பதாதியோடுமோகயாக்சேனனு
மிளைத்தநெஞ்சனன்றிரீடுபுரிசைவாயிலெய்தினான்.

(எஃ)

சோமகர்க்குமுடுகுசேனையுழவந்தகுநுகுலக்
கோமகர்க்கும்வெஞ்சுமர்வினைந்ததாண்மைகூரவே
பூமகற்குமிக்கமாமுனிக்குவாய்மைபொய்த்தவம்
மாமகற்கும்விசயனுக்குமன்னுபோர்வயங்கவே.

(எஅ)

தூறுகொண்டுகண்பொழிந்துசோமகேசர்பொருதலா
ஹாறுகொண்டகுமார் தங்கணாகரிமீளநோக்கினார்
மாறுகொண்டுவிசயன்விசுவண்ணவாளிவிலையினால்
வீறுகொண்டெதிர்த்தமன்சிலங்குரிபட்டதே.

(௭௩)

தகப்படுஞ்சராசனத்தனஞ்சயன் கைவாள்வெரீஇ
யகப்படுந்தராதிபன் நனற்றவிலலினுணிநான்
மிகப்படுத்தடங்கொடேர்மிசைப்பிணித்துவிசையுட
னகப்படுஞ்செயற்கைசெய்து குருவின்பூன்னர்நணுகினன்.

(௮)

முறுவல்கொண்டுகண்டசாபமுனியுநாணவெம்மை
யுறுவதொன்முமுணர்கலா துரைத்தபுன்சொலறிதியே
மறுவிலத்தனானயாணுமன்னனீயும்வாசவன்
சிறுவன்வென்றுண்பிணித்தசிறுமையென்னபெருமையோ.

(௮௩)

அன்றெனக்குரீயிசைந்தவவனிபா தியமையுமற்
றின்னுனக்குறின்றபா தியான்வரைந்து தருகுவன்
குன்றெனக்குவிந்தலங்குகொற்றவாகு*வீரனே
யுன்றனக்குவேண்டிமென்னவுயிரும்வாழ்வுமுதவினான்.

(௮௨)

வேறு.

புயங்கம்பருகியுமிழ்மதியம்போல்வான் மீண்டும்கூசான் நன்
வயங்குஞ்சருதிவாய்மையினுன்மன் னுங்குருக்கள் பதிரீக்கித்
தயங்குஞ்சிலைக்கைவாள்விசயன்சயமுட்பிறர்முன்றானகப்பட்
யெங்குஞ்செயலுவினைந்துநினைந்துள்ளஞ்சட்டபேய்யூர்சோந்தான்.

(௮௩)

மறுகிப்பணிலந்தவழ்பழனவளநாடுடைபாணெதிர்வணக்கி
முறுகிப்புரிவெங்கலைக்கோட்டுமுனிபேயே லுமுனிவா ரைத்
தறுகட்டருவின்றலை துணிக்கத்தகவோர்மகவுந்தனஞ்சயன்றோ
ஞறுகைக்கொருபூங்கன்னியையும்பெறுவான்வேண்டியுற்றிரத்தான்.

(௮௪)

ஆறுமுசுண்ப்பயந்தந்தியலையாற்குளிர்வதொருசாணி
லீற்றவத்தோருபயாசனயாசனை னும்பேரிருவோ நன்
கூறுமுறையிற்சடங்கியற்றிக்கோவின்வழக்கப்பெருவேள்வி
தூறுமுகத்தோனிகரரசைநோன்மைக்கிசையப்புரிவித்தார்.

(௮௫)

புரிந்தமகப்பேற்றழல்வேள்விப்பொன்றோவாமப்பொருண்மிச்சில்
பரிந்துவிபுதாமுதேயப்பப்பைம்பொற்கலத்தினிறைத்தாங்குத்
தெரிந்தமணிப்பூணவன்றேவிக்களிக்கத்தீண்டாளாபேபின்
சொரிந்துகனலினுபயாசனிமைப்பிற்சுதனைத்தோற்றுவித்தான்.

(௮௬)

வலையம்பிறழ்முடிதயங்கமணிக்குண்டலம்போழகெறிப்பச்
சிலையுங்கையுமெய்யும்வந்திகழ்போர்வயிரக்கவசமுமாய்க்
கொலைவஞ்சிக்கக்குருளொபொலங்குந் தின்புறத்துக்குதிப்பதுபோற்
றலைவன்களிக்கத்தடந்தேர்மேற்றனயனொருவன் றலைப்பட்டான்.

(௮௭)

* வீரவே குன்றனக்கு என்றும் பாடம்.

தேரோடருக்கனருணமணிச்சிமயத்து திப்பச்செவ்வியுட
னீரோடையிற்செந்தாமரைகணிற்ம்பெற்றலர்ந்து நின்னனபோல்
வீரோதயன்வந்து திப்பளவின்மேன்மேன்மகிழ்ந்து *மெய்சிலிர்ந்துப்
பாரோர்கண்களளித்தனவாற்பார்க்குந்தோறும்பரிவுற்றே.

(அஅ)

சங்கச்சங்கமிகமுழங்கச்சாந்தும்புழுஞ்முற்றிந்தார்த்துத்
துங்கக்கொடியுந்தோரணமுந்தோடையும்பாப்பிச்சோமகன
டங்கட்சயந்தனவதரித்தவமாவதிபோலார்வமெழத்
திங்கட்குழவியுற்பவித்ததிசைபோன்றனவெண்டிசையெல்லாம்.

(அக்)

பின்னுங்கடவுளுபயாசன்பெருந்தீப்புறத்துச்சுருவையினுன்
மன்னுங்கடலாரமுதென்னவழங்குசுருதியவிறலத்தான்
மின்னுங்கொடியுநிகர்மருங்குலவேபத்தேண்முல்லைவெண்முறுவற்
பொன்னும்பிறந்தாள்கோகனகப்பூமித்தெழுந்தபொன்போலவார்.

(க0)

மண்மேலொருத்தியரக்கர்குலமாளப்பிறந்தாள்வாமனுதற்
கண்மேலின்றுமிவள்பிறந்தாள்கழற்காவலர்தங்குலமுடிப்பா
னெண்மேலென்கொலினியென்றாகவருங்கேட்பவொருவார்த்தை
விண்மேலெழுந்தவன்புரிந்தவேள்விக்களத்தினிடையம்மா.

(கக)

முற்றோன்றியதன்குலமுதலானமுாட்போர்முனிக் குழிவுமவன்
பிற்றோன்றியவக்கன்னிகையால்க்சயன்றனக்குப்பெருநல்லமு
முற்றோன்றினுள்ளமிகத்தருக்கியுலந்தாங்கமைந்தா ஹபர்மகத்தாற்
பெற்றோன்பெற்றபேறுமகப்பெற்றார்தம்மிற்பெற்றாராயர்.

(கஉ)

கரணமுறுவற்றிலங்குதிற்றகலைசொல்வவன்பாற்கனல்பயந்தோன்
சரணமலர்தன்மலைக்கொண்டுத ஹநூலெனக்குத்தருகென்றான்
மாணபிவனாற்றனக்கென்பதுணர்ந்துவ்ருவுமருத்தனித்தா
னரணியிடத்திற்செறிந்தனோவதனைச்செகுப்பதழலம்மா.

(கங)

இவ்வாறமைந்தாங்கைவருடனீரைம்பதின்மர்நனிவளா
மைவான்மீனிற்பல்கொடிமன்வந்திறைஞ்சிப்புடைசூழத்
† தெவ்வாறியவெம்பெருஞ்சேனைத்திருதரட்டிரனுந்தம்பியுமற்
றெவ்வாரிவற்கென்றுதிட்டிரனையொழுக்கத்தழகா ஹக்கொண்டார்.

(கச)

வேறு.

பூதிநலந்திகழ்பூருகுலத்திற்
காதிபனாகியநங்கனவென்றோ
னீதியினுலநிறைந்தனனுண்ணு
லோதியகேள்வியுதிட்டிரனெனன.

(கரு)

* மெய்களித்து என்றும் பாடம்.

† தெவ்வாறியவெம்பெருஞ்சேனைத்திராட்டிரனுந்தந்தையும் என்றும் பாடம்.

மைந்தருடன்செயல்வழுவறவெண்ணிக்
சூந்திபயந்தருள்சூரிசிலையினே
யிர்தநிலக்கினியிளவரசென்றங்
கந்தண்மதிக்குடைமுடியொடளித்தான்.

(சுசு)

சந்தனுவின்நிருமாபுதயங்கச்
செந்திருமேவருசிறுவனுமப்போ
திந்துவொடாதபனிநுவருமன்பால்
வந்துதழீஇமெய்வயங்கினனொத்தான்.

(சுசு)

துன்மதியானசுயோதனன்மாழகித்
தன்மதியாலருடந்தையெய்திப்
புன்மதியாமுரைசிறிசில்குன்றான்
மன்மதியாதுமதித்தலிதான்.

(சுசு)

உன்பதம்பாவுமுதிட்டி ஊக்கே
மன்பதைபோடுவழங்கினையெந்தா
யன்பதிலாவனதுசர்மதத்தா
லென்பதம்மவிறந்ததையின்றே.

(சுசு)

என்றுமைந்தனையிந்துசூலத்தோய்
நின்றிலையான்மஹிதியிலையா
பொன்றியவெம்பிபுதம்புதல்வர்க்கே
யன்றிதுமக்கரசாளுதலாமோ.

(சுசு)

நீதியிலாநெறியெண்ணினையிங்
கோதியவாய்மையினுறுபொருணின்ற
லாதிபராயவரைவருநீரு
மேதினியாளுதல்வேத்தியல்பென்றான்.

(சுசு)

இகன்மிகுக்கன்னனுமென்னினையோருஞ்
சுகுனியுமுண்டுதகுந்துணைநெஞ்சி
லுகவையிலாரொடுமேனினியென்றே
முகமுரும்புரைமுதலொடுசொன்னான்.

(சுசு)

பாதகனன்றுபகர்ந்தமொழிக்கே
பேதகனனபிதாமருளெய்தா
மேதகவாழ்வுறுவில்லிதூற்கு
நாதகுநல்லுரைநிமிகனுக்கும்.

(சுசு)

சுண்டினியென்செய்வதெண்ணுமினிங்ஙன்
பாண்டவரோடுபயின்றுறையாது
துண்டிபரித்தூரியோதனன்முதலோர்
புண்டனாவெம்பகைவாம்பொருளார்

(சுசு)

ஒருதிருவிந்நகருறைதரினென்ற
திருதிருன்மைந்தருமிகலுவர்மேன்மே
லருகணுகாவகையகலவிருந்தான்
மருவுறுநண்புவளர்திடமென்றே.

(க0ந)

இம்மொழிகூறலுமிருவருமெண்ணித்
தெம்முறையாயினர்சிறுபருவத்தே
யெம்முறைகொள்கலரினியவர்மதியே
தம்மதியேமதியாகுவதென்றார்.

(க0ச)

விதூணும்வார்கழல்வீமேனுந்தம்
மியதநிகழ்ந்ததியம்பியபின்னர்
பொதுமையிலா தபுரோசனனென்னு
மதியுடைமந்திரிவருகெனவந்தான்.

(க0௪)

வந்தவமைச்சனுமைந்தனுமற்றத்
தந்தையுமங்கொருதனிவயினெய்திச்
சிந்தனைசெய்தனர் திமைமனத்தேதார்
சூந்திமகாபுரியேகூடல்புரிந்தே.

(க0அ)

வேறு

ஆரணைதிபாரும்புகழ்வது
நாரணையார்நண்ணுஞ்சிறப்பது
தோரணைதிதுலங்குபொற்கோபுர
வாரணாதமாநகரங்கணை.

(க0௬)

சென்றிருக்கத்திருவாய்மலர்கென
வொன்றுபட்டுமகன் றொழுதோதின
னன்றுதொட்டுயிரன்னவமைச்சன
னன்றுபட்டதந்நன்னகரெங்குமே.

(க0௭)

சிற்பநூலிற்றிருந்தியமாக்களாற்
பொற்பமைந்துபொலிந்ததப்பொன்னகர்
கற்பகாடவியல்லது கண்டவ
ரற்பமென்னவமராவதியையே.

(க0௮)

அறத்தின்மைந்தனக்காங்கொருநாளவைப்
புறத்திருந்துபுகன்றனன்காவலன்
றிறத்துநின்னினையோரொடுஞ்சென்றுதோண்
மறத்தினற்றனிவாழதியென்னவே.

(க0௯)

புகன்றகேள்விப்புரோசனன்றன்னையிம்
மகன்றனக்குமீமந்திரியாகியே
யிகன்றவர்ச்செற்றினியோர்க்கினிமைசெய்
தகன்றனாலமிவன்வழியாக்குவாய்.

(க0௯)

என்னவாங்கணிறைஞ்சியனந்தாஞ்
சொன்னசொற்படிசூழ்படைவேண்பெ
வென்னவுங்கொண்டிளவரசோமெப்
பொன்னகர்க்கொடுபோயினனென்பவே.

(கக௪)

ஆரமார்புடையவருங்குந்தியும்
பூரூரூனபுரோசனநம்மனூஞ்
சோவெண்பிறைச்செஞ்சடைவானவன்
வாரணுவதஞ்சென் றுவணங்கனூர்.

(ககரு)

அங்கவன்றனருள்*பெற்றமைச்சனங்
கங்கதத்தொடியற்றியிள்கொடி
மங்குளேயமணிமாளிகையெய்தினூர்
சங்கம்சிம்மமுரசந்தழங்கவே.

(கக௯)

ஆவியன்னவமைச்சன்மொழிப்படி
மேவியத்திசைவேந்தாக்குழாந்தொழக்
கோவினாணைநடத்திக்குவலயத்
தேவிமெய்களிக்கச்சிறந்தாரேரே.

(கக௯)

வேறு.

மன்னவைவ நம்வாரணுவதந்தனின்மருவித்
துன்னலார்தொழத்தொனனிவட்டாந்திராளிற்
பின்னநெஞ்சடைப்புரோசனன்பே து றுமதியான்
முன்னமேயினிகைத்திடுமனைச்செயன்முன்னு.

(ககஅ)

மெழுகினுனமக்காலயம்வகுத்ததும்விரகே
யொழுக்குகின்றதன்னொழுக்கமும்வஞ்சனையொழுக்கே
யொழுகடற்படையாவையடிவன்வழியனவே
தொழுதகையுஞ்ஈழப்படைபுளசூழ்ச்சியும்பெரிதால்.

(கக௯)

சங்கையுண்டினியுண்டியுஞ்சாந்தமுட்பூணும்
பொங்குதுண்ணிழைத்துகிலுமந்தாமமும்பூவு
மிங்கிவன்பரிந்தயற்றியகோடலமென்றார்
கங்கைகீர்தவழுகமுனிசூழ்பமுனநாடுடையார்.

(க௨௦)

ஐயமுற்றிவிரிநுப்புழிமயனினுமதிகன்
சையமொத்ததோள்வலனுடைத்தபதியனொருவன்
வையமுற்றுடைவீமனைபொருதனிவணங்கி
யையபட்டதையறிந்தருளா முறையென்றான்.

(க௨௧)

துந்தையேவலிற்கம்மியர் தூதனமாக
விந்தமாநகர்த்திருமனையியற்றிநிளாளின்
வந்தமந்திரிவஞ்சனையறிந்தறன்வடிவார்
தந்தையென்னையுமேவின்னன்மையினுணர்ந்தே.

(க௨௨)

* பெற்றமுகுற என்றும் பாடம்.

† இனிதமைத்தமன்மனை என்றும் பாடம்.

அடியனேனுமற்றவருடனாக்குமானிகையிப்
படியினுவியற்றியதொழிற்பயனெலாங்குறித்து
நெடியகாணகத்தளவுநீணிலவறைநெறிபோய்
முடியுமாறொருமண்டபங்கோட்டினேன்முழைபோல்.

(கஉ௩)

வேறொருத்தருமறிவுறுவிரகினுலொருநூண்
மாறுபட்டுநீபறிக்கலாம்வகைவழிவகுத்தேன்
நேறுதற்கிதுதகுமெனத்திருவுளத்தடக்கி
பூறுபட்டபோதெழுந்தருள்கெனப்பணிந்துரைத்தான்.

(கஉ௪)

தச்சரிற்பெருந்தலைவனுக்குரிமைபிறநனங்கள்
பிச்சரிற்கொடுத்தவன்விடைகொண்டதன்பின்ன
ரச்சுமற்றிவனம்மனைக்கம்மனைவழங்கு
நிச்சமின்றுகொலென்றுகொலெனநினைந்திருந்தான்

(கஉ௫)

விடவிவன்சினைநெடுங்கொடிதழுவுலின்மிடைந்த
வடவியெங்கணும்கேட்டையாற்றங்கள்பேராண்மை
நடவிரன்பகலிரவுகண்டுயிலலர்நடந்தார்
புடவிதங்கள்வெண்குடைசிழற்குளிருமாபுரப்பொர்.

(கஉ௬)

பாந்தளோடொருமனைவயிற்பயில்பவர்போல
வேந்தரைவருமந்திரவலியினுன்மிக்கோர்
காந்துநெஞ்சடையமைச்சனைக்கைவீடாரணுகித்
தாந்தமெய்யெனவுயிரெனத்தனித்தனிசார்ந்தார்.

(கஉ௭)

ஆங்கொர்க்குவுளைழைத்துநீடாசியலுசாவி
யிங்குரீதுயில்வைகுதியெம்முடனென்னப்
பாங்கர்மெல்லனைப்பள்ளியும்பரிவுறவழங்கித்
தாங்களும்பொலஞ்சேக்கையிற்றங்குணரன்றே.

(கஉ௮)

உணர்வறத்துயிலுற்றபோதற்றமங்குணராத்
துணைவரைத்திருத்தாய்பதந்தொழுகெனச்சொல்லி
யணிகொள்கோயிலைத்தாணைதண்பனுக்கிரையளித்தா
னிணையிலாவமுதுரகர்கோனிடையுள்குந்திருந்தான்.

(கஉ௯)

முடியுடைத்தடங்கியினைமுளிகழைத்தாறுமுற்ற
முடிநிலத்துறச்சூழ்வருமாறுபோலமுழைலான்
கொடிநிறைத்தபொற்கோபுரப்புரிசைசூழ்கோயி
லிடியிடித்தெனவெடிபடச்சிரித்தெழுந்தெரித்தான்.

(கஉ௧௦)

அக்கணத்திடையன்னையிலணுகியாங்கவரைத்
தொக்கித்திரத்தூணடித்துவாரமேவழியாப்
பொக்கெனக்கொடுபோயகல்வனத்திடைப்புருந்தான்
முக்கணற்புதன்முனிந்தவூர்முவரோடொப்பான்.

(கஉ௧௧)

புரிந்ததீயினைக்கண்ணினீர்வித்திடப்புகுந்து
பரிந்தநெஞ்சினீன்மீண்டுமப்பாவகன்சுடவே
கரிந்தகோயிலிற்காரிருள்புலர்ந்தபின்கண்டோ
ரெரிந்துவீழ்ந்தனரைவரும்பாயுமிண்டென்றார்.

(கநஉ)

விருந்தராய்விடமிடச்செனவேடருந்தாயு
மிருந்ததீமதியமைச்சேனாடிந்தமையுணரார்
திருந்துமாமதிப்பாண்டவர்செயலுமற்றநியார்
வருந்தினார் தமதுயிரிழந்தெனப்புவிமன்னர்.

(கநங)

போதுபட்டிருள்புகுந்தொளிபோனவான்கம்போன்
மரதுபட்டபார்மடந்தைதன்மதிமுகமழங்கத்
தீதுபட்டதுகுருகுலச்செல்வமென்றிங்கி
யேதுபட்டனமுனிவரர்முதலினோர்தயம்.

(கநச)

கொட்பனற்குடவிற்றந்தமைகேட்டலுங்குருக்க
டெப்பதத்துடனமுதிஞ்சுயோதனன்முதலொ
ருட்பனித்துமேலவையிலுவெதும்புரீரொத்தார்
பெட்புறப்புவிமுழுவதுமபெறுங்கருத்துடையோர்.

(கநரு)

பொன்னலங்கொளமெழுகினாலயம்புனைந்து
துன்னுவெங்கதைப்படைமருச்சுதனையேசுவோ
னென்னவான்மைகொலெண்ணினுன்னுஞ்சுடுமோ
வன்னிதன்பெயர்மருச்சுகனென்பதுமற்றந்தே.

(கநசு)

வாரணவதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௪௩௦.

வேத்திரகீயச் சருக்கம்.

* சீதநாண்மலர்க்கோயின்மேவுசெந்திருவினாகன்றே வநாயகன்
வேதநாயகன் பூதநாயகன்விரநாயகன் கிபுதநாயகன்
போதகாதிபன்முதலவையிடைப்பொறைதளர்த்து முன்பொது விலேசினீன்
தாதிமுலமேயென்னமுன்வருமாநிராயகன்டிவணங்குவாம்.

(க)

தோள்கரம்புறந்தன்னிலன்னையுந்துணைவர்நால்வருந்தொக்குவைகவே
கோள்கரந்தபறையோவெனக் குகரீணெறிக்கொண்டுபோயபின்
ருள்களின்கதித்தாள்பறிந்துவீழ்தருவனத்தேதூர்சாரன்மன்னினான்
மூள்கடுங்கொடுஞ்சினவனற்கண்மாமும்தக்களிந்நையமொய்ம்பினான்.

(உ)

* இச்செய்யுளிலிவிரதிகளிலிலை,

† தம்மிலென்றும் பாடம்.

அவ்வனத்திலவாழாமடந்தையென்றையமெய்தவோரடலாக்கிவந்
திவ்வனத்திலிந்நாளியாமநீயென்கொல்வந்தவாறிவர்கனியாரெனக்
செவ்வனத்திதழ்க்குரையிற்றெழுந்தெண்ணிலாவினிற்றியிரமாறவே
வெவ்வனத்திடர்க்கொத்தவோதிபாள்வீமசேனனோடுநிரைவிளம்பினான்.

(ந)

யானுவந்தவாறுரைசெய்கேனினக்குரைசெய்யீயெனக்கியார்கொல்லென்னுந்
தானுமங்கவன்றன்னோடோதுவாடமுவுமாதார்த்தங்குசின்தயா
ளுநுநுதின்றிபிடிம்பனென்றோருவனிக்கிராவணியைபொத்துளான்
மாதுடங்கொண்டெய்க்கந்தழர் தலால்வரவறிந்தனன்வாளரக்கனே.

(ச)

எம்முனேவலால்யான்மலைந்திடற்கெய்தினேனினக்கொன்றுமென்பய
னம்மவெற்பிரண்டீனயபொற்புயத்தழகெறிக்குரீடாரமார்புகேள்
கொம்மைமெவம்முலைத்தெரிவைபர்க்குளங்குசமாசைசேராய்குறுகிற்பதென்
றெம்மனோர்களுஞ்சொல்வார்பாதுனக்கெங்கனென்கொலாமிறுதிகுறுகென்.

(ந)

பெருஞ்சுழிப்படக்கரைபுரண்டெழப்பெருகும்யாறுபின்பிறழ்கலங்கல்போ
யருஞ்சுவைப்பிற்தெளிவினோடுசென்றழிவேலேவாயனையுமாறென்ப
பொருஞ்சினத்துடன்கொன்றுதின்றிடப்போதருந்தொழிற்பேதைநான்மெவிந்
திருஞ்சிறைச்சுரும்பிசைக்கொண்மாலையின்பமாவுழந்துன்னையெய்தினேன்.

(சு)

நீடியிங்குரானிற்கின்மாரானிறுதனிற்கவந்திருதன்வெம்மையோ
டோடிவந்தெனக்கொல்லுமும்மையுமொருகணத்திலேயுயிர்செகுத்திறி
நாடியென்கொன்மற்றுய்ந்துபோகலாநம்பியெண்ணீரெலுறுத்தழ்இக்
கோடியம்பரத்திடையெழுந்துனைக்கொண்டிபோவலோர்குன்றிலென்னவே.

(எ)

இரக்கமின்றியேதனிவனத்திலேயினோரெம்முன்யாயிவரைவிட்டெமைப்
புரக்கவல்லொன்றொருமடந்தையின்போவதாடவர்க்காண்மைபோதுமோ
வரைக்கண்வாழுகூறும்முனைமுனைமலையெண்ணிமெல்வந்தபோதுபா
ரர்க்கனுகிலென்னவனுனுகிலென்னவனையோர்க்கணத்தாசிகொள்வனே.

(அ)

இடிம்பைதன்மனங்கொண்டகாளையிங்கிவையியம்பலுநவைவியீடிப்பனும்
கொடும்பெருஞ்சினங்கதுவுகண்ணினன்ருருதிநாறுபுன்குரையிற்றின
னுடம்புபெற்றதோரிருண்முகத்திலேயோரிருண்டெவஞ்சுடருதிக்கவு
நெய்பிழைக்கொழுந்தோரிருண்டெவனிலவெறிக்கவுகின்றசீரெய்யான்.

(க)

இடிபடுத்தெழுந்தழிவியின்னுமாறென்னநீடுகூன்றெதிவாலிக்கவே
வெடிபடச்சிசுத்திருபுறத்துநாமிளிரவுட்புகைந்தொளிரும்வாயினு
*னெடிப்படுத்தவெங்கானமெங்கனுநிழல்படுத்திவாறுநிமிர்ந்துளான்
கொடிபடுத்ததுண்ணிடைபிடிம்பையைக்கவிவ்விடைக்குறுகினுனரோ.

(க0)

உணவினாசையாற்கொல்லவந்தநீயுவகையாசையானுள்ளழிந்திவன்
கணவனுமெனக்காதலிப்பதெகங்குல்லாணர்தங்கடனிறப்பதே
யணவுவெம்பசிக்கனலவிந்துபோயநங்கவெங்கனற்கொளுமடற்புலிப்
பிணவையன்பினிற்கலைப்பதேதேபைதமாதுடன்பேசுகிற்பதே.

(கக)

வாரடாவுனக்கியா து தானர் தம்மகனிக்குமோவானமாதர்தோள்
சேரடாமலைந்து யிரைமெய்யினைத்தின் மூதேவநர்சேருவிப்பன்யான்
போரடா தன்னொடாளியேறுபுன் பூனைநன் னுடன் பொரநினைக்குமோ
பாரடாவெனான்மையரக்கர்கைப்பட்டுபோதில்யார்பாரில்வையினர்.

(௧௨)

என்றுசீறிமற்றிவனடுத்தல்கண்டிணையிலாவிறற்றுணைவர்நால்வரு
நின்றயாயுமற்றொருபுறத்திலேநிற்கமைபல்கூர்நிருதவல்லியும்
வென்றிநல்குமாவந்தவிந்தைபோல்விழிபாப்பமெல்லீமசேனனுஞ்
சென்றுகைகளாற்பற்கணுவுடன்சிதறவாயினிற்சென்றுகுத்தினன்.

(௧௩)

குத்தினுனிவன் குணபவல்சிதன்கூர்நகக்கரங்கொண்டிவீமன்மேன்
மொத்தினுன்முனைந்திருவரும்பொறார்முரணுடன்சினமுளமுளவே
தத்தினாற்பிடுங்கியமரங்களாற்சாடினாற்புயசயிலமொன்றோடொன்
றோத்தினாரிரண்டம்புதங்கன்வா னுருமெறிந்ததொத்தோசையிஞ்சுவே.

(௧௪)

வளர்ந்ததின்குருங்குன்றுகாந்தலைமலர்வதென்னவேவானகம்பட்டக்
கிளர்ந்தசெம்புணீர்பொசியுமெய்யினன்கேதநெஞ்சினன்கோதவாய்மையன்
றளர்ந்துவிழ்சரிசாசரனுமாடகன்றன்னையொத்தனன்பின்னைமுன் னுறப்
பிளந்தகோளரிதன்னையொத்தனன்பிரதையென்னுமின்பெற்றகாளையே.

(௧௫)

வேறு.

வன்றிறலிடும்பனைவயக்கையாலுட
லொன்றிரண்டாகுமாறுடன்றமைந்தனை
யன்றுகண்டனளியாயிரியின்பேடுதன்
கன்றுதின்கரிபொரக்கண்டதென்னவே.

(௧௬)

இளைஞருந்தம்முனுமிவனரும்பகை
களைகுவனிநியெனக்கண்களித்தனர்
விளைவுறுகாதலன்மெலிந்தபாவையு
முளைவுடனுவகையுமொருங்கினெய்தினுள்.

(௧௭)

பெருந்திறனிசாசரப்பிணத்தையவ்வனத்
திருந்துளபறவைகட்கிருள்செய்கங்குலின்
விருந்திடக்கொளுத்தியவிளக்கெனும்படி
யருந்திசைபொலிவறவருக்கன்றோன்றினான்.

(௧௮)

கரங்களானிசாசரவிருளைக்காய்ந்துகொண்
டிர்க்கிளீவனத்திடையிரவினமாழ்சிய
வாங்கொடாமரைமுகமலர்த்துரீர்மையா
லுரங்கொள்வீமனுக்கெதிருதயபாணுவே.

(௧௯)

எண்டுகுவர்மனத்திடும்பைமன்மதன்
மண்டெரிசுடுதலின்வாடுமெனியள
கொண்டவெங்காதலிண்குறிப்பையவ்வழிக்
கண்டனன்காணலற்செற்றகாளையே.

(௨௦)

மாய்ந்தவன் றுணைவிகேள்வ் துவையின்னமு
மேய்ந்திலனெம்மு னும்பாங்கண்மா னுட
ராய்ந்து கொண்முறைமையாலரக்கர்பாவைநீ
காய்ந்தமையறி திமுன்கணையிராமனே.

(௨௧)

ஆசைகொளரக்கியோடனிலன்காதலன்
பேசியகட்டுரைகேட்டபெற்றதா
யோசைகொண்மைந்தரோடுசாவிநண்பின
லேசறவுரைத்தனளினிமைகூரவே.

(௨௨)

மறுத்துரைப்பதுகடனன் றுமாந்தருக்
கறத்தியலார்கணுமமைதல்வேண்டுமா
லுறத்தகுமிவளேநீயும்முன்வாய்மையாற்
கறுத்தவருயிர்கவர்காணையென்னவே.

(௨௩)

அண்ணையுந்தம்முனுமறைந்தவாசக
முன்னையின்மறையெனமுடியிற்சூடினான்
மின்னையுமுடன்கொடுபோந்துமேவுநீர்
தன்னையுங்கண்டதிற்றுநேந்து தங்கினார்.

(௨௪)

அத்தினத்தவர்வயினவலநீர்குவான்
மெய்த்தவப்பழமறைவியா தன்வந்தனன்
பத்தியிற்சிறுவரும்பணிந்துபோற்றினார்
முத்திபெற்றவரினுமும் அஞ்சிந்தையார்.

(௨௫)

தனிவனமிகந்து நீர்சாலிகோத்திர
முனிவனஞ்சிலபகல்வைகிமுந்துற
மன்னுறப்பார்ப்பனமாக்களாகியே
யினிமையின்வேத்திரகீயமெய்துவீர்.

(௨௬)

எனத்தமபடரொழித்திமைபவன்செல
வனத்தைவிட்டவ்வனமருவிவைகினார்
வினைப்படுத்தியாழிநோர்முறையின்வேள்விசெய்
கனக்குழற்கன்னிதன்காதலாநொடே.

(௨௭)

சூந்தியையிரவுநன்பகலுங்கோதிலா
வந்தனைபுரிதலின்மகிழிடிம்பையும்
வெந்திறல்விமனும்கிழைந்துவள்ளியுங்
கந்தனுமெனப்பெருங்காதல்கூரவே.

(௨௮)

மான்மதங்கமழ்கொடிமந்திரதொறுங்
கான்மணங்கமழ்தடங்காவகந்தொறுந்
தேன்மிகுசுணைநெடுஞ்சிலம்பகந்தொறு
மேன்மணம்புரிந்தனர்வேட்கைகஞ்சுவே.

(௨௯)

நிறந்திகழிநுட்டிழம்பென்னநீண்டறப்
புறந்தருமுரோமடும்பொருப்புத்தோள்களு
மறந்த நுகனைஞரல்வாயுமாகவே
பிறந்தனன்கடோற்ககனென் னும்பேரினான்.

(௩௦)

காகியதிறனாகாகுரன்றனை
யாகிவெங்கோலமன்றளித்தவாறுபோன்
மேதினிமதித்தபோர்வீமனல்கிய
சோதியம்புதல்வனுந்தொழுது சொல்லுவான்.

(௩௧)

நிறையுடைத்தந்தையர் கீரினைத்தபோ
துறைவிடத்தெய்தியாங்குடைத்தசெய்குவே
னிறைவவிப்பணிவிடைதருகென்றேகினை
பிறையெயிற்றியாயொடும்பெற்றபிள்ளையே.

(௩௨)

சாத்திரமறைதெரிமுனிவர் தன்மைபிற
காத்திரமாறியக்காவல்வேந்தருங்
கோத்திரஞ்சுத்திரங் குடியுரைத்துளார்
வேத்திரகியமாநகரின்மேயினார்.

(௩௩)

அந்தணரைவரும்பாயுமந்நகர்
வந்துழியதிதியர்வரவுகாண்டலு
முந்துபுமுந்துபுமுகமன்கூறினார்
செந்தழல்வேள்விகூராதிதேயரே.

(௩௪)

நன்மனைவாழ்க்கையினயந்தசின்தையான்
மன்மனையினையதன்மனையிலோர்முனி
தன்மனையம்மனை தம்பிமாரொடு
மென்மனைவருகெனவெதிர்கொண்டேகினான்.

(௩௫)

ஒருநினைத்தமுதெனவுள்ளநாளெலாம்
வருமுறைப்படிவிருந்தபின் றுவைகளை
வருநெறிக்கடவுளர்க்கமுதமுட்டித
விருபிறப்பாளருக்கென் றுந்தன்மையே.

(௩௬)

பொன்னகரனுநினர்போலநெஞ்சுறத்
தந்நகரெனும்படிதாயுமைந்தரு
மிந்நகரநேகநாளிருந்தவெல்லையி
லந்நகர்புரிந்ததோராண்மைகூறுவாம்.

(௩௭)

வேறு.

மறையுமுருவினொடரியகுருகுலமகிபர்நெடுவனசரிதரா
யுறையும்வளமனையுடையமடவாறுருகுபிரதைதனுயிரனான்
குறைவில்பொலிவினன்விரதநெறியினன்குழுவநிதியினன்கொடுமையா
விறையுமொழிவறவிருகணநல்வரவெரிகொள்கொடியனவினையினான்.

(௩௮)

மறுகியமூவதன்மொழிகமுனிவான்மனைவியெனவிவள்வினவலுங்
குறுகியவளுடனுரைசெய்குவளுறுகுறையையுளநனிகுறையவே
முறுகுசினவன்ல்பொழியும்விழியினன்முகனில்ககனனுமுரனுடைத்
தறுகனிசிரனுளனிவ்வளநகர்தழுவம்வனனுறைதகுதியான்.

(௩௬)

அருளிவியமுநெறியில்சரிதமுமழுகிறுவமுமதிர்குற
பொருளிணுகைமுழையன்முழுதுடல்புலவுகமழ்தருபேரியினன்
மருளுநரியொடுகமுக்குதொடர் தரவலியபிணறுகர்கவையறு
திருளின்மிசையிருபிறைகளைவளையெயிறுநிலவெழுமிதழினன்.

(௪௦)

அந்தகனுமிகவஞ்சிமுதுகடுமந்திரினிந்தலுர்
வந்துகுடியொடுகொன்றுபலையுமன்றமறுகிடைதின்நா
ளெந்தைமுதலியவந்தணருமவனிங்குவருதொழில்ஞ்சியே
சிந்தைமெலிவுறநொந்துதலைமிசைசென்றுகுவிதருசங்கையார்.

(௪௧)

ஒன்றுபடவெதிர்கொன்றுபலருயிருன்பதநெறியன்றுநீ
யின்றுமுதலினியென்றுமுறைமுறைபங்கண்மனைதொறும்விஞ்சையோர்
குன்றமெனவொருபண்டியறுசைவகொண்டவடிசிலுநக்குலத்
துன்றுநரபலியொன்றுமிவைதிறைதொண்டிபுரிசுவமென்றலும்.

(௪௨)

அன்றுமுதலடல்வஞ்சகனுமிடையன்பிடுனெடுபறுவன்பிடு
லென்றுநிலைபெறவுண்டியுடன்மனையெங்குமிடுபலியெஞ்சுறத்
தின்றுதிருசுவனின்றென்மனைமுறைசென்றுபணிகவர்நிங்குளபோ
னின்றுதளர்வுறுகின்றதெனதுயிர்நெஞ்சமிலதொருதஞ்சமே.

(௪௩)

கன்னியிவள்பிறர்பன்னியெனதிருகண்ணின்மணிநிகர்சன்மனு
மன்னுகுலமுதல்பின்னையொருவருமண்ணினுறுதுணையின்மையா
வின்னல்பொதுளதென்னபுரிசுவதென்னவநிலைன்னையேகண்
முன்னையநிகழ்தன்மமுனிவனைமுன்னிசிடர்நனினுன்னுமால்.

(௪௪)

ஏதமறவுறவானமனைமகன்யாவுமுறைசெய்யாதவன்
றிதில்சுலமகனார்வமுடனவதேறவொருமொழிகுறுவா
ளாதிபனுமனெனோதுமுலமையனுடல்வலியுடையாண்மையான்
*மோதியிசுதிறல்யாமசரிதனைமுனையுகவுடல்குளமே.

(௪௫)

கொவ்வையிதழ்மடநவ்வியலமால்சுவ்வினனலிலும்வெவ்வியோ
ரைவருளர்க்கதர்கைநிலவ்வியமுமில்செவ்வியோ
ரிவ்வியலெமையுவுகொளுமவெனவ்வெவ்வலுகையும்வவ்வுதிண்
பெளவமெனநனிகெய்வமுனிவர்ப்பைதலநெறிசெய்வனே.

(௪௬)

அவ்வையிடுபலியருளுகெனமொழியளவின்மறலியமுனாவறச்
சிவ்வையிடுமெகவையருளியசெனகசெனனியர்க்கொனத்
தவனின்முதிர்நருமுனியும்வழுவதனதிலநனுடைவனிதைதயும்
துவனியறமனமகிழ்வொடினிதறுசுவைகொளமுதடுதொழிலாய்.

(௪௭)

தண்டாளமலைவண்கயிலைமலைசங்கமையெனநங்கைமார்
மொண்டொசொரிதருகின் றவடிசிலுமுந் துகறிகளும்வெந்தபான்
மண்டிறுநெயொடந்தவிடலையுமைந்தரணைவருமுண்டிதம்
பண்டிநிறைவுறுபின்புரிநிதொருபண்டிகெழுமியபண்டமே.

(சஅ)

வைபமுழுது டையையனிளவ லும்வைகலுடன்மனைவைகுலோ
ருய்யும்வகைபுகலையுரையினைபொய்யென்வினைவொடுகைகொளா
வெய்யபகனுடல்பெய்தகுருதியின்மெய்யையெழிலணிசெய்தனன்
செய்யமலர்கொடுசெய்யதுகில்கொடுசெய்யகலவையின்மொய்கொடே.

(சக)

அற்றபலகறிசெற்றியமலைசெய்துப்பொரிமகிரியொப்பெனச்
சற்றுமிடனறமொய்த்தசகடிருசக்கிரவுருளைகளுங்க்கவே
யுற்றநிறைநிறைபத்திடவலியொத்தபகடுகள்கட்டின
னெற்றிமிசையொருகொற்றவடலரிநிற்பதெனவொளிர்பொற்பினான்.

(ரு0)

வேறு.

மண்டலங்கொள்வடிவுடனடற்பரிதிமண்ணில்வந்ததெனமறுகினிற்
கண்டகண்டமுனிசுலமடங்கவிருகண்களிக்கவருகாட்சியான்
வெண்டாங்கமெனவிகபேயிரதமிஞ்சுகானநெறியீதுபோ
யண்டரண்டமுசுநிறைளர்ந்தனனரக்கனின் றவழியறியவே.

(ருக)

களிந்தவெற்புதவுரீலமாததியுத்தகுன்றிலொருகழிமுழைத்
தெளிந்தபற்கொடுநாவைமென்றுநனிதின் றுவெம்ப்சிகொடியினான்
முனிந்துமுற்றமனம்பேவவேவநெடுமுச்செறிந்துபுகைமுகனுடன்
விளிந்ததொத்தவழிமுழியநின் றுசுழல்விழிநிறைத்தயரும்வெகுளியான்.

(ருஉ)

வெற்றெலும்பினுயராசனந்தனில்விக்கங்கீழலீடைமேவாச்
சுற்றுநின் றுபலசம்புகங்க்கிசொல்லவல்லன்மிகுதுன்முக
னுற்றுநின்றநிலைகண்டுகந்திவையுயிரொழிந்திடவுடற்றின
லீற்றையுண்டுகெடுமென் றுபண்டியிலெடுத்தவல்கிதுகரிச்சையான்.

(ருங)

வன்பினுலாகபதியளித்தநெடுவாரியாரமுதமுண்டகோ
முன்பினாகவுயர்சகடிருந்ததிர்முகந்துகொண்டவரைமுழையுளோ
யன்பினுலையுமன்னமென்னநிறைபன்னமுற்றவுமருந்தினான்
பின்பினாகவிதுகண்டுமெய்ச்சிகொள்பகனுமெய்தியிவைபேசுவான்.

(ருச)

புலிதனக்கிடுவிடக்கைநின்றதொருபூநைதினனுமதுபோலரீ
பலியனைத்தையும்விழங்கினுவிதுபலிக்குமோவெளிமைபாரொன
வொலிபடக்கிரியிலுருமெறிந்ததெனவோடிவந்துபிடரொடியவே
வலிபடப்பனைவிறற்றடக்கைகொடுமாறிமாறிமுறைவீசினான்.

(ருரு)

பக்கமும்பிடருமொக்கமுட்டிகள்படப்படக்கவளபாரமாய்
விக்கநின்றனவயிற்றிரண்டருகும்வியுழைவியுழைங்கலும்
புக்கபண்டமுடனுன் னுடற்றசைபுசிப்பனெங்குநிவைபோவதென்
றக்கடுங்கையுமினைத்துவெஞ்சினமுமாறிநின்றனனர்க்கனே.

(ருசு)

அச்சகட்டினிலொரெட்டுணைச்சவடுமற்றபின்சிற்றிதும்ச்சமற்
றுச்சமுற்றவெயிலர்க்கனெத்தவனெடுத்திரித்துரைசெய்தொட்டினான்
மெச்சமெச்சமுலகத்தாக்கர்களிலிவீக்ரமத்திறலினிமிக்கநீ
கச்சகச்சபலகத்தைவிட்டுனதுகட்டுரத்தினெடுகட்டுவாய்.

(௫௭)

சொல்லியென்பயனர்க்கனீமனிதன்யாணுனக்குரியதொழில்களா
மல்லினும்படைவித்தினுஞ்செருவிலவல்லவல்லன்புரிந்துபோர்
வெல்லநெஞ்சமுளதாகில்வந்துபொருவிறவியும்பனையும்வென்றுனைக்
கொல்லவந்தனனென்பு*புகன்நிருகைகொட்டிவாசுமிசைத்தட்டினான்.

(௫௮)

பட்டவர்த்தனர்கள்பொற்சிரத்தின்மலர்பொற்புடைச்சாணபற்பனு
நெட்டிருட்சாணும்வெற்புவற்பினெடுநிச்சயித்துடலநிற்படோல்
வட்டமவட்டமவாவொட்டியொட்டியுறுமற்றொழிற்செருவின்மட்டியா
முட்டியுத்தநிலைகற்றகற்றவகைமுற்றமுற்றவெதிர்புட்டினார்.

(௫௯)

கரங்கரத்தொடுபிணங்கவுந்தமதுகால்கள்கால்களொடுகட்டவுஞ்
சிரஞ்சிரத்தினெடுதாக்கவுங்கொடியிங்கவேறனையகிறவின
ருரங்களிட்டிமவளர்தோள்களிட்டிமெதிரொத்திமற்சமருடன்றபின்
மரங்களிட்டிமுயர்கற்களிட்டிநெவாதினெடுகலிமோதினார்.

(௬௦)

உலாவருந்தனதுதாதையொத்தவலியுடையகாளைகழறுதையினால்
விலாவொடிந்துதடமார்பொடிந்துமிடல்வெரிநொடிந்துபடுவெம்பனைப்
புலாலனைந்தவிரகவுளொடிந்துபொருபுயமொடிந்துகடையொத்தவாய்
நிலாவெழுங்கொடியவெயிரொடிந்துசெயலின்நிலாணிநுதனிந்கவே.

(௬௧)

உண்டியுற்றயரும்பாதுதானையுண்டுமெய்த்தளர்வொழிந்தபின்
மண்டியிட்டெதிரிவழத்திமார்பினிபமத்தகத்திடைமடங்கலிற்
றிண்டிறற்பெருமிடற்றைவன்பினெடுதிருக்கியொருசெங்கையாற்
பண்டியிற்கடிதினிட்டொருதிபுஞ்ந்தனன்பழையபதிபிலே.

(௬௨)

ஏகசக்கிரவனத்திருந்தகிறல்யாதுதானையிமைப்பினிற்
சாகமுட்டியினடர்த்துயாமுனிவர்தம்பகிப்பிறனெடுத்ததோர்
வேகரிக்கவனத்திலிட்டிமலரோடைமுழக்கிறல்வீமனு
மோகரித்தவுணரைத்தடிந்துகடன்முனிநாயகனுமுழக்கினான்.

(௬௩)

வாசமாமணிவிளக்கெடுப்பவவன்வந்துதாமுறையுமுனைபுகுந்
திசனெடுமையெனத்தவம்புரியுமிருவர்தார்களுநிறைஞ்சியே
நேசமானவருளன்னையத்தொழுதுதம்முனைத்தொழுதுநெஞ்சுறத்
தேசினெடுநீர்தொழுமுகிழ்ச்சியொடுதழுவினான்முறைமைதிகழவே.

(௬௪)

ஆகமலர்ந்துமுனியாசொசொற்றிடவுமன்னையார்வவுரைகூறவு
முகமலர்ந்துரியதுணைவரான்மைகிலைமொழிபுவுஞ்சமாமொயம்பனைச்
சுகமலர்ந்ததிருவுந்திமால்கொலிவெனன்றுமற்றுளசனங்களு
மிகமலர்ந்துபுனலோடையிற்சூழமிநனியியந்திசைவிளம்பினார்.

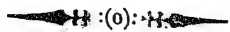
(௬௫)

வேத்திரகீயச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் சவடு.

* புஞ்நிருகைகொட்டிமார்பின்மிகைசுத்தினான் என்றும் பாடம்.

திரௌபதி மாலையிட்ட சருக்கம்.

இங்ஙவரிவ்வாறிந்தவிருக்கையிலிருக்குநாள்
லங்கண்மாநூலமெங்குமாக்குமா ளிகையின்வீந்தார்
பங்கமில்லுணத்தான்மிக்கபாண்டவரென்றுமாழகத்
துங்கவேற்றுருபதன்னுஞ்சூழ்ந்தது சொல்லவற்றும். (க)

வரத்தினுற்பிறந்தவாறும்வான்மொழிபுகன்றவாறுஞ்
சிரத்தினுல்வணங்கிக்கேட்பத்தேசிகனுரைத்தவாறு
முரத்தினுர்கெடாதவாறு முணர்ந்து தன்பேதையின்னஞ்
சரத்தினுலுயர்ந்தவின்மைத்தனஞ்சயற்குரியளென்னு. (உ)

தான்வரித்தவற்கேபெய்தவுரியளென்றையெயன்று
கான்வரிச்சுரும்புண்மாலேக்காவலர்க்கோலைபோக்க
மான்வரிக்கண்ணிக்கேற்றவதுவைநாண்மலர்வொன்றைத்
தேன்வரித்தென்னவந்து துண்டது குமார்சேனை. (ங)

ஆங்கது நிகழ்ந்தமாற்றமந்தண்ணொருவன்வந்தோ
னீங்குவர்க்குரைப்பமைந்தரைவருட்பயங்கேட்டுப்
பாங்குடைப்பதியில்வாழும்பார்ப்பனமாக்களோடுந்
தாங்குநுங்கொடியகானந்தம்மனத்தேயிற்போனார். (ச)

சாரதந்திரத்தின்மிக்கதபோதனன்சதுர்வேதங்கள்
பாரதந்தன்னோடைந்தாம்படியினுற்பகர்ந்தழூர்த்தி
நாரதமுனியையொப்பானாரதிபர்நந்துசெல்லு
நீரதநெறியில்வாவிநிறைந்தநீரென்னநின்றான். (ந)

வணங்கலும்வாழ்த்திமுந்தவந்து நீர்வாழ்வுசெய்தீ
நீணங்குநுங்கேண்மைகொள்வானிச்சையால்பாகசேன
னணங்கினையன் றுவேள்வியழவிடையளித்தா னந்தச்
சுணங்கணிமுலையாணுளைச்சூட்டுவொடையன்மாதோ. (சு)

இப்பகலிரவும்வைகாதேகியாங்கெய்து மங்க.
ணப்பகன்மன்றல்பெற்றாற்றோற்றுதலாண்மையென்று
செப்பியேமுனிவன்போகச்சிறுவரும்பெரியகங்குன்
மைப்புறப்பார்த்தன்செங்ககமணிவிளக்காரப்போனார். (ஏ)

புத்திரன்போர்கங்கைப்பூந்துறையடைந்தபோதிற்த்
சுத்திரவின்சைவேந்தன் குறுகுவெங்கொடுப்போர்செய்யச்
சுத்திரத்தேரோன்றனைத்தேவர்கோன்மதலைசெந்தீ
யத்திரத்திருந்தைத்தேரோனாக்கினிமைப்பி னம்மா. (அ)

தோற்றவன்றிரிந்து மீண்டுதோழனவ்விசயற்காக
வாற்றரும்புன லும்பாறுமவன் றுணையாகநீந்திச்
சாற்றுமுற்கசதீர்த்துத்தெளமியுமுனிபைக்கண்டு
போற்றிமற்றவன்றனோடும்* புன்னெறிப்புறம்விட்டாரே.

(௯)

புலர்ந்தனகங்குற்போதும்பொழிதருபனியுஞ்சேர
மலர்ந்தனமனமுங்கண் ணும்வயங்கின திசையும்பாரு
மலர்ந்தனதடமுங்காவுமார்த்தனபுள்ளுமாவுங்
கலந்தனகுருகும்பேடுங்கலித்தனமுரகஞ்சங்கும்.

(௧௦)

குன்றமுங்கொடியகாணுங்கூரிருட்கங்குனிங்கி
நன் றுநன் றுதவவந்தீர்தடந்துரீரினைத்தீர்போலு
மென் றுகொண்டுவகையோடுமின்மலர்க்கழுநீர்வாச
மன்றலந்தென் றல்விசிவழிவிடாய்தணித்ததன்றே.

(௧௧)

வெறிபடுமுளரிமொக்குள்விரிபதநோக்கிச்சுற்றும்
பொறிவரிவண்டினீட்டம்புறத்திருந்திரங்கவண்டொன்
றிறகால்விசியுள்புக்கின்மதுறுகாதல்கண்டு
நெறியினன்னிமித்தமாகநெஞ்சுறிரினைந்துசென்றார்.

(௧௨)

வண்டிதைமருங்கி னுங்கோர்மாங்கனிவீழ்தல்கண்டே
தண்டிதைமீன்களெல்லாந்தத்தமக்கொடென்றெய்த
விண்டிதைழியவேடிவென்றொருவானைதன்வாய்க்
கொண்டுதைவலிமைநோக்கிக்குறிப்பினுலுவகைகூர்ந்தார்.

(௧௩)

மாக்குரலாகவல்லிவதுவையினழுகாணத்
தாக்குரலடிசொளியானைத்தாணிபொடும்வந்தார்
வீக்குநன்மிளிர்பொற்பூணீர்வினையுடன்வம்மினென்று
கூக்குரல்விளிப்பபோலுங்கோகிலக்குலுங்கேட்டார்.

(௧௪)

நீடுதவிலையின்றே திருபதிக்கனிமன் றல்
கூடுதவிவர்க்குண்டாகுங்கொற்றவர்குறைபொறுதே
யோமிதலுண்மையென்னுத்தோகைகோகையோடு
மாடுதனோக்கினோக்கியகமகிழ்ந்தேகினோ.

(௧௫)

பூவெலாஞ்சரும்புமொய்ப்ப்புனலெலாம்புள்ளுவைக
மாவெலாந்துணையின்மேவமரனெலாம்பவல்லிபுல்ல
வேவெலாம்பயின்றவிற்கையேற்றிளஞ்சிங்கம்போல்வார்
காவெலாமருங்குதோறுங்கண்கெண்களித்துப்போனார்.

(௧௬)

வாரணமாயைசூழ்ந்தமாயவன்றோற்றம்போலப்
பேரொளிபம்பியார்க்கும்பேசருஞ்சிறப்பிற்றுகிப்
பூரணகும்பம்பொற்கோபுரங்களாற்பொலிந்துதோன்று
மாவமிசூர்தபல்புள்ளகழிசூழ்புரிசைகண்டார்.

(௧௭)

* புன்னெறியென்றும் பாடம்.

† கங்கமக்க என் றும் பாடம்.

மங்கலமுழுவம்விம்மமன் னுபல்லியங்களார்ப்பச்
சங்கினமுழங்கவெல்லாத்தானையும்பாந் துசூழ
வெங்கனுநெருங்கிவைகுமிராசமண்டலங்களோடுந்
துங்கவேற்றுருபதன் றன் னெறொல்லைமாநகரிபுக்கார்.

(௧௮)

தொடங்கியுந்தொடக்கந்தொட்டுத் துகளறவளர்ந்துமீள
மடங்கியுஞ்செல்லுகின்றமன் னுயிருலகமெல்லா
முடங்கியசார்ங்கச்செங்கைமுஞ்ஞதன்வாய்ப்புருந்தகாலத்
கடங்கியவுதரம்போன்றதந்தமாநகரியம்மா.

(௧௯)

குழைப்புறங்கடந்தசெங்கட்குறுநகைக்கொவ்வைச்செவ்வா
யிழைப்பொலிமுலையினுளுக்கிற்றைநாள்வதுவைவென்று
மழைப்புறமாடமேறிவருநரைமலர்க்கைகாட்டி
யழைப்பனபோன்றவிதிபுணிகொடியாடையெல்லாம்.

(௨௦)

விண்டலம்புதைத்தபைம்பொற்றுக்கிலிவிதானரீழன்
மண்டுகிற்புகையின்முழ்கியாவனமறுகிற்செல்வந்
கண்டிகண்டரியேறானினகவினுடைநெடுந்தோல்போர்த்துக்
கொண்டனசெயலாராங்கோர்குலாலனதிருக்கைசேர்ந்தார்.

(௨௧)

ஆங்கணற்றவத்தான்மிக்கவன்னையயிருத்திமைந்தர்
தாங்கண்முற்றுணையாய்வந்ததாபதர்தம்மோடெய்தித்
தூங்கணங்குரீஇயின்மஞ்சத்தலந்தொறுந்தூங்குகின்ற
தேங்கண்மாத்நெரியல்வேந்தர்சேர்த்தபேரவையிலா னார்.

(௨௨)

ஆதியிற்சூந்திமைந்தரைவர்க்குமுரியளாமென்
றோதியவிதியினுனஞ்சலப்புறவுவகைகூர்வாள்
சோதிடம்பொய்யாடென்றுந்தோன் னுவருரியோரென் னுந்
தாதுயர்தேற்றத்தேற்றத்தன்மனத்தளர்வுதீர்வாள்.

(௨௩)

சூட்டியதொடையன்மலைத்தோழியர்வைகறோறுந்
தீட்டியபடங்களுந்தஞ்சிந்தையும்பொலிவுகொள்ளத்
கோட்டியசிலையினுமிக்கொடிமணித்தேறியனெடுங்
காட்டியகோலமன் றிப்பிறிதொன் னுங்காண்கிலாதாள்.

(௨௪)

ஆண்டெரிப்பிறந்தபோதேயன்பினுலெந்நைதேநர்ந்த
பூண்டெரிமார்பனின் றிப்பொன்னவைபொலியத்தோன் றி
யீண்டெரிமுன்னர்மன்னரிழிவுறவேட்டிலானேன்
மிண்டெரிபுகுவனென் னுமெண்ணமெவிழையுநீராள்.

(௨௫)

கோண்பிறைநுதலாடன்னைக்கோதைதயர்பலருங்குடிச்
சேண்புனல்பலகொண்டாட்டிச்செழுந்துகிறொழுதுசேர்த்திப்
பூண்பனவிசையப்பூட்டிப்புகைகமழ்தாமஞ்சூட்டிக்
கூண்பவராண்மைதேயக்காமவேள் கலகஞ்செய்தார்.

(௨௬)

வந்தனர்குமார்யாரும்வருகெனமகிழ்ந்துபோற்றிச்
சந்தணிமுலையினுள்தாயினும்பரிவுகூர்ந்தோர்
கந்தனுமுவமையாற்றுக்காவலர்காமத்தீயி
லிந்தனபிடுவதேய்ப்பவேத்தவையேற்றினாரே.

(௨௭)

வெங்கழற்படைக்கைவேந்தர்விழிகளாலிளங்குமேனிப்
பொங்கழற்பிறந்தபாவைபொற்பினைப்பொலியநோக்கிப்
பைங்கழைத்தனுவோன்செங்கைப்பகழியாற்பாவமெய்தி
யங்கழற்பட்டநெய்போலனைவருமுருகினாரே.

(௨௮)

மங்குலின்மங்குன்முடிவயக்கொளிமறைந்துதோன்றச்
செங்கதிர்ச்செல்வன்போலச்சீர்கெழுமடிவமாறி
யங்கவரிநுந்ததன்மையிந்ததோசெறிந்தபெய்கைப்
பங்கயம்போன்றதாலப்பரிவுறுபாவைபார்வை.

(௨௯)

மனக்கடுங்காதல்விம்மமாலேதாழ்ப்புயங்கள்வாட
வெனக்கெனக்கென்மென்றேமார்சுருந்தகாவலரைநோக்கிச்
சினக்கடமொழுகுங்கன்னக்*களிற்றினுன்றிட்டத்துய்ம
னினைக்கவுமரியதொன்றைநினைவோடுகரைசெய்வானே.

(௩௦)

சிலையினுசிலீ முகங்களிவைகடுந்திரிகைத்வேகத்
திலேமுகத்துழலுகின்றவெந்திரத்திகிரிநாப்ப
ணிலையிலாவிடக்குமல்கேதெநஞ்சுறயாவனெய்தான்
கிலைவலீரவற்கேயந்தக்கன்னியுமுரியனென்றான்.

(௩௧)

வேறு.

இச்சொற்பழனப்பாஞ்சாலர்க்கிறைவன்புதல்வனியம்புதல்கேட்
டச்சொற்றத்தஞ்செவிக்குருமேருக்கலங்குமரவன்னார்
கச்சைப்பொருதுபுடைபரந்துகதித்துப்பனைக்குங்கதிராரப்
பச்சைக்குரும்பையிளமுலைமேற்பரிவானுணம்பிரிவுற்றார்.

(௩௨)

கண்போலம்புறுதல்போலுங்கடுங்கார்முகமுங்காண்டொறுமத்
தின்போர்வேந்தர்மனக்கலக்கஞ்செப்பந்தகைத்தன்றானுலும்
வின்போயுமுன்றுசுழலிலக்கமெய்யேயெய்துவீழ்த்துமலர்ப்
பெண்போல்வானாக்கைப்பிடிக்கும்போரையினிற்பேதுற்றார்.

(௩௩)

திருந்தார்மன்றற்குழலணங்கின்செவிலித்தாயர்கடல்கடைந்து
வருந்தாவமுதநிகர்வானாமயில்போற்கொண்டமன்னவைபுக்
சுருந்தாரிருந்தகாவலரையின்னோரின்னோரிவரென்று
முருந்தார்பவளத்துவாரிதழுவாய்முகிழ்வாணகைக்குமொழிகின்றார்.

(௩௪)

மாற்றம்பிறிதொன்றுரையானிவ்வன்போர்வில்லின்வலிநோக்கிச்
சீற்றஞ்சிந்தைகொண்டழலப்பொய்யேமலர்ந்ததிருமுகத்தா
னேற்றந்தன்னில்வேறொருவரிப்பேருலகிலிலரென்னத்
தோற்றம்படைத்தோன்றனைக்காட்டித்துரியோதன்னம்மற்றிவனென்றார்.

(௩௫)

* களிற்றென் என்றும் பாடம்.

† வேகத்திலையொத்து என்றும் பாடம்.

மணியின் கிரணவெயிலெறிப்பமண்ணேழ்தாங்குநச்செயிறாயுப
பணியின் முடிநாயகத்தலையின்பாங்கேகிறைத்தபட்டுலையோற்
றுணியுங்கொடுமைவகிர்நன்னுணைவர் துச்சாதனன் முதலோ
ரணியுங்கமுற்காற்சுயோதனனுக்கருநாசனத்தரிவென்றார்.

(௩௬)

உலையந்தபநுஞ்சுநம்நதிக்குநகரிலங்கீண்டுதவுகுலக்
கலையன்பலவின்சுளைகிறிக்கனிப்போடனிக்ஞங்காந்தாரத்
தலையன்சுஞுனியிலன்கண்டாப்தக்கோராடாச்சுதுக்கு
நிலையஞ்சுனைக்குந்தரணிபரிலயாரோயிவற்குநிகரென்றார்.

(௩௭)

பேசாதொடுங்கும்போறிவாற்பெரும்போர்வலிபாற்பிறப்பான்மெய்த்
தேசாலியற்றும்பலபடைபாற்றிண்டோள்வலியாற்செஞ்சிலைக்கை
யாசான்மைந்தரிவன்றனக்கிங்காரேயுவமையமரினு
மீசானனைமற்றொருசிறிதொப்பெனலாமல்லதிலையென்றார்.

(௩௮)

பெண்மைக்கிரதியெனவந்தபண்ணாமுதேபேருலகி
லுண்மைக்கிவனேவலிக்கிவனேயுறவுக்கிவனேயுரைக்கிவனே
திண்மைக்கிவனென்றெறிக்கிவனேதேசக்கிவனேசிலைக்கிவனே
வண்மைக்கிவனென்கன்னெனுமன்னன்கண்டாய்மற்றிவனே.

(௩௯)

அலத்தான்முன்னம்பிளந்தபகையடர்ப்பான்கருதிப்பிளப்புண்ட
சலத்தால்புழைபிணித்ததெனத்தயங்கும்படிசேர்த்துணையினுன்
குலத்தாலுயர்ந்தவசுதவன் குமரன்களபக்கொங்கையர்மெய்த்
நலத்தான்மகிமுஞ்சிந்தையினுனறுந்தாரிராமணிவனென்றார்.

(௪0)

இந்தக்குரிசில்தகுலத்துக்கெல்லாந்திலகமெனுமாறு
வந்துற்பலித்துப்பொதுவருடன்வளநுங்கள்ளமாமாயன்
முந்தக்கஞ்சுமாமனுபிர்முடித்தானிவற்குமுதுகிலுர்தி
யந்தப்புரத்திலாராமமந்தப்புரத்துக்காராமம்.

(௪௧)

தண்ணந்துளவோன்றனக்கிளவலிவன்காண்மின்னேசாத்தந்தபென்
றெண்ணுமபோசுலத்தலையனெவருஞ்சுழிநுக்கின்றன்
கண்ணன்மன்னையவமதித்துக்கழறும்புன்சொற்கார்முத்ததைத்
திண்ணென்குந்தானிங்கிவன்காண்சேதிப்பெருமான்சிசுபாலன்.

(௪௨)

தார்வண்டியிரத்தேனெழுஞ்சுந்தடந்தோள்வீரன்சாராசந்தன்
போர்வெஞ்சுரத்தால்பாவரையுபீழறங்கண்டன்நிப்போகாதான்
சீர்வண்மதுராபுரிவிடுத்துத்துவாரகையினிற்சென்றொதுங்கக்
கார்வண்ணையுநெடுங்காலம்வென்றானிவன்காணென்றாரே.

(௪௩)

பனைக்கைப்பிறைறவெண்கோட்டியிராவதமேபோலும்பகட்டிலிவன்
வினைக்கட்புகுந்தாலெதிரின்னுலேவறாரிவனைவெல்கிற்பார்
முனைக்கட்செங்கட்டியுமிழு* முகத்தான்மாதேதபகத்தன்
நனக்குத்தானேநிகரென்னத்தருக்கொண்டேயிருக்கின்றன்.

(௪௪)

* ஊர்வணம் பற்றி பகத்தன் என்னும் பதம்.

இவன் சல்லியனென்றுரைசான் றவிகல்வேன்மன்னர்க்கேற்றையா
னிவன் றன்பகைவாய்வரையுமிமையோராக்குமெழினீல
னிவன் றன்மமிழ்தோடல்வழுதியிவன்றேரிரவிகுலவளவ
னிவன் செந்தழலோன்மபாகியீரோமுலகும்புகழ்சேரன்.

(௪௫)

வில்லாண்மையினால்வெண்கருப்புவில்லோன் றனக்கேகிகரென்னப்
பல்லார்புகழும்பான்மையினுற்பதினென்புவிக்கும்பதியாய்
வெல்லாவரசுநின்பொருட்டாலீண்டேதிரண்டவின்னமுதச்
சொல்லாய்நல்லாய்மன்பூவாய்தோகாய்பாவாய்திரௌபதியே.

(௪௬)

இவரிற்றனதுதோள்வலியாலரியேமென்னவெழுந்திருந்தத்
தவரிற்புரிநாணுறவேற்றித்தழல்கான்முனைவெஞ்சாயகத்தாற்
பவரிற்செறியநிறைத்துருளும்பல்வாய்த்திகிரிப்பயில்கைக்க
கவரிற்செழுந்தார்புனைந்தவனைக்கைக்கொண்டிடுநீகடிதென்றார்.

(௪௭)

வேறு.

முத்தநகைப்பவளவிதழ்க்குளிர்வெண்டிங்கன்குமுத்தநானைக்கைத்தாயர்மொழிந்தகாலைச்
சித்திரமொத்தாணர்வழிந்துதத்தக்கைப்பம்பொற்றிகழியரசுசைத்திருந்தார்சிறிசில்வேந்த
ரத்தனுவின்பெருமையையுமில்லத்தள்ளவருமையையுங்கருதாமலாண்மைகூறி
யெத்தனையெத்தனேவேந்தராசைகூயான்பானென்றெழுந்திருந்தார்யானைபோலவார்.

தனுவெடுத்தாநாண்பினிப்பாக்கினாநின்றதன் குலத்திலவனிபரைத்தடுத்திதுவேதப்
பனுவலுக்குந்தவத்தினுக்குமுரியவேள்விப்பார்ப்பனமாக்கினினிடைபேபாண்மிகமந்த
ரனுவுருக்கொண்டுமறியிருந்ததன்மையறிந்தருளிபலாயுதனோருரிச்செய்தான்
மனுமுறைக்குவாம்பாகிவருத்தம்விடமாநிலமீதவதரித்தவாசுதேவன்.

(௪௯)

பலருமுடனகங்கரித்துமேருசாரப்பாரவரிசிலையினிலைபார்த்துமீண்டார்
பலருமொருகையிற்றிடிக்கவடங்கா வில்லின் பருமைதனைக்குறித்துமனம்பதைக்கப்போனார்
பலருமலர்க்கைப்படுத்திப்பெயர்க்கமாட்டார்பனைத்தோனோந்தமையுமென்பயந்துவின்றார்
பலருமெடுத்தனிமணிநாண்பூட்டவாரப்பரிசொடும்மற்றதன்வலிமைபகர்ந்தேவிட்டார்.

வல்லியம்போனதுதுதுவிருகையாலும்வாரியெடுத்தெதிரிதுத்திமல்லல்வாசுச்
சல்லியனாநேற்றமுடியாதந்தத்தனுவுடனெதன் றனுவுந்தகாவிழங்காண்
வில்லியரின்புன்னெண்ணத்தக்கவிண்மைவேந்திப்போர்ச்சரசாசுந்தன்விலவேதத்திற
சொல்லியவாடுமெத்தான்றிமற்றைக்கையாற்றெல்லவநாணியுமெடுத்தேதாளுஞ்சோர்ந்தான்.

புகதனுகியவன்றேபகைவரெல்லாம்போற்றவளர்ந்துலகாளப்புனைந்தமொளவி
மாகதனுமவில்லெடுத்திவரிநாண்வில்லின்மார்பளவும்போக்கினுவன்போர்நீலன்
சாகதனென்றவைதுதிக்கநெடுநாண்கொற்றத்தனுவொருசாணெனக்கொணர்ந்தான்சாணையல்ல
வேகதனுநாநிலைவென்றுரைக்கநாணியீக்கினுவலம்புரித்தாரவேந்தர்வேந்தே.

(௫௦)

கலைவருத்தமறக்கற்றகன்னனென்னுங்கழற்காணையானிருந்தகயிலையென்னு
மலைவருத்தமறவெடுத்தநிருதனென்னமன்னவையின்வலியுடனேவந்துதோன்றி
நிலைவருத்தமறநின்றுப்பரியகோலீள்வரிநாண்மயிர்க்கிடைக்கிழநின்றதென்னச்
சிலைவருத்தமறவளைத்துவளைந்தவண்ணச்சிலைக்காறன்முடித்தலையைச்சிந்தவிழ்ந்தான்.

அரவநெடுங்கொடியுயர்த்தோன்முதலாவுள்ளவனைவருமங்கொருதுணவுக்காற்றாராகி
யுரவுமெலிந்தெழின்மாழ்கிச்செயல்வேறின்றியுள்ளமழிந்திருந்ததற்பினுருமேறென்னக்
காவுடனந்தணர்நாப்பணிநுந்தகொற்றக்கருமுகில்வாகனன்புதல்வன்கரியமேனி
யிரவிசுலச்சிறுவனைப்போலெழுந்துமன்றவிளங்கொடிதம்முனைநோக்கியிப்பினானே. (1)

மன்மரபிற்றிறந்திருதோள்வலியாலிந்தமண்ணுறமவர்க்கன்றிமறைநூல்வாணர்
தொன்மரபிற்றிறந்தவருமில்லக்குவிழ்த்தாற்கூட்டுமோதொடையலிளந்தோகையென்னத்
தன்மரபுக்கணிதிலகமானவீரன்றகவன்றோமன்றனுக்குத்தாழ்வோவென்றான்
வின்மரபிற்சிறந்தநெடுவிலையீசன்மேருகிரியெடுத்ததெனவிரைவிற்கொண்டான். (100)

கிளர்மகுடவயவேந்தர்நாண்களெல்லாங்கிழாகத்தனிநெடுநாண்கிளரவேற்றித்
தளர்வறுசாயகந்தொடுத்துக்கற்றோர்யாருந்தனுநூலுக்காகிரியன்றானேயென்ன
வுளர்திகிரிச்சமுலிலக்கையவையோர்தம்முறைக்கமுடன்விழுவெய்தாநூரவுத்தோளான்
வளருமருந்தவவேன்விமுனிவார்த்தார்வாசநறுமலர்சொரிந்துவாரோர்த்தார். (101)

தாஞ்சாரற்கரியதுவனைத்தானென்றுதரணிபர்தம்முகங்கருத்ததுவினெடுமும்
பூஞ்சாரன்மணிரீலகிரியோனின்றபூசாணையிவனவனேபோன்மென்றெண்ணிப்
பாஞ்சாரல்பதிகன்னியிருதன்செங்கட்பங்கயத்தாற்பாங்காகப்பரிந்துநோக்கித்
தேஞ்சாரநறுங்கமுநீர்ச்செய்தாமஞ்செம்மணிகாலருவிவெனச்சேர்த்தினானே. (102)

அந்தாதுந்துபிமுழங்கச்சங்கமார்ப்பவானசதுந்துபிமுதல்வனாதிபாக
வந்திருந்தபோவையமதியானுகமாலையிடுபுகஞ்செம்பொன்மாலையோடுந்
சந்திரனுமுரோகணியுமென்னமுன்னர்த்தான்வளைத்ததடஞ்சிலைகத்தலத்திலேந்தி
யிந்திரசூனுவுமெழுந்தாங்கேகலுற்றானிருமுற்றதுணைவர்வரவினையிலாதான். (103)

பார்ப்பான்வந்தொருகோடியரசைச்சேரப்பரிவித்துப்பாஞ்சாலன்பயந்ததெய்வச்
சீர்ப்பாவைதனைவலியாற்கொண்டுபோகச்செயலின்றியிருந்திரென்செய்திரென்று
வேர்ப்பாடுததல்சிவந்தவிழியனுகிவிழியிலானமகன்கழறவெகுன்றிமேன்மே
லார்ப்பாக்ககொத்தெழுந்ததுகாந்தகாலத்தார்க்குமகராலையம்போலசரிட்டம். (104)

முருத்துவாணகைத்துவர்வாய்முகத்தினுளைமுத்தோன்பின்னிநுத்தியமர்முருக்குமாறு
மருத்துவான்றிருமகனுமருத்தின்செல்வமைந்தனுமேபுரிந்திட்டார்மறையோருள்ளா
ருருத்துவாய்மடித்தெழுந்துகோகுதட்டிட்டேன்றியதன்மெதிரோச்சியுடன்றவேந்தர்
கருத்துவார்த்தகவெருக்கொண்டோடவோடக்கையாங்காட்டினர்வளர்த்தகனலையென்றார்.

மிகைத்தமுனிவார்முனிந்தவறுதிநோக்கிவென்றெடுத்தயிற்படக்கைவிசயன்சற்றே
நகைத்துநகைத்தவரவரைசிலக்கிபென்முன்னமன்வரினும்பிளப்பென்னவிலாசின்முன்
புகைத்தகனல்விழிக்கன்னன்றருக்காலெள்ளிப்பூசுரனென்றவமசிக்துப்புனைவில்வாங்கி
புகைத்தபழியுமுகைத்தானுநுந்தன்கையொருகணைபாலுடன்பினந்தானுருமேரொப்பான். ()

குன்றன்மெய்குத்தனைபயிமன்நன்மேற்கொல்லியல்செய்சல்லியனைக்குத்திவிழ்த்திக்
கன்றன்முன்விளவெறிந்தகண்ணென்னக்காரமுடியோடுவளைத்துவானமேலவிசி
நின்றன்மற்றவனயலேதெறித்துவிழ்த்துநெஞ்சொடிந்தானிருவருமுன்னில்லாராகி
வென்றலுந்தோற்றலும்வசைடேவெம்போர்வேதியோரீட்டற்றவெனமீண்டுபோனார். ()

வேறு.

வண்ணநூன்முனிவரல்லாமருத்துவான்மருத்துநல்கு
மண்ணலங்குமராமென்றபிரிப்புறுமரசர்பாரும்
கண்ணலுல்லிக்கப்பட்டுக்கடிநகர்தோறுந்தங்க
ளெண்ணமும்பயனுமவேறுவெய்தினரென்பமன்னே. (௧௩)

அன்னிலக்கெய்தகோவுந்துணைவருமானவெம்போர்
வென்றுகொற்றவையோடொக்குமின்னிடைப்பொன்னுந்தாமுஞ்
சென்றுமட்கலஞ்செய்க்கம்பிசெழுமனைமுன்றிலெய்தி
யின்னுபெற்றனமோரையமென்செய்வதிதனையென்றார். (௧௪)

உள்ளிருந்தன்னைமைந்தருரைத்தசொற்கேட்டுத்தேவர்
தெள்ளமுதென்னமக்காள்சோரீரருந்துமென்னுப்
புள்ளினமொடுங்குமாலெப்பொழுதிவள்புறம்பரைய்திக்
களளவிழ்கூந்தலானைக்கரும்பெனவிரும்பிக்கண்டாள். (௧௫)

என்னினைந்தென்சொன்னேன்மற்றென்செய்தேனென்றுசோரு
மன்னையவனங்கிளின்சொலாரணப்படியதாரு
நின்னினைவன்றலெல்கணெஞ்சிலுவினைவுண்டென்றன்
றன்னிகரிலாதேள்விசான்றசீர்த்தருமனென்பான். (௧௬)

பாரனைத்தினுந்தன்னுமம்பாப்பேபார்த்தனென்னும்
வீரனைப்பயந்தபாவைவிதிவழியிதுவென்றெண்ணி
மாரனுக்காகநல்குமங்கையுந்தானுமந்தக்
காரிருட்கங்குன்னைமந்தர்கட்டுரைகசிற்துகேட்டான். (௧௭)

பொற்றொடிக்கண்கமாலெப்பொலங்குழைப்பூவைதன்னைப்
பெற்றபூபதியவ்வீர்பெருமிதவாய்மையெல்லா
மொற்றாலுணர்ந்துநெஞ்சத்துவகையோடையமின்றி
மற்றைநாளவந்தகொற்றவாண்மனைகொண்டுபுக்கான். (௧௮)

அடுத்தபல்பொருளும்வைக்கவாயுதமன்றிவேறென்
றெடுத்திலரென்னும்வேதமுனிவரல்லரென்னுங்
கொடுத்தனசிறப்பினெடுங்குருமணித்தவிசினேற்றிக்
தொடுத்ததார்க்குருக்களெனறேதுணிந்தனன்யாகசேனன். (௧௯)

* கன்மி என்றும் பாடம்.

கைவருசிலையின் வென்றுகைப்பிழத்தவனுக்கின்றே
மைவருகண்ணினோவதுவைசெய்திடுதுமென்ன
நெய்வருமுனைகொள்கூர்வேனிருபனைநோக்கியாங்க
னைவரும்வேட்டுமென்றானைசைவிலாவறத்தின்மைத்தன்.

(௭௦)

தருமன்மாமதலைசொல்லாற்றளர்வுறுகூலைமலை
நிருபநின்மனத்திலையரீக்குகரீக்குகென்ன
அருபதன்முன்னர்வந்துதோன்றினன்சுருதியாவும்
விரைமலர்விதியின்மிஞ்சவிதித்தருள்வியாதனைன்பான்.

(௭௧)

தொழுதுபொற்றவிசினேற்றிச் சூழ்ந்தனரிருந்துகேட்ப
புழுதுணர்கேள்வனானமுனிகுலத்தரசுபோல்வான்
பழுதுகன்னிதன்னைப்பாண்டவரைவருக்கு
மெழுதருமறையின்வேள்வியிற்றுதற்கியற்கைகேண்மோ.

(௭௨)

வேறு.

மூளாரமுலுற்பவித்தாளிவண்முற்பவத்தி
னூளாயினியென்றுரைசால்பெருநாமமிக்கான்
வாளார்தடங்கணவட்காரணவாணர்க்கென்றுங்
கேளானமௌற்கல்லியனென்பவன்கேள்வனானான்.

(௭௩)

காதிற்கலந்தகடைக்கண்ணிதன்கற்புமன்புஞ்
சோதித்தலுன்னித்தணியாததுவக்குநோயன்
கோதித்தநெஞ்சன்பெருமூப்பினன்கூர்ந்துநாளும்
வாதித்தலன்றிமகிழாமனைவாழ்வுபுண்டான்.

(௭௪)

கச்சிற்கடங்காமுலையாளக்கணவனுண்ட
மிச்சிற்புறத்துவிரல்விழுவும்விழ்தன்மிஞ்சிக்
குச்சித்தலின்றிதுகார்தாள்கொடுங்காமநோய்கொண்
டிச்சித்தலின்பதுகராமவினைத்தமெய்யாள்.

(௭௫)

அன்பன்றெரிவைவழிபாடுகண்டார்வமெய்தித்
துன்பம்பயந்தபிணியாலழிதோற்றமாற்றித்
தன்பங்கையிசன்றிறைநல்குமன்சரபம்வாங்கும்
வன்பன்றனக்குங்கிடையாதவடிவுகொண்டான்.

(௭௬)

மின்னேயுனச்சுமிசூகற்புடைமீனாடொவ்வா
ளின்னேவரம்பேவண்ணுவேவண்ணுவின்டையென்ன
நின்னேயமென்றும்பிரியாநலனேர்கவேன்றா
டன்னேரிலாதமனைவாழ்வற்றவத்தின்மிக்காள்.

(௭௭)

சூன்றுநதியுமாணம்பைங்கொடியுமாகித்
தூன்றுந்துணையாப்பலயோனிகடோறுமெய்தி
நின்றுஞ்சரித்துமருட்போகநெடிதுகய்த்தா

(௭௮)

இந்தப்பிறப்பினலமெய்தியிறந்தபின்னுஞ்
சின்தித்தவண்ணமிவளிர்திரசேனையாகி
யந்தப்பதியையடைந்தாண்மற்றவனுமஞ்சி
வந்தித்ததொல்லையருமாதவமன்னிரின்றன்.

(௭௯)

அன்னோனகலவவன்மேலவளாசைமிஞ்சி
பென்னோபுரிவதினியென்றனுமேந்தல்கூற்றற்ற
றன்னோர்வடிவிறொருகூறொருதையவாளு
முன்னோனோகூத்தவஞ்செய்தனணமூர்வாயாள்.

(௮௦)

ஐந்தானனத்தேதானருள்செய்யவழகின்மிக்கா
னேந்தானசொல்லாற்கணவற்றருகையவென்ற
னேந்தானசொல்லானளித்தான்மற்றவனுமுன்ன
னேந்தானபோகமியளையதயவாற்றிந்தே.

(௮௧)

முன்னின்றதேவன்மொழியின்படிகங்கைமுழங்கித்
தன்னந்தனிரின்றமுகினவத்தையல்கண்ணீர்
பொன்னங்கமலவனமானபுதுமைநோக்கி
யென்னென்றிவனையிமையோர்பதிவெய்தினே.

(௮௨)

அவனைத்தொடர்பால்வருகென்னவனுமாங்கட்
சிவனைச்சிறிதுமதியாதெதிர்சென்றசாலை
யிவனுக்கென்மேன்மைபெனச்சிறுமெஞ்சினுன்போற்
புவனத்தெவருநகையாட்புலம்பிவீழ்ந்தான்.

(௮௩)

வெவ்வாயுதங்கருதவாமல்விபுதநாத
னிவ்வாறுவீழமுழுவாஸியிமைப்பின்மீண்டு
மவ்வாசவற்சூப்பிலமொன்றிலடைந்தவச்சிரக்
கைவாசவர்களொருநால்வரைக்காட்டினே.

(௮௪)

வன்பாதலத்திலவருநால்வரும்வானின்வந்த
புன்பாகசாதனனுந்தன்னடிபோற்றிநிற்ப
வன்பான்மகிழநரிவடகைவருமாதென்று
மென்பாவைபங்கன்னிதிக்கப்பினிதுவந்தார்.

(௮௫)

தருமன்பவனன்றினாதன்றையர்தம்பால்
வருமிந்தநால்வரவாநால்வருமாலேமார்பா
தருமந்தவிர்தச்சிலவீரனித்தேவர்க்கெல்லாம்
பெருமன்பிறப்பிற்கவனேமுன்பிதாவுமானன்.

(௮௬)

இம்மாதொல்லையருமாதவத்தெல்லைகண்ட
வம்மாதிவன்காதலரைவருமாகவென்று
தெம்மாதர்முற்பூண்கவர்மன்னன்றெரியுமாறு
வெம்மாதவத்தோன்பெருஞானிழியுமீந்தான்.

(௮௭)

ஓதா துணர்ந்து மறைநா லுமுருவுசெய்த
வேதாவுமொவ்வாவிதான் மொழிவெள்ளநீரார்
கோதானநெஞ்சைக்குளிப்பாட்டினன்கோடி கோடி
துதானவண்டு துதைமாலேகொள்சோமகேசன்.

(௮௮)

வியப்போடுதொல்லுமுனிசொற்றலை துகொண்டு
பயப்போன்மகண்மேற்புரிகின்றபரிசு இனக்கும்
வயப்போர்நிருபர்பெருமைக்கும்வலிக்குமீடா
நயப்போடுமன்மலயர்வித்தனன்கொர்நாளில்.

(௮௯)

பாடுஞ்சுருதிமறைவாணரும்பாபிலுள்ள
சூடுங்கனகமுடிவேந்தருந்தொக்குறிப்ப
நீடுங்கதிர்மாமணித்தூண்கணிரைத்தபத்தி
யாடுங்கொடிமண்டபமெய்தினரண்டர்போல்வார்.

(௯௦)

குறிக்கும்பணிவமுதலாயிரகோடியாகப்
பிறிக்குங்கருவியிடந்தோறும்பிளிறியார்ப்பச்
செறிக்குங்கழற்காலறன்மைந்தனைச்செம்பொன்வேதி
பெறிக்குங்கிரணமணிப்பீடமேதேற்றினாரே.

(௯௧)

இடத்தோளிவட்கும்வலத்தோளிவ்விறைவனுக்குந்
திடத்தோடுரைத்தகுறியின்பபன்சேர்ந்துதோய
விடத்தோடமுதங்கலந்தன்னமிளிறும்வேற்கண்
வடத்தோடுவிம்முமுலைபாவலத்தில்லைத்தார்.

(௯௨)

கேள்விக்கொருவனெனுந்தெளமியன்கீதவேத
வேள்விக்குவேண்டுவனயாவும்விதிபின்பிடி
முள்வித்தசெந்திக்கரியாகமுரசுயர்த்த
*வாள்வித்தகற்குவாமானசடங்குசெய்தான்.

(௯௩)

பன்மங்கலமுமுடன்கவசியப்பண்பினுளை
நன்மங்கலப்பூண்டுஇலோடுகையந்துசாத்தித்
தன்மங்கலந்தமனத்தோணையத்தையலோடுந்
தொன்மங்கலச்செஞ்சுடர்த்தீவலஞ்சுழவித்தார்.

(௯௪)

கங்குற்பவளவனமீதுகடற்றாங்கம்
பொங்கித்தரளத்திரள்சிர்திப்பொழியுமர்போ
லங்கிப்புறத்துத்திருக்காப்பணியங்கையேந்திச்
செங்கட்கரியகுழலாள்பொரிசிந்தினுளே.

(௯௫)

இவ்வாறுமன்றலயர்வித்தபின்னற்காதல்
வெவ்வாரமுன்முறைமுழங்கண்ணமிண்டுதொன்ற
மைவாரளகவடமினிகர்கற்பினுளை
யவ்வாறுமற்றையொருநால்வருமன்றுவேட்டார்.

(௯௬)

மாரன்கரும்புவனரும்படிவார்த்தநீரா
 லீரம்புலராக்கரத்தோருக்கியாகசேன்
 நேரும்பரியுங்கனி நுந்திரள்சேனையாவும்
 பாருந்தனமுழுமதென்றுபலவுமீந்தான்.

(௯௭)

வேறு.

ஆண்டுமென்றல்பெற்றங்குரித்தாநிகற்
 பாண்டுமைந்தரொனுஞ்சொற்பரவனுந்
 தாண்டுமெம்பரித்தேர்த்தார்த்தராட்டிரர்
 மீண்டுமவந்தவர்மேல்நினைசெய்யவே.

(௯௮)

சென்றசேனையுந்திட்டத் துய்மன் னுட
 னின்றசேனையுநேருறுபூசநிற
 கொன்றசேனையொழிசுருசேனையை
 வென்றசேனையெகுண்டுவென்கண்டதே.

(௯௯)

சாலும்வஞ்சச்சகுனியொடெண்ணிய
 நாலுமைந்தருநச்செயிருகவும்
 வாலுமெய்யும்* வருக்கங்களாகவு
 மாலும்வெம்பகையாடவானதே.

(௧௦௦)

அந்தநாகமழலுமிழ்கண்விடஞ்
 சிந்தமேல்விசேற்றமுந்தோற்றமு
 முந்தவார்சிலைக்கைம்முசில்வாகனன்
 மைந்தன்வாஸி† மறைகளின்மாயந்தவே.

(௧௦௧)

சமரவேழமுக்காகான்சாய்த்தன்
 குமாளுலெனக்கோந்குலன்நனு
 லமரில்யானையறிமுகத்தோம்மெய்
 தமர்படப்புறந்தந்தனன்கன்னே.

(௧௦௨)

முன்னிடச்சமர்மோதுஞ்சகுனியை
 மின்னிடைப்புயங்கம்பெருக்கொண்டெனத்
 தன்னிடக்கதத்தனுவொழிந்தேரொடும்
 பின்னிடப்பொருதானவன்பின்னவன்.

(௧௦௩)

தண்மதிக்குடைத்தம்முனுந்தம்பியு
 மெண்னுமற்றைபிளைஞர்கன்யாவருங்
 கண்னுறக்களங்காணுமுன்றியினால்
 வெண்ணொயொத்துடைந்தாநிறல்விமனூல்.

(௧௦௪)

விரோசனக்கதிர்மைந்தனும்தேவந்தனுஞ்
 சரோசனத்திறற்றம்பியுமாமனும்
 புரோசனப்பெயர்ப்புன்மதிதள்ளைநொந்
 தரோசனத்துடனத்தினனண்ணினார்.

(௧௦௫)

* வஞ்சினியாகவுமென்றும் பாடம்.

† மறைகளின் என்றும் பாடம்.

முந்துபோரின்முதுகிடும்வேந்தரால்
விந்தைதன்னையுமேதகவேட்டபி
னந்தமாநகரைவருமாமனும்
வந்தகண்ணனுமன்புடன்வைகினார்.

(௧௦௬)

அம்பைசூடியவேற்றுரியோதனன்
வெம்புபோரின்முதுகிட்டுமீண்டபின்
றம்பிகூறுதருமனுக்கியுமா
றம்பிகேயனமைச்சரோடெண்ணினான்.

(௧௦௭)

தாதினும்பொலிதார்வரைமார்பரைத்
தாதினும்றங்கடொல்பதிசேர்த்தினான்
காதினும்பயனின்றெனக்கண்கள்போற்
கோதினும்றெரியாமனக்கோளினான்.

(௧௦௮)

வீடுமற்கும்வினாற்குமேற்கவந்
நாடுமுற் றுநரபதிநல்கவே
யாடுடொற்கொடியந்நகர்வகினார்
நீடுவிறற்றலோர்நெடுங்காலமே.

(௧௦௯)

திரௌபதிமாலையிட்ட சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௮௮௪.

இந்திரப்பிரத்தச் சருக்கம்.

வேதமும்வேதம்விளம்புமெப்பொருளும்பொருள்விதங்களுந்மபஞ்ச
பூதமும்புலனும்புலன்களின்பயனுமப்பயன்பொலிவுறதுகரு
ஞாதமுமுலகம்படைத்தளித்தழித்துஞானமாயகிலமுநிறைவுற்
றாதிபுநடுவுமுடிவுமாய்நின்றவாதிபானடியிணைபணிவாரம்,

(௧)

அத்தினபுரியிலையிருபதின்மஹர்வரென்றிரண்டறத்தம்மி
லொத்தனர்மருவத்தெவ்வர்மெய்வொருவவுளமகிழ்நாளின்மற்றொருநாண்
மைத்தனன் முதலாந்தமரையுந்தக்கமந்திரத்தவரையுங்கூட்டி.
யித்தினமுயர்ந்ததினமெனம்குடஞ்சூட்டுதற்கெண்ணினானிகலோன்.

(௨)

செழுமுரசுயர்த்தவேந்தனுக்கின்றதிருவபிடேகநாளென்று
முழுமுரசுறைந்நகரிகேடித்து முடிபுனைகடிகொண்மண்டபத்தி
னெழுமுரசுதிரப்பகிரதி முதலாமெத்துறைப்புனல்களுபியற்றித்
தொழுமுரசுடனவெள்வலம்புரிமுழங்கச்சருதிமாமுனிவருந்தொக்கார்.

(௩)

அத்தியின் பலகைநவமணியழுத்தியாடகத்தமைத்தரிமுகத்தாற்
பத்திகொள்பிடத்தழுமுறவிருத்திப்பசம்பொனின் நசம்புகணிறைந்த
சுத்தரீர்வியாதன்றொளபியன் முகலோர்சொரிந்தனர்சேரமன்வந்தித்துச்
சித்திரகிரியினெநிலாவெள்ளஞ்சீருடன்வழிபவார்த்தெனவே.

(ச)

உதயமால்வரையிலுதயாகத்தோடு தித்தேருதயனென் னுரைப்பத்
துதையளிததைந்தமலைபான் சென்னிச்சேரதிமாமகுடமுஞ்சூட்டிப்
பதயுகுமார்முடிகளாற்சிவப்பப்பகர்விதி முடித்தபின்பலரு
மிதயமொத்தமிர்தமொழியவரடைவேயிருகைரரசனமெடுத்தார்.

(சு)

ஒற்றையோடிட்டைவலம்புரிமிழற்றவொருகுடைமதியெனநிழற்றக்
கொற்றவார்முன்பின்போதாமடவார்குழப்பொரிசிந்நிவாழ்த்தெந்நிப்ப
விற்றைநாளெவரும்வய்த்தவாவென்னவேமுயிராசகுஞ்சரமேன்
மற்றைநால்வருந்தற்குழுவர்த்தநுமன்மைந்தன்மாநகர்வலம்வந்தான்.

(சு)

மாநகர்வலமாய்வந்து தன்குரவார்மலர்ப்பதமுறைமையால்வனங்கிக்
கோநகரிருக்கையடைந்தனனொருநாட்கொற்றவனேவலகைக்கொண்டு
பேய்நகரனுமாறிபாவரும்வழங்காப்பிறங்குநீள்கானிடையழிந்த
துநகர்முன்னோரிருந்ததொன்றந்தொன்னகர்வைகுமாதுணரிந்தான்.

(எ)

அங்கன்பாஞாலமுழுவதுங்கொடுத்தற்காபர்தம்பதியினங்குரித்த
செங்கண்மான்முதலாங்களைஞருங்வயிரத்தேர்மிசைச்சேனையுந்தாமும்
வெங்கண்மாரணத்தோனெண்ணெமெத்திசையுள்வெளிப்படவேந்தரைவரும்போய்த்
தங்கண்மாதவத்தாற்றுகண்டவப்பிரத்தமென்னுமத்தழல்வனமடைந்தார்.

(அ)

போயவப்புருத்தபொழுதுபைங்கடலும்பூவையும்புயலுநேர்வடிவின்
மாயவற்கெவவாறிவ்வுழியிவர்களவாழ்வதென்றொருநினைவெப்தி
நாயகக்கடவுடன்னெழுந்நுதலுநாகநாயகனெடுநடுங்கி
மேயகட்புலன்கள்களித்திடத்திருமுன்னின்னன்விச்சுவகன்மா.

(ஆ)

நுண்ணிதினுணர்ந்தோருணர்ந்தருஞ்சிற்பநூலறிபுலவனைநோக்கித்
திண்ணிதினமார்சேகரன்மொழிந்தானேறவநுமனிதருமயிப்ப
மண்ணினும்புயங்கர்பாதலமுதலாமற்றாவுலகினுமதாம்
விண்ணிநுபுவபையிலதெனக்கடிதோர்வியனகர்வித்திரீயெனவே.

(க)

தேவினுந்தேவபோனியிற்றிறத்திளரினுஞ்சிறந்தயாவர்க்கும்
பூவினுமெவ்வெவ்வுலகினுமுன்னம்புந்கியாஸியற்றியபுரங்கை
யாவினுமுகும்பெருமைபுந்கிருவுயின்பமுமெழுமடங்காக
நாவினும்குலக்கருத்திநுநினைக்கவரியதோர்நலம்பெறச்சமைத்தான்.

(க)

மரகதங்கோமேதகந்நுகிராளம்வரம்வைதுரியரீல
மெரிமணிபுருடாகமென்றிவற்றிற்காகரமிந்தமாநகரென்
றரிமுதலிமையோரனைவரும்புகழ்ந்தாரடகப்பொருப்பினையழித்தக
தூணியி*னகொன்றமைத்தவாவென்றுகபதியாயாவரும்வியந்தார்.

(கஉ)

என்பதியழகுலைந்ததென்றெண்ணியிந்திரன்வெறுக்கவுமியக்கர்
மன்பதிபொலிவுசினதந்தென்றிடவுமற்றுளவானவர்பதிகள்
புன்பதியாகிப்போயினவெனவுப்புரையுபுந்தியார்புவிமே
னன்பதியிதுவொன்றியற்றினுனென்றுநாரணதிகிதித்திடவும்த.

(௧௩)

சந்திராபதமுந்தினகராபதமுமிருபொழுதினுமெழச்சமைத்த
முந்திராதிகளுமஞ்சமுமதினுமகாதோரணமணிமறுகுங்
கொந்திராநின்றசோலைபுந்தமுங்கொற்றவன்கோயிலுநோக்கி
யிரந்திராபதியவ்விந்திரன்பெயராலிரந்திரப்பிரத்தமென்றிட்டான்.

(௧௪)

இமைபவர்பதியிலுள்ளனயாவும்புகுளவிங்குமற்றுள்ள
வமைவுறுபொருள்களாங்கிலவெனுமாறமைத்தவான்றொல்பதியழகைச்
சமைவுறவிரித்தபுக்கழுவதற்குன்னிற்சதுர்முகத்தவனுமெத்தளரு
நமர்களானவிலமுடியுமோமுடியாதாயினும்வல்லவாநவில்வாம்.

(௧௫)

*சித்தமறைமுறையிற்சாந்திசெய்கடவுள்வேதியாரவமொருசார்
மதிமுறைதவறாவமைச்சர்சொல்விழையுமன்னவாரவமொருசார்
நித்தெழுமெல்லத்தளகையோர்நெருக்கானிறந்தபேராவமொருசார்
பதிதொறுமுழுவர்வினாபயனெய்க்குப்பறைகறங்காரவமொருசார்.

(௧௬)

தோரணமஞ்சத்தலந்தொறுநடிக்குந்தோகையர்நாடகமொருசார்
பூண்பைம்பொற்கும்பமுமொளிகட்புரிமணித்தீபமுமொருசார்
வாரணமிவுளிதேர்முதனிரைத்தவாகமுஞ்சேனையுமொருசார்
நாரணன்வனசபதயுகம்பிரியாநலம்பெறுமாதவயொருசார்.

(௧௭)

சிற்பவல்லபத்தின்மயன்முதலுள்ளதெய்வவான்றபதியரொருசார்
வெற்பகமருவிவீற்றுவிற்றிருக்கும்விஞ்சையர்கின்றரொருசார்
ரபுத்தவடிவினுருப்பசிமுதலாமழகுடையரம்பையரொருசார்
பொற்புடையமார்புரியுமெய்மம்மகிழ்ந்துபொழிதருபொன்மலரொருசார்.

(௧௮)

வரையெலாமகிலுஞ்சந்தனத்தருவுமான்மதநரவியின்குலமுந்
திரையெலாமுத்தும்பவளவண்கொடியுஞ்செம்மணிகளுமரகதழும்
கரையெலாம்புன்னக்கானமுங்கண்டலடவிபுங்ககைதயங்காமிந்
தரையெலாம்பொன்னும்வெள்ளியும்பழனவேவிசூழ்சரவியுங்கரும்பும்.

(௧௯)

ஆலைபிற்குநம்பின்கண்களிறற்றெறித்தவாசமவ்வயற்புறத்தித்த
சோலைபிறப்பிலுங்குயிலையுஞ்சருதிச்சரும்பையுநிரைநிரைதூர்ப்ப
வேலைபிற்குதித்தவாநோபேறுமூப்பர்வியனதிகலக்கிவெண்டிங்கண
மாலையிறப்பிலும்வானமீன்கொடியோல்வாவியிற்குளிக்குமாமருதம்.

(௨௦)

புரிசையிற்சுமியிதொறுநிரைதொடுத்தபொற்கொடியாடையினிழைக்
கிரியிசைப்பறக்குமன்னமென்றெண்ணிக்கிடங்கிலவாழோதிமக்ககண்கள்
விநிச்சிறைப்பறவின்கரிமையாலெய்திமீதெழுமஞ்செனக்கலங்கிப்
பரிசயப்பதிதன்சுத்ததளப்பொருத்திப்பார்ப்புறைபள்ளிவிட்டகலா.

(௨௧)

* இப்பாட்டினுன்கடியினிதுதியிலும் 'ஆவணமொருசார்' என்றும் பாடும்.

† சிறைப்பாலின் என்றும் பாடும்.

கயற்றடஞ்செங்கட்கன்னியர்க்கிந் துகார்தவார்சிலையினுலுயர்ச்
செயற்ப்பொருப்பின்சாரலிற்கங்குற்றெண்ணிலாவெறித்தலினுருகி
வியப்பொடுகுதிக்குந்தாராகொளருவிவிழைவுடன்படிவனசகோர
நயப்புடையன்னச்சேவல்பெடென் றுறண்ணலா லுளமிகநாணும்.

(௨௨)

ஆரிமணிச்சிலையின்சலா கையால்வட்டமாகவேயமைத்தசரலகந்தோ
றெரிமணிக் குழைபார்வதனமண்டலத்திலெழி லுடன்பிளிநுமைத்தடக்கண்
விரிமணிக்கிரோனளிக்க முன்களிந்தவெற்பிடைவீழாமாநதியின்
புரிமணிச்சுழியிற் றுணையொடுமுலாவிப்பொருவனகயல்களேபோலும்.

(௨௩)

இனத்தினுலுயர்ந்தவிந்திரபுரியுமிந்திரப்பிரத்தமுயிரண்டு
தனத்தினுலுணர்வாற்கேள்வியாலழகாற்றக்கதொன் றியாதென த்துலைகொண்
மனத்தினுனி றுக்கவுயர்ந்ததொன்றென் றுயண்மிசையிருந்த துபிகவுங்
கனத்தினுலன்றித்தாழமோயாருங்கண்டதுகேட்டதன்றி துவே.

(௨௪)

நிற்கவல்லிரும்பைச்செம்பொனும்வண்ணநிகழ்த்தியவிரதமேநிகர்ப்பப்
பிறக்கமும்வனமுமொழித்தவணமைத்தபெரும்பதிக்குவமையுப்பெறாமன்
மறக்கடுங்கனிற் றுக்குபோன்வாழனாகைவடக்கிருந்ததுநெடுவானிற்
றுறக்கமுமொளித்ததிலங்கையும்வெருவித்தொடுகடற்சுழிப்புருந்ததுவே.

(௨௫)

வாவிபுழைபுறவுஞ்சோலையுமலர்ந்தமலர்களுமணிகளின்குமாழு
மேவிபெங்கெங்குமயக்கலிற்றத்தம்வேரியும்வாசமுந்நாதாப்
பூவினஞ்சரும்பைபழைக்கம்வண்பழைப்புதுவளஞ்சரக்குநாடனைத்து
மோவியங்குறித்துப்பூமகள்வடிவையொப்பனைசெய்தவாறொக்கும்.

(௨௬)

பரிமளமதுபுரால்பசுந்தொடையற்பாண்டவரைவருங்கடவு
ளொரிவலம்புரிந்துமுறைமுறைவேட்டவினனெழிலிளமயிலன்றி
வரிசையினனுசியுரிமையாவனமிலையுமன்றலெய்தினர்போற்
புரிவனோதரளஞ்சொரிபுனலகழிப்புரிசைசூழ்புறங்குடிபுகுந்தார்.

(௨௭)

வேறு.

உரங்குடிபுகுந்ததிண்டோளுதிட்டிர்முதலியோரப்
புறங்குடிபுகுந்து தங்கள்பொன்னெயிற்கோயிலெய்தத்
திரங்குடிபுகுந்தகல்விச்சிற்பவித்தகன்றெனஞ்சார்
கரங்குடிபுகாமற்செய்தகடநகர்காட்டலுற்றான்.

(௨௮)

நாபுரப்பதற்கேயேற்றநவிர றுவாய்மைவேந்தர்
கோபுரத்தும்பர்மஞ்சகோடியினின் றுதங்கண்
மாபுரத்துள்ளவெல்லையனமையாவுமா தர்
நாபுரத்தரவவீதியகலமுநோக்கினோ.

(௨௯)

அரவின்வெஞ்சடிகைகொண்டவவிரிமணிச்சோதிமேன்மேல்
விரவிவந்தெறிப்பப்பச்சைமெய்சுவப்பேறிற்றுக
புரவிதன்னிரதம்பூண்டவெழுபெயர்ப்பவனவேகப்
புரவியையையுற்றேகொல்புரிவலம்புரிவதென்பார்.

(௩௦)

அருளுடையறத்தின்வாழ்வாமந்நகரில்லமெங்கு
மிருளுடையிந்திரநீலத்தியன் றசாளரங்கணைக்கி
யுருளுடையொற்றைநேயியுறுபரித்தேரோன்சீறத்
தெருளுடைத்திமிரம்போனசின்னெறிபோலுமென்பார்.

(௩௧)

சமர்முகப்பொறிகண்மிக்கதடமதிற்குடுமிதோறுங்
குமருறப்பிணித்தபைம்பொற்கொடித்துகிலசைவுநோக்கி
நமர்பாக்கிழத்தியும்பர்நாயகன்புரத்தினோடு
வமர்பொரப்பற்பல்கையாலழைப்பதுபோலுமென்பார்.

(௩௨)

தசம்புறுமகிலின் றுபஞ்சாறடுகரும்பின் றுப
மசம்புறுமடையின் றுபமலிபெறுமழலின் றுப
விசம்புறநான்குதிக்குமிசையிசையெழுதனோக்கிப்
பசம்புயலேழன் றின் னும்பலவுளவாகுமென்பார்.

(௩௩)

அடுக்குறநிலஞ்செய்மாடத்தணியுறுபெரும்பதாகை
மிடுக்கினுலனிலனெற்றிவிசையுடனெடுத்தமோத
வடுக்களுநாளுங்கோளுமுள்ள முழுடலுஞ்சோ
நடுக்குறுகின்றவிந்தநகர்வழிபோகுவென்பார்.

(௩௪)

துதையளிமுரலும்வாசச்சோலையின் பொங்கர்தோறும்
விதமுறவெழுந்துகாள்மேகங்கள்படிதனோக்கிக்
கதிர்மணியகழிமாமேகலையுடைநகரமாதின்
புகைநுமலர்மென்கூந்தல்போலுமாகாண்மினென்பார்.

(௩௫)

சுட்டியமணியும்பொன் னுமெழில்பெறப்புடைகடோறும்
பூட்டியசிகரிசரல்புரிசையின்புது மைநோக்கிக்
கோட்டியநகரியென் னுங்குலக்கொடிமன்றலெய்தச்
சூட்டியசூட்டுப்போலத்துலங்குமாகாண்மினென்பார்.

(௩௬)

பனையினம்பலவுமார்ப்பப்பைங்கொடிநிரைத்தசெல்வத்
துணைமணிமாடமன் னுந்தோரணவிதியாவும்
புணைவனநெருங்கநீடிப்பொழிபுயல்கிழிக்குஞ்சார
லிணைவரைநடுவட்போதும்பாறுபோலிலங்குமென்பார்.

(௩௭)

கண் னுறுபொருள்கள்யாவுங்கண்டு கண்டுவகைகூட
வெண் னுறுகிளைஞரோடும்யாதவகுமாரோடும்
பண் னுறுவேதவாழ்நர்பலரோடும்வைகியாங்கண்
வண் னுறுதபதிக்கம்மவிடைகொடுத்தருளினனே.

(௩௮)

கேசவன்முதலாவள்ளகிளைஞருங்கேண்மைதப்பா
வாசவன்முதலினோருமன் னுதம்பதிகள்புக்கா
ரோசவன்மிகரியோச்சியுதயபானுவுக்குமேலார்
தேசவன் னுமுவையந்திசைமுறைநிருத்தியரண்டான்.

(௩௯)

யாய்மொழிதலைமேற்கொண்டுமினையவர்தொழிகள்கேட்டும்
வேய்மொழிவேய்த்தோள்வல்லிமென்மொழிநிரும்பனும்
வாய்மொழியறத்தின்மைந்தன்மாநகர்வாழநாளி
லாய்மொழிப்பாடல்யாழோரந்தணனாக்கணவந்தான்.

(சு0)

இந்தநராதனைப்போற்றியிருபதம்விளக்கிவாசச்
சந்தனாகருவின்றுபந்தவழ்மணித்தவிசினேற்றி
வந்தனவிதியிற்சற்றுமவ்முலவழிபாடெய்தி
யந்தநால்வருமவ்வந்துமாதிவாசவர்களானார்.

(சக)

வாமிசுகம்பினாளுமாயிவ்மணங்கிற்பச்
சரிகம்பததிப்பாடற்றண்டுதைவருசெங்கையோ
னிருசெவிபடைவிடாகவெம்பிரானளிக்கப்பெற்ற
பெருமுனியவர்க்கோர்வார்த்தைபெப்புறப்பேசுவானே.

(சஉ)

முராரியைமுராரிநாபிமுளரிவாழ்முனியைமுக்கட்
புராரியைநோக்கிமுன்னுட்புரிபெருந்தவத்தின்மிக்கார்
சுராரிகடம்பிற்சந்தோபசந்தரென்றிருவர்தங்க
புராரியேவலினால்வந்ததிலேத்தமைதன்னைக்கண்டார்.

(சங)

காண்டலுமவண்மேல்வைத்தகாதலாலும்துநெஞ்சி
லீண்டியதுயரத்தோடுமிருவருநயந்தபோழ்தப்
பூண்டகுபொலிவினுடன்பொருட்டமர்தம்மிற்பூண்டு
மாண்டனரென்னுமவார்த்தைமாதிலமறியுமன்றே.

(சச)

நீவிரும்விதியால்வேட்டநேயமுண்டேனுமன்ற
லோவியமனையாடன்னையோரொரண்டொருவராக
மேவினிர்புரியுமங்கன்மேவுநாளேனையோரிக்
காவியங்கண்ணினுளக்கண்ணுறல்கடனதன்றே.

(சரு)

எண்ணுறக்கானிலோராரிருநுவும்வேடமாறிப்
புண்ணியப்புனல்களாடப்போவதேபுறுதியென்று
வண்ணவிறிறலினுக்குவாய்மலர்ந்தருளிமீண்டு
பண்ணுடைக்கீதநாதபண்டிதன்விசும்பிற்போன.

(சக)

சொன்னநாட்டொங்கியைந்துஞ்ஞாந்தேவநாளுக்கு
கின்னநாளவதியென்றேயெண்ணியாங்கிரதிகேளவ
னன்னநாண்மலர்ப்பைந்தாமத்தறம்மகனதிகையாக
மின்னனுடன்னையேவட்டமுறையினுன்மேவினாரே.

(சஎ)

இந்திரப்பிரத்தச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—சுநக.

அருச்சுனன் றீர்த் தயாத்திரைச் சருக்கம்.

துன்பம்பயமிடிநோய்பகைசோரங்கொலையெய்தா
தின் பம்பொருளறன்யாவையுமியல்பாதலினெய்தித்
தன்பைங்குடைநிழன்மன்பதைதரியார்முனைமதியா
வன்பன்றனைநிகர்வாழ்வுறவருநாள்களிலொருநாள்.

அறையோதவனஞ்சூழ்புயிரசானவனைத் துந்
திறையோடிடமறநிற்பதொத்திருவாயின்மருங்கே
யிறையோடியிரிகையுமெடுத்தண்ணுறமுறையோ
முறையோவெனவொருவைதிகமுனிவந்துபுகுந்தான்.

கடைகாவலர்குறைகூறலும்விசயன்கடித்திறன்
புடைகாவலர்தொழுவந்துபுவித்தேவனைமறையின்
றொடைகாவலவிதுவென்னெனவவனுந்தொடுகழலோய்
விடைகாவலர்நிரைகொண்டனர்வில்வேடுவரென்றான்.

அஞ்சாதொழிமுனிநீபுனதானின்கணமின்றே
யெஞ்சாவகைதருவேனெனவேவுக்கொருநிலகன்
வெஞ்சாபமெடுப்பான்வருவிசயன்றருமனுடன்
மஞ்சார்பொழில்வினையாடிமெயில்சிறிகண்டான்.

காணுமெய்நடுக்கவொளிகருகாமனமிகவு
நாணுவிரைவொடு*சாயகநாண்வெஞ்சிலைகொள்ளாச்
சேணுநெறிகெல்லாநனிசீராவமர்வெல்லா
மாணநிரைமீளாவொரிமைப்போதினில்வந்தான்.

தொறுக்கொண்டவருயிருந்தொறுநிரையுங்கவர்சூன்
மறுக்கம்படுமறையோன்மனமகிழும்படிநல்கி
பொறுக்குந்தவமுனிசொற்படிபுனிதப்புனல்படிவா
னிதுக்குந்துலைநிகர்தம்முனைநிகழ்வோடுபணிந்தான்.

ஆடம்பரமன்வேடமகற்றித்தொழுதகுதொல்
வேடம்பெறுமறையோனுடன்விசயன்புரவிசயன்
சூடந்தருபாகீரதிதோய்காலையிலவனை
சேடன்நலமடவார்புனலயர்வானெதிர்சென்றார்.

ஒடுங்கயல்விழியாரிலுலாபிப்பெயரவளோ
டாடும்புனலிடைநின்றவனநூராகமிஞ்ந்தே
நாடும்பிலவழியேய்வளபின்சென்றுநலத்தா
லீடுங்கொடிமணமெய்தினன்முகில்போலுநிறத்தான்.

* சாலையினுண் என்றும் பாடம்.

இம்மென்றளிமுல்பாயலிலின்பத்தைவளர்த்தும்
பொம்மென்பரிபுரநாண்மலர்பொற்சென்னியிலவைத்துஞ்
செம்மென்கனியிதழாளொடுகின்னாணலமுற்ற
னம்மென்கொடியணையாளுமிராவாணையளித்தாள்.

(௯)

நாகாதிபன்மகண்மைந்தனலங்கண்முகிழந்து
நாகாதிபன்மகன்மீளவுநதியின்வழிவந்து
நாகாதிபன்வண்சரலினன்னீர்கள்படிந்து
நாகாதிபன்விடுமும்மதநாஅந்திசைபுக்கான்.

(௧௦)

நெளிந்தாடாவணையனிமம்போலநிறக்குங்
களிந்தாநதிமுதலாகியகடவுண்ணதிபலவு
முளிந்தாரழலெழுகானெறிமுக்கோவினராதித்
தெளிந்தாறியபெரியோரொடுசென்றடினன்னேற.

(௧௧)

பத்திக்குவரம்பாகியபார்த்தன்பலதீர்த்த
மத்திக்கினுமெத்திக்கினுமாமென்றவையாடிச்
சித்திக்கொருவிதையாகியதென்னாட்டினையணுகித்
தத்திச்சொரியருவித்தடவரவக்கிரிசார்ந்தான்.

(௧௨)

இச்சைப்படிதன்பேரறமெண்ணுன்கும்வளர்க்கும்
பச்சைக்கொடிவிடையோனொருபாகந்திறைகொண்டாள்
செச்சைத்தொடையினையோனுகர்தீம்பான்மணநாஅங்
கச்சைப்பொருமுலையாளுறைகச்சிப்பதிக்கண்டான்.

(௧௩)

அயனாற்புரிமகசாலையுமணியத்திகிரிக்கே
மயனாற்செய்திருக்கோயிலுமாரீழலின்வைகெண்
புயனாருறைமெய்க்கோலமுமுள்ளன்பெட்டுபோற்றிப்
பயனாற்புனதியேழுமந்கருநிபடிந்தான்.

(௧௪)

பெற்றாள்சுகதண்டங்களைத்தும்மவைபெற்று
முற்றுகிழமுலையாளொடுமுக்கண்ணர்விரும்பும்
பற்றமெனமிக்கோரிகழ்பற்றென்றினுமுண்மை
கற்றாத்தொழுமருணைசலமன்போடுகைத்தொழுதான்.

(௧௫)

உருகுங்கழநெய்பாலிருபாலுங்கையொத்துப்
பெருகுந்துறையேழேழுபிறப்புங்கடவுழங்கிக்
கருகுங்கருமுகின்மேனியர்கவிஞானியர்கண்ணிற்
பருகுஞ்சுவையமுதானவார்தந்தலைவைத்தான்.

(௧௬)

ஐயானனனியல்வாணையடிமைக்கொளமெய்யே
பொய்யாவணமெழுதும்பதிபொற்போடுவணங்கா
மெய்யாகமவதிகைத்திருவீரட்டமுநேமிக்
கையாளன்கீர்திரபுரமுங்கண்டுகைத்தொழுதான்.

(௧௭)

இன்னம்பலலயோனியிலெய்தாநெறிபெறவே
முன்னம்பலாடிதோடவுமுடிதேடவுமெட்டா
வன்னம்பலபயிலவார்புனல னினிலையுளாடும்
பொன்னம்பலநாதன்கழல்பொற்போடுபணிந்தான்.

(கஅ)

இலங்காபுரிமுன்செற்றவனிநுபோது ம்வணங்கத்
துலங்காடரவணமேலறிதுயில்கொண்டவர்பொற்றான்
பொலங்காவிரியிருபாலும்வரப்பூதலமங்கைக்
கலங்காமளிக்ஞந்தென்னங்கத்திடைதொழுதான்.

(கக)

வளவன்பதிமுதலாகவயங்கும்பதிதோறுந்
அளவங்கமழ்திசீதளதோயங்கள்படிந்தே
யிளவண்டமிழெழுதேடுமுன்னெதிரேறியதுறைசூழ்
தளவங்கமழ்புறவஞ்செறிதண்கூடல்புகுந்தான்.

(உ௦)

வேறு.

சூன்றிலிளவாடைவரும்பொழுதெல்லாமலாந்ததருக்கொன்றைநாறத்
தென்றல்லரும்பொழுதெல்லாஞ்செழுஞ்சார்தின்மணநாறுஞ்செல்வவிதி
நன்றறிவார்வீற்றிருக்குநான்மாடக்கூடல்வளநகரியாளுந்
வென்றிபுனைவுசுடர்வேன்மீனவனைவானவர்கோன்மதலைகண்டான்.

(உ௧)

அந்நிலத்தினவரல்லாவந்தணரோடிவனவனுக்காசிகூற
வெந்நிலத்திரேப்பதிபுரத்திசைக்குப்போகின்றிரென்றுபோற்றிச்
சென்னியர்க்கும்விலவாக்குமணிமுடியாங்கனைகழற்காற்செழியன்கேட்டபக்
கன்சியைக்கண்னுற்றடவந்தனமென்றன்மெய்மைக்கடவுள்போல்வான்.

(உ௨)

வெய்தின்மகபதிமுடிபில்வளையெறிந்துமீண்டநாள்விண்ணின்மாதர்
கொய்துமலர்தொலையாதசுளிர்நருக்கொருகோடிக்கொண்டிபோந்து
மைதவழ்தன்றடங்கோயில்வருதமத்தொருமருங்குவைத்தகாவிற
கைதவர்கோன்மற்றவர்க்குப்போனஞ்செய்தருந்துமிடங்கற்பித்தானே.

(உ௩)

வேதியரோடக்காவினீளப்பாறியிருந்தளவின்மீன்சூழும்போற்
றூதியருஞ்சேடியருந்தற்குழச்சிலைமதன்னற்றிசேயிக்கச்
சோதியரிச்சிலம்பாற்றத்தனைநெடுங்கண்ணெயிளப்பத்தொடித்தோள்வீசி
யாதியாவிற்கையெனநிருபன்மகள்வியோடற்காங்குவந்தான்.

(உ௪)

பச்சென்றதிருநிழமுஞ்சேயிதழும்வெண்ணகையும்பார்வையென்னு
நச்சம்புமுதுநாறநவிறுகின்றமடமொழியுநாணும்பூணுங்
கச்சிண்கண்டங்காதகனதனமுநுண்ணிடையுங்கண்டுசொர்ந்து
பிச்சன்போலாயினன்பெண்கொடிமெய்நலமுழுதும்பெறுவானின்றான்.

(உ௫)

புத்திராவேறில்லாதுபுரிவரியகவம்புரிந்துபூழிவேந்தன்
சித்திரவாகனன்பயந்தசித்திராங்கையென்னுஞ்செஞ்சொல்லவஞ்சி
பத்திரமுநறுமலருமவயவம்போல்விளங்குவனபலவுங்கொய்து
மித்திரமாமகளிருடன்விரவியொருசெய்குன்னின்மேவினோ.

(உ௬)

கோயிலவரோதமனைப்படப்பைவைத்த என்றும் பாடம்.

முன் னுருவந்தனைமாற்றி முகில்வாகன்றிருமதலைமோகியாகித்
தன் னுருவந்தனைக்கொண்டுசாமனி லுங்காமனி லுந்தயங் குமெப்போன்
பொன் னுருவமெனமலர்ந்து பொலிந்ததொருசண்பகத்தின் பூந்தண்ணீழின்
மின் னுருவதுண்ணிடையாள்விழிகளிக்கும்படிநின்றான்வீரரேடு.

(உஎ)

வண்டானந்திரிதடத்துவரிவண்டினம்பாடமயில்களாடத்
தண்டார்மெய்க்கிளிக்கட்டஞ்சானே ருர்களுரைபயிற்றத்தமிழ்கண்முன் றுங்
கொண்டாடியிளம்புவைக்குழாந்தலைசாய்த்துள் முருகுங்குன்றிறுங்கட
கண்டாளக்குமாளைத்தங்கொடிக்கபலெப்புறங்காணுங்கண்ணினுளே.

(உஅ)

செந்திருவையனையாளுந்திருமாலையனையா னுஞ்சிந்தையொன்றாய்
வந்திருவாவிலோசனைமுந் கடைபின்றுறவாடிமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
வெந்துருவமிழந்தமதன்மீளவும்வந்திரதியுடன்மேவும்; போற்
கந்தநவமுறைமைபினும்கடவுளர்க்குங்கிடையாதகாமந்தயுத்தார்.

(உசு)

கடியிருவருமொருவரெனவியங்கலந்ததற்பின்சுறித்ததூரீ
ராடியவந்ததுந்தன்னையருச்சுனனென்பதுமிளமானியக்கூறி
ரீடியதென்றையுறுவாரீயினியேகெனவுரைப்படுங்கண்ணைப்போய்ச்
சேடியநுக்களுநான் றுளிகழ்ந்தவெலாமகிந்துருகச்செப்பினுளே.

(ரு 0)

கவுரியாகோன்றிருமகளைக்கண்ணையார்கொண்டுபோய்க்கண்ணிமாடத்
தவிருமணிப்பரியங்கத்தையமளியேற்றியபின்னங்கன்போரா
னவிருடைமாமயலுழந்துநயனங்கள்பொருந்தாமனாணுறமற்
றவிற்கெனவுந்தவிராமற்றன்விரகங்கரையழிந்துதளர்த்தான்மன்னு.

(ருக)

தங்கண்மலைச்சந்தனத்தைத்தழற்குழம்போவிதுவென் னுந்தாபந்தோன்றத்
தங்கள்கடற்றண்முத்தைக்கண்முத்தானீரூக்குந்தக்கோராய்த்
தங்கடமிழ்க்குழலிசையைத்தன்செவிக்குவிடமென் னுந்தபனனேகத்
தங்குள்குலக்கலைதிறைத்தபனனெனுமென்பட்டாடனிபொறுதாள்.

(ருஉ)

அங்குயிர்போலிருமருங்குமாயமடமகளிரிருந்தாற்றவாற்றக்
கங்குலெனும்பெருங்கடலைக்கரைகண்டாள்கடற்புறத்தேகதிருங்கண்டா
ளிக்கிவன்போய்மலர்க்காவினெழில்விசயற்கீடழிந்தவின்னலெல்லாரு
சங்கெறியுந்தம்பொருநர்த்துறைவனுக்குச்செவியியாரந்தாய்சென்னார்.

(ருரு)

ஐந்தருவிழிலின்வாழியுடனேயோரியாசனத்திலைவகிப்
புந்தியுறவொருவருமுன்பூணாதமணியாரம்பூண்டகோமா
னந்தவரைசெவிப்படலுமதிதூரம்விழைவுடன்சென்றோடீர்த்தம்
வந்ததுநந்தவபாயனெனுட்கொண்டான்மகோத்தியும்வணங்குந்தாளான்.

(ருச)

வழுதிதிருமகள்கொடுத்தமையலினுல்வடிவமுந்தன்மனமும்தேவரூப்
பொழுதுவடிவவளமுதன்பூசலிலேருத்தழிந்தபூவாம்பலாவி
யுமுதகொடும்புண்வழியேயுசிதுழைந்தெனத்தென்றலாவு
விழிதுயிலாவிசயனுமவவிபுதருடன் றுயி னுணர்ந்துவிதியுஞ்செய்தான்.

(ருரு)

பஞ்சவரினடுப்பிறந்தோன்பஞ்சவன்போவையெய்திப்பஞ்சபாண
வஞ்சகன் செய்வஞ்சனையான்மதிமயங்கியிருந்துழியம்மதுரைவேந்தன்
சஞ்சரிகநறுமலர்த்தார்த்தனஞ்சயனென்றிறிந்தெழுந்துதழீஇக்கொண்டாங்க
ணஞ்சலிவியுன்குரியாய்நன்பயந்தகடற்றிமவாவமுதமென்றான். (௩௬)

கேண்மதியோர்மொழிமுன்னங்கேண்மையினங்குலத்தொருவன்கீர்சன்றன்னைத்
தாண்மலான்புறப்பணிந்துதவம்புரிந்தான்மகப்பொருட்டாற்றரித்தகொன்றை
நாண்மலரோன்வெளிநின்றநரபதிக்குநின்சுலத்தூரேசர்யாக்கும்
வாண்மருவுங்கரதலத்தோயோரொருமாமகவென்றுவரமுமீந்தான். (௩௭)

அன்னுரைத்தவரத்தின்வழியநேகரவனிபருமக*வளித்தாரொன்றென்
றென்னுரைக்கமுறதொழிநீயொருமகவும்பெண்மகவாயுதித்ததென்பா
னன்னுரைக்குமொழியாயென்னவவிபெறுமகவெனக்கேரல்கவேண்டி
மென்னுரைத்தான்மன்றலபெற்றவிருந்தோனுமாமனுரைக்கிசைந்தானன்றே. (௩௮)

தொண்டிரைகைதொழுதுமலோன்றிருமகக்குவதுவைபெனச்சேரசோழ
ரொண்டிசைப்பின்முடிவேந்தரெல்லோருமுனிகணத்தோரெவருமீண்ட
வண்டபிரானளித்தசிவபாண்டகையைபலங்காரமனைத்துஞ்செய்து
மண்டபமொன்றினிலிறுகால்வண்ணமணிப்பலகையின்மேல்வைத்தாரன்றே. (௩௯)

கோமடந்தைகளிகூர்ப்புகழ்மடந்தைகளிகூரக்கொற்றவிறந்தை
மாமடந்தைகளிகூரமணவினையொப்பனைக்குரியமடந்தைமார்கள்
பூமடந்தையனையாளைப்பூட்டியவெண்டரளமணிப்பூண்களாலே
நாமடந்தைநிகரர்க்கிரையகன்றன்வலப்பாகநண்னுவித்தார். (௪௦)

இந்திரனுஞ்சகியுமெனவிறையோனுமுமைபுமெனவெம்பிரானுஞ்
செந்திருவுமெனக்காமதேவுமிரத்புமெனவெஞ்சிலைவலோனுஞ்
சந்தணிபூன்குமுலையானுஞ்சூர்மறையோர்சடங்கியற்றத்தழல்சான்றாகத்
தூந்துபிபின்சுலமுழங்கச்சரிசங்கின்சுழாந்தழங்கத்துலங்கவேட்டார். (௪௧)

வேறு.

நோக்கியகண்ணிமையாமெனக்கிரோக்கிதுண்ணியமென்புலவியிலேநொந்துநோந்து
தேக்கியசெங்கனிவிதழாரமுதுண்ணெடுசோர்த்தியநகநெகிழாமற்சேர்ந்துசேர்ந்து
தூக்கியபொற்றுலையினதூரகமென்மேற்றொடரவரும்பெரும்போகந்துய்த்தார்புண்ணைப்
பாக்கியமவந்திருவருக்கும்பலித்ததல்லாற்பாயனலத்திப்படியார்பயன்பெற்றாரே. (௪௨)

பன்னுளினெடும்போகம்பயின்றபின்னாற்பப்பருவாகனென்னும்பைத்தற்றிங்க
ள்ளன்னையவன்பயந்தார்பயந்தபோதேயம்மகவையுவுவகையுடனவனுமீந்தான்
றென்னுவென்றறிமுரலவேம்டின்றண்டார்த்தேம்பரிசிவ்வுழங்குபுயத்தென்னர்கோவு
நின்னலென்மரபுநிலைபெற்றதென்றுநேயமுடன்கவார்துதுயர்நீங்கினேன். (௪௩)

பார்த்தனஞ்சகன்கீரிகரியோன்விசயன்பாகசாதனிசவ்விசாசிபற்றுகுன்னப்பா
ரோத்துதனஞ்சயன்கீரீடிசவேதவாகனெனுநாமம்படைத்தபிரான்யாமோரின்பம்
வாய்த்தவிதழமுதமொழிப்பேதைதாதைதமனையிருக்கத்திருவழுதிவளநாட்டுள்ள
தீர்த்தமுழுவதுமாடியன்பாற்றென்பாற்றிருமலையுங்கைதொழுதுசுந்தித்தானே. (௪௪)

* அளித்தார்யானீங்கொன்று என்றும் பாடும்.

† விசயன்கரியோனன்புன்பாகசாதனிவிபந்தபற்றுகுன்ன என்றும் பாடும்.

கன்றியவெங்கான் முதலோர்களைத்தில்வீழக்கவிஞ்ஞாபகனிதபங்கலங்கிவீழ
வொன்றுபடமரமேழுமுததெய்யுழமுநிருவச்சார்க்கொந்தவொருநிலீர்
யுன்றியெழுபதுவெள்ளங்குரங்கின்சேனாசூழ்போதவாய்த்ததிருந்துணைவனென்ற
சென்றவழியின்றாவூர் துவாவநாறுஞ்சேதுதரிசனஞ்செய்தான் திறல்வல்லோனே. (சரு)

வன்றிவைவெங்கன்றினங்கன்றிண்பொலுமலைபாமலிநிக்கணையமனேபோலுந்
தன்றலைகலாமிழாமலெய்ப்பான்மேருத்தாழ்கடலினீட்டியபிதார்தடக்கைபோலு
மன்றியிருபூதலமுமிருநட்டாகவகத்திபன்வாழ்துன்றினையுமணிமுக்கோணக்
குன்றினையுஞ்சீர்தூக்கிவிடப்பதாக்ககோகனகனமைத்ததலைக்கோலும்போலும். (சக)
[கன்னித்

அண்டர் தமகங்கையினும்வரனுண்டென்றென்றமபையேராவனியில்வந்தாடுங்
தண்டுறையுந்தன்பொருரைப்பாவநாசுத்தடந்துறையுப்படிந்துந்தித்தடமேபோந்து
பண்டமமுப்படையோனம்மழுவாற்கொண்டபாக்கியபூமியுஞ்சேரன்பதிகளியாவும்
கண்டமனங்கனிகுரச்சென்முமேலைக்கடல்கண்டாறுகதலங்கண்டமிண்டான். (சஎ)

அந்தெடுந்திசைப்புனல்களாடுநாளிலேந்துதடத்தாம்பையேராவைவாரசேர
வந்திரன்வெஞ்சாபத்தாவிடங்காகியிடநுழந்தோர்பழையடிவெய்தநல்கிச்
சிறந்துதிரைநிபலவுஞ்சென்றுதோய்ந்துவிக்களுடனரவுநவுசெய்யும்வேணிக்
கொந்தவிழமுலரிதழித்தொடையான்வைகுங்கொடிமதின்குழிகோகன்னந்தருவி
னனே. (சஅ)

ஆகன்னமுறச்செம்பொன்வரைவில்வாங்கியவுணர்புரங்கட்டழித்தோனடியில்வீழ்ந்து
கோகன்னவளம்பதியிறுந்தின்பின்வந்தகுலமுனிவர்தமையிருத்திக்கோட்டுக்கோட்டு
நாகவளம்பெடைப்புடையோடுங்கஞ்சுநறைவாவிவன்மேவரைநண்ணியாங்கட்
பாகன்னமொழிக்கனிவாய்முத்தமுழம்பாலைவலம்பெறமுக்கோற்பகவனுனன். (சக)

வெங்கதிர்போய்க்குடதசையிலவீழ்ந்தபின்னவீழாமன்மாலையிவ்வாய்விண்மெந்தச்
செங்கதிர்வந்தெழுந்ததெனமீதுபோர்த்தசெய்பவாடையுந்தாறுந்தீர்த்தவாரிச்
சங்கதிருமணியீதிரகரிசூழ்ந்ததடஞ்சாரலிரைவதகசயிலநண்ணிப்
பொங்கதிர்வைப்புயலெழுந்துபொழியுங்கங்குற்போபொருளீர்வடதருவிற்பொனம்

இந்திரற்குத்திருமதலைமன்மலெண்ணியாதவர்கோன்வளம்பதியிலெய்தினுனென்
மந்தரத்தைலத்தாலவிதானமாக்கியண்டமுறையுமுரசுமார்ப்பவார்ப்ப
வந்திரட்டைவரிசிலையிற்பஞ்சவண்ணமகரதோணநாட்டியவங்குமின்னுன்
முந்துறத்தீபமுமெய்திந்துத்தாரைமுத்தான்முழுப்பொரிசிற்தினகாலமுதல்களம்மா.

யாங்கருதிவருங்கருமமுடிப்பாளெண்ணிலிராமன்முதலயதுகுலத்தோரிசையாரென்று
பாங்குடனேதனக்குயிரார்னுளபமொலிப்பந்தாமன்நனைகின்றதான்பார்த்தனாகப்
பூங்கமலமலரோடையனையானுனுப்பொன்னெடுந்தீர்ப்பாகனுமேபாகப்போந்து
நீங்கரியநன்பினனுய்நெடுநாணிகுருநெய்த்தோனின்கின்வழிநேர்பட்டானே. (ருஉ)

யதியாகியவனிருந்ததோழன்றன்னையதுகுலநாயகன்பரிவோடினறஞ்சுவன்பா
லதியானெடுஞ்சுருதியாசுகுறியாகமுறத்தழிஇமகிழ்வற்றலரீமீன்
மதியாரசெஞ்சடைமுடியோனென்னவைகிவந்தவாறுரைப்பநெடுமாலுங்கேட்டுத்
துதியாடிக்காலையிலேவருதுமென்றுசொற்றிமைப்பின்மீளவும்போய்த்துவரைசேர்ந்
தான். (ருக)

ஆதவன்வந்து திப்பதன்முன்மற்றைநாளிலணிநகர்வாழ்சனமனைத்தமந்தக்குன்றின்
மாதவனதேவலினுன்மழைக்காலத்துவாசவற்குவிழுவாய்லான்வந்தகாலே
யாதவரிற்சோசரினமற்றுள்ளுவேந்தரியாவருகுழுவாரறுந்தாரிராமன்வந்தான்
சூதடர்பச்சிளங்கொங்கைப்பச்சைமேனிச்சபத்திரையுந்தோழியர்களுழுவந்தான். (1)

முக்கோலுங்கமண்டலமுஞ்செங்கம்மாசமுந்தூலுஞ்சிகையுமாய்முதிர்ந்துதோன்று
மக்கோலமனைவருங்கைகொழுதுநோக்கியருணலம்பெற்றகன்றதற்பிண்ணைத்துலோகத்
தெக்கோலயோனிகட்குழையிராய்த்தோற்றமீரைந்தாய்ப்பாற்கடவினிடையேவரு
மைக்கோலமுக்கிவண்ணன்றலுமெய்திமனவணக்கம்புரிவோனைவணங்கினுனே. (1௫)

துன்னியிருவருமொருப்பட்டிருந்தகாலேச்சபத்திரையத்தடங்குன்றின்சூழலோர்சார்
மின்னியபம்புயலினெழிலிரைகேபோலவெளிப்பட்டலுமெய்புளகமேமேலேறிக்
கன்னியிரைந்தளிக்கடம்புலர்ந்ததென்னக்கண்டவிழியிமையாதகாட்சிகரண
மன்னியமாதவத்தோனைமந்தமுான்மாதவன்மைத்துனமையினுன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தே. (2)

அடிக்கடிருவளத்தெண்ணமெம்மேனூர்களறியினிசையல்பலரிக்கறிவுறாமற்
கடியாய்வுற்றுப்பதிகொண்டடைகவென்றுகாவலர்க்குக்கடனென்றுங்க்கியக்கூறிக்
கொடியிடைவெங்குளபுழைக்கன்னிமாலைக்கூயணங்கேமெய்யுறக்கொண்டகோலப்
படிவமுனிக்கிருபருவம்பணித்தேவவல்பரிசுடனீபுரியென்றுபணித்திட்டானே. (1௭)

வேறு.

உள்ளடங்கியகாமவெங்கனல்புறத்தோடிக்
கொள்ளைகொண்டென்மறைத்தெனக்கூறையுந்தாளு
மொள்ளவந்துதன்கடிமனைமேலேயேவேட்க்
களளவஞ்சனையறிந்திலங்கற்புடைக்கன்னி. (1௮)

சங்குவந்ததென்றவப்பயனென்றுகொண்டெண்ணி
யாங்குவந்தொருமனையிடைபுருந்தவன்றுயிலத்
தூங்குகண்ணினள்சபத்திரைதோழியர்பலரும்
பாங்குவைகமற்றொருமனைபுகுந்துகண்பறித்தான். (19)

புடவியெங்கணும்புதையவான்பொழிந்தபுனலா
லடவியாரழலவியவுமவிந்திலகையோ
தடவியாடைமெய்கொளுத்திடத்தனஞ்சயற்கணங்கின்
விடவிலோசனக்கடைதருவிரகவெங்கனலே. (20)

மதனலிலையிற்முதறவழிபரிம்பாவை
வதனவாண்மதிவந்துமுன்னிற்கவுமருண்டச்
சுதனமேவருந்தபோதனன்றனக்குவெம்மோக
விதனவல்லிருள்விடிந்திலதாரிருள்விடிந்தம். (21)

அற்றைநாண்முதலநகராளிகின்மணங்கமழுங்
கற்றைவார்குழற்கன்னிகைவழிபடக்கருத்தா
லிற்றைமாமதன்பூசலுக்கென்செய்வாமென்றென்
றொற்றையன்றில்போன்மெய்மெய்கொள்ளமுமுடைந்தான். (22)

நல்லிலக்கணம்பலவுடைபயவயவநலத்தால்
வில்லிலக்கணத்தழும்புடைக்காங்காந்மிகவுந்
தொல்லிலக்கணம்பலவுடைச்சுபத்திரையொருநத
னில்லிலக்கணவணையிவன்பார்கொலென் றயிர்த்தான்.

(கூந)

மங்கையங்கொருநாளவன்மலாடிவனங்கி
பெங்கும்வண்புனலாதிதற்கேகினீரேனினுந்
தங்குமாநகர்யாதெனத்தபோதனன்றானு
மெங்கண்மாநகரிந்திரப்பிரத்தமென்றிசைத்தான்.

(கூச)

என்றகாலையிலிந்திரன்மதலையையொழிய
நின்றபேரையந்நெடுங்குளுள்வினவலுநிநுபன்
வென்றிமன்னவாயாரையும்வினவினமின்னே
மன்றலந்தொடைவிசயனைமறந்ததென்னென்றான்.

(கூரு)

யாழின்மென்மொழியெங்கண்பகியிவளவனுக்
கூழினண்புடைமன்றலுக்குரியளாதலினால்
வாழிவெஞ்சிலைவிசயனைமறைத்தனளென்னுத்
தோழிநின்றவளொருத்திகைகதொழுதனன்சொன்னான்.

(கூசு)

பங்குனன்பெருந்தீர்த்தநீர்ப்படிவதற்காகப்
பொங்குதெண்டிரைப்புவிவலம்பேர்த்தனளென்றே
பங்குநின்றவந்தவநரைத்தனாவனிப்போ
தெங்குளானெனத்தெரியுமோவடிகளுக்கென்றான்.

(கூஎ)

பாங்கிலல்லுரைதன்செவிப்பிதலும்விசயன்
தீங்கிலன்பலதிசைகளுஞ்சென் றுநீராடிக்
கோங்குளங்கொழுமுகைநிகர்கொங்கையான்பொருட்டா
லீங்குவந்துநுமில்லிடைபிநுந்தனென்றான்.

(கூஅ)

யதியுரைத்தசொற்கேட்டலும்பாதவிநுதல்வான்
மதிவியர்த்ததுதுடித்ததுகுமுதவாய்மலரும்
புதியகச்சணிகுரும்பைகநாநம்பினபுளகம்
பதியிடத்தரிவையர்க்குளமாசூலம்படாதோ.

(கூக)

உகவைமுத்தமென்பவளமுநீலமுமொளிர
வகவுபச்சிளந்தோகைபோனின் றவவவணங்கை
மிகவிருப்பநோய்வளர்தவினமெனீந்ததோள்விசயன்
றகவுடைத்தனதடக்கையால்வளைக்காந்தகைந்தான்.

(எ௦)

தகைந்தபோதுயிர்ச்சேடியர்தவிரகேனச்சிலசொற்
பகர்ந்துபோயொருமாதவிப்பந்தரிப்புருந்து
புருந்தநீர்மையைத்தேவகியறியுமாபுகன்ற
ரகைந்தபல்பெருங்குளைஞரிலார்கொலோவறிந்தார்.

(எ௧)

அறிவுருவகையலாயுதன் முதல்வடமனா
செறியும்பா தவர்பாராயுந்தன் னுடன்சேர்த்து
மறிகொள்செங்கையன் விழாவயர்வான் பெருந்தீவி
ஹரியில்வெண்டபிருண்டவன்கொண்டுசென் றுற்றான். (௭௨)

உற்றகங்குலில்பாவருந்தணந்தவா னுணர்ந்து
பெற்றதன்பெரும்பிதாவினை முன்னினன்பெரியோன்
சிற்றிடைப்பெருங்கொங்கையுந்தம்முனைத்தியான
முற்றமுன்னினனிருவருமுன் முன்வந்துற்றார். (௭௩)

இந்திராணியோடேய்தியவிந்திரன் றன்னை
யிந்திராபதியெதிர்கொள்துவரைமாமுதூர்ச்
சந்திராதவமண்டபத்திம்பொலந்தவிசில்
வந்திராவணங்கயதிருமகனுடன்மகிழ்ந்தான். (௭௪)

பொருவரும்புருக்தனும்புலோமகன்னிகையு
மிருவருந்தமகலன் களாலிவிரிநுவரையு
மருவரும்படியணிதவினணிகெழுவனப்பா
லொருவரும்பிறரொப்பலரென் னுமா னுயர்ந்தார். (௭௫)

பாலருந்ததிந்நுநெய்யாய்ப்பாடியிழிகள்ளத்
தாலருந்ததிவிரகனதருளிநூல்வினைவிற்
சாலருந்ததிதலைவனுந்தலைபயம்பலநுண்
ணூலருந்ததியுறப்புருந்தாசிகணுவன்றார். (௭௬)

தொடங்கிநாதவெம்முரசுடன்சரிமுகந்தழங்கச்
சடங்கினுயராகுதித்தழலயன்சான்றார்
விடங்கினுன்மிதுவிசயனக்கன்னிமையேபட்டான்
மடங்கினுந்தமபதிதொறுமவ்வுழிவந்தார். (௭௭)

முன்னம்பாவையுமுடித்தருண்மொய்துழாய்முடியோன்
கன்னனாருயிர்கொளவளர்காணையைத்தழிஇக்கொண்
டன்னமென்னடையரிவையர்பொருட்டுரீயின்ன
மென்னவென்னமாதவவுருக்கொள்ளுதியென்றான். (௭௮)

வேறு.

காமற்பயந்தோன்றனதேதவலிந்காமபாலன்
வாமப்பதிதன்னினும்வாசவமாபிரத்த
நாமப்பதியேதிகையாகருடக்கலுற்றான்
ருமக்குழலாடனித்தேர்விடச்சாபவிரன். (௭௯)

வென்றித்துவரைநகர்காவலர்தம்மைவென்று
மன்றற்குழலினியோனாவலிதினெய்திக்
குன்றச்சிமுகாரிந்தோன்மகன்கொண்டுபோனா
னென்றப்பலற்குக்கடல்வண்ணனியம்பிஇனே. (௮௦)

சேலாம்பிறப்பிற்றிருமாவிலு செப்புமுன்னே
காலாந்தகனும்வெருவந்திறற்காளைதன்னை
நீலாம்பரனும்தனுவீரகிருபாயாரும்
நாலாம்படையோடெதிர்கூழ்ந்தமர்நாடினோ.

(அக)

அஞ்சேலமரினுமர்தம்மையுமாவிகொள்ளோன்
செஞ்சேலனைவிழியாயெனத்தேற்றியந்த
மஞ்சேயனையதடந்தேரவாருவந்த
வெஞ்சேனைமுற்றும்புறந்தந்திடவென்றுபோனான்.

(அஉ)

மடைபட்டவானையகினுமருதவேலி
யிடைபட்டதங்கள்வளநாடுசென்றெய்தியாங்குத்
தொடைபட்டதிண்டோளாறன்காளைதுணைவரோடு
நடைபட்டிருகியெதிர்கொள்ளாநகரிபுக்கான்.

(அங)

முன்போர்வினைத்த முசலப்படைமொய்ம்பினு
தன்போலுயர்ந்தோரிலானதடங்கண்மாலும்
பின்போயினியமொழியாயிரம்பேசுமன்ற
கன்போடுதவமுபசாரமனைத்துமீர்தார்.

(அச)

ஞாலத்தெரிவைகளிகூரநடாத்துசெக்கோற்
றூலத்துவசன்யுவராபதிதன்னிலைஉக
நீலக்கடல்களிரண்டாமெனநெஞ்சொடொத்த
சிலத்தவனோடவண்ணைகின்னச்செங்கண்மாலே.

(அரு)

பன்னாவிவரிப்பதிசேர்ந்தபின்பங்குந்
மின்னாளுமார்பற்றியுயிர்போலும்விசயனன்பா
ன்னாவினன்மைதருமோரையினல்கவஞ்சி
யன்னாவிடத்திலபிமன்யுவவதரித்தான்.

(அக)

வேதஞ்சிறக்கமனுநீதிவிளக்கவிப்பா
ராதங்கமாறவருமைவரினைவர்மைந்தர்
பூதங்களைந்திருமைமந்தம்பொலிந்தவாபோ
லோதங்கயிலுற்பவித்தாள்வயிலுற்பவித்தார்.

(அஎ)

அம்மாதுலனுப்பந்தோருமழகன்மிக்க
விம்மாமகாருக்கியற்றும்விதியெய்ந்தபின்னத்
தெம்மாறுவின்மைமுதலாயசெயல்களையாவுங்
கைம்மாறுகொண்டுநனிகைவருமாறுகண்டார்.

(அஅ)

அரிதிற்பயந்தவறுவோருளுமான்மைதன்னு
லிருதுக்களின்மேலிளவேனிளின்றேற்றமேய்ப்ப
மருதுக்கிடைபோமதுசூதன்மருகன்வெம்போர்
விருதுக்கொருவனிவனென்னவிளங்கினானே.

(அக)

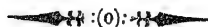
உரனாழகா லுரையான்மற்று வமையிலா
நரநாரணர்க்குநலங்குந் தருந்ந்புபோல்வா
னரனாநிழியாலழிந் தங்கமநங்கமான
மரனாநுடனண்பிசைந்தன் துவசந்தகாலம்.

(சு0)

அருச்சுனன்றிந்தயாத்திரைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—எஉக.

வசந்தகாலச்சருக்கம்.

நனியாடலனற்கடவுள்யமனி ருதிநண் னுதிசைநாங்கடோறு
முனியாமனடந்தினைத்து முன்னையினும்பரிதாபமுதிர்ந்ததென்று
தனியாழித்தனிரெந்நீதோத்தனிப்பச்சைநிறப்பரியைச்சயிலரசன்
பனியாலவ்விடய்தனிப்பான்பனிப்பவைவன்பனியெய்வோன்பக்கஞ்சேர்ந்தான். (க)

கலக்கமுறவிளவேனிந்கலகமெழுந்திடும்பசுந்தண்காவுதோறுஞ்
சிலைக்கனிநாண்முறுக்குவபோற்றென்றவின் பின்சழலவிகள்சேரவேட
வுலைக்கனவிந்கநுங்கொல்லக்சிதுகுறட்டாற்றகநிபுரிந்தொதுக்கிமான்
கொலைக்கணைகள்சமைப்பனபோற்சுபிலலகற்பல்லவங்கள்கோதுமாலோ. (உ)

செங்காவிசெங்கமலஞ்சேதாம்பறடந்தொறுமுத்திக்காரகப்
பைங்காவினெடுஞ்சினைக்கைமலர்நுந்தேனாகுதிகன்பலவவ்விழக்க
வுங்காரமதுகாங்கனோங்காரச்சுருதியெடுத்தேதாவேள்வி
வெங்காமனிர்சுபுடன்புரிந்துதன்தென்றலந்தேர்மேற்கொண்டானே. (ங)

தேவியருந்திருமாலுஞ்செழுமலர்த்தார்த்தனஞ்சயனுந்தேவிமாரு
மேயியனந்தரம்வேனில்விழவயர்வான்மூசுறைந்துவிதிதேது
மோவிபமுமுபிர்பெய்தவபேந்திரனுவித்திரனுமவமைசால்ப்
பூவினமுஞ்சரும்புமெனப்புரமுதுதும்புறப்படவண்பொங்கர்சேர்ந்தார். (ச)

கொண்டலெழின்னுடங்கக்கொடுஞ்சாபம்வளைவுந்செங்கோபத்தோன்ற
வண்டளவுநறுங்குபிழம்வண்டணிகாந்தளமலாமலைகடோறுந்
தண்டாளவருவிவிழத்தையலர்வடிவுதொறுஞ்சாயற்றேகை
கண்டுநமக்கிளவேணில்கார்காலமானதெனக்களிக் குமாலோ. (ரு)

பாராமனகையாடற்பாடாமலாடர்மற்பாதஞ்செங்கை
செராமன்முகராகம்வழங்காமலிகழாமற்செவ்வாபூறு
னேராமனிழலதனைகிகழ்த்தாமன்மலர்ந்தழகுசிறைந்தரீழ
லாராமந்தொறுந்தங்களவயவம்போல்வனகொய்தாரணங்குபோல்வார். (சு)

மாற்றுதபனிரீரான்மான்மதகுங்குமலயவாசச்சந்தின்
சேற்றலுச்சோலையொஞ்செங்குநீர்த்தடம்போன்றசிறைத்தாப
மாற்றுகாதலருக்கமுதரனவிளரீராலடர்ந்தபூகத்
தாற்றலம்மரகதச்செந்துகிராலப்பொழில்பொன்றதடங்களெல்லாம். (ஏ)

மெய்கொண்டமொழிவிசயன்மெய்யினெழிலிமையாமன்மேன்மேனோக்கு
மைகொண்டகுமலொருத்திமற்றவன்செங்கையிற்சினிமலைமுகண்டஞ்சிப்
பொய்கொண்டுவகுத்தனையமருங்ககையத்தனபாரம்புளாகமேறக்
கைகொண்டுமுகம்புனதத்துத்தனவிரற்சாளர்க்களிலேகண்கள்வைத்தாள்.

(அ)

நங்கையங்கோர்கொடியனையாள்வதனமதிசலம்பியாய்க்கெங்குமாறு
பங்குனன்நன்றிருச்செங்கைப்பங்கயத்தினிசினியினுற்பரிவுகூர்க்
குங்குமங்கொள்புனல்விடவுமிமைபாமற்புணல்வழியேகூர்ந்தபார்வை
செங்கலங்கற்புதுப்புனலுக்கெத்தோடிவினையாடுஞ்சேல்கள்போலும்.

(க)

நதைகமழ்தண்டுழாய்மலைநாரணற்குநண்பானநானுச்செங்கை
யுறையுமலர்ச்செந்திருவுமொவ்வாதபொற்புடையாளொருபொற்பாவை
நெறிதருபைங்குமுலின்மிசைச்சிபரீர்பெருக்காற்றினிறைரீர்வற்றி
யறல்படுநுண்கருமணலினித்தொழுகுஞ்சின்னீரோடமைந்ததம்மா.

(க௦)

விளிந்துமயில்புறங்கொடுக்குமெல்லியலாளொருத்திரெடுவையும்பாருஞ்
சுளிந்துவருங்கடகளிற்றுச்சுவேதவாகன்கடகத்தோரின்மீது
தெளிந்தநுங்கத்தூரிச்சேறுபடுகிழிற்பினீர்சிந்துந்தோற்றங்
களிந்தகிரியிசைக்கடவுட்காளிந்தபார்த்தெனக்கவினுமாதோ.

(க௧)

பிறையனையதிலகறுதற்பேதைபோம்பிடியொருத்திபிடித்தசெங்கை
நதைகமழும்பொலஞ்சினிறண்ணியசெஞ்சிந்துநாரம்விச
வறைகழல்வெஞ்சிலைத்தடக்கையருச்சுனன்நன்றிருமுகத்திலானபோது
நிறையமதிமேல்வாளிரவிகரங்கணினித்தோடுவபோன்றித்தமாதோ.

(க௨)

பாண்டுமதலையுங்காதற்பாவையருந்துழாயோனும்பாவைமாரு
மீண்டுபெருஞ்சனத்துடனையிலவண்ணமிடந்தோறுமினிதினா
யாண்டுவிசிலமதனுமவன்படையுஞ்சேவிப்பவழுகூர்
மீண்டுதமனனதோறுகிரைகிரைவாள்விளக்கெந்தமேலினுதோ.

(க௩)

நெடுவேனில்புகுதரமேவிளவேனிலகன்றதற்பினிகிரில்கஞ்சப்
படுவேய்வெள்வனையமுந்தண்பட்டாலவட்டமுஞ்செம்படச்சேறு
முடுவேய்நித்திலத்தொடையுமுறிமண்டபத்தடமுமொழுகிரீண்ட
வடுவேய்கண்மடந்தையர்க்குமகிழ்நருக்குமமைந்தனவான்மனைகளெல்லாம்.

(க௪)

திலகறுதற்குறுவியர்தஞ்செவிப்பூவிலளியினத்தின்கிறகர்க்காற்றும்
புலமதுறுகர்மாதர்புன்முறுவலிதழுறல்புதிதினம்மாந்தி
யிலகுபரிமளபுளகவீரமுலைத்தடமுழுகியிதிசேள்வன்
கலகமிடம்பரிதாபமகற்றினினிமையுடன்கலந்தகேள்வர்.

(க௫)

மாரவசந்தனையகன்றுவயங்குறுவெங்கோடையினும்றுகியாற்றா
தாரமளமிதுமலரிலாவடங்களிற்பனிநீரரச்சேற்றி
லீரநெடுங்குமுலிசையிலியங்கியசாமாக்காற்றிலிளநிலாவிற்
போழ்நும்புகுந்ததெனப்பிணங்கினுந்தங்கேள்வர்ப்பிரிந்தமாதர்.

(க௬)

கோடைவெயில்சுடர்சுடமெய்கொளுந்தியிறந்தனபோலக்கொண்டல்கோடை
வாடைகிடைதென்றலெனுமாருதங்களைமற்றும்வழக்கமின்றி
யாடையில்வெண்சாமரத்திலாலவட்டத்தினிலுயிர்ப்பிழைக்கார்தென்றி
யோடைமுகமதகயத்தின்றழைசெவியிற்பல்லிமகிலோளித்தமாதோ.

(கௌ)

*தாழின் அங்குவனையந்தார்த்தநும்கனருட்புனலுந்தாங்கவேலை
பூழிநெடும்பெரும்புனலுமுடலிலுறுவெயர்ப்புனலுமுறியூறிப்
பாழிநெடாறுமிறைக்கின்றபைம்புனலுமல்லதுவெம்பநுவந்தன்னாற்
பூழிபநிகமர்வாயநானிலத்துப்புக்குதற்கோர்புனலுமுண்டோ.

(கஅ)

நீகாரமழைபொழியித்திலவெண்குடைநிழற்றலீவாட்குட்
பாகாருமொழிமடவார்மணிக்கவரியிருமருங்கும்பயிலவீசக்
கார்காலம்புகுந்துசெழுகாள்முகிலீரண்டொருபாற்கலந்தென்ன
வாகாரமழைகறிப்பவிருவருமாங்குடனிருந்தாரான்போலவார்.

(கக)

வசந்தகாலச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—எசு0.

காண்டவதகனச் சருக்கம்.

இனியபான்முருந்தொழுக்குமாகுதியெனவிலக்குமுப்புரிநூலுந்
தன்னுவெஞ்சிகைக்கொழூந்தெனப்புறத்தினிறுழந்தசெஞ்சடைக்காடும்
புனிதவெண்புகைமருங்குசுற்றியதெனப்புணைந்தவாடையுமாகி
மணிதவேதியர்வடிவுகொண்டவரெதிர்வன்னிவானவன்வந்தான்.

(க)

வந்தவந்தணன்வாவுகண்டிருவரும்வந்தெதிர்வணங்கித்தஞ்
சின்றையன்பொம்பேதினையெனத்திகழ்செய்பொனின்றவிசேற்ற
வந்தனாளுங்குழிந்தபொற்கண்ணினனவிமணங்கமழ்வாய
னுந்துவெம்பசிபெரிதுவல்லையெனக்கோதனமிடுகென்றான்.

(உ)

கரியமெனியிரிநுவருஞ்செய்யபொற்காயமாமுனியுண்டற்
சூரியபோனகமிடுதுமிக்கணத்தெனவுவகையோரேசெய்தா
ரரியவாயினுமவழங்குதற்கேற்றனவல்லவாயினுந்தம்மிற்
பெரியவாயினுமதிதிகள்கேட்டனமறுப்போபெரியோரோ.

(ங)

அளித்துமென்றசொற்றன்செவிப்பித்தலும்பெற்றனன்போலாகி
யொளித்துவந்தனரிருபிறப்பினனலேனுதாசனனென்னுமங்
கனித்துவண்டிமிர்தொடையலீரெனக்குணைக்காண்டவமெனுங்கானங்
குளித்தநுந்துதற்கிடங்கொடானவ்வனங்கொண்டல்வாகனன்காவல்.

(ச)

மிடைந்தநால்வகைமகிருகங்களுநெடுவெற்பினங்களுந் துன்றி
யடைந்ததானவராக்கார்பேருகருக்காலங்களுமாகித்
குடைந்துசோரிதொள்வாளுகிரிமுதற்கொடுவிலங்கினமிக்குக்
கடைந்தகொயிற்றாலதக்கவனுமவாழ்கானனமதுகண்டார்.

(ரு)

* தாழின் அங்குவனையன் என்றும் பாடம்.

புருந்தியான்முகம்வைக்கினேழ்புயலையுமெனியப்புருக்தன்
 ருருந்தராதலவிறுதிபோனெம்புனல்சொரிந்தவித்திடுமென்னை
 முருந்தனனிரைபுரந்தவாமெனவொருமுனைபடவிலக்கிற்பென்
 மிருந்ததாகமுமெண்ணமுமுடிந்திடுமேவெண்விவதிவென்றான்.

(க)

என்றபோதியுன்னிச்சையின்படியுணவீந்தனிமமைப்போழ்திற
 சென்றுகொள்கெனத்தனஞ்சயன்குறலுஞ்சிந்தைகூர்மகிழ்வெய்தி
 மன்றலத்துழாய்மாயவனருளினல்வடிக்கணைமாளராமற்
 றன்றுதூணியஞ்சாபமுமிரதமுஞ்சுவேதவாசியுமீந்தான்.

(எ)

சந்தவானாப்பதாகைநட்டிரிண்டிவுளியுமுடன்பூட்டி
 யாய்ந்தவன்றொழிற்பாகனுமருணனிவழகுறும்படிதூண்டக்
 காய்ந்தசாயகநாழிகைகட்டியக்காண்டிவங்காத் தேந்தி
 வேய்ந்தமாமணிக்கவசமுமருக்கனிவழகுறமேற்கொண்டான்.

(அ)

நெஞ்சின்மேலிடுமுகக்கமோடனிகிகழ்நெடும்புபம்பூரித்துச்
 சிஞ்சினீழுகந்தெறித்தனன்றெறித்தலுந்தெறித்தபேராலிகாணின்
 விஞ்சிவாழ்வனசத்துவமடங்கவுளவெருவறுவுகார்த்தத்து
 மஞ்சினீழிருமொலியெனப்பார்த்ததுவானமுகமிறமன்கே.

(க)

ஆழிவாயொருவடவைபின்முகத்திடையவதரித்தனென்ன
 ஆழிவாயுல்கணைத்தையுமுருக்குமாறுடன்றெழுந்தனென்ன
 வாயிவாழியென்றருச்சனன்காததையும்வாரசிலையையும்வாழ்த்திப்
 பாழிமேனியைவளர்த்தனன்பாவகன்பவனனும்பாங்காணன்.

(க0)

மூளமூளவெம்பசியொடுஞ்சினத்தொடுமுடுகிவெய்துறவோடி
 வாளமாகவெர்பவளமால்வரைநெடுவாரியைவளைந்தென்னக்
 காளமாழிகிலூர்நிறந்தனநிகர்க்காண்டவந்தீனையண்ட
 கோளமீதழவளைந்தனவரைபடிக்கொண்டலுங்குடர்தீய.

(கக)

ஆனவாசுலந்தன்னொடுதப்புதற்கணிபடப்பறந்தோங்குந்
 தூறிந்ததனகபோதமொத்தனவிடையிடையெழுஞ்சுடர்த்துமங்
 கானமேகியுங்காடியுமேனமுங்கடகரிக்குலந்தாமும்
 வானிலேறுவபோன்றனநிரைநிரைவளர்த்தருகருந்தூமம்

(கஉ)

வரைத்தடந்தொறுங்கதுவியகடுக்கனன்மண்டலினகல்வானி
 னிரைத்தெழுந்தசெம்மரகதகனகவாணீலவெண்ணிந்ததுமற்
 தரைத்தலத்தினின்றண்டகோளகையுறச்சதமகன்றடஞ்சாப
 முரைத்ததன்வளைவறநிமிர்த்தமுருவோடுகின்றதுபோலும்.

(கஈ)

கருதியாரிகோடிவெம்புயங்கமிக்கானிடையுளவென்று
 பருதிசூழ்வரவெருவுபல்குவடுடைப்பருப்பதங்களின்சாரற்
 சருதிவேள்விநூறுடையவன்சிறுகறத்துணித்தவாய்தொறும்பொங்கிக்
 குருதிபாய்வனபோன்றனகொள்ளுநீயகொழுந்தழற்கொழுந்தம்மா.

(கச)

கோத்திரங்களின்கவானிடைக்கதுமெனக்கொளுந்தியுற்றெறிகின்ற
தீத்திறங்கள்செங்காந்தருமசோகமுஞ்செக்குறிஞ்சியுஞ்சேரப்
பூத்தவொத்தனவன்றியுங்குலிகரீர்பொழியருவியும்போன்ற
பார்த்தகண்கள்விட்டேகலாவகைநிறம்பரந்ததாதுவும்போன்ற.

(கரு)

தனோத்தபாதவத்தலைதொறும்பற்றினசருகுதிர்த்தினவேனிற்
கிளைத்துமீளவும்பொறியளியெழுவளர்க்குலயங்களும்போன்ற
தினோத்தவேர்முதற்கிணையுறவெரிவனதிபுசுலமும்போன்ற
வனோத்தகானிடைமெலமெலவுள்புகுவன்னியின்கொவர்க்கம்.

(கசு)

தழைத்தபேரொளித்திவாகாண்காங்கள்போய்த்தடனியவ்வடவிக்கட்
பிழைத்தகாரிருட்பிழம்பினைவனைந்துடன்பிடித்தெறிப்பனபோலு
முழைத்தவான்புழையொருகத்திருபனைமும்மதப்பெநநால்வாய்
மழைத்தகுஞ்சரமுகந்தொறும்புக்குடன்மயங்கியபொறிமாலே.

(கௌ)

அறியெனும்பெயர்பொறுமையிற்போல்வினாந்தழற்கொழந்துளைபற்றக்
கிரிமுழைஞ்சுகடொறும்பதைத்தேதாடினகேசரிக்குலமெல்லாம்
விரியுரோமவாலதிகளிற்றற்றலின்*விளிவுடைச்சவரங்க
ளெரிகெள்சோகவெங்கனவினானின்னுநின்றந்தனசலியாமல்.

(கஅ)

எப்புறத்தினும்புகுந்துதீச்சுழ்தலினைகுதற்குடைமின்றித்
தப்புறத்தருத்தழிந்துபேரினையோடுழையினந்தழிமாற
மெய்ப்புறத்துவெண்புள்ளிசெம்புள்ளியாய்விடம்படிவிரைந்தோடி
யப்புறத்துவீழ்பொறிகளவ்வவற்றிளையலங்கித்தனவன்றே.

(கங)

காமுடைப்புறக்கழைகளின்னுனதொறுங்கால்பரந்தசைக்கின்ற
வேழிசைக்குளமுருகிமெய்புளகெழுவிரைகொளும்சணங்க
டாழமுறசுடர்சுடச்சுடவெடித்தெழுசுழிலவாசையின்மாய்ந்த
ஆழியிற்புயலுருமினன்மடிந்திடுமுகந்தவ்குலம்போன்ற.

(உ0)

அனையபோதிலவ்விபினசாலங்களினுந்தருக்களினீண்ட
சினைகடொறும்வாழ்சுகாவளகலாபமேற்செறிதருதீச்சோதி
பனையினொடும்பணிகளையலகினுற்பற்றலின்புடர்பந்தப்
புனையுமாமணிநிழல்பாந்தழும்பெனப்பொலிந்திலங்கினமாறோ.

(உசு)

ஆசுகன்றனோட்டவியைவனோத்தனசைசுக்கணிமேன்மேல்
வீசுகின்றனபுலிங்கசாலமும்புகல்வேறெழக்கலதென்று
பாசினங்கிளியுவைகள்வெருவிமெய்ப்பதைத்துளந்தடுமாறிப்
பேசுகின்றசொற்கேட்டலுநடுக்கிளபிறபறவைகளெல்லாம்.

(உஉ)

நெஞ்சிலீரமுரீதியுங்குடிபுகாநிருதர்சென்னியில்வன்னி
குஞ்சிரீடுறவளர்வபோலசைந்துசெங்கொழந்துவிட்டனமேன்மேல்
வஞ்சிரேரிடையாக்கியார்கமுழுமதிசுவப்புறத்தீட்டும்
பஞ்சிபோன்றனவவரவர்பதபுகம்பற்றியசுகைவன்னி.

(உ௩)

* விழைவடை என்றும் பாடம்.

† புட்ப்பந்தி என்றும் பாடம்.

முப்புரங்களை முக்கணம் முனிந்தநாண்மு வாம் முழுத்தீயிற்
றப்பினுளார்காண்டவவடவிவாழ்தானவரியா ருய்ந்தார்
பைப்புறத்தனமிணியொளிபாந்தெனப்பெறலைகனிற் பற்றி
வெப்புறுத்தலினுந் நுந்தங்கள்வாய்விடங்களுக்கொன்றெனவிழ்ந்தார்.

(உச)

புனைபடப்படக்கிரந்தனபொறியினுற்பொறியெழுந்தனவானின்
மிகைபடைத்தவச்சுரபதியாயிரம்விழிகளுக்கணப்போதிற்
றகைவறக்கைமுழுவதலியதருக்களின்சிலவாரவமிஞ்சித்
தினையனைத்தினும்பாத்தலிற்செவிகளுஞ்செவிபெட்டனசேர.

(உரு)

வேறு.

விரதமேல்கொண்டுசெம்பொன்மால்வரையைவிரிசுடர்கூழ்வருவதுபோ
லிரதமேல்கொண்டவறுசுனுஞ்சுதனுமிமைப்பினிற் பன்முறைதோந்து
சரதமேல்கொண்டுசரிப்பதுந்தனதுதாவகம்பாவகன்புகூந்து
பாதமேல்கொண்டுநடிப்பதுங்கருதிப்பார்த்தனன்பாகசாதனனே.

(உசு)

முந்திவாரசிலைக்கைப்பற்குனன்றெடுத்தமுநனுடைமுரிவெங்களைக்
ளுந்திவாளுகர்கூடிகாமகூடகோடிகளுடைத்தலினுடைந்து
சிந்திமீதெழுந்தமணிகளுமனலின்சிகைக்கறிற்றெறித்தெழுபொறியு
மிந்திராலயத்திற்கேற்றியதீபமென்னசின்னிலங்கினவெங்கும்.

(உஎ)

தானவர்புரங்களைமுழமுனிந்ததமனிபச்சிலைக்கைவெள்ளுந்
யானவனமதுபுரத்தைபுஞ்சுபிவானமுன்றனன்போலுமென்றஞ்சி
வானவந்நிங்கவானவர்க்காசாம்வலாரியுமனனுறத்தார்த்து
கானவருடனேதக்ககனைன்னுங்கட்செவிகெடுமெனக்கரைந்தான்.

(உஅ)

பாந்தெழுபுகையற்றத்தமவடிவம்பண்டையிற்பதின்மடங்காகச்
சுரந்திபிபுபல்களைத்தையுநெடுகீர்சொரிந்தவித்திடுகெனச்சொல்லி
சிரந்தாமருகுவிடாதுதன்னிழல்போனிற்றவானவரையுமெவிப்
புரந்தான்றானுமீரிருமருப்புப்பொருப்பின்வெம்பிடந்திசைப்புருந்தான்.

(உக)

ஏவகவிருத்தச்செவ்வியின்றனுவுக்கேற்றகாண்முறுக்கிவிட்டுென்னச்
சேவகவிமையோரென்னடிசாமுகத்துஞ்செஞ்சுடர்வாள்விதித்தென்னப்
பாவகன்பகுவாய்நாவிதித்தென்னப்பாந்தவப்பாவகற்குணவார்
தாவகமுழுதும்வனைந்துகொண்டெழுந்தசலதாசஞ்சலாசாலம்.

(உ௦)

ஏறியகளிறுபிளிறுநீடொலியுமெடுத்தவிற்றெறித்தநாணுவியுந்
சூறியவிமையோர்பெருநகையொலியுந்துன்பிக்குழாமதீரொலியுங்
சூறியவனலன்சிலவல்லொலியுங்குறைபடத்திசைதொறுமிசுந்த
லூறியபுலனபவனவேகத்தோடுருமுடைமுகிலின்வாயொலியே.

(உ௧)

தூமமுமெதுபவனனுமெதுதோழனத்தோயமுமெதுதே
யாமுமிங்கிவற்றோடொன்றுதலொழிதுமீரிருபொருள்களும்கிறிந்தான்
மாமுகிலெனும்கேரென்குளதடத்துவாசவனென்செயுமெம்மை
யாமுறையறிதுமென்றுகொண்டறவுமகங்கரித்தனன்வெகுண்டமுலோன்.

(உ௨)

முண்டவெங்கனலையுருமின்வெங்கனலான்முருக்கியெங்கல்சையானெருக்கி
யாண்டவன்களிறின்கரநிகர்தாரையநுலியின்கணங்கனாலவித்துப்
பாண்டவன்பகழிதொடுக்கினுங்கண்ணன்பநுப்பதமெடுக்கினுமெங்கள்
காண்டவம்புரத்துமென்றுகொண்டழிந் துபொழிந்தனகணம்படுகனங்கள். (நூ)

காலையருக்கன்பனி நுகர்ந்தென்கக்* கட்டற்காண்டவமென் னும்
பாலையுள்ளசராசரமனைத்து நுகர்தலிற்பைம்புனல்வேட்டோன்
வேலையேழையுமொண்டேழுமாழுகிலும்விதம்படப்பொழிந்ததாரைகளாற்
றலுவேழினையுநனைத்தனனைத்துந்நனிந்ததோதன்பெருந்தாகம். (நூச)

எக்கடல்களினுமினிப்பசையிலதென்றேழிருபுவனமுநடுக்கத்
தொக்கடலுநமோடெழுமெழுகொண்டற்சோனையஞ்சருவையான்முகந் து
மைக்கடல்வெளுக்கக்குத்தமெய்ம்கவான்வழங்கியவாகுதியனைத்து
நெய்க்கடல்சொரிந்ததென்னுமாறநுந்திரீவொன்முகநிறிமிர்தான். (நூரு)

தொழுதருவிசயன்றலுவேழுடையோன்சுடர்முடிநனைந்திடுவதன்மு
னெழுமுகிலினமும்பொழிநருமாரியாவையுமேயினுல்லவக்கி
முழுதுலகமுந்தன்னிடத்தக்கியவான்முகநிறமுறைமுறையடுக்கிக்
குழுமுலெங்கணையாற்கன்கடவுளுக்குக்கொற்றவான்கலிகையுக்கொடுத்தான். (நூசு)

ஆழ்தருபாவையேழும்வற்றிமொழித்தகாருமிழ்ந்திடுநெடுநீர்
தாழ்தருசுரத்தான்மேயந்ததற்கிடையோர்தனித்திலையும்பொசியாமல்
விழ்தருமருவிபாவகன்றனக்குவிசயன்னறனித்தபொற்குடைக்குச்
சூழ்தாரிரைத்துத்துக்கியமுத்தின்சுடர்மணித்தொடையல்பே:ன்றனவே. (நூன)

மண்டிமீதெழுந்தவன்னியின்சிகைகளிந்திரன்மதலோளிகளாற்
கண்டகூடத்திற்கமைத்தசெம்பவளக்காண்டகுணாண்டார்களிட்ட
வண்டகூடத்திற்கிந்திரன்பரிங்காலமைத்தபல்லாயிரகோடி
சண்டதூண்கள்போன்றனபாந்துதனித்தனிமுகிப்பொழிதாரா. (நூது)

தக்ககன்றனைக்கையினர்தேடிச்சாயகமண்டபஞ்சுற்றி
மிக் கவிண்ணவர்குடிரதரவவன்றன்மெல்லியன்மகவையுமியுழங்கி
யக்கணர்தன்னிலந்தரத்தெழலும்விழ்த்தினுனம்பினாற்றுணித்துச்
செக்கனலுருவச்சென்னியையுரகர்கன்னியைத்திருமணஞ்செய்தான். (நூசு)

மருவயிற்சதகோடியினிறையையாவத்தின்மும்மத்தத்தினுனைத்துக்
கருவயிற்றெழிலித்தாரையால்வருணக்கடவுடன்கணைகளாலவித்துச்
செருவயிற்புரளவொதுக்கியத்தோழன்சிறுவனைச்சென்றெடுத்தனைத்தா
னெருவயிற்றிறந்தோனாதலின்மகவானுடனுடன்றிலனுதாசனனே. (சூ0)

அன்னையொடுதன்வாலதிதுணியுண்டலமருமச்சுவசேனன்
றன்னைவாசவன்போய்விடுகண்டுழியத்தனஞ்சயன்றனதுவெங்கணையான்
முன்னையாவரைமுனைமுகந்தன்னின்முதுகிடமுதுகிடமுருக்கிப்
பின்னையாரிதக்களைழையுப்பொருதுபின்னிடப்பின்னிடப்பிளந்தான். (சூக)

* கட்டழற்காண்டவமென்றும் பாடம்.

† செக்கர்தீருவெட்சென்னியை என்றும் பாடம்.

தீரமால்பொருதுவீடுகண்டதற்பின்செக்கர்மெய்த் தக்ககன்பயந்த
பரமசுணமவ்விசயனுக்கியாவர்பகையென்பலரையும்வினவிச்
சூர்ன்மாமதலைசரணமேயரணநமக்கெனத்தொழுதுபோயெய்தி
வீரமாமுனைவெம்பகழியாகியதெம்மேதினியினும்பெருவார்த்தை.

(௪௩)

தோழன்மாமகனைக்கண்டபின் நனதுதோழனையோருவயிற்காணன்
வேழமாழுகத்திற்கைத்தலம்புடைத்தான்விழிகளாயிரங்களுஞ்சிவந்தான்
யாழமாதிரத்தினெதிரோலியேழுமாரெயிற்றிளநிலவெழுகைத்தான்
முழமாரிலத்தினின்மமர்வினாக்குந்தன்பெருந்தனயனைமுனிந்தான்.

(௪௩)

மேகசாலங்களினாத்ததுந்திரைத்துமேலிவிண்ணாவரணந்த
பூகசாலங்களுடைந்ததுங்கண்டானுந்தெழுந்துள்ளமுங்கொதித்தா
*நேகசாபமுந்தன்னேகசாயகமுமிமைப்பளவையின்விரைந்தெத்தான்
பாகசாதனனுமேனயதிசையின்பாலரும்பகடுமேல்கொண்டார்.

(௪௪)

தேவருங்கொடிதேவருக்கொருவாசிரங்களாய்நின்றமுப்பத்து
மூவருந்தத்தம்வாகமேல்கொண்டுமுந் துவந்தணிந்தார்
யாவரும்புவனத்தின்முகொலுக்கத்தினியுதியென்றிரங்கினர்நடுங்க
மேவருமனிதரிருவரோடேகவிபுதரும்வெகுண்டுபோர்வினாத்தார்.

(௪௫)

பச்சைவாசிகளுஞ்செய்யனவாகப்படுகரும்பதங்களேயன்றித்
தச்சுவாளிகளாற்காங்களுமிழந்துதனிப்பெருந்திகிரியுந்தகா
வுச்சமாமகத்திற்பண்டொடித்தொடியாதொழிந்தனபற்களுமொடிய
வச்சமேதுணையாவருக்கனுமொழிந்தவருக்காப்பன்னொருவருமகன்றார்.

(௪௬)

மாறுபட்டுழியப்பற்றுகுனன்கணையான்மழக்களுஞ்சூலமுமுடைய
நீறுபட்டுடலினீற்றுடன்மடியநெடுங்கொடியூர்தியேறுகளு
மேறுபட்டழியச்சடையிலவார்த்தியாலேறிபதுளிரவானெறியுஞ்
சேறுபட்டிடுமாரோடினாரீளப்பதினொருதிருநுத்திரும்.

(௪௭)

எண்ணியவசுக்களென்மமிற்கங்கையென்னுமாய்வயிற்றினுற்பவித்த
புண்ணியனொழிந்தோரொழுவருந்தங்கள்புவலிமையிற்பொருதிலவார்
நண்ணியவமரீன்விசையன்வெங்கணையானுப்புலந்தள்ளமுநடுங்கி
யண்ணியநிலயம்புகுந்தனரென்றறிந்தரோவாயுள்வேதியரே.

(௪௮)

அருணாவெங்கனலோன்கனலொடுகலந்தானாசுகனவற்குநன்பாணன்
கருணையிலயனுங்காநிடைமடியுங்கணத்திலேகவலையுற்றனனால்
வருணனுங்கடல்கள்வறத்தல்கண்டழிந்தான்மதியுமம்மதிமுடித்தவனு
மிருணிநவாக்கன்றனுமிக்கவரோடெங்கனம்பொருதுமென்றினாத்தார்.

(௪௯)

சொன்மழைபொழிந்துஃவாடொறுந்தனதுதோள்வலிதுதிக்குநாவலர்க்குப்
பொன்மழைபொழியுங்கொங்கர்பூபதிதன்பெற்பதம்பொருந்தல்போலக்
கன்மழைபொழியுங்காளமாழுகனுங்கடவுளர்த்துரந்தவன்கரத்தில
வின்மழைபொழியக்கற்களுந்துகளாய்மேனியும்வெளிரிமிண்டனவே.

(௫௦)

* வகசாயகமுமிந்திரதனுவுமென்றும் பாடம்.

† பாகையுந்தனதுராமுந்துதிக்குமென்றும் பாடம்.

மாயவன் நனக்குரேயமைத்து னனுமைந்தனத்தந்தையமதியான்
 றாயவெங்கணையாலவனிடித்து வசந்துணித்தமர்தோடங்குமவ்வளவிற
 காயமெங்கு னுநின்றொலியெழப்பாந்துகாயமில்லகவுளக்கடவு
 னாயசன் நனக்குப்பரிவுடனவைதீர்நல்லுரைவின் நதையன்றே.

(ருக)

தமரினுமினியதக்கன்முதலேதப்பினன்குருசிலஞ்சார்ந்தான்
 குமா னுதம்மா லுய்ந்தனன் றாமக்கொடிய னுக்கொண்ட லுக்கவியா
 னமர்களிலிருவார் னுநாரண னுநமக்குமிங்கிவாசிநிதிரையா
 ரமரினையொழிமினமரினையொழிமினமாருமமார்நாதனுமே.

(ருஉ)

என்றுகொண்டிரைத்தமொழிசெவிப்பட்டவெல்லையினிரவிமுன்னிருள்போற்
 றுன்றுதனசேனைச்சரகணஞ்சூழச்சரபதிது நக்கமதடைந்தான்
 வென்றுவெங்காங்கொண்டருச்சுனன் நனதுவெற்றிகொள்சங்கமுங்குறித்தா
 னன்றுசெந்திருமாலருச்சுனன்பொருதுவாண்மைகண்டிசுபித்தனனே.

(ருங)

வடமதுரையினுந்தன்மதுரையினுமதிசுலலிருபர்களினியரைக்
 கடிமணம்புரிந்தோன்வின்மையின்வன்மைகண்ணுநக்கண்டவானவரும்
 புடவியிலொருவரொழிமினிப்பூசல்பொரேனென்போனவாசவனு
 முடிசடைமவுலிராதன்முதலா முனிவருமுடிவறப்புக்கழந்தார்.

(ருச)

மாசனைத்தரசன்மந்திரமமைத்தவனத்திடையிருந்தமாமயனை
 யாசுசுக்கணிகென்முடர்த்தலும்வெருவிபருச்சுவபயமென்றாற்றத்
 தேசுடைத்திகிரிச்செங்கண்மால்கருணைசெய்தனன்மீவிறையுறினும
 பேசுதற்கரியபெரிபவர்கிணக்கினயார்கொலோபிழைத்திடாதவரே.

(ருரு)

அழைத்தடல்விசயன்றனைத்துணைசெப்கென்றுபத்தியோசனையாகித்
 தழைத்தவவ்வனத்தைக்கண் ததைவெங்கண் திதழலவன்கார்திகொலைப்
 பிழைத்தவம்மயனுத்தக்ககன்மவும்பெருந்தவனொருவன்முன்கருப்ப
 மிழைத்ததுன்சிறுக்கருநிறக்குரீஇபினினங்களுமன்றிவேறிலரால்

(ருக)

என்பிறபுகல்வதீரெழுபுவனமெம்பிரானருந்தியதென்னத்
 தன்பிதணியக்காண்டவவனத்திற்சராசரமுள்ளவைமனைத்தும்
 வன்புடனருந்தியதாமுங்குளிரந்தான்வன்னிதன்வடிவமுங்குளிரந்தா
 னன்புடையிருவர்க்காசியும்புகன்றுனைசந்துபோய்த் துறக்கமுமடைந்தான்.

(ரு௭)

அமரரைமுதுகுசுண்டகாவூலருமவரவராண்மைகளுரைசெய்
 தமரிலன்றெடுத்தபல்பெருங்கொடியாலங்கரித்தமைத்ததந்தோமேற்
 மமருடன் றுணைவார்நால்வருகரச்சுனங்களுமகிழ்ந்தெதிர்கொள்ளத்
 தமாமும் முரசுமுழங்கவெண்சங்கந்தழங்கவந்தணிரகசார்ந்தார்.

(ரு௮)

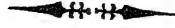
காண்டவதகனச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் எகஅ.

ஆதிபருவ முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

சபாபருவம்.

இராசசூயச்சருக்கம்.

பாண்டவர்கள் புரிந்த தவப்பயனாகியவதரித் துப்பகைத்துமேன்மேன்
முண்டவினைமுழுவதுவுமுனைதோறுமுரண்முருக்கி முகில்புகாமற்
காண்டவமுங்கனல்வயிற்றுக்கனறணியநுகருவித்துக்காக்குமாறே
பூண்டருளெம்பெருமானின்போற்றுவாரொழுபிறப்புமாற்றுவாரே.

(க)

வியனும்பர்பலகண முஞ்சரபதியுஞ்சென்றெழில்கொள்விகம்பின்மேவ
நயனங்கண்முதலானவைப்புலனுமனமும்போனகரியெய்திப்
பயன்மிஞ்சுகொழிவினராய்ப்பாண்டவருந்திருமாலும்பயிலும்வேலை
மயனென்பான்வாய்புதைத்துவளம்படவந்தொருமாற்றம்வழங்கினானே.

(உ)

உம்மாலின்றருவினையேனுயிர்பிழைத்தேனீர்தந்தவயிர்க்குவேறோர்
கைம்மாறுவேறில்க்குருகுலம்போலெக்குலமங்காக்குகிற்பீர்
தெம்மாதவிலகாளுஞ்செங்கோன்மைக்குருபதிக்குச்சிறப்பம்வல்லோ
ரம்மாவென்றதிசுயிப்பவரியமணிமண்டபமொன்றமைக்கின்றேனே.

(ங)

மேனாளிவ்வுலகாண்டவிடபருவனசுரகுலவேந்தர்வேந்தன்
ருனாண்மையுடன்பெருதுதரியலரைத்திறைகொணர்ந்தாராபந்தி
போனாளுமொளியிசும்பலமணிகள்விந்துவெனும்பொய்கைதன்னி
லானுமற்கிடப்பனவுண்டவையிதற்கேயுபதானமாகுமென்றான்.

(ச)

என்பதன்முன்முப்பதின்மேலிரட்டிகொணாறுபிரவரெடுத்தபாரம்
வன்புடனேதரித்துவரையசைந்தாலுமசைபாதவயிரத்தோளா
ரன்புமிகும்விழிக்கருணையறன்புதல்வனேவலினாலசைத்தச்சன்
றன்பணியீதெனப்பணிப்பவொருநொடியிற்கொடுவந்தார்தளர்விலாதார்.

(ரு)

மீதடுக்கிப்பசும்பொன்றாசுவர்செய்துமாகதத்தான்விதிபொக்கி
யோகிடத்திற்கருங்காமற்செழுந்துகிருத்திரம்பாப்பியுலகோரோழு
மாகிடத்தான்வைகுதற்குவாயக்குழதோவிதுவென்னவம்பில்கேள்விச்
சோகிடத்தோர்நாளுரைப்பச்சுதன்மையினுமுதன்மைபெறத்தொடங்கினானே.

(சு)

மனத்தாலுந்திருத்தகுதூல்வரம்பாலுமுரம்பயிரோள்வலியினு
யினத்தாலுந்தெரிந்துதனதெண்ணியவெண்ணினுக்கேற்பவெண்ணில்காடி
தினத்தாலுஞ்செயற்கரியசெழுமணிமண்டபமீழ்திங்குட்செய்தான்
றனத்தான்மிஞ்சியதருமன்றம்மியர்க்குத்தண்டுடனவெண்சங்குமீந்தான்.

(ஏ)

அத்தபதிதன்சூறிப்பாலமைத்தபெருமண்டபத்தினளவுநீளம்
வித்தரமோடியர்ச்சியெனும்வனப்பனைத் துங்கண்டோர்கள்வியந்தகூறக்
கொத்தலர்தாரம்ணிமுரசுக்கொடியுயர்த்தோன்கன்றிபிறந்தகொடியுந்தா னு
மெத்தமருமனமகிழ்க்குடிபுருந்தானிறைஞ்சல நக்கிடயேறன்னான்.

(அ)

தம்பியர்களுவ்வுருடன் ன்நிழாய்முடியோ னுந்தா னுமேனை
யம்புவிமன்னருமுனிவரனைவருஞ்சூழ்தரவிருந்தவம்பந்தன்னிற்
றுப்புருநாரதனென் னுயிருவரி னுநாரதனந்தோன்றேறென்றப்
பைம்பொன்மலர் தூயெதிர்போய்ப்பணிந்திறைஞ்சியென்செய்தான் பாண்மலைந்தன்.

வற்றினாசனத்திற்றனித்தனியேபுசாரம்பாவுந்தந்து
மாற்றினாவழியினேப்புமலையன்போ லிருந்தோனைமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
போற்றினவையான்புரிதவம்பாதென்புகழ்தந்தான் பொதியிற்றென்றற்
காற்றிலைநம்புந் துஞ்சுதம்போற்புக நம்புங்காபத்தானே.

(க0)

யான்புரிந்தவமுலகில்பார்புரிந்தாரவனிபரிவிசையின்வினைத்
தென்புரிந்ததெள்ளமுதல முதனுண்டோர்செவியிரதந்தெவிட்டுவிப்பாய்
மான்புரிந்ததிருக்கரத்தமதியிருந்தநதிவேணிமங்கைபாகன்
றுன்புரிந்ததிருக்கரத்தக்சிசையமகிழ்ந்திசைபாரிந்தவஞானி

(கக)

எனத்தருமன்மகன்கூறவினையோர்கடனித்தனிநின்றிறைஞ்சநீலக்
கனத்தனைபதிருமேனிக்கண்ண னுத்தன்மனங்கனிப்பக்கண்ணினேக்கி
மனத்தின் முக்கணு காதமாதவத்தோ னுதிட்டிற்சிம்மாடகூடந்
தனத்தின்மி குகுபோனெழிலளகையினுமிலதென் றசாற்றினானே.

(கஉ)

மண்மிசைநால்விரனிற்ருமணிமகுடத்தணியாங்கின்மண் னுனே நும்
விண்மிசைசவரண நடுநுங்கவிராயவ நுமறைச்சடங்கிராயகுபங்
கண்மிசைமாமணி கிகொன்கான்முனைபைப்புரிவியெனக்க லனூறிற்
பண்மிசையினையின்கிழவன்பாண்டுமொழிந்தனனெனவும்பகர்வுற்றானே.

(கங)

தந்தைமொழிதனயநுக்குச்சாற்றி முனிபகன்றதம்பின்றம்பியான
வந்திர னுத்தன்மனத்திலெண்ண முமிண்டாகுமெனவெண்ணிக்குறு
மந்தரமேதமகபியற்றுதற்கென்றவனிபரையடையவாரிப்
பந்தமுறுபெருஞ்சிறையிற்படைக்கெழுவேற்சராசந்தப்பதித்தினானே.

(கச)

சதகோடிதனக்கொளித்துத்தடங்கடவிற்புருங்கிரிபோற்றளர்ச்சிகூர்ந்து
சதகோடிமுடிவேந்தர்தங்களுயிர்கொண்டொளித்தார்சமருக்காற்றார்
சதகோடிசுநம்பாற்றுந்தாராயச்சராசந்தன் ன்னையின்னே
சதகோடியிபமதுகைச்சதா கதிசேய்தனையொழியச்சாதிப்பார்யார்.

(கரு)

ஆரமணங்கமழசலமேகமுளவானுலுமலையின்கூல
வாரிதியைமதிப்பதற்குவல்லதுமந்தாமன்றிமற்றுமுண்டே
போர்வியையிவனுடன்முன்பொருதோரில்பார்பெற்றார்போ துமிப்போ
தாரணமாமுனிவராரடியெனப்புகள் றுனநன்மகனுமேதெயன்றான்.

(கசு)

அரிவிரசுந் துழாய்ம்குடத்திரியுமிரண்டரிகளா நுளாண்மையோரு
மெரிவிரசுநெய்க்கானபிருதினத்தில்கிரைந்தேகியெண்ணில்காவற்
கிரிவிரசுநகரெய்திக்கிரித்தடந்தோண்மகதேசன்களாருங்கோயிற்
கரிவிரசுந்கோபுரப்பொற்றிருவாயில்புகுந்துரைத்தார்காவலோர்க்கே.

(௧௭)

வேறு.

வந்தனர்முனிவர்மூவரென்றுமையின்மன்னவற்கெனவவருரைப்பத்
தந்திரிமெனலும்புகுந்துநீடம்பொற்றவிசிருந்தாசியுஞ்சுற்றக்
கந்தார்குவவுத்தோளில்விந்ருறியுங்காட்சியுங்கருத்துமநேர்க்கி
யந்தணரல்லீர்யாவநீரென்றானவவுரைக்கமலனுமுரைப்பான்.

(௧௮)

யான்விதுகுலத்தில்யாதவனிவரோருருகுலத்தலைவனுக்கிளையோர்
மாண்மதமலர்த்தாரம்ன்னகேளோருவனவாயுயின்மதலைமற்றெருருவன்
வான்மதினுபித்தபொன்னகர்க்கிறைவன்மதலைநின்வளநகர்காண்பான்
கான்மதக்களிற்றாய்முனிவராய்வந்தோங்காவலர்க்கனுகொணுமையினல்.

(௧௯)

என்றுகொண்டின்மையாதவனுரைப்பவிருபுவவலியினென்டிசையுஞ்
சென்றுகொண்டடர்த்துத்தெவவர்தம்முயிருந்திறைகளுமுறைமுறைகவர்த்து
வென்றுகொண்டணிர்தவாகையோன்றினவமிக்கனவெமதினைமேருக்
குன்றுகொண்டமைந்ததோள்களெம்முடனீர்குறித்தமர்புரியுமென்றுமையா.

(௨௦)

நீயெனிலாண்டோரொன்பதிறிரட்டிநெய்க்கிறைக்க*கலுழன்முன்னெறிக்கொ
ளீயெனவோடிமதுரைவிட்டாழியெயிற்றுவராகைப்பதிபுகுந்தாய்
நோயெனவசரர்க்குடைந்துபொற்காவினுழைதருநுறுமாமகத்தோன்
சேயெனினிளையன்வீமணைவிசம்பிற்சேர்த்துவனெனவிழிசிவவா.

(௨௧)

மந்திரச்சுற்றத்தவர்களையழைத்துமதலையையகிதலந்தனக்கோ
நிர்திரனெனவேமணிமுடிபுனைந்தன்றியாவருந்தேவரும்வியப்ப
மந்தாகிரியும்கிந்தமுந்தம்மின்மலைவபோன்மல்லமர்மலைவான்
சந்தணித்தடந்தோள்கொட்டியபார்த்தெழுந்தான்றமுலுமிழிவிழிச்சராசந்தன்.

(௨௨)

யாளிவெம்பதாக்கவீமனுமலனும்யாளியும்யாளியுமெனவே
தாளினுஞ்சுமரமண்டலங்களினுந்தாழ்விற்றடக்கைமுட்டியினுந்
தோளினுஞ்சென்னித்தலத்தினுமற்போர்சொன்னபோர்விதமெலாந்தொடங்கி
நாளினுந்திங்களோன்றினிற்பாதிநள்ளிரவினுஞ்சுமர்நடத்தி.

(௨௩)

பூதலநெங்கவெழுநிரிநடுங்கப்போதகத்தொடுகிசைநடுங்க
பூதலநெங்கக்கண்டகண்டவர்மெய்களுமெய்யுநடுங்கப்
பாதலநெங்கவிருவர்மாமனமும்பறையறைந்தயர்வுடனடுங்கச்
சாதலநெங்காழிந்தவிடரொலாமுழந்துதங்களிற்றனித்தனிதளார்த்தார்.

(௨௪)

* கலுழன்முன்னேறி, யேயெனவோடிமதுரைவிட்டாழியெற்றுநீர்த்துவரையிலிறுத்தாய்
என்றும் பாடம்.

† மற்றுஞ்சொன்னபோர் என்றும் பாடம்.

கொல்லவென்றெண்ணுமிருவருமொருவரொருவரைக்கொல்லொழைமையினால் மல்லமர்வலியுமிருபுவவலியுமீழ்ந்து மாமகிதலத்துறலுந் கல்லடர்ச்செம்பொன்வரையின் முக்குவடுகாலுடன் பறித்தகரல்கண்டு நல்லதன்மைந்தற்குணர்வுமீண்டெய்தலத்துடன் ல்கியதன்றே. (உரு)

மீளவுமிருகதுவசனுற்றெழுந்து விதலையின்விழுந்தமேவலனைத் தாளொடுதாள்கள்வலியுறத்தன்பொற்றடக்கையான்முடக்கறப்பிடித்து வாளுகர்வாளர்கனைப்பிளந்தவண்டுமூய்மணங்கமழ்மௌலிக் கோளரியெனவேபிளந்தெறிந்தண்டுகோள மும்பிளக்ககின்றூர்த்தான். (உசு)

பிளந்தெறிபிளவுமீளவும்பொருந்திப்பிளரி மூமாமதகரிநிகர்ப்பக் கிளர்ந்துவெஞ்சுமரந்தொடங்கலுந்தனதுகேதனக்கேசரியனையான் வளர்ந்ததின்புயத்தின்வலியினுன்முன்னைமல்லமொழுமடங்காக வுளர்ந்திடமலைந்துவிழுமாறுதைத்தாளோரிரண்டானதுதுடலம். (உஎ)

சீறியக்குரிசில்சீண்டபேருடலைச்சென்னிதாள்செவ்வையினிடாமன் மாறியீட்டிகென்றருயிர்த்துணையாய்வந்தமாமரகதவடிவோன் கூறியிட்டிடாமற்குறிப்பினுலரைப்பக்குறிப்பையக்குறிப்பினற்குறித்து வேறிடப்புலியின்மிசையெறிந்தனனாலயீமன்வல்லபத்தை*யாருரைப்பார். (உஅ)

வேறு.

சந்தச்சிகரச்சந்தனியுந்தந்தோளாண்மைச்சராசந்தன் முந்தப்பொருதமல்லமரின்முரணோடழிந்துமுடிந்ததறி விர்த்தப்புதுமைதனைவியவாவேத்தானிறைஞ்சாயதுகுலமா மைந்தற்கொருவாசகமுரைப்பான்மணித்தார்ப்புவவாசவன்மைந்தன். (உசு)

இன்றாமரினவன்கையாலிறந்தோனுடலமொன்றியது மொன்றுகிரண்டுபட்டதுமயாமுணரும்படிநீயுரைத்தருள்வாய் குன்றலன்முழைத்தெதொற்றக்கவிகைக்கோபாலா வென்றனென்றபொழுதவனுமிறந்தோன்சரிநமினினுரைப்பான். (உஓ)

வானோர்பகைவர்களிலொருவன்மகதகுலத்துமாரதப்பே ரானோன்வயிற்றிலவதரித்தானவன்காணிந்தவடல்வேந்தன் மீனோததிருழ்மேதினியின்வேந்தர்குலத்தைவேரோடுந் தானோரழிதனிரடத்தித்தடிந்தானணிந்தசமர்தோறும். (உக)

எண்ணற்கரியமுடிவேந்தரெண்ணியிரவர்பசுவாக மண்ணித்தனையுந்தன்குடைக்கீழ்வைக்கும்படிமாமகம்புரிவான் கண்ணிச்சிறையினிடைவைத்தான்கண்ணியிரத்தோன்முதலாக விண்ணிற்பயிலுந்தேவர்களுமிவன்போர்சொல்லவெருவுவரால். (உஉ)

இவனைப்பயந்தோன்மகவொன்றுமின்றிச்சண்டுகொடுக்கப்போத் தவனைப்பணிந்துவரம்வேண்டத்தவனுந்தான்வாழ்தடஞ்சூத்தத் தவனிக்கரியதின்கனியொன்றளித்தானளித்தவக்கனியை நவரித்திலவானாகையிருவரிலவாழ்பவர்க்குநல்கினனால். (உஊ)

* யார்வியுவார் என்றும் பாட்டும்.

காசித்தலைவன்கன்னியர் தங்கண்போல்வடுமுற்றியகனியை
யாசிப்பினந்து தங்கொழுநன நூலாழமொத்தினிதருந்த
மாசற்றிலங்குமகவி நூர்வாயினும்பகிர்ந்தவளர்ந்ததற்பின்
பாசத்துடனேயோரொருவர்பயந்தார்வடிவிற்ப்பாதி.

(௩௪)

ஒருவனிருவருதாத்துமுடனுற்பவித்தவுற்பாதம்
வெருவிமகதகுலவேந்தன்வியன்மாநகரின்புறத்தெறியப்
புரிசைவாயிற்கண்டவற்றைப்புகிப்பாளொடுத்தபொருத்தினளாற்
றருமமுணராமனத்தியொருதசைவாயர்க்கிசையென்பான்.

(௩௫)

தன்னாலொன்றுபடுதலுமத்தனயன்றன்னைச்சராசந்த
னென்னுவழைத்தியெனமகதத்திறைவற்களித்தங்கேகினளா
லந்நான்முதலப்பெயர்ப்படைத்தானதனலிவ்வாறானதெனச்
சொன்னானதுகேட்டுளமகிழ்ந்தார்காரகோமகனுந்துணைவனுமே.

(௩௬)

வினைமுற்றியபின்முவருநல்லிளையேபுரிபோர்மன்னவரை
யினைதற்சிறைவிட்டிகன்மல்லாவிந்தோன்மகளைபெழின்மகுடம்
புனைவித்தந்தகரீசன்பொற்றாள்வணங்கவவனேயுந்
துனைபொற்றடந்தேருந்ததத்தினைதன்வந்தெதிர்கொண்டிடீண்டார்.

(௩௭)

கருதற்கரியரிதியினைத்துங்கவர்ந்தோர்காட்டக்கண்டுவந்த
முரசக்கொடியோன்முனவேதமொழிந்தோன்முதலாமுனிவாரு
மரசக்குமாமுமீண்டியபோவையிற்கடவுளரசீன்ற
வரிவிறகுமான்மாதிரங்கள்வெல்வானேகும்வகையுடைத்தான்.

(௩௮)

சுருதிப்படியேவராயசூயப்பெயர்மாமகந்தொடங்க்க
கருதிக்குணபாலெம்முன்னும்வடபால்பானுங்காற்றிசைக்கு
நிருதித்திசைக்குருடுவெம்பியிவனுஞ்சிலவேணிரைமணித்தோர்
வருதிக்கனிவிவ்வினையோனுமலைவானேமுகவருகவென.

(௩௯)

என்னுஞ்சேனையுடன்விரைவினெழுந்தாரிவாரீரிருவோரும்
வின்னுங்கடவுளாலயமுமுதலாவுள்ளமேலுலகு
மன்னும்புயங்கதலமுதலாமற்றெவ்வுலகுமாதிரமுந்
துண்ணென்றிட்டவைத்துவகைப்பெரும்பேரியத்தின்றுவனியினால்.

(௪௦)

நானங்கமழுஞ்செங்கமுரீர்நுந்தார்வேந்தர்நால்வரையு
மானம்பெறுதினச்சேனையுடன்வளர்மாதிரத்துவகுத்தேவி
மீனங்கமடமேனநரவரியாய்நாராய்மெய்ஞ்ஞான
வானந்தமுமாகியநாதனன்றேதுவரபதியடைந்தான்

(௪௧)

வேறு.

வான்மருச்சுதனுமீரண்டுகடல்வயவருதினியின்வர்க்கமு
நான்மருப்பொருகைமும்மதத்துவயநாகேயவிவளர்நிசைபின்வாழ்
கோன்மதிக்கநெடுவங்கமுந்நிகழ்கவிங்கமுந்தெறுகுவிங்கமுந்
தான்மலைத்துமுனைமுண்மிகுத்துவருதரிபலாரைமுனைதள்ளியே.

(௪௨)

மற்ற மற்றுமவண்மருவுபாடகளிண்மன் குலத்தொதிதடிர் துமே
 ஸுற்றவுற்றவரையானம்பாவையுமொடிர்க்கிடர் துபொடிபுண்ணீவ
 யிற்றகிற்றபலதலைகளாலலைபெறிர் துமோதிவ நுகுநுகிய"ன்
 முற்றமுற்றவரையினமும்வார் துகுகிர்க்கியுமாயெழுநூர்க்கியே.

(சுந.)

அந்தவந்தவவனிபரொலம்பபபபயென்றடிவணக்கவே
வந்தவந்தரிதியாவையுஞ்சிராவடகீதரமெனக்குவித்
தெந்தவெந்தரபால்பாரினிகொண்வென்னவவிறையெனத்
தந்ததந்தவிதந்திமீதுகொடுத்தங்கம்மாநகரிசாரவே.

(44)

விசையவெம்பகழிவிசயன்வெவ்விசையொடிருநிதிக்கழுவன்மேவிவாழ்
திசையடைந்துகதிர்வியென் னும்வகைசீரிமாறுபொருதெவ்வரா
ரிசையழிந்துவெளியாகரவ்வகைநெருங்குசேனையொழிவிலனுநின்
றசையவன்பினுடனேகிணுநெழுபராகமெண் டசையடைக்கவே.

(५६)

பாரதப்பெயர்கொள்வருடமாதிபலபாரி னுள்ளநாபாலரைப்
போறக்குல மும்வோறப்பொருது பிஞ்ஞகன்கிரியுமிமையமுந்
சேரமொத்தியவனுள்ளாகந்தருவர்கின்னசேர்பலர் திறையிடப்
போரடர்த்து கமுழந்தகாலையேழுமுடனாரியென்னநனிபொங்கியே.

(சுக்)

விந்தமால்வரையுமேமகூடமுடனிதநாமநெடுவெற்புமா
மந்தராசலம்விசாலமாலியமணித்ததஞ்சிகரமலைபுடன்
கந்தமாதனமுரீலசைலமுமெனப்புகன்றபலசிரியில்வா
ழந்தராதிபர்நிங்கமேருசிரியப்புறத்துநறியணுகியே.

(५६)

அத்திசைக்கணாசானவுத் தரகுருக்கண்மேன் மையையடக்கிமே
லெத்திசைக்குமிவனன் நிவீரரிலென் றுதேவநுமியம்பவே
மெத்திசைப்பனி லொவெழ்ச்சமரவிசயகம்புநி றுத்தினுன்
முத்திசைக் கும்திவெண் குடைக்கடவுண் முதல்வனுள்வரிபுதல்வனே.

(82)

கரிகள்கோடிப்பிரதங்கள்கோடிபவனத்தினுள்கமிசுவனலெம்
பரிகள்கோடிநவகோடிமாமணிகள் பல்வகைப்பதிபசும்பொனின்
கிரிகள்கோடியெனவேகவர்ந்தெழுதிசிப்புறந்தத் துகிரீடிவந்
தரிகள்கோடிகளர்சோலைசூழ்தம் துசெல்வமநகரியணுகிணன்.

(५५)

வடா துசென் துவரிசிலமகிபனி இமெழுமடங்குமிசுவலியுடன்
குடா இசென் திகோயர்மாநகுலனகுலனென்று சுவேதுலையே
யடா தமன்னையடர் த்துதித் தவரையஞ்சுவென் மறநுடற்றின
னிடா தவ ன் நனமெனக்கரந்தனர் கோனீழமன்னவர்களயாருமே.

(५०)

மா ளவத் தினோநீகர்ப்படம்பொரவகுத்தெதிர்ததிரிகர்த்தமுந்
தூ ளவன்படையி ருட்டிழம்பெழவருக்கணிந்நெரி துசுடரெழுத்
த ள வண்கதியுடைத் தூ ள்கர தகசுபதா தியொடுதகுசின
மூ ளவந்தெதிர்மலைந்தமன்னவரைமு துசுகண்டமர்முநர்க்கடே.

(நக)

சூற்றிசைக்குமெனவுடன்வருங்கடிபகொடியசேனைபொருகுமாநுங்
காற்றிசைக்குமெனவருணனுந்தனிகருக்குலைந்துளம்வெருக்கொளத்
தோற்றிசைக்குமவசைகொண்டமற்றவர்க்கொசொரிதருந்திறைகள்வாரியம்
மேற்றிசைக்குமொருமேருவுண்டெனவுபர்த்தினுனிகரிவியனே.

(௧௨)

அளவிலாதிறையோமெத்திசையுதித்ததோரிரவியாமெனத்
துளவமாலேகமழ்மொளவிநாதனுறைதுவரையெத்தியுயர்சுருதியின்
களவியான்முனிவர்தொழுபதந்தொழுதுகேசரித்துவசவீரனுக்
களவன்மீளவுமரிப்பிரத்தககரய்திமனன்னையிறைஞ்சினான்.

(௧௩)

குன்றிசைத்தகசரததுரங்கமபதாதிருழவிறைகொள்ளவு
நின்றிசைத்துவருபலபணைக்குலமிரைக்கவுங்கொடியிரைக்கவுந்
துன்றிசைப்பனிரிலாவெழக்கவிகைபண்ணிலாதனதுலங்கவுந்
தென்றிசைப்படர்தன்மேயினானுலகிருபனுக்களையசெய்மலே.

(௧௪)

அத்திகைக்கணிருகடலினுக்குநிலவானமண்டலமனைத்தினு
மத்திகைப்பிரவிமண்டலேசரும்வயங்குமாமகுடமகிபநம்
புத்திகைக்கவவர்பொருதழிந்துதிறைபொழியவாரிவளர்ப்புகிரிப்
பித்திகைத்தொடையனீலனைனனுரபதிபெரும்பதிபுகுந்தபின்.

(௧௫)

அந்தமாநகரிகாவலானசுடாங்கிசிறியெதிர்பொங்கிமேல்
வந்தவீரன்மிருசேனையாவையுமயங்குவெம்புகையியங்கவே
கந்துசிறுகளியானைமன்னனதுகண்டுலெங்ககலவிப்பதோ
ரிந்துமாருகசரங்களோழுநெநிராவினாழியவேயினான்

(௧௬)

அஞ்சியந்தவழலோனுமப்பொழுதொரந்தணுளன்வடிவாகியே
வஞ்சியந்தொடையன்மன்னன்முன்புவரவந்தமாமுனிபைமன்னன்
யெஞ்சிநின்றசுகுடிகின்றகாரணமிதென்னையென்னுமிப்பமினான்
மஞ்சிவர்த்தபுகைகவானவன்றனதுவரவுரீலன்வழிபாடுமே.

(௧௭)

ரீலனிட்டதிறையானகோலமணிரீலமாதிரவரிதியமுஞ்
சாலமிக்கதமனியமும்வெளவியுயர்சாரலவிற்தசயிலப்பிறத்
தேலநெட்டவிமுறியமோதிவெளியாகவேழ்கடலையுங்கடைக்
காலமுற்றியெழுகாலேனுப்படிக்கலக்கினானுமுகவிங்கமும்.

(௧௮)

சென்னிநாடுகுடகொங்கநாடுதிறைகொண்டுதென்னனுறைசெந்தமிழ்க்
கன்னிநாடுமவுடன்புகுந்துமணிசித்திலக்குவைகள்கைக்கொளா
மன்னிநாடுகடல்கொண்டகைம்முனிவன்வைகுமாமலயநண்ணினான்
மின்னிநாடுமவிளங்குவெஞ்சுமரவீரவாகைபெறுவேயினான்.

(௧௯)

செகத்தியங்குதனியாழியைவரினுமினையகாரையோடுசேனையர்
நகத்தியைத்தபொழுதவனிபவ்வுமுறுநவ்வெனத்தலைநிங்கவே
மிகத்தியங்கிநெடுமேருவெற்பின்மிசைமேவுவானவர்கண்மீளவு
மகத்தியன்றனைவடக்கிருத்துமவகையுன்னினார்கள்சமமாகவே

(௨௦)

கன்னிலங்கொலெனவலியமெப்பெறுகடோற்கசன் றனையழைத்து நீ
தென்னிலங்கை திறை கொண்டு மீள்கவென வினையதா தையுரைசெய்யவே
மின்னிலங்கையிற் றாக்கர்குலவீரனாகியபீடணன்
றன்னிலங்கொடிகொளப்புருந்தொருசுழக்கற் ச்சமருழக்கினான்.

(கக)

யாரையோவுரைசெய்யீயெனத்திறுநிசாசராதிபனிமயபலும்
பாரையேழியுழுமுதுடைக்குருகுலத்துமேன்மைபெறுபாண்டின்
பேரன்யான்விறவிடிம்பன்மாருகனெனவாக்க்பெருமான்மனத்
துருமா தரவினோடழைத்தவனையுலகையோடு மிகவுறுவுறு.

(கஉ)

நீயிலங்கையிடைவந்ததென்கொலெனநீதியாலுயருதிட்டிரன்
ராயசூயமெனுநாமாமகமுயற் றுவான்விறலொடெண்ணின
னையமான்வினையோர்குலைவருநெந்திசாமுகமடங்கவென்
றையமாநிதி திரட்டலுற்றனர்காயா நுநின்னகரியெய்தினேன்.

(கங)

அற்புனைத்துலகுமெண்ணவையறனளித்தமன்னழல்வேள்வியின்
கற்பனைக்குதவிதருகெனப்பழையகால்விழுத்தநெடுவேலிவிழ்
வெற்பனைப்புகலவந்தவீடணன்ளித்தநீதியர்வியன்றலைப்
பொற்பனைத்தருவொரோமுமேழுமுடனேகவர்க்கு கழல்போற்றியே.

(கச)

மீளவந்தினையதா தபாதுமுடிதுவைத்தொளியினங்குபொற்
பாளையம்பனைகள் பற்பாசுமுதலானபன்மணிபாப்பின
னாமிண்டிலிமையோரொடொத்தபெருநான்பண்டிதனுநல்லற்
காளைபங்கழல்வணங்கினன்றனதுபதிபுகுந்துநனிகமிகியே.

(கரு)

வேறு.

ஆல்வரும்புரவித்திண்டோற்றம் கனறுசரான
நாலவருஞ்சென்று திக்கோர்நாலிரண்டினுந்தன்செய்ப
கோல்வரும்படியேயாக்கிக்கொணர்ந்தன திறைகள் கண்டான்
மேல்வருமிராயசூபவேள்விராமவிளம்பக்கேண்மோ.

(கக)

இரணியனிரணியாக்கனென்றதானவனாவென்றும்
கரணியலங்கைமுதாராக்கனையநுசனோடு
மாணமுற்றிடமுன்சீறிமாமினைமலைந்துமற்றை
முரணியபகையுந்தீர்ப்பான்மூர்த்தியாய்ப்பிறந்துளேரனை.

(கங)

விரைவினிற் கொணர்கியென் றுவீணைநாரதனைப்போக்கித்
தரணிபர்க்கெல்லாமோலைதனித்தனிது திற்போக்கி
வாணுடைச்சுரு திரான்கும்வகுத்தவனாகியான்
விருபிறப்பாளாயர்க்குமுலாகையேவினானே.

(கஅ)

தானவந்தச்சன்வந்துசமைத்ததோர்கிற்பந்தன்னே
வானவந்தச்சன்கண்டுமிகுமூண்டபத்தின்வேந்த
ரானவரெவருமீண்டியந்தனரெவருமீண்டி
மானவரெவருமீண்டிவரம்பற்றெருங்கினோ.

(கச)

வரவரவந்தவந்தமுனிவரைவணங்கியாசி
திமுறப்பெற்றுவேந்தாசிற்பெலாந்திருக்கணுக்கி
நரபதிதா னுமற்றைநாலவருநீலமேனி
பிரவியையனையான் றன்னையுவகையோடெதிர்கொண்டாரே.

(௭௦)

கரகதக்கனி றுபோலுங்கனிட்டரீரிருவரோடுந்
தூரகதத்தடந்தேர்விட்டுத்துழாய்மணங்கமழும்பொற்றேண்
மரகதக்கிரியன்னோவணங்கினர்தழுவிவெள்ளைத்
திருநிறத்தவன் றன்செம்பொற்றிருப்பதமிறைஞ்சினாரே.

(௭௧)

இருபுடைமருங்குந்திக்கோரெட்டையும்வென்றோர்போத
நிருபதிதேரிற்போதநேமியான்களிற்திற்போதச்
சுரப்பெருந்தச்சன்செய்ததொன்னகர்வீதிபுக்கார்
வருதிருப்பவனிகேட்டார்வளநகர்மாதரல்லாம்.

(௭௨)

சரடிகளினுஞ்செம்பஞ்செழுதுவாரெழுதுமுன்ன
ரோரடியெழுதிமின்போலொல்கிவந்திறைஞ்சுவாரு
மாரமுதனையகண்ணினஞ்சனமெழுதுகின்ற
சீரியகோலுங்கையுந்திருத்தகத்தோன்றுவாரும்.

(௭௩)

விரிதுகில்வேறுடாமல்விரைகமழ்தூரீராடிச்
சுரிசுமுன்மேகமாரிதுளித்திடவெதிர்கொள்வாருங்
கரதலமலரிற்சங்குங்கலாபமுஞ்சிலம்புமார்ப்பத்
தெருவெலாந்தாமேயாகிச்சீரடிசிவப்பிப்பாரும்.

(௭௪)

வார்புழைப்பற்பராகமணிவிளக்கேற்றுவாரு
நேரிழைமருங்குல்வாட்டுநிறைகுடம்பூரிப்பாரும்
காரிளங்குமுகும்பச்சைக்கதலியுநிரைத்துத்தோளார்
தோரணநாட்டுவாருந்தாமலர்சிந்துவாரும்.

(௭௫)

மாதர்களைவர்க்குமுன்போய்வணங்குதற்குன்னிச்சிந்தை
யாதரவுடனேவந்துமாவணமறுகுறமற்ற
சூதடர்கொங்கைபொற்றேளாசுரிசுமுல்சமக்கலாற்றும்
பேதுறுமருங்குலோடும்பித்துறுபிடியன்னாரும்.

(௭௬)

இவ்வகைக்குழுக்கொண்டாங்கணையுவகைப்பருவமாதர்
செவ்வியுமழுகுந்தேசஞ்செய்யபூந்திருவோடொப்பார்
மெய்வழிநின்றபோகமேகமேயனையான் றன்னையு
மைவழிகண்ணினோக்கிமனனுறவணங்கினாரே.

(௭௭)

வேறு.

மாடம்பயிலுமணித்தோரணவீதி
நீடஞ்சனக்கணைருங்கித்தடுமாற
வாடம்பரக்கொண்டலன்னையாபாத
சூடங்கருதித்தொழுதார்சிலமாதர்.

(௭௮)

கங்கைதருபொற்கழலான்மணிமார்பிற்
கொங்கைமுகுளங்குழைப்படியாகச்
சங்கையறமெய்தழவுதற்குத்தம்மினுந்தள்
செங்கைமலர்பதற்சென்றாசிலமாதர். (௭௯)

வண்டுமலர்கரும்பாம்வண்ணப்படையானைக்
கண்டனையகண்ணிறைந்தகாயாமலர்வண்ணன்
செண்டுதரித்தோன்றிருப்பவளத்தாரமுத
முண்டுமனத்தினுலுய்த்தாரசிலமாதர். (௮௦)

வஞ்சம்பயில்சகடவாளசுரன்மாளவிற்
கஞ்சன்படவுதைத்தகாலானைக்கண்டுருகி
யஞ்சம்புமெய்யுருவவைம்புலனுஞ்சோகமுற
நெஞ்சந்தடுமாறநின்றாசிலமாதர். (௮௧)

தங்கள்சூலமுன்றிற்றலையாயமும்மதத்து
வெங்கண்மதமாமிசைவருவோன்மெய்ந்நோக்கி
யங்கண்மிளிரவநுப்புருவவின்முரியத்
திங்கனுதல்வோவோடநின்றாசிலமாதர். (௮௨)

காலமுகிலுமலர்க்காயாவுமன்னதிருக்
கோலமுடையோன்சூலவுமணிப்பூண்மார்பின்
மாலேறுந்துளபமன்றலுக்குவாணயன்
நீலவரிவண்டாகிநின்றுாசிலமாதர். (௮௩)

வேறு.

மங்கையர்பலருமிங்ஙன்மனமதபாணான்கி
னிங்கிதலின்பமெய்தியின்னுயிரோடுநிற்பப்
பங்குறவந்தவந்தப்பாண்டவரைவரோடுங்
கொங்கவிழ்துளபத்தாரான்குந்திவாழ்கோயில்புக்கான். (௮௪)

கொற்றவரைவர்தம்மைக்குருசூலம்விளங்குமாறு
பெற்றவள்பாத்தம்போற்றிப்பிறப்பிறப்பறுக்கவல்லோன்
மற்றவள்வாழ்த்தவாழ்த்தமனமகிழ்ந்தழவின்வந்த
பொற்றொடிபணிவுமேனைப்பூவையர்பணிவுங்கொண்டான். (௮௫)

அரசவைக்கணிசெய்சிங்கவாசனத்திருத்திவெற்றி
முரசுடைத்துவசுவேந்தன்முகமலர்ந்திருந்தகாலே
விரைசெய்ப்புரவித்திண்டோர்வீமனைமுதலோரெங்கு
முரைசெலக்கவார்த்தசெல்வங்காட்டிநின்றிறைசெய்தாரே. (௮௬)

முன்னரமேதஞ்செய்வான்முடிச்சராசந்தனைன்னுங்
கின்னரர்பாடுஞ்சீரன்கிளப்பருஞ்சிறையிலவைத்த
வந்நரபதிகளோடுமவன்மகன்மாகதேச
னெந்நரபதிகளுக்குமிரவியேயென்னவந்தான். (௮௭)

அரும்பணக்கொடியோனா தியரவுயர் த்தவன்றோகும்
பொரும்படைச்சேணெவள்ளப்பூநுவின்குலத்துளோர்கள்
கரும்பணைத்தடக்கைவெங்கட்கரிமுதற்சேணையோரி
மிரும்பிணைக்குழைக்குறஞ்சர்யாவருமீண்டொய்த்தார்.

(௮௮)

இந்திரபுரிக் குமிந்தவிந்திரபுரிக்குந்தேவ
ரந்தாமறிவுறாமலகிசயித்துவகைகூர்ச்
செந்திருமடந்தைக்குள்ளசெல்வங்களைத்துஞ்சேர
வந்ததுபோலும்வேள்விமாநகர்த்தோற்றமம்மா.

(௮௯)

தோரணவீதிதோறுந்தூரியமுழக்கந்தன்னி
னாணமுழக்கமிஞ்சவந்தனாராகியுள்ளோர்
காரணமுணர்ந்தோர்வேள்விக்கனைமுதமாகத்தேவர்
பாரணம்பண்ணவிட்டபைம்பொன்வேதிகையிற்சேர்த்தார்.

(௯0)

சுடுமனந்தலுழைசச்சுருதியின்படியேகோட்டி
நடுவுறத்தினசுகணைஞரான்குவெள்ளேறுகோட்டி
வடுவறச்சுமைந்தசாலைமண்டபத்தன்னேநோக்கி
கடவுளர்க்குமைத்தபாகதலமெனக்கவினிற்றம்மா.

(௯௧)

வேறு.

திருந்தமெய்ஞ்ஞானமுந்தெளிந்ததெய்வாத
வருந்தவமுனிவர்போவையின்மேன்மையாற்
பெருந்தகைநாடியப்பெருமன்வாழ்வுபோன்
றிருந்ததுசுருபதிபாகசாலையே.

(௯௨)

யாதவகுலத்தினுக்கிறைவனாகிப்
மாதவனிணையடிவணங்கிமற்றுள
பூதலத்தாசெலாம்பொருந்துபொற்பினை
லோதரீர்வண்ணன்வாமுலகுபோன்றதே.

(௯௩)

வீதியினுமுயர்ந்ததொல்வியாதன்மேதின்னி
பதிகளாகியதிற்றபாண்டுமைந்தனா
மதியினிலொருபுடைவருகென்றன்பினுற்
றிதியுறச்சின்மொழிசெவியிற்செப்பினுன்.

(௯௪)

இங்கிதத்தந்திரரென்பர்யாவருஞ்
சங்கரன்வீதியினுற்றாணிபாலராய்
வெங்கன்றொன்றியமின்னையவரு
மங்கலம்புவிமகள்வழக்கினைப்பதினீர்.

(௯௫)

ஓரொருதலைவராயோரொரன்னுளங்
கூருவகையினெடுங்கொழுநராயினீ
ராரமுற்பிறந்தமானறத்தின்மைந்தற்குப்
போழல்வளர்த்திடும்பெற்றிபெற்றனள்.

(௯௬)

மைந்தர்நீர்நால்வருமகஞ்செய்வேந்தனே
தந்தையந்தாயுமித்தருமவல்லியே
பிந்தவானபிறப்பினுக்கிறைநாண்முதற்
சூந்தியும்பாண்டுவுமென்றுகொண்மினே.

(௯௭)

கனல்வருமின்னையுங்கணவன்றன்னையு
முனிவான்மொழிந்திடமுகூர்த்தமானபின்
புனைமுடிதிருக்குழற்புழுஞானமு
மினிமையிற்சாத்தினாரெண்ணினமாதோ.

(௯௮)

கதியொடுபிறைதவழ்க்கிக்கைக்காட்டுநன்
னதிதருபுனல்கொடுநானமாட்டினார்
விதிமுறையறிந்தவர்*வேள்விக் கேற்பன
பதியுடனணிந்தனர்பா வைதன்னியும்.

(௯௯)

வேறு.

மாலேமுன்வணங்கிக்குங்கைமைந்தனைவணங்கியாக
சாலையைநோக்கும்வேந்தன்மம்பியைநோக்கிமுந்நீர்
வேலையின்மணலிற்சாதுமிசுசனமருந்தத்தேவ
ராலயத்தமுதமன்னவடிசினியளித்தியென்றான்.

(௧௦௦)

நாவியின்மதமுஞ்சாந்துறும்பணிநீருந்தாரும்
வாவியிற்சாவினுள்ளமலர்களுமற்றுமயாவு
மேவியவரிவல்லாண்மைவிசயனைநல்குடென்றான்
நாவிலைபளிதமேனைத்துணைவரைவழங்கச்சொன்னான்.

(௧௦௧)

தானமுந்தியாகந்தாணுந்தபனன்மாமதலையான
மானவன்கொடுக்கவென்றான்வரம்பிலாநிதிகன்யாவுங்
கானலங்கடல்சூழ்வையங்காவலன்காவலென்ற
னேனையோர்பலரும்வேந்தனைவலின்முறைநின்றாரே.

(௧௦௨)

தழல்வளரோமகுண்டத்தலத்தினில்வலத்திலாதித்
தழல்வருபாவைவைகத்தருமன்மாமதலையாங்கட்
டழல்புரைவேதவாணர்தாவினைவணங்கித்தாணுந்
தழலெனவிருந்தானெல்லாவினைகளுந்தகனஞ்செய்வான்.

(௧௦௩)

கடகரியிரிவைபோர்த்தகண்ணுதற்கடவுண்மாறி
யிடம்வலமாகப்பாகத்திறைவியோடிருந்தவாபோ
லுடல்கலைபுறுப்புத்தேவாவினொளித்திடப்போர்த்துவேள்விக்
கடனினுக்குரியவெல்லாங்கவினுறச்சாத்தினானே.

(௧௦௪)

பொங்குறுமோமச்செந்திப்புகையினைப்போர்த்ததென்னப்
பைங்கடல்பருகுமேகம்பரிதியைமறைத்ததென்ன
வங்குறுப்புடனெவெங்கோட்டரிணத்தொக்கருணமேனி
யெங்கணுப்புதைப்பவேள்வித்தொழிவிலையிதயம்வைத்தான்.

(௧௦௫)

* வேள்விக் கொப்பனை என்னும் பாடம்.

தருமன்மாமதலைபந்தச்சடங்குசொற்படியேதொட்டுப்
புரிவுடைத்திசைகளுன்கும்புற்களாற்காவல்செய்து
விரிசுடர்த்திகண்மூன்றுமவிண்ணவர்முகங்களாகச்
சுருவையான்முகந்தெய்வையச்சுருதியாலோமஞ்செய்தான்.

(க௦௬)

முழுதுணர்வரம்பில்கேள்விமுனிவர்குழாமுமென்று
மழிவிலாமலரோனதியமர்த்தங்குழாமுஞ்சுழ
வெழுசுடர்முக்தீப்பொங்கவெழுபகலோமஞ்செய்தான்
பழுதுபாண்டிசெய்தமாதவம்பலித்ததொப்பான்.

(க௦௭)

வேறு.

இம்முறையிராயசூயமாமகத்துக்கெழுதொணநான்மறையுரைத்த
வம்முறையிமையோரானவர்க்கெல்லாமநம்பெறவியுணவருளி
மும்முறைவலம்வந்திருவருஞ்சுவாகைமுதல்வனைமுடியுறவணங்கித்
தெம்முறையாசரிடுதிறையனைத்துநானமுந்தியாகமுஞ்செய்தான்.

(க௦௮)

ஏழுநாளிவ்வாறிமையவரெவர்க்குமிமகிரிதனிலயன்வேட்ட
ஆழிமாமகம்போலியற்றிபெண்டிசையினுயர்புனல்யாவையுஞ்சொரிய
வாழிவாய்முகினுமின்னுமெயென்னவரும்புனலாடியபின்னர்
வாழிபாடினர்களுதன்முதலோர்மங்கலம்பாடினர்புலவேர்.

(க௦௯)

பெயர்பெறுமுனிவரெவர்க்குமெண்ணிரண்டார்பேருபசாரமும்வழங்கி
யுயர்வறவுயர்ந்தவேன்சியினுயர்ந்தோனுயர்குலப்பாவையுந்தானு
மயர்வறுஞானவடிவமாய்சின்மாயினெனனுறவணங்கி
யபர்வறுகங்கைமகன்புதம்பனிவுற்றறன்மகன்சினவின்னம்மா.

(க௧௦)

பரிதியுமதியும்வன்னியுமுதலாப்பல்வகைக்குலத்துமுற்பலித்த
நரபதிசூழாதிலபாவரெபெறுவார்நவிலுமுற்பூசைமற்றென்னக்
கருதியவச்சுக்கொண்மரிலொருவன்கங்கையின்நமகன்றெய்வச்
சுருதிமாமகஞ்செய்யுனிதனைநோக்கித்தொன்முனிவரையுநோக்கி.

(க௧௧)

ஆர்கொலோவக்பூசனைக்குரியாராசரிலத்தனீருரையின்
பாரொலந்தத்தங்குடைநிழற்புரக்கும்பார்த்திவ்யாயரையுமுணர்வீர்
தாருலாமார்பிரென்றுமவிதானுமநுமன்மாமதலையோரோக்கிக்
காரின்மாமேனிக்கரியசெந்திகிரிக்கண்ணனுக்குதவெனக்கதித்தான்

(க௧௨)

என்றபோதந்தவேத்தவையிருந்தோர்யாவரும்ருந்துழியிருந்து
நன்றுநான்மறையோர்சிகாமணியுரைத்தநவீதுநல்லுரையென்றார்
சென்றபோர்தோறும்வென்றியேபுனையுஞ்சேதிபபதிசைபாலன்
கன்றினுனிதயங்கருகினுனவதனங்கனலெனச்சிவந்தனன்கண்ணும்.

(க௧௩)

வேறு.

*கொச்சையிடையர்மக்கரிருக்குங்கூத்துக்குனித்துநலவீதப்
பிச்சைதுகருமிவனெமக்குமுன்னேபூசைபெறுவாஞஞ்
சச்சைமறையின்முறையென்னுந்தருமன்புரிந்தமகமென்னுஞ்
செச்சைவடிவேன்முடியாசர்செங்கோலென்னுந்திருவென்னும்.

(க௧௪)

வேறு.

பூபாலவையத்துமுற்பூசைபெறுவார்புறங்கானில்வாழ்
கோபாலரோவென்றுருத்தங்கதிர்ந்துக்கொதித்தோதினான்
காபாலிமுனியாதவெங்காமணிகாரணகவினெய்தியேழ்
தீபாலங்காதபுகழ்வீரகயமன்னசெபாலனை.

(ககரு)

சூரன்குலத்தோர்குபேரன்குலத்தோர்குடர்ப்பாவகப்
பேரன்குலத்தோர்கணமுதலோரிருந்தார்களபெயர்பெற்றபேர்
வீரங்கொலோவரகுசாரங்கொலோசெல்வமிச்சங்கொலோ
பூரம்பூசிப்புவிக்கென்றுமுதுவோர்கள்பொதுவோர்கொலோ.

(ககக)

வேறு.

பாசாமுனிவன்மதலையம்படியேபகர்ந்தனைபழுதிலாமாற்ற
மிராசமண்டலத்தின்மபினுல்வலியாலேற்றமுந்தோற்றமுமுடையோன்
சுராசுரவியக்குங்கஞ்சனைமலைவான்சூரன்மாமகன்வயிற்றுதித்தான்
றராதலமிசையேபிறந்திவன்கற்றதெத்தனயிற்சுராசாலம்.

(ககக)

சொற்றவரன்றுசுகன்றிருத்தாதைசூதிகைத்தோன்றியபொழுதே
பெற்றதாய்தானும்பிதாவுமுன்வணங்கப்பேசலாவுரையெலாம்பேசிக்
கற்றமாயையினற்கன்னியங்கிருப்பக்காரிருட்காளிந்திரீந்தி
யற்றைநாளண்டானவர்க்கெல்லாமரசனுக்கருமகவானான்.

(ககஅ)

சுன்றதாய்வுடவங்கொண்டிளமுருகியினைமுலைத்தடத்தனைத்தமுதம்
பேரன்பால்கொடுப்பப்பொழிமுலைப்பாலோபூதனையுயிர்கொலோதுகர்ந்தான்
சான்றபேருரலாலுறிதொறுமெட்டாததயிருடன்முறெப்பாலருந்தி
யான்றதாய்கண்டிவடத்தினிம்பிணிப்பவணியூலுடனிருந்தமுதான்.

(ககக)

பாடினன்மறுகுபெருநகைவிளைப்பப்பாவையர்மனைதொறும்வெண்ணெய்க்
காடினனவர்கண்முகந்தொறுமெச்சிலாக்கினன்கன்றுமுன்னோட
வோடினனவின்பேரிளங்கன்றையுயிருடனொருதனிவிளனிற்
சாடினனவின்முதுகையும்புள்ளின்றூலுவோடலகையும்பிளந்தான்.

(கஉ௦)

பின்னியகுஞ்சிக்கோவலர்பயந்தபேதையர்பலரையுங்கரிந்த
கன்னியின்மருங்குமோரையின்மருங்குக்*கலையெலாநாணிடைக்கவர்ந்தே
முன்னியின்மச்செருக்கிலமயங்கிமுரிநிற்காமனாமாறு
ன்னியன்ல்லன்மற்றிவன்பெருமையரசிலாரிறியதார்.

(கஉக)

வேறு.

ஆண்டர்க்கெல்லாமரசானவர்கண்டலனுக்கண்டிரினி
துண்டற்கமைத்தபாலடிசிலுண்டானொருநாளொருதானே
கொண்டற்கன்மாரியைமுன்னங்கோவர்த்தனமேகுடையாகச்
சண்டப்பிரசண்டவேகமுடன்றித்தானேறுபித்தானே.

(கஉஉ)

* கலகநாடொறுமிடக்கற்றான் என்றும் பாடம்.

* பம்பிப்பரந்தபுன்மேயும்பசுவின் கன்றுக்கோபாலர்
தம்புத்திராருமபுயத்தோன் நன்மையி னுலொளித்திடுநா
னெம்புத்திராருமெங்கோவினிளங்கன் றின முனைத்தெளிய
வம்பிற்புரிந்தமாரையிவனல்லாவிபாவர்வல்லாரே.

(கடங்)

அதிரப்பொரும்போஞ்சினனோவஞ்சாமைகொலோதெரியாது
மதுரைப்பதியுந்தன்கீளையும்வாழ்வுந் துறந்துவாரிதிவா
யெதிரொப்பிலாத துவாரகையென்றியற்பேர்படைத்தமாரநகரின்
முதிரப்பொரும்போர்த்தம்முனுடனிருந்தா ன்பன்னுண்முாணறுத்தே.

(கடசு)

வேறு.

கஞ்சனனுமாமனெடுகாளையமர்செய்தான்
வஞ்சனையினுலமருமெத்தனைமீலந்தான்
றஞ்சமெனவேமருவதமரிலொருநாளே
மிஞ்சினிகா லுரியமேதினிபுரந்தான்.

(கடரு)

வேறு.

அன்னையுந்தாதை அமருஞ்சிறையதத்துவைக
முன்னிநுமுவர்முன்னோதக்களைமுருக்கஞ்சித்தான்
பின்னொருதமைமன்றனைப்பெற்றதா மிருயசென்றென்
றநிலஞ்சொல்லவைத்தா னிவனைவேறியாவொப்பார்.

(கடசு)

என்றுகொண்டெண்ணிநாவுக்கிசைந்தனவுரைகொல்லா
மொன்றினென்றுச்சமாகவுயர்ச்சிபுந்தாழ்வுந்தோன் நக்
கன்றியமனத்தினெடுக்கட்டுரைசெய்தான்மன்றற்
றென்றலஞ்சொலைசூழஞ்சுதிநாநிடையகோவே.

(கடஎ)

வேறு.

திண்ணியநெஞ்சினனொகிசுபாலன் நன்னெஞ்சுற்றீங்குதோன்ற
வெண்ணியமன்போவையினியம்பிபுன்சேந்தகொலாமெண்ணிபெண்ணிப்
புண்ணியர்வந்தினிதினறஞ்சம்பூக்கழலோன்வேறென்றுமபுகலானாகிப்
பண்ணியதன்புரந்நெடுமபருமணித்தேர்மேற்கொண்டான்பரிதிபோல்வான்.

(கடஅ)

எந்நாட்டிலவனிபருமீண்டியவித்தோல்லவையினிசைத்தசேதி
நன்னாட்டுக்கதிபதியாநடபரலின்மாதநன் னுநன்று
கன்னாட்டும்படியாகவிருவோருமபொருதறின்ககடிதேகென்று
தன்னாட்டமிக்கசிவந்தான்கரியவடிவிற்புனைந்தன்னிழாயோன்.

(கடசு)

சேதிசுலரபதியஞ்செருப்புரிதற்கஞ்சுவதினேதேரிலானுன்
மோதிவலம்புரியுதமுக்கிலிளங்கண்முழங் குவபோன்முரசமார்ப்ப
வேதியோடவையிருந்தவேந்தலாலமதிசயிப்பவிமானந்தோறுஞ்
சோதிமுடியமார்வாநகர்ப்புறத்திலம்புரியத்தொடங்கினோ.

(கடஓ)

* இச்செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லை.

திவருகதிப்பரியுமணிவயிரத்திண்டேருமனிலமென்ன
மதிவருகடகனிமுங்காலாநம்பொருதுகர்முடிகள்சோர
தவனாநபதியுமிருங்கியோம்பெருங்கியோடெகிரிலாத
திகுலநரபதியுஞ்செய்தவமர்சராசரிற்செய்தாருண்டோ.

(கநக)

வேறு.

ரணேமேல்வருகிருபருந்திறல்யானேமேல்வருகிருபருஞ்
சரணமாழகிலேழுமேநிகரென்னவம்புதொழித்தலிற்
ணையாறுநிறைந்தபல்லணியாகியிஞ்சிபசுதுர்விதச்
சனையாவையுமெய்சிவந்தனசுந்தமாமலர்கருகவே.

(கநஉ)

ரிரண்டுவருகினிக்குளுமுயர் தடங்கிரியொப்பவே
'ரிரண்டுவிதத்தினுலுமியம்பலுற்றனவெண்ணில்பஃ
றிரண்டணியுருளினோடுருளசென்றுமுட்டினதீயிழக்
ரிரண்டெகிரிமையுமாறெனவண்டபித்திகலங்கவே.

(கநங)

ங்கமொன்றுடனென்றுசீறுசெருக்கெனுமபடிசேனவாய்
ங்கர்கொங்கணர்துருவராரியர்மகதரொட்டியர்மாவார்
ங்கர்கொங்கதெலுங்கர்சீனர்கலிங்கர்சிக்களர்கௌசல
ங்கர்சோனகாரனவீரதிர்ந்துதங்கனிமன்செய்தார்.

(கநச)

வருவருப்படிசுமபுகொம்புவிதங்கொண்மாமுரசாதியா
ருவர்தம்படைகளினுமுழியெழுந்தகாலெனவதிர் தலான்
ருவியெண்டிசைமுடிமுநிற்பனமத்தவாரணகன்னமுந்
ருவியுநம்புயத்துவானவர்கெய்களுஞ்செவிடானவே.

(கநரு)

டைபடக்கியாகவந்தெதிர்பூதுரந்தரர்யாவருந்
தாடைபடப்பரிவுறுமனத்தொடுதொத்தயுத்தமுடற்றினார்
தையெடுத்தனரிருவரும்பெறுகொடியெடுத்தனர் கொற்றவெம்
தையெடுத்தனர்மாமறைப்பசுபாலனுஞ்சிபாலனும்.

(கநசு)

வலினால்வடிவானினால்வரிவில்லினாலுரைபெற்றவெங்
காலினாலிருவருமுனைந்திருகுன்றமொத்தனதேறினார்
வலினால்வருமத்தயானைகண்மலைவதொத்துமதித்தபோர்
வலினால்வழுவறமலைந்தனர்நுண்மையாவினுநண்ணியார்.

(கநஎ)

வேறு.

வஞ்சினமுடுகவொருவருக்கொருவரெல்லுந்தோற்றலுமின்றி
வஞ்சினமுரைசெய்துள்ளமுமெய்யும்வாகுபூதரங்களும்பூரித்
தஞ்சினர்தமைப்போலினைத்தபினினிவானேற்றுதல்கடனெனக்கருதிக்
ஞ்சனைமுனிந்தோனிவன்முடித்தலைமெற்குதிர்மணித்திகிரியேவினனே.

(கநஅ)

ரவியதிகிரிவீரதைத்துறக்கமேறவிட்டிமிரவியைப்போன்
மவியபகையாமைத்துனன்முடியைவிளங்குகோளகையுறவீசி
பாவினனைத்துநிறைந்தொளிரிதந்தவச்சுதனலெகொள்பாற்கடலிற்
ரீவியவமுதமமாருக்கனித்தோன்றிருக்காஞ்சென்றுசேர்ந்துவே.

(கநகூ)

சேதிமன்னவன் நன்முடியினை நெடியோன் நிகிரிசென் றிரிந்திடவொருபொற்
சோதிமற்றவன் றனுடலினின்றெழுந்த சுடரையும்பிளந்துபோய்மிண்டு
மாதிரமனைத்துமொளியுறவிளக்கிமண்ணளந்தருள்பதமடைய
வேதியர்முதலோர்யாவரும்வேள்விப்போவைவேந்தருங்கண்டார்

(கச0)

சுதொருபுதுமையிருந்தவாவென்பாரிந்திரசாலமோவென்பார்
மாதொருபாகனல்லதிக்கண்ணன்மதிசூலத்தவனலனென்பார்
சோதொருவடிவாம்புன்மொழிகளைஞாக்கறினும்பொறுப்போவென்பார்
காதொருகுழையோனிலாவிலைத்தேர்மேற்கண்டுதங்கண்ணினைகளிப்பார்.

(கசக)

அதிசயித்திவ்வாறிருந்துழியிருந்தோரனைவருமாழியான் நன்னைத்
துதிசெய்த்தருமன்சதன்முதலெவருந்தொழுதகிரிவந்துவந்திறைஞ்ச
விய்யெனப்பொருதவெங்கள்த்திடையவனியாதமாமுனியெடுத்திரைப்ப
மதியுடைக்கடவுள்விமென்முதலாமன்னவரயாவருங்கேட்டார்.

(கசஉ)

ஐவகைவடிவாயெங்குமாய்நின்றவச்சுதனமலனானந்தன்
செய்யொளிதிகழும்* பங்கயச்சுண்ணன்நிருமுகள்கொழுநனைக்காணத்
துய்யசெய்தவத்தத்தருவாசமுனிவன்சேறனுஞ்சுடர்கொள்வையுண்ட
மெய்யுறுகோயிற்றுவாரபாலகாவ்வேதபண்டிதன்நனைவிளக்க.

(கசங)

விலங்கியவிருவார்தம்மையுமந்தகொஞ்சினமுனிவரன்வெதுண்டு
துலங்கியகோயிற்றுவாரம்விட்டவனினோன் அமின்போபெனச்சபித்தா
னலங்கலந்துளவமொளியானதுகேட்டந்தனைநையெதிர்கொண்டு
கலங்கிதுவாரபாலரின்சாபங்கடப்படுத்தக்காலமோவென்றான்.

(கசச)

என்றனுமுனிவன்பரிந்திவரெழுதாலின்புதுமன்பாய்வருது
லன்றிழும்மடங்குபகைவராய்வருதல்லத்திக்குன்பதமனுகார்
மன்றலந்துளபமாலையென்னமலர்மகன்மகிழ்நாமலரைக்
கன்றியமறையோன்சாபநீர்கடக்குங்கருத்துமற்றியாதுகொலென்றான்.

(கசரு)

மற்றவரினைவன்மலரடிவணங்குவான்பிறப்பேழுறமாட்டே
முற்றுமுப்பவமுமுனக்குலெம்பகையாயுற்பவித்துன்பதமுறுவேம்
வெற்றிகொண்முதிர்போர்நெமியாயென்றார்விமலனுக்கொடியவெஞ்சாப
மற்றிடுமவகையவ்வரவர்க்களித்தானசாராயவருமவந்துத்தித்தார்.

(கசசு)

இரணியனிரணியாக்கனென்றுரைக்குமியற்பெயரிருவருமெய்தி
முரணியகொடுமையுரிந்துமூவுலகுமொய்ப்புடன்சவர்த்திநோரி
ரைணியிழல்போரைவரியுருவாயச்சுதன்நாணிலங்குமித்துத்
தரணியினுகாரம்பிளந்துமுன்னுகத்திறன்பகைசெகுத்தனன்பின்னும்.

(கசஎ)

அரக்கர்தங்குலத்துக்கதிபதியாகியாண்போய்மிண்டுமங்குரித்துத்
தருக்குடனவர்களிருவருமுறைபாற்றம்பியுந்தமையனுமானார்
சிரக்குவையுடனேபுயவரைநிரையுஞ்சிந்தவச்சிந்துவினிடையே
சரக்குவைசொரிந்தானமலன்வவுகத்தத்தசாதன்றன்வயிற்றுதித்தே.

(கசஅ)

* பங்கயச்சாணஞ்சிந்தனுஞ்சிந்தையனுதி, துய்யசெய்தவத்துத்தருவாசமுனிவன்நெழு
வருகாலையைஞ்ஞத் என்றும் பாடம்.

கநல்லுகத்திலிறைவனுக்கண்ணோரிருவருங்கிளாருராயெய்தி
கனர்வஞ்சக்கஞ்சமாமனுமிம்மைத்துன்னுனுமாய்மன்னோ
தையிலுணர்வீரென் றுகொண்டிரைத்தாண்டித்தசித்துணர்ந்தருண்முனியு
மன்னவையினிருந்துளோரொல்லாமலனைத்துதித்ததிசயித்தார். (கசக)

மன்விதூர் றுரோணேழுதலாம்விசிலாவுணர்வுடைவேந்தர்
னர்மனத்திற்புகழுற்றுடலநயனநீர்மல்கநாக் குழறிப்
புனர்புகழ்ந்துபாவினர் பாவிப்பைந்துழாய்கழ்மலர்ப்பாதஞ்
னர்கருதிக்கெட்டொணுதொளிநஞ்சுடர்மணித்துய்யமசோதியையே. (கரு0)

பொழுதமலனருஞ்சினமொழிந்தாங்கருளுடையறத்தின்மைந்தனைப்பார்
பொழுதரசரானவர்க்கெல்லாமிருஞ்சிறப்புதவுகெண் றிசைப்ப
பொழுதுணருமுனிவரன்பணிபான்முறைமுறைபூசனைபுரிந்தான்
ப்பொழுதொளிகூர்வெண்ணிலயிமிழுதிசுலத்துதித்தருண்மன்னன். (கருக)

நமறைமுறையாலாசனைமுனிவரவைவருமாசொற்றருளித்
நிறிபாபயிலுந்தத்தமவிபினஞ்சார்ந்தனர் தகவுடனமீளக்
முதிலனைபமேனியங்கருணைக்கண்ணனுங்கிளையுடன் றுவரைத்
நந்தாடைந்தான்சென்றுவன்றிறல்கூர்சேதிப்பெரும்பகைசெகுத்தே. (கருஉ)

வாவெங்கொடியோனாதுயாவுள்ளவாசுநந்தநந்தாடைந்தார்
டனுமயாகசேனனு முதலாம்வேந்தநுந்தம்பதிபுகுந்தார்
சனத்தடக்கைகச்சலியன்முதலேர் கிளையுடன்றம்புரஞ்சார்ந்தார்
வருமுதன்மைப்பாண்டவர்கடம்பார்ப்பண்புறத்திசுத்தப்பாண்டுநந்தார். (கருங)

ஞ்ஞலத்தவர்க்குமுனிசுலத்தவர்க்குமும்மதக்கைம்முகக்களிற்று
சுலத்தவர்க்கும்வான்சுலத்தவர்க்கும்வரம்பிலாவகைக்கலைதெரியு
சுலத்தவர்க்கும்பொருளெலாநல்கிராடொறும்புகழ்மிகவளர்வான்
சுலக்கதிர்போலேந்தொளிசிந்தான்மண்ணித்தருமாசனுமே. (கருச)

இராசகுபச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் கருஉ.

சுதுபோர்ச்சருக்கம்.

— (0) —

னமாகியபாம்பாவமிழ்தமாபந்நிறுமபக்காகி
னமாயுடன்வாயுவயத்தேயுவாய்வனமுமாய்மண்ணாகித்
னமாமறைமுறைமையிற்பற்பலசரசரங்களுமாகி
னமாயிவையனைத்தையுமுநுப்பினுலேந்தினுனையாண்டோன். (க)

வேறு

தாமரையனைபசெங்கட்டாணிபனிராயசூய
மாமகமுற்றித்தங்கண்மாதகர்புகுந்தபின்னர்
நாமருபனுவன்மாலநாகவேறுயாத்தசெல்வக்
கோமகனினுளோடுங்குறித்ததுகூறுவற்றும். (உ)

* கதிர்போற்றேயந்தொளி என்றும் பாடம்.

கணைவரும்வரிவில்வாழ்க்கைக்கடுங்கனலையதோற்றத்
துணைவருந்தானுங்கங்காசுதனும்ற்றெவ நஞ்சுமு
விணைவருமாசரில்லாவிசலரியேறுபோல்வான்
கணைவருமோதைமுதூர்க்கிளர்நெயிம்புரிசைபுக்கான்.

(ந)

சென்றுழியெவ நுந்தத்தஞ்செழுமனைபெய்திவாசந்
துன்றியவமளிகங்குறுயில்புரிந்தெழுந்தினை
நின்றவெம்பரிதித்தோற்றந்தொழுதுந்தநியமமுற்றி
வன்றிறலசன்கோயின்மன்னவைவந்துசேர்த்தார்.

(ச)

இறைஞ்சியவேந்தர்க்கெல்லாமிநுப்பளித்தெதிர்த்தவேந்தர்
நிறஞ்செறிசூருதிவேலானினைவினோடிருந்தபோது
லறஞ்செறிதானம்வண்மையாலிலாதளித்துநாளுந்
புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்வான்பூபதிக்குரைக்கலும்முன்.

(நி)

தாதவிழ்குவனாமலைத்தருமன்மாமதலைபெற்ற
மேதருவேள்விச்செல்வம்வேந்தரிலயாவர்பெற்று
ரேதளவவன்றன்வாழ்க்கையாரினியெதிருண்டென்று
பாதகநினைவைத்தானும்பகர்த்தனன்பரிவுகடா.

(ஈ)

விதரணவீனோதன்சொன்னவார்த்தையுமவேந்தர்வேந்த
னியமுமொன்றுயிற்றளியற்கையைச்சூனிகண்டு
புதைநகமடங்களுநம்புறஞ்செலாதொடங்குமாளான்
மதகரிவிமோவென்றன்வசையிசையாகக்கொள்வான்.

(எ)

சொல்லிடைநஞ்சுகக்குந்துன்மதியுடையதம்பி
வில்லிடைநின்றதம்முனவெம்மனங்குளிக்கச்சொன்னு
னல்லிடைநிறைந்தேனுமமுதவென்கிரணத்தங்க
ளெல்லிடையிரவிறுன்னளெவ்வுழிநிகர்க்குமன்றே.

(அ)

தமையனுந்தம்பிசொன்னதன்மையையுணர்ந்துநீதி
யமைதருதந்தகேட்பவவன்பெருந்தாதகேட்பக்
கமைபெறுவிதுசன்கேட்பக்கார்டுக்கக்கன்ன்கேட்ப
விமையவன்றுரோணன்கேட்பயாவநங்கேட்பச்சொல்லான்.

(ஈ)

இந்திரன்முதலாவள்ளவிமையவாரசிறப்புச்செய்யச்
சுந்தரப்பொற்றோள்வேந்தர்தொழில்புரிந்தேவல்செய்ய
மந்திரமுனிவாள்வேள்விமறைநெறிமுறையிற்செய்யத்
தந்திரவள்ளச்சேனைத்தருமனேதலைவனுனான்.

(க)

இனியவன்சின்னாட்செல்லினெம்மனோர்வாழ்வுக்கொள்ளுந்
துணைவரும்புரவித்திண்டேர்ந்தணைவருஞ்சுராணர்
முனைவருகர்முள்வேலைமுனையிலேகனையினல்லா
ளனிவாவயிர்த்ததபோதுநவியமுமடியுமன்றே.

(கக)

போது றனிரைந்துமற்றப்புவலன்செவ்வய்யாவும்
பேது தக்கவாந்திலேனெற்பின்னையார்முடிக்கவல்லார்
மோது றப்பொருதேயாதன்மொழியொணவஞ்சமொன்று
திது றப்பிரிந்தேயாதல்கொள்வதேசிறதையென்றான். (கஉ)

என்னலுமுரியதம்பியெழுவுதேகருமயின்றே
செந்நெலின்வானைபாயுஞ்செல்வநாடுடையகோமா
னென்னலங்கெய்தவீமனகைத்ததுநேயமான
கன்னலின்மொழியான்முரல்களைத்ததுங்கண்டிலீரோ. (கங)

எத்தனைதரணியேந்தர்யாகநல்லிழாவில்வந்தா
ரத்தனைபேரில்யாமுமொருவராயடங்கநின்றேநங்
கொத்தனையுகளுநன்னீர்க்குருநிலக்கோமானந்த
முத்தனையன்றிப்பின்னையாரையேமுதன்மைசெய்தான். (கச)

நந்தகோமகனுக்கெல்லாநல்கியமுதன்மைகண்டு
வந்தகோவெள்ளஞ்சேவாய்திறவாமணிற்ப
வெந்தகோவிலனுக்கிந்தமுதன்மையென்றெதிர்த்துமாற்றந்
தந்தகோமடியுமாசுசமரமும்கவியைப்பித்திட்டான். (கரு)

தன்புயவலியுநாங்குதம்பியர்வலியுமாயன்
வன்புயவலியுங்கொண்டேமண்ணெலாங்கவாவெண்ணி
யின்புயச்சிகரிமன்னர்யாரையுந்தன்கீழாக்கி
மின்புயலையான்மேன்மைவினைக்கவேவேள்வியுசுத்தான். (கசு)

எல்லியல்பரிதியன்னயதுகுலமன்னன்றனுஞ்
சல்லியமிருபேர்செய்யச்சல்லியன்றன்மேற்சென்றான்
சொல்லியகருமம்வாய்ப்பச்சூழ்வலைப்படுத்திக்கொண்ட
வல்லியமென்னச்சூழ்ந்துமலைவதேகருமமென்றான். (கௌ)

வேந்தனுமொருப்பட்டந்தவெண்ணெய்வாய்க்கள்வன்மீளப்
போந்திவர்தமக்குமின்றுபொருதுணையாகமாட்டான்
சாந்தனிகுவவுத்தோளான்சல்லியன்வலியன்றிப்போ
தாந்தகவெண்ணில்வல்லேயவவரையடர்க்கலாமே. (கஈ)

வஞ்சனைகொண்டேயாதீவ்வாரணமணித்தேதர்வாசி
நஞ்சனையவராலாதனையேயழித்தலவேண்டுங்
கஞ்சனைமலையவெண்ணிக்கரியபேய்முலைப்பாலுண்ட
நெஞ்சினனெய்தாமுன்னரீர்சிரைந்தெழுமினென்றான். (ககூ)

வெஞ்சிலைகுனித்தோரம்பியான்விழிவெகுண்டவேந்த
ரெஞ்சிலிண்புகுவாலல்லாயாவரெய்திர்க்கவல்லார்
வஞ்சனைகொண்டுவெல்லமதிப்பதுவாளால்வெல்ல
வஞ்சினமாயினன்றேவென்றனங்குக்கோமான், (கஉ)

யாவ நமொழிந்தவார்த்தையின்புறக்கேட்டுப்பின்னுந்
தாவ நுபுவித்திண்டேர்த்தானையான்சுருனிசொல்வான்
மேவருகன்னன் நிவிண்னுளோரெதிர்த்தபோதுங்
கோவநுமுன்நிலாணைக்கொடுஞ்சுமர்வெல்லலாமோ.

(உக)

இடிப்பிணப்பகனைவைவேலிகற்சராசந்தன்நன்னை
நெம்பிணப்புயத்தால்வென்றிகரிலாவிமனிர்க்கு
கம்படைப்பெருமையால்வெங்காணலாமென்பராயிற்
றொம்படைத்தடக்கைவீரர்க்குத்தரஞ்சொல்லலாமோ.

ஐ(உஉ)

* துப்புறமுதச்செவ்வாய்த்திரொபதிதுணைத்தோள்வேட்டுக்
கைப்பச்சிலையினோடிக் கால்கலங்கிவிழ
மெம்பச்சிமுனியாய்வந்தவிசயன்விலவளைத்தபோது
மிப்பொழுதிருந்தவீரர்யாவநுமிருந்திலேமோ.

(உக)

இப்பிறப்பொழியின்னுமேழெழுபிறப்பினு
மெப்பிறப்பற்றீதித்தருமனைவெல்லமட்டோ
மொப்பறப்பிணைத்ததோளாயுபயமெங்கேனுமொன்றாற்
றப்பறச்சூதுகொண்டுசெதிப்பதேகருமென்றான்.

(உச)

தன்பெருமாமன்சொல்லத்தரணிபன்றம்பிதாஅம்
வன்பெருஞ்சேனைகொண்டிலைவதற்கவர்க்காஞ்சா
ரின்பெருநேயமிக்கவிவன்மொழிப்படியேமாயப்
புன்பெருஞ்சூதுகொண்டுபொருவதெய்தியென்றான்.

(உரு)

கோமகனெஞ்சநாவுஞ்ஞாரிந்துபேருவகைகூர்ந்து
மாமனைத்தவிசின்கண்ணோவருதியென்றிருத்திக்கொண்டு
பாமருபனுவனமலைப்பாண்டவர்தம்மைநினைக்க
காமருசூதால்வெல்லுங்கருத்தெனக்குரைத்தியென்றான்.

(உசு)

மன்னநின்செல்வக்கோயினம்ண்டபமொன்றுதேவர்
பொன்னுலகினுக்குநிலையென்பதோரொற்பிற்புறகப்
பன்னுநாற்சிற்புறகுன்றப்படுறெழில்நினைஞர்தம்மா
னன்னிலவிவிடிண்டாகநாளையெயிற்றுநிற்ப்பாய்.

(உஎ)

மண்டபங்காணவெம்முன்வருகவென்றழைத்துவந்தாற்
கண்டுகண்களித்துமற்றக்காவலரிருந்தபோதிற்
புண்டாவிசாலநெற்றிப்புரவலபொழுதுபோக
வண்டரும்விரும்பும்வன்சூதாதிதும்வருகவென்பேம்.

(உஅ)

அதிர்முரசுயர்த்தகோவுமையெனத்துணியும்பின்னை
மதிமுனியற்கைத்தாசுமாயவெஞ்சூதுதன்னால்
விதியென்பொருதுவாழ்வுமேதகுமாசுந்தங்கள்
பதிமுதற்பலவுந்தோற்கும்படிசெகுத்திவெலன்றான்.

(உக)

இன்னதேகருமமென்றென்றினோருநம்விநழந்துசொன்ன
ரன்னதேகருமமாகவவ்வழியொழுதூரீரான்
றன்னதேயாகுமிந்தத்தலமெனுங்கருத்தான்மாமன்
சொன்னதேதுணர்ந்துமாற்புந்தோள்களும்பூரித்திட்டான். (௩௦)

வில்லினுலுயர்ந்தவென்றின்னூரீரோக்கிக்கொற்ற
மல்லினுலுயர்ந்தபொற்றோள்வலம்புரிமாலேவேந்தன்
வல்லினுலுபாயஞ்செய்யமாதுலனுரைத்தவெல்லாஞ்
சொல்லினுவனுங்கேட்டுச்சொல்லெதிர்சொல்லனுற்றான். (௩௧)

வையமுமாசம்வாழ்வும்வாங்குகைகருத்தேயாயிற்
பொய்யபடர்சூதுகொண்டிபுன்மைபிற்கவரவேண்டா
வையநின்றந்தையோலையவருக்கெழுதிவிட்டான்
மெய்யுறமறுத்துச்சொல்லார்வேண்டினதருவரன்றே. (௩௨)

தந்தைதன்னேவலாலேதருமனுந்தம்பிமாரு
மிந்தமண்ணுடல்கைவிட்டெரிகழகானஞ்சீர்வர்
முந்துறதுமதேயாகுமுழுதுமவாழ்வெழுதுஞ்செம்பூட்
பைந்தொடையாசர்கேட்டாற்பாவமும்பழியுமாகா. (௩௩)

திதினல்வரித்துநெஞ்சந்தீயவராடுமாயச்
சூதினல்வென்றுகொள்கைதோற்றமும்புகழுமன்று
போதினன்முகனுமாலம்புரிசடைபவனுங்கேள்வி
யாதிரான்மறையுமுள்ளவளவுமில்வசையறாதே. (௩௪)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரியெழுமனத்தனுகி
பொன்றிபகேண்மைத்தந்தைக்கொருபடைவாரமுண்டோ
வன்றிறன்மைந்தர்வாழ்வுவாங்கியின்றெமக்குத்தந்தாற்
புன்றொழில்வசையெயன்றிப்புகழ்கொலோபுகலவதம்மா. (௩௫)

நினக்கிதுதொழிலாலென்றுநேயமுமவர்கண்மேலே
யெனக்குயிர்த்தந்தைதீயென்றியாநுனைமகிழ்ந்துகாண்ப
னுனக்குமுன்சீரோக்குறாநுமுண்டியும்வாழ்வுமிக்கே
மனக்கருத்தங்கேபென்றான்மாசுணத்துவசுனமாதோ. (௩௬)

மைந்தனங்குரைத்தமாற்றமனத்தினையீரப்பின்னும்
வெந்தெறல்விதூரனுற்றுவளம்புவனென்பமாதோ
புந்தியின்மதுவிலாதோப்புதல்வரிலொருசுரன்பு
தந்தையர்க்கிலையென்றாயாநுமத்தந்தையன்றே. (௩௭)

நீங்களுமவருநேயநெறிமுறைதவறுதென்றும்
வாங்குநீருத்தையாடைமண்ணின்மேல்வாழ்தனுற்றும்
பாங்கலாவாசரெல்லாம்பணிந்துதும்வாயினிற்
ரோங்கியபுகழுமவாழ்வொருப்படவளருமன்றே. (௩௮)

உங்களினவருநீருமுளம்பிரிந்தெதிர்த்தீராணம்
றங்களினதிரந்தாரம்மாசூருகுலத்தலைவன் னுப்
பொங்களிநிகழங்கஞ்சப்புவவலனொழிவுகண்ட
திங்களினுயர்ச்சிபோலத்தெவ்வருந்திகழ்வரன்றே.

(௩௯)

ஆதலாது நுதிசொன்னே னுமுறைதெரிந்துகோடி
யேதிலார்போலயா னுமினியுனக்கியா நுஞ்சொல்லேன்
றீதலாதுணராவஞ்சச்சிந்தையார்பரிந்துகூறுங்
கோதலாது னுக்கிங்கேலாதெனச்சிலகூறினானே.

(௪௦)

நிறுத்தறம்வளர்ப்போனெஞ்சினிதிபுங்* குரவரேவன்
மறுத்தெதிருரைக்குமென்பால்வலிவுநீவரைந்துகண்டாய்
செறுத்தவராவினொள்வாயடியனென்செய்ததெல்லாம்
பொறுத்தருளென்னக்கையாற்போற்றினன் முறுவல்செய்தான்.

(௪௧)

செழுந்திருவிநும்புமார்பன்செப்பியகொடுமைகேட்டு
விழுந்திரண்மலைத்திண்டோள்விதுர னுமவெகுண்டுமுன்னித்
தொழுந்தகைமௌலிவேந்தன் சூழ்ச்சியிற்சைசவுறாம
லெழுந்து தன்கோயிலபுக்காணிகலரியேறுபோல்வான்.

(௪௨)

புரிவிலாமொழிவிதுரன்போகலும்புரிவிலான் னுஞ்
சாரிவிலாவஞ்சமாயச்சுகுனியுந்தம்பிரமாரும்
விரிவிலாமனத்தோடெண் னுமவிசாரமேவிசாரமாக
வரிவிலாவினை வினீண்டோர்மண்டபஞ்சமைக்கவென்றான்.

(௪௩)

பெருந்தகையேவன்மாற்றம்பிர்ப்படமுற்பட்டோடி
யிருந்ததொல்வேந்தர்த்தகமிருக்கையினிபன்றவெல்லா
மருந்திறன்மள்ளரா லுமணிமணித்தேரினலும்
பெருந்தவேகொணர்வித்தாங்கட்பெருங்கவரியற்றினாரே.

(௪௪)

சங்கையிலிசிற்பநுண்ணூற்றபதயர்தாவுகாச்
செங்கையினமைத்தகோலச்சித்திரத்தூணாரட்டி
யங்கையிலருணரத்தந்தனிகொருத்திரமுமேற்றிக்
கங்கையினுயர்த்தமுத்தின்சுற்றையன்முற்றும்வேய்த்தார்.

(௪௫)

ஒவியஞ்சிறக்கத்தீட்டியொண்டொடிசினாத்துச்செஞ்சொற்
காவியமாக்கட்டெல்லாங்கூத்துறுகவினிற்றுகி
வாவியபுரவித்திண்டோர்மன்னவனினைவுக்கேற்ப
வேவியவினைநூற்றம்மா லியல்புறச்சமைந்ததன்றே.

(௪௬)

மன்னவைக்கானபைம்பொன்மண்டபஞ்சமைந்ததென்று
தன்னவைக்குரியோர்சொல்லச்சுகுனியுந்தா னுநோக்கிச்
சொன்னவைக்கேற்றதென்றுதொழுதுததைதன்பான்
மின்னவைத்தொளிரும்வேலானமேவினன்னவினம்பலுற்றான்.

(௪௭)

* குரவன் சொல்லை என்றும் பாடும்.

அரும்பெறலைகேட்டியடியனைன்கருத்து முற்றக்
கரும்புயறவழுஞ்சென்னிக்கதிர்மணிக்கூடமொன்று
பெரும்புகழ்நகரின்னஞ்சுமைத்தனன்பெருமைகாண
வரும்படினதொன்றேவுந்மைந்தரைவிரைவினென்றான்.

(சஅ)

மகன்மொழிநயந்துகேட்டுவாழ்வுறுத்தைதானு
மிகநயந்துருகில்லவிரகினால்வெல்லுற்றீ
* ரகநெடும்போர்செய்தாதுமைவரையடர்க்கொணு
சகுனியையன்றிவேறாந்தரவல்லாதரணியென்றான்.

(சக)

வழியிலாவென்றிவேந்தன்விதானையழைத்துநீபோய்
மொழியிலாருல்கின்மற்றுன்மொழியினைமறுக்கவல்லார்
பழியிலாவிசைகொணீதிப்பாண்டவர்வந்துன்மைந்தர்
வழியிலாயொழுகும்வண்ணமருட்டிகொணர்தியென்றான்.

(ரு0)

தம்பியர்விழைவாற்கூடஞ்சமைத்தபோழுகுநாண்
விம்பர்வந்தமையுமெய்தியேசுகவிரைவினென்னப்
பைம்பொனினேலேமீதுபண்புறவெழுதியின்னை
மெம்பியுமேசுகென்றானேவலிவனும்போனான்.

(ருக)

காரனக்களிறுசுற்றக்காற்றெனப்புரவியீண்டத்
தேரினுக்கொருவன்றன்னச்சிலம்பெனத்தேர்க்குமு
வீரரிற்பலநம்போற்றவிதானுமிரண்டுநாளார்
பாரினுக்குபிரேபோலும்பாண்டவர்நகரிசேர்ந்தான்.

(ருஉ)

வேறு.

புரியுமொண்கதிர்க்கினுறுபொலிசினுற்பொன்னுலகாமென்ன
வரியபைம்பொனின்மணிகளினிறைந்தசீரளகைமாநகரென்னத்
தெரியுமன்புனறங்குடியிருப்பதோதெய்வவான்பதியென்ன
விரியும்வெண்கொடிப்புரிசைசூழ்வளநகர்விழிகளித்திடக்கண்டான்.

(ருங)

ஊடெலாநறும்பொய்கைநீள்வாவிபினுடம்பலமலர்வூவின்
றோடெலாமெழுசுரும்பினமதுகாச்சொல்லெலஞ்செழுங்கீதம்
பாடெலாமிளஞ்சோலைமென்பொங்கரிப்பனைபெலாந் துழிலோசை
நாடெலாநெடும்புனல்வயல்கழனிபின்புவெலாம்பினைசெந்நெல்.

அருகெலாமணிமண்டபமவிரோளிரங்கெலாஞ்சிலம்போசை
குருகெலாம்வளர்பழனம்புள்ளொலாங்கூடவின்புறவூடன்
முருகெலாங்கமழ்துறையெலாந்தரளம்பெண்ணுத்தெலாநிலாவெள்ளம்
பருகெலாம்புனன்தியெலாநீரெலாம்பங்கயப்பசங்கானம்.

(ருரு)

ஆனகம்பலமுழங்கவந்தெதிர்பணிந்தாதுலர்க்கமுதன்ன
போனகம்பரித்திருநெடுஞ்சாலையெழுந்தமாமறுகெல்லாம்
வானகத்தனையமையுமென்றும்பருமண்ணின்மேல்வரவெண்ணு
ஞானகஞ்சுகனகரினையெவ்வனேநாமம்பியப்பதுமனனோ.

(ருசு)

* அகநெடும்போர் என்றும் பாடம்.

வந்தனன்சிலைவிதூரனென்றேழுமுன்வந்தவருரையாமுன்
றந்தைதன்றனிவரவறிந்தினோரு நந்த நமனுமெதிர்கொண்டார்
சிந்தைபன்புடன்றொழுத்தொழமைந்தரைச்செங்கைபாற்றழி இக்கொண்டே
யந்தமைப்புலிகண்டபைங்கடலெனவவனுமெய்துளிர்ந்திட்டான். (ரு௭)

கொண்டுதந்தையைத்தாமும்வண்கொடிமதிற்கோபுரநெடுவீதி
யண்டராலயமெனத்தகு கோயில்சென்றடைந்தபிண்டல்வேந்தர்
வண்டுதாமரைமலரெனச்சமுலுமாமலாடிபணிந்தேத்தக்
கண்டுவாழ்வுடனவர்க்கருள்புரிந்துதன்கருத்தினுல்விடையீந்தான். (ரு௮)

தானுமைத்தரோரைவருமொருபுடைதனித்திருந்துழிவண்டு
தேனுகர்ந்திகைமுரல்பசுந்தொடையவான்றிருத்தகமொழிகின்றான்
* கோனுவந்துதன்றிருமுகமெழுதிக்கொணர்கமைந்தரையென்ன
யானுவந்தனனேவலாலமைத்தந்தக்கேதுவுமுளாதன்றே. (ரு௯)

நீபுரிந்தநல்லேவன்வியின்கடன்கழித்தியாவநடுநீமாடக்
கோபுரநதிசூழ்முடையிலவளநர்க்கோரிலிப்புக்கனமாக
நூபுரந்திகழிணையடிபாம்பைபயிரோக்கருங்கனிவகொண்ட
மாபுரந்தரவெனவென்றிருந்தனன்வலம்புரிமலர்த்தாரான். (௯௦)

தம்பிரமாரொடுத்தகையிலாத்துன்மதிச்சுருளிதன்னொடுமெண்ணிக்
கும்பமாமணிநெடுமுடிநிரைத்தவண்குடபொருற்றமைக்கென்ன
வம்புராசிசூழ்மண்டலத்தரசெலாமடங்குபோலையத்தாசு
வம்பராலயநிகரெனச்சமைத்தனரொட்பநாலுணர்வுற்றேர். (௯௧)

பெற்றதந்தையோடுள்ளுமுணர்வெலம்பேசுமண்டபந்தன்னிற்
கொற்றவன்சூடியுக்கும்பொழுதுண்ணையுங்கூட்டிமன்னவைமுன்னர்
மற்றமாதுவெள்ளசுமோவஞ்சமோமாயமோவகுத்தாங்குக்
கற்றகுதுநின்னுடன்பொருநினைவினைகருத்தினித்தெரியாதே. (௯௨)

திருதாரட்டிவன்றிருமுகமிதுவெனச்சென்றிறைஞ்சினன்வாங்கி
விரதமாக்கமென்றிறித்தற்பேணுவான்வினைஞர்கைக்கொடுத்திட்டா
னிரதமாற்றமங்கெழுதியபடியினுலிபம்பலுமதுகேட்டு
வரதனும்பணிப்புறுதொழில்பாவர்நாமறுக்கவென்றுரைசெய்தான். (௯௩)

மூத்ததாதைதன்னிலையுமிளையவன்மொழியுமொத்தமைகோக்கி
வார்த்தைவேறுமற்றொன்றையமுறாத்திலன்மனுநெறிவழுவாதோன்
சேர்த்தநாகவெங்கொடியவன்கொடியவன்சிந்தையினிலைதோன்றக்
கோத்தகோவைவன்றாயினுந்தகுவிதோகுருகுலந்தனக்கென்றான். (௯௪)

அடியுமானமையும்கவலிமைபுஞ்சேனைபுமழ்ச்செவ்வெறியுந்தத்தங்
குடியுமானமுஞ்செல்வமும்பெருமைபுங் குலமுமின்பமுந்தேசம்
படியுமானமையொழுக்கமுட்புகழுமுன்பயிற்றகல்வியுஞ்சேர
மடியுமானமதியுணர்ந்தவர்குதின்மேல்வைப்பரோமனமவைவார். (௯௫)

குழகராயினமடந்தையர்க்குருகுலோர் குறிப்பிலாமைபினுறும்
பழகுவார்க்கச்சிந்தைநாய்தாங்களேபர்க்குமா ஹனாராம
லழகுபேறிவாகவெகொண்டவரததொழில்புரியாமற்
கழகமாடவும்பெறுவோவிதனினுங்கள் ஓணணிதினமே.

(௭௬)

மேதகத்தெரிஞான நூற்புலவரும்*வேத்து நூலறிந்தோரும்
பாதகத்திலொன்றென்னவே மன்னமேபலபடப்பழித்திட்டார்
தீதகப்படுபுன்றொழிவினைஞரிந்சிந்தனைசிறிதினறித்
தோதகத்துடனென்னையோசகுனிதன்குதினுக்கெதிரென்றான்.

(௭௭)

தன்கருத்தினினிகழ்ந்தவாறிம்முறைதருமன்மைந்தனுக்கறி
யென்கருத்தினுற்பெறுவதென்விதிபின்பாவரேயெதிரெல்லவார்
மன்கருத்தையுமவன்றிருவுளநிகர்மகன்கருத்தையுநோக்கி
நின்கருத்தையுரைபெனவிதரனுநிகழ்ந்தனவுரைக்கின்றான்.

(௭௮)

இங்குரீயெனக்கியம்பியயாவையும்யா னுமன்னவர்கேட்ப
வங்குரீர்மையின்மொழிந்தனென்மொழியார்கொலோமதிக்கிற்பார்
பொங்குரீர்நடைப்பூதலத்தலைவகேள்புனைந்தின்னரிதயத்துத்
தங்குரீர்மையின்புரிகெனப்புதல்வனைத்தந்தையுந்தகச்சொன்னான்.

(௭௯)

அன்றுதாழ்புனற்றுறையினிற்கழுநிரைத்தரியவஞ்சனைசெய்தான்
குன்றுபேரலுயர்வாழ்மனைக்கொடுந்தழல்கொளுத்திவன்கொலைகழ்ந்தான்
வென்றுசூதினில்யாவையுங்கவாவேவிரகலுழைத்திட்டா
னென்றுதானமக்கன்புடைத்துனைவனுயிருந்ததவ்விசுலானே.

(௮௦)

முனையிலேயுயிர்கொல்வதோர்கடுவிடமுற்றிவன்காமேறி
வினையிலேதுசெய்யாதுமற்றவருடன்விழையுநன்பினிவேண்டா
வனையிலேதமேபுரிந்துமேன்மலைத்திடுமவன்படைகொடுமோதித்
கனையிலேநமக்கிருப்புளதென்றனன்காற்றருள்குறன்னான்.

(௮௧)

தேறலார்தமைத்தேறலுந்தேறினர்த்தேறலாமைபுமென்று
மாறலாருடன்மலைதலுமாறுடன்மநவீவாழ்தலுமுன்னே
யாறலாதனவரசுருக்கென்றுகொண்டாசநீதியிற்சொனரை
கூறலாதனசொல்வதென்செல்வதென்கொடியவனருகென்றான்.

(௮௨)

விசையனில்வகைமொழிந்ததுமுந்துறுவீமன்மாற்றமுங்கேட்டே
யிசைபெறும்பெயர்நகலனுந்தம்பியுமேகுதறகாதென்றார்
வசையறும்புகழ்த்துனைவரின்ஹரைத்தேவார்த்தையாயினும்பெற்ற
வசைவிலன்புடைத்தந்தைசொன்னுப்படுதோவென்றனனஞ்செய்வான்.

(௮௩)

ஆவியாரிலேபெறுபவரீதிகூரியவான்புகழன்றிப்
பாவியானதங்கணுசுறாதொழியினும்பலித்திடுநினைவின்
மேலியாளுடையன்வந்திருக்கமேல்வேரீவண்டெழுமன்றற்
காவியார்தொடைக்காவலனைவனுமறுப்பதுகடனன்றே.

(௮௪)

* வேதனுலென்றும் பாடம்.

நாளையேகுதுமெந்தைவாழத்தினகர்க்கெனத்தருமன்றன்
காளையேவலின்முரசுறைந்தெங்கணுங்காவலாகும்க்கொண்டார்
வேளையேறியவரும்படைத்தலைவருமேல்வரும்புனனுடு
வாளையேறுதண்பழனநாட்டெறிபடைமன்னரும்வந்துற்றார்.

(எடு)

மாதுரங்கமணிநெய்தீர்தோர்மதவாரணம்வயவீரர்
சாதுரங்கமுந்தந்திரத்தலைவருந்தாணிமன்னருஞ்சூழ
மீதுரங்கவின்னெழுபெருஞ்சேனைசூழவேந்தன்மாநகாற்ற
போதுரங்கமுநெளிந்தனபெற்றலை*பொருமையினிருநான்சும்.

(எசு)

ஐந்துபூதமேரிகரனப்புலன்களோரைந்துமேயேதிரென்ன
வைந்துகாவுமேபொருவெனப்பணிமுடியைந்துமேநேர்நென்ன
வைந்துவாளியேயுறழ்வெனவேள்வியோரைந்துமேபொப்பென்ன
வைந்துவாசமேதரமெனவைவருமைந்துதேர்மேல்கொண்டார்.

(எஎ)

விழியினெஞ்சின்வானெருப்பினீதித்தியின்விதிபடைப்பினிற்றேன்றிப்
பொழியும்வெண்கதிரைவகைமதியும்பொழுதுதித்தனவென்ன
மொழியுமைந்துபொற்றனிக்குடைநிழற்றினமுழுமதிவடிவின்
ணிழியும்வெண்கடர்கதற்றையிற்சாமாமிரட்டினவிருபாலும்.

(எஅ)

மைத்திறத்தினின்றதிர்வனமுதிர்வனவரைத்திறத்தினுமோங்கு
மெய்த்திறத்தனவெழுதிறத்தினுமிகவிவெனமததாரை
யெத்திறத்தினுட்பொருதொழில்புரிவனவேழுறுப்புறத்தாழ்ந்த
முத்திறத்தனவண்ணலப்பிறப்பினமுரிவெங்களியானே.

(எசு)

வன்றபோதனரினுமிருபொறையனவலனுயர்வனவெண்கோ
வென்றபோதுகத்தாளையின்பெருமையெய்வனம்புகல்சிற்பா
ரின்றபோதுடன்முகிலிடைமறைந்ததுநிரைநிரைநெறிப்பட்டுச்
சென்றபோதுவெம்படைக்கடந்தெய்ததோர்சேதுபந்தனம்போலும்.

(அ0)

சுற்றுளமுமுயரமுநிகர்ப்பனசுழியின்மிக்கனதீமை
யற்றமேதகுநிறத்தனகவினுடையவயவத்தனவாகி
யெற்றுமாமணிமுரசுமுஞ்சங்கமுமெனுங்குரன்மிசூத்திப்பார்
முற்றுமாதிர்த்தளவுமைக்கதிபினுன்முடிப்பனவிமைப்போதில்.

(அக)

ஆளினெஞ்சுமும்வார்த்தையுஞ்செங்கையுமாசனத்தொந்திராளுங்
கோளிலின்புறக்குறிப்பனவெவற்றினுங்குறைகளற்றனவாகி
யாளிசஞ்சரம்வானமுதலியவிவக்கிஷ்ணுவிசும்பெங்குந்
தூளிகொண்டிடமிடைந்துவந்தனநெய்திராகதம்பலகோடி.

(அஉ)

வடிவுடைச்சிலகுரகதமரகதவண்ணமிக்கனவாகிப்
படியினிற்சிறிதமைவுறமிதித்திலபவனவெங்கதிபோல
முடிவிலிப்படியிசைவரக்கருதியேமுனிவாணுயர்க்கெல்லா
மடிபடைத்ததுபடைத்ததின்கிவற்றினுக்கவயவங்குறையாமல்.

(அங)

* பொருவீனிருந்தாலும் என்றும் பாடம்.

நீடுமால்வரையடங்கலுநிலைபெறநிற்குமால்வரைமண்மே
லோடுமால்வரையிவையெனத்தனித்தனியூர்ந்ததேர்பலகோடி
நாடுமால்வரைகடல்வனமெனுநிலைனுமேயொன்றாகக்
கூடுமால்வரையிலெனப்பார்த்தனர்கொடியவெம்படைவீரர்.

(அச)

அதிர்முழக்கினகருமுகிலேமுடையண்டர்கோனகல்வானுக்
கெதிர்முழக்கெனமுழங்கினதனித்தனியின்னியமிடந்தோறு
முதிர்முழக்கிபமவற்றினுமும்மடிமுழங்கினவவைதாழும்
பிதிர்முழக்கெனமுழங்கினவலம்புரிபுரகரிற்பிழைத்தோர்யார்.

(அரு)

எடுத்தநீள்கொடியாடைவானகல்வெளியெங்கணுநெருங்கிக்கிழப்
படுத்தவானமேவானமாமறைந்ததுமீதுறப்பகிரண்ட
மடுத்தபூநிவானதிக்கிலதெனவன்புடனுபகாரம
கொடுத்தமின்னனக்கால்பொரப்பாரந்துபோய்க்குளித்தனகுளிர்தோயம்.

(அசு)

அழுந்தமேலிசேனையான்மிகவுநொந்தமாருக்கரைசெய்பச்
செழுந்தராதலமடைந்தைபொன்னுலகிடைச்செல்லுகிறதுபோன்மே
லெழுந்ததூளிகளிடையிடாதெனகணுமெழுந்தெழுந்ததிரோடி
விழுந்ததூளியுந்தெத்தனநிலனுறவிசம்புறம்படிநின்றே.

(அஎ)

முன்னர்மாருதமதலையுஞ்சேனையுமுடுகிவன்பொடுபோதப்
பின்னர்வாசவன்மதலையுந்தானையும்பெருந்தகவுடன்போத
வந்நராதிபரிருவருமிருபுறத்தரும்படையுடன்செல்ல
மன்னராதிபன்னராகாகணத்திடைமதியெனப்புறப்பட்டான்.

(அஅ)

அங்கண்மாரிலத்தரசர்தம்மகனிர்போரும்பிடிமிசைபோதச்
செங்கண்மாமயிலயாகபத்தினியும்வண்கிவிகையின்மிசைபோத
வெங்கண்மாமணிமுரசுயர்த்தநுளியமெய்தவாமொழிவேந்தன்
றங்கண்மாரங்குடந்துவண்சாயையுந்தபனனுமெனச்செனான்.

(அசு)

வேறு.

ஏவினபல்லியுமிடத்திலைவாத்
தாவினகுக்கிலுந்தருமன்றன்னெதிர்
வாவினநொடுக்கலைவாதூல்வலோ
ரோவினருரைக்கவுமுணர்கலாமையால்.

(கஉ)

மடந்தையாளகழீமார்தர்மலையு
முடைந்தகுசுகரிமதமுமுன்னியே
தடந்தோறுமுரலளிதமரினண்புறத்
தொடர்ந்துடன்வரவாச்சோலையெய்தினார்.

(கச)

சம்பகம்பாடலந்தமாலநான்மலர்
வம்பெழுமிலைச்சுவார்வாவியாடுவார்
செம்பலவாமிரங்கதலித்திங்கனி
யும்பரினமிழ்தெனவுடனருந்துவார்.

(கஉ)

பச்சிளங்கழுகின்மென்பானேசூடுவா
ரச்செழுங்காய்கனிகவர்ந்தருந்தவார்
கொச்சையங்கடைசிபர்குழுமிவாழ்த்தவே
வச்சிரம்போல்பவர்க்ருதநீங்கினார்.

(கஉ)

தடாநிறைவெண்ணெயுந்தயிருங்கொண்டதி
ரடா முடைநாறுதோளாய்கைகொழப்
படாமுதன்முல்லையின்பரிமளங்கொளாக்
கடாமலையவர்தண்காணமெய்தினார்.

(கஉ)

தேனினஞ்செறிதருதெரியல்வேலினுன்
ருனிரங்கருண்மிசூதருமனாதலாற்
கானிலங்குறைதருகலைகளோடின
மானினம்பேர்கலாமருங்குவைகுமால்.

(கரு)

செருவிளங்காளையர்சேனையின்றிற்
வெருவிளம்பொதுவியாவிழைந்துகாண்பபோன்
மருவிளங்கிதழிநீள்வனமுமாமலர்க்
செருவிளங்கண்கொடுகலந்துகண்டவே.

(கரு)

புழைநெரிந்தடக்கைவெம்போதகங்களை
மழைமுகிலெனக்களிமயில்களாடின
தழலெழுகானகந்தண்ணொனுப்படி
செழுமதவருவியினறிவலையிசவே.

(கரு)

வனநெறிகடந்துபோய்மன்னவர்க்கெலாம்
தினகரனைத்தகுசெய்யகோலின
னினமுகிறவழ்தலினிரங்குபேரிசைத்
தனிதவண்கிரிநெடுஞ்சாரலெய்தினான்.

(கரு)

குன்றுறைகடகரிக்குழாங்கள்சேனையி
னென்றியகனிறுகண்டுட்கியோடின
துன்றியபுறவிபச்சுவடுகண்டுடன்
சென்றிலவெருண்டிவன்சேனையானையே.

(கரு)

வாளியின்வரும்பரிமாவினவண்குரத்
தாளிகள்விசம்புறத்துன்றியோங்கலா
லாளிகள்சிகரமென்றதிர்த்துபாய்வன
மீளியர்வேலின்வாய்விழந்துமாய்ந்தவே.

(கரு)

கார்தவழ்கொடுமுடிக்கானமால்வரை
வார்தவழ்முலையாமாதார்செவி
தார்தவழ்தடம்புயத்தாணிமன்னவர்
தேர்தவழேரதையிற்செவிபெட்டவால்.

(கரு)

வரைநிலங்கழிந்தெறிமகரவாரிதித்
திரைநிலம்புகுந்தனன்சேனை சூழ்வரப்
புரைநிலங்கடந்தறப்புரியுநீர்மையா
ஹரைநிலங்கடந்தசீருரைகொள்பேரினான். (க0௨)

ஒளிரலந்திகழ்வனையுறங்குநன்னிழற்
களிநறுஞ்சுரும்பியிர்கண்டல்வேலிசூழ்
புளினமுங்கானலும்பொற்பநோக்கினு
னளினமும்புறந்தருநயனவேந்தனே. (க0௩)

பெருங்கடமலைக்குலம்பெயர்த் தும்வந்தன
மருங்கடர்பேரணைவகுக்கவேயென
விரங்கடகளிமுதேதரெண்ணில்சேனைகண்
டருங்கடல்வாய்திறந்தலறியார்த்ததே. (க0௪)

நன்னெடுந்துறையெலாநாளிகோரமோ
டின்னெடும்பனங்கனியெடுத்தருந்தினர்
புன்னையின்புதுமலர்புனைந்துகைதையின்
மெனனிழல்வகைனார்விலாசவீரரே. (க0௫)

நாநலம்புனல்கொழுநாடுங்கானமு
மேனலம்புனல்க்கிரியிடமுநெய்தலங்
கானலுமிவ்வகைகடந்துகாவலன்
நாநலந்திகழ்பதிகேதானறவெய்தினார். (க0௬)

அத்தினபுரிதனக்கருகுவால்வளை
முத்தினநிலவெழுமுகைக்குந்தாமரைத்
தொத்தினபொய்கையுஞ்சுரும்பராமலக்
கொத்தினசோலையுங்குறுகவைகினார். (க0௭)

மொட்டினபருமணிமுடிக்கொடர்ப்பரி
வெட்டினபரிகளும்வெம்மையாறின
மட்டினபரிமாமரங்கள்பாவையுங்
கட்டினகழைபொருகவளயானையே. (க0௮)

தரித்தனர்வீரருந்தீத்தமாதருஞ்
சரித்தனசும்மைகடங்குபண்டியும்
பரித்தனநன்னிறப்படங் குவிவிகள்
விரித்தனரிடந்தொறும்வேந்தரெய்தினார். (க0௯)

கைவருதண்டுடைக்காளாவெஞ்சிலை
தைவருசெங்கையான்றாறாவெம்பரி
மெய்வருமான்மேல்விடலைவேந்தனே
டைவருமமர்த்தனராண்மையேறார். (க௧0)

மறத்திருந்தானையான்வஞ்சமெண்ணின
 னறத்திருந்திலனெனவஞ்சியந்தலூர்
 புறத்திருந்தவெனப்புனிதனபாசறை
 நிறத்திருந்ததுபிறிகர்ப்பவிலையே.

(ககக)

மீண்டவர்வரிசிலேவிதானேவலாற்
 பாண்டவர்வரவுமுனபணிந்துகறவே
 மாண்டவர்குறிப்புறமாயவஞ்சகம்.
 பூண்டவர்களித்துமெப்புகமேறினர்.

(ககஉ)

தேசறையிடங்களுந்தேங்கொள்கானமு
 மூசறைமதுகரமொய்த்தசோலையும்
 வீசறலவனந்திவிதமுமேல்கொளப்
 பாசறைபிருந்தவாபகரலாகுமோ.

(ககங)

விருந்துறுசேனைவெவ்வீரரின்னமு
 தருந்தினர்மெய்துளிரந்தசைவுதீர்தலும்
 வருத்தினரீவர்அயில்வதியவேண்டுமென்
 நிருந்தபனனுமிவாக்கிரவுநல்கினான்.

(ககச)

மண்வளர்பெரும்புகழ்மன்னரைவரும்
 பண்வளர்நல்லிசைப்பலமகிபருங்
 கண்வளர்பாளையங்காண்வெண்ணியே
 விண்வளர்குபேரனும்விழைந்துதோன்றினான்.

(ககரு)

மருண்டிருசுரும்பினமணந்தசோலையி
 னிருள்களினிடையிடையெறித்தவெண்ணிலா
 வருளுடைமைந்தாதோளணந்தமங்கையர்
 புரி குழனெகிழ்ந்தவெண்டோதுபோலுமே.

(ககசு)

காணிடையில்கழுகொடெனுமிழ்
 தூநிறமுல்லைகண்மலர்ந்துதோன்றமால்
 வானிடையுறைமுறைவளருமாமிதி
 மேனியினமிழ்துமிழ்விந்துவென்னவே.

(ககள)

பொருவில்வெண்டுகில்கொடுபொதிந்ததென்னவே
 பரிநெடுந்தேர்மிசைப்பானிலாவெழக்
 கிரணவெண்படைக்கெதிர்கொடாமனின்றபே.
 நிருளெனவிளங்கனயானவெள்ளமே.

(ககஅ)

பரியனகந்துகப்பரிந்துமாமதக்
 கரிசிலபாகையுங்கைகடந்தன
 வரிவையர்பலந்துயிலனந்தலோரிதஞ்
 சரிசுழன்மேகலேசோரவோடினர்.

(ககஆ)

நீடுறுதருக்களினிரைத்தமாவதன்
கோடிழவெறிந்துகைக்கொள்ஞ்ஞமாதையான்
மாடுறுபொங்குவாய்வதற்குள்வெரீஇப்
பேடொடுசேவன்மெய்ப்பிரிந்துநெடுமால். (கஉ௦)

ஊதையின்மானசைவுறப்பொருவட
மோதுறுமுனையுடன்முடுகுவேட்டமாய்த்
தீதுபரிசில்செல்வன்பாசறை
மாதிரமுறப்பலவாளிபோதுமால். (கஉ௧)

ஆடுவார்சிலர்சிலரைவார்வான்புகழ்
பாடுவார்சிலர்சிலர்பாயலின்புறக்
கூடுவார்சிலர்சிலர்கோதைமாதரோ
டுவார்சிலர்சிலரோகைகிறோரே. (கஉ௨)

பஞ்சவர்வாழ்வுறுபதம்பொறுமையின்
வஞ்சகமியற்றுவான்மனங்கொலென்னவே
மிஞ்சியகுளிர்திமேற்பொறுதிகற்
செஞ்சுடரவன்குணதிசையிற்றேற்றினான். (கஉ௩)

வேறு.

துயிலுணர்ந்துபைந்தொடையன்மார்பினான்
வெயிலெழுந்துதன்நிரதமுற்றபின்
பயில்பெருஞ்சுனம்பாசறைப்படுத்
தெயில்வளைந்தமாநகரியெய்தினான். (கஉ௪)

இருமருங்கினுமிளைஞர்நால்வருந்
தருமவல்லியுந்தானுமாகவே
யருமடங்கலேற்றையவாண்மையான்
சூரவனின்புறுங்கோயினன்னினான். (கஉ௫)

சிக்கையன்புறச்செல்வவாயிலோர்
வந்தமைந்தர்தம்வரவுகூறவே
முந்தையேவலான்மொழியவுள்புகுந்
தந்தமீளிசேவடிவணங்கினார். (கஉ௬)

தம்பிமைந்தரைத்தழுவினும்மையின்
றெம்பிகாணநல்வினையியன்றிலா
னும்பிமாரொடுமொத்துவாழ்கநீர்
நம்பியென்று*நன்னயம்விளம்பினான். (கஉ௭)

பாவைதன்செழும்பணிவுகூறலு
மேலிவாழ்கெனமெய்களிக்கவே
தேவிதன்ஊழைச்செல்கவென்றுகொண்
டென்கைந்தரோடிவைவிளம்பினான். (கஉ௮)

* தன்னயம் என்றும் பாடம்.

கருமநீதிசீர்கல்விமந்திரம்
பெருமையான்மை* தாள்பீடுநீடுபேர்
தருமம்யாவுநுந்தன்மைபாதலா
லருமையின்றியேயாசுசெல்லுமே.

(கஉ௯)

இகலெறிந்துநீளிராயகுபமா
மகமுழந்ததுமவண்மைசெய்ததுந்
திகையடங்கலுந்திறைகொணர்ந்ததுந்
தொகுதிகொண்டதுந் துணைவர்குறினார்.

(கஉ௦)

எண்டிசாமுகத்தெல்லையெங்கணுங்
கொண்டதாருமுன்குருகுலத்துளோர்
துண்டியாமனுந் துணைவர்தம்மொடும்
பண்டுபோலமண்பரவவைகுவிர்.

(கஉ௧)

சேணிநுந்து நஞ்சீர்செயிப்படுத்
தியாணரபுகுரினிமையன்றியே
பூணைமபெறும்பொறபொங்களைக்
காணுமாறுசெங்கண்படைத்தலேன்.

(கஉ௨)

நேயமுண்டுபோனெஞ்சொடினனசொற்
றாயமைந்தரைச்சொல்லிநீளிர்போ
யாயையுட்பணிந்தெந்தைதாண்மலர்ச்
சேயபங்கடஞ்சேர்மினென்னவே.

(கஉ௩)

இருந்தமைந்தருமேவலோடுசென்
றருந்ததிகக்குரேன்னைதனையும்து
பரிந்திறைஞ்சினுர்பயிலவாழ்த்தினு
டிருந்துபூணினுள்சிறுவர்தம்மையே.

(கஉ௪)

முந்தவந்துதாண்முளரிகைதொழு
மந்தண்வல்லியுமைவர்மைந்தரும்
வந்துநிற்றலுமகிழ்வொடுன்னினுள்
குந்திசெய்தவங்கூருமென்னவே.

(கஉ௫)

வேயைவென்றதோண்மிண்ணையங்குவைத்
தியாயையம்பணிந்தெழில்லகோடோளினார்
போய்கண்டமும்போற்றுக்கங்கையாள்
சேயைடன்புடன்சென்றிறைஞ்சினார்.

(கஉ௬)

வேந்தழைத்ததுமவிதாரனேவலிற்
போந்தழைத்ததுமபுகலவந்ததுந்
தாந்தழைக்கவேதந்தைதந்தைதமுன்
றேந்தழைத்ததார்ச்செல்வர்குறினார்.

(கஉ௭)

* நற்பீடுபேசுநர், தருமம் என்றும் பாடம்.

புள்ளலங்கலார்புரிவுரைத்திடக்
கொள்ளுவன்றிறற்கு நகுலேசனுங்
கள்ளவஞ்சர்வெங்குந்விசெய்யினு
முள்ளதுண்டெனாயுண்மைகூறினான்.

(கநஅ)

தாதைதாதையைத்தாமகன்றுபின்
கோதைவெஞ்சிலைக் குருவைமைந்தனைக்
கீதநாமமைறக்கருபினச்சமும
பாதநஞ்செய்தார்பரிவொடேகியே.

(கநக)

சதுரமாமறைத்தலைவர்தங்களா
லெதிர்மொழிந்தபேராகியெய்தியே
மதுரமறைனணம்லைமன்னரும
விதுரன்மந்திரமீளமன்னினா.

(கச0)

தமதின்மெய்யுறத்தம்மதாகவே
யமிழ்தருந்தியங்கவாரிருந்தபின
றியிரநசனசெய்யமேனியன
கமலநாயகன்கடலின்முழங்கினான்.

(கசக)

தினகரன்கரந்திகழ்கமண்டலம்
பனிகொள்செக்கர்தம்படமதாகவே
யினியவந்தனைக்கெறியும்வேலைசேர்
புனிதரொத்ததப்புன்கண்மாலேயே.

(கசஉ)

காயந்தமெய்ச்செழுங்கிரவன்கர
மெய்ந்தவப்பதத்தெழிலெறித்தலா
லாய்ந்துபத்தகொண்டடர்பசும்பொனல்
வேய்ந்ததொக்குமால்வேந்தன்மாடமே.

(கசங)

மன்குலத்துளோர்வஞ்சகஞ்செயா
ரென்குலத்துளோரென்கொலீதெனத்
தன்குலத்துளோர்தமைவிலக்கவோ
நன்குலத்துளோனுகுயரண்ணினான்

(கசச)

குருகுலாதிபன்கொடியுநெஞ்சமே
யிருணிறைந்ததென்றியாபுவெறுக்கவோ
மரபிலாதியாமதியுமெண்ணினுட்
கரியனென்னுமாகாணலானதே.

(கசரு)

உண்ணிலாவபெரொளிமழுங்கிரீள்
வெண்ணிலாவினாவெனத்தவெங்கணுங்
கண்ணிலாம்மகன்கருமையஞ்சியிம்
மண்ணிலாவொளவடிவமெய்தினார்.

(கசக)

விந்தைவாழ்வுகூர்விறன்மிகுத்ததோண்
முந்தையோதைமா முரசுயர்த்தவன்
சிந்தைகாமுறத்தெரிவைவந்தினர்
தந்தைகோயிலிற்றா னுண்ணினான்.

(கசஎ)

மங்குல்குற்றமாமண்டபத்திடைக்
கங்குலிற்றடங்கண்டுயின்றபின்
பொங்குலைப்பும்பொற்றசும்பெனச்
செங்குலக்கதிர்த்திகிரிதோன்றவே.

(கசஅ)

பாயன்மன்னுகண்டபடையுணர்ந்துளர்
தூயவன் பொலஞ்சுடர்பணிந்தபின்
சாயையன்னதன்மம்பிமா ரொடுஞ்
சீயமென்னவேதிகழவைகினான்.

(கசக)

முனிவர்க்கெலா முதன்மையாகவே
தனதனிற்பெருந்தானமுய்த்திடும்
பனுவல்வித்தகப்பாவலர்க்கெலாந்
கண்டெனத்தருங்கனகமாரியே.

(கசடு)

கண்டுகண்டுதன்கழல்வனாங்குமா
மண்டலேசருமாலேமன்னருங்
கொண்டுவாழ்வுறக்குரசுதங்குடை
தண்டிசாமார்த்தந்திநல்குமே.

(கசடு)

பூந்தண்மாமலர்ப்பூவைகொங்கைதோ
பேந்துகோளினுனிவணிநுந்துழிப்
பாந்தளங்கொடிப்பார்மகிபனைச்
சேர்தமன்னர்தஞ்செயல்விளம்புவாம்.

(கசஉ)

வேறு.

ஈனுமாமனுங்குறித்ததம்பிமாருமங்கர்தன்
கா னுமாசிறந்தைதந்தைகொடுமாக்கைவிதூ னும்
ஈ னுலாவுபுகழ்படைத்தமைந்த னுந் தோ ண னு
மனையோருமவந்து கூடியினிதிருந்தவெல்லையே.

(கசடு)

ண்டபத்தினழுகாணமன்னரைவர்தம்மை
காண்டிமைப்பின்வருகவென்றுகொற்றவன்பணிக்கவே
ண்டிசுற்றாமாலேமார்பன்வண்பிராகிகாபிவா
ரண்டர்கற்பமெனவிருந்தவரசர்தம்மையணுகினான்.

(கசச)

சன்றியாகபதிகழற்றிருப்பதம்பணிந்துகீழ்
ன்றுவாய்புதைத்தறங்கணிலைபெறுஞ்சோனீதியாய்
வன்றிவீரன்மண்டபத்தின்விரிவுகாணவேண்டி
பன்றுகூறியேவினாவிக்கென்னெயென்றியம்பினான்.

(கசடு)

ராயசூயபன்னி தன்னையெந்தையிலிலையாயொடும்
போயிருந்து வருகுவென் றுபுரையிலாமனத்தினுன்
சீயமன்னதுணைவரோடுசென் றுபுக்குநன்றியில்
போயிருந்ததெனவிருந்தபிடிவானையெய்தினுன்.

(கருக)

மன்னிருந்தபோவைக்கண்வந்து முந்தைவரிசையான்
முன்னிருந்ததாதைவமிசமுதல்வன் ஞானவிதுரனென்
றினிருந்ததலைவர்தாளிறைஞ்சிமுன்னரிட்டதோர்
மின்னிருந்தவாசனத்தின்மீதிருந்து வினவினான்.

(கரு௭)

இந்தமண்டபஞ்சமைந்தவினிமைதன்னையென் சொல்வேன்
முந்தைமண்டபங்களுக்குமுதன்மையானதேவரு
ரந்தமண்டபத்து மில்லையதனையன் றிமண்ணின்மே
லெந்தமண்டபத்து மில்லையிதனி னுள்ளவெழிவரோ.

(கரு௮)

எனவியந்துகருமராசனினிதியம்பயாரிவெஞ்
சினவிலங்கலென் னுமாறுசேரவந்தவினாருந்
மனுவிளங்குமுறைமையான்வணங்கிமன் னர்மன்னன்முன்
றனதனங்கிருப்பதன்னதவிசின்மிது வைகினார்.

(கரு௯)

புரையொளபாவமேநிறைந்துபுண்ணியங்குறைந்துநீ
ணரகி னூழிகாலம்வாழ்திராகர்வாழ்வினுள்ளதுந்
தரணிமீதுபெறுகுவென் றுதந்ததொக்கும்வா னுளோ
ராவவேறுயர்த்தவினன் றிருந்தபெருமையே.

(கரு௧0)

மாயமொன்றுமெண்ணலாமனத்தின்மிக்கமாமனு
நீயுமின் றுகுதுகொண்டுநிகழ்விலாசமயர்வரோ
வாயவென்றியையனில்லிழமுதமன்னபோனகம்
போயருந்து மளவுமிங்கிருந்துபோதுபோகவே.

(கரு௧௧)

மீதெடுத்தவஞ்சராகுவெகுளிசெய்தல்பிற்பெருங்
கோதெடுத்துரைத்தனண்புகொண்டயிர் தல்கொடியவெஞ்
சூதெடுத்து விழைதலும்றசூள்பிழைத்தலின்னவே
தீதெடுத்ததூலின்முன்புதியவென் றுசெப்பினார்.

(கரு௧௨)

வாதுகொண்டுகாதல்குருமர்மனோடுவஞ்சனைச்
சூதுகொண்டுபொருதழிந்துதோல்வியெய்தவேண்டுமோ
தாதுகொண்டுதேனிரங்குதாமமாற்படுஞ்சினீ
ரோதுகொண்டதது துமக்களிப்பனிம்பரென்னவே.

(கரு௧௩)

ஒப்பிலாதவேள்விமன்ன னுரையுணர்ந்துசகுனியுந்
தப்பிலாதகவறுருண்டதாயமெங்குமொக்குமால்
வைப்பிலான்மையன் றிவேறுவஞ்சமில்லைபுண்டெனச்
செப்பிலார்தொவிவனையாடவருகுவென் றுசெப்புவார்.

(கரு௧௪)

வேணுமாகில்வேணுமன் நிவிரகனக்கழன் றுதா
ணுமாகில்விடுதியேநடக்கவென் றுநவிலுவீர்
பூணுமாகிலினிமையோடுபொருத மற் றிருந்தநீர்
காணுமாறுநா னுமின் றுகற்றவா நியற்றலாம்.

(ககந்)

நீடுகின்றதருமநீதிநிருபகேள்விழைந்துநா
மாடுகின்றசூதில்வெற்றியழிவுநம்பிலொக்குமால்
வாடுகின்றமிடியர்போலவஞ்சமென் றுரைத்துநீ
யோடுகின்றதொட்டுகின்றவொன்பொருட்குலோபியே.

(ககக)

யானேநிற்கவறுவெல்லினிசைவெனக்களித்திநீ
தானேநிற்கவறுவெல்லினிதிரட்டிதருசுவேன்
றேனேநிந்துதேனுகர்ந்துதேனெடுக்குமாலையா
யானேநிந்தகொலைஞர்போலவஞ்சவருதியாடவே.

(கக௪)

என்றுமாமஹற்றுடைப்பவிறைதமக்கவ்வவையிலவே
றென்றுமா றுரைத்திடாதுதிட்டினனிநுக்கவும்
வென்றுமாறடக்கும்வாகைவிசயனும்வெருண்டுளங்
கன்றுமா றுரைத்தனன்கொல்கன்னென்னுமன்னனே.

(கக௮)

போதுபோகுமா நிருந்துபொருதும்வருதியென்னவுஞ்
சூதுபோருமஞ்சியேதொலைந்துளங்குவாய்
மோதுபோரிலெங்கனுய்தியினைஞரோடுமுடுகுதேர்
மீதுபோயுன்னகரிதன்னின்விரைவினெய்துகென்னவே.

(கக௯)

இல்லெடுத்தவிரகினைடுமெமையழைத்துமாயைகடர்
வல்லெடுத்தவருதலான்மறுத்தனன்மகிபனுஞ்
சொல்லெடுத்தவைதவாய்துணிப்பனென்றுகன்னன்மேல்
வில்லெடுத்தனன்பொருமல்லீர்வாளிவிசயனே.

(க௭0)

ஏதிலாரினெம்பிரீயிருக்கவென்றிருத்திமுன்
காதிலாரென்னுடன்முனைந்துகண்விழிக்கவல்லபே
ரோதிலாண்மைசுன்றுமென்றுருத்தெழுந்துமாயின்
சூதிலாடல்புரிதுமென்றுதருமனுந்தொடங்கினுன்.

(௭௧)

நின்னைவெல்லிணைட்டம்பாவுநீகொடுக்கநீயிவன்
றன்னைவெல்லின்பான்விரைந்துதருவனென்றுதருமனைப்
பின்னைவெல்லொணுதென்ப்பிணிப்புடன்மருட்டினுன்
மின்னைவெல்லும்வெய்யசோதிவேலிராசராசனே.

(௭௧௨)

அவிர்பசம்பொன்மீளியாளியாசனத்திழிந்துபூந்
தவிசிலொன்றிடப்புகுந்துதருமன்வைகமாமனு
நவிரறுந்திசைப்புறத்துநன்னிலங்குறித்துநீள்
புவிபெருங்கருத்தினோருந்தனன்பொருந்தவே.

(௭௧௩)

* கவளமானபணையின்யாளிகால்வகுத்தபலகையிற்
பவளமானரீலமானகருள்முன்பரப்பினர்
தவளமானகவலுகைதரித்துமெய்தரித்ததார்
துவளமானநிருபர் தம்மிலாடவேதொடங்கினார்.

(௧௭௨)

சாரம்பைத்தசுந்நைதமன்னனிசைவெனக்கழுத்தின்முத்
தாரம்பைத்துரீயுமாறழைக்கவென்னமாமன்மேல்
வாரம்பைத்தநெஞ்சினுமவருகவென்றுமாமணிச்
சாரம்பைத்தவலப்பொன்றுதானுமுன்னர்வைக்கவே.

(௧௭௩)

இருவருங்கவற்றினுலெறிந்தபோதெறிந்தவா
றொருவருங்குறிக்கலாவுபாயமாயிருத்தலான்
மருவரும்புயத்தலங்கன்மாமன்வெல்லமன்னநள்
வெருவருங்குறிற்றினுமேல்விருப்பமிஞ்சினான்.

(௧௭௪)

வைத்தவராமவனெடுக்கமாயவன்கொடுத்தநன்
மெய்த்தவாததேர்குறித்துமீளவும்பாப்பினான்
மொய்த்தவாசமாலையினமுடிமகிபன்மகிழ்தரப்
பொய்த்தவாடல்வல்லமீளிபொருதுவென்றிபுனையவே.

(௧௭௫)

தேர்கொடுத்தபின்னுமாறுசெப்பியுள்ளதேர்மதக்
கார்கொடுத்துமெண்ணிலாதகவனமாக்கொடுத்துமப்
பார்கொடுத்துமாசுகர்பதங்கொடுத்துமுறியதம்
மூர்கொடுத்துமதனினுள்ளுமொழியுறமலோடவே.

(௧௭௬)

வெங்கிராதவனமெரித்தவிசயனுக்குவிஞ்சைப
னங்கிராமகிழ்ந்தளித்தவாடண்மாவுமளகரீள்
பொங்கிராமணஞ்சிறந்தபோகமாத்தர்பலருமன்
றிங்கிராதரசனுற்றவிசைவினாலரிக்கவே.

(௧௭௭)

யாவையுங்கொடுத்திருப்பவினாளுரோடுமெய்த்தவக்
கோவையுங்குறிக்கவென்றுருருகுலேசன்மொழியவே
யீவையுங்குறித்துவெற்றியெய்தவெய்தவிவர்கடம்
வீவையுங்குறித்துவென்றமேன்மையான்விளம்புவான்.

(௧௭௮)

உன்னையுங்குறித்துவன்புரைத்ததம்பிரானர்
தன்னையுங்குறித்திசைந்துதருகவந்துபொருகெனப்
பின்னையுங்குறிப்புறுதுபொருதுகைபிழைக்கமே
லென்னையுங்குறிப்பெனமுன்விரகினுலையம்பினான்.

(௧௭௯)

மெய்வருந்தித்தினும்மைவெல்லுமாறுவேறலா
லைவருந்திருந்தவெங்காடிமையின்னராயினீர்
மைவருந்தடங்கண்வேள்விமாதுதன்னையொட்டிநீர்
கைவருங்கவற்றினின்னமெறிகவென்றுகழறினான்.

(௧௮௦)

* கவளயானைபணையில்யாளி என்றும் பாடம்.

† ஒழிவிலாமலொட்டவே என்றும் பாடம்.

அன்னபோதிலுள்ளிதூரனந்தனைப்புகன்றெழா
நின்னபோதமன்றிவேறுநிருபார்தானினைப்போ
வின்னபோதுமோநமக்கியற்கையன்றிதென்றுநீ
சொன்னபோதுநேயமைந்தர்சொன்னசொன்மறுப்போ

(கஅந)

திருகுநஞ்சின்வஞ்சாகியினோளூதீமைசெய்தகா
லுருகுக்கின்றதாதையுடன்படுத்திருப்பதோ
மிருகமன்றுபறவையன்றிரக்கமின்றிமேவுநின்
னருகுவந்தனைந்ததெங்காறிவிஸாமையாகுமே.

(கஅச)

பின்பிறந்ததம்பிமைந்தர்பீடழிந்திரங்கவே
முன்பிறந்ததமையன்மைந்தாமாயம்பினுடைப்போ
வன்பிறந்ததேனுநீதியுயிரீந்தத்தினு
லென்பிறந்துமுடியுமண்ணிலெண்ணிலகாலமின்னுமே.

(கஅநி)

வருமயிஞ்சவிவனைவென்றவஞ்சமன்றிமற்றிவன்
றருமவஞ்சிதனையிசைந்துபொருதுமென்கைதருமமோ
கருமமன்றுனக்குநாசகாலம்வந்ததாகலிற்
பெருமதஞ்சமின்றிரெஞ்சபேருமென்றுபேசினான்.

(கஅசு)

விதூரனெந்துநீதிசூறவிழியிலாமையன்றியே
*பெதிரானுங்கொலென்னுமாறுவிழியிலானுமவைகினான்.
சதார்புரிந்தசகுனிசொல்லையெதிர்புரிந்துதருமனு
மதிரவஞ்சமுதிரவந்தவருளிலாடொட்டினான்.

(கஅன)

காயமுற்றும்வஞ்சமேகலந்ததன்னகன்வன்மே
னேயமுற்றுநின்றதானுநிகர்பிடித்ததென்னவே
மாயமுற்றகவறுமந்தமாமன்வல்லபத்திலே
தாயமுற்றிடங்கொடாதுதருமனைச்சசித்ததே.

(கஅஅ)

இன்னதாயம்வேண்டுமென்றெறிந்தபோதுமற்றவன்
சொன்னதாயமேபுரண்டுசோர்விலாமல்வருதலிற்
றன்னதாயவரசவாழ்வுதரணிமன்னனல்கினு
ன்னதாயபோதுநெஞ்சசைத்திலானசஞ்சலன்.

(கஅக)

வேறு.

முரசினையுயர்த்ததகோமான்மொழிந்தனமுழுதூந்தோற்றுப்
பாசவதொன்றுமில்லாப்பான்மையோடிருந்தகாலே
விரைசெறியலங்கல்சோரமெய்குலைந்துள்ளம்வெம்பி
யாசவையிருந்தோர்தம்மிலருளினாலுழிந்துநொந்தார்.

(கக0)

குருமரபுடையவேந்தன்கொடியனுகொடியனென்பார்
மருமகனுயிருக்கிந்தமாமனோற்றலியென்பார்
தருமனித்தனைநாட்செய்ததருமமும்பொய்யோவென்பா
ருருமினுங்கொடியயீமனுருத்தினியெழுமோவென்பார்.

(ககக)

* பெதிரானுங்கொலென்னுமாறுபெரியதாதைவைகினான் என்று ஏட்டுப்பிரகிரகவிவரங்கிருக்க.

பார்த்தனேறுயர்த்தவேந்தன்பார்த்திலனுறவுமென்பார்
மாய்த்தவேயறமுந்தேசுமனுநெறிவழக்குமென்பார்
சூந்தழற்பிறந்தபாவைபுண்ணியம்பொய்யாதென்பார்
சேந்தனனிநுகண்பாரீர்தேவர்கோன்மதலையென்பார்.

(௧௯௨)

பழியுடைத்தந்தையொன்றும்பகர்கலாதிருக்குமென்பார்
விழியுடையவரையன்றோமேன்மையோர்வெறுப்பதென்பார்
ரழியுமேபிவனன்மைந்தாரும்பெருஞ்செல்வமென்பார்
வழிவழியாகதிற்கும்வசையிவன்புரிந்ததென்பார்.

(௧௯௩)

இன்னனதரணியேவந்தரிருந்துழியிருந்துகூற
மன்னனுந்தம்பிதாஹுமாமஹுமாவண்ணமைக்
கன்னனுந்தம்பினெண்ணிக்கங்கைகமாமகனைநோக்கிப்
பன்னகதுவசன்கேட்டோர்பலருமெப்பனிக்கச்சொல்லான்.

(௧௯௪)

தண்ணியதருமன்செய்தபாவமோசகுனிசெய்த
புண்ணியநெறியோவந்தப்பொதுமகளயாகசாலை
நண்ணியதவரோமற்றைநாலவருந்தைகமைகூர
வெண்ணியமதியோவெண்ணினிங்ஙனம்வினோந்ததென்றான்.

(௧௯௫)

தகாமொழிதலைவன்கூறத்தவத்தினாலுயர்ந்தகோவு
நகாமபியற்கையன்றுநம்மினும்புன்மைகூறன்
மிகாதினிகழந்தசெற்றம்விடுகெனச்செவியிற்சற்றும்
புகாதுளம்வெகுளிகூப்புரிந்தனன்போதமில்லான்.

(௧௯௬)

இரங்கநின்றுநகுநெஞ்சினியைதன்பிதாவைநோக்கி
யாங்கடிசமாவேலானழல்பொழியுருமிற்சொல்லா
ஹுங்குழியிருந்ததோளாஹுமிமையினெமக்குத்தோற்ற
தூங்கமுங்களிஹந்தேருந்துறைதுறைகவரச்சொற்.

(௧௯௭)

தொல்லைமாநகருநாடுந்தோரணநாட்டச்சொற்றி
யெல்லையினிகுக்கெல்லாமிப்பரேயெடுக்கச்சொற்றி
நல்லெழின்மடவார்தம்மைநம்பதியெய்தச்சொற்றி
சொல்லியவினோஞர்தாமுந்தொண்டினராகச்சொற்றி.

(௧௯௮)

இவர்தமக்குரியளாகியாகபத்தினியுமான
துவரிதழ்த்தவளமுரற்சுரிசுமுறன்னையின்னே
யுவரலைப்புணரியாடையுலகுடைவேந்தர்காணக்
கவர்தாப்புகறியென்றன்கண்ணாருஞ்சிறிதுமில்லான்.

(௧௯௯)

அறந்தருமைந்தன்றன்னையறனலாகியற்றிநம்பி
திறந்தருசெல்வம்பாவுந்நிமையிற்கவர்தலுற்றாய்
மறந்தருவலியுமன்றுமணந்தருவாழ்வுமன்று
நிறந்தருபுகழ்மன்றுநெறிதருமதியுமன்று.

(௨௦௦)

திருத்தகமொழிந்தவெல்லாஞ்செய்தனையெனி னுஞ்செவ்வி
மருத்தகுதெரியன்மாலேமாசிலாமன்னர்முன்ன
ருருத்தகுதற்பினையுரையலா துரைக்குமாற்றங்
கருத்தினினையல்கண்டாய்கடவுளர்கற்பம்வாழ்வாய்.

(உ0க)

விண்ணிலங்கருகித்தோன் றுமேதருவடமின்னி
மண்ணிலங்குவமைசொல்லமடந்தையர்யாருமில்லாப்
பண்ணலங்கடந்தமென்சொற்பாவையைப்பழிக்கநீயின்
றெண்ணின்முன்கேட்டவார் ததைக்கேற்றதுன்னெண்ணமென்றான்.

(உ0உ)

கேட்டசொல்லினவுநாககேதனன்கேட்பமிண்டும்
வாட்டமிலன்பிடுனெடுமனங்கனிந்துருகிவீழ
நாட்டமுநன்னீர்மல்கநாவமிழ்தூறப்பின் னுங்
கோட்டமில்சிற்தயா னுங்குரிசிலுக்குரைக்கலுற்றான்.

(உ0ங)

தானவராகியும்மைத்தனித்தனியிறந்தோர்யாரு
மானவராகியிம்மைவந்தனரிம்பொன்றே
தானவர் பொறைபொருபுற்றராதலமென் னுஞ்செங்கண்
மானவராகவேதமலர்முனிதனக்குச்சொன்னான்.

(உ0ச)

நான் முகன்றா னுமேனைநாகருநாகர்கோ னும்
பான் முகந்தெறியும்வேலைப்பாம்பனைப்பள்ளிகொள்ளுந்
தேன் முகங்களிக்குட்பச்சைச்செவ்வவண்டு எடமாலே
மான் முகங்கண்டு கூறவந்தவாமா லுங்கேட்டான்.

(உ0ரு)

மின்னிடைவிளங்குமேகமேனியானவனிமாரை
நின்னிடவந்துதோன் றுநிருபரானவரையெல்லா
முன்னிடைகடையொன் றின் றிமுற்றும்வெம்முரண்கொள்காலன்
றன்னிடைவிடுதுமென்றுசாற்றியேதளர்வுதீர்த்தான்.

(உ0சு)

அந்தவன்றிகிரியா னுநம்மிலோரரசனாகி
வந்தவதரித்தானென் றுமண்ணொலாம்வார்த்தையான
தெந்தவல்லினையாலெவ்வாறெய்துமென்றித்தற்கேசால
நொந்துகண்டுயில்பெருதேநோ தகப்புரிந்தேனமன்தோ.

(உ0ஊ)

ஒருதிறத்தவனிமுற்றும்மொருமையாற்புரக்குவீவி
ரிருதிறத்தவருதம்மிலிகலுறுமனத்திரானால்
வருதிறத்தானேவெந்தர்வகைபடக்குழுக்கொண்டோடிப்
பொருதிறப்பதற்கேசுற்றும்புரிவினீர்புரிகின்றே,

(உ0ஈ)

என்றவனுரைப்பத்தா னுமெறிந்துகைநகைகொண்டாடி
யன்றவனிதயம்வெம்பவவமதிபலவுக்கூறி
நின்றவனொருவன் றன்னைநீநனியிரைவனோடிச்
சேனவனிரந்தகோலத்தெரிவையைக்கொணர்தியென்றான்.

(உ0கூ)

பெருந்தகையேவலோடும்பிராதிசாமியுமங்கேகி
வருந்தியமனத்தனுகிமாசறுமாபின்வல்லி
யிருந்துழியெய்துருமலிடைவழிநின்னுமீள
விரைந்தனனோடிவந்துவேந்தனுக்கேற்பச்சொன்னான்.

(உக௦)

வேறு.

என்னைத்தோற்றுமனுநெறிகூரிசையோன்றன்னைத்தோற்றனனோ
தன்னைத்தோற்றுத்தனதுமனத்தளர்வாலென்னைத்தோற்றனனோ
முன்னைத்தோற்றதோற்றபொருண்முற்றுங்கவருமுறையன்றிப்
பின்னைத்தோற்றபொருள்கவரப்பெறுமோநினைக்கப்பெறுதென்றான்.

(உக௧)

செவ்வப்பாவைதிருவுள்ளமிதுவென்றத்தோற்பாகன்
சொல்லப்பாவிதரியாமற்றுச்சாதனைமுகநோக்கி
யல்லப்பான்மைபெற்றழிந்தவைவர்க்கொருத்தியாகியவம்
மல்லப்பான்விழியானைமன்போவையினழையென்றான்.

(உக௨)

நோன்றான்வெங்கட்கடகளிற்றுறுழைவேலரசனுவறுமே
யான்றார்கேட்கிற்செவிபுதைக்குமழல்கூலவெஞ்சொலறனில்லான்
றோன்றாநபனத்தனைவனைப்போற்றுணைக்கண்டுசெவிந்குழந்திருந்த
வீன்றாளில்லத்திருந்தானையிகலோடெய்தியிவைசொல்வான்.

(உக௩)

தானேசூதுபொருதழிந்துதலைவன்நனக்குன்பதியான
கோனேசொல்லியாவையுமுன்கொடுத்தான்கொடுத்தபின்னிசைவு
யானேயென்றும்வீமன்முதலினையோரென்றுமென்வேள்வி
மானேயென்றுங்குறித்திழந்தான்வழக்கால்வென்றோம்வருவாயே.

(உக௪)

பொன்னைச்சிரிக்கும்பூங்கோயிற்புனல்வாளியிலென்றெங்கள் குல
மன்னைச்சிரித்தசெங்கனிவாய்மாறுதிரங்கியமுதாற்ற
மின்னைச்சிரிக்குறுண்ணிடையாய்வேந்தர்க்கெதிரன்மெய்க்கணவன்
நன்னைச்சிரிக்கவிருக்கின்மசளரீகாணிற்றரியாயே.

(உக௫)

தலத்துக்கையையாதவரையுந்தழுவித்தழுவித்தனித்தனியே
நலத்துப்பொய்யேமெய்போலநடிக்குஞ்செவ்வீரலனுடையாய்
குலத்திற்பிறந்தாயாமாகிந்கூசாதென்பின்போதுகென்ப
பெலத்திற்செங்கைமலர்தீண்டிப்பிடித்தான்குழ்ச்சிமுடித்தானே.

(உக௬)

†சிலையாயங்கையவன்றீண்டச்செல்லாளாகியல்லலுழர்
துலையையழல்போனோடியிராவுள்ளந்தளராவடுங்காக்
கொலையையெயின்கொல்லுநிலங்குறித்துச்செறித்தகொடியநெறி
விலையொருதானகப்பட்டமான்போன்மாமிருங்குற்றான்.

(உக௭)

* தோற்றுத்தோற்ற என்றும் பாடம்.

† சிலையாயணங்கையென்றும் பாடம்.

பூவார்முழலிதளர்வொடுதன்புறஞ்சோப்பொழுதுஞ்சிறிதிரங்கா
ணீவாவென்றேயருகிருத்திரெடுங்கண்பொழியுநீர் துடையாண்
மேவரால்லீர்தமரழைத்தாண்மேலுன்கருத்துவிளம்பிவரப்
பாவாயஞ்சாதேகென்றாள்பலபாதகரைப்பயந்தாளே.

(உகஅ)

தண்டார்விடலைதாபுரைப்பத் தாய்முன்னனுதித்தாமரைக்கைச்
செண்டாலவன்பைவகுழல்பற்றித்தீண்டானுகிச்செல்கின் றுன்
வண்டார்முழலுமுடன்சூலையமானங்குலையமனங்குலையக்
கொண்டாரிருப்பரென் னுநெறிக்கொண்டாளந்தேரகொடியாளே.

(உகக)

சூழங்கனல்வாயுருமன்றித்துளிவாய்முகிலுமகிதலத்து
விழங்கொல்லோவுற்பாதம்விளிந்தென்றேவெருடக்கொள்ளத்
தாழும்பெரியகரியசூழ ரோடலையத்தழிஇக்கெண்டி
வாழுஞ்சுநம்புகுழன்றற்றமன்மேலிழுத்துவருகின்றான்.

(உஉ௦)

தழலோவென்னுங்கற்புடையதனிநாயகிதன்றாமநுங்
சூழலோவுரகக்கொடிவேந்தன்குலமோசூலைந்ததிவெண்னார்
நிழலோபுளிக்கருநருப்பன்றேரென்றியான்நில்லாநீடுபொலங்
கழலோன்மதிவெண்குடைபென்பார்கையாற்கண்டகண்புடைப்பார்.

(உஉ௧)

காட்டுந்திறல்வெஞ்சிலைவிசயன்கையால்வகிர்ந்துகடிக்கொண்மலர்
சூட்டும்பனிச்சையிவண்புழுதித்துகளேறியதென்றமுதுநைவார்
மீட்டுந்தடாமலேகென்றுவிட்டாண்மைந்தரிட்டவினே
கேட்டுங்கொடியள்கார்தாரிகளையோடின்றேகெடுமென்பார்.

(உஉ௨)

இரும்போநெஞ்சமாமனிதற்கிசைந்தானெக்கவிருந்தென்பார்
பெரும்போமரசர்பெண்ணுடனேபிறந்துஞ்சிறப்பெருரென்பார்
பொரும்போர்விமன்பொறுத்தாலும்பொற்றேர்ச்சியன்பொருனென்பார்
ரகும்போரரசர்தகாதென்றால்வருமோவிந்தவழிவென்பார்.

(உஉ௩)

என்னேசூடியிற்பிறந்தாருக்கிருப்பன்றிவ்வுரிரியென்பார்
முன்னேயோடிமுறையிட்டான்முனியுங்கொல்லோவெமையென்பார்
பின்னேயிரங்கியழுதழுதுபேதுற்றின்னல்பெரிதழப்பா
ரன்னேதுன்பங்களைத்தின்பமாவாயென்றேயுள்புரிவார்.

(உஉ௪)

பறைவன்களிற்றுப்பல்புரணிப்பைம்பொற்றடந்தேர்ப்பாஞ்சாலர்க்
கிறைவன்பாவையாங்காணவிலையோபடுவதென்றுரைப்பார்
பொறைவண்சிந்தைத்தருமனுக்குப்பொய்ச்சூதறிந்தும்பொரவென்ன
குறைவந்ததுதன்விதிவலியாற்குறைந்தாய்வுக்கொடுத்தென்பார்.

(உஉ௫)

நெடுமாநகரிற்சனமனைத்துநேயம்பெறக்கண்டிவைகறு
வடுமாமாபிற்குறத்தேடுமன்போவையின்முன்புக்காள்
கொடுமாமலர்க்கண்புனல்சோரக்குலேந்தேகிடந்தசூழல்சோரத்
தடுமாறுள்ளந்தனிசோரத்தலைநாளித்தழல்போல்வாள்.

(உஉ௬)

நாணேமுதலாநாற்குணானுண்னுங்கற்புநயந்தணிந்த
பூனையனையாளமுதாற்றிப்புன்போவையிற்புகுஞ்சோகக்
கோணமென்றுநிலனெக்கிதிர்வேணிநுபரிநுந்திரங்கக்
கோணேநெட்பாயிருந்தான் குருடென் னுமைக்குங்கொடியோனே. (௨௨௭)

மேகங்குருதிபொழிந்தகல்வான்மீனும்கனே நிகவிளங்கிப்
பூகம்பமுமூற்றுற்பாதம்போதியாவும்புரிந்தனவா
னாகப்பிணைபொற்றுவசனுடனவிலாநின்றநால்வருமே
சோகம்பிறவா திருந்தார்மற்றொழிந்தார்யாருஞ்சோகித்தார். (௨௨௮)

வீமன்கதைமேற்கைவைக்கவிசயன்சிலேமேல்விழிவைக்கத்
தாமம்பிணைதோளினையோருந்தத்தங்கருத்திற்சினமுட்டத்
தாமம்பிசெந்தழலவியச்சோனேமேகஞ்சொரிவதுபோ
னாமத்தருமனெனத்தக்கோளினையோராறநவிலுற்றான். (௨௨௯)

தேம்போதனைத்துமெய்சாயுஞ்சிலபோதலுஞ்சிலபோது
வேம்போதங்குவாழ்வவெலாம்வெங்கா னுடனேவேவாவோ
வாம்போதாசுமதுவன்றியாய்பொருள்களம்முறையே
போம்போதனைத்துமேபோமுன்னம்பொறுத்திரின்னம்பொறுமென்றான். (௨௩௦)

வாருங்கண்ணீர்வளர்கொங்கைவரைமேலுருவியெனவீழக்
தாருங்குமுலுமின் னுடனேதலஞ்சேர்கொண்டலெனவீழக்
கூருந்துயரினுடனவீழ்ந்துகோகோவென்றுகோச்சுபையிற்
சோருங்கொடியைமுகனெக்கித்துச்சாதனன்மெய்சுடச்சொன்னான். (௨௩௧)

மன்வந்திருந்தசங்கத்துன்மா மனிநுந்தானைவருமுன்
முன்வந்திருந்தார்முன்கொண்டமுறையான்முயங்குமுடிவேந்தர்
மின்வந்தனையுண்ணிடைபாய்விழிநீர்சொரிந்துமெலிபவுனக்
கென்வந்ததுகொல்பொதுமகளிர்க்கரிதோவிழிநீரொளிதென்றான். (௨௩௨)

பொல்லாவசையேபுகழ்ப்புணாப்புல்லன்புகலவிதற்கொன்றுஞ்
சொல்லா திருந்தபோவையைத்தொழுதாளமுதாள்சேர்வுற்றான்
மல்லார்திண்டோண்மாவோமந்தா கினியான்மதலாயோ
வெல்லாநெறியுமுணர்ந்தவருக்கிதுவோமண்ணிலியல்பென்றான். (௨௩௩)

இன்னற்படுஞ்சொற்பாஞ்சாலியிரக்கந்தனைக்கண்டாக்கமுற
மன்னற்கினையோய்தவறுரைத்தல்வழக்கோவடீனனையானே
யென்னக்கமுறிநீயுரைத்தவெல்லாமாசற்றியம்பென்றான்
முன்னர்ப்புகலுங்குருகுலத்தோர்முதலாம்வாய்மைமொழியோனே. (௨௩௪)

மன்றோற்றனன்வெஞ்சூதா கில்வழக்காற்கொண்மின்மன்னவையின்
முன்றோற்றனனெவென்னையுந்தான்முன்னேயிசைந்துதனைத்தோற்ற
பின்றோற்றனனெகரியாகப்பெரியோருண்மைபேசுகென
மின்றோற்றினையுண்ணிடைபாய்விழிநீர்வெள்ளமிசைவீழ்ந்தாள். (௨௩௫)

மையோடரிக்கண்மழைபொழியவாடுங்கெட்டியின்மொழிக்காகார்
வெய்யோனெண்ணந்தனக்காகார்விறல்வேல்வேந்தர்வெழுதக்கொண்டு
பொய்யோவன் றுமெய்யாகப்பூனையோவியம்போலேநூந்தாரை
பையோவந்தக்கொடுமெய்யாய்முரைக்கும்பொழுதைக்கதிபாவம்.

(௨௩௬)

அல்லார்கூந்தல்விரித்தமயிலையாளாற்றவதற்கொன் றுஞ்
சொல்லா தூமர்கண்மபோலத்தொல்போர்வேந்தர்சூழ்ந்திருப்ப
மல்லார் தடந்தோள் விகுநுண னும்வாய்மைக்கடவுள்வாளவேந்தர்
பொல்லாநெறியிலையீரும்போகாவண்ணம்புகல்வீரே.

(௨௩௭)

முறையோவென்றென் றவனிதலமுதுமுடையான்முடித்தேவி
நிறையோடழிந் துவினவவுநீர்* நனைவுற்றிருந்தீர்.நனைவற்றே
விறையோன்முனியுமெனநினைந்தோவிநூந்தா லுதுதியெடுத்தியம்பல்
குறையோகண்கண்ட தூநாளுங்குலத் துப்பிறந்தோர்குறாரே.

(௨௩௮)

தன்னேரில்லாநெறித்தருமன்றவென் றுரைக்கத்தக்கவெலா
முன்னேதோற்றுத்தங்கையுமுறையேதோற்று முடிவுற்றான்
† சொன்னேருரைக்குத்தான்பிறர்க்குத்தொண்டாய்விட்டுச்சரிசுமுலைப்
பின்னேதோற்கவுரிமையினுற்பெறுமோவென் றுபேசீரே.

(௨௩௯)

என் னுமன்னர்முகநோக்கியெல்லாரிதயங்களும்கிழச்
சொன்னுனவருந்தக்கோனென் றவனுக்கொருபேர்சூட்டினர்பி
னன் னுமனத்தேட்டமுன்முனாநபனஞ்சிவக்கருஞ்சின்வடி
வன்னு ளிளவன்முகநோக்கியருக்கன்முமானறையின்முன்.

(௨௪௦)

வேறு.

இருக்கின்றதராணிபரினின் னறிவாலுயர்ந்தனையோவிராசநீதி
குருக்கொண்டுமுதிர்ந்தனையோநினைபொழிந்தால்வழக்கொருவர்குறிப்பாரற்றே
மருக்கொண்டதொடைமுடியாய்மொழிக்கெனநின் னுடன்கேட்கவந்தாருண்டோ
வுரைக்கும்போல்தெவருடனுமுணர்ந்தன்றேவுரைப்பதெனவுருத்தான்மன்னே.

(௨௪௧)

தான்படைத்தபொருளனைத்துந் தம்பியர்களுடன்றேற்றுத்தனைபுந்தோற்றன்
மீன்படைத்தமதிமுதத்தாளிவன்படைத்தனமன்றிவேறெகொல்லோ
வான்படைத்தநெடும்புரிசைமாநகருந்தன சில்லும்வழங்குமாயின்
யான்படைத்தமொழியன்றேபெயர்களுநிலெனப்பட்டா ளில்லாள்ளனே.

(௨௪௨)

மைக்கோதிக்கல்லையுடையன்மதியுடையன்பொறைபுடையன்வரிசையாகத்
தக்கோனென்றாசரொலாமுரைத்தபெயரிவன்றனக்கேதக்கத்தம்மா
மிக்கோர்மற்றுங்களைப்போல்வேறுண்டோமகிதலத் துவேந்தாரகித்
தொக்கோர்யா னுவன்றமொழிக்கெதிர்மொழியுண்டாமாகிற்சொல்லுவீரே.

(௨௪௩)

* நனைவுற்றிருந்தீர் நிறைவுற்றே என்றும் பாடம்.

† சொன்னேருரைக்கின்றன்பிறர்க்குத் தொண்டாய்விட்டுச் சரிசுமுலை என்றும்

‡ பெறுமோவொன்றும் பேசீரே என்றும் வாடம்.

§ எவ்வகையு முணர்ந்தன்றே என்றும் பாடம்.

|| தம்பியர்களுடனேயத்தருமன்றேற்றான் என்றும் பாடம்.

என்னவெகுண்டுகின்றவெல்லைதனிலெழுவுறழ்தோளிராசாசன்
றன்னையகொடுங்கோபத்தம்பியைபின்றும்பிதனைத்தக்கோனென்ற
மன்னவையினெதிரேயிம்மானமிலாவைவரையுமவழக்ஞவார்த்தை
சொன்னகிளிமொழியினையுந்துகிதுரித்தெனவுருமிற்சொன்னுன்மன்னே. (உசச)

இத்தகவின்மொழிசெவியினெரிவாளியெனமுழக்கவிருந்தவேந்தர்
தத்தமனமடிந்துருகத்தருமன்மதிமுகநோக்கித்தப்பிதனெங்கி
வித்தகவெங்கைநோக்கவிறல்வீமன்விசயனுத்தன்விலைநோக்க
வொத்தமனனுடையினையோ*ருருப்பமடக்கினனுன்மைக்குறுதிபோல்வான். (உசரு)

தருகதுகிலெனவெழுந்ததங்களைவன்பொதிதுச்சாதனன்சொலாமுன்
வருகவெனவரைமார்பின்வாங்காதவுத்தரியம்வாங்கியிந்தா
ரருகனுசிட, வரலையஞ்சாமற்றுக்கிலுரிவானமைத்தபோதி
லிருகைநறுமலர்தகையவெப்பெருமானிணையடிக்கேபிதயஞ்சேர்த்தான். (உசசு)

ஆறுகியிருதடங்கண்ஞ்சனவெம்புனல்சோரவளகஞ்சோர
வேறுனதுகிறகைந்தகைசோரமெய்சோரவேறூர்சொல்லுங்
கூறுறக்கோவிந்தாகோவிந்தாவென்றற்றிக்குளிர்துநாவி
லூறுதவயிழ்துறவுடல்புளகித்துள்ளமெலாமுருகினே. (உசஎ)

அருமறைசொல்லியநாமமாயிரமுமுறைத்தழைக்கவமர்போற்றுந்
திருமலர்ச்செஞ்சேவடியோன்றிருச்செவியிலிவன்மொழிசென்றிசைந்தகாலை
மருமலர்மென்குழன்மானின்மனநடுங்காவகைமனத்தேவந்துதோன்றிக்
கரியமுகிலையாணுமபிறரெவர்க்குந்தேரியாமற்கருணைசெய்தான். (உசஅ)

உடுத்ததுகிலுணர்வில்லாணுரித்திவாமாளாமலொன்றுக்கொன்றுங்
கடுத்திறம்பற்பலபெற்றயிரமாயிரங்கோடியாடையாகக்
கொடுத்தருளவுரிந்தனபட்டிருந்தபெருந்தனிக்கடங்கொள்ளாதோடி
யெடுத்தனர்ப்பலவிருநிர்தோனுஞ்சலித்திருகையினைத்துநின்றான். (உசசு)

கங்கைமகன்முதலானகாவலர்மெய்யுளநடுங்கிக்கண்ணீர்சோரச்
செக்கைமலர்சூவித்திவளைகற்பினுக்குமாபினுக்குந்தெய்வமென்ற
ரங்கணகலவானேருமானகமும்வலம்புரியுமதிரத்தங்கன்
பைங்கனகருளின்மலர்மழைபொழிந்துகருணையினற்பரிவுகூர்ந்தான். (உரு0)

அழுதழுதுகொடும்புலிவாயகப்பட்டமான்பிணைபோலற்றாறின்
வெழுதரியமடப்பாவைதங்கண்முகங்களைநோக்கியிரங்கிவிழ்ந்த
பொழுதுமனம்புகைமுளப்பூத்தடங்கண்ணன்முளப்போரினமுளப்
பழுதுபடாவடலன்மைப்பவனகுமரன்றடக்கைபடைமேல்வைத்தான். (உருக)

அருளாருந்தருமதியாகாதென்றமைப்பலகாலடக்கயாமு
மிருளால்வெம்பரிதிவடிவொளிப்பதுபோலமர்புரியாதிருக்கின்றேமான்
மருளான்மெய்ப்பயங்கியொருவலியுடையோர்தமைப்போலமுத்தத்தரீங்கள்
பொருளாகவிருந்தனமோறுற்றுவரும்வருகவெதிர்பொருகவென்றான். (உருஉ)

* உருப்பவடக்கினென்றும் பாடம்.

† மதித்துரீங்கள் என்றும் பாடம்.

கொந்தாகமலர்சரியக்கப்படுவென்கொடுங்கற்புங்குறைமாளா
மந்திரமுடல்வீமன்மானிலா துரைக்கின்றவலியுங்காணத்
தந்தைவழியிருள்போலத்தகுமனத்தோ னுந்துச்சா தன்னேநோக்கிப்
பைந்தொடியைக்கொணர்ந்தினியென்மடியின்மிகையிருத்துகெனப்பணித்திட்டானே.

என்றபொழுதருந்ததிக்குமெய்தாதகற்புடையானியுழைண்ட
வன்றலைவெம்பணிபோலநிற்க்கிம்; யனையுமறவாளாகிப்
புன்றொழிலோன்யானிருக்கக்காட்டியதன்றெடைவழியேபுள்வாய்குத்தச்
சென்றிகவாருயிரென்றவரும்வெருவுற்சசித்தாடெய்வமன்னான். (உருச)

அரசவையிலேனையேற்றியஞ்சாமற்றுக்கிறீண்டியளகந்தீண்டி
விரைசெயளியினம்படிதார்வேந்தரெதிர் தகாதனவேவிளம்புவோரைப்
பொருசுமரின்முடி துணித்துப்புலானுவெங்குருதியொழிவெற்றி
முரசறையும்பொழுதல்லால்விரித்தகுழலினியெயித்துமுடியேனென்றான். (உருரு)

பாஞ்சாலிக்கரசவையிற்பழுதுரைத்தோ னுடனெனதுபடையாமேழி
போஞ்சாலினிணஞ்சொரியத்துணைவரொடுகுலமாள்பொருவேன்பாரே
தீஞ்சாலிவினோபழனத்திருநாட்டார் கேண்மினெனச்செந்தீழ்முள
வேஞ்சாலின அருள்போல்வெஞ்சினத்தான்வஞ்சினமும்யளம்புவானே. (உருசு)

வண்டாருங்குழல்பிடித்துத்துகிலுநீந்தோ னுடற்குருதிவாரியளளி
யுண்டாகங்குளிர்ததன்முன்னிக்கரத்தாற்புனலுண்ணோனெருகாலென்கைத்
தண்டால்வெம்புனலெற்றிமீதெழுந்துவிழுந்தவிலைதண்ணீராகக்
கொண்டாவிப்புரந்திவனிதுவீரதமனைக்கெனவுங்குறினானே. (உருள)

பகலவன்நன்மதலையுயிர்ப்பகைப்புலத்துக்கவர்வனென்பார்த்ததன்சொன்ன
னகுலனுமற்றென்கரத்தாற்சொன்பலநாயகனுயிர்க்குநாசமென்றான்
சகுனிதனையிமைப்பொழுதிற்சாதேவன் அணித்திடுவேன்சமரிலென்ற
னிகனிநுபரிவார்மொழிகேட்டெளிதோ விக்கொம்பிப்பழியென்றேங்கினாரே. (உருஅ)

மேகங்கள்வழங்காமல்விண்ணதிர்ந்திட்டுக்கோளுமவையிலைச்சூழ்ந்து
பூகம்பம்பிறந்துலெமரும்பகலேவிழந்துடனே*பொய்கையாடி
யாகஞ்செய்தெறிஞ்சாலையினபா லுஞ்சென்றீராயிருந்தவெந்த
ராகங்களொளிமழுங்கிற்றவிதாவென்றனைக்கையாள்முதபோதே. (உருக)

உற்பாதம்பெரிதெனநெஞ்சுருவாருமென்னுமிவ்வூரென்றஞ்சி
நிற்பாரும்போம்வழிமேனினைவாரும்பலாகிந்கழந்தகாலக்
கற்பாந்மிக்குயர்வேள்விக் கனல்சுமந்தமடவரலைக்கண்ணிலாதோன்
பொற்பாதம்பணிந்தேத்திப்பாரதம்புரிந்தவெலாம்பொறுத்தியென்றான். (உசு0)

உத்தமமாங்குலமயிலேயென்கிறுவாரியாமலுனக்குருநேரே
மைத்தனராமுறையாலிவ்வழக்கலாதனசெய்தார்மதியிலாம
லெத்தனைதாழ்விவாப்புரிந்தாரென்றலுமலையொன் அமென்னுதினனே
பித்தர்மொழியெனக்கருகிமறந்தருளென்றொருகோடிபிறற்றினானே. (உசுக)

* பொய்கையாடி என்றும் பாடம்.

† கடன்சுமந்த என்றும் பாடம்.

மைவரையுந்தடங்கண்ணைமனச்சோகம்பல முகத்தான்மாற்றிமைந்த
ரைவரையுந்தனித்தனியேமுகங்கொண்டுகொடுங்கோபமகற்றிரிங்கண்
மெய்வரையும்பொருபுயத்தீர்வற்போரிவிழந்தவியனிலமுந்தேருந்
கைவரையும்பரிமாவுஞ்செவ்வமுமயாவையுமீண்டுங்கைக்கொள்வீரே.

(உசுஉ)

கோமன்நிலநுந்ததியைக்கொண்டினிரீரில்லாமற்றுகுவலுரே
போமென்றுவவழைத்துத்தழிஇக்கொண்டென் கண்மலரேபோல்வானெம்பி
யாமென்றுமவனென்றுமிரண்டில்லைசினையாட்டென்றிருந்தேனிவ்வா
றாமென்பதெனக்கொருவருரைத்திலாரல்யா னுமுதலறிந்திலேனே.

(உசுங்)

என்மைந்தரிவார்நீங்காவன்மைந்தரெனநினைவேயெனியு
தன்மைந்தருங்களையேயென்மைந்தரெனவளர்த்தேன்சம்புநாட்டு
மன்மைந்தருங்களைப்போல்வேறுபடாதித்தனைநான்வளர்ந்தாருண்டோ
வின்மைந்தர்நடக்கவெனவிடைகொடுத்தான்மிரகினுக்கோர்விடுபோல்வான்.

(உசுசு)

படைகொடுத்தானிவரிழந்தபார்கொடுத்தானரசாளப்பண்டுபோல்வண்
குடைகொடுத்தான்குருகுலத்தே குலங்கொடுத்தானைவருக்குங்குலத்தேகொண்ட
தடைகொடுத்தானகப்பட்டிந்தலையழிக்கநினையாமற்றானேயம்ம
விடைகொடுத்தானினிவிடுமேவயப்புலியைவா னுருவிவிடுகின்றீரே.

(உசுரு)

வேறு.

யாதொருகருமமேனுமெண்ணியேறுணிகவென்றுங்
காதலிற்றுணிர்துசெய்தாலென்னுதல்குடனன்மென்று
மோது னுற்புலவாச்சொன்னுநமக்குவணர்வற்றன்றே
பேதுறுவடர்த்தும்பின்னையுருகிநீர்பிழைசெய்தீரே.

(உசுசு)

தீயினுற்சுட்டசெம்புணுறுமத்தீயிற்றீய
வாயினுற்சுட்டமாற்றமாறுமோவடுவேயன்றே
பேயினுற்புடையுண்டாரோமறப்பரோபெரியோரென்றான்
வீயினுற்றெடுத்ததண்டார்வேந்தர்க்குவேந்தன்மாமன்.

(உசுஎ)

சகுனிசொன்மருகன்கேட்டுத்தம்பியுமங்கர்கோவு
முகமுகநோக்கியெண்ணியெம்பிநீமொழிகவென்றான்
றுகிவினையுரிந்தவன்கைச்சூரனுந்தருமாசன்
மகனுடன்வெகுளிதோன்றவழக்குறமொழிதலுற்றான்.

(உசுஅ)

சரதமென்றுண்மைபாகச்சபையினியிசைந்துதோற்ற
விரதமுங்கனிறுமாவும்யாவையுமீண்டுதாரோஞ்
சரதமென்கொடியுநீருந்தொண்டொழிந்துரியோமின்
விரதமுன்னறத்துக்கண்றும்பொய்கொலோமெய்யெயன்றே.

(உசுஈ)

தந்தைதனருளாற்பெற்றீருரிமையுந்தம்பிமாறும்
பைந்தொடிதானுநீயும்பகிபெயர்ந்துய்றுவேயின்
வெந்தழலார்ந்தகானின்வெளிப்படாதுறையினின்றே
யிர்தமாதரணிகைவிட்டேகுமினெழுமினென்றான்.

(உஎ0)

என்ற ஊந்தந்தைமைந்தனியம்பியவாய்மைகேட்டு
நின்றவாநிலலாவஞ்சநெஞ்சினனாகியீண்டும்
வென்றிகொளாசனோமீமவெஞ்சிலைவிதூரனோமி
மொன்றியவமைச்சரோடுமுதுவனவசுவஹுற்றான்.

(உ௭க)

மேல்வருநருமெண்ணாவதுளியான்மிக்கவிரர்
நால்வருமெம்மனோர்கணவின்நகசிறிதுங்கோளார்
சேல்வரும்பழனநாட்செயலறிந்தெண்ணிவேத்து
நூல்வருமுறைசொல்லென்றோனெஞ்சிலைநூலின்மிக்கோன்.

(உ௭உ)

வின்மகனுரைக்கவேனையமைச்சரும்விதூரன்முறை
மன்முறைதவறினின்றேவவசையும்வந்திசையுமென்றார்
கன்மனநெடுங்குன்றன்னைகருதியக்கணத்தேமீளத்
தன்மனையாவநெஞ்சஞ்சருகெனத்தழைக்கச்சொன்னான்.

(உ௭ங)

உன் னுணர்வுனக்கேயுள்ளதன்பெருந்துணைவரான
கொன் னுனைவேலோர்வென்றுகொண்டனகொடுத்தலொல்லார்
பின் னுறவுரிமையவுப்பெறுதிதின் பெருமைக்கேற்ப
முன் னுளோர்பலருஞ்செய்தமுறையேமுன் னுகென்றான்.

(உ௭ச)

அரசன்மற்றுரைத்தமாற்றமந்தன னுணர்ந்துசெல்வ
முரசுகிர்போத்திழுதூர்முன்னவன்கலையுங்கூறி
யுரைசெய்தபடியேயுங்களுக்கினைபுயிழந்துசின்னார்
வரைசெநிகானில்வைகவருவதேவழக்குமென்றான்.

(உ௭ரு)

ஆரிலையோடகன் றுநீவிரைவருமடவியெய்திச்
சார்தினமீராறங்கட்டுன் னுதிர்மன் னுநாட்டி
னெருவருமறியாவண்ணமொருதினமுறைதருங்கள்
பெருவிறலாசம்வாழ்வும்பின் னுறப்பெறுதினென்றான்.

(உ௭க)

மறைந்துறைநாளி னுமமைமற்றோரீண்டுளாரென்
றறிந்திடின்பீண்டுமல்வாறாணியமடைதிரென்றான்
பிறந்தவிம்மாற்றங்கேட்டுப்பிதாமகன்முதலாயுள்ளோர்
சிறந்ததொன்றிதனிநிலையிசைத்ததேசெய்மினென்றார்.

(உ௭எ)

சுரிமுழல்சூலையின் றதிரொபதிசருதிமுந்நூல்
வரபதிமொழிந்தமாற்றங்கேட்டனுமவணங்கியைவ
ராசருமேனதுமைந்தரைவரும்பா னுமீண்டு
முரிமையின்றெய்தவெஞ்சுநாதித னுறுதியென்றான்.

(உ௭அ)

* சருகெழுத்தக்கசொன்னான் என்றும் பாடம்.

† இகந்து என்றும் பாடம்.

‡ உரிமையினெய்தவன்கொட்டுகலறுகியென்றான் என்றும் பாடம்.

தையலங்குரைத்தமாற்றந்தருமனுங்கேட்டுநாங்கள்
கையறுதொண்டராகிக்கான்புல்லவழக்குமன்ற
லையுறதொருகாவின்னமாடுதுமருஞ்சுதென்றன்
மெய்யுறவிருந்தவேந்தர்மீளவுங்காணலுற்றார்.

(உஎ௯)

சத்தியவிரதன்றானுந்தன்பெருந்தேவியசொல்லப்
பத்தியால்வணங்கிராயன்பன்னிருநாமேத்தி
யொத்தவெண்கவறுவாங்கச்சூனியாதொட்டமென்றான்
புத்தியாலவனும்தான்செய்புண்ணியமனைத்துமென்றான்.

(உ௮௦)

உருட்டியகவறுதேநமியுடையவனருளினாலே
மருட்டியசூனியெண்ணின்வழிப்படாதுருண்டகாலே
யிருட்டியவிழியான்மைந்தனியதமுமிருண்டேசோரத்
தெருட்டியவுணர்வினமிக்கோன்செப்பியபாவும்வென்றான்.

(உ௮௧)

வென்றுதன்னிலைஞரோடுமேதகுபுதல்வரோடு
மன்றலந்தெரிவையோடுமற்றுளோர்தங்கலோடு
மன்றுதன்சூரவர்பொற்றாளன்புடன்வணங்கிக்கானஞ்
சென்றனனென்பமன்றேசெழிதிலமுடையகோமான்.

(உ௮௨)

ஒழிவுசெய்கருணைதல்வருள்ளமுமொழிப்பவேனை
வழுவறுமன்னருள்ளமம்மரோடயர்ந்துவிடமக்
சுழைவினுலுக்கதவின்றிக்கொற்றமாநகரிமாக்க
டழலெனவுயிர்த்துமாழ்சித்தனித்தனிபுலம்பலுற்றார்.

(உ௮௩)

நாட்டிடையெல்லையொற்றுணறுமலர்சிவக்கவேகிக்
கட்டிடையுருந்தபோதுங்கலக்கமற்றவகைகூந்தான்
கூட்டிடையின்பதுன்பக்கொழும்பயன்றுய்த்துமாறி
விட்டிடையுருதும்போதுமெய்ம்மகிழ்விபுதர்போல்வான்.

(உ௮௪)

சுதுபோர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௧௨௩௬.

சபாபருவ முற்றுப்பெற்றது.

உ
முன்னுவது
ஆரணியபருவம்.

—K—
அருச்சுனன் நவநிலைச்சருக்கம்.

பெருமிதவலியும்பாரும்பேணலர்கவாவின்சொற்
றநுமனுந்தம்பிமாருந்தழலெழுதையலாளு
மநுமகமுனிவர்முந்நான்காபிரஞ்சுழந் திபோதந்
கநுமுகிலடடியஞ்சாரற்காமி பவனம்புக்காரே.

(க)

ஆரமுமகி லுநாறுமருவியஞ்சுணையும்த்த
வாரணம்பிடிக்கோவொரிதோய்காணியாறு
மீரமுநிழலுங்காயுங்கனிஞ்ஞாயவயுமிண்டிக்
காரினம்பொழியுமந்தக்கானகத்தழகுண்டார்.

(உ)

அங்கிவர்புகுந்தபின்ன* அங்கியின்புகையுமாறிப்
பொங்கியவோமத்தியின்புகையினன்முகி லுண்டாகச்
சிங்கமுந்து திக்கைமாவஞ்சேர்ந்துடன் நிரிபஞ்சுழ
லெங்கனுமழகுபெற்றதிமகி ரிச்சாரல்போன்றே.

(ங)

வேறு.

துருபனுந்திட்டத் தும்மனுஞ்சோமக
நிருபானவர்யாவருநேர்ந்துடன்
விரவுதானைவிராடனுஞ்சுற்றமு
மருவினாவ்வனத்திருந்தோரையே.

(ச)

மற்றுமற்றுமகிபரிலன்பினை
லுற்றவுற்றவுறவுடையோர்களுங்
கற்றகற்றகலைவிதமாக்களுஞ்
சுற்றுமொய்த்தனர்தோமறுகேண்மைபார்.

(ரு)

மாதவத்தின்பயனெனமாதவன்
யாதவக்குலத்தேறிமையோர்பதி
யாதபத்துக்கருகிழல்போலருள்
வேதவித்தகவீரனுமேவினான்.

(சு)

பாரிழந்தவிப்பாதகச்சுதுகேட்
டருநெஞ்சினரேமுறுநோக்கினர்
போறன்றருளினாயைப்பார்த்தருள்
கூரவன்பொடிவையிவைகூறுவார்.

(ஐ)

* அங்கியும்புகையுமாறிப், பொங்கியவோமத்தியாற்புகலருமுகிலுண்டாக என்றும் பாடும்.

மரபின்வல்லியைமன்னவையேற்றிய
குருகுலோசனைக்கொற்றவெஞ்சேனையோ
டிரியவெற்றுதுமிப்பொழுதேயென
வரமுஞ்சிற்றமுந்தோற்றவுரைசெய்வார்.

(அ)

தம்பிமாரைத்தனித்தனியேயுயிர்
வெம்பிவீழுகரைந்துவில்வாங்கியின்
அம்பர்காணவுயிர்ழிப்போமெனத்
தும்பைசூடக்கருகினர்சொல்லுவார்.

(ஆ)

வஞ்சகச்சபலன்றருமைந்தனை
வெஞ்சமத்தினிலீயீழக்கணத்திடைச்
செஞ்சரத்தின்வழியுயிர்செல்லவே
யெஞ்சுவிக்கவெழுமென்றியம்புவார்.

(க0)

சீதவெண்குடைவேந்தர்தந்தேர்விடுஞ்
சூதன்மைந்தன்சுயோதனன்றோழனை
மாதிரங்கனில்வானவர்காணவிப்
போதுடற்றுவமென்னப்புகலுவார்.

(கக)

உந்தவுந்தவொருவர்க்கொருவராய்
முந்தமுந்தமுடுகினைத்தரா
யந்தவந்தவவனிபர்யாவரு
மிந்தவிர்தவுரைகளியம்பவே.

(கஉ)

கேட்டிருந்தருள்கேசவன்வாசவன்
காட்டிருந்தனென்னக்கவின்பெறுந்
தோட்டிருந்தளிதேனுக்கர்சோலையின்
மாட்டிருந்தமகிபர்க்குரைசெய்வான்.

(கங)

விடுகவிந்தவெகுளியைப்பின்புற
வடுகநுந்திறலாண்மைகடோன்றவே
வடுமெனங்கொடுவஞ்சகஞ்செய்பவர்
கெடுவரென்பதுகேட்டறியீர்கொலோ.

(கச)

இனயந்துரைத்தவியைப்படியினி
வியந்திருக்கும்விபினந்தொறுமிருந்
சூயர்ந்தபிற்செய்வினையென் னுன் னுத
லயர்ந்துரைத்தலலாதிஸையாதே.

(கரு)

வேறு.

கேட்டிரீழரசுகைகளைஞர்தம்பிருக்கைதொறு
மீட்டியபுதல்வருள்ளோர்யாரையுமிருத்தல்செய்து
காட்டிடைநீவிர்வைக்கடவநாள்கழித்தமீண்டு
நாட்டிடைவந்தாற்காண்டிருநுள்ளோர்நலன்களெல்லாம்.

(கசு)

அன்னையச்சபலன்பா வைபருகுறவிருத்தியுங்க
டன்னையர் தம்மையாகசேன னூர்தன் னிலவைத்துப்
பின்னையும்வேண்டுவோரைப்பிரிவுநெறியிற்போக்கி
நன்னயத்தொடுநீரானம்வையுதன் ன்மையென்றான்.

(க௭)

அச்சுதனுரைத்தமாற்றமற ன்சுதன்மகிழ்ந்துகேட்டு
மெய்ச்சுதர்முதலாமற்றுமின்னம்பியகிளையெல்லா
மிச்சையின்படியேயாங்காங்கெய் துவித்திராறுண்டு
மச்சுறுகா னிலவை குமார்வமேயார்வமானான்.

(க௮)

சோனைமா முகிலின்மேனித்தோன்ற லுந்துவரைபுக்கா
னையோர் தாமுந்தத்தமெயிலுடைநகரிபுக்கார்
ஞானயோகிகளுமொவ்வாரோசு னுந்தம்பிராநுந்
கானமேதாங்களாளுங்காசினியாகக்கொண்டர்.

(க௯)

அவ்வனந்தன் னிலவந்தவரசெலாமகன் றபின்னர்
வெவ்வனம்விடா துமேவித்தவம்புரிவியா தனென் னுஞ்
செவ்வனமுனிவன்வந்தச்சேயவன்சேய்களான
விவ்வனசரி தர்தம்மைபினைவுடனேய்தினானே.

(௨0)

கண்டெதிர்சென்றுபோற்றிக்கண்ணினுஞ்சென் னிமீதுந்
கொண்டனரவன் றன்பாதம் குளிர்ந்தனநுயி நுமெப்பும்
புண்டாறுதலினுனைப்பூசனைசெய்தபின்னர்
வண்டணிதாரானசெய்தவஞ்சனையினைத் துஞ்சொன்னார்.

(௨௧)

செறிந்தவர்க்குற்றங்கோலாஞ்செய்தவமுனியு முன்னே
குறிந்தனநிகழ்ந்தவெல்லாங்கூறுதல்கொடிதுபாவம்
பிறிந்தனதாயந்தன் னிற்பெரும்பகையினிதென் றன்றோ
வறிந்தவருரைத்தா ரையவவாவினுக்கவதியுண்டோ.

(௨௨)

துன்னினின்னலெய்தத்துன்னலாகித்தம்மி
லென்னினர்செறினுமுள்ள துண்டென் னுரைத்தேற்றிக்
கன்னினர்கவலைநீர்த்தான்கண் ணுடைக்கருணைமுர்த்தி
குன்னின துயர்ச்சியந்தக்குன்றினுக்கநியவுண்டோ.

(௨௩)

நீநிரையல்விர்முன்னா ணிலமுமுதாண்டநேமி
நாவிநிகீர்த்தியானானனெ னுநாமவேந்தன்
காவிரியென்னத்தப்பாக்கருணையான்சூதிற்நோற்றுத்
திவிநிகா னஞ்சென்றகாதைதுஞ்செவிப்படாதோ.

(௨௪)

தோத்திரமா னதெய்வச்சுருதி களையாவுநான்காக்
கோத்தவன்பின் னுஞ்சொல்வான்குன்றவில்லவன்பா னென்று
பார்த்தனெசென்றுபாசப தக்கனைவாங்கினல்லா
லார்த்தபைங்கமலாயெய்தாதநும்பகை முடித்தலென்றான்

(௨௫)

பரிவுடன் முனிவன்மாற்றம் பணிந்து தன் றலைமேற்கொண்டு
வரிசிலைக்குலகமெண்ணுமகபதிமகனைநோக்கிக்
கிரிசனையுன்னிவெள்ளிக்கிரிப்புறமெய்தியார்க்கு
மரியநற்றவஞ்செய்தேனுமவனருள்பெறுதையபா.

(உசு)

எனவிடைகொடுப்பமண்ணிலிணையிலா வியாதன்பாத
மனனுறவிறைஞ்சியாங்கோர்மந்திரமுறைபிற்பெற்று
நனிமிகுதிதியுநா னநல்லதோர்முகூர்த்தந்தன்னிற்
றனிவதியியக்காட்டத்தனஞ்சபன்சேறலுற்றான்.

(உ௭)

வெஞ்சலமனத்தராணோவிரகிணைக்கட்டங்கட்டி
நஞ்சலதுவமையிலாநவையுரிந்தனர்களேனுஞ்
சஞ்சலமும்மைப்போலுந்தாணிபருறுதல்செய்யா
ரஞ்சலிரென்றுமீளவாரணமுனியும்போனான்.

(உ௮)

மரவுரியுடையன்சென்னிவகுத்தசெஞ்சடையன் றாணிச்
சாமுடனங்கியிந்ததுவினன்றவத்தின்மேலே
பரிதருமனத்தனெல்லாப்புண்ணியங்களுக்குந்தானே
யுரைபெறுதசாதன்றன்மகனலாதுவமையிலான்.

(உ௯)

நெறியிருபுறத்துமுசிதுழையொணநெருக்கமிக்க
செறிதருவன முஞ்சிங்கஞ்சிந்துரஞ்செருச்செய்சாரற்
பொறைகளும்வெம்பிசாசுபூதமோடியக்காயாரு
முறைதருகுவடுநீங்கியுத்தாமுடிவுகண்டான்.

(௩௦)

அத்திசையிமையமென் னுமாசுவெற்படைந்துமிக்க
பத்தியோடம்மைதன்னைப்பயந்த குன்றென்றுபோற்றிச்
சத்தியவிரதன்றம்பிதேபோவனந்தோ லுந்தங்கண்
முத்தழல்வளர்ப்போர்பாதுமுளரிகண்முடிமேற்கொண்டான்.

(௩௧)

சாரணரியக்கர்விச்சாதார்முதற்பலநஞ்செஞ்சொ
லாரணப்படியேகுழந்தவடவிகடோ லும்வைகி
நாரணன்மலரோ லும்பர்நாயகன்பதங்கண்ச்சிக்
காரணத்தவஞ்செய்வோரைக்கண்டுகண்டுவைககூர்ந்தான்.

(௩௨)

அரியும்வெங்கரியுந்தம்பிலமர்புரிமுழக்கங்கேட்டுங்க
கிரியினின்றுமுழக்கங்கேட்டுங்கிராதோர்முழக்கங்கேட்டு
மெரிகிளர்முழக்கங்கேட்டுமெம்பிரானிமவான்றந்த
புரிகுழலோடும்வைகும்புண்ணியப்பொருப்பைச்சேர்ந்தான்.

(௩௩)

கைம்மலையுரிவையோடுகட்செவிக்கச்சஞ்சாத்துஞ்
செம்மலைநீழியிற்காணுகின்றதயாற்கண்ணிபோற்றி
யம்மலைச்சாரோறுமருந்தவம்புரிநீர்குற
வீம்மலைநீங்கியாங்கண்மெய்த்தவவிரதனுனான்.

(௩௪)

எயிலொருமுன் றுஞ்செற்றோனேந்திழையுடனேவைவருங்
கயிலையின்பெருமைதன்னைக்கடந்தைசெய்வதெங்ஙன்
வெயிலவன் முதலோர்நாளுமேம்படவலஞ்செய்வார்
எயிலுநல்லமுதோர்சூழ்வந்தன்புடன்போற் றுவாரே.

(ஙரு)

உருகியவொள்ளிபோலவயர்முழைதோ றும்வீழ்
மருவிநீர்புனிதன்வேணிபடமுநாநதியிற்றோன்
வருகியபனிவான்குன் றிலொண்பணிக்கடவுள்வந்து
மருவியதென்னத்தோன் றும்வருணமால்வரையினற்றென்பால்.

(ஙசு)

வேறு.

ஆசினுன்மறைப்படியுமெண்ணில்கோடியாகமத்தின் படியுமெழுத்தைந்துங்குறிப்
பூசினுன்வடிவமெலாம்விபூதியாலப்பூதியினைப்புரிந்தசடைப்புறத்தேசேர்த்தான்
தேசினுலப்பொருப்பின்சிகரமேவஞ்சிவனிவனேபோலுமெனத்தேவரெல்லாம்
பேசினுள்வரிசிலைக்கைச்சயன் பூண்டபெருந்தவத்தினிலேசிலர்க்குப்பேசலாமோ.

(ங௭)

ஒருதாளின்மிசைதின் றுகின்றதாளினூருநின்மேலொருநாளையுன் றியொன் றுங்
கருதாமன்மனமடக்கிவிசம்பிடுகிறங்குதிவின்னக்கவர்வான்போற்காங்குணிப்பி
யிருதாரைநெடுந்தடங்கணிமையாதோயிரங்குதிருந்தாமரைப்பேர்தென்னநோக்கி
நிருதாதிபரிம்மனுவாய்த்தவஞ்செய்வாரின்கரிவனுக்கார்கொலெனசிலைபெற்றானே.

தோற்றியதெம்மிடத்தேயித்தோன் றும்மலைசூட்டியபொற்றொடியென்றோ தூங்கம்

[பொற்றேர்.

கூற்றியல்வெஞ்சிலைபாணர்தூண்குறிஞ்சுநெடுநெடுகொடியுன் னங்கொடுதேமென்றோ
காற்றினுடன்விரைவுச்சென்றருந் துமாழகாண்டவம்பசித்தளித்தகாளையென்றோ
நாற்றிசையும்வளர்த்தததழற்கடவுளத்தொனுடலஞ்சுகிந்திப்போன்றான்.

(ங௯)

வலப்பாகஞ்செழும்பவளச்சோதியென்ன வானிலச்சோதியென்னமற்றைப்பாகங்
கலப்பானிருமேனியணிந்ததீற்றி கதிர்முத்தின்சோதியெனமேனியின்ற
குலப்பாவையுடன் கயிலைக்குள் றில்வாழ்வுக்குள் றுடையோன்றிருக்கோலங் *குறிப்பா
லுன்னிப், புலப்பாழேறம்பொசியமாள்புத்தோ ளும்பூரித்தா னுடல்புகம்பாரித்தானே.

கருந்து றுக்கல்லெனக்கருதிப்பிடியுங்கன் றுங்கறிற்றினமுழுதுரிஞ்சக்கறையானேறிப்
பொருந்துமுழைப்புற்றதெனப்பயங்கமுரப்பூங்கொடிகண்மாளென்னுபாங்கேசுற்றப்
பரிந்துவெயினுண்மழைநாள்பனிநன்னென்று பாராமெனடுங்காலம்பயின்றான்மண்ணி
லருந்தவமுன்புரிந்தோரிவிவனைப்பேன்மற்றார்புரிந்தார்சிவசிவவென்றியிவறே.

(ச௧)

பகிரதனேமுதலானவண்ணில்கொடியார்த்திவருந்தவம்புரிந்தார்பைம்பென்மேனி
யிகலவுவாரமுதலானககனவாரனொத்தனைபேர்தவம்புரிந்தாரிமையோரேத்து
மகபதிதன்மதலையினெழுதொணுத வனப்பினுக்கு வரிசிலைக்கைம்தவேளோவ்வான்
சகலகலைகளுக்குமிவன்றானேயிங்ஙன் றவம்புரியினைப்பதே சார்ந்தபாவம்.

(ச௨)

* குறிப்பாலுள்ளும் என்றும் பாடம்.

வேறு.

பண்ணுக்குவாம்பரித்தேதராதவனும்பணிந்து பசுபதியைநோக்கி
மண்ணுக்குத்தவம்புரிபுந்தனஞ்சயற்குக்கோடையினுமதியம்போன்ற
னெண்ணுக்குவரும்புவனம்யாவினுக்குங்கண்ணுவானிவனையன்றோ
கண்ணுக்குப்புனைமணிப்பூண்கண்ணோட்டமென்பதெல்லாங்கருணையன்றோ. (௪௩)

வேறு.

அங்கியாலங்கியை*வெதுப்பிவெம்மையைப்
பொங்கியவாயுவாற்போக்கிமெய்ச்சிரந்
தங்கியவமுதினற்றண்ணெனும்படி
யிங்கிதத்தொடுக்கினிதயந்தனையே. (௪௪)

ஈண்டுதன்கருத்தினோடியைந்தமாதவம்
பூண்டிளமதிமுடிப்புண்ணியின்றனை
வேண்டியவாறெலாம்விருப்பொடுன்னினுன்
பாண்டியனுயர்குலப்பாவைகேள்வனே. (௪௫)

நிரந்தரமநேகநாணினைவுவேற
வாரந்தருபுலன்களைபொடுக்கியாபுத
மிரந்தனவைவரையிடையிற்றுநற்றவம்
புந்தரனறிந்தமெய்புளகமேறவே. (௪௬)

குருவுடன்விரகுறக்கூறியீசனை
மருவுறுகொன்றைநாண்மலைமௌலியைக்
கருமயில்பாகளைக்காண்டல்வேண்டிய
திருமகன்வலிலைதெரியவுன்னினுன். (௪௭)

ஆரும்பகைவலிமைபாலுணர்நாசும்
பெரும்பிறையணிசடைப்பிஞ்சுகன்றன
திரும்பகழிகள்பெறவெண்ணியெகொலாம்
விரும்பியதித்தவம்விலவலானரோ. (௪௮)

நற்றவத்துறுதியுநாண்கருத்தநா
முற்றறிகுவமெனமுன்னுஞ்சிந்தையான்
கற்றையஞ்சடையவன்கயிலைங்கிரி
புற்றறிவுறுவதற்குபாயமெண்ணினுன். (௪௯)

தூநகையுருப்பசியரம்பைதொண்டைவாய்
மேனகைதிலோத்தமையென்றுவேலையின்
மானெனமயிலெனவந்தமாதரி
ரானவாற்றிதிர்போயவன்நன்னெண்ணமே. (௫௦)

என்றுகொண்டிந்திரணியம்பமற்றவன்
முன்றியபோவைத்தோற்றமிக்கவர்
குன்றிரண்டெப்பெதோர்கொடிமருங்குலார்
சென்றனவனுழிச்செய்யவாயினார். (௫௧)

காமனைநினைந்தனர்காமராசனு
மாமலர்வாளியும் தூரசாபமுந்
தேமருமலர்க்கையிற்சேர்ந்திச்சேனையோ
டாமுறைபுகுந்தன்னா னுமஞ்சவே.

(நிஉ)

செந்தமிழ்வரை தருதேன்செக்கர்வா
னந்தியானையன்மதியா தபத்திரன்
சிந்துவெம்முரசினன்செவ்வகூடவே
வந்தனன்காலமும்வசந்தமாக்கியே.

(நிட)

வேறு.

கந்தனையனித்தகன்னியோர்பாகங்கலந்தமெய்க்கண் ணுதற்கெதிராய்ச்
செந்தமிழுரைத்தகுறுமுனிபிரந்தெய்வமால்வரையிடைத்தோன்றி
யிந்துவுமரவுமுறவுசெயமுடிமேலிருந்தமந்தாகினியருங்
வந்திழிபுனலுஞ்சந்தனங்கமழுவந்ததுமந்தமாருதமே.

(நிச)

வம்பறமதூர்ப்பல்லவங்கோதிமாமகரந்தமாகந்தக்
கொம்பெலாமிருந்துகுபிலினங்கவக்கொற்றவெஞ்சிலையினன்முன்னஞ்
சம்பராசுரனைவென்றவீரனைப் பந்தாமாமணிமுடிசூட்டி
பெய்பிரான்முனிவுக்கஞ்சலென்பதுபோலையந்ததுவசந்தகாலமுமே.

(நிநி)

பூதமைந்தினையும்புலத்துடனெடுக்கிப்புரிசடையுடன்புருகதன்
காதலம்புதல்வனருந்தவம்புரிதல்கண்டுபாணிப்பனபோல
மாதிரந்தொறுஞ்செம்பல்லவச்செந்திவளர்த்ததுவான்மணியினேநோக்கிப்
பாதமொன்றினினின்றுயர்ந்தனலொளிகூட்டிபுனட்பாதவங்களுமே.

(நிநு)

உள்ஓற்றக்கலக்கமறத்தெளிந்தசுலத்துயர்தலைமுழையினின்றருவி
வெள்ளமொத்தமுதங்கரையறப்பொழியவென்மையற்றநிபுடச்சூனிர்த்து
புள்ளுடைக்கொடியோரிருவருங்காணப்பண்ணியப்பொருப்பிடைத்தவஞ்செய்
வள்ளலொத்தனவச்சாரலைச்சூழ்த்துவயங்குரேவாழியஞ்சுனையும்.

(நிள)

நீறுபட்டிலங்குமெய்நிலவொளியானஞ்சினிலிருகினைபகற்றி
மாறுபட்டிமைம்புலன்களுமொடுக்குமாதவன்வார்த்தசெந்தழலாற்
கூறுபட்டிமையோடொருவடிவானேன்குன்றுகுழைப்பொறைவனைத்து
மாறுபட்டுருகிப்பெருகியோடினவாலம்மலைவெள்ளியாதலினால்.

(நிஆ)

அலைத்தடங்கடலிலமுதொழிப்பனித்தாங்கமர்வாழ்பதிசூழ்புகுந்தோர்
சூலைத்துமென்றெண்ணியொருவருக்கொருவர்க்கையிடைத்துடங்கவந்தந்த
மலைத்தடநருங்கப்புகுந்தனர்குயிலும்பூரமுடா னுமேயனையார்
நிலைத்தவம்புரிவோனைவகைகெருப்பினேவுறகின்றவாகண்டார்.

(நிசூ)

அந்தரத்தமார்துந்துபிழுழங்கவநங்கனத்துபியெதிரமுழங்க
வந்துபொற்சிலம்புமேகலைத்துமலர்க்கைவெள்வளைகளுமுழங்கப்
பந்தடித்திடுவாரம்மனையெறிவார்பயில்கழங்காடுவாரொற்றச்
சந்தூரத்திலகந்திட்டுவாராகித்தனித்தனிசிகைதொறுஞ்சூழ்ந்தார்.

(கடி)

சூயிலொடுகவிக்கஞ்சகமலர்ந்துகொஞ்சபைங்கிணிகளையழைப்பார்
மயிலினநடிக்கத்தாமும்*வண்கலாபமணியணியொலியெழநடிப்பார்
வெயிலிப்பெரிதிமதியுடன்வலஞ்செய்திரகமுழுவதுமொலிப்பக்
கயிலையங்கியின்சாரலோவெம்முர்க்கடவுளாலயமெனக்களிப்பார்.

(௬௧)

கூந்தன்மாழுகிலைக்குலைத் துடன் முடிப்பார்குங்குமங்கொங்கைமேலணிவா
ரேந்துபோல்குறகலைநெகிழ்த்துடுப்பாசிட்டுவத்தரியமாற்றிவிவார்
பூந்துகிணையநறுஞ்சுனைபடிவார்புழுசுசுந்தனநறும்பணிநீர்
கார்திகெட்டெறிவார்காமவேதத்தைக்கநங்கடைக்கண்களான்மொழிவார்.

(௬௨)

பண்ணுடையெழாவினின்னிசைவழியேபாடுவார்பைங்குழல்குறிப்பார்
பெண்ணுடைமடநாணகன்மேரமணிப்பேச்சொம்பேசிவந்தடுப்பார்
விண்ணுடையமிர்தம்பருகுவாருகிரான்மென்மலர்கொய்தமேலெறிவா
ரெண்ணுடைமடவார்புரிந்தனசிவவாறிங்கிதமெத்தனைகோடி.

(௬௩)

காவும்வண்புறவுங்கயங்களுமரும்பக்கவார்த்தவெங்கணைகளாமைந்து
பூவும்வந்துள்ளமுறவுறப்பட்டிப்புறையவும்புலன்வழியன்றி
மேவுதன்கருத்தின்வழியிலெனின்மசிசபனைபங்கபாலிவல்லு
மேவுமுன்பெற்றவிதைவனையெய்தெய்தினைத்தன்னரிதிகேள்வனுமே.

(௬௪)

கூற்றிளையுதைத்தபாநமுழித்தகுஞ்சரத்துளிலைவயுமணிந்த
நீற்றொளிபரந்துநிலவெழுநடிவுநிலாவெயிலெனுமிழிழிழியு
மாற்றறல்பரந்தகொன்றைவாரசடையுமல்லதையாவையுங்கருநான்
மாற்றமொன்றின்நிநின்மனன்வரைபோல்வச்சிராயுதன்றிருமகனும.

(௬௫)

அன்றானிருந்தயோகிணையகற்றியறிவிலாதநங்கனுவெந்த
குன்றிதுதடங்களுயிரமுடையோன்கூறியகூற்றினைத்தேறி
யின்றவன்மதலைபுரிதவங்குலைத்தாலென்வினைத்திடுமெனவஞ்சி
நின்றிலன்மதனன்றித்ருமேநெற்றிநெருப்பினுனீறுபட்டுள்ளோன்.

(௬௬)

வானவர்பெருமானேவலால்வந்தவானவர்க்களிநுந்தம்மா
லானவக்கிரீடையாவையும்புரிந்துமொருபயன்பெற்றிலாகன்றார்
கானகமுழுதும்பரிமளம்பாப்பிக்கானவண்டிமிர்தரப்புகுந்த
வேணிஹமகன்றதருக்கனுக்குடபால்வெண்டிடைவேலைவாயிழ்ந்தான்.

(௬௭)

வேறு.

இந்திரன்சுதன்றெண்ணம்யாவதென்றினிதினெண்ணி
யிந்திரசாலமாகவேவினூரொவருமெய்தி
யிந்திரநீலந்தன்னிலிறைவனுக்குரைத்தாரந்த
விந்திரன்ருனுமைந்ததன்வம்புரியிருக்ககேசேந்தான்.

(௬௮)

விருத்தமாமுனிவனாகிசயனைநோக்கியாது
கருத்துநீதவஞ்செய்கின்றகாரணமென்னையென்னத்
திருத்தகுசின்தையோடுஞ்செந்தழவிடைநின்றோனு
மருத்துவானுருவமாறிவந்தவாறுணர்கிலாதான்.

(௬௯)

* வண்சிலம்புமணியணியொலியெழு என்றும் பாடம்.

மாசுறுமதியமன்னவாண்முகமங்கைபாகத்
தீசன்வந்தெய்துகாறுமித்தவம்புரிவேனென்ன
வாசறுகடவுளோர்க்கும் நுமறைதனக்குமெட்டாத்
தேசவன்வருமோவென் னுசிரித்தனன்றேவர்கோமான்.

(௭௦)

சிரித்ததெனன்ன மீண்டுந்திருமகன் நன்னேநோக்கி
வருத்தமேயன் றியிர்த்தமா தவம்பயனின் றென்ற
ஹருத்திவனவனே நோக்கியுயிரி றுமளவுமிந்தக்
கருத்துநான்விடேனென்றன்கடுங்கன லுமிருன்றுன்.

(௭௧)

மைந்தனிம்மாற்றங்குறமன னுறமகிழ்ந்துதெய்வத்
தந்தையும்கிருத்தவேடந்தனையொருகணத்தின்மாற்றி
யிர்திராதுகிமுன்னிந் திப்பெருந்தவத்தால்வந்து
பைந்தொடிபாகன்பாசபதமுனக்குதவுமென்றான்.

(௭௨)

என்றுரைத்தமார்தோமானேகியின் னர்வெள்ளிக்
குன்றுடைப்புனிதன்பாதங்குறிப்புறுமனத்தனாகி
நின் றுநற்றவஞ்செய்தின் றெடுத்தகைநீர்மையெல்லாஞ்
சென்றுமைக்குரியானசேடியார்செப்பினாரே.

(௭௩)

மேனைமுன்பெற்றகள்ளாவேலையுஞ்சேவினோயி
மானையும்பொருதசெங்கண்மாநகவல்லிகேட்டுத்
தானையுங்கரியபேருத்தரியமுமாகச்சாத்த
வானையன் றுரித்தநக்கற்கடிபணிந்து நுளிச்செய்தான்.

(௭௪)

வேறு.

ஆலமுண்டமுதம்பொழித்தருநெடுங்கணம்புகைபருண்டொழிகேட்டு
நீலமுண்டருண்டக ண்டனுமிருங்கி ினாவனைச்செங்கையாபெருது
காலமுண்டருள்கூறுத்தின்மைந்தனுக்குங்காற்றின்மைந்தனுக்குநேரினாயன்
ஞாலமுண்டவனுக்குபிரைனச்சிறந்தானானே னுராமமுப்படைத்தேன்.

(௭௫)

ஆடியானன்னன் மந்தலையர்வீரகாலாடியசூதினுக்கழிந்து
காதிதாமுறையுங்கடனினாவறிங்கடவுறையகன்றருகாவே
நீடுபோமரிற்பகைவரைச்செகுக்குதினைவினுனெருப்பிடைநம்மை
நாடியேயரியதவம்புரிகின்றனுமிதுமுன்னமேயறிவோம்.

(௭௬)

பருகுநீர்துறந்துகாற்றும்வெவ்வெயிலும்பாதவங்கனின்சினையுதிர்ந்த
சருகுமேயொழியக்காய்கனிசுழங்குந்தானினிதருந்துதறவிந்தா
ஹருதாமுமனத்தையாமுவந்திருத்தற்குறைபதியாக்கிரம்மிடத்தே
செருகினு னுண்ணவையாவேயிவன்போற்செய்தவஞ்சிறந்தவரென்றுன்.

(௭௭)

போகமாய்விளிந்தும்போகியாய்ப்பாந்தும்புலங்களின்வழிமனஞ்செலுத்தா
யோகியாயிருந்துமயோகிகண்முதலாவுரைப்பரும்பலபொருளாயு
மேகமாய்தின் றுந்தத்துவமறைக்குமெட்டுதற்கரியதனவடிவீற்
பாகமாய்தின் றுகும்பைந்தொடியுடனேபரிவுடன்சினமொழிபகர்வான்.

(௭௮)

கேட்டிடிசெவ்வாய்க்கிளரிசிகர்மொழியாய்கிரீடியைத்துணைவர்களுடனே
காட்டிலேயொதுக்கியினோருநந்தாணுங்கடியவஞ்சனைபிறைக்கவர்ந்த
நாட்டிலேவாழ்வோனேவலான்முகநாமதானவனிவன்றண்ணைக்
கோட்டிலேகோலேசேயனமாப்பவந்திக்குன்றிடையின்றுபுக்கணனால்.

(௭௯)

மற்றவன்வினாவின்னுடனமர்மலைந்துவ¹சன்*மதலையைவதைத்து
நற்றவமகற்றறுமுன்னமேவினாந்துநாமுயிர்கவருதல்வேண்டுங்
கொற்றவன்மதலேகேட்டனவாங்கன்கொடுத்தலும்வேண்டுமென்றேமுந்தான்
கற்றவர்வளைத்துத்திரிபுரமெரித்தோன்கற்றவர்களுத்திறைக்காண்போன்.

(௮௦)

நனைமலர்சிதறித்தொழுதுமுன்னின்நந்திமேனயனம்வைத்தருளி
வினைபடுகேழல்வேட்டைநாமின்றேவேடராயாடுதல்வேண்டு
நினைவுறவெதுகணத்தொடிக்கணத்தேநீயுமவ்வுருக்கொளுகென்று
மனைவியுந்தாணுங்கிராதற்குலத்தும்கிழ்நனுமவனிதைபுமாறார்.

(௮௧)

வேறு.

என்றபொழுதினினந்திமுந்திமுதற்குற்றுதைத்தவிருதாள்போற்றி
வென்றிபுனைகணநாதர்க்குரைசெய்தானவர்களுமவ்வேடங்கொண்டார்
கொன்றைகமழ்முடியோனும்வேணியினைப்பின்னல்படுகுஞ்சியாக்கித்
துன்றுமயிற்பீலிநெடுங்கண்ணிதிருநெற்றியுமச்சுற்றினானே.

(௮௨)

நீலமணித்திருக்கண்டநிலவெழுவேபலகறைப்பூணிறையக்கட்டிக்
கோலமணிக்குழைகளினுங்குழையாகப்பிணையன்மலர்கொண்டிசாத்திச்
சேலையென்ப்புலியதளுந்திருமருங்கிலுறச்சேர்த்திச்செய்யபைம்பொற்
காலினையிற்செருப்பணிந்துசெய்யதிருவடிவழிக்கக்கரியானான்.

(௮௩)

இடக்கைமலர்வரிசிலையுமவலக்கைமலர்ப்பாணமும்வெந்திடையேபாண
மடக்கியவெங்கொடுவரித்தோலாவநாழிகையும்கவழுகூரக்
கடக்களிறன்றுரித்திரான்கண்டவர்கள்வெருவமுன்கொண்டகோலக்
தொடக்கியுரைசெயநினைக்கிலாயிரநாவுடையோற்குஞ்சொல்லல்லாமோ.

(௮௪)

வேறு.

குறைந்தசந்திரகிரணமும்பிலியுங்கொன்றையந்திருத்தாரும்
புறந்தயங்கிடவிழுந்தசெந்தனிச்சடைப்பொலிவையார்புகல்கிற்பார்
சிறந்தபைம்பொலங்கிரிமுடியடியுறத்தேவர்கோன்றிருச்செங்கை
நிறந்தருஞ்சிலைவளைவறவழகுநிமிர்ந்துநின்றதுபோலும்.

(௮௫)

வேறு.

வரையாசன்றிருமடந்தைவனமுலைமேன்மணிக்குன்றிவடமுஞ்செங்கை
நிரைவளையும்புலிப்பல்லானிறந்திகழ்மங்கலப்பூணுநிலமேனி
விரையகிலின்றுஞ்சாந்துமனிரித்ததழைப்பூந்துகிலும்வேடமாதர்
நிரைநிரையேதனைச்சுழுகின்றவடிவழிகிலுக்குநிகர்வேறுண்டோ.

(௮௬)

ஒரோனந்தனைத்தேடவொளித்தருளமிருபாதத்தொருவனந்தப்
போரோனந்தனைத்தேடிக்கணங்களுடன்புறப்பட்டான்புனங்களெல்லாஞ்
சீரோனலவினோகிரிக்குத்தேவதைபாங்குழவியையுஞ்செங்கையெந்திபு
பாரேனையுலகனைத்தும்பரிவுடனேயின்றாடன்பதிபின்வந்தாள்.

(௮௭)

* மதலையையாங்கண் என்றும் பாடும்.

அனந்தவேதமுபிழைவனவலினுன்னாளிகளாய்நகுமுழ
வனந்தகோடியிற்றுகோடிகணநாதர்வேட்டுவராய்நகுபோத
வனந்தனலினித்தரிக்கவரிதரிதிப்பூதலமென்றமரக்கூற
வனந்தமா முகமாகியடிச்சுவடுநோக்கினுடவியெல்லாம்.

(அஅ)

முகதானவனவன்மேன்முந்தியுயிர்கவருமெனுஞ்சிந்தையானப்
பாசாதனிதவஞ்செய்பாக்கியபூமியைநோக்கிப்பரிவினோடு
மேகசாபமும்வணக்கியேகினுனேருதலுமில்ங்குவெண்ணீர்
றாகனோக்கப்பட்டனாகியதாலுந்தவன்மேலந்தவேனம்.

(அசு)

அதிர்ந்துவருகேழலைக்கண்டருந்தவந்தையழிக்குமெனவஞ்சிநாளு
முதிர்ந்தசுருகுனவொழியவுணவிலான்விரைவின்றன்னோருவிலவாங்கி
முதிர்ந்தசினத்தாடெனத்தான்முகம்புனதபவக்கணைக்குமுன்னேயண்டம்
பிதிர்ந்திடவின்னொன்றிந்துவேடனதன்பாரங்கம்பிளக்கவெய்தான்.

(க0)

இருவருமெனியவாளியுடனேபட்டுடலுருவியேனம்விழ
வெருவருமாறடவியெலாந்தடவியருவெஞ்சிலைக்கைவேடன்சேனை
யொருவன்முதலெய்திருக்கவவ்*விலக்கையெய்ததூரனோவென்று
பொருவருமாதவம்புரிபும்புருக்தன்மதலையுடன்பூசவிட்டார்.

(கக)

வேறு.

புராதனாகமவேதகீதபுராணாருபமொழித்துவெங்
கிராதனாகியவடிவுகொண்டகீசனோடுரைசெய்துவான்
விராதனாகிசொசரேசரைவென்றுமுச்சிகரத்தன்மே
விராதவாறடலம்புரிந்தவிராமனேசிகரேவினன்.

(கஉ)

முன்புவிட்டவென்வாளிகேழன்முகம்பிளந்துபினுருவரீ
பின்புவிட்டசாஞ்சிரத்திடையுருவுமாறுபிளந்ததால்
வன்பொடிப்படிபுகலுகின்றதுவன்மையோதிறல்விண்மையோ
வென்பெயர்ப்பொறியேவுபாரிதுவெனினிவிடுமெய்தார்.

(கங)

எனக்கருந்தவமுயறலாறுதிர்சருகலாறுணவிலையா
லுனக்குமுன்படைவேடருக்குநல்லுண்டியுபாமிதுகொண்டிபோ
வனக்குறும்பொறைநாடவுன்படைவலிமைகொண்டவழக்கற்ற
சினக்கில்வெங்கணைவிடுவன்யானுயர்திசைதொறுந்தலைசிந்தவே.

(கசு)

வேறு.

என்றமொழிசெவிப்பட்டலுமெயினர்க்கெல்லாமிறைவனாகியவெயினனிலைநோக்கிப்
பன்றிபெருமோகரத்தோடின்றுன்னுவிபருகியிடுமெனமிகவும்பயப்பட்டாயோ, கின்று
பெருந்தவமுயல்வோர்தாங்கள்கொண்டரினவொழியப்புகத்தொன்று. கினைவரோசொல்
பொன்றிடினுரீயறியப்புகத்தோல்போர்த்துப் புலிப்பாய்ச்சல்பாய்வரோபுரிவிலாதாய்.

* விலங்கை என்றும் பாடம்.

மறையவனோவொருகுடைக்கீழ்வையங்காக்குமன்னவனோ வைசியனோவடிவமாறிப்
பொறையுடனே தவம்புரியுமவணர்மாக்கன்புத்தேளரிநிந்ததரிலே :ர்புறத்தனானோ
நிறையுடன்மெய்ப்பிறைபோலவடிவந்தேய்நநெருப்பிடைநீதிந்கின்றாய் நெநிராளுண்டு
குறையுன்க்கியாதுரையென்றானென்றபோதக்குருகுலநாதனுந்தன்னைக்கூறினானே.

கூறியசொற்கொண்டறிந்துவேடம்மீண்டுங்குருகுலத்தோரை வருளுங்குனிவிற்கற்றுகச்
சீறிவருதுருபத்தைத்தேரிக் கட்டிச்சென் றுகுருநதக்கிணைசெய்சிறுவனியோ, வீறியிலுங்
குலத்திலொருவேடன் தன்னைவிண்மைபொருதவன் றடக்கைவிரலுங்கொண்டாய், பேற
றவன்றொருமுனிவன்வார்த்தைகேட்டுப்பிளந்தனைபல்வேடுவரைப்பிறைவாயம்பால். (கௌ

கன்றிவரு கனற்கடவுள் கையிற் றேருங்காண்டவக்கார்புருகுமங்கனையும்வாங்கி
யொன்றுபடக்காண்டவக்கானெரித்தநாளி லோருயிர்போற்பலயோனியுயிருமாட்டிக்
கூன்றுதொறுங்கூன்றுதொறுமிருந்தவேடக்குழாமனைத்துறையுடக்கொன்றபென்ப
நின் றுமெனைமுக்கனோக்கிவன்மைவிண்மையிரண்டுக்குமன்னவரீயிகழ்ந்திட்டாயே. (கௌ)

மல்லுக்கும் புயலவிக்குங்கலக்குறுதமனவலிக் துமறையுடன் போர்வாளியேவும்
வில்லுக்குமுனின்மிக்குத்தார் மண்மேலுண்டோவிசயனெ லும்பெயர்க்குரியவிசயத்தாலே
சொல்லுக்குவிடேனின் றுரீயுநாணந்தோள்வலியுஞ்சிலைவலியுங்காண்டல்வேண்டிங், கல்
லுக்குநிகர்மனத்தாயென்றானந்தக்காளையும்வில்லிவளைத்தொருவெங்கிணைமேல்விட்டான்.

விட்டகொடுங்கிணையையொருகிணையால்வெடன் விலக்கவரிசிலைக்குரியவிசயன்றன்மேற்
றொட்டனனோரிரண்டிகிணையவைபோய்மாப்புந் தோளுமுடன் றுனைத்தனவா றுனைத்த
போது, கட்டமுவினிடைநின் றகாளீயைக்கடுங்கிணை நொருமுன் றுகடிதின்வாங்கி
வட்டநெடுமியிலியணிமுடியுமாற்புமவாகுவுமேயிலக்காகவலியோடெய்தான். (கௌ)

எய்தகிணைநி நுமேனியெய்துமுன்னிறகுதுணிந்தொன்றிரண்டாயிலக் குறுமல், வெய்தி
ன்வலியுடனேய்தான்மூன்றுவாளிவிண்ணவர்கோன்மகன்மேலும்வேறொன்றெய்தா
னைதினிவன்வினோதமுறத்தொடுத்தானென்பதறியாமலெயினன்முடியுணிந்தபீலி,கொய்
துநதியறல்சிதற்பிழைபுமாலுங் குலைவொருகிணை தூக்குக்கொடியோனெய்தான்.

ஆற்போலச்சூழ்கின்றகிராதொல்லாமவன்முடிமேலிவனெய்ததறிந்துதீயி,னிற்போன்மே
லெழுதலுமங்கவரைபெல்லாநிலுமெனக்கைபமைத்துரீயின்றெய்த, விற்போர்கண்ட
னமடடாவிற்பிடிக்கும்விரகறியோமுன்னிடத்தேவேதவிற்போர்,கற்போமென்றொருகிணை
மற்றவன்மேல்விட்டான் கண்குலைச்சிலைவளைத்தகையினானே. (கௌ)

வேறு.

பீலிமுடியோன்விடுபிறைக்கிணையவேறொருபிறைக்கிணையினுல்லிலகிவிற்
கோலிவடிவாளிமழைசிந்தினன்மழைக்கரியகொண்டலெனநின்றமுமான்
முழலிவடிவாமெயினன்மேல்வைபடாமன்முனைமண்மிசைகுளிக்கமுராணர்
வேலியிடுமொறெனவிழுந்தனவிழுந்ததனைகிசயனனிகண்டுலெகுளா. (கௌ)

* கண்டனமேடா என்றும் பாடம்.

† முலவடிவாம் என்றும் பாடம்.

வேணிமுடிவேடன்மிசைவேறுமொருசாயகம்விடுத்தனன்விடுத்தகணைவின்
ஞையிறமுன்பிடுவெயின்புதொடுகின்றகணைநிலைவெண்வெயிற் தலுமே
கோணியவிளம்பிறைமுடித்தவன்வெகுண்டிலகோல்கள்கிடவிந்த்ரகுமாண்
பாணியுடனேதொடைநடுங்கியயனின்றதொருபா தவமருங்கணுகுண்.

(க0ச)

கொண்டவமேதனமெனப்புரியும்விவிலைமய்குலைந்தபருகின்நிலையைக்
கண்டருகின்நவமவான்மகளுரைக்கமிதுகருணையொடிவ்சியவனைப்
பண்டிதவமேபுரியினைப்பறமணத்தின்மிதுபரிவுடையனுவெகுளா
வெண்டிசையும்வென்றனவித்தசிலைநாணிபறவெயினர்புதியெய்தனனரோ.

(க0ரு)

உழுந்துருளெமல்லேதனிலவிவிலைநெய்நாணநவாத்தொடெதிரோடிவரின்ற
கழுந்துகொடுமாமுடியின்மோதுமுனிழந்ததுயர்கண்ணிபடுபிலிமதிமின்
கொழுந்தமுத்தசோரவிடாகச்சுடிகைத்தலைசுலைந்துமணிசந்தந்தியா
ளெழுந்துதடுமாறியகல்வானிலுவேடனுயினைத்தவசமுற்றனனரோ.

(க0சு)

விண்ணிலுறைவானவரில்பாரடிபடாதவர்விரிஞ்சன்முதலோருத்திகுழ்
மண்ணிலுறைமானவரில்பாரடிபடாதவர்களுக்கண்முதலேநாளைதலக்
கண்ணிலுறைநாகர்களில்பாரடிபடாதவர்கள்கட்ச்செயிமகிபன்முதலோ
ரெண்ணிலபயோனியிலுமயாவடிபடாதனவிருந்துழிபிறுத்தியிரோ.

(க0௭)

வேதமடியுண்டனவிரிந்தபலவாகமவித்களடியுண்டனவொலாம்
பூதமடியுண்டனவிராழிகைமுதற்புகல்செய்பொழுதொடுசுலப்பிலபொருளின்
பேதமடியுண்டனபிறப்பிலியிறப்பிலியிறங்கலாசன்றம்மகனார்
நாதனமலன்சமரவேடவடிவங்கொடுநன்கையடியுண்டபொழுதே.

(க0௮)

என்பொடுகொழுந்தசைசினங்குருதியென்னுமவைபிரண்டானுவயிரா
வன்பொடுவளர்ந்தமிருகாதிபதிகாரிபெனுமவடிவமுஞ்ஞெற்றமறவோ
னன்பிடுவெடுபேரம்வளர்த்தருளையிற்றிமிகவஞ்சுவயிரமலையினன்
பொன்புரையுமேனியிலடித்தமைபொருதமற்போப்புரியுமாறுகருதா.

(க0௯)

உள்ளடிவிரற்றலைகள்புறவடிபாட்டிநுடனுயர்க்கண்க்கண்முழந்தா
டள்ளரியவூருவயர்தாள்வரைகளொத்தகடிதடமுதாமார்புதினிரிதோ
டுள்ளிரவருசெங்கையெடுமுன்கைபிடர்நெற்றியொடுகுடமெனவெண்னுபடையால்
வள்ளலெனையாளுடையமாதவனுமாதவனுமல்லம்தொடங்கியுறவே.

(க0௧0)

மல்லம்தொடங்கியிரிசுவரும்வெகுண்டுபொருமாநிலமுமே
லெல்லையும்திரிந்துசுழல்கின்றபொழுதத்தமைபயின்பயில்களேவன்வெகுளா
நல்லிசைபுனைந்தமணிநாபுரவிசாலவொளிரண்னுபதநான்மலரினால்
வில்லியிரிலென்னுதிருவிலிலுடையகானைவிண்ணிலுறவிசைனனரோ.

(க0௧௧)

விண்ணவர்தமுர்புருதவிண்ணவர்பிரான்மலைவிசையுடனெழுந்துமுகல்போன்
மண்ணினிடைவிழ்தருமுன்மார்பகலமல்லதவயங்குபுறமென்றுதெரியா
னெண்ணரியஞானவொளியாகிவெளியாகிவருமெயினர்புதியானகருணைப்
புண்ணியன்மகிழ்ந்துருககின்றொலியுடன்பழையபூசல்பொவெண்ணியெதிர்வான்.

கநிஅ

ஆரணியபருவம்.

வெய்பகணநாதர்கணதேவர்விபுதாநிபர்விரிஞ்சிவியோகியரஞஞ்
செய்யசுடரோனளகையாதிபதிகின்னரர்கள்சித்தர்பலசாரணர்மணிப்
பைபரவினாடிபருகதனிவர்சூழ்தாவொர்பச்சுமையில்பாதிபுடனெ
துய்யவிடைமீதொருசெழுஞ்சுடரெழுந்ததுதொழந்தகையதாகுமளவோ. (கக௩)

கைவினுடனையெயினர்கோடிபலர்சூழ்வாக்கன்னிமயில்பின்னர்வரவே
தெய்வமறைஞானிகடொடர்ந்துவாவந்துபொருசெய்பசிவவேடன்முடிமேற்
சைவமுறையேயிறைவர்தண்மலரினோடறுசூசாத்தியொளிர்நாண்மலரெலா
மெய்வடிவுகொண்டனையகரியதவவேடனினேவிழிமலர்பரப்பிமகிழா. (கக௪)

தும்பைவகைமாலேசெறிவில்லமொடுகொன்றைமலர்சூதமறுகேகமழ்தருஞ்
செம்பவளவேணிமிசைதிங்கணதிசூடியநுள்செம்பொன்வடமேருவனையா
னும்பர்மணியாழிஹெதிதும்புருவுநாரதனுமுருகியிசைபாடவநுள்கு
ரம்பைபுடனேவிடையின்மீதொளிரதின்மதனையஞ்சவிசெய்தன்பொடுதொழா. (கக௫)

வேறு.

ஆடினன்களித்தனையர்ந்துநின்றன
னோடினன்குதித்தனனுருகிமாழ்க்கின்
பாடினன்பதைத்தனன்பவளமேனியை
நாடினனெங்கினையந்தசிற்தையான். (கக௬)

விழுந்தருவினையினின்மெலிந்துநாயினு
மழுந்தியபிறவியினையருவேன்முனஞ்
செழுஞ்சுடர்மணிப்பணித்திங்கண்மௌலியா
யெழுந்தருளியவில்தென்னமாயமோ. (கக௭)

ஆதியேபண்டமுமனைத்துமாயொளிர்
சோதியேகொன்றையந்தொங்கன்மௌலியாய்
வாதியேமரகதவல்லியாரொரு
பாதியேபவளமாம்பரமநுதியே. (கக௮)

பைபராவணிமணிப்பவளமேனியாய்
செய்வவாய்மரகதச்செல்விபாகனே
பையனேசேவடியடைந்தவர்க்கெலா
மெய்யனையெங்குமாய்விளங்குஞ்சோதியே. (கக௯)

முக்கணுநிலவெழுமுகிழ்த்தழாநுஞ்
சக்கரவதனமுந்தயங்குவேணியு
மைக்கயன்மரகதவல்லிவாழ்வுறு
செக்கர்மெய்வடிவமுஞ்சிறந்துவாழியே. (க௨௦)

அன்புறுதருமனுக்கநுசனாயினே
னன்பரம்பொருளுக்குநண்புமாயினேன்
பொன்புரைமேனியாய்போற்றினேனுனை
பென்பெருந்தவப்பயன்யார்பெற்றார்களே. (க௨௧)

என்றகொண்டிம்முறையிவனியம்பவே
மன்றலங்கொன்றையம்மாலைமொளவியா
னென்றியதவம்புரியும்பர்தம்பிரான்
மன்றிருமதலையைத்தழுவினானோ,

(கஉஉ)

தழுவினன்பெருந்துயாகற்றித்தண்ணாளி
பொழிதருகண்ணினன்புக்குஞ்சிந்தைய
னழிவறவொழிவறவமர்ந்தசோதியன்
பழுதறுமொழிசிலபகர்ந்துதேற்றினான்.

(கஉ௩)

சூதினிலயாவையுந்தோற்றுக்கானிடை
யேதிவர்போலநீரினைத்துவாடினீர்
வாதுசெய்புலன்களையடக்கிமண்ணின்மே
னீதவம்புரிந்தமைசினையலாகுமோ.

(கஉ௪)

முகனென்றுரைக்கும்முகதானவன்
வேகமோடேனமாய்நிறைவில்வந்தன
னாவெங்கொடியவனவின்றவாய்மையால்
யோகுசெயுனதுயிருண்ணவெண்ணியே.

(கஉ௫)

வந்தவன்முந்துமுன்மங்கைதன்னுட
னிர்தவெற்புறைதருமெயினவேடமாய்ச்
சுந்தரமரகதச்சோதிவீரனே
யந்தவல்லசுரனையம்பின்விழ்த்தினேன்.

(கஉ௬)

நின்னுடனமர்செய்துநின்வின்னாறுதுத்
தந்தெநிலில்லினுலடியுமுண்டன
னுன்னருமல்லினுலுதையுமுண்டன
னென்னினியுன்கருத்தென்றுகூறினான்.

(கஉ௭)

அந்தவில்விசயனுமவன்பதம்பனிர்
தெந்தைபாரதவமாக்கிசைந்தவீரர்மெய்
சிந்தநின்பேர்பெறுதெய்வவாளியைத்
தந்தருளென்றனன்றவத்தின்மேனின்னான்.

(கஉ௮)

ஐயனுமம்மையோடருள்புரிந்துபின்
வெய்யபொற்றாணியும்னில்லுமந்தரமுந்
துய்யபாசபதமெய்த்தொடையுமுட்டியு
மொய்யெனநிலையுடனுதவினானோ,

(கஉ௯)

பெற்றனன்விசயனும்பேயும்பூதமுஞ்
சுற்றியகணங்களுஞ்சுருதியோசையும்
வெற்றிகொள்பெற்றமுமவிழைந்துசூழவே
*கற்றையஞ்சடையவன்கயிலையேகினான்.

(கஉ௦)

ஏகியபின்னராயிரங்கணதனு
மோகரதுந்துபிமுழங்கத்தேரின்மே
னாகருமுனிவருண்ணிவாழ்த்தவே
வாகைகொள்வீசயனைவந்துபுல்லியே.

(ககூக)

நீபுரிதவப்பயனீவொழியே
சாபமுந்தூணியுஞ்சரமும்வாழியே
தீபமெய்யொளியுடன்சேர்ந்துபோர்செயு
மாபெருநீலமெய்வாழிவாழியே.

(ககூஉ.)

என்றுகொண்டிணையடியிற்றஞ்சுமைந்தனைத்
தன்றிருத்தேரின்மேற்றமுத்தகைகளா
லொன்றியவுவகையோடேற்றியும்பர்கோன்
சென்றனன்றன்பெருந்தெய்வவானமே.

(ககூஙூ)

ஒருபெருமாதலியுருந்தேரின்மே
வீருமாகதகிரியிருந்தவென்னவே
மருவருகற்பகமாலெமெளவியும்
விரிபுகழ்மைந்தனும்கிளங்குரோரோ.

(ககூச)

ஆயிரம்பொலங்கிரியழித்துவானின்மேன்
மாயிருமொருபுரம்வகுத்ததென்னவே
பாயிரமறைபுகழ்*பாமன்றேசெனச்
சேயிரும்பொன்னகர்திகழ்த்துதோன்றுமால்.

(ககூ௪)

விண்ணாவர்முனிவருள்விளங்கிவாழ்தலா
னண்ணியமுடிப்பெயர்நாகம்பூணலா
லெண்ணருமகபதியிருந்தமாநகர்
புண்ணியன்வடிவெனப்புகழ்த்திலங்குமால்.

(ககூசூ)

மாவலிசிறைப்படவைத்ததாண்மலர்
தாவியவிண்ணிடைத்தயங்குபொன்னகர்
தேவருந்தொழுகழற்றேவனுத்தியம்
பூவிருந்ததுவெனப்பொலிந்துதோன்றுமால்.

(ககூ௪)

பொலிவுறுமந்நகர்புகுந்துதாதையுஞ்
சிலைகளைபெறுதிற்றெய்வமைந்தனு
மெலிவுறுமின்னிடைநுடங்கமீனினும்
பலாரமாதார்பரிவுகூடவே.

(ககூஅ)

பருமணிலெயிலெழப்பணிமாரிசை
தருமணிலெழத்தமணியப்பெருங்
குருமணிச்சிலம்பொலிகுருமண்டபத்
தோருமணியாசனத்தோங்கிவைகின்றார்.

(ககூசூ)

* பாமதேசன என்றும் பாடம்.

† பூவிரிந்தது என்றும் பாடம்.

முருகவிழ்பரிமளமொய்த்ததண்டுழாய்
மரகதகிரிதிருமைத்துன்னறனைப்
பெருமிதவபிமனைப்பெற்றகாளையை
யருள்பெறுமுவகையோடன்னையெய்தினான்.

(கசு0)

அன்னையமின்னிதையரியபாவையைக்
கன்னலையும்தொடுகலந்தசொல்லையை
யுன்னருந்தவப்பயனுற்றமைத்தனுஞ்
சென்னி வயவவளபதஞ்சேர்த்து சிறுநனன்.

(கசுக)

நின்றவக்குமரனைத்தழுவிநேபமோ
டொன்றியவவகையளுரைவழுத்தினான்
வென்றிகொளையநீவிபுதர்தம்பிரான்
றன்றிருச்செல்வமுந்தாங்குவாயென.

(கசுஉ)

ஆயிரம்பதினமடங்காகவன்னையு
மாயிரும்புதல்வனைவாழ்த்திவாழ்த்தியே
னாயசெம்பருமணிசுடருமானிகை
யேயினளிந்திரனிதயம்போனதுளாள்.

(கசுநட)

அந்தரதுந்துபியதிரும்பேரொலி
முந்தியமறையொலிமுழங்குஞ்சங்கொலி
சிந்தாமதகரிசிறுநீடொலி
சுந்தாமுகிலொலிதூங்கத்தூங்குமால்.

(கசுச)

பத்திகொணவமணியபின்றுசெந்துகிர்க்
கொத்தொளிர் தளிருடன்சூலவுகற்பகஞ்
சித்திரவிசயவில்விசயன்சென்னிமேல்
வைத்ததுமுருகவிழ்வாசமாலையே.

(கசுரு)

கிளரிசைத்தும்புருகிளருங்கற்பகத்
தளையவிழ்நாண்மலர்சாத்துநாரத
னளிபயிலமுதழுண்டகமகிழ்ந்துளக்
களியெடுகின்னரர்கானம்பாடவே.

(கசுசு)

* தகையுளவகத்தியன்புலத்தியன்றவ
வகைபெறுவசிட்டனைழவசக்களாசிய
ரகமகிழ்ந்துவகைகொளன்பிழைற்றிரு
முகமலர்ந்தருமறைமுனிவர்வாழ்த்தவே.

(கசுஎ)

செம்மணியெயில்விசிலம்புகொஞ்சவே
கைம்மணிவரிவளைகலந்துபொங்கவே
பெய்ம்மணிமேகலைபிறக்கியார்க்கவே
தும்மணியொளியாமாதர்சூழவே.

(கசுஅ)

* சிவையுனளிகரகத்தியன்புலத்தியன் என்றும் பாடும்,

வேறு.

இவ்வாறிவரிருவோர்களுமினை மாமுகிலெனவே
செவ்வாளிகளர்கின் றதொர்செம்பொற்றவிசிடையே
மைவானகமுழுதுஞ்செழுமறையோசைவிளைக்கு
மவ்வானவர்புடைசூழ்தரவழகெய்தியிருந்தார்.

(கசக)

இருந்தாரிவர்குளிர்சாமரையிருபாலுமிரட்டப்
பெருந்தாரசைமதியொத்தொளிபெறுகின்றகுடைக்கிழ்
முருந்தார்நகையாமாதரின்முதன்மைப்பெயர்புனையுந்
செருந்தார்குழலுடையாளரிதிருவருவின்வந்தான்.

(கரு0)

* மானேதருவிழியாடிருமாதே விகரெழிலா
டேனேதிகழ்மொழியாள்பொருட்சிலையேதருதுதலா
டானேதனைநிகர்வாள்பொருதருநாடகமெல்லாங்
கானேசெறிதொடையாரிருகண்கண்டுகளித்தார்.

(கருக)

இந்நாடகவிதம்பா வையும்பாரேதனிபுரிவார்
மின்னரிடைமின்னேரிழைமென்கொம்பையலாதா
ரென்னாழிபுகளியாமனமுருகரவசையெழுதும்
பொன்னாடையவன்மைந்தன்னியப்போடுபுகழ்ந்தான்.

(கருஉ)

திகழ்கின்றனவுரைதந்தைசெவிப்போதுறமகிழா
விகல்கொண்டியார்தோளாய்புதிதிநாடகமென்ன
மகவான்பெருமிதவாழ்வுறைவானேர்முதல்யாரு
மிசூக்குமமுலையாருடன்விடைகொண்டிட்விட்டான்.

(கருங)

மகனும்புகழ்புனைதந்தையுமந்தாகினியாடிச்
சிகரம்பயில்வரைபோலுயர்நிறுமண்டபமிசையே
யகிறுன்றியகுழலார்பலாரமாதரளிக்கு
நிகரம்பயில்முதுண்டவர்நிறைவெய்தியிருந்தார்.

(கருச)

தருக்குங்களியமுதுண்டவர்தனிவாழ்வுறுமெல்லைச்
சுருக்குங்கமைணிரீள்வெயில்சுடர்மாளிகைவேறென்
றிருக்கும்படிவிசயசீபெறவிந்தான்விடையதுகண்
டருக்கன்குடகடன்மாளிகையணிதேரொடைந்தான்.

(கருரு)

மேலைத்திசைகாலைச்சுடர்வீழ்தந்திடுமுன்ன
மலைச்சுடர்காலைத்திசைவாழ்வுற்றிடவந்தான்
சோலைத்தருவருளவாரிதிசூழ்வான்முகடேறிப்
பாலைப்பொழிவதுபோனிலவொளிகொண்டபரப்பா.

(கரு௩)

* மனேந்தரு என்னும் † சிலையேபொரு என்னும் பாடம்.

அந்தச்சிலைமகவான்மகனம்மாணிநைபிடையே
முந்துற்றதொர் தவிசிற்குநுழுவில்போவவிருந்தான்
கந்தர்ப்பன்வெகுண்டேனிய* கணைபட்டுளமுருகா
நொந்துற்றுமுனடனம்புரிதுண்ணோரிழையங்கண்.

(கருள)

அக்கங்குவினிடையேமலரிசந்தனவாச
மைக்கக்குனிகர்க்கும்பருமணிரீலமணிந்தா
† ளுய்க்கும்பரிமளரீலிதவுடையாடையுடுத்தான்
மெய்க்குந்தவவயவாளிகொள்விசயன் னுழைவந்தான்.

(கருஅ)

ஓராயிரமகல்வான்மணியொக்குந்தவிசிடையே
யிராயிரதீபங்களறிக்குஞ்சுடரெழுவே
வாராயிரமுகமானுகர் ‡ மஞ்சூர்தருநயன்ப
போராயிரமுடையான்மகனெதிரகொண்டிவைபேகம்.

(கருகூ)

எந்தைப்பெயர்புனையாயுவெனும்பேர்முடியிறைவன்
நந்தைக்குயிரிகராகியதளவத்திருநகையாய்
கொந்துற்றெழுகுழலாய் குமுனிகராகியமொழியாய்
வந்துற்றதெனெவன்னைமலர்த்தாள்களில்வீழ்ந்தான்.

(ககூ0)

இவ்வாறிவனவடாள்களிறைஞ்சிப்புறநின்றான்
மெய்வாய்மையினுயருந்தவவிபுகா தியர்மகளுஞ்
செவ்வாயிதழ்மடியாவிழிசிவவாவுளமழலா
வெவ்வாளரவுமிழுங்கடுவிடநேர்மொழிபகர்வாள்.

(ககூக)

இந்தத்தனியிரவின்கணின்னிநுதோடழுவுறவே
வந்துற்றவெனைத்தாய்தம்வகையிற்புகல்செய்யா
சிந்தித்தனைநீசெய்தவநெறியின்பயனெல்லாம்
வெந்துற்றருநீறுமெழவிடுவேனெனவெகுளா.

(ககூஉ)

நின்போன்மாபுடையாரிநுதிலமன்னரினுண்டோ
வன்போடழல்வருபாவையையடைவுன்னியளித்தாய்
பொன்போலிரவிடையாடவர்புகலாமொழிபுகல்வாய்
வன்போவருணலமோபெருமிதமோவளர்புகழோ.

(ககூங்)

எனமன்னனைநீபேடியரியல்பாகெனவிதியா
நனைமென்குழன்மலர்மங்கையுநா னுந்நலமுடையா
டனிகங்குவினிடையெனயுய்த்தன்கோயில்புருந்தா
ளானவன்றருசிலைவீரனுமெதெப்தினனந்தேதா.

(ககூச)

ஆடித்திருமுகமன்னவனதுசுன்றநுவிசயன்
பேடிப்பெயர்நாமோபெறுவோமென்றெழில்வடிவம்
வாடிப்பெரிதுளநொந்தணிமாசுற்றதொர் தூசான்
முடித்தனயில்கொண்டான்மணிமுடிமன்னவர்திலகன்.

(ககூந்)

* கலக்கணைபடவே என்றும் பாடம்.

† உய்க்கும்புகை நிகர்நீலிதவுடை என்றும் பாடம்.

‡ மஞ்சேசிகர் செங்கட் என்றும் பாடம்.

அக்காலையில்விசயன்றனதிடாரிநுளகலச்
செக்காவியுமாவிர்தமும்வரிவண்டொடுத்திதழ
மைக்காரிநுள்வெள்ளம்பிலவள்ளத்திடைவழியத்
தொக்காணயர்குணதிக்கினிலிலந்தொழுஞான்.

(௧௬௪)

வேறு.

கதிருதித்தவக்காலையின்மாமறை
முதல்வர்முப்பத்துமுவருஞ்சூழ்வரப்
புதல்வனுற்றதுணரண்புரந்தான்
விதமணிப்பணிமண்டபமேவினான்.

(௧௬௫)

கண்பரப்பியொர்கந்தருவன்றனை
விண்புரக்குமவ்வேந்தனிநுந்தபின்
மண்புரக்குமவரிசிலவேரனை
யென்பெறக்கொணர்வாயெனவேவினான்.

(௧௬௬)

மற்றவன்றிருத்தாண்மலர்போற்றியக்
கொற்றவன்றிருமுன்னர்க்குறுகியங்
குற்றயவுமுணர்ந்தனன்மீண்டுபோய்ச்
சொற்றனனசுரர்கோமுன்றொழுதரோ.

(௧௬௭)

சொன்னவாசகங்கேட்டசுரபதி
கன்னமவெந்துகண்ணுபிரமும்புன
முன்னவானவர்கூழ்வரத்தானும்போ
யந்நாதிபன்றன்னையனுகினான்.

(௧௬௮)

அனுகிமைந்தனையன்பொறித்தழிஇக்
கணிகையிட்டகடுங்கொசோபரீ
தணிதியஞ்சலென்றொருதையலாற்
பிணியுழந்தாமுன்பேர்ப்பெறும்பெற்றியான்.

(௧௬௯)

அன்னமென்னடையாயிழைதன்னுழைத்
துன்னினன்சுரரோடுஞ்சுரேசன்போய்
மின்னினுண்ணிடையாளும்வெருவுற
மன்னவன்பதம்வந்துவணங்கினான்.

(௧௭௦)

வணங்குமுன்னமடநடையோதிம்க்
கணங்கொலென்னக்கண்ணெழுகோதையைச்
சுணங்குமுலைத்தோகையைவார்குழ
லணங்கையண்டானவரும்போற்றியே.

(௧௭௧)

அன்னையவற்காயினுமாசையி
னின்னறிப்பதெவர்க்குமியல்போ
மன்னனாயினும்வான்பிழைசெய்தன
னென்னநாகுவட்குதங்குறியே.

(௧௭௨)

காமமிக்கவுன்கட்டுரைச்சாபநாய்
பூமிபொய்ப்பிணும்பொய்ப்பதன்முலரோ
வேய்மலர்த்தொடையானெஞ்சில்வேண்டோ
ளாமவற்கிவ்வுருவருள்செய்திரீ.

(கசுரு)

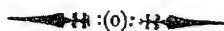
என்றுவானவரயாவருமேத்தவே
யன்றவற்கவ்வாங்கொடுத்தாளவள்
வென்றிவார்கிலைமீளியுந்தன்பெருந்
துன்றுகோலஞ்சிறந்திடத்தேதான்றினன்.

(கசுசு)

அருச்சுன்னன்றவரிலைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் கசுகஉ.

நிவாதகவசர்காலகேயர்வதைச்சருக்கம்.

அவ்வார்தனக்குறல் துமண்ணைதாள்வணங்கும்வென்றிக்
கைவருசிலையினைக்கடவுளர்க்கிறைவன்கொண்டு
மொய்வருசார்க்குமுதன்மைசேர்சுதன்மையெய்தி
வெவ்வரி முகத்தபீடம்விளங்கவிற்பிறந்தகாலே.

(க)

துண்டருதோளின்மொய்ப்பாணம்வலிதொலைத்துமென்மேன்
மூண்டெழும்புணர்தம்மையிவனன்றிமுடிப்பார்யாரென்
முண்டையமர்க்கெல்லாமவன்செயல்படைவேசொல்லிக்
காண்டவமொரித்தவிரினிவெனனக்காட்டினானே.

(உ)

அவ்வுரைகேட்டேதவரகமகிழ்ந்தவனுக்கன்பாற்
றிவ்வியமறையின்மிக்கதெக்கிணைபலவுஞ்செய்தார்
செவ்வியதாதைதானுஞ்சேனைதித்தூரோட்டி
விவ்விரவாதவாசத்தாமமும்விதைத்துசூட்டி.

(ங)

ஆயிரங்கதிருந்திங்களான்தமுடங்கமேன்மேற்
காய்க்திர்விரிவதிபார்க்குங்கருத்துநக்காணவொண்ணச்
சேயொளிறவழுவதாகித்திசைமுகன்றனக்குறல்சு
மாயிருங்கிரணரத்தமவுலியுங்கவிற்தானன்றே.

(ச)

ஆடையுள்* கலனுந்தெவ்வையடுத்திற்படையுநல்கி
பேடவிழுவங்கலானோசனத்திருத்தியென்யுந்
தேடுதற்கரியதுயவமுதுசெம்பொற்கலத்திற
கூடவுண்டமர்க்கெல்லாங்குரிசிலாஞ்சிறப்புஞ்செய்தான்.

(ரு)

அன்னதுவிகழ்ந்தகாலையவன்றிருத்தேதவிகண்டு
துன்னியகோபச்செந்தீர்விழியுக்கச்சிலசொற்சொன்னான்
மன்னியபுவியிலவைகுமாறுடமன்னன்வந்துன்
றன்னுடனொக்கவுண்ணத்தக்கதோவுரைத்தியென்றே.

(சு)

* கலனுமந்தர்த்துடனடற் படைபு நல்கி என்றும் பாடம்.

† விழியுக் பொறுது சொற்றான் என்றும் பாடம்.

என்ற லுங்கடவுள்வேந்தனி நுபுயங்குலுங்கநக்கு
மன்றலந்து ளபமாயோன்மைத்துன்னெனக்குமைந்தன்
கொன்றையஞ்சடையானே நிமமர்புரிசுரிசிறன்னை
நன்றியின்மனிதனை நிக்சிழுவதோநங்கையென்றான். (எ)

ஆங்கதுகேட்டதேவரடிபணிந்தரியவேந்தே
பூங்கொடிதருவோடன்றுபுவிபிளிக்கவர்ந்தவீரற்
கோங்குமைத்துன்னையாகிவிதனின்மற்றுதுதிபுண்டோ
வீங்கிவன்புகுந்தகுழ்ச்சிக்கேதுவுண்டாகுமென்றார். (அ)

தேவர்தம்முரையுந்தேவிசெப்பியவுரையுங்கேட்டுத்
தாவரும்புரவித்தின்டேர்த்தனஞ்சயன்றொழுதுசொன்னான்
யாவரும்பாவுமுன்றனுடனொராசனத்திருந்து
மேவருமுடியுஞ்சூடப்பொறுக்குமோவிமலவென்றே. (க)

அவனுரைமகிழ்ந்துகேட்டாங்கமாருக்கதிபன்சொல்வான்
புவனமுன்றினுக்குமுன்னைப்போலொருவீரனுண்டோ
சிவனருள்படையும்பெற்றாய்செந்தழலனித்ததெய்வக்
கவனவாம்பரியுந்தேருங்கணையுங்கார்முகமும்பெற்றாய். (க0)

பிரமனே முதலாவெண்ணும்பேர்பெறுந்தேவரிந்த
வரமிதமுறையுங்கொற்றவான்பெரும்படையும்பெற்ற
யருமைமுறையேபார்க்கினமர்மற்றுன்னினுண்டோ
திருவரும்வின்மைவீரசெப்புவதொன்றுகேளாய். (கக)

கற்றவர்கலைகளையாவுங்கசடறக்கற்சித்தோர்கள்
பெற்றிடக்கொடுக்குஞ்செல்வமுண்டென்றுபெரியோர்சொல்வர்
கொற்றவவுனக்குநானுங்கடறுந்தகுருவேயாகு
முற்றவாறெனக்குரீயுமொருவரந்தருகவென்றான். (கஉ)

தந்தைசொன்மகிழ்ந்துகேட்டுத்தனுவினுக்கொருவனான
மைந்தனுந்தேவர்க்கையமாநுடர்செய்வதுண்டோ
சிந்தையினிகழ்த்ததொன்றுசெப்புகென்றவனுஞ்செப்ப
வீந்திரன்றுனுமிண்டுமின்னபகாஹுற்றான். (கங)

ஆழிநீரழுவத்தென்றுமுறைபவ்ராழியானு
மூழியினதன்றுனுமுருப்பினுமுலப்பிலாதோ
ரேழிருபுவனத்துள்ளோர்யாரையுமுதுகுதாண்டோர்
கோழியான்றனக்குந்தோலவவுணர்முக்கோடியுண்டால். (கச)

தவாதோர்வலியின்மிக்கதவத்தினர்சாபம்வல்லோர்
சுவாதமேவீசியெல்லாவுலகையுந்துளக்குகிற்போர்
விவாதமேவினைக்குஞ்சொல்லாவெகுளியேவிளையுஞ்சார்
விவாதகவசத்தரென்னும்பெயருடைக்கொடியரீசர். (கரு)

மற்றவரெனக்குநாளுமவழிப்பகையாகிறின்போர்
கற்றவர்வணக்கினற்குங்கடக்கரும்வலியின்பிக்கோர்
செற்றிடநின்றையன் நிச்செகத்தினிற்சிலாவேறுண்டோ
வெற்றிவெஞ்சிலைகொள்வீரவிவவரமவேண்டிற்றென்றான்.

(கங)

செருவென்றமற்றங்கேட்டுச்சிந்தையினுவைசபொங்க
மருவொன்றுமலங்கன்மார்புமவாசுபூதரமும்பூதித்
துருவொன்றுமதனையொப்பாடுநொருப்பட்டாநுரைப்பதென்னோ
திருவொன்றுமவண்மைவீரன்மறுக்குமோதேவர்கேட்டால்.

(கங)

காற்றெனக்கடியவேகக்கனலெனக்கொடியவென்று
மேற்றிசைபெல்லையெல்லாம்விதிபொயொல்லீமீள்வ
கூற்றமுமுகிலுமுட்கக்குமுதும்வெங்குரலுமேன்மேற்
சீற்றமுந்திறலுமிக்கதிக்கதிசெலாததுய.

(கங)

ஆயிரப்பத்துவெம்போரடற்பயிபூண்டதேரு
மாயிருங்கலையின்மிட்கமாதவிதனையுநல்க்க
காயிருங்*கிரணாதநகவசமுங்கொடுத்துப்பின்னர்
வேயிருந்தெரியலாற்றிச்சாரபதிவிடையுமிந்தான்.

(கங)

விடையெனத்தொழுதுபோந்துவெஞ்சிலைவினோதவீரன்
சுசேரத்தூணிகொற்றப்புயத்தினிற்றுதையத்தூக்கி
யிடுமணிக்கவசமெய்யிலெழிலுறப்பினைத்துதனைத்
திடமுடைச்சிங்கமன்னுன்செருத்தொழிற்கோலுஞ்செய்தான்.

(உ௦)

மோதுபோர்தனக்குவேண்டிமுரட்டபடைபலவுங்கொள்ளாக்
கோதைவிறடக்கைகவீரன்கொடிமணித்தேர்மேற்றெசாண்டு
மாதலிப்பெயராயந்தவஞ்சொத்திசையொன்றன்
சூதனுமவனுக்கன்னொரியல்பெலாந்தோன்றச்சொல்லான்.

(உ௧)

தோயமாபுரமென்றுண்டுதொடுகடலுழுவத்தொன்று
மாயமாபுரமெயொக்குமப்புரமதனில்வாழ்வோர்
தியவரென்றுசெப்பிச்சித்திரசேனன்றனைத்
துயநன்னெறிகாட்டென்றுசூதன்றோர்துண்டுமெல்லை.

(உ௨)

மொய்திறற்கடவுளோர்முப்பத்துமுக்கோடியாலுஞ்
செய்தமர்தொலைக்கவொண்ணாதயித்தியர்சேனைதன்னை
யெய்தொருமனிதன்வெல்வதேழைமைத்தென்அநக்கார்
மைதவழ்கருங்கட்செவ்வாய்வானவர்மகளிரெல்லாம்.

(உ௩)

மங்கையர்வாய்மைகேட்டுமணிக்குறுமுறுவல்செய்து
கங்கையம்பழனநாடன்கடிமதில்வாயில்செல்ல
வங்கவன்றன்னைக்கண்டவணிசுழலமரரெல்லா
மங்குல்வாகனனென்றெண்ணிக்கதுமெனவந்துதொக்கார்.

(உ௪)

கார்க்கோலமேனியானைக்கண்டபிணையநீங்கிப்
போர்க்கோலமிவனுக்கெவ்வாநிசைந்ததுபுகறியென்று
தேர்க்கோலஞ்செய்வான் நன்னைச்செப்பினரவனும்போற்றி
வார்க்கோலபுரத்துவைகுமவுணரவைதத்தற்கென்றான். (உரு)

என்றவனுரைத்தமாற்றமின்புறங்கேட்டுநெஞ்சிற்
முன்றியவுவகைதூண்டச்சுருதியாலாசொல்லி
வென்றுமீள்கென்றுவாழ்த்திவிரைவினில்வீரன் நன்னைச்
சென்றிடுகென்றுதேவர்த்தத்தமிற்சிற்புழிந்தார். (உசு)

சம்புவன்சம்புமாலியெனும்பெயர்த்தது னுசர்தம்மை
யும்பர்கோன்வதைத்தவந்நாளுந்நதெவ்வுலகுமேத் துந்
தும்பையஞ்சடைபான்வெற்பைத்துளக்கியசூன்மாள்
விம்பவார்கிலையிராமன்வென்றநாளுந்நததித்தேர். (உஎ)

ஆதலாவித்தேர்மேல்கொண்டடல்புணையவுணருக்குப்
பேதியாக்கவசம்பெற்றுப்பிறங்குபொன்முடியும்பெற்றாய்
கோதிலாயெங்கணெஞ்சிற்குறையெலாந்தீர்த்தியென்றார்
போதிலவாழியனுமொவ்வாவாயொழிப்புலவரெல்லாம். (உஅ)

வீரனுமுவகைதூண்டவிண்ணவர்மலர்த்தாள்போற்றிச்
சாரதிதடந்தேர்தூண்டத்தபனனில்விசும்பிற்சென்றான்
கார்திறக்குன்றமொன்றைக்கனகவான்குன்றென்றேந்திச்
சீருறப்பறந்துவானிறிசையுறச்செல்வதொத்தே. (உக)

வேறு.

திரைகொழித்திடுஞ்சிந்துவிண்சூழலிற்
சூரகதத்தடந்தேர்போய்க்குறுகனு
மரகதக்கொண்டன்மாதவிக்கன்பினைல்
விரகுறச்சிலமாற்றம்விளம்பினான். (ரு௦)

இப்புரத்திலவுணரியல்பெலாஞ்
செப்பெனக்குத்தேரீதரவென்றனு
மப்புரத்தவாண்மையுந்தோற்றமுஞ்
செப்பலுற்றனன்றிண்டிறந்தேர்வலான். (ருக)

தெழித்தசொல்லினர்சீற்றவெந்தீயுக
விழித்தகண்ணினர்விண்முகிலைக்கவி
னழித்தமேனியாரழுவெம்பிலத்தையும்த
பழித்தகன்றபெரும்புகுவாயினார். (ருஉ)

மண்ணுநீருமனலுமருத்தாடன்
விண்ணுமவேண்டின்விரைவின்முருக்குவ
ரெண்ணையுட்டியிருட்குழம்பாலெழில்
புண்ணியாக்கைவகுத்தன்னபான்மைபார். (ருரு)

மற்புபாசலத்தின்வலியாலிகற்
சற்பராசன்றலைச்சமைமாற்றுவா
ரற்பவாழ்வுடையம்போருகத்தர்தங்
கற்பகோடிகடையுறக்காண்குவார்.

(௩௪)

பாழியாடகவெற்பிற்படர்சிரங்
கீழ்தாகக்கிளர்மூச்சடக்கிநின்
நாழிநாளுந்தவ முயன்றோங் குவா
ராழிநீருமளவிடுந்தாளினார்.

(௩௫)

ஏதிசூலமெழுமழுநீட்டியின்
சாதிசக்கரந்தாங்குந்தடக்கலயார்
மோதுபோரெனின்மொய்ப்புடன்முந்துவோ
ரோதமேழுமுடனுண்டிமிழுவோர்.

(௩௬)

கூருநல்லுரைகூறினுங்கூற்றுடன்
கார்தொறும்மிடிசெரந்தன்னகாட்சியார்
தேர்தொறுஞ்செருச்செய்யுமத்தேவரைப்
போர்தொறும்புறங்கண்டனிப்போகலார்.

(௩௭)

மூன்றுகோடியசுரர்முகிலெனத்
தோன்றுமேனியர்தோமறுமாற்ற
ரோன்றுபோர்பொரினெவ்வெவவுலகையுங்
கின்முசேரக்கிழிக்குமெயிற்றினார்.

(௩௮)

செப்புரத்தினிற்செஞ்சடைவானவன்
முப்புரத்தைமுனிந்தவந்நாளினுந்
தப்புரத்தர்சதமகன்றன்னைவென்
றிப்புரத்தையிவர்கவர்ந்தாரொனா.

(௩௯)

கீதிலாத்திறற்சித்திரசேனனைக்
கோதிலாதகுனிசிலைவீரற்கு
மோதுபோர்தரமொய்ப்புடைவஞ்சர்பார்
நாதுபோகெனப்போக்கித்தொலைவிலான்.

(௪௦)

விண்ணின்மீதுவிரைவுறுந்தேரினை
மண்ணின்மீதுநடத்தின்னமாதவி
யண்ணலுந்தனருஞ்சிலைநாணியின்
றுண்ணெனோதைதொடர்த்துரத்தினான்.

(௪௧)

தேரினார்ப்பொலியுஞ்சிறுநாணைனுங்
காரினார்ப்பொலியுங்கலந்தெங்கணும்
பாருமேற்றிசையும்பகிரண்டமுஞ்
சேருநாற்றிசையுஞ்செவிடாக்கவே.

(௪௨)

ஆந்தவோசையவுணர்செவிப்புக
முந்தவோடிமுடுகிமுதுவலித்
திந்திரன்பொரவந்தனனென்றுதஞ்
சிற்தகன்றிவிழியஞ்சிவந்திட்டார்.

(௧௩)

போயதுதனுஞ்செம்பொற்புரிசைகுழ்
தொயமாபுரத்தன்னிற்றுதைந்தவம்
மாயவஞ்சர்மறுகவெம்புண்ணின்மேற்
மீயையொப்பனசில்லுரைசொல்லுவான்.

(௧௪)

ஒருகுலத்தினில்வேந்துமொவ்வாதுயர்
குருகுலத்திற்குனிசிலைவீரற்குத்
தருகபுத்தந்திறலுடைத்தானவர்
வருகமற்றுமவருநினிதனனெனும்.

(௧௫)

என்றுதுதனிசைத்ததுகேட்டலு
நன்றெனக்கைபுடைத்துநகைத்திடாக்
கன்றுநெஞ்சினர்கண்களசெந்தீயுதத்
துன்றுகோபத்துடனவர்கொல்லுவார்.

(௧௬)

பூசையொன்றுபுலியின் குழாத்துட
னாகைகொண்டுபொரவந்தழைப்பதே
வாசவன்பெருவாழ்வுக்கெலாமொரு
நாசம்வந்துபுகுந்ததெனாகா.

(௧௭)

வரையுளானுமலரினுளானும்வெண்
டிரையுளானுஞ்செகுப்பருநம்முடன்
நரையுளான்வந்துபோர்பொரத்தக்கதோ
வுரையுளாரென்றுரையீருணாவே.

(௧௮)

தனுசுர்தானைதனைமதியாதொரு
மனுசன்வந்துமலையமதிப்பதோ
வனுசருங்கொலையாடலவுணருங்
குனிசெயுஞ்சிலையென்றுகொதித்திட்டார்.

(௧௯)

செங்கணுக்கெரிடியவன்செல்வமுந்
தங்கணுக்கவரத்தரிப்பறப்
பொங்குகானிற்புகுஞ்சிலைவீரனே
வெங்களோடுமெதிர்க்கவந்தெய்தினான்.

(௨0)

என்றுகூறியிகலசுராதிபர்
துன்றுசேனைக்குழாம்புடைசூழ்வாச்
சென்றுகாந்தத்திரைக்கடலார்ப்போபா
லொன்றயாருமொருங்குசென்றுற்றனர்.

(௨௧)

ஆணைதேர்பரியாளே னுநால்வகைத்
தானையோடுமெழுந்தனர் தானவர்
வா னுமண் னுந்திசையுமற்றெண்பெறு
மேனிலோகமுமெங்குநடுங்கவே.

(௧௨)

சங்கும்பேரியுந்தாரையுஞ்சின்னமுந்
துங்கமாமுழவுந்துடியீட்டமு
மங்கண்மாமுரசுமுகவந்தத்திற்
பொங்கும்வேலையொலியிற்புலம்பவே.

(௧௩)

சூலநேமியெழுமழுத்தோமரங்
கோலும்வார்சிலைகுந்தங்கொடுங்கணை
நா னுதானைநடுவுஞ்சுடரயில்
வேலும்வாளின்விதமுமிடையவே.

(௧௪)

*முந்துகோபவசுரர்முடுகுதே
ருந்துவீரனொருதனித்தேரிலை
வந்து சூழவளைத்தார்தமதுமலர்க்
கொந்துசூழவரிவண்டின் சூழத்தினே.

(௧௫)

நீலமால்வரையொன்றினெருக்கிவீழ்
காலமாமுதுலென்னக்கடியவர்
கோலும்வார்சிலைக்கொண்டலன் னுன்மிசைச்
சூலநேமிசுடுசுரந்துவினார்.

(௧௬)

வேறு.

அக்கார்புகவீரனுமங்கவர்தம்
மைக்கார்புகிலென்னவழங்கியதிண்
மெய்க்காய்க்கணைசாபம்விசித்துவிடா
நக்காரனிலைதின்றுநவின்றனனே.

(௧௭)

திக்கோடியுநுந்திறலும்புகழ்
தொக்கோடியுடற்றபடைத்தொகையுங்
கைக்கோடியவெஞ்சிலையின்கணையன்
முக்கோடியுமின் னுமுருக்குவனல்.

(௧௮)

முன்போர்தொறும்வந்து முனைந்துவெரீஇ
வென்போகியணின் னுறைவீரலென்
பொன்போலுநம்மேனிபொடிச்செய்திடாப்
பின்போருவனென்றிலைபேசலுமே.

(௧௯)

தழல்வந்தருள்பாவைதடந்துகிழங்
குழலுங்கவர்தந்தடல்கூருமுமக்
கழறுன்றியகானமளித்தவரைக்
கழல்வெஞ்சிலைவீரகடிந்திலையே.

(௨௦)

என்னவசுரோசரிசைத்தலுமே
மன்னுகவவீரனும்வாரசிலைநான்
டன்னுகமுறத்தழுவத்தழல்வாய்
மின்னூர்க்கணைநூலிவெகுண்டனனே.

(௩௧)

பொய்த்தானவர்போரியன்னவன்மேன்
மொய்த்தார்முகில்செங்கதிர்முடுவபேபால்
வைத்தாரைவடிக்கணைவாண்மழுவே
லுய்த்தார்வரைமே*லுருமேறெனவே.

(௩௨)

என்முன்னவனென்முன்னவெவரு
முன்முன்வரமுந்தமுருக்கினனா
மன்முன்னொருவீர்தராதலமேல்
வின்முன்னினிலாவிற்றலில்விசயன்.

(௩௩)

ஒருதேர்கொடிவீரனுடன்வர்தங்
கரிதேர்பரியாளணிகையறமுன்
னிருதேசரைவென்மவனேரெனமேல்
வருதேகரணிகோறுமலைந்திடவே.

(௩௪)

வீரசரம்வஞ்சகர்மெய்ப்புழுதுங்
கூரும்படிசென்றுகுளித்திடலா
லாரும்பொரவஞ்சினரப்பொழுதிற்
மேருந்தினரெண்ணிறயித்தியரே.

(௩௫)

என்னையொருமானுடனுக்கவருங்
கொன்னையடலாண்மைகொடுக்குமதோ
வின்னையிவனாவிழித்திமைமேயார்
முன்னேவயவாகையுமுற்றுவமால்.

(௩௬)

காளப்புயலென்னநிறங்கரியார்
மீளப்படைகொண்டுவினைத்துவெகுண்
டாளித்திறன்மொய்ப்பீனயங்கடலால்
வாளக்கிரியென்னவனேந்தெவரும்.

(௩௭)

ஆர்த்தாரகல்வானமுமாழ்கடலுங்
தூர்த்தார்சுடர்வெம்படைகொண்டெவருந்
தேர்த்தானவர்வாஹைதேவருமெய்
வேர்த்தாரினிமேல்வினாவேதெனவே.

(௩௮)

கூற்றொப்பனபல்படைகொண்டவன்மேற்
சீற்றத்தொடெறிந்தனர்தீயவரு
மாற்றற்சிலைவீரனுமவவவவெலா
மாற்றிச்சாமாரிவழங்கினனா.

(௩௯)

* உருமுற்றெனவே என்றும் பாடம்.

அவன்விட்டசாங்குறுத்தணிதேர்
கவனப்பரிபாகுலக்கமுறப்
பவனத்துடனங்கிபார்த்துபோற்
றுவணித்தவர்வெம்படைதூவுதலும்.

(௭௮)

கட்டார்முதுகார்முகவீரனுமுன்
கிட்டாவுலகோர்புகழ்கேழ்குளர்சீர்
முட்டாமரைமேன்முனிவன்படையைத்
தொட்டானசுரேசர்தொலைந்கவே.

(௭௯)

காற்றாய்மிகமண்டிகடுங்கனலாய்க்
கூற்றாயவரவிசுடித்துகுசெஞ்
சேற்றாலொருபாதிசிவந்ததுபா
சேற்றானொருபங்கெனவெங்கணுமே.

(௭௯)

நூறாயிரதேரணிநூறியுமே
லாறாதசினத்துடனக்கணைபோய்
மாறாயவர்மார்பமும்வாண்முகமுஞ்
சேருவெதிர்சென்றுசெறிந்ததுவே.

(௭௯)

குருகோடியையுங்குருதிக்கடல்வா
யொருகோடிதயித்தியராருயிருண்
டருகோடியவாஸியடர்ப்பதுகண்
டிருகோடியுமுற்றனமற்றிவன்மேல்.

(௭௯)

வேறு.

இருண்டதுமண்னுமீனின்னுமெல்லையெண்டிசையுடெங்கும்
புரண்டதுகுருதிவெள்ளமுழிவெங்கடனீற்பொங்கி
முரண்டதுதேரோன்றன்னமொய்த்தவெம்பரிபேன்மூடித்
திரண்டதுதிருகிமீண்டுந்திறலுடைத்தருவாச்சேனை.

(௭௯)

எங்கெங்கேயெங்கேவல்லின்மனிதனென்றெதிர்த்தோர்யார்க்கு
மங்கங்கேயங்கேயாகியவரொடுமடுபோர்செய்தான்
சங்கங்கேய்செங்கைநல்லார்விடுத்தனசுரும்பினசாலங்
கொங்கெங்கேயெங்கேயென்றுதனித்தனிகுடையுந்தாரான்.

(௭௯)

கார்முகக்கொண்டலன்னுன்பிசைக்கடுங்கணைகளேவித்
தேர்முகத்தியக்கமாற்றித்திதிமைந்தர்வெம்போர்செய்யப்
போர்முகத்தொருவரொவ்வாப்புரிசிலைவீரன்றானுங்
கூர்முகப்பகுவாய்மாயோன்கொடுங்கும்பகழிகோத்தான்.

(௭௯)

விண்ணிடத்தசனிநாகர்மேல்வெகுண்டிடுவதென்ன
வெண்ணுடைச்சேனைவெள்ளமெங்கணுந்தானேயாகி
வண்ணவிற்படையிராமன்வாரிதிவெள்ளம்வீத்த
பண்ணெனப்படுத்தத்தப்பைந்துழாய்ப்பாமன்வாளி.

(௭௯)

தசையும்வெம்பிணமுந் துன்றத்தனித்தனிபெருகியெல்லாத்
திசைதொறுங்குருதிநீத்தந்திரைக்கடற்சென்றமண்ட
வசைவிலாவயுணர்மீண்டும்தரத்தொளித்தநின்று
விசயவில்விசயன்றன்மேல்வெகுண்டுமெம்படைகள்விட்டார்.

(௭௯)

விட்டவெம்படைகளெல்லாம்விண்ணிடைச்சுண்ணமாகக்
கட்டழகுடையவீரன்மகேந்திரக்கணையால்வீக்க
வெட்டுணைப்பொழுதிவ்வஞ்சொழிலிப்பின்படைமேல்விச
வட்டவார்சிலையினுமண்டமுற்படையான்மாற்ற.

(௮௦)

மண்டிமேலெழுந்திக்கெல்லாவலகையுமடிக்குமாயச்
சண்டவாயுவின்பேர்வாளிதானவரவன்மேலேவ
* வண்டமுந் தளங்கவோங்குமருவரைப்பகழிவிட்டா
னெண்டிகைமுழுதுந்தன்பேரெழுதுபேர்விசயனென்பான்.

(௮௧)

காற்றுமவெங்கனலுங்காருமியுங்கன்மழையுமெங்குந்
தோற்றியமிருளமின்னுந்திசைதொறுஞ்சூழ்ந்துபொங்கக்
கூற்றுமவாய்குழறியஞ்சக்கொடியமாமாயவாளி
யாற்றல்சாலரியன்னுன்மேலெறிந்தடலவுணரார்த்தார்.

(௮௨)

கன்மழைசொரிந்துவேகக்கனன்மழைவீசியெங்கு
மின்மழைசிந்திமிக்கவசனியின்மழைகள்விழ்த்திச்
சென்மழைசிதறியெல்லாத்திசைதொறும்பாந்துகொற்ற
வின்மழைபொழிவான்நனைவனோந்ததுவெய்யமாயை.

(௮௩)

கோதிலாவிரதம்பூண்டகுரகதக்குழாமுழுட்கிச்
சூதனுந்தடந்தேருநுந்தொழின்மற்றதுயங்கவிழத்
தாதவிழலங்கலானுமற்றவன்றனைத்தேற்றித்
தீதிலாடவமோகபாணஞ்சிந்தையாற்றொழுவிட்டான்.

(௮௪)

மாயவல்லிருளையெல்லாம்வான்சுதிரிச்செல்வனென்னச்
சேயவப்பகுவாய்வாளிதிசைதொறுங்கழந்தவெல்லை
யாயவம்முறைமைதப்பாவறம்பொருளின்பழற்றுந்
தூயவரிதயமென்னத்தொலைந்ததுசூழந்தமாயை.

(௮௫)

வஞ்சவாளவுணர்வெம்பேர்மற்றதுமெய்ம்மயங்கிமிண்டு
நெஞ்சினிலறிவுதூண்டநிரைநிரைதடந்தேர்நூண்டிச்
செஞ்சரஞ்சூலம்விட்டேறெழுமழைத்திகிரிவாள
மஞ்சனக்குன்றன்னுன்மேலெறிந்துடனாத்தகாலை.

(௮௬)

கடுஞ்சிலைவிரைவுமவீரன்கைத்தொழில்விரைவுமென்மேல்
விடுங்கணைவிரைவுமெண்ணிலவுபுதர்க்குங்காறொறைதாற்
கொடுத்தொழிலசார்மெய்பிறகுளித்தசெஞ்சரமுமன்னோர்
படும்படுந்துயருமெங்குங்காணலாம்பாருளோர்க்கும்.

(௮௭)

* அண்டருந்துளங்க என்றும் பாடம்.

† யோகபாணம் என்றும் பாடம்.

ஆய்ந்த நூலறிஞர்க்கீர் தவரும் பொருளென்னமேன்மேல்
வேந்தர்கோன்புகழியொன்று கரடியாய்வினாந்ததெங்கு
மார்தர்கைக்கொடாது புல்லர்வனப்பிலாச்செல்வம்போலத்
தேய்ந்ததுவஞ்சநெஞ்சத்திறுதுடைத்தது னுசர்சேனை.

(௮௮)

படாதொழியவுணர்மீண்டும்பரிபவப்படுத்தாமென்மை
யடாவினியுன்னையின்னையாருயிர் குடித்துமென்னுக்
கடாமலைவயவன்மீதுகடும்படைபலவும்விட்டார்
தொடாநெரிம்பகழிதன்னொருநூலுந் துணித்துவீழ்த்தி.

(௮௯)

உரங்களுந்தோளுங்கண் ணுமுதரமுமதரத்தேயி
சிரங்களுந்தாளுநாளுஞ்செய்தவமுபன்முபெற்ற
வரங்களுமறையுமேன்மேல்வான்படைக்கலங்கள் வீசும்
கரங்களுஞ்சரங்கள் கொண்டு கணத்திடைக்கண்டங்கண்டான்.

(௯௦)

அற்றனகுறைகளெல்லாமவயவம்பொருந்திமீண்டு
முற்றனமுன்முகோச்சேனையுமுருத்தெழுந்த
வெற்றிவேற்குமானன்னவிசயனுநகைசலித்து
மற்றிதற்கெனசெய்யவேனாறினைவுடன்மதிக்குமேல்வை.

(௯௧)

வென்றிகொள்வீரவாகைவேகவில்விசயகேளாய்
தென்றிசைமறவிபாவித்தீயவஞ்சகர்முன்பெற்ற
வன்றிறற்படையுமிக்கவாமுமெய்வலியுமுண்டா
லென்றசரிபின்னுமின்னவைபுணர்த்ததம்மா.

(௯௨)

வெய்ப்பெயம்படைகட்கெல்லாம்விளிகிலர்மெய்த்நூளுக்க
கொய்யினுமுருவமீண்டுங்கூவுர்குறிப்பினின்மு
கையினிவுடன்வாய்சென்முகலந்திடுங்கணத்தினம்பா
லெய்திடுகென்முவிர்குறுதியுமிசைத்ததன்றே.

(௯௩)

வானிடத்தொடுபிசொன்னவாசகமனத்திற்கொள்ளாத்
தேனுடைத்தெரியல்வீரன்றேரினைத்திரியவோட்டிக்
கானிடைக்கடவுள்வேடன்ருங்கணைகாத்திற்கொண்டு
தானுடைத்தனுவிற்றூட்டியதுப்படைச்சமைந்ததோரார்.

(௯௪)

தானவர்க்குமுகத்தோடுசமர்புரிந்தாற்றாதஞ்சி
மானவன்முதுகுதந்தானென்றுவாளசுரெல்லாம்
வேனிர்வேளையான்றன்மேல்வேஞ்சுண்டு வெங்கடவிற்றொங்கி
யானதங்கைவாய்சேர்த்தியாவலங்கொட்டியார்த்தார்.

(௯௫)

உரம்பட்டவஞ்சர்சேனையொருப்பட்டவுறுதிநோக்கித்
திரம்பட்டசிலைக்கைவீரன்சிலீழுகந்தெறித்தபோதச்
சரம்பட்டதனுசாங்கஞ்சங்கானசெங்கையம்பாற
புரம்பட்டபரிசுபட்டுப்பொடிந்தனபொடியாய்மன்னே.

(௯௬)

உருத்தது மிகவுமண்டமுடைந்திடிவுடன் றுபொங்கிச்
சிரித்தது தனுசர்மெய்யுஞ்சிந்தையுஞ்சேரப்பற்றி
யெரித்தது தூநீராடியினிடந்தன்னில்வந்து
தரித்தது மீண்டுமந்தச்சங்கரன் செங்கைவாளி.

(க௯)

வேறு.

துவசத்தொடுதேர்களம்விழ்ச்சுடர்நிவாத
கவசத்தொடுமெய்கடல்விழக்கடிகுயற்றைத்
திவசத்திவராவரமங்கையர்விழ்ச்சென்ற
ரவசத்துடன்ந்தகனூரிலகரரெல்லாம்.

(க௮)

ஆர்த்தாரணிகூலர்மாமழையால்விசும்பைத்
தூர்த்தாரது தித்தாரமதித்தாரந்நிதுள் ளுகின்றார்
போர்த்தானவர்தஞ்செருக்காற்படும்புண்மையெல்லார்
தீர்த்தானிவெண்ணகல்வாணுறைதேவரெல்லாம்.

(க௯)

கூரும்படையுங்குடையுங்கொடியுங்கொழித்தாத்
தேருங்கரியும்பரியுந்திறைதோறுமுந்தி
யூருங்குருதிக்கடல்பொங்கியுவர்க்கடன்மேற்
போரும்பொரப்போயணியோடுபுகுவபோலும்.

(க00)

தத்திக்குருதிக்கடல்பொங்கத்தனித்தனிநின்
றெத்திக்கினும்வெம்பிணக்குன்றமெழிலொடோங்கப்
பத்திப்படமேற்பருந்தின்குலம்பந்தர்செய்யக்
கொத்துற்றதண்டார்த்திறற்கோதண்டவீரனின்றான்.

(க01)

மின்போனுடங்கவிடைவேல்விழிநீர்த்தும்பப்
பொன்போனுருவங்கருகும்படிபூழிபோர்ப்ப
வன்போடவுணர்மடமாதாரற்றுமோதை
யென்போலுமென்னினிடிபோல்வந்திசைத்ததெங்கும்.

(க02)

இவ்வாறவுணர்மடமாதிரங்கியேங்க
மைவாள்விழியின்வழியஞ்சனவாரிபாயத்
தெவ்வாறியின்னருந்தீர்த்திலதீர்த்தவன்றே
கைவார்சிலையான்கடுங்கோபமுங்கண்சிவப்பும்.

(க03)

அன்னர்நகரத்தழகுந்தொல்லரணுநோக்கி
மின்னரும்வேலான்விற்றன்மாதலிதன்னைமீண்டு
நன்னகரநிறுத்தேதரைநடாத்துகென்னச்
சொன்னாவனுந்துணைதோநனிதூண்டுமெல்லே.

(க04)

செம்பொற்புரிசைதிகழ்கோபுரச்செம்பொன்மாடத்
தம்பொற்கொடிசோநகரந்தரத்தொன்றுகாண
வம்பிற்பொலிதார்த்தடந்தேர்விடுமாட்சியானை
விம்பத்திறல்வார்சிலைவீரன்வினவவன்னான்.

(க05)

மன்னுந்தனுசுலமாதரில்வஞ்சநெஞ்சக்
கன்னங்கரிய குழற்காலகைகாமர்சோதிப்
பொன்னங்கொடிபோலெழில்காநுண்ணிடைப்புலோமை
யென்னும்பொயாரிருவோருளானென்று முள்ளார்.

(௧௦௬)

அம்மாதர்நந்தைதனைநோக்கியனந்தகாலஞ்
செம்மால்வரைபிறநவஞ்செய்தனர்செய்தநாளின்
மைம்மான்விழியார்தமக்கந்தவனசுவாண
னெம்மாலிசைத்தற்கிசையாதவரங்களிந்தான்.

(௧௦௭)

தம்மக்களாயவசுரேசரதிதிநந்த
வம்மக்கடம்மாலழியாமையுமாடகத்தான்
மும்மைப்புரம்போல்விசும்பூர்தருமொயம்பினிந்தச்
செம்மைப்புரமுங்கொடுத்தான்த்திசைமுகத்தோன்.

(௧௦௮)

பொன்காலுமெய்யர்பொறிகால்பொலங்குண்டலத்தர்
முன்காலையுஞ்சமர்மோதிமுருக்குமொயம்பர்
மின்கால்பண்டயர்விடங்காலும்விழியர்வெம்போர்
வன்காலகேடரெனும்பேர்திசைவைத்தவீரர்.

(௧௦௯)

வருமுப்பொழுதுமறையந்தாரங்கைவாரி
யுருமுப்புயல்போற்கவர்வோர்முன்னுகாந்தநாதன்
பொருமுப்புரத்திலுறைதானவர்போலும்வீர
ரிருமுப்பதினாயிரம்வஞ்சுகரிக்குமுண்டால்.

(௧௧௦)

தன்றேர்வலவன்மொழிகேட்டுத்தயங்குநீலக்
குன்றேயினையான்கொழிம்போர்வஞ்சினங்கன்கூறி
யின்றேயிவராவியுந்தென்புலத்தேற்றிப்பின்ன
ரன்றேயினிநானமராவதிசெல்வதென்றான்.

(௧௧௧)

இந்தப்புரத்தின்மிசைத்தேரினையேவுகென்னுக்
கந்தற்குவமைதகுதிண்டிறற்கானைகூறச்
சிற்தைக்குமுந்தந்தடந்தேரைத்தனுசர்வைகு
மந்தப்புரத்திலுவித்தானமற்றவனுமாதோ.

(௧௧௨)

தேராரவாரத்துடனேதிண்சிலைவான்றன்
போராரவாரச்சிலைநாணெலிமீதுபோக
வாராரவாரத்திடுகேட்டவரவமொத்தார்
காராரவாரமெனப்பொங்குமக்காலகேயர்.

(௧௧௩)

வேறு.

இந்தவோதையெழிலியேழுமுழிநாளிடித்தெழு
மந்தவோதையோவதன்றியாழிபொங்குமோதையோ
கந்தனவானின்மீதுதேர்கடாவுசெறவோதையோ
வெந்தவோதையென்றயிர்த்துயிர்த்துவஞ்சர்யாவரும்.

(௧௧௪)

நெழித்தூப்ரியொழிந்து இன்றுவைதுசெய்யகண்கட
விழித்தமீசைநுனிமுறுக்கவெய்யவீரவாளுறை
கழித்தெழுந்துபொங்குவீனற்காளகூடமென்னவே
கொழித்தழன்முமண்னும்கிண்னுமின்றுகோறுநாமென.

(ககரு)

ஒடுவாருமந்தவோதையெநிநுடன்முறுக்கமே
னுடுவாருநமர்களாண்மைநன்றுநன்றெனுகைத்
தாடுவாருமமார்வாழ்வுபாழ்ப்படுத்தமாயுதந்
தேடுவாருமெண்ணிறந்ததோர்களேறுவாருமே.

(ககசு)

கூளிகோடியுய்ப்பகுஞ்சாரங்கள்கோடியுய்ப்பு
ராளிகோடியுய்ப்பவாயுகுதிகொடந்தத்தின்மேல்
வாளிபோதும்வாசிகோடிகோடியுய்ப்பவாயதே
ரோளியாகவாளினெல்லைமறைபவந்திமுந்தினார்.

(கக௭)

அந்தகாபொரந்தரும்கைவல்லனல்லன்பமுன்
றந்தவிறந்திறனைக்குமொக்குமன்னதன்மைதான்
கந்தனைன்னிலாறியுண்டுகண்கள்கைகளிலெல்லமே
லெந்தவிரனம்மொடின்றெதிர்க்குமிந்தவிரனே.

(ககஅ)

எண்டலங்குமெயிறுவெண்ணிலாவெறிப்பவையின்மணித்
குண்டலங்காழுகெறிப்பமக்குடகோடிகுலையேன்
மண்டியெங்குமெயிலெறிப்பவஞ்சுர்த்தவனப்பெலாங்
கண்டுகண்டருச்சுனன்கருத்துநெரந்தகூறுவான்.

(ககக)

கன்னல்வேளைவென்றவிக்கவின்படைத்தகாட்சிபு
மின்னுபூண்விளங்குமார்பும்விபுதருக்குமில்லையா
லென்னபாவமிவரையாவிடீழிப்பதென்றுபேர்
மன்னர்மன்னன்முன்னுரைத்தவாய்மைபுங்குறிப்புறு.

(க௨௦)

வில்வளைத்துநிற்கநீலவெற்பதொன்றைவிண்ணிடைச்
செல்வளைத்ததென்னவந்துதியவஞ்சார்பாவநு
மல்வளைத்தகிகரவாகுகிரியின்மீதுமார்பினுங்
கொல்வளைத்தபகழிதூவியின்னநின்முகூறுவார்.

(க௨௧)

உழுவைகண்டவுழைகள்போலவோடியோடியேருவின்
முழைதொறுப்புருந்ததேவரேவல்கொண்டுமொய்ப்புட
னிழிவிலசந்தனங்கடாவிழிங்குவந்ததென்னடா
புழவிலொன்றுமொன்றுபூதலத்துளாநொந்ததனீ.

(க௨௨)

என்றுகாலகேயர்நின்றிசைத்தசொற்செயிக்கொளா
நன்றுகாலகேயர்சொன்னவாய்மைநன்றெனுகைத்
தொன்றுகாலம்வந்ததிங்குருத்துநாளுடன்முமைக்
கொன்றுகாலனூரினங்குளாவிங்கொடுக்கவே.

(க௨௩)

காலகேயர்விசயனின்றுகட்டுரைத்தவறுதினேட்
டாலகாலமெனவுருத்தழன்றுபொங்கியபின்முனைச்
சூலநேமிபாலம்பெய்யசடுசார்அரத்தினர்
நீலமேனிசெம்புணீரினாறிநஞ்சுவக்கவே.

(கஉச)

விண்சுழன்றுதிசைசுழன்றுவேலையுஞ்சுழன்றுசூழ்
மண்சுழன்றுவரைசுழன்றுவானினின்றுவாஹோரர்
கண்சுழன்றுபாதிஹங்கலங்குறாதகலைவலோ
ரண்சுழன்றுமற்றுமுள்ளயாவையுஞ்சுழன்றுவே.

(கஉர)

அவர்விடுத்தபடைகள்யாவும்புழியவாஹடைக்களைக்
கவர்தொடுத்துவிலகியளவவர்க்காயமெங்கஹர்
அவர்திறத்தருநுகேசர்தாச்சார்அரத்தினன்
றுவரிஹுக்கிராகவன்கொலெனவருந்தனஞ்சயன்.

(கஉச)

பார்த்தனெய்தவாநிமெய்ப்படப்படப்பதைத்தும்
தார்த்தெழுந்தாகநிஹேடுமந்தரத்தினெலலைபோய்
வார்த்தாங்கவேலையுடுமண்ணிஹடுமறையவத்
அர்த்தாச்செய்தவஞ்சமாய்சொல்லாஹாவதோ.

(கஉ௭)

அண்ணாநேரின்முன்னதாஹுமாஹிந்ததோடும்
விண்ணின்மீதுதிசையாக்கும்வெற்பின்மீதுபொலியுமெக்
கணஹுமாஹுமக்கணத்தின்மீதுவங்கார்திடு
மெண்ணலாவதன்றுதன்றியற்றிந்தாசாலமே.

(கஉ௭)

அந்தவஞ்சர்புரியுமாயைவகையறிந்தருச்சன்
சுந்தைகன்றுவிழிசிலன்றுதெய்வவாநைவிலையு
மைந்துடன்சுனித்துவாநிவாயுவேகமுடன்வந்தித்
தெந்தவெந்தவுலகுமப்புமாரியாஹிபற்றினன்.

(கஉ௭)

தனிதமேகமன்னதேநுமொன்றுதாஹிக்குன்றுபோற்
சுனிதருங்கடுப்பின்மிக்ககாடியில்ஹுமொன்றுமேற்
கனியுறுஞ்சர்க்குழாம்விசம்பினெல்லகாட்டுமோர்
மனிதன்வின்மைநன்றுநன்றெனாஹித்துவஞ்சோ.

(கஉ௭)

வேறு.

புருவவில்வனைவுறுவிழிகனல்பொதுளக்
கருமுகிலையவர்கடுகினர்முடுகிச்
சாமழையிழிமழைதழன்மைழசொரியாப்
பெருமழையெனநனியின்றினரெவரும்.

(கஉ௭)

இவருயிர்கவர்தாவிடமிதுவெனவே
நவையறுதிருஹடைநஞ்சரமுனையா
வரவாகலமுமணிகுள்காழுந்
தவருடன்விழிழவொருதனிபொருதான்.

(கஉ௭)

அவன்விடுமெகேனையடையவுநொடியிற்
பவன்னதெதிர்சருகெனநனிபரியக்
கவனமொடெழுபிரதகதிசூலையத்
துவனியொடெறிபடையெதிரெதிர்தொடவே.

(௧௩௩)

வரிசிலைவிறலுடைமகபதிமகனு
மெரிவிழியவுணருமுறைமுறையிகலிப்
பொருதனர்குபதிபுதல்வனுமரிபோர்
நிருதருமெதிர்பொருமமர்நிகரெனவே.

(௧௩௪)

இப்படைகளினுயிரழிகலரிவரென்
றப்படைகளையொழிதரவடலடையார்
மெய்ப்புகும்விறலதுவிடையவனருளுந்
கைப்பகழியைமனனுநனிகருதா.

(௧௩௫)

முச்சிரமுடையதுமுவிருதிரடோ
ளச்சிரமுடனெதிரமுல்பொழிதறுக
ணச்சரவனையதுநகமிறுமுனைவாப்
வச்சிரமனையதுவருதலுமகிழா.

(௧௩௬)

பசுபதியருளியபகழிமுன்வரலும்
விசயனுநறைவிரிமலர்கொடுபரவித்
திசைதொறுமமர்புரிநிறலுடைவடிவே
லசரர்தமுடலுகவடலுடன்விடவே.

(௧௩௭)

அக்கணைவிசையுடனகல்வெளிமிசைபோய்
நக்கதுயினைறயெயிறினநிலவெழுவே
முக்கணுமழலுகமுரணெடுமுடுகிப்
புக்கதுதனுசர்தமுடல்பொடிபடவே.

(௧௩௮)

மாருதம்விசையுடன்வடவனல்கொளுவித்
கார்தொறுநிரைநிரைகடிஞுவததுபோற்
தோர்தொறுமமர்புரியவுணர்கடேகத்
தோரொருகணையொருநொடியினிலுறவே.

(௧௩௯)

மகபதியரிசிறைவரைநிகரெனவே
திசைதொறுமவுணர்களசிரநனிசுதறிப்
புகையொடுதெறுகனலகல்வெளிபொதுளக்
ககபடலமுமுறைகளுவினகளமே.

(௧௪௦)

ஆடினவறுகுறையலகைகளுடனின்
றோடினதிசைதொறுமுருகுருதியினீர்
நீடினபிணமலைநிரைநிரைநெறிபோய்த்
தேடினகதிர்களுமிசைவழிசெலவே.

(௧௪௧)

மாதவமிருதிநலசாரைமறவிக்
கோதனமிடுமவனெருசிலைவலிகண்
டாதபனருணானிலணிகளருயர்தேர்ச்
சூதனும்விசயனதிணையடிதொழுதான்.

(கசஉ)

தள்ளினர்தமதுயர்சலமினியில்தன்
றுள்ளினர்விசயனதுறுதியுமுறு
மள்ளினரமுதெனவகநனிமகிழாத்
துள்ளினரிமையவர்குரபதிமுதலோர்.

(கசந)

வேறு.

தேனமர்கமலத்தோங்குந்நிசைமுகன்வரத்தினாலோ
மானவன்விசயனுய்த்தவடிநெடுஞ்சரத்தினாலோ
தானவர்தானையெல்லாமடிந்தவத்தளர்வினாலோ
போனதுகரந்துவஞ்சிரணியபுரமுமன்னோ.

(கசச)

வாணகைதளவம்வாங்குமவுணர்தம்மகளிர்தெய்வப்
பூனெடுகுழைகள்வாங்கப்பிணையவாகைவாங்கு
நாணுயர்தனுவின்வாங்குநபந்தினைப்பாறிநின்றன்
றானெடுபறம்புவாங்குஞ்சடர்மணிக்கடகத்தோளான்.

(கசந)

பார்கொண்டதசுரர்மெய்யிற்பார்த்தசெங்குருதிவெள்ளம்
கார்கொண்டவிசம்புகொண்டதவர்பிணக்காயம்வானோ
ருர்கொண்டதுரிமையோமேவருயர்மீண்டுமென்றாற்
றுர்கொண்டவமாரக்கெவ்வாறுவன்பகைதடிந்ததம்மா.

(கசஅ)

இவ்வகையசுரசேனையாவையுமியநூறிக்
கொய்வருமவரிடிலவீரன்சூகதத்தேர்மேற்கொண்டான்
வைவருமுனைவேற்சித்திரசேனன்வாசவனுக்கோடி
ரைவருதுயாரீங்கநவின்நனன்புரிந்தவெல்லாம்.

(கசஅ)

சித்திரசேனன்மாற்றஞ்செய்தகமுதாக்கக்கேட்பிப்
பத்திகொள்விமான்சேரதிப்பைம்பொன்மாங்குகோடித்
தெத்திசையவருமேனையிமையவர்குமுரமுஞ்சூழ்
வித்தகவிசயன்நன்னைவிபுதாகோனெதர்கொண்டானே.

(கசஅ)

கின்னாமிதுனவின்சொற்கீதங்களினிதுபாடத்
துன்னியெங்கெங்குஞ்சேர்த்துந்துபிக்குழாசின்னார்ப்பப்
பன்னருமறைகடையவமுனிவார்பகர்துவாழ்த்த
மன்னவர்மன்னன்றன்னையாசவன்முழிக்கொள்ளா.

(கசக)

கையுடைச்சயிலையன்னசடகரிப்பிடரின்வைத்து
மையுடைக்கொண்டவாகனகர்வல்லஞ்செய்தபோதின்
மெய்யுடைக்கலைகள்வல்லான்விஞ்சையனெருவன்கண்டு
பொய்யுடைத்தலத்தோர்க்கின்னபொறுக்கமுமோபனி கவென்றான்.

(கசக)

விஞ்சையனுரைத்தமாற்றம்பிபுதர்கோன்செவியிற்சென்று
சுஞ்செனப்புருதலோடுநயனங்கள்செந்திக்கால
நெஞ்சினிலறிவினா தாப்நீயிதுகேட்டிபென்னு
மஞ்செனக்கரிபமெப்பான்மனங்கனன்றியையசொல்வான்.

(கருக)

ஆதிநாயகன்மாமாயனமார்தந்துயருமேனப்
புதலமடந்தைக்குற்றபுன்மையுந்தீர்ப்பான்னெண்ணிச்
சுதைதன்கொழுநனதுண்டிநவிராமன்போல
வோதநீருலகின்மீண்டுமருச்சனனுருவங்கொண்டான்.

(கரு௨)

ஆகலான்மனிதனென்றிவ்வருச்சனன்றனையின்னே
நீதிபாலமார்யாருநஞ்சினிலிகழலென்று
மாதர்கள் விதிதோறுமலாமழைசாரிந்துவாழ்த்தக்
கோதிலாவமரர்கோமன்கொண்டிதன்கோயிலசேர்ந்தான்.

(கரு௩)

அரிமுகக்கனகபீடத்தண்ணிலையிருத்தியண்ட
நிருபுடைமருங்குகிற்பவிந்திரனிருந்தபின்னர்
மருவுபொற்றடந்தேருருமாதவிதன்னேநோக்கிப்
பரிசிலைவியற்சூற்றபோர்த்தொழில்புகளிப்பென்றான்.

(கரு௪)

மற்றவன்ஐயுறுதுபோற்றிவானவர்குழவுக்கெல்லாம்
கொற்றவவென்னுவின்னுகூறலாந்தகைமைத்தன்ற
ஹற்றெதிர்புன்னுகோடியசாருமுடனேசேர
யிற்றதுகண்டேன்பின்னர்வில்லினுணியுங்கேட்டேன்.

(கரு௫)

ஆயதுகிழந்தபின்னாயனருள்வந்தினாலே
பையவாள்வலியின்மிக்கவிரணியபுரத்துளாரைத்
கீயவெம்பகழியொன்றற்செற்றனனிமைப்பின்முற்று
மாயமோமனிதன்வில்லின்வன்மையோதெரிந்ததில்லை.

(கரு௬)

நன்னுகொண்டியர்தேர்ப்பாகனிகைத்தனயாவுங்கேட்டு
வன்றிலமாரகோமான்மனமகிழ்ந்தருந்தபோதிற்
றுன்றியவமார்யாருந்தனித்தனிகருதியோடும்
வன்றிபடையுமற்றும்வேண்டுவபலவுமீந்தார்.

(கரு௭)

தவர்பால்வாமுமெல்லாச்சிறப்புமின்னருளும்பெற்ற
காவலன்கடவுளவேந்தன்கழலிணைபணிந்துபோற்றித்
காவரும்புரவித்தானைத்தருமன்மாமதலைபொற்றான்
மவரவேண்டியின்னேவிடையெனக்கருளுகென்றான்.

(கரு௮)

கமந்தனங்குரைத்தமாற்றமனனுமகிழ்ந்துகேட்டுத்
கந்தையுமின்னஞ்சின்னாட்டங்குகவிங்கென்றேத்திச்
செந்திருவனையதோற்றத்தெய்வமென்போகமாத
காந்தொடாயிரும்வேரோம்பொன்மாளிகையுமீந்தான்.

(கரு௯)

வரோதயமானதெய்வவான்*படைமறைகள் பின் னும்
புரோசனப்பகைவற்கீந்து புரந்தரனிருந்தபின்னர்ச்
சரோருகரண்டம்விண்டாலொருமயிர்சலிக்குமுன்கை
யுரோமசமுனியைநோக்கியுரைத்தன னுற்றவெல்லாம்.

(கஃ௦)

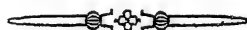
வரிசிலைசயன்வந்துவான்றவம்புரிந்தவாறு
மரிவையோர்பாகனன்பாலவற்கருள்புரிந்தவாறு
மிரியவென்பகையைபெல்லாமிவன்றனிதழந்தவாறுந்
தருமனுக்குரைத்தியென்னத்தபோதனமுனியும்போனான்.

கசக

நிவாதகவசர்காலகேயர்வதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் கடுஎந்.

புட்பயாத்திரைச் சருக்கம்

மற்கொண்டு வருத்தனையசிகாத்தின்டோள் வாளர்க்கஞ்ஞல்தேதாநிமய புன்
னம், விற்கொண்டேசார்தொடுத்தபுலாயில்கேள்வி விண்ணவந்தத்துயர்தீர்த்தவீரரா
மன், சுற்கொண்டவகலிபைதன் னுருவமீளக்கவின்கொள்ளக்கொடுத்ததிருக்கமலபாதஞ்
சொற்கொண்டு துதித்தெழுந்து தள்ளினாளுந்தொழுமவரே மொழியிற வித்துவக்
கற்றாரே.

(க)

இப்பால்வெஞ்சிலைசயனின் பமயத்தியிர்தான் றனருகிருப்பவிமையோனரி
லப்பானற்றவம்புரியுந்தழல்கூர்வேள்வியர்த்தனார்தங்குழாஞ்சுழவழகர்மண்ணி
லொப்பாருமிலாதமடமயிலினேடுமுயர்வனத்தினிடையானொருமொருவர்போலத்
தப்பாலறம்வளர்க்குநீதிவேந்துந்தம்பியரும்புரிந்ததனிச்சாற்றுகிற்பாம்.

(உ)

விறல்சயன் றனைப்பிரிந்தவருத்தமேன்மேல்விஞ்சவொருதஞ் சமறவெம்பியம்
பொற், சிறகிழந்தபறவையெனத் துணைவரோடுத்திறல்வேந்தன்சிந்தனை புற்றிருந்த
கூலைப், பொறையறிவுநிறைதருமமுடையவாய்மைப்போர்வேந்தேயஞ்சலென்புகழ்ந்து
வாழ்த்தி, மறைபொருபொன்வடிவுகொடுவந்ததென்ன மாமுனிபுட்பமயினைடைவந்
துற்றானே.

(கஉ)

வந்தபெருங்கடவுண்முனிவரவுரோக்கி வாளவேந்துந்தம்பியருமகிழ்ச்சிகூர்ந்து,
சிந்தைவிழிமலரொடுபேருவகைபொங்கச் சென்றெதிர்போயவனை உருதலுஞ் சிதை வி
லாத, வந்தமுனிவரனுமவர்க்கன்பாற் றுன்பமனுகாதவந்தமில்லவாகூறிப், புந்தியுட
னளித்தசெழும்புனிதகோலப்புலித்தவிசினிருந்தடைவேபுகண்ணெல்லாம்.

(ச)

* படைக்கலன்கள் என்றும் பாடம்.

† துன்பமகலமிகவந்தமிலாவாகி என்றும் பாடம்.

வாள்விசயன் புவிசயன் றன்னோக்கி மன்னுதவம்புரிந்த துவமகிழ்ச்சிகூர்ந்தவ், வேள்விசயந்தவிர்த்தபிரானருளால்வேண்டும்விற்படைகளளித்த துவம் விபுதர்கோமா, னாள்விசயம்பெறக்கொடுபோயும்புருரினளிர்மகுடம்புனைந்த துவநாளுந்தன்போற், ரோள் விசயந்தோலைத்த திறல்வணர்ச்சோசைசுரத்தாற்றொலைத்த துவஞ்சூழ்ந்தயாவும். (டு)

தன்னருகேயுமாறொலமினிதுபோற்றத் தனஞ்சயனங்கிருத்ததற்பின்றயங்குஞ் சோதி, மன்னுமெழிந்தாந்தர்ப்பென் னுநாமவரைவழியேவருவ துவமருவுகாத், லுன்னுடைய பெருங் துயரத்தனியுமாறு முரைத்தருள்கவெனவும்பர்கோமானுன்பா, லெண்ணைவிடுத்த னன்வந்தேனென்றனெல்லாவகமுடிந்திருநாளுமீறிலாதான். (சு)

மாமுனிதன்மொழிகேட்டுப் புரையில்கேள்விமன்னவனுந்தம்பியரும் வருத்தமா றிக், காமியமென்றுரைபெறுசீர் வனத்தைநீங்கிக்கடவுண்முனிதன் னெடுமக்கணத்தி னெடு, நாமமதுகாதீர்த்தமுதலாவள்ள நற்றிர்த்தமெவற்றிலும்போய்நானமாடித், தாம மதிதவழ்ச்சிரத்திர்தாரீஸபிலத்தின்சுணகெழுதண்சாரஸார்ந்தார். (எ)

அக்கிரியின்பு துமையெலாமடைவேநோக்கியங்குள்ளவருவிறும்புனலுமாடித், தக்கபுகழ் விசயன் நுந்தவம்புரிந்தசாரலிதுவென்றுதவமுனிவன்சாற்ற, மிக்க களியு வகைநிகழ் நெஞ்சாசுவிசபனைக்கண்டனர்போலவிரும்பிக்கண்டு,தொக்கமுனிகணத்தொடும்போய்த் தசாங்கென் னுந்தொல்லே முனிதபோவனத்தின்சூழல்சார்ந்தார். (அ)

அங்குள்ளதபோதனர் தம்பா தம்போற்றியவருரைத்தவாகியும்பெற்றப்பாலேகி யெங்குள்ளகடவுனெடும்புன லும்யாறுமெப்புன லுந்தப்பாமலினிதினாடி வங்கமெறிகடல்கடைந்து வாறோக்கெல்லாமருந்தவிறுந்தருளியமந்தாமுங்காட்டிக் கங்கைநதி குதியாயுஞ்சிகாச்சாரங்கார்தர்ப்பெனும்வரையுங்காட்டினானே. (க)

அந்தவுபர்கிரியினெடுஞ்சாரரோறுமருந்தவஞ்செய்முனிவரையடைவேகாட்டி,யிற் தவனந்தனக்கெமையா னுடையான்குன்றமீரைம்பதியோசனையென்றெடுத்துக் காட்டிக், கந்தனென்னவெக்கலையும்வல்லொருனக்கடவுண்முனிவிசாலையலையமுங்காட்டி,யுந்தநெறிச் செங்கோலாயிதனிலோராண்டிருத்தியெனவுரோ மசனுமுரைத்திட்டானே. (க0)

அம்முனிவன்மொழிப்படியேவரம்பில்கேள்விதன்மக னுந்தம்பியருமரிவையோடு, மெம்முகமுந்தம்முகமாவிலையுங்காயுமினியுதனியுடனருந்தியிருக்குநாளின், மைம்முகில் வாகனன்கன்கமுடிமேலம்பெண்வனசமலரொன் றுதமுன்மயின்முன்வீழ்ச், செம்மலரைச் செங்கண்மலர் தன்னானேக்கிச் செய்யமலர்க்காததேந்திச்சிந்தித்தாளே. (கக)

இந்தமலருகனைத்துமீன்றகோல வெழின்மலரோவிரவிதிருக்கத்திலைவகு, மற் தமலரோவமுதிற்றிறந்தபாவையமர்நுறையுமணிமலரோவவனிதன்னி, லெந்தமலருங் கருக்கமழாநின்றதெங்கெங்கு மிதன்மணமேயென்றுபோற்றிக், கந்தவகன்மைந்நனுக் குக்கனலோனல்குங்கனங்குழைசென் றுவகையுடன் காட்டிச்செல்லாள், (கஉ)

இம்மலருக்கொருமலருமவனிதன்னிலெதிரில்லையென்றிதழாயிரத்தின்மிக்க, வம் மலரைக்கைம்மலரிற்கொடுத்திதொக்கு மணிடலாநீயெனக்கருளவேண்டுமென்னச், செம் மலையிற்றிகழ்ச்சிகரத்தின்கோள் வீமன்றெய்வமுனிபுங் வன்றன்றிருத்தாள் போற்றி, மென்மலரைத்திருமுன்புவைத்துநின்னுவினவினாவனுமெதிர்விளம்புவானே. (கக)

என்பலவுபியாமுரைப்பதிந்தப்பூவீனியல்பினையும்பெருமையையுமியக்கர்தங்கண், மன்பதியிலுளாதன்றிவரம்பிலாதவா னுலகிலுளாதென்னின்மற்றமுண்டோ, வுன்றிருக்கிதுகோடற்கெளிதோமாயனுமடர்பதிபுகுந்தொருபாடுதொகைக்கீந்த, பின் பிதினைக் கண்டறிவாரில்லையென்றுபேசினுனயாவரொடுமபேச்சிலாதான். (கச)

இயக்கர்பதிதனிலுளதென்றிசைத்தமாற்ற மின்புறக்கேட்டொருகாலு மீறிலாத, வயக்கொடுவெஞ்சராசனமும்வன்போர்வாகைமறத்தண்டுங்கரத்தேந்திடமந்தைநெஞ்சிற், முயக்கமறவிக்கணத்திற்பெய்வபோக கரபிமலரளித்திடுவனென்றுசொல்லிச், சயக்கரட முறுதுகடசயிலமன்னசதாகதிமைந்தனுமிமைப்பிறற்றிசென்றனே. (கரு)

கைக்காற்றுந்தொடைக்காற்றுமுச்சுக்காற்றுங் கனகமணி வரைபொலக்கவின கொளசோதி, மெய்க்காற்றும்பரந்தெழுந்துவனத்திலுள்ளவெற்புநெந்தருவனைத்து மொழிந்துவீழ, வெக்காற்றுமுடன்மெழந்தவுகந்தகாலமெனச்சென்ற வினவனை களெண்ணிலசோடி, செய்காற்றுஞ்செழுந்தாளநிலவுச்சிச்சேதாம்பல்கன்மலருஞ்செல்வநாடன். (கக)

இலங்கைநகரத்தன்னிலீற்றிராமதூதனிகலாக்கன்சோலையொயிறுத்தவாபோ நிலங்குலங்கவரைகுலங்கவனத்திலுள்ளநெந்தருக்கள்யாவையும்வேருடனோக்கி விலங்கினொழிபுள்ளினமுடையத்தாக்கிமெய்நந்திங்கத்திடோற்றெம்பியுள்ளங், கலங்கி விழக்கனமதிர்வபோலவார்த்துக்காஞ்சனப்பேரொழில்வனமங்கடந்திட்டானே. (கக)

அவ்வனத்தையிகந்தனந்தகாதமேகியங்கிடைவிட்டுத்தாத்தின்பாலேகி, மெய்வனப்புமடல்வலியுமிகுந்தவாகைவீமனனுமபோத்திசையின்விளக்கும்வீரன், மைவனப்பினுடன்படியுஞ்சினைக்கைவாசமலர்ப்பொழிலினொருமருங்கேமத்தமாவின், கைவனப்புந்தமைசெவியுமருப்புஞ்சேரக்கவினளிக்ஞுங்குலைக்கதலிக்காடுகண்டான். (கஅ)

அக்கதலிவனந்தனக்குக்காவலாயவடலாக்கானேகருடனடிபோர்செய்து மிக்கதலங்குருகியினுல்வெள்ளமாக்கிவெகுண்டவர் தம்மா விரையயுமின்னினிலேற்றித் திக்கதலமுதலாமெவ்வுலகுமேங்கச்சிங்கநாதமுஞ்செய்தான்செய்தகலை யுக்கதலைமணியுரகாசந்தென்றனுட்ப்படுத்தியபாடுமெம்மாலுரைத்தலாமோ. (கக)

வரைகலங்கவனங்கலங்கக்கலங்குருதமண்கலங்கவின்கலங்கமகரமுந்நீர்த் திரைகலங்கத்திசைகலங்கவீறிலாதசெகங்கலங்கவுகங்கலங்கச்சிந்தையோ ருரைகலங்கவுளங்கலங்கத் தளங்கிமெய்யிலுன்கலங்கசிலங்கொழிபுள்ளினங்கல்யாவு நிரைகலங்கவுலகினுயிர்படைத்ததமிழிநிலைகலங்காதனவுண்டோலிகழ்த்தினம்மா. (உ௦)

வேறு.

அந்தவோதையப்பொழிவிடைத்தவம்புரிந்தருளு
மந்தராசலமனையேதாணமாருதிசேட்டு
விர்தமன்னதிண்புராசலமீமனுக்கெதிர்போய்
முந்தமற்றவன்வருநெறியதனிடைமுன்னி.

(உக)

வெற்பிரண்டினிலவேலைமுன்கடந்ததாண்டிப்
பொற்புராசலமிரண்டையுமிருவரைபோக்கி
யற்பவாழ்வுடையாக்கன்மாநகரழுவூட்டுந்
சிற்பவாலதிசையெலாஞ்சென் றுநின்றோங்க.

(உஉ)

எம்பிரான் நனக்கொழியமற்றியாவர்க்குந்தெரியாச்
செம்பொன்மாணிக் குண்டலமிருபுறந்திசுழ
விம்பமால்வரைமீதொருமேருவையொக்கு
மம்பொன்மால்வரையிருந்தெனவிருந்தன னுமான்.

(உங)

குகைத்தடங்கியனையேதாங்கொட்டியார்த் தூரப்பி
*நகைத்தநாகமுநடுங்கிடநடந்தனனடந்து
மிகைத்தவாளரிபோல்வருமவீ மன்முன்கண்டு
திகைத்தநின் நன்னமறமையுந்திறமைபுமுடையான்.

(உச)

அண்டர் தானவரக்கருமனுக்குரவனத்தி
லெண்டிசா முகமெங்கனுமிரிந்திடவார்த் து
மண்டிமேல்வருமா னுடனாடா வென்றான்
சண்டவாயுனின் நனயனைமற்றவன் நமையன்.

(உரு)

தம்முனாகியவானாஞ்சாற்றியவுரைகேட்
டெம்முனாகிவந்திருந்தநீயார்கொலென்றிசைத்தான்
றெம்முனாயி னுஞ்செவ்விமென்போகமாமுகளிர்
தம்முனாயி னுநாத்வருவடல்வீமன்.

(உச)

துன் னும்வெஞ்சிலைவலிகொலோதாளினைவலியோ
வெண்ணீர்புகலாடாவென்பதின்கவலே
வுண்ணீர்நீயறியாநெறியுணர்வினாமனிதா
மன் னும்வாறனைக்கடந்து போவல்லையேலென்றான்.

(உஎ)

உரங்கொள்வீமன்மமாருதியுரைத்தசொற்றேகனா
வரங்கொள்வார்கிலையிராகவன்மாப்பெருந்தூதன்
றாங்கவாரிதிதாவுமென்றம்முன்வாலன்றிக்
குரங்கின்வாலிதிகடப்பதின்கரியதோகூறாய்.

(உஅ)

* நகைத்தநாகமுநடுங்கிடநடந்து என்றும் பாடும்.

† நீயறியாநெறி யென்றும் பாடும்.

என்றுதன்றிருத்துணைவனின்றிசைத்ததுகேட்டு
* நன்றுநன்றுநீநவின்றதுநன்றெனநகையாத்
துன்றுவார்கிலைமனிதனைச்சமந்துதோள்வருந்தும்
புன்றொழிற்சிறுசூரங்கையோவென்னொழிம்புகல்வாய்.

(௨௯)

சூர்க்குநாயகனவ்வுரைகடலுங்கேட்டுத்
தரைக்கூநாயகன்றடம்புயங்குலுங்கிடநகையா
வர்க்கர்நாயகனூரமுலூட்டியிவ்வகிலம்
புரக்கூநாயகன்றனையோவிழித்தநீபுகல்வாய்.

(௩௦)

பின்னும்வார்கிலைபிராகவன்பெருமையும்னுமான்
மன்னுதோளிணைவலிமையுமாருதிசாற்ற
வன்னபோழ்தினிலகமகிழ்ந்தருளுடனோக்கி
யென்னகாரியம்வந்தகிங்கியார்கொளீயென்றான்.

(௩௧)

தாமமாருதியுரைத்தசொற்றம்பியுங்கேட்டு
நேமிமாரிலம்புரக்குநன்னீதிவேற்றரும
நாமநாயகற்கிலையவனானுக்குமுத்தோன்
விமன்வாயுவின்புதல்வனயானென்றன்னவிறலோன்.

(௩௨)

அன்னவாசகமவனுரைத்தலுமிகலனுமான்
கன்னபாகமுஞ்சிந்தையுமுந்நுறக்களித்து
மின்னுவார்கிலைபிராகவன்மெய்ப்பெருஞ்சித்தி
சொன்னவாறுநன்றுனக்கிதார்கொற்றவரென்றான்.

(௩௩)

வரத்தினுலருமறையினுல்வார்கிலைபயிற்றும்
பாத்துவாசன்முன்பகர்தாக்கேட்டனன்பலகாற்
றிரத்தினுலுயிராகவன்சிலைவலியென்ற
னுரத்தினுலொருவீரருமொப்பிலைவரவோன்.

(௩௪)

சூந்திகான்முனாகூறியவாசகங்கேட்டுப்
புந்தியாலுபாஞ்சனைபுதல்வனும்புகல்வான்
சிந்திசிகாச்சிந்துமுன்கடந்துசெந்தியா
லுந்துவான்வலிசிறுதருரொருங்குட்டவனும்.

(௩௫)

அந்தவார்கிலைபிராமனுக்கடிமையாயென்றுஞ்
சிந்தையாலவன்றிருப்பதஞ்சிந்தைசெய்பவனு
முந்தையாகியவாயுவுக்குற்பணித்தவனு
மிந்தவாழ்வுடையனுமெனயென்றன்னிகலோன்.

(௩௬)

என்றவாசகமிருசெவிக்கமுதெனக்கேட்டுத்
துன்றுநெஞ்சினிலுவகையன்றுதித்தனன்றுள்ளி
யென்றும்பாமுயறவப்பயனிருந்தவாவென்னுச்
சென்றிறைஞ்சினன்றிரைக்கடல்கடந்தசேவடிமேல்.

(௩௭)

தம்பியைத் துணைத்தாழ்தடக்கைகளாலெறித்து
வம்புசேர்மணிமால்வனாமார்புறவணைத்துப்
பம்புசெந்தழற்காணிடைப்பதமலர்சிவப்ப
வெம்பிரீதனிநடந்தவாறென்கொலென்றிசைத்தான்.

(நஅ)

தாயத்தாரும்வல்லவஞ்சனைச்சகுனியுங்கூடி
மாயத்தாலொருகவறுகொண்டெங்கண்மண்கொண்டு
நேயத்தானெடுங்கானகநேர்ந்தனரென்றான்
சீயத்தாலரசிழந்திடுஞ்சிம்புளேறனையான்.

(நக)

திகந்தமெட்டினுந்தன்மணமொல்லெனச்செல்லச்
சுகந்தபுட்பமொன்றியாமுறைவனத்தினிற்றேறன்றத்
தகைந்தவப்புதுமலர்தனைத்தழன்மகன்காண
வகைந்தவித்துணைமலரெனக்கருளுதியென்றான்.

(ச0)

ஆதலாலிவண்யாணுமின்றணுகினென்று
நீதியாலுயர்தம்முனைநெடுந்தகைபோற்றக்
கோதிலாதவக்குரிசிலுங்குமரனைநோக்கித்
தீதிலாயிதுகேட்கெனச்செப்புவன்மாதோ.

(சக)

அருதிதிக்கிழவன்றனதளகைமாநகரின்
மருமிகுத்தநீண்மஞ்சனவானியின்கரையிற்
றருமலர்ப்பெருஞ்சோலையிற்றங்குமம்மலர்சென்
றுரிமையுற்றதுகோடண்மற்றும்பர்க்குமரிதால்.

(சஉ)

ஈறிலாநிலக்கரோடியக்கர்தங்காவல்
கூறும்வாசகம்பொய்ப்பவர்குர்தவமுயலும்
பேறிலாதவர்போருளிலாதவர்பிறிது
மாறிலாதவர்தமக்குமங்கணுகுதலரிதால்.

(சங)

ஆறிவும்வாய்மையுந்துய்மையுமன்புமின்னருளும்
பொறையுஞானமுங்கல்வியும்புரிபெருந்தவமு
நெறியுமானமும்வீரமுமின்னவாதலினூற்
பெறவுனக்கரிதாயதேதென்றன்பெரியோன்.

(சச)

முன்னவன்புகலுறுதிகுர்மொழியெலாங்கேட்டுப்
பின்னவன்றொழுதுவையிவைபேசினன்பின்னு
மன்னர்மன்னவன்றமுண்டிமற்றமுண்டிவழக்கே
யுன்னிலுன்னருளுண்டுதிண்டோளுமுண்டால்.

(சரு)

தேவர்காக்கினுந்தயித்தியர்காக்கினுஞ்சிறந்த
மூவர்காக்கினுமுறைமுறைமொழிந்தமூவுலகில்
யாவர்காக்கினுமிக்கணத்தியக்கருரொய்திக்
காவின்மேற்பயில்கடிமலர்கவருவேனென்றான்.

(சசு)

ஆண்டவன்புகலுறுதியுமாண்மையுங்கேட்டு
நீண்டதோள்வயமாருதிநெடிதுவந்தருளிப்
பாண்டவன்றனைப்பண்புறப்பரிவினோனேக்கி
வேண்டுநல்வரம்பேண்டுக்கவிண்டைரீபென்றான்.

(சஎ)

நெடியகானகநீங்கியாநெறியினேரலரைக்
கடியவெஞ்செருப்புரிபெருங்குருதிவெங்களத்தி
லடிகளாங்கெழுந்தருளிவந்தருச்சுனன்நடந்தோர்க்
கொடியின்மீதுநின்றுவந்துகூத்தாடுதினென்றான்.

(சஅ)

நீட்டுமவ்வாமவனுக்குநேர்த்தனனனுமான்
மீட்டுநல்வரமொன்றுமுன்வேண்டினன்விம
னீட்டுமாரிதியிலங்கைதீயிட்டநாளிசைந்த
மோட்டுருத்தனைக்காட்டுகென்றிறைஞ்சினன்முதல்வன்.

(சக)

வேறு.

என்றடல்விமனிசைத்திடுபுன்ன
மொன்றியிவ்வேழலகங்களுமொன்றா
மன்றுளதார்புனைவாமனைப்போ
னின்றுநிமிர்ந்தனனித்தமுமுள்ளான்.

(சு0)

படியினதெல்லைபதத்தினதெல்லை
மடியினதெல்லையவ்வானினதெல்லை
யடியினதெல்லையளப்பரிதென்றான்
முடியினதெல்லைமொழிந்திடலாமோ.

(ருக)

அந்தரமெங்குமடக்கியமெய்நிற
சந்தரவாலதிகற்றியதோற்ற
முந்தியரீளுடல்வாசுக்குமுன்னான்
மந்தரவெற்பைவளைத்ததுமானும்.

(ருஉ)

நீளாகல்வானநெருங்கமருங்கே
தோள்புறம்வாலதிகுழந்தரிற்போ
னொளாதோரகைஞாயிறுமுதலாக்
கோளணிசூழ்வருகுன்றமுமொத்தான்.

(ருட)

இவ்வகைமுன்னமிலங்கையெரித்தான்
பைவருநாகர்* பணஞ்சுழியத்தின்
மெய்வகைகொண்டதுகண்ணியந்தார்
மைவகைசேரகல்வானவரெல்லாம்.

(ருச)

மேலளவாதுவிளங்கியசொன்மெய்ந்
தூலளவாகியநுண்ணறிவோர்போன்
மாலளவன்றிவணங்குதலில்லான்
காலளவல்லதுகண்டிலன்விமன்.

(ருந)

அருக்கனின்மும்மடியாரோளிவீசு
முருக்களர்மேனியைபூடுறநோக்கா
வெருக்கொடுதாண்பிசைவீழ்ந்தனன்மீண்டுஞ்
சுருக்குகவென்றுதுதித்தனன்விமன்.

(ருசு)

அந்தமுமாதியுமற்றவருக்கஞ்
செந்தமிழ்செய்து திரட்டினரைப்போ
லந்தரவானுமகண்டமுமோன்ற
வுந்தியமேனியொடுக்கினனம்மா.

(ருள)

இந்திரசாலமியற்றினரைப்போன்
மைந்தொடொல்லையிலவடிவுகொள்பொழுதத்
தந்தமிலாயடியேன்பிழையெல்லாம்
புந்தியுறுதுபொறுத்தருளென்றான்.

(ருஅ)

திருவடிதன்னிருசேவடியிற்போய்.
மருவடிதார்புனைமாருதிதொழுவே
*யருள்வடிவாகியகண்டமுமெங்கு
மொருவடிவானவனுற்றுரைசெய்வான்.

(ருசு)

உன்னருகேபயிலும்பியரோடு
மின்னருகேபயிலவேந்தொடும்வாழ்வுந்
தென்னருகேவருகென்றனனென்றுந்
தன்னருகேதமுறுதவத்தோன்.

(சு0)

அங்கவனம்மொழிகூறலுமையா
வெங்கனாநின்னுயரின்னருநெண்டே
பங்கயமாநிதிவாழ்ப்தியெய்தச்
சங்கையினன்னெறிசாற்றுக்கவென்றான்.

(சுசு)

என்றலுமிந்தவனத்தினதெல்லே
யொன்றியயோசனையோரிருநூறு
சென்றபின்யோசனைசிந்திலசென்றான்
மன்றன்மலர்ப்பொழில்வாஷியின்மன்னும்.

(சுஉ)

அப்பொழில்காவலாக்காரேக
ரெப்பொழிநூந்திறைகொள்ளுமெயிற்றார்
துப்புடனையவராவிதொலைத்தாற்
செப்பியமாமலர்சென்றுறலாகும்.

(சுந)

அல்லதுநீடளகாபதிதானு
மெல்லியலும்பொழின்மேவியபோது
நல்லுறவாகியதொடுசென்றான்
மல்லன்மலர்தருவோடுவழங்கும்.

(சுசு)

* அருவடிவாகி என்றும் பாடம்.

உறுதியுமொன்னலநக்கமுமேகு
நெறியின்னதெல்லையினீர்மையுநெறியிற்
சூறிகளுமயாவையுமன்பொடுக்கறி
யறிவுடையான்விடையன்பொடளித்தான்.

(கூரு)

மொயம்புடைமாருதிதாளினைமுன்னு
வெம்பியகானிடைமேவியபயனிங்
கெம்பெருமா னுணையெய்தினனென்னு
நம்பியுநாழிகையொன் றினடந்தான்.

(கூசு)

அக்கணமாகவினாசு உன் மைந்தன்
மிக்குயர்விஞ்சையர்நாட்டிடைவிட்டுத்
திக்குறைநாகர் திரண்டுது திக்குஞ்
சக்கரநாகமதன்புடைசார்ந்தான்.

(கூஎ)

தவாமறைவாணர் தவம்புரியுந்தன்
கவா னுடைநீள்குகாத்து யர்கலைசே
ருவாமதிசூழ்வருமோங்கலொடொக்குந்
திவாகரமால்வரைசேர்ந்திடுமெல்லை.

(கூஅ)

அஞ்சனமேகமொடா லமளாவி
வஞ்சனைகொண்டு வகுத்தனமெய்யான்
சூஞ்சிகள்வானினிடைக்கொடியோடிச்
செஞ்சுடர்காறருகின்றசிரத்தான்.

(கூக)

சூளிர்வரையொன்றியநீள்குகரம்போ
லளவில்பெரும்புகுவாயின்மதியின்
புளவெனலாவையும்பிறமுந்தன்
ணிளநிலவென்னவிலங்குமெயிற்றான்.

(எரு)

ஆறிநுகாதமகன் றுயர்தோளா
னாறிநுகாதநொடிக்குணடப்பா
னேறுடையான்முதலயாவர்களை னு
மாடுகொதிமலைந்திடவல்லான்.

(எக)

எண்டிசையுந்திறைகொண்டுகலோடும்
புண்டரிசுப்பெயர்நாடுபொறித்தோன்
றிண்டிறன்மாருதிசேய்வருவானைக்
கண்டனனங்கழல்கான் றிடுகண்ணான்.

(எஉ)

உருத்து முகிற்குலமுருமுடன்மட்கச்
சிரித்திதழ்கவ்வியெயிற்றினை தின் றுங்
கரித் துவசன்றனைநோக்கியர்க்கன்
கருத்துடனின் றிவைகட்டுரைசெய்வான்.

(எக)

யா நுறைகானகமென்றிமையோருந்
தானவாதாமுபிதற்குடைசாரார்
மா னுடனீயிவணவந்தது சுவையா
முனிடவோவிஃது ரைத்திகென்றான்.

(எச)

வென்றியாக்கன்விளம்புதல்கேளாக்
குன்றனதோள்கள்குலங்கநகத்தாங்
குன்றனதாவிபுமுண்டிவந்தே
னென்றனமுன்னமிடிம்பனைவென்றேன்.

(எரு)

மற்றது கூறமறத்தொடாக்க
ஹற்றெதிரோடிபுறுக்கியபோதக்
கொற்றவனுங்கதைகொண்டுடன்மண்டிப்
பற்றினன்வந்தவனாவிப்பான்.

(எசு)

குன்றெடுகுன்றமர்கூடுவதேபோ
னின் றுநெடும்பொழுதாகமலைந்தும்
வன்றிறலுந்தமவாகுவின்வலியு
மொன்றுமினைத்திலொத்தவாதார்.

(எஎ)

எல்லையிலாவமரிங்குவரிவ்வா
றெல்லையின்மோதியுடன்நிடுபோழ்திற்
றெல்லையிலோர்முனிசொல்லியசாப
மல்லலாபிவழங்கியதன்றே.

(எஅ)

ஒன்றினுமாவிபுனக்கிவனெல்கான்
றுன்றிடுதோண்மிசைதோமாமேவிக்
கொன்றிடுவாயினிவாயுகுமாரா
வென்றதுவானினிடத்தசரீரி.

(எசு)

அங்கசரீரியரற்றிப *மாற்றஞ்
சங்கையுறதுசமீரணிகேட்டுப்
பங்கயநாமரிசாசாபதின்
றுங்கவயப்புயமேற்கதைதொட்டான்.

(அ0)

தொட்டகொடுங்கதைதோளுறுமுன்னர்ப்
பட்டுளொந்துபதைத்தடல்வஞ்சன்
வட்டநெங்கடலுமெருத்தன்
றிட்டபெருங்கிரியென்னவிழுந்தான்.

(அக)

வேறு.

ஏற்றத்தோடிகலியிவ்வாறிடவழியதனில்வந்து
சேற்றத்தோடெதிர்த்தவெம்போர்த்திண்டிறலாக்கன்றண்ணைப்
பாற்றுக்கும்பகுவாய்ப்பேய்க்கும்பருந்துக்கும்வருந்துகின்ற
கூற்றுக்குமன்றூந்துசெய்தக்கொற்றவேற்குரிசில்போனான்.

(அஉ)

எண்டிசையமார்போற்றுமிந் துமால்வரைசென்றெய்திப்
புண்டரீகன் றனாடும்பொருக்கெனநோக்கியப்பாற்
றெண்டிரையளித்ததெய்வச்செல்வமாதிகளோங்கு
மண்டர்மாநகருமொவ்வாளகைமாநகரங்கண்டான்.

(அக)

அந்தமரநகரின் றென்பாலகல்விசம்புநின்றேறுங்கும்
விந்தமாமென்னநின் றுவிளங்குதோள்வீமசேனை
முந்தைமாருதிரண்போடுமொழிவழியெய்தியந்தக்
கந்தவான்பொழி லுநன்னீர்க்கடிமலர் த்தடமுங்கண்டான்.

(அச)

ஆயிடைக்குறுகுமெல்லையப்பொழி றுப்பிற்காப்போர்
சேயிடைப்பார்த்தமார்பர்சேணிடைகடந்ததோளர்
வாயிடைப்பிறைகளென்னவளைந்தவாளெயிற்றர்வஞ்சத்
திபிடைச்சோரிதோய்ந்த திரண்டெனச்சுழல்செங்கண்ணர்.

(அரு)

சூழிருட்பிழம்புநஞ்சுதோய்தன்ன துவக்கருன்னி
னாழிகையென் றினெல்லாவுலகையுநலியுமீட்டார்
வாழிமந்தரமத்தாகவாசுகியிறுமாயோ
னாழிநீர்கடைந்தநாளுமமுதெழக்கடைந்தவீரர்.

(அக)

மறத்தொடுவஞ்சமானநண்பெனவளர்த்துநாளு
மறத்தொடுபகைக்குநெஞ்சர்பிலத்தினுமகன்றவாயர்
புறத்தினின் முகத்தர்மாபிற்புறமுழைமுக்கரின்ன
திறத்தினர் குஞ்சிச்செந்திச்சிரத்தினர்வாத்தின்மிக்கோர்.

(அஎ)

கரங்களாயிரத்தர்நண் ணுங்கால்லளாயிரத்தர்குஞ்சிச்
சிரங்களாயிரத்தர் பூழைச்செவிகளாயிரத்தர்வென்றி
பூங்களாயிரத்தருழிதவமுயன் றுரிமைபெற்ற
வரங்களாயிரத்தர்மிக்கமறைகளாயிரத்தர்மன்னோ.

(அஅ)

வைத்தாரைவாளம்வில்வேன்மழுவெழுத்திகிரிசூலங்
கைத்தாரைபடக்கொண்டென் றுங்கண்ணிமையாது காப்போர்
மைத்தா ளாமாரியொப்பார்தமா னுடநாற்றங்கேட்டு
மொய்த்தாரக்கடவுள்வாசமொய்ம்மலர்ச்சோலையெல்லாம்.

(அக)

மண்டியெங்கெங்குமேன்மேன்மறிகடன் முகக்குநீலக்
கொண்டலிற்குமுறியார் துக்குறுகியகொடியநீசர்
சண்டலேகத்தினெய்துஞ்சதாகுதிதனயன் றண்ணக்
கண்டனர்சூலபாசகாலணக்கண்டதன்னார்.

(க0)

எற்றவென்பாருஞ்சூலத்தெறியவென்பாருமெய்திப்
பற்றவென்பாருமாவிற்குவென்பாருட்பயாக்கை
சுற்றவென்பாருஞ்சென்னிதுணிக்கபென்பாருமாகி
யுற்றனராக்கர் னூறுயிரருந் துரைக்கலுற்றார்.

(கக)

இந்திரன்முதலாவுள்ளவிமையவர் தாமுமிந்தக்
கந்தவான்சோலைகண்ணாற்காணாவுங்கருகிறைவார்
வந்ததென்மதியிலாதமா ஸுடாவுன்றனவி
சிந்துமுன்செப்புகெண்ணாத்தெழித்தனாதியோரெல்லாம்.

(கூஉ)

அருளிலாவாக்கரிவ்வாறகங்கரித்தாற்றுமிந்தப்
பொருளிலாவுரைக்கெல்லாமுத்தரம்புகலானுகி
யிருளிலாமுத்தமன்னவெயிற்றரும்பிலங்கநக்கான்
மெருளிலாமதனைமுன்னமெரித்திடுஞ்சிவனைப்போல்வான்.

(கூஉ)

தனிதமேகம்போலார்க்குநுமதுயிர்சரத்திற்சாய்த்திப்
புனிதவான்பொழிலில்வாசப்புதுமலர்கொய்யவந்தேன்
குனிதவர்கொண்டுமுன் னுங்குலங்கரிசறுத்தவீரன்
மனிதனோவா னுளரோமெற்றத்திரோ வஞ்சரென்றான்.

(கூசு)

மாவந்தமனையபொற்றோண்மாருதிவாய்மைகேட்டுப்
பூவிந்தவனத்தினியோபறித்தியென்றழன்றுபொங்கி
நாவந்தவரைதந்தின் னுமிருப்பதோநா னுக்கெண்ணாக்
கோவிந்தனெடுத்தருன்றிற்கொண்டலிண்குழாத்திற்குழந்தார்.

(கூரு)

வானகமறையவீசிவான் படைக்கலங்கள்வால
சேனனேமுதலாவுள்ளசேனையின் றலைவரார்த்தார்
கா னுடைத்தொடையலா னுக்கால னுக்காவிபன்ன
தா னுடைத்தண்டமேந்திப்புகுந்தன்ன்சலிப்பிலா தான்.

(கூசு)

தண்டினுலவர்கள்விட்டபடையெலாந்தகர்த்துமீள்
மண்டினு னுழுவைகண்டவாளுகீர்மடங்கலொப்பான்
மிண்டினுடையவாவுமெய்தலைதம்பிடுனென்றக்
கிண்டினுன்முளைச்சேற்றிற்கிடத்தினுன்பித்தமன்னோ.

(கூஎ)

தாக்கினுன்சிலரைத்தண்டாற்றடக்கையாற்சிலரைவானிற்
நாக்கினுன்சுறங்கினின் றுசுழற்றினுன்சிலரையெற்றி
நாக்கினுன்சிலரைத்தாளாடுநுறுக்கினுன்சிலரைவாளால்
வீக்கினுன்சிலரையாவிவேறிட்டான்சிலரைவீமன்.

(கூஅ)

பிடித்தனன்சிலரையள்ளிப்பிசைந்தனன்சிலரைமண்ணி
லடித்தனன்சிலரையங்கமகைத்தனன்சிலரையெண்ண
முடித்தனன்சிலரைப்போக முகிழ்த்தனன்சிலரைக்கண்ட
மொடித்தனன்சிலரையஞ்சவுறுக்கினன்சிலரைமன்னோ.

(கூசு)

காக்கமுந்ததனிநு னுங்கனவரைத்தோளிநு னும்
வாக்கொடுங்கதையினு னுமராமரப்பணையினு னு
முாக்கிங்காவினு னுமொருக்கினு னுரைப்பதென்னோ
வாக்காரையென்றபின்னைவிடுங்கோலோவனுமன்பினைனோன்.

(கூரு)

இப்படியெதிர்த்தசேனையாவையுமிமைக்குமுன்னர்
துப்புடன்றொலைத் துவாயுசுதனின் றவறுதுதிநோக்கி
மைப்படிவரைகர்போல்வார்வாரொயிற்றாக்கார்பின்னுங்
கைப்படைகொண்டு தூறுயிரொருகணத்திற்குமுற்றார்.

(க0க)

அவ்வெகுண்டமுன் துமேன்மேலிலைகடல்போலவார்த்துப்
பவர்கொண்டபனகமென்னச்சூழ்வரும்பரிசுபாராக்
கவர்கொண்டதொடையலா னுங்கதையொழிந்திலங்குசெங்கைத்
தவர்கொண்டுநெடுநாணண்டந்தார்தரத்தழங்கவார்த்தான்.

(க0உ)

அன்னநானேதையெங்குமகண்டமும்பொதுளத்தாக்க
மன் னுநாகங்களுட்டுமதம்புலர்ந்துயங்கிவீழத்
துன் னுமவாய்நஞ்சுகக்கிச்சமுன் றுமண்சுமக்குங்கொற்றப்
பன்னகாதிபனுமுள்ளம்பதைத்துவெம்படங்கன்சோர்ந்தான்.

(க0ங)

உரம்படச்சரங்கண்மேன்மேலுறுக்கிவெல்லிமனுந்தச்
சிரங்களிற்றேளின்மார்பிற்கண்களிற்செருகச்சென்று
கரன்படைக்குமுர்த்து முன்னங்கராகுத்தன்கதிர்கொள்கூர்வாய்ச்
சரம்படத்தளர்ந்ததென்னத்தளர்ந்தத்தளர்வில்சேனை.

(க0ச)

சக்கரஞ்சூலம்பாசந்தண்டம்*வேல்கப்பணம்வாண்
முற்காங்கணையம்விட்டேறெழுக்கொழுமுசுண்டிசூந்த
மெக்கரங்கனி னுமேந்தியாவரும்வன்மேலேவி
யக்கணந்தன்னின்மீண்டுமகங்கரித்தார்த்தகாலே.

(க0ந)

அப்படைத்தொகைகளெல்லாமறுத்தறுத்தவர்கடத்த
மெய்ப்படச்சரங்கள்சிந்திச்சிரங்கன்வெவ்வேறதாக்கி
யிப்படிக்காக்காச்சேனையாவையுந்துணித்துமீண்டுந்
செப்படிப்பவரினின் றுசிரித்தனனசிகமகம்போல்வான்.

(க0சு)

*வேறு

அந்தவயப்படையவ்வாறுதல்கண்டு
கந்தமலர்ப்பொழில்காக்குங்காவலாளர்
புந்தியைக்குறநொந்நுபுகுந்தவெல்லா
முந்தியாக்கர்பிரா னுக்கொடிமொழிந்தார்.

(க0ஏ)

எம்பெருமானிதுகேட்டியென்றிறைஞ்சி
வம்பனிழ்சோலையிடத்தோர்மனிதன்வந்து
பம்பியசேனையிடத்தேழ்மதம்மப்பாயு
மும்பலின்வாஷிபுகுந்து முக்குகின்றன்.

(க0அ)

என்றவ்வாய்கைபுதைத்திசைத்தல்கேட்டுக்
குன்றுடனென்றுபுயங்குலங்கருக்குக்
கன்றியிசிறையனங்கொல்லெங்கண்ணை
னென்றியமங்குலினிடுந் துரைத்தான்.

(க0ஈ)

தன்றுணைநின் றசங்கோடணைநோக்கி
வன்றி றல்கூடல்வேகமணி தன்றன்னைச்
சென்றவனானெழுத்தல்செய்யா தின்னே
துன்றுபுங்கடுவக்கியெய்தச்சொன்னான்.

(௧௧௦)

அந்தவியக்கர்பிராணமக்கணத்தில்
வந்து நிதிக்கழுவன்றன்பாதமன்னித்
துந்துபுகொட்டவளப்பில்சேனைசூழ
வுந்தியிமைப்பின்மலர்த்தண்சோலையுற்றான்.

(௧௧௧)

மன்னுருக்கர்க்குலத்து மன்னர்மன்னன்
றன்னையியக்கர்க்குலத்திலெண்ணுந்தலைவர்
துன்னு*படைக்கடலோடும்பொங்கிச்சூழ்ந்தார்
மின்னிமுழக்கியிடிக்குமேகம்போல்வார்.

(௧௧௨)

மானவாக்கர்க்குலத்தைவானிலேற்றி
யூறொடிரத்தமுக்குஞ்சோலையுடே
தானைவானைத்திடநின்றசாபயீரன்
யானையினங்கள்வளைக்கும்பாளிபோன்றான்.

(௧௧௩)

விண்ணிலியக்கர்படைக்கலங்கள்வீசி
பெண்ணிலர்சுற்றுமவளைத்தெதிர்த்தபோதில்
வண்ணவரிச்சிலைகோலீவாயுமைந்தன்
றுண்ணொனவுட்கவடிச்சரங்கடொட்டான்.

(௧௧௪)

தொட்டசாங்கடுளைத்துமார்புந்தோளு
முட்டவிகம்பினதெல்லையெங்குமுடப்
பட்டதொழிந்துபடாதசேனையெல்லாங்
கெட்டனபட்டதுரைக்கவுண்டோகேட்கின்.

(௧௧௫)

மன்னனாகபதிகேனைநாதன்மார்பிற்
றன்னடையாளமுறத்தண்டாலேதாக்க
மின்னிடைநாகம்வெருக்கொண்டென்னமீண்டான்
றன்னெதிர்வீரரிலாதான்சங்கோடணானே.

(௧௧௬)

கருத்தொக்சென்றளகேசன்பாதகமலஞ்
சிரத்தினில்வைத்திவைநின்றசெப்பலுற்ற
ஹுருத்திரன்மாணுடவுருவங்கொண்டதன்றேல்
வரத்திவன்மாணுடனல்லன்மன்னவென்றே.

(௧௧௭)

பண்புடனிக்கணம்வேண்டுநிதிகள்பலவு
நண்பொடவற்கெதிர்சென்றுநல்லகாயன்னின்
விண்புகுமிப்புரம்வேந்தவென்றான்மெய்யிற்
புண்புகவுட்கியுனைக்கும்வேழம்போல்வான்.

(௧௧௮)

* படைக்கலமோடும் ஏன்றும் பாடம்.

கோதுலியக்கனியாவுங்குறக்கேட்டுத்
தாதையுருத்திரசேனன் தன்னேநோக்கி
மாதர்மலர்ப்பொழி லூடுவந்தமனித்த
னேதிலருத்தியனென்னக்கேட்டியென்றான்.

(ககக)

தந்தையுரைத்தருள்வாய்மைதலைமேற்கொள்ளா
மைந்தனுமப்பொழி லூடுசென் றுமன்னிச்
சிந்தியர்க்காசிரங்கன்குன்றஞ்செய்து
கந்தனினிற்குமறத்தினுனைக்கண்டான்.

(க௨௦)

கண்டுமருத்தருள்காளை தன்னேநோக்கி
வண்டுமிடைப்பயிலாதகாவிலவந்து
மிண்டுமரக்கர்குலத்தைவீணையாவி
கொண்டுபடுத்தனையார்நீகுகுகென்றான்.

(க௨௧)

நின்னளகாபதிமைந்தர்சாபநீக்க
முன்மருதுடுதவழ்ந்தவாகைமொய்ம்பற்
கின்னருண்மைத்துன்னமண்ணில்பாரும்போற்று
மன்னவன்விமன்மருத்தின்மைந்தனென்றான்.

(க௨௨)

மாயவனற்புதனாகண்ணைவையந்
தாயவன்மைத்துனனாகையதாரி
யேயவனத்தாரில்வந்ததென்கொலென் றான்
மாயவனுற்றனயாவுந்தோன் தச்சொன்னான்.

(க௨௩)

மற்றவனவ்வுரைகூறமகிழ்வோடந்தண்
பொற்றருநன்பினவழங்கிப்போகென்றருளி
வெற்றியுருத்திரசேனன்மீண்டுவந்தாங்
குற்றதுதாதைதனக்குரைத்திருந்தான்.

(க௨௪)

வேறு.

அண்ணற்றருப்பெற்றபின்னந்தவாய்மீளியக்காவீனிற
றண்ணித்திலப்பொய்கைபடிவுற்றினமுதன்னதண்ணிர்குடித்
தெண்ணற்றகழுதாடலதுகண்டிருந்தங்கிளைப்பாற்றின
மண்ணுக்குமலின்னுக்குமறலிக்குமுறவானவடிவாரினான்.

(க௨௫)

இவ்வாறிலவன்செய்கையிலவன்வந்ததறியாமலெழில்கூர்வனத்
தவ்வாறுபயில்கின்றவருள்வாரிதானுற்றவதுகூறுவாங்
கைவார்கதைக்காளையைக்கண்ணுறச்சூழல்காணுதுமுன்
செவ்வாய்மடப்பாவைவின் றுநீகுகுறெனச்செப்பினான்.

(க௨௬)

வானின் றுமலரொன் றுதன்முன்புமின்போலவந்துற்றதுந்
தானின் றிம்மலர்போலமலர்தேடிநீயின் றுதருகென்றதுந்
தேனின் றதொடையானுமளகேசனகர்மீதுதனிசென்றதுந்
கானின் றகுழலாளுமன்னற்குமுன்கட்டுரைத்தாளாரோ.

(க௨௭)

கருமத்தின்வடிவானமடமங்கையிவ்வாறுகழறாதமு
னுருமுத் துவசன்மைந்தன்முன்போகவன்போடுமுனனொந்துளான்
மருமத்துவேறைத்தபுன்மீதுகனலுற்றதெனமாழ்கினான்
மருமத்தினுருவாகியெழுபாருநிலையிட்டதனியாண்மையான்.

(௧௨௮)

வாளிப்பரித்தேதர்மனில்வாறுதுயரெய்திமனனஞ்செய்க்
கூளிக்குழாம்வானின்மிசையுய்த்ததெனநற்கொடித்தேரின்மேற்
காளக்கருங்கொண்டல்போல்வந்துவீமன்றருங்காளைமுன்
னாளிப்பெருங்கொற்றவெற்றித்திருத்தாதையடிமன்னினான்.

(௧௨௯)

மின்றாரபடவெண்ணிலாவீசுமேகங்கொலெனவந்துமு
னின்றனை முகநோக்கிரீதிக்கொர்வடிவாமனிலைகூறுவா
னுன்றதைதமியேனொ*டுயவாமலொருவாசமலர்கொண்டிடச்
சென்றானெனச்சிந்தைநொந்தன்புடன்பின்னுமிவைசெப்புவான்

(௧௩௦)

எம்பிக்கொரிடையுறுவந்தெய்துமுன்யாபியக்கேசுனார்
வம்புற்றமலர்வாவிசென்றெய்திவினாவோடுவருவோமென
வெம்புற்றபைந்நானினிடையின்னுமினையோருமுடன்மேவவே
கம்பிக்குநெஞ்சோடவந்தேரின்மீதக்கணத்தேறினான்.

(௧௩௧)

காக்கும்பகம்பக்கடாயானைமன்னன்கருத்தோடுசென்
றாக்கன்மடந்தேரிலவனொடுநீட்டந்தாதேகினான்
பாக்கும்பெரும்புண்பமும்பாவமுந்தாவிட்பகிரண்டமும்
பாக்கும்பெருஞ்சோதியும்பொங்குமாமையும்போலவே.

(௧௩௨)

கானெல்லேசெல்லாதுகதிரோனெடுந்தேரனக்கங்கைசேர்
வானெல்லேயுறவோடியொருநாலுகடிகைக்குள்வயமன்னுதே
ருனெல்லையிலாதுபுகமண்டமிகமண்டுமுதிர்த்துடன்
றேனெல்லையிலாதுகுக்கும்பெருஞ்சூழலசென்றுற்றதே.

(௧௩௩)

ஆனைக்குழாநூறுமரியேறெனப்பொங்கியளகேசன்வெஞ்
சேனைக்குழாநூறியதனாடுபயில்வாடிசிறுவன்றனைத்
தானைப்பெருங்கொற்றமன்கண்டுதானுற்றதளர்வாறின
னேனைத்திருத்தாதையைக்கண்டுதேரின்நிழிந்தின்புறு.

(௧௩௪)

மைக்காளாமுகிலன்னமகனுத்தனடிமன்னவயலீமனுங்
கைக்காளினையெவாசமலர்கொண்டறன்காளைகழனல்கியே
முக்காலுமவலம்வந்துமுறையோடுதொழுவானைமுகநோக்கினின்
றெக்காலுநாவந்ததிசையாதவிசையோனுமிவைகூறுவான்.

(௧௩௫)

என்னேவலாலன்றியிமையோருமெய்தாதவிக்காவின்
மின்னேவலால்வந்துவிரகாவினைசெய்தவிதுமேன்மையோ
வுன்னேவலுபிரவாருமுளரும்பிமாரென்றுருத்தானரோ
தன்னேவலாவிர்தவுலகேழுமவலம்வந்ததனியாழியான்.

(௧௩௬)

என்றிந்தவுரைகூறிமுனிவாறியிறையோனுமிகலோனுடன்
சென்றந்தண்மலர்வாவிபடிவுற்றுவாசத்திருத்தார்புனைந்
தன்றந்தவிடம்விட்டிமைப்போதிலத்தேரினமிசையேறியே
மின்றந்தவிடையாளுமினையோருமுறைகானினிடைமேவினான்.

(கக௭)

மேவிப்பெருந்தெய்வமுனிபாதமலர்சென்னிமிசைவைத்துமென்
காவிக்கயற்கண்ணினைச்*சேயிதழ்ப்பாவைகளிகூரவே
வாவிச்செழுந்தாமமலர்நல்கியொல்காதுவலிகூருநல்
லாவிக்கின்னமுதானநிருதற்குவிடையன்றளித்தானரே.

(ககஅ)

வேறு.

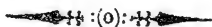
மின்புரைமருங்குன்மின்னும்வேந்தருமந்தக்கானி
லன்புடைமுனிவன்கூறவவன்மலர்ப்பாதம்போற்றித்
துன்பமுந்தனியுமாறிநாடோறுந்தோகைபாகன்
றன்பெருங்கதையுங்கேட்டுத்தங்கெனரென்பமாதோ.

(ககக)

புட்பயாத்திரைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ககக௨.

சடாசுரன்வதைச் சருக்கம்

அழுதும்வான்றமுறுவலரும்பியுங்களித்துமாடியும்பாடியுமகிழ்ந்துந்
தொழுதுமாதரித்துமவிழ்ந்துமேலெழுந்துந்துதித்திடத்தன்பதந்நநான்
முழுதுமாயோங்குமுச்சடாரகிழலமாயஞாலமாய்விண்ணு
யெழுதொனாமைநர்க்குமெட்டொனாவடிவத்தெம்மோனும்பர்நராயகனே.

(க)

இந்தநீள்வனத்தின்மன்னவரிவ்வாறின்பமுற்றிருந்தவந்நானி
லந்தமாவனத்தின்சூழலிற்பயிலுமருந்தவமுனிவார்பலருந்
தந்திபெருமுவையாளியெண்கிவற்றற்றமிடருழ்ந்துமெய்தார்த்து
வந்துமாமகிபர்க்கபயமென்றவாழ்வனத்திடைப்புக்குந்துமன்னினரால்.

(உ)

அருந்தவமுனிவரெண்ப்பலரிவ்வாறபயமென்றழங்குசொற்கேட்டுப்
பெருந்திறலசனவார்பதம்வணங்கிப்பேசுகறுங்குறையென்னப்
பொருந்தியகொடியவிலங்கிறற்றமக்குப்புருந்துளயாவையிப்புகன்றே
வருந்தியதுயரந்தவிர்த்திரீயென்றாமன்னனுமக்குறந்நீர்ந்தான்.

(ங)

மறத்துடன்றொழுதுவணங்கிமுன்னின்றவாயுவினமதலையைநோக்கித்
திறத்தகுமுன்னிவரிச்சிங்கணியையசென்றுதீர்த்திடுகவென்றேவி
யறத்தினதுருவாயகண்டமும்புர்க்குமாசனங்கிருந்துழிவந்து
புறத்தொருநிருதன்புகுந்தவஞ்சனையும்புரிந்துமபுகலலாமாவோ.

(ச)

* சேய்தழ்ப்பாவை என்றும் பாடம்.

† தருவான் என்றும் பாடம்.

தோளிரண்டி னுநாடொறுமிரண்டந்தண்சுநம்பினைவிரும்பினன் சுமந்து
தாளிரண்டெடயதொருகருங்குன்றஞ்சரிப்போலகண்டமுஞ்சரிப்பான்
கோளிரண்டஞ்சிப்பிறையிரண்டகல்வான் குகையிடைப்புக்குவதேபோல
வாளிரண்டன்னவெயிறிரண்டொளிகூர்வாணிலாவழங்கியவாயான்.

(ரு)

முருக்கினுண்மலருங்கறுத்திடச்சிவக்குமொய்யழல்பெய்செழுங்கண்ண
னாக்கினுருக்கிக்கம்பிசெய்தென்னவயிர் பொலங்குஞ்சியன்வஞ்சத்
திருக்கினுலறங்களயாவையுஞ்செஞ்சுத் துந்தியவன் மீமையேபுரிந்து
தருக்கினுலமார்யாரையுஞ்செஞ்சுக்குஞ்சடாசுரனெனும்பெயர்ச்சமுக்கன்.

(சு)

அந்தணர்வடிவங்கொண்டிலங்கையில்வாழாதிவாளர்க்கனைப்போலச்
செந்தழலளித்தமடமயிலிருந்தசிற்பவண்சாலையினெய்திக்
கொந்தவிழலங்கற்கொற்றவாறியாவகையொருகோண்மறைபிதற்றிப்
பைந்தொடிதனைக்கொண்டந்தரத்தன்னிற்பற்றந்தனன்பழியுணரா தான்.

(எ)

அபயமென்றவளந்தரத்தின்மீதாற்றுவவ்வுரைகேட்டுமாத் திரிதன்
அபயமடைந்தரும்வார்கிலைகாத் தேந்தியுருத்தெழுந் துருமெனவொடி
யிபநங்கிடமுன்வளைத்திங்கொற்றத்தியாளிபோலிருபுறஞ்சூழ்ந்து
நபமுக்கிலென்னமின்னெடும்பெயர்வான் நனக்கெதிரின் நினைவவில்வார்.

(அ)

மறையவர்வடிவங்கொண்டெவந்தருளில்வஞ்சரீவஞ்சனையாகப்
பிற்பெருந்தாரம்பெளவியந்தாத்திற்பெயர்வதுபெருமையோபித்தா
நெறியலாநெறியெய்துன்குலத்தொருபோர்நிருதன் முன்பட்டதுநினையாய்
முறையலா தியன் னன் னுயிரினைமுடிக்குமுரனுடைத்ததுகண்மாழர்க்கா.

(சு)

என்றிவ்வாறுரைத்துச்சரத்தின்மாமரியிருவரும்விரைவுடனேவக்
கன்றிவாளர்க்கன்கனமெனவதிர்த்துகண்சிவந்துருத்தெழுமெல்லை
யொன்றிவாழ்மறையோரருந்துயரொழித்தாங்கொருநொடிப்பொழுதினின்மீளும்
வென்றிவாளர்விமனற்றதுநிருதன்வெகுளவதும்கிசம்பிடைக்கண்டான்.

(க0)

கண்டனனிரண்டுகண்களுங்கருத்துங்கனன் றுசெந்தீச்சுடர்காலக்
கொண்டவெஞ்சினத்திக்கதுவியெண்டிசையுங்குலைகுலைத் துடன்வெருடக்கொள்ள
வண்டமுங்குலங்கருகைத்தெதிர்த்துரப்பியார் த்தனனமுன் றுதோள்கொட்டி
மண்டிமேனடந்தா னுகாந்தகாலத் துமருத்தெனமருத்தின்மாமைந்தன்.

(கக)

பகன்விறலிம்பன்பண்பிப்புண்டீ கனிவருயிர்பறித்தளகேச
னகரிடையாக்காயாரையுஞ்சோரல் னுயிரொல்லையிற்செஞ்சுத்து
வகைபட்டறவிபுடனுறவாக்கிவா னுலகளித்தனனின்ற
சிகைபுனதுயிருமிக்கணத்தளிப்பன்றென்புலக்கிழவனுக்கனனு.

(கஉ)

நெடும்பனைப்பொருளின்மாமரமொன் றுநெறியிடைநேர்த்தங்கதனைப்
பிடுங்கினன்னிசுக்கிலெறிந்தவன் னனைப்பினந்தன் பிளந்தவப்பொழுதி
லடும்படைத்தடக்கையாக்கனுந் திருகியணங்கைவிட்டக்கணத்தமுன்று
புடும்பனைக்குன்றமொன் றுவேரோடும்பறித்தவன்மேற்புடவெறிந்தான்.

(கஉ)

விட்டஞன் றினைத்தன்மேற்படாவண்ணம்விசம்பிடைப்பொடிபடக்கதையாற்
றொட்டனன்பின் னும்கிசம்பினின் நவன் றன்றோளினையொசிதரத்தாவிச்
கட்டினன் குறங்கைக்குறங்கினால்கிசுக்கம்பமுற் றகிலமுங்கலங்கக்
கிட்டினன் நலத்தின்மிசையடலாக்கன்கீழ்ப்படமேற்படவிழுந்தான்.

(கச)

முன்னம்வா ளெயிறோரக்கனைவெள் ளிமால்வரைமுனிந்ததென்றதற்குப்
பொன்னின்மால்வரையோரக்கனைத் தா னும்புவிப்பித்தரைப்பதேபோலக்
கன்னம்வாய்நெரியக்கராளான்மயக்கிக்குழத்தைதயும்புறத் தினிற்றிருப்பித்
துன்னுதோளினையுந்தா ளும்வன்னெஞ்சஞ்சுழிதரத்தாளினாற் றுகைத்தான்.

(கடு)

விழந்தவாளாக்கன்றருக்குநெஞ்சொடிந்துவெகுண்டிவன்றனைத்தள்ளிமீண்டு
மெழந்துதோள்வெட்டியார்த்ததழன் றுருமேறெனக்கொதித்திடுதலுவிம
னமுந்தவெவ்விரலாற்பிடித்தவனைகலத்தடிக்கொடுமிதித்து வெண்பிறையின்
கொழுந்துபோலெயிரோளிரண்டையுங்கஞ்சன் குஞ்சரமெனப்பிடுங்கினால்.

(கக)

புலவுகால்* வயிரவாளெயிறிரண்டுமுதலொடும்போனவாணிருத
னிலவிலாநிசியுமின்னிலாவிடிகொணீலமாமுக்கியுநின்த்தான்
குலவுதோள்வாயுருமரன்மேன்மீளக்கொதித்தெழுந்திருகரங்கொண்டு
மலையின்மேலுருமுற்றென்னமற்றவன் றன்மார்பகஞ்சுழிதரப்புடைத்தான்.

(கங)

முட்டியால்வஞ்சமுர்க்கனுஞ்சமாமெய்ப்பனுமுறைமுறையாக
மட்டியெழுதலாவுள்ளமற்றொழிலின் வல்லனவல்லனபுரிந்து
கட்டியெழுதற்குருறங்குடன்பகைப்பக்காங்கரத்தொடுநரிபிணங்க
வொட்டியெழுமிக்கொருவருக்கொருவருத் துடன்மோதினாருவோர்.

(கடி)

முருக்கிவெஞ்சமரமிவ்வகைவெம்போர்மெய்ப்பனீயெர்முழந்தாளா
லாக்கனையகலத்தமுக்கியிட்டவன் றனவயவமியாவையுமொன்றாச்
சுருக்கியந்தரத்திற்சுழற்றினனெறிந்தான்றொடுகழலிராகவன் றம்பி
சுரக்குநாயசன்முன்விரலினாற்றெறித்தகுன்றெனச்சிந்திழ்ந்திடவே.

(கக)

எறிந்தவாளாக்கன்விசம்பினதெல்லையெவ்வளவவ்வளவுமேய்ப்
மறிந்தமால்வரைபோன்மீளவும்புவிமேன்மாசுணரடுங்குறவிழந்து
செறிந்தேருடலுமாஷ்யுஞ்சிந்தத்தென்புலத்திமைப்பினிற்சென்றா
னறந்துறந்தென்றுமடாதனசெய்தாலார்கொலோபடாதனபடாதார்.

(உ0)

வேறு.

வாளாவமுண்டுமும்வாண்மதியும்வஞ்சக்
கோளுமுனைவொள்ளவிடர்கொண்டு குலைகுலையா
நாள்வலியினுய்த்தமடநவ்ஷ்யுநிகர்த்தான்
காளவிடமுண்டமுதடக்குமிருகண்ணாள்.

(உக)

* வாயின் வாளெயிறு என்றும் பாடம்.

† அமுதளிக்குமென்றும் பாடம்.

அடாதுசெய்சடாசுரனதாவியையும்பொற்
படாமுலைகடாமுடையபைந்தொடியையும்போய்த்
தடாவமர்விடாதுடையதம்பியரையுங்கொண்
டிடாவிறல்கொண்மாருதியிருக்கும்வனமுற்றான்.

(உஉ)

உற்றபடிதம்முனிருதாடொழுதுரைத்தான்
மற்றவனுமங்குறையுமாமுனிவரோடுங்
கொற்றயிகுதம்பியரோடுங்குழியின்றே
நற்றபதிநாரணனதாச்சிமநண்ணி.

(உங)

அங்கவன்மலர்ப்பதம்வணங்கியருள்பெற்றுக்
கங்கைவளநாடர்கலைதேர்முனிவரோடுங்
தங்கினர்க்கள்கிற்சில்பகறங்கியபினப்பாற்
சிங்கமெனவெண்ணில்வவாசேர்நெறிகள்சென்றார்.

(உச)

ஏணில்வரைமார்பரிபைசையாற்புகழுமெட்டுக்
கோணுடையமாமுனிவனங்குறுகியன்னான்
மாணுடைமலர்ப்பதம்வணங்கினர்துதித்தார்
தாணுவனையாணுமவர்தம்மையெதிர்கொண்டான்.

(உரு)

அன்பொடொருநாளெனவனந்தநெடுநாளங்
கின்பொடியருந்தனர்க்களக்கையுங்கேட்டாண்
டொன்பதுகழித்தனர்களில்வகையொருங்கே
பின்பவணிகழ்ந்தொருபெற்றியுசைசெய்வாம்.

(உசு)

சடாசுரன்வதைதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—களநா.

மணிமான்வதைதச்சருக்கம்.

அங்கிவாமர்ந்துறையுநாளிலணியோடும்
பொங்கியொருமார்திபுதுப்புனல்வரப்போய்
மங்கைமுனிமங்கையர்கடங்கொடுவாசப்
பங்கயநெடுந்துறைவிரும்பினள்படிந்தாள்.

(க)

அப்புனலிலார்தருமணங்கமழவந்தண்
மெய்ப்பதுமநான்மலர்மிதந்துவரமீதே
மைப்பதுமவாளிவிழிமடந்தையதுகாணக்
கைப்பதுமநான்மலருறக்கடிதெடுத்தாள்.

(உ)

எடுத்தமலர்கைக்கொடொரிமைப்பின்மயிலன்ன
எடுத்தவயமாருதியையம்மலரவன்கைக்
கொடுத்திம்மலரெங்குளதுகூறுகெனவமரிந்
றொடுத்தவயவரகையுணதோன்றவிவைசொல்லான்.

(ங)

முன்புமுன் மலர்க்குழறனக்கமலர்முன்பா
லன்புடனியக்கர்பதிரின் றுமருள்செய்தே
னிற்புறவிமைப்பொழுதினின் றுமிதனிப்பேன்
றுன்புறழற்கடவுடந்தவொருதோகாய்.

(ச)

இந்தமலரித்திரபுரத்தெனினுமின் றுன்
னந்தமில்கருங்குழறனக்கருள்கிலேனென்
முந்தரவயர்த்தவன்முதற்பகைமுடிக்கு
மைந்துடையவன்றென துவாகுகிரியென்றான்.

(சு)

என்றினையவாசகமுரைத்திகலினென் றும்
வென்றிதருதண்டுசிலைகொண்டுகிறலோடுந்
தன் றுணைவரொன் றுமுணரா தபடிதானே
சென்றனனியும்பினையடுத்திவினயிக்கான்.

(க)

குன்றமொரிரண்டவையெனக்குலவுதோளான்
மன்றன் மலர்கொண்டுவருமாரதியின்வழியே
சென்றுபலயோசனைகடிங்கொடுநாளு
மென்றுமவலம்வந்தருளிரத்தஞ்சியெய்தி.

(எ)

மாகதமணிப்பணிசெய்மாளிகைகளொருசா
ரரிமணியமுத்தியனவாலயம்தொருசா
ரெரிமணியமுத்தியனவில்லின்விதமொருசார்
தருணமணிமுத்தியியலுஞ்சதனமொருசார்.

(அ)

கின்னரர்பயிற்றுமெழுக்கீதமெழுமொருசார்
மின்னையபாவையரும்விஞ்சையருமொருசா
ரன்னடைமங்கையருமாரணமுமொருசார்
மன் லுமலையக்கருமடந்தையருமொருசார்.

(ஆ)

சூலுடையமந்தியயர்வுற்றதுயர்தீரக்
காலுடைநெடும்கடுவன்வார்கழைநதைத்தேதன்
மாலைவரிவண்டரியமோ துவழையிலையிற்
கோலியதன்வாயிடைகொடுத்திவதொருசார்.

(இ)

கடக்கலுழிபாய்மதகதக்களி றுமந்தன்
மடப்பிடிசுநந்தமின்மணந்திவெதொருசா
ரடர்த்தறுகுமாளியுமதிர்ந்துமுழைதோ றும்
புடைத்தெதிர்மலைத் துமி குபோர்புரிவதொருசார்.

(ஈ)

தண்டாளமாதிரவரத்தவொளிரானே
யெண்டிசைவிளக்கும்வரையின்புதுடையெல்லாங்
கண்டுவகைகொண்டிருணிகண்ணிணைகளித்தான்
புண்டரிகவாணிருதனைப்பொருதழித்தான்.

(உ)

அக்கிரியினின் றுமிழிவுற்றள்வில்செல்வ
மிக்கவளசேசனகர்வெய்தின் விரைவெய்தித்
தொக்கமணிவாயிலோ ருந் துமொருதானே
புக்குவடமேற்றிசையினிற் றிதுபுரிந்தான்.

(கங்)

வேறு.

சீர்த்தாரைகளுதிரத்திசைமருவுங்கரிசிதறக்
கார்த்தாரைகள்கற்றாரைகளுருமேருடுக்கக்
வார்த்தாழ்கடலிலைக்கதிர்மணுவெள்வனைவாய்வைத்
தார்த்தாணுகவந்தத்தெழுமடன்மாருதமனையான்.

(கச)

அந்தத்தமாஞ்சென்றுபாளகாபுரியுறைவோர்
சிந்தைத்துயருமற்றவாச்செனியிற்செறிவுறனு
மிந்ததத்தொனிபுரிவானிவனெவனோவெனவெவரு
* முந்திக்கரிபரிதேசுவைகொண்டேயுடன்மொய்த்தார்.

(கரு)

அவ்வேலையினொருவிஞ்சையனஞ்சாவலிநஞ்சன்
வெவ்வேலையின்மிகவோதைசெய்யீளிக்கெதிர்செல்லாக்
கைவேலினனிவனொமெனக்கண்டான்வெருக்கொண்டான்
வைவேனிருதரில்வஞ்சமுமாயையுமவல்லான்.

(கசு)

இம்மானவனெழில்கூர்திபதிபைப்பொருமெரிகட்
கைம்மானவனொருநங்கரிமயிலோனெனமுதனான்
மைம்மான்விழிமொழியப்பொழில்வந்தோனெனக்கருதா
விம்மாநமர்க்குரையாடுதுமெனவெய்தினின்மீண்டான்.

(கச)

மேனொளொருமலர்காரணம்வீறல்வாணிருதரைமேல்
வானுடர்தமுலகத்தடன்மறவிக்விடுமறவோ
னொழுமிவினன்மீளவுமனுதற்றனென்னச்
சேனாபதிமணிமாணுழைவந்தேயுரைசெய்தான்.

(கஅ)

அவன்வந்திதுபகராதமுனதிவேகமொடமுலாச்
சிவனண்பனதுயிரநண்பனும்விழிசெந்தழல்பொழியப்
பவனன்றருகிதுமாதுடனவனோபடிமுதலாம்
புவனந்தொழுபெருமானாகரிடைவந்திவைபுரிவான்.

(கசு)

அம்பிக்குலமிரத்தத்தொகைதூரத்திரள்காலாள்
பம்பிப்பணைவிதமோவிட்ப்பணியோலிடநடவா
நம்பிக்கினியுரையாடலநாமேயவனுடலங்
கம்பித்திடப்பொருதாவியுங்கவாவோமெனக்கழறு.

(உ0)

பண்ணுர்படைநஞ்சேனையின்பரவைக்கதிபதியா
மெண்ணுயிரியக்கேசருமியன்மேலெழுமென்னத்
தண்ணுர்மதிக்கவிகைத்திறற்சாலேந்திரன்முதலோர்
விண்ணாடரும்வெருவச்சேருப்புரிவான்விரைவுற்றார்.

(உக)

* முந்திக்கரிபரிதேசுவைமேல்கொண்டென்மொய்த்தார் என்றும் பாடம்.

தாமப்புரிசையின்வாயிலெழுந்தானாயிவ்வெள்ள

நெமிக்கரிநெர்யப்பிரிநெடுவெள்ளதிகர்ப்பத்

தூமக்கனல்சொரிகண்ணினரெண்ணுயிர்தொலையாச்

சேமக்கவசியர்வீமனைத்திரையாழியிற்குழந்தார்.

(௨௨)

உதிக்குஞ்சுடரோராயிரமுருக்கொண்டெனவொளிகூர்

வீதிக்குஞ்சமர்தொலையாவிறவ்ச்சாதாவெள்ளக்

கொதிக்குங்கடலிடைநின்மிகுமரனகுராகடன்முன்

மதிக்கும்படிநெடுமாவீடுமாமந்தரமொத்தான்.

(௨௩)

ஊழ்வந்துதன்னெதிரந்தலுமுயர்வானுலகுறுவான்

சூழ்வந்தபெருஞ்சேனையைத்தொலையா^{*}வமர்பொருவான்

காழ்வந்தகதாபாணியுங்காணர்முனைக்கென்றும்

வீழ்வந்தகொடுஞ்சாயகம்வின்னுணில்விசித்தான்.

(௨௪)

அக்காலையில்விறலோனிலையறிவானுயர்விறவான்

றக்கார்புகழ்சாலேந்திரன்மனசேனையைத்தகையாக்

கைக்கார்புகவயமாருதிதிருமுன்கடிதோடிப்

புககாறொருதோர்மேனனனியிவை[†]ன்றுபுகன்றான்.

(௨௫)

சிவனோதிரைசமுகனோவதூர்திரையாழியிற்முயில்கூர்

பவனோபருவமைமர்புறப்பகருஞ்சுடர்வடிவே

லவனோதிறனவாகனனளகாபுரிவருவே

னவனோவுனதுயிர்சிந்துமுன்பார்ந்தியையென்றான்.

(௨௬)

என்னவவனுரையாடலுமிவனின்முறநகையா

முன்னொளொருமலர்காரணமுனைவோருயிரெல்லாம்

பொன்னுடர்தமுலகய்த்ததிபுகழோனிகலநிபோர்

மன்னாகவமதியாவிறவ்வயமாருதியென்றான்.

(௨௭)

மருவீசுபொலந்தாமரைமலரின்னமுமொருகூர்

றருவீரெனிலுமதாருயிர்யானுந்தருகுவுனும்

பொருவீரெனிலயமனாற்பதிபுகுயிரினியென்று

னொருவீரருமுவமைக்கெதிரில்லாவினலுவோன்.

(௨௮)

வேறு.

என்றுவயமாருதியிசைத்தமொழிகேளா

வென்றிதிசுழ்வாகைபுனைவிஞ்சையர்மிராநுங்

குன்றையதோளினைகுலங்கனகசெய்யாக்

கன்றினன்வெகுணடுகனல்காலுமிருகண்ணான்.

(௨௯)

தேனிடறுவாசமிகுதெய்வமலரென்னே

மானுடர்களுடவருவார்கண்மதியற்றேய்

கானுடையடிவாழ்க்கைபுரிநின்னுயிர்கணத்தென்

னாண்டறுவாளிகடமக்குணவளிப்பேன்.

(௩௦)

* அவர்புரிபோர்க் காழ்வந்த என்றும் பாடம்.

† வாகைபுரியென்றும் பாடம்.

மற்றிவன்வெகுண்டிவையுரைத் துவருசேனைக்
கொற்றவரைநின்றநனிகுவியெதிரேவிச்
சுற்றுபிகல்வெம்படைகடீனியிகலோனைப்
பற்றுமின்விரைந்தினியெனப்பகரலுற்றான்.

(௩௧)

பற்றுமெனவந்தபடைவீரருயிரெல்லாங்
கொற்றமிக்குவெங்கணைகுளிக்கும்வகைதொட்டே
செற்றமிகநின்றெதிரிசிரித்தனனுருத்தான்
பற்றலுரம்பொடிபடுத்தவனையன்னான்.

(௩௨)

இவ்வகைபொழிந்தவடிவாளியினியக்கர்
மெய்வழிசெழுங்குருதிவேலையிடைவிழந்தா
ரவவளவில்விஞ்சையரநேகரதுகாணாக்
கைவரிவில்லொண்டவன்விசைக்கணைதொடுத்தார்.

(௩௩)

தொடுத்தசரவார்சிலைதுணித்துநனிமேன்மேல்
விடுத்தபடையும்பொரவெகுண்டுமுனைவாய்வந்
தடுத்தவர்கடோளமுணிமார்புமிருதாளு
நடுத்தறியவெங்கணையுகைத்தனனைத்தான்.

(௩௪)

மண்டுதிற்றல்லிஞ்சையர்மடிந்தசெயல்பாவுங்
கண்டிசிலசாரணர்கறங்களைபதேர்மேற்
கொண்டிகடலென்னவுருமென்னநனிகொதியாத்
தண்டிகொடுத்திந்தனர்கடண்டதரனோடும்.

(௩௫)

வார்சிலையொழிந்துவிறன்மன் னுவவவாகைப்
போர்செய்க்கைதொண்டெதிர்புகுந்துபொரலுற்றான்
பார்செய்பயன்னநிருபற்கிளவல்பார்மேற்
கார்செயுருமேறுருமுடன்கனல்வதேபோல்.

(௩௬)

தண்டிதொடுத்தெதிர்தகர்ப்பவெழுபொறியு
மண்டுமுடியோடுமுடிமன்னவெழுபொறியுந்
திண்டிறல்வயப்பொருநர்செங்கணுமிழ்பொறியு
மண்டமுழுதும்பொதுளிமீதுபுகுமப்பால்.

(௩௭)

மட்டவிழல்கன்மறவோனுடன்வயப்போர்
தட்டமர்புரிந்துதனுவுஞ்சிரமும்வேறுப்
பட்டவரைனைப்பலர்ப்படாதவாவிடாதன்
றிட்டனர்புறந்திறலியக்கர்குலமெல்லாம்.

(௩௮)

தொடிக்கரமிழந்திருதுணைப்புயமிழந்தாங்
கடிப்பதமிழந்தவயவங்களடைவேபோ
யிடிக்குரலின்விஞ்சையரெதிர்த்தயரவாங்கே
கொடிக்குடரிழந்தனர்மருத்துதவகூற்றால்.

(௩௯)

அன்னநிலைகண்டலரக்கொடியக்கர்
பின்னருமெனைப்பலர்பிறங்கலைநிகர்க்குங்
கன்னமதமாவிரதகற்கியிகல்காலாண்
மன்னுதிநன்மானுடமடங்கலைவளைத்தார்.

(ச0)

வளைத்துவயவெம்படைகள்வீசிமறிகடல்போ
வளைத்தொருவர்போலெவருமுருமெனவுருத்துப்
புளைத்தரதமாபுரவிபோதகமிசைப்போய்
வளைத்தனர்பெருஞ்சமரம்விஞ்சையர்களுல்லாம்.

(சக)

தோணியும்வெம்பொறியெனச்செறிபுகர்க்கைக்
காரணியும்வாயுநிகர்க்கற்கியணியும்போர்ப்
போணிகலன்றனிபிறங்குமணிமார்பன்
றாரணியெனத்தனதுதண்டுகொடுடைத்தான்.

(சஉ)

நெரிந்தனாதந்துணையுநேமியுடன்வேழஞ்
சரிந்தனநெடுங்குடரரிந்துதலைதாள்போய்
முரிந்தனபெருமடாவிவெள்ளமுனைதோறும்
விரிந்தனருங்கடவுள்விஞ்சையர்கண்மன்னோ.

(சகட)

மீளியொருதண்டுகொடுவீண்டெதிர்வெகுண்டோர்
மூளைநிணம்வாயுமுருக்குதலுமொய்ம்பிற்
றாளுடைமருத்தெதிர்சரிக்குமவகையெய்தும்
பூளைவனமொத்தனர்பொருட்பொருநரெல்லாம்.

(சச)

சின்னாரமணிக்கொடிகொடேர்புரவிகாலா
ளந்தகபுரத்தணுகலுற்றவொழியப்போய்த்
தந்தமபுரத்தணுகலுற்றனசையப்போர்
மந்தரவரைப்புயனுநின்றனன்மறத்தால்.

(சரு)

இருவரொருநீணெறியியங்கலர்தியங்கா
வரியுழுவைகண்டிடையுமானிமதேபோல்
வெருவியுளநொந்துதிறல்விஞ்சையர்களுல்லாம்
பொருவிலகாபுரிபுகுந்தனர்விரைந்தே.

(சக)

இஞ்சிமதில்வாயாணம்யாவுமிகல்புரிவா
னஞ்சினர்கள்விஞ்சையாடைந்தனர்சுளழகார்
மஞ்சனையமேனிமணிமான்முனமடைந்தே
அஞ்சினரொழிந்தவாவற்றொழுதுசொன்னார்.

(சஎ)

அந்நிலையுனர்ந்துமணிமாறுமவீரசோதிப்
பொன்னசலமொத்துயர்புயத்துணைதுடிப்ப
மன்னுபுருவச்சிலைவளைத்துமழைமுகில்போன்
மின்னிலகநக்குருமெனத்தனிவெகுண்டான்.

(சஅ)

வேறு.

வானிலவுணரைமோதிமுனைதொறும்வாகைபுனைமணிமாணுமச்
சேனைமுதல்வரைவேகமுற்றனிசீறியுரைபலகூறினா
னானிலன் துடல்வீழ்வமரிடையாவிக்கவர் தரவஞ்சிநந்
தானையரியெதிரோகுதரியினமாகவெருவொடுசாய்வதே.

(சக)

என்றுதனதெதிர்தின்றவரையிசுழ்வுந் துடொழிபலசொற்றுமற்
குன்றமெனவம் வென்றிதருவதொர்கும்பமதகரிமேல்கொளா
வொன்றுபடவுலகின் துபொடிபடவுந்துகிரதமுந்தெனச்
சென்றுபுடைவருகின்றபடையொடுதெண்டதானெதிர்தீர்மண்டினான்.

(ரு0)

மண்டியெதிர்வருகின்றபொருநரைவன்புபெறுபுயமுன்பனுங்
கண்டுமுகிழ்நகைகொண்டுதனதிருகண்கள்கனலுகரின்றபி
ன்னெட்டிசையும்வளைகின்றவிமையவொன்றினொளிதிகழ்துன்றிநீர்
மொண்டமுகிலெனவொன்றுபடமிசைமுசியெறிபடைவீசவே.

(ருக)

வீசுபடையொருகோடிவிசைபடவோடிமிசைவரவீமணும்
பாசதானெதிரீலமயிலொருபாகனிகரெனவேகியா
வாசைதொறுமுகில்போலவளைபவரா கமிருபிளவாவுளங்
குகியலமருமாறுதருவளர்கோடுகொடுநனிசாடினான்.

(ருஉ)

ஆயயொழுதளகாதிபதியுயிராயவணிமணிமாணுந்
சீயமெனவவன்மீது பலபடைசுந்தியமர்செய்துமுந்தினான்
வாயுருமாணுவேகமுடனவன்மாற்புகிழிதரமோதினான்
காயபலமொடுதாயமுறவொருகாயமிருகடக்கக்கையால்.

(ருங)

முன்புபெறுபுயமொய்ப்பனவன்மரும்தின்விசைபடமொத்தலு
மென்புதசைநிணமிந்திரியல்வலியென்பவிவைவிலைசுந்தியே
துன்பமுறமனநொந்துதளர்வொடுதுத்திமணியுரகத்தின்மேல்
வன்பினுடனுருமுற்றதெனவொளிமட்குவெருவுடனுங்கினான்.

(ருச)

வேறு.

வஞ்சனைபுரியுமாமாயப்போர்க்கலாந்
றுஞ்சலனிவனெனத் துணிந்துசூழ்ச்சிபா
னஞ்செனவெருண்டு தன்னபனந்தீயுக
விஞ்சையன்சதுமெனவிசுப்பிலேறினான்.

(ருரு)

புகையொடுபரந்துகால்பொங்கமங்குல்நள்
வகைபடவெழுந்துமாமரிசுந்திடச்
சிகையனல்விண்ணொலாஞ்செருக்குமண்ணொலாந்
துகன்புடத்திசையெலாஞ்சூழ்ந்துதோன்றினான்.

(ருச)

அப்பொழுதினிலிகலரிப்பதாகனு
முப்பாஞ்சடுமுகினிறத்துவானிமுன்
னெப்பறவருளுடனுதவுஞ்சோரிவாய்
வைப்பெரும்பகழியொன்றேவிமர்நினன்.

(ருள)

அசைமணிக்கொடிகொடோருக்கன்நன்னெதீர்
நிசியெனப்பறந்ததுநீலமேனியான்
வசையறக்குரிசினுக்கருளுமவாளியாற்
றியையுறப்பரந்தமர்செய்தமாயையே.

(ருடி)

விறல்புனைவீமனும்விஞ்சைவேந்தனு
நிறைபுவிவிசும்பின்மேனின்றுபோர்செய்தா
ரெறுழ்வலியிரகவற்கிளையவார்கிலைச்
சிறுவனுமிந்நிரசித்துமென்னவே.

(ருக)

அந்தவஞ்சையெலாமகன்றுபோனபின்
விந்தமொத்துயர்ந்ததோளவீமசேனன்மேற்
சந்திரன்மிசைவருதழலாரவெனச்
சுந்தரன்வெகுண்டொருகுலம்வீசினன்.

(க0)

சூலமுந்தனதுமேற்சூலமேவினேன்
கோலமும்பொடிபடக்கொதித்துமீளியு
மூலபங்கயமறைமுனிவன்வாளியை
யாலமுங் குளிர்வுறவழலவீசினன்.

(கக)

பிரமன்வெஞ்சரம்வலிபெற்றவிறஞ்சையன்
மருமமெங்கணுஞ்செறிந்துருவமாழ்கியே
யுருமின்வெங்குரலுடனொடுக்கிமண்மிசைக்
கருமுகில்வீழ்ந்தெனக்கலங்கிவீழவே.

(கஉ)

அந்தரனந்தரம்புகவனந்தார்
நந்திரத்தலைவருந்தளர்ந்துசாய்ந்தன
ருந்தினர்கிரபரியிரதமுர்புக
முந்தினதமதுயிர்கொண்டுமுந்தினார்.

(கங)

விரிநிரையுவிரிநீரென்னவெஞ்சினக்
கிரபரியாளெலங்கலந்துகுத்தமெய்ச்
சுரிபெருங்குருதியின்சுழலியாற்றினின்
றரிமகனடலரிநாதஞ்செய்யவே.

(கச)

வேறு.

இத்தலைவயீமனிகல்பொருதிவனின்ரு
னத்தலையுயிர்போலுமனுசையெதிர்காணன்
மொய்த்தலைதொறுமேறுமுழுமணிமுாலசங்கஞ்
செய்த்தலையினுடன்றேவியைவினவற்றான்.

(கரு)

மன்னவன்மொழிகேளாமான்மதர்விழிமாணு
நன்னதிதனிவினேரூர்நகைமலரதுகாணு
வின்னமுமொருகணியிம்மலர்கொணர்கென்றே
னன்னவன்விசைசென்றானைகநன்னகரென்றார்.

(கக)

மன்றல்செய்குழலாடன்வாசகமெனுநஞ்சாற்
பொன்நின்னென்னன்னபுலம்பியபொழுதன்பா
லென்றியமுனிரோமனுரையெனுமமுதாலே
துன்றியதுனிதிராச்சோகமொகரைசெய்வான்.

(க௭)

கூற்றுவனிகர்நாகக்கொடியவன்முதலாயோர்
நூற்றுவரையும்தானேநூறிவிண்ணுலகின்மே
லேற்றுமவ்வளவும்தானின்பயநகரேனென்
றூற்றுதியுயிரையாவம்மொழிபமுதாமோ.

(க௮)

துனைவருகடலாடைசூழ்வருமெழுபூவோ
நனைகெழுமொருபூவோநன்றெனநகைசெய்யா
வுனையொருவனையும்பாணுளனெனினொருவேனுக்
கனைவருமுளர்யாணுயாருயிருளனம்மா.

(ககூ)

முன்செய்வெவ்வினையாலோமுடிவின்வினையாலோ
மின்செய்தகமுலானவ்விசயனுமகல்வற்றான்
பொன்செய்தமுடியானும்போயினெனினிரானிங்
கென்செய்வதெனமன்னமுனியுயினைவிழந்தான்.

(௭௦)

அஞ்சலையாவோனுமாருயிரழிவில்லான்
விஞ்சையரொடும்வெம்போர்வினைந்ததங்கொருகோடி
வஞ்சனைமனிமானம்மாருதிவிடும்பாற்
றுஞ்சினவன்மேலுந்துனிவருமினிமாதோ.

(௭௧)

இவன்மிசையிடையுரென்றெய்துறுவதன்முன்பா
நவரிதிகளிதானென்னகருறவேண்டுங்
கவரையிறுளபேழ்வாய்க்கடோற்கசன்வருமாறிங்
கவனிபரினையென்றானரசனுரினைவுற்றான்.

(௭௨)

புந்திசெய்தவன்முன்னம்புதல்வனுமொருதோமேல்
வந்தனன்விரைவோடும்வணங்கனனிருதாண்மே
லெந்தைசொலடிநாயென்பணிவிடையெதுவென்றான்.
றந்தையுநிருதன்மன்றுகைதன்னிலைசொன்னான்.

(௭௩)

அக்கணமதுகோவவரனைவரையுங்கொண்
டிக்கணமிடையுறமெழுமெழுமெழுமென்னு
முக்கணனுயிரண்பன்வாழ்தருமுதர்வாய்த்
திக்குறநெடுவானிற்சென்றனனொருதோமேல்.

(௭௪)

சென்றொருநொடிலேலேச்சி நவனுமறவீம
னின்மர்புரிவெம்போர்நிலமனுருமுன்னம்
வென்றிகொளுரவோனும்தேவந்தனையெதிர்கொள்ளா
மன்றல்கொண்மலர்நூவிவணங்கினிநுதாண்மேல்.

(௭௫)

சதித்தனைசதிசெய்தாய்தம்பியுமலைவாளா
வதைத்தனைமணிமான்றன்மன்னுயிர் தனைமன்னே
நிதித்தலைவனுமீடுஞ்சேனையுமினிநின்மேற்
கொதித்தெழுமுதனளிர்கோபமுளதந்தோ.

(௭௬)

பொற்றொடிமொழியாலிப்போதொருபொருளாக்கிச்
செற்றனைசிவனண்பன்சேனையையென்னுக்
கொற்றவனிலையான்மேற்கொதித்தனன்மொழிபோதங்
குற்றதையுரைசெய்வானேடினனொருதாதன்.

(௭௭)

அழுதறல்குதிபாயுங்கண்ணினனயிலம்பா
லுழுதுடன்முழுதெல்லாமுனுடனுருபுண்ணீர்
வழிதாமனமெல்லாமுருகுறவிதைபொற்றா
டொழுதனனியல்பெல்லாந்துணிவுறும்வகைசொன்னான்.

(௭௮)

வேறு.

அழுங்கினுன்மன்னன்னல்லறிவுமாவிபு
மழுங்கினுன்வடிவமுழுடியும்வல்லிடம்
விழுங்கினுன்னநனிவெகுண்டுநெஞ்சுறப்
புழுங்கினுனியவையிவைபுகறன்மேயினான்.

(௭௯)

ஒருவனொருனுடனேதைதமாநகர்
வருவனும்விறன்மணிமாநெடுஞ்சமர்
பொருவனொருவனுயிர்பொன்றவென்றிடர்
தருவனொமென்பெயர்தனதனாகுமாம்.

(௮௦)

அநிப்பனொருகையையறிவின்மனுடன்
நெடுப்பனும்பொருசாஞ்சூழ்த்தசேனையைப்
படுப்பனொருகொடுபதுமந்தன்னைவந்
தெடுப்பனொமென்பெயரிராசராசனும்.

(௮௧)

இந்திரனல்லனும்சனல்லனாஞ்
சந்திரனல்லனாந்தபன்னல்லனும்
வந்தொருவலியிலாமானுடன்கொலாங்
கந்தருவனையெலாங்குளத்தினூறுவான்.

(௮௨)

வென்றகோச்சித்தரும்விஞ்சைவேந்தரு
நின்றகின்னாரும்வாணிநுதரும்புடை
துன்றுசாரணர்களுஞ்சூழ்பின்மொயம்பனை
யென்றுகொண்டெழுந்தனனியக்கர்தம்பிரான்.

(௮௩)

உருத்திரசேனன்பொழுதுணர்ந்து தன்
கருத்தொடுதாதைபொற்கழல்வணங்கியே
மருத்தருள்பவன்வரலாறுமற்றவன்
நிருத்தருதுணைவர்தஞ்செயலுங்கூறுவான்.

(அச)

எந்தைகேளிவனைமானுடனென்றெண்ணை
முந்தைமுப்புரம்பொடிபடுத்தமுத்திதன்
சிந்தையலைவரிந்திரரைச்சென்மென
வந்தனர்நிலமகள்வருத்தமாற்றுவான்.

(அரு)

தருமனென்பவனிவன்றமையன்றம்பியும்
வரிசிலைவியனென்றொருவன்மற்றவன்
புரிதிறலசுரரைப்பொருதங்கிந்திரன்
நிருவமருலகெலாந்திருத்திவைகினுன்.

(அசு)

வேடமோமா னுடம்வெகுண்டேபாதலா
லாடவர்பெருமையைறியலாகுமோ
நாடியசிறுகுறளொன்றுநம்பகே
ணீடியமுகடுறநிமிர்ந்ததிலையோ.

(அஎ)

மற்றுளவரையெலாநடுங்கவார்பிறைக்
கற்றையஞ்சடையவன்கயிலைமாக்கிரி
யுற்றுடனெடுத்தவனுயிரும்வாழ்க்கையுஞ்
செற்றவன்மனிதனோதேவனோவையா.

(அஅ)

மட்டவிழ்தொடைமணிமானையோர்முனி
யொட்டியவரிசிலைமனிதனுலுயிர்
பட்டழிசுவையெனப்பகர்ந்துசாபமன்
றிட்டதுமுணர்ந்தவற்கிரங்கலெந்தை.

(அசு)

அருத்தியேதென்றவற்கருளியையவிங்
கருத்தியேல்வாழ்வுமின்னுயிருமெய்தலாக்
கிருத்தியசேனையுநீயுஞ்சென்றுமே
லுருத்தியேலுறுபயனென்றுமில்லையால்.

(சு0)

என்றிவைநிருமகனியம்பியேத்தவு
நின்நிலனைனுயிர்நேயநண்பனைக்
கொன்றவன்றன்னுயிர்கொள்வன்யானைஞச்
சென்றனன்புட்பகத்தேநின்மீதோ.

(சுக)

மண்ணொலாமிரதமுங்கனிற்றுமவாசியும்
விண்ணொலாம்விமானமுமவிபுதரிட்டமும்
பண்ணொலாமூல்வனபணையின்புப்பையு
மெண்ணொலாவதாவிபக்கர்சேனையே.

(சுஉ)

விண்டலமுறவருசேனவேலையு
மண்டலமுறவெழுமகரவாரிபோ
லெண்டிசையுறப்பாரந்தெழுந்தசேனையுங்
கண்டனன்கண் ணுறக்கருணைக்கண்ணனே.

(கூஉ)

உணங்கினுடல்முமுணர்வுமாவியும்
பிணங்கினுனினானுனைப்பேதைபங்கனே
டிணங்கினுன்புகழெல்லாமேத்திறஞ்சுற
வணங்கினுன் மணிமுடிமன்னர்மன்னனே.

(கூச)

அனகனேயமலனேயளகைவேந்தனே
தனதனேசங்கரன் றன்சகாயனே
புனிதனேகுபேரனேபுலத்தியன்குல
செனிதனேசெல்வனேதேவதேவனே.

(கூரு)

வெறுப்பதோவினாந்ததுமிகையதாயினு
மறுப்பதோவென்மொழிமாறுகொண்டெதிர்
செறுப்பதோவினாயவாச்செய்ததீமைகள்
பொறுப்பதேபெரும்புகழ்புனிதழார்த்தியே.

(கூசு)

எனவிவனிவைபகர்ந்திசையவேத்தன
முனிவொடுவயிரமுமுநனுமார்தியே
மனனுறமகிழ்ந்தெதிர்வந்தமார்புறத்
தனதனுந்தருமனைத்தழிஇக்கொண்டானரோ.

(கூஎ)

நிலத்தியறண்ண விரிநுபநிமதி
குலத்தியலுடன்வருகுமாணதலாற்
சலத்தியறநுமுரண்டணிந்தென்யானென்ப
புலத்தியன்மகன்மகன்புகன் துபொற்றினுன்.

(கூடி)

என்னகர்நின்னகரென்றுவேறிலை
நின்னகரிது முதனிங்கள்வாழ்வுறுந்
தொன்னகரெனதெனத்துணைவாந்தம்பொடு
மன்னனைத்தன்னகர்கொண்டுமன்னினுன்.

(கூக)

திருத்தருகரியஞ்சிறப்புஞ்செல்வமு
மருத்தருகற்பகவனமும்வாவியுங்
குருத்தருமணிகளின் குழாமுங்கோயிலுங்
கருத்துறமகிழ்ந்துகண்களிப்பக்காணவே.

(கூஊ)

காட்டினுன்றன்மனக்கருணைவெள்ளை
ராட்டினுனன்கலத்தமுதமன்புட
னாட்டினுனுகந்துபசரித்துச்செங்கையா
னீட்டினுனடையுநிதிகள்யாவுமே.

(கூக)

அத்தினபுரி தனக்கதிபரீவர
வித்தினமென்றவப்பயனிநுந்தவா
ரித்தனையென ஆயிரேயநண்பின
லொத்தனையெனவிவையுரைசெய்தாணரோ.

(க0உ)

வேறு.

நெருநலிந்திரபுரத்திலிந்திரனுமயாழரீடவையிருந்தபின்
புருநலந்* திகழும்விசயனென்னவவனொருவனெய்து தலுமவனையித்
திருநலம்புதிபசெம்மல்யாவனெனமற்றவன்செயலுமவெற்றியுந்
குருகுலம்பெறுகுலேசனென்பதுவுநின் நவானவர்கள் கூறினார்.

(க0ங)

அந்தவின் னுலகினின் றுநின் றுணைவனமார்சூழவாநானையே
யிர்தமண் னுலகுநீயும்வாழ்வுபெறவிந்திரன் றனுடனெய்து மா
லெந்தமண் னுலகுநின்னதாசுமிடநுற்றிரங்கலெனமகிழ்வினிற்
கந்தவண்ணமலருங்கொடுத்திவிடைநல்கினானைக்காவலன்.

(க0ச)

ஐயநின்னையறியாமனின்னகரிலணுகினன்சிவவனாதலிற்
செய்ததிமைகள் பொறுத்தியொன் றுநனி திருவுளத்திடைகொளேலென
மொய்கொடாமமுடியுறவணங்கிமுடிமன்னர்மன்னனினையோரோடு
மைதவழ்ந்துலவுமாடரீள்புரிசைஞாயில்வாயிறனிலெய்தினான்.

(க0ரு)

மாசிவா தமுடி மன்னர்மன்னனுடன்வந்தமாமுனிவர்க்கெகலா
மேசிவாநெறியினெண்ணிரண்டு வகையாய்பூசைகளியற்றியே
காசிவாமணியுமாடையுங்கலனுநல்கமல்கிவளர்செல்வனுக்
காசிசுறியுடனே தபோவனமடங்கினாவாடங்கவே.

(க0சு)

சூத்திமைந்தரொருநால்வரும்புதிபகொடிமருங்குன்மடவல்லியுந்
சிந்தையன்புடையமுனியும்வாணிநுதசேகரன்நனதுதேரின்மேற்
பந்திபந்திபதினாயிரம்பதினமடங்குகளிகள் பரிக்கவா
னுத்திமுன்பயிலுநந்திசேனன்வனமொருநொடிப்பொழுதிலெய்தினார்.

(க0௭)

எய்தியந்தமுனிசெய்தாண்மலர்மனஞ்செய்தன்புடனிறைஞ்சியே
செய்தியாவும்வனுக்குநண்பொடுரைசெய்துசூழ்வாநிருந்தபின்
வெய்தின்வந்தடலாக்கர்நாயகன்விபத்தினுக்குதவியானதுந்
கொய்திலங்குவடிவாளினான்விறலுமயாவுமேன்மைபொடுகறினான்.

(க0அ)

வெங்கராவின்முழைவாய்புகுந்தலறிவேழமுலமெனவிரவின்
பொங்கராவனைதுறந்துவந்தேதிர்புரந்தபுண்ணியனையொக்கவே
தங்கராபதநெருங்குதொங்கலணிதாமவேடலாக்கர்
யங்கராகமணியாரமார்பரினதையனாருபிரளித்தியே.

(க0க)

தொடைகொடுத்தனாகைநாதன் னுதவுகுகில்கொடுத்துமதிமுத்தவெண்
குடைகொடுத்திவவணிகொடுத்தமரிலென் றுமவென்றிதருகொற்றவெம்
படைகொடுத்தடலாக்கனுக்குயர்பதங்கொடுத்திமிகுபரிவுடன்
விடைகொடுத்தனனந்தாஞ்சமாஹீரவாகைபுனைவேவினான்.

(க0௦)

* திகழு மதன்ராசனெனவொருவனெய்திடவுமவனை என்றும் பாடம்.

வணங்கியன்புடன் மகிழ்ந்து மன்னரைவலம்புரிந்து மனனஞ்செய்யா
நிணங்கமழ்ந்தொழுவிவழியவா னெயிறு சிலவேழம்புகை கொள்வாயினான்
முணங்கைகொண்டலகைகோடிவா னின்பிசைதுள்ளியூருமிர தத்தின்மே
விணங்கிமீளவும்விநாழிகைப்பொழுதினில்லேமபவனமெய்தினான்.

(ககக)

வேறு.

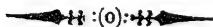
அப்பொழுது வா னுலகமதனிநிடைநின்ற
மைப்பொலியுமே னிச்சயன்வனமடைந்தான
செப்பரியவைவர்களுந்தேவியுடனேயவ்
வொப்பரியதெய்வவனமொன்றினுநறந்தார்.

ககஉ

மணிமான்வதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௧௮௮0.

துருவாசமுனிச் சருக்கம்.

சாபத்தாலுஞ்சாபமொழி தன் னால்வளருந்தவத்தாலுங்
கோபத்தாலும்பேர்படைத்தகொடியமுனிவன் றுருவாசன்
ஶிபத்தான்மெய்வகுத்தனையான் றிகழ்தன் முனிவர்புடைசூழ
வாபத்தால்வந்தடைந்தவர்போலடைந்தானந்தவடவியின்வாய்.

(க)

அருமா தவப்பேருனதெமக்கம்ம வென்னச்செம்மாந்து
குருமாமரபோரவருந்தங்குஞ்சித்தலைமேலடிவைத்தெம்
பெருமானிங்கேயெழுந்தருளப்பெற்றேமென்னப்பெரி துவர்தம்
கருமா முனியைப்பூசித்தாரவனுமபுகன்றுஞ்சியரோ.

(உ)

இட்டதவிசின்மிசையிருத்தியெரிசான்வந்தவின்பாற்றித்
தொட்டகழற்காலுதிட்டிரன்கைதொழுது திப்பத்துருவாசன்
வட்டமணித்தோவனுச்சவானத்தடைந்தான்யாமருந்தப்
பட்டவுணவிற்கழுது செயப்பருவமிது வென்றுரைசெய்தான்.

(ங)

மூத்தோன் குளித்துவருகவேனமுனிவருடன்முனிதடத்துப்
போய்த்தோய்வதற்காங்கெழுந்தருளப்புரகைக்கனிற்றுமூரகயர்த்தோன்
வாய்த்தோன்வரவுக்கென்புரிவோமுகிப்பிரெனத்தன் றம்பிபர்க்கும்
வேய்த்தோள்வேள்விமடந்தைக்குமுரைத்தாங்கவரைநின்வினனால்.

(ச)

மேவாருரைக்கவிவன்வந்ததல்லாற்பிறிதுவேறில்லை
யாவாவிதற்கின்றென்செய்வேமாமருகநாமெழுந்து
கோவானவனும்பலபடையுஞ்ஞன்றச்சென்றுபொருதிமைப்பிற்
சாவாறிற்பதுறுதியினியென்றுன்வன்றூட்சமீரணியே.

(ஈ)

சுருதிக்கடவுளையானைச்சுனைநீர்படிந்துவாச்சொல்லிக்
கருதிப்பிறநாம்புரியுமதுகடனோவென்றான்சுழல்விசயன்
மருதிர்க்கடைபோமவன்விரைந்துவருமாறழைமினெனமொழிந்தா
னொருதிக்கினும்வெம்பரியேற்றுக்கொத்தோரில்லாவுவோனே.

(ஊ)

பாதேயாகவிந்தவிபத்தேதும்பொழுதைக்கிசையளிக
 தேதேயென்னும்பசுந்துளபத்திருமாறன்னைச்சிந்தியுமிப்
 பாதேவருமிக்கவன்வந்தாற்போமிக்கவலையெனப்புகன்றான்
 சாதேவனுமங்கவனிசைத்தசொல்லுக்கிசைந்தான் நருமனுமே. (௭)

என்னேயென்னையா தவன்வானிடைபுகடந்தான்முனிவன்வரு
 முன்னே நுகர்ந்தாஞ்சாகபலமுலம்பலபேர்முனிவரொடுங்
 கொன்னேமுனியுமுனிக்கினியென்கொல்லோபுரிவதென நின்ற
 மின்னேரிடையாண்டுநிக்கவினையெதன்னோவெனப்பயந்தான். (௮)

தப்போதாமற்றம்பியர்க்குந்தருமக்கொடிக்குமிதமாக
 வப்போதுணரும்படியுனார்தானசோதைமகனையறத்தின்மக
 னெப்போதியாவரவ்விடத்திலெம்மைநினைப்பாரெனநின்ற
 வொப்போதரியா நுதிட்டிரன் னுளப்போதிடைவர் துதித்தானே. (௯)

திருக்கண்கருணைபொழியவருந்திருமாலவரைத்தேற்றிமுத
 லருக்கனுதவும்பாண்டத்தினன்னமுளதோவெனவினவ
 முருக்கினிதழைக்கருக்குவிக்குமுறுவற்செவ்வாய்த்திரொளபதியு
 மிருக்குமுறையோரன்னங் கண்டெடுத்தாள்கொடுத்தாளிறைவன்கை. (௧0)

அந்தவன்னஞ்சதுர்மறையுமன்னமாகியருள்செய்தோன்
 முந்தவுலகமுழுதுண்டமுளரியிதழினிடைவைத்தான்
 வந்துசுனையிலவந்தனைசெய்மறையோரெவரும்வாரிதிமுன்
 மந்தவமுதுண்டவர்போலத்தாபந்தனிர்து தண்ணென்றார். (௧௧)

உதரங்குளிர்த்துவடிவுகுளிர்த்துள்ளங்குளிர்த்துமறைநாறு
 மதரங்குளிர்த்து கண்குளிர்த்தாங்கருமாமுனிவன திசயித் து
 மதரஞ்சனக்கட்டிருவாமுமார்போன்மாயா வல்லபத்தா
 லீதரங்கடந்தா நுதிட்டிரனென்றிவன்பான்மீண்டுமெய்தினனாலு. (௧௨)

உண்டோமுண்டோமுட்பருக்குமுதவாவோதக்கடலமுதங்
 கண்டோமுன்னொவ்வலகுங்காணமுருந்தன் கழலினைகள்
 வண்டோலிடுந்தார்ப்போறத்திமகனேயுன்னையாசென்று
 கொண்டோல்லாலெதிர்த்தோரிலயாரோவாழ்வார்குவலயத்தில். (௧௩)

நென்னற்புயங்ககேதனன்றன்னிலயந்தன்னிற்றிம்பாலுங்
 கன்னற்கட்டிமுதற்பலநீங்கனிடுவயுடனேயினிதருந்தி
 யினன்னற்பசிதீர்பொழுத்திலென்பால்வாங்கொளவரைப்ப
 முன்னர்ப்பலவுமுரையாமலொன்றேமொழிந்தான்முடிவேந்தன். (௧௪)

எம்மிற்றுய்த்தவோதனம்போலெம்மோடிகவிவனம்புகுந்தோர்
 தம்மிற்சென்றுநானே நுகரிதுவேபெனக்குத்தரும்வரமென்
 றுமமிற்செல்வமுடையவன்போலுரைத்தானதனையுயர்ந்தோர்க்
 டம்மிற்சிறந்தோய்வந்தனம்பரமென்றானந்தத்தவமுனியே. (௧௫)

பாங்கொண்டிலகமுழுதுயிசைபாப்பிப்புரப்பான்பாண்டிலெனு
முரங்கொண்டியர்ந்தோனனித்தருளுமுரவோய்நீயிங்குனக்கான
வரங்கொண்டிகுவெனுமுனியைவணங்கப்பகைத்தோர்மாற்றங்க
முரங்*கொண்டொன்றுங்கொள்ளாநியென்றான்வலையாச்செங்கோலான்.

(௧௬)

அன்னென்மொழிகேட்டம்முனியுமடைந்தான்மன்போருந்தவக்கான்
முன்னேனுமுருந்தனுந்தன்முந்நீர்த்துவரைநகர்புக்கான்
பின்னோவணங்கப்போமுலிற்பிறந்தான்மகிழப்போருட்குத்
தன்னோடொருவாநிகரிலானிருந்தானந்தத்தனியவனத்தே.

(௧௭)

துருவாசமுனிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௧௮௯௭.

பழம்பொருந் துசருக்கம்.

அந்நெடுவனத்திற்சின்னாகன்றபினமித்திரன்பே
ரென்னுமாமுனிவற்கென்றேயாவருமருகுசெல்லா
நன்னலமிசுத்தநெல்லிநறுக்கனியொன்றுகண்டான்
கன்னலும்புளிக்ருமின்சொற்புக்கயிரவங்கருகும்வாயாள்.

(௧)

இக்கனியெனக்குரீநல்கென்றுவில்லெடுத்ததுக்கொண்ட
மைக்கனிக்களவுமாணும்வடிவுடைவிசயனோடு
மெய்க்கனியுடைமைதோன்மவிளம்பினான்விசுதென்றன்
முக்கனிகமழஞ்சோலைமுடிநவழநாடன்பாவை.

(௨)

சோமகர்க்கரசன்பாவைச்சொல்லுமுன்வில்லுவாங்கி
மாமுனிக்ஞனவாய்தின்மமதுவாமலகத்தன்னை
யேமுறைதொடுத்தவிழ்த்தியீதலுமாங்கட்கண்டோ
ரேமுறக்காணிவிப்போதென்படுமிறுத்தோனென்றார்.

(௩)

கண்டவம்முனிவர்கொல்லக்கடவுளர்கோமான்மைந்தன்
கொண்டவக்கனியைமுத்தகொற்றவன்றிருமுன்வைத்து
மண்டழற்பாவைசொல்லான்மதியிலேனையதென்னன்றன்
நின்றுற்றேவர்க்காகத்திணைமந்தாவிக்கொண்டான்.

(௪)

காடுறைவாழ்க்கையெய்திக்காய்கனிமூலந்தின்று
நீடுறுகாலம்போக்கிரீங்கலாதிருக்குநம்மை
நாடொறுமிடையூறன்றிரண்னுவதில்லையாயி
னேடுறுதாராய்செய்வதென்கொலென்றியம்பினானே.

(௫)

அவ்வரைவிமன்கேட்டாங்கமித்திரன்வந்தபோதே
யிலவ்வரைகேட்கினம்மையொரியெழச்சபித்தநிண்ணம்
வெவ்வரையுரையாமுன்னமெய்ப்புமுனிதன்கைப்போற்றிச்
செவ்வரைகூறினம்மைச்சிறுமோசிறல்செய்யான்.

(௬)

* கொண்டென்றுக்கொளாதி என்றும் பாடம்.

† கயிரவமணையவாயாள் என்றும் பாடம்.

‡ சொல்லுமுனமித்திரப்போர் என்றும் பாடம்.

பொறுத்திடுமேவிடாவைம்புலத்தினனாத்தலாலே
மறுத்திடானையின் றன்மாசிலாவாய்மையென்ன
நிறுத்திடுந் துலையோடொப்பானினையினுக்கிசையத்தவ்வைச்
செறுத்திடுவியன் மீளச்செப்பின்னச்செப்பமாக.

(எ)

செய்தவனினிது மாந்தத்தேவர்நாளொன்றுக்கொன்றாந்
சைதவயில்லாநெல்லிக்கனியினைக்கருதுறும்

*லெய்தவன் றன்னையன் நியாரையுபிடான்வெஞ்சாப
மெய்தவருதசொல்லாப்வெருவுதலென்கொலென்றான்.

(அ)

வேந்தன்மமாற்றங்கேட்டுவில்லலான் றன்னையோக்கி
யேந்திழைசொல்லவோராதினியன்க்கனியின்மீர்ந்தாய்
மாந்தரின்மடங்கலொப்பாய்வருத்தநீயுமக்கயாமோ
பேர்ந்தபேரயப்பிழைப்போமென்றான்பிதாவினுங்கருணைமிக்கான்.

(சு)

அம்முனிவந்தவாபத்தகனினுங்கொடிதிக்கானத்
திம்முனியுணவுகொண்டதெனவெரிநீருலன்றனும
வெம்முனிவகற்றிநாமுமேம்படவேண்டினின்னந்
தெம்முனிதிகிரியானைச்சிந்தனைசெய்தியென்றான்.

(க0)

வினையவமுனிவன்கண்டுவெகுளுமுனவன்றன்போற்றிக்
கிளைபடுநெல்லிவாசக்கேழுதுகனிமுன்வைத்தா
லுனையுறமுனியானம்மையுறுதிமற்றிதுவேயென்ன
வினையவன்றனுந்தம்முனினைவினுக்கேற்பச்சொன்னான்.

(க௧)

†பெண்மொழிகேளாரென்றும்பெரியவரெனக்கொண்டிந்த
மண்மொழிவார்த்தைபொய்யோவருத்தநீருற்றவெல்லா
மென்மிகவெண்ணின்முன்னமென்பொருட்டன்றோவென்ற
கண்மலரருவிசோரக்கனற்பிறந்தாளுஞ்சொன்னான்.

(க௨)

தம்பியார்தாமுவேள்வித்தையலுமுரைத்தமாற்றங்க்
கிம்புரிநெடுங்கோட்டம்பொற்கிரிவல்லோன்கேட்டபின்னர்
வெம்பரிநகுலன்சொல்லேவிதியெனக்கருதியப்போ
தெம்பெருமானையுன்னவிவனெதிரவனுமவந்தான்.

(க௩)

வேறு.

கண்டிருகண்னுமிதயமுங்கனிப்பக்கட்செவிப்போனைமறந்து
வண்லெரையின்வாழ்தண்டுழாய்மாலையவன்வருதலுமெதிர்கொண்
டண்டருமிறைஞ்சந்தகரியதாளிறைஞ்சியாங்குறுமிடரினையவற்குத்
திண்டிறலறத்தின்நிறுமகனுரைப்பத்திருச்செவ்சாத்தினுன்செப்பும்.

(க௪)

கின்மையாலுயர்ந்தநீவினாவிருமித்தீயிடைப்பிறந்தசேயிழையு
முண்மையாநெஞ்சினிகழ்ந்தபட்டாங்கீண்டுரைத்திடக்கோட்டின்மீண்டொன்றும்
வண்மையாலுயர்ந்திரென்றுசெம்பவளவாய்மலர்த்தருளினான்மாயோன்
றண்மையார்கருணைத்தராபுகிமுதலோர்சாற்றுவார்தம்மனத்தியலடுப.

(க௫)

* எய்தவென்றனை என்றும் பாடும்.

†பெண்மதிகொள்ளாரென்றும் பாடும்.

வெல்லுகவறமுமெய்மையும்பொறையுமேகமேனியனுமவெல்லாமற்
செல்லுகபாவம்பொய்மொழிகோபந்தயித்தியர் குலமெனத்தெளிவுற்
றல்லுமவெம்பகலுமென்மனநிகழுமலகையாமன்னையமுன்னன்
கொல்லுதல்புரிந்தோயென்றன்னமுரசங்கோட்டியகொற்றவெங்கொடியோன். (கசு)

பிறர்மனையவரைப்பெற்றதாயெனவும்திற்பொருளொட்டியேயெனவும்
பிறர்வசையுரைத்தல்பெருமையன்றெனவும்திறந்துயரென்றுயரெனவு
மிறுதியேவரினுமென்மனக்கிடக்கையெம்பொனியைபெனவுரைத்தான்
மறலியு* மடியுமாறுமல்லியற்கைவலிமைகூர்வாயுவின்மைத்தன். (கௌ)

ஊனமேயானவூனிடையிருக்குமுயிரினைத்துநத்துமொண்பூனா
மானமேபுரப்பதவனிமேலெவர்க்கும்வரிசையுந்தோற்றமுமாபு
ளுனமேயானதிருவடிவுடையாய்ஞாலமுள்ளாவதிற்றலினா
லீனமேயுயிருக்கியற்கையாதலினாலென்றன்னவீமனுக்கியோயோன். (கஅ)

குலமிகவுடையபுழின்மிகவுடையர்குறவில்செல்வமுமிகவுடையர்
நலமிகவுடையரென்னினுங்கல்விஞானமற்பமுமிலாதவரை
வலமிருதிகிரிச்செங்கையாய்முருக்கின்மணமிலாமலானமதிப்பேன்
சுலமிருபுலியிலென்றன்னவாகைத்தார்புனைதானமாவல்லான். (கக)

ஒருமொழியன்னைவரம்பிலாஞானமுற்பவகாரணனென்றுந்
தருமமேதுனைவன்கருணையேதோழன்சார்தமேநலனுதாரா
மரியதின்பொறையேமைத்தன்மற்றிந்தவறுவருமல்லாதாறவென்
றிருவரிவினையோன்மொழிந்தன்னன்பேரிதயமாமலர்க்கிடையேடுத்தே. (உ0)

ஐம்புலன்களும்போலேவரும்பதிகளாகவுன்னம்வேறொருவ
னெம்பெருங்கொழுநனவாதற்குருமிறைவனையெனதுபேரிதய
மம்புலிதனிற்பெண்பிறந்தவரெவர்க்குமாவலிலாமனையெல்லா
னம்புதற்குளதோவென்றன்னவசிட்டனல்லமனைவியேயனையான். (உ1)

ஐயுவருமில்வாறுண்மையையுரைத்தாராதலானிரைகிடைப்படியே
மறுவணிதுளபமார்பனுங்கேட்டான்மாமுனிக்கோதனமான
நிறைசுவையமுதநெல்லியின்கனியுதின்றகொம்பனைந்ததாலென்றும்
பெறுமுறைபெறுமேயுள்ளவாறுனாத்தாற்பெரியவர்பேசும்வாசகமே. (உ2)

முனைத்தெழுக்கமலத்தரும்பெனவரும்புழுகிழ்முலைப்பொதுவியர்மலர்க்கை
வனைத்தழும்கலாமாகதமலைபோல்வடிவமுதுகுடையவெம்மையோ
னுனைத்தெழுதார்க்கப்பாற்குடன்மிறவாதுறையுமவன்வெனையெனக்கி
யினைத்தவரின்னலொழித்துமீண்டகன்றனியருமீண்டகன்றையாங்குந்தார். (உ3)

பழம்பொருந்துசருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-கஅ:0-

* மடியமோதுமல் என்றும் பாடம்.

† பிறந்தவரெவரும் என்றும், ‡ நம்புதற்குளரோ என்றும் பாடம்.

§ அறுவருமில்வாறுரைத்தனருண்மையவரவரினைவினியன்படியே என்றும் பாடம்.

§ மறந்தேயுறையும் என்றும் பாடம்.

நச்சுப்பொய்கைச்சருக்கம்.

சேயபங்கபச்சிறுவிரலங்கையிற்றிரட்டியநறுவெண்ணை
யாய்ம்ங்கையரிடவிடவழுது செய்தாடியதிருக்கூத்து
நேயமுங்குறுமுறுவலும்புரிந்துபார்த்தருளியநெடுங்கண்ணு
மாயவன் நிருவடிவமுமழகுமென்மனத்தைவிட்டகலாவே. (க)

வண்ணிசுந்தியமதுத்துளிமுகில்பொழிமழைத்துளியொடுஞ்சேர்ந்து
கண்ணிந்தையுநயனமுருகுபைங்கானிடைக்கழிசுகேள்வி
விண்ணிந்தனென்றொருமுனியருந்தவலிபினமேவினராகிக்
கொண்ணிந்தனையறவிருந்தனர்குலக்குந்திமுன் பயந்தோரே. (உ)

ஆண்டுமற்றவருறைதருகாலையிலரவவெங்கொடியோனு
மூண்டழற்பொறிகன்றியமனத்தினர்மூவருமுடன்முன்னி
மீண்டுமிப்புவிவேண்டுவரிருக்கினும்விரகுடன்முற்கோலிப்
பாண்டுபுத்திரர்க்கோறுமென்றருளிலாப்பாவிபர்துணிந்தாரே. (ங)

காளாமாமுனிதனைக்கொடுவருகெனக்கலந்தீற்றொளிகூருந்
துளாமாமுனியொருவனோடறிவிலாச்சயோதனனுரைசெய்ய
வாளமாதிலமுழுதுடைமன்னனிலவந்தனன்வினரவிற்போய்
மீளாமாமறைவேள்விகூர்முனியொடும்விடுத்தமாமுனியம்மா. (ச)

ஒருமுனிக்குலங்களுக்குமுன்செய்கலாவுயர்வுடையுபசாரம்
பெருமுனிக்களித்திறைஞ்சிபுரிதவப்பெருமையல்லளர்கின்ற
திருநிலப்பாப்பெங்குமென்னோணையேயெண்ணீரீபீடேற்றத்
திருவுளத்தருளசெய்குதவெனவவன்சேவடிகளிலவிழந்தான். (ரு)

நன்கலாவிதமனைத்தையுந்தெரிக்குநன்னாவுடைமுனியெண்ணை
யென்கொலாமிவணழைத்ததின்றெனவவனிருந்தமாமனைநோக்கத்
தன்கலாமனந்தோன்றவச்சகுளியித்தவமுனிவனைப்போற்றி
மின்குலாவருவேணியாய்ரீயிவன்வெம்பகைகளைகென்றான். (சு)

கொடுத்தமாதிலத்தின்னிசைவளர்க்குமக்கொடியபாவிபுமைவர்
விடுத்தபாரினம்பேண்டுலரிருக்கினவவேந்தரைவிண்ணேற்றற்
கடுத்தவேமம்வஞ்சகங்களாலியற்றாதியாயினிவவெழுபாருந்
கொடுத்திரீயிலேபெறவரவெழுதியகொடியவன்நனக்கென்றான். (ஏ)

கன்னன்வரசுகங்கேட்டபோதிரண்டுதன்கன்னமுநெருப்புற்ற
தென்னவேவவைப்புலன்களுநெஞ்சமுமிடியின்வாயாவொத்தான்
பின்னையாதவனுரைப்பதுதவங்களும்பெருந்தகைமையும்பொன்றி
முன்னரேழெழுபிறப்பினலவினைகளுமுடிந்தவின்றெனமுன்னி. (அ)

எண்வகைப்பெருந்திசையினதுபேரிசையிலாத்திசையிலலை
மண்ணைத்துநின்றனிக்ஞடைசிழலிலேமனுமுறைமையின்வாழ்ங்
கண்ணலுற்றதிக்கருமரீயெக்குறைகண்டுவிவங்கழற்காலாய்
விண்ணகத்துநானேற்றுதல்புரியினும்விவரோவிலல்லார்.

(க)

தொடங்கியான்புரிதிவினையெனையேசடுவதல்லதுகொற்ற
மடங்கல்போல்பவர்தங்கண்மேற்செல்லுமோமாயவனிருக்கின்ற
னிடங்கொள்பாரகம்பெறுவதற்கெண்ணுநின்றிச்சையின்படியேகி
விடங்கொல்லுயிரொழிப்பவர்க்கொத்துநான்விவதெமெப்பென்றான்.

(க0)

அசைவிலாமனத்தருந்தவமுனிவனையனைவரும்பணிந்தேத்தி
யிசையுமாறுசெய்தோமவான்பொருள்களுக்கியாவும்வேண்டிவந்
திசையெல்லாமுகமுடையவனிகர்தவச்செல்வனுஞ்சென்றவெவ்
வசையினும்புகுகொடியகோலரசனும்கிழந்துதன்மனைபுக்கான்.

(கக)

போனமாமுனிதன்றபோவனத்தொருபுடையிடநெடுங்கன்றிக்
கானமானதுபுகுந்துபாரிடங்களுங்கமுனிநங்களுந்துன்றி
யானையோடிடநரிதூர்த்திடுகிலத்தெரிவெயிற்ககைழத்தம்
வானெலாநெடுத்தாரகைபோலெழும்பவரைப்புறஞ்சாரந்தான்.

(கஉ)

அண்டர்யாவருமாளுமுனிவருமகவிடந்தனின்மற்றுங்
கண்டகண்டவாயாவநுமவெருவாதந்திப்பலெலநகி
யுண்டியாலவளார்தாழல்கொளசையுடிறும்படியோம
குண்டமெவ்வளவவ்வளவிற்தனங்கொடுத்தருக்களிந்தேத்தான்.

(கங)

மிக்கமந்திரயாமனமுதலியவேதமந்திரந்தம்மிற
றக்கமந்திரந்தெரிந்துகொண்டாசுறுசுடங்கமுந்தப்பாமற்
றெக்கமந்திரமொன்றினுக்கோடுமுசுருவையினுடெய்வார்த்
தொக்கமந்திரமனைத்தினுங்கொடுமைகூரோமமுப்புரிந்தானே

(கச)

தன்றனிச்சையினன்றியேழ்கடலுடைத்தாரதலந்தையாரு
மன்றனிச்சையிற்புரியுமவ்வேன்றியிலவந்துபெருந்பூதஞ்
சென்றெயிறிளகிலவெழத்துணைவிழிதீயெழுவையிலாய்க்கர்
குன்றென்ப்பொலிந்தெழுந்துமுனிவனுக்கசுமெய்குலைத்திடான்.

(கரு)

வேறு.

இப்பாலிவவாரோமஞ்செய்திவனிப்பூதமினிதெழுப்ப
வப்பாலிருந்தவனசரிதரைவர்க்கமைந்தவாறுபாப்பா
முப்பாலினுக்குமுதற்பாலாய்முமமைப்புவனங்களுங்காக்குந்
தப்பாவாய்மைபறக்கடவுளிறிந்தானெண்ணந்தப்புவிப்பான்.

(கக)

தன்மைந்தனும்தம்மபியருஞ்சரியாநின்றதபோனைத்து
நன்மைந்தரிலோர்முனிமைந்தனன்னாவுடன்பூணசினத்தை
வின்மைந்தரையுமதியாமல்விரைந்துட்புகுந்துவிசைத்தகல்வான்
றென்மைந்தனைப்போலோருதைகொண்டோடிற்றென்றற்சொலவுண்டோ.

(கௌ)

மறைவாய்ச்சிறுவன்கலைத்தோலைமன்கொண்டோடிவானிடையிற்
பொறைவாய்ப்புகுந்ததபயமெனப்புகுந்தாங்கமுதுபுலம்புதலு
நறைவாய்த்தொடையலறன்மகனுமியோவிரார்நால்வருந்தர்
துறைவாய்ச்சிலையோடம்பேந்தித்தொடர்ந்தாரதனைச்சூழ்புலிபோல்.

(கஅ)

அகப்பட்டதுபோன்முன்னிற்குமருகெய்தலுங்குராசகம்போன்
மிகப்பட்டோமிந்தோன்ருமல்வெளிக்கெயொளிக்கும்விழியிணைக்கு
முகப்பட்டோமின்டைவருந்தம்முரண்டோள்வன்மைதளர்வளவுந்
தகைப்பட்டொழிந்தாரதிலாசையொழிந்தாரிந்திரசாலமென.

(கஆ)

தடங்காநகழும்வானகமுஞ்சாரற்பொருப்புந்தாழ்வரையு
மடங்காவரும்போஞ்சூழ்போதுமப்போதந்தமன்கன்று
தொடங்காவிலையினைப்பித்ததொழிலைச்சொல்லினொருநாவுக்
கடங்காதினனுமாயிரமுண்டாலைதற்குமடங்காதே.

(உ0)

கானீதிவர்க்குத்தலைதேரியாக்கானங்கருத்துமிகக்கலங்கிப்
பானீயத்துக்கைவருமெய்பதைபாநிற்பரெனவறிந்து
தூநீர்நச்சுச்சுனையாச்சுனைசூழ்வரவோர்தொன்மாமா
யானீயவனென்றெண்ணாமலெல்லாமானேனிருந்தானே.

(உக)

வேறு.

தருமனுந்தம்பிமாருந்தாலுவுப்புலர்ந்துதாகத்
துருகியமனத்தராகியுடறளர்ந்தயருமாங்க
னொரியுதுகானம்போல்வானிளவலைநோக்கியினனே
மருவரும்புனல்கொண்டோடிவருநிரீயிரைவினென்றான்.

(உஉ)

அக்கணத்தினிற்சாதேவனடங்கோதுந்தேடி
பெய்கணுங்காணாதுகெயென்றுதோய்குன்றென்றேறி
மிக்கவன்தேவாசனிரிசுனையொன்றுகாணப்
புக்கணன்பருகலுற்றனப்பொலிவறப்புலர்தநாவான்.

(உ௩)

செழும்புனலுதார்த்தன்னிற்சேருமுனாவிபொன்றி
விழுந்தமையறிவுறுதுமீளவுநகுலன்றனை
யழுங்கினனேவச்*சென்றாங்கவனுமப்பரிசின்மாய்ந்தா
னெழும்படைவீசயன்றனையேவினனவனுமப்போனான்.

(உ௪)

தம்பியர்கிடத்ததன்மைகண்டுமத்தலைவன்மேன்மேல்
வெம்புறுகொடியதாகமிருதியூல்விரைதுவாரிப்
பைம்புனலருந்தியவ்வாறிற்றத்தன்பரிதாபத்தோ
டெம்பியரென்செய்தாரென்றிறைவனுமினைந்துசொரந்தான்.

(உ௫)

விமனங்கவனைத்தேற்றிமெலிவுறுசோகத்தோடு
மீமொத்தெரியுங்கானமெங்கனுந்திரிந்தங்கெய்திச்
சாமுறைத்தம்பிமாரைக்கண்டருந்தத்தூரீரை
யாமெனக்கருதாதாலமாகுமென்றகத்திற்கொண்டான்.

(உ௬)

* சென்றானவனுரீருந்தி மாய்த்தான் என்றும் பாடம்.

பின்னவர்மூவார்சேரப்பிணங்களாய்க்கிடத்தல்கண்ட
மன்னவன் நனக்குத்தாகமாறுமோவளர்ந்துமேன்மே
லென்னவன்பட்டானென்பதியம்புத்தகெட்டுமோமுன்
சொன்னவன் னுமிந்தச்சோகமோதொகுக்கமாட்டான்.

(௨௭)

சுசையுடைப்புரவித்திண்டோர்க்குக்குவெம்பதா கையானே
யசைவில்பொற்சயிலமன்னவாண்டகைமனத்தினுனைத்
திசையனைத்தினுந்தன்மும்தீட்டியசிலையின்வெம்போர்
விசையனைத்தன்கண்ணீரானமெய்குளிப்பாட்டினுனை.

(௨௮)

நற்றுணைச்சிறுவனோடுநகுலனைநோக்கியந்தோ
வெற்றுணையிழந்தேனென் னுமென்செய்வதினிரானென்னு
முற்றுணைவனுமக்கானின்முடிந்திடுமொழியவேறொர்
பிற்றுணைகாண்கலாதேன்யாரொடுபேசவேனே.

(௨௯)

மணிமுரசுயர்த்தோனின் சிவநுதலுங்கூடும்வந்தா
லணிதருந்சுத்தேதாயமநுந்தவுங்கூடும்என்றுப்
பணியுடன்செய்வான்போலப்பருமணலேட்டிற்சைபாற்
அணிவுறவெழுதியந்தத்தேய்மேதா னுந்துய்த்தான்.

(௩௦)

பொருப்பினும்வலியகொற்றப்புயமுடைவிமனென்று
லருப்புடை*யறவினஞ்சமஞ்சமோவாலமென்னு
முருப்பினையறிந்துமவாரியுண்டிதன் னுயிர்மூவந்தா
னெருப்பினுஞ்சொல்லினுவேகினைப்பினுநஞ்சம்பேவமால்.

(௩௧)

ஆருயிர்பொன் றுங்காலையமுதமுன்விடமாமென் று
பாருளோருரைக்குமாற்றம்பழுதற்ப்பலித்தகலை
மாருதிமுதலாவுள்ளமன்னவாநால்வர் தம்மோ
டோருயிரானமற்றையொருவனையொருவனுான்.

(௩௨)

கட்புலகைவேறோர்போனியுங்காண்கலாத
வெட்புலந்தன்னிற்சோகமிஞ்சவேதாகூடவிஞ்சி
யுட்புலனழிந்துபின்போமுள்ளமோடியங்கிவிழந்தா
னட்புலந்தவரான்முன்னகாண்கண்ணினுனை.

(௩௩)

சாங்கவருயங்கிவிந்தவெல்லையிலெரிசெய்யோமத்
தாங்கவனொழுந்தபூதமம்முனிதன்னைநோக்கிப்
பாங்குடன்புரியுமேவல்பணித்தருளென்னநெஞ்சிற்
றிக்கிலாமுனியும்பூதவரசுடன்செப்புவானே.

(௩௪)

நின்றிடாதிமைப்பிற்குந்திமைந்தராய்நெடியகாணிற்
அன்றிடாவைகும்வேந்தந்துணைவருமிருந்தகுழற்
சென்றிடாவொன்றையந்தசெயற்கையாமுடலைச்சேரக்
கொன்றிடாவருதியென்றுகூறியபுறுதினேகார.

(௩௫)

* அறவினஞ்சு மஞ்சமோ' என்றும் பாடும்.

ஐம்பெரும்பூதமொக்குமப்பெரும்பூதஞ்சாதிச்
செம்பொனினொளிர்மேனித்தெய்வமாமுனியைநோக்கி
வெம்புகாணுறைவோரின்றென்விழிக்கிலக்கல்லாணு
லெம்பிரானினையேகொல்வனெனத்தொழுதெகிறன்றே.

(௩௯)

காட்டுறுகோடைவெப்பங்களைகுவான்கரியமேக
மோட்டுருக்கொண்டிமின்னுன்முனைத்தெழுமெயிறுதாங்கித்
தோட்டுணைபுடைகொண்டெங்குஞ்சுறைபோன்மாங்காள்வீழ்த்திக்
காட்டுறைவாழ்க்கையானைக்கண்னுறக்கண்டதன்றே.

(௩௭)

அந்தணன்சொன்னவேந்தரைவரிலறனல்வந்த
மைந்தன்மற்றிவனையாவிமாய்த்தேதார்வடிவனாகிச்
சந்தனதருவிற்சார்ந்துசாய்முடித்தலையனாகி
மந்திரமறந்தவிஞ்சைமாக்களின்வடிவுசோர்ந்தான்.

(௩௮)

சிறந்தமெய்ந்திழல்போற்குழந்துணைவருஞ்சோவிட்டுத்
துறந்தனர்போலும்யான்சிந்துப்பிலாவெப்பந்தன்னு
லிறந்தனனிலனுமற்றிங்கென்செய்வேனென்றென்றெண்ணி
நிறைந்தநீர்ச்சுணையின்மற்றைநிருபர்நாவ்வரையுங்காணு-

(௩௯)

பச்செனும்புனலானமிகுபங்கயச்சுனையுங்கொல்லு
நச்சுவெஞ்சுனையேபோலுநால்வருஞ்சொமாண்டா
ரிச்சுனையருந்திப்போலுமென்னினந்தேதுசெய்தார்
நிச்சயங்கொடிதுகெட்டேனிர்த்திட்டுமென்னே.

(௪௦)

காவலன்வார்த்தைகேட்டுக்காளாமாமுனிவனென்னு
நாவலனோத்தியினம்மைபுற்பவித்துவிட்டான்
மேவலர்கொல்லுமுன்னேவீந்தனநிந்தப்பாவங்
கேவலமல்லவென்முகுளர்சினமுண்டுமீண்டே.

(௪௧)

காலங்கண்முன்றுமெண்ணுங்கடவுணிகலக்கமெய்தி
ஞாலங்கொணையினில்லாநயனிதன்மகன்சொற்கேட்டுச்
சேலங்கொள்வாய்மையாய்செந்தியெழுகானிற்சின்னீ
ராலங்கொல்பான்மையாரையார்கொல்வானருளிச்செய்தாய்.

(௪௨)

பூண்டவெள்ளரவத்தோடுபுனைமதிவேணியார்க்குத்
தாண்டவநடனஞ்செய்யத்தக்கதோர்தழல்வெங்கானிற்
பாண்டவர் தம்மைக்கொல்லப்பணித்தனையொருகாலாவி
மாண்டவர்பின்னும்பின்னுமாள்வரோமதியிலாதாய்.

(௪௩)

நீயிதற்கிலக்கமாகிநின்றனையென்றுகொபத்
தியெழப்பொடிக் குங்கண்னுஞ்சிரிப்பெழுமெயிறுமாகி
முவிலைச்சுலந்தன்னுன்முனிதலைதுணரிந்துவீழ
வேவலிற்பழ்தில்பூதமிவனையெயறிந்ததன்றே.

(௪௪)

எறிந்தது மீண்டுமோமவெரியிடையொளிக்கக்காணிற்
செறிந்தமாமுனிவரயாருந்தேவரோடிரங்கியார்ப்ப
வறிந்தவரவனியாளுமாசனீவெறுக்கத்* தம்மிற்
பிறிந்தவர்மீண்டுமாவெபெற்றவாபேசுக்கேண்மோ.

(ச௫)

வேறு.

மூச்சறப்படி லாந்துயங்கியமுாசவெங்கொடியோன்
மாச்சினைத்தடஞ்சந்தனமகிருகசிழவில்
விச்சுறப்பயிறென்றலாமெய்யுயிரெய்தி
நாச்சுவைப்பிஞ்ஞானன்மந்திரநவிலா.

(சக)

தனைப்பயந்தற்றருமதேவதைநிருவருளால்
வினைப்பயன்களாலுறுதுயர்யாவையும்விட்டிச்
சுனைப்பெரும்புன்றற்கமுமடிக்கடிதோன்ற
நினைப்புமெய்தியத்தம்பியர்தம்மையுநினைந்தான்.

(சஎ)

ஆனதன்மனவலியுடனாண்டுநின்றெழுந்து
கானாகத்திடையீங்கியவறன்றருகானை
போனதம்பியர்சேவடிச்சுவட்டினிற்போய்த்
நூநிறப்புனலுண்டுவிழ்துணைவரைக்கண்டான்.

(சஅ)

ஊறிலாமைகண்டுநின்றினில்லெனவுணர்ந்து
மாறிலாதவொங்குனமாநுயிர்தாயந்தார்
சேறிலாதவெஞ்சாத்திடைச்செழுப்புனலுகரும்
பேறிலாமையினிறந்தனர்போலுயிர்ப்பெரியோர்.

(சக)

அண்டகோளாகையனைபதோராதபத்திரத்தான்
மண்டலங்களிரொன்பதும்புரந்திடவல்லான்
சண்டமாருதியெழுதியதாழ்மனலெழுத்தைத்
கண்டுநஞ்சமிக்கபத்தறவென்பதுகண்டான்.

(ந0)

வெஞ்சமஞ்செயவருவர்கொன்மீண்டுமென்றருளில்
வஞ்சகன்செய்தவஞ்சனையினுவெனமதித்து
நஞ்சரீர்கொடுதானுத்தன்னைவினைநனைக்கு
நெஞ்சனாகையந்திறைபுனற்கயத்திடையேந்தான்.

(நக)

திருந்தாநல்லவரைச்செங்கையாலன்றியரீரை
யருந்துமவ்வயினகல்விசம்பிடைபசரீரி
கருந்தடம்புனைஞ்சினதுதகர்வதுகருதேல்
விருந்தாநல்லவருமென்மொழிகேட்டிலவ்வையோர்.

(நஉ)

உண்ணையான்வினவுரைதனக்குத்தாமுரைத்துப்
பின்னைநிறுதர்பெறுதுபெற்றனையவிப்புனை
யன்னைபோலுயிரனைத்தையும்புரந்திடுமாசே
யெண்ணையோபெருந்தாகம்விஞ்சிதுறுமின்றெனவே.

(நங)

* தம்மி, விறந்தவர் மீண்டு மாவீ பெற்றவா றியம்பக் கேண்மோ என்றும் பாடம்.

† நல்வரைக்குறிதிகழ் செங்கையாலன்றி, யருந்தும் என்றும் பாடம்.

‡ எண்ணையா என்றும் பாடம்.

பெருநலம்பெறுமகனையப்போறக்கடவு
ளிருவிசம்பினிலருவமாயியம்பியமாற்றந்
திருவுளந்தனிற்கொண்டுதன்செங்கைநீர்வீழ்த்திப்
பொருவினாமகன்புகலுவபுகறியீயென்றான்.

(௫௪)

சொல்லுநூல்களிற்பெரியதேதசியமெய்ச்சுருதி
யில்லறத்தினுக்குரியதேதெண்ஊடையில்லாண்
மல்லன்மாலையின்மணமுளதேதுவன்சாதி
நல்லமாதவமேதுதங்குலம்புரிநடையே.

(௫௫)

முனிகுலந்தொழுகடவுள்யார்மோய்துழாய்முருந்த
னைமணங்கமழ்குமுனைர்க்குயற்றையாதுயர்நாண்
தனமிருந்தவர்க்கேதாண்டகைபெறுதான
யினியதேதிருசெவிக்கொங்குதலையின்சொல்.

(௫௬)

நிற்பதேதுகொனீடிசையொன்றுமேநிற்குந்
கற்பதேதுகொல்கசுடறக்கற்பதேகல்வி
யற்பமாவதேதனைத்தினுமயற்காந்தேற்றல்
சிற்பமாயிவைசெப்பெனச்செப்பினன்சிறுவன்.

(௫௭)

இவ்வகைப்பலவினவனுமியம்பியமகனை
யவ்வயிற்பெரிதுவந்துகண்ணினுக்கிலக்காகிச்
செவ்வையிற்பொலஞ்சிலம்பெனச்சேர்ந்துமெய்தருவி
வெவ்வயிற்புரிவிரகெலாம்விளம்பினன்மாதே.

(௫௮)

வேறு.

அறப்பெருங்கடவுளென்றறிந்துதாதையைச்
சிறப்புடன்சேவடிசென்னிசேர்த்திய
மறப்பெரும்புதல்வனைமகிழ்ந்துநம்பிய
நிறப்பினையொழிப்பதற்கேதுவுண்டென.

(௫௯)

நச்சுநீர்குடித்தாயிர்தீத்தநாலவரி
னுச்சமாமன்புடையொருவன்றண்ணை
யிச்சையானிம்மறையியம்பியெண்ணிலோ
ச்சமற்றழையெனவருள்தொனரோ.

(௬௦)

தாதைகூறியமறைதனைக்கொண்டேசுத்
னைதமுற்றிடாவகையினையதம்பியை
யூதைவந்துளபுகவுணர்ச்சிநல்கினான்
வேதமுநிகரிலாவிதவாய்மைபான்.

(௬௧)

கண்டுநின்றறப்பெருங்கடவுள்வாயுயின்
றிண்டிறன்மாமகனேறவர்கோமகன்
மண்டமுல்லிடத்தினுன்மடியமாமருத்
தண்டர்நல்கிளவலையழைத்ததென்னென்றான்.

(௬௨)

குத்திரமிலாமொழிக்குந்திக்கியானொரு
புத்திரனுள்ளெனப்பிரிந்துகல்கினாய்
மத்திரைக்கொருமகவிலலைவல்லவர்
சித்திரம்வகுத்தெனத்திகழுமேனியாய்.

(சுந)

என்றுதன்றந்தையோடியம்பத்தந்தையு
மன்றலந்தொடைமுடிமைந்தனுக்கமர்
வென்றிடுமறைகளும்கிலலோடேவுவே
லென்றபல்படைகளும்யாவருங்கினான்.

(சுச)

கருதலனைழத்ததுங்காளமாமுனி
புரிதழல்வளர்த்ததும்பூதம்வந்தது
மருகிவரநச்சுநீரருந்திமாய்ந்ததும்
விரிசினத்துடனதுமிண்டுபோனதும்.

(சுரு)

முனிவனைக்கொன்றதுமுனிவன்வாய்மையிற்
முனிவனத்துழையினைத்தொடர்ந்துபோயதுந்
தனிவனத்திடைவிடத்தடாகஞ்செய்தது
மினிமையிற்புத்திரற்கியாவுங்குறினான்.

(சுசு)

நன்பெருவனஞ்செறிநாளகன்றன
பின்பிறறிவுரூப்பெற்றிபெற்றுநீர்
துன்புறுதிருமெனச்சொல்லியேகின
னன்பினுலருள்புரிந்தரியதாதையே.

(சுஎ)

தம்பியரனைவருந்தத்தமாவிறெற்
தும்பரிற்றலைவனமுரியதந்தையை
வம்பவிழ்மலாடிவணங்குநெஞ்சுட
னம்பகமலர்ந்துதம்மடவியெய்தினார்.

(சுஅ)

தீதற்க்கானிடைச்செறிந்தவைவரும்
பேதுறத்தொடர்ந்தொருபிணைப்பின்போனது
மேதமுற்றிறந்ததுமெழுந்துமீண்டது
மாழதுயர்த்திரொளபதிக்கறியக்கூறினார்.

(சுஊ)

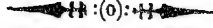
நச்சுப்பொய்கைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ககடுக.

ஆரணியபருவ முற்றப்பெற்றது.

நா ன் க ர வ து

வி ராடபருவம்.

நாடுகரத் துறைசருக்கம்.

அங்கையினேமிசங்குவாடண்டோடற்சராசனந்தரித்த நுள்வோன்
சங்கையின்மறைகளாயிரங்களுக்குஞ்சாற் றுதற்கரியத்தத் துவத்தோன்
கங்கையினற லுங்காளியன் முடியுங்காளிந்திக்கரையுமேகமழும்
பங்கபமலர்களிரவுரன்பகலும்பணிந்துபாடு துவவன்புகழே.

(க)

அரவவெங்கொடியோனேவலின்படியேயைவருமா நிரண்டாண்டு
துருபதனளித்தபாவையுந்தா முஞ்சருதிமா முனிகணம்பலவும்
பரிவுடன்மலரும்பலங்களுங்கிழங்கும்பாசடைகளுமினிதருந்தி
யொருபகல்போலக்கழித்தனரறிவுமொடுங்கியபுலன்களுமுடையோர்.

(உ)

தொல்லறக்கடவுளருளுடனளித்ததோன்றறன் றுணைவரைநோக்கிக்
கல்லமல்கிரியுங்கானமுமிடமாக்கழித்தனமொழிந்தனகால
மெல்லையோராண்டுமியாவருமுனரா திருப்பதற்காமிடம்பயாதோ
சொல்லுமினென்றானென்ற லுந்தொழுதுசரபதிமகனிவைசொல்வான்.

(ங)

நீதியும்வினாவந்தருமமுநிறைந்து நிதிசுண்மற்றியாவையுநருங்கி
யாதிபின்மனு நூல்வழியினிற்பாப்பானவ னியைமனுசுலத்தாசன்
மா திரமுழு துவவன்பெரும்புகழே* வழங்குவதமாரும்வேள்வி
வேதியர்பலருமுறைவ துவவணைவிராடர்கோன்மச்சநாடையர்.

(ச)

ஆங்கவனகரியெய்திமற்றின்றே யைவருமணியுருக்கரத் து
தீங்கறவுரைவதல்ல துவேரோசேர்விடமிலதெனச்செப்பத்
தேங்கியவருளுக்கிருப்பிடமானசிந்தையா ன்சிந்தையா றுணிந்து
பாங்குறையாசாயாரையுந்தத்தம்பதிகளேசெல்கெனப்பகர்ந்தான்.

(ரு)

முனிவராயுள்ள தபோவனத்தவரைமுடியுறத்தனித்தனிவணங்கிக்
கனிவுறுமன்பாலென் றுநா னும்மைக்காண்பதென்றவாரமணங்களிப்ப
வினியனவுரைகள்பயிற்றியாவரையுமேகுவித்திறறைநாளிரவிற்
றினகரனெழுமுன்செல்வம்ச்செல்வந்திகழ்தருநகர்க்கெனச்செப்பார்.

(க)

* வழங்குவதியாவரும் வேள்வி என்றும் பாடம்.

† தபோதனத்தவரை என்றும் பாடம்.

கல்கெழுது ம்புஞ்சாலங்கியுங்கடி கமழ்முல்லைப்பறவு
மல்குநீர்ப்பண்ணைமருதமுங்கடந்தவன்னியிற்சிறந்தமாமயிலும்
வில்கெழுதடக்கையினோளுநந்தா னும்விராட்கோன் பனிக்குடை சீழ்விந்
பல்குலமாக்கள்வாழ்வுகூர்வளநாடடைந்தனன்பண்டவர்தலைவன்.

(எ)

தராதலமுழுது முடையகோமகனுந்தம்பியர்.நால்வருந்திருவு
மிராவீடைவிரைவினாறிடைக்கடந்தோரெண்ணமுயிருக்கையும்வாய்ப்பக்
காமுலவருபைந்தடமும்வண்காவுங்கனகவான்புரிசையுஞ்சூழ்ந்த
விராடன்மாதகரியெல்லையுக்கொருபான்மயானபூமியினிடையிரவா.

(அ)

யாமளமறையால்யாவரும்பணிவானெழுவுகைத்தாயரிலொருத்தி
சாமளவடிவோடநந்நர்*வாழ்வாள்சங்குதண்டங்கையிற்றரிப்பான்
கோமளவல்லிக்கொடியிகரளிகோயிலின்முன்னரோர்வண்ணி
நாமளவீடுதற்காரியபல்கிளையானலம்பெறுபாதவநண்ணு.

(க)

தத்தம்படையுங்கவசமுமனைத்தாந்தனித்தனியைவருந்தரித்த
மெய்த்திறலுடையயாவுமத்தருவின்கோடாததொளித்தொருவிகால்
வைத்தனராகியாவருமுணராவகையருமறைகளும்பயிற்றி
முத்தலைவடிவேற்காளியைவணங்கிமுன்னினொப்புரிதொழின்முற்றும்.

(க0)

தம்பியர்வணங்கித்தனதுதாளிணையிற்றங்கவோர்தாபதவடிவு
மும்பரும்விப்பக்கங்களைன்றுகாக்குமொருநிநாமமுந்தரித்து
வெம்பரிதியிலுஞ்செம்மைகூர்வடிவம்பெண்புரிநாலெண்ணங்க
வைவல்லன்மேழ்ச்சென்றுகண்டிவைத்தடித்தொழுவாசுமுறைத்தான்.

(கக)

பாரையநீவிரெங்குகின்றிவண்மற்றெழுந்தருளியெனவன்னவப்
பாரையாளுடையவுத்திதரன்பாங்காப்பயின்றன்னவன்பொருவனத்திற்
சேருநாளுடன்போய்த்திரிந்தனனன்பாற்செல்பகல்வைகுமாடுவண்ணி
வீரவார்குலாய்வந்தனனென்றுசேவையிபாற்கேள்வியன்மிக்கோன்.

(கஉ)

மன்முனிமொழிந்தவாய்மைகேட்டந்தமனுக்குலமன்னனாகித்திந்து
தன்மனநெகிழ்ந்தநெகிழ்ச்சியுமுணர்வுந்தகைமைபுழுவகையிற்றேன்பு
வென்மனாவியினின்றெய்தியபயன்யானேழெழுதியப்பிணம்புரிந்த
நன்மையின்வினாவேவேண்டொளர்நெண்ணுதொனநனிகின்றான்.

(கங)

தண்டிதுக்கொருவன்புயவலிக்கொருவன்றனுவிதுக்கொருவனென்றுகாக்குந்
திண்டிற்பவனகுமாறுஞ்சின்னஞ்சென்றபிண்டெள்ளமுதலைய
வுண்டியைக்குறித்துக்கற்றதன்கலவிபுரிமையைக்குறித்ததெதொழிந்து
மண்டலத்தரசேயொருவன்பாண்விமன்மடையென்றரசவைவந்தான்.

(கச)

வந்துதன்மம்முன்மலாடிமுன்னிமலர்க்கையான்முடியின்மேல்வணங்கி
யைந்துபலவகையிற்றுகிற்கும்வெவ்வேறுசுவையமாறுமாதையப்பென்
வெந்திறன்மல்லும்புரிதொழிலுடையேன்வருதுடைப்பலாயனென்பே
ரிந்திரனுலகுதன்னிலுமெண்ணிலென்றொழிந்தகெதிரிலென்பென்றுன்.

(கரு)

என்றபோதவனைவிராடனுமகிழ்வுற்றிருகையுஞ்சென்னிமேலிருத்திப்
பொன்றிகழ்மணிப்பூண்மென் றுகில்பலவும்புரவிபோதகங்களுமவழங்கி
யின் றுதொட்டெடக்கூ*மைம்பெருஞ்சுற்றத்தொருவனையென்றிதொழிற்சு
நின்றவரெவர்க்குந்தலைவனுமுரிமைகிலைபெறவழங்கினம்மாதோ. (௧௬)

நீடியசிலைக்கைத்தேவர்கோன்மதலைசிருத்தநல்லரங்குகின் முன்னுள்
வாடியமருங்குற்பீணத்தபூண்கொங்கைவாட்டங்கண்கள்வார்குழைமே
லோடியவதனத் துருப்பசிபணியாலுறுவதற்கோரியாண்டமைந்த
பேடியின்வடிவந்தரித்தனனுண்மைக்கிமையவரெவரினுப்பெரியோன். (௧௭)

வாயுயின்மதலைசென் றுகண்டதற்பின்மற்றைநரளொற்றைவெண்கவிகைச்
சேயொளிமகுடச்சென்னியானிருந்தபோவையிப்புறச்சென்று
துயவெண்புரி தூன்முனிதிருக்கழலிலொருபுடைதோய்தரத்தலைசாய்த்
தேயவெஞ்சிலைக்கையருச்சுன்னகோயிலிருப்பதோபேடிநானென்றான். (௧௮)

நாதமுமியனுமேதகுநடனானவிறருமாங்கினுக்குரியேன்
பேதையாதமக்குநடம்பயிற் றுவிப்பேன்பெயர்பிருகந்நளையென்ப
வாழிபின்னசெல்லமாநகரிலிருப்பதற்கெண்ணிவந்தடைந்தேன்
வேதமுமுலகுமுள்ளநாளளவும்கிளங்குகநிம்மாபென்றான். (௧௯)

வித்தகனெனவெக்கலைகளும்பயிற்றவிராடனும்பேடிதன்மொழிகேட்
டித்திறமுடையார்வேலைசுழல்கினிலையென்றினிதூரைத்தருளி
யத்தகவுடையான்மகிழ்வுறக்கலனுமடைபுமவேன்கிவவழங்கி
யுத்தரைதனக்குப்பாங்கிலையென்றவகுரியதன்மகளுழங்கித்தான். (௨௦)

பின்னருஞ்சின்னாகன்றபின்குலன்போழுகினுக்குவேளையான்
மின்னுடைவடிவேல்வேந்தர்கோன்விராடன்வெம்பரியேறுமுன்றலின்வாய்
மன்னியதொழில்கூர்கம்பியுங்கயிறுமத்திகைகபுடன்காத்தேந்தி
யுன்னயமுதலாம்புரவிநூலறிவோனுளசிகழ்தருக்கொடுசென்றான். (௨௧)

சென்றவன்றன்மேற்புரவிமேலிருந்தோன்செழுந்தடங்கண்மலர்பரப்பி
வன்றொழிப்புரவிவான்றொழிற் குரியோயெவ்வயினின் றுவந்தனைநீ
யென்றனுமவனுமியம்பினன்னிசயத்தினைபவனகுலனென்றெல்லாக்
குன்றினுந்தன்பேரொழுதினோனவன்றன்கொற்றம்பார்க்குறுதற்குரியார். (௨௨)

மற்றவன்றனதுவாசிமந்தரைக்குத்தலைவராய்வாழமாக்ககனிலையா
னுற்றவனொருவன்வாம்பரிவடிவுமுறைதருசுழிகளுமொரியும்
பற்றியசிறனுங்கந்தமுங்குறுபல்வகைக்கடிகளும்பிறந்த
சொற்றகுசிலனுமாபுடிமுணர்வேன்றுயருறுசெணிகளுந்தவிர்ப்பேன். (௨௩)

மண்டலம்வீதிக்கோணமேழுதலாம்வாசிகளுந்தொழில்வல்லேன்
றிண்டிறற்றடந்தோர்பூண்பதற்குரியசெயலுடைப்பரிகளுந்தரிவேன்
வண்டியிரலங்கன்மாலையாப்பாண்மைமந்தர்போய்வனம்புகுந்ததற்பி
னுண்டியுமிழந்தேனுறுதியுமிழந்தேனுண்டுகழுகேட்டுவந்தற்றேன். (௨௪)

என்னவப்பாவி*யேற்றுநாயகன்வந்தியம்பியவின்மொழிகேட்டு
மன்னவர்க்கெல்லாமொதுங்குநீணிழலாய்வயங்குமாமதிக்குடைமன்னன்
முன்னவர்க்குள்ளவரிசைகளையாவும்மட்டங்காகவேவழங்கி
யந்நகர்த்துநகரம்வையனைத்தினுக்குமதிபதியெனுப்பதற்கொடுத்தான். (௨௫)

கிளைபிடுபாவிபுரந்திடுந்தாமக்கார்தியம்பெயர்ப்புனைநதுலற்
கிளையவனந்தகோபன்மைந்தனைப்போய்ப்பெயர்தம்மோலமதெய்தித்
துளைபிடுகுழையிலொருகுழையணிந்துதோளிலோர்தொடித்தடிதழுவி
விளைபுகழ்விராடன்வேத்தவையதனைவேறொருநாளையினைடைந்தான். (௨௬)

ஆர்கோனீயென்னவன்மகனுடனொரசனத்திருந்தபூபதியைச்
சீருறவேறோர்விரகினுல்வணங்கிச்செப்பினன்னசாதேவன்
பார்கொளநினைந்துசுயோதனைவிடுப்பப்படர்வனம்புகுந்தபாண்டலரிற்
றார்கொள்வேலியோன்றனதுசோபாலன்றந்திரிபாலன்யானென்றான். (௨௭)

ஆங்கவனின்வாறுரைத்தலுமவனையருகுறவருகெனவழைத்துப்
பாங்குறத்தக்கவழக்கமுட்வழங்கிப்பல்வகைகொகளுநீயே
யீங்குமப்படியேபுத்தியென்முறைத்தானிவனுமவவரசனேவலிஐம்
யிங்குறக்கைகொண்டவ்வவர்க்கெல்லாந்தகைபெறுஞ்செம்மலாயினான். (௨௮)

வேறு.

ஓமமகவாழலிஐநிருவுயிர்க்கு
மாமயிறொளபதியுட்வண்ணமகவாகித்
தேமறவுதாழ்முடிவிராடனிருதோவ்சேர்
கோமகனைநாடியவன்மோயிவெடைபுக்கான். (௨௯)

மதுமலரின்வாழ்திருவுமவந்துதொழவுரியா
னொதுமலரின்ளாகியொருதுண்ணிடைநடந்தான்
பதுமவிழியாயெனதுமவாய்வவர்பான்போன்
மதுமொழியாளழைமின்வாணுதலையென்றான். (௩௦)

வந்தவளிருந்தவன்மருங்கினையும்வேலை
யந்தனுபசாழ்முடனருகுறவிருத்திச்
சந்தொடகில்பூண்டைகடவுடன்வழங்கி
யெந்தகரிருரைமின்யாழ்நரைவென்றான். (௩௧)

தான்விரதமாய்புரிசுருளிபொருகுதார்
கான்விரதமாகவுரைகவலர்க்கோயின்
மான்விரதநோக்கியார்மருங்குறவிருந்தேன்
யான்விரதசாரணியெனும்பெயரினானே. (௩௨)

பூசுவனசுற்றுவனபூண்பனமுடிப்ப
தேசொடுவனப்புநனிதிசுபூம்வகையணிவேன
வாசவனாடொத்தமனுருவாசன்மனை
யேசறயுனக்கெலுவையாசுவதெனெண்ணம். (௩௩)

எந்தைமனையிற் பபிஷிளம்பருவநாளிற்
கந்தருவர்காவல்புரிசுற்புடையாளானே
னிந்து துதலாய்மணிதர்யார்முகமுநோக்கேன்
வந்தனனின்மாளிகையின்வையெனவையென்றான்.

(௩௪)

வண்ணமகள் கூறியவைமகிழ்வினோடுகேட்டுத்
துண்ணொனவென இயினன்சுதேட்டினைவிரும்பி
விண்ணவர்கள்பாவையரின்மேவுதியெனக்குக்
கண்ணிணையுரீபுனதுகாவலெனதுயிரும்.

(௩௫)

அன்னையெனுமாறுநெறியானமுறைகூறி
யென்னருகிருத்தியெனவெரியின்வருமின்னு
மின்னையநண்ணிடைவிராடபதிதேவிக்
கெந்நலமுநாடொலுமியற்றினனிநுந்தான்.

(௩௬)

மைவருதடங்கண்மடமாணுமதிமரபோர
ரைவருமறைந்தனர்களாயுறையுநாளின்
மெய்வருவழாமொழிவிராடபதிதிருநா
டுய்வருபெருந்திருவொடொங்கியதையன்றே.

(௩௭)

சுருக்களவனூரினிடையுருநிலனோடொப்புற்
றிருக்கும்வழிமாமழையுமவ்வின்னவழிஞ்சித்
தருக்கினுடையானேமுதறனைகளும்விஞ்சிச்
செருக்குமுடன்விஞ்சியதுசெப்பவரிதம்மா.

(௩௮)

நாடுகரந்துறைசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ககக௭.

மற்போர்ச்சருக்கம்.

அல்லிணுக்கிந்துவென்னவாங்கவருறையுநாளில்
வில்லிணுக்கிராமென்னவெனவிணுக்கிரையோனென்னச்
சொல்லிணுக்குத்தேதாய்கைத்தொன்முனிரென்னவன்போர்
மல்லிணுக்கொருவன்யானேவாசவென்னுவந்தான்.

(௩௯)

அண்டமாமுகடோடொத்தசென்னியனவனிமுற்றுங்
கொண்டமாமேருவொத்தருங்குமக்கடத்தோளான்
சண்டமாருத்ததோடொத்தவலியினன்றத்தியெட்டின்
கண்டமார்முகத்தினிண்டகையெனத்திரண்டகாலான்.

(௪௦)

ஆயிரமல்லர் தன்னையணிசிமுலென்னச்சுழப்
பாயிரம்புரவித்திண்டேர்மிசைவரும்பரிதபோல
மாயிருளாலந்தன்னிம்மற்றிவற்கெதிரின்றென்னச்
சேயிருந்தடக்கைவேந்தன் றிருந்தவையதனைச்சேர்ந்தான்.

(௩)

மன்னையவணங்கிசின் றுவலியுடைமல்லின்போருக்
கென்னலதில்லைபிந்தவெழுக்கடல்வட்டத்தென் றான்
கொன்னவில்வேலினுங்கொடுப்பனகொடுத்துமுன்னந்
தன் னுழைவையகும்லல்தங்களைநோக்கினேனே.

(௪)

அந்தமற்றொழிவின்க்கோரநேகர்நீட்சனியொப்பார்
வந்தமற்றலைவன் றன்னையருகிரீயெம்மொடென்று
முந்தமற்கலைநூல்சொன்னமுறைமையினரசன்காணச்
சந்தமற்சமாஞ்செய்தார் தனித்தனியொருவராக.

(௫)

தத்தியுந்தோளுந்தோளுந்தாக்கியுஞ்சென்னிகொண்டு
மொத்தியுட்பற்பல்சாரிமுடிகியும்விரக்கையற்
குத்தியுங்காலங்காலங்கோத்துமற்குறுதோன்ற
வொத்தியும்பாறையென்னவா னுடனுங்களச்சேர்ந்தும்.

(௬)

ஓரொருமல்லலாகவொருதனிமல்லன் றன்னோ
டாராமருடற்றிமல்லலானவருமழிந்தபின்னர்
விரரில்வீரானவென்றிலேவல்லரடன்மெச்சித்
தேரின்மேல்வந்தமல்லன் றனக்கெலாச்சிறப்புஞ்செய்தான்.

(௭)

அன்றுபோய்மற்றைநாளினரசனோடறத்தின்மைந்தன்
வென்றமாமல்லன் றன்னையெல்லுதற்குரியமல்ல
னின் றுநின்மடையர்தம்மிற்பலாயனனென்போன்றன்ன
யன்றிலேயென்றானரசனுமழைமென்றான்.

(௮)

பைம்பொன்மாமேருவெற்பின்பாரையைச்சோதிநேமி
விம்பமாய்வளைந்ததென்னவிளங்குபொற்கச்சைச்சித்தித்
தம்பமாமென்னத்தக்கதண்டொடுதாணிவிழா
வும்பாரமுதமுண்டவரவினான்வினாவினவந்தான்.

(௯)

கதையுடைக்கானாவந்துகடுத்திநன்மல்லன் றன்னோ
டுதயமோடத்தமென்னுமோங்கலோரின்கிசேர்த்து
னதைவுறப்பொருவதேபோற்றோள்புடைத்துருமினர்த்துப்
பதயுகத்தாலுந்தத்தம்பாணிகளாலுஞ்சேர்ந்தார்.

(௧௦)

உதைத்தனர்விசுவன்போடுங்கொடுகாங்கொற்றிப்
புதைத்தனர்விரல்கண்மெய்யிற்புருவமுழுக்குமவாயுஞ்
சிறைத்தனர்புயங்கொன்னுஞ்சிலம்புகடாக்கத்தாக்கப்
புதைத்தனரோடியோடிப்பற்றினர்மீளினர்.

(௧௧)

கற்றனகாயமெல்லாங்குண்டுகண் களிக்கக்காட்டி.
யுற்றனர்நின்றபோதி லுனையின்புதல்வனாரு
மற்றவன்மருங்குபற்றவன்கரமிடறுபற்றச்
செற்றனனிடும்பன்றன்னேச்செற்றவெங்கொற்றத்தோளான்.

(௧௨)

தோர்மிசைவந்தமல்லன்சிறைதந்தபேருறுப்பினோடும்
பார்மிசைகிடக்களின் றுபண்ணெப்பயங்கொட்டியார் த்தான்
சீர்மிகுமல்லன்றன்னேச்சிறப்புறத்தமுலியெல்லாப்
போர்முகங்களுக்குள்ளேப்போல்பவரில்லையென்றான்.

(௧௩)

* மன்னவர்களிக்கத்தக்கவரிசைகளைத்துநல்கி
முன்னவனாகவகுமுனிமனங்களுக்குமாறு
தன்னருகணுகவைத்துத்தலத்தெனிலியேந்த
ளின்னமுதலோற்கென்றானியற்றிறல்விராடன்றானே.

(௧௪)

மற்போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨0௧௧.

கீசகன்வதைச்சருக்கம்.

அன்னநாளினின்மன்னவன்றேவியாமன்னமென்னடையார்முதன்னசொற்
சொன்னசாய்த்சுதேட்டிணைதன்றிருத்துணைவாநூற்றொருநால்வரிற்றேற்றமு
மன்னுமாண்மைபுந்தேசஞ்சிறந்துளான்வருதினிக்ருத்தலைவன்முற்றேன்றிய
கன்னல்வேளையோன்றன் றுணைவியைக்காணவந்தன்னகாண்டருமேனியான்.

(௧)

தம்பியப்பெருந்தையலைநூபுரத்தாளின்விழ்ந்துதகவுடன்மீடலு
மம்பாத்தவர்கற்பக்காநிகரந்தவந்தப்புரத்தகன்காவிலில்
வெம்புகர்க்களிறைவாந்தந்தேவியாம்விரதசாரணிமென்மலர்கொய்தினங்
கொம்பொடொத்திடைசோரப்பணைத்தபொற்கொங்கையாளிவன்முன்னர்க்குறுகினான்.

இயற்கையானகவினுடைப்பாவையையிறைவன்றேவிக்கியோவன்கண்டான்
செயற்கையால்லங்கண்டிலன்யார்கொவித்தெரிவையென்றுதன்சிற்தையினோக்கினான்
மயற்கையாலழிந்தானைம்புலன்களும்வழக்கொழிந்தாமுகுமருண்டானினைக்
கயற்கையானக்கயற்றடங்கண்ணியைக்கண்டகாட்சியிற்காமுகனாகியே.

(௩)

இந்திரன்னகர்ப்பாவைகொலோமடலேந்துபங்கயத்தேவிகொலோவியற்
சந்தமாருந்தவரைத்தையலோதாரணிக்குள்வருந்தனித்தேய்வமோ
முந்தராவுறைபாதலந்தன்னில்வாழ்மோகினிக்குயிலோமுரல்கின்றிடு
முந்துரீரமங்கைகொலோவெழிலோவியத்தொளியோவெனவுன்னினான்.

(௪)

அருகுநின்மமகளிரைமற்றிவளார்கொலென்னவறியான்வினவினான்
வரிநெடுங்கண்மகளிருமாதாரவண்ணமாமகளைன்றன்மையலா
லுருகுநின்றவக்காணையுநாண்முற்றொடுக்கின்றவயுர்தவப்பாவை
நிருபதங்களிலிழந்தனதாவிரியென்றுமீளவுமெத்தனைகறினான்.

(௫)

* மன்னவர்க்களிக்க என்றும் பாடம்.

† என்னுந்நின்றவளியனகறினான் என்றும் பாடம்.

கூறுகின்றமொழிகளுக்குத் தாங்கொடாதுகின்றதொர்கொம்பரின்வாய்ப்பைந்
தேறுகின்றபழிகளும்பாவமுயிம்மைதானுமறுமையும்பார்த்தலை
மாறுகின்றிலைசொல்லத்தகாதபுன்மாற்றமின்னமுமன் னுயிர்பாவும்வந்
தாறுகின்றகுடைசிழல்வேந்தனுக்கழிவுசெப்தயறிவிவிபோலுநீ. (௬)

மாரசாயகத்தாலுயிர்மானினும்வசையிலாதமாயின்வந்தோர்பிறர்
தாரமானவாத்மமுக்கம்பார்ப்போதக்கவர்க்குத்தகவிவையேகொலாந்
சோரனாதலிற்சொற்றயினித்தவிர்சரேசரைவாதக்காவலென்றோனினை
விரபோவென்னருகுறிலாவிபோம்விழித்திமைக்குமுன்னென்றுள்ளாம்பினான். (௭)

பேதையிப்படிக்கூறுவுங்காதனைய்பெருகுசிறதைபன்பின்னையுமுன்புறு
வாதத்தனதாருயிர்போகினுமமையுமென்றவாம்புய்ச்சிறுடி
மீதுநெற்றிபடத்தொழுதான்வடிவேற்கணனும்வெருன்னினைவினிற்
நூதுளங்கனிவாய்முத்தவாணகைச்சுதேடினைப்பெயராளுதைத்துன்னினான். (௮)

நடுங்குமெய்யினன்பேதுறுநெஞ்சினனானுரீமைபனாவினுனீரிலா
தொடுங்குமென்மைபடன்மையினுறபுனலுஞ்நகண்ணினனோஷியம்போன் னுளாள்
கடுங்கண்யானைப்பிடரிருந்திநிலங்காக்கும்வெண்குடைக்காவலன்றேறவிகே
டொடுங்குழற்கழலானின் னுனைவென்றசுட்டியாயிரஞ்சொல்லல்செல்லினான். (௯)

விரதசாரணியென்பதுந்தேவரன்மெப்புாக்கும்விரதமுமிங்குனக்
கிரதமாகவாமனைக்கெய்துமுனியம்பினென்னையாவருமிச்சிபார்
சுரதாமடுமகளிரைத்தேடினென்னையவன்வேட்கையுஞ்சோகமுமாற்றிநி
சுரதமாகனையாதொழிநெறிதப்பிலோருயிர்தப்புகென்றேறினான். (௧௦)

கேசயங்களைனுமெழிற்சாயலாங்கொந்தவாசகக்கேட்டிடியேறு
நாகமென்னநடுங்கியப்பூங்கொடிநயநீதுடைத்துற்றதுநன்றென
வேகமுற்றமனத்தொடுதம்பியைபிகமுனிந்துதன்விடனுகாவக
பேகுசென்றனென்றலுஞ்சோகமோடேகினுளம்பாவமென்றெண்ணலான். (௧௧)

சென்றுதன்மனைபுக்கபின்மன்மதன்செருநீடுஞ்நகிசிற்தையனுப்பல்
மன்றன்மெல்லனைவிழும்வெம்பலைபால்வகுத்ததேதாவிம்மலானைநானெனுந்
தென்றறன்னையுந்தியெனுந்நிகனைத்தினகான்கொலென்றேங்குஞ்செயல்பிற்
*தன்நவன்குருங்குக்குவிற்பட்டபாடவனைபல்லதையாப்பிவொர்க்கோ. (௧௨)

பாவிதன்மனைச்சேடியானவர்பலருமவந்துபடியுடைமன்னவன்
பேவிதன்னைவணங்கியக்காமுகன்சிற்தைநொயுஞ்செயலுப்புதன்றெழிற்
காவியங்கண்ணவனோத்தனதுகண்காணிநுந்தனியுங்கடுங்காநலு
மாவியும்பெறுமெய்யனுகானினதானையென்றனார்தாமாற்றுவார். (௧௩)

பாசுகாரிகளாமெம்புலன்களும்பரிவுகூர்ப்பரிந்துயர்ந்தோர்புகல்
வாசுகாதிகள்கற்றுந்தெளிந்தலைமதனவேதத்தின்மாரக்கமும்பார்த்தலை
நாசகாலம்வரும்பொழுதானமைபுளுனமுக்கெகிமோநுந்தோர்முடிக்க
சேகாவென்றமுதனாமொழிகேட்டோபதக்கினிகர்க்கென்சொலான். (௧௪)

ஆகுலத்தொடுநெஞ்சந்தார்ந்து தன்னருகினின் றவருந்ததியேசிகர்
மீகுலக்கொடிதன்னிருதாண்மிசைவீழ்ந்து நின்ன விழியருளின் டெனிற்
கோகுலத்திலுயர்ந்தவென்கா தலன்கேஹூரீதியுந் குன்றுவென துரை
ரீகுலைக்கலனைத் துமின்றேகெடுநேரிழாயி துநெஞ்சுறக்கேட்டியால்.

(௧௫)

இனையுதலினென்னினையோன்மனத்தெண்ணின் றியிகன்மதனம்பினை
லனையுமேனியுனுகின்மெய்நலமா தரித்தின் றடாதுசெய்நீர்மையால்
வீனையுமேகொடுவெம்பழிபிப்பழிவினாவுறாமல்விரகினக்காதனையு
கனையுமாறெண்ணினுங்கவனுவிடங்காத் துநின்பெருங்கற்பையுங்காக்குமால்.

(௧௬)

என்னுனுகன்மனன்யானென்றுநீமறந்தென துவாய்மையெதிர்கொண்டினையவ
னன்னுமில்லிடைச்சென்றிந்தநாண்மலர்நதற்கொண்மாலையநல்க்கினமீளுவாய்
கண்ணினின்னுருக்கானி னுமற்றவன் கன்னமின்புறக்கட்டுரைகேட்பினும்
வண்ணமாமகளையுயிர்திருநீவாழியேகவருகெனவாழ்த்தினான்.

(௧௭)

மொழியலாதமொழியைச்சுதேட்டிணைமொழிந்தபோதுமுதுக்குரைவுள்ளவப்
பழியிலாமொழிப்பாவைவெம்பாதகம்பகர்தியென்னவெறுதொழிபாவை
யழிவிலாதபெருங்குளேக்கல்லல்கூழிவுவந்ததறிந்திலையென்றுதன்
ளழிகளாரஞ்சொரியக்கொடுத்தபூவேரிமாலேகொண்டேகிண்பின்னனான்.

(௧௮)

ஆண்மெவந்ததுருபதன்மாமகனடைந்தநாட்டொட்டமரொரைவரை
திண்டலன்றியொருவருமென்னமெய்திண்டுவாரிலையென்றென்றுசெப்பபு
ரீண்டசெங்கைத்தரண்பன்காதலினைவிவாமென்றியுற்றதம்பிபான்
மீண்டுமெவ்மழியேகென்றுசாப்பதெனினியையாவர்விலக்கவல்லார்களே.

(௧௯)

*வேறு

மாதவள்கீசகன்மனையிலேவற
போதகலவுமவன்புலம்பல்போகவும்
பாதமிவ்வன்றிறற்பாகனூர்ந்ததே
ராதபனுதயவெற்பனுகினுனரோ.

(௨௦)

தருக்கியகாமுகன்றகாதுசொல்லவே
யுருக்கிளர்சாயலோடுளமழிந்துபோய்
முருக்கிதழுவல்லிதன்முளரிச்செங்கையா
லருக்கையினைஞ்சுளாழிவில்கற்பினான்.

(௨௧)

அரங்கமோரமுடன்சோதிகுடர்மணிக்
கரங்கனாராயிரங்கவினத்தோன்றியுய்
வரங்கொள்வேனின்னையான்மரபுபொன் றுமென்
றிரங்குறுமென்னகத்திடரைநீக்குவாய்.

(௨௨)

என்றுகொண்டென்றினைப்பணிந்துமன்றலாற்
கன்றியகிசகக்கலகன்முன்புபோய்
மன்றலந்தொடையலுமவழங்குமெய்வெரீஇ
நின்றனளானிலைநின்றகற்பினான்.

(௨௩)

காமருகுளிரிபைங்கதவிமெல்லடை
தாமரைவளையம்வண்டா தருமல
ராமுறையனைத் துமெல்லமனிமேல்விநித்
தீமவல்லெரியின்மேலென்னவைகனான்.

(௨௪)

சார்தொடுதன்பனிநீருந்தாமமு
மேந்தியகரத்தினரேழைமார்பல்
காந்தியகன்னமிசைகாட்டுநெய்யென
வேந்தனதுடலகம்வெதும்பவீசினார்.

(௨௫)

நாக்கியகாமநோய்தழைக்கவன்புற
நொக்கியதிசையெலாங்காணுநோக்கினான்
பாக்கியநெஞ்சுறப்பலித்ததென்னவே
நீக்கியமடந்தைமுனிற்றல்கண்ணோன்.

(௨௬)

வந்தனளென் னுடைமாதவப்பயன்
வந்தனளென் னுடைவழிபடுந்தெய்வம்
வந்தனளென் னுடையாவிவாழ்வுற
வந்தனளென் னுடைவண்ணாமங்கையே.

(௨௭)

வருகநீயருகுறமதுவாசுகந்
தருகநீயிருசெவீதழைக்கவுள்ளின்
றுருகநீதழுவுகவுடலந்தேழுறப்
பருகநீவழங்குகபவளவாபென.

(௨௮)

கிடந்தவனெழுந்தொருகேவந்துற
மடந்தையைத்தழுவுவான்வந்துசார்தலும்
வீடந்திகழ்விழியினுளோடவேட்கைபாற்
முடர்ந்தனனறிவிலாச்சோரன்றுனுமே.

(௨௯)

ஒடியமடக்கொடியுலகுசாவலன்
சூடியமணிமுடிஞ்சுலங்குகோயிலின்
வாடியகொடியெனவந்துவீழ்ந்தன
வாடியவேத்தவைநிருபர்காவே.

(௩௦)

தொழுந்தகைமனுகுலத்தோன்றல்கண்ணைநீர்
வீழுந்தழுதெரிவையைவேட்கைநோயினு
லழுந்தியகா முகனச்சமின்றியே
செழுந்துணைக்கைத்தலந்தீண்டவுன்னினான்.

(௩௧)

உன் னுமவ்வளவையினுருளையென்னுடைப்
பொன்னெடுந்தோவன்புகலம்ற்றொரு
வன்னெடுங்கிங்கரன்னுறைமாருத
மென்னவந்தடுத்தயலெடுத்துவீசினான்.

(௩௨)

கண்டனனிநுத்தமண்காவல்வேந்தனு
மெண்டகுநெறிமுறையிடறகிசுகன்
றிண்டிறல்வலிமையுஞ்செயலுஞ்சிந்தையிற்
கொண்டொருவாய்மையுங்கூறவஞ்சினான்.

(௩௩)

அடுதொழிற்பலாயனனமுதமின்னையுங்
கடுமையீற்றின்றொடர்காளைதன்னையும்
படருறக்கண்டுதன்பாங்குரிநின்றதோர்
விடலியைப்பிடுங்குவான்வெகுண்டுநோக்கினான்.

(௩௪)

கனரிட்டனதெண்ணமக்கங்குகைய
முனித்தகையுணர்ந்தவன்முதத்தைநோக்கியித்
தனிப்பெருமாமாந்தழல்கொளுத்திடா
துனக்கடுமிந்தனமன்றென்றேதினான்.

(௩௫)

சீரியகங்கனன்றுரைத்தசெம்மொழி
பாரியதாமெனப்பலாயனன்கொளா
யீரியமகத்துளேதிறுத்துமவேலையிற்
கூரியவிழியினாழுதுகூறுவான்.

(௩௬)

தீண்டுதறகாகெனச்செம்மையொன்றிலான்
வேண்டியசெய்வதுவேத்துநீதியோ
வாண்டகையிதற்குரீயல்லவாமென
விண்டொருமொழிகொடாதிருப்பதென்கொலோ.

(௩௭)

அன்புடைத்தேன்தன்னருகுதோழியாய்
நின்பெருங்கோயிலினீடுவைக்கின
னென்பெருவினையினுலின்றுன்மைந்துனன்
றன்புயவலியினற்றழுவவுன்னினான்.

(௩௮)

பெருந்தகையன்றிதுபேசலன்றிநீ
யிருந்தனையுனக்கரசெங்நன்செய்வது
வருந்தினர்வருத்தரிமாற்றலாமெனி
லருந்திறலரசின்னானைபொன்னுமே.

(௩௯)

எனவிவள்புலம்பிமெய்யேய்த்தழிபுங்
கனதனனைத்திடுங்கண்ணினீருமாய்
மனயிகமறுகிடமன்னன்றேவிபா
லினைவுடனெய்திவிழ்ந்தேங்கிவிம்மினான்.

(௪௦)

பூதலமான்மையாற்புரக்குமன்னவர்
தீதொழில்புரிஞரைத்தெண்டியாரொளி
ன்தியுஞ்செய்வமுதிலெபெறுங்கொலோ
வேதிலர்தமரெனவிண்டுபார்ப்போ.

(௪௧)

யாருமில்லாருத்திசின்னிலிவ்வகினு
லார்வமுற்றவள்வபின்னபுகர்வது
யீரமோதருமமோவிரும்பமோவிவை
பூரியாலாதவர்புரிதல்போதுமோ.

(சஉ)

கீசகனாயி னுங்கேடுசெய்தன
னாசைநோய்மன்பதையனைத்தினிக் குமுண்
டேசினுநின்னக்குமென்நிருந்தவேந்தொடும்
வாசகம்பலசொனும்மறைவலா னுமே.

(சங)

முன் னுமமுனிவரன்மொழிந்தவாய்ப்பையு
மின்னலோடமுதவளிசைத்தவாய்ப்பையுங்
கன்னமுடுதச்சுடக்கருத்தழிந்துபோய்
மன்ன னுந்தன்றிருமனைபிலையினுன்.

(சச)

கண்ணெருப்பெழவிருகைந்நெருப்பெழ
வுண்ணெருப்பெழத்தனதுடனெருப்பெழ
மண்ணெருப்பெழவருமடையிலையினுன்
நின்னெருப்பி னுமிஞ்சினங்கொள்வீமனே.

(சஈ)

வேறு.

பன்னிருவரி னுநாடொறுங்குகபருப்பதம்வலம்வருந்தேரோன்
மின்னிக்முந்நுங்குல்கிரதசாராரிபால்வினாவுடையுமது னார்த்
தன்னெருமபிற்றோன்நிலைவெறுத்துத்தாப்பெருந்தேர்குடபொருப்பின்
சென்னியினுருளவுருட்டிபத்திசையுஞ்சுவப்புறத்தா னுமெய்சுவந்தான்.

(சஉ)

குந்திதன்புதல்வரைவருஞ்சோகமுநூர்ந்திவ்ந்தயமுங்கொதித்தார்
வெந்திநல்வடிவேல்விராடனுந்தனதுவேத்தபல்பொன்றன்வெறுத்தான்
செந்திருவனைபசுதேட்டிணையென் னுந்தெரிவையுந்தெருமா னுழந்தா
நந்தமாநகரிலனைவருகைந்தாராகொலோவாகுலமுறுதார்.

(சஎ)

அனைவருந் தயின்றுகங்குலும்பா னுளானபின் முதகண்ணீரோ
டினைவருதையல்கண்கணீர்நல்ககிணைமகன்மடைப்பனியெய்தி
நினைவருசெற்றமுடித்திடவல்லாரீயல்தில்லைபிச்சுக்குற
கனைவருகழலாய்புரிவதியாதென் னுள்காநாயுங்குணன்நிறைசொல்லான்.

(சஐ)

பொறையெனப்படுவதாடவர் தமக்குப்பூணெனப்புகலி னும்பொருந்தார்
முறையறப்புநிந்தாலக்கணத்தவர் தம்முடித்தலைது ணிப்பதேமுழுப்பூ
ணறைமலர்க்குமுலார் தமக்குமெய்க்காரணமேகலஞ்செய்ப்புணைநி னு
நிறையுடைப்பெரும்பூணமரிவாய்ப்புணைகிழ்வுறுகிழ்ச்சியேயன்றோ.

(சஊ)

அரசவைப்புறத்திற்சொபலன்ருதிலழிந்தநாளினுமெமையடக்கி
முரசவெங்கொடியோனறேசழித்தன னுலின்றுமம்முறைமையெழிந்தான்
புரசைலெங்களிற்றின்மத்தகம்பிளக்கும்பொருகிர்மடங்கல்போலின்னே
துரிசுறப்பொருதுகீசகனுடலர் துணிப்பன்யான் னுனைவரோடென்றான்.

(சூ)

மருத்தின்மாமதலைவார்த்தைகேட்டந்தமருச்சகன்மடக்கொடியிரைப்பா
ஞரைத்தநாளொல்லாஞ்சில்பகலொழியவொழிந்தனவொழிவினாவரவோ
யருத்தியோடொருவரறிவுருவண்ணமிருந்தசீரழிவுறுமென்னுங்
கருத்துகின்றம்முற்குண்மையிற்றித்தான்காலமுந்தேயமுமுணர்வான்.

(ருக)

பாரும்வெஞ்சிறுக்கலுமுன்முன்பட்டபாந்தன்போந்த்செகன்பதைப்பக்
காயுமதிந்தக்கங்குலிந்தகடனன்றொருபகவிருபகல்கழிந்தா
னேயமோடின்றுவந்துகந்தருவாரேர்படமலைந்தனரென்னுந்
தூயசொல்லியாய்ப்பொருவதேயுறுதியென்னவத்திரொளபதிசொன்னுள்.

(ருஉ)

ஐயெனவிவனுந்தன்னைமுன்பயந்தவாரமுலனையகற்புடைய
தைபறன்மொழியைத்தாணுமுட்கொண்டிதகுசெயல்விரகுடன்சாற்றி
வெப்பதன்சின்முந்தன்புவவலிபோன்மேலுறமேலுறவளர
செப்பதுதனலிற்பொங்கியக்கங்குலிந்தினுன்சேவந்தனுக்கிளையோன்.

(ருங)

அற்றைநாளிரவிற்பன்பரிதாபமாரியவறிவுடைக்கொடியு
மற்றைநாள்தச்சுதேட்டினைகையின்மன்னவன்மைத்துன்னவாலுங்
கற்றைவார்துழலிற்றழியுங்கண்ணீர்கலந்தவாங்கொங்கையுஞ்சுமந்தாங்
கொற்றைமென்கொடிபோனின்நன்னவனுமுளங்கவாவணிலைகண்டான்.

(ருச)

வேறு.

கலைமதிக்கண்டகார்த்தக்கல்லெனவுருக்ச்சிந்தை
தலைமகனல்லான்வஞ்சந்தனக்கொருவடிவமாளே
விலைபெறுகற்பினுளேநேருநறோக்கிப்பின்னு
முலைவுறுகாதன்மிஞ்சவுரனழிந்துரைக்கலுற்றான்.

(ருரு)

மன்னவன்வாழ்வுபிந்தவளநகர்வாழ்வுமெல்லா
மென்னதுவலிகொண்டென்பதின்முனக்கேற்றபக்கண்டா
யுன்னமெய்காக்குந்தேவருறுதியுமுளங்கண்டா
யென்னகொல்லினியுன்னெண்ணென்றிருகரங்குப்பினுனே.

(ருசு)

கருத்தினிமுடியுமென்றுகடுங்கனன்முகத்திறேறன்று
திருத்தகுபாவையந்தத்தியவன்றன்னேநோக்கி
வருத்தரீயுறுமுன்னம்முத்தனன்மரபினுலுஞ்
சரித்திரத்தாலுங்கொண்டதவரவிதத்தினுலும்.

(ரு௮)

கந்தருவருமற்றென்னைக்காப்பதுமறந்தார்போலு
மித்திரனென்னுமாதரெனமையினொருப்பட்டெய்தார்
புந்தியிலொன்றுங்கொள்ளோலாரிருட்பொழுதிவின்று
சந்தனிகுவவுத்தோளாய்தனித்துநீவருதியென்றான்.

(ருஅ)

அக்கொடியுரைத்தமாற்றமவன்செவிக்கமுதமாகிப்
புக்குயிர்நிறுத்தமெப்பும்புளகெழவிளகிறெஞ்ச
மிக்கதோர்வேட்கைகூர்வீடுத்தலின்வேந்தன்கோயிற்
கொக்கின்மேற்குயில்கள்குவுங்துளிர்பொழிற்சுழியுஞ்சொன்னுள்.

(ருஆ)

குருட்டியன்மதியினுனைக்கோ திலாவறிவின்மிக்காண்
மருட்டி. னளாகியந்தவளர் தடம்பொழிவினோர்சா
ரிருட்டிடைநிலவுகாட்டுமின்பமண்டபத் தில்வம்மீமா
வுருட்டடந்தேரோயென்றாவனுமடோருப்பட்டானே.

(க௦)

குறியவன்நனக்குநேர்த்தகொடியவெங்கொலைவேற்கண்ணா
டறிபொருகறிற்றினன்னசமீரணம்மகோயெய்திச்
செறிவொடக்காளையோடுசெய்யியாவுஞ்செய்திப்
பிறிகொருகருத்துமின்றிப்பெரும்கலையோக்கினோன்.

(க௧)

எல்லையெண்டிசையும்போனவிருளெலாமீண்டுநின்ற
வெல்லையின்றலைவனானவிரவியுங்குடவெற்பெய்த
வெல்லையில்கா தலோனுமிடையிருளிடையெயந்த
வெல்லையெனோக்கிச்சென்றான்மன்றிசையென்னமன்னே.

(க௨)

வடுவறத்தெவ்வர்போருமன்னவனுணவுக்கையா
லிடொழிற்சூரியசெம்பொன்வகையிரண்டினையதோளா
னுமிகுத்தின்மைவானமொளியறவீருண்டகங்கு
னடுவறப்பொழுதிற் செவ்விறவனியர்கோலங்கொண்டான்.

(க௩)

அங்கியிறேன் நுநாளாயனியுடனளவர்கொண்டாய்
பொங்கியன்ருளின்முன்னம்புகன்றவப்பொங்கருந்
தங்கியதவளமாடந்தன்னிடையுஞ்சூழ்ந்துசான்று
விங்கித்ததுடனேநோக்கியிருந்தன்னிமைப்பலாதான்.

(க௪)

அணங்கனசாயலானையப்புறங்காந்துவைத்து
மணங்கமழலங்கன்மார்பன்மண்டபத்திருந்தகாலேப்
பிணங்கலனணரிந்ததன்னபேரழிப்பெற்றியானேஞ்
சுணங்கராப்புலாவந்தவயுயர்பொழிவூடுசேர்ந்தான்.

(க௫)

வேறு.

சாந்தினன்மெழுகியதவளமாவினை
யேய்த்தபொற்சூனரிடையிலங்குமின்னெனச்
சேர்ந்துறைபெண்ணுருக்கண்கிசிற்தனம்
கூந்தபோர்மோடிறைஞ்சுக்கூறுவான்.

(க௬)

என்பெருந்தவப்பயனென்றறிந்திலேன்
மின்புரைமருங்குலாய்வேட்கைஞ்சுலாற்
புண்பிழைசெய்தனன்பொழுத்திதீயென
வன்புடன்செல்பணியடியில்விழ்ந்துமேல்.

(க௭)

பைங்குலைக்குரும்பையைப்பழித்தகொக்கையாய்
மங்குலைப்புழுக்களைவைத்தகூந்தலாய்
கங்குலிற்காலவழிபாட்டவந்ததின்
றிங்குலப்புறுமெனதானியியேவோ.

(க௮)

கிஞ்சகமலர்ந்து ஓன்கிள்ளைவாப்பமயா
லஞ்சலென்றோருநாயரித்தல்காண்கிலே
னஞ்சனனிழிக்கடைநயந்தபார்வைகொண்
டெஞ்சமென் னுயிரினையெடுப்பதென்றுநீ.

(சுக)

வழிபடுதெய்வமுமற்றுமுற்றுநீ
யிழிபிழிபிறமுதமென்றுநோக்கலென்
கழிபடருற்றதென்காமநோயென
மொழிபலகறினை முகம்புழுந்துளான்.

(எ0

கீசகனிம்முறைகிளந்தபற்பல
வாசகங்கேட்டலுமலங்கொணெஞ்சடைப்
பூசகர் பூசைகொள்ளாதபுன்பவ
நாசகக்கடவுள்போனகைத்துநோக்கியே.

(எக)

பெண்ணுடையுருக்கொரும்பெற்றமாமகன்
கண்னுடைப்பொறியெழுங்கனலின்வந்திட
மண்ணுடைக்காவலன்மைத்துனன்றனை
யெண்ணுடைக்கைகளாவிருகைபற்றினான்.

(எஉ)

பற்றினன்பற்றியபாணியாலெழச்
சுற்றினன்கறங்கெனத்தூண்மொன்றினோ
டெற்றினனசென்னிவையெடுத்ததன்னை
முற்றினனெமம்பெருமச்சனுகியே.

(எங)

வீமனைப்பிடித்தகைவிலக்கிமற்றவன்
மாமுகத்திருகையுமாறிமோதினான்
நீமுகத்தவனையச்செம்மன்மீளவுஞ்
சாமுகத்தவனைத்தள்ளிவிழ்த்தினான்.

(எச)

ஒரொருகுத்தொருவருமுவிழ்ந்தென
மேருவொடொத்ததோள்வீமன்குத்தலு
மீரிடத்தினும்விலாவெலும்புடுக்கன
கூருகர்த்தலைகளாற்குருதிகக்கவே.

(எடு)

கேளொடுகெடுத்தருகீசகன்கழற்
றொளொடொருறத்தாக்கிமற்கெழு
தொளொடுதொருறத்தோய்நகன்னல்வில
வேளொடுவருநலம்விஞ்சமேவின்.

(எசு)

தாழ்வரைத்தடக்கையாற்றையலாள்தீர்
காழ்வாப்பொருதிற்றகானைதண்ணையுஞ்
சூழ்வாச்சுறையிற்சுற்றிப்பார்மிசை
விழ்வாப்புடைத்தனன்மிடலில்விஞ்சினான்.

(எஃ)

விழந்தவன்மீளவும்வெய்தயிர்த்தன
னெழுந்ததன்பகைவனதிருண்டருஞ்சிறை.

யமுந்தவல்விர்களாற்சுற்றியாய்மரக்
கமுந்தெனப்புடைத்தனன்னைககன்சேப்பவே.

(எஅ)

புடைத்தனனிவனவன்புடைத்தககளை
விடைத்தனனகற்றிமெய்மேவுபுகியுந்
துடைத்தனனாகியத்தோன்நல்வாயினை
புடைத்தனனொருகையாலொருகைபற்றியே.

(எக)

வீரமும்வலிமையும்வீரகுமொத்தவர்
தீரமுந்தெளிவுநாஞ்செப்பற்பாலவோ
நேரமுஞ்சென்றதுசிகையெனமிசு
சூரமுஞ்சென்றமுமுடையதோன்றலே.

(அ0)

மன்னவன்மைத்துனன்மாப்பொடிநீதிடச்
சென்னியுந்தாள்களுஞ்சேரவொன்றிடத்
தன்னிருசெங்கையாற்றுக்கிவான்நசை
துன்னியமலையெனச்சருக்கினுனரோ.

(அக)

மாற்றினானவன்பெருமைபலாவியைக்
கூற்றினாகைக்கொளக்கொடுத்தத்தன்சின
மாற்றினுத்திறலார்கொல்வல்லவர்
காற்றினுல்லநுதிநற்காளையல்லதே.

(அஉ)

பண்ணியவினைகளின்பயனலாதுநா
மெண்ணியகருமமற்றிடாவையத்தினர்
துண்ணியக்ககனசெப்தததிங்கவன்
புண்ணியபாநதாற்புகல்வதென்கொலாம்.

(அங)

செங்கைகரனுடலொடுசென்னிதுன்றிட
வங்கையாலடக்கின்நெகையாய்ம்
வெங்கையானியின்மிடல்வீமன்வெப்பன
கொங்கையாடன்னையுங்கவனுனரோ.

(அச)

பூங்கொடியினையவன்புறவடிப்புறத்
தோங்கியசீசகனுடற்பிழம்பினை
நீங்கியவாய்மைகணிதழ்ந்ததென்னவே
பாங்கினிலைவத்தடற்பவனன்மைந்தனே.

(அட)

விதிங்குழைமாமாமொன்றுவேருடன்
பிடுங்கினன்னைககாரற்பிசைந்ததேழ்ச்
சுழிங்கொலென்றஞ்சிலன்சுவானசெப்தன்
னெடுங்கொள்கண்டுதன்நுயரக்கிங்கவே.

(அஈ)

வேறு.

வாசமென்குழன்மாதுநல்லாயினை
யாசைகொண்டவரிப்படியாவர்கா
ணைசின்மங்கைநல்லாயினியேகென
மாசிலாநுமடைப்பள்ளியெய்தினுன்.

(அஎ)

தோட்டுமென்மலர்ச்சேரலையிடுனாதயு
மோட்டுவன்கரழுட்டியிடுனாதயு
மாட்டுவன்குதைமண்டபத்தோதாதயுங்
கேட்டுணர்ந்தனர்கீசுகன்றம்பிமார்.

(அஅ)

தொய்யிலாதிசுதேட்டிணைக்கொப்பிணை
கையிலாரழகேறக்கவின்கெயுந்
தையலாள்பொருட்டாகத்தனக்குறு
மைபலான்மிகவாயுவருந்தினான்.

(அக)

வண்டறாதமலர்க்குழல்வல்லியைச்
கண்டகாவிவிக்கங்குற்பொழுதிடைச்
சண்டவேகக்களிற்றன்னதன்மையான்
கொண்டமாலிற்குறுகின்னபோலுமால்.

(க௦)

தூவிவாசந்துளிமதுச்சேரலையி
லேவலாலியற்றும்மெழிற்பாவைமெய்
காவலாகியகந்தருவப்பெயர்த்
தேவரால்வெஞ்செருவுந்தானதோ.

(கக)

அழிந்தகீசுகனன்றிமற்றுண்டென
மொழிந்ததம்பியர் தூற்றொருமுவருங்
கழிந்ததீயுமிழ்க்கண்ணினராயுயி
ரொழிந்துபோதுமென்றுன்னினரோடினார்.

(கஉ)

நகரியெங்கும்வெருவாநள்ளிரு
ணுகருமாறுபன்னூற்றெளித்தீபமோ
டகருநாறுதண்காவிளரும்பக
னிகருமென்னநெருங்கினர்கேடினார்.

(கங)

சுதைநிலாவொளிசூழ்மண்டபத்திடைச்
சுதையுமெய்யொடுஞ்செம்பெருநிலம்பெனக்
கதைவலான்வெங்குகொடுங்கைகளால்
வதைசெய்தம்முன்வடிவுகண்டார்களே.

(கச)

பழுதுடைப்பெரும்பாதகன்மாண்டமை
தொழுதுரைத்துச்சுதேட்டிணைதன்னெடு
மழுதாற்றியபலறிபாவகை
யெழுதழற்கணிவிவதற்கெண்ணினார்.

(கரு)

எண்ணிலாமனத்தெம்முனையெண்ணுடை
ளின்னுளார்சிலர்வீத்ததற்கேதுவாம்
வண்ணமாமகடன்னையுமவன்னியா
லண்ணலோடுமடுதுமென்றார்களே.

(கக)

சொல்லுமாடவர்சொல்லினாயினுங்
கொல்லுமோகனருள்பெற்றகோதையை
மல்லன்மாலையினர்வந்துபற்றின
மல்லல்கூவாற்றினாலவன்.

(௯௭)

வெருவருங்கருங்கருவிலவங்கொலை
நிருபரென்னநெருப்பிடைவிழிந்துவான்
கருதினாகண்மெய்காக்குங்கடவுள்கள்
வருதிரென்றுகண்வார்புனல்சோரவே.

(௯௮)

மடைப்பெரும்பன் றியெய்தியமாருதி
கிடைப்பதன் றிக்கிளர்பெரும்போனாக்
* துடைப்பரும்பவனத்தனல்சோர் தரப்
புடைப்பவோடினன்போர்மதமாவனன்.

(௯௯)

அகப்பொழிற்கண்டவம்மரயாவையு
மிகப்பிடுங்கினன்வேரொடுங்கோட்டொடு
முகப்புடைத்தனனோடத்தொடங்கினர்
தகச்செயாமதிக்கீசகன் றம்பிபார்.

(௧00)

போனபோனதிசைதொழும்போய்த்தொடர்ந்
தானவானவனொக்கலக்கோட்டினான்
மானமும்மவரானியும்வாங்கின
னேனையோர்களுந்தம்முடனொட்ப்தினர்.

(௧0௧)

துவன் துகற்புடைத்தோகையைவிட்டுமுன்
துவன்றகீசகர் தாற்றொழுவரு
மவன் மன்வாகுவினாழிவண்டபின்
கவன்றதாலக்கடிக் கொங்குமே.

(௧0௨)

கற்கும்யாழுடைக்கந்தருவர்க்கெதிர்
நிற்பரோவுடனோபொரமானவர்
கிற்குமைந்துடைக்கீசகர்யாழ்ந்
தற்கினுன்மடிந்தார்தகவொன்றிலர்.

(௧0௩)

என்றுமாநகர்யாவுந்நிங்கிடத்
துன்றுகங்குலிற்சோரர்தம்மாநயிர்
பொன்றுவித்தபொருநனும்துணையுந்
சென்றுதத்தமசோர்விடநண்ணினர்

(௧0௪)

கரியகங்குல்கணையிருட்போர்வையோ
டியியவந்தவருள்வலிதன்னினும்
புரியினன்றுபுரிந்தவப்போரும்வன்
கிரியின்மன் னுங்கிளர்வனக்கானதே.

(௧0௫)

* துடைப்பரும்புவனத்தினிற்சோர்தா என்றும் பாடம்.

† ஆனமானவனக்கொடுங்கோட்டினான் என்றும் பாடம்.

புவியினும்பெரும்போரிற்றனித்தனி
வலியராகியமைத்துனர்யாரையும்
பலியிடுங்கந்தருவரைப்* பார்க்கவே
மெலிவுமுந்தன்னவிறகைவிராடனே.

(௧௦௬)

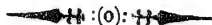
காண்டகுந்தமவேடங்கரந்திறை
யாண்டுசென்றதினிச்சிலநாளென
மீண்டுதோன்றுதுமென்றுவிரதராம்
பாண்டுமைந்தரும்† பாண்மைனைண்ணினர்.

(௧௦௭)

கீசகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௨௧௧௮.

நிரைமீட்சிச்சருக்கம்.

தொழுவார்தம்வினைதீரமுற்கோலமாய்வேலைஞழம்பாரெயிற்
றுழுவாளைநன்மும்மொன்றாபினுங்கற்றொருருவோதினார்
வழுவாதசுராகநராகபுள்ளாகமாவாகபுன்
பழுவாகவொன்றிற்பிறந்தலுநாகிற்புகார்காணுமே.

(௧)

மூதாரழற்பாலையனமுந்தடஞ்சாரன்முதுகுன்றமுஞ்
ஞதாடியழிவுற்றடைந்தோர்க்குச்சரிதங்கஞ்சொன்னேமினிப்
பாதாரவிந்தத்துமருவார‡ விழக்கொண்டுபாராளும்வெங்
கோதாரமனத்தோன்விராடன்றனிரைகொண்டகோள்கூறுவாம்.

(௨)

சுராமுமொன்றுஞ்சார்க்குள்ளநாள்சேன்றவினிரம்முடன்
பாராளவநுமுன்னரடிலைநுறைநாடுபார்டிண்கொன்
டீரோராயிரங்கோடியெற்றாள்வித்தானவ்வொற்றாண்களும்
வாராழிஞமுழெல்லையுறவோடிவிரைவின்கண்வந்தார்களே.

(௩)

காடென்றுமலையென்றுநதியென்றுகடலென்றுகடலாடைஞழ்
நாடென்றுநகரென்றுநாடாததுசையிலிலைநாடோறும்பாந்
தோடென்றுதாதென்றுதெரியாதுமனுமாரிசொரியமலையாய்
நீடென்றுவலமேவுமவனிக்ஞளவரில்லையினின்பாதமே.

(௪)

முன்னொற்றையிருசங்கமுடனுாதவெதிர்சென்றுமுனைவெல்லுமா
மன்னொற்றரிதுகூறமந்தாகினீமைந்தன்மகன்மைந்தனுக்
குன்னொற்றருணர்தற்குவருமோவறன்காளையுறைநாரிகார்
மின்னொற்றுமழையுண்டுவிளைவுண்டெனத்தேடும்விரகோதினான்.

(௫)

* பற்றவே என்றும் பாடம்.

† பாவையுமெண்ணினார் என்றும் பாடம்.

‡ விழக்கண்டு என்றும் பாடம்.

§ ஓராயிரம்பேர்கொன்றாள் என்றும் பாடம்.

|| நின்னுணையே என்றும் பாடம்.

ஒற்றாளிலோருவன்பணிந்தென்றுமெவ்வாழ்வுமுண்டாகியே
வீற்றானிலெம்போர்விராடன்றன்வளநாடுமேம்பட்டதான்
மற்றழ்புயக்கீசுகன்றனுமொருவண்ண*மகள்காரணத்
தீற்றானைனுஞ்சொல்லுமுண்டென்றுநிறுபற்கெடுத்தோதினன்.

(க)

வண்டார்விராடன்றன்வளநாடுதண்டான்மலைத்தேகாறுத்
கொண்டாலவன்சூழலிற்குழும்பினயங்குறிப்போரிருப்
புண்டாகினிரைம்நுமின்றுகண்மீளாதெனனுட்கோளிர்தென்
றெண்டாழ்மிதயத்துநிறுபற்குரைத்தானிரவியமைந்தனே.

(எ;

தக்கோர்தகுஞ்சொற்கள்கோதுநியோதனவ்சொல்லினான்
மிக்கோர்மிலைச்சுஞ்செழுந்தாமவிறல்வெட்சுமிலைதோளினான்
றிக்கோதையெழும்மமுரசங்ககாரசானதிரிகத்தர்கோ
†னக்குரோணிபடையோடுபோயானடித்தானவன்சார்பிலே.

(அ)

கரைகாணவரிதானகடலொத்தவெஞ்சேனைகைசூழவுந்
தாரைகாவல்பெறுதோளினான்மைப்பெருங்கேளிர்தற்கூழவும்
விரைகாஹுமலரோடையெஹுமறிருக்குமவிராடற்குநன்
னிரைகாவலினிரோர்பணிந்தோதினாந்தவவார்விரைகொண்டே.

(க)

செருமிக்கபடையோடுசதியாகமதியாதுதிரிகத்தர்கோ
†நிருமிக்கவொட்டாதவென்புமிதனில்வந்துவிரைகொள்வதே
பருமிக்கமதியானதோர்வாகியாளின்வபன்செய்யுமென்
றுருமிக்கமுகில்போலுரைத்தானொட்டாக்குரோளியுநதானையான்.

(க0)

ஒண்ணீளிரவானம்புதைக்கப்பல்வியசாலமொலெட்டிடத்
தின்னீசியணியாகவிரைகொண்டவெஞ்சேனைசென்றெய்தினான்
ஒண்ணீருமவயேறும்வண்ணீர்த்தலைஞ்சுந்திலெய்யாவே
வண்ணீர்தமலருந்தடம்பொய்கைசூழ்மச்சவளநாடனே.

(கக)

உட்பேடியாய்வைகும்விற்காரைபல்லாதவொருநல்லவரு
நட்பேறுபூபாலனுடனேசினாற்போர்நலங்கரணாவே
கொட்பேறிநிரைகொண்டவெஞ்சேனையுஞ்செல்கொடுத்தேனையும்
பெட்பேறியமர்செய்யமுன்விட்டகுருசேனைபின்விட்டே.

(கஉ)

மெய்க்கொண்டபுண்ணோடுதன்சேனைவல்லாமல்வென்னிட்டபின்
கைக்கொண்டிரையைக்கடத்திப்பொலம்பொற்கழற்காலினான்
செய்க்கொண்டகழுநீரலங்கற்காரைத்திருத்தாமன்மேன்
மைக்கொண்டலெனவிலவனைத்தாறுபத்தமபுமடைச்சுந்தினன்.

(கங)

மாமச்சவுடல்புன்புலான்மாறிவண்காவிமணநாறும்க்
கோமச்சவளநாடுகாற்றவரிவிற்குனிக்கைத்துசெந்
தாமச்சாங்கொண்டதோர்பாருகொடியாகிதனுபுந்துணைத்
தாமச்சமுறமற்றவன்கோமொர்புற்றுமம்பேயினன்.

(கச)

* மகள்காதலால் என்றும் பாடும்.

† அக்கோணி என்றும் பாடும்.

‡ நிருமிக்கவெட்டாத என்றும் பாடும்.

§ அக்கோணி என்றும் பாடும்.

தனைத்தேரழித்தோனைநிரைகொண்டுபோகின்றதனுவிநூல்
 அனைத்தேநும்வேறென் றுமேல்கொண்டிராலேநூநொடையேவியே
 வினைத்தேநும்வயமாவும்வெம்பாரும்கிழுவெய்துவின்னுணிநான்
 முனைத்தோர்முகத்திற்பிணித்தானவன்சேனைமுகமாறவே.

(கந)

வேறு.

தீண்டிற்சிலைவிராடனைத்தேரொடும்பிணித்துக்
 கொண்டுபோதலுங்குருகுலக்கோமடிமுனிவன்
 கண்டுதன்நிருத்தம்பிணைக்கடைக்கணித்தருள
 மண்டுதியெனவெழுந்தனன்மடைத்தொழில்வல்லான்.

(கக)

உகத்தினீறுதோரோறையோடுதயாந்தாடை
 நகத்தினுலுயர்நகங்களைநருக்குமாயோலத்
 திகத்தபூபுத்தேநினைவேறொருதேரார்
 நகர்த்துவில்லொடுமுகப்படுத்தினனவன்றினையும்.

(கங)

வீரியந்தனக்கொருவனும்விராடனையொருபொற்
 றேரிலேறுகென்றேற்றியத்தேநினிற்றிகத்தன்
 சோரியாய்தடந்தோள்களைவடத்தினாற்றுவக்கி
 முரியேறெனமீண்டனன்முறிந்தச்சேனை.

(கஅ)

பொருமுகத்தினிற்புகைவனைப்புயமுறப்பிணித்து
 வெருமுகத்தினில்வீடுகொள்வீமனைவிராடன்
 செருமுகத்தினிலெனக்குரீசெய்தபேருதரிக்
 கொருமுகத்தினுமில்லெனகமமாறெனவுரைத்தான்.

(கஈ)

சேவலானெனத்தயித்தியனையவத்திகத்தார்
 காவலானையக்கான்மகன்பிணித்தமைகண்டு
 மாவலான்வயமாப்பதினாயிரம்பெனவக்
 கோவலானவன்கொண்டகோமீளவுங்கொண்டான்.

(உ0)

துன்னலன்றனைத்தோருறத்துவக்கிமுன்றந்த
 பன்னுநான்மடைப்பலாயன்றகண்டுபாவித்தாங்
 கன்னகாலையிலருக்கனைத்தேரொடும்னைத்து
 மன்னுதன்றிசைவன்சிறைப்படுத்தினன்வருணன்.

(உக)

கங்கென்றுதன்னருகிருந்தருளியகடவுட்
 புகங்கமாமுனிசொற்படிதோள்வடநெகிழத்துச்
 சிங்கமன்னவத்திகத்தனைச்செல்கெனவீடுத்தா
 னங்கமாமதிலபோத்திமன்றேருமொன்றளித்தே.

(உஉ)

போரணிப்படையொடுமெவன்போனபின்றனது
 தேரணிப்பெருஞ்சேனைபைரவிசுலதிலகன்
 போரணிப்படவகுத்துமற்றியாரிணம்பெரியோ
 னீரணிப்படவருமெனக்கங்குலங்கிருந்தான்.

(உ௩)

கெட்டவெம்படைகெட்டமைசயோதனன்கேளா
முட்டவெண்டிசா முகங்களும்பேரி கைமுழங்கத்
தொட்டபைங்கடற்குரியன்றோன் றுமுன்றோன்றி
வட்டமாமிதிவிராடனூர்* வடதசைவளைந்தான். (உச)

வளையநாடெலாமன்னவன்வருதினிராட்டி
விளையுநன்பெருவிளாவெலாம்வெங்கனல்சொன்னுத்தி
யளையுமாமணியானிகாவர்தலுமாய
ருளையவோடிவந்துர்புகுந்துத்தரற்குணாப்பார். (உரு)

சூடைநிறைப்பனகுவிழுலைக்கோசிரைமீட்டான்
நிடைனுடைப்புயமன்னவன்ஒன்றிசைச்சென்றான்
வடநிசைப்புலமுழுவதாமாசனக்கொடியோ
டைல்வயப்படைபாழிநிற்பாந்ததைதயனே. (உரு)

நாட்டிலுள்ளனபலன்களுக்கவந்தனந்தறுத்தன்
காட்டிலுள்ளனசுரபிபினகனாங்களுக்கவந்தார்
கூட்டிலுள்ளனநகலுமுனின்குஞ்சுபோலினிரீ
யீட்டிலுள்ளனநகலின்நதென்வெந்தனமாழநாப். (உரு)

என்றபோதிலப்புதல்வனைப்பரிவுடனின்ற
னின்நமங்கையாதக்கைசிரைசெவசொகந்தச்
சென்றகாவலன்வழிந்துணைசென்றகயிற்படைகொண்
டொன்றவேகிநம்மெயிற்றுநற்காப்பினன்றுவாத்தாப். (உரு)

உரைத்தவன்நையக்கனாமெனவுத்தன்வனாங்க
நரைத்தவோநிதின்றிநமொழிநன்றெனநகையா
வரைத்தவாசமுமாசமுமாலையுமணிக்கென்
வரைத்தடம்புயம்வளர்த்ததமகவிர்போபோவோ. (உரு)

கணைகடற்படையுடனிரைக்கணங்கவந்தவனா
முனைபடப்பொருதிமைக்குமுன்முதுகுக்கண்டிவேன்
வினைமுதுத்தினையறித்துதேர்வினைசுபுடன்விடவென்
வினைவொடொப்பதோர்சாரதிநோந்தலென்னான். (உரு)

உத்தரன்புகலுறுதிக்கேட்டொப்பனைக்குரியான்
கொத்தரம்பொருகூரயிற்குமாணக்குறுகி
வித்தரம்பொறுதேர்விடுமவிசனுக்கிவனான்
நத்தரம்பொறுபெடியைக்காட்டினான்தே. (உரு)

என்றபோதவன்பயந்தவட்கியம்ரியதுகாப்ப
நின்றபெடியைநிரைவளைதழுவிநின்றில்
வென்றுபோர்முனையாசனாவிடலைவெய்திண்டு
துன்றுதாரினுயெனவியந்தின்னவைசொன்னான். (உரு)

* வடாதுறவளைந்தான் என்றும் பாடம்.

† விராகுடன் என்றும் பாடம்.

நாடிவாசிபின்னல்லனநான்கவைபூட்டித்
தேடியாயுதஞ்சிலைமுதற்மெறிந்தவைகொண்டு
கோடிகோடிபைங்கோசையர்குழீஇயினர்வாழ்த்தப்
பேடிதேர்விடச்சென்றனனகதேட்டிணைஇள்ளோ.

(௩௩)

விலங்கன் மாமதில்களும்புறவிதியுங்கடந்தாங்
சிலங்குநேயியொன்றுடையதேதென்னலாந்தேர்மேற்
முலங்குபேரொளியருக்கனிவருத்தேழுமேகோற்றத்
தலங்கலுத்தரனுத்தரதிசையைவந்தடைந்தான்.

(௩௪)

* விண்கொளாமதிமேன்மைகொண்மீனினமென்ன
மண்கொளாவிற்றன்மன் னுடைவரம்பில்வான் பட்டையை
யெண்கொளாமனத்திராகவன்றிருக்குலத்தினோளுன்
கண்கொளாவகைபுகுந்துதன்கண் னுறக்கண்டான்.

(௩௫)

கைநடுங்கவுங்காணடுங்கவுங்கருத்தழிந்து
மெய்ந்நடுங்கவுநாப்புலர்ந்துயிர்ப்புமேல்நீஞ்சிச்
சொன்னடுங்கவுஞ்சுடர்முடிநடுங்கவுஞ்சொர்ந்தான்
மைந்நடுங்குகிறுற னுடைவிராடர்கோன்மைந்தன்.

(௩௬)

அஞ்சலஞ்சனீபகைவரையாருயிரடுத
அஞ்சலென்றிவையிரண்டலாற்றுணைவடுவெறுண்டோ
வெஞ்சமந்தனில்வந்துபுண்படாதினிமீண்டால்
வஞ்சநெஞ்சடைவஞ்சியரென்சொலார்மறவோய்.

(௩௭)

நிலையுமுட்டியுநிலைபெற்றின் றுநேர்படத்தின்
சிலைவளைத்துவெஞ்சினீழுகஞ்சிநிலைதொடுத்து
மலைபிலக்கெனயாரையுமலைநீதிமலைந்தா
லலைகடற்புளியரசரிலாரெதிர்திற்பார்.

(௩௮)

தூண்டுமாவிவைசொரிமதக்களிறிவைதூரங்கம்
பூண்டதேரிவைபதாதிமற்றிவைபெனப்புகல
வீண்டுநின்றவையாவையுபியாவெனத்தேரியா
மீண்டுபோவதேயுறுதியென்றனனிகல்வீரன்.

(௩௯)

வெயர்த்தமேனியைநறும்பனிரீனில்விளக்கி
யயர்த்தரீமுதுகிடாடொழியிமைப்பொழுதையா
வுயர்த்தபல்கொடிப்பகைஞரைத்தனித்தனியோட்டிப்
பெயர்த்தநல்குவேனிரையுமென் னுரைத்தனள்பேடி.

(௪௦)

கொடித்தடந்தனித்தேரினின் றுகைத்துமுன்குதியா
வடித்தலம்பிடரடித்திடவோடலுமவளைத்
தொடித்தடம்புயமிரண்டையுந்தொடர்ந்துபோய்த்துவக்கிப்
பிடித்துவந்தொருநொடியினிற்றேருடன் பிணித்தான்.

(௪௧)

* விண்கொளாதகோணுள் விற்றன்மீனினமென்ன என்றும் பாடம்.

பிணித்ததேநிலைப்பெற்ற மும்பிற்படக்கடாவித்
 இனித்தநும்பெரும்பொதும்பரிற்சொத்தியசிலையுந்
 துணித்துமேவல்லமுடியுஞ்சோரிதோய்தொடையுந்
 *கணித்தவெல்லெயிற்சொண்டுமீண்டமர்க்களங்கலந்தான்.

(௪௨)

எரிப்புறத்தருத்தருபடையாவெனவினவக்
 கிரிப்புறப்பெருங்காணுறைகீரிடியவென்னத்
 தெரிப்புறப்புகலெவ்வயிற்சேர்ந்தனனவனென்
 றரிப்புறத்தடங்கண்ணியைக்கேட்டனவனவனும்.

(௪௩)

கீரிடியங்குளனென்றெனைக்கேட்டகீர்கேண்மோ
 விருடியாகிநின்றனையோரசனத்திருக்கும்
 புருடனிப்பதிபுகுந்தநான்வந்துடன்புகுந்தோ
 ரரிடமானதன்விதிபுறம்பேடியுமான.

(௪௪)

யாண்டுசென்றிலதின்னமுமீரிருகடிகை
 வேண்டுமாலினியினடையவ்விசயனுந்தோன்று
 மீண்டுமோகலைவிடுவிடுவிரைபரித்தடந்தேர்
 னூண்டுமீயெனத்தோளிலத்துவக்கையுமவிடுத்தான்.

(௪௫)

அறிந்துதான்விழுந்தெழுந்துபின்னங்கவனருளாற்
 செறிந்தமால்பெருஞ்சிறப்பையச்சிதுவனும்பெற்றுப்
 பிறிந்தபற்பலபேராணிநால்வகைப்படையு
 முறிந்துபோகவத்தேர்விடுதொழிவினின்முண்டான்.

(௪௬)

ஒடினுனுமித்தேர்வினார்தூர்பவனென்றும்
 பேடிநாமுதலையுளும்பெருந்தகையென்று
 நாடினாபலந்தபாவத்ததான்மலை
 குடினுனெடுஞ்சேயியிற்றுதானானேமுதலோர்.

(௪௭)

பேடியன்றுதன்பெண்மையையான்மையாப்பிறர்கொண்
 டாடவந்தவெஞ்சாபமுந்தொடிக்கையிலாக்கிக்
 கோடியம்புகளோரொருதொடையினிற்றோத்து
 விடுவிப்பனியஞ்சிடாவிடுகதேரென்றான்.

(௪௮)

என்றபோதவன்றேரினையிமைப்பினிற்செலுத்தச்
 சென்றுபோர்முனைச்சிலைவிடுசிலீழுகங்கனிநாற்
 கொன்றபோர்மன்னரிநிலர்குருகுலத்தவாய்
 சின்றபோர்முடிமன்னருஞ்சுவித்துவாநெறித்தார்.

(௪௯)

அன்றுபோலலனருச்சுன்னம்பிகாபதிதார்
 அன்றுபோர்புரிதவத்தினாற்சுடுகண்பலபெற்
 றன்றுபோரினிலவுணரையமாருக்காக
 வென்றுபோனகதுகர்ந்துபொற்றருமலர்வேயந்தான்.

(௫௦)

* கணித்தவெல்லெயில் என்றும் பாடம்.

† ஊர்பவனம்மா என்றும் பாடம்.

‡ பொன்னகரமர்ந்து என்றும் பாடம்.

தன்னிலத்தினிற்றது முமுயறங்கியின்வலிதென்
தெந்நிலத்தினிற்றதுமொழியறிதிரியிறைவ
வெந்நிலத்தினுமுனக்கெளிதாயினுமிவார்நந்
நன்னிலத்தினில்வரவமர்ந்தொடங்குதன்னன்றால்.

(௫௧)

என் றுகூறினன் விதூ றுமேனையங்கருகு
நின்ற வீடுமன் றுரோண னுநினை விது வென்ற
ரண றுநாகவெங்கொடியவன்கொடியநெஞ்சமுன்றன்
குன்றமாயினுநீறெழுமருகுமக்குறுகின்.

(௫௨)

தேருமங்கொருதேர்தனித்தேரின்மேனின் று
வீரவெஞ்சிலைவளைத்தகைவீரனும்பேடி
யாருநெஞ்சுழிந்தஞ்சுவதென்கொலென் றிசைத்தான்
சூரன்மாமகனாகியசூரரிற்சூரன்.

(௫௩)

கொண்டகோநிரைகோவலர்கொண்டுமுன்போகத்
தன்னிதிற்றெனத்தமபியரனைவநூந்தா னுந்
திண்டிறற்பெரும்பேடியைத்தேர்மிசைக்கண்டு
மிண்டுவிடுவனக்கூறியேசுயேதன்னமீண்டான்.

(௫௪)

மாணமாழடிமன்னரைவிலங்கிவல்லிசைந்து
சேரநிரைக்குலங்கொண்டபோங்கொநிரைதூரந்து
போனபேடிவெம்பூசலும்பொழுதுறப்பொருது
தூதெத்திளங்கணறுடைத்தேறுங்குளுமீட்டான்.

(௫௫)

முந்தவான்றொறுமீட்டலுமுங்கவப்பொதுவர்
வெந்தநெய்யெனவாரவமடங்குநிர்மிகவு
மந்தநெய்யிவிற்பாற் றுளியுருத்தெனவார்த்தார்
வந்தமச்சர்கோமகனெடுமவந்தகோபர்லர்.

(௫௬)

பாலெடுத்தபொற்குடகிகர்மடியினபருவச்
சூலெடுத்ததல்வயிற்றினமழையிடையொடர்வ
கோலெடுத்திளங்கோவலர்கூனினர் தூர்ப்ப
வாலெடுத்ததா னுள்ளிமீண்டோடினவனமே.

(௫௭)

கடியைநாலவண்ணென்பிண்குடைசிலந்தகன்ற
நெடியகண்ணியன்றிட்டவெஞ்சாபமுநீங்கக்
கொடியின்மீதெழுமனுமீனக்குறிக்கவக்கொடியு
முடிக்கொடன்றனியிரதமுமுனவரக்கண்டான்.

(௫௮)

உரியதேரீனமீதுகொண்டுத்தான்செலுத்தக்
கரியமேனியன்செய்யதாமரைத்தடங்கண்ணன்
புரியவாங்கியசிலையினனின் றனன்பொலம்பொற்
கிரியின்மீதெழுமரகதகிரியேனக்கிளர்ந்தே.

(௫௯)

படுங்குறும்பணிபுதைத்தவித்பரிதிதன் ஊருவா
மொடுங்குமாறெவ்வொளித்ததன் டோட்டுருவொழித்து
நெடுங்கொடுங்கணைநிநுபன்வெருசேனாரின் வேந்தர்
நடுங்குமாறுமுன்றோன்றினனானெனாமன்.

(சு 0)

செருச்செய்வான்வருசேனைவெண்டினைபயங்குடப்பான்
பருச்சிலம்பினின்றுகைதருபாவனேபோல
யருச்செழுருசுடரெறிப்பினுலாவின* ஊண்மைக்
கருச்சுனன்மடந்தேர்க்கொடியாடையிலுமன்.

(சு 1)

மருமிருந்தொடைத்தடம்புயமகபதிமதலை
பெருமிதம்படவளைத்தவிற்பிறங்குநாடுவிசையார்
செருமியெங்குணங்கரிபரிதேர்ப்பிசைகின்றோ
ருருமின்வெங்குல்கேட்டகோருககோடொத்தார்.

(சு 2)

குறித்தசங்கொலிசிக்கநாதத்தொலிசுலிவந்
செறித்தநாடுவிசையிடபடச்சுந்தனைகலங்கிப்
பொறித்தபாவையினுத்தானபொறிமயக்குறா
மறித்துமீழ்த்தனன்மாவிசுதொழிலையுமறந்தே.

(சு 3)

தாழ்த்தவாடையி னுயர்கொடித்தன்குடைக்கேதர்மேல்
விழ்த்தபாகனைமீளவும்விரகுறத்தேற்றிச்
சூழ்த்ததன்பெருந்துணைவிரைச்சூதினாற்சூழ்ந்து
வாழ்த்தமன்னன்மேலேவினாவினிலைவல்லான்.

(சு 4)

மச்சநாடன்மாமதலையம்மன்வவன்மொழியா
லச்சமற்றிருந்துளவுகோலருணைநிற்கொள்ள
வுச்சவானிடப்பகலவனுர்த்ததேர்ப்புண்ட
பச்சைவாசியினோடினசுவேதவெம்பரிமா.

(சு 5)

உரவினாலவடமேருவைக்கொழுடியொடித்து
விரவியென்பெருநாடாருதினமுதுகவையொன்றன்
பாவினின்லாயான்வெல்லனைமலவிரிப்பதாவை
யாவையற்றிவன்பதாவையிலுமன்வந்தித்தான்.

(சு 6)

வட்டமாகில்வளைத்தெதிர்ப்புண்டல்கையார்
தொட்டவாசியானடிமுதன்முடியுறத்துப்பிபுனி
டிட்டமாமணிக்கவசமும்பிளந்தெதிர்த்துள்ளார்
பட்டொழிந்தனரொழிந்தவாயாவர்புண்படாதார்.

(சு 7)

வேகவற்றியநதியனவிதநடைப்புவி
பாகவற்றினைத்தலையறமலைந்துபாழ்படுத்தி
மாகவற்றினிற்பொய்த்தகுதாடியவஞ்ச
நாகவற்றியபுன்மொழிநிருபனைநகைத்தான்.

(சு 8)

* உண்மை, யருச்சுனன் என்றும் பாடம்.

பாகும்வாசியுமமைந்ததேதார்தேர்மிசைப்பாய்ந்து
மாரூருழவுந்தப்பியவரி:நிறமாபோ
லேகுதின்றபேரிராசாராசனையெதிர் தகைந்து
கோகுநட்டிடுதனஞ்சயனிவையிலைகூறும்.

(௬௯)

வேறு.

கார்முகங்கைத்தலத்திருப்பக்கைம்பிடு
போர்முகந்தவனின்புயரந்தந்தேகினை
ஊர்முகக்கனிற்றின்மேலுலாவும்விதியின்
வார்முகக்கனதனமாதரென்சொலார்.

(௭௦)

இருபுறஞ்சாமரிட்டத்திங்கன்போ
லொருகுடைதிழற்றவிவவுலகின்னதா
மருவலர்கைதொழுவாமுகின்றீ
பொருமுனைகாண்டலும்போதல்போதுமோ.

(௭௧)

உன்பெருந்துணைவரோடுன்னையோர்களைத்
தென்பெருங்கணைகளுக்கிரைகாரக்குவேன்
வன்பெருங்கொடிமிசைமடங்கலேற்றினான்
றன்பெரும்வஞ்சினந்தப்படும்கொலாம்.

(௭௨)

எங்குநாங்கானில்விட்டிரவியேகவெண்
டிங்குநாப்போனெய்திங்கிரியோச்சினர்
சங்குநாப்பில்வளநாடன்றண்டினா
லுங்குநாக்காப்பலியூட்டுநாயே.

(௭௩)

இரவலரினையவரேத்துநாவலர்
விரவியது அவர்விருத்தர்வேதிய
ரரிவையர்வெஞ்சமரஞ்சுவோர்பெருங்
குாவரென்றிவர்களைக்கோறல்பாவமே.

(௭௪)

பற்பலவுரையிவன்பகருமேல்வையிற்
சொற்பயினான்மறைத்துவசன்விமென்
சற்பகடிகர்கொடைக்கன்னனாதிபோர்
மற்புயதிருபனைவந்துகடினார்.

(௭௫)

மின்னுடன்மின்னிவெருளுமாதுபோற்
றன்னுடனிகரிலாத்தடக்கைவண்மையான்
மன்னுடனிகல்வதுவார்த்தையன்றினி
யென்னுடன்மலைதிரியென்னுகுறினான்.

(௭௬)

கரக்கவுண்மதம்பொழிகாய்களிற்றைவிட
ரெக்கொடுவரியின்மேலோடும்யாரிபோ
ர்னிரக்கமந்திருபனுநிற்கவந்துபோ
ரிரக்குமக்கன்னன்மேலிரதமேவினான்.

(௭௭)

* பயில்வயனான் என்றும் பாடம்.

† நிரைக்கொடுவொம்படைநிற்க என்றும் பாடம்.

இரதமுமிரதமுமெதிர்த்தபோதிரு
சூதாசுதங்களுங்குழியார்க்குதன
வரைகருமிகருமுடன்றுகுகினர்
மினாதுவவோத்தனாவிசுதாமுமே.

(எஅ)

இருவருமெதிர்திரேவுமவாஸியால்
வெருவருமிருளுறவிகம்புதூர்த்தனா
பொருவருமார்நெம்போதுதாக்கியு
மொருவருமினத்திலு*ரொத்தவாண்மைபார்.

(எக)

மற்றொருதொடையினிற்கவேதவாகனன்
முற்றொருகணத்திடைமுன்றுகோல்கிட
வற்றொருகணத்திடையிலுரிபாகுதே
ரற்றொருகினைண்டலாண்மைபங்குதகான்.

(அ௦)

ஒருவிழிப்போடியிற்றொராதேர்மிசை
மருவரிட்டெதிருவந்நமோசியு
முருவரிட்டவகணப்போன்றுசொப்பந
வெருவரிட்டவகணவன்மீளமீளவே.

(அக)

இம்முறையிற்றவர்க்கெதிர்த்துவெஞ்சுமர்
முழுமுறைமுறிதலுமுவிவன்மாமக
வன்முறைமுதுகிமேருக்கன்மைத்தனைத்
நெழுமுறைமமீற்சிலவார்க்குததெப்புவாசு.

(அ௨)

தேருமொன்றொருவனேதேரிலாளுநிங்
சியமுமஞ்சுதிரைநிசுழிந்தாநாத்தீ
போருடைத்தேருநிலப்போதுமோநதந்
தாருடன்வொலிதருதாமமார்ப்பனை.

(அ௩)

சொல்லலாமிருந்துழிச்சொன்னசொம்படி
வெல்லலாமென்பதுவிதிக்குங்குடுமோ
மல்லலாஸியைப்பலவனைந்துகொள்பினுங்
சொல்லலாமிருக்குமோசுஞ்சாங்கவால்.

(அ௪)

தொழுதுமம்மெனுமிக்கொடியகூற்றிவ
பழுதமுறையினன்பகரும்வேலையின்
முழுதுணர்முனியையுமுந்தைதன்னையுந்
தொழுதுபற்குன்னசிலதொடைகளைகினன்.

(அ௫)

தாவினையிறைஞ்சியதனஞ்சயன்நெருகம்
வரளிகண்டுளமிகமகிழ்ச்சுகாவ
மீளியையுடையவன்விவரன்மீகெழுந்
தூளிசெய்தோரினைத்துரோணனுந்தினன்.

(அ௬)

* உவமைவேறிலார் என்றும் பாடம்.

† இகழ்த்துக்கீ என்றும் பாடம்.

‡ கொழுவயிலம்பினுங்கொடிய என்றும் பாடம்.

§ வீரனெனெனென், ஊளி என்றும் பாடம்.

வேறு.

உந்துதேர்முனியையந்தவுதிட்டிரனிவனோக்கிச்
சிற்தையிலன்புகாச்சேவடிபணிந்துபோற்றி
யந்தணரரசேயுன் நனருளிவைடவிரீங்கி
வந்தனமென் னுசிற்சில்வாசகபியம்புவானே.

(அ௭)

யாது மொன்றறியாவென்னையினலாதிலையென்றிந்த
மேதினிமதிக்குமாறுவின்முதற்படைகள்யாவந்
நிதறத்தந்தவுண்மைத்தெய்வநீயென்றற்பஞ்ச
பாதகந்தன்னிலொன்றுன்பதயுகம்பிழைப்பதைபா.

(அ௮)

மன்னொடுகுழநின்மமாசுணமுயர்த்தகோவை
மின்னொடுமுருமேறென்னவெகுண்டமர்புரிவதல்லா
னின்னொடுங்குருபனோடுநின்மகனோடுமுந்தை
தன்னொடும்புரியேனவெம்போர்தக்கதோசாதம்பாவம்.

(அ௯)

அம்முனிதன்னோடிவ்வாறஞ்சுன்னன்புகலவல்லிற்
கைம்முனிவனுஞ்செஞ்சோற்றுக்கடன்கழித்திதல்வேண்டுந்
தெம்முனைமதியாவிராதேவர்தம்பகையைவென்ற
வெம்முனைகாணுமாறுன்வில்வனோத்திநிகவென்றான்.

(௧௦)

குருவுமக்குருவைத்தப்பாக்குருகுலக்கோவுந்தங்க
ளாருவரைத்தோவீ. னுணியறைதரப்பிறைவீல்வாங்கிக்
கருவயிர்த்தெழுந்தகாலமழைமுடிக்காக்கொண்டென்ன
வொருவருக்கொருவர்வாறியோரொருகோடிபெய்தார்.

(௧௧)

அதிரதர்தம்மையெண்ணிலனீவிரன்முடக்கவொட்டா
முதிர்சிலமுனியும்* விரமுனிவிலாமுகனும்விட்ட
கதிர்முனைப்பவனவேகக்கடுங்கொடும்பகழியாவு
மெதிருதீர்கோத்தவல்லாற்பட்டிலவிருவர்மேலும்.

(௧௨)

வண்டுதான்முரலுங்கஞ்சமாலையான்பயிற்றுவித்துப்
பண்டுதான்கண்டகூற்றிற்பதினமடங்குயர்ந்தபண்பான்
மிண்டுதானவரைவென்றவிநுடைவிசயன்விண்மை
கண்டுதானவன்றனோடுகற்பதற்குன்னினனோ.

(௧௩)

ஏறுதேர்முரியவேதமெழுதியதுவசம்வீழத்
தாறுபாய்புரவிரன் குஞ்சாரதிதலையுஞ்சிந்தக்
கூறுபோர்தநாணியோடுகுனிசிலைதுணியப்பின்ன
ராமுகோறொடுப்பவென்சியாரியன்முதுகிட்டானே.

(௧௪)

தந்தைபோழிந்துபோனசாபலங்கண்டுமெம்பி
யீந்திரன்மதலையோடுமெதிர்ந்தனனிவுளித்தாமா
முத்துறவிருவர்வில்லுமுரண்படக்குனித்தபோரி
னந்தணன்கணையான்மன்னன்வில்லினுணற்றதன்மே.

(௧௫)

* முரன்முனிவிலா என்றும் பாடம்.

† நாணியற்றுக்குனிசிலை என்றும் பாடம்.

மந்தமணியதோளான்மற்றொருவரின்வாங்கி
யின்தவெம்பகழிக்கொல்லாமிடமுனிவனென்றெண்ணிச்
சந்திரமவுலி தந்தசாயகந்தொடுத்தலோடு
நொத்தினியென்செய்வோமென் னூர்புகநோக்கினுனே.

(௧௯௬)

சிறுபுணர்வனைக்கண்டுகெட்டனன்சேடிவந்த
நிருபர் கன்பலருமோதிநேர்பெருதான்பாபந்தா
பொருபடைச்சேனயாவுப்புந்ருழிபாவிகண்டா
ரொருபிரியொற்றைபாழித்தேவனுச்சொன்னான்.

(௧௯௭)

வெண்ணிமௌவனின்றவரிமன்விதூன்வன்நி
தெண்ணிமௌவன்மலைச்சேபோதனன்கிந்துராயன்
வெண்ணிநிநிருபர்சூழச்சூழ்ச்சிநாநான்கும்வந்து
முன்னிடுந்தேபோனதன்னமுனிபுணர்வனைந்துகொண்டார்.

(௧௯௮)

இவர்பெருந்தேநின்மேலோனொருவனோயிலக்காகத்
தவருடன்குனித்தநேகசாயகந்தொடுத்தகாலை
கவுரிபக்காளன் தன்னைச்சுண்ணாங்கண்டகாலை
பவுரிவந்தொன் னுந்தன்மேற்படாமல்லெம்பகழிக்கோத்தான்.

(௧௯௯)

சூடதசைமகவான்வாநிருநாநசைவருவான்வாநி
வாநிசைமறவிவாநிதென்றிசைமசியின்வாநி
யடலுறவிமைப்பினேயியவாவர்மாப்புந்தோறும்
படருடப்படைகணிபுபடப்படப்பாப்பினே.

(௨௦௦)

சேகரனநாகவேகக்கொடியவன்சேனயாவு
மோகனக்கணையொன்றேவிழுப்படிபடிக்கண்விடுத்தான்
மாகனற்கடவுடந்தமணிப்பொலத்தடந்தேர்வெண்ணி
வாகனக்குரிசில்லின்மடவல்லமடருந்தவாமே.

(௨௦௧)

இத்தரையிடங்கொளாமலிறந்தனர்போலவிழந்த
முத்தரையிர்கொத்தென்மைணிக்கொழுந்துசுந்துசு
முத்தராவண்டற்பாவைக்குறித்துநற்கென் னுகொய்தா
னத்தரையவுலித்திங்கனமுதுகாப்புடைத்தவிலலான்.

(௨௦௨)

விழுந்தவர்வெம்மேபோதாகமெய்யுனர்வெய்சிமெல்ல
வழுந்தியபகழியேமெரிபடுகவசத்தோடு
மெழுந்துதம்மிரதம்பாணையிவுளியினேறியேறித்
தொழந்தகுதெய்வமன்னசூனைத்துதித்துமிண்டார்.

(௨௦௩)

கொடியமதிநிராகவேந்தன்கொங்கர்கோன்புரவிக்காலால்
வடதுசையாசாதங்கண்மாமணிமகுடம்போல
வடலுடைவிசயனொற்றையம்பினுன்மீண்டுஞ்சென்று
படவாவுவர்த்தகோணபண்ணினுன்மகுடபங்கம்.

(௨௦௪)

வல்லினிலழிந்து சின்முன்மன்னவைதன்னினன்று
சொல்லென்கா லஞ்செய்வா முன்னிவர்கோற்றஞ்செய்தார்
புல்லியபாநினின்னமோ ராகரீபுகறியென்று
வெல்படைவேந்தன் சொல்லவீடுமன் மீண்டுஞ்சொல்வான். (௧௦௫)

செந்நலகைன்னல்காட்டச்சேர்ந்தயற்செறுவினின்ற
கன்னலேகமுஞ்சாட்டுங்கங்கைநீர்நாடகெண்மோ
வின்னலேபுழந்தோர்காலமிந்து வினியக்கந்தன்னு
வென்னலேசென்றதென்றுநெஞ்சினிலழங்குவார்தான். (௧௦௬)

அரவீரையுமர்ந்தகோமானவ்வுலாகேட்டபோற்றேத
பாவையினிரவிக்கண்டபனிமதிபோலமாழ்கி
வரவரவறிதுமென்றுமாபெருஞ்சேனையோடு
மிரவிடையாருந்துஞ்சுவொலில்வலோநகரிபுக்கான். (௧௦௭)

வேந்தனைமுதுகுண்டவெந்திறல்வீரன்மீண்டு
போந்துமுன்னெடுத்தவன்னிப்பொதும்பரிப்புறத்துவந்து
வாய்த்தவாபுதங்கள்யாவும்வைத்தெழில்வடிவமாற்றி
யாந்தகுவெண்ணிப்பேடியாயினுனைன்பமாதோ. (௧௦௮)

இவ்வொலிலெறிக்கும்பைம்பொனிலங்குதோமீண்டுமேகக்
கைவ்வெயிலெறிக்கும்பைம்பூட்குநோகன்றிறநிலேறி
வெவ்வெயிலாறுமவண்ணம்வினைந்துபோய்விடாடன்புறோ
சுவ்வொலில்குழந்தகாவினமர்ந்தனைநரசரேறே. (௧௦௯)

அறியபசுந்தன்காவினசைவொரிஇயிருந்தவீர
னேறியகாவிற்பல்யாண்டிருந்தபினேனையாண்டு
மாரியவடிவத்தோடிவ்வளநகர்வைகளுமென்
றாறியவழுதச்சொல்லா லுத்தரற்குரைசெய்தானே. (௧௧௦)

பேடிதேர்செலுத்தச்சென்றபிள்ளையும்பெரும்போர்வென்று
கோடிதேர்முதுகுருங்கோகிரைமீட்டானென்றென்
றோடிதீர்சொன்மினென்றுதாதரையோடவிட்டா
ளீடுநீர்பாக்குங்கங்கைநாடுடைநிருபர்கோமான். (௧௧௧)

இங்குவனில்வாறுய்ப்பழுற்பகலேகியாங்கட
கங்குலிற்சேனையோடுங்கண் படையின்றிவைகிச்
செங்கதிரெழுந்தபின்னர்த்தென்றிசைபுஞ்சல்வென்ற
வெங்கழல்விடாடன்றா னுமீண்டுதன்னகரிபுக்கான். (௧௧௨)

தடம்பதியடைந்தகாலேத்தன்மனையிருந்தபேடி
திடம்பதிதடந்தேருரத்திருமகன்சென்றசெய்கை
விடம்படுவெகுளிலேற்கட்குதேட்டினைவிளம்பக்கோட்டாங்
குடம்புயிரின்றிவிழ்ந்துதென்னுமாறுருகிவிழ்ந்தான். (௧௧௩)

சந்தவ்வள அம்வாசத்தண்பரிநீரும்வீசி
வெந்தறல்வேந்தன் றன்னை* மெய்ப்மெலினி நுந் துதேற்றி
மைந்தனிப்பொழுதேவென்றுவருகுவன் பொந்நேருந்தா
ளாந்தமெப்பேடியாகிலென்றன னந்தனுான்.

(ககச)

அறன்மகன்வாய்மைதேறியாசனாங்கிருந்தவெல்லை
மறனுடையாககேதுவன்சமாழிந்தவாறு
முறமலைந்தொருதன்றேற்கொண்டிந்தான்வென்றுவாறுந்
தொறுவிரைமீட்டவாறுந்தாதர்போய்த்தொழுதுசொன்னார்.

(ககநி)

சிதளவழுதவாரிசெல்களிற்செறிந்ததென்னந்
தூதர்வந்துரைத்தசொல்லாற்சோகமுந்தானியுமாறித்
தாறையன்றேனுசெய்தான்நீனையொழிந்துள்ளசேனை
யாதிபரவருமெய்தியண்ணாலயெதிர்கொள்கென்றான்.

(ககக)

சோராதங்கருவைத்தங்கள்சுருவெனத்தோளிலேந்தி
யார்வமுற்றிருகுறஞ்சினநிலிலாந்தம்மைப்போல
வீரன்வெஞ்சமாம்வெல்லவிராடனுத்தான்வென்றுபு
போரினையென்னுமேனிபுளகெழப்பூரித்தானே.

(ககங)

புழிகுடைக்கிற்சொம்புபாழ்ப்பாணகுழம்பினைத்து
வாறையுங்கழுதாட்டியுறியொளிந்திப்பெற்றிச்
சூழவன்பதாறககட்டித்தோய்மைப்பன்வாறடி
யேமுயர்மாடமுதுபெங்கனுககோடித்தானே.

(ககஅ)

மகன்வருபவன்மெஞ்சுதாடுதும்வருகுவென்றுந்
சுகமிடமகிழ்த்துவெந்தவந்தான் மன்றோடாட்ட
பிகமுனியிடுத்துவெல்லவென்றியுத்தான்முன்மேலா
ரிகலழிந்தென்னவிய்ப்பொழிந்திவெந்தையென்றான்.

(ககக)

என்றவன்மொழிந்தபோதினென்னில்வந்தேனையோடு
வன்றிறலுபகேதுவன்பிழிந்துடைத்துபோக
வென்றவன்பேடியோன்மெய்த்தபிச்சாபுற்போர்
னின்றுதின்கிறுவன்வெல்லவல்லனெனருபரோதேற.

(ககஉ)

பிருசுந்நையென்றேதும்பேடிவாய்பேடியென்று
சுருதவியவனேமுன்னங்காண்புடைமெடுத்தகாரோ
யோருதனித்தடம்பொந்நேருந்நம்பருந்காகும்ப
ராகினையரிதினவென்றுனென்றனகாந்தனுான்.

(ககங)

கோடியின்கோடியாவாகுருக்கள்வெஞ்சேனைநன்
யோடியென்புதல்வன்முனையோருதாரிபொருதுனென்று
நீடியதிரையுமீட்டுமீண்டனனென்னையிப்
பேடியைவிறல்கொண்டாடிப்பேசுதிபிரமமுர்த்தி.

(ககஉ)

* மெய்வெலின் லிருந்து என் லும் பாடம்.

புன்னவையானமாற்றம்புகன்முனொனினுங்கேட்டாங்
கின்னவையன்முநன்றென்றிதம்படமொழிவதல்லான்
மன்னவையிருந்துநாளுமவழிபடுமாந்தாமன்வா
சொன்னவைமறுத்துமாறுசொல்வரோசருநிலல்லாய்.

(கஉ௩)

என்னவழிபடங்கொடாமலெதிருறவிருமீண்டுங்
கன்னன்விற்றுரோணன்மைந்தன்காங்கேயன்முதலினுரை
மன்னவவெல்லநின்சேய்வல்லனெவன்துசொன்ன
பின்னைநீதெளிதியென்றானபிடுடைப்பேடிதன்னே.

(கஉ௪)

* கொடுவிலான்மையினுவின்றென்குமான்வென்றிடவுஞ்சற்று
நடுவிலாதவரிற்பல்காலென்கொனீநவில்லதென்னுக்
கடுவிலாடாவிற்பொங்கிக்கவற்றினுலெறிந்துநக்கான்
வடுவிலாமுனியைமன்னன்வடுப்படுமாறுமன்னே.

(கஉ௫)

எற்றியகவறுநெற்றியெதிருறவிருந்தகங்க
னெற்றியிற்சென்றுவாசநிறைத்தகுங்குமத்தின்சேற்றற்
பற்றியதிலகம்போலப்படுதலும்பாங்காநின்ற
வற்றியவோடையன்னவனப்பினுண்மருண்டுகண்டான்.

(கஉ௬)

பல்கியகிளைபுந்தேசம்பார்த்திவன்வாழ்வந்தாங்க
எல்கியநகருமின்றேயழியுமென்றஞ்சியேகொ
னல்கியநேயமேகொனயனநீர்மல்கமல்க
மல்கியருநதிதன்னைமாற்றினான்வண்ணமாடே.

(கஉ௭)

கண்ணினீர்மல்கவண்ணக்காரிகைகலையாலந்த
வண்ணமாமுனிவன்சோரிமாற்றியகாலையபுற்
றெண்ணமுஞ்செயலும்வேறுபென்செய்தோமென்செய்தோமென்
றண்ணலுந்தன்னைநொந்தாங்கருஞ்சினம்பாவமென்றான்.

(கஉ௮)

ஆயிடைபுத்தக்குன்முக்காதபண்ணியனாகச்
சேயிடைபெதிர்கொள்கொற்றச்சேனாமன்னவர்கள்சூழ
வீயிடைவரிவண்டார்க்கும்வியன்பெருங்காவுழிங்கிப்
போயிடைநெருங்கிவேந்தன்புதல்வனப்புத்தைச்சேர்த்தான்.

(கஉ௯)

பாந்துவெம்படைகண்மின்னப்பல்லியம்பணிலமார்ப்பச்
சுரந்துமும்மதமும்பாபுந்துதிக்கைவாரணங்கள்சூழப்
புரந்தானகிற்காபப்புல்லநுமாறுபோல
வுரந்தருபேடிதன்றேருவேவீதியுற்றான்.

(கஉ௧௦)

வென்றுமீள்குமான்முனைவீதிகடோறுயாத
யன்றெதிர்கொண்டென்னீராசனமெடுத்தவாழ்த்துக்
குன்றெறிந்தவனைக்கண்டகுன்றவில்லையப்போன்முந்தச்
சென்றவன்பிதாவுந்தேர்மேற்செக்கெனத்தழிஇக்கொண்டானே.

(கஉ௧௧)

* கொடுவிலாடமரிலின்றென் என்றும் பாடம்.

† சுரந்தெழுமதமும் என்றும் பாடம்.

தழுவிப் வாசன் றுநிற்ப் ஸ்ரீநந்தித் துவேந்தி
குழுவிடக்கொண்மிபோகக்கோயிற் புருந்தபின்னர்
பழுதறுவாய்மடவெதபண்டிதன்பாதம்போற்றிச்
செழுமலர்வதனநோக்கித்திருநதல்வெழிங்கண்டான்.

(௧௩௨)

நிகழ்த்தினி னுதலி னூறுசெய்தவாய்கொலென்வ
நிகழ்த்தமைதநதைகூறநெஞ்சினுற்றித் தன்னை
பிகழ்த்தமை நவலும்போதைக்கெல்லையின் றிவீர்ப்போல்
வகழ்த்த ராடைஞாலத்தாரகோலோவமைனிமிக்கோர்.

(௧௩௩)

செறுப்பது பெருமைபன் னுசிறியவர்செய்தநினை
பொறுப்பதேபெருமைபென் னுபுகுசான்பாதம்போற்றி
வெறுப்பதுவினைத்தாதைதவிழ்த்தபின் றுமும்பிழந்து
மறுப்பதுபுரியாஞானிமனத்துநியகற்றினுனோ.

(௧௩௪)

ஆன்றமைந்தடங்குகேள்வியண்ணுமவன்பெற்ற
தோன்றலும்பின்னர்ச்சென்றுசுதேட்டினோகோலெய்த
யின்றவப்பொழுதினோகையென்மடங்காகவிஞ்சச்
சான்றதன்மக்கண்கண்டுமகிழ்த்தனடவத்தின்பிக்கோள்.

(௧௩௫)

புழைத்தானேருவொருமுன்பாகத்தன்னை
புழைத்தரிக்காட்டாராட்பர் பதாநைத்துசங்
கோழித்தரியப்பட்டிங் குழைகண்மனக்குல்லங்
பேடிபுத்ததைன்னோடும்கெழ்ந்ததாய்தன்புன் னான்.

(௧௩௬)

தந்தையுந்தாணைவகுத்தவித்திருந்தடையலர்
முந்தியவமிற்சென்றுமுனைந்துசொர்னைத்தவாறும்
வந்தவாச்சாய்ந்தவாறுமணி னொட்டவாறுஞ்
சந்தாகிரிகன்போலுந்தோலினுன் றெழ்ந்தசொல்வான்.

(௧௩௭)

வேறு.

உருப்பசுவெஞ்சாபத்தாற்பெடியான வுருவமொழித்தருச்சுன்னென் னுருவங்
கொண்டு, பொருப்பினையகித்துவசத்தேட்டெல்லென்னாப் பொருகிலைக்காகத்தேற்றிப்
புகுந்தபோது, செருப்பானியைவிடெதிர்த்திரட்டாலத் திபலியேற்றெதிர்கிரின்று
மங்கல்போல, நெருப்பெதிர்த்தபதங்கம்போலத்திராரைப் பொருக்கியனியாகிசின்ற
வேந்தர்.

(௧௩௮)

அருகுவிடாதுவகுப்பிற்றன்பாநிதிமமுழைப்போனத்தின்மகனாகவேண்டும்,
மருமலருமாண்மதுமுந்துறந்தகூந்தல் வண்ணமகன்பாருசாலன்மகனோபோலும், வெரு
வருமற்போர்குடந்தமடையன்றன்னை கிழமெனவாய்க்கின்றேன்வேந்தேமற்றை, யிரு
வரினுமாவலான குலன்றோ யின்னரினாபின்காவலானினாய்கோவே.

(௧௩௯)

* சனகன்றாவில் என்றும்பாடம்.

† குலமகனக்கு என்றும் பாடம்.

ஆனையேபடுக்களிற்றூர்தமமையாரு மறியாமலிந்நகர்க்கண்டங்கிளின்றுர், நானையே வெளிப்படுவீரெருநலேதந் நாளுள்ளகழிந்தனவானயந்துகேண்மோ, வேனையேயனைய வெழிற்றோகைவாகை வேனையேபயன்பிறல்விசயனென்னுங், கானையேயடியேனுக்கியே காதற் கன்னிகைக்குவரனென்றுகருதுவாயே. (௧௪௦)

மகனிவைமற்றுரைத்தளவிறுதைகேட்டு மனநடுங்கிநெகிழ்ச்சியுடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான், பகலமரிலேறியமெய்ப்பாடகமாற்பு பகலோனும்புனல்படிவான்பாவைசேர்ந்தான், நகவுடையபாண்டவருமவண்ணமாதுந் தனித்தெண்ணிப்பாகாயசரிதர்போலப், புகலரியபழையதமவடிவங்கொண்டார் போனபகலவனுதயப்பொருப்பினிமீண்டான். (1)

நிரைமீட்சிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௨௫௯.

வெளிப் பாட்டுச் சருக்கம்.

எக்கடலுமெக்கிரியுமெவ்வுலகுமூலகந்
நக்கபலபோனிகள்சராசாமனைத்து
மிக்கவிதியால்விதிசெய்விதிநினைவிதிக்குந்
செக்கமலநாமி முகல்சேவடிவ நிப்பாள். (௧)

அருக்கனடிகைதொழுதனந்தாமருக்க
னுருக்கருகவேயருவைருவழிகெறிப்பத்
திருக்கொர்நலம்பெறுசெழுந்தரிவையோடுந்
குருக்குலம்விளங்கவருகோமகனிநுந்தான். (௨)

காற்றின்பகனுங்கடவுளாதிதிருமகனு
மாற்றமுதிராயுண்மறைவாவார்மகாரு
மேற்றமுறையாலடியினைஞ்சியிசையோடுந்
தோற்றமுறுமாறருகுமுந்நாவிநுந்தான். (௩)

தன்னைதிகர்கிற்பவரினாததுவல்லனோ
னென்னோதிருநெற்றியிவிருந்தவகுமென்றான்
பின்னையுமெவறுத்தொளிருமேதருகிறுந்தான்
பின்னையவனுக்குகிகழ்பெற்றியுரைசெய்தான். (௪)

உரைத்தபொழுதிப்பொழுதிவ்வுரைகொளுத்திந்
தரைத்தலைவனைத்தலைதழந்திவிவெண்ண
விரைத்தடவரைப்புயன்வெருண்டேவிவலித்தா
னிரைத்துவருகான்மகனுமெறிவிழிவிவந்தான். (௫)

ஒன்றுதனிசெய்யினுமவ்வுதனிமறவாமற்
பின்னைவாரசெய்யிழைப்பொறுத்திவிர்பெரியோர்
நன்றிபலவாகவொருநவைபுரிவரேனுந்
கன்றிவிவதன்முதுகையவாநினைபாரே. (௬)

* அனலுமுதுகானகமகன்றுநெடுநாணர்
நினைவுவழுவாமலிவனிழிலிநுந்தோன்
சினைமிகுதலிற்றவறுசெய்தனனென்பேய்
முனிதல்பழுதாருமெனமுன்னவன்மொழிந்தான்.

(௭)

குந்திவழின்வந்துதமகுருகுலம்விளக்கு
மைந்தாசமன்றுதனகன்கடைநீருக்கர்
சிந்தனையெடுத்திறைகொன்செவந்தியோடு
மைந்தனெடுமெய்சிவவம்மாடியின்விழ்தான்.

(௮)

விராடனைநறுங்குவனியாம்பலிப்பன்மாற்றித்
தாராபதியெழுந்தெந்நழிதீயிவனிருந்திப்
பராவருபெரும்புகழ்படைத்தவருனைப்போ
லராவின்முடிமேலுலகிலார்கொலுளரென்றான்.

(௯)

அறைமுரசயர்த்தவணையவனுலையையா
பொறையுடையவர்க்கலதுபுகழ்புனைதலுண்டோ
தன்மையமுதற்குணமிலாதவரிடத்திற்
குறைதிருவுளத்தனிடம்கொண்டருளலென்றான்.

(௧௦)

இந்நகரிலெய்தியபினைந்துயருடையதா
தெந்நகரிலென்னநெடுநாணிரநுந்தோன்
சென்னெவ்வயலுநிழுதுசேகூகூறந்தோ
நின்னிலுமுயர்த்ததாநியுறியுண்போ.

(௧௧)

சீன்புகல்வருந்திறல்வருதினியுரீயு
மென்புயமெனச்சமரிலென்னருகுசின்ருல்
வன்பினெடுவஞ்சைசெய்மன்னப்படைபாவுந்
தென்புலமடைந்திடம்கொலிதுதிண்ணம்.

(௧௨)

எனமுரசயர்த்தவனியம்புதலுமகிழா
மனனிடாகற்றினைம்மச்சவளநாடன்
தனையனுமக்குறுதிதக்கதெனவெண்ணா
வீனிமையொடறத்தின்மகனுக்கிவையிசைப்பான்.

(௧௩)

எத்தரையுநீழல்செய்தனிக்கவிகையெந்தா
பித்தரையுனைந்துநினைவெனியாழும்
பத்தரையொடாரைகொண்டபலபடையுநினைவே
யுத்தரையுமில்லவுசயலுக்கூறியொன்றான்.

(௧௪)

* அனலின்முதிர்கானகம் என்றும் பாடம்.

† அறிவுமுதனற்குணமடாதவரிடத்தில் என்றும் பாடம்.

‡ சென்னெவ்வயல் என்றும் பாடம்.

வில்விசயனுத்தான்விளம்புதலுமீரங்
கல்விசெய்கலைத்திறன்வனப்புடையகூராரா
யில்விசயமெய்க்குணனின்மிக்கவினையாளான்
*றெல்விசயமுற்றசுதனுக்குரியனென்றான்.

(௧௫)

வேறு.

விசயன்றெருந்துநயமாகவிடானெஞ்சக்
கிசையும்படிசெரற்றவரோமேருந்தகின்னர்
வசையின்றிவாழுந்தமராகியமன்னர்க்கெல்லாத்
திசையுந்தமதுசெயுறாதிற்செய்திவிட்டார்.

(௧௬)

வெளிநின்றமற்றம்வெளியானபின்வெண்டாயிந்ததன்
டுளிநின்றமேனித்துளவோன்றன்றுணைவரோடு
டமளிநின்றமாலேபுனைதங்கையபிமேனெந்
தெளிநின்றவேற்கைச்சிவேதன்னெடும்வந்துசேர்த்தான்.

(௧௭)

கண்டான்மகிழ்ந்தானறன்மைந்தனைக்கைதழீஇயுங்
கொண்டானவன்றனிநையோர்கைதவித்துவிழ்ந்தா
ரெண்டானவரோடிசைந்தெண்ணிப்புலனமேழு
முண்டானுரைத்தானுரைத்தக்கவுரைகொல்லாம்.

(௧௮)

சிவன்றன்னேநோக்கிச்சிவேதன்றவஞ்செய்தவாறு
மவன்றன்னருளாற்பலவாயுதம்பெற்றவாறு
பிவன்றன்பகைசெற்றதுமயாவுயியம்பிடிள்ளங்
கவன்றன்புறமல்லிராடன்றன்கவற்சிதீர்த்தான்.

(௧௯)

தெம்மைந்தரென்னுங்களபங்களைச்சிங்கசாப
வெம்மைந்தின்வேற்றக்கமைந்தோனெருவிரனை
தன்மைந்தனைக்கண்டுருகுந்திறற்றந்தைதாளி
லம்மைந்தனுமவிழ்ந்துடனவைகனனாவாங்கே.

(௨௦)

பாஞ்சாலர்போசகுலமன்னவர்பாண்டிவேந்தர்
வாஞ்சாமனத்தினவயமத்திரர்மாகதையர்
பூஞ்சாபவெற்றிக்கொடிக்கேரார்பொன்னிகடார்
தாஞ்சால்புடனடப்பிவந்தனர்தானையோடும்.

(௨௧)

* எல்விசயமென்றும் பாடம்.

† அவிநின்ற நெஞ்சிற் குருமைந்த ரறுவ ரோடும் என்றும் பாடம்.

‡ அமைந்தோரொரு வீரரான, தம்மைந்தரைக்கண் றெருந்தற் தையர்கடானி, லம்மைந்த
ரும்விழ்ந்தடனவைகின ராவ்மிக்கே என்றும் பாடம். இது, மேற்பதினேழாஞ் செய்யுளின்
பாடபேதத்திற்கியைந்தமை காண்க.

வந்தோகையோடுமிருபாநம்வனங்கிவைசுவ்
கந்தோடடர்கைக்கநிந்தோபக்கநின்றுவேந்த
ரந்தோநெடுநாநன்காநிலடைந்தொன்று
நொத்தோநாயற்றிறுவல்வானந்துகொள்கோலான்.

(௨௨)

தேனிற்றுகித்தசிறையம்புப்புச்சேக்கையன்னம்
வானிற்பறந்துபுலர்த் தும்புன்னம்ச்சகாடன்
வேனிற்சிலவேள்விராடன்புரமேயவன்றே
கானிற்திரிந்தபரிதாபந்தாழிந்தகென்முன்.

(௨௩)

பண்ணுக்குநுகிப்பறையாலகப்பட்டமான்போன்
மண்ணுக்கிறைவன்மொழிதேறிமகன்மெய்வஞ்ச
வெண்ணுக்கழிந்தேநினிச்செய்வதென்பாநுகி
கண்ணுக்கிமமபோடிருந்திக்கோகன்காரக.

(௨௪)

அரசர்க்கடைவேபவையின்கணையனைத்து
முரசுக்கொடியோனயமாகமொழிந்தபோது
விரைதுற்றுதாச்சல்லிபன்முன்புவினர்தவெல்லம்
பாசுற்றகன்றூன்சிறந்தொன்றபகடுபாட்வான்.

(௨௫)

காடக்கடவெங்கனியான்கவனபான்றேர்
தூசப்பதாதிப்படைதன்மொடுஞ்சூழ்ச்சியாக
விரகிற்புஞ்ஞெறியின்கண்கிநுந்துசெய்த
வாகக்கொடியோற்கரும்போரினாதசெய்வான்.

(௨௬)

நஞ்சோடுசாலுமமரின்கணமர்களைன்று
நெஞ்சோடியைந்ததுணையென்றுகினைத்தல்செய்யார்
செஞ்சோலுசாலவலிதென்றுமண்செய்யும்வார்த்தை
வெஞ்சோலேவலானிலைபிட்டனாபின்மெய்க்கும்.

(௨௭)

ஓமஞ்செய்தியிற்பொரிசுந்தலெனுந்நயசுத்
தூமங்கமழப்பலவசுத்தொடையல்கூட்டிக்
சாமன்றிருமைத்துனற்கன்பொடக்கன்நிதன்ன
மாமன்றலங்கேபுரிவித்தனன்உச்சர்கோமான்.

(௨௮)

முன்னிச்சமருக்கொருப்பட்டமுடிமகிபர்
சன்னிக்குவேண்டுங்கடனாபடிகணல்கி
வன்னிப்பொதும்பர்வயின்வைத்தவயங்குசோதி
மின்னிற்றிகழ்வெம்படையாவையுமீண்டுக்கொண்டார்.

(௨௯)

சேயோன்விழவுவிழைவோடுசிறந்தபின்னர்
மாயோனுமற்றக்குருமைந்தருமன்னர்யாரும்
*போயோனைதவியுடலாவிபுகுந்துதங்க
ளாயோதனத்துக்குதுநீர்மைகளாயனுற்றார்.

(௩௦)

வேளிப்பாட்டேச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௨௮௯.

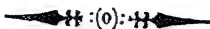

விராடபருவ முற்றுப்பெற்றது.

உத்தியோகபருவம்.

உலாகன்று துச்சருக்கம்.

மீனமாகியுங்கமடமதாகியுமேருவைபெய்க்குந்தா
 னோனமாகியுநாவரியாகியுமெண்ணருங்குருளாயுங்
 கன்னவாய்மமுத்தரித்தகோவாகியுமாக்ககாகோலைசெய்த
 வானநாயகனுக்கியுநின்றமான்மலாடிமறவேனே.

(க)

வல்லினுலவன்கொண்டமன்மீளவும்வல்லினுற்கொலன்றி
 வில்லினுலம்மலைந்துகொள்ளுதுமெனல்வேத்துநீதிபதன்றூற்
 சொல்லினுலொருதுநிலநிறியலாஞ்சயோதனனினேவென்று
 கல்வினுவருகனமுகில்விடக்கியகரியமாமுதல்சொன்னான்.

(உ)

உரியவம்புலியுதிட்டிதான்நீனவவனுற்றவர்பலர்கான
 வரியவன்பெருஞ்சூழினுலவென்றுபல்லாண்டிப்படவாண்டான்
 நரியவன்புடனொங்குதற்கெண்ணுதிநீமிகொடிதென்று
 கரியவன்புகல்கட்டுகோகேட்டபுன்காமபாலனுந்தொன்னான்.

(ங)

இனையசாத்தக்தைமயினிடக்கரித்தபயாரிநுநாவில்
 விரியுமாற்றின்நிறுவடிவினுமிகவெளியாய்கிபெதன்ன
 வாய்வார்த்தைகளுரைத்தனனுரைத்தனுமுற்றவரிடக்கன்கள்
 களையுமாப்புயலிருவருமொழிபினுங்கட்டுகோகிரிபென்றான்.

(ச)

பேருலாகமுமபிலைபுதல்கியபெரும்பிறப்புடைப்பரித்தின்டேர்க்
 காருலாகலகிகாடிக்ககரினுடைக்கண்ணிலாவாசன்பாற்
 சேருலாகனைத்தூதுசென்றிவம்மனஞ்செய்கிடீன்கெனப்போக்கி
 யோருலாகலமுடன்நவழிந்தவன்றனதுப்புருந்தனன்றே.

(ரு)

இந்தவந்தனனியிசைத்தனவெலாமிப்பபுடனிரிதாக
 வந்தவந்தனோடுரைத்தபினவவின்நவநிதந்தலனுக்கன்
 முந்தவந்தனமாமுசகேதனதிருமுக்கவன்பிடுகென்று
 வந்தவந்தமன்னவர்களுந்தந்திருமாநகாடைந்தாரே.

(சு)

அரசர்போனபின்மால்பணிதவறுதம்முறிதன்னோக்கி
 முரசுகேதனனியெழுந்தருள்கெனமுனிவனைத்தொழுதேத்தி
 விரைசெய்தார்புனைவிமெனெந்தமெய்விதான்வேதியர்கோவைப்
 பாசினையுயெய்ந்துபின்னூரியசொற்பணித்தருவோனப்பிரந்தான்.

(ஊ)

போனநான்மறைப்போகிதனத்தினுபுரிபுகுந்தேரிபைம்பொன்
மானவார்கழற்றிருதரட்டிரனெனுமன்னவைதனிலெய்த
ஞானமாமுனிவரவுகண்டெதிர்கொளாநயந்திருபதம்போற்றி
யானமாமணிபாசனத்திருத்தினாவவெக்கொடியோனே.

(அ)

விந்தமன்னதோள்விமென்முதலியோர்விடைவுடன்றொழுதேத்தி
வந்தவாறுதாதநுள்கென*வறன்மகன்வந்தனைமுதற்குறி
யந்தனுகியகந்தடர்கடகனிற்றரசனுமவன்றந்த
மைந்தர்யாவருங்கன்னனுஞ்சகுனியுமனடகன்னறிடச்சொல்வான்.

(ஆ)

ஆண்டுபன்னிரண்டனியுற்றொருவருமபிவருவகைமற்றே
ராண்மெண்ணியபாண்டுவினமதலையரைவருமவெளிப்பட்டா
ராண்மெண்ணர்முன்னுதுபோர்பொருதழிந்தளித்திகுதலினீர்கொண்
டாண்டெவந்தபாருமமொழிப்படியவர்க்கனித்திரோவளியிரோ.

(க)

முன்னமுட்பொருதுதுபோர்மோதுபோர்முனிவுடன்சுருதாம
லின்னமுட்பொருவேண்டுமேற்பொருதிமில்ஞ்சிமிற்பொலஞ்செங்கா
டலன்னமுட்கிரிமயில்கருமுடனவியாநெல்லவளநாட்டர்
பின்னமுட்பிறவாதினிப்பண்டுபோற்பிடுமுட்பெருவாழும்.

(கக)

அன்றியேயவருடன்மலைகுலமெனவழிவினைக்கருதாமல்
வென்றியேயினைந்தெதிர்ந்திரேலுக்களாலவெல்லுதலரிதம்மா
கன்றியேயடல்விமனும்விசயனுங்களம்புகிலனைவீரும்
பொன்றியேயினைநறிநிரமுனிவர்க்கொம்பொய்க்குமோபொய்யாதே.

(கஉ)

என்றுபுகாரியம்பலுங்குங்குமெழின்றுவினைமேருக்
குன்றுபுகியதனையொற்றடம்புயக்குருகுலவயவேந்த
னின்றபுகைபோலிருந்துதியுரைக்குமிதிகலதன்றிருவர்க்குந்
துன்றுபுகைபோலிற்காணலாமான்மைபுந்தோள்வலிமைபுமென்றார்.

(கங)

கல்விதூயநெஞ்சிலாதவச்சயோதன்னகழறியமொழிகேட்டு
வில்விதூரணிவ்வேதியன்மொழிப்படிமேதினிவழங்காமற்
புல்விதூடகரினுமுணர்விலாதவாபுகலும்வாசகங்கேட்கிற்
செல்விதூரியளாய்விடுஞ்சற்றமுஞ்சேனையுக்கெடுமென்றான்.

(கச)

திரத்துவாய்மைநீதவறிமற்றவருடன்சேனையுந்திறலுக்கொண்
டுத்துவாளமருடற்றலோபெரும்பிழையுடன்றையாமானிற்
சரத்துவாய்தொறுஞ்சோரிகக்கிடக்கிடுந்தனஞ்சயன்றலுவென்று
பாத்துவாசனும்பகர்த்தனன்கிருபனும்பகர்த்தேபகர்த்திட்டான்.

(கரு)

காடுமன்னுநின்புதல்வருக்கறுதிசெய்காலமோகழிந்தன்று
நாடுமன்னவகொடாமல்வெஞ்சுமர்பொராநாடினையெனினுளைக்
கோடுமன்னுநிலருச்சுனற்கெதிரோவர்குணிக்கவல்லவரென்று
விடுமென்றிருத்தனயனெடுதுதிகளவெகுண்டொத்தனனன்றே.

(கசு)

* முனிவனும்வான்முறையடைவாக என்றும் பாடம்.

† அன்னமுங்குருகினங்கனும் என்றும் பாடம்.

முன்னமேயுகிரிமுந்தவெம்புலிபெனுமூரணழிமுனிமைந்தன்
றன்னைமற்றவனிடத்துநீகற்றவெஞ்சாத்தின்வென்றமையல்லா
லென்னசேவகங்கொண்டுநியாயாபுடிகழ்ந்துரைப்பதுவென்று
கன்னனுந்திறங்காக்கெயன்றன்னொடுகின்சிவந்துரைசெய்தான்.

(௧௭)

தூமவெங்குற்றோன்றியதோகைபத்தொடையல்கூட்டியநாள்
இமவெஞ்சிலைநானொடுத்தனையடர்நானொடும்போர்செய்தாப்
தாமவெண்குடைநீருபனையந்தாரிநீர்கொண்டேகாமல்
விமனவெஞ்சிறை* மீட்டநாளினுத்திறல்வினைபுரிமுனைவென்றாப்.

(௧௮)

† ஒருநன்மாநெடுந்தேரினையறிவுறுவுத்தான்வினாந்தூர்
நெருநலானினாகவர்நகுமுகத்தினுநீன்றனைநெடும்போது
மருநறுவுபிழ்துமூரயவன்நெறிவிடமலையுநள்வயவாநி
வெருநர்மேல்விடாவிசயனைநீயலால்வெல்லவல்லவருண்டோ.

(௧௯)

கங்கைமாமகனிவைவைபுகலவுங்கன்னனைக்கசுந்துட்டொண்
டங்கைகொட்டிநக்கிருந்தவந்தன்னையுமவமதித்தெமதேபார்
தங்கன்கானகந்தமதெனப்புகன்றன்னசர்ப்பகேதனனந்தப்
பங்கயாசனமுனிவனுமீண்டுபோய்ப்பாண்டவர்க்கவைசொன்னான்.

(௨௦)

ஆங்கவர்க்கிவனவனிகழ்த்தனாவெலாமருந்தகைபுறச்சொல்லி
யிங்குவந்தெழில்பாதவற்குயம்பனுப்பாதவன்மகிழ்வற்று
வாங்குவெஞ்சிலைச்சயனாவிநாநிலவாநிலிகெனயின்
வேங்குமாதவலாக்னைப்போக்கினுனவனுமவந்துரைசெய்தான்.

(௨௧)

உலாகன்வாதுச்சருக்கமுற்றிற்றவ.

ஆகச்செய்யுள்-௨௬௧௦.

வாசுதேவனைப்படைத் துணையடைத்த

சருக்கம்.

அராவனைதுறந்துபோந்தன்றசேதைகண்காரிப்பரீபி
தாரதலம்நிளங்குவெண்ணொய்த்தாழிசூழ்தாரின்முடிந்
தூாமணங்கமழங்குத்தற்கேசியர்குாவைகொண்ட
பூராதன்னறையேயேத்தும்புரிதார்தார்போற்றிசெய்வாம்.

(௧)

புரோகிதன்வாதுவந்துபோனபின்புயங்ககேது
விரோசனன்குதனைக்கங்காசுதொடும்வெகுளிமாற்றித்
துரோணனைமுதலாமிக்கதொன்மதயமைச்சரோடுஞ்
சரோருகசுதனமென்னத்தனித்திருந்தெண்ணினுனை.

(௨)

* மீட்டகாளிலும் என்றும் பாடம்.

† ஒருநன்மா என்றும் பாடம்.

தேபமெங்கெங்குஞ்செங்கோல்செலுத் துமத்திகிரிவேந்த
ராயவர்தம்மைக்கூட்டவடைவினிற் றாதுபோக்கிக்
காயமுமுயிருமாகிப்பொருடொ டுங்கலந்து நின்ற
மாயவன் றன்னைக்கூட்டவளர்மதிற் றுவரைசேர்ந்தான்.

(௩)

மாடநீர்வி திழுதூர்வயங்குமாமதிவின்ருற்ற
மேடவிழ்துளபமாலங்கிருந்தனனென் றுகேட்டுச்
சேடன்வந்தனந்தகோடிசெங்கிர்மணியின்பத்திச்
சூடகாமகுடத்தோடுஞ்ஞழந்தோர்தோற்றம்போலும்.

(௪)

கார்க்குடல்வண்ணன் றன்பாற்கண்யிலொழிந்துபோந்து
மேற்கடற் றுவரைமுதூர்மேலாநும்விரகூறோக்கிப்
போர்க்கடற்பொறிகளையாவும்பொறுத்தவப்புரிசைநனைப்
பாற்கடல்வளைத்ததொக்கும்பன்மலாகழியம்மா.

(௫)

ஈண்டுநீவரினுமெங்கொழி லுடைபெழிலிவண்ணன்
பாண்டவர் தங்கட்கல்லாற்படைத்துணையாகமாட்டான்
மீண்டுபோகென்றென்றந்தவியன்மதிற் றுமிதிநோறுங்
காண்டகுபதாசைகயாடைகைகளாற்றிப்போன்.

(௬)

அருள்குடியிருக்குங்கண் ணுவநரித்தனனென்றெண் ணரித்
தரணியின்மீதுவந்து தன்னுடைசேசாதிவையும்
பாமமாஞானபோகப்பதிசூழியிருந்ததன்ன
திருநகர்விதிபுர்காள்சித்தசித்துணர்விலாதான்.

(௭)

வந்தமையறிந்துகொற்றவாயிலோர்தம்மைமேர்க்கி
யந்தன்மாமதலைவந்தாலறிவியாதழிவினென்று
சந்திரனொங்கிசிற்பத்தபனனேசரிக்குமாறு
பந்தனையிலாதானயோசுந் துயில்வாப்பள்ளிகொண்டான்.

(௮)

பொற்புடைப்புனிதன்கோயிற்புறத்தினிலலிகிற்பச்
சற்பவெம்பதாசைவேந்தன் றடையறந்தனிசென்றெய்தி
யுற்பலவண்ணன்பள்ளியுனர் தருகாறுமிட்ட
சிற்பவண்டவிசினேறித்திருமுடிப்பக்கஞ்சேர்ந்தான்.

(௯)

வந்திலன்விசயனென்றுவான் றுயில்புரிந்தவண்ணால்
சிந்தனைசெய்யும்வேலைச்சிந்தையிற்கடியதேரோன்
*பந்தனையறுக்கும்பாதபங்கயம்பணிந்துநிற்ப
முந்துறவிழித்துநோக்குமுகமலர்ந்தருள்கெய்தானே.

(௧௦)

சின் றவனிருந்தவேந்தன்வாவினைநிகழ்த்தநேயிப்
பென்றிகழ்படையோனந்தப்பொய்துயிற்பாயனீங்கி
மன்றலந்தொடையன்மார்பாவாவெமக்குரைசெயாதென்
னென்றுநெருங்கப்புல்லியின்சொல்லுவகைசெய்தான்.

(௧௧)

* வந்தமாலெப்பணிந்துமன்னையுமவணங்கிநிற்ப என்றும் பாடம்.

இருவரும்வந்தவாறென்னியம்புபுனிறுக்கலர்பாரிலே
மருவிரிதாபமாலைமாகதவண்ணைபாதுதையர்க்கொளர்
செருவினியெமக்குவெம்போச்செய்துலீகர்தன்மையாய்
பொருவிலேயென்றுகொண்டவவிருவருமன்றினீகொள்வாய்.

(க)

உற்றமருதவிசெய்வாறுதிட்டிரன்நனக்குமுன்வெம்
சொற்றனமாங்கனிக்குந்துரினுரைப்பொழுதந்தபுணர்
வீற்றிறல்விராயன்முந்தமிழ்க்கலங்காறுஎன்று
பற்றற்றத்துனிந்துசொன்றன்பாண்டவச்சாயறுநன்.

(க0)

முடைகமழ்முல்லைமாலேமுடியவன்றன்னிப்பாரிற்
படையெடாதொழியினென்றுபன்னகதுவசன்வேண்ட
நெடியமாமுகிலுநேர்ந்துசினக்கனிவிசயபாரி
லடுபடையின்றிச்செய்யுமாண்மையென்னறநெயென்றுன்.

ட்செய்

(க1)

செருமலியாழியங்கைச்செழுஞ்சுடர்கின்றென்றேறிற்
பொருபரிதாண்டினித்தப்பூதலத்தாசொன்றே
வெருவருமியக்காவினோரெஞ்சையொனினுமென்நக
வரிசிலைகுழையவாங்கிரனித்தலைதுமிப்பென்றன்.

(க2)

அடர்கிலைவிசையனிவ்வாறிசைத்தலுமலன்வஞ்சப்
படவாவுயர்த்தவென்றிப்பார்த்தவன்றன்னோர்க்கி
நடையுடைப்புலித்திண்டோர்நாவிவற்குவதன்றி
மிடைபடையேவிதும்மோடாய்செய்வெந்தவென்றன்.

(க3)

எம்மையேயொழிபவழ்வாயாதவகுலத்துனோர்க
டம்மையுமெம்முதுனநாலகைதுவையுஞ்சேச்
செம்மையோடுதவியாக்கொண்டிசெல்கவென்று
மும்மையுமுணர்ந்தநாதன்முன்னுறப்பின்னுஞ்சொன்னன்.

(க4)

சுருதவன்மாவக்குரோணிகளர்படையோடுநென்பால்
வருவானென்றனைத்துவேண்டுமதுரவாபமதவந்குறி
மருதுபோழ்த்திட்டசெக்கண்மாயவன்னிப்பேயெகிக்
கருதலான்வினயமொன்றுங்கண்ணன்முன்னோங்கண்டான்.

(க5)

கண்ணனங்கருளிச்செய்தகட்டுரைப்படியேசங்க
வண்ணனுக்கிளவல்கொன்னமாற்றமுமரவச்சாற்றி
யெண்ணருந்தொகைகொவ்சேனையாதவகுமாரோடே
யண்ணலேவருகென்றேதயத்தினுபுரிபுக்கானே.

(க6)

கூறியலேகநாகக்கொடியவனகன்றபின்னர்த்
தேறியவிசையினோடுஞ்சொழுப்புனற்புவனாரீமிக்
யாறிருநாமத்தோனுமையிருநாமத்தேனு
முறியகருநென்றேஞ்சினுதிட்டிரவிருக்கைபுக்கார்.

(க7)

வாகுதேவலேட்சயன் றாதுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 2650.

சஞ்சயன் றா துச்சருக்கம்.

* ஒருகுலத்திடையவதரித்தகணிபொதுவாசிற்குமுலுறைவதோர்
மாகதப்பயறனைபெடுத்தொருமகவெனத்தனதிதுதியா
லரிதுபற்றியவலகைசெற்றிடவணிமூலைப்பயறுசர்வுரு
மருதிடைத்தவழ்பொருவில்வித்தகன்மலாடித்துணைவாழ்த்துவாம்.

(க)

நஞ்சநாகமுயர்த்தமீளிதனகர்புகுந்துழிநண்பறக்
கஞ்சமாமனைவென்றவன்செயல்கண்ணிலானொருநாத்தபின்
வஞ்சமைந்தொயியவிமீளவுமன்கொடாதகுறிப்பினன்
சஞ்சயன் றனைவருகவென்றிருதாள்பணிந்திவைசாற்றுவான்.

(உ)

குருகுலத்தாசர்க்குறுந்தொழில்குறுந்குருவாதலா
லிருகுலத்தினுமுற்பவித்தவரென்றுநின்சொன்மறுத்திடார்
பெருகுலைக்கனலன்னபிள்ளைகள் பேசுகின்றபிணக்கறுத்
தொருகுலத்தவருத்திருழ்புவியா னுமாறினியுட்கொளாய்.

(ங)

அறத்தின்மைந்தனுமினொருமட்புவியாசையற்றகலடவியின்
புறத்திருந்துதவஞ்செயும்படிபுரிவுரைத்தருள்பொயெனச்
செறுத்திர்த்திருதாரட்டிரன்னைசுந்தைபொப்பனசெப்பினான்
மறுத்திலன் பெருமுனியுமற்றவாற்பாடிவிற்றமன்னினான்.

(ச)

சென்றவம்முனிசெலவறிந்தெதிர்சென்றுதத்தமசென்னிதா
ளொன்றவைத்துவணங்கியாசியுரைக்குமெய்ப்பயனுற்றபின்
மன்றலந்துளவோ னுநல்லறன்மைந்தனுந்திறலறுசருந்
துன்றுபொற்றவிசினிலிருத்தவிருந்துசில்லுரைசொல்லுவான்.

(ரு)

புடவியாளுதல்விட்டுநன்னெறிபுரியுமாதவர் தம்மினி
ரடவியாளவும்வல்லிராயினிதரா தலானலமானதே
மடவியார்நிலையற்றசெல்வமகிழ்ந்துவாழ்தினுமாறினால்
விடவியாழ்வுற்றெனப்பெருநகிலாழ்வுறவிழ்வாரல்.

(சு)

உற்றயோனிகடம்பிலுற்பவியாமன்மாணுவுற்பவம்
பெற்றுவாழ்தலரிதுமற்றதுபெறினுமாயசெய்ப்பெருமயக்
கற்றுஞானிகளாய்விளங்குதலரிதுவீடுறுமறிவுபின்
பற்றுமாறரிதிங்குனக்கிவைபண்பினோடுபலித்தவே.

(ஏ)

திகந்தவெல்லையுறப்பெரும்புவிசெல்லநேமிசெலுத்தினு
மகந்தையோடமரடவெண்ணிடுமசுவகேதனனுங்கலோ
டுகந்துவாழ்வொருப்படாணினியுற்றதாயமுமுரிமைபு
மிசந்துமாதவமுயறலேகடனீறிலாவுலகெய்தவே.

(அ)

* ஒருதலத்திடை என்றும் பாடம்.

† ஆசலாலமாளதே என்றும் பாடம்.

பராசான் துலமாகி நும்பெறு* பயனி றுக்கிலர்பாரிலே
துராசான் பிலரென்சொலின் றுசயோ தனுதியர்கைக்கொளார்
சராசரங்களனைத் துமாகியசகனையே சிகர்தன்மையாய்
நிராசர்நின்னளவிற்குறித்தவையு துதியென்றி னிசீகொள்வாய்.

(௬)

பாரிலாசையுநின்னிராசபதத்திலாசையுமன் னுவெம்
போரிலாசையுநேயமங்கையர்போகமங் பொடிபுதி துணுந்
சீரிலாசையும்கிட்டுநன்னெறிசோவுன் னுதிசீயெனத்
துரிலாசையறத் துறந்தருள்சருதிமாமுனிசொல்லவோ.

(௭)

செம்மையல்ல துவிர்கிலா துதெரிந்தமேதருசுந்தையா ன்
மும்மையுந்தெரிமுனியுரைத்தசொன்முன்னிபொண் குறுமுறுவல்செய்
தும்மையேவகசுநிற்கவீடுறவெண்ணிசீபுகலென்னி னும்
வெம்மையேழ்குருத்தனித்தனிவீழ்வதேநலம்கவடே.

(௮)

நின்னறத்தினினீர்மைதன்னை னளங்குமாறு சிசுத்திது
மன்னறத்தினைவிட்டுநல்லறமன்னா னவர்புயல்வரோ
வென்னறத்தினினின் றுதெவ்வனாயிருவிசும்பினிலேற்றி னார்
பின்னறத்தினினினைவுகருமெனக்கனன் றிவைசெய்துன்.

(௯)

முனியும்பெருமூரகயர்த்தவனும்புகன்றன முன்னிகா
மினியுரைப்பதுகடனெனத் துணைவிழிசுவப்பெழுவெழில்
றனிதமுற்றெழுநுமின்வெஞ்சின முளமற்றவைசாற்றுவான்
கனியெனத்தினகரனைவெளியிடவுண்மாறுதி துணைவனே.

(௧௦)

எமக்குரீபிரமப்பெருங்குருவெங்கனோடெதிரா துவார்
தமக்குமொக்குமொருவழியிலையருள்சாரவோ துதறக்கதோ
வமர்க்குநென்ன லுலாகநாமனொது திபிட்டனனா னினரு
சுமக்குமேதினியாளுவோர்வினைவேசுபட்டதுசொல்வரோ.

(௧௧)

இடக்கணுகவலக்கணுகவிரண்டுமொக்குமெனாமலே
பிடர்க்கணைமதியானகண்ணிவிபெற்றியல்லன்பேசினான்
கடற்பெரும்படைகடிநா னையணிந்தவையகனத்தி னு
னடற்கடுங்கதையாலடித்திடுமதிசயந்தனையையகன்.

(௧௨)

உவந்துரீமொழிதவமருந்தவமல்லவொன்னலருடனுஞ்
சிவந்தசோரியின்மூழ்குமாழ்குசுரங்கள்போய்நடமாடுமக்
கவந்தகானகமேவியூடுறுதியவெவ்வினைகளைவதே
தவந்தனிற்றலையானவீடுறுதவமெமக்கிதுசாதுமே.

(௧௩)

போரதாசியபூமிசாலையில்வேலைசூழ்த்தருபூமியின்
பாரமானசயோ தனுதியொன்னுந் துபுசப்பித்
தீரமானதராமனத்தொடியாபுருயமகஞ்செயும்
வீரமா முனிதன்னிவெங்கனாவேர்வியும்புரிவிப்பனே.

(௧௪)

* பயனினைக்கிலர் என்றும் பாடம்.

நேமியானிவைசொன்னவீரனைநிற்கவென்றுத்தியுட்
காமியாதமுனிக்குநல்லுரைகட்டுரைத்தனனிவர்களிப்
பூமியாளுதலவர்களுக்கமருலகமேறுதல்புரிதவம்
யாமியாதுமுரைத்துமென்பயனீயெழுந்தருளென்னவே.

(கஅ)

இருந்தபோவைவிட்டுமெற்றவரிதயமிப்படியெனநினைந்
தருந்தவக்கடனம்ளவத்தினபுரியடைந்தவனிப்பனுடன்
பரிந்தறன்றருகானைசொற்றதும்வீமனின்றுபகர்ந்ததுந்
ருருந்தொசித்தருண்முகிலுரைத்ததுமுண்மையாம்வகைகூறினன்.

(கஆ)

சஞ்சயன்றுதுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௩௪௬.

கிருட்டிணன் றா துச்சருக்கம்.

பேர்படைத்தவிசயனுடன்மும்மைநெடுமிற்றவியினும்பிரியானிசுச்
சீர்படைத்தகேண்மையிறுமேருந் தற்கிசைந்தருளுஞ்செங்கண்மாலேப்
பார்படைத்தசுயோதனற்குப்படையேடேனமரிலெனப்பணித்தகோவைக்
கார்படைத்தகிறத்தோணிக்கைகொழுவார்பிறவாழிக்கரைகண்டாரே.

(க)

ஞானமன்பொடினிதுரைத்துஞானமுனியகன்றதற்பின்சாமபேத
தானதண்டமெனநிருபர்தருமமுறைமையிற்புகலுந்தகுதிநோக்கித்
தூறுந்தண்ணெவோனைத்தூதுவிடுவதற்கெண்ணிச்சுனைகடோறு
மேனலந்தண்கிரிப்பெருந்தேனிறைக்குமெழிற்குருநாடனியம்புவானே.

(உ)

செஞ்சொன்முனிசஞ்சயனுக்கியாமுரைத்தகருமமுமுன்சென்றகாலே
யஞ்சொன்முனிபுரோகிதுகைவனிசைத்தகருமமுநீயறியுந்
நஞ்சுதனைமிகவருந்தின்மருந்துமந்திரமும்விரைந்துநாடா
தெஞ்சினர்தங்களைப்போலவருக்குமதோயார்மனத்துமிருக்குஞ்சோதி.

(ஈ)

அருஞ்சமரம்புரியும்வகையவர் துணிர்தாராணுமறமொன்றின்றிப்
பெருஞ்சமர்விலைக்குமதுகடனன்றென்றருள்வெள்ளம்பெருகக்கூறும்
பொருஞ்சமர்நெடுமுரசப்பூங்கொடியோன்றினேநோக்கிப்புயல்போர்வானை
நிருஞ்சமர்ந்தொலைத்தபிரானினைஞரையுமுடனிருத்தியியம்புவானே.

(ஈ)

செய்வராலினமுகளுந்திருநாடுபெற்றினைவோசென்றுமீளப்
பையராவருங்காநிற்பயின்றுதிரிதாரினைவோபகைத்தபோரி
லுய்வாரொனவிவைவினுருத்தெழுந்துபொரநினைவோவுண்மையாக
வைவராமவனிபர்க்குரினைவேதென்றருள்புரிந்தானமார்கோமான்.

(ஊ)

வயிரமெனுங்கநெருப்பைமிகமுட்டிவளர்க்கி னுயர்வரைக்கார்டென்னச்
செயிரமரில்வெகுளிபொரச்சேவிருதித்தேமுஞ்சென்றுமாள்வோங்
கயிரவமுந்தாமரையுங்கம்புழைக்குருநாட்டிற்கலந்துவாழ
வுயிரனையாய்ச்நுபடவுரைத்தருளென்றானுத்தினுருவம்போல்வான்.

(க)

அரவுயர்த்தோ னுடன்மறுகுநாடி ரீர்வென் றவந்நாவன் றுன்சொன்ன
விரதமொழி தவிராமல்வெங்கானம் போய்மீன் டர்வெப்பொ னுங்கள்
குருகிலத்திற்பா கியினிக்கொட டுநுந்நாலாங்கவனைக்கொன் றுபோரி
லிருகிலத்தைபாளவினித் துணிவதேகடனென்றென்பிரானே.

(௭)

குரவரையுக்கிளாருரையுக்குலத் துரிபதுணைவரையுக்கொன் றுபோர்வென்
றாவநெடுக்கடலாடையவனியெலாந்தனியாளுமா சுதன்னிற்
கரவுறையுமனத்தாறையுமனக்குரைத்தமொழிப்படியேகானந்தோறு
மிரவுபகற்பலமுலசாக நுகர்ந்துயிர்வாழ்தனை இவன்தே.

(௮)

கோதிலாநிந்தமொழிகூறுதலுமா மாயன்குற லுற்றான்
மோதமுநுக்கிளைத்து ரீர்மொய்த்தபெருவகானகத்தேமுடிச்சென்றாற்
பூகலத்தோரோசாரோபுகன் றபெருவஞ்சினமும்பொய்த் திபாதோ
ரீதியோவெனவுரைத்தானுக்கதற்குகிழ்தருமனிகழ்த்தலுற்றான்.

(௯)

ரீது துநடந்தருளியெமது நினைவவர்க்குரைத்தானினை விண்வண்ணந்
தானு கியளிமுர லுந்தன்பதியுந்தாயமுந்நான் றுரானுகின்
மீது துவளைக்குலமும்வலம்புரியுமிடமுழங்கவெய்யகாலன்
மாது தர்மனங்கனிக்கப்பொருதெனினும்பெறுவனி துவசையுமன்றே.

(௧௦)

முந்நூர்வெம்பணிக்கொடியோன்முதுநினைத்துழவர்முன்றிசேறு
நந்தாருமுபுனாட்டி ன்நிறம்பேண்டுகாடொன் றுநல்காதுகி
லைந்து வேண்ட வலயிலைகிலைத் திலம்பேண்டுவாமுந் தாலநிபேர்வேண்டு
சுந்தூரத்திலகறுதற்சுந்தூரத்தின்மருப்பொசித்தசெங்கண்மாலே.

(௧௧)

முத்தோன்மற்றிவையுரைப்பவனையோன்வெஞ்சினமனத்தின்முனாமுனா
நாத்தோயிலுரைபுதற்க்கதுமெனவுற்றெழுந்திறஞ்சினாலுமெல்லாம்
பூத்தோனேபூத்தவிசிற்பூவையுண்மணிமார்பாயுன்மையாவர்
நீர்த்தோனேபூனமிலான்மானமிலா துரைப்பதற்கென்செய்வதென்றான்.

(௧௨)

விசிகுழற்பைந்தொடிநா னிவேத்தவையின்முறைமிகொன்வெகுளேலென்று
மாரிணுக்குரமக்குமுல குள்ளனவுந்நாரதவசையேகண்டா
யெரிதழற்கானகமகன் றுமின்ன மும்பெம்பகைமுடிக்கவியோன்
யரவுயர்த்தோன்சொடுமையிணு முரசுயர்த்தோயுனதருளுக்கஞ்சினேனே.

(௧௩)

காளுவானைவிடுத்தகன் னிலாவருளிவிதன்கா தன்மைத்தன்
ருளுநந்தானியெல்லா மொருகுடைக்கிழியோன் தந்தருவின்தே
மேனணம்முரிமையறக்கவர்த்தபெருந் துணைவனுன்வெறுதவன்னை
வாளுவானவர்கோன் றன்பதமற்றவன் றனக்கேவழங்குவேனே.

(௧௪)

போர்முடித்தானமர்பொருதுபுலம்புறுசொற்பாஞ்சாவிழந்தன்கூர்த்தற்
கார்முடித்தானிளையோர்முன்கழறிவவஞ்சினமுடித்தான்கடவுட்கங்கை
*ரீர்முடித்தானிரவொழித்தயேறியவசையின்நினைவேன்றோங்கும்
போர்முடித்தானிப்படியேயாரமுடித்தாரிவனுடனேபிறப்பதோன்.

(௧௫)

* ரீர்முடித்தானவனறிய ரீயறிய என் தும் பாடம்.

அணிந்துவருஞ்சமரிலெதிர்தரவுயர்த்தோ லுடனரசுநடலமெல்லாந்
துணிந்திரண்டுபடப்பெருதுதொல்லையுலகசா ளாத் துணிவதல்லாந்
றணிந்தற முங்கிளையுறவுங்கொண்டாடித்தா னின்னந்தனித்தூதேவிப்
பணிந்திரந்துபுவிபெற்றுண்டிருப்பதற்கேதுணிகின்றன்பட்டபாடே.

(௧௬)

பரிவுடன்மற்றிவைகூறும்பவனகுமாரனைமலர்க்கைபணித்துநோக்கிக்
குருகுலத்தோர்போரேறேகூற்றமதுபார்க்குங்காற்சுற்றமிலலை
யொருகுலத்திற்பிறந்தார்களுடன்வாமும்வாழ்வினைப்போலுறுதியுண்டோ
விருவருக்கும்வசையன்றோவிருசிலங்காரணமாகவெதிர்ப்பதென்றான்.

(௧௭)

உரிமையுடன்றம்பியான் றுணர்வறியாமையினைவைக்கணுரைத்தமாற்றம்
பரிபவமோகேட்டோடார்க்குப்பரிபவமென்பதுபிறாற்பட்டாலன்றோ
கருதிவிதுமற்றவர்க்குமொவ்வாதோகண்மலரிற்சைபடாதோ
பொருதொழிபுங்கடைநிலத்திற்கிடந்ததேயெனமொழிந்தான்புகழேழ்ண்பான்.

(௧௮)

சூடுகின்றதுழாய்முடியோன்சுரநுடனேமுனிவர்களுஞ்சுருகினார்குந்
தேடுகின்றபதஞ்சிவப்பத்திருநாடுபெறத்தூதுசெல்லவேண்டா
வாடுகின்றமடப்பாவைதனவாமுமெனவாமும்வழுவாவண்ணங்
கோடுகின்றமொழியவன்பாலெனைத்தூதுவிடுகவினிக்கொற்றவேந்தே.

(௧௯)

மலைகண்டதெனவென்கைம்மறத்தண்டின்வலிகண்டுமகவான்மைத்தன்
சிலைகண்டுநிநுவர்பொருந்திறல்கண்டுமெமக்காகத்திருமானின்ற
நிலைகண்டுமவன்வித்தகுழல்கண்டுமமைப்பொழுதினாராதம்மைக்
கொலைகண்டுமகிழாமலவன்குடைக்கீழாய்வாழக்குறிக்கின்றயே.

(௨௦)

வெம்புபயிமனுப்பெருண்டு மீண்டுமிவைபெடுத்துரைப்பேமகமெனிப்
பைம்பொன்னெடுத்தனித்துகிரிப்பாரந்தாமன்கருணையுடன்பரிந்துநேர்க்கி
யம்புபயிசின்முன்பிறந்தோரசுகேற்றமுறையுரைத்தாலதுகோளம்
றம்பியபருமறுப்பரோதலைவவினிக்கடுங்கோபந்தணிகவேன்றான்.

(௨௧)

மைக்காலமுகிலுர்திவானவர்கோன்றிருமதலைவனங்கிடின்ற
முக்காலங்களு*முனாருமுருந்தனுக்குமுதல்வனுக்குமொழிவான்மனே
வக்காலம்பொறுத்தவெலாமமையாமனைநமிருத்தறமேசொன்னு
லெக்காலம்பகைமுடித்துத்திரொளபதியுக்குழன்முடிக்கவிருக்கின்றனோ.

(௨௨)

தேவராயினுப்பழையதயித்தியராயினுமற்றுஞ்செப்புகின்றோர்
யாவராயினுமெதிர்தோருயிருணவென்றிருப்பதுவேயென்கைவாணி
மூவராயவர்களுக்குமுதல்வனாகியமுத்திமுகிறேய்ப்புக
மீவராலுக்களும்வயற்குருநாடென்னிவனவன்பால்வேண்டுமாதே.

(௨௩)

தீண்டாதகற்புடையசெழுந்திருவைத்துகிறாய்ச்செயலொன்றின்
நீண்டானேகரியானேநிமலாவென்றாற்றினளாய்தின்றசோர
மாண்டார்போலதுகண்மென்னவையிலயாமிருந்தமாகதீர
வேண்டாவோவேண்டுவதுமேம்படுநல்லறமேயோவேந்தாவேந்தே.

(௨௪)

* உணருமுதல்வனுக்கு முருகமன மொழிவான் என்றும் புரடம்.

பொன்னாநந்திகிரியினுன்போனும்பொறைவேந்தன்புகன்றவெல்லாஞ்
சொன்னாலுமவன்கோன்விதிவலியாற்கெடுமதகண்டோன்றதன்றே
யெந்நாளுமுவர் நிலத்தினென்முனைவித்தடினும்வினைவெய்திடாது
பன்னாகந்தனக்கமிர்தக்கொடுத்தாலும்கிடமொழிப்பயன்வெடாதே.

(௨௫)

பார்த்தனியைபுகன்றிறைவன்பணித்தருளவிறுத்ததற்பின் பரிவோடு
தீர்த்தனிருபதமிறைஞ்சித்தருமையுங்ககொழிதுசினங்கொள்வேலா
னீத்தநெடுங்கடலெழுபாரடலைவர்பெறுவொலுந்கழ்ச்சிப்பாய்போ
கோத்தருமந்தனிலான்மைகூறுதோகூறுககீகொற்றவேந்தே.

(௨௬)

கேவலந்தீர்வலியபகைகிடக்கமுதற்கிளர்மழைக்குக்கிரியோன்றேந்து
கோவலன்போயுரைத்தாலுங்குருநாமரசமவன்கொடுக்கமாட்டா
னாவலம்பூதலத்தரசநாடிந்தோமெனநம்மைநகையாவண்ணங்
காவலன்றன்படைவலையுமெதுதடம்புவலையுங்காணலாமே.

(௨௭)

அன்னநடையாம்பதனையவுணர்கவர்ந்திடவிமையோரகக்காக
முன்னமவருடன்பொருதுசெழைமீட்டானங்குலத்ததுமுதல்வனன்றே
முன்னவைபிலயங்காணாமடவலைத்துவிந்தவையோன்றன்பா
லின்னமிர்தவன்குடைக்கழிநுந்தக்கானம்மையுலகென்சொலாதே.

(௨௮)

கானகம்போய்க்கார்துறைந்துகடவநாட்கழித்ததற்பின்கானநீங்கி
யினமிலாவகைவந்தார்தந்தனைவரெனச்சிறிதுமிரங்காணுகின்
மாநகரும்வாநாமுமிமைபுந்தமொழிப்படிபேவழங்காஅகிற்
றானறியாதவன்பிறப்போய்க்கற்பித்தாலறிவனோநாணிவேந்தே.

(௨௯)

நகுலனியையுரைத்ததற்பின்னன்றெனக்கையமைத்தருளநகுலன்சொல்லு
மிகலவியபன்றன்மொழியுந்திறல்விமணியப்பேதுமயாவுகேட்டோம்
புகலரியவுணர்வுடைபோய்புகழையோய்திறலுடைபோய்ப்புகளீபென்ன
முகிலனையதிருமேனிமுகுந்தனுக்குடனமுருகமொழிகின்றனே.

(௩௦)

சிறித்தபடியுஞ்சென்றாலென்னெழிந்தாலென்செறித்தது
மைந்தர்க்குண்முதல்வனிலம்வழங்காமலிருந்தாலென்வழங்கினுலென்
கொந்துற்றகுழலிவருமுடித்தாலென்விசித்தாலென் குறித்தசெய்கை
யந்தத்தின்முடியும்வகையடிபேற்குத்தெரியுமோவாநிழூத்தி.

(௩௧)

முருகவிழ்க்கும்புகந்துளபமுடியோனையன்றலகைமுலைப்பாலுண்டு
மருதிடைச்சென்றயர்சகடமலிபுவுதைத்துப்பொதுவார்னைவளர்த்தமாலே
யொருவருக்குந்தெரியாதிங்குண்மாயையானறிவேனுண்மையாகத்

* திருவுளத்துக்கருத்தெதுவோவதுவெனக்குங்கருத்தென்றன்றம்வமன்னான். (௩௨)

இவ்வண்ணஞ்சாதேவனியம்புதலுநகைத்தருளியிகலோர்சொன்ன
வவ்வண்ணம்புகலாமல்விசுரைத்தானிவனென்னவவனோடாங்கோர்
பைவண்ணமணிக்குடந்தனிலெய்திப்பாரதப்போர்பயிலாவண்ண
† மெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகளீயுபாயமெனத்தொழுதுரைப்பா னுரங்கொள் வேலான்

()

* திருவுளத்திலெதுவினெந்தாயது என்றும் பாடம்.

† உய்வண்ணஞ்சொல்லுகளீ யுபாயமெனத் தொழுதுரைப்பா னுரங்கொள் வேலான்
என்றும் பாடம்.

வேறு.

நீபாரதவமரில்*யாவரையுநீருக்கிப்
பூபாரந்தீர்க்கப்பிரிந்தாய்புலவண்ணை
கோபாலாபோரேமேகோவிந்தாநீயன்றி
மாபாரதமகற்றமற்றார்கொல்வல்லாரே.

(௩௪)

பாராளக்கன்னனிகற்பார்த்தனை முன்கொன்றைங்குன்
காராரகுழல்களைந்துன்காலிற்றனாபூட்டி
நேராகக்கைப்பிடித்துநின்னையுமயான்கட்டுவனேல்
வாராமற்காக்கலாமாபாரதமென்றான்.

(௩௫)

முன்னநீகூறியவையெல்லாமுடித்தாலு
மென்னேநீகட்டுமாறெவ்வாறெனமாய
னுன்னேநீதானுமுணராதுயுவன்வடிவந்
தன்னேநீகாட்டத்தனைந்திடுவன்யானென்றான்.

(௩௬)

மாயவனுமன்மன்மனமறிவான்கட்டுகுவென்
றாயவடிவுபதினூறியிரங்கொண்டான்
றாயவனுமுலமாந்தோற்றமுணர்ந்தெவ்வுலகுந்
தாயவடியினைகடன்சுருத்திதிறப்பினித்தான்.

(௩௭)

நீதேவனென்றறிந்துநெஞ்சாற்றனைக்கட்டுஞ்
சாதேவன்கண்களிக்கத்தானேயாய்முன்னின்னான்
பூதேவருங்கனகப்பூங்காநிழல்வையு
மாதேவருந்தேடிக்காணாமலரடியோன்.

(௩௮)

அன்பாலின்றெண்ணையறிந்தேபிணித்தமைநன்
றென்பாதந்தன்னையினிவிடுகுவென்றுரைப்ப
வன்பாரதப்போரில்வந்தடைந்தேமைவரையு
நின்பார்வையாற்காக்கவேண்டுமொலே.

(௩௯)

என்றென்றிறைஞ்சியிருதாமரைத்தாளி
லொன்றுக்கதிர்முடியாற்கோமென்றுரைத்தருளி
யின்றிக்கிருவேழ்மிப்போதுரைத்தமொழி
யொன்றும்பிறறியிவோதாதொழிகென்றான்.

(௪௦)

ஆண்டிருந்தவவைநீக்கியறிவுடையொரிருவாரும்
பாண்டவர்கண்முன்னெய்திப்பழுதிடுபுகழ்ப்பாஞ்சாலி
நீண்டகருங்குழல்சோரின்றானாமுகநோக்கி
யீண்டவரினையோனுஞ்சந்துமிகவினிதென்றான்.

(௪௧)

* ஐவரையுநீருக்கிப், பூபாரந்தீர்க்கப்பிரிந்தாய் என்றும் பாடம்.

தருமனுக்குங்கருந்தி துவேதமருடன்போர்புரியாம
விருநிலத்திலுடன்வாழ்தலெனக்குகினைவென்றுநாதான்
வரிமலர்க்கண்புனல்சோரமலர்மற்றதகுழல்சோர
விரைமலர்ச்செஞ்சேவடிக்கீழ்விழ்ந்தமுதாண்மின்னிணையன்.

(௪௨)

சாலக்கனகன்றனிமைந்தனைமுனிந்த
காலத்தவனறறந்தகற்புணரிடைவந்தாய்
மூலப்பேரிட்டழைத்தமும்மதமாஸ்யானைக்கு
நிலக்கிரிபோன்முன்னின்றநெடுமாலே.

(௪௩)

கற்றைக்குழல்பிடித்துக்கண்ணிலான்பெற்றெடுத்தோன்
பற்றித்துகிலுரியப்பாண்டவரும்பார்த்திருந்தார்
கொற்றத்தனித்தக்கிரிக்கோவீர்தாரீயன்றி
யற்றைக்குமென்மானமார்க்கேவாகுத்தாரே.

(௪௪)

மன்றிலழைத்தெனக்குமர்சளித்தமன்னவன்பாற்
சென்றுதமக்கைந்துர்திறல்வீர்பெற்றிருந்தார்
லன்றுவிரித்தவருங்குந்தலவல்லியே
னென்றுமுடிப்புகினியம்பெருமானேயென்றான்.

(௪௫)

தண்டிருந்ததிவன்காத்திற்றனுவிருந்தவன்காத்தில்
வண்டிருந்தபூங்குழன்மேன்மாசிருந்ததெனவிருந்தான்
கண்டிருந்தீரெல்லீருங்கருதலர்பாடூர்வேண்டி
யுண்டிருந்துவாழ்வதற்கேயுரைக்கின்றிருநாரீரே.

(௪௬)

சண்டமுகிலுருமனையசராசந்தன்றனக்கஞ்சி
வண்டுவரையானாகவடமதுநாகைவிட்ட
தீண்டறன்மாதவன்மதியோதிகழ்தருமன்றன்மதியோ
பண்டுமலர்கருத்தறிந்துபார்போய்வேண்வேதென்றான்.

(௪௭)

சாத்தகினின்றிவையுரைப்பச்சடைக்குழலாள்முதற்றக்
கோத்தருமன்முதலாயகுலவேந்தராயும்
பார்த்தருளியருள்பொழியும்பங்கயக்கொடுமாலு
மேத்தரியபெருங்கற்பினினையானுக்கிவையுரைப்பான்.

(௪௮)

தொல்லாண்மைப்பாண்டவர்க்குத்துதுபோய்மீண்டதற்பி
னல்லாயுன்பைங்குந்தனாழைக்கின்றே
னெல்லாருங்காணவினிவிப்பீதென்னரிய
புல்லார்தமர்த்தப்புமாதர்பூங்குழலே.

(௪௯)

மைக்குழலாய்க்கொய்மருவாருடற்புலத்துப்
புக்குழலாகுங்கொழுவார்போர்வாளபிமன்னுத்
தொக்குழலும்வெங்கோன்மைத்தொல்வேந்தர்தங்குலமு
மிக்குழலஞ்சேமுடியாநீரானென்றான்.

(௫௦)

பெண்ணீர்மைகுன்றப்பெருந்திருவின்கெங்கமலக்
கண்ணீர் துடைத்திருநகைகண்ணிம்கருணையெனுந்
தெண்ணீரிற்றப்பெருந்தத்தேற்றினுன்சாற்றுகின்ற
மண்ணீர்னலனிலம்வான்வடிவா மாமாயான்.

(ருக)

துன்றுபினியோர் துறந்தோரடங்காதோர்
கன்றுசினமனத்தோர்கல்லாதவரினையோ
ரொன்றுமுறைமையுணரா தவர்மகனி
ரொன்றுமவர்* மந்திரத்தினெய்தப்பெறுதாரே.

(ருஉ)

என்னக்கழறியிருந்தே நுரைதவிர்த்து
நின்னொப்பவரில்லாயீயேகெனவுரைப்ப
மன்னாக்குமன்னவன்பான்மையோ னுந்தூதாதிப்
பொன் னுற்றநேயிப்பொருபரித்தேர்மேற்கொண்டான்.

(ருங)

சங்குமணிமுரசுஞ்சல்லரியுந்தாரைகளு
மெங்குமுழங்கவெழில்வெண்குடைநிழற்றப்
பொங்குகவரிபுடையிட்டவெண்ணிலா
வங்கமொருநான்குமவனிபருந்தற்குழ.

(ருச)

கல்வரையும்பாலைக்கரிஞ்சா முங்கான்யாறு
நல்வரையுநீர்நாடுநாளிரண்டிற்சென்றருளித்
தொல்வரையகோபுரமுநீண்மதிவஞ்சுழந்திலங்கு
மல்வரையதோளான்வளமாநகர்கண்டான்.

(ருரு)

வேறு.

மேவுசெந்துகிர்த்திரளுமாமாகதவிதமுங்
கோவைவெண்குறித்தரளமுநிரைநிரைகுயிற்றித்
தாவுமவெம்பரித்தேநினுன்றனக்கெதிர்சமைத்த
காவணங்களிற்றேன் நினபச்சிளங்குமுகம்.

(ருக)

வம்புலாமகில்சந்தனம்வருக்கைமாகந்தஞ்
சம்பகந்தமாலம்பலதிசைதொறுந்தயங்க
வும்பாநாயகன்வரவுகண்டுளங்கனிகுர்ந்து
தும்பிபுடினதோகைகின்றாடினசோலை.

(ருஎ)

அணிகொளத்தினுபுரியெனுமணங்குசெந்திருவின
கணவனுக்கெதிர்காட்டுநீராசனங்கடுப்ப
மணமிசுத்தசெந்தாமரைமலநுடன்சிறந்த
புணரியிற்பெரும்புனையுங்கொள்வனபெய்கை.

(ருஅ)

* மந்தணத்தின் என்றும் பாடம்.

† தொல்வரைசேர் கோபுரமும் என்றும் பாடம்.

நடந்தநாயகன்கோலமாய்வேறுநூலு
மிடந்தநாளிடைபதுவழியாகவந்தெழுந்து
படர்ந்தபாதலகங்கையப்* படர்ந்தெழுந்து
கிடந்ததாமெனச்சிறந்ததுதாழ்புனற்கடங்கு.

(௫௯)

அடிநிலத்திலேபடிவனவழிமுதலினதா
முடிநிலத்தினக்குடுபதத்தினுமுடிவிலை
நெடியசக்கரப்பொருப்பையுக்கிரலாந்தற்கோர்
படிவகுத்ததாமெனும்படிபாந்ததுபுரிசை.

(௬௦)

பகலினுங்கும்பரித்தன்கதிப்பாப்பாம
லிகலியெங்கனுமெறிந்துகால்பொருதவினெறிப்
புகலுகின்றமந்தாகனித்தாங்கமேபோல
வகலவிசும்பிடைமிடைவனநெடுங்கொடியுடை.

(௬௧)

புயங்கபூமியோபுரந்தாற்கமைத்தபொன்னுலகோ
தயங்குசெல்வீடானகையோகிகொணுந்தாத்த
வியங்குகார்வரைமுழைத்தொறுமேழுவனபோல
வயங்குகார்கனறம்புகையுறிப்பனமாடம்.

(௬௨)

மன்னர்வேழமுஞ்சேய்யுமெதிர்திரியவம்ப
பின்னுமுன்னுமெம்மருங்கினுப்பெயரிடம்பெருமற்
முன்னிசின்றவயோகுமினெருமின்றோடா
வென்னுமோசையேயுள்ளனவிதிகளெல்லாம்.

(௬௩)

வரையெலாம்பலவனமெலாங்கடவெலாம்பலவந்த
தரையெலாம்பிப்பொருளெலந்தனித்தனிசுந்த
நரையெலாங்கலாவணாமைமையப்புலவோ
ருரையெலாந்தொடுத்தாப்பிணுமுவமைவேறுளதோ.

(௬௪)

விரவுகான்மலரினும்பலவிரின்னதங்கள்
பரவைவெண்மணலினும்பலபுரியின்பந்தி
யிரவில்வானமீனிநும்பலயானியின்பிட
நிரைகொள்கார்த்துளிரினும்பலதோணிநிலையே.

(௬௫)

ஆசிலாமறையந்தணராலயமொருபாண்
மாசிலாமுடிமன்னவர்மாரிகையொருபாற்
காசிலாமதியமைச்சர்தங்கடிமனையொருபாற்
பேசிலாவளவணிகர்தம்பேரிடமொருபால்.

(௬௬)

மங்கலந்திகழ்மனையெலாம்பலம்புரிபோசை
தங்கடோய்நெடுந்தலமெலாஞ்செழுஞ்சிலம்போசை
யங்கன்மாரகாணத்தும்பூசத்தோசை
பெங்கனுங்கடவுளரிடந்தொறுமுழுவோசை.

(௬௭)

* படைமதில் என்றும் டாடும்.

முன்றிலின்கணின் றிடம்பெறுவா சர்மாமுடிக
 னொன்றொடொன் றறைந்தெந்நிமேலொளிர் பொறிசுதறிச்
 சென்றசென்றவெத்திசைத்தொழந்திசுழந்தது செம்பொற்
 குன்றெனுமபுகுருகுலநாயகன்கோயில்.

(௬௮)

என்றிசைக்குநல்லொளிநிமிரெழிந்மணிமதுடக்
 குன்றிசைக்கும்வண்கோபுலோகந்தெழித்
 தென்றிசைக்குளிர்சென்பகமலநுடங்கிறந்
 தின்றிசைக்கும்வண்கோலொய்யமர்ந்தனனெமோல்.

(௬௯)

அன்றுதூதுகொண்டிலங்கைநிறைந்தவனைவர்க்
 கன்றுதூதுவந்தெயிற்புறத்திதழ்த்தனனென்னுத்
 தூன்றுதூதுவண்டினமுரெடையலான் றனக்குச்
 சென்றுதூதுவரியம்பினிச்சேவடிவனங்கி.

(௭௦)

தொல்லையகன் வந்தனனென்ற லுஞ்சூழம்பார்
 மல்லன்மாலையானேவலான்மாதகர்மக்க
 னெல்லையிண்பதில்வட்டம்போசனையெழுதுறுஞ்
 செல்வமாநகர்த்தெருவினையோப்பனைசெய்கார்.

(௭௧)

மின்னுமாமுசிற்பல்லியவிதங்கன்முன் பூழங்க
 மன்னர்மன்னவனெழுந்தனன்மாலையிர்கொள்வா
 நென்னையவற்கெதிர்செல்வதென்றுதன்மருதன்
 றன்னையவன்போதிதகைந்தனன்கொணைமகர்சகுனி.

(௭௨)

சீர்வலம்புரிதிருநீர்சேர்செங்கையான் றனக்குக்
 கார்வலம்புரிகோயிலுங்காட்சியுமமைத்துப்
 போர்வலம்புரிநிருபருமினோளுநம்போற்றந்
 தார்வலம்புரியவனிருந்தனன்போலத்தவிகின்.

(௭௩)

தொல்பகீர்திமைந்தனுந்துரோணனுஞ்சுதனும்
 வில்விதூரனுங்கிருபனுமுதலியவேந்தர்
 மல்குமுவிருபத்து நூறுயிர்மகிழ்ந்து
 செல்வநாயகற்கியோசனைபிரண்டெதிர்சென்றார்.

(௭௪)

வந்துவந்திருமருங்கி னுமன்னவரவணங்கப்
 பைந்துழாய்முடிப்பாமனுங்கண்மலர்பாப்பி
 யந்தமாநகர்புகுந்தபினரசுனிற்புகாமற்
 புந்திகுருளவிதூன்வாழ்வளமனைபுகுந்தான்.

(௭௫)

வேந்தர்யாராயும்விடைகொடுத்தகன்றபிச்சிவிலன்
 வாயந்தமாளிகைநடுவெணைமண்டபங்குறுகி
 யாய்ந்துவல்லவாநலமணியழுத்தியவசியே
 மேந்துமாசனமிடப்பொலிந்ததன்மிசையிருந்தான்.

(௭௬)

இந்நது வந்த நுளிறை வளையிறைஞ்சினுளிறைஞ்சிப்
பெருநது வந்தனைப்பிறப்பையழிப்பையும்பிரித்தான்
மருந்துவந்தையமாருக்கருளியமாயோன்
விருந்துவந்தனனென் னுளமுருகியவி தான்.

(௭௭)

கோடுகொண்டகைக்குரிசிலைமலர்ந்தகோகனகக்
காடுகண்டெனக்கண்டுதன்கண்ணினைவளியாத்
தோடுகொண்டதார்விதானிப்பிறப்பையுந்தொலைத்தான்
வீடுகண்டவாக்கியம்பவும்வேண்டுகோவேண்டா.

(௭௮)

உள்ளினுணுணர்ந்துள்ளமுழுநிலைமுனைமுந்து
துள்ளினுன்விழுந்திணையடிசூடி னுறுபரைத்
தள்ளினுன்மலர்த்தடக்கையாற்றத்துவவமுதை
யள்ளினுனெனக்கண்களாலருந்தினுள்ளியோன்.

(௭௯)

முன்னமேதுயின்ற நுளியமுதுபயோததியோ
பன்னகாதிப்பாயலோபச்சையாலிலையோ
சொன்னநாலவகைக்கருதியோகருதிர்பெய்தற்
கென்னமாதவஞ்செய்ததிச்சிறகுடினென்றான்.

(௮௦)

மும்மையாகியபுவனங்கண்முழுதைபுழுநுந்து
மெம்மையாளுடைபகன்விநுந்திணுக்ககைசுந்தா
னம்மவென்றனனுதுநாழிராமடைபர்
தம்மைநோக்கினெனயர்களுமனைவாவுடன்சமைத்தார்.

(௮௧)

வந்தகொற்றலெல்லரிசிலைவான்வருதினிக் குங்
கந்தர்ப்பனகரிக்குயிலெங்கவனவாம்பரிக்கு
மைந்துபத்தூரூழிராமாசரிக்குமெவர்க்கு
மிந்திரற்குமெய்தாவமுதெனுப்படியிற்ற.

(௮௨)

அமைத்தவாசனன்கொடுப்பஞ்சனையாடிச்
சமைத்தபல்கறிபடியிழம்பிநுயிருவருந்தி
புறமைக்குராயகனிரவொழிந்தருளிநுணுதவ
விமைப்பிலாமுதருந்தியயல்பெனன்ருந்தார்.

(௮௩)

வாசநீருமவன்சன்னமுழுதைமுறைவழங்கப்
பூசுறுத்துழிப்பூசினுஞ்ஞாற்புனைந்தார்
வீசசாமாமிரட்டவென்மதிக்குடைசிழற்றக்
கேசவன்மணிக்கேசரித்தகிசுடைக்கொள்தான்.

(௮௪)

ஞானகஞ்சகவிதான்வாழ்மனையினுபகனும்
போனகம்பரிவுடனுகந்தருந்தவப்பொழிதிற்
றானுமேருவுக்கப்பிறத்தவவமுதருந்தப்
பாதுவும்பெருங்குடகினைப்பாணவிற்புத்தான்.

(௮௫)

கருதியந்தணர்யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னும்வெஞ்சாபமேலம்புகைதொடுத்துப்
பருதிதன்பெரும்பகைவார்மேல்விடுத்தலிற்பாந்த
குருதியாமெனநிவந்தெழச்சிவந்ததுகுடபால்.

(அக)

தரங்கவாரிதிப்புறத்தெதிர்மலைத்தவெஞ்சமரி
லூங்கொள்கூர்நெடும்பலகளாலுடன்மறந்தேதகர்
தூங்கமேழுடைக்கடவுளைநிரைநிரைதுணித்த
கரங்கள்போன்றனகரைதொறும்வளர்துகிர்க்காடு.

(அள)

நீதியிற்புகல்பகலெலாரீராமகனிர்
மீதுறைத்தெழும்வெவ்வெயில்பாவகைவிரித்துப்
போதுபுக்கதென * நிதம்படச்சுருக்கியபூம்பட்
டாதபத்திரம்போன்றனதாமரையடவி.

(அஅ)

கலந்துமங்கலமுழவுவெண்சங்கொடுகறங்க
மிலைதழுவூங்குழல்வனிதையர்மெய்விளக்கெடுப்பக்
கலந்தாமரைத்தடமெலங்குவந்ததுகண்டு
மலர்ந்ததாமரைவாவிபோன்றதுநகர்வட்டம்.

(அக)

உரகபுங்கவன்மணிமுடியொப்பனதீப
மிருமருங்கினுமாயிரமாயிரமேந்த
வரிசுமந்தபேராசனத்தழகுடனிருந்த
புரவலன்றனைப்புண்ணியவிதுதூம்போற்றி.

(க0)

பொங்கராவணைபொலிவற்போந்தபின்பொதுவர்
தங்கன்பாடியில்வளர்ந்துமாமருதிடைத்தவழந்த
கங்கைமாநதிகால்வழிகருணையங்கடலே
பிங்குநீதனிநடந்தவாறுரைத்தருளென்றான்.

(கக)

தோட்டுவந்துசெந்தேலுகச்சுரும்புகுழந்தோடையாய்
காட்டுவந்துமுன்றிரிந்துதங்கடவநாட்கழித்து
நாட்டுவந்தபேரைவார்க்குநற்குருநாடு
கேட்டுவந்தனமென்றனன்விதுலுங்கேட்டான்.

(கஉ)

முழங்கினுலுயர்முரசுயர்த்தவன்றனக்குரிமை
வழக்கினுலறிந்தடலரவுயர்த்தகோன்வழங்கான்
முழக்கினுலிருநிசையினுமுசெழுச்சமரி
லுயர்க்கினுலலதுணர்வனுவெனநவனுரைத்தான்.

(கங)

வானைவாசியிலுசுண்டெழவளரிளங்கமுகன்
பானைவாயிரிமுரன்றெழுப்பழனநாடுடையா
னானைவாழ்வவர்க்கனித்தலெனையிலெதிர்தடந்து
முனைவாயுகமுடிப்பவெம்போரெனமொழிந்தான்.

(கச)

* இனமபட என்ஹம் பாடம்.

வினாந்துபாப்பரிமன்னவரிதம்படமெலிவுற்
றிரந்துவேண்டினுங்கிளைஞருக்கொருபொருளீயார்
பார்த்தபாரினிலெதிர்ந்தவர்படப்பப்பகழி
துரந்தபோதவர்க்குதவவுள்சொன்னவையெல்லாம்.

(௯௫)

என்றுபாரினிலியற்கையும்விதுநுக்கியப்பி
வென்றுபோர்க்கெழுநேடியான்விடைகொடுத்தருளிக்
குன்றுபோற்புயக்காவல்கொடுத்துடிதற்க
மன்றனாண்மலர்ப்பயலின்மீதுகண்வளர்ந்தான்.

(௯௬)

குளிர்நுமாதிமுடித்தொலிக்குழுதவாய்மலர்த்தித்
தளவவாணகைப்பப்பிவணசுத்தளமலர்க்கை
யளவிலேகுவித்தளிபொடுமகண்நிலாமைநீன்ற
களிகொடோள்விலைக்கண்நகையப்போனநதர்கங்குல்.

(௯௭)

அனார்த்தவாரிருட்கடல்பொருதொருபுடையண்டம்
பிளர்த்ததாமெனக்கரும்பபாம்பிற்பதென்ன
வனார்த்தவேழ்கடல்வற்றமேல்வடவையின்முடித்திக்
களார்த்ததாமெனக்களார்த்தனவியின்சிரணம்.

(௯௮)

இகலும்வாளாவுபாத்தவனிருந்ததொலப்பதி
லகில்நாபகனொருதனரிடத்தவாற்றிந்து
மகாவாரிதியகன்றுமாமருங்குறவணைந்த
திகிரிபோலவந்தெழுந்தனனியங்கித்திவசியில்.

(௯௯)

வேறு.

சோதிவானந்திமைத்தனும்பழைபசுருகிபாலும்துரோணனு
மாதியாகவுயிரினுமவியப்புறவகித்தமன்னவாநேகரு
நீதியாறுவகையைந்துபத்தொடம்பத்தொராசிரவர்கிருபருந்
தீநிலாதிறுலக்குரோணிபதினென்றுபெற்றமிசூசீனையும்.

(௧௦௦)

தொக்கவெண்கவரியாலவட்டசைசொட்டைவான்பிசைதுகிலுடன்
கைக்களாசியிவைசொண்டிலாவிவருகண்னிமக்கையர்களைவரு
மிக்கவேதியுர்கள்வல்லபல்கலைத்தத்திலுள்ளவர்கள்பாவருந்
தக்கதம்பியருமவந்துசூழவுயர்தாணிமேனிநுபர்தம்பிரான்.

(௧௦௧)

நிரைகதிர்க்கனகரீன்சுவர்ப்பவளவுத்திரத்திடைசைத்தலொண்
பருமணிக்கிரணபற்பாசுவயிரத்தலாமிசைபாப்பிவெண்
டரளவர்க்கவயிரியப்புகிபகோமண்ப்பலகைதைத்துயா
மாகதத்தினொருகோடிநூணிரவகுத்தமண்டபமருங்குபோ.

(௧௦௨)

முட்டித்திலரினாத்தபந்தரினகைத்தசிரிமுடித்தகால்
வட்டமெத்தைகொடமைத்தபிடிமிசைவாசவன்கொலெனவைகினுன்
பட்டவார்த்தனருமகுடவார்த்தனரும்*வந்துசேவடிபணர்த்தபி
னிட்டபொற்றவிகினமுறைமையாலினிதிருக்கவென்றவரையேயே.

(௧௦௩)

* வந்துவந்தடி. என்றும் பாடம்.

காவன்மன்னவர்முகங்கடோறுமிருகண்பாப்பியமர்கருதுவோ
ரேவலின்கண்வருதுதனுமிடையனின்அநம்மவையிலெய்கினு
லோவலின்றியெதிர்செனறுகண்டுதொழுதுறவுகூறினியுங்களுந்
தீவலஞ்செயவடர்ப்பனென்அநரிசீறினுன்முறைமைமாறினான்.

(௧௦௪)

இந்தவண்ணமுரைசெய்துமன்னவையிலரசாசனுமிருக்கவே
தந்தவண்ணனுடன்வந்தவண்ணலொரிதங்குகண்டுயிலுணர்ந்தபின்
கந்தவண்ணமலர்கொண்டுகைதொழுதுகாலேறிப்பலகடன்கழித்
தந்தவண்ணமுனிருந்தோவையிலேயினுனிசைகொள்வேயினான்.

(௧௦௫)

அன்னுகங்கைமகனுந்துரோணனெய்சுதனுநீதிபுனைவிதாறு
மன்னர்மன்னையொழிந்தமன்னவரும்வந்துசேவடிவணங்கினார்
கன்னனுந்தலைகவிழ்ந்திருந்தனன்முன்அளஞ்சகுனிகருகினுன்
முன்னநின்றவர்களிட்டபீடமிசைமொய்துமாய்முதினெய்தினான்.

(௧௦௬)

முன்னகங்குடைகவித்தகாள்முகின்முன்னிருந்தபின்முகங்கொடா
தென்னகத்தையொழித்துநென்னலையிந்தமாநகரிலெய்தியும்
பொன்னகங்கொள்புயவிதாவில்லலையுஞ்ந்தென்கொலிதுபுகலெனப்
பன்னகத்தையுயர்த்தகோவுமுரைபகராமுமெதிர்பகருவான்.

(௧௦௭)

என்னினின்விலொருபேதமில்லையிதுவென்னினின்னிலதுவென்னினு
மின்னின்முன்னிலதுவிநென்கிம்படைசீதூர்வந்தெதிரினிளம்பினு
னுன்னிலின்முன்தொன்றுபஞ்சவருரைக்கவந்ததொருநூதன்பா
னின்னிலின்னடிசிலுண்டுசெனுடனெயறுக்கவென்னுவதுநீதியோ.

(௧௦௮)

அரவல்லையபதாசையம்மதியமைச்சராய்சுழிப்பினுன்
சூரவரல்லையுமைஅக்கினும்திற்புரிந்தகன்றிபதுகொல்லினு
மொருவர்வாழ்மனையிலுண்டிடுன்அமவருடனழன்அபொவுன்னினு
மிரகியுள்ளவுமதியமுள்ளாவுயிவர்களைநகிலெய்துவார்.

(௧௦௯)

சீதநாண்மலர்மடந்தைகேள்வனிலைசெப்பவுந்தெரியவொப்பிலா
நாதராயகன்முகத்திலைவந்தவிருபனனுசிக்கநகசெயாத்
தூதனுசுவருதன்மைசொல்லுகெனமன்னர்மன்னனிதுசொன்னபின்
வேதனுமலநுந்திவண்டுளபசீரைசெய்தாரவனுமுரைசெய்வான்.

(௧௧௦)

சூதினொரசிழந்துசின்முனைவர்கொன்னசொல்லும்வழுவாதுபோ
யேதிலார்கொனநொந்துதண்ணிமுலிலாதகானினிடையெய்தியே
தீதிலாவகைகுறித்தநாள்பலகழித்துவந்தனர்செகத்தினிற்
கோதிலாதகுருகுலமகீபவவருரிமைநண்பொடுகொடுத்தியே.

(௧௧௧)

சொல்லவாவாகதுவசின்னூரியதுனைவர்தங்கனையழைத்துநீ
வல்லவாறுசிலநாடளித்தவர்கடம்முடன்கெழுமிவாழ்தியே
னல்லவாய்மைதிலையுடையெயன்றரசர்நாடொழம்புகழ்வார்ண்புகொண்
டல்லவாமெனமுத்தியேலறமுமாண்மையும்புகழுமல்லலே.

(௧௧௨)

என்றுகேசவனியம்பவங்கெதிராசாசனுமியம்புவா
 னன்றுகுதுபொருதுரிமைபாவையுமிழ்துபோயினர்காவரு
 மின் றுநீவிரகின்மீயாவுக்கவாவெண்ணினுவவிரெனியனோ
 சென்றுகானிலவரின்முத்திரிவதுதுதிபென் றவனிசிறியே.

(கக௭)

நீவெறுக்கிலெனிருத்தமன்னவர்திகைச்சிலென்பலரின்னக்கிலென்
 போயநகைக்கிலெனுரைத்தவுண்மைமொழிப்பாத்ததென் றமர்புகலிலென்
 வேய்மலர்த்தொடையலைவொன் றுடன்மிகத்தனுவெஞ்சுமர்நீனைக்கிலென்
 வீயிருக்குமிடமெனி னுமிப்புகியிலபானவர்க்காகினிக்கொடேன்.

(கக௮)

கார்வழங்குருமெனச்சினத்தினோடுகண்ணிலான்மதலைசுழறவும்
 பார்வழங்கரினைவிலையேவையிரபாதிபாதினும்வழங்குவரப்
 தார்வழங்குதடமார்பவென்னவதுதா னுமன்னவன்மறங்கவைர்
 துவழங்குகெனவுற்றார்தனனிவ்வுலகெலாமுதவுழந்தியான்.

(கக௯)

மாடலரிக்குலநெருங்குபைந்துளமயலையம்மகாவேலைஞர்
 நாடளித்திடவுமைந்துபேருடையகாரித்திடலும்வேனிடமொ
 காடளிக்கவதவிடை*சிறிதாநநகர்த்துபோயினர்க்கானாவோர்
 வீடளிக்கி னும்வெறப்பொழிந்தநகரிகெவன் றெதிரியாம்பினான்.

(கக௯)

தந்தைகாதலுறுநன்மைகண்டியைதரப்பட்டதயிருதம்மீய்க்
 கிந்தவாழ்வமாசுக்கொடுத்தவனுநீன்குலத்தொருவனின்குளான்
 முந்தமாலெனினத்தினுக்குமுயர்முறைமையானுமியவாசருக்
 கைந்துமாதருநீளொடொழிவினைவதாபுழாநாம்பன்.

(கக௯)

ஒருகுலத்தினிரிவாண்டிமன்வருடன்மிறந்துரிமைமெய்தினு
 வீருகுலத்தவருமொக்கவாழ்வுட்கலெக்குலத்தினுமியற்கையே
 பொருகுலக்கரி றுளனர்திசைக்கண்மிதுபுகழ்பாப்பியெழுபுழிபெயர்
 குருகுலத்தவரியற்கைநன் றுளமொழிந்தகைகரியகோவலன்.

(கக௯)

பேராவணைதுறந்தமாயனிவைபெசவன்பினோடுபின்னையுஞ்
 சீராவணையுயர்த்தகோவும்விழிதியேனும்பயசெயிர்த்துனோ
 போராசரிருபன்மனிரெநிஞ்சுகுகையாயர்க்கொடுபொறுத்தபார்
 வீராசனவாதல்லவோவுரிமைவேண்டியோவெனவிடம்பினான்.

(கக௯)

பொய்வளர்த்தமொழிமன்னன்மற்றிவைபுகன்றபின்புயவலியினு
 லைவர்தங்களாசுங்கொடாமலடலாண்மைகொண்டெதிராத்தியேன்
 மெய்விளங்கவருகுருநிலத்தினிரிடைவந்துவெஞ்சுமர்நீனைக்கவே
 கைவழங்குகெனநின்றதுனிடைபைறந்துரைக்குமிவைகாவலன்.

(க௨௦)

புன்பிறப்புடையபொதுவர்தங்கொடுபிறவிலாநினைபார்க்கிரி
 முன்பிறப்புமுாலோகோவியநுண்பிணித்ததுமறந்தார்
 மன்பிறப்பிலுயர்குருகுலத்தவர்தம்வரப்பைதா னுமொருமாகிலா
 வென்பிறப்புமுணராமலோசபையிலிந்தவாசகமியம்பினும்.

(க௨௧)

* இரித்தெழிலகார்த்து என்றும் பாடல்.

ஏவிலங்குசிலையைவர்தனனுசிலையானயந்தெனினிருப்போ
கோவிலங்குபொரவஞ்சமோகாடகுஞ்சரஞ்சரங்கள் பகைகொண்டான்
மேவிலங்குமுன்மலைத்தல்கையறையவேண்டுமென்றது நின்மேன்மையோ
நாவிலங்குமெனவெண்ணியோமிகவுநன்முநன்நாசாஞாயமே.

(௧௨௨)

அவிவருங்குமுல்பிடித்துமன்னவையிலைருக்குமுரியானோ
னெனவருந்துகிலுந்தபோதருகிருந்துகண்டவர்காலலவோ
துனிவரும்புனல்பரித்தருந்தியிடுசோறுதின்றுயிர்சுமந்துதோ
னெனவரும்படியிருந்தபாசியருயின்முமானநிலையுணர்வோ.

(௧௨௩)

அன்னையானவருமிருவராமுதலனித்ததந்தையர்களைவராம்
பின்னையாசைகொடுருகுவதுநீமைபெறுவராமொருபிறப்பிலோர்
மின்னையாமவர்களைவரும்பரிக்கிடுநிதனித்தனிவிரும்புவா
ரென்னையாமவரொடொருகுவத்தாசனென்பதம்மவையென்கொலாம்.

(௧௨௪)

ஞாலமுற்றுமுடையவன்மொழிந்திடநகைத்துவண்டுவரைநாதனுஞ்
சால*முற்றுமினியவர்கருத்தெனநினைந்துபோவைதணந்துபோய்க்
கோலமுற்றசிலைவிதூன்வாழ்வுபெறுகோயில்சென்றுநனிநுறுகினுன்
சீலமுற்றவாசினத்தபோதுமொருநிதிவாதவர்செயிர்ப்போ.

(௧௨௫)

கரிந்துமாலேசருகாகவும்புதியகமலவாண்முகம்வெயர்க்குவர்
திருந்துகண்ணினைசிவக்கவுங்கொடியசெய்யவாயிதழ்துடிக்கவு
மிருந்தபோவையினெடிதுயிர்த்திடுமிராசாசனவனுக்கீவன்
விருந்துசெய்தவுறவென்கொலென்றாசனேநிர்விதூர்னைவிளம்புவான்.

(௧௨௬)

வன்பிலுலவனிலவளவுவென்றெனதுமனையிலுண்டியைமறுத்தவன்
றன்பதாகினியொடிகுனிதருந்துமவகைதன்னிலின்முதியற்றினு
னென்பிதாவொடுபிறந்துமின்றாவுமென்கையோதனமருந்தியு
மன்புதாதுடையனல்லென்பகைதனக்குமுற்றபகையல்லவோ.

(௧௨௭)

முதல்விழைந்தொருவனுடனியைந்தபொருள்பற்றியின்புறமுயங்கினு
மதிசெமென்றபொருளொருவன்வேறுதரினவையேபொழியவறிவோ
பொதுமடந்தையர் தமக்குமன்னிலிதுபுதுமைபல்லவாற்புதல்வலும்
விதூரின்நவனெடுநவகொண்டதோர்வியாப்பெயன்சொலிவெறுப்பதே.

(௧௨௮)

இன்னவாறிவனுரைத்தபோதவனெழந்திருந்துவசையெண்ணீ
சொன்னவாய்ருநிதீசோவார்கொடுதுளைத்துநின்றுதுணிப்பன்யான்
மன்னவாகுருகுவத்திலேயொருவன்மைந்தனருயிரைவெளவின
னென்னவானவர்க்கைப்படுபெனையுரைத்தநாவுடனிருத்தியோ.

(௧௨௯)

சண்டலர்க்குதவியாயதுதெனவிசைப்பவற்குலகமெங்கணு
சண்டலற்குதவியாயினெனெனநினைத்துநீயெனையடர்க்கியோ
மாண்டலர்க்குதவியாயபொறுமூபிசையுமாண்மையும்வளர்த்திடும்
பாண்டலர்க்குதவியாகிலென்னமுடிமன்னராளவர்ப்புறிப்போ.

(௧௩௦)

* முற்றமவர்களைவெனப்பெரிதவந்துபோவை என்றும்பாடம்.

† என்னுகொலென்மனையில் என்றும்பாடம்.

செல்லிரண்டுபுகலேனினிச்சமரினின்றுவெங்கணைதொடேனென
வில்லிரண்டி னுமுயர்த்தவில்லதனைவேறினப்பெட்டெட்டினுன்
மல்லிரண்டினையுமிருவாகிமுன்மலைத்தகாளமுதில்வந்துதன்
னில்லிரண்டுதினம்வைகுத்தற்குலகிலெண்ணிலாததொடெய்தினுன்.

(௧௩௧)

அந்தவில்லினைமுறித்தவில்லிதனதாலயப்புருதவச்சுதன்
சுந்தவில்லுமான்வில்லுமொப்பதொருதாமரில்லினைமுறிப்பதே
முந்தவில்லியிலெண்ணுமவில்லுடையவிசயன்வந்தமரினமுடுகிடு
லெந்தவில்லியெதிர்சிற்றும்வில்லியினிபென்றுசாவலிரங்கினுர்.

(௧௩௨)

காரணத்துமவிதாராயன்னபலகணைகடையியம்கருதுமவில்
விரணப்பழுதுரைத்தரீபகையையெங்கணைதனிகொல்வெல்லுவரப்
பாரணத்துமினிபைவாரளும்வகைபன்னுனித்தனைபயித்ததுன்
போணத்துமெனவுள்ளழிந்துகிலேபெருநுயர்ப்பிதாமகன்.

(௧௩௩)

பிதாமகன்பரிவுடன்முனிந்துகிலேபெருநுயர்ப்போனும்
*மதாணிமார்பனும்திரானல்லதுவில்வல்லவீர்ப்பிறரில்லைபோ
வுதாசிலனுயர்க்கோன்வரிகிலென்துமேயமையுமுற்றெழும்
பதாதியோடமரிலைரும்படமலைத்திடப்பாணிபாடலே.

(௧௩௪)

நீயிருக்கநெறிநிறைகையாசிரியனவநிருக்கக்கொற்றவன்
சேயிருக்கநிறைமன்னரிப்படிதொண்டிருக்கவெதிர்சொன்முரீன்
வேயிருக்குமிதழிநடையனுக்குகல்லிருந்துசெய்வவன்வெறுக்கிலென்
போயிருக்கிலென்முறிக்கிலென்சிலைமலைந்துநய்யோடெவர்போர்செய்வார்.

(௧௩௫)

என்றுகூற்றவிலங்க்பூபதியும்பாரினிருக்கக்கிலென்சபனைச்
சென்றசிறியுயிர்கொள்ளவல்லவர்கன்பாவொன்றுநனிசெய்ப்புவீர்
சூன்றினால்விளவெறிந்தகோவலவவன்முதேர்நனிகடாவினு
மன்முபோரினிடகாணலாகுமென்காடல்வெஞ்சிலையினுன்மையே.

(௧௩௬)

அம்பாத்தவருடன்முசிந்நுமொம்பிலேயழிவர்துண்ணம்பான்
வெம்பணிப்பகழியேவிலாவிழுடன்மீளவரனமரில்விசயனே
விம்பரிற்புகலவிருதனத்தினுமெனக்குரோருவரில்லைபென்
றும்பாக்கற்புகமுநானவண்மையிலுயர்த்தவீரனவைபுரானசெய்தான்.

(௧௩௭)

திசையனைத்தினுமவளைந்ததானவையிரவ்வந்ததொருதிசையின்வாய்
நிசியெனப்பொருதுவானவர்க்காசரித்துவந்தவிநனீர்மையான்
விசயனுக்குகிரிகொலோகடவுள்வெண்மதிக்குகிவெளவனியோ
வகைவில்லிற்றொழிநுமவல்லையோவெனவோரசைவிலாதவனதைந்தனன்.

(௧௩௮)

அவன்மொழிந்தமொழிதன்செவிப்படலுமருகிருந்தமுதருந்துரீ
யிவனுடன்சிலர்பகைக்கண்மற்றவர்தயிசையுமான்மையுமியம்புவாய்
புவனமொன்றுபடவரினுமென்றனொப்பொருவாயினெதிர்வோரண்டாய்
சிலனுமென்கணையயஞ்சுமென்றுநனிசீறினானிசியுவனே.

(௧௩௯)

இரவிமைத்தனெடுக்கக்கைமந்தனெந்நீர்வாய்மைபொன்றையுமிசைத்திலன்
பொரவறிந்திடுதாமன்றுவெஞ்சமரிலென்றெழந்துதனிபோயினு
னரவவெங்கொடியுர்த்தகோவுகலாசருக்குவிடைநல்கினான்.
விரவுபெந்துளபமாலையன்விதான்மனையினுற்றதுவிளம்புவாம்.

(௧௪0)

வேறு.

பொருசிலைமுறித்தவீரன்கோயிலிற்புகுந்துநெமிக்
குரிகிலைவணங்கியாங்கணிநுப்பவக்குரிகினுக்கி
யிருசிலையுண்டென்றித்தவீரநிலத்தியம்பும்விலி
னெருசிலைமுறித்தசீற்றமென்கொலோவுரைசெயென்றான்.

(௧௪௧)

ஆவதுகருதானுகிலமைச்சர்சொற்கோரானுகில்
வீவதுகுரியானுகில்வினாவதுமுனரானுகி
னுவதுகாவானுகிலவனுக்கநடந்துபோரிற்
சாவதுபழுதென்றன்றேசுகந்துளோர்சாற்றுகின்றார்.

(௧௪௨)

செல்வம்வந்தற்றகலைத்தெய்வமுந்நிறிதுபேணர்
சொல்வனவறிந்துசொல்லார்சுற்றமுந்துணையுநோக்கார்
வெல்வதேநினைவதல்லால்வெம்பகைவலீதென்றெண்ணார்
வல்லினைவினாவமுமாராமண்ணின்மேல்வாழுமார்தர்.

(௧௪௩)

நினைக்கவுந்தொழவுமெட்டாரீயெழுந்தநாப்பெற்றுந்
தனக்கிதுதகுதியென்றுதமருடன்வாழ்வெண்ணான்
மனக்கடுங்கனவினன்றன்மதத்தினுனுரைத்தவெஞ்சொ
லெனக்கிசையாமல்யானுயிருஞ்சிலையிறுத்ததென்றான்.

(௧௪௪)

மாயனுமகிழ்ந்தநோக்கிமாசுனாமுயர்த்தமன்னன்
போயருஞ்சேனையோடுபோர்க்களங்குறுகுட்போது
நீயவனருகுநிலலாதொழியினுன்னையமைந்தர்
தாயமுஞ்செல்வமுற்றுந்தரணியும்பெறுவரன்றே.

(௧௪௫)

ஏற்றியநுநெய்விசியிந்தனமடுக்கினுலங்
காற்றுவந்தாறுதபோதுகடுங்கனல்கைவவற்றே
நீற்றணிநிமலன்னன்னிகைவிலலிற்றதாசுந்
சீற்றவெலாசன்சேனதென்புலம்படர்கைதின்னம்.

(௧௪௬)

பன்னியபுரையில்கேள்விப்பயனுக்கர்மனத்தாய்தின்னை
மன்னவன்மொழிந்தவெல்லாம்பொறுத்தியென்றருளிமாயோ
னந்நகர்தன்னிலவண்மையருளழகாண்மைபேசுங்
கன்னனைப்பயந்தகாதற்கன்னிதன்கோயில்புக்கான்.

(௧௪௭)

மண்டலமதியமன்னமாசுறுமுகத்தினுளந்
தின்னடிநன்மருகன்றனைச்சென்றெதிர்கொண்டுகண்டு
வெண்டிமைகரவேலிவிரிபுனன்முகந்துதோன்றுந்
கொண்டலைகிழிந்துகாணுங்குளிர்பசுந்தோகைபோன்றான்.

(௧௪௮)

யானுறையிலின்வந்ததென்னமாதவென்றெண்ணிக்
கானுறைமைந்தர்தம்மைக்கண்டனன்போன்றானாகித்
தேனுறைதுளவினுன்றன்செய்யமாழகந்தைநோக்கி
வானுறைபுரிசைமுதூர்வந்தீதென்கருதியென்றான்.

(கசக)

நின்பெரும்புதல்வாரசொல்லநெடும்புனனாதிவேண்டி
வன்பணியுயர்த்தகோமான்மனக்கருத்தற்பவந்தேன்
றென்புலவேந்தன்வெஃகச்செருத்தொழில்புரிவனென்ற
னென்பலசொல்லநானையெதிர்க்கவேயிசைந்ததென்றான்.

(கசடு)

என்றலுங்குந்திசாலவாங்கினனொதிந்தபோகில்
வென்றிவார்கன்பாரோவியினுலமர்க்காத்திற
பொன்றிவார்கன்பாரோவென்றுளம்புலர்ந்துநொந்தா
என்றவடன்தேற்றியாழியானுரைக்கலுற்றான்.

(கசக)

தன்மைநா ளுரைப்பக்கேணின்றந்தைதன்மனையினியுங்
கன்னியாயிருந்துவாழ்க்காலையோர்முனிவன்வந்து
சொன்னநன்மந்திரத்திற்குரியன்றனனைநீயு
முன்னினையவனுமன்யவந்துகின்முன்புகின்றான்.

(கசுஉ)

கதிரவனருளினுலோர்கணத்திடைக்காதல்கூ
மதலைபங்கொருவன்றன்னையந்தழிவென்றஞ்சி
மிதவையம்பேழைதனனிற்சொதிந்துகிடவப்போதந்
நதியுமம்மகவைக்கங்கைநதியினடப்பித்ததனைற.

(கசுஉ)

காதலின்புதல்வன்றன்னைக்கண்ணிலாவாசன்பொற்றிற்ச
ருதன்வந்தெடுத்தாக்கொண்டிசுதனைவார்த்தகாலே
யாதவனிவன்பாருங்கன்னென்றழைக்கவென்றான்
றுதையும்விசம்பிற்சொன்னநாமேதக்கதென்றான்.

(கசுச)

பண்புடைக்குமரன்கற்றபடைத்தொழில்பலவுங்கண்டு
நண்புடையுரிமையெல்லாநல்கொழுமியுஞ்சூட்டி
வன்பணியுயர்த்தகோமான்வாழ்வவர்காத்தான்மற்றைத்
திண்பரித்தேர்வல்லோநிலவனயாரசெய்க்கவல்லார்.

(கசுசு)

அந்தநின்மைந்தன்ருனையருஞ்சிலிசயனாதி
வந்தெதிர்மலைநின்றனாழ்வுமற்றியடாட்டான்
சிற்தையினையந்திரவிதனைத்தெரியச்சொல்லிக்
கொந்தமிழலங்கலானைக்கூட்டிகயினாவினம்மா.

(கசுசு)

தம்பியரைந்துபேருந்தனித்தனியேவல்லசெய்ய
வம்புவிழலங்கலோமொமணிமகுடஞ்சூடி
யம்புவிழுமுதுநீயேயாளாமவருகவென்ற
லுமபர்காவணயகையானுன்னுரைமறுத்தானாகில்.

(கசுஎ)

எரியழுதருந்தக்கானமெரித்தாநாளகன் றுபோன
வாவினையங்கோமாஞ்சுகமாகக்கொண்டான்
வரிசிலைவியன் றன்மேன்மறுகிணைதோடுக்காவண்ண
மொருவாமவேண்டுகென்றஹுற்றவர்க்குறுதிசூழ்வான்.

(கருஅ)

மன்றலந்தெரியல்வெய்யோன்மதலையென்மைந்தனென்ப
தன்றெனக்குரைத்தாயாகிலவனுடனணுகவொட்டேன்
சென்றுயிரொழிக்குமாறுசெருவினைவினைத்துப்பின்னை
யின்றெனக்குரைத்தாயையாவெண்ணினைந்தென்செய்தாயே.

(கருக)

கான்பட்டகனலிற்பாயுங்கடுங்கிணைவிலக்கினேனேல்
வான்பட்டபுரவித்தேரோன்மகன்படுமகலான்மைந்தன்
றூன்பட்டமடியுஞ்சென்றுதடாதினியிருந்தேனுகில
யானபட்டகொழமைநன்றென்பட்டாளிரங்கிவிழ்ந்தாள்.

(கச௦)

தேக்குந்தியகிலுஞ்சாந்துஞ்சிந்துநீந்திசூழ்செல்வக்
கோக்குந்தியரசன்பாவைசூலைந்தழுங்கொழமைகண்டு
மீக்குந்தியுறிகடோறும்வெண்ணையுந்தயிருமுண்ட
வாக்குந்திமலரோன்பினஹுமனத்தளாவகற்றினானே.

(கச௧)

பைவருந்தலைகடோந்துபடைத்தபன்னகமேபோல
வைவரும்பிதினன் றேறவங்கோரன்பிதினன் றேற
வுய்வருஞ்சமரிலாவியொருவர்போயொருவருய்யார்
வைவருந்துயரமாறி* நடப்பதேநன்மையென்றான்.

(கச௨)

காளமாமுகிலின்மேனிக்கரியநாயகனுந்தேற்றி
மீமாதவத்தின்மிக்கவிதூர்வாழ்மனையினெய்த
வாளமால்வரையில்வெய்யோன்குறுகிளவருணான்றிக்கி
ளீளமால்பாணெற்றிற்றித்தெசுநதிலகம்போன்றே.

(கச௩)

நாற்றிசையுலகுதன்னினுன்மறையுணர்ந்தோர்தாமும்
போற்றிசைமாலையென் னும்பொற்புடையணங்குவைக
மாற்றிசைவிலாதசெம்பொன்மண்டபத்தன்னிலாதி
மேற்றிசைக்கடவுளிட்டவெயின்மணிப்பீடம்போனறான்.

(கச௪)

கொண்டமென்சிறைவண்டென்னுங்கொழுநருக்கிடங்கொடாமன்
முண்டகக்குலத்துமதர்முகங்குவிந்துடிநிற்பக்
கண்டெதிரினிற்காதற்கயிரவக்கணிகைமாதர்
வண்டெறநின்றதுதங்கவாய்மலர்ந்தழைக்கஹற்றார்.

(கச௫)

கானெலாமலர்ந்தமுல்லைகனமீதெழுந்ததென்ன
வானெலாம்வயங்குதாரைநிரைநிரைமலர்ந்துதோன்ற
வேனிலானவிழுவின்வைத்தவெள்ளிவெண்கும்பமென்னத்
துநிலாந்திபம்வந்துகுணதிகைத்தோன்றிற்றம்மா.

(கச௬)

* நடப்பதேநுமமென்றான் என்றும் பாடும்.

துவியனிலவுதோன்றத் துணைவரைப்பிந்தோர்க்கண்கள்
காவியுமாம்பலும்பைங்கருவிளமலரும்போன்ற
மேவியமகளிர்கண்கண்மீனெறிபாவையேழுந்
தாவியலுழையுங்காதற்சகோமும்போன்றமாதோ.

(கக௭)

அரவியல்குலாருமகிழ்நருமன்புகூ
விரவியவமளியெய்தவிதிமாநகரியெங்கும்
பாவையினிமிர்ந்தவோரையமர்ந்தபின்பரித்தோர்வேந்த
னிரவிடைச்சுழிந்தவண்ணமின்னதென்றியம்புகின்றும்.

(கக௮)

தந்தையுந்தம்பிமாருங்கன்னனுஞ்சகுனிதானுஞ்
சின்னையிறெறெளிந்தகல்விச்செழுமதியமைச்சர் தாமு
முந்தரவுயர்த்தகோமானேவலான்முழுதுமெண்ணி
மந்திரமிருப்பான்வந்தோர்மண்டபங்குறுகினோ.

(கக௯)

திதறுமதிவல்லோரைச்செழுமதிக்குடையானேக்கிப்
பாதவவனத்திற்போனபாண்டவர் தம்மைமீண்டு
மேதகவழைத்துநாடுவேண்டுமினென்றுமுட்டும்
பாதவன்றனித்துவந்தானென்செய்வதியம்புமென்றான்.

(க௯0)

பொரும்படைமைந்தன்கூறத்தந்தையும்*பொருந்தச்சொல்வா
னிரும்புலிவலையிற்பட்டால்விடுவோராவையினாரானோர்
விரம்பில்வெஞ்சேனையோடுமவனோந்தினிமாயன் றன்னைக்
கரும்பொழுதகலுமுன்னேகொல்லதேகருமமென்றான்.

(க௯௧)

கண்ணிலா னுரைத்தமாற்றங்கேட்ட லுங்காவலோரின்
மண்ணிலாரிதற்குமுன்புதூதரைவனைந்துகொன்று
ரெண்ணிலாவிர்த்தவெண்ணெய்வழிக்குற்றதென்று
வெண்ணிலாமுறுவல்செய்துவிசான் னும்கிளம்பலுற்றான்.

(க௯௨)

மூத்தவரினையோர்வேதமுனிவார்பினியின்மிக்கோர்
தோத்திரமொழிவோர்மாதா தூதரென்றிவரைக்கொல்லிற்
பார்த்திபர்தமக்குவேறுபாவமற்றிதனினில்லை
பூத்தெரிதொடையாய்பின் னுநாகி னும்புகுவரென்றான்.

(க௯௩)

பழியுடைப்பகைஞரே னுந்தன்பெரும்பதியில்வந்தா
லழிவுறக்கோறல்பாவமாண்மையுமல்லவென்பார்
கழிகுடற்சேனையோடுகங்குலின்வனோர்திட்டாலு
மெழிலுடைக்கொண்டல்வண்ணனாகப்படாளெலர்க்குமென்றான்.

(க௯௪)

வெம்புவவலியான்மாதவிரிதுகிலுரிந்தவிரன்
றம்பியையமுனிந்துசீறித்தமையனேநோக்கிச்சொல்வான்
வம்பலிழலங்கண்மார்பாமர்தணமுரைக்கலுற்ற
லிம்பர்மற்றியாது சொல்லினேஞரையழைத்ததென்றான்.

(க௯௫)

* பொருதுகொல்லு, மிரும்புலி என்றும் பாடம்.

அதிரதர்முதலாவுள்ளவவன்பாவனாந்நுந்றப
வெநிர்முதறவமுங்கோயிலெரியினைபெங்குமுட்டி
விதாநுமவனுஞ்சோவெந்திடமலைவதல்லான்
மதிபிறிதில்லையின்னெவல்வினாந்தெழுமினென்றான்.

(௧௪௬)

செங்கதிரெழுந்துசிறிற்செறியிருணிற்பதுண்டோ
வங்கிவனிநுந்தவில்லெரியிடவேண்டுமோதான்
வெங்கணையொன்றினாலேவிளிந்திடுவென்றிகொள்வேன்
கங்குலினெழுமினென்றுகன்னனுங்கன்னறுசொன்னான்.

(௧௪௭)

பதிப்பெயர்ந்தேகநானைப்பகைவரைக்கடுமாயின்
விதிப்பபென்னநம்மைவெஞ்சுமர்வெல்லவொட்டான்
மதிப்பதென்வேறுகளளமாயினமையிற்சோவிச்
சதிப்பதேகருமமென்றுசொலப்பெனினுஞ்சொல்வான்.

(௧௪௮)

கொல்லுவதியற்கையன்றுகுழிபறித்தரக்கரோடு
மல்லரையிருத்திமேலோராசனம்வகுத்துநானை
யெல்லிடையழைத்துவிழ்த்தியிகலுடன்விலங்குபூட்டிச்
சொல்லருஞ்சிறையிலவைத்ததுதருக்குரிமையென்றான்.

(௧௪௯)

மாதுலனுரைத்தமர்மறமருகனுமிசைத்துகங்குற்
போதுடையநேகமல்லர்வருகெனப்புகன் தாநு
நீதியினிருந்துதாழ்நிலைவறைசமைத்தபின்ன
ராதிறாறுபிரம்போரரக்கரையதனுள்வைத்தான்.

(௧௫௦)

மல்லர்ப்பரவர்தம்மைமற்றதிரிரட்டிவைத்தான்
வில்லுடைவிர்தம்மைவேறதிரிரட்டிவைத்தான்
பல்படைவல்லோர்தம்மைப்பதன்மடங்கதனில்வைத்தா
னெல்லிலோர்கடிகைதன்னிலினைவனையழைக்கவென்றான்.

(௧௫௧)

பெரும்பிலவறையேயின்பிளப்பினுனிதைத்துமுடி
யரும்பெறன்மணிகளாலோராசனம்தன்மேல்க்கிச்
சுரும்பிமிர்மலைதூக்கித்தொழிலுடைவிரானமேற்றி
வரம்பிலாவென்றிவேலான்மாலாவண்ணஞ்செய்தான்.

(௧௫௨)

அடியலர்மனத்திலுள்ளவாரிருட்கங்குறீர்க்கு
நெடியவனிருக்கவென்றுநிலவறையிரகிற்செய்த
கடியவனியற்கையஞ்சிக்கங்குலங்கடிதிற்போகப்
படியவர்துயிலும்போகப்பரிதியுமுதயஞ்செய்தான்.

(௧௫௩)

சிரந்தருசடிகைநாகத்திரண்மணியலவுஞ்சிந்தி
நிரந்தாமருவிவ்முநிற்றந்திகழுகையக்குன்றிற்
பரந்தெழுமருக்கன்குழந்தபடரிருட்கங்குலகண்டு
புரந்தரன்கோயிலிட்டபொங்கொளித்தீபம்போன்றான்.

(௧௫௪)

தொடர்ந்தொளிந்துயராகத்தோடுநெருங்கிமென்மே
லடர்ந்தரிபார்துகாமனுகமவேதம்பாடத்
தடங்கயன்மலைந்துலாவத்தாமரைமுகமுங்காதன்
மடந்தையர்முகமுஞ்சேரமணம்பெறமலர்ந்தமாதோ.

(கடிரு)

இருந்துயிலுணர்ந்தவேந்தர்யாவருமிரவிற்கு
வருந்துயிலிலாதகண்ணைவாழ்பெருங்கோயிலுக்கார்
பெருந்துயிலினத்தோகட்போனைதுறந்தமாலு
மருந்துயிலெழுந்துகாலையருங்கடன்முறையிற்செய்தான்.

(கடிக)

மாதவனிருந்தகோயிலவந்தடிவணங்கிமன்னன்
றாதுவாழியங்கைத்தோன்றலேதுன்பமாலே
யாதவகுலத்தோரேயேயெழுந்தருள்கென்றினின்றெம்
மேதகுமாசனென்றார்முருந்தனும்மினார்துகென்றான்.

(கடிக)

கந்தகுகளிறுவேந்தன்கண்ணிலாவரசங்கங்கை
மைந்தனுமுதலாவள்ளமன்னரும்திவல்லோருந்
தந்திரவகையுமேயினையினாருந்தன்னைச்சூழ
விந்திரனிருக்கையென்கோயிலாடினிருந்தான்.

(கடிக)

நாமவேலாசரோடுநால்வகைச்சேனையோடு
மாமுகிலவண்ணவந்தானென்றனர்வாவுகண்டோர்
விமலர்த்தொடையினுனும்வேத்திரத்தவரைநோக்கித்
தாமரைத்தடகண்மாயன்றனையேயுமெனென்றான்.

(கடிக)

தன்பெருஞ்சேனைநிற்கத்தண்டுமாயலங்கலானு
மின்புறநகைத்துவேந்தரிருந்தபேரவையினையத
மின்புணர்வசநாகவிடநிகர்மனத்தினுனு
மன்பொடுதிகரியானையதன்மிசையிருக்கவென்றான்.

(ககூ)

வேறு.

இறைவனெழிற்கதிர்மணிகளமுத்தியதவிசினிருத்தலுமே
நெறுநெனைக்கொடுநிலவறையிற்புகநெடியவனப்பொழுதே
மறவியெனத்தகுநிபுபனியற்றியவிரகைமனத்துணரா
முறுகுசினத்துடனடியதலத்துறமுடிக்கனத்துறவே.

(ககக)

அஞ்சினமஞ்சினமென்றுவிரைந்துயரண்டர்பணிந்திடவுந்
துஞ்சினமின்றெனவன்பணியின்கிளைதுன்பமுழந்திடவும்
வஞ்சமனங்கொடுவஞ்சுகளின்நிலவஞ்சனைநன்றிதென
நெஞ்சிலெவகுண்டிலெகொன்றுபுடும்புடிகின்னுரிமிர்ந்தனனே.

(ககஉ)

மல்லரக்கர்க்குலத்தொடுப்பரர்வாளினர்வேலினர்போர்
வில்லினரிப்படிதுற்றநிலத்தறைமேவியவிரரெலார்
தொல்லையிடிக்கயர்வுற்றுயிரிற்றுறுசுடிகையாவெனவே
கல்லெனவுட்கினர்த்தத்தமுடற்பலகால்கொடுதைத்திடவே.

(ககஉ)

அற்புதபங்கயநற்பதமுந்தவினக்குழியின்புடையே
சற்பதலந்தொறுமற்றுவிழுந்தனத்தநெடுந்தலைபோய்
முற்பவனன்பொழுக்குவடுந்துணிபட்டுமுடங்கியபொன்
வெற்பனநின்றனர்வெற்றுடலங்கொடுவிற்படைகொண்டவரே. (ககூச)

மேல்வலியுற்றெதிர்வீசியெழிற்கருமேகநிறத்திருமால்
கால்விசையிற்படமோதுதலிற்பொருதுமர்புயத்துணைபோய்
நீலநிறக்கவினவாசவன்வச்சிராரீளபடையிற்சிறகீர்
மால்வையொத்தனர்வாகைபெறக்கதிர்வாள்களெடுத்தவரே. (ககூரு)

வெயிலிட்டுபைத்தலைமளரிமிசைத்துயில்விபுதர்களுக்கரியோன்
பயிலவுதைத்தவினவர்களுத்திடைபதமலர்பட்டுருவா
மயில்கடவிக்கடவுளர்பகையைக்கதிர்மகுடமுருக்கியவே
ளாயில்கொடுகுத்தியநெடுவரையொத்தனாயில்களெடுத்தவரே. (ககூகூ)

மின்கழுகைப்புபுகங்கள்வெருக்கொளும்வெங்கருட்கொடியோன்
வன்பதபற்பங்கங்கொடுத்துயர்வண்ககனத்திடலான்
முன்பவனத்திடைவந்துகவிக்கிறைமொய்ப்புணர்ப்புகல்போ
தென்புமலைக்குறுபண்பையடுத்தனரெஞ்சியப்பாரே. (ககூள)

மைந்துபடைத்துயர்பஞ்சவர்சொற்படிவந்தமலர்க்கழலா
னந்தியுதைத்துடலம்புதையப்பிலமொன்றியொளித்திடலா
லந்தனன்முற்பகல்வந்துபுடைத்திடவஞ்சிநிலத்திடைவிழ்
விர்தமொடெத்தனர்வன்குழியிற்றிகழ்வெங்கணர்க்கருமே. (ககூஅ)

அந்தவிடத்தெறிப்பாமொத்துடலஞ்சுழலச்சுழலக்
குந்தியுறித்தயிருண்டவர்பொற்கழல்கொண்டுசுழற்றுதலான்
முந்தமரர்க்கமுதந்தரமைக்கடன்முன்சுழலச்சுழலு
மந்தாமொத்தனர்குந்தமெடுத்தெதிர்வந்துமலைந்தவரே. (ககூகூ)

முட்டியதொல்குருதிக்கடன்மல்கலின்முட்டிகொள்பல்விரலா
னெட்டுடல்பல்வகிர்பட்டதனுள்விழித்தர்செய்தொல்வினையான்
மட்டறவல்விறலுற்றெதிர்செல்கவிமைக்கடலெல்லையிலே
யிட்டனகல்வரையொத்தனர்வெல்கழலெக்குலமல்லநமே. (உ00)

எப்புவிறிற்பனவெக்கிரிநிற்பனவெக்கடனிற்பனவென்
றிப்புவனத்தயிர்முற்றமயக்குறவுட்கினரெய்த்திமையோர்
மைப்புயலொத்தொளிர்பச்சைநிறத்தினன்மம்கமல்க்கழலா
லொப்பறமட்குழியுற்றவரைப்படவொத்திமிதித்தலுமே. (உ0க)

கொண்டன்முழக்கெனவம்புவியைக்கடல்கொண்டெழுதற்கதிருஞ்
சண்டமுழக்கெனவன்பவனக்கிளைந்தமுழக்கெனவே
வண்டினமொய்த்தெழுவண்ணொபத்தொடைவண்ணெவரைத்திருமா
லண்டமுகட்டுறநின்றசிரித்தனனங்கணைநுப்பெழுவே. (உ0உ)

* சுழலச்சிறிதே என்றும் பாடம்.

† வர்க்கமலர்க்கழலால் என்றும் பாடம்.

ஒன்றுபடக்கடலம்புழுதப்பனவும்பர்சூலத்தருவுஞ்
சென்றுமுறிப்பனவெண்டிசையிற்சூலசிற்துரமெற்றுவவெண்
சூன்றமுடைப்பனபைம்பொஹுக்கிரிகொண்டிதிரிப்பனவா
லன்றுதனித்தனி, சின்னமலைத்தருநாங்குகள்பற்பலவே.

(௨௦௩)

துகிரிதழ்வைத்துநல்வனைகண்முழக்கினதொடர்சிலகைத்தலமே
யகிலம்பெருக்கொளவரிமழுவெற்றினவவைசிலகைத்தலமே
புகலும்வடிக்கணை* பலவுமெடுத்தனபொருசிலகைத்தலமே
திகழ்விசயத்தொடுசிலைஞ்சுனித்தனசிலசிலகைத்தலமே.

(௨௦௪)

வெங்கணையத்திரள்குந்திறப்படைவெம்புமுலக்கைகள்போர்
பொங்கியவச்சிமுந்நுகலப்பைகள்புன்கழுவர்க்கமயி
லெங்குமலைத்தெழுசெஞ்சுரிகைத்திரடண்டமிவற்றினெறிந்
தங்கியசுக்கரபந்திரித்தனதண்பலகைத்தலமே.

(௨௦௫)

மேலெழுங்கதீர்வாளுறையோம்படிவீசினவான்புடையே
தோலினமேந்தினநீள்கவணைந்தினசோரிகள்சோந்திடவே
ஞாலமெலாம்பொருதோமரம்வாங்கினநாவொருமுன்றனவாஞ்
சூலமொடோங்கினபாசமொடோங்கினசூழ்சிலபூங்காமே.

(௨௦௬)

சிலசிலகைத்தலமிகழவிற்பலசெறிகழல்கட்டினவே
சிலசிலகைத்தலமிறுகுப்புத்திடையெறிதொடையிட்டனவே
சிலசிலகைத்தலமணிகொளுத்திடையணிகடிருத்தினவே
சிலசிலகைத்தலம்விரல்கொடுசட்டினசெறுஞ்சினகத்திடவே.

(௨௦௭)

மாயிருஞாலமெலாம்பெயிலீர்போயொருமாகதசோபையுறப்
பேயிரொபுலும்வளைந்துவளைத்தெறிப்பொருமுனைவெம்படையோ
டாயிரமாயிரமங்கைபுறப்படவண்டருமாதவரும்
பாயிரநான்மறைபாடிவியந்துபணிந்துபுகழ்ந்தனரே.

(௨௦௮)

ஆரணையரணேபுவனங்களினத்தையுமன்றுதவுங்
காரணனேகருணாகரணேகமலாசனிகாதலனே
வாரணமேபொதுவேயொருபேரிடவந்தருளும்புயலே
நாரணனேமுனியேன்முனியேலெனநாகர்பணிந்தனரே.

(௨௦௯)

மாதவனேமுனியேலெமையாளுடைவானவனேமுனியேல்
யாதவனேமுனியேலிதயத்திலிருப்பவனேமுனியே
லாதவனேமுனியேன்மதிவெங்கனலானவனேமுனியே
னீதவனேமுனியேன்முனியேலெனசின்னுபணிந்தனரே.

(௨௧௦)

கங்கைமகன்கதிரோன்மகனம்பிகைக்காதன்மகன்றைய
ரங்கவையின்கணிநுந்தநாதிபாடையவொழந்தடையே
செங்கையவித்தசிரத்தினராயுணர்வொன்றியசிறந்தயரா
யெங்கள்பிழைப்பினையின்றுபொறுத்தருளென்றுபணிந்தனரே.

(௨௧௧)

* உதணமெடுத்தன என்றும் பாடம்.

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணையருந்தியகள்வபொறுத்தருள்கார்
வண்ணபொறுத்தருள்வாமபொறுத்தருள்வாதபொறுத்தருணீ
திண்ணமனத்துணர்வொன்முயிலாதவர்செய்தபெரும்பிழையென்
றண்ணன்மலர்க்கழல்சென்னியில்வைத்தெதிரன்முதுதித்தனரே.

(௨௧௨)

தேவரும்வாசனூத்தவருந்திசைமுகனுநராதிபரும்
யாவருமன்பிடுடையிரநாமமுமெண்ணியிறைஞ்சுதலான்
மூவருமொன்றெனநின்றறகுதனுமுனிவுதவிர்த்தருளா
மவருமண்டமுறுந்திருமேனியொடுக்கினன்மீளவுமே.

(௨௧௩)

தன்னிலுயர்ந்தவாய்நுயிலாமுகில்சுதுர்மறையின்படியே
யெந்நிலமுந்திருவடியின்மறைந்திடவிப்படிநின்நிடவும்
பின்னையுமஞ்சியயர்ந்திலனெஞ்சுபெயர்ந்திலனாசனமுஞ்
சென்னியிலுங்காமவைத்திலன்வண்புகழ்சிறிதுமொழிந்திலனே.

(௨௧௪)

தொல்லவையின்கணிநுந்தநராதிபதுன்மதியாலெனைநீ
கொல்லினைந்ததுநன்றெனவன்நிறல்கூறினனெம்பெருமா
னொல்லையின்குலமுற்றமுடிந்திடவுற்றமுலைந்தோர்சணத்
தெல்லையின்வெஞ்சமாநூறுவன்பாவருமேறுவர்வாஹலகே.

(௨௧௫)

அஞ்சினநின்னையறித்திடநின்னுடனன்றுபெருஞ்சமர்வாய்
வெஞ்சுடராயுதமொன்றுமெடுக்கிலமென்றுவிளம்பியது
மெஞ்சுமலைந்தெதிர்வந்துயிர்கொள்ளாதுமென்றுதனித்தனியே
பஞ்சவர்கூறியவஞ்சினவாசகமும்பழுதாமெனவே.

(௨௧௬)

என்றுரையாடிநெடுங்கடல்வண்ணனெழுந்தருளப்பிறகே
சென்றனரெம்முடிமன்னவரும்பணிசேர்கொடியோனையலார்
நின்றுபசாரமுரைத்தவர்தம்மைநிறுத்தியநந்தாமே
வன்நிறலங்கர்பிராடுகூறினன்மற்றொருவாசகமே.

(௨௧௭)

வன்மையினிலுயரங்கர்குலாதிபமதிசுலம்வாழ்வுறவந்
துண்மையினிலுயர்மன்னவரைவருமுன்னிலுனக்கியோயார்
பெண்மையினிலுயர்கூந்திவயிற்றிடைபெருமையினுல்தயத்
திண்மையினிலுயர்நின்னையுமன்பொருதினகானல்கனனே.

(௨௧௮)

ஏயுநெடுக்கொடியாசுடையோனையெழிற்றருமன்றாவே
வாயுவழங்கினன்வீட்டினநல்கினன்விசயனைவாசவனு
மாயுநிகழ்ந்திடுவேதமருத்தவரன்பொடளித்தனர்செந்
தேயுவெனுத்திறனகுலனையஞ்சுகதேவனையும்பெரிதே.

(௨௧௯)

அந்தனன்முன்றருமந்திரமொன்றினிலறுவரையுங்கடவுட்
கூந்தியந்தனளயானினியென்பலகூறுவதுங்களினீ
நீந்தநிலம்பெறுவீர்தவர்கிற்பெறுயாரினிலேறுரியார்
வந்தினிதும்பியர்தம்மொடுசோர்க்களமாறயன்மொழிந்தனனே.

(௨௨௦)

வேறு.

கன்றல்விள சின்கனியுத்துங்கையுடையனாயின்கணமழைத்துங்
கன்றன்மழையின்குலந்தலித்துங் குலவுஞ்செல்வக்கோபாலா
வின்றலெனதுபிறப்புணர்ந்தேனென்றன்புருகியெம்பியிய்பாற்
சென்றலென்னையறியச்செகத்தாரென்றுஞ்சிரியாரோ.

(228)

ஆரன்றறியத்தகாதவெணையாகமாக்கிமுடிசூட்டிச்
சீருந்திறமுந்தனதுபெருந்திருவுமெனக்கேதெரிந்தளித்தான்
பாரின்றறியநூற்றுலாக்கும்பழிதீர்வென்றிப்பாண்டவர்க்கும்
போரென்றறிந்துஞ்செய்நன்றிபோற்றாதவறிந்தபோவேனோ.

(229)

இரவிக்குரியதிருமதலையிவ்வாறுரைக்கவிசைவண்டு
விரிப்பியிலுந்துழாய்முடியோனவேரோர்மொழியும்விளம்பரம்
லுவிற்றதந்தோளுரவோனையேகென்றருளியொருசார்வெம்
புவித்தாமாநின்றானைவருகென்றழைத்துப்புகல்கின்றான்.

(230)

போயேகானம்பலதிரிந்துபுகன்றவிரதம்பொய்யாதோ
ராயேவந்தபாண்டவர்களைந்தூர்வேண்டமுத்ததற்குச்
சேயேயனையசிலைமுனிவன்சேயேரானைச்செருக்காததி
னையேகரியென்றெடுத்தாரைத்தானெடியோன்றுபமுடியோனே.

(231)

ஆலாவுனதான்மைக்குறிகாவனிதலத்திலவேறுண்டோ
ளானதிபனேபோர்க்களத்தினாகக்கொடியோன்பணியுந்துண்ணைச்
சேனாபதியாகென்றுலுஞ்செலுத்தேனையுநீமறுத்தி
யானுலுயவரைவருமற்றவர்பாடுவனக்குமன்புண்டே.

(232)

ஆயோதனத்திலடலரியேறையான்நண்ணியிவ்வாறு
மாயோனாரைத்துத்தன்மீரலின்மணியாழியைமண்ணிடைவிழ்த்தான்
சேயோனதனையெடுத்தவன்நன்செங்கைக்கொடுக்கவாங்காமற்
ஆயோயூர்கோள்பரிதிதனைச்சூழ்ந்தகலவான்மீதெனே.

(233)

வரித்தாமரைக்கட்டிருநெடுமால்வான்வாய்க்கவரிசிறிகைப்
பரித்தாமாவுமாழியுடன்பரிதிவடிவந்தனைப்பார்த்தான்
கிரித்தாழ்கவிகைக்கருங்கவன்கிளர்நூன்முனிவன்மைந்தனையும்
பிரித்தானவனுஞ்சூறற்றொன்னுரிருந்தபேரவையோர்.

(234)

தனிவந்தகலுந்தூதனைப்போய்த்தானேபணுகித்தடஞ்சார்ப
முனிவன்புதல்வன்மோதிரந்தொட்டருஞ்சூன்முன்னர்மொழிகின்ற
வினிவந்துறவாய்கின்றலுமெங்குன்றெளிவநிலையெனத்
துனிவந்தாசர்முகநோக்கிச்சொன்னுனியெய்முன்னே.

(235)

துளியாரமுதுவின்வலம்புரித்தார்த்துரியோதனன்றன்சொல்லியது
மொளியாரவையிலவாள்வேந்தொருவர்க்கொருவருரைத்தனவுங்
களியாணையனுன்செவிப்படலுங்கலங்குச்சித்தமிவரைனைத்
தெளியாவண்ணம்பேதித்தானறிநுமாலென்றேசிறித்தான்.

(236)

தண்ணந்துளபமுடியோ னுந்தளித்தங்கிருந்து தன்மனத்தி
னெண்ணம்பலித்தகெனமகிழ்ந்தேயினோயோன் நனக்குவிடைநல்வி
விண்ணீன்மராபிகத் துதிக்கவிதூரன்மனையின்மேலியிப்பின்
றிண்ணங்கடவுட்குலவாசன்வருமறறிந்து சிந்தித்தான்.

(௨௩௦)

அந்தக்கணத்தில்வந்திறைஞ்சுமாகண்டலனைத்தழிஇக்கொண்டு
கந்தத்துளபமுடியோ னுங்கண்னுங்கருத்துங்கலிகூரத்
தந்தத்தொழிலினரிசுமந்ததவிசினிடையேயுடனிருத்தி
முந்தக்கருதுகின்றவினைமுடிப்பானுபாயமொழிகின்றான்.

(௨௩௧)

கிரியின்சிறகையரிபடையாய்க்கண்மோவாண்மைக்களமீதில்
வரிவெஞ்சிலைக்கைவிசயனுக்குமாரூயமுனிந்துவருகின்ற
வெரியுங்கனல்வாய்விடவாவென்றிவனுக்குற்றபகையான
வரியின்புதல்வன்நனக்கொருபேரம்பாகியதாரறியாதார்.

(௨௩௨)

கன்னன்விசயன் றனைக்கொல்லிற்கடற்பார்முழுதுங்கண்ணிலீலா
மன்னன்புதல்வன்நனக்கேயாமொழிந்தோர்தாமுடிந்திடுவார்
முன்னஞ்சுதினமொழிந்தபகைமுடியாநிருக்கிலவர்க்கல்ல
நின்னெஞ்சறியானறியசினக்கேவவசையுநிலையாமே.

(௨௩௩)

கவசங்கனக்குண்டலமென்றிரண்டுபுனையிற்கற்பாந்த
திவசம்பொரினுங்கன்னனுயிர்செகுப்பார்மண்ணிற்சிலநுண்டோ
வவசங்களைஞநுத்தனைவராரற்றக்களத்திலங்குரக்குத்
துவசம்படைத்தோன்படும்பயந்ததுனைவாவினனேசொன்னேனே.

(௨௩௪)

வல்லார்வல்லகலைஞருக்குமறைநூலவர்க்குங்கடவுளர்க்கு
மில்லாதவர்க்குமுள்ளவர்க்குமிரந்தோர்தமக்குந்துற்றதவர்க்குஞ்
சொல்லாதவர்க்குஞ்சொல்பவர்க்குஞ்சுழிஞ்சமயாதிபர்களுக்கு
மல்லாதவர்க்குமிரவிமகனறியதானமளிக்கின்றான்.

(௨௩௫)

மைந்தற்குறுதிரீவெண்டிலவல்லேமுனிவர்வடிவாகிச்
சந்தப்பனுவவிசைமலைத்தானாகனைவினைந்தெய்தி
யந்தக்கவசகுண்டலங்களாவிப்பாயென்றாலவனென்று
பிந்தப்புவியின்மறுத்தறியானுயிரேயெனினுமிந்திடுவான்.

(௨௩௬)

இரண்டுமவன்பனீகவரிலிருந்தேநூர்ந்திப்படியரசர்
திரண்டுவரினுமவெஞ்சமரிற்றிண்டேர்விசையனெதிரிலல்லார்
முரண்டுபொருவின்கன்னனுந்தன்முன்னேயெய்திமுடிசிறிப்பி
புரண்டிடறியுமெனவணங்கிப்புத்தேனாசன்போகின்றான்.

(௨௩௭)

வேறு.

தண்டுதாளெனக்குனிந்துடலமரத்தாளினைதளர்ந்துதள்ளாடக்
கண்டியாவருங்கைதொழக்கவித்தகைக்குடையுடன்கங்கைநீர்நூறையை
மொண்டிமெலுறச்சொரிந்தெனவிந்திவெண்ணரையுடன்முப்பொருவடிவங்
கொண்டதாமெனவொருமுனியாகியக்கொற்றவனவாயில்சென்றடைந்தான்.

(௨௩௮)

அடுத்ததானமும்பரிசிலுமிரவலர்க்கருளுடன்முற்பகலளவுங்
கொடுத்தநாயகன்புகுந்தனனாரீர் துணுகுமினென் தவன்கோயிற்
றடுத்தவாயிலோர்மீளவுமுணர்ந்தலிற்றலைவனுந்தருகெனவினாவின்
விடுத்தநான்மறைமுனியைமுன்குண்டலும்வேந்தலுந்தொழுதடிவீழ்ந்தான். (௨௩௧)

என்னமாதவம்புரிந்தனன்பரிந்துரீர் ண்டெழுந்தருளுதற்கென்று
பொன்னினசுனத்திருத்திமெய்யன்புடன் பூசையுமுறைமையிற் புரிய
வன்னவேதியுன் றார்த்தவென்னடைந் துலானதேபிற்பசுவென்று
சொன்னவேலையினசைத்து நனக்களிப்பன் சொன்னவையாவையுமென்றான். (௨௩௨)

அருத்தியிதல்பொற்சுரதருவினுக்குமற்றரிதுநீயளித்தியோவென்று
விருத்தவேதியன்மொழிந்திடநகைத்து நீமெய்யுயிரிசீழைந்திரந்தாலுங்
கருத்தினோடுனக்களித்திலேனெனிலெதிர்கறுத்தவர்கண்ணினைசிவப்ப
வுருத்தபோரினிழ்முந்தருநிபுர்போயுபதமுறுவென்னுரைத்தான். (௨௩௩)

வந்தவந்தனன்கவசுகுண்டலங்களைவாங்கிநீவழங்கெனக்கென்னத்
தந்தனன்பெறுகெனவவன்வழங்கண்ணலத்திலோர்தனியசாரி
யிந்திரன் றனைவிரகினுன்மாவனவெனவெனவழங்கன்பெனவஞ்
சிற்தையின்கணுர்கலக்கமற்றளித்தனன்செருடர்த்தினகானகியவன். (௨௩௪)

அண்டர்யாவருமலர்மழைபொழிந்தனரந்தாதுந் துபியாப்பக்
கொண்டலவாசனன்கொண்டமெய்யொழிந்து தன்கோலமெய்யுடன்வெளிசின்ருன்
கண்டுமாமனமுருகியெகளித்திடுங்கன்னனுக்கந்நெய்க்கடவுண்
மண்டுபோரினிலவயந்தருபிதுவெனமற்றொருகொற்றவேலெய்த்தே. (௨௩௫)

வெலற்கருந்திறல்விசயன்மேலொழித்துவெஞ்சினமடங்கல்போனெஞ்சிற்
கலக்கமொன்றற்பொருதிற் றல்புனைந்திகடோற்கசக்காலைதன்னுயிரே
யிலக்குவந்தெதிர்மலைந்தபோதிதற்கெனவேவெனமறையுமியம்பிச்
சொலற்கரும்புகழ்ச்சாபங்கொடுப்பவத்தோன்றுலுந்தொழுதுகைக்கொண்டான். (௨௩௬)

சிரந்தாம்புகழ்நிலைபெறுங்கண்ணனைநெஞ்சுற்றம்கிழ்ந்தவனரிதுந் திப
புரந்தான்பகந்தன்கிழையனிர்திடும்புயல்வலையிந்நுதுழிப்போந்தே
யிரந்துசென்றுதான்மொழிந்ததுமவ்வளவீந்ததுமாந் தவற்கிசைத்தான்
வார்தருந்திருமாலதைவினவியவ்வாசவன் றனக்குகாவழங்கும். (௨௩௭)

உண்மையாகவெஞ்சமர்முகத்தேறிபடையொன்றுமவந்துடலுறவொட்டாத்
திண்மையாலுயர்கவசுகுண்டலங்களைச்சென்றிரந்தவற்கிவன்கொடுத்தா
னெண்மையாயினுங்களைஞரேயேற்பிணுமினிலாப்புன்செல்வாரியர்
வண்மையாளர்தம்மாருயிராயினுமற்றலார்கேட்பினுமறாரே. (௨௩௮)

வாசவன் றனக்குகைக்கொடுத்ததன்பின்வந்தகாரியந்தனைமுடிப்பான்
கேசவன் றனதுதாதையோடு தத்தகெண்மைகூர்தெளிவையெக்கிட்டித்
தேசவன் றந்தருசில்பாலவினைவிறசெல்கெனப்பயந்தசேயிழையும்
பாசவன்பாசுடன் னுறவலிப்பப்பாதபவ்யஞ்சிவப்பித்தான். (௨௩௯)

வந்து குந்தின்கோயிலையினனொளவாயிலோருரைத்திடமைந்தன்
முந்து மன்புடன் ஞாழ்தெதிர்கொண்கின்ற முறைமையாலாசனத்திருத்தி
யிந்துவின்கதிற்கண்டுமென்மேலுற்றிரங்கிவான்கரைகடந்தேறுந்
சிந்துவெண்டினாச்சிந்துவொத்துருகுந்தெரிவையோடுரைசிலசெப்பும்.

(௨௪௮)

அன்னைவந்ததென்னருந்தாப்பயனென்றன்பினுவின்புறவணங்கி
யென்னைவந்தவாறென்னமற்றவளுமீன்றதாயா னுனக்கென்று
முன்னைவந்தொருமந்திரந்தவமுனிமொழிந்ததுங்கதிரவனருளாற்
பின்னைவந்ததும்பேழையில்விடுத்ததும்பிழைமில்லாதுரைத்திடக்கேட்டே.

(௨௪௯)

மாயனார்விரகிதுவெனமனத்தினின்மதித்துவந்தளித்திடும்வள்ள
னையனானைப்பயந்தவனொன்னினுநின்மொழிநெஞ்சுறத்தேறேன்
பேயனாரசிலர்பேரறிவின்மையாற்பெற்றதாயெனக்கெனவந்து
துாயநாகரினமைந்ததோர்துகிலாற்றுன்பமுற்றென்புருவானார்.

(௨௫௦)

அடாதுசெய்தவர்படாதுபட்டனரெனுமங்கர்கோன்றன்மொழிகேட்டுத்
தடாதவன்புடைக்கடொதறாமொழிபுகர்தையலுமையலிற்றவிரந்து
படாமதென்கையிற்றருகெனவருதலும்பயந்திலேனெனிலெனைமுனியென்
றெடாகிரித்தலைத்துடற்படப்போர்த்தெதிர்ந்ததாயாமெனவிருந்தான்.

(௨௫௧)

இருந்ததாயின்றவன்றுபோலுருகியிருதடங்கொங்கைபால்கொரிந்தா
ளருந்தவான்போல* விரவிசேய்விரும்பியாதாத்துடன்புளகாணை
புரிந்ததாயன்போடிஅமுறத்தமுனைப்பொன்முடிமோயினருபிராப்
பரிந்துநானன்றேயுனைவளர்த்தெதிர்க்கப்பாக்கியஞ்செய்திலேனென்றான்.

(௨௫௨)

வருகவென்மதலாயினேருநாவருகின்மலரடியன்பினுல்வணங்கி
யுரிமையான்மனமொத்தேவலேபுரியவொருதனிச்செப்பயகோலோச்சி
யரசெலாமவந்துன்கடைத்தலைவாங்கவாண்மையுஞ்செல்வமும்விளங்கக்
குருகுலாதிபாக்குங்குரிசிலாய்வாழவுகூர்வதேகடனைக்கூறித்தான்.

(௨௫௩)

பெற்றநீர்மகவன்பிலாமைபோவன்றிப்பெரும்பழிநாணியோவிரித்தீ
ரற்றைநாட்டொடங்கியென்னையின்றனவுமாருயிர்ந்துணையெனக்கருதித்
கொற்றமாமகுடம்புனைந்தாசனித்தக்கடவுண்டேயிதமப்பியருந்
சுற்றமானவருமென்னடிவணங்கத்தோற்றமுமேற்றமுமளித்தான்.

(௨௫௪)

மடந்தைபொற்றிருமேகலைமணிபுகவேமாசறத்திகழுமேகாந்த
விடந்தளிப்புரிந்தோனயர்ந்திருப்பவெிக்கவோகோக்கவாவென்றான்
றிடம்படுத்திவேலிராசாசனங்குச்செருமுனைச்சென்றுசெஞ்சோற்றுக்
கடன்கழிப்பதுவேயெனக்கனிப்புகழுங்கருமமுந்தருமமுமென்றான்.

(௨௫௫)

பின்னையுமப்பன்மொழிந்தபின்பலவும்பேசியென்பூசலோவினைந்த
துன்னிரீரிங்குவந்ததென்காவாதுண்மையாலுள்ளவாறுரைபி
னென்னமைந்தனுயிப்பரிசினுலுரைப்பவீன்றறத்துறந்தவன்றையினு
மன்னைநெஞ்சுழிந்தேயிருகணீர்சொரியவலறிவாய்குளிறொந்தமுதான்.

(௨௫௬)

* இளவலுமுருகியந்தியான் கண்டகன்றொன் னென்றும் பாடம்.

ஆண்டுமாமகனுமிருகணீர்துடைத்தவ்வன்னையப்பன்முறைதேற்றி
முண்டவல்லினையின்பயனலாதியார்க்குமுயற்சியாலவருவதொன்றுண்டோ
வேண்டும்யாவையுமேதருகவேனீரும்வேண்டியவேண்டிகெவென்னப்
பாண்டுவின்றிருமாமனைவியுமதற்குப்பண்பினுலின்னனபகர்வாள்.

(௨௫௭)

பார்த்தன்வெஞ்சமரினின்னுடன்மலைந்தாற்பகைப்பெரும்பாந்தாம்பகழி
கோத்தலும்பிழைத்தானமறித்துநீவித்துக்கோறலென்றொருவாங்குறித்தான்
வாய்த்தமற்றவர் களினொருநெறவரைமலையலென்றொருவாங்குறித்தான்
முத்தவன்காதலினொருதம்பொருட்டான்மொழிந்தமைகேட்டிவைமொழிவான்.

தெறுகணையொன்றுதொடுக்கவுமுனைந்துசெருச்செய்வோன்சென்னியோடிருந்தான்
மறுகணையொடுப்பதாண்மையோவல்லோமன்னமோன்னவாக்கறமோ
வறுகணையொன்றோபார்த்தன்மேற்றொடுப்பதெழிந்துளோநடவரென்றுரைத்தான்
மறுகணையால்குந்தறுகணைவார்க்குந்தண்ணளிசிறைந்தசெங்கண்ணன்.

(௨௫௯)

பெருவாயிம்மெற்றபின்றண்ணைப்பெற்றதாயினைக்கரங்குவித்துத்
தருவாமெனக்குழிபிரண்டிளவுகற்சாசாங்களுக்கெல்லாதாயிர்
வெருவருமமரிப்பார்த்தனாவுடென்வீழ்ந்தபோதவனிபாறிய
மருவருமுலைப்பாலெனக்களித்துந்தமகனெனுமவாய்மையுமுரைப்பிர்.

(௨௬௦)

உய்வருநிறல்வெம்போர்முடிப்பளவுமுமக்களன்களெனுந்தன்மை
யைவருமறியாவண்ணரீகாப்பிரல்லதங்கவாசித்தறியின்
மைவருங்கடற்பாரணைத்தையுமெனக்கேவழங்குவர்வழங்கினுலயானென்
கைவருந்துணைவன்றனக்கல்லவழங்கேன்கலடப்பிடிசுருமம்தென்றான்.

(௨௬௧)

என்றலுமதுகேட்டின்றதாயொக்குமென்றுகொண்டவ்வாரேந்து
வன்றுயர்மேன்மேல்வளரயான்றளராவகையுயிருன்குமுற்பெயர்வ
தென்றினியெனத்தன்கண்கணீர்சொரியவினைந்துரைந்தமுதமுதிரங்கி
யென்றருண்மதலைனைத்தழிஇரிறுத்தியாதவனிருந்துழிச்சென்றான்.

(௨௬௨)

கண்ணனுக்குந்திகன்னொடுரைத்தகருத்தெலாந்திருத்தமாக்கேட்டாங்கு
கெண்ணமுமுடிந்ததெனமகிழ்ந்தந்தவணங்கையுமில்லிடையிருத்தித்
தண்ணளியுடன்றன்பின்வருகிருபர்தம்மையுமுறைமுறைரிறுத்திப்
பண்ணமைத்தடந்தேர்மிதுகொண்டன்றேபாண்டவருநறநகரடைந்தான்.

(௨௬௩)

தூதுபோயாவத்துவசனேறுதிசொன்னதமறுத்தவன்சினந்து
மோதுபோர்புரியத்துணரிந்ததும்விதுரன்முரிவில்லிறுத்ததுக்கங்குற்
போதுபோய்வஞ்சம்வினைத்ததுக்கன்னன்புரந்தாற்கீந்ததும்பயந்த
மோதுபோய்வாங்கன்பெற்றவையொழியமற்றெலாமைத்துனர்க்குரைத்தான்.

(௨௬௪)

கிருட்டிணன் றாதுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௨௬௬௩.

படையெழுச்சிச்சருக்கம்.

படர்ந்துகானகந்திரிந்து மீண்டன்புடன் பணிந்தபஞ்சவர்க்காகக்
கடந்தஞானியர்கடவுளர் ஞானகலாக்கமுலிணைசிவப்பேறத்
தொடர்ந்து நான்மறைபின் செல்பன்னக லுவசன்மாநகர் தூது
நடந்தநாயகன்கருமுகில்வண்ணமென்னயனம்விட்டகலாதே.

(க)

முருந்தன்வாசகங்கேட்பதன்முன்னமே முரசுயர்த்தவன்முன்னி
மிருந்தகோபமோடிக்கணமுடிப்பன்பான்வெம்பகையினியெனத்
தருந்தராதிபர்தன் னுடனியைந்தவர் தமக்குவெஞ்சுமர்முளப்
புகுந்தவாறெலாந்துதரிப்போக்கினுலையின்புறத்தம்மா.

(உ)

எட்டுத்திக்குமுள்ளம்வருடன்பாசசேன னும்வந்தான்
றிட்டத்தம்மனுத்திட்டகே துவும்விறற்சிகண்டியுமுறைவந்தா
ரொட்டிப்போர் பொருமுத்தமோசாவும்வே லுதாமனுமுடன்வந்தார்
பட்டப்போதகந்தேர்பரிபாறெ னும்படையு டைப்பாஞ்சாலர்.

(ங)

விராட்புபனுஞ்சதானிக ருபனுமவிறற்சுவேதனுமாதி
வராககே துவுமுத்தரகுமார னுமச்சநாட்டவாவந்தார்
பராவுபேருடைச்சோசெம்பியருடன்பாண்டியன் முதலோருங்
குராநுமும்பொழிற்கேகயத்தலை நங்குத்திபோசரும்வந்தார்.

(ச)

அரக்கித்தந்தருள்கடோற்கசக்கானையுமபிமேனோடிவா னும்
விரிக்கும்வெண்குடைவிந்த னுஞ்சோம னும்விரகீர்த்தியும்போரிற்
செருக்குநெஞ்சடைப்புண்டலன்* செபசன் செருவிடைத்தெவ்வோடத்
தூக்கும்வெம்பரித்திரௌபதரைவருஞ்சூழ்படையுடன்வந்தார்.

(ரு)

சீனார்சாவகம் த்திரர்மாளவர்தெ லுங்கர்வெங்கலிங்கேசர்
சோனகாதிபர்கன்னடர்மாகநர் து லுக்கர்சுச்சாரோட்ட
ரானவெம்படையா தியாய்நடப்பனவையிரண்டெண்பூமித்
தானைமன்னரும்வந்தனரிந்தமண்டலத்திலர்வாராதார்.

(க்)

பாங்கிலைவரும் சூடவர்த்தனருடன்பட்டவர்த்தனருள்ளார்
வாங்குமவெஞ்சிலைமன்னவருமாரினமண்டலீகரி னுள்ளார்
தாங்குமாமொழிமந்திரிகளிலீகற்றந்திரிகளி னுள்ளார்
ரோங்குநீள்கொடிப்பதானி திரண்டவா னுன்னியருடைக்கிற்பார்.

(ங)

யானைதேர்பரியாறெ னுந்திறத்திலைலக்கணத்தென்பட்ட
சேனையேழுமக்குரோணிகடிண்டன திரைக்கடலேழென்னச்
சோனைமாழுகிலேழுமொத்ததிர்ந்தெனத் துந்துபிக்குலமார்ப்பத்
தானைமன்னரைத்தனித்தனிமுறைமையாற்றருமனும்திரக்கொண்டான்.

(அ)

* செயலிறற் சேனனுந் தெவ்வோட என்னும் பாடம்.

தான்வணங்குநர்தன்கழல்வணங்குநர்தங்கோத்தழிஇக்கொண்டு
தேன்வணங்குதார்மன்னவரிருந்தபின்சென்றவர்முகநோக்கி
யான்வணங்கிமாறாயினேத்துநூவிட்டெனதுபாரெனக்கென்ன
வான்வணங்கினும்வணங்கலாமுடியினும்மறுத்தமர்புரிகென்றான்.

(௯)

கேண்மையாலெனதரசநீதருகெனக்கேட்கவுமதியாம
லான்மையாலவன்மறுத்தமையெனக்குயிரணையநீநிமின்கள்
வான்மையாலவரிவின்மையான்மேன்மையாலவலியுரைக்கலனுங்க
டோண்மையாலமர்தொலைத்தடல்வாகையுஞ்சூடுவனிப்பெயன்றான்.

(௧௦)

வெங்கண்மா முரசுயர்த்தவனிம்மொழிவிளம்பலும்விளக்கஞ்செப்
பின்களாழுத்தருதாரையின்கணமெனச்சேர்ந்தமன்னவரெல்லா
மெங்களாவியுமெம்பெருஞ்சேனையும்யாவையுநினைதென்றார்
தங்கன்வீரமுமானமுமாபுநல்வாய்மையுந்தவநிலலார்.

(௧௧)

சுற்றுமன்னவர்கொற்றசொற்களிற்பகைதொலைத்தனன்போலாகிச்
செற்றுவார்கமுற்சிவேதனைத்தன்பெருஞ்சேனையின்பதிபாக்கி
யற்றைநாண்முரசுமைந்தமர்குறித்தலுமரவமின்மகன்றெவ்வார்
கொற்றவெம்படையனைத்துமோரம்பினற்கொல்வனோர்நினைத்தென்றான்.

(௧௨)

பாண்டிவின்றிருமைந்தர்களைவரும்பார்த்திவருடன்கடி
யிண்டிருந்தனரிவ்வுழிச்செருக்குறித்தெழிவிமோனியதேடுந்
தூண்டிமவெம்பரித்தேர்த்துரிபோதனைநூலுபோய்ப்பார்தாமன்
மீண்டுவந்தபின்னவ்வுழிப்புரிந்தனவிளம்புகின்றமன்னனோ.

(௧௩)

வேறு.

முந்தரவுயர்த்தோனோலைமுடியுடையரசர்காண்க
வெந்திறலைவரோடும்வெஞ்சமர்வினாந்ததாலே
தந்தமகிளைஞரோடுஞ்சாதுரங்கத்தினோடும்
வந்தவர் தமக்கேவாழவுமுழுதுமென்றெழுதிவிட்டான்.

(௧௪)

மித்திரராமன்னர்விறலுடைத்துணைவரோடும்
புத்திரரோடுந்தத்தம்போர்புரிசேனையோடுஞ்
சத்திரவிழல்விடாததன்மையாரசிச்சூழ்
மத்திரபதியும்வென்றிமருகருக்காகவந்தான்.

(௧௫)

இடைப்படுநெறியில்வைகுமியனதுவரவுகேட்டுத்
தொடைப்படுதும்பைமாலேச்சுயோதனைஞ்சூழ்ச்சியாக
மடைப்படுவிதியிற்செய்தவிருந்தினன்மருண்டவற்கே
படைப்படுசேனையோடும்படைத்துணையாயினானே.

(௧௬)

சல்லியன்றானுமாயச்சகுளியுந்தருகண்வெம்போர்
வல்லியமனையவென்றிமாகதர்பதியுங்கொற்ற
வில்லியல்கடகத்திண்டோள்வந்தான்வந்தனன்று
சொல்லியநிநுபுர்தானையாறொடுங்கடலிறஞ்ஞந்தார்.

(௧௭)

கலிங்கர்கோன்சோமத்தன்கொளிகன்காம்பிலீசன்
மெலுங்கர்கோன்போசனாதிக்கேயன் திகத்தபூபன்
வலங்கொள்வேற்கவுண்டராசன்மாள்வன்வளவன்சோன்
றுலங்குரீரோகன்கனை நும்பலவேந்தர்தொக்கார்.

(௧௮)

பங்களங்குரஞ்சீனம்ப்பரங்கொப்பம்பலங்கஞ்
சிங்களந்து ஞுவமங்கமாரியந்திகத்தஞ்சேதி
கொங்கணங்கடாரங்கொங்கங்கபகமிரட்டமொட்ட
மெங்கனுமுள்ளவேந்தர்பாவருமீண்டிமொய்த்தார்.

(௧௯)

அண்ணலந்துரகத்தாமாவா தியாங்குமராலு
மெண்ணிருபத்து நூறும்பாதவகுமராலும்
வண்ணவேற்பூரிகொளரி* மாமுதற்குமராலு
மெண்ணருஞ்சேனைவெள்ளமெங்கனும்பரத்தமாதோ.

(௨௦)

தம்பியாணைவருந்துச்சாதனன்முதலாவள்ளோர்
வெம்பரிதடந்தேர்வேழம்வேல்சிலைவடிவாளவல்லோ
ரம்பரத்தளவுமுந்ரீரம்பரமெழுந்ததென்ன
வும்பருமிம்பராருமுரகரும்வெருவவந்தார்.

(௨௧)

விடுமன்கிருபன்கன்னவிற்கையாசிரியன்மைந்தன்
பாடுசீர்விகத்தசேனன்பகத்தன்முதலாவள்ளோர்
ராடல்வெம்பரிதேர்யாணையன்கிணித்தலைவாசெம்பொற்
கோடியர்குன்றஞ்சூழ்ந்தகுலகிரியேழுமொத்தார்.

(௨௨)

நதியெனைப்பலவுவந்துசிந்துவினண்ணுமாபோ
லெதிரப்பொருது வெல்லுமிராசமண்டலங்கொல்லாஞ்
சுதமகற்குவமைசாலுந்தாணிபன்மன்னைச்சூழ்ந்து
பதிரொக்குரோணிசேனைபார்மிசைப்பாரந்தவன்றே.

(௨௩)

பரசுடையிராமன்பாதபங்கயஞ்சென்னியேந்தி
வரிசிலைவேதங்கற்றுமற்றவன்றனையும்வென்ற
குரிசிலைக்கங்கைதந்தருருகுலக்கோமான்மன்னை
யரசன்வெஞ்சேனைக்கெல்லாமதிபதியாக்கினானே.

(௨௪)

படையெழுச்சிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௬௭௭.

முகூர் தீத்தங்கேள்விச்சருக்கம்.

கயம்படுமனத்தனுயகண்ணிலாவாசன்மைந்தன்
வயம்படநினைந்துகங்குல்வகுத்ததோர்குழச்சிதன்னுற்
பயம்படுமல்லோபோதலமடியநீண்ட
சயம்படுகமலத்தாளென்றலைமிசையகல்கிலாவே.

(௧)

* முன்னவகுமராலும் என்றும் பாடம்.

அளப்பிலாச்சேனைநாதனடிபணிந்தவனிலேவந்தன்
களப்பலிக்குரியார்பாவர்கடவநாயாவதென்னத்
தளப்பிலாமுகூர்த்தம்வல்லோன்சாதேவனல்லதில்லை
யுளப்பொலிவுடையாயினேயுற்றவற்கேண்மினென்றான்.

(௨)

ஒன்றநம்படைகளெல்லாமொருபகற்பொழுதிற்கொல்வா
னின்றனனிராவானென்பானியவன்நன்னேவேண்டித்
கொன்றெனைப்பலிகொடென்றுகூறுமக்குமர்கொன்றால்
வென்றுனக்காசம்வாழ்வுமெய்தலாம்மினாவெனென்றான்.

(௩)

என்றலுமவனுமாங்கோரியந்திரவெகிளமுந்நது
சென்றனவனுங்கேட்டுச்சிலையில்வெங்கதிரைத்திங்க
ளொன்றியபகலிராவின்களப்பலியூட்டினல்லால்
வென்றிடலரிதென்றிட்டான்கிளைஞரைவேறிடாதான்.

(௪)

ஐவரினையோன்றன்பான்முகூர்த்தங்கேட்டவாச்சேயான
பைவருமுடியோன்றன்பாற்சேறலும்பணிந்துதாதை
யுய்வருவாங்கேட்டென்னையூட்டுகபலிசீயென்று
னெய்வரிசிலையினுனும்கொற்றனனென்றுமீண்டான்.

(௫)

முகூர்த்தங்களேவிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௪௪௨.

களப்பலியூட்டுசருக்கம்.

சூன்றெடுத்தாயர்மாநாருவைகொண்டொருவிளாவிற
கன்றெடுத்தெறிந்துவெய்யகாளியற்குருதானல்கி
யன்றெடுத்திற்றுத்தனிலேயேனையவில்விழவுகாண்பான்
சென்றெடுத்திற்றுத்தனின்செங்கண்மாலெங்கன்கோவே.

(௧)

கொடுத்தனன்பலிக்குத்தன்னைக்குமரனென்றறிந்துசூன்ற
மெடுத்தவன்றிதிபன்னுன்கினிடையுவாவின்றாகென்று
தொடுத்தநூன்முனிவரோடுஞ்சொல்லினன்கடர்கடம்பி
லகித்திதுவெண்ணெயென்னவன்றதுவாயதன்றே.

(௨)

ஆயபின்றருமற்குற்றவாறெலாம்விளம்பியின்ற
நீயவன்றனக்குமுன்னேகளங்கொளநேரினல்லாற்
போயவன்றன்னேவேறலரிதென்புகன்றுசெங்கண்
மாயவனென்னவல்லேவன்பலியூட்டுகென்றான்.

(௩)

தருமனுந்தம்பிமாருஞ்சாற்றியமாற்றங்கேட்டே
யுருமெறிபுயங்கம்போலவுள்ளழிந்துள்ளாயின்ற
கருமகிலவண்ணன்பாதகமலத்திலவீழ்ந்துவாழ்வு
பொருமுனைவயமும்வேண்டோம்பொன்றுதலையுமென்றார்.

(௪)

அப்பொழுது தாவமைந்தனாவுயர்த்தவற்குநேர்ந்தே
னிப்பொழுது மக்குநேர்ந்தே தனையுயிர்ப்பினை
மைப்புயல்வண்ணினினை யல்லது மண்ணிலென்னை
யொப்பவரில்லை நம்பிலொருவரே வேண்டுமென்றான்.

(ரு)

அடியேனெனிருக்கீயேயரும்பலிக்கிசைவாய்போரின்
மடியநேரலைக்கொன்றுவாழ்வார்க்கறிக்கரின்றாய்
கடியநேர்பலித்தாறுங்காயமர்சிலநாட்கண்டு
முடியநேரலர்வெம்போரின் முடிவெனக்கருளுகென்றான்.

(கூ)

அவ்வாமவற்குநல்கியத்தினத்தவ்விராவிற்
றெவ்வரையொளித்துத்தங்கனசென்மதேயத்திற்சென்றார்
மெய்வருகாளிமுன்னர்மெய்யுறுப்பனைத்துமவிரான்
கொய்வருநிலையிற்கொய்துகொடுத்தனனென்பமன்றே.

(எ)

ஆண்டகைகன்னிமுன்னரவயவமனைத்துமீந்து
காண்டகமலர்ந்ததிமெனமுகங்கவினின்றான்
பாண்டவாயாமளத்தின்படிபுகடாதியாக
வேண்டியபலிகளீந்துவென்றியும்வேண்டிடீண்டார்.

(அ)

களப்பலியூட்டுசெருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௨௬௫௦.

அணிவகுப்புச்சருக்கம்.

— (0) : —

மற்றைநாள்வகதேவன்மாமகன்மண்டலீகருமன்னருஞ்
செற்றுநீடவைபுக்கிருந்தகிவேதனோடவைசெப்பினு
னிற்றைநாள்திரதர்மகாரதர்சமாதாதிபரவரொடுங்
கொற்றவஞ்சிமிலைச்சியேயுக்குருநிலத்திடையென்னவே.

(க)

அநிரதாதிபர்நாணுமவீமனுமவீசயனுந்திறலபிமனுஞ்
சுதைவிலாதசிகண்டிசாத்தகிதிட்டத்துய்மன்விராட்கோன்
மதரமாமொழிதருமனோடவராமாதாதிபர்சமாதப்
பதிகளானவாய்க்கேனனுதாமனுத்தம்பானுவே.

(உ)

நன்னுமர்த்ததாதர்சுநாயகர்சுநலுஞ்சகதேவனு
மென்னுமவெற்றிபெறுங்கடோற்கசனென்னுமவீரனுமாகவே
மண்ணாகத்தணிபணிகளாகமகிபர்தம்மைவகுத்தளான்
விண்ணாகத்தணிவிபுதர்சேனையிலவேளொடொத்தனன்விரனே.

(ஈ)

நெருங்குவெம்படைகண்முவந்தபினைம்புலன்களுநெஞ்சமு
மொருங்குசென்றெனமன்னரைவருமாலும்வெஞ்சமுன்னவே
மருங்குதின்றவிராமனுமபின்மதித்தபொர்முடிவளவுமயான்
பொருங்குமீம்புனனதிகளாவெனென்றுநன்பொடுபொயினான்.

(ச)

போனவெம்பலபத்திரன்பொருபுசலின்புகுதேனென
மானவெஞ்சிலைமுன்னிறுத்தவிதூரனேழிமகிழ்ந்துபோய்க்
கானகங்கனில்வரையில்வாழ்முனிகணம்விரைந்தெதிர்கொள்ளவே
நானமெங்கனுமாவோனிருநாலுதிக்கினுண்ணினான்.

(௩)

இடிபடப்படவருமுகிற்குலமெனநிரைக்கடலெனநெடுங்
கடிபடப்படவதிர்ப்பீணக்குலமெனவதிர்ப்பனகறைகள்போ
லடிபடப்படவுகர்பைத்தலையணிமணிக்கணமடையவும்
பொடிபடப்படவுடனடப்பனபுகர்முகக்கரிநிகரமே.

(௪)

உருண்மணித்திகிரியின்முனைப்படிவாய்பொருப்பையுமுகர்வா
ழிருநிலத்திடைபுதைபடப்படவெதிர்ப்பனவிவனியின்
குரதுகட்கொடுகலகமிட்டணிகொடிநிரைத்துகில்கொடுபொலர்
தருநிலத்தவர்விழிதுடைப்பனசாதமிப்படியிரதமே.

(௫)

பலவகைப்படுகவனமெய்க்கதிபவனமொப்பனபரவைசூ
முலகனைத்தையுமவெனியிலுய்த்தவினூகருக்குமொருதவியா
யிலகுசுக்கரசிகரிசுற்றடியெனவளைப்பனவெழுமெயர்க்
குலமுகிற்றலைகிழியவைப்பனகுரவித்தனபுரவியே.

(௬)

புருவவிற்குனிவெழுவியிர்ப்பொடுபுகையெழத்துகிர்புரையுமவாய்
மருபுமுத்திளநிலவெழத்தனிமனநெருப்பெழுவளர்த்தக்
கரதலத்தயில்வெயிலெழப்பினைகலன்வனப்பெழிநிரை
ணிரையிமைப்பறுவிழிசிவப்பெழநிருதரொத்தனர்விருதரே.

(௭)

கொடிநெருக்கவுமதியெனத்திகழ்துடைநெருக்கவுநடைகொளா
ளடிநெருக்கவுப்பிநெருக்கவுமயநெருக்கவுமேமுதுகட்
பொடிநெருக்கவும்வளர்புயத்தொடுபுயநெருக்கவுமொளியற
முடிநெருக்கவுமுறைநெருக்கினர்முரசுமொத்தசொல்லாசரே.

(௮)

பருண்மறைத்திருள்வாவிடுத்தெறிபவனமெய்க்கதியுடனூ
யகணிலத்திடைவருநதிப்புனலருவருத்துயர்நதியின்வா
யுகள்வரிக்கயலினமுமொத்தனவுடுகுலத்துடனொளிர்பெருங்
ககனவட்டமுமறையவிட்டனகவசமொத்தனதுவசமே.

(௯)

உறவின்மிக்கவர்பகையினெய்த்தவருதவுமப்படைகுடைசிழற்
செறிதலத்தினில்வளர்நகர்ப்படைதிரள்வனப்படைபொருள்விலைத்
தருகண்மெய்ப்படையுறுதியின்பொருதமதகப்படையெனவீரா
யறுவகைப்படைகளும்வெகுத்தனவணிகளுக்கினபணிகளே.

(௧௦)

சதியெனைப்பலவெனமுழக்கினசதவிதப்பினைதவளமா
மதியெனைப்பலவெனசிழற்றினமகிப்பொற்குடைமழைகொள்வா
னதியெனைப்பலவெனநிரைத்தனநவமணிக்கொடிநரினவெம்
பதியெனைப்பலவெனவெறித்தனபலவகைப்படைகுலவவே.

(௧௧)

பிடர்வலிக்கடகரிகளிற்கெற்றிபிடிசுகளிற்புனைமுடிசுகளிற்படர்நிழற்கவிசையின்மிசைத்துகன்பரவிமொய்த்தெழுபுரவியிற்சுடாவுதப்படைகளினினைப்படுதுகிலுடைக்கொடிகளின்விராயடர்பொருப்பினமிடையிடைப்பயிலடவியொத்ததுபுடவியே.

(௧௪)

வளைமுழக்கினகெடுகொட்டினவயிரொலித்தனமகுழியின்
கிளையிமிழ்த்தனமுழவதிர்த்தனகிணையுற்றினபலவிதத்
துளையிசைத்தனமூரசினுத்தனதுடியற்றினசெவிபெட்
டுளையிப்படிபடைபுறப்படவுலகமுற்றதுகலகமே.

(௧௫)

செங்கண்மாலுயிர்த்தருமன்மார்புசிலேவதனானமிருபுயம்
வெங்கண்வீமனுமவியனூற்றில்லின்மருத்துவார்மைத்தாரா
ளங்கண்மாமுடியரசார்மற்றுவவவவவாதிசுளாகவே
தங்கன்பூமிபிலானபோதொருவடிவமொத்ததுநானேயே.

(௧௬)

வேறு.

இங்கிவார்வயப்படைசூறித்தகுநுபூமியிடைவ்வகையெழுந்ததினிமே
லங்கவர்செயப்படையெழுச்சியுரைசெய்துவமருந்திதிமயக்கிவிரையக்
கங்குவினழைத்தாரகனன்னிமகனைப்புகல்களப்பலிகொடுத்தனரெனச்
செங்கணாவத்துவசமிளியுமுணர்ந்துதனசேனைமுதல்வற்றுகரசெய்வான்.

(௧௭)

கொதிகொள்ளினநெஞ்சின்வலியின்றியவரஞ்சுபுகொடுத்தனர்களப்பலிரமக்
கெதிரொருவர்கிற்குமவரில்லைபெணும்விரகிலானறிவனையறிவைபே
யதிரதர்கண்மாவிரதர்சமாதர்கனத்தாராகநம்மன்கினியின்மாம
மதுகைமுடிமன்னாவகுத்தொழுகுவென்றனம்மனத்தரசவல்லாதவலியோன்.

(௧௮)

ஆனதெனவீடுமனுமதிரதரினமிக்கதனுவாசியனுப்புதல்வனுந்
தானுமுயர்பூரிசுவாவுமிவர்கோமவரத்தபகத்தர்க்கள்வமு
மானமிசுதுன்மருடனன்றலைவார்மாதரில்லன்கிருதபன்மனரசன்
ஞானகிருபன்சுகுனிசல்லியசயத்திரதர்நன்சமாதத்தலைவரே.

(௧௯)

அங்கப்பெருமான்வீருடசேனனரசற்குரியவருசரிவரத்தாதரிந்
துங்கவயவீரரெனவீடுமுறைவகுத்தாரகதுவசனுடனேயுரைசெய்தான்
கங்கைமகனோடுபலகூறிநனியீறியுயிர்காய்வனெனவாராருருவிரீ
பொங்கமரினமாராமளவுப்படைதொடேனெனமொழிந்தன்னிசாரிபுதல்வன்.

(௨௦)

யானைமிசைதேரினமிசைபிவளிமிசைபோம்வயவரேதிசிலேவேல்வயவரிந்
ருனைகளொராறுமுக்கிலேழுமெனவண்பனைதயங்குதிசைசுமுழவவு
மேனைரபாலரணிதோறுமவெயில்வாளிரவியென்னவிறுபாலும்வரவுஞ்
சேனைமுதனாதனோடுமெய்த்துனைவர்தங்கொடுசென்றனனிசாரிசுதிலகன்.

(௨௧)

பொழியுமுக்கிப்பற்றியெழுமிளவெயிலெறித்தனையுபுகரண்பணைக்கைகொடுகார்
கிழியும்வகையெற்றிமிசையொளிருநவரத்தகணகிரணவுகவைக்கவார்போர்
விழிவழிநெருப்புருகிவழியறுதலிற்றிலகம்வெயில்வழியமுற்றூரிலவே
வழியுமதிபத்தின்வகிர்சிகர்பனைமருப்பினிடைமகரிசைதரித்தமத்தமா.

(௨௨)

நடுநிலமுரைக்கிலுயரவனிதலமொக்குமிசைநவமணியமுத்தியனவா
னுடுகிகாமொக்குமுருநுநுளோகளருக்கனுடனுடுபதியையொக்குமகுடந்
கொடுமுடிகளொக்குமிவுளிகடிசையனைத்துமெறிசுரைபவனமொக்குமடைவே
யிடுதுகினிரைத்தகொடிசொரியருவியொக்குமெழுதலகிரிகளொக்குமிரதம். (உங)

யவனசவனத்தினிடைவளர்வனகதத்தினொடுமிரவிபுரவிக்குகிகர்வ
புலனதலமுற்றமுடன்வளையவொரிமைப்பொழுதில்வருவனபுறப்புணரியைக்
கவனமொடெழுப்பிவிடுதுகன்கொடுகிறைப்பலிரைக்கிகளின்வித்ததைமொழியிற்
பவனகதியைத்தொடர்வபரிமாவுயிர்ப்புடையபலவகைகிறத்தபரிமா. (உச)

அரவின்னிடமொத்தவெரிசினமுநிலைபெற்றுடையவசலகிரொத்தமனமும்
புரவியுடனொத்தகதிவிரைவுமுருமொத்தவதிர்குரனுமெழுவொத்தபுயமு
முரவனிலமொத்தவலியுரமுததெனத்தவொளியுருவமுனைத்துமருவிப்
பரவையுனலொத்தபலவணிபடவகுத்தபலபடையுடனக்குநடையார். (உடு)

குடைசிலவெறிக்கவிருபுறமுமசைபொற்கவரிசுளிரிலவெறிக்கவெறிகைப்
படைவெயிலெறிக்கவணிமுடியுடன்மணிப்பணிகள் பலவெயிலெறிக்கவுடனே
யிடைப்பிடையெடுத்தகொடிநிரையிருளெறிக்கவெழுதுகளிருளெறிக்கவெழுபா
ரடையவொரிதனத்தின்வலம்வருதிசிரியொத்தனர்கனவணிபடுனைப்பலருமே. (உசு)

முழவுமுதலெற்றவனகடிப்பிணைக்கருவிமுழுமணிமுதற்கருவிபைங்
குழன்முதலமைத்தபலவகைப்பிணைக்கருவிசுலவனைநரப்பினியா
லுமைமுதலெழுப்புவனவிசைப்பிணைக்கருவியுழைமுழையுதிர்த்தவுடனே
யெழுகடல்கொதித்ததெனவெழுபுயிற்றித்ததெனவெழுமுகிஷித்ததெனவே. (உஎ)

முறைமைதவற்றற்கடிமுரசெழுதுபொற்றுவசமுதல்வனுயிர்மைத்துனையையால்
விறலுதவுற்றுவருகரியவன்மணித்துவசமிசைகருடனிற்குமனவோ
வெறியுமுருமுத்துவசன்மதலைதலைச்சமரினிறுதியைவினைக்குமனவோ
வறையவனியெதிர்த்துவரவெருவொடுபுறக்கிடுவதரசனூரகத்துவசமே. (உஅ)

உயர்முறைமைதப்புமவர்குடைநிழலிற்றையளவுளகுறையகற்றியினிரா
வியல்புடைநெறித்தருமனெருகுடைநிழற்றவவனிடையினிதிருக்குவனென
வியனதிமுழுப்புனலின்முழுசிவருத்தவனமிசையுறநடப்பதெனவே
பயில்படைநடக்கவகன்முகுறிநிரைத்தரியபகலையுமறைத்ததுகளே. (உக)

பொருபடைகொடிப்படை*யுறப்பிடுபெரும்படைபுகுந்துருகுபியுறவே
யிருபடையுமொத்துடனெருங்கினசுரசுரொதிர்த்துபொருதுசலெனவே
யொருபடையென்படமொராயிரமுநொந்துகனுநெறியவேழலகமும்
வருபடைநிலத்தினிடைவந்தளவிலேயுத்திவையமெனதாய்முடியுமே. (உஊ)

எண்ணறுபாப்பினிடையோசனைகளத்தினிடையிருபடையுறிப்பவவருந்
துண்ணெனவெருக்கொளமுனின்நுள்பகீரதிகுதன்னைவியாளாவசன்
கண்ணெதிரிரைத்தபடையாவையுமுருக்கியுயிர்த்துவரவெதுநாள்செனுமெனப்
பண்ணனிரெருக்கொழியமாதுகிருகண்ணளிபடாததொடைமீளிபகர்வான். (உக)

* புறப்படு என்றும் பாடம்.

† அவரவொருளென்றும் பாடம்.

ஒருபகலில்யான்மலைவன்முப்பகலிலேமலைவனுபபிடதவிற்கைமுனியும்
வருபகலொரைந்தின்மலைவன்பரிதிமைந்தன்முனிமைந்தனொருநாழிகையினிற்
பொருபடையடங்கமலையும்புலியும்வாளுடுபுரந்தரணிநுந்தவுலகும்
வெருவாமுனைந்தொருகணத்தினிதையேமலைவன்வில்லிசயனென்றனனரோ. (௩௨)

யானையொடுதர்புரவியாளிவையேநகவிதமெண்ணரியதானையுடனே
சேனைமுதலாய்முனையினின்றநுள்பிதாமகனுமற்றுளசெழுங்குரவருந்
தானெடுவாரியிடைதேரிடையருக்கனெனநின்றதுரியோதனனும்வான்
மீனைநிகர்கேளிருமணிந்தநிலைகண்டுருகிவிபுதர்பதிமைந்தன்மொழிவான். (௩௩)

நின்றமர்தொடங்கநினைசிற்பவர்பிதாமகனுநீள்கிளைஞருந்தினைவருந்
கொன்றிவரைவாகுவலியிற்கவர்புதித்தரணிகொள்பவனுமென்றுணைவனே
யென்றுபலபேசியதிபாதகமெனக்கருதியான்மலைவுதேறனிநிபயனா
வன்னுவசுதேவன்மகனோடுரைசெய்தானம்ரிலவனுயிவனோடுரைசெய்வான். (௩௪)

அணிவகுப்புச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௨௯௮௪.

உத்தியோகபருவ முற்றுப்பெற்றது.

ஆ ர வ து

வீட்டுமபருவம்.

மு த ற் பே ர ி ி ச ரு க் க ம் .

மேவருளுனந்தவெள்ளமாய்விதித்தோனாதி
மூவருமாகியந்தமூவர்க்குமுதல்வனாகி
யாவரும்யாவுமாகியிறைஞ்சுவாரிறைஞ்சப்பற்ப
மேவருமாகிதின்றசெங்கண்மாவெங்கோகோவோ.

(க)

மாயையென்றொருத்திதன்பான்மனமெனுமைந்தன்றேன்றித்
தூயநல்லறிவன்றன்னைத்தோற்றமின்றாக்கிவைத்தான்
றையோதெந்தைமக்கடாரமென்றிவர்பால்வைத்த
சேயமுமவன்றனலேரிகழந்ததோர்நினைவுகண்டாய்.

(உ)

சூயின்றவைம்பொறிவாய்தின்றசூயித்தவமைப்பொருளுந்தானே
யயின்றமுக்குணங்கோடும்முவகைப்படைகளோடும்
பயின்றசாளுமந்தமனமெனும்பகைவனுக்குத்
தூயின்றபோதொளித்தூயின்றதோன்றலுந்தோன்றல்கண்டாய்.

(ங)

அந்தநல்லறிவன்றன்னையறிந்தவாறிஞாவார்
தந்தையால்வகுக்கப்பட்டசாரசப்பொருள்சுடோறும்
வந்தவன்றிம்பானெப்போலுயிர்க்குயிராகிவாமும்
பந்தமதுணர்ந்தநேரோபார்க்குக்காற்பகைபாரநன்பார்.

(ச)

உம்பருமுனிவர்தாமும்யாவருமுணராவோன்றை
பிம்பரின்றுனக்குநானையிசைவுறவுணர்த்தாதின்றே
னையென்பும்பூதத்தானுமைந்தனவுடலம்பார்க்கு
நம்பனுமொருவனுள்ளேருனியாய்நடத்துகின்றான்.

(ரு)

என்னையுட்கலக்கேண்மோவெங்குமாயாவுமாகி
மன்னியபொருளுய்யானேமறைக்கெலாமுடிவுமயானே
யுன்னையான்பிரிவதில்லையொருமுறைபிறந்துமேலே
ணன்னிலாவெறிக்கும்பூணாய்நானுநானானுமானோம்.

(க்)

பின்னொருபிறப்பின்பயாமேயிராமலக்குவப்பேர்பெற்றோ
மிந்நெடும்பிறப்பினீயும்யானுமாயிண்டுநின்றோ
நின்னிடையக்குமிந்தசேயமுமொழிகவென்று
தன்னிலைபவற்குக்காட்டித்தத்துவந்தெளிவித்தானே.

(எ)

* மீனமுதலியாவன்களாகி யென்றும் பாடும்.

ஆங்கவன்றெறிந்து தேறியறம்பொருளின் பழுற்றிப்
பாங்கு னின்னை யெய்தும்பயனெனக்குரைத்தாயென் று
பூங்கடிக்கமலநா றும்பொன்னடிபோற்றியான்செய்
தின்கொலம்பொறுத்தியென் றுசெருச்செயுமாறுபூண்டான். (௮)

பூண்டவெம்பரித்தேர்மீதப்பொய்யிலாமெய்யினுணும்
பாண்டவர் தாமுமாகப்பகிர் திமைந்தன் நன்பா
லீண்டினுனெய்திரீயேயிவருடன்மலையின்மற்றுன்
காண்டகுபோரின்வென் றுகளங்கொளத்தகுமோ வென்றான். (௯)

மற்றவன் றருமராசன்மைந்தனையவனிக்கொல்லாங்
கொற்றவனாகுமென்னைக்கொல்லநீயுபாயங்கேண்மோ
வற்றைவெஞ்சமரிற்சீ றுமம்பையென்றொருத்தி தானே
செற்றிடத்தவமுஞ்செய்துகண்டியாய்ப்பிறந்து நின்றான். (௧௦)

பன் னுசீரியாகசேனன்குமாணப்பத்தாநாளி
லென்னெ திரமரிற் காட்டிலியான்படையா வுந்தீண்டேன்
பின்னவன் வெகுண்டுசெய்யும்பெருமி தங்கண்டுமீண்டு
கன்னனைவெல்ல சின்றுநாளாகைக்கணையால்வீழ்வேன். (௧௧)

நின் றனையருளொட்டிங்கேநீலமாடேமனியாய்நீ
வென்றிமற்றிவரையல்லாவேறியாரெய்துகிற்பா
ரென்றனென்றபோதப்பிதாமகனிநுதாள்போற்றி
நின்றவர்தம்மைக்கொண்டுசிலைமுனிதிலையிற் போனான். (௧௨)

போயவர்குருவிற்பாதம்போற்றிமுன்னிற்பச்செங்கண்
மாயவனவனேநோக்கிவாகையந்தாமஞ்சூட
நீயிவர்க்களித்தியாகி னுண்டலானின்னைவையர்
தாயவர்தமக்குடவேறலரிதெனச்சாற்றினானே. (௧௩)

மன்மகன் றருமன்வென் றுவையகமெய்திநிற்பா
னென்மகனெனக்குமுன்னேயிறந்தனென் றுவானில்
வின்மகபதியையொக்கும்வேந்தன்முன்சொல்லிற்சூரன்
றன்மகன்மகனேபின்னைச்சாபமொன்றெடுக்கிலேனே. (௧௪)

என்பெருஞ்சாபங்கைவிட்டியானெ திர்திற்றலானுந்
தன்பெருஞ்சாபத்தா லுஞ்சமரிடைத்திட்டத் துய்மன்
வன்புடனெனக்குக்கூற்றாய்மலைசுவன்மலைந்தவன்றே
நின்பெருங்கருத்துமுற்றுமேகுவீரீரீவிரென்றான். (௧௫)

முனிவனைவிடைகொண்டேகிழுஞ்சுந்தனுந்தாமுமுன்னந்
தனிவனந்திரிந்துமீண்டோர் தானையங்கரனிற்புக்கார்
பனிவனநிறைந்தபொய்கைக்கரைநிழற்பாப்பிற்கேதமாங்
கனிவன்மென்னயார்க்குமுதவிக்கருணைக்கண்ணூர், (௧௬)

கொற்றவர்தம்மையேழ்க்குரோணிவெஞ்சேனையோடும்
பற்றுடையசலமாகும்பான் மையாலவியூகமாக்கி
வெற்றிதந்தருள்கென்றேத்திவிந்தையவணங்குமாயோன்
சொற்றபின் னுசியோடு துசிசென் னுற்றதன்றே.

(௧௭)

வேறு.

புரசையனைப்பொருபரித்தேருடை
யரசன்மாத்துவசத்தனவாதலாற்
குரைசெய்வான் பணைக்குப்பைகள்யாவினு
முரசசாலமுழங்கினசாலவே.

(௧௮)

மலர்ந்தபற்பவனநிகர்பைந்துழா
யலங்கல்வித்தகனேந்தினவாதலால்
வலம்புரிக்குலம்வாழ்வுபெற்றேமெனாச்
சுலஞ்சலத்தொடுஞ்சங்கொடுமாந்தவே.

(௧௯)

சென்றுதேர்களுந்தேர்களுஞ்சேர்ந்தன
வென்றிவேழமும்வேழமும்முர்ந்தன
நின்றவாசியும்வாசியுநேர்ந்தன
வென்றிவீரரும்வீரருமேவினார்.

(௨௦)

பராவாளமும்வாளமும்பாய்ந்தன
கூரவேல்களும்வேல்களுங்குத்தின
வீரசாபமுஞ்சாபமும்விக்கின
தூரவாளியும்வாளியுந்தோய்ந்தவே.

(௨௧)

இட்டதார்முடிமன்னவரோடெதி
ரிட்டதார்முடிமன்னவரெய்தினார்
பட்டவர்த்தனப்பார்த்தவர் தம்முடன்
பட்டவர்த்தனப்பார்த்தவரெய்தினார்.

(௨௨)

மந்திரத்தவர்தம்முடன் மாமதி
மந்திரத்தவர்வந்தே திரீமோதினார்
தந்திரத்தவர் தம்மிசையேசெலத்
தந்திரத்தவர்சாயதமேவினார்.

(௨௩)

மண்டலீகர்தம்மார்புறையாகவே
மண்டலீகர்தம்வாட்படையோச்சினார்
சண்டவார்சிலைசாமந்தர்வாங்கவே
சண்டவார்சிலைசாமந்தர்வாங்கினார்.

(௨௪)

முடியிழந்தநிருபர்முருந்தன
விடிபுடிந்தலைராகுவொடேயின
ரடியிழந்தவராதபன்றேர்விநர்
தொடிநெடுங்கைவலவனிற்றேன் றினார்.

(௨௫)

பூபுர்தங்கள்புயங்குளமார்பமுஞ்
சாபவெங்கீணைதத்தஞ்சோரியாற்
றீபமென்னவுஞ்செம்மலர்க்கோடுடை
நீபமென்னவுநின்றனராண்மையால்.

(௨௬)

கையில்வாளிதொலைந்தபின்காய்ந்துதம்
மெய்யில்வாளிகள்வாங்கிவிலவாங்கினார்
பொய்யிலாமொழிப்பூபதிசேனையின்
மையிலாண்மையினாசிலமன்னரே.

(௨௭)

வலக்கையற்றுனிழவுமனத்தொரு
கலக்கமற்றவெங்கார்முகத்தாட்சிலர்
துலக்கெயிற்றுக்கீணதொடுத்தார்தொடை
யிலக்கமற்றபடையிலக்காகவே.

(௨௮)

தாளிரண்டுடைச்சிங்கமன்னாசிலர்
வாளிரண்டோர்தொடையினிலவாங்கினார்
கோளிரண்டுமெனக்குறுகார்தடந்
தோளிரண்டுந்துணிந்தெதிர்வீழவே.

(௨௯)

ஒடிமுட்டலிற்றேர்களுடைந்தன
நாடிமுட்டலினுகங்கள்விழந்தன
கூடிமுட்டலிற்கொய்யுளோமாய்ந்தன
சாடிமுட்டலினுள்களுஞ்சாய்ந்தனர்.

(௩௦)

பற்றிநின்றொருவன்படைவாளொதி
ருற்றவன்றலைசிந்திடவோச்சினு
ன்றதன்றலைகொண்டவனுந்தனைச்
செற்றவன்றலைசிந்திடவீச்சினுன்.

(௩௧)

புங்கமெய்புதையப்புதையச்சிலர்
சிங்கமென்னச்செருக்களத்தாடினார்
தங்கமிட்டபைங்காவணநீழலி
லங்கைகொட்டியலகைநின்றாடவே.

(௩௨)

வாளியாயிரந்தைத்தவழியெலா
மோளியாகவொழுக்குங்குருதியாற்
றாளிலானடத்துந்தடந்தேருடை
மீளியாமெனநின்றனர்வீரரே.

(௩௩)

வெட்டினாற்படைமெய்யிற்படாமையின்
றொட்டினுரிமைப்போதினிலோடியே
தட்டினாநடலைத்தழுவிக்கொடு
கட்டினாவிழந்தாட்சிலகாணாயர்.

(௩௪)

வேறு.

கொங்கர்போசலர்போசர்சுங்களர்க்குதாராயிர் துளுவநங்
கங்கர்சோனகர்யவனர்சினர்கலிங்கர் தத்தர்தெலுவகரும்
வங்கர்கோசலர் தமிழர்குண்டலரொட்டர்மாளவாமகதரு
மிங்குமங்குமணிந் துதின்றவரெதிர்முனைந்தனரிகலியெ.

(௩௫)

விசயன்வெஞ்சிலைவீடுமற்கெதிரமர்தொடங்கலும்வெருவவெண்
டிசையுமொன்றவனைந்துகொண்டனவிருவாதம்பொருசேனையு
மிசையெழுந்துகளாலிமைத்தனர்மேலேநாகரும்வெங்கழுத்
தசையரின் துசமந்தினைத்தனர்க்குழைநாகருமடையவே.

(௩௬)

உகவைதன்னெடுவீடுமற்குறுமுதலியாகமகிபனுஞ்
சகுனிசல்லியனிவரையும்பலதம்பிமாரையுமேவினான்
மிகுகொடுஞ்சினவீமன்விந்தானபிமனாதியர்விசயனுக்
குகனெடும்படையரசனேவலினுதலியாம்வகையெய்தினர்.

(௩௭)

வன்பனைக்கொடியீதுபன்னிருவாளிமெய்க்கவசத்தின்மே
லொன்பதிப்படியேவிடுமன்மெய்நடுங்கவுடற்றினான்
மன்பரப்பொடுசகுனிசல்லியன்வந்ததம்பியானைவரும்
பின்படப்பலகனைநொடுத்தன்னவருசதாசுதிபிள்ளையே.

(௩௮)

ஏசிலாதுயர்தன்பிதாவினெழிற்பிதாமகனேறுதேர்
வாசினாலும்விழுத்தொடுத்தனன்வாளியாலபிமன்னுவு
மாசிலாவிறுத்தானற்றன்மத்திராதிபனுடனுடன்
ருசிலாவடல்புமாமழைசிந்தினன்முகிலஞ்சவே.

(௩௯)

வாவிமேல்வருபாவிவீழும்வலவன்வீழுவமற்றனா
ராவீவீழுவமவனெடுத்தவிடற்றுவிழுவமர்செய்தான்
பாவியோடினிலில்லெடுப்பதுபாவமென்றொருபாரவே
லேவினனெதிர்சென் துசல்லியனிவனும்வானகமேவினான்.

(௪௦)

* இன் துபட்டனன் மச்சர்கோமகனென் துதங்கரினேரலா
ரொன் துபட்டுமிகைத்தெழுந்தனாநுழிவாபெழுமுததிபோ
லன் துபட்டகலக்கம்படியைவாதம்படையமரின்மேல்
வென் துபட்டமணிந்தவாரணமென்னவந்தன்னவீமனே.

(௪௧)

தாமன்மேல்வரவரவுடைந்திடுதமமெனுப்படிதண்டுடன்
வீமன்மேல்வரவரவுடைந்தனர்மேலவர்கன்வலம்புரித்
தாமன்மேல்வரவரவுகண்டுதரிக்கலாதெதிர்சென்றான்
காமன்மேலானென்னநெஞ்சுகன்ன துகண்கள்சிவக்கவே.

(௪௨)

செண்டிணல்வசுகிரிதிரித்திடுசெழியனென்னவெடுத்தகைத்
தண்டிணலெதிர்சென்றுதேரணிதிரியவன்பொடுசாடினான்
மண்டிணர்மணிமுடியும்வேழமும்வாசியும்பலதுணிபடக்
கண்டிணன்முனைநின்றபன்னககேதுவோடமர்மோதினான்.

(௪௩)

மோதியாபிரபேதமாகமுனைந்து தங்களிலிருவருஞ்
சாதியாதனனிலீழ்மீறிமடங்கலேறன தன்மையார்
காதியாடம்புரியுமேதினிகாவலன் குனிகார் முகஞ்
சேதியாவொருகைகொடேறியதேரெடுத்தெதிரிந்தினான்.

(சச)

ஆரழிந்தனவுருளழிந்தனவச்சுழிந்தனவச்சிரத்
தேரழிந்துகொடிஞ்சியுட்பலசின்னமானது மன்னனுய்
போரழிந்தனனென்றுசேனைபுறக்கிடாவருபொழுதினிற்
கூரழிந்ததெனக்குறித்தணிரின்மகாவலர்கூடினர்.

(சரு)

பரித்ததேரொடுபரிதியைச்செறிபரிதிபோலிருபக்கமுந்
தரித்தவேலினர் தாரைவாளினர் தாமயில்லினராகவே
விரித்தவெண்குடைமன்னர் குழந்தாவீ மனிற்பதொர்மேன்மைகண்
டெரித்தநெஞ்சொடுவிரைவினமைத்துனரானகொற்றவரய்தினார்.

(சக)

எய்துமைத்துனரெய்துதெவ்வொடெண்ணில்போர்செய்விண்ணிடைச்
செய்துபெற்றனதேரினின்றுமிழிந்துளானனிசிறினான்
மொய்திறம்பவமானன்னறுமுறித்தமுக்குவடென்னவே
கைதவப்படைமன்னர்மாமுடிசைதயவங்கொருகையினால்.

(சஎ)

ஆம்பரத்தவர்கண்டுநின்றவாதிசயித்திடவானின்மே
லிம்பரிப்படிதெவ்வர்வெம்படையிரியவன்பொடுதிரியவே
தம்பிபட்டனென்றுகொண்டெழுசாகரத்தெழுதழலெனத்
தும்பையுற்றுமிலைச்சியீசனளித்தனில்லொடுதோன்றினான்.

(சஅ)

சங்கினங்கண்முழங்கவும்பணைமுரசினங்கடழங்கவுந்
துங்கவெங்களிறிவுளிதேரொடுதாணைமன்னவர்சூழவு
மெங்குசின்மனனெங்குசின்மனன்மத்திரத்தரசென்றுபோ
யங்குசின்மமகிபர்வெந்நிடவவனைமுந்துறவனுதினான்.

(சக)

வேறு.

சல்லியனெனப்பெயர்தரித்துவருகோமுன்
வல்லியமெனத்தகுசிவேதனமர்வல்லான்
பல்லியமுழக்கியதெனப்பலவம்விரர்
சொல்லியொருவர்க்கொருவர்தொடுகிலைகுனித்தார்.

(ரு0)

ஒருவருமிவர்க்குநிகரில்லையெனவுற்றே
யிருவருமில்லந்திடவிராசகுலரசன்
பருவால்கொண்மத்திரபதிக்குதவியாகென்
றருவரையொடொத்தபுரறுவரைவிடுத்தான்.

(ருக)

தரணிபதிதம்பியர்கடானையொவெந்தே
யிரணமுகமொன்றுமயிலோனெனவெதிர்த்தார்
திரணறைகொடார்புனைசிவேதனவரந்தக்
கரணம்வறிதாகுமவகைகளைபலதொடுத்தான்.

(ருஉ)

முரண்டெதிருமன்னவர்முரண்கொள்கிலையோரொன்
றிரண்டுசிலையாகவொருவீரனிவனெய்தான்
றிரண்டுவருமன்னர்முடிசுந்தியுடன்மண்மேற்
புரண்டுவிழுவாளிமதைதுவுபுயல்போல்வான்.

(௩௩)

தேரும்விசைகூரிவுளியுஞ்செறிபனைக்கைக்
காருமயில்வாள்கிலைதறித்துவருகாலாள்
யாரும்வெடிபூனைவனமென்னவொருநாளே
பூருமொருதேரனிலமொக்குமெனநின்றான்.

(௩௪)

பட்டனவொழிந்தபலபடையுமிவனம்பிழி
கெட்டநிலைகண்டுரகதேதனனுரைப்பது
கொட்டவரிளில்விடுஞ்சூறையனிலம்போல்
விட்டபரிமாவிதவிடுமெனத்தந்தான்.

(௩௫)

மத்திரனைவிட்டுமிசைவந்தமகிபதிமே
லத்திரமும்விட்டவனடற்சிலையறுத்தான்
சித்திரமெனும்படிக்கைத்தனன்விராடன்
புத்திரன்விடுங்கணைபாராதுபுலிபோல்வான்.

(௩௬)

வீடுமனுமீளவொருவிற்கொடுகிவதன்
சூடுமுடிவீழ்வொருசுடுகிணைதொடுத்தான்
கோடுகிலைவாழிபலகொண்டிவனவடநேர்
நீடுகொடியாடையைநிலத்துறவழித்தான்.

(௩௭)

பின்னையுமவன்றனிபிடித்தவரிசாபந்
தன்னையுமிவன்பலசங்கொடுதுணித்தான்
மின்னையுந்கும்பகழிவிடுமன்வெகுண்டாங்
கென்னவமர்செய்வதனியென்றுதளர்வுற்றான்.

(௩௮)

தளர்ந்தநிலைகண்டுதுரியோதனனரும்போர்
விளைந்ததுசிலேதனுடன்விடுமனினாத்தா
னிளந்தலையுறுதபடியேகுமினெனப்போய்க்
கொளந்தமுடிமன்னர் பலர்கிட்டினர்விரைந்தே.

(௩௯)

அந்தமுடிமன்னவரேகரையுமுன்னம்
வந்தவழிமீளவும்வரும்படிதூரத்தான்
றந்தம்வரிவில்லுமணிதாரும்விடுதேருஞ்
சிந்தவெரிகால்வனசிலீமுசம்விடுத்தே.

(௪௦)

வெவ்வனலநேர்குரரசனையும்கேரே
வைவரையுமேவினைமுனைந்தனர்களவருஞ்
செவ்வரைகள்போல்பவர்கொங்களும்கவளைக்குங்
கைவரிவிலுந்துணிபடக்கணைதொடுத்தான்.

(௪௧)

கங்கைமகன்மற்றுமொருகார்முதல்வளைத்துச்
சிக்கமெனவப்பொழுதுறுக்கியெதிர்சென்ற
னங்கவனகைத்தொருதனம்புகொடுமீளப்
பங்கமுறவிறுணிபடுத்தியெதிரின்றுன்.

(௬௨)

ஆனபொழுதந்தருங்கியமர்காணும்
வானவர்விராடபதிமைந்தனைமதித்தார்
வேனிலவன்மேலுதல்விழித்தவனளிக்குங்
கூனல்வரிசாபமிதுகொண்டனன்வரத்தால்.

(௬௩)

ஏறனையவிடுமனினேத்தபடிகண்டால்
வேறவனைவில்லவரில்வெல்லுரியார்யார்
மாறுபடுவெஞ்சமரில்வஞ்சனையிலன்றிக்
கோறலரிதென்றனர்குலப்பகைமுடிப்பார்.

(௬௪)

ஒகைநிகழெண்வகைவசக்களிலொருத்த
சையநராதிபதியம்முறையறிந்தான்
வாகைவரிலில்லொழியவாளில்கொன்னும்
வேகமுறுவெம்படைகள்கற்றிலைகொல்வெய்யோய்.

(௬௫)

என்றெதிரிவேதனொடியும்புதலும்வெள்கிக்
குன்றுசிலைகொண்டவனளித்தசிலைகொள்ளான்
வென்றிவடிவாளுருவிமேலுறநடந்தார்
னின்மவனும்கேற்றெருநெடுஞ்சிலைகுனித்தான்.

(௬௬)

வாளினெதிர்வெஞ்சிலைவளைத்துவயவீரன்
ரோளினையிலொன்றுதுணியக்கணைதொடுத்தான்
காளையொருகைவிழுவும்றையொருகையான்
மீளவும்வெகுண்டுசுடர்வாளினையெடுத்தான்.

(௬௭)

எடுத்தவடிவாளிநெடுமெண்ணில்பலபாணர்
தொடுத்தவருவிடுமனைமாழுதுதுணிப்பா
னடுத்தவருபோதவனழன்றொருசரத்தா
னடுத்தகையுறமலவனல்லுயிர்கவர்ந்தான்.

(௬௮)

வேறு.

பூழிபடரிஸிசையப்பொற்சண்ணங்கமழ்மேனிப்புதல்வன்விழ
வாழிமொழிந்துளமகிழ்ந்தாரந்தாதுந்துபிமுழங்கவாளுருள்ளார்
ருழிபெயர்ந்தலகேழுமுள்ளடக்கித்திசைநான்குமுகளிர்த்தேறி
யாழிபார்த்தார்ப்பதெனவார்த்தனரப்பெருஞ்சேனையாசரெல்லாம்.

(௬௯)

உடைந்ததடந்தேருருள்கருகுருதிப்புனரோறுமுடம்பர்வானி
லடைந்தவயவருக்குவழியாயசடர்மண்டலத்தின்சாயையோலு
மிடைந்தகுடைகாம்பற்றுமிதப்பனவங்கரியபுகர்வேற்கண்மாதர்
குடைந்தநுடும்பரிமளச்செங்குங்குமரீரிடையெழுந்தகுமிழிபோலும்.

(௭௦)

வெங்கலங்கற்கழிக்குருதிவெள்ளத்துக்கொடியாடைபிதக்குந்தோற்றஞ்
செங்கலங்கற்புதுப்புனலில்விளையாடித்திரிகின்றசெல்கள்போலும்
பொங்கலங்கனிநுபர்தலைபுனைமகுடத்துடன்கிடப்பபொறியார்வண்டு
தங்கலங்கலவண்கனகசத்தபாங்கயமுஞ்சாலம்போலும்.

(எக)

எண்ணிழந்தகுருதிருதிருமருங்குக்கரிபரியாள்கரைகளாகக்
கண்ணிழந்தபறையிடையேசெருகியகால்வாய்த்தலையின்கண்கள்போலு
மண்ணிழந்துபடுமாசர்மணிக்கலங்கப்பலசின்றிவயக்குதோற்றம்
விண்ணிழந்துபாந்தசெழுங்கடவிடையேமீனினங்கள்விழந்தபோலும்.

(எஉ)

பட்டதுதற்களியாளைப்பாண்டவர்தம்படைத்தலைவன்பட்டாளுகத்
தொட்டகழற்றடமகுடச்சுடர்வடிவாண்மகிபரெலாந்துணுக்கமெய்தி
விட்டபங்கயல்பாடிவிடணந்தார்வெயிலோனுமேல்பாற்குன்றிற்
கிட்டவலன்வடிவமுமிக்குருதிபிறுந்திவந்ததெனக்கிளர்ந்ததம்மா.

(எங)

திருநெடுமான்முதலானதேர்வேந்தர்விராடனுழைச்சென்முன்மைந்த
நிருவருமின்றொருபடியேவெஞ்சமரிமெஞ்சினரென்றிங்கலையா
பொருமுனையில்விழுமனைப்புறங்கண்டுநிநுபொலாம்பொன்றவென்று
விரகுடன்வாடுபிப்பித்தபிறகன்றோதொடுசாத்தாலவிழந்ததென்றார்.

(எச)

பேய்செய்தவாங்கனையபெருங்கானிற்றிரிவோர்க்குட்பெற்றகாதற்
றாய்செய்தவதவியினுந்தகுமுதவிபலசெய்தாய்சமநுடின்முன்
சேய்செய்தவயிருதவிதேவரொலாந்துதிக்கின்றார்செறிந்தோர்தம்மி
னீசெய்தபேருதவியார்செய்தாரொனவுரைத்தானெறிசெய்கோலான்.

எரு

உன்னுயிர்போலீவளர்த்தவத்தாரன்றனுயிருமுருத்தெழுஞ்சிவேதன்
றன்னுயிரும்பொரசர்தாமிந்நதுகொண்டாடச்சமரிசீர்தா
ரென்னுயிருநினதனறியாரதினிச்சுதார்முதத்தோனீன்றபாரின்
மன்னுயிருக்குயிரணையபெனவுரைத்தான்வளமலிசீர்மச்சர்கோமான்.

(எசு)

முப்பொழுதுமுணர்கேள்விமுருந்தனுடன்பாண்டவருமுடிசாய்த்தாங்க
ணைப்பொழுதுவிடிவதென்கினைதருமெல்லையின்வல்லையிரண்டுபொரு
மப்பொழுதுகாண்டற்சுவருகின்றானைத்தடந்தோருக்கள்வந்தான்
மைப்பொழுதுஞ்சிவேதனைசீர்மத்திரத்தான்வருதினிபோன்மயந்ததம்மா.

எள

முதற்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௭௧௧.

இரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

எந்தவெந்தயோனிபேதமெங்குமெங்குமுள்ளன
வந்தவந்தயோனிதோறுமாவியானதன்மையைச்
சிந்தையின்கண்ணுணைத்திணிகமுமாறுதேவர்கோவ்
மைந்தனுயர்சுட்டபுகன்றவள்ளாறுவணங்குவாம்.

(க)

சேனைமேகமென்னவாநி தூவுதிட்டத் துய்மனைச்
சேனைநாநனுகிநீசெருச்செய்கென்றுசெப்பினான்
வானையாநியானபூதபேதமாகமாயையா
பேனைஞானநுபியாகியாவுமாயவெம்பிரான்.

(௨)

ஐவர்சேனையிங்கெழுந்ததங்கெழுந்ததடலுடைத்
தெவ்வர்சேனைவெகுளியோடெழுந்திரண்டுசேனையும்
பவ்வமோரிரண்டெழுந்துபடர்வதென்னவெருவருங்
கவவையோடுவந்துவெங்களைத்திடைக்கலந்தவே.

(௩)

வெம்பராகம்வெளியிலுற்றெழுந்தபோதுவேழவிற்
சம்பராரிதகனநாளிலன்றெழுந்ததன்மையென்
றும்பரார்நடுங்கினுருந்துவிழுமுருமென
விம்பரார்நடுங்கினாரிக்குபல்லியங்களால்.

(௪)

அளவின்மன்னரேறுதேர்களாநிரண்டுபத்துநூ
நிளவலோடுகசுதூர்கமங்களாடுபிடம்வரப்
பளகமன்னவெழுபதுற்றபத்துநூறுதேரோடும்
வளவராதமன்னரோடுநகுலாசன்வலம்வர.

(௫)

* மிடல்கொள்வானமைச்சரோடுவிரைவின்விரர்பின்வர
முடுகுசேனையபிமன்விமன்விசயன்மயன்முன்செல
நடுவுநால்வகைப்படும்பதாதுயோடுநாயகன்
கடகநரதனுடனணிந்துநின்றனன்களத்திலே.

(௬)

மாடிநண்டுமெண்ணில்கோடிமன்னர்சேனைநிற்கவும்
பீடுகொண்டநெகமன்னர்பேரணிக்கணிற்கவுள்
சூடுதும்பைமண்டலீகர்நூசியாகநிற்கவும்
வீடுமன்மகிபேனூடுநடுவண்வந்துமேவினான்.

(௭)

வீசுகொண்டலுடனெதிர்த்துகோடையுந்திவீசவே
மூசுகொண்டலோரிரண்டுமுடுகிநின்றபொழிவபோற்
நூசினின்றவிரரோடுநூசிவிரரிலலனைத்
தாசுகங்கள்வீசவீசவந்தரம்புதைத்தவே.

(௮)

சொற்கையாதவாய்மைவல்லதுருபதன்குமாரனும்
விற்கையாசிரியனுமுற்றெதிர்த்துதம்மில்வெகுளவே
பொற்கைவெஞ்சராசனம்பொழிந்தகோலிழிந்தவா
னுற்கையென்னவொருகைமாமுகக்களுடொளித்தவே.

(௯)

வீரசாபமுடனுரைக்கும்வெய்யசாபம்வல்லவத்
தீரன்வாளியாலழிந்துசிலையுமேறுதேரும்விட்
மாமாமதிக்குடைந்தவிருள்கொலென்னவேகினு
னூரவாரமுடன்மலைந்தவைவார்சேனையதிடனை.

(௧௦)

* மிடலும்வண்ணிலேச்சரோடுவீட்டுமவீரர்பின்வர என்றும் பாடம்.

உடைந்து உடைந்து சேனைமன்னன் வருதல்கண்டுருத்துவான்

கடைந்தருன்றொடுத்தோர்கடாவீவந்து முனிவனோ
டடைந்தமன்னருட்குபோடவொருகணத்திலமர்செய்தான். (௧௧)

உக்கிரமாகவீ மன்வந்தவுறுதிகண்டநேகபோர்
விக்கிரமாமதத்தடக்கைவேழவீரர்தம்முடன்
வக்கிரசாபமழைபொழிந்து வடகலிங்கமன்னவன்
சக்கிரதேவன் முகிலெறிந்தவுருமெனத்தலைப்பெய்தான். (௧௨)

வேறு.

கதிக்கிந்தேரீனின் றிழிந்து காலிங்கன்
முதிக்குமும்மதகரிவந்தயாவையுந்
துதிக்கைவன்காங்காரம்சுற்றியெற்றினான்
விதிக்கொருவிதியானவீமசேனனே. (௧௩)

மின்பொழிபடையுடைமேவலாருட
லென்புகவிபங்கோயெடுத்தெறிந்தான்
தன்பெருந்துணைவனாந்தாமமாருதி
வன்புடன்பறித்தெறிவரைகளென்னவே. (௧௪)

வெம்பிமேல்வருதிநல்லீ மன்மும்மதத்
தும்பிமேல்விழிழித் தும்பிவிசுவ
பம்பிமேலெறிதருபவனாற்கட
லம்பிமேல்விழிழிமுமம்பிபோன்றவே. (௧௫)

வருகளிறொருகையால்வாங்கிவிசலிற்
பொருபனைமண் ணுறப்புதையவிழ்த்தன்
விரிதிரைநெடுங்கடல்விசம்புதூர்த்தநா
ளிருதிலமிடந்திடுமேனம்போன்றவே. (௧௬)

சுழல்ணிபொலங்கழற்காலகைகளா
லெழுவெழமதகரியெடுத்ததுவிசலின்
விழுவனவன் றிமேல்விசையிற்போவன
பழையகல்சிறகுடன் பறப்பபோன்றவே. (௧௭)

புகலுகலிங்கர்கோன்போரில்வெந்திட
விகலுடனெடுத்தெடுத்திவனெறிந்தபோ
தகல்வெளிமுகடுறவதிர்த்துமேலெழு
முகபடமுகில்கள்வான் முகில்கள்போன்றவே. (௧௮)

வெந்நிடுகடகரிவீரன்வீ மன்முன்
முன்னணிகலங்குறமுறிந்தவாறுகண்
டென்னிது வெனமொழிந்தேறுதேரொடுந்
தன்னொருசிலையொடுந்தா னுந்தோன்றினான். (௧௯)

கனத்திடைமடிந்தனகலிங்கன்வேழமென்
றுளத்தழல்கண்ணிணைசிவப்பவந்திடத்
தளத்தரணிபரொணுந்தானையானைகள்
வளைத்தனமருத்தின்மாமடங்கறன்னையே.

(௨௦)

கந்தடர்களிற்றுடன்கலிங்கபுதி
மைந்தருஞ்சேனையும்பொருதுமாய்ந்தபி
னிந்திஅறமசிறுமுத்தகுன்றுபோற்
சிறந்தெருந்துடன்நன்னசேனமன்னனே.

(௨௧)

விமலுந்தனதுதேர்மேல்கொண்டாங்கொரு
தாமவேலவன்புத்தடத்திலோச்சினுன்
மாமருமாலையான்ருஹுமற்றவே
ரோமாமொன்றினுற்றுணித்துவீழ்த்தினுன்.

(௨௨)

வேறு.

ஓடுமிரத்ததிவுளிநாலுமுடலற்றுவிழுவோரொர்க்கண்தொட்டிரதமு
மீநிலையத்துவசம்விழவனிகத்தவருமேகவெதிர்புட்டுதலுமே
நீடுவையொப்பதொகதாயுதமெடுத்தனுக்கேற்படவடித்தனனோ
வீடுமன்மனத்தனைபதேர்வலவனைக்கடிதின்விமனெனுமவெற்றியுரவேன்.

(௨௩)

வேகமுடனிப்படியவ்விமலுமுடற்றியடல்விமனெனொத்தமுதுபோர்
மோகரவித்ததரசர்மாமகுடாத்தமுடன்மூலாகடெறிக்கவடியா
நாகமொடுபித்திவுளிதேர்சித்திறுற்றவொருநாழிகையிலெற்றிவரவே
யாகவமுழுக்கவுருமேற்றிவதொக்குமெனவாரவமிசூத்ததறவே.

(௨௪)

மீளவுமவளைத்தசிலைவிமனெனத்தகுரல்விமனெறிநுத்திநுவருங்
காளமுக்கிலுக்குமுகினைர்மலைதொக்கவெனிகாலுநயனக்கடையினுர்
முனவெதிர்புட்டியிநுசேனையுலித்ததுதிரமோதுபொழுத்ததுவெகுளா
வாளபிமன்வெற்றிவரிவார்சிலைகுனித்துவயவாளிகடொபித்துவரவே.

(௨௫)

வார்சிலையைவட்டவடியவம்வகைவணக்கியெதிர்தமாறுபடவுற்றுவருவோ
ரோரொருவாரெற்றிதொறுமோரொருவடிக்கணைகூறநிலுவவிட்டுநகுவோன்
மேருவைவளைத்துநெடுவாசுகிபிணித்துமறழமேகசிகர்மெய்க்கணைதொடா
வாரமுனைமுப்புரமுரீறெழநகைத்தவரவாபாணனெத்தனனோ.

(௨௬)

மேவலர்விதப்படையும்விமலுமுட்கும்வகைவிமனும்விற்றுபுதல்வனும
பூவலயமுற்றமெழுகாலவிதுதிப்பரவைபோலிகல்வினைத்தபொழுதிற்
கூவலினினைப்புனலுமிதெழுவதொத்ததொரு*கோபமொடுசர்ப்பதுவசக்
காவலனுரைப்பவிறுவோரையும்வளைத்தனர்நகராவலரைப்பவருமே.

(௨௭)

தானவர்சமத்துமிருதோள்வலியுற்றுமுனைதானையறகிட்டியிவே
லானவர்துதிக்கவயவாகையுணையக்கடவுள்வாழ்வனினதனித்துவருவோன்
மீனவனெனத்தகையகாணபொடுபித்தகைதவிமனைவளைத்தனரெனக்
கூனல்வரிவிற்பகழிதுவியிரத்தின்மிசைகூவியவரைக்குறுகினுன்.

(௨௮)

* கோபமொடுத்தினபுரிக் என்றும் பாடம்.

விசுபகழித்துளியின்மேகமெனவிற்கொடிவன்மேலுறநடக்குமா விற
றேசுடையருக்கனெ திரமூழிபனியொத்தாசர்தோணிகெடச்சிதறினார்
மாசுணமணிக்கொடிமகிபதிபடைத்தலைவன்வார்கிலைவளைத்திலவெடும்
பாசறைபுகக்கடவினார்கடகனிற்றிணையாய்பரியணிப்படைஞரே.

(௨௬)

வேலையமுதுக்குவருவானவர்களொத்தனர்கன்விடுமன்முதற்படைஞரா
ராலகிகரொத்தனனனிகனிதொலைத்தொருதனண்மைநிலையிடுவருவோன்
மேலினியிமைப்பொழுதுநாமவெளியினிறகிலிவன்மேலிடுமெனக்கருதினான்
போலெழுவயப்புரவியூருமிரத்தாவிபோயுத்தயிற்சொருகினான்.

(௩௦)

ஆதபனொளித்ததிசையோவொளிகிவந்ததறவாமூருநதிமெத்துகையினான்
மாதிரமுமைக்கடலுமாதிலமுமுட்டவொருமாசுறுசிவப்புலவா
யேதிவிருள்புக்குலவலாமிடமறக்க*கடையினேறனலியொத்ததிக்கலிப்
பாதகங்குத்தகொலைவாணிருபாதத்தமதுபாடிநகர்புக்கனர்களே.

(௩௧)

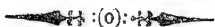
குகளிகர்செருக்கநடமாடுகளம்விட்டரசர்கோமகனையுற்றாவிவே
வாளபிமனுக்குமொருதேர்விசயனுக்குநம்வருநிதிரிபுறக்கிவதே
நனாமுதுகிட்டவரையாருயிர்செகுத்திவனெனவனவரைத்தனனரோ
மீளவுமுத்ததனன்விரோசனன்முதற்பகலில்வீரர்விறலைக்கருதியே.

(௩௨)

இரண்டாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௭௬௩.

மூன்றும்போர்ச்சருக்கம்.

தந்தமுறியிலவர்வைத்ததயின்பால்வெண்ணையெட்டாமப்
குந்தியுரலின்மிசையேறியினங்கோவியுர்முன் கூத்தாடி
நந்தன்மனையிலசோதையிருநயனக்கன் க்கவ்நையாடு
மைந்தனிருதாரொருநாளுமறவாதாரேபிழ்வாதார்.

(௧)

ஏலாவமரின்மூன்றாரசிண்டிபடையுந்திரண்டேறக்
காலார்தின்டேர்விடுமெனும்வகுத்தான்கடுங்காருடயுக
மேலாம்வென்றிப்பாண்டவர் தம்வெஞ்சேனையைக்கொண்டஞ்சாமப்
றேலாவர் த்தசந்திரப்பேர்வியுக்கவகுத்தானுளவோனே.

(௨)

போரேதொடங்கியிருபடையும்புருந்தபொருதுகூகந்தொலைத்த
காரேதொடங்கிக்காரகோள்வெங்கிங்கால்கலிகொண்டார்ப்பனபோல்
வாரேதொடங்கும்பணக்குலமுமணிக்காகா முமுடன்முழங்கப்
பாரேதொடங்கியெவ்வுலகுமடைவேசெவிடுபட்டனவே.

(௩)

சொல்லார்கேள்விக்கக்கைமகன்றுரோணன்முதலாமதிரதரு
மெல்லாரிரதகயதூங்கமேலாருடனேகாலாளும்
வில்லான் முன்னாட்டமைத்துரந்தவீரன்மனையுஞ்சிறுவனையு
மல்லால்வஞ்சமல்லடர்த்தமாயன்மனையுமவளைத்தாரோ.

(௪)

* கடலினேறனலி என்றும் பாடம்.

சூர்க்கெல்லா முதலெண்ணுந் தாரியோ தன்னுந்தம்பியரு
மார்க்கவிக்கைக்கார்தாரன் முதலாவன்னவவனிபருஞ்
சோத்திரன்கெரிகளொருசிறங்கவனோத்தெனச்சிங்க
விரத்தவசனின் றுழிப்போய்வனோத்தார்சமரமனினோத்தாரே.

(௩)

வரத்தான்மறையற்றும்பெற்றவரிசாபங்கள் பிடித்ததனிக்
கரத்தான்மறைந்ததவாவர் தங்கடைக்கண்படைக்கணவிரைந் துவிடுஞ்
சரத்தான்மறைந்ததகல்வானந்தா னிதலமச்சரந் துணித்த
சரத்தான்மறைந்தது குருகுதிச்சேற்றும்மறைந்ததிசைநான்கும்.

(௪)

துவசம்பிளந்துதேருந் தூகம்பிளந்துசுடர்மணிப்பொற்
கவசம்பிளந்துமார்பகமும்பிளந்துருவக்கடோற்குச்சுன்று
னவசந்திரமாமுனைவாளிதொடுத்தான்றெடுத்தநாழிகையி
னவசம்பிற்று தம்பியர்முன்விழுந்தானெருவர்க்கழியாதோன்.

(௫)

நாகந் துவசமெனவயர்த்தோனடுங்கா முன்னநண்ணலரை
மாகந்தனிற்சென்றமர்கடந்துவருமைந் துடையோன்றிருமைந்தன்
வேகம்படநின்றொருசமரவேலானமீண்டுமவ்வேந்தன்
பாகன்றன துமருமத்திற்பாய்ந்தானவ னுமாய்ந்தானே.

(௬)

விழுந்தான்வேலாற்றேர்ப்பாகன்வெஞ்சாயகத்தால்விநல்வேந்தர்
தொழுந்தாளரசன்று னுமுயிர்சோரந்தானென் னுந்தொனிகேட்டுச்
செழுந்தார்வாகைவியனையுந்தி நுமாலையும்விட்டொருமுனையா
யெழுந்தான்மந்தாக விறைந்தனினோத்தோர் தமக்கோரையிலோல்வான்.

(௭)

வண்டாரலங்கல்வலம்புரியோன்மார்பந்துலோத்தவாளிவழி
கண்டானெடுத்ததுத்தாழ்ந்ததிருக்கையாலனைத் துக்காற்றேறிற்
கொண்டானுவிதருமநுந் துகொடுத்தானவ னுங்கொடுத்தமருந்
துண்டானுண்டகணத்தினினைமீண்டுணர்ந்தா னுலகேழுடையானே.

(௮)

மன்னன்னையச்சந்த னுவிண்மைந்தன்பெரும்போனி. சிறுவியப்
பொன்னங்குன்றேயிவன்சிலையுமிவனேகா னும்புராரியென
மின் னுங்கழற்கால்விமனுடன்வெம்போர்வினோத் துவிடலையாய்
முன்னின் நவரும்பின்னிடைத்தன்முனைவாளியினுல்வினைசெய்தான்.

(௯)

மருமங்களி னும்புயங்களி னுமவதனங்களி னுங்கண்களி னுஞ்
செருமும்படிவெங்கணைமாரிசுந்திச்சிந்திச்சிரந் துணித்துத்
தருமன்சேனைப்பாவையெலாந்தானேயாகித்தலைநாளிற்
பொருமந்தாமல்வரைபோலத்திரிந்தான்வெம்போர்புரிந்தானே.

(௧௦)

மலைபோத்ததிருங்கட்களி றும்வயமாவணியுமான்றேருந்
தொலைத்தொலையபாவரையுஞ்சடுவெங்கணையாற்றாரந்து தூர்
தலையத்தரங்கமெறிகடல்வாய்வடவானலம்போலவனின்
நிலையைக்கண்டுங்காணுன்போனின்றான்விசயனிகரிலலான்.

(௧௧)

வேறு.

கானெரிதுற்றெனவிடுமனிப்படி.கா திமலைத்திடவே
மானநினைத்திலைசாபமெடுத்திலைவாந்தொடுத்திலை
பேனிதுனக்கெனமாயனுரைத்தவனேறிராதத்தியியா
வானதெனக்கினியாகவெனத்தனியாழியெடுத்தனனே. (கச)

ஆழியெடுத்தனன்விடுமனைப்பொருதானியழித்திரிவா
னாழிமுகக்கனல்பொலெழுமப்பொழுதோடியருச்சுனனும்
தாழிதனக்குமுன்விடுகொடுத்தருடாளிணையப்பிடியா
வாழியுனக்கவனோவெனிரித்தகடாயவெனத்தொழுதான். (கரு)

வாசவன்முற்பெறுகாளைதொழத்தொழமாறுபடச்சினவங்
கேசவனிப்படியேல்வருகிற்பதுகேவலமுற்றுணரா
நர்சநமக்குறுகாலநணித்தெனநாடிநிக்கமுடன்
றேசணிபொற்றடமேருவெனத்திரிதேரின்விட்டழியா. (கக)

ஆரணகற்பிதமா தவவச்சுதவாழியிடைத்தயிலுங்
காரணசிற்குணர்பபலர்க்கொடிகாதன்பனத்தூறையு
நாரணவற்புதவானவருக்கொருநாயகிற்பணியும்
வாரணமுத்திவிசாலதலத்திடவாழ்வறவைத்தவனே. (கங)

ஆயியழித்தனைதூணிஹித்தடலாடகனைத்தலைவான்
மாவலியைச்சிறுமாணுருவத்தூன்வார்கிறைவைத்தனையா
லேவிலக்கனைவிழவடர்த்தனையாறொரிலக்கனவோ
நீவலியிற்கினமுருடனத்தொடுநேமிப்பெரித்ததுவே. (கஅ)

வானாகிற்புகுதாமலெனக்குயர்வானுலகைத்தருவா
னீநினைவுற்றதுடோனபிறப்பிலென்னீடுதவப்பயனே
யானுமினிப்பிறவாமலனித்தருவீசுவெனப்பாவா
ஞானமனத்தொடுநாகுழற்ப்பலநாடியுரைத்தனனே. (கக)

ஆரியனப்பொழுதாறினனிற்கவுமாடலருச்சுனனும்
தாரைவடிக்கணையாயிரமுயப்பெதார்சாபம்வனைத்ததிரா
யாரெதிரிற்றிணும்யாவர்தடுப்பினுய்யானினியிப்பக்கலே
சோமுருக்குவனேறுகெனத்தனதேர்மிசைபுக்கனனே.

நீறுபடுத்தினன்மாமருடத்திரணீணிலைப்படையச்
சேறுபடுத்தினன்மூனேகன்றறசைசேர்சூருதிப்புனலா
லாறுபடுத்தினனோரொருவர்க்கெதிராயிம்மைக்கணையா
லீறுபடுத்தினன்விடுமன்விட்டவாய்வார்பிழைத்தவரே. (உக)

வாயுவடிக்கணைவாசவன்வைக்கணைவாருனமெய்க்கணைசேர்
தீயின்வடிக்கணைதேவர்க்கணைசோவிடுத்தமைபா
லாயுமுனைப்பட்டுதோணிபட்டனவாளணிபட்டனவெங்
காய்கரிபட்டனபாய்பரிபட்டனகாவலர்பட்டனரே. ௨௨

* நாகுழறிப்பலநாமமுரைத்தனனே என்றும் பாடம்.

நாடியொளித்தனர்கூழ்புனம்த்திரநாடன்முதற்பலரும்
கூடியொளித்தனர்மாதிரிற்றில்கூடும்வயப்படையோ
ரோடியொளித்தனராடமரிற்றுரியோதனனுக்கினையோர்
வாடியொளித்தனர்மாததரோட்டியர்மாளவர்குச்சாரே.

(௨௩)

வேறு.

பார்த்தனம்பினுன்மேவலார்படைப்பாவைசாயவேவிரவுகோவியர்
தூர்த்தனைபுடைகண்டுவிந்துதன்றொக்கசேனையின்பக்கமெய்தினுன்
சேர்த்தவெம்பணைக்கொடிமகேபுனம்வில்லினோதனுஞ்செல்வமைந்தனுங்
காத்துநின்றுதங்காவலன்றணைக்கொண்டுபாசறைகடிதினெய்தினார்.

(௨௪)

வெஞ்சாத்தினுல்லிசயன்வென்றபோர்மிதுகளத்தின்வாய்விசைபொடற்றன
குஞ்சாத்தின்வீழுகைகணுகமேகுருதிவட்டமும்பரிதிவட்டமே
பஞ்சாத்தொடுந்திரியுமானையின்பக்கமெங்கணுப்பட்டுமுழ்சிய
செஞ்சாத்தின்மேற்கிறகர்பண்வெச்சியமரிந்திடுஞ்சிறகரிநானுமே.

(௨௫)

கொற்றமன்னர்சென்னியின்னிந்தபொற்கோல்மயாவையுந்தாளமாகவே
யற்றைவெஞ்சுமத்தடலருச்சுன்னுண்மைபாடிநின்றலகையாடுமான்
முற்றவெம்பிணக்குவையுமவேமுழுமுடுகுவாரசியுந்தேருமொயம்புறத்
துற்றகுன்றெனவொன்றுபட்டெழுச்சொரியுமுனையாற்றுவியொக்குமே.

(௨௬)

பமரமும்மதக்கரிவிலாவின்வேல்பட்டவாய்க்கிணம்புறியிற்ற்பன
குமான்வேலினவாயனலமுர்தருங்கோடுடைத்தடங்குன்றமொக்குமா
லமர்கோன்மகன்செங்கையம்பினுலற்றவீராதந்தலைகள்கவ்வியச்
சமரபூமிசேர்ஞாளிமானுடத்தலைவிலங்கினின்றன்மைசாலுமே.

(௨௭)

அன்னுவெஞ்சாத்தொடுதறிந்தவாளாசர்சோரிமெய்ப்பட்டதாதலிற்
சென்னுசெங்கதிர்ச்செல்வன்வரநுணத்திசையடைந்துவெண்டிரையின்முழங்கி
வின்றருச்சுன்னப்பொரமறந்ததுநெடியசெங்கண்மானேமிதொட்டதும்
பின்றைவில்லெடுத்தவன்மலைந்ததும்பேசினுன்மகிபுதிதாமகன்.

(௨௮)

தருமன்மாபெருஞ்சேனைதன்னுளார்தங்கனாதாத்தொடுதனஞ்சயன்
பொருவிலாண்மையும்வீமன்மாமகன்பொருதவீரமுட்புகழ்ந்துபாடின
ராவகேதனன்சேனைதன்னுளாரழிந்தமன்னருக்கமுதாற்றினு
சிருவாசேனையுங்கண்டாமலன்றிரவுபட்டதென்னென்றியம்புவாம்.

(௨௯)

நென்னலங்கையிற்கொண்டதென்னையேநேமியாகவநீலமேனியா
னின்னமும்பொரத்தேமிகவத்தின்றுமென்றுகொண்டெண்ணியேகொலோ
தன்னெடுத்தனிச்சயிலமும்பொலந்தமனியத்தடஞ்சயிலமாகவே
மின்னெடுஞ்செழுங்கதிர்பாப்பினுன்வெய்யவேழ்பரித்தேர்விபாகரன்.

(௩௦)

மூன்றும்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௨௮௨௩.

நா ன் க ர ம் பே ர ி ச் ச ரு க் க ம்.

தேடியவகலிகைசரபந்தீர்த்ததா
ணீடியவுலகெலாமளந் துநீண்டதா
ளோடியசகடிறவுதைத் தும்பாம்பின்மே
லாடியுஞ்சிவந்ததாளென்னையாண்டதாள்.

(க)

நற்பகலிடைவருந்நினநாயகன்
பொபகலுறவொளிபுரியுநேமியான்
பிற்பகலணியையும்பிறங்குசேனையான்
முற்பகல்வியூகமேயாகமுட்டினான்.

(உ)

கார்முகில்வண்ணனைக்கண்டிகாணலார்
தாமுமவ்வியூகமேசமைத்து முந்தின
ரேமமோடெதிர்புனைந்திருவாசேனையும்
போர்முரசெழுவெழப்பொங்கியார் த்தவே.

(ங)

ஏழிருபுவனமுமேந்துமேருவைச்
சூழ்வனகிரிக்குழாஞ்சற்றாமாறுபோற்
பாழியம்புயகிரிப்பவனை நமந்தனை
வேழவெம்படையுடைவேந்தர்குழவே.

(ச)

வேறு.

ஆலாலமெனக்கதுவாவதிரா
மேலாள்விழுவீமன்வெறுங்கைகளா
லேலாவுடலென்புகமோதவெறுந்
தோலாயினகிற்சிலதோலினமே.

(ரு)

மேல்வாய்தமகையொடுமேலெழவுந்
தோல்வாயவைகீழ்விழவுந் துணியா
மால்வாரணம்வாய்கள்கமுன்றனமுன்
னல்வாயெனுநாமநலம்பெறவே.

(சு)

மதிவெண்குடைமாருதிவன்புடனே
குதிக்கொண்டொருகைகொடுகுத்து தலா
லதிரிந்து ரவல்லுமத்தனைபு
மெதிரிந்து ரமாகியிளைத்தனவே.

(ஊ)

உடலீற்றசையாவுமுடைந்துநெடுங்
குடலந் துவிழும்படிகுத்து தலான்
மிடல்பற்றியவீமன்வெறுங்கைகளா
லடலத்திகளத்திகளாயினவே.

(ஏ)

கந்தாவகன்மொய்ப்புறுகாஐபுயக்
கந்தாலமர்செய்து கலக்குதலிற்
றந்தாவளசேனை தரிப்பறவே
தந்தாவளமுற்றனசாயுறவே.

(௯)

வெவ்வாயுவிண்மைந்தன் வெகுண்டோருடோன்
மொய்வாகுவில்லைத்தெதிர்தோது தலாற்
கைவாலதிமெய்தலைகால்கள்கர்
தவ்வாரணம்வாரணமாகியதே.

(௧௦)

தம்பித்தனகாருடல்பேருயிருங்
கும்பித்தனவாயுகுமரானிவ
னம்பொற்காபங்கயமள்ளாதலிற்
றும்பிக்குலமாயின தும்பிகளே.

(௧௧)

மின்னாகமணிப்புயன்வெங்கதையான்
முன்னாகமலைந்து முருக்குதலா
லெந்நாகமுநாகமெனுப்படியே
மன்னாகவமெங்குமடிந்தனவே.

(௧௨)

கோடுங்காமுட்பறியக்குதிகொண்
டோடுங்குருதிப்புன லாடுடல
முடும்படியாவருமூழ்குதலா
லாடுங்கயமாயினவக்கயமே.

(௧௩)

வீசுந்தமகைம்முதன்மெய்ப்புமுதுக்
கூசும்படிசிறிசில்குழம்புகளாய்
மூசுங்களபக்குலமொய்ப்பனுடற்
பூசுங்களபக்களிர்போன்றனவே.

(௧௪)

கரியேயெனவந்தெதிர்கிட்டினபுன்
பொரியேயெனவானிடையுக்கனபோ
ரரியேறையான்வலிமைக்கவர்தங்
கரியேகரியல்லது கண்டவாயார்.

(௧௫)

இவ்வாறுவெகுண்டிவனேற்றுதலுங்
கைவாரணவேலைகலக்கமுறத்
தெவ்வாகியமன்னவார்தேர்களுடும்
வெவ்வாகிகடம்மொடும்வெந்திடவே.

(௧௬)

உடைகின்றமைகண்டுரகத்துவசன்
குடையுங்கொடியுங்குளிராமாழரசம்
படையுஞ்சிலதம்பியிரும்பலரும்
புடைகொண்டிவரப்போனுவன்மேல்.

(௧௭)

விமற்கெதிர்தின் றவன்வல்லறவுஞ்
சேமக்கவசஞ்சிதைதவுற்றிடவு
நாமக்கணையேவினனாகு
மாமுத்தமதிக்குடைமன்னவனே.

(கடி)

ஆறம்பினிலற்றாவத்துவச
நூறம்பகன்மார்பினுழைந்தனபின்
வேறம்புதொடுத்திலன்வீமனவன்
மாறம்புதொடுத்தனன்மற்றிவன்மேல்.

(கக)

சிங்கக்கொடியற்றணிதேர்சிதைதவுற்
றங்கத்தினுழைந்தனவம்புகளுந்
துங்கக்கடகத்திரடோள்படையா
வெங்கட்கனல்வீமன்வெகுண்டனனே.

(உ௦)

நொந்தானிவனென்றுதுதிக்கதிர்வே
லந்தார்முடிமன்னரநேகருடன்
வந்தார்பலர்தம்பியர்மைத்துனருந்
கொந்தார்தொடைவீரகுமாரருமே.

(உ௧)

மலருங்குடைமன்னவாவந்தமைகண்
டலருங்கொடிவாளாவோனருகே
பலருங்கரிதேர்பரியாருடனே
சிலரும்புவிபாலந்திரண்டனரே.

(உ௨)

வேறு.

எதிர்ந்தார்மன்னரிருதிருத்துமொருவர்க்கொருவரிடையிடையின்
றதிர்ந்தாரசிறுநாண்மோலையாவல்லவகிலாண்ட
முதிர்ந்தார்போசிற்றொடுக்கணைபான்முரட்டோடுணிந்துமுடிதுணிந்து
முதிர்ந்தார்த்தத்தமுடனிலத்தினுபந்தாரவிபுயர்வானில்.

(உ௩)

தாமத்தெரியல்லம்புரியோன்றடந்தாமலாக்கைத்தனுத்தறியச்
சேமக்கவனப்பவனகதப்பரிமாநான் குஞ்சிரந்துணிய
மாமொட்டொடிந்துகொடிஞ்சியுடன்மான்னேற்சிதைதாமார்புருவ
நாமக்கணைகள்பலபடவிலலுகைத்தானின்அநகைத்தானே.

(உ௪)

முன்னுளமரிக்கடோற்கசன்ருன் முனைவெஞ்சாத்தான்முழுகுவித்தான்
பின்னண்பின்பிறைக்கணையாற்பின்பந்தானவன்னைப்பெற்றெடுத்தோ
னென்னுயிரங்காமெய்ந்தடுக்காவெடுத்தாரணைத்தாரசுதுனிபுமப்
பொன்னுத்தடந்தேர்ச்சல்லியனுமுதலாவுள்ளபூபால்.

(உ௫)

தம்முன்றார்த்தலிலைகண்டுதரியாரகித்தம்பியர்க
ளம்முன்பொருதுற்கிசைவார்கிசைவிரென்றன்றிகல்கூறித்
தெம்முன்செவிகளசெவிகுபடச்சிறுநாணெறிந்துதேர்கடவி
முன்முன்கடித்திருக்கணொழிந்தார்முருகுந்தன்றித்தமுடிவிலபால்வார்.

(உ௬)

விண்மேல்விசையிற் கடும்பாணமேன்மேனி றுத்திவேந்தரைப்பார்த்
தென்மேனினைவென்றவரவார்பேரி ரதந்துணித் துச்சிலைதுணித்துத்
தன்மேல்வந்ததம்பியரிற்றிரியா துடன் றவைவர்க்கு
மன்மேலெய்தவாரியெனத்தொடுத்தானைத் துவயவாளி.

(௨௭)

சேனாவந்து சுதக்கணன்பொற்றேர்ப்பிங்கலசன்சலாசந்த
னானவீமவாகுவெனுமடல்வாணிநுபரைவரையும்
வானூடாநுமபடிவிடுத்தான்வன்பாற்றம்மையைவரையும்
கானான்கென்றகா வலனைப்போல்வான்வீரக்கழல்வீமன்.

(௨௮)

ஒருபால்வீமன்சிலைவியனொருபாலொருபால்விமன்னு
வொருபானகுலன்சாதேவனொருபாலொருபாலுரகேச
னொருபாலரக்கன்பாஞ்சாலனொருபாலடனுத்தமபானு
வொருபாலுடன் றுபொரப்பொரவேயுடைந்ததாசன்பெருஞ்சேனை.

(௨௯)

விண்ணாடருக்காவெஞ்சமத்திலசுராதிபரைவெங்கண்டோன்
மண்ணாளரசர்மகுடசிகாமணியேபோல்வான்மாமரபாற்
பண்ணார்பஞ்சகதிமான்மேர்ப்பகலோன்னன்பகத்தத்
னெண்ணார் துரக்கவரும்படையைபஞ்சலென்மென்றெதிர்சென்றான்.

(௩௦)

அலைகால்வெள்ளக்கருங்கடல்போலதிராநின்றவாகவத்தின்
மலைகால்பெற்றுவநவதுபோல்வருதிண்பனைக்கைமாமியசையான்
சிலைகால்வனைத்துத்தீவாய்வெஞ்சரங்கொண்டடையார்சிரங்கொண்டான்
கொலைகால்செங்கட்கரியதிறக்கற்றந்தனக்குங்கற்றன்னான்.

(௩௧)

தாராரோடைத்திலகதுதற்சயிலம்பதினாயிரஞ்சூழ
வாராநின்மமதகயத்தின்வன்போர்வலியுமனவலியுஞ்
சேரார்வணங்குமபகத்ததன்றிண்டோள்வலியுஞ்சிலைவலியும்
பாராநின்றகடோற்கசன்றன்படையின்மளர்வும்பார்த்தானே.

(௩௨)

வேறு.

ஆயபோதிலாயிரநூறுமதமாவு
மேயதீயகாலையொக்குமேலானஞ்
சாயகம்முஞ்சாபமும்யாவுந்தானேபா
மாயவேடங்கொண்டவனோடுமலைவற்றான்.

(௩௩)

சங்கமுதத்தார்முரசார்ப்புமுழவார்ப்பப்
பொங்கும்பூழியாழிவறக்கும்படிபோதச்
சிங்கங்குன்றிற்செல்வதுபோலச்சிலையோடு
மெங்குந்தானும்வேழமுமாகியதிர்சென்றான்.

(௩௪)

மைபோலார்த்துமுழமுறைதானமழைசிந்திக்
கைபோய்முட்டிக்கையொடுதத்தங்காலவிசி
மெய்போல்வெம்போர்செய்தனவீரன்னிறல்வேழம்
பெய்போலின் றவநுபகத்தன்போர்வேழம்.

(௩௫)

நின்றார்நின்றபடிகடிதாசுநெடிதோடிச்
சென்றார்கண்டசிந்துரம்பாவுந்தீயம்பிற்
கொன்றார்மற்றக்கொற்றவாய் நங்கொலையுண்டார்
வென்றாரன்றோவீமன்மகன்சேனையில்வீரர்.

(௩௬)

ஆனதானதாகவமெங்குமாணப்போர்
போனபோனமைந்தார்பிழைப்பீர்போமென்றென்
றானமெய்தாதவவிறைபோனனுயிரோடும்
போனகண்டகாங்கிரோனுப்புறமிட்டான்.

(௩௭)

பூந்தண்மாலேப்பஞ்சவானைப்போர்வென்று
சேர்ந்தசேர்ந்தமன்னவரோடுநிறிலோடுந்
தாந்தம்பாடிவிடுபுகுந்தார்தரையானும்
வேந்தனோடும்பாசறைபுக்கான்விடும்மன்.

(௩௮)

பூண்பாய்மார்பிற்புத்திரத்தம்மைப்பொலிவோடுங்
காண்பாளாவர்க்கண்டிலன்பெற்றகாந்தாரி
சேண்பாலெய்தச்சென்றனரோவென்றிருகண்ணீர்
தூண்பாலாகிச்சோர்தாவுள்ளஞ்சோர்வுற்றான்.

(௩௯)

கொன்னேருந்திமைந்தாரிருக்கக்கொலையுண்டார்
முன்னேமுன்னுமுன்னமுடிந்ததெனமுன்னு
மின்னேயென்னமெய்குலையாமணமிசைவீந்தா
ளென்னேயென்னேயென்றிணையாதின்றென்செய்தான்.

(௪௦)

வீரர்கற்பின்மின்னணையாவீரன்மைந்த
ரோமுமன்றிலேற்றவுமாமன்றென்னுதா
னாராவன்பிற்கண்ணைறைமன்னனொருதேவி
யாறாவெள்ளத்துன்புறவனேறபடிபட்டான்.

(௪௧)

ஆளாய்மாய்ந்தவேந்தரிடந்தோறுழுமோசை
கோளாவெப்போதேகுலமென்றக்கொர்க்குன்
மீளாவோடிற்றத்திசைவானோன்மினிரச்சென்னிச்
சூளாமணிபோல்வந்ததுகாலேச்சடரம்மா.

(௪௨)

நான்காம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௨௮௬

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம்

கருமா முகிற்கோலஞ்சத்திருந்துங்கருத்தெய்துமே
லருமாதவன்றனுமவன்முத்திருகைக்குமவனேருநத்
தருமாலேமணநாறுதாளானைவண்டேறுதண்ணந்துழாய்
மருமாலேபுனைகின்றதிருமாலேயல்லாதுவல்லார்களாயர்

(௪௩)

வரசங்க முந்தாரையுஞ்சின்ன மும்பொன்மணிக்காளமு
முரசங்களுந் துந்துயிடுமெங்குமெழவிம்முழவிம்மலே
கரைசிந்து திரைசிந்து துரைசிந்து விரைசிந்து கண்மென்னவே
யரசன்பெருஞ்சேனைவெள்ளம்புறப்பட்டதணியாகவே.

(௨)

விருதாயிரங்கோடிமுரசாயிரங்கோடிமேன்மேலெழும்பு
பொருதானையுடன்வந்தணந்தார்புறந்தந்தபூபாலருங்
கருதர வரக்கஞ்சொந்தானையிறைவன்கந்தானையென்
றிருதானையும்போலவெதிருற்றவிருமன்னரிருதானையும்.

(௩)

அரக்கர்க்குமுதல்வானளித்தோருமெமரின் றுமவார்போலுமைத்
தூக்கைக்குறின்றேனெனத்தெவவார்தம்மோடுசொல்லிறற்றெனக்
குரர்க்குக்கொடித்தேரின்மிசையேறிவிசையோடுகூத்தாடவே
புரக்கைக்குறின்றோனுடன்செங்கண்விசயன்புறப்பட்டன.

(௪)

அரனின் தன்னப்போலவவனின் ததேரோத்தவணிதேர்மிசைப்
பொரிநின்றநதிமைந்தனெடுசென்றுமுனைநின்றபொரவெண்ணியே
சரநின்றகுனிசாபவிசயன்றனைக்கொண்டிசங்கங்குறித்
தூரநின்றவவனெஞ்சடைப்பாகன்மான்றேருதைத்தூரவே.

(௫)

ஊர்கின் ததேரோடியுயர்க்கக்கைகனின்றவொருதேருடன்
சேர்கின் தவெல்கைக்கவிங்கேசர்முதலானதெம்மன்னர்போய்
நேர்கின்றவிசயன்றனுடன்மோத்பவனைவுநெறிவாரிபட்
டர்கின் தபுணவாயில்வார்கின்றசெந்நீரினிடையுழங்கினார்.

(௬)

செல்லுங்கவிங்கேசரையுண்ட, நிலைகண்டிசிவனென்றுபார்
சொல்லுமபெருஞ்செம்மல்பலலங்காவன்மேற்றெடுத்தேவினான்
கொல்லுங்கொடும்பாணமவைபயந்துவிசயன்கொடுத்தேவினான்
விலுந்தன்னினனுணும்விறலம்புமுடனற்றுவிடைகொள்ளவே.

(௭)

இவர்கொண்டசெற்றத்தொடிவ்வாறுபோர்செய்யவிகல்வீமனைப்
பவர்கொண்டநெடுவேலைபோல்வந்துமொய்த்தார்பலமன்னருங்
சுவர்கொண்டமுனைவாளியவார்மாப்புதோளுங்கழன்றோடவே
தவர்கொண்டசெற்றான்முன்னளகேசனமர்வென்றதணியாண்மையான்.

(௮)

துச்சாதன்னம்மிமார்மைந்தம்முற்றுஞ்சகுனிசல்லிய
னெச்சாபமுடிமன்னரும்பின்னருந்துன்னியெதிர்சீறின
ரச்சாபமொன்றனுமன் தவவலர்க்கமடநெகந்தொடுத்த
துச்சாசனஞ்சொல்லிநின்றானவவடம்மன்னருடனோடவே.

(௯)

செருத்துப்புடைத்தோடிவருதம்பியர்க்கண்டுசெற்றத்துடன்
கருத்துப்புடைத்துட்கலங்கிக்கடைக்கண்கள்கனல்காலவே
மருத்துத்தருங்காளையின்ருனையின்ருவிமலைவெனென
வுருத்துத்தடந்தேரின்மிசைவந்தித்தானாககேதனன்.

(௧௦)

போரத்திலேநின் றுவன்போசொபம்பிடித்தெங்கணுஞ்
சோராதவயவாளியீரைந்துசோத்தொதித்தேவின
னூராவமுடனிட்டகவசம்பினர்தோடியாண்மைக்கெலாம்
வீராபிடேக்குச்செய்வயவீ மனகன்மார்பின்மிகமுழ்கவே.

(௧௧)

ஈமந்தொறுஞ்சென்றுநடமாகழலையனெ திராய்வருங்
காமன் றனுடன்மேல்விழித்திட்டநுதலிற்கணர்கண்ணெனத்
தாமம்புனைந்தாரமணநாறுமார்பத்தடந்தேயவே
வீமன்றொடுத்தானொ திரம்புபார்மன்னன்மிடல்சாயவே.

(௧௨)

வேறு.

ஓரம்பி னுனீந்தேழுலகுடையாளலமாவே
வீரம்புனைவீ மனகுனிவீலவோடெநீர்கிற்ப்
போரம்பரவுலகாள் பவர்புகழ்ப்பூரிசவாவந்
வீரம்புதொடுத்தானொருதேர்மேனென விவன்மேல்.

(௧௩)

இவனான்மையைமதியாகெ திரெய்தானெனவெய்திற்
பவகைதிபெறுதேரீனனனி னுபதியினவ
லவனாருயிர்கவர்வேனெனவமபோன் றுதொடுத்தான்
றவனான்மறைதேர்பூரிசவாவுஞ்சரன்விட்டான்.

(௧௪)

ஏனற்றயர்வரைமார்பினரிருவோர்களுமொருவோர்
காணற்றொழிலரிதாமுறைபடித்திற்கண்கொடவே
நாணற்றனவெஞ்சாபமுநிவற்றனவெனி னுங்
கோணற்றனபுகல்வானொ ருகுறையற்றதவர்க்கே.

(௧௫)

ஒருகேடகவுரைதேறினருளமேயெனவமறிற்
பொரு*கேடகநடவுங்கனபொற்றேர்மிசைபிழியா
முருகேடவிழ்தார்மார்பினர்முனைவாளமிரண்டோ
டிருகேடகமிருகையி னுமிருவோருமெடுத்தார்.

(௧௬)

படிவாயுடுபதியுந்தின்பதியும்பொருதெனவே
தொடிவார்காதலமொன்றியது னுதே*விடைமறையா
வடிவாண்முனையசையாவிசைவாநசாரிகள்பயிலா
விடிவாய்முதிலதிராவெதிரெதீர்சிநினரிப்பால்.

(௧௭)

தோலாதடலொடுசீறின துரகத்தொடுதூக
மேலாளொடுமேலாள்வரிவீல்லாளொடுவீல்லா
ளொழுடியரசோடாசிரதத்தாடனரிதக்
காலாளொடுகாலாண்மதகரிமா*வீரபுகரிமா.

(௧௮)

நீடுங்கடகரியின் கரநிரையற்றனந்தியா
யோடுங்குருதியின் வரனைகனைவேடினவொருசார்
கோடுஞ்சிலையம்பிறற் றலையரியுண்டனகுறைநின்
ருடுந்தொறுமுடனுவவலனைக்குலமெருசார்.

(௧௯)

கோல்கொண்டவைசிலைகொண்டவைவாள் கொண்டவைகூர்வாய்
லேல்கொண்டவையவைதம்முடன்விழுதைக்குலமொருசார்
கால்கொண்டுகுசெந்நீர்விரிகளமேககனமதா
மால்கொண்டகரிக் கோடிளமதியாவனவொருசார்.

(௨௦)

முந்நீர் தருபவளங்கொடுமுன்னஞ்சமைவனபோற்
செந்நீரினமிதந்தோடுவதேராமிகளொருபா
னன்னீர்மழைபொழிசெம்புனன திவாய்வருநுரைபோ
லந்நீரிடைபுகுமுனைகளிலையவ்வனவொருசார்.

(௨௧)

வையாரயில்கணைதோமர்மவார்கப்பணமுதலாங்
கையாபுதமுழுஞ் துளைவழிசெம்புனல்கால
மெய்யாயிரவிதமாய்விழுவெம்போரிடையிருபுத்
தையாயிரமுடிமன்னவரகல்வானமடைந்தார்.

(௨௨)

இவ்வாறுமுனைந்தாருயிரிருசேனையுமடிய
மைவா னுலகிடமற்றது வயவீரர்நெருக்கா
லவ்வானவர் தமதாலயம்வலம்வந்தவருக்கன்
செவ்வா னுறுகுடபல்லவரையீடமென்றதுசேர்ந்தான்.

(௨௩)

எப்போதுமரும்போரினிவிதயங்கனிகூர்வார்
கைப்போதுறுபடைசெம்புனல்வழியேபுயிர்காய்வா
ரொப்போதுதலரியாரிருதிமன்னருமொருவா
வப்போதனிகத்தோடுமகன்பாசறைபுக்கார்.

(௨௪)

இரவென்றிருள்கெழுநஞ்சினிளந்திங்களையிற்றோ
ரரவுண்டதுதான் மீளவுயிழந்தென்னவருக்க
னூரவுங்குடதிசைநீனிவவுததிக்குளொளித்தோன்
விரவுங்குணதிசைவேலையின்மிசைவந்துகிளர்ந்தான்.

(௨௫)

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௮௯௦.

ஆறாம்போர்ச்சருக்கம்.

கோயிலாளுடையபைங்கொண்டலார்கண்டுயில்
பாயலாய்வாழநீபாக்கியஞ்செய்ததென்
றியலாதுவமைவேறில்லெனத்தீயநின்
வாயெலாநஞ்சகூல்வாளெயிற்றுரகமே.

(௨௬)

பயிலும்வெம்பாசறைப்பாண்டவரைவருந்
துயிலுணர்ந்தணிபசுந்துளபமாலடிபணிந்
தயிலுநஞ்சனையபோடுகனங்குறுகினார்
சயிலவெங்கடகரித்தானையுந்தாமுமே.

(உ)

பகுத்தபல்லணிகளின்பான்மையக்குரோணியாய்
மிசுத்தவெஞ்சேனையாம்பவள்ளநீர்வேலையைத்
தொகுத்துவண்டிமிர்தொடைத்துருபதன்றிருமகன்
வகுத்தனன்புறமிடாமகாமாவியுகமே.

(கூ)

போகமுந்தருமேயானமெய்ப்புனிதனு
நாகவெங்கொடியுடைநாயகக்குரிசிலும்
வேகவெம்படையுடைவேந்தருஞ்சேனையு
மாகவங்குறுகினாராவம்பெருகவே.

(ச)

பொருஞ்சமங்கருதியான்புரவிதேர்போதகந்
தெரிந்துகொண்மயிருதிசையிலுஞ்செல்லவே
பெருஞ்சனந்தன்னையப்பிடைவிடுமன்
கரிஞ்சமென்றுள்ளபோர்வியுகமுங்கட்டினான்.

(நூ)

இந்திரன்முதலியவிமையவர்தங்களா
லந்தாமிடனறவரவுரைந்தலமா
வந்துவந்திருபெரும்படைஞருமாறுபட்
புந்தினார்முந்தினாரொட்டினார்முட்டினார்.

(சூ)

பரவிநால்விதவயப்படைஞருஞ்சூழ்வா
ளிரவிநான்வெம்பகையிருளினுக்கென்றுதன்
புரவிநான்மறையெனப்பூண்டதேர்நூண்டினான்
விரவினான்விமன்மேல்விற்கையாசிரியனே.

(எ)

சிலைவாம்*பெறுதிறற்றேசிகன்சிறவு
நீலைபெறும்புகழினுனெஞ்சினஞ்சலிசெயா
மலையிலும்பெரியதேர்வலவனும்புரவியுந்
தலையுடம்படிசாந்தனுவனோத்துதையினான்.

(அ)

சூழிவெங்கசாதனாகதநிருபரை
வீழுவெங்கணைகளான்மெய்துறாத்தளவிலே
தாமரின்நிலனெழிற்சலவியன்றன்னொடே
தோழவின்மார்செய்கென்றொருநதிசைத்தோன்றினான்.

(ஊ)

வல்லைவெஞ்சமர்செயவல்லைநீவருகென
விலையுந்துணிசெய்துவெல்லவந்தவணையுந்
தொல்லைவெங்கரியெனத்தேரொடுந்தோண்மடுத்
தெல்லையம்புவிடின்மேலெற்றினான்விமனே.

(க)

* பெறுதலிறற்றேசிகன் என்றும் பாடம்.

சல்லியன் மன்பெருஞ்சலிவுகண்டங்கையி
னெல்லியங்கனியினிநேரலாருயிரெனப்
பல்லியங்களுமெழப்பாந்தளம்பொற்கொடி
யல்லியந்தெரியலானங்குவந்தனுசினான்.

(௧௧)

வெம்புயலீ மன்மேல்வில்வனைத்தாயிர
மம்புகண்மாரிபோலார்த்தெழவிசினார்
தும்பையந்தார்முடிச்சூழ்படைமன்னருந்
தபுபியர்யாவருமாமனுந்தானுமே.

(௧௨)

தோன்றரித்தவசனுஞ்சோகமில்பாகனார்
வான்மடந்தேரோடும்வருகெனச்சென்றெதி
ருன்றினான்மைந்தருமினாருருமுயிரையே
போன்றமைத்துன்னருமவாணிநுபரும்புடைவர.

(௧௩)

நின்றிருசேனையுநேர்படவேலினும்
வன்றிறல்வில்லினும்வாளினும்மலைவறக்
குன்றநேர்தோளினிருவருங்கொக்கரித்
தோன்றினர்வில்வனைத்தொருவருக்கொருவரே.

(௧௪)

அவனுமம்பிவனுத்தழகுறவெழுதினா
னீவனுமம்பவன்மணித்தோளின்மேலெழுதினான்
புவனமெங்கனுமிகப்பொறியெழப்போர்செய்தார்
பவனனுங்கனலிபுநிகரெனும்பரிசினார்.

(௧௫)

வரத்தின்முன்பெறுகதைவன்மையும்வின்மையுஞ்
சிரத்தினின்றெண்ணவொர்பேர்பெறுஞ்சேவகன்
சரத்தினுங்கடுகுதேர்ச்சர்ப்பகேதனையன்
முரத்தின்வெங்கணைகள்பட்டுருவவில்லுதையினான்.

(௧௬)

தான்விடுங்கணைகளிற்றம்பியர்தம்மையுந்
தேன்விடுந்தெரியலானொதுபுண்செய்துபின்
னூன்விடும்படிதுளைத்துருவுபல்பகழியால்
வான்விடும்பேரையும்வானிலுய்த்தன்னரோ.

(௧௭)

வாவருஞ்கவனமாக்கடுகுதேர்வலவார்போ
யேவருஞ்சிலைகள்மேயிருபுவலவிமைபோ
யாவரும்பண்டுதாநிடுபுறமிட்டனர்
தேவருங்கண்ணிவந்தவர்மழைநீந்தினார்.

(௧௮)

வேறு.

ஏயவரிசிலைவீமனெடுபொருபோரினெனைவரும்வெந்திட
மேயவழியிலையாயபதிதருவீர்பலரும்விகன்னனு
மாயமுதீர்சினமுளவிரைவுடன்மீளவரவயிமன்னுவுந்
னூயவரிசிலைவாரிகொடுதனதேர்கொடவரேதீர்நுன்னினான்.

(௧௯)

மானவபிமனுஞ்ஞானவிகனைவாளிபலபலவேவமே
லானவிரதமுமாவும்வலவனுமாழிகளுமுடனற்றயின்
முனவிரதமுமால்விசையொடுதத்தியநகுறுசித்திர
சேனனெனுமினையோனதணிபெறுதேநீன்மிசைகடிதேறினன்.

(௨௦)

மற்றையினொருமைத் துனனுமதமத்தகயபகத்ததுஞ்
செற்றவிகனனுமுற்றுமிவனெடுசெற்றியம்பொருகின்றினர்
வெற்றியபிமனுமவிற்கையுடனவாவிட்டகணைகள்விலக்கிமார்
பெற்றுக்கணையினவர்க்குமவரவரெய்த்துவிழவிழமொத்தினன்.

(௨௧)

நெடியவரிசிலேநிமிரமுறைமுறைநெடியவிசையுடன்விசினு
னிடியுமுகிலெனவகிலவெளிமுகடியிவதிப்பெருநகையுடன்
கொடியசிகனைமடியவவனுடல்கொடியகுடருகுருதிநீர்
வடியவருபுயமொடியவுதைபின்னவடியகணையொருநொடியிலே.

(௨௨)

மன்னர்மணிமுடிமன்னுகண்கமன்மன்னனிளவல்கண்கனை
முன்னருதுகண்பினைர்விழங்குமுன்னரம்பொருமுன்னினுன்
பொன்னசல்கிரன்னபுயவபிமன்னுவொருவனுயின்அநா
மென்னவம்பொரவினனரணுகுவதென்னவெருவினர்துன்னலர்

(௨௩)

அன்றையமரினிலொன்றுபடவவாங்கமயர்வுறுபங்கமே
தென்றுமொழிவதுதந்தமனையுறவெந்தநிருபருமுந்தினர்
வென்றுமொருமுனைநின்றவபிமனைவீஞ்சுழுவகைகொணஞ்சுடன்
சென்றுதழுவினரிந்துவாவெழுசிந்துவெனமகிழ்தந்தமார்.

(௨௪)

கோடுமுதலொடுவாளிகணினிறவீழ்வபலகடஞ்சொங்க
காடுபடுதுளவோன்முன்வாங்கிஞ்சுன்மழுகளிரெக்குமா
லோடுகுருதியினுடுவடிவொருபாதிபுதைதருமோடைமா
நீடுமுதலையின்வாயின்வலிபடுநீலையையிசர்க்குமால்.

(௨௫)

மாணுமதகடசாஹுததலுமருப்புமொருகையும்தனமுந்
தேனுமொழியவுளானதசைபலபேயகணுகுநுநுமிபிமா
நாஹுமறைகளுமோலமெனவகல்வானமெனமுழுஞ்ஞானமே
போஹுமெனவொளிர்மேனியுடையவர்போர்வைபுரியதன்போஹுமே.

(௨௬)

சேனையிபமுகமம்றுவிழுவவசென்றுதசைவழிகவ்வின்
போனவயவர்க்குப்படைகொடுத்திரிபூசலபுரியிருபுதமுன்
சோனைமழைமுகில்வாகன்முதலசரேசர்தொழுதுதுதிக்கவே
யானைமுகவசரேசனுடனமராடுமுதல்வனொபாக்குமே.

(௨௭)

இமைபமணுகினன்னிசயன்மதலைபயின்றையமரினியுங்கஞ்சு
கம்புமெனமுதலனிகமடையவுமணியுமவனிபர்நால்வருந்
தமைபனெடுதமபதியினணுகினர்தங்கவிரைவெடுகங்குல்போய்ச்
சிமைபமணுகினன்மீளநனியிருள்கிதையவுதயதிவாகன்.

(௨௮)

ஆறும்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௧௧௮.

ஏழாம்போர்ச்சருக்கம்.

உரலும்வேதமுந்தோடாந்தகோனுடனசோதைகண்டுருகவாழ்வுகூர்
தரணிமீதுசெங்கையுமாமுழந்தாளுந்மைத்துவைத்தாடுமாயனார்
விபுலிந்நமாமருதினாடுதாமெத்தெனத்தவழந்தருளிமீளவும்
புரியுநீள்கடைக்கண்னும்வண்ணமும்போற்றுவார்க்கைமெப்புகமேறுமே.

(க)

இருவர்சேனையுஞ்சேனைமன்னருமிகலியேபலதிசைகளைக்கண்ணு
முரசமாதிவெம்பனைமுழங்கவேமுன்னைவெங்கனம்பின்னுமெய்தினார்
மாததாசலம்போலுமேனிமாமாயனச்சுமாசனைவியுதமுந்
தரணிகாவலன்நனிபிதாமகன்சகடவியுதமுந்தானவகுக்கவே.

(உ)

மன்றனிம்பநாண்மாலேமௌலியான்மாதன்மீனவன்வழுதிபஞ்சவ
னன்றுபஞ்சவர்க்காகவேபுடன்றந்தனாற்குடைந்தஞ்சியோடினான்
துன்றுமாயமால்பாணைகொண்டுபோர்யானைமன்னரைத்தொல்லமாக்கணை
வென்றுகண்டவர்முதமவர்க்கிடான்மீளவந்தனன்வீமன்மைந்தனே.

(ங)

முகினிறங்கொண்மாமேனிமாயனார்முன்பிறக்கவேபின்பிறந்தவன்
புகுநிலந்தனிற்சற்றுநின்றிலன்பொருசதாயுதன்போர்பொறுமையிற்
சகுனியும்பெருஞ்சேனைமுன்வர்த்தக்கசல்லியனாறுமோடவே
மிகுநிறங்கொளபைந்தாமவாகைபோர்வென்றுகுடினான்வீமசேனனே.

(ச)

உயர்ந்தமேருவோடொத்திலங்குதேருலகளர்த்தாள்வல்லனாராவே
செயந்தன்மாபெருந்துணைவன்வன்பெருஞ்சேனைதன்னொடுஞ்சென்றுபற்றினான்
வியந்ததோன்மேன்முப்புரங்களும்வென்றமீளியோனினறவிடும
னியைந்துபோரினுக்கெதிரவிலவலோரிருவாங்களும்திரவனோந்தவே.

(ரு)

ஒருவரெய்தவம்பொருவர்தமேலுறாதோரொம்பினுக்கோரொம்புதொட
டிருவரும்புகுந்தெய்தவல்லபமின்னதாகுமென்னன்னலாகுமோ
வரிவிலவெங்கடகரியின்வந்ததாருகனுமாமியிருகனுமன்றியே
மருவுவெங்குறக்கொண்டல்வாகனும்வலனுமராமாவனருமென்னவே.

(க்)

கரியணிக் குளக்கரிகன்புண்படாகடவுதேரிலெத்தேர்கலக்குற
பாரிகரைக்குளப்பரிதுணிப்புறபாகர்தம்மிலெப்பாகர்விழகலார்
நரனும்வெற்றிகூர்வசமுறப்போர்வலுந்கினுநாடுங்குமார
லிருதளத்தினுமிருவாம்பினுமேலுணுதபேரெந்தமன்னரை.

(எ)

வேறுபோரினிப்பொருதல்வேண்டுமோவிசயன்விடுமென்னனும்வீர்தஞ்
சேறுபோரிடைத்திசையடங்கலுஞ்சிவந்தகோலமெய்க்கவந்தமாடுமாற்
கூறுபோர்பொருதலெவங்களைக்கொண்டுதங்குநிற்கொல்லுந்நரா
ளாறுபோரினுமப்பட்டபேரினுமறுமடங்குபோன்றுபட்டதே.

(அ)

பரவாவினுங்கூவேலினும்பகழிவாயினும்பட்டபட்டபோர்
வீரவாணின்மேல்வழிநடத்தலான்மெய்தளர்த்துவேதனைமிகுத்தபின்
சோநீருதும்பாடியெய்துவீர்செருவினெந்ததிச்சேனையென்றுபோ
யாவாரீடாழியெய்தினுழியொன்றுடைத்தேருக்கணே.

(ஈ)

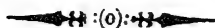
வெங்களந்தனிற் பகன் மலைந்தபோர்மெய்விடாய்க் கைவிடா துபோய்த்
திங்களின் குலத்திருவர் தம்பெருஞ்சேனைமன்னநம்பாடிபயத்தினு
ரீங்களந்தவாற்ப்புறத்துவானெல்லேதானவந்திந்தமன்னவர்
தங்கள் வெஞ்சமங்காணாமாணிச்சபிலமெய்தினுன்றபனன் மீளவே.

(௧௦)

ஐழாம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௨௬௨௮.

எட்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

பூத்தநாபியந்தாமரைப் பூவில்வந்து பல்பூதமுஞ்
சேர்த்தநான் முகப்புனிதனுமுனிவரயாவருந்தேவரு
மேத்தநாலுவேதங்களுந்தேடநின்றதாளெம்பிரான்
பார்த்தன்மாமணித்தேர்விடம்பாகளுனதெப்பான்மையே.

(௧)

நெருநலிப்பெருஞ்சேனையோநிலைதளர்ந்ததச்சேனையைப்
பொருசிலத்தினிற்புறமிடப்பொருதுமென்றுறக்கருதியே
வருநிலத்தெழுந்தாளியால்வானயாழூர்வற்றவுந்
தருநிலத்துளோர்காணவுந்தருமன்வந்தனன்சமரிலே.

(௨)

வென்றுபோனபோர்மேன்மையல்லவிலோதனப்பணிக்காவல
னின்மும்வேறுமென்றக்களத்தெண்ணிச்சேனையோடெய்தினான்
முன்றுகங்கையின்நிர்முகன்சூசியுகமுந்துளபமால்
வென்றிகூப்பெருஞ்சகடமாம்வெய்யபூகமுஞ்செய்யவே.

(௩)

தொலைவிலங்கழற்றுணைவரோதுணைவராகவெஞ்சூறுபோற்
கொலைவிலங்கையன்பிறைமுகக்கூவாளியன்றேசினன்
மலைவிலங்குதோள்வீழ்ணைவரைத்துவந்தெதிர்நினைத்தனன்
றலைவிலங்குலக்கரசெனத்தகும்வலம்புரித்தாரினான்.

(௪)

தும்பிமேன்மத்ததிடைவிழுந்தும்பிபோல்வற்றறேன்றலுந்
தம்பிமாருமுற்றெய்தவெஞ்சாயகங்கண்மெய்தைக்கவே
வெம்பிவீழ்மஹந்தன்சாம்பிண்டலத்திலேவலேந்தனுக்
கெம்பிமாரிலின்றெண்மார்போயிடம்பிடிக்கவென்றேறினான்.

(௫)

முந்தவன்றுசென்றசுகன்மைந்தனசுகமுழக்கவே
சந்தரன்விசாலக்கணன்வீரவாசிபெளதுண்டனு
மந்தமாமகோதரனுடன்மாவிற்துவம்பயனுஞ்
சுந்தினார்களந்தன்னிலாதித்தகேதுவுஞ்சேரவே.

(௬)

அற்றகந்தாமுயிரிடைந்தாம்புகத்தள்ளவ
மிற்றபெருடம்பவணிமேலெடுத்தவில்லுடன்வீழவு
முற்றதம்பியர்மாய்தல்கண்டிள்ளுடைந்துபோயுரனுடைக்
கொற்றவன்பெருங்குருகுலக்குரிசினின்முழிக்குறுகினான்.

(௭)

தன்பிதாமகன்செய்தாடனதுமௌலிமேல்வைத்துநின்
றுன்பிதாவிண்மேல்பிணைவலகமும்பியர்க்குதவ்வா
யென்பிதாவுரியாயுரியென்றிருந்தனனெம்பிமார்
முன்பிதாமருத்தென்னுமம்முதல்வனானமுடிவெய்தினார்.

(௮)

நீவினைத்தலைச்சேனையின்றிலவனாகிமுன்னிற்கவே
வீவெனக்குவேறில்லையென்றெண்ணினேனெனவேந்தர்வேந்
தோவியத்தின்மெய்யுணர்வழிந்துள்ளழிந்துகொண்டிரைசெய்தான்
வாவிதித்திலமென்னவேமலர்ந்தகண்கண்மல்கவே.

(௯)

வேறு.

இரங்கனிசிறிதுமையவெரிபடையெடுப்பதியாரு
முரங்கள்போயமரிற்சாகாதுயந்தனரோடவன்றே
சரங்களாலயிலர்வாளாற்றம்பகைசெகுத்துத்தாழுஞ்
சிரங்கள்வேறுடல்கள்வேறுக்கிடப்பதேசெல்வமம்மா.

(௧௦)

இருந்தனம்படைத்தமாக்கனின்பமுமறுனுமஞ்சார்
விருந்துதெதிர்சிறிதுமஞ்சார்மேம்படவாமுயில்லோர்
பொருந்தியவிற்ப்பையஞ்சார்போதமெய்யுணர்ந்தமார்த்
ரருந்தவமுனிவரஞ்சாரரருமட்போரஞ்சார்.

(௧௧)

இன்னமொன்றுரைப்பக்கேண்மோவிருசெவிக்கேறாதேனு
முன்னரசாண்டவேந்தர்முறைமையிற்றிதைத்தனனோ
மன்னவைதன்னினின்றமாசிலாவடமீன்போல்வா
டன்னிருகண்ணீரின்னமிவைகொலோதருவதம்மா.

(௧௨)

கால்வருகவனமான்டேர்க்கன்னனுக்கன்னபாக
மால்வருகனுழிவேகமாவலான்சஞ்சுந்தாணு
நூல்வருபழுதில்கேள்விதும்பியுரியுமிந்த
நால்வருங்குறித்தவெண்ணநாளையேதேரியுமையா.

(௧௩)

விதாநும்வெஞ்சொலாற்றான்வில்லினையொடித்துநின்ற
னதிதனுலன்றியங்கர்கோனமரில்வாரான்
முதிர்படைவிசயன்வீமன்முண்டமர்புரியுங்காலை
யெதிரினிநாநுரியுமல்லதிகில்க்குவேறார்.

(௧௪)

புரிந்தறம்வளர்க்குரீதிப்போய்யிலாமெய்யனங்கே
செருந்தவிழ்துளபமலைத்திருநெடுமாஹுமங்கே
யருந்திறலமரிற்பொன்றாதங்கிருந்தவரையிங்கு
மிருந்தவர்காண்பதல்லால்யார்கொலோவிறக்கலாதார்.

(௧௫)

விடுகரீகவலவேண்டாமேஹுனக்குறுதிகொன்னென்
முடுகவாளமரிற்சென்றுமுன்முனைந்தாரையின்றே
யடுகமற்றொன்றிலொன்றிலாங்கவர்த்தங்கன்கையாற்
படுகவாவென்றுதேர்மேற்சென்றனன்பரிதிபோல்வான்.

(௧௬)

காயிருங்களிற்றின்மேலான்கடோற்குச்சக்காரைதானே
ராயிரம்வடிவாய்முந்தியரசுப்பேரணியையெல்லாம்
தோயிருட்டிழம்போடுற்றசோனையம்புயலிற்றேன்றி
மாயிருவிசும்பிறாராகணமெனமாய்த்துவந்தான்.

(௧௭)

ஒருபுடையிவன்போர்செய்வொருபுடையுக்கன்னி
யருளுடைமைந்தனெண்ணிலாயமுருவமாகி
யிருபுடையினும்போர்வேந்தரெலிகன்போலேங்கியம்பாற்
பொருபுடையுருண்டுபோகப்பொருவிவ்வெம்பூசல்செய்தான்.

(௧௮)

இப்பகன்முடியுமுன்னேயாரையுமுடிப்பனென்னுப்
பைப்பகன்மகுடமைந்தன்பலபெருப்படையுமாகி
யப்பகலுபோர்செய்யவன் றமரழிந்துமாய்ந்த
மெய்ப்பகனிளவலந்தவிமனமேல்வெகுண்டுவிந்தான்.

(௧௯)

என்னுடன்பிறந்தோன் தன்னையுதிட்டிராணிளவல்கொன்றான்
தன் னுடல்பிளப்பேனென்றுதானே வல்லாக்கோடு
மன் னுடன்சொல்லி நிற்பானவந்தெதிராமலைந்தகாலே
மின் னுடைமுக்கல்போற்சென்றான் விமனுக்கிரையோன்மைந்தன்.

(௨௦)

வலம்புறித்தாமவேந்துக்காகவேமலைவான்வந்த
வலம்புத்தேனாடுஞ்சென்றோடங்கலுமரக்கர்மாய்க்
குலம்பழுத்தற்றமைந்தன்கொண்டபல்லுருவத்தோடும்
புலம்புறப்பொருதானந்தவாக்கனும்புறந்தந்தானே.

(௨௧)

அஞ்சினன்போனபின்னரவினையடர்க்குமாய
வெஞ்சினக்கலுழனாகியுருமெனமீளவந்தா
னஞ்சினையுமிழ்வெவவாய்நாகங்களினைத்துமொன்று
யெஞ்சினபோலநின்றானிருந்தருக்கிறுத்தெய்தான்.

(௨௨)

நின்றவன் தன்னையந்தரிருதனும்வடிவாரோசுக்கி
கொன்றனன்கொன்றானாகக்குருகுலத்தரசுச்சேனை
வென்றனனரக்கனென்றுவிரிகடல்போலவார்த்த
தன்றவனடர்த்தமாயமாகோலோவடர்க்கவல்லார்.

(௨௩)

வேறு.

பூஞ்சாயகன்கைப்பொருசரப்பொசுந்துகண்ணுற்
றஞ்சாறுபாயுஞ்செழுநீர்வயற்செந்நெல்லேவிப்
பாஞ்சாலநாடர்பலரும்படப்பணம்விட்டார்
தாஞ்சாபம்வாங்கிமறைமைந்தனுந்தந்ததானும்.

(௨௪)

பட்டான் றுணைவனைக்கேட்டுப்பரிவுபொங்க
விட்டான்மணித்தேர்வளைத்தான் தனிவெய்யசரபற்
தொட்டான் பகழியபிமன் னுத்தொடுத்தலோடுங்
கெட்டாரரசுப்பெருஞ்சேனையிற்கேடிலவேந்தர்.

(௨௫)

மைந்தன்களத்தின்மடிந்தானெனவாயுமைந்தன்
றந்தம்பரியுண்டெதிர்சிறியதந்தியென்ன
வெந்தங்கமுற்றமுனந்தியெழுமேனடந்தான்
சுந்தந்திகழவெழுதுந்திறந்திங்கமன்னான். (௨௬)

சினத்தோடுநம்மேல்வருகின்றனன்செம்மலென்ன
வினத்தோடுசெல்லுப்பிறைவாளையிற்றேனமென்ன
மனத்தோடியைந்ததிருத்தம்பியரோடுமன்னர்
சனத்தோடுமவந்தானெதிர்சிறித்தரணிவேந்தன். (௨௭)

தினத்தாரரசுந்திகரிக்கிரிபென்னவோடி-
வனத்தாரங்கனகவரைபோல்வருமன்னன்றனனை
யுனத்தாரனைவோர்களுமோரொருபாணமேவித்
துனத்தார்குனத்தார்வினத்தாரமர்னாண்டுதோர். (௨௮)

எடுத்தானொருதன்சிலைவிமனுமெண்ணில்பாணந்
தோடுத்தானவர்மேலிமைப்போதையிற்றூழ்ந்துளாரைக்
கெடுத்தானரசற்குளையோரெதிர்கிட்டிமீண்டும்
படுத்தானெழுவரிவன்வாளியிற்பட்டுழந்தார். (௨௯)

அறமிக்கசொற்குண்டலபோசனனாதுயக்கன்
றிறமிக்கதீர்க்கநயன்னசிலைத்திம்மவாகு
மறமிக்கவேற்குண்டலன்குண்டலதாரன்மன் னூற்
றுறைமிக்ககௌவிக்கருடத்துசனனதோன்றல். (௩௦)

இப்பேரெழுவர்கிரமேழுமெழுந்துதுள்ளி
மைப்பேரெழுவியகல்வானிடைவந்தவெல்லை
யொப்பேரெனவாசவன்கேட்டனுமோங்கல்விந்தை
கைப்பேரெழிற்பைங்கழங்கென்றனர்கண்டவானோர். (௩௧)

அறந்தந்தவாழ்க்கைமுடிக்கின்றனையாகிரியு
மிறந்தந்தரத்திலினியேகுவென்றுசிறி
மறந்தந்தசியக்கொடியோன்கொடியமாசனத்தோன்
புறந்தந்தபோரிற்புறந்தந்தனன்போகலுற்றான். (௩௨)

கந்தேதயனையபுயவிமன்கணைகள்பட்டுத்
தந்தேதாழிந்துபடுமன்னவர் தானையென்ன
மந்தேகரெல்லாமலைவுற்றமுடிந்துவிழ்ச்
செந்தேராருக்கன்குடபாற்றிசைசென்றசேர்ந்தான். (௩௩)

தளவொத்தமுற்றலமாணத்தருமன்மைந்தன்
வளமிக்கவெம்போர்க்களம்வென்றுவதுவைசெய்வா
னுளமுற்றனித்தகலன்போலுழுகுசலன்கள்
பிளவுற்றவெழுதுதனித்திலப்பெட்டிபோலும். (௩௪)

பூட்டற்றவில்லின்மிசைசோரிப்புனவின்வீரர்
வாட்டற்றவீரல்பலசுற்றிவயங்குதோற்றம்
வேட்டற்றபொருட்டாற்புனிமாணக்குவேந்துசூட்டுஞ்
சூட்டற்றமுற்றுகுடர்வாசத்தோடையலற்றே.

(௩௫)

குலமாநிந்பருடல்சோநுங்குருகுவெள்ளப்
பலமாநதிபோய்த்சுரைவேலையிற்பாய்ந்ததோற்ற
நிலமான்விளிம்புசிவப்பேறியநீலவாடை
நலமாகமன்றற்குடித்தென்னநவிலலாமே.

(௩௬)

தன்பாடிபுக்கான்புறந்தந்தரணிவேந்தன்
மின்பாடிவங்குங்குணவெஞ்சிலவிமனோடு
மன்பாடிபுக்கான்பெரும்போரிடைமாய்ந்தமன்னர்
தென்பாடிபுக்கார்குடிபுக்கதுசேர்ந்தகங்குல்.

(௩௭)

அன்றேகளத்திற்பலியூட்டியவாண்மைவீர
வின்னேயிறந்தானிதற்குன்னியிரங்கலீரென்
றொன்றேமொழியுமுரவோன்முதலைவருக்குங்
குன்றேகவித்தகுடைக்கோவலன்சூற்றினோ.

(௩௮)

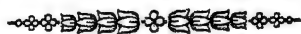
உன்னிக்களத்திலுயிர்வீடுமுரகமைந்தன்
சென்னிக்கதிர்மாமணிசந்தியசோதியெல்லார்
தன்னிற்கவார்தானென்புண்டையிற்புமமேனி
மின்னிப்பரிதிசூனபாற்றிசைமேவினோ.

(௩௯)

எட்டாம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உகுகள்.

ஒன்பதாம்போர்ச்சருக்கம்.

போறுமுழங்கிமறைநூல்பிதற்றிபிடறும்பினந்துபிறவித்
தூராறுமாறுநினைபாமலுங்கடொழிலேபுரிந்தசுமட
ரோராறுபேதசமயங்களுக்குமுருவாகிநின்றவொருவ
னீராறுநாமமுரைசெய்துமண்கொடிவார்க்காணுமிமையோர்.

(௪)

முன்போருடைந்துதனதில்லடைந்தமுடிமன்னன்முன்னேயோவிற
றன்போலுமாமனவனோடுகேடுதருத்தம்பியோடுகருதிப்
பின்போதில்வண்மையொழிவானையோடியபழையன்றுபேசவவனு
மின்போலிறந்தவினையோர்கன்பாடுவினவாவிருந்தபொழுதே.

(௫)

மாவில்லெடுத்தென்னினைபோர்க்கந்தவகன்மைந்தன்முன்புசிவன்முன்
பூவில்லெடுத்தமதுனவாறுபுகல்கிற்புதல்லவனிகக்
கோவில்லெடுத்தென்மறைநாலும்வல்லகுருவில்லெடுத்தெனினிமே
னீவில்லெடுக்கலினைவேமுமுய்துநினைபாரும்வாளைபுனைபார்.

என் னுஞ்சொலண்ணல்*செவியேறநெஞ்சமெரியேறவெய்தின்மொழிவான்
முன் னுந்தைதந்தையுரைசெய்தமேன்மையறியாய்கொலம்பொன்முடியாய்
தன் னுந்துதேரும்வரிவில்லுமுண்டுசொமுண்டுநாளையவனே
யுன் னுங்கள் திலவ்வானமாளவுலகாளுவிப்பனுனையே.

(ச)

விற்கவ்வுவாளியடலைவர்மீது விடவஞ்சுவீரரெதிரே
புற்கவ்வுமாகில்வினாவோடுகங்குல்புலராமுன்வந்து பொருவேன்
சொற்கவ்வையாகநினையற்ககொன் றுசுரர்நாடளிப்பனிநியுன்
சிற்கவ்வைதீரவவருக்குநின்றதிருமாலினுக்குமெனவே.

(ரு)

துச்சாதனவிம்மொழிசென்றுசங்கைகதனுக்குரைக்கவெனவே
நச்சாடராவையனையா னுமங்கொர்நொடியுற்றபோழ்தினடவா
வெச்சாபமன் னுமணியூகமானவிரதந்தனக்குநடுவோ
ரச்சாணியானவனுக்கிவன்சொலடைவேபுகன் றனனரோ.

(ஈ)

போர்புகன்றமொழிகேள்விசெய்துபெரியோன்முகிழ்த்து நகையா
வீரம்புகன்றெனினிநா னுமக்குவியற்றசெறுத்தன் முடியா
தீரந்து றந்தவொருதுறுபேரைமகுடந்து ணிப்பலெனவே
நேரன் றவைக்கனுரைசெய்தவாய்மைநிறைவேறுநாளையுடனே.

(எ)

ஒருநாளுநீவிர் பொறுமின்களுந்மையுலகா ளுவிக்கவருவோர்
வருநாடொடங்கியமர்செய்து தெவ்வைமடிவிப்பர்சொன்னவகையே
குருநாமேற்றைவளநாடுமெய்திதுமரோடியைத்து குழிப்பி
பெருநாளிருந்து நனிவாழ்திரென் றுவிடைநல்கவிட்டபிறகே.

(அ)

சண் ணுந்துயின் றதுயிலும்முணர்ந்து சிறுநகலையுள்ளகடனு
மெண் ணுங்கருத்தின்வழியேயியற்றியிகன்மன்னர்சூழுவரவே
மண் ணுங்குலுங்கவரையுங்குலுங்கவெழுதுளிமாதிரமுமால்
விண் ணும்புதைக்கவடலாகவத்தின்மிசைசென் றுபுக்குவிரகால்.

(ஆ)

நாகங்குறித்தகொடிமன்னர்மண்ணைநடுவேநிறுத்தியடைவே
பாகங்கடோறுமொருகோடிமன்னர்பகத்தனோடுநிறுவிப்
பூகம்பமாகவினமோடலம்புது னுமுன்புபோகவொருபோர்
பூகஞ்சருப்பதோபத்திரமாகவணிசெய்துமானவரவோன்.

(க0)

நின்றுளமர்க்கணவரங்குறிக்கவிவரிங்குருநென்னினிருதன்
கொன்றுனெனத்தன்மதலைக்கொரெண்மரெழுவோரைநீடுகொலைசெய்
தொன்றுகமன்னர்பலாவிக்கொண்டவுரவோ னுமுட்பர்பகைபோய்
வென்று னுமற்றையினையோருமொன்றின்விரகற்றகோவுமுதலோர்.

(கக,

மற்றுள்ளமன்னர்புடைபோதமுன்னர்மழைமேனியாயன்வரவே
யுற்றுள்ளவீரரோடுசேனைநாதனணிநிற்கவொண்கொயுனோ
முற்றுள்ளவெங்குமெழுபூழிதுள்ளமுரசுக்கடுள்ளமிகவுஞ்
செற்றுள்ளமேவுகன றுள்ளவந்து செருவெங்கள் தினிடையே.

(கஉ)

* செவியேறவெய்தினிடிபோலதிர்ந்துமொழிவான் என்றும் பாடம்.

செம்பற்பராகமுடிமாமதாணிசெந்தொங்கல்வாகுவலயம்
பைம்பற்பராகமலர்வல்லியோடுதிருமேனிசோதியில்வான்
வெம்பற்பராகவரைபூகமாகமுறைபாலணிந்துவெயில்கா
லம்பற்பராகபதியென்னநிற்கவமாடலுற்றபொழுதே.

(௧௩)

வேறு.

இந்திரனுமேனையிமையோர்களுநிங்க
வந்தாமுமெண்டிசையுநின்றதிரவதிரா
வெந்திரலலங்கல்புனைவிமனுடன்மலைவான்
வந்தன்னலம்புதன்வலம்புனைபுயத்தான்.

(௧௪)

செருவில்வருவாநிருதசேகரன்வயப்போர்
மருவுசடர்வாளினுடன்வந்தநிலைகாண
விரவ்வருதோனையதேநின்மிசையிழியா
வுருவுருமெனவினாவினோடிபெய்திரவந்தான்.

(௧௫)

யாளியொரிரண்டிகல்புரிந்ததெனவிகலா
மீளியெயிலுமவலியாலுபவிறன்மிக்கோன்
வாளின்மிசைவாளதனைவைத்தடலாக்கன்
றோளிலொருதோனிலினுறும்படிதுணித்தான்.

(௧௬)

அற்றதிரடோடுணியவச்சமறவேதின்
அற்றுழியும்வாளுகமென்னவானாகி
மற்றையொருதோனின்மிசைத்தடியினிமற்போர்
பற்றுக்கெனவிமனுடல்பற்றுப்புருந்தான்.

(௧௭)

குத்துவந்திரிப்பரிருகுன்றையதோள்கொண்
டொத்துவாய்ப்புலிகொன்னவுடனோடித்
தத்துவருத்தொடுமூழ்கமுதுதவர்போன்
மொத்துவாசினத்தொடெதிரமுட்டுவரசிரத்தால்.

(௧௮)

மல்வலியுழிந்துபிறைவாளெயிறாக்கன்
வில்வலியுழிந்திடுகமென்றுவெடுத்தான்
கல்வலியதோள்விடலைகன்றிவெடுத்தான்
றொல்வலியினோடுருவருங்கணைதொடுத்தார்.

(௧௯)

கணைகளவைப்பொன்றினுடனென்றதிகடித்தீப்
பிணைபடவிழுந்தசெயல்கண்டுநளிபேதுந்
றிணையிலதிவர்க்கினியிரண்டனிகனிக்கும்
புணையுமிவரென்றன்புரந்தரனோடிமையோர்.

(௨௦)

மலையினையும்வாசுகியையும்பொருவுநாணுந்
சிலையுமறமெலொருசெழுங்கணைதொடுத்தான்
றொலைவில்பகையானபகன்மார்புமிருதோளுந்
குலைகுலையுமாறுநனிகுத்தியுயிர்கொண்டான்.

(௨௧)

மந்தரமுமந்தர முமென்னவமர்மலைவா
னந்தரமிதல்லவெனவந்தர நெறிப்போய்க்
கந்தரநெடுங்கிரிகரத்தினிலெய்த்தச்
சந்தரன்வயங்குதிரடோடனிலெறிந்தான்.

(௨௨)

எறியுமளவிற்குரிசிலிளவறிருமைந்தன்
குறியினெடுவெஞ்சிலைகுனித்த நகுநின்றன்
பொறியிலவன்விசியபொருப்பொருவாகி
முறியும்வகைபல்கழி முகிலெனவித்தான்.

(௨௩)

வில்லபிமன்வெங்களைகள்விசையொடவனெறியும்
கல்லசலநீறுபிவித்ததிறல்கண்டே
கொல்லவினிவேண்டுமெனவெய்யதொருகூர்வேல்
வல்லடலரக்கனகன்மாற்பின்மிசைவிட்டான்.

(௨௪)

விட்டவடிவேலுருவவேலுருவுமுன்னே
பட்டவனுமவிழவிருபாலும்வருசேனை
முட்டவுபிவன்கணைமுனைக்கெதிரிலக்காய்க்
கொட்டனர்நிசாசரர்கள்கிரிகளெனவிழந்தார்.

(௨௫)

ஆறுபடிநூறுபடியாயிரமாக்கர்
மாறுபடுபாடைவடமன்னரொருகோடி
பூறுபடவெங்கைதகொடன்றவனுடைக்கச்
சேறுபடுமுனைகடெறித்தனசிரத்தால்.

(௨௬)

முற்பகலின்மைந்தனைமுருக்கியவரக்கன்
பிற்பகலில்விழவடிவேல்கொடுபிளந்தான்
சொற்பகலிலானிளவலென்றனர்அதித்தா
ரற்பகலிலாவுலகில்வாழ்மரரெல்லாம்.

(௨௭)

காசியர்கள்சேதியர்கண்மாளவர்கலிங்கர்
பூசலிடையேமுபதியிராவர்பொங்கிக்
கேசவனடாவுகிளந்தேர்கேழுசுவேத
வாசியுடையான்விசயன்வானியின்மடிந்தார்.

(௨௮)

வேறு.

தூரகத்தடந்தேர்த்தனஞ்சயன்கைவரிவெஞ்சரபஞ்சொரிகணையா
லூரகத்துவசன்பெருஞ்சேனையொருசாருடையவொருசாரிற்
சருகொத்தனிலுருமானைத்தண்டாலுடையக்கண்சிவந்து
கருகித்திருகிமேனடந்தான்கங்காரதியாடிருமைந்தன்.

(௨௯)

பட்டக்களிற்றுப்பாய்புவிப்பைம்பொற்றடந்தேர்ப்பாஞ்சாலர்
திட்டத்துய்மன்முதலானோசிகண்டியுடனெய்திர்தோன்ற
வட்டக்கலிகைவிழிமலுமனைந்திரோயகானையரு
மெட்டுத்தித்திற்காவலருமவரோடெய்தியிகல்செய்தார்.

(௩௦)

வரிவெஞ்சிலைக்கைக்கொளவர்க் குமுதலா முதல்வன்வடிக்கணைக
டெரியுங்கணத்திறற்றெரியாமற் றேருந்தா முஞ்சிலர்பட்டார்
கரியுந்தா முஞ்சிலர்பட்டார்கலிவாய்ம தூகைக்காலவேகப்
பரியுந்தா முஞ்சிலர்பட்டார்படா தாருண்டோபாஞ்சாலர்.

(௩௧)

நீயுங்கணங்குடியேறநின்பேருடலநீணிலத்திற
றேயும்படிநிற்பொரின்னே நென்றே சொல்லாயி ரஞ்சொல்லிச்
சேயுந்தனக்குதிகரில்லாச்சிகண்டுகடிகாற்சிலைவாங்கிக்
காயுங்கணைகட்கிலக்கா னுன்காமன்கணைக்குங்கலங்கா தான்.

(௩௨)

வில்லோன்சரங்கன்படநகைசெய்தவன்மேற்றன னுல்லவனையா த்
தொல்லோனின்றகிலைகண்டு துச்சாதனன்றன்குச்சரத்தாற்
பல்லோர்வியப்பத்தங்கன் குலப்பகைவன்சேர்புதியினவல்
செல்லோடணவுநெடுங்கொடியுந்தேருஞ்சிலையுஞ்சிதைவரித்தான்.

(௩௩)

இவனோவிலக்காமென்பகழிக்கென்பான்போலவெங்குலத்தி
லவனோசெங்கைச்சிலைவீழ்த்தானரசன்மம்பிக்கழிந்திவ னுந்
தவனோதயத்திலிருநொன்னச்சாயந்தானென் றுதனஞ்சாயன்றன்
பவனோதயத்தேந்நிசிட்டான் பணியார் தாமும்புறமிட்டார்.

(௩௪)

பார்த்தன்கணையாற்பட்டவரைப்பங்கேருகத்தோன்பலகோடி
நார்த்தந்திலனெயெண் னுதற் குநாமார்புகலத்தேமாலே
மாத்தந்திகளுமுடரவிகளுந் துணியத் துணியவழிசோரி
நீத்தந்தன்னுலவடவை முகநெருப்பொத்த துகார்கெடுவோலை.

(௩௫)

மன்னுஞ்சேனைபடக்கண்டவாட்சந்த னுவின் றிருமெந்தன்
பின் னுந்தன துசிலையேந்திப்பேணுரெவருமடின் காட்டக்
துன்னும்பகழிமழைபொழிந் து தூக்கும்பொழுது விராடபதி
யென்னுங்குரிசிறனக்கிளையோனிராமற்கிளையோனெனத் தக்கோன்.

(௩௬)

பண் னும்பரிமான்றேருடையான்படைத்தேர்மன்னர்பலர்குழ
வெண் னுஞ்சிலைக்கைச்சதானிகன்வந்தெதிநன் றுது னுமென் னாயினசுபு
மண் னுந்திகைக்கும்படிமலைந்தான்மன்பேருயிருக்காருயிருங்
கண் னும்போலவான்கருதலர்க்குக்கடுங்காலெழுப்புங்கனல்போலவான்.

(௩௭)

உற்றுச்சமரில்விலலெடுத்தவரவோன் றன்னையுடலோடு
மற்றுச்சென்னிவேறுகிவீழ்த்து ணித்தேயம்பொன்றாற்
செற்றுக்கங்கைமகனிற் பச்சேராரோடத்தேரோ னு
மிற்றுத்தெறித்தமகுடமெனவீழ்ந்தான்புணரிக்கிடையந்தோ.

(௩௮)

திலத்திற்சின்னம்படமுன்னஞ்சிவேதுணியர்கொண்டுல்கிதைத்தான்
றலத்திற்கனகமுடிசுந்தச்சரத்தாலழித்தான்சதானிகளை
வலத்திற்கிரிதனையுருட்டுமானேர்மச்சத்தவனியர்தங்
குலத்திற்கிவனேகூற்றென்றார்கூற்றுங்குலையுங்கொலைவேலார்.

(௩௯)

சேந்தநெடுங்கண்முரிபுருவத்திட்டத்துய்மன்சேனையொடுஞ்
சார்ந்தநிருபரைவரொடுந்தா னுந்தன்பாசறையடைந்தான்
பாந்தளையர்த்தவரசுடனும்பைம்பொற்கவரிமதிக்கவிகை
வேந்தருடனும்போய்ப்புகுந்தான் நன்பாசறையில்வீடுமனுங்.

(ச௦)

சென்றபரிதியாயிரம்பொற்சிகரப்பொருப்புக்கப்புறத்து
நின்றவிருளையிப்புறத்துநீங்காவண்ணங்குடியேற்றி
யொன்றவுலகமுற்றதுயிலுணர்த்துவானபோலுதயமெனுங்
குன்றமிசைநின்றனைவரையுங்கரத்தாலெழுப்பக்குணக்கெழுந்தான்.

(ச௧)

ஒன்பதாம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௦௦-அ

பத்தாம்போர்ச்சருக்கம்.

வலியிலன் றுதந்தைசெற்றமைந்தனுக்குவந்தபோர்
நலிவெலாமகற்றுநாமநாவிரண்டெழுத்துடன்
பொலியுநாமமறைகள்சொன்னபொருள் விளக்குநாமமுன்
கலியனெங்கண்மங்கையா திகண்டுகொண்டநாமமே.

(க)

தருமராசன்மதலைஞ்சசயனநின்றெழுந்தபின்
கருமமானகாலையிற்கடன்கழித்துநேமியம்
பெருமனோடுசென்றுதக்கபெற்றிபேசிவெற்றியிற்
பொருமகீபர்குழநின்றவினோளுரோடுபோதவே.

(உ)

நிரண்டில்லியங்கடேவார்செவிபுதைக்கவானிடைப்
புரண்டெழுந்ததுளிகண்புதைக்கமெய்ப்பதைக்கவே
முரண்டொடங்குசேனைவந்துமுன்னர்நாளையுமே
யாண்டொடங்குபூகமாகவாகவத்துளணியவே.

(ங)

வீடுமன்னெனுந்தடக்கைவீரமன்னும்வெஞ்சுடர்க்
காமென்னுபரிதியைக்காங்குவித்திருந்தபின்
ரோடுமன்னவலம்புரித்துலங்குதாமநிருபனு
நீடுமன்னர்பலரும்வாயிலிருபுறத்துநிற்கவே.

(ச)

வனைந்திலங்குமலுமுத்துவடமும்வாகுவலயமும்
புனைந்தசெம்பொன்மவுலியோடுபொற்பின்மீதுபொற்பெழ
முனைந்தடங்கவின் றுநாமுடித்துமவெய்யபோரொன
நினைந்துதன்பனைப்பதாக்கநீடுதேரிலேறினான்.

(ந)

சுற்றறதவில்லின்னெருடைமிடைந்ததுணியன்
கொற்றவாகைவாளின்ன்கூர்வீரவேலின்
மற்றுமாயுதங்களோடுமன்னரோடும்வார்முர
செற்றுமாவத்தினோடுமடுகொத்தினெய்தினான்.

(௬)

தானுமுன்னணிந்தவாறுதானையெய்துத்தியச்
சேனைமன்னன்வந்துநின்றநிலைமைகண்டுசெங்கண்மால்
வானினின் நிழிந்தகங்கைமைந்தனுக்குவானுலாம்
யானமின்றளித்தியென்றுவிசயனோடிசைக்கவே.

(௭)

போரினண்டர்பகையைமுன்புபொருதுவென்றவிண்மையான்
முரிவெங்கொடிக்குரங்குமுன்னடக்குமேன்மையான்
வாரிதங்கொண்மேனியான்வனம்புகுந்துவருதலான்
யாருமின்றிராமனென்னவிசயநின்றவிசயனே.

(௮)

சிலைபதாகையிவுளிதேர்செழுங்* கனலளித்தன
வலவனயாரொன்றிக்குறிப்பொடென்னையாவந்தரி
தலமகீபரல்லதேவர் தானவரெதிர்ப்பினுங்
கொலைபடாமலைவர்போவர்குன்றெடுத்தகோவலா.

(௯)

எந்தையாகதுணைவராகதனயராகவெந்தைதன்
ற்றந்தையாகநீயுரைக்கல்லயாரையுந்தறிப்பன்யான்
முந்தையாரணங்களுக்குமுடிவினின்றபொருளையென்
சிந்தையாரமுற்றுகித்துவினையுத்தசெம்மலே.

(௧௦)

என்றபோதுவந்துதேவவிரதனின்றவெல்லையிற்
குன்றமன்னதோர்கடாவியருகணந்தகொற்றவ
ரொன்றுபட்டசேனையோடியாவரும்முடன்றுபோய்
சின்றசேனைநிருபன்மேனினைத்துவாளிதாவவே.

(௧௧)

பலருமெய்தவாளிமெய்ப்படப்படப்பணித்துநாப்
புலரொந்துகங்கைமைந்தனிதயமுப்புழுங்கினுன்
மலருகின்றவார்பணிக்குடைந்துசாலமாழ்கிரீ
டலருமந்தரிமழிந்தவம்புசாதமென்னவே.

(௧௨)

துன்னிமித்தமும்பலதொடர்ந்துசெய்யவெய்யவா
மந்நிமித்தநன்னிமித்தமாகுமென்றகந்தெளிந்
துன்னிமித்திராக்ஞநாளுமுதவிசெய்யுமுறுநியோன்
வின்னிமித்தவாளியாலவ்வாளிகள்வினக்கினுன்.

(௧௩)

துருபதேயர்†மகதநாடர்வெங்குலிங்கர்சோனகர்
கருநதேசர்‡சிங்களர்கடாரபூபர்கொசலர்
தருமராசன்மதலைசேனைமுதுகிடச்சரங்கன்போ
யொருவர்போலவனைவரமேலுமுநவவெய்துறுக்கினுன்.

(௧௪)

* கனலளித்தனன் என்றும் பாடம்.

† மச்சநாடர் வெங்குலிங்கர் என்றும்,

‡ சிஞ்சியர் என்றும் பாடம்.

முடிதுணிந்து பின்புவிழுமுன்னடந்துத் துவா
ரடிதுணிந்து விழுவிருந்தலங்கல்லிவணக்குவார்
கொடிதுணிந்து விற்றுணிந்துகோடுகுத்தகையுடன்
ரொடிதுணிந்துசோரிவெள்ளத்தியினூடுசுழலுவார்.

(௧௫)

மருத்தெறிந்தபூழியென்னவந்தவாமடங்குவா
ருருத்தெறிந்தவுருமினெந்தவுரகமென்னவுட்குவா
ரொருத்தரோடவென்னிதென்றநேகராஞ்சியோடுவார்
விருத்தன்னவிலவளைத்தவாண்மைவியனுக்குமிசையுமோ.

(௧௬)

வேறு.

வெம்புயவிகாலவடமேருவொரிர்ண்டெயவீடுமனைநீடுமுனைவா
யம்புதமெழுந்துபொழிகின்றவழியோடிவருமனிவமெனவந்தனுசினார்
செம்பியனுமாகிருபனுஞ்செறிநூரோணனெடுசெயொடுசயத்திரதனுர்
தம்பியருமாமனுஞ்சயிந்தரொடுவெய்யபகத்தனெடுசல்லியனுமே.

(௧௭)

மனஞ்செய்வல்கூர்க்குதாரங்கம்பதாதுயிரத்ததுடன்வளைந்துபலருந்
தனஞ்சயமடங்கலெதிர்சாபழும்வளைத்தெதிர்சாங்களுமுனைத்தமர்செய்தார்
கனஞ்சலதிமொண்டுகொடெழுந்தனைவலன்னனெருகார்முதமவணக்கியொருநூ
றினஞ்சாமொரோர்தொடையிலேவியவரேவுசரம்பாவுமெதிரேவில்கினார்.

(௧௮)

தேருதயபானுவெனநின்றவிசயன்றனெதிர்ந்தெவ்வர்பனியென்னவகலத்
தாருதயமாதிருபர்வேலேசவறத்தனதுதணிதனிகொண்டிருதியா
வோருதவிபின்நிழுடியோடவாரசாங்களுமுடைந்துமுதுகிட்டுடையவே
மாருதசகாயனெனமாருதனைனக்கடவுண்மாருதசுதன்கடுகினார்.

(௧௯)

ஏறிவருதேருடனெடுத்தெறிதருஞ்சிலரைபிருபணைகள்பற்றியிருகச்
சீறிவரும்பாணியொடெடுத்தெறிதருஞ்சிலரையைந்துகதியுஞ்சிவணவே
மாறிவருவாசியொடெடுத்தெறிதருஞ்சிலரைவஞ்சினமும்வெஞ்சினமுடன்
கூறிவரும்வாளாசரேறியணிநின்றமரகதஞ்சாரதாங்கம்விழுவே.

(௨௦)

முந்துபடைவீரர்மிகநொந்துகதைவிமனெதிர்முதுகிடுதல்கண்டுமுனிபா
வைந்துறுமுநூறுபடியாயிரவர்வின்மையிலருச்சுனையோத்தவடலோ
ருந்தாரசுகேதனனுரைப்பமுக்கிலேழுமுடனுழியிறுதிப்பொழிவபோல்
வந்துவடிவாளிமழைசுந்தினர்பாக்கிரமவாசியிபமாவிரதரே.

(௨௧)

வெவ்வனமெரிக்கடவுளொண்டுவணக்குமொருவில்லியமவ்விலொடெதிர்போ
யவ்வவர்தொடுத்தவிடுமம்புகளெனைப்பலவுமவ்வவைதொடுத்தவிவிகக்
கைவரிலிலறறுநடுநாணிநிலறறுவளர்கைத்தலமுற்றறுவிழுவே
வைவரிவடிக்கணைகளைவின்மணித்திகிரிலவவன்யிடுதேநிலவருவோன்.

(௨௨)

தருமன்முதலைவரையும்வென்றிடுதுமென்றுதுச்சாதனனெடைவரிநீரோயார்
பொருமுனையின்வீடுமென்முனின்நவர்க்கால்லதுபுகன்றரபாலவரும்
பருமமதமாபுரவிதேர்கொடுபாந்தனர்படாதவர்கெடாதகதையுஞ்
செருமுனைசராசனமுமுடையவருவோருநரிசீறியமர்செய்தபொழுதே.

(௨௩)

விண்ணாவரி லுற்றெழுவர்கண்டுகளிகூர் விநல்லிமென்விருப்பினுடனே
கண்ணினெருப்பெழவுடன் நிநிநமக்குமிதுகாலமெனமலைபுனையும்
வண்ணாவரிவிற்றலைவணக்கிவிதமானபலவாளிகடெரிந்துநருமற்
கெண்ணுமீரத்தலைவரனைவரையும்விட்டிலனிமைப்பொழுதினெய்தனனரோ. (௨௪)

எத்தனைமுடித்தலைகளெத்தனையுக்கிரிகளெத்தனைகாக்கமலம்வே
றெத்தனையுடற்குமைகளெத்தனையுறுப்பினிணமெத்தனைகொடிக்குடர்களோ
டெத்தனைநிணத்தடிகளெத்தனைநரப்புவகையெத்தனையெஓப்புநிராமே
லெத்தனைமணித்தொடைகளெத்தனைமலர்க்கழல்களிற்றனகளத்தினிடையே. (௨௫)

விரிந்தனவரங்களும்கொண்டனமனங்களும்கிழந்தபசங்குருநிநீர்
நெரிந்தனவெலும்புகளழிந்தனகொழுந்தசைகிமிர்ந்தனநரம்பின்விசியுஞ்
சரிந்தனபெருங்குடர்துணிர்தனசிரங்கடைதவழிந்தனநெம்புருவமு
மெரிந்தனமுக்கங்குபிடிந்தனமனங்களுமிற்றந்தனர்க்கும்கண்ணிநையோர். (௨௬)

சோமகரினம்ச்சரிற்றென்னரிற்றுளுவரிற்றுருபதேயரில்வளவரிற்
றேமருவலங்கற்குவிங்கரிற்சோரரிற்*சிஞ்சியரில்வெஞ்சமர்விடா
மாமருடவர்த்தனரின்மண்டலிகரிப்பட்டவர்த்தனரின்மற்றிவ்வரவோ
னேமருகணைக்கிலக்காகாதமன்னவர்களெம்மன்னரைன்றுமொழிவாம். (௨௭)

வேறு.

மேலெழுந்துதம்படையநீடுகங்கைமந்தனடுமேன்மைகண்டிடிங்கிவெருளா
ஞாலமுண்டசெம்பவளவாய்மலர்ந்துகொண்டுவளைநாமுண்டொடங்கவிதுவே
காலமென்றுமன்றலக்கமழகார்முருந்தனவெம்புரங்கால்கொள்சந்தனங்கடவவே
கோலவெஞ்சரங்களைடைவேதெரிந்துகொண்டுசிலைகோலினன்றனஞ்சயனுமே. (௨௮)

ஓதம்வந்தெழுந்ததெனமேககின்றதிர்த்தெனவழியும்பெயர்ந்ததெனவே
மாதிரங்களுஞ்செவிடுபோயகண்டமுட்பொதுளிவாய்பிளந்ததண்டமுக்குஞ்
சீதான்செழுந்துளபமாதவன்றயங்கருணசீதபங்கயங்கொடிருவி
னாதனவெஞ்சமங்கருதியுதுகின்றசங்கின்முழுநாதம்வந்தெழுந்தபொழுதே. (௨௯)

தூரியங்கற்கங்கரபாலர்ச்சங்கினங்காணிதோறுநின்றின்றுமுமுறத்
தேர்களுந்நூங்கமொடுவேமுழங்கலந்துவருசேனைமண்டலங்களுடனே
போப்பெறுஞ்சிண்டிதலையாகமுன்புகொண்டிலெகுபேருமன்றுமின்றுகொலெனப்
போர்தொடங்கிலென்றிபுனைவிடுமன்றடங்கணைதிர்போயினன்றனஞ்சயனுமே. (௩௦)

சாதிவெங்கொடும்பகழிபேவுதின்கிணைத்தலைகாணலுங்குணிர்துநகையா
வாதிபம்பையின்றுபகைமீளவந்ததென்றுதனதாயுதந்துற்றதுவினாதோர்
மீதுகங்கைமந்தனொருநாள்வெறுங்கைகின்றளவின்மேனடந்துசென்றுபொருதுச்
சாதன்னசரங்கன்பலதூவினன்பரிந்தெதிரிசரபமுந்துணிர்துவிழவே. (௩௧)

சாகரின்நிலன்றுருபதேயனெஞ்சமின்றிவரிசாபயின்நிவன்கொடுகொடேர்
வாகமின்றிவந்தவழிமீளநின்றசந்தனுகுமாரனுஞ்சரங்கள்விடவே
யுகமுட்பிளந்துசுரரசன்மைத்தன்முந்திரதழுநுகின்றசெங்கணைமேசன்
மேகமுங்கருங்கடலுலீலமுங்கலந்தகிருமேனியுஞ்சிவந்ததநவே. (௩௨)

* சிங்களரில் ஏன்றும் பாடம்.

போன திண்சிகண்டி, தனைமீளவுங்கொணர்ந்து பலபூசலுங்கடந்திரதமே
நீநிலஞ்சனின்கணையுமேவுகென் றுவெஞ்சமரினோர்நடந்துசென் றுவிசயன்
கூனலங்கி தந்தகிலைகோலியம்பொடம்புபலகடநெஞ்சமுன் றுதையினான்
வேனிலம்புமுன்புதுதையாதிவங்குமம்பொன்வரைமேனியெங்க னுமப்புதையவே. (௩௩)

தோளுநெஞ்சமுஞ்சிரமுமார்பமுந்தொடங்கிநிலைதோ றுமவந்துவந்துருவவே
சாளரங்கொளங்கவழியோடுகின் றவந்து முகசாயகங்கைகொண்டுபிடியா
நாளாநிந்தெதிர்த் துபொருவோ னுமைந்தனன் றுமுதனாமுஞ்சிகண்டியிவனெய்
வாளியொன் றுமிங்கெமையுரு தனஞ்சயன் செய்பெருவாழ்விதென் றநிந்தமகிழா. (௩௪)

நாமவெங்கொடுங்கணையினுமுநொந்தனஞ்சமாநாளுமின் றுமுந்தவினிரீர்
போமடங்க னுந்தமையனீர்பதம்பொருந்தியு றுபோரறிந்து கொண்டுபொருவி
ராமதன் றியென்செயி னுமாவதொன் றுமின் றுதனியான்மைபொன் றலென் றருகுசேர்
கோமடங்கறம்பியர்களாகிநின் றமைந்தரோடுகி னினன்பனங்கொடியனே. (௩௫)

கோடுகொண்டசெம்பவளநாதம்வந்து வந்துசெவிக்கமுன்புநின் றநிலைவே
நாடிநெஞ்சுழிந் துதிருநாமமன்புடன் றனது நாகுமுன் றுகொண்டுநவிலா
வோடுகின் றவம்பொழியநீடுமப்படங்கமுனை யூரநின் றவம்பொரணையா
வீடுமன்கிடந்தகிடைதேவர்கண்வேந்தனர்கண்மேல்விழுந்ததம்பொன்மலரே. (௩௬)

போநிலெஞ்சின்குருகுலேசனென் றுகண்டபுருக தன்மைந்த னுமபுனை துழாய்
வீர னுந் துனைந்துவருதேரினின் றிழிந்திருகண்வீழும்பினின் முழுக்கிற்
சேரவந்திரண்டுவகையாக்கெவங்காங்கு றுஞ்சுணையுந்* திரண்டலறவே
யாருநெஞ்சுழிந்தனர்கன்யாருநொந் துரைந்தனர்கன்யாருநின் றிரங்கினர்ளே. (௩௭)

வேறு.

ஆகமெங்குந்தங்குமம்பினிணைமேல்வீழ்வான்
யோகங்கொண்டேயுயிரையோடாவண்ணநி றுவி
மாகஞ்சுமும்பரிதிவடபாலெய்து மளவு
நாகங்காணென்னொனத்தோடேவைக. (௩௮)

இங்குந்தருமன்முதலாவுள்ளமன்னரெவ ரு
மங்குந்து ரியோசனையாநியானவரசர்
† பொங்குங்கடலா லுலகம்பொன் றுமன் றுபோலே
சிங்கமன் னுன்பா தஞ்சென்னிறமேற்கொண்டழுதார். (௩௯)

மறமும்வாகுவலியும்வல்லின்முதலெப்படையின்
நிறமுந்தேசம்வாழ்வுஞ்சீருக்கேள்விச்செல்வ
நிறமுமுண்மையறிவுநெறியும்புகழுந்திகழ்பே
ரமும்தொன் றுநின்னோடையாவந்தோவந்தோ. (௪௦)

* திரண்வரவே என்றும்பாடம்.

† பொங்குங்களலால் என்றும்பாடம்.

தந்தையின்பமெய்தத்தவமேயின்பமாகச்
சிறைத்தெனியுஞ் சைச்செல்வாசெஞ்சேவகனே
முந்தைமரபுக்கெல்லாமுதல்வாளுலமுழுது
மெந்தையாளவைப்பாரினியார்கோவேயென்றார்.

(சக)

அழுதமைந்தர்தம்மையஞ்சலென்றென்றார்
யெழுதுதொல்லைவினையாரேவிலக்குகிற்பா
ருழுதுவாளியுருவவுங்கண்முன்னர்விழந்தென்
பழுதொன்றில்லையிதுவேபயனைப்பவத்தாலென்றான்.

(சஉ)

சரத்தின்சயனம்பஞ்சசயனங் களினுமினிதென்
சிரத்தினுழுவதீர்ப்பாய்திண்டோள்விசயாவென்ன
வரத்தின்பயனாலுயிரைநிறுத்துமன்னன்மகிழ
வரத்தினம்பான்முடிபையுயருமவண்ணமுயர்த்தான்.

(சங)

சொரியுங்கண்ணீர் துடைத்துத்தூரியோதனைநோக்கி
வரியுஞ்சாபக்கன்னன்மன்னர்க்குருமென்னான்
றெரியுங்காலத்தவனைச்சேனைத்தலைவனாக்கிப்
புரியும்போருநானைப்பிரிமினென்றுபுகன்றான்.

(சச)

கோயிறருமன்செய்யக்கூர்வெஞ்சாமேயணையா
நோயிலயர்வுமெய்யினுழையக்காலநோக்கி
வீயின்முத்தியில்லையென்னவிருந்தான்விருந்தாச்
சேயின்முனிவர்கேள்வித்தெள்ளாரமுததுசர்வான்.

(சடு)

இன்னுன்மைந்தன்பட்டானென்றுதந்தைக்கிசைப்பான்
சென்றுபரிதிமேலைத்திக்குன்னெல்லேசேர்ந்தா
ன்னெவ்வருநானன்பாலமுதசெந்நிராறுப்
மன்றவெங்கும்பாந்ததொக்குஞ்செக்கர்வாலம்.

(சசு)

பாண்டுமன்னன்புதல்வர்படையம்பாடிபுக்க
தாண்டுபாடிபுக்கதரவத்துவசன்படையு
மீண்டுமுதல்வன்பட்டதெந்தைக்குரைமினென்று
தாண்டுமானறோமைந்தன்சஞ்சபனைவிடுத்தான்.

(சசு)

முனியுநகரிற்சென்றுமுருரானனனுக்குரைப்பன்
கனியுமன்பின்வெள்ளங்கண்ணீராகிச்சொரிய
வினியென்மைந்தர்க்குறுதியில்லையென்றென்றேங்கிப்
பனிவெண்மதியங்கண்டபங்கயம்போலானான்.

(சசு)

மண்மேல்விழுந்தானெழுந்தான்மானம்போனதென்றான்
கண்மேலெற்றியின்றேகண்ணுமிழந்தென்றான்
விண்மேலுள்ளோர்செல்வம்விறுபெற்றதென்றான்
புண்மேலயினுற்றென்னப்புலந்தான்முதல்வன்புதல்வன்.

(சசு)

செங்கணரவக்கொடியோன்சேனாபதியாந்நானே
யிங்குமுனையினிற்பார்யாரென்றெண்ணுமெல்லை
யங்குர்பூபன்யானேயமரிற்றலைவனாகக்
கங்கைகைந்தன்சொன்னபரிசேகாப்பனென்றான்.

(௧௦)

தானாதிகனேநீவெஞ்சமரிற்சேனைத்தலைவ
னானுலரசாய்திற்பார்யாரென்றவனைவிளக்கி
மீனர்கொடியோன்றனைவென்றவேதக்கொடியோய்
சேனாபதியாகெனாந்நீவாயநாகக்கொடியோன்.

(௧௧)

சிலையாசிரியன்வேந்தர்வேந்தன்சேனைக்கெல்லார்
தலையாய்மன்னர்யாநுந்தன்னைவந்துசூழக்
கொலையார்பகழிவெள்ளமார்பந்தோறுங்கோத்துத்
தொலையாவெம்போர்தொலைக்கத்துணரிந்தானெவருந்துயின்றார்.

(௧௨)

வருணன்மைந்தன்பாடுவருணற்குறைத்துமீளத்
தருணமைந்தன்விசயஞ்சதமகத்தோன்கேட்ப
விருணிறைந்தகங்குலங்கிமுன்னேயோட
வருணன்பொற்றோடாண்டவருக்கன்குணபாலடைந்தான்.

(௧௩)

பத்தாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௩௦௯௧.

வீட்டுமபருவ முற்றுப்பெற்றது.

உ

ஏழாவது

துரோணபருவம்.

பதினொராம் போர்ச்சருக்கம்.

காயமும்புலனுமந்தக்காணமுமாகியெல்லாத்
தேயமும்பாந்துரின்றுமீள்வுஞ்சிதைத்துச்சுத்த
மாயமுமாகிநீங்கிவருபெருளுனானந்த
மாயவெம்பெருமானென்னையாண்டருளாழியானே.

(௧௪)

பகிரதிமைந்தன்சேனாபதியெனப்பத்துநாளு
மிகல்புரியியற்கையெல்லாமியம்பினமினிமேலந்தத்
துகளறுகேள்விவேள்வீத்துரோணவாசிரியன்செய்த
புகலருமைந்துநானைப்பூசலும்புகலலுற்றும்.

(௨)

சென்றனன்கங்கைமைந்தன்றினகரன்மைந்தன்செல்லா
னின்மனன்றுரோணன்மைந்தனீடமர்முனைந்துசெய்யான்
வென்றனமினிநாடென்றுமெய்முக்ல்வண்ணன்சொல்லக்
குன்றனகுலவுத்தோளார்வெங்களங்குறுகினாரே.

(௩)

மாதனத்தளாகையாளுமன்னெனவானிற்பாக
சாதனக்கடவுளென்னத்தகும்பெருந்தரணிவேந்தன்
சேதனப்படைஞரோடுஞ்சேனையின்காவலான
வேதநற்குருவினோடும்வெங்களம்வந்துசேர்ந்தான்.

(௪)

மதியிலாவிசும்புஞ்செவ்வீமணமிலாமலருந்தெண்ணீர்
நதியிலாநாடுந்தக்கநரம்பிலாநாதயாழு
நிதியிலாவாழ்வுமிக்கநிலைவிராடுஞ்சம்வேத
விதியிலாமகமும்போன்றவீடுமணிலாதசேனை.

(௫)

பகடுதேர்புரவிகாலாள்பலவகைப்பட்டசேனை
சகடமாவிபூகமாகவகுத்தன்னன்றுலுவல்லான்
றிகடரு*கவுஞ்சயூகமாகவேதிட்டத்துய்மன்
றுகடருசாதாரங்கம்பாவுவையுந்தொகுத்துறின்றான்.

(௬)

படையுடையிருவர்சேனாபதிகளும்பனிவெண்டிங்கட்
குடையுடைநிருபர்குழவநுதினிக் குழாங்கள்சூழ
நடையுடைத்தடந்தேருந்திராகரும்பனிக் கும்வண்ணன்
தொடையுடைவாளிமாரிசோனையம்புயலிற்பெய்தார்.

(௭)

மருத்துவர்மைந்தர்தம்மிலிளவலும்வலியுறுது
கருத்துடன்பொருதுவென்றமாமனுங்கலந்துதம்பி
லொருத்தரையொருத்தர்வேறலரிதெனவுடன்அவேக
சரத்தொடுசரங்கள்பாயச்சராசனம்வாங்கினாரே.

(௮)

ஒருகணைதொடுத்தூப்பாகனுயிர்கவர்ந்துயர்த்தகேது
விருகணைதொடுத்துவீழ்த்தியிரதமாத்தொலையநான்கு
பொருகணைதொடுத்துவஞ்சன்பொருவருமாரிலாறு
வருகணைதொடுத்துவாகைமலைந்தன்னவஞ்சமில்லான்.

(௯)

உகுரிசைச்சேற்றிலூன்றியோடுதற்குன்னுவான்போற்
சகுனியத்தேரினின்றுமிழிந்துகைத்தண்டமேந்த
நகுலனுக்கினையகோவுநகுமணியலயத்தோண்மேன்
மிகுதிற்றண்டுகொண்டேவெந்திடப்பொருதுமீண்டான்.

(௧௦)

மதாசலம்குடமான்றேர்வாம்பரிவயவ்வெள்ளப்
பதாதியெம்மருங்கும்போதப்பார்த்திவாரிழிற்றோதப்
பிதாமகனிற்றதானென்றுபேதுறுநிருபன்போந்து
சதாகதிமைந்தனோடுந்தாக்கினன்றபனன்போலவான்.

(௧௧)

அரிக்கொடியரிபேறென்றானவவெங்கொடியுமுற்று
வெருக்கொள்பேரவமன்னுவில்லுமுனற்றுவிழ
வெரிக்கணையேவிச்சூழ்ந்ததாணிபெரித்தவேந்தர்
கரிக்குலமிவுளிதிண்டேராமடியவெங்கணைகடொட்டான்.

(௧௨)

பல்லியமுழங்கமன்னர்படப்படப்பரித்தேரோடும்
வில்லியமுனைவேந்தன்வெந்திடும்கிணைவுகாணச்
சொல்லியவிற்கைவாயுசுதனுடனுருமேறென்னச்
சல்லியன்முனைந்துவிசகாயமேவினானே.

(௧௩)

தம்முனோடென்றுவந்தசல்லியகுமாரன்நன்னை
பெய்முடனெதிர்ப்பையாகிவிமைப்பொழுதிகல்செய்கென்னு
வெம்முனைகடந்தபொற்றேர்வெஞ்சிலைகுலன்றேன்றி
யம்முனைகவந்தமாடவலனுடனோபோர்செய்தான்.

(௧௪)

மோகரித்தொன்றிரண்டுமுன்றுநாலைந்தம்பேவிப்
பாகனைச்சிலையைப்பொற்றேர்ப்பதாகையைப்பரியைவிழ்த்தி
யாகமுற்றுருவவெய்தானருச்சுன்னிளவன்மாறாப்
போகமத்திரத்தார்கோவுமபுறந்ததுபோகஹற்றான்.

(௧௫)

சையமோரிரண்டுதமமிற்பொருதெனத்தடந்தேருந்தி
வெப்பவன்மகனும்வீரவிராடனுமெதிர்த்தவேலை
வையகங்கம்பமுற்றுமாசுணரடுங்கமேன்மே
லெய்யுமவெங்கணையாலவானத்தெல்லையுமறைந்ததன்றே.

(௧௬)

துருபதயாகசேனநிருபனுந்தம்பைசூடி
வருபகதத்தனென்னுமடங்கலேற்றையகோவு
மொருபகன்முழுதுந்தங்களுக்கமுமுநானந்தேசம்
பொருபடைவலியுங்காட்டிப்போதகப்பூசல்செய்தார்.

(௧௭)

துன்றுவெங்கழற்காற்சோமதத்தனுஞ்சூழ்ந்துநின்ற
வன்றிறல்வேந்தர்தாமும்வாளமர்புறந்தந்தோட
வன்றுவீடுமனைவென்றவாண்டகைசிகண்டியென்பா
னின்றபோர்செய்தவீரமெம்மனோர்க்கியம்பலாமோ.

(௧௮)

வேறு.

தேர்த்திரள்பரித்திரள்கரித்திரள்சேனையின்
கோத்திரள்புடைவாக்குடைவாக்கொடியவர்ப்
பார்த்திவன்மதலையும்பார்த்தன்மாமதலையும்
னூர்த்தனவிசும்பையுந்தொடுத்தனதொடைகளால்.

(௧௯)

மொய்க்ணைபிற்படமுந் துதேருந்தவம்
பெய்க்ணைகணையுடன் பிணனிமுன் விழவு
மெய்க்ணையபிமனுமிலக்கணகுமா னுங்
கைகணை தரநெடுங்கார்முகம்வாங்கினார்.

(௨௦)

இன்சிலைமதனவேளெனவருங்குமாநன்
வன்சிலைவில்லிதான்மகிழ்வுறுங்குமாநை
நன்சிலைநடுவறநாணேடுந் துணியவே
தன்சிலைகொண்டு வெஞ்சாயகமேவினான்.

(௨௧)

அற்றவிற்துணிகளாலரியையும்பாகையுஞ்
செற்றனன்சென் றனன்றேரோடுந்தேருதக்
கொற்றவர் நூற்றுவர்க்குரியவக்குமாநைப்
பற்றினனுயிரோடும்பாண்டலர்குமாநை.

(௨௨)

வீயினால்வென்றபோர்வில்லியைக்கண் ணுதற்
றியினால்வென்றவன் றிகழ்தருஞ்சிந்தையோன்
காயினான்வார்குழல்கைப்படுத்தெதிருறப்
போயினானவனெடுமப்பொன்னெடுந்தேரின்மேல்.

(௨௩)

முத்துவாள் பிமனம்மூரிவிற்குமாநை
யுத்துதேர்மீதுகொண்டோடலுமொருபுடைச்
சிந்துபூபதிசெயத்திரதன்வெஞ்சினமுற
வந்துவெங்குனிசிலைவாரியிற்றகையவே.

(௨௪)

மடங்கலைவளைவதோர்சிலம்பிநூல்வலையெனத்
தெடங்கியமன்னவன்றோளுந்நோலைந்தபின்
றிடங்கொடோளங்கர்கோன்முதலியதேர்மன
ரடங்கவந்தபிமனானொருவனோடமர்செய்தார்.

(௨௫)

வந்தவர்வந்தவர்வாணுதனிலைதொறுஞ்
சிந்துரத்தூளியாற்றிலகமிட்டனனெனக்
கொந்துறுகணைமுனைக்குருகிரீர்மல்கவே
வெந்திறல்வில்லின்வெங்கண்டனன்விரனே.

(௨௬)

சென்றதேர்யாவையுந்தன்னோருதேரினால்
வென்றுமாமன்னவன்மகனையுமீதுகொண்
டன்றுபோம்வெஞ்சிலையாண்மைகண்டபிமனை
வன்றிறற்சல்லியன்வந்து முன்வளையவே.

(௨௭)

சித்திரபாணுவிற்கீறிமுற்செல்லுமம்
மத்திராசனைவருகநீவருகவென்
றத்திரநாலிரண்டவன்முகத்தடைசினை
மித்திரார்செல்வமாம்விசயன்மாமதலையே.

(௨௮)

தோளிரண்டினுந் துளைப்படப்பாகன்மேன்
மீளவுங்கொடியதோர்வீரவேலேவினா
னீளவெங்கைதபுடன்ஸ்வவாயிழிதரும்
யாளிபோற்சல்லியனிரதம்விட்டிழியவே.

(௨௯)

வன்புடனபிமன்மேன்மற்றவன்வருதலு
மன்புடன் கண்டுபோனிலன்மாமதலேபா
யென்புடன்புடநெரிந்தினமணிமகுடமு
முன்புடன்சாயவேதண்டினுன்மொத்தினுன்.

(௩௦)

தலக்கணைசல்லியன்வீழ்ந்தலுந்தந்தையோ
டலக்கணுற்றடியெனனாண்மையெனனாண்
குலக்கணியானவிற்குமரனின்றயர்தலு
மில்லக்கணகுமா லுந்தனதுதேரறினான்.

(௩௧)

தரையில்வீழ்சல்லியன்றன்னையுந்தனதுபே
ரிதமேலேற்றியவ்விலக்கணகுமாறாங்
சூரிசிலையன்றுயக்கொண்டுபோயினனரோ
கிருதவன்மாவெலுங்கிளர்முடிநிநுபனே.

(௩௨)

பொரும்பொருமுனைதொறுப்புண்ணியன்சேனையிற்
பெரும்பெருந்தரணிபர்பேறுடன்வேறலா
லரும்பெருங்கொடியின்மேலாவவேறெழுதினான்
நிரும்பினன் பல்வகைச்சேனையுந்தா னுமே.

(௩௩)

வேறு.

தண்டேகொண்டுவிமனெனுஞ்சண்டபவனந்தாக்குதலாற்
றிண்டேகொன்னப்பட்டவெலாஞ்சிதைதகின்றனகண்டிதயம்வெரீஇப்
பண்டேயுள்ளவோராழித்தேரோடொளித்துப்பரிகளுடன்
கொண்டேயருக்கனவவளவிற்குடபான்முந்நீர்குவித்திட்டான்.

(௩௪)

சென்றநிருபர்புறநாணத்தின்டோளபிமன்முதலான
வென்றநிருபர்குமுடக்கொண்டுவிதலாச்சேனேவேந்தனுடன்
மன்றல்கமழந்துளாய்மவுலிமா லுந்தாமும்பாடிமனை
யொன்றியினிதிற்கண்டுயின்றரு லுந்திறலுமுடையோரே.

(௩௫)

பாளுளளவுந்துயிலாமற்பாந்தட்டுவசுன்றனக்குயிரீர்நன்
பாணர்பலரும்வாள்வேந்தரமைச்சர்பலருமினையோருஞ்
சேனாபதியுஞ்சுழிநுந்தபிமன்கையிற்றிருமைத்தன்
றாளுடமரிலகப்பட்டதாழ்வுக்காங்கியுள்ளநொந்தார்.

(௩௬)

தனுவேதத்தின்கேள்விக்குஞ்சதுர்வேதத்தின்வேள்விக்குஞ்
செனுவேயுன்னையல்லதின்சிச்செய்துமுடிக்கவல்லவாயார்
மனுவேயுன்னையவுதிட்டிரனைநானைச்சமரினம்ற்றித்தற்கோ
ரனுவேயென்னவசப்படுத்தினல்லாற்றசெற்றமறாதுதன்றான்.

(௩௭)

பெற்றோன் றனி னுஞ்சுதமடங் குவலியோன் வீ மன்பின் னிற்கப்
பொற்றோன் விசயன் முன்னிற் கப்பொரும்போர் முனைபிற் போருத வி
யற்றோர் போல விலவலியாலறத்தோன் றன்னையகப்பரித்தன்
மற்றோர் பிறப்பிற் றெரியா திப்பிறப்பின் முடிக்கமாட்டேமால்.

(௩௮)

செவ்வாய்வைக்கும் வலம்புரிக்கைத் திருமால் செம்பொற்றோரு
வெவ்வாய்வாளில் விசயன் மெய்மைத்தருமனை நின்ற
வவ்வாயிமைப்போத னுகாமற்காப்பார் சிலருண்டாமாகி
லிவ்வாய்நானையகப்பரித்தித் தரலாமென்ற னுனெழின் மறை யோன்.

(௩௯)

திகத்தாசன் முதலாகச் சஞ்சத்தகரிற் சிலமன்ன
ருகத்திற்கடையிற் கனல்போல்வாரொருவர்க்கொருவருரை முந்திச்
சுகத்தாக்கொருவனெ னுமவிசயன் றம்முற் குதவிசெய்யாமன்
மகத்திற்சனிர்போல்வனைக்குவம்யா மெனவஞ்சின மும்பலசொன்னார்.

(௪௦)

அருளேவடிவுகொண்ட னையோனருகங்கமரில் னுகாம
லுருளோரி ரத்தருச்சுனையொருநாண் முழுதுந்தகைந் திலமேன்
மருளேகொண்டு குடிவருந்தம னுறால் குன்றிவழக்கழியப்
பொருளேவெஃகுமாசகாப்போற்புகுவேம்யா முநரகென்றார்.

(௪௧)

மறனிற் சிறந்தபுயவலியால்வரைபோன் றனிலன்மைந்தனெனப்
புறநிற்பாணத்தம் முனைடைப்போகாவண்ணந்தகைந் திலமே
லறனிற் கொண்டதன் மனையாளமரித்தலத்தினமு திரங்கப்
பிறனிற்றேடுமெபெரும்பாவிபெறும்பேறெமக்கும்பேறென்றார்.

(௪௨)

கன்றால்விளவின் கணியுதிர்ந்தோன் கடவுந்திண்டோவனுக்
வன்றாட்டக்கைமாருதியேயாகவமரின்மறித்திலமே
லென்றாநா முனையோரினென்றன் றியினுஞ்செய்ந்நன் றி
கொன்றார் தமக்குக்குருகுலத்தாரகோவையாமுங்கூட்டென்றார்.

(௪௩)

* இவ்வாறுரைத்தவேந்தர் தமக்கெய்துஞ்சிறப்புச்செய்தகற்றிக்
கைவார்சாபமுனிவரன் றன் கழற்கால்வணங்கியேகுருகென்ச்
செவ்வாய்மலர் துமானத்தாற்றிறலால்வாழ்வாற்செகத்தொருவ
ரொவ்வாவரசன் றன்கோயிலடைந்தாண் விபுதர்க்கொப்பானே.

(௪௪)

கங்குற்சிலை நான்முனிவ னுடன்கழற்காலரசன் பணித்தமைகேட்
டங்குத்தரியா திவன்கரத்தேயந்நகூர்நெஞ்சனகப்படுமென்
றிங்குத்துயில்வாய்வாயையுமி நுபானையத்தினிடந்தோறுஞ்
சங்குக்குரலாற்றியிலைமுப்பித்தபனன் குணபாற்றான்சொந்தான்.

(௪௫)

பதினொரம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௩௬௧.

பன்னிரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

பொய்யாதவமுனிபின்போயருளித்தாடகைதன்
மெய்யாவநிகரென்னவெஞ்சரத்தாலமுத்தியபின்
மையாழிமுகில்வண்ணன்வாங்கியனபூங்கமலக்
கையாலுமொருசாபங்காலாலுமொருசாபம்.

(௧)

அற்றாபதிகருதியாசாலேடுரைத்தவெலா
மொற்றாலக்கனத்தேயுணர்ந்தமுரசுக்கொடியோன்
மற்றாவணைதுறந்தமாயனுக்கும்விசயனுக்குஞ்
சொற்றாபதநெருங்கத்தொடைத்தும்பைபுனைந்தானே.

(௨)

சுருங்களவின்சுனிவண்ணன்களைகழற்கால்வேந்தரோடும்
பெருங்களஞ்சென்றெய்தியபின்பேணார்கன்வெருக்கொள்ள
விருங்களிமுதேர்பரியாளரிருமருங்குமுடையு
வருங்களிகொள்வருநினியைமண்டலமாவகுத்தானே.

(௩)

பின்னிதுத்திமாருதியைப்போணியிற்பலவகையா
மன்னிதுத்தியிருபாலுமருத்துவார்மைந்தரைதிதுத்தி
மின்னிதுத்துநெடுவாளிவிசயனையுங்குமாணையு
முன்னிதுத்திநெடுகின்றன்முரசுநிதுத்தியகொடியோன்.

(௪)

இப்பான்மற்றிவரிநிப்பவிரவுரைத்தமொழிப்படியே
தப்பாமற்றிகத்தகுலத்தலைவனுஞ்சஞ்சத்தகருந்
துப்பார்வெஞ்சிலைத்தடக்கைத்துரோணன்முதலனைவோரு
மப்பால்வந்தணிமகாவிபூகம்வகுத்தணிந்தாரே.

(௫)

காரணிபோற்பொருப்பணிபோற்காற்றணிபோற்களிற்றணியுந்
தேரணியும்பரியணியுந்திரிகத்தகுலபதியு
நாரணகோபாலரெனுநராதிபரும்வாள்விசயன்
காரணமாவறைகூவிக்கடுங்கொடுங்கார்முகம்வளைத்தார்.

(௬)

ஆர்த்துவநமவரிலைகண்டாச்சேனரீரிமைப்பொழுது
காத்திடுமினெனநின்மகாவலரோடுரைசெய்து
கோத்தருமன்பணித்ததற்பின்கோதண்டமுறவாங்கிப்
பார்த்தனுமன்றவரெதிர்போய்ப்பலவாளிமழைபொழிந்தான்.

(௭)

தூளியேயண்டமுறத்தூர்த்துமுதலகல்விசம்பை
வாளியேதூர்க்கும்வகைமலைவாங்குசிலைவாங்கி
யாளியேறனையானுமவனிபநங்கவந்தமுடன்
கூளியேநடமாடக்கொடுஞ்சமரம்வினைக்குங்கால்,

௭

தடித்தலைவெற்சயத்திரதன்சவுபலன்குண்டவன்முதலா
முடித்தலைவாளடனிருபர்முப்பதினாயிரஞ்மு
*விடித்தலைமாமுரசியம்பவிபதூரகப்படைஞ்முக்
கொடித்தலைமான்றடந்தோன்குனிசிலையின்குருவந்தான்.

(௯)

வந்தகுருக்குருகுலமாமன்னுடன்போர்புரிவதன்முன்
பந்தமுற்ப்பாஞ்சாலர்பல்பதினாயிரஞ்மு
முந்தவயப்பீணமுழங்கமுழங்கொலிரீர்கோதிப்பதுபோ
லந்தமுனிக்குகிரீரடந்தானைவர்சேனபதியே.

(௧௦)

இருவர்பெருஞ்சேனையுமுற்றெதிரெதிராயுதமெடுத்தங்
கொருவரொருவரைவேற்றகொண்ணுதவமருடற்றச்
செருநிலரியேறையான்றிட்டத்துய்மனும்வெருண்டு
பொருசிலைவெங்கணைப்பாழிந்தான்போர்வேந்தர்பலர்மடிந்தார்.

(௧௧)

துன்முகனைப்புறங்கண்டுதுன்மருடன்முனைசாய்த்துக்
கன்முகமாங்கார்தார்கலிங்கர்கவுசலரிடதர்
புன்முகராயினீத்தோடப்பொருத்தித்தான்பொருத்திந்த
மன்முகவெம்பெருஞ்சேனமறையவன்பாலடைந்தனவே.

(௧௨)

மறைவாய்வெஞ்சிலைமுனிவன்வருதினிதன்னிலையுறிந்து
குறைவாவந்தமைகண்டுக்கோதண்டமெதிர்வாங்கித்
துறைவாய்வெங்கனல்போலுந்தருபதன்கைச்சிலைதுறையப்
பிறைவாய்வெங்கணைதொடுத்தப்பிணைமுடியோனைனச்சென்றான்.

(௧௩)

சத்தியகேதுவின்சாபஞ்சாமொன்றைரண்டாக்கிச்
சித்திரவெஞ்சிலையாண்மைச்சிகண்டிபையுஞ்சிலையறுத்திட
†முத்தமபாணவைமுதலாவுள்ளகொந்திறல்வேந்தர்
தத்தமுயிருடன்போகத்தானையெலாமடிவித்தான்.

(௧௪)

தாண்டியவெம்பரிந்தலசாதேவரவெந்தட்டார்
பாண்டியனுமுதுகிட்டான்பாஞ்சாலர்புறந்தட்டார்
ரீண்டியவெங்காத்தவிர்தாரத்தையாயிரமவேந்தர்
தூண்டியவெம்பரிநெரிந்தேர்த்துரோனைகைத்தொடையாலே.

(௧௫)

வெத்தருவெஞ்சிலைமுதமும்வணக்குகொடுஞ்சராசனமு
மெடுத்தமனங்கதுவுசினமெழப்பவெழுந்தோர்நொடியி
னெத்தகைவின்வானவருங்குருவெம்போர்முனையி
லெத்தனாவன்றபோதனனுமடற்றருமன்குமாரனுமே.

(௧௬)

* இடித்தலைமா முகிலனைய விபதூரகம் புடைஞ்மு என்றும் பாடம்.

† சிகண்டியையுந்தோழித்திட்டென்றும் பாடம்.

‡ உத்தமோசாமுதலா என்றும் பாடம்.

வேறு.

அதிர்த்தனசங்கசாலமுதலனைத் துவிதங்கொள்காகளமு
முதிர்ந்தனவண்டுகொளமுறவொலித்துவின்குழாமுமுதம்
விதிர்ந்தனசெங்கைவாரொடயில்விழித்தனகண்கடயுமிழ
வெதிர்ந்தனதங்கள்சேனைகளுமெதிர்ப்படுமைந்தர்போர்செயவே.

(௧௭)

மதித்துமதங்களைழினுமெய்வனப்புறுகொண்டன்மாணுவன
கதித்துநெடுங்கைவிசியடுகணத்தைமுக்கந்துவாருவன
மிதித்துாகண்பணமுடிகள்விதிர்ந்துவெகுண்டிலாவுவன
கொதித்திருகண்களாலுமெரிகொளுத்தினகும்பவாரணமே.

(௧௮)

வரைக்குலமென்றுகூறியுனவ்வரைக்குவயங்குநெய்யில்
நிரைக்குநெடும்பதாகையிலநிறத்தகொடிஞ்சியாதியில்
வரைப்படவுந்துபாகரிலவுகைத்ததுரங்கராசியில்
விரைத்துவிரைதுவாவலிலவெனச்செருமணிதேர்பலவே.

(௧௯)

உகத்தின்முடிந்தநாளையொடொலித்தெழுசங்கவேலையென
மிகப்புக்கொண்டொவாணுகும்வெடித்திடமணிதேயுவென
நகச்சிகரங்கள்சாயவெதிர்நடப்பணசண்டவாயுவென
விகற்செய்துசெம்பராகமிசையெழுப்பினதுங்கவாசிகளே.

(௨௦)

வினோத்தனர்தொந்தமாகவமர்மிகைத்தனர்தந்தம்வீரமுட
ணுனைத்தனர்செங்கசாபமெனவுறுக்கினர்சென்றுமென்முடுகி
வனோத்தனர்கொண்டவார்சிலைகள்வடித்தசாங்களாலுமுது
தினோத்தனரவென்றிகூரும்வகைசெருக்களமெங்குமாவேரே.

(௨௧)

மிகைத்தனர்தும்பைமாலையுமுடிபிலச்சினரின்றுசாணுமென
நகைத்தனர்தங்கடேருமெதிர்நடத்தினர்சண்டவேகமொடு
பகைத்தனரங்கம்பாவுபிசைபடப்படநஞ்சகால்பகழி
யுகைத்தனரன்றையாடமரிவாதிட்டினுந்துரோணனுமே.

(௨௨)

சினத்துமுனைந்தபோரில்வருசிலைக்குருவின்பதாகையற
மனத்தினுமுந்துமாணுநியவயத்துடனுந்துபாகன்விழ
வனைத்துருளுஞ்சதாவிபிடவடுக்குறநின்றதேரழிய
வினத்தொடையைந்துபுபதியுமிமைப்பொழுதின்கணைவினனே.

(௨௩)

தனித்துமலைந்தபோரிலெழுதலத்தாசன்கைவாளிகளி
லனத்தம்வினோந்துநாடுநெடுவிலறத்துணியுண்டதாகவமுன்
முனிகுலமென்றுமாத்மறைமுதற்குருவென்றுமென்மையுற
வினிக்கணையொன்றுமேவகிலவினோப்பறவஞ்சலேகெனவே.

(௨௪)

அறத்தின்மகன்றணைமையினையழித்துயிரொஞ்சிடாவகைதன்
மறத்தொடுகொண்டுபோவனெனமதித்தெதிர்வந்தசாபமுனி
திறத்தினிவன்னைசேயுவுகணைசெயித்ததுகண்டுநாணிமெலி
வுறத்தளர்சிந்தையோடுதனதுடற்சமைகொண்டுபோயினனே.

(௨௫)

வேறு.

தருமன்மைந்தனுடன்மலைந்துசமரிலஞ்சியோடியுங்
கருமநன் அபடநினைந்தகலசயோனிபிண்ணையு
முரண்மிசூர் துடற்றவேகொன்முந்தவோடவேகொலாம்
விரைவுடன்சினங்கடாவவேறொத்தேரிலேறினான்.

(௨௬)

தங்கண்மன்னன்முனைத்தனித்துவென்றவின்மையுந்
துங்கவென்றியின்றியேதுரோணரோழிந்தது
மங்குளங்கனன் துமீளவ னிகொடேரினை துஞ்
சிங்கமென்னவருகுந் திசுறுவர்கண்டுசிறியே.

(௨௭)

முந்திமுந்திமச்சராசனோசேனைமுதல்வனுங்
குந்திபோசனாதியான குலமகிபர்யாவரும்
வந்துசூழவேழமீ துவயமடங்கலசெல்வபோ
லந்தவேதமுனியையோடியுக்கணத்தில்வளையவே.

(௨௮)

கன்னனாதிசகுனியாதிகவிங்கதேசனாதியா
மன்னனாதியாகவங்குமறையவன்பெரும்படை
தென்னனாதிகுலனாதி* திட்டத்துயமனோடபி
மன்னனாதியாகவங்குதிட்டி னவருதினி.

(௨௯)

சின்றசேனைமன்னர் தாமுசின்றவந்தில் திடைச்
சென்றசேனைமன்னர் தாமுமெங்கனுஞ்செருச்செய்தா
ரென்றுகூறியேதிருரைத்தல்யாவருக்குமுடிவுறு
தொன்றுநூறுசின்னமாவுடைத்ததோரோருடலமே.

(௩௦)

வேல்விதத்துமனாள்விதத்துமவில்தித்துமவிறெநிங்
கோல்விதத்துமுடிதுணிந்தகொற்றமன்னர்சற்றலார்
நூல்விதத்துமிக்ககேள்விரேன்சிலக்கைம்முனிபடைக்
கால்விதத்துரத்துரங்ககயசித்ததுவயவரே.

(௩௧)

குத்துவார்படைக்கலங்க்கொண்டேற்றமுறிப்பினுன்
மொத்துவாரிரண்டுதேநுமுட்டவிட்டிமொயம்பினு
லொத்துவார்களிற்றினின்றுமொருகளிற்றின்முதுகுறத்
தத்துவார்துரங்கமங்கடாரையாகவேறுவார்.

(௩௨)

கொற்றவாளின்முடியிழந்தகுறையுடம்புவாளுடன்
கற்றசாரியோடுமக்கணக்கறிந்துபுகழுவா
ரற்றகால்களற்றகைகளாயுதங்களாகவே
பெற்றுவார்படைக்கலணிமுந்துதின்மறீரரே.

(௩௩)

* திட்டத்துயமனாதியால், பின்னனாதியாகவங்குதிட்டி னவரும்படை என்னும் பாடம்.

சொன்னவாறுகுறியுமுள்ள தூரகதந்துணிந்தன
கன்னவாறுசொரிமதக்களிற்றினங்கள்வீழ்ந்தன
பின்னவாறுபட்டனபிறங்குதேர்பதாதிக
ளின்னவாறுபட்டனவெனக்குறித்தியம்பொணு.

(நக)

உங்களசேனைகெட்டதென்றுதிட்டிரன்றளத்துளார்
திங்களன்னகும்பயோனிசேனைதன்னையிகழுவா
ரெங்கள்சேனைகெட்டதுங்களிற்றவன்வின்மையாலெனத்
தங்களசேனையந்தணன்றாரந்ததற்கிரங்குவார்.

(நக)

இருதளத்துசின்மமன்னரிருவராகவிகலியே
யொருதளத்துமன்னரென்னவொத்துசின்றுடற்றினுர்
பொருதளத்தினிங்கனின்றுபொர்புரிந்தபொழுதிலே
வருதளத்தொடுதவினும்ருத்துவீமன்மைந்தனே.

(நக)

நிருதகன்னிமகனுநேமிரீலவண்ணன்மருகனுங்
கருதிநெஞ்சுழன்றுவந்தகாவன்மன்னர்யாவருஞ்
சுருதியன்னதுமொழித்துரோணன்மேனடக்கவே
பரிதிசுண்டபனியெனப்பதைத்தளம்பறந்ததே.

(நக)

பறந்துபோய்நெடும்பணிப்பதாயைகயானொடெய்தினுர்
பிறந்துபோய்வளர்த்தபின்பிறப்புணர்ந்தபெருமனுந்
துறந்துபோய்விதானமுன்றுணித்தவிலலெனத்துணிந்
திறந்துபோனமன்னான்றிசின்மமன்னரெவருமே.

(நக)

வதிட்டனுந்துதிக்குமவாய்மைவரிசிலைக்கைம்முனிவனோ
டுதிட்டிரன்புரிந்தபொருரைக்கவேயுணர்ந்துளான்
பதிட்டிதம்பிறந்ததின்றுபாண்டவர்க்குஞாலமென்
றதிட்டமொன்றுமுணர்கலாணுமனிலவேகமாயினுன்.

(நக)

விட்டவிட்டாததூங்கவேழலாகனத்தொடும்
தொட்டதொட்டசிலையொடுந்துணிந்துவெங்குத்திடைப்
பட்டபட்டநிருபர்தங்கள்பாடுகரணவெண்ணியோ
முட்டமுட்டவேகுணென்றுதன்படைக்குமுந்தினுன்.

(நக)

முந்தவந்தமன்னனுமுண்கொள்வாகையசரும்
வந்தவந்தசேனையும்வகுத்தனின்றமுனையவே
யந்தவந்தமுனைகடோறுமந்தவந்தவீரர்மெய்
சிந்தவந்துடற்றினன்சிலைத்தடக்கையபிமனே.

(நக)

சிந்திவாளிமழைகளோடுசிலைவளைத்துமுடுகுதே
ருந்திவாரிமேகமென்னவமர்செய்தாணுமொருவனே
யந்திவானமொத்ததுறகுருநிரீலக்களந்
தந்திவாசிதேர்களோடுடைந்ததெண்ணிமுனையே.

(நக)

எறுதோழிந்துசாபயிற்றுமுற்றுமின்றியே
வேறுதேருமேறிநின் றுளில்லெடுத்தவேதியன்
கூறுதேருதிரட்டிதான் குனித்தவிற்றுகடைந் துபன்
ஹறுதோர் தீனப்பூர்க்கெனய்தினிற் கழற்றினான்.

(சகூ)

முனியுமேனையானேதேரின் முடுகிவந்திருபநுங்
குனிசிலைக்கையபிமன் வெங்கனைக்குவெந்கொடுக்கவே
யினிநமக்குநல்லகாலமென் றுசீறியெய்தினான்
றனிதமிக்கசலதமன்னசதமகன்சகாயனே.

(சச)

வேறு.

அதிதவளமத்தவாரணமுமுதலமுதமதனத்திலாழியிசைவரு
மதகளிஅசுத்தமாகவிவனுமமகபதியெடுத்தார் முகமுமவ
னெதிர்தரவெடுத்தசாபயிவனுடனிகலசெய்கினைக்கயா வருவாரென
விதமுறவகுத்தயானையணியுடன் விருதுபகத்தரரசனுதவவே.

(சரு)

இருபதுபதிற்றுநாறுகளி றுளவிவனினுமிருத்தவீரர்கடவுவ
ரொருபதுபதிற்றுநாறுமழகளி றுவமையெனமிக்கவாகுவலியினன்
முருகனெனவெற்றிநேபி முகிலென முரணவுண்ருக்குவாழ்வுகெடவுயர்
சுரபதினக்குவாழ்வுவரும்வகைசுரநல்களித்ததோழனிவன்தோ.

(சசு)

எழிலணிதடக்கைமேருகிரிகிரிபசிரமதைக்கமோதியுருமென
மொழியுறவதிர்த்துநீடுபுகிரிமுறைமுறைதடிக்கவேகமொடுபுகை
பொழிசினமனத்தன்முளவவிரொளிபுனைநுதல்வெயர்க்கவாயுகதியென
விழிவழிநெருப்புவிழுவிரைவுடன்விறன்மிகுகளத்திலானபொழுதிலே.

(சஎ)

பொருதுபுகிட்சேனையிவன்வருபொலிவொடுபுறக்கிடாதுதிருதின
வாணியுயர்த்தகோவுமினாருமவனிபருமொத்துமீளமுடுகினர்
முரசெழுதுபொற்பதாகைநிற்பனுமுதலமர்செகுத்தவாகையபிமனு
மிருகைமலர்கொட்டியாடியெதிர்கொளவ்ருபடையுமுற்றபூசல்வினாயவே.

(சஅ)

நிசிரானெடுத்தவாதிசுபிலையுடிகாலவிதற்கெனமுன்வருகரி
விசையுடனடத்திவீமனெவனவன்விறன்முடிதுணித்துமீள்வனினியென
வசைபலபிதற்றிவேகமுடன்வரும்வலியபகத்தன்வாகுகிரிகளை
யொசிதரவளைத்துமாப்புசுழிதரவொருகைகொடுத்திவாயுமுரானே.

(சக)

கதைகொடுபனைக்கைவிசியெதிர்வருகடகரியினெற்றியேர்டையனியொடு
புதைபடவடித்துமீளவிசையொடுபுரவியிரத்தின்மீதுகுதிகொள
விதயமலர்செற்றமுளவிவனவனெதிர்சிலைவளைத்துவாளிநிரைபட
வுதைபவுதைபட்டவாளிதனதுகையுயர்கதைபுடைத்துவிழமுனையவே.

(ரு)

ஒருவரையொருத்தர்வேறலரிதரிதொருபடிசெருச்செய்தா னுமினியென
விருவருமெடுத்தசாபமொலிபடவெதிரெதிர் தொடுத்தவாளிநெரிமழை
யொருவருடலத்தின்முழ்கிமுனையுறவுருவெதொழிலற்றுநா லின்முறைமையி
னிருவரும்விலக்கவேடிவிலக்கவெதிரெதிர்கடித்துவாளமறையவே.

(ருச)

மகரிகைமருப்புநா லுமுளவெனில்வலியுண திக்கில்வாரணமுமினி
நிகரலவித் தற்குராமமுரைசெயினிலையுடையசுப்பிரதீகமிதன்வலி
பகரிலிபமெட்டுநா னுமெதிருநிபடைகளுணர்வுற்றபோரிலெரிவரு
புகர்முககரக்கபோலமதகரிபொருதொழி லுரைக்கலாகுமாவதோ.

(௬௨)

கரிகளையெடுத்தவானினிடையிடைகரது திகொடெற்றூரீடுபிறைநிக
ரிருபணைமருப்பினுமவரவரெதிரெதிருடைக்குநேயிரதமு
முரனுடையதித்திரவால்கொடொருபடிபொலியொடுபுடைக்குமவாசிவிழவிழ
வரவப்பயமிட்டுவிழநடையிலடினொடுது கைக்கும்வீரணியையே.

(௬௩)

அமர்செப்பகதத்தன லுமவன்விடுமருவிமதவெற்றினுமணிகெழு
தம்படையினைத்ததாகவிரகொடுதருமனுணர்வுற்றுவேரொர் திசையினி
லிமிரமுரசெம்றுபூசல்புரிதருமினையவனடத்துதேரின்வலவனை
நிமலனையனைத்துமானவொருவனைநினையினம்மனத்தினோடுபாவினே.

(௬௪)

வேறு.

நினைவுற்றபொழுதெழுதுமுரசுற்றகொடிநிருபனியமித்தபடிதரியலார்
முனைமட்கவமர்பொருதுசெயமுற்றியுவகைபெறுமுகிலொத்தவடிவின்னெடுமால்
புனைவிற்கையடுபகழிதிசைசுற்றமுமறையநனிபொழிகொற்றவியசுனுடனே
வினைமுற்றியுயர்தருமனுடனிற்பறையரிபவமர்வினாவற்றதெனவுரைசெய்தான்.

(௬௫)

ஒருபத்தொடுறழொருபதுறழ்பத்தொடுறழொருபதுடையெட்டுநிருபருயிரீ
தெரிவித்தபகழிகொடுமடிவித்துவலிமையொடுகிலவெற்றியுறவமர்செய்தாய்
முரணற்றதிவணினியுனுயிரொத்ததமையனொடுமுனைபுக்குவிரைவினனு
காவரையொத்தகளிறுடையபகதத்தனுயிர்கவரவருகின்றிறொடியிலெனவே.

(௬௬)

அரியொத்தபரிகடவிமனமொத்தவிரதமிசையமர்க்குமுதல்வன்மகனெ
டெரிபற்றிவருமனிலமெனவெற்றிவரிவளையுமிகழ்வைத்தவ்வொருநொடியிலே
கிரிமுற்றமுமிவதொருகிளர்வச்சிரமெனவுதயகிரியுற்றபரிதிபெனவே
கரிசுற்றமுமவாவிடகாடக்கைம்மலையில்வருகணைவிக்கிரமனையனு
கினான்.

(௬௭)

அனிலத்தின்மதலையொடுவாயிரத்துமலையுமுனையமர்விட்டுமுகிழ்நகைசெயா
வினியிற்றையமரிலிரிதெளிதொட்டியெதிர்பொருதலெனமத்தகரியின்மிசையான்
மனமுற்றமுமழல்குவமொழிமுற்றமுயிடிநிகரவலிட்டசிலையவளையா
மினலொத்தகணைபவலுவவசையற்றபுகழுடையவியற்றகுமிசையுதவினான்.

(௬௮)

அவன்விட்டசுகணைகள் கொடிமங்கடமுநடுவணறவெட்டியதிதவளமா
கவனத்தின்முடுகியடுபரிகொத்தியுடலிலிகெவசத்தைமறையதுழையுச்
*சிவமுற்றமலரி லுறைபிரமற்றகுமுணர்வரியதிகிரிக்கைவலவனையுமே
சவனத்தின்மிகுதுயாமுறுவிக்கவவசமிகுதளர்வுற்றதுவிசையனே.

(௬௯)

உரமிக்கதனதுகிலைகுனிவித்துமதியின்வகிருவமிக்குமடுபகழியால்
வரமிக்கதவளநிறமதவெற்றையெதிர்கடவிவருவெற்றியவனிபதிரீள்
காமுற்றகிலைகவசமறவெட்டிவிடுகணைகள்கணைவிட்டுவிலகவவன்மா
சரமவிட்டொரயில்விசயனிரதத்தின்வலவன்மிசைதமரத்தினுடனெறியவே.

(௭௦)

எறிகூற்றவயிலசுரநுயிர்செற்றவயிலதனையெதிர்ப்புட்டவிகழியாற்
றறிவித்துமகபதிதன்மகன்முக்கணிறைவனொசிரியொத்துமுறுவல்புரியா
வெறிமத்தகாடமுகபட்சிதர்புகர்கொண் முகவிக்கக்கைம்மலையணியெலா
முறியத்தவ்விவினுமிழமுனைப்பகழிமழை முகிலவர்க்கமெனமுமிகினான். (௧௧௧)

அணிகெட்டுமதகரிக் காமம் அவிழமுதியசிரமம் அவிழவருகுதாழ்
மணியற்ற அவிழநெடியகுடலம் அவிழமுழைகொள்வாயிறம் அவிழவுடலெலாந்
அணிபட்டுவிழவிசிறுசெவியற்ற அவிழவலியதொடையற்ற அவிழமகரிகைப்
பணிபெற்றபனைகளோடுபதம் அவிழவுமுதுபரிந்தத்தபலபகழியே. (௧௧௨)

பெயர்பெற்றகரிவயவர்பிணமிக்கவமரினிடையிறுகிட்டுமுறியுமாவே
சயசக்கிரதானையிலன்வழிப்பட்டபொழுது தருதழலுக்கிரமுடையதொருவேல்
வயமுற்றசிலைவியசுநுடலத்தினெறிவது தன்வடிவத்திலுறவுதவின
னயாவற்றவுணர்வினலமெனமுத்திமுதலவனெனவருகுற்றாதவலவனே. (௧௧௩)

பருமித்தகனி அவிப்பகதத்தனையியுமுது பகைசெற்றுவருகொடியவேன்
மருமத்தினிடைமுழுகுபொழுதத்திலதுபுதியமணி வர்க்கபிடுதொடையலாய்
நிருமித்தபடிதனதுபுயவெற்பின்மிசையொளிரசிகாற்றகருணைவடிவைக்
கருமத்தின்முதலையிமையவாசித்தமொடுதொழுதுகரைபற்றபுகமுரைசெய்தார். (௧௧௪)

இதுதிற்கயமனை நிகர்பகதத்த அயிர்கவாவிதுபக்குவமெனவியசயினோ
டுதாத்தின்முழுதுவகுசுடிவைத்தபுயலுரைசெய்தது அதுக்கண்விபேகழிதா
னியத்தினுடனநூலாயர்வச்சிரன்மதலெதொழுதிருபொற்றகமலர்கொடுகொளா
வதிரத்தனெதிர்கனி அபொர்விட்டநொடியிலைவனகலத்தினுருவவிடவே. (௧௧௫)

பரிதத்தவருமிரதமிசைத்தவெதிர்ப்புடுகுபகதத்தனாண்முழுதுநீ
டெரித்ததியுருவதெனவுருவித்தருநுதிநியிடைதத்தவலிகெழுவுதோட்
கிரித்தமருகுடமொடுதலைத்தவொருசகதகிரித்ததிவிழுவதெனவே
கரித்ததமறியலகைகடைத்ததியுவனகயொடுகொழற்றாநடவிலவே. (௧௧௬)

வேறு.

பகதத்தனும்பட்டவனூர்ந்தபகடும்பட்டுப்புடைசூழச்
செரக்கிரிபோலனிரின்றசேனைக்கனி அும்பட்டமைகண்
டிகலிற்பொழிகார்வெஞ்சிலைக்கையிமையோர் தலைவன் குமாரையும
புகழ்த்தகரியபாகனையும்புகழாநிலைப்பூபாலர். (௧௧௭)

விருதுஞ்சங்குமபல்லியமுமேன்மேலதிரவிற்பேரூரிற
பொருதின்றிலனைக்கொன்றன்றிப்போகோமென்னப்புடைசூழ்ந்தார்
மருதுஞ்சகடும்விழுவதைத்தவலவன்கடவவாயுவெனக்
கருதும்புரவித்தேருநுங்கழற்காவலன்மேற்கார்தாரர். (௧௧௮)

கார்துந்தறுகட்கார்தாரர்கடுவெங்கனல்போற்கண்சிவந்தங்
கேந்துஞ்சிலையாற்சாமழைபெய்தெழிலிக்கண்மப்போலெதொன்றிச்
சார்துமபுழுகுங்கமழ்வாகுச்சகுனிசனயர் தலைப்போரிற
சோர்குன்றிறந்தார்விடசெயனுஞ்செயனுமெனும்போர்ச்செயவீரர். (௧௧௯)

சஞ்சத்தகர்விண்குடியேறத்தானேயடர்த்தானபகத்தந்தன்
விஞ்சைக்கடவுள்கிரகிகர்வேழத்துடனேவிழப்பொருதான்
வஞ்சச்சகுனிமைந்தரையும்நீந்தான்விசயன்வடிக்கணையா
லெஞ்சப்பொருதநரபாலர்க்கிலக்கேதன் நங்கெண்ணுதற்கே.

(௭௦)

இங்கிப்படிபொருடன்றெழுந்தசகுனியிவன்கையெரிகணையற்
பங்கப்பட்டவாசொழியப்படாதவரசர்பலரோடுஞ்
சிங்கத்தனியேறெனச்செம்பொற்றேர்மேனின்றதருமனுடன்
புங்கப்படையாலம்புரியப்புகுந்தான்மதுகைப்புவிபோல்வான்.

(௭௧)

சோரத்துடனீபொருதடர்த்தகுதன்றிவைமெய்துனைத்துருவும்
வீரப்பகழியுனையிவற்றால்வெல்வேனெனப்போர்வில்வாங்கி
பீரக்கருணைமுகத்தண்ணலெய்தானவற்றுக்கெட்டாமற்
பேர்ப்பேரத்தோர்கடவிப்பினனிட்டவர்க்குமுன்னிட்டான்.

(௭௨)

உடனேவந்துபொருநிருபரொருவர்க்கொருவருதிட்டிரன்கை
விடநேர்கணையாலெண்ணெயினிந்தாரொழிந்தார்வெஞ்சமத்திற்
கடனேதெமக்கென் னூர்புகுந்தார்காலச்செந்தாமரைமலர்ந்த
தடநேரென்னநிறம்பெற்றதப்போதந்தச்சம்பூமி.

(௭௩)

ஆசாரியனுந்திருமகனுமடல்வெலங்கர்பெருமரனுந்
துசாரருக்கொடிநெடுந்தேர்த்துரியோதனனுந்தம்பியரும்
வீசாநின்மமாருதம்போன்மேல்வந்தடுத்தவிமனுடன்
கூசாதெதிர்ந்துவெம்பகழிகோத்தார்விசம்பைத்தூர்த்தாரே.

(௭௪)

கெடுமோகருடனுக்கர்க்குக்கிரிவெஞ்சரபந்தனையரிக
ளடுமோசக்கிரபாணியுடனமருந்துவரோவசரசேசர்
நெடுமேருவின்முக்குவடொடித்தானேயப்புதல்வன்பேருடவிற்
படுமோதொடுத்தபகழிபருப்பதஞ்சேர்மழைபோற்பாநினவே.

(௭௫)

பொல்லாவவுணர்வைகியமுப்புரநீறெழவன்றான்வனைத்த
வில்லாமென்னவலியவிறல்வில்லொன்றெடுத்தவிறல்விம
னெல்லாமன்னவருழார்ந்தவெல்லாவிரதங்களுநிமைப்பின்
வல்லானெறிந்தபம்பரம்போற்சமுதும்படிக்கால்வனைத்தானே.

(௭௬)

ஒன்றுமுதலாப்பலபுகழியோரோர்தொடையிற்றெடுத்தேனி
யன்றுமுதன்மையுறமலைந்தவரசருடலந்தொறுமுட்டி
யின்றமுதலாயோதனத்திலேநுமென்னும்படியாகக்
கொன்றுமுதற்பின்வருமுரக்கொடியோன்மனமுங்கொதிப்பித்தான்.

(௭௭)

கொதித்தானரசனெனவரிவிற்குனித்தாரினோருந்குனித்ததுகண்
டதிர்த்தான்விமன்மன்கணையாலறுத்தான்வில்லுமணிநானும்
விதித்தான்வரினும்விமனுடன்விற்போர்புரிதலரிதென்று
மதித்தார்தம்முனினைத்தவெல்லாமுடிக்குஞ்சுமாவரிவில்லார்.

(௭௮)

தின்றார். தின்றபடி கொடித்தேர். திருபன்றையுமினாஞ்ஞாயும்
வன்றாள்வரிவிறகுருவினையுமைந்தன் நையுங்கன்னையும்
பொன்றழமார்பிற்பல்படைக்கைப்பூபாலையுங்கொல்லாமற்
கொன்றான்வாயுகுமான் நன்கோலாகலவெங்கொடுக்கையால்.

(௭௯)

இளைத்ததடையப்பெருஞ்சேனையினிநாமொன்றுக்கிடாகோம்
வளைத்தசிலையோடிவனிற்கமாயன்றன்னோடவனிற்கத்
துளைத்தகணையாற்றுரோணன்வலிதொலைத்தோனிற்கமலைந்திவரைத்
திளைத்தலரிதென்றக்களத்திற்பொன்றாவரச்சென்றோ.

(௮௦)

பெரும்போறத்தின்றி நமகவைப்பிடிப்பானெண்ணிமுடிப்பான்போற்
பொரும்போரரசருடன்வந்தபொற்றேர்முனியும்புறம்போனான்
*பரும்போருரகக்கொடிவேந்தன்பட்டான்மிகவும்பரிபவமென்
றரும்போரரசர்களித்தாடவவருந்தம்பாசறையடைந்தார்.

(௮௧)

காரிற்சுளிர்த்து குழைந்தசெழுங்கானம்பூத்ததெனக்கவிவிப்
பாரிற்சிறிந் துசிறந்தவிர்த்தப்பன்மாநிறத்தபரியின் த்தும்
போரிற்புகுந் துமடிந்ததற்குப்புறந்தந்தஞ்சிப்போவான்போற்
றேரிற் துரகங்கொண்டோடிக்குடபாலடைந்தான் நினகாணும்.

(௮௨)

வேறு.

அறந்தந்தமைந்தற்கும்விமற்கும்விசயற்குமபிமற்குமே
புறந்தந்தவயவிரோல்லாருமரசன்புறஞ்சார்புருந்
திறந்தந்தயுகித் துவாராதமன்னர்க்காங்காவழா
மறந்தந்தவேழத் துடன்பட்டபகத்தத்தன்வலிகூறினார்.

(௮௩)

மன்னர்க்குமன்னன் முன்வைகுமுனிதன்னைமதியாமன்
நென்னற்கலங்காமலுரைசெய்தவுரையின் றுசிலையானதே
கன்னப்பெயர்க்காளையறைபந்தனர்க்கென்னகட்டாண்மையுண்
டென்னச்சிரித்தான்வணங்காதவர்க்கென்றுமிடியேறான்.

(௮௪)

தெருமந்தசிறதைச்சிலைக்கைக்குருக்கண்சிவப்பேறவே
யுருமுந்திகைக்கக்கொதித்தங்கர்ப்தியோடுக்கூறுவான்
கருமந்தவா வில்லிறற்கன்னையல்லகழன்மன்னரிற்
றருமன்றன்முன்னிற்கவல்லார்களாயரித்தளந்தன்னிலே.

(௮௫)

இன்றல்லநாளேக்குமாநின்னவைக்கண்ணிருந்தோர்குறிற்
சென்றல்லலுறமோதியுறன்மைந்தனைத்தங்கன்சிலையான்மையால்
வென்றல்லதனுக்காதவிரர்க்குவிடைநல்லுருநிற்ன்மன்னர்
நன்றல்லவிரத்திலோரஞ்செலுவதென்றுநனிசிறிது.

(௮௬)

வில்லாண்மையாவர்க்குமின்றென்றெனைப்போலமிசுவஞ்சினஞ்
சொல்லாமலறன்மைந்தனைப்போர்மலைந்துங்கடோளாண்மையால்
வல்லாரினிக்கொண்டுவம்பின்கள்வந்தாழிமண்ணெனான் றுமோ
வல்லாதவுலகிற்குமிருநாலுதிக்கிற்குமவர்விரரே.

(௮௭)

* பரும்போருரகக்கொடி என்றும் பாடம்.

எம்போலவரிவில்லெடுத்தெய்யயார்வல்லொனும்விரரும்
வெம்போரில்வந்தாலொனுவுக்குநிலலாதுவினிகிற்பால்
வம்போதியென்பேறுவல்லான்மைபுனையந்தவில்லாளிக
ரம்போடிமான்மையடம்புமுவிக்கிலதிபாவமே.

(அஅ)

கொத்தொத்தொடையொத்தவளவொத்தகிறகொத்தகுறையொத்தவந்
தொத்தொத்துமுனையோடுமுனைத்ததிவிமுறுதுன்றேவினான்
றத்தொத்தபுரவத்ததந்தேர்மனெனனோபசாதித்ததும்
வித்தொத்ததென்வாளியவன்விட்டவடிவாளிவினாவொத்ததே.

(அக)

வன்மைக்குவயவிமன்னின்மைக்குமுகிலுர்நிமகனன்றிவே
றின்மைக்குமாவிறைதனிகனினிகரியென்பமம்மன்னரும்
வின்மைக்குமவன்மைக்குமினையோரையினையாரைமிகவெண்ணலர்
தன்மைக்குநிலையானதரும்குறியார்தனித்தெண்ணவே.

(சு0)

அதிர்வார்களதிரமின்களதிரப்பொரும்போரிலறன்மைந்தனே
டெதிர்வார்களுண்டாகிவிக்கங்குலச்சென்றாலினிக்காணலா
முதிவாய்மையாலெனப்பபென்னறுவெஞ்சாபமுனியேகினான்
கதிர்வார்முடிக்கோவுமரசர்க்குவிடைதந்துகண்டிஞ்சினான்.

(சுக)

மகத்ததிற்குரசஞ்சத்தகரினுள்ளமகிபாலரும்
பகத்ததனுள்ளியெதிர்வந்தகாந்தாரபதிமைந்தருந்
தகத்ததெவனவெங்காத்துவிழிவென்றதனுவேதியுந்
சுகத்ததமுறவோடிவென்றோர்களுங்கண்டியின்றோர்களை.

(சு2)

நிலையானவயவிரருந்தேவராய்வின்றிலைகண்டுவெண்
கலையாளிரம்புஞ்செழுந்திங்கனாகக்கடைக்கங்குல்வா
யலையாழிமுழுநீலவுறைவின்று*மாணிக்கமணியாடிபொ
லுலையாதவொளிகொண்டகதிராயிரத்தோனுமுதயஞ்செய்தான்.

(சு3)

பன்னிரண்டாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—௩௭௩௬.

பதினமூன்றாம்போர்ச்சருக்கம்.

சங்கையிலாவகையம்படராலுயிர்தார்பொழுத்ததருகே
மங்கையர்க்குமுவிருந்தமுதுள்ளாமயக்கினுமயான்மறவேன்
கங்கையுரான்மறையுந்துளவுங்கமழுகழவினையுந்தருமா
லங்கையின்மீதொளிர்சங்கமுநேமியுமஞ்சனமேனியுமே.

(க)

* மாணிக்கவணியாழிபோல் என்றும் பாடம்.

நஞ்சவியாளமுயர்த்தபதாசைநாதிபனேவலினால்
விஞ்சவருதிரிமன்னர் திரண்டனர் விசயனேயே விவா
னெஞ்சவராலழிவுண்டதேபாதனனெருநலி னுங்கடுகிப்
பஞ்சவர்கோமுதல்வன் றனைவன்பொடுபடைபொரவண்ணினனே.

(௨)

இலக்கணமைந்தனுமைந்துடைமன்னவன்னிளாருமெம்முனையுங்
கலக்குறவென்றகலிங்கநுமுட்புகாவலர்பற்பலநஞ்
சிலைக்கைவயம்பெறுசிறுநராதிசெயத்திரதன்சிரமா
நிலக்கணெழுந்துகள்வானிடைசென்றிடதின்றனர்போணியே.

(௩)

அக்கரமயாவமுணர்ந்தசிலைக்குருவர்குரேசனைநஞ்சு
சுக்கிரனாநிகரென்னவகைப்பதினாபின்மாமுறையே
யெக்கரமும்படைகொண்டெழுசேனைபையெயில்கள்வளைப்பனபோற்
சக்கரபூகம்வகுத்திரதத்திடைசயமுறநின்றனனே.

(௪)

ஒப்பறபோரினில்வாகைபுனைந்தவுதிட்டிரனன்றையார்
தப்பறவெண்ணியவெண்ணமுணர்ந்துதனஞ்சயனுக்குமுரைத்
தப்பறுகோடையிலவெங்குதினாநெனவாகவளைவரிசிற
றுப்புறுசிற்தைமகீபர்வருதினிகுமுநடந்தனனே.

(௫)

ஈரிருதேரினர்முவகையானையெண்ணுமாயிசையோ
ரோரிருநாலுடையையிருமியிலுள்ளபதாதிபுடன்
பாரிருநாலுதிசாமுகமும்படையோடோர்துவரும்
பேரிருமானவருதிரியின்றின்பேசுறலாமாவோ.

(௬)

வருபடைதன்னைநிறுத்திவிதம்படமகாவிபூகடவகுத்
தொருபகல்பூகமுமிப்பகலுக்கினியொப்பலவென்றிடவே
குருபதியுந்திருமாலுமதிக்கவணிர்தடுகோளரிபோற்
றுருபதன்மைந்தனுநின்றனனந்தாதுநதுபிழ்தெழுவே.

(௭)

இத்தகவாகவணிர்திருசேனையுமெதிர்முனையும்பொழுதிந்
முத்தகவெண்குடைமன்னவனேவலிந்முற்பகலின்படியே
மத்தகமாமுதலாகியநான்மைவருதிரிதன்னெடுசஞ்
சத்தகர்வந்தறைகுவவெகுண்டுதெனஞ்சயனேகினனே.

(௮)

மால்விடுதேர்மிசையான்வரிசாபம்வளைத்ததுமல்லிகல்வெங்
கோல்விடுபூசலுமல்லிலுடனெப்பொழிகொண்டல்லியப்பெனலா
மேல்விடுதேர்களுமயானையும்வாசியும்வீரருமெய்யுருவக்
கால்விடுதாரையெழுஞ்சருகென்னவுடைந்தனர்கையறவே.

(௯)

பட்டவரைத்தனையாயிரர்நிறுபடாமலுயிர்ப்புடன்வெந்
நிட்டவரைத்தனையாயிரஞ்சலினேருகவென்றமர்வாய்
விட்டவரைத்தனையாயிரத்தங்குலமேன்மையும்வெந்திறலுங்
கெட்டவரைத்தனையாயிரரன்றுகிரிடிதொடுங்கினையால்.

(௧௦)

ஒரொருடம்பினிலாயிரமாயிரமுற்பலவா ளிடடத்
தாரைபடம்படிபொழிமுகிலொத்தனர்சமர்முனையிற்றியார்
மாரணையங்கமெரித்தருள்கண்ணுதல்வடிவமெனுமபடியே
பாரொருபாதிசிவந்ததுமேனிபார்த்தெழுச்சாரியினால்.

(௧௧)

இந்திரன்மாமகனிங்கிவர்தம்முடனிம்முறைபோர்புரியச்
சந்திரஞ்சூரியமண்டலமொத்தணிதாணையிரண்டுமுனைந்
துந்தியவேலையினுந்திகளுலுடையுந்திரத்தத்திடைபோ
யந்தணன்மேல்வரிசாபம்வளைத்தணனைவர்படைத்தலைவன்.

(௧௨)

தூலொடுசாபம்வளைத்தவன்மற்றிவனொய்தினுகைத்தவழக்
கோலொடுகோன்முனையற்றுவிழ்த்தொடுகுனிசிலைநாணழியச்
சேலொடுசேல்பொருசேலமெனுமபடிதேர்குளிரண்மேணிக்
காலொடுகால்பொரவன்றுவசத்தொடுகவசமுழித்தணனே.

(௧௩)

அருமுனியாதிவதிட்டனுமன்சூலவாதிபுமந்தனனும்
பெருமுனிதானுமுடற்றியபோர்சிலர்பின்பொருதாருளரோ
வொருமுனியேழ்க்குடலுங்காமொன்றிலொடுக்கின்னம்ன்னனைமேல்
வருமுனிவென்றனன்முனிவருடன்பொரவல்லவாயார்புவிமேல்.

(௧௪)

வந்தெதிர்முட்டுதலுந்தனதேரினைமாறுபடத்திருகிச்
சுந்தையுமானமும்விரமும்விட்டொருசெயலறவெந்நிதலுந்
தந்திராதலுடைந்தனனென்றிருதாணையின்மன்னவரு
மந்தனனாண்மையும்வன்மையும்வினமையும்றுதுதித்தனனே.

(௧௫)

வேதியன்விட்டசரங்குகிரிநெற்துவேரிவருமன்னவனைத்
தாதவிழ்பொற்றெடைமார்பிலினைத்துயர்தருமனுரைத்தருள்வா
னீதவறிற்பிணையர்நிலைநிப்பவர்கிருபர்கிராமணியே
மோதியினைத்தனையாறுகெனப்பலமுகமன்மொழிந்தனனே.

(௧௬)

நன்னெதிர்மாமயிலோனெனநின்றதனஞ்சுபன்மாமகவைப்
பொன்னெதிர்போரொளியருள்வடிவாகியபூபதிவருகியென
நின்னெதிர்போரினிநிற்பவர்வேறிவர்நேமிவியுகமுநீ
முன்னெதிராவமர்புரிபொழுதன்றிமுரண்கூலையாதினியே.

(௧௭)

என்னைவனைத்திடநென்னலுடன்றுவெரிட்டவிலாகிரியன்
மன்னைவனைத்தொருசக்கரயுகம்வகுத்தெதிர்நின்றனன
னின்னையளித்ததராபதிதன்னையுநினையுமேயொழியப்
பின்னைபெடுத்தவிலோடெதிர்சென்றுபிளந்திடவல்லவாயார்.

(௧௮)

புல்லுகவென்றனன்மார்புறவன்பொடுபுல்லியிமைப்பொழுதிற்
செல்லுகவென்றனன்வன்சமரத்திடைச்சென்றுமிகப்பகையைக்
கொல்லுகவென்றனனின்புயமேவருகொற்றவைதன்னருளால்
வெல்லுகவென்றனன்றுதுரோணனைவென்றபெருந்தகையே.

(௧௯)

வேறு.

மூத்ததாதைதன்னேவலிற்கழன்முளரிகைதொழுதுதூறுநச்
சேர்த்தநாணுடைவில்லன்வெய்யதெரிந்தவாளியன்முதுகுறக்
கோத்ததூணியன்வான்முதற்பலகொற்றமுற்றியபடையின்
பார்த்தன்மாமகனிரதம் தூய்பரிதியாமெனவேறின.

(௨௦)

விரவார்கழல்கழலின் மீதுவிளங்கமார்பினில்வெண்ணிலா
வாரமாலே துலங்கமாசனவலயம்வாருவிழகெழச்
சேரவானமதிருளாகற்றுமிரண்டுசெஞ்சுடரென்னவே
சாரமாமணிகுண்டலங்கனவயங்கமொலிதயங்கவே.

(௨௧)

இனஞ்செய்க்கெண்மைகொடுருபதேயனுமெண்ணிலகோடிமகிபருங்
கனஞ்செய்தூரியமெழுவெகுண்டெறிகாலெனும்படிகைவரத்
தினஞ்செய்தாதனடாவுதேர்திகர்தேர்வரைநதுசெலுத்தினான்
மனஞ்சயன் றலைநாண்முயன்றதவம்பலித்தனதன்மையான்.

(௨௨)

ஓதைகொண்டணிநின்றசக்நரபூதமன்னுநர்கொறுங்
கோதைதங்குகரத்திலவிலுதைகூரவாளிகுளிக்கவே
சீதைகொண்கனுமேவலாருயிர்தென்புலத்திடுதன்பெருந்
தாதையுந்தரமெனவிமைப்பிடைதாவுதேரினனேவின.

(௨௩)

அச்சுதப்பெயர்மாதுலன்புகலரியமந்திரமன்பிணை
டுச்சரித்தொருநாடியிளிப்பலகோடிபாணமுடற்றிணை
னெச்சிரத்தையுமெப்புயத்தையுமிடைதுணித்தலைடையமுன்
வச்சிரத்தவனுரைசெய்சக்காமாறிலாவணிபாறவே.

(௨௪)

மல்லம்புயவபிமன்வெஞ்சரமழையனைத்தையுமாலெனப்
பல்லவங்களைகொடுவிலக்கமுனைந்துவந்தெதிர்பற்றினான்
வெல்லவந்ததுரோணமாமுனிவிறலழிந்ததுகுருவெனுஞ்
சொல்லழிந்ததுவில்லழிந்ததுதேழிந்ததுதொடைகளால்.

(௨௫)

தந்தைவெந்திடுமுன்னர்முப்புரதகனனேநிகர்மகன்மிகச்
சுந்தைகன்றிவெகுண்டுதேரோடுசென்றுகால்வளைசிலையினு
லுந்துகின்றசிலீமுகம்பலபகைமுகங்கனிஊருவவே
முந்தினுவனப்புமாரியின்முழுகினுடன்முற்றுமே.

(௨௬)

கன்னென் னுலகெண் ணுமீர னுமொய்ப்புடன் பலகணைகள்வான்
மின்னொழுங்கொருகோடியென்னநிறுத்திமெய்யுறவிசினு
ன்னவன்பகழிக்குலங்களேநகமோகாமாகையா
லென்னவெஞ்சமமினிநமக்கெனவேறுதேருடனேகினான்.

(௨௭)

கிருபமாமுனிதானுமேதகுருதவன்மனுமோர்புறத்
திருவாரண்மையுநிலைபெறும்படிசென்றுதூவினரோவின
லொருவனையிவனிவனெடுத்ததொருசாரசனம்மபிலே
வெருவியோடினர்தங்கோரிருவில்லுமற்றுலெறுங்கையே.

(௨௮)

சகுனியந்திருமகனுமற்றளதமருமேலிடுதானையோ
முகனெடுங்கனம்வென்றுகொள்சுவமென்றுவந்தெதிரணுகினார்
மகன்விழுந்தனன்மார்பின்மூழ்சியவாளியொன்றினின்மற்றளார்
மிகநடுங்கியொடுங்கியோடினார்விழுமன்னர்கள்வீழுவே.

(௨௯)

வின்முகந்தெழுவாளிவாளிலக்கவந்தவிகன்னணர்
துன்முகன்றலையாகமற்றளதுணைவருஞ்சமர்துன்னினார்
நன்முகம்பெறுவிசயன்மைந்தனாநாமக்கெதிரன்முநீர்
பின்முகம்படவோடியின்றுயிர்நிழையுமென்றுரைபேசினான்.

(௩௦)

மற்றமற்றமுனைந்துவந்துமலைந்தவெஞ்சினமன்னர்மெய்ம்
முற்றமுற்றஅமிவன்கைவாளிகண்முனைபுதைந்திடமூழ்சலா
லிற்றவிற்றபடைக்கலங்களுமெய்த்தவெய்த்தபதாதிபு
மற்றவற்றவிதங்கொளவாகமுமாகியேகிளையையே.

(௩௧)

இளையவன்றனிமதலைதவ்வரினாக்கவிப்படியிகல்செயத்
தளையவிழந்தவலங்கன்மீளரிசமீரணன்றிருமதலைபோய்
வளையவன்சிலைமன்னவன்கழன்மலர்வணங்கிவணங்கலா
ருளையவந்தமர்முநிகநின்றமைகண்டுசோகமொடுரைசெய்தான்.

(௩௨)

தோலநேகமநேகநேமிதுரங்கமங்கனநேகநீள்
வேலநேகமநேகம்வாளவரிவிலநேகவிதம்படக்
காலநேகமெழுந்ததொத்தமராடுகின்றகளத்திடைப்
பாலனைகடிதேகிவெம்முனைப்பிலுவாநொருபாவமே.

(௩௩)

எனக்குநீவிடைநல்குகென்றவனிநுபதந்தொழுதியாரினுந்
தனக்குநீர்தனையல்லதில்லெனவெல்லவல்லதொர்தண்டினான்
மனக்குநீர்வருதேரினன்பலமண்டலீகருமன்னருஞ்
சினக்குழாமுறுசேனையும்புடைசூழவன்றெதிர்செல்லவே.

(௩௪)

சாயையொத்தெழுசேனையோடெதிர்த்தவிமன்சுவவடவியிற்
நீயையொத்ததுவிளங்குமாருதிசென்றுமண்டியதிசையெலா
மாயையொத்தொருவடிவுயின்றிவகுத்தசக்கரமண்டல
மீயையொத்ததுகனுழைத்ததனன்றிலாவரியேறான்.

(௩௫)

கலிங்கர்சோனகர்மகதர்கன்னடர்கங்கர்கொங்கணர்கொசலர்
தெனுங்காரியர்துளுவர்ப்பப்பார்சீனர்சாவகர்சுங்கர்
குலிங்கர்மாளவர்களமொட்டியர்குசூர்கொப்பளர்குபகர்
புலிங்கசாலமெனச்சதாசுதிபுதலவனோடுறுபேர்செய்தார்.

(௩௬)

பொருதப்பற்பலபாடைமன்னவர்பொன்னிலங்குபுகுதவே
விருதவித்தகனுடன்வரும்பலபாடைமன்னவரவெட்டினு
*பொருதித்தசீலிழுகங்களுறுக்கியோடியுடன்நா
ணிருதர்பட்டதுபட்டிறந்தனர்நெடியுப்படுநிரபரே.

(௩௭)

மண்டுகொண்டலின்மிகவதிர்த்துமருத்தின்மைந்தனுருத்தெழுந்
தண்டுகொண்டுவியூகமாகியசக்கரத்தைதபுடைத்தலால்
விண்டுகொண்டுமுருக்குமாருதிமீளவந்தனனாமெனக்
கண்டுகொண்டனவெஞ்சினக்கனனின்றுகாய்தருகண்ணினான்.

(௩௮)

வேறு

நபமுசின்முழங்கியேறிபிடிவிடநடுநடுங்கிமாயுமாவென
வுபரிபெழுதின்றசீயம்வரவரவுடையுபிபசங்கமொடுவனவென
வபிமனெருவன்கையேவினமபடையடையநெரிசின்றதாயவொழுதினில்
விபினமிசைமண்டுதியோடனிலமும்வியுமியல்பந்தவீமனனுசிலே.

(௩௯)

சகுனியுடன்விற்பூரிமுதலியதரணிபரடங்கவேகிமகபதி
மகன்மகனெழிக்குருதபடியெதிர்வீணியின்வருகந்தவாகன்மதலையை
விகனனுமடங்கல்போலுமினோருநம்விருதர்பலருந்தோணன்மதலையு
மிகன்மலையிலிந்தநாழிகையிலிவாரிவரவையுர்வென்றுகோருவென்கிரோ.

(௪௦)

எனவுயர்புயங்குகேதுவுரைசெயவீணவீணைகொண்டுவிர்னைவரு
முனைபடவணர்ந்துகாலமுசிலெனமுரசினமுழங்கவோடியெதிருதிர்
கனலெனவெகுண்டுசேனைபலபலகசாதகாங்கராசியுடன்வா
வணிலகுலமைந்தனுனபதியொடுமிமனெடுமவந்துபோரின்புமிகவே.

(௪௧)

விழிமலர்சிவந்துகோலமதிததல்வெயர்வரவிரண்டுதோளுமுறைமுறை
யழகுறவிளங்கமூரணிலவெழுவணிமகாசுண்டலாத்வெயிலெழ
முழவீனெடுசிங்கநாதமெழுவெழமுடுகியெதிர்சென்றுமோதியவரவ
ரெழில்வடிவமெங்கும்வாளியுனதயினனிதமிசைசென்றுவாயுமதலையே.

(௪௨)

மணிமுடிசிரங்கனோடுதறிபடவலையமொடணிந்ததோள்கடறிபட
வணிகழலொடுந்துதாள்கடறிபடவயிலொடுகாங்கனானதறிபட
நணியவிரதங்கள்சாயவிலுனிகண்டுவறவனாந்தசாபமுதலிய
துணிபடவழிந்துமீளநடவீனர்துவசபுயகன்பதாதிதிருப்போ.

(௪௩)

விசயன்மகனுந்தன்மீதுவரும்வரும்வருதருடலங்கள்யாவுநிறைக்கரை
தசைகுருதியென்புமுனையிவைபிவைதரணிமிசைசிற்திவறுபடவழி
வசையவிரதங்கடாவீவனாதருமணிகிலையுமம்புமாகிமுனைமுனை
திசைதொறுநடந்துசேறவியெதிர்திமிரபடலங்களானவடையவே.

(௪௪)

இருவரெதிரும்பொருமன்முடுகியவிறுபடையுநெந்துமீளவவனிபன்
வெருவொடுதளர்ந்துபோனதிருப்பரைமிகவசைமொழிந்துபோதற்கைசெய்து
கருங்குருகநெஞ்சுகோபவனல்கொடுகதுவியநங்கன்சேயநிறமுற
வருகுவருசிற்தாசதிலகனெடபரிமதிமீன்சொலாகவுரைசெய்தான்.

(௪௫)

மறனுடையைசெம்பொன்மேருகிரிகர்வலியுடையைவென்றிகுறுமாரிய
லறனுடையைபஞ்சபாணனெனவடிவழகுடையைநின்றசேனையாசரி
னிறனுடையைதிங்கள்சூடிவியனதிரிதைபுன்லபர்ந்துலாவுமவுலியர்
திருனுடையமன்றனும்லரடிதெளிவொடுபணிந்தனானமுடிவீண.

(௪௬)

வயவியஸிநின் றதேதர்கடவிரும்வலவன்மருகன் றதேனடுவரைபுரை
புயமுடையதண்டவீ மனுநிலிருபொருநரையுமின் துபூசல்பொரவரி
தயலிவரகன் துபோகிலமர்பொரவறவுமெனி துண்டிபாயறுதலெரி
நயனனருள்கொன்றைமலைதனையிவர்நடுவிடிவிரண்டுபாலுமகலவரே.

(௪௭)

அரன்முடியணிந்ததாமமிது வெனவடிக்கொடுகடந் துபோகவருவுவர்
பரவைநிகர்நம்பதா தியவனிபர்பலருடன்வளைந் துகோலியமரிடை
வரமுறவணங்குநாளிலருள்செய்து மனமகிழ்மங்கைபாகனுதவிய
வரனுடையதண்டினுவிவ்வபிமனையுயிர்கவர் தலின் துசாலவறுதியே.

(௪௮)

எனவீவன்மொழிந்தபோ திலவனிவனினைபடிவணங்கியா துநினைவிரி
யுனதுநினைவெஞ்சிடா மலபிமனையுயிர்கவர்வனென் றதேதருரைசெய்து
கனகதருமன் தன்மாலையெனவொளிர்கடியி தழியந்தண்மலைபரமனை
மனனுறவுணர்ந்தாறவினிகழ்தருமறையொடுவளைந் துவீழுவெறியவே.

(௪௯)

எறிதொடையல்சங்கபாணிமருமகனிகலுமமர்வென் றுமீஞருமளவையி
னெறியிடைவிளங்குவாளாகிரியெனநிமிர்வுறவளைந் துசூழவருதலு
மறிவுடனிறைஞ்சியா திபகவனதணிமுடியலங்கலாகுமடையலர்
முறியவினிமண்டுபோரிலமர்செய்து முடி துமெனவந்து மீளமுடுகவே.

(௫௦)

வேறு.

பரிசனகுமரன்விடு
மெரிகனைகளான்முடுகு
தரியலர்ப்பதாதிபடை
நெறியவருகாலையிலே.

(௫௧)

விரகுபடவெப்பொழுது
முரணமர்தொடக்குமவலி
யுரகதுவசற்கொழிய
வரசரிலெவர்க்குளதோ.

(௫௧)

விறலபிமினின்றகள
முறுதுமினியென் றுநனி
குறுகலுமீலங்கியது
நறையிதழியந்தொடையே.

(௫௨)

தன்மகனையுஞ்சுமரில்
வன்மையொடுகொன்றொழிய
மன்முனை திரண்டிடினு
மென்மகன்மடிந்திடுமோ.

(௫௩)

இன்றமரின்யாருமுயிர்
பொன்றிடினுமீசனணி
கொன்றைகடவேனெனமுன்
னின்றனனராதிபனே.

(௫௪)

என்றிதழிமலைதனை
நின்றதொழுதன்பிடுறொடு
சென்றனனரிடிம்பனைமுன்
வென்றிதழிமலீமனுமே.

(௫௫)

முந்துவடிவாளமரின்
வந்தனுசுவான்மதலை
நிந்தனைகொலாமிதென
நொந்துசிலகூறினனே.

(௫௬)

மாலையுடவாமல்வரு
பாலனரசர்க்குருடு
வேலைவடவைக்கனலி
போலொளிரநின்றனனே.

(௫௭)

இந்தமதுமாலையிடை
தந்தபிமனாருயிரை
யுந்திவிடவோவெளிது
சிந்துபுதிசேவகமே.

(௫௮)

யாளியெனநின்றவய
மீளியைவளைந்துபல
வாளிகள் பொழிந்தனர்
கூளிகண்டஞ்செயலே.

(௫௯)

பற்பலருமர்ந்தாதர்
விற்பலவணக்கியெதிர்
சொற்பொலிவயப்பகழி
சிற்சிலதொடுத்தனரே.

(௬௧)

பெய்கணையடங்கவிவ
னெய்கணைவிலக்கியிட
மொய்கணையனந்தமவர்
மெய்கணையவந்தினனே.

(௬௨)

கன்னனுமடங்கலபி
மன்னுவுமுடன் அமுனை
முன்னிரதமுங்கடவி
மன்னமர்தொடங்கினரே.

(௬௩)

அங்கர்பதிதேரிலிவன்
வெங்கணைகணையிட
மங்குலெனநாணுதர
கங்களுமவிழுந்தனவே.

(௬௪)

தொடுத்தசிலேகோலியவ
னெடுத்தசிலையுங்கொடியு
நடுத்தறியவெட்டிமுனை
கெடுத்தனனந்தரமே.

(௬௫)

இரவிமகனேகுதலு
மாவதுவசன்றுணவர்
வீரவின்வலந் துதம
புரவியணிதேர்படவே.

(௬௬)

விட்டவிரதத்தினொடு
வட்டவரிவிந்குரிசி
றொட்டகணைதைக்கவவர்
கெட்டுமுதுகிட்டனரே.

(௬௭)

சுகனிகர்துரோணானொடு
மகன்விசயன்மைந்தனெதிர்
முகனமரிலவந்துபுர
தகன்னெனநின்றனரே.

(௬௮)

நிற்குநிலைநின்றவரி
விற்களும்வளைத்தனர்க
ளுற்கைகளிலாறுபல
பொற்கணைதொடுத்தனரே.

(௬௯)

வருகணைவிலக்கியெதிர்
பொருகணைகளாலே
யொருவனொரிமைப்பொழுதி
வீருவரையும்வென்றான்.

(௭௦)

தேர்முகமிழந்துமிரு
கார்முகமிழந்தும்
போர்முகமிழந்துமவர்
நேர்முகமிழந்தார்.

(௭௧)

துன்முகனுமன்றமரின்
முன்முனமர்செய்தே
வன்மிகமறிந்ததென
நன்முடிதறிந்தான்.

(௭௨)

சித்திரவிலவீரனெனு
மத்திராபிராணும்
புத்திரரிலாதிபுரு
மித்திரனும்வந்தார்.

(௭௩)

வந்தபுமனோடமரின்
முந்தியிருவோருஞ்
சின்னகணைமாரிகளி
னந்தரமறைத்தார்.

(௭௪)

அவரவொடுத்தவரு
தவருநடுவெட்டா
விவர்கணைவிலக்குவன
கவர்கணைதொடுத்தான்.

(௭௫)

மைந்தனொருவரையினி
லந்தரமடைந்தா
னொன்றுபலவாளியொடு
தந்தைபுற்கிட்டான்.

(௭௬)

வென்றமரிலிவாளபிம
னின்நிலைகண்டே
யொன்றுபடமாவிதர்
சென்றனருடைந்தே.

(௭௭)

கெட்டவர்களின்னனொன
முட்டவுரைக்கொண்ணு
பட்டவாநெகரின்
விட்டகணையாலே.

(௭௮)

வேறு.

முற்சக்கரமுகம்பிளப்பின்துபின்முன்பினுமும்
பொற்சக்கரமென்ன* வெறித்தாமம்பொலிந்துசூழ
வற்சக்கரமாகமணித்தேரின்மின் துநிற்பான்
கற்சக்கரமாகநிலிசெங்கதிரொடொத்தான்.

(௭௯)

வடா துந்தெனதும்பராசர்வகுத்தநேயிக்
குடா துங்குணதுமவற்றுப்பிகேணநான்கும்
விடா துந்தேரின்மிசையெங்கும்விராயபோது
சடா துங்கமௌவிப்புரகுதன்னன்னையொத்தான்.

(௮௦)

வின்மைந்துகொண்டிதருவோர் தன்மவென்றவீர
ன்னமைந்தனுக்குமுதுகிட்டனரென்றுநாணி
மன்மைந்தரெண்ணில்தினியிராவ்ந்துசூழத்
தன்மைந்தனையுமுடனேவினசர்ப்பகேது.

(௮௧)

மேல்வந்தவேந்தன்மகனும்தலவேந்துமூழிக்
கால்வந்துவேலைக்கடறன்னைக்கலக்குமாபோ
லூல்வந்தகொற்றச்சிலையாசுகநொய்தினேவி
மால்வந்தகைக்குன்றையானேமுன்வந்துசூழந்தார்.

(௮௨)

முன்முன்புமுந்திப்பலரேவியமூரிவானி
தன்முன்புதுவாமலர்போலிருநாளில்விழ
வின்முன்புடையோனொருவில்லின்விசித்தவம்பாற்
பின்முன்புபட்டபலகோடிபிறங்குசேனை.

(௮௩)

வேறு.

அரவயர்த்தவன்மதலையொட்டலுடையரசர்புத்திரரனைவருமெழுபரி
யிரவிபொற்கதிர்ந்தெறுதலினிரிதருமிருளெனத்திசைசெய்தொறுமுதுகிட
வரலுடைப்பனைமுழுவற்றித்தினியுயனொருசமர்த்தனுமொருதனியிரதழும்
விரவிறம்பொருகாமழகுதும்வகைவிறல்வாய்ப்புலியெனவெதிரமுடுகவே.

(௮௪)

வளையமுத்துநீர்விழியுடைவரிசிலைமதன்னமைத்துன்னவனிப்பல்லையு
மிளையெனப்புறமிடவமர்பொருத்தினியையவித்தகனெதிருறவருதலு
முளையெயிற்றிளாநிலவெழுவகல்வெளிமுககிடைப்பதொர்நகைசெய்து கடனின்
னுளையப்பரியிரதமுமிரதமுமுரனொடொத்தினவுருள்கருமுடையவே.

(௮௫)

ரகுதலத்தவனிளவலுநிசுசரரிநையளித்தருளிளவலுமிருவரு
நிகரெனத்துணைவிழிகடைநிமிர்தாரநெறிகடைப்புருவமுமிகமுரிதர
முகிலிடித்தெனவெழுகடல்சுருமிகமொகுமொகுத்தெனவனிலமுமனிவரு
முகமுடித்தெனமுறைமுறைபலபலவுரையெடுத்தெனரொருவரொடொருவரே.

(௮௬)

* ஏறிதாமம் என்றும் பாடம்.

† இளவிகலரியெனவெளி என்றும் பாடம்.

ஞெலிமாத்தினுமன்னெரியெழுவெழதிருபர்விட்டனகசாததாகமு
மெலிவெழப்பிற்கிடவுதின்னொருதனிவிறல்துதித்திரதமுமெதிரகடவினை
யொலிபுதித்தெதிர்வரின்விரிசுடரெதிருலவுவிட்டி.வினுயிரழிகுவையென
வலியுறுத்தினனவனிபன்மதலையவலியவச்சுரன்மதலைதன்மதலையே.

(௮௭)

இவனுமப்பொழுதெதிரொலியெனநனிபிகலநுச்சுன்னமதலையபுனதுயி
ரவனிபர்க்கெதிர்கவருவனொருநொடியளவையிற்பொருதெனமுனையனுக்கின்
சிவன்வளைத்தபொன்மலையினுமவலியினசிலைவளைத்தனரிருவருமெறிதரு
பவன்னமைக்கடல்வடவையின்முனிதருபவனமொத்ததுபடுகளமுழுதுமே.

(௮௮)

தூரகத்தடல்செழுமினசிலகளைதுவசமற்றிடவிரவினசிலகளை
யிருவாரெற்றியுமெழுதினசிலகளையிருபுயத்திடைசொருகினசிலகளை
யாணியொத்தெரிகதுவினசிலகளையகன்முகட்டையுமுருவினசிலகளை
முரணிலக்கனாகுமானுமபிமனுமுகியிப்படிமுரணமாபுரியவே.

(௮௯)

மழைமுகிற்குலகிர்த்திருவுவினன்மருகன்முட்டியுசிலையுமெய்வலிமையு
மழுகுறத்தொடுகளைகுருபதிமகனவயவத்தினிலடைவுறமுழுகின
கழல்களற்றனவிருதொடைநழுகினகவசமற்றதுகாமலர்ப்புயமுடன்
முழுதுமற்றனவொளியிடுவமணிமுகுடமற்றதுமுகிழ்நகைமுகனொடே.

(௯௦)

வேறு.

இலக்கணாகுமரன்வெங்கானெரித்தவன்ருமானேவா
லலக்கணுற்றாவிமாய்ந்தானமரிடையென்றுகேட்டுக்
கலக்கணீர்சொரியின்னுகண்ணிலிசுமன்வெம்பி
வலக்கணோர்முனிவரோடுமன்னவரோடுஞ்சொல்லான்.

(௯௧)

மன்னவர்மைந்நரோடென்மைந்நனைக்கொன்றமைந்நன்
றன்னையுபிமைப்பிற்சென்னுசயமுறச்செகுத்தலீசேற்
பின்னையிவ்வரசுமவேண்டேன்பெருமிதவாழ்வுமவேண்டே
னென்னுயிர்தாளுமவேண்டேனென்றனனிராசராசன்.

(௯௨)

தனித்தனியரசரெல்லாந்தாளினைப்பணிந்துபோற்றிப்
பணித்துயிர்பொன்றிலீழ்ப்பார்த்தன்மாமகனையின்னே
குனித்தவின்னிமிரவண்ணங்கொடுஞ்சுமர்க்கொன்றிலேவே
லினித்தனுவென்றுபோரிடுலெக்கிலேயிறைவவென்றார்.

(௯௩)

குன்றவில்லவனையொக்குந்ருமாணம்பகைகளாறும்
வென்றவின்முனியுமற்றும்வேந்தராயருகுதொக்கு
நின்றவில்விருதாயாருதிருபன்மாமதலையாவி
பொன்றவில்லனைத்தோன்றன்னிப்புலிவளைந்தென்னசுக்குழந்தார்.

(௯௪)

போரொருமுகத்தாலன்றிப்பொருப்பொன்றிப்புனரியெழுங்
காரொருமுகமாய்மொண்டுகணக்கற்பொழியுமாபோற்
தேரொருவனையமாகச்சென்றுதினசிலைக்கோலி
யோரொருவிரர்கோடியாகசுமுடற்றினோ.

(௯௫)

தரணிபரெய்தவெய்தசரங்களைச்சரங்களாலே
முரணறவிக்கிப்பாத்தமுடியளவாகவந்தக்
கரணமும்புலனுமெய்யுங்கலங்கியக்கணத்தில்யாரு
மரணமென்முன்னவல்லில்லவோத்தனன்வளைவிலாதான்.

(௧௯௬)

ஆகவந்தன்னின்முந்தமனுகுலத்தரசன்பட்டான்
கேசபன்குமான்மாபூந்தான்கிருபன்வில்லொடிந்துமீண்டான்
மாகதக்குரிசிலோடுமுகுடவர்த்தனாரேநகர்
நாகமுற்றனர்க்கோடிநரபதிசுமார்வீந்தார்.

(௧௯௭)

சிலையழிந்தவரேநகர்தோழிந்தவரேநகர்
தலையழிந்தவரேநகர்தாளழிந்தவரேநகர்
சிலையழிந்தவரேநகர்நெஞ்சழிந்தவரேநகர்
துலையழிந்தவரேநகர்தோளழிந்தவரேநகர்.

(௧௯௮)

இனைவருஞ்சகுனிமைந்தரெழுவருந்துனைவருள்ளா
ரனைவருமாவிமாவமரழிந்தவனும்போனன்
றுனைவரும்புரவித்தேர்த்துச்சரதன்னறுனைவரோடு
முனைவருமளவிற்பாலன்முனைவொரிஇழுதுகுதந்தான்.

(௧௯௯)

காவலருடைதல்கண்டுகன்னையரசன்பார்த்துக்
கேவலமல்லவிப்போர்கீழிவந்திவனைக்கூடி
ளீவிலையாகிற்சென்றுநேர்மலைந்தடர்த்தியென்னக்
கோவலன்மருகன்றன்னைக்குறுகினன்கொடையான்மிக்கோன்.

(௨௦௦)

மன்முரிசுவலுத்திண்டோள்வாசவன்பேரன்றன்னோ
டன்முரியிரவிமைந்தனருஞ்சமர்வினைத்தகாலைச்
சென்முரிந்தென்னவேறுதேர்முரிந்தெடுத்தவாகை
விண்முரிந்துள்ளந்தானுமிகமுரிந்துடைந்துமீண்டான்.

(௨௦௧)

தேறினுன்றேறித்துச்சரதன்னருஞ்செம்பொற்றேரி
னேறினுன்மீளவில்லுமெரிசுணைபலவுங்கொண்டி
துறினுன்பிமன்செங்கைத்தொடைகளாலெதிர்த்தலஞ்சி
மாறினுன்முகமுந்தேரும்வரிவில்லுமழிந்துமன்னோ.

(௨௦௨)

தூண்டினன்மேலாளாகித்துனைப்பரித்தடந்தேர்தூண்டி-
மீண்டனன்காலாளாகிவிழுந்தன்னெறளிந்துமீளத்
தூண்டினபரித்தேர்தேடிச்சரபமுந்தேடிநெஞ்சார்
பூண்டனன்பொருவான்நன்கைப்பொருகணைப்புயங்கம்போல்வான்.

(௨௦௩)

விற்குனித்திரவிமைந்தன்னிடும்கிடுங்கிணைகள்பட்டுப்
பற்குன்னமைந்தன்றிண்டேர்ப்பபிகளும்பாகும்பட்டு
முற்குனித்தெய்தவில்லுமுரிந்ததுமுரித்தேரு
சிற்குன்னிலைமைகுன்றிநெய்யிடுநெறிந்ததன்றே.

(௨௦௪)

தன்னையத்தனயன் செய்தாழ்வெலாந்தனயன்றன்னை
பின்னையத்தந்தைசெய்து பின்னிடாதைசுந்திற்ப
*முன்னையபுரவித்தேருமுரிவெஞ்சிலையுமின்றி
மின்னையொத்திலங்கும்வாளோடவனிமேல்விரைந்துபாய்ந்தான்.

(௧௦௩)

வாளோடுபரிசையேந்திமண்டலம்பயிற்றியிறை
நாளோடுதுறக்கமெய்தநயந்தனனின்றவீரன்
றோளோடுபுரையுஞ்செம்பொன்மேருவைச்சுடரோனாகச்
கோளோடுசூழ்வதென்னச்சமுற்றினன்குமாரேறே.

(௧௦௪)

வேறு.

தோர்போனதுபரிபோனதுசிலேபோனதுசிறுவன்
போர்போனதுனிச்சென்றமர்புரிவோமெனநினையாக்
கார்போனனியதிராவிதழ்மடியாவெறிகடல்வாய்
நீர்போலுடன்மொய்த்தாரவெருவறவோடியிருப்பர்.

(௧௦௫)

துச்சாதனன்மகன்மன்னர்தொழந்துச்சனியென்னு
நச்சாடரவீனையானினிநானேபழிகொள்வே
னிச்சாயகமொன்றாலெனவெய்தானவன்முடியோ
டச்சாயகம்வடிவார்கொடறுத்தானடலபிமன்.

(௧௦௬)

துரியோதனன்மகனும்பொருதுச்சாதனன்மகனும்
புரியோதனமுனைவென்றமைபுரிவின்முனிகருதா
வரியோமெனுமறைபாலடலம்பாயிரமெய்தான்
வரியோடிகுகழலானவைவார்கொண்டுதுணித்தான்.

(௧௦௭)

சொரியுங்கணைமழையேவுதுரோணரியின்வில்லும்
பரியுங்கடவிரத்தத்தொடுபாகும்பலபலவாய்
முரியும்படிவடிவார்கொடுமோதாவமர்காதா
விரியுஞ்சுடரெனநின்றன்னவியசயன்றிருமகனே.

(௧௦௮)

ஒருக்காலழிதேரன்றியுமுருளாழிகொடேர்மே
வீருக்கால்வாமுக்கால்வாவெக்காலுமழித்தே
பெருக்காற்றைசெய்தோத்தவிர்பிள்ளைப்பிசையையான்
செருக்கானகைசெய்தான்வரிசிலையாகிரியையே.

(௧௦௯)

முன்னஞ்சுருதியினனுயர்முனிவிரனைமுனியாப்
பின்னும்பனிவரைபோலொருபெருந்தோமிசைகோள்ளா
மன்னஞ்சிலைகுனியாமுனைவடிவாளொளிகையு
மின்னும்பிறைமுகவாளியின்வீழும்படிவிட்டான்.

(௧௧௦)

பேணுருமீர்பருகும்பசிபெட்பப்பருவாய்வெங்
கோணுகமுலாவந்தெதிர்கொடுநாவெறிவதுபோற்
பூணார்கடகக்கையொடுபுகர்வாளமுமண்மே
னீணுகர்வியக்கும்படியிழமிளியுநின்றான்.

(௧௧௧)

* உன்னையபுரவித்தேரு மொத்தவெஞ்சிலையுமின்றி என்றும் பாடும்.

இருதோள்களினொருதோண்முனியிகல்வாளியின்விழவு
மொருதோள்கொடுபொரிந்தொர்மதவாரணமொத்தான்
கருதோகையொடனகாபதிதீனையோர்கதிபெறமுன்
மருதோடியினைசாடியமாயன்நிரும்ருகன்.

(௧௧௪)

தன்மாதூலன்முதனூனரைதருமந்திரமொன்று
லென்மாமணியுருளொன்றினையெறிசக்கரமாக்கிக்
கன்மாரிவிலக்குங்கிரியெனமேல்வருகருதார்
வின்மாரிவிலக்காவதுகொடியானாயும்விழ்த்தான்.

(௧௧௫)

ஒருகையினிலுருணையிகொடோடித்திசைதோறும்
வருகையறவெறிவாநுயர்வனமாலையையொத்தா
னிருகையொருவரைமண்ணிலிறைஞ்சாமுடியிறைவன்
பொருகையறவடிமன்பொருடோர்கண்டுபுழுங்கா.

(௧௧௬)

வேறு.

ஒருவனம்படைத்தலைவர்களுவரையுமொருகைகொண்டடற்றிசிரியின்விழவெதிர்
பொருவதென்கொலிச்சிறுவனொடொருபடிபொழுதுசென்றதெப்பொழுதார்முடிவது
வெருவருந்திறற்றரணியிபர்களிலிவன்விசியவென்றிடத்தருமவாரிலரினி
யருளுடன்சயத்திரதனையழையெனவவனும்வந்துபுக்கனனொருநொடியிலே.

(௧௧௭)

அருகுநின்றகொற்றவர்களுமவரவாரியதிண்டிறற்குமருமமரினான்
மருகனும்படப்பொருதனன்மகபதிமகன்மகன்நனைப்பசபதியருளிய
வருகெழுங்கதைப்படைகொடுகவருதியுயிரையென்றெடுத்துரைசெயவரசனை
யிருகையுங்குவித்தருளுடன்விடைகொளுமெழில்சொன்சிந்துவுக்கொருதனிமுதல்வனே.

(௧௧௮)

உரகவெங்கொடித்தரணிபனலமருமுளமகிழ்ந்திடக்கதிபலபடவரு
துரகதம்பிணித்தனிகொளிரதமிசைதுவசமுந்தொடுத்ததுனுடைவலவனை
விரைவுடன்செலுத்துகவெனவுரைசெய்துவிழிசிவந்துசிறுளமதிபுனைதரு
கரகவண்புனற்சடைமுடியவனடிசுருதிநின்றெடுத்தனனொருகையுமே.

(௧௧௯)

மறவிதண்டெனக்கொலைபுரிதொழின்பிகவலியதண்டுகைக்கொளுமவினிலிவன்
விறல்புனைந்தகைத்திகிரியையொழியமுன்வினையழிந்துபற்றலர்முதுகிடவிழு
திறல்விளங்குபொற்கதைகொடுவிரைவொடுதிருகிரின்கதைக்கிகுதையெனவுரை
யுறவிளம்பியப்பொருகைமுழுவதுமுருமெறிந்ததொத்துவகையொடதிரவே.

(௧௨௦)

சினவுகிக்கமொத்திருவருமுறைமுறைதிருகிவெஞ்செருப்புரிதவினெழுமொலி
கனல்வனைத்துசட்டனிலமுமெறிதருகடலதீர்த்தெனக்கனமதீர்வனவென
மினல்பார்த்தெழத்திசைகளின்முடிவுறவெடிக்கொண்டபித்தியுமுடைதரவெழ
மனமழன்ருபொற்கிரிநிகர்தமபுயவலிமைகொண்டுத்தினர்வயமலியவே.

(௧௨௧)

உரியசிந்துவுக்கரசனதிருபுயமொடியவென்புநெக்குடன்முரிதரவா
நெரியவெங்குடர்க்கொடியுநெவனையமுரிமிரவன்ருடைப்புடைபிடைநடையுற
வரியகண்கனற்பொறியெழமணிமுடியழக்திந்துபொற்பிதிர்ப்படவுதிர்ப்பட
வெரியெழுஞ்சினத்தொடுகனதொருகையினிலுகுதண்டமிட்டிகலுடனெறியவே.

(௧௨௨)

வசையறும்புகழ்க்குருகுலதிலகனைமருதிரண்டொடித்தவர் திருமருகனை
விசயன்மைந்தனைப்பனைமுகின்மிசைவருவிபுதர் தங்குலத்ததிபதியையானே
யசைவில்வன்றிறற்பகைமுனைநிருபரையடையவென்றகட்டமுகுடையபிமனை
யிசைகொள்கின்றவுக்காசனுமொருகதைபிறுகைகொண்டெடுத்திக் லுடனெறியவே. (௧௨௨)

காமிழந்துமற்றொருகாமிசையொருகதைகொள்வெஞ்சினக்கனிற்னையவனிவ
னிரதமுந்தகர்தது அகதியுடன்வருமிவனியுந்துணித்தடலுடைவலவனை
முாணுடன்புடைத்தணிதுவசமும்விழமுதுகுகண்டபிற்சரபமதெனும்வகை
யான்வழங்குபொற்கதைபுடனவனியிலவனுமுன்குதித்தடலுடன்முனையவே. (௧௨௩)

பதபுகங்களுரத்தியவலிபலகணபணாயுங்கர்பற்பலமுடிசுதின்
வெநிர்கொண்டமொத்தியவொலிசைசுகனிவிபமடங்கமெய்ப்பிடியொடுசுதின்
கதியில்வந்தகிதிரமென்முறைமுறைகதுவிமண்டலித்தொருபகன்முழுவது
மதசயம்படப்பொருதனரெதிரெதிரபிமனுஞ்சயத்திரதனுமமிலே (௧௨௪)

உலைவிநண்டினிற்பரிசன்னமதலையுமுலமையின்றெனப்பகழிபின்மழைபொழி
சிலையின்வன்றெழிற்றிறலுடைமகபத்சிதுவனுந்தனக்கெதிரிலினிரியென
மலையுமவெஞ்சமத்தொருதனிமுதுபுயவலிமைகண்டபொற்புறுகழலபிமனை
யிலேநெடுங்கடற்றாரணிபாணவருமமாருந்துதித்தனர்முகடதரவே. (௧௨௫)

கமுகுபந்தரிட்டனமிசைவிசையொடுகமுதினங்களிட்டனபலகரணமு
மெமுகவந்தமிட்டனபலபவரிகளிருபுறங்களிட்டனவெதிரிபுபடை
பொழுகுசெம்புன்றகுருதியின்வருந்தியுத்கியுஞ்சிவப்புறம்வகைபெருகலின்
முழுகியெஞ்சியிட்டனசுழியிடையிடையிடைமுகிலின்வெங்குரற்கசாததூரகமே. (௧௨௬)

முறைமையின்றியுத்தரணிபர்களுமெதிர்முடுகவந்துமுற்றெறுதனைவரவர்
பொறையழிந்துகெட்டனைவரும்வெருவொடுபுறமிடம்படிக்கொருதனிபொருதபி
னிறைவலம்புரித்தொடைகமழ்ப்புகசிர்புறதுங்கன்மைத்துன்னுளம்வெருவர
வறைபெருங்கதைப்படைகொடுவலியுறவமர்புரிந்தினைத்தனடைலபிமனே. (௧௨௭)

இவன்மயங்கிமெய்த்தளர்வுடன்மெலிவுறுமிறுதிகண்டினித்தெயுவதுகடனென
வவனிகொண்டபற்குன்னமதலையையவனருகுவந்தித்தனிரியவவலிகொடு
சிலனையஞ்செழுத்துரைசெய்துதொழுதொருசிகரதண்டம்விட்டெறிதலினெறிநரு
பவனன்னறுகுத்தின்கிரியெனவிசைபடவிழந்ததப்பருமணிமகுடமே. (௧௨௮)

தலைதுணிந்துத்ததிடவிழவிவனெருதனதுதின்கையிற்கதைகொடுதரியல
னிலையுறிந்துபுக்குறுறுவெறிதலினெறிநெரிந்தத்தகரணிபனுடலமு
மலைமறிந்ததொத்தபிமனதுடலமுமகதலந்தனிற்றரியுறவிழுதலி
னிலையெறிந்துமைக்கடல்புரளுவதெனவாவம்விஞ்சியிட்டதுகளமடையவே. (௧௨௯)

வேறு.

மாயனாந்திருமாமன்றனஞ்சயனாந்திருத்தாதைவாரோர்கெல்லா
நாயனும்பிதாமகன்மற்றொருகோடிநாரதிபாரண்பாய்வந்தோர்
சேயனாமிமனுவாஞ்செயத்திரதன்கைப்படுவானசெயற்கைவெவ்வே
றுயநாளவனிதலத்தவவிதியை*வெல்லுமவிசாரவல்லாரே. (௧௩௦)

* வெல்லும்வகை என்றும் பாடம்.

செடன்முடிநெளியவருசெம்பொற்றோழிவதோவந்தோவந்தோ
கேடகம்வாளணிவலயங்கொப்புத்தோளறுவதோவந்தோவந்தோ
கூடகவெங்கதையொன்றற்றிந் துபதிக்கொல்வதோவந்தோவந்தோ
*வாடமரிலொருவரும்வந்த தவாமலிருப்பதோவந்தோவந்தோ.

(௧௩௨)

கன்னையுந்தோழித்தான்கந்தனி லும்வலியனையந்தோவந்தோ
மன்னவரைவருமிருக்கமைந்தனுயிரழிவதேயந்தோவந்தோ
பொன்னுலகோவியந் துருகிப்புந்தியினுன்மலர்பொழிந்தாரந்தோவந்தோ
வன்னநெடுந்தவசனிலற்காயுமிக்கொடுத்திலனையந்தோவந்தோ.

(௧௩௩)

சரமறுத்தான்விலலறுத்தான்கொடியறுத்தான்றோறுத்தான்சமரபூமி
யுரமறுத்தான்முதற்பொருதவுதயதினகரன்மைந்தனுடன் றுசீறிக்
கரமறுத்தான்டுப்பொருதகார் முகத்திள்குருவிசயன்களே தன்னைச்
சிரமறுத்தான்டின்பொருதசயத்திரதனிவன்விரஞ்செப்பலாமோ.

(௧௩௪)

எட்டானைத்தம்பமுடன்சயத்தம்பநாட்டியபோரிறைவன்மைந்தன்
பட்டானென்பதுகேட்டுத்திருநூற்றுதுகூட்டுப்பற்றத்தவிர
ரொட்டாமற்செயிரமரி லுயிரிழந்ததன்புதல்வற்குருகுஞ்சோகம்
விட்டான்வெஞ்சமரமினிலென்றோமென்றுட்கொண்டான்வேந்தர்வேந்தன்.

(௧௩௫)

ஒரிரண்டுவயவர்முனைந்துடன்பொருத லுலகியற்கையொருவன் நன்மேற்
போரிரண்டுபுறமும்வளைந்தோருகோடிமுடிவேந்தர்பொருதுகொன்றார்.
தேரிரண்டுகிடையா தகுறையன்றோகனத்தவிற்தான்சிறுவனென்றென்
றீரண்டெயரொழியமந் துள்ளாரமுதிரங்கியென்பட்டாரே.

(௧௩௬)

தாள்விசயம்பெறமுனைந்துசக்கராயுகம்பிளந்து தானேநின்று
வாள்விசயன் நிருமதலைவானேரும்வியந்துரைக்கமாய்ந்தானென்று
வெள்வியினுண்மைபிணற்றின்மைபிணற்றண்ணளியால்விறலாற்பன் னூற்
கேள்வியினுன்மிகுந்தெவர்க்குங்கொளவதிட்டி லுங்கேட்டானன்றே.

(௧௩௭)

பிறந்ததினமுதலாகப்பெற்றெடுத்தவிடையி னுமப்பிடுந்தேசஞ்
சிறந்தனையென் றுனைக்கொண்டேதெவ்வரைவென் றுலகாள்ச்சிந்தித்தேயான்
மறந்தனையோவெங்கோயுமாலையினால்வரைப்புண்மெருவார்போரி
விறந்தனையோவென் கண்ணெயென் னுயிரேயபிமாநின்றென்செய்தாயே.

(௧௩௮)

தேனிருக்குறறுமலர்த்தார்ச்சிலைவிசயனிருக்கவரைத்தினெடோள்வீமன்
றூனிருக்கமான் குலசாதேவர் தாமிருக்கத்தமராய்வந்து
வானிருக்கின்முடிவானமாகதமாமலையிருக்கவாழ்வானெண்ணி
யானிருக்கி னினையறியாவிளஞ்சிங்கமிறப்பதெயென்னெயென்னே.

(௧௩௯)

நின்றனையேயெனைக்காத்துநீயேகென்றியா னுரைப்பவெடுந்தேநூந்து
சென்றனையேயிமைப்பொழுதிற்றிகிரியையுமுடைத்தனையேதெவ்வாரோட
வென்றனையேசயோதனை நன்மகவுடனேமகவுனைத்துமவிடங்காலம்பிற
கொன்றனையேநின் னுண்மைமின்றெறக்கக்கூசினையோகுமரேறே.

(௧௪௦)

* ஆடமரிலருகொருவரவாரமலிருப்பதோ என்னும் பாடம்.

† விளைவறியா என்னும் பாடம்.

உனக்குதவியொருவரறவொருதனினின்றமருடற்றியொழிந்தமாத்றந்
தனக்குகிந்தாணுதனஞ்சயனுங்கேட்டினுபிரதரிக்குமோதா
னெனக்கவனிதரவிருந்ததித்தனையோமகனெயென்றென்றுமாழ்சி
மனக்கவலையுடனழிந்துமணித்தேரின்மிசைவீழ்ந்தாண்மன்னர்கோவே.

(௧௪௧)

சங்கலாரிடைவளைத்தசக்கரத்தைபுடைப்பதற் குத்தமியேனெய்தி
யங்குலாவருமிரத்ததரசனையுந்தொலைத்துன்னையடுப்பான்வந்தேன்
பங்கெலாமாகதமாம்பவளரிறப்பொருப்புதவுபைம்பொற்கொன்றைத்
தொங்கலாலுனைவளைத்தசூழ்ச்சியையின்றறிந்திலனேதோன்றலெனான்.

(௧௪௨)

மின்னுமலிழத்ததெனவீழ்த்தபொலந்தொடையாலும்விடையோனீந்த
பொன்னாவெங்ககையாலுமல்லதபிமனையமரிற்பொரவல்லாரியார்
தன்னான்மைநிலைநிழத்திச்சங்கமுழக்கியவீரசிங்கசரப
வென்னையிறந்துபடவின்னமுதானிவ்வுயிர்கொண்டிருக்கின்றேனே.

(௧௪௩)

எடுத்தபடையனைத்தினுக்குமெகிரில்லையெனக்கலைகளெல்லாமுன்னை
யடுத்ததுகண்டையாநின்றொருயிர்க்குக்கரைந்துகரைந்தையுற்றேன்பான்
விடுத்தபெருந்தாதையிருவிழிகளிப்பப்பகைவென்றுமிளாதென்னைக்
கெடுத்தனையேபிழைத்தனையென்றினியொருவர்வந்துரைக்கக்கேள்கொல்லோ.

()

என்றென்றுவீமனுத்தன்னியையோருமழுதாற்றவிறந்தோன்விர
நன்றென்றுதளபிரண்டினாபாலப்பலாதாண்டநவிலாசிற்ப
வன்றென்றுமனமருந்நற்றபிமனடுதலைக்குன்றையடுத்ததுமேலேக்
குன்றென்றுதபிமரிப்பிள்ளையும்போய்த்தனதுதடங்குன்றசேர்ந்தான்.

(௧௪௪)

வேறு.

இல்லத்தவனிர்பாலரிவ்வகையிடுங்கியேங்கத்
தென்னிலத்தெநிரந்துயாராத்தென்னிலந்தன்னிலைற்ற
யெந்திலத்தினுத்தன்னான்மைக்ககிரிலாவிசயன்றனு
மந்திலத்தகன்றுமிண்டாணுற்றவாறநிகிலாதான்.

(௧௪௫)

போனதுவருவதெல்லாம்புரையறவுரைருற்றரு
மானதிரகனகத்திண்டேர்வல்லமதுமானன்னன்
றேனதிரக்ககைமாலையிடுசயத்திரதன்மன்னு
லானதுங்குறித்துவானோரசையுங்குறிக்கலுற்றான்.

(௧௪௬)

மதித்தலுமனத்திறுந்நென்றுமவலாரியைக்குறிப்பினுன்ன
கதித்தடந்திண்டேர்மைத்தனியிரைக்கத்தியென்னத்
துதித்தவன்றொழுதுமாய்ச்சூழ்ச்சியானமுனியுமாகி
விதித்தலைப்பட்டகாதற்சதனுடனவ்விளவேனென்னு.

(௧௪௭)

நெறியிடையிவர்க்காணநெருப்பினைவளர்த்துத்தானும்
பொறியுறவீழுங்காலைப்புலனங்களனைத்துமீன்றோ
னறிவுடைவிசயற்கிந்தவந்தனன்முழவில்விழா
தெறிக்கனைவரிவில்வீரவிலக்குநீயிண்டையென்றான்.

(௧௪௮)

* தொங்கலாற் கோறல் புரிசூழ்ச்சியை என்றும் பாடம்.

என்ற லும் விசயனெய்தியெந்தைநீயெரியில்வாளா
பொன்ற லுய்ந்திருந்தாவின்கம்புதல்வரைப்பெற லுமாகு
நன்மலதவத்தின்மிக்கோய்நல்லுயிர்செகுத்தலெனனாக்
குன்றி லும்வலியதோளான்முனிவனைத்தழுவிக்கொண்டான். (கரு0)

வீத லும்பிழைத்தரு லும்விதிவழியன்நிம்மா
லாத லுமழிவுமுண்டோநின்னிலவேற்றிருநுண்டோ
பூதலநதன்னிலயாவாபுதல்வரோடிற்றந்தாரையா
சாதலிங்கியற்கையன்றென்றருளுடன்மடுத்தகாலே. (கரு1)

தன்மகவுடன்மீழ்முகத்தவிர்த்தற்றவ லுமீள
வின்மகனாகிநின்றவிசயனைவெகுண்டுநோக்கி
யென்மகனிற்செவ்வெனையிருத்தினைபாயினம்ம
நின்மகனிற்றதாலென்சொன்மறாதொழிபீடிமென்றான். (கரு2)

ஐயெனத்தொழுதுவிரனந்தன லுயிரைமீட்டி
மையெனக்கரியமேனிலவலவ லுந்தா லுந்திண்டே
ரொய்யெனச்செலுத்துகாலேவேலையிலோதைதா லும்
பொய்யெனப்பார்த்தோரோதைசெவிகளைப்புகைத்ததன்றே. (கரு3)

பாசறைய லுஞ்முன்னம்பாசடைப்பதுமம்போல
மாசறவிளங்குமேனிலவண்டுமூயலங்கன்மூர்த்தி
பாசறுவரிவிறகாளையங்கையுமருகுநீங்காத்
தேசறுபடைகளையாவுமொழித்தனன்றிமைநீர்ப்பான். (கரு4)

அங்கையார்த்தனைத்துளோருமாற்றுபேரவங்கேட்டுக்
கங்கையம்பழனநாடன்கண்ணைவணங்கிநோக்கி
யிங்கயலெழுந்தகோடம்பாதெனயாதுஞ்சொல்லான்
பங்கயநெடுங்கண்ணேப்பித்திலம்பாப்பினுனே. (கரு5)

வன்கணனினகிச்செங்கண்மாலடிவிழ்ந்துமேன்மே
லென்க லுந்தோளுமார்புமிட லுறத்துழிக்கைமாறு
நின்க லுமருவிசோரநின்றனையின்றுபேரிந்
புன்க லுற்றவர்கண்மற்றென்புதல்வரோ லுணைவந்தாமோ. (கரு6)

திருவுளத்துணராதிலைசெப்புடுகன்றயர்வான்நன்னை
மருவுறத்தழுவித்திககண்மாபினுக்குரியசெலவா
வெருவுறப்பகையைவென்றவீரனெனமருகென்னென்ற
நருவரைத்தோளினுக்குற்றவாறனைத்துஞ்சொன்னான். (கரு7)

மைத்துன லுரைத்தமாற்றமைத்துனன்செவிக்குத்தீக்கோ
லொத்திருபுற லுய்வேவவுள்ஒறச்சுட்டபோது
புத்திரசோகமென் லுநஞ்சினுற்பொன்றினுன்போ
லத்திடந்தேரின்நின்ருமவனிலேயயர்ந்துவிழ்ந்தான். (கரு8)

அயர்ந்தனன்விழுந்தகோவையச்சுதன்பரிவோடேந்திப்
புயந்தழிஇயெடுத்தவாசப்பூசுநீர்தெளித்துமாற்றப்
பயந்தரு*கோடியகூடப்பாகலந்தணிந்துமெல்லக்
கயந்தெளிவுற்றதென்னக்கண்மலர்ந்தழுதுவற்றான்.

(௧௩௯)

போரினிற்றுணைவரோடும்புயங்ககேதனைவென்று
பாரெனக்களித்திரியேயென்றுளம்பரிவுகூந்தே
னேருனக்கொருவரில்லாய்கிளம்பட்டாயாகி
லாரினிச்செஞ்சுக்கவல்லாரைவருக்குரியகோவே.

(௧௪௦)

சக்கரம்பிளந்தவாறுந்தரியலருடைந்தவாறுந்
துக்கரமானகொன்றைத்தொடையலல்லனைத்தவாறு
மெய்க்கரந்துணிந்தவாறுமீண்டுருத்தடர்த்தவாறு
முக்கிரமுடனென்முன்னேயோடிவந்துரைசெய்யாயோ.

(௧௪௧)

பன்னகவரசன்பெற்றபாவைமாமதலைதன்னை
முன்ஹமுனையிற்றேற்றேன்முர்க்கனேன்முடியாதுண்டோ
வுன்னையுமின்றுதோற்றேனுன்னுண்டோடர்துவாரா
தின்னமுயிருக்கின்றேன்யானென்னுயிர்க்குறுதியுண்டோ.

(௧௪௨)

கதிரவனுதிக்குமுன்னேகண்டுயிலுணர்ந்தியென்னை
யதிரமர்க்கோலங்கொள்வானறிவுறுத்துரைக்கவல்லாய்
முதிரமர்முருக்கமீண்டேனித்தனைப்போதுபுன்போ
லெதிர்வரக்காண்கிலேணிங்கிலையோவென்செய்தாயோ.

(௧௪௩)

தந்திரமியாவுமின்றித்தனித்துநீதானேபோர்செய்
தந்தரமையுமென்றிவ்வகலிடந்துறந்தவைபா
மைந்துடனம்மைக்காணமகன்மகன்வருகின்றானென்
றந்திரனேவவுன்னியமையவரெதிர்கொண்டாரோ.

(௧௪௪)

தோழிந்தெடுத்தவில்லுஞ்செங்கதிர்வாழ்மின்றி
யோருதவியும்பெறாமலொழிந்துயிரிழந்தமைந்தா
போமருடற்றிரியப்பொன்னகரடைந்தபோதுன்
பேரமரான்மைகேட்டுப்பிதாமகனென்சொன்னானே.

(௧௪௫)

மற்புயக்குன்றிலொன்றுவாருடன்விழ்த்தபின்ஹம்
பொற்புறப்பொருதரியப்பொன்னுலகடைந்தகலை
யற்புதப்படைகள்வல்லாய்பிமனேயமரருந்
கற்பகக்காவுமவானிற்கவ்கையுங்காட்டினாரோ.

(௧௪௬)

வளைத்தவிண்ணிமிராவண்ணம்வாரியான்மாவுந்தேருந்
துளைத்துமுன்காலாளாகத்துரோணைத்துரந்தவிரா
திளைத்தவெஞ்சமரினென்றுதனஞ்சயன்சிறுவன்மேனி
யிளைத்ததென்றிந்திராணியின்முதுட்டினாரோ.

(௧௪௭)

துரோணபருவம்.

வேறு.

என்னமகவான் மகனிரங்கினனாற்ற
முன்னவர்க்பின்னவர்கண்முறைமுறைபுலம்பச்
சென்னிகரம்வைத்தனைவருங்கனுழிசெய்ய
வன்னபொழுதாரணமளித்தமுனிவந்தான்.

(ககஅ).

வந்தமுனிமற்றுமுன்வருமுனிவரோடு
மந்தநரபாலர்கண்ணரும்புனறுடைத்துக்
கந்தனிகர்மைந்தனெடுகையற்றினைக்கும்
பத்தனையறுக்குமொழிப்பற்பலபகர்ந்தான்.

(ககக)

தாயரோடுதந்தையர்கடாரமொடுதனையோர்
தூயதுணைவோர்களுடிகுற்றமெனநின்றோர்
மாயையெனும்வல்லபயக்குறுமயக்கா
லாயவறுவல்லதவரார்முடிவில்யாமார்.

(கக௦)

வந்துபிறவாதமனையிலைமுலைமாறித்
தந்துபரியாமலொழிதாயர்களுமில்லை
புந்தியுணர்வற்றவர்புலம்புறுவதல்லா
லிந்தவுலகத்தறிஞர்யாதினுமயங்கார்.

(கக௧)

உம்மையினும்பாருறவுணர்ந்திலமினிப்போ
மம்மையினும்பாவருறவாவனவறியே
மிம்மையினிகழந்தவுறவித்தனையிரங்கன்
மும்மையுமுணர்ந்துவருமுதறிவினீரே.

(கக௨)

ஆற்றியுமதான்மையழியாமலிருமென்றென்
தேற்றியடைவேசுருதியாவையுமெடுத்துத்
தேற்றியுரைசெய்துதனசேவடியிற்றஞ்சிப்
போற்றியமகேபரையிருத்திமுனிபோனான்.

(கக௩)

தேற்றினுமகப்பரிவுதேறலரிதன்றே
யாற்றவரிதாதனைநுச்சனனாற்று
மாற்றரியபோழல்வளர்த்தியெனவல்லே
யேற்றதுணராதுதனநிளவலொடுரைத்தான்.

(கக௪)

மத்திரைமகன்கனல்வளர்க்கவதுனாடே
மித்திரரும்பாவரும்விலக்கவும்விலக்கான்
சித்திரவிலலோடுயிர்செகுப்பனெனநின்றான்
புத்திராரிலாவிடர்பொறுத்திடனுமாமோ.

(கக௫)

அன்பொடுதுழாய்முதல்வனப்பொழுதழைக்க
முன்புதழன்முழக்கலொழிமுனிவிரைவின்வாரா
நின்புதல்வனோடெரியினீபுகுதனையோ
வென்புதல்வனோடெனையிறப்பதுதவிர்த்தோய்.

(கக௬)

வழிப்படவழக்கின் வழிவருகவெனமுனிவன்
மொழிப்படிபொறுத்தழலின் மூழ்குதொழின்மாறி
விழிப்புனலின் மூழ்கிமனம்வெந்து தளர்வுறுவோன்
பழிப்படுசுரத்தின்முனிபா தவமதானான்.

(௧௭௭)

காமர்பிறையன்னகிறகாளை தனைவாளா
வேமமுறுவெஞ்சுமரிலேவினகர்களைன்னு
மா முரசணிந்தகொடிமன்னையுமவண்டார்
விமனையுநின்றவினையோரையும்வெஞ்சுண்டான்.

(௧௭௮)

சிந்துபதியாகியசெயத்திரதனைத்தே
ருந்தமரினோயுருமேறெனவுடற்றூ
வந்திபிமவ்வளவினாவகவரேனெல்
வெந்தழலின்விழுவனிதுவேதமொழியென்றான்.

(௧௭௯)

இன்றமரில்வாளபிமனின் னுயிரிழக்கக்
கொன்றவனைநானோயுயிர்கோறல்புரியேனென்
மன்றிலொருசார்புறவழக்கினையுரைக்கும்
புன்றொழில்விழ்நாகுடிக்குழலுவேனே.

(௧௮௦)

மோதமரினென்மகன் முடித்தலைதுணித்த
பாதகனைநானே தூர்படப்பொருதிலேனேற்
ருதையுடனேமோழிதகாதனபிதற்றும்
பேதைமகனெய்துநெறிபெற்றுடையனுவேன்.

(௧௮௧)

சேயனையவென்மதலைபொன்றவமர்செய்தோன்
மாயமுனடர்த்துவயவாகையுனையேனெற்
றாய்பசிகண்டுநனிதன்பசிதனிக்ஞ
நாயனையபுல்லருநாகுலுவேனே.

(௧௮௨)

வஞ்சனையிலென்மகனையெஞ்சமுன்மலைந்தோ
னெஞ்சமெரியுண்ணவமர்நோபொருதிலேனேற்
றஞ்செனவடைந்தவர் தமக்கிடர்நினைக்கு
நஞ்சனையபாதகநாடக்குநெறிசேர்வேன்.

(௧௮௩)

வினையிலென்* மகன் னுயிர்வேறுசெய்த்தோனைக்
குனிசிலையினோயுயிர்கோறல்புரியேனென்
மனைவியலான்மருவல்கண்டுமவள்கையாற்
றினையளவுமோர்பொழுதுநின்றவனுமாவேன்.

(௧௮௪)

இன்னணமிருந்தவர்களையாவருநடுங்க
மன்னவையிலன்றுபலவஞ்சினமுரைக்கச்
சொன்னவுரையானகனல்கட்டசெய்யோடும்
பின்னையறன்மைந்தனெடுமாட்டிநெடுபேசும்.

(௧௮௫)

* மகன் னுடல் என்னும் பாடம்.

வேறு.

வடிசுடர்வாஸியான்மொழிந்தவஞ்சினப்
படிசயத்திரதனைப்படுத்தல்கடுமோ
பொடியனவிவன்புகிற்புகுந்துநால்வரு
மிடிபொருமரவெனவிறத்தறிண்ணமே.

(௧௮௪)

முப்பதுகடிகையின்மூண்கொண்மொய்ம்பனைத்
தப்பறக்கொல்லவேனென்றுசாற்றுமா
லப்பெருஞ்சேனையிலவையுள்ளுறத்
துப்புறவணிந்திற்றுன்னலாகுமோ.

(௧௮௫)

எஞ்சின்மற்றென்செய்வேனென்னுமேல்வையி
னஞ்சலென்றன்மகனவலமாற்றினுன்
கஞ்சவான்பொய்க்கையிற்கரவினவாய்ப்படு
குஞ்சாந்தனக்கருள்கொண்டன்மேனியான்.

(௧௮௬)

இந்திரன்காக்கினு* மியமன்காக்கினுஞ்
சிந்துவின்றலைவனைத்தேவர்காக்கினுங்
கந்தனிற்சிறந்தநின்னகனிட்டனானையே
மைந்துறப்பொருதவன்மசூடங்கொள்ளுமே.

வெயிலெழுவதன்முனிவ்விசயன்றன்னொடுங்
கயிலையம்பொருப்பனைக்கண்மீளவுந்
துயிலுணர்த்திடும்படிதோன்றுவோமொ
வயிலணியாழியானவனொடேகினுன்.

(௧௯௦)

ஏகியநெறியிடையினேத்துவாசவற்
காகியகுமான்மெய்யார்ந்துவிழ்தலும்
போகியினறிதுயில்புரியுநான்மறை
யோகியங்கையினனைத்துயக்கமாற்றியே.

(௧௯௧)

உண்டிலைபடிசிலுமுண்ணுந்திம்புனல்
கொண்டிலைபசிக்கனல்கொளுந்திவிழ்தந்தனை
மண்டிலைவேலிணைப்பகவினன்பினுந்
கண்டிலையுலகியல்காட்டக்காட்டவே.

(௧௯௨)

மாங்கனிவாழையின் கனிவருக்கையின்
றீங்கனிகன்னலிற்செய்யநீருள
வேங்கனற்பசியுநின்விடாயுமாறவே
யீங்கனிதருந்துதியெந்தலென்னவே.

(௧௯௩)

சரிந்தவர்சரிவறத்தாங்குநாயகன்
பரிந்திவையுரைத்தலும்பாவைபங்கன்மேற்
புரிந்தலனின்னமும்புகைசெய்நனன்
வரிந்தலெஞ்சிலைக்குமண்மதிக்கும்விரேனே.

(௧௯௪)

* ஈசன்காக்கினும் என்றும் பாடலும்.

மருவருகானகமலரினாலெமைப்
பொருவருபூசுண்புரிதியையரீ
யிருவருமொருவரையென்பதின்னுபோ
யருவரையவனடியடைந்துகாண்டியே.

(௧௯௫)

என்றரியியம்பலுமிருமருங்கினு
நின்றநன்மலர்கொடுநிகரில்கேள்வியான்
மன்மலந்துழாய்முடிமாயன்மேன்மன
மொன்றியேசுவாகமவுரையிற்சரத்தினான்.

(௧௯௬)

சரத்தினன்றொழுதுபின்மலைவன்றான்மலர்த்
தீர்த்தமுங்கனிகளுந்தெவிட்டவுண்டுதன்
காத்திரந்தேறினன்கருத்தந்தேறினன்
பார்த்தன்முற்றவப்பயன்பலித்தவாறரோ.

(௧௯௭)

போயருநெறியிடைப்புள்ளின்வேந்தனைத்
துயவனரினைத்தலுமவனுந்தோன்றினான்
மாயனைத்தோளினும்வலாரிமைந்தனைச்
*சேயெனக்கரத்தினுஞ்சேரவேந்தியே.

(௧௯௮)

நீலமுற்றியமலையிரண்டொடொன்றுபோற்
சீலமுற்றியமலைசெல்வதென்னவே
யாலமுற்றுயர்களத்தையன்வெள்ளியங்
கோலமுற்றியமலைகுறுகினாரோ.

(௧௯௯)

மாற்றினுல்விளங்குபொன்வடிவன்வெஞ்சிறைக்
காற்றினுல்விசையுறக்கமுன்றுபோயின
வாற்றினுலறம்புரியம்மையோடொரு
கூற்றினுன்வரைபடிக்கொண்டலேழுமே.

(௨௦௦)

†பறிந்தனகொடுமுடிபலவும்வேரொடு
மறிந்தனசாரலின்மரங்களாயாவையு
மறிந்தனமயின்முதலானபுள்ளினஞ்
செறிந்தனபணிந்தனசெய்யதாள்களோ.

(௨௦௧)

†பாண்டவசகாயனூர்பறவையின்குலத்
தாண்டகையிருசிறகசையுமோதையற்
காண்டகுசடைமுடிக்கரலகாலன்மெய்ப்
பூண்டனபணிகளும்புரண்டுவிழ்ந்தவே.

(௨௦௨)

வரிந்தபைங்கனைகழல்வயினதேயனை
விரிந்தவெண்கிரியாமாதர்மீதுகண்
டெரிந்தடுவச்சிரானிந்தமால்வரைக்
கரிந்திலன்சிறகெனவையமெய்தினார்.

(௨௦௩)

* சேயதன்கரத்தினும் என்றும் பாடம்.

† ௨௦௧, ‡ ௨௦௨ இவ்விரண்டுசெய்யுளும் இப்பொழுதுகிடைத்த ஏட்டிப்போதிகளிலுள்ளன.

நிறைமதிநிகரொன்றிற் தவெள்ளியம்
பொறைமலைதிசைதொறும்பொழியும்வரணிலா
நறைமலரிதழிசேர்நாதன்வாரசடைப்
பிறைமதிநிலவினும்பிறக்கவிசுமால்.

(௨௦௪)

நீரதுதருக்களுந்தழைக்கின் றுமுன்
ராதன்முதலியோர்நவீற்றுநாதயாழ்
பாரதவமாபுரிபச்சைமாழுதி
லாரதர்விடாயைவந்தாற்றுக்கின்றதால்.

(௨௦௫)

சங்கரன்மணிவரைச்சாரன்மாருதந்
திங்கனிநிலவுமிழ்செக்கர்வேணிமேற்
கொங்கவழ்செழுமலர்க்கொன்றைவாசமுங்
சங்கைநுண்ணிலையுங்கலந் துவீசுமால்.

(௨௦௬)

அங்குளவிடாகத்தநேகமாயிரம்
பொங்கழலுமிழ்விழிப்புயங்கமாமணி
யெங்கணுமிருளறவில்லங்குசோதியாற்
கங்குலும்பகலவன்காங்குகாட்டுமால்.

(௨௦௭)

* செந்திருமடமயில்கேள்வன்சென்றமை
யந்திவானிறத்தவனறிந்துமுன்னமே
நந்தியுமுரைசெயக்கேட்டுநன்றெனப்
புந்தியான்மகிழ்ந்ததிர்போந்துபுல்லினான்.

(௨௦௮)

* ஆங்கொராசனத்திடையிருத்தியையனைப்
பாங்கினுல்லினவினன்பவளமேனியா
னீங்கிவன்பிறந்ததுமினேத்தபார்மக
மங்கறப்புரிதருசெயலுமியாவுமே.

(௨௦௯)

* ௨௦௮-முதல் ௨௨௦ வரையுள்ள செய்யுட்கள் இப்பொழுதுகிடைத்த வட்டுப்பிரதிகளி
லுள்ளவை.

¶ செந்திருமடமயில்கேள்வன்சென்றசெவ்
வந்திவானிறத்தினனருள்செய்வாய்மையா
னந்தியுள்விடுத்திடநன்றனோடுதன்
புந்தியின்மகிழ்ந்தமந்திரத்துட்போயினான்.

¶ புரங்கையாலெரிபுராரிதன்முன
நாடுநொரணனணுகியன்பினுற்
சரணபங்கயமுறத்தாழ்ந்துபன்முறை
காணுறமுதிழ்த்திதுகழறன்மேயினார்.

¶ பொங்கராவேயின்மணிப்புணும்பேணுநீற்
றங்கராகமுமுவுந்தணியுமேனியாய்
சங்கராமேருவெஞ்சாபம்வாங்கிய
செங்கராசிவசிவதேவதேவனே.

* தேசவன்புரிவெலாங்கிரீசனென் னுமத்
தேசவன்றெளிவுறச்செப்பிவிட்டபின்
வாசவன்புதல்வனைவருகவென்றனும்
பாசவன்புடனவன்பணிந் துபோற்றினான்.

(௨௯௦)

¶ விண்ணிடைத்திரிபுரம்வெந்துரீறெழப்
பண்ணுடைச்செந்தழல்பாப்புமுரலா
பெண்ணுடைக்காமனையெரித்தபோழற்
கண்ணுடைக்கடவுளேகாலகாலனே.

¶ தருவதுமுயிரொலாங்காக்குந்தன்மையு
முருவறவொழித்தலுமுன்றடைலே
கருவராதொழிந்தவர்குந்திற்கண்மிகே
றொருவனெயெம்மனோர்க்குரைக்கற்பாலையோ.

¶ நித்தனேரிமலனேநிகழ்நின்னாமனே
யத்தனையடியவர்க்கெளியவண்ணலே
பித்தனையாதியந்தங்கள்பேசொண
முத்தனையுயிர்தொறுமுலாயமுன்பனே.

¶ என்றுபற்பலவுரையெடுத்துக்கூறியே
நின்றுளநெக்குநெக்குருகநேயமோ
டொன்றுகண்ணருவிகளுகுத்தனோக்கியே
யன்றுமபதியவர்க்கருள்செய்தானரோ.

¶ கண்ணன்மேலணிமலரனைத்துங்காயெரி
வண்ணன்மேற்காண்டலுமகிழ்ந்துமேதினி
யுண்ணுமாதவன்சிவனுருவமென்றுரைந்
தண்ணலுமுடல்புளகரும்பினானரோ.

¶ இமையநல்வரையினிதின்றகன்னிகை
யுமையவள்கணவனெவ்வயிர்க்குநாயகன்
சமைவுறத்துதித்திடுமடியாந்தம்முக
மமைவுறுதிருவுளத்தருளினோக்கியே.

¶ வேண்டுவதென்னெனவின்தொழ்ந்தெழீஇப்
பூண்டருள்கருணையம்புனிதவிங்கிவ
னாண்டருள்படைகொல்லுணர்க்காய்ந்தன
னீண்டுநல்குதிவிறலெய்தும்வண்ணமே.

¶ தானவர்ப்பொருபடைகொண்டுதாரணி
மானவர்ப்பொருவதுவழக்கன்றாதலாற்
கூனல்விற்கையொடுகுறைவுறுததோர்
தூநிறத்தடமுள்ளுகென்றுசொற்றனன்.

¶ இவ்வடையாளமுள்ள கச-செய்யுளும் இதற்குமுன்பதித்த அச்சப்பிரதிகளிலுள்ளவைகள்.

- * கண்ணன்மேலணிமலரனைத் துங்காய்கனல்
வண்ணன்மேற்காண்டலுமனங்களிப்புறு
வெண்ணிமேலிரண்டெனவிலதன்றவ்விற்
லண்ணன்மேளியும்புளகரும்பினுனரே. (உகக)
- * பொங்கராவேயின்மணிப்பூணும்பேணுநீற்
றங்கராகமுழுவந்தணியுமேனியாய்
சங்கராமேநுவெஞ்சாபம்வாங்கிய
செங்கராசிவசிவதேவதேவனே. (உகஉ)
- * விண்ணிடைத்திரிபுரம்வெந்துநீறெழப்
பண்ணுடைச்செந்தழல்பரப்புமுரலா
யெண்ணுடைக்காமனையெரித்தபேரழற்
கண்ணுடைக்கடவுளேகாலகாலனே. (உகங)
- * கையுறுசிலையுடன்கானவேடனென்
றையுறவருகுவந்தணுகிமெய்யுடன்
மெய்யுறவமர்புரிவினோதநாடொறு
மையுறுகண்டனேமறப்பதில்லையே. (உகச)
- * உமையவள்கணவனையுகாந்தகாலனே
யிமையவில்விரனையென்றுகொண்டுவ
னமையுறத்துதித்தனினவனுமற்றிவன்
சமைவுகண்டையனோடுவகைசாற்றினன். (உகந)
- * ஆற்றினையுயர்மயலனைத்துமெய்யுறத்
தேற்றினிசிறந்தையத்தெளிந்தவாய்மையான்
மாற்றினேழும்முறைப்பிறப்புமவந்துநின்
கூற்றினையடைதலாற்பிறவிகொள்ளுமே. (உகசு)
- * வேண்டுவதென்கொன்மற்றென்னவிரனும்
பூண்டதோர்ப்பறையறைந்தன்றிப்போகவே
னாண்டநுள்படைகளாலவுணர்க்காய்ந்தன
னீண்டருளுதிவிறலெய்தும்வண்ணமே. (உகௌ)
- * தானவர்ப்பொருபடைகொண்டுதாரணி
மானவர்ப்பொருவதுவழக்குமல்லவால்
கூனல்விற்கணைகளுங்குறைவுறுத்தோர்
தூரிழற்பொய்கையுங்கொடுத்திதோன்றலே. (உகஅ)

வேறு.

- * என்றனுமீசனைகத்துரைசெய்தனன்பானெனநீயெனவே
றன்றிவையாவுமளித்திடுதற்குணியல்லதுவல்லவாய்
நின்றதோர் தூணிடைவந்தனையானேமுன்னிறனைகஞ்சனையுங்
கொன்றனைமன்னவையுடுரியப்பலகறைகொடுத்தனையே. (உககூ)

† பூண்டதோர் பகையறுத்தன்றி என்றும் பாடம்.

* முன்னுருவாயினே நின் நிருநாபியின் முளரியின் வாழ்முனிவன்
மன்னுருவாகியிருந்து படைத்தனை பலசக்தன் டமுநீ
நின் னுருவாகியளித்திடுகின் றனை நிகத்தவிபூதியினு
லென்னுருவாகியழிக்கவுநின் றனையே தமின்மாதவனே.

(௨௨௦)

ஆயிடைநின் துகிரீடியை முக்கணனங்கொரு பொய்க்கையிலே
போயிடைமூழ்கெனவப்புன லூடொர்ப்புயங்கமெழந்தததன்
வாயிடைவந்தன்னமா னுருவாயொரு மாமுனியம்முனியச்
சேயிடைநீரிலெடுத்தனன் மற்றொருசிலையுடன் வாளியுமெ.

(௨௨௧)

முப்புரநீரெழுநாளினியற்றிய முட்டியுநன்னிலையு
மப்புரஞ்சுதனனே வலினந்தன்னமார்பிரான்மதலைக்
கொப்புறவோடுபயிற்றியிதங்கொடுருத்திரமாமறைபுஞ்
செப்பினனாலவைபெற்றனன் வென்றுசெயத்திரதற்றெறுவான்.

(௨௨௨)

யாதொருபோது நனைத்தனையவ்வழியெய்து முனக்கிவைவெயன்
றோதியநேகவாங்கன்கொடுத்தபிணுமையொருகூறுடையோன்
பூதலமாதிடர் தீரவருஞ்சமர்புரிதெழுநின் முற்றியபின்
† சீதாநின்பதமேவுகுவென் றருள்செய்து விடுத்தனனே.

(௨௨௩)

எண்ணியகாரியமெய்தியிற்றைஞ்சியவிந் திரன்மாமக லூந்
திண்ணியநேமிவலம்புரிவார்கதைசிலையுடைநாயக னும்
புண்ணியன்மால்வரைநின் தூகாரிபுயங்கூழ்மவன் காரமு
நண்ணியகாலையில்வெள்ளியெழுந்தது ஞாயிறெழுந்திசையே.

(௨௨௪)

இங்கிவர்முவருமேகினர்மீனமுனெறிமுரசுக்கொடியோ
னங்குரையாடியது ரைசெயின்மண்மிசையார்வியவாதொழிவார்
பங்குனனோதியவஞ்சினமும்பசுபதியிடையேகியதுங்
கங்குலினேவின் னுரைசெய்குவென்றுகடோற்குமீளியையே.

(௨௨௫)

மற்றவன்முந்துறுதந்தையைவந்து வணங்கி முன்வஞ்சனையிற்
செற்றவர்தம்முடனுற்றகூசொல்வது சேவகமோவறிவோ
கொற்றவர்மாமுடிகமழ்கழலாய்வலிகூர் திறலுஞ்செயலு
மற்றவார்போலவுரைப்பதென்னென்றுளழன் அபுகன்றனனே.

(௨௨௬)

திருநறியாமலுரைத்தனை மாருதிகிறுவனெ னும்படியீ
† மறநெறியேன் றுவயிர்த்தவர்கொல்வது வஞ்சனையோவிரகோ
வறநெறியேபொருதல்லது வெல்லுதலாண்மைகொலோவழிகோ
விறநெறியாவது பொய்யிலதென் றன்னமெய்ம்மையுணர்ந்திடுவான்.

(௨௨௭)

நிருதனகைத்து வணங்கினிணங்கமுழநீரிலேவேவினெடுங்
கருதலர் துற்றியபாசனையன்றொர்கணப்பொழுதிற்றபுகுதா
வொருதனிலக்கணமைந்தனிற்றதனனென்றமுதுள்ளழியும்
விறுதுடைவித்தகனவாயிலினின்றுவினித்தனனோருரையே.

(௨௨௮)

† சீதாநீவருகென்றுதழீஇயுரைசெய்தனன்மீளவுமே என்றும் பாடம்.

† மறநெறியன் றுவயிர்த்தவர்கொல்வது என்றும் பாடம்.

எதிரெதிர்கொற்றவன்வாயிலினின் நவரயாரெனவெய்து தலு
மதிர்முரசுக்கொடியோனரவக்கொடியரசுனிடைப்பகர்வான்
முதிரவுரைத்ததொர்மொழியுளதம்மொழிமொழிதரவந்தனன்யா
னெதிரறுவெற்றியரிக்கொடியோன்மகனென்றன்விக்கிரமனே.

(௨௨௧)

அம்மொழிதீயுருமேறெனரீடவைவாசர்ச்செவிப்படவோர்
செம்மொழியற்றவன்மொழிவழிசென்றொருசிறிதுமதித்தருளா
னும்மொழிவிட்டொருமெய்ம்மொழிகேண்மென்னோ தகுநெஞ்சின னும்
வெம்மொழிவித்தகவெம்மொழி நுந்தைதன்மெய்ம்மொழியென்றனே.

(௨௨௦)

தன்றிருமைந்தனைமொளவிது ணித்தசயத்திரதன் நனைவாள்
வென்றிகொள்*காவலர்காவன்மிகுப்பி னும்வெயிலவன்வீழ்வதன்முன்
கொன்றிடுவேனது தப்பினருங்கன லூடுகுதித்திடுவே
னென்றுமொழிந்தரன்வாழ்கயிலாயமுமெய்தினன்வில்லிசயன்.

(௨௩௧)

வஞ்சனையாலமரிப்பகைதன்னைமலைப்பது பாதகமென்
றஞ்சினனாதலினியறியும்படியையன்விடுத்தனன
லெஞ்சினனையுன்மைத் துனனென்றுகொளென்றன்வன் நிறல்கூர்
நெஞ்சினிலவேறொருசஞ்சலமற்றிசாசரன்மாருகன்.

(௨௩௨)

வேறு.

மன்மைந்தர்பலரொடும்போய்மறித்தொருவர்மீளாமன்மலைந்து விழ
வென்மைந்தனிற்றதிடவும்பாதொன் றும்புகலாமலி ருக்கின்றேன்யான்
றன்மைந்தனிற்றதனனாந்தான் நழுவின்முழுகுவனஞ்சுபதங்கூறி
விண்மைந்தன்மிகுந்தவருக்கழுதிரக்கியர றுவதுவிரந்தானோ.

(௨௩௩)

பயத்திரவினடுக்கியரன்பருப்பதம்புக்கவன்கொடுத்தபடையும்வாங்கி
வயத்திரதமால்கடவவந்தெதிர்தோன் றுவனாகின்மகரமோதுங்
கயத்திரவிவிழுவதன்முன்கையறுதன்புதல்வனைப்போற்களத்தின்மாளச்
சயத்திரதன்றெறிங்கணையாற்றான்படுதலுறுகியெனச்சாற்றுவாயே.

(௨௩௪)

என்னினும்பார்தனக்குரியன்சிலைத்தொழிவிற்சிலைக்குருவாயெவரும்போற்று
மன்னினுந்தான்மிகப்பெரியன் நண்டெடுத்தா லுந்தையி னும்வலியன்சால
வுன்னினுந்தோன்றானுடையன்மதியாமலிப்படியுரைக்கலாமோ
தன்னினும்போர்க்கெளியனொசுபத்திரதன்றானென்றுசாற்றுவாயே.

(௨௩௫)

ஆனையாணிலையறிவதல்லதுமற்றறிபவரயாரணிந்தபோரி
னையார்வெல்வனெனத்தேரியுமோவெனவின் றுநகைத்தான்மன்னோ
பானையாநெடுங்கழுக்கின்பிடறொடியக்குலைத்தெக்கின்பழங்கள்வீழ
வானையாங்குருநாமெந்நாடுமுழுதாளுமன்னர்கோமான்.

(௨௩௬)

தாரரசன்மகன் றுச்சாதனன்மகன்சல்லியன்மகன்வேற்சகுனியென் னும்
பேரரசன்மகன்முதலாவெத்தனைபேர்ப்பட்டா லும்பெரியதன்றே
பாரரசானுத்தற்குந்தபார்த்தன்மாமகனொருவன்பட்டானாகி
வாரரசுக்கினியுரியாரந்தோவென் றுரைத்தான்மற்றங்கர்கோமான்.

(௨௩௭)

* காவலர்வீரர்தடுப்பினும் என்னும் பாடம்.

அங்கிருந்து சயத்திரதனவிசுவர்த்திவிவெனவான்மைகூறிப்
பங்கிருந்தவுமாபதிபாற்பணிந்து வரம்பெறச்சென்றன்பார்த்தனுகிற்
கொங்கிருந்ததாராய்சின்ருடைசிழற்கீழிதுகாலங்கூட்டங்கடி
யிங்கிருந்தவேழையேமென்செயமற்றிருக்கின்றேமென் துஞ்சொன்னன். (௨௩௮)

இவன்மொழிந்தவிசுமுரைகேட் *டிடிப்பன்மருமகன்வெகுளுற்றென்சொன்னாறு
மவனிதலமுமுதுமினியாசாளநினைந்திருந்தீர்விறீரீர்காள்
சிவனெரிசெய்புரம்போலும்பாடிவிடமுலாட்டிச்சேனையாவும்
பவன்மகன்மகனென்னும்பரிசுறியத்தொலைத்தீடுபடுத்தவேனே. (௨௩௯)

தசைருகுதிநினைமொழுகத்தனித்தனியேயெதிர்த்தவரைத்தலைகள்சிந்த
விசையன்வரவேண்டுமோமற்றாள்ளார்திரண்டுவரவேண்டுமோதா
னிசைபுலருமுனமுனைந்துநீருக்கிவிடுகுவினென்சிநுபன்சொன்ன
வசைவன்மொழிமறுத்துடற்றலாகாதென்றிருக்கின்றேனறிகவீரே. (௨௪௦)

இருவரெதிர்திர்த்தம்மிவிகல்பொருதலுலகியற்கையாருங்கடிப்
பருவமுருத்தனிக்குதலைப்பாலகனுக்காற்றாமற்பற்றதுபோனீ
ரொருவனெடுந்தேரழிக்கவொருவன்மலர்க்கைதுணிக்கவொருவன்மீன்னைப்
பொருவனெனவறைகூவிப்பொன்றுவித்தானிதுகொண்டோபுகல்கின்றே. (௨௪௧)

வரைக்குவமைபெறுந்தடந்தோள்வீமன்மகனிப்படியேமதியானாகி
யுரைக்குமொழிகேட்டிருந்தவுரகமணிகொடிவேந்தனுருத்தநோக்கி
யிருக்குமெழிலவைக்கேற்பவியம்பாமற்றன்மதத்தாலியம்புகின்ற
வரக்கிமகனுடனென் துங்கமுறதீரென் துரைத்தானரசர்யார்க்கும். (௨௪௨)

அந்தவுரைமீண்டிவன்கேட்டாங்கவனைநகைத்துரைப்பானாக்கோனுஞ்
சிந்தனையிலவிரகெண்ணூர்செருமுகத்திலவஞ்சகமுஞ்செய்யாரையா
வெந்திறல்கார் துணைவருக்குவிடமருத்தார்திரைக்கமுவில்லிழச்செய்யா
ருந்துபுனவிடைப்புதையாரோருநிலிருப்பகற்றாருய்யுந்தப்பார். (௨௪௩)

செழுந்தழல்வாழ்மனைக்கொளுவார்செய்ந்நன்றிகொன்றறியார்திக்குபூணு
ரழந்துமனத்தழுக்குரரச்சமுற்றருளின்றிப்பொய்ச்சுருதாடார்
கொழுந்தியரைத்துகிலுறியார்கொடுங்கானமடைவித்துக்கொல்லவெண்ணு
ரெழுந்தமரின்முதுகிடாரிவையெல்லாமடிகளுக்கேயேற்பவென்றான். (௨௪௪)

தேனிடறிப்பாண்முரனுஞ்செழுந்தாமவிசயனுடன்செருவில்வந்தான்
மானிடரிற்பொரவல்லார்கிலருண்டோதெரியாதுவாதுளோசிற
கோனிடையுற்றருகிருந்ததிறல்வேந்தர்காததிடனுங்குறித்தவீரன்
றுனிடருற்றாயிரழிகைதப்பாதென்பதுமுறைத்துத்தனயன்மீண்டான். (௨௪௫)

வேறு.

அரக்கன்போலையகன்றபின்பகை
தூக்கும்வெங்குனிசிலைத்துரோணன்றன்னெடும்
பாக்கும்வெண்டுகைக்கடற்பாரொலாழுடன்
பாக்கநின்றவன்சிலபுகழ்ந்துகூறுவான். (௨௪௬)

* இடிப்பிமகன் மிசுவெகுளுற்று என்னும் பாடம்.

கொடிநெடுஞ்சேனையைக்கூறுசெய்துநீ
கடிகைமுப்பதுமுடன்காக்கவல்லையேல்
வடிவுடைச்சிந்துமாமகனுமுய்குவன்
வெடியனற்குளிக்குமவ்வியன்றனுமே.

(௨௪௭)

நாளையோர்பகனுமேநமக்குவெய்யபோர்
காளையானைவருங்காமின்காமினென்
றூழையுமுகுன்றிறுழிமன்னவன்
வேளைபுக்கவரினும்விழந்துவேண்டினான்.

(௨௪௮)

மணிமதிலாணெனமன்னுசேனையை
யணிபடநிறுத்தியாமளவுங்காப்பன்யான்
பணிவுறுபுண்ணியபாவமுற்றுவ
துணிவுறத்தெரியுமோ தும்பைமாலையாய்.

(௨௪௯)

முப்பதுகடிகையின்மொழிந்தவஞ்சினன்
தப்பதுபடாதென்றிறனஞ்சயன்கிலைக்
கொப்பதொன்றில்லைமற்றுரைத்தவாசெய
லப்பதுமாசனன்றனக்குமாசுமோ.

(௨௫௦)

மல்லினுன்மல்லரைமலைந்தமாலவற்
புல்லினுனென்னினுஞ்சிந்துபூபனை
வில்லினுல்வெல்லரிதென்றுமளவுஞ்
சொல்லினுன்மறைமொழித்ததுரோணன்றனுமே.

(௨௫௧)

கோப்பலருடன்பலகற்றன்மற்றவர்
நாப்பலநவில்லினுநாவான்பகற்
றாப்புலிரிகர்சயத்திரதன்றன்னுயிர்
காப்பல்யானென்றனன்கதிரின்மைந்தனே.

(௨௫௨)

அன்மருளிரவிவிழளவுநாளையித்
தென்மருடெரியல்வேற்சிந்துவேந்தனைக்
கன்மருடிகரியிற்காப்பன்யானென்றான்
றுன்மருடனெனனுத்துணைவன்றனுமே.

(௨௫௩)

விரற்புண்கோதைவல்லில்லின்வல்லவர்
சூற்படச்சேவகங்கூறுகிற்பரோ
வரற்புரைநீட்டியோடையானையாய்
சார்புயலானதுதனிதஞ்செய்யுமோ.

(௨௫௪)

பொருதொழில்விதம்படப்புரிந்தகாலையில்
விருதர்களிருவரும்வேறல்கூடுமோ
வொருதலைநின்றிவனுடற்றும்விண்மையுங்
கருதலன்விண்மையங்காண்டுகாவலா.

(௨௫௫)

என்றுசேனாபதிமகனியம்பி
னின்றகாவலர்களுநிசைபுலர்ந்துழிச்
சென்றுபோர்புரிந்துரின்றெவ்வயாரையும்
வென்றுமீளுதுமெனவிடைகொண்டாரோ.

(௨௫௬)

பூதனைமுலைநகர்பூந்துழாய்முடி
நாதனுமவியனுலத்தொடேவிய
தூதனுமருக்கனுந்துயிலுணர்த்தினர்
சேதனர்புகழ்மொழித்திகிரிவேந்தையே.

(௨௫௭)

கயிலைபுக்கதுமன்கணையுஞ்சாபமும்
வியன்மலர்ப்பொய்கையும்வியற்கீந்ததும்
புயலெனக்கரியமெய்ப்பூந்துழாயவன்
துயிலுணர்சூரிசிலுக்கடைவிற்சொன்னபின்.

(௨௫௮)

பைதிகழ்மணிப்பணிப்பதாகையானிடை
யெய்தியங்குரைத்ததுமிருந்தமன்னவர்
வெய்துறப்புகன்றதுமீண்வெந்ததுங்
கொய்திறற்கடோற்கசனாறுங்கூறினன்.

(௨௫௯)

ஆகச்செய்யுள்-நா,சுருஅ.

பதினொன்றும்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

பதினொன்பதோர்ச்சருக்கம்.

அரியதன்கலைவாண்மதியமுங்கொதிகொளாலமுந்தனதிடத்தடக்கி
யுரியவொண்கங்காநதிக் கொருபதியாயுரைபெறுமுயர்கோததியிற்
பரியதின்கிலையோடம்பெலாமுகந்துபற்குணப்பொருப்பிடைப்பொழியுங்
கரியபைம்புயலைக்கைதொழுவவரேகருவிலேதிருவுடையவரே.

(௧)

காலையாதவனைத்தருமன்மாமதலைகைதொழுகடன்முடித்தருளிச்
சாலையார் தழல்செயவேள்வியந்தணர்க்குத்தானமுந்தருவனவழங்கி
மாலையாமளவிற்தனஞ்சயன்மொழிந்தவஞ்சினம்வழுவுறமுடிப்பான்
வேலையாரவப்பலபனைமுழங்கவெம்முரட்சேனையோடெழுந்தான்.

(௨)

அடைந்தவரிடுக்கணகற்றுதற்கெண்ணியாடகப்பெருப்பினும்கடலைக்
கடைந்தமுதலித்தகருணையங்கடலேகடும்பரிச்சந்தனங்கடவ
மிடைந்தொளியுமிழுவேற்படைத்தடக்கைவிமனுமினாளுநம்பலருங்
குடைந்திருபுறனுங்கைகவாமகவான்குமரனுமமார்க்களங்குறுக.

(௩)

சோனையப்புயலிற்கணைதொடும்பதாதிதரகதந்தரகதத்தடந்தேர்
யானையென்றுரைக்குராலவகையுறுப்புமிராசமண்டலமுகமாகத்
தானையங்கடலைமிடலுவகுத்துத்தானமுதற்போணியாகச்
சேனையின்பதியாமைத்துன்னின்றென்றெவரும்யாவரும்விப்ப.

(௪)

பாப்புமெம்புதாசைப்பார்த்திவன்பணியாற்பத்திரண்டியோசனைப்பரப்பிற்
றீப்புறஞ்சூழநிவணிற்பதபோற்செயத்திரதனையிடைநிறுத்திக்
கோப்புறப்பரிதேர்குஞ்சரம்பதாதிசுறுநான்முறையணிநிறுத்திக்
காப்புறத்திசைகளைட்டிஹுநெருங்கக்காவலர்யாரையுநிறுத்தி.

(ரு)

துசியின்முதனுவஞ்சினமொழிந்ததுன்மருடணன்றனைநிறுத்தி
யூசியுறுழையாவண்ணம்விற்பதாதிவயவரையுரனுநிறுத்தி
வாசியிலிபத்திறேரிலெண்பட்டமன்னரையிருகையுநிறுத்திப்
பேசியகன்னன்சகுனிசல்லியரைப்போணியாகவேநிறுத்தி.

(சு)

அணிகளைந்தைந்தாலவகைவியுகமாகியசேனையின்சிரத்த
மணிமுடிபுனைந்துவைத்தெனவலங்கல்வலம்புரிமார்பனைநிறுத்திப்
பணிவுறுமவுணர்பதாகினிவகுத்தபார்க்கவனிவனெனப்பயில்போர்த்
துணிவுடன்புறேர்கூழ்வரச்சுகடதுண்டத்துநின்றனன்றுரோணன்.

(எ)

மந்தனமிருந்துகங்குலின்முதனன்மன்னலேடியம்பியவகையே
யந்தனானணிந்தவிகளைவிமானத்தமரருமத்சயித்துரைத்தார்
சந்தனிகடகவாகுநீள்கிரகச்சயத்திரதனையொருபகலிற்
கொந்தமுஹுரோடத்தனஞ்சயன்பொருதுகோறலோவாரிதெனக்குறித்தே.

(அ)

செய்த்தலைக்கயலும்வானையும்பிணங்குஞ்செழும்புனற்சிற்தாட்டாசைக்
கைத்தலைத்தடங்கும்பொருளானக்காத்துக்காவலர்நின்றபேரணிகண்
டுத்தமோசாவமுதாமனுமுதலோரோரிருபுறத்தினுஞ்சூழ
வித்தகலவன்முன்செலத்தடந்தேர்விசயனவ்வினைஞர்மேனடந்தான்.

(சு)

போர்முகத்தடங்காமடங்கலேறையான்விதம்படப்பொழிசிலீமுகங்கள்
கார்முகத்தெழுந்ததாரைபோல்வழங்கக்கார்முகத்தொலியினற்கலங்கத்
தார்முகத்தரசன்மம்பியோடணிந்தசாதுங்கமுழுடனுடைந்து
நீர்முகத்துடைந்தசூரம்பெனத்துரோணனின்றழிச்சென்றடைந்தனவே.

(க0)

புரவிழுப்பதினையாங்கொடுமுனைந்துபொருதிற்றகருதவன்மாவுந்
காவிற்றகரிநூறுயிரங்கொண்டுனதுச்சாதனன்றனு
மிரவியைக்கண்டமின்மினிக்ஞலம்போலீடழிந்திடவுடன்றெங்குஞ்
சாவிதப்படையாலவின்டலந்தூர்த்துத்தானைகாவலன்முனைச்சார்த்தான்.

(கக)

வேறு.

சென்றவிறனஞ்சயற்குமுனைகுலைந்தசேனைவாய்
நின்றவத்துரோணனுக்குநீடுபோர்வினைந்ததா
லென்றொடொன்றுதரகதங்களுருமின்மிஞ்சியதிர்வுறக்
குன்றுகுன்றெடுற்றெனக்கொடிகொடேர்குலங்கவே.

(கஉ)

முட்டியாலுநிலையினுமொயம்பினுமூரணுறத்
தொட்டவிலுநிமிர்வறத்தொடுத்தவன்மையாலுமூன்
கிட்டியாசிரியனுமக்கிரீடியும்பொரப்பொரப்
பட்டவிலையிருவர்மேலும்விட்டவிட்டபகழியே.

(கங)

தேரிரண்டுமிடம்வலந்திரிந்து சூழுவா முனைந்
தேரிரண்டுதனுவும்வாளியோரொர்கோடியுதையவே
காரிரண்டெதிர்த்து தம்மின்மலைவறுங்கணக்கெனப்
போரிரண்டுவிருக்குமொத்தது நின்றபொழுதிலே.

(௧௪)

இகல்செய்வெஞ்சிலைக்கைவீரவிந்நிலந்தனக்குதின்
பகைவனின்றவந்நிலம்பதிற்றிரண்டியோசனை
புகலுகின்றபொழுதுசென்றதென்றவட்பொருமன்மா
லுகளுகின்றபரிகோடேரையுள்ளுறச்செலுத்தினான்.

(௧௫)

எதிர்த்ததேர்விழித்திமைக்குமளவின்மாயமிதுவெனக்
கதித்தரங்கவியைபிடுகென்கரந்துகழித்து
மதிர்த்தடர்ந்துபின்றொடர்ந்தடுத்தபோதருச்சுனன்
கோதித்துவந்தகுருவொடம்மதிருகினின்றுகூறுவான்.

(௧௬)

ஐயநின்றொடமரிழைத்தலமாருக்குமரிதுநின்
செய்யபங்கயப்பதங்கள்சென்னிவைத்தகிறுவன்யான்
வெய்யவென்சொல்லமுவுறாமல்வேண்டுமென்னமுறுவலித்
தெய்யவந்தமுனிவுமாரியேகுருகென்றியம்பினான்.

(௧௭)

ஈசனல்வரங்கள்பெற்றவிந்திரன்றன்மதலகாம்
போசனுகியெண்ணின்மன்னர்பொருதழிந்துவெருவியுட்
கூசநாலுபாலுநின்றின்றுசேனைகொன்றுபோய்ப்
பாசநாமவணியினின்றவீரரோடுபற்றினான்.

(௧௮)

முன்னர்முன்னர்வந்துவந்துமுனைகடோறுமுந்துறு
மன்னர்தந்தம்வில்லும்வேலும்வாளும்வென்றிவாளியிற்
சின்னபின்னமாகவெய்துசெல்லுமத்தனஞ்சயன்
கன்னனின்றவுறுநிகண்டுகண்ணனோடுமுரைசெய்தான்.

(௧௯)

விலங்கிநம்மையமர்விளைக்கவிடதன்விற்சுதக்கண
னலங்கல்வேலவந்திமன்னவன்மகன்றனுதியா
வலங்கொள்வாகைவீரசேனைவளையின்றகன்னனைக்
கலங்குமாறுபொருதுபோகவேண்டுமென்றுகருதியே.

(௨௦)

ஒக்குமென்றுசெங்கண்மாலுமுளவுகோல்கொடிவுளியைப்
பக்கநின்றபாலுமைந்தன்முனையுறப்பயிற்றலு
மிக்கவெம்பதாதுயோடுகுழிநின்றவிருநருந்
தொக்குவந்துவிசயன்மீதுசுடுசுரந்தொடுக்கவே.

(௨௧)

சாரந்தொடுத்தவயவரைச்சுரத்தினிற்றனித்தனி
யுரங்குளிக்கவாகுவிழவுதாழுழ்க்கவொளிமுடிச்
சிரங்களற்றுமறியவென்புகிர்த்தவாய்க்குளைபடக்
கரந்துடிக்கவிருபதங்கடறியவேகலக்கினான்.

(௨௨)

கலக்கமுற்றுவில்லிழந்து கவனமானிழந்து மே
லிலக்கமற்றகன்றிழந்து கொடிக்கொடேரிழந்து போ
யுலக்கவிட்டளக்கர்வாயுலம்பவோடுகலமெனத்
துலக்கமிக்குவருதல்கண்டுசொருநின் றுது திசெய்தார். (உ௩)

து தியினுலுயர்ந்தவண்மையுடையபா னுருதுலுவுங்
கதியினுலுயர்ந்தமாவொடொத்ததேர்தகடாவிழன்
மதியினுலுயர்ந்தகொற்றவலவனுத்துதேருடன்
விதியினுலுயர்ந்தசாபவெஞ்சமந்தொடங்கினான். (உ௪)

தொடங்குபோரில்வலியினுலுமதனி னுத்துலங்குமெய்
விடங்கினுலுமலின்மையா லுமுவமைதம்மில்வேறிலார்
விடங்கொள்வாளிமின்பரப்பிவெய்யநாணிடிக்கவே
மடங்கல்போவிரண்பிவில்லுமண்டலம்படுத்தினார். (உ௫)

மண்டலம்படுத்தவில்லின்வலிகொள்காவாளியால்
விண்டலம்புதைத்து தங்கண்மெய்ப்படாமலிலகினார்
குண்டலங்கள்வெயிலுமூரல்குளிர்நிலாவுமீசுவே
*மண்டலம்புகாமனோவயங்குவாண்முகத்தினார். (உ௬)

முகத்தினின்மகன்னனோடுமுடிமகிபரோடுநின்
றிகற்செய்கின்முகடிகையோரீரண்மிசென்றதென் றுள
மிக்ககனன் றுதேநும்வில்லுமெய்யணிந்தகவசமுந்
தகர்த்துமார்பின்முழகவாளியேவினன் மனஞ்சயன். (உ௭)

தனஞ்சயன்கையம்பிடுனார் துதபனன்மைந்தன்மோகியா
மனந்தளர்ந்தினைத்தபின்னர்வருணராசன்மாமகன்
கனன்மெழும்புசேனையோடுவந்துகார் முகங்குனித்
தினங்கொள்வாளியேவினானை திரிந்தபோரிலீறிலான். (உ௮)

ஈறிலாதவீரன்வந்தெதிர்ந்தகாலேவீரரின்
மாறிலாதவிசயன்விட்டமறைகொள்வாளியாவையுஞ்
சேறிலாதசெறுவில்லித்தசெந்நென்னவவனுடற்
பேறிலாமன்முனையுறப்பினாதுகீழ்விழந்தவே. (உ௯)

விழந்தவாளிகண்டுபின்னும்விசயன்முரிவிற்குனித்
தமுந்தவாளியொன்றுபத்து னா றுவனப்பொடைசினு
னெழுந்தவாளிவாளியால்விலக்கவேவியாசகங்
கமுந்ததாகவவனெடுத்தகார்முகங்கலக்கினான். (௩௦)

முகங்கலங்கமெய்கலங்கமுடிகலங்கமுரிமார்
பகங்கலங்கமுற்றோத்தண்டருச்சுனன் றன்மேல்விட
நகங்கலங்கவுருமின்வந்தததனையும்பர்நாயகன்
சகங்கலங்கவேற்றனன்றனுதுமெய்யினாகவே. (௩௧)

ஆகவத்தில்கிசயனுய்யவைவன்மெய்யிலையுமுன்
மோகரித்தெறித்தெவ்வன்முடி. துளங்கிமண்மிசைச்
சோகமிக்குவிழுதல்கண்டுனூர் காரியாதலான்
மாகமுற்றவமார்செம்பொன்மழைபொழிந்துவாழ்த்தினார்.

(௩௨)

வாழிவாழிகுந்திமைந்தன்வலவன்வாழிவாழியே
வாழிவாழியவனியுய்யவந்தநாதன்வாழியே
வாழிவாழிகளமேகவண்ணன்வாழிவாழியே
வாழிவாழிவாசுதேவன்வாழிவாழிவாழியே.

(௩௩)

வேறு.

என்றியாவருந்துதிசையவிரகூலெறிந்தகாவலன் றன்னைக்
கொன்றபோதுதன் னுயிர்பெறுதனஞ்சயன்கொண்டல் வண்ணனைப்போற்றி
நின் றன்மேனியிலெறிகொடுக்கதைபடவெறிந்தவனெடுவானிற்
சென்றமாயமொன்றிருந்தவாறடியனேன்றெனியுமாறுரையென்றான்.

(௩௪)

பன்னவாதையென்றொருத்தியாய்தந்தையும்பா வைமன்னவனந்த
மன்னவன் மரப்பெற்றனன்பலபடைமறையொடும்வலிகூர்த்
துன் னுநாமமுஞ்சாதாயுமற்றொருவாற்றேற்றுயிரழிவல்லான்
முன்னிராயுதன்மிசையிவன்படையுறின் முடிவுறுமவம்பெற்றான்.

(௩௫)

எறிந்தவெங்கைதகொன்றிடும்படைக்கலனெடுத்தவருடற்பட்டா
லறிந்துநா னிடையேற்றலினவனுயிரழிந்ததென்ற நுள்செய்தான்
பிறிந்தயோனிகளைத் துமாய் பூதலுமாய்ப்பெருமிதமற்றதீண்டுச்
செறிந்தவர்க்கொருசகாயுபருந்துயர் தீர்த்திடுந்தேர்ப்பாகன்.

(௩௬)

சுதாயுதந்தனக்குரியநாயகன்மிசைக்கதைபடச்சிதைவுற்றுச்
சுதாயுவென்பவன்பலபெரும்படையுடன் றுறக்கமெய்தியுதினார்ச்
சுதாயுவென்றவனினவன்மற்றவனி னுஞ்சமர்புரிந்தவன் றுனுங்
கெதாயுவாயினன் கீரடியோடெதிர்த்தவர்பாவரேகெடா துவ்வார்.

(௩௭)

ஆயிரம்பதின்மடங்குதேரிபமதன்முமட்டடங்கடல்வாசி
யாயிரஞ்சுதமதனின்முமட்டடங்குலாளுடனணியாக்கி
யாயிரம்புயத்தருச்சனனிகரனவாழியாற்றுணிப்புண்ட
வாயிரம்புயத்தவனெனவெதிர்த்தனனுடலாயிரவாரு.

(௩௮)

உரங்கொளாயிரம்பொலங்கிரியனையவோரொருகுனிவீற்றசெங்
காங்கொயிரங்கொடுவலைத்தாயிரங்கண்ணன்மைந்தனைநோக்கி
வரங்கொயிரமறையொடும்பெற்றவன்மதிவகிர்முகமான
சரங்கொயிரமாயிரமொருதொடைதனிலெழும்படியெய்தான்.

(௩௯)

எடுத்தபோதிலொன்றருங்குதைநாணிடைபிசைந்தபோதொருபுத்த
தொடுத்தபோதினூறுகைத்தபோதாயிரமெனவருஞ்சுடர்வாளி
யடுத்தபோர்முடிமன்னவன்விடுவிடுமேகமாயிரமம்புற்
தடுத்தபோதொருதனுவுமென்னுறடற்றனுவுடனெதிர்கின்ற.

(௪௦)

அலிமுகந்தொழுமிளவல்வாணைப்புயமழித்தமாமறையொன்று
வலிமுகங்கொடியுயர்த்தவன்செவியினி லுரைக்கமற்றதுபெற்றங்
குலிமுகஞ்செறிவரிசிலைகால்பொருக்குனித்தவன்பொடுதொட்ட
சிலிமுகங்கனிந்துணித்தனனாயிரஞ்சிகரவாகுவஞ்சேர.

(சக)

மீதலந்தனக்கிறைவன்வச்சிரத்தினுல்வெற்பினஞ்சிறகற்றுப்
பூதலந்தனில்விழுந்தபோல்விழுந்தனபுயங்களாயிரமும்போய்க்
காதலங்களைதடம்படிந்தேகுதல்கண்மிகுமுகனாகிப்
பாதலம்புகுந்தின்பெய்திபவிறம்பார்த்தனவெங்கணையாலே.

(சஉ)

அன்றருச்சுன்னாயிரம்புயங்களுமரிந்தனன்மழுவீர
னின்றருச்சுன்னிவன்புயமரிந்தனனென்றிமையவரேத்தத்
துன்றருச்சுனநான்மறையுலுடன்றோடாமுன்றவழந்தோடிச்
சென்றருச்சுன்பிரண்டிதைத்தருளிநேன்செலுத்துதேரவன்சென்றான்.

(சங)

கடிகைமுப்பதுஞ்சிந்துவுக்காசனைக்காக்குமாறறகூனி
பிடியிடித்தெனப்பல்லியமதிர்ந்தவெழுகடற்படையோடும்
படிநடுக்குறப்பணிக்குலநெறித்திடப்பட்டவர்த்தனருள்ளார்
முடிதரித்தவரனைவருந்திரண்டொருமுனைபடவெதிரசென்றார்.

(சச)

பரிதியால்வளைப்புண்டசெம்பரிதியிற்பற்குனன்றனுவாங்கித்
தெரிசரங்கோரோருவருக்காயிரஞ்சிரமுதலடியீறு
நெரிதரும்படிதொடுத்தவெங்கொடியரிநேமியந்தேர்கோடி
கசிகளுந்துணிபடப்படமலைந்தனன்கடிகையொன்றினிம்மாதோ.

(சரு)

போரில்வெவ்விடாய்தணிவுறக்களத்தினிற்புறங்கொடுத்தவர்கோரி
நீரின்முழுகியுக்கழுகிகொவணரீழலாறியுஞ்சென்றார்
தேரில்வாசியிற்கனிற்றில்வந்தவர்களிற்சேவடிசிவப்பேற
யாரியார்குதித்தோடுதலொழிந்தவரெறிபடைவீழ்த்திட்டே.

(சக)

சின்னுப்பட்டனர்தனித்தனியம்புரிநிருபர்முந்துறவோடிச்
சென்றுப்பட்டனர்சேனைமண்டலிகர்வெஞ்சினம்பொழிசிறுசெங்கட்
குன்றுப்பட்டனப்பட்டனவகதிக்குரகதக்குலம்பாவு
மன்றுப்பட்டவர்க்குறையிடப்போதுமோவநேகநாளினும்பட்டார்.

(சஎ)

அநேகமாயிரம்பேர்படக்கவந்தமொன்றுமெக்கவந்தங்க
ளநேகமாயிரமாவெஞ்சிலைமணியசைந்தொருகுரலார்க்கு
மநேகநாழிகையருச்சுன்ன்சிலைமணியார்த்ததக்களம்பட்ட
வநேகமாயிரம்விருதரையளவறிந்தார்கொலோவுரைக்கிற்பார்.

(சஅ)

வேறு.

வெவ்வாசிரெடுத்தேர்மிசைநிராவரிவிற்கொண்
டிவ்வாறம்புரிவேலைபிலெழுசெங்குருதியினை
வ்வாடாவுடையானழியாயோதனமங்கிச்
செவ்வானகமெனவந்துசிவப்பேறியதெங்கும்.

(சஆ)

முருகாரிருசிறைவண்டினமுளரிப்புதுமலர்விட்
டருகார்பொழிநிழலாடணியலர்நாண்மலருறவே
யிருகாலமுமுக்கால்விடுகைம்மாரியிருக்கா
லொருகாலருமறையோர்விடுபதண்ணினனுதயன்.

(௫௦)

விரவார்முனையடுதேர் துகவெவ்வாசிகள்புனலுண்
டுவாவிடினோடா தினியென்றையனுரைப்ப
வரவாபரணன்மந்தருளருமாமறைவருணச்
சரவாய்வரவெய்தானவனெழுமூற்றதொர்தடமே.

(௫௧)

ஆழம்புணரியினும்பெரிததினும்பெரிதகலன்
சூழெங்கணும்வண்டாமரைதுறையெங்கணுநீலங்
சீழெங்கணுநெடுவாலைவரால்பைங்கயல்கெண்டை
விழுங்கரையருகெங்கணும்வளர்கின்னாமிதுனம்.

(௫௨)

ஒருபால்வளர்போதாரிரைகருநாரைகளொருபா
லொருபாலுளமகிழ்நேயிகளன்றிற்குலமொருபா
லொருபான்மடவன்னம்புனலாமங்கையரொருபா
லொருபாலிருபாலுந்தவமொளிரந்தனுறபுளினம்.

(௫௩)

தலமாமகனூந்தித்தடநிகரானதடங்கண்
டுலமாறுகொளிருதோள்வலியுடைவள்ளுரைப்பக்
குலமாமணியனையான்வினாதேர்நின்றேதீர்குதியா
வலமானதூரங்கங்களைவள்வார்விசிறெழிமா.

(௫௪)

சுவனேப்பரிமளமேவருகுளர்வாரிபருக்கிப்
பவளத்துவார்வாயானிருபாதங்கைவிளக்கித்
தவளக்கிரியொருநாலெனமேன்மேலொளிதருபோ
ரிவுளக்குமினேப்பாறவினேப்பாறினனிப்பால்.

(௫௫)

அப்பாலிவனுடனேபொருதனிலத்தெதீர்சருகோ
டொப்பாயுளம்வெருவெய்தியுடைந்தோடியனீர்
தப்பாரொருவருமின்றிசெமரந்தனில்விசயன்
கைப்பாய்க்கணைபொரநேர்த்தவர்கழன்மன்னவவென்றார்.

(௫௬)

துரியோதனனவர்கொல்லியசொற்றன்செவிசீடவே
யரியோடெதீர்பொரவஞ்சியவடல்வாரணமனையா
னெரியோடியபுரியென்னவினைத்தாரணவேள்விப்
பெரியோனடியெய்திச்சிறுமைபினாலிவைபேசும்.

(௫௭)

அதிரேகவிற்றப்பற்குணனம்போடெதிரம்பிட்
டெதிரேறியவயமன்னரிலெம்மன்னர்பிழைத்தார்
கதிரேகிடுமுன்றுச்சனைகணவன்றலைகடிதிற
பிதிரேறுவதல்லாததுபிழைப்பிப்பவரிலால்.

(௫௮)

காணாதவிடத்தாண்மையுறக்கூறுவர்கண்டா
லேனாடமாப்முனைதன்னிவிமைப்போதெதிர்தில்லார்
நாணாதுமுன்வெந்நிட்டிடுநஞ்சேனையடங்கச்
சேனாடுறுமின்றேயொருசெயல்கண்டிலமைபா.

(௫௯)

குனிநாணுடைவரிவிற்படைவியற்கெதிர்குறுகித்
தனிநானவனுயிர்கொள்ளுதற்குநின்றுதலல்லான்
முனிநாயகவேரோர்விரகில்லைத்திருமுன்னே
யினிநாடியுமெப்போர்விரைவொடுகாணுதிகெயன்றான்.

(௬௦)

முனியுந்தரணிபடுகுஞ்சின்மொழிநன்கினுரைக்குந்
துனிகொண்டொழியாதொழிதுணிவுற்றனைமுதலே
யினியஞ்சியினிதைதெண்ணிமெண்ணாக்கவன்றா
லனிகங்குழிந்தாதுநின்னாண்மைக்கழிவுண்டோ.

(௬௧)

உராலுநருதேரொன்நினிலுற்றேரிருவரையு
நாநாநாநிரவரென்ப்கண்* ஞானத்தினுயர்ந்தோ
ரரனாதிருவருளான்முனையடல்வானிகள்பலவும்
வரனாலுயர்மறையும்பிறர்மற்றாரநரிபெற்றார்.

(௬௨)

தவரோடவனின்றால்விதிதாணுந்தரமல்ல
னெவரோமலையோடும்பொருதிருதோள்வளிபெற்றா
ருவரோதறித்தோனவனுயர்தேர்நனியூர்வா
னவரோடியுமியமர்வெல்லுதலாராயினுமரிதால்.

(௬௩)

அதிகம்பகைதமரோடுறலாகாதெனவரசர்க்
கெதிரன்றவையிடையேவசையேதேதுபுகன்றாய்
விதுரன்றனதுளநொந்தடல்வல்லுந்துணிசெய்தான்
மதியின்றிறனறிவோர்மொழிவழிவந்திலைமன்னா.

(௬௪)

மன்குகவமதியாவிற்றவயவன்றனைவிசயன்
றன்னொலொருநகலேயுயிர்நபனித்திடலாமோ
யின்னாவுடவேலாயிவைவிதிபின்செயலன்றோ
வென்னவொருகவசந்தனையிவன்மெய்யினிவிட்டான்.

(௬௫)

வேறு.

பங்கயாசனன்வாசவற்களித்ததுவாசண்பயில்போரி
லங்கராவினுக்குதவியதங்கராவெனக்கருளியதிந்தத்
தொங்கன்மாமணிக்கவசமெவ்வீரருந்தொழித்தருகழற்காலாய்
புங்கவாளியிற்படைகளிலொன்றினும்பொன்றிடாதிதுவென்றான்.

(௬௬)

* ஞானத்தினுயர்ந்தோர் என்றும் பாடம்.

இட்டபொற்பெருங்கவசமோடெழுந்தனனிராசராசனுமுள்ள
பட்டவர்த்தனர்மகுடவர்த்தனர்களும்பலபடைஞருங்கடி
யெட்டிபத்தினவெஞ்செவிகளுஞ்செவிற்றெய்யிலையெழுந்தார்ப்ப
முட்டவிட்டனர் தன்னஞ்சயனின் மறாமுனையிலேவன்முனையொப்பார். (௯௭)

சென்றசென்றவெஞ்சேனைகளினோப்பறத்தெய்விகத்தினில்வந்
தமன்றலம்பெரும்பொய்கைநீர்பருகியப்பொய்கையின்வளநோக்கி
பென்மமென்றாநாதுகர்புனலன்மநல்லின்னமுதிதுவென்பார்
தன்றலந்தடஞ்சோலையிற்சுரைதொறுஞ்சேர்ந்துதம்விடாய்தீர்வார். (௯௮)

மத்தவாரணங்கொண்டுசெந்தாமராவனங்கலக்குறுவிப்பார்
தத்துபாய்பிரமம்புனலருத்துவார்தாமுரீர்ப்புகிற்பார்
கைத்தலங்களிலளியினமெழுப்பிமென்காவிநாண்மலர்கொய்வா
ரித்தலந்தனிலிம்மலர்ப்பரிமளமில்லையென்றனிகிற்பார். (௯௯)

இன்னவாறுதம்மசைவொழிந்தியாவருமிபாததூரகத்தோ
டன்னவாறியைவளைத்தனர்கடல்வளையாழிமால்வரையென்னத்
துன்னுமாமணித்தேரினின்றிழிந்துதன்சுவேதமாரீருட்டு
மன்னுவார்கழன்மகபதிமதலையவருதினிக்கடல்கண்டான். (௧௦௦)

கண்டபோதுபின்சண்டிலன்சண்டவக்கடவுள்வாறியைநன்னீ
ருண்டவாசியைத்தேருடன்சினித்துவல்லோரிமைப்பினில்வாங்கி
வண்டுழாய்மதுமாலையாய்வளாந்துமேல்வருவருதினிதன்னை
யண்டருர்புகவிடுத்தபின்றேரினமேலாகும்மறருளென்றான். (௧௦௧)

கன்றுசிற்தையன்கோபவெங்கனல்பொழிகண்ணினன்காலாளாய்
நின்றதேரினுங்களிற்றினும்பரியினுநிரைசிரைதாங்கம்போற்
சென்றசென்றநிலீரரைத்தனித்தனிசரத்தினுநிராஞ்சிந்திக்
கொன்றுகொன்றுசூழ்வாக்குவித்தனன்மணிக்குன்றுதானெனநின்றான். (௧௦௨)

தலைவனுமுனிகிருபனுங்கிருதனுந்தரகத்தாமாவு
மலைவுருமனத்தரசருஞ்சேனையுமுனைந்தனியணியாகச்
சிலைவலானெதிர்மிசைபடத்தேர்மிசைவிசையுறச்சிலைவாங்கி
வலையவாருவினவலையெலாங்காட்டினுர்வரங்கொள்வாறிகள்வல்லார். (௧௦௩)

கைதவன்சூலக்கன்னிகேள்வனுமொருகணைக்கொருகணையாக
வெய்துவெங்கணையாவையும்விலக்கமேலீரண்டுநாலெட்டம்பால்
வெய்தினெய்தவரவரவர்கொடுகளும்கில்லும்வாசியுழிழக்
கொய்துகொய்தபல்புரிவந்தனன்விற்றஞ்நிலிலையொடொப்பான். (௧௦௪)

தேரினின்றவர்பாரினின்றவன்மிசைவில்கணைத்திரண்மின்னுக்
காரினின்றபாதலமுறவுகரமேற்கணன்மவிழ்வனபோன்ற
பாரினின்றவன்றேரினின்றவாமிசைவில்கணைபாதாலத்
துாரினின்றருமையும்விழங்குவமெனவுகரோறுவபோன்ற. (௧௦௫)

* வெய்தினெய்யந்தேரொடுகொடுகளும் என்றும் பாடம்.

வேறு.

சேனிலத்தின்மிசைநின்மம்தொடங்கினவர்கேரகளிற்றனதறிந்தனநெடுந்துவச
நாணியற்றனவொடிந்தனதடஞ்சிலையுநாகமுற்றவரொழிந்தனரிநிந்தனர்க
ணீணிலத்தினிடைநின்றுசமர்வென்நவனுநேமிவச்சிரமகுடம்புனைகொடிஞ்சியுடை
யேனிலத்திவுளிமுந்தமுனையுந்திரதமேறியிட்டனன்முருந்தனுடனின்முறவே. (எக)

ஏறியிட்டவன்விரைந்திரதமுங்கடவியேகலுற்றபினியம்பலதழங்கியெழ
வேறுபட்டமருடைந்தவர்களுந்திருகமேவிச்சகுனியுந்தினகரன்சுதனு
மாரியிட்டரதஞ்சாரதூரங்கமமுமாகவிப்படிபொரும்படையொடன்றுநனி
சூறியிட்டனன்வலம்புரியலங்கல்புனைதோளிலெப்புவனமுந்தனிசமந்தவனே. (எஏ)

யோதனத்திலிவனென்கணைநிநின்றளவுப்பயோசனைக்குமிடைநின்நிலன்முனைந்துசமர்
மோதுகைக்குநினைவுண்டுகொலெதிர்த்துமிகமோகரித்துவருகின்றதுதேரிந்ததிலை
யாதுபெற்றெனனெடுஞ்சிலைகால்வெங்களைகொலேதமற்றகவசங்கொலிரதங்கொலென
மாதவற்கிடைவணங்கியிதுவென்கொலெனவாசவக்கடவுண்மைந்தனுரைத்தனனே. (இ)

சசனப்பொழுதுணர்ந்தருளிலென்றியரியேறுவிற்குரியபற்றுகுணனுடன்பழைய
வாசவற்கயன்வழங்குவசந்துவசமாசனற்கருளினன்கலசசம்பவனு
மாசுகத்தினிலொழிந்தபலதுங்கமுனையாயுத்தினிலிழிந்திவதன்மதனை
ரிசெகுத்திடுதியென்றுதூரகங்கையுநேர்படக்கடவினன்கதிவிதம்படவே. (எக)

கானகத்தினிடைமண்டியெரியங்கிதருகார்புமுகத்தின்வலிகொண்டுமுனைவெஞ்சுமின்
மேனடக்குமவர்ந்தங்கண்மகுடங்கனினுமேருவொத்துயர்ப்புயங்கனினுமுந்தியினு
மானனத்தினுறுழைந்துருவவெம்பரிதியாயிரக்கிரணமும்புடைபரந்ததென
வானகத்துவெளியின்றியணிபந்தரிடவாளிவிட்டனன்மனஞ்செய்துதனஞ்சயனே. (ஐ)

நாதெறித்தனதூரங்கமநெடுஞ்சிலைகண்ணியற்றனவுடைந்தனதடந்திகிரி
பாதமற்றனமதங்கயவிதங்கள்பொருபாகர்பட்டனர்மிந்தனநெடுந்துவச
மோதுதற்கெதிர்புனைந்தவர்கிரங்கன்பொழிமுனையிற்களமடங்கலுநெகழ்ந்தரசு
ராதபத்திரமழிந்தனவிவன்றனுடனார்சாததொடுசார்தொடவியைந்தவரே. (அக)

ஔமர்க்கண்பிகநொந்திரவிமைந்தனெடிதாசுலத்தொடுமிநிந்தனன்விநிந்தமணி
வார்கழற்சகுனியுந்துணைவருந்தமுகமாறியிட்டனர்மிந்தனர்கலிங்கப்பலர்
சீருடைக்கிருபனுங்கிருதுனுப்பழையசேதிவித்தகலுமஞ்சினரொடுங்கினர்கள்
பூரிபட்டிலெருங்கியணினின்றபொருபுரப்பட்டனரொழிந்தவர்புறந்தரவே. (அஉ)

தேவருக்கரசனுத்துகணபந்திரிகர்தேரிடைப்பணிநெடுங்கொழுதுடங்கியெழ
மாவுகைத்துவலவன்றிறுதுடன்கடவமாமுடிக்கண்மகுடந்திசுழவன்றுபெறு
காவன்மெய்க்கவசமுந்தனிபுனைந்துகிலைகால்வளைத்தவிர்பெரும்பிறைமுகஞ்செய்களை
துவியுற்றதிர்புனைந்தனனந்தவொளிதோய்கழற்றாரணிமண்டலதூரந்தரனே. (அங)

கோமகக்குரிசின்முந்தவிடுமம்புலகோருடுத்தெதிர்பிலங்கிவியன்றனது
தீமுகக்கணையனந்தரிலையொன்றின்முனைசேரவிட்டனன்விடும்பொழுதினந்தவிறன்
மாமணிக்குவசமெங்குமுடனென்றியொருமால்வரைப்புயலிணுண்ணெரிவிழந்தபரி
சாமெனத்திலைமுடங்கியவையொன்றுமவனாகமுற்றிலவசைந்திலைசஞ்சலனே. (அச)

வீரன்விட்டனசரங்களவனெண்கவசமேலுறப்படுதலின் நிவிழுதின் நதிலே
யோரிமைப்பினிலிந்து குமரன் கையிலோடுரைக்கவுவமம்பெறுவிடங்கொளையி
றேறினிற்பொலியநின்றிருகைகொண்டுநனிசிறிமெய்ப்பட்டவெறிந்தனனெறிந்தாவில்
வாரசிலைக்குருவின் மைந்தன துகண்டதனைவாளியிற்றுணிபடுமபடிமலைந்தனனே. (அரு)

வாகைநெட்டயிறுணிந்திடலும்வன்பிணுடன்மாநிரைத்திரதமுங்கடவிவந்துமுத
லாகவத்தினிலுடைந்தவாடங்கமுனையாயெதிர்ந்தொருமுகம்பட்டெருங்கிமிக
மோகரித்தவருகின்றசெயல்கண்டமார்முலருக்கரியவன் கழல்பணிந்துபரி
தாகமுற்றமர்தொடங்கவுமற்றது கமழ்தாரருச்சனனுயங்கினனனந்தரமே. (அசு)

கோமணிக்ஞா லுகந் துபுறவின் கணுயர்கோவலர்க்குநடுகின்ற முன்வளர்த்தமுகில்
காமனுக்கினியதற்கைகசுமரம்பொருதுகாதன்மைத்துன்னயர்த்தநிலைகண்டுபல
தாமரைக்குளொருநில்களொனவங்குவிக்கொடாழ்த்துக்கைகளிரண்டொருமுகம்பயில
மாமணிக்ஞாந்மணங்கமழ்செழும்பவளவாயில்* வைத்தனனலந்திகழ்வலம்புரியே. (அ)

நாகர்பொற்றருவையம்புனியிலன்றுதருநாதன்வச்சிரவலம்புரிமுழங்குருன்
மேகமொக்குமெனவெண்டிரையெறிந்துபொருவேலையொக்குமெனவெங்கணுமெழுந்த
தாகமுற்றுறநெகிழ்ந்துபுளகம்புரியவாகவத்தெழுகடுஞ்சினமடிந்தவிபு [பொழு
மோகமுற்றனரெதிர்ந்துபொருமண்டலிகாமோழைபட்டதுகொண்டமுகடுஞ்சிறிதே.

பானிற்ப்புவிநுதிபிரிதங்கடவுபாகன்மற்றவர்மயங்கியதுணர்ந்தருளி
மேனிலத்தூரகன் நனுயர்கொண்டதொருவேல்கொடுத்தினிலவென்றிதியென் நளவில்
வானவச்சிரன்மகன்கடிதுவந்தபொருவாழ்வுபெற்றனமெனும்பரிவினன்றனது
ஞானபத்தியோடெழுந்துவலம்வந்துதிருநாணமலர்ப்பதம்வணங்கியதுகொண்டனனே. (அக)

மாறுபட்டிலையின்றுபிக்கவாந்துவிடினம்மாருத்தின்மகன்வஞ்சினமறிந்துவிதி
முறுபட்டுவெருவம்படிபெறிந்தமரினோடுவிப்பதுபெருந்தகைமைபென்றுகொடு
நூறுபட்டமகவின்றிலைவெஞ்சமிகநோதகக்கடிதெறிந்தனனெறிந்தாவி
னீறுபட்டதுபெருங்கவசம்வந்தவழிநோடத்திருகின்னசமரினின்றிலனே. (கஉ)

ஆறுபத்திருபதைப்பதுபெரும்பகழியாகவிட்டுவரிவன்சிலையும்வெம்பரியு
மேறுபைத்தலைநெடுந்துவசமும்புதியவேழுதட்டிரதமுந்தாணிசெப்தங்கருநு
சிறுதற்குவருகின்றகுருவின்மைந்தனோடுதோருக்கன்மகனுஞ்சகுனியும்பலரும்
வீறுகெட்டிருபதக்கொடுவிரைந்துசெலமீளவிட்டனன்முனைநெடுசையும்வென்றவனே.

வேறு.

வேர்த்தெதிர்விசயன்வென்றகனத்தி
லார்த்தெதிர்வந்தாரர்கொல்பிழைத்தா
ரேத்தியபுகினைன்பூமியினெண்ணும்
பார்த்திவர்ப்பலவாயிரப்பட்டார். (கஉ)

தம்பியருந் துச்சாதனன் முதலோ
ரம்பிலழிந்து தம்மாருயிருந்தா
ரம்பெருமானன்றெரிகணையேவ
வம்பரமுற்றதனைவருமுற்றார்.

(கூந)

மாரதர்வீந்தாரதிரதர்மாபந்தார்
சாரதிகளும்வன் றலைகளிழந்தார்
நாரதன் முதலோர்நாகரநேகர்
பாரதமின்றேபற்றறுமென்றார்.

(கூச)

இந்தவயப்போரிம்முறைவென்று
பைந்துளவோனும்பார் த்தனுமாகச்
சிந்துமகீபற்றேடிமணித்தே
ருந்து அமெல்லையுற்றதுரைப்பாம்.

(கூரு)

வள்ளல்குறித்தவலம்புரிநாதத்
தௌளமுதந்தன்செவியுறுபோழ்தி
னுள்ளணிநின்றமுரசமுயர் த்தோன்
மள்ளுறுநெஞ்சிற்சங்கையனுனன்.

(கூசு)

தன்றுணைநின்றசாத்தகியைக்கூய்
வென்றிடுபோரில்விசயனினைத்தா
லன்றிமுழக்கானதீர்வளையையன்
சென்றறிகுதிரீயென் அரைசெய்தான்.

(கூஎ)

வன்கட்டிண்டோண்மன்பலந்திற்க
வென்கட்டந்தானின் னுரையென்னு
மன்கட்டாரோன்மலரடிவீழ்ந்தான்
மன்கட்டாண்மைத்தன்முனொடொப்பான்.

(கூஅ)

கண்ணுறநில்லார்கடவுளர்முதலாம்
விண்ணவரேனும்கிசயன்வெருண்டான்
மண்ணிலெதிர்க்குமன்னவரயாரோ
தண்ணெரிநெஞ்சந்தருமமுயிக்கோய்

(கூக)

என்றறன்மைந்தனைவறலைக்கொண்
டன்றொருதோர்மேல்கிரதரோடுஞ்
சென்றனன்வெய்திறேவகிமைந்தன்
அன்றியசெருவிறாசுபிளந்தே.

(கூ00)

விருதொடுமுந்தவிளங்கியகொற்றக்
கருதனையாதிக்கேழலொடொப்பா
னொருதனுவுங்கொண்டேர்பரிமாவு
மிரதமுமில்லாமிமைப்பிலழித்தான்.

(கூ0க)

பன்மகர் நூறூயிரவர்பரித்தே
ரன்மிக நூறூயிரவரழிந்தார்
மன்மதவெங்கைமலைசைவீரன்
றன்முன்மலைந்தான் றார்ச்சலந்தன்.

(க02)

தார்ச்சலசந்தன் சாத்தகியெனுங்
கார்ச்சலவாயகணைமழையாலே
போர்ச்சலமில்லாப்புக்ர்மலையோடு
மேற்சலமெய்திவெங்கனலானான்.

(க03)

நாட்டமிலாதநாபதிமைந்த
ரீட்டமதாகவீரிருவோர்கள்
கூட்டம்பெய்யக்கொடுமுனைவென்றான்
வேட்டம்போனவெங்கனிஒர்ப்பான.

(க04)

*யாரும்போரிலெளிவரவீரஞ்
சாருஞ்சாபந்தன்னொடுநேயித்
தேருந்தா னுஞ்சென்றிடுவோனைக்
கூறுஞ்சாபக்குருவெதிரகண்டான்.

(க05)

வேறு.

ஏகலேகலென்னுடனினியமர்புரிந்தேகென்
றுகுலம்படத்தகைந்தனனடற்கிலையாசான்
மேகவண்ணனுக்கிளவலும்வேதியருடன்போர்
மோகரிப்பது தகுதியன்றெனக்கெனமொழிந்தான்.

(க06)

இருவருந்தமதிருசிலையெதிரே திர்குனித்தா
ரிருவரும்பொடும்பகழிகளே திரே திரைய்தா
ரிருவருந்தமதேர்கிலையாவையுமிழந்தா
ரிருவரும்பெரும்பொழுதமர் தினைத்தனரினைத்தார்.

(க07)

இளைத்து வேதியனிற்பமன்னவனினைப்பாறி
யுளைத்தடம்பரித்தேருமற்றென்றுமேல்கொண்டு
வளைத்தவில்லொடும்னன்னிகலக்கமேல்வருவோன்
களைத்தபலபெருங்குரணனிலையங்கொளிகளாந்தான்.

(க08)

யானைதேர்பரிவீரீரொன்பது கிலத்துத்
தானையோடு துச்சாதனடித்தேதிர் துத்தான்
சோனைமேகமொத்திவன்பொழிதொடைகனாற்கலக்கிப்
பூனைபோலழிந்திருபதஞ்சிவந்திடப்போனான்.

(க09)

இடையிலவந்துவந்தே திர்த்தவர்பாரையுங்கடந்து
புடைவருந்தன தன்கினிநிழலெனப்போதத்
தடையறும்படிதருக்குடன்சார்பெரும்பருவ
விடைநடந்தெனநடந்தனன் விசயனின்னுழியே.

(க10)

* ஆரும்போரிலழிதா என்றும் பாடம்.

பின்னருங்கொடிமுரசுடைப்பெருந்தகைவருந்தி
முன்னந்நவாயுவினமகன்முகனுறநோக்கி
மன்னரென்படுவருதினியாரியினாப்ப
ணைன்னராயினரும்பியுமெம்பெருமரனும.

(ககக)

தகலருந்திறந்தகத்தனையும்விடுத்தேம்
பகலுமேற்றிசைப்பட்டதுபாஞ்சசன்னியமும்
புகலுகின்றதுபோர்முகத்ததிர்தூற்பொம்ம
லிகலவலம்படநீயுமங்கேகுதியென்றான்.

(ககஉ)

சொன்னவார்த்தையும்திற்படமுற்படத்தொழுது
தன்னொடொத்ததோள்வலியுடைத்தரணிபரநேகர்
மன்னுநால்வகைப்படையொடுந்திரண்டிநுமருங்கும்
பின்னுமுன்னுமொய்த்துடன்வரப்போயினன்பெரியோன்.

(ககங)

கலிங்கர்மாகதர்மாளவர்கொசலர்கடாரர்
தெலுங்கர்கன்னடர்யவனர்சோனகரொடுசீனர்
சூலிங்கராரியர்ப்ப்பரர்குச்சரர்முதலோர்
விலங்குனார்களைன்னுறவிலக்கிமேல்வினாந்தான்.

(ககச)

உரங்கவெங்கொடியுயர்த்தகாவலன்றனக்கிளையோர்
தூங்கமாதிசுளன்பலர்பெருஞ்சேனையிற்சூழந்தோ
நிரங்குமாழ்கடல்பெருகவிறுதியிலெறியுந்
தரங்கநேரெனவிடையிடைதனித்தனிதகைந்தார்.

(ககரு)

முல்லைமல்லிகையுற்பலங்குமுதமாமுளரிப்
பல்லம்வாளயில்குலமென்பனமுதற்பகழி
யெல்லையிலலனவிடையருவகைதொடுத்ததிரந்தார்
விலவிதங்கனிலயாவையும்பபின்றகைவிறலோர்.

(ககசு)

விந்தன்விந்தரனிருவருமேழிமுனையிற்
றந்தம்வாசியுந்தேர்விடபாகருந்தாழு
மந்தரந்தனிற்றலைகள்போய்முசிலக்கையலைப்பச்
சிந்துசோரியோய்ப்பெருங்கடலைத்திடச்சிதைந்தார்.

(ககௌ)

போர்க்குமுந்துறுதேரினன்குண்டலபோசி
திர்க்கலோசனன்றிண்டிறந்திதிரசேனன்
மாரக்கநேர்படவிலங்கிமாமறலேநேர்வரினுந்
தோற்கலாதவர்முவருந்தம்முயிர்தோற்றார்.

(ககஈ)

சோமுப்பதுகுமாரர்கள்சென்றமர்மலைந்தோ
ரோரொருத்தருக்கோரொருசாயகமுடற்றிச்
சூன்மெய்த்துணைநோதகும்படியுடன்றோலைத்தான்
மாருதச்சுதன்வல்லவில்லாண்மையார்வல்லார்.

(ககஊ)

ஆயுலற்றவர்கையோதனனினோளுரோழைவர்
வாய்புத்திரன்வாளியாலாநுயிர்மடியச்
சாய்தனூற்றதுசடக்கெனத்தரணிபன்வியுகந்
தேயுவொத்திவன்சேறலுந்திமிரநேரனவே.

(கஉ௦)

வேறு.

ஏகுகின்றதுகண்டுபெருங்கடலேழுமொண்ணிழங்கியதிர்த்தெழு
மேகமம்புபொழிந்தெனவெங்கணும்விசுமம்புவினார்துவிரைந்திட
பூகமின்றுபிளந்துதனஞ்சயனோடிவன்புகுத்திடினம்படை
யாகுலம்படுமென்றுதடஞ்சிலையாரியன்சமரந்தனின்முந்தவே.

(கஉ௧)

ஆதியந்தணன்வந்ததுகண்டிகலானிலன்சினமின்றிறலம்பெறு
ந்தியன்றுனுடன்சமர்செய்திடனீபெருங்குருநின்கழலென்றலை
மீதுகொண்டனனென்றுவணங்கவும்வேதியன்கைபிசுந்துபுகுந்தெதிர்
மோதியம்பு*தெரிந்தனன்வன்றிறன்மூரிலெஞ்சிலையுங்குனிகொண்டதே.

(கஉ௨)

விரனென்றுமொழிந்திலன்வந்துமுன்வீழ்சரங்கள்விலங்கியம்புனை
தேரின்னின்றுமிழிந்துநடந்தெதிர்சேரவந்துசெழுஞ்சிலையின்ருந்
வூருகின்றவயங்கிரதந்தையோரிரன்கொங்கொவ்வன்புடன்
வாரியுந்தவெறிந்தனன்வண்புயல்வானினின்றவாஞ்சியொதுங்கவே.

(கஉ௩)

நாகவீர்தம்பவளர்த்துவளர்த்தகனாகமொன்றுயதென்றுநடுங்கிட
மேகபந்திகலங்கவெழுந்ததுமீளவும்புளியின்கண்விழுந்தது
பாகனங்கொன்றித்தொடொந்ததுபார்முகந்துவைவீண்டமண்ணுந்
வேகவெம்பரியுந்தலைசிற்தினவேதியன்றனதென்புமொடிந்ததே.

(கஉ௪)

வீழ்விங்குமவன்றனைவென்றிவன்மேனடந்துழியெண்டுகசையும்படை
சூழ்வந்துவளைந்தனரத்தகனாதர்த்தங்களிணம்பெருவஞ்சக
ரேழுமண்டலமும்புதைதயும்பரிசேறுகின்றதரங்கொடுங்கட
னுழியும்பெயர்கின்றதெனுப்படியோதைவிஞ்சவுடன்றுசினங்கொடே.

(கஉ௫)

காரிலைந்துமடங்குபுலம்பினகாகளஞ்சரிசங்குமுழங்கின
பேரிபம்பினைகொம்புதழங்கினபேரியங்கள்பெயர்ந்துகறங்கின
பூரியும்பொருதஞ்சியவந்தியர்பூபனுப்புறமன்றிடவெங்களை
மாரிசிற்திலைந்தனன்வெஞ்சினமாறுமுன்பவனன்றிருமைந்தனை.

(கஉ௬)

மாசணந்தலைநொந்துசுழன்றனமாதிரங்கண்மருண்டெலங்கின
வீசுதெண்டுகரையம்புவெதும்பினமேலையண்டமுமவீண்டிபுகிர்ந்தன
பூசலின்கணுடன்றுசுழன்றவர்போர்தொடங்கினைந்துபுகுந்தன
ராசகன்றிருமைந்தனுடன்சுடராதவன்குமான்சமர்முந்தவே.

(கஉ௭)

கோபம்விஞ்சினர்விஞ்சைவரம்பெறுகர்சரங்கொடிர்த்தனர்கொண்டனர்
சாபமுங்குனித்தெதிருந்தினர்தாராவெம்பரிதங்கிரதங்களுந்
நீபெமங்குமலர்ந்தெனமண்செந்நீர்பார்த்திடநின்றமுனைந்தெழு
பூபர்த்தங்களுடம்புசிவந்தனர்பூரெமங்குமலைந்துபுரண்டவே.

(கஉ௮)

* தெரிந்தன என்னும் பாடல்.

மாருதன்புதல்வன்றெடுமம்பினின்மாவிரண்டுமிரண்டும்விழுந்தன
சோரும்வன்றுவசந்தரியுண்டதுகுதுனுத்தலைசிந்தினன்முந்திய
தேருமுந்துருளுந்துகளுக்கொண்டனசேமவெங்கவசந்துனைவிஞ்சிய
தாரவெண்குடையம்புலியம்பிறையானதஞ்சலினைஞ்சமழிந்ததே. (கஉக)

வேறு.

அழிந்துகன்னனுங்கால்விசையினிலிவனம்பினுக்கெட்டாமல்
வழிந்துபோதல்கண்டடல்விடசேனனவ்வள்ளனுக்கெதிரோடி
யிழிந்துதன்பெருந்தடமணித்தேரின்மேலேற்றலுமிவனேறிக்
கழிந்தநீர்க்கணைகோலுவரன்போலவன்கண்ணெதிருறச்சென்றான். (கஉ௦)

சென்றுமீளவும்வீமனோடெதிர்த்துவெஞ்சிலையமர்புரிந்தந்தக்
குன்றுபோனெடுந்தேருதுண்டுகள்படக்குலைந்துவெங்கொடுத்தோடக்
கன்றிராகவெங்கொடியவன்கண்டுதன்கண்ணிகரினையோரை
யொன்றிரீர்வினரந்துதவுமென்றிருவரையொருகணத்தினிலேவ. (கஉ௧)

கன்னனைக்கடிதுற்றிருவருமதுகபிடவரெனத்தக்கோர்
மன்னருக்கரியையவீமனுக்கெதிர்வரிசிலையுறவாங்கி
யந்நிலத்தினிலவனுடனெடும்பொழுதமர்புரிந்தவன்கையிற்
செந்நிற்கொடும்பகழியாற்றம்முடல்சிகைத்துவானிடைச்சென்றார். (கஉ௨)

தனதுகண்ணெதிரிருவருமழிந்தபின்றபன்ன்மைத்தனுநொந்து
கனதுரங்கமமுடுகுதேர்வயப்படைக்காவலன்முகநோக்கி
யுனதுதம்பியரிருவரைச்செற்றவன்முடித்தலையொடியேனே
லெனதுபுன்றலையவன்கையிற்கொடுப்பனென்றேறினானொருதேர்மேல். (கஉ௩)

குனித்தசாபமுந்தொடுத்தசாயங்களுங்குலவுமால்வரைத்தோளுந்
துனித்தநெஞ்சமுமுரிந்தனபுருவமுமெரிந்தகண்களுந்தோன்றப்
* பனித்ததேரோடும்பொருடன்றெழுதரும்பரிதியின்வினரந்தயதி
யினித்தராதலமுரக்கேதனற்கெனவிளவலோடிகல்செய்தான். (கஉ௪)

ஆற்றையொத்தனகால்வழியிளபுகுமாமைகொளடன்மள்ளர்
சேற்றையொத்தனகித்திலமெடுத்தெறிசெல்வநீள்குருநாடன்
காற்றையொத்தனன்வலியினாற்சினத்தினுற்கதிரவன்றிருமைத்தன்
கூற்றையொத்தனன்பிறப்பிலேதுவக்குளோர்குணங்களுங்கொள்ளாரோ. (கஉ௫)

தேறல்வன்டிமிர்தெரியலான்றினபதிகிறுவனைமுகநோக்கி
யாறல்வெஞ்சமத்தென்னுடன்முனைந்தனைமுனைந்தையானலும்
வேறலென்கடனின்னைமன்னவையின்முன்விளம்பியவசனத்தாற்
கோறலெம்பிதன்கடனெனவரிசிலேகுனித்தனன்கொடித்தேரோன். (கஉ௬)

இலக்கமற்றவெங்கணைகளாவிருவருமெதிரேதிரமரடிக்க
கலக்கமுற்றபின்றினகரன்மதலையக்காற்றின்மைத்தனைச்சீறி
யலக்கனுற்றிடப்பலபெருங்கணைதொடுத்தவன்விடுங்கணையாவும்
விலக்கிவச்சிரத்தேரும்வெம்புரளியும்பிறற்றுவசமுமவிழ்த்தான். (கஉ௭)

* பனித்தகொளொடும் என்றும் பாடும்.

காலினால்வருங்காலின் மைந்தனைக்கடுங்கதிருவன் திருமைந்தன்
வேலினால்டந்தெறி தலுமெறிந்தசெவ்வேலிநுணியாகக்
கோலினால்வன் றுணித்துமீளவுமழல்*கொளுந்தியதொருதண்டு
நாலினுன்முழமுடையது கன்னன்மேலெறிந்தனனகைசெய்தான்.

(கந அ)

தேரவன் திருமைந்தனெறியுதடந்தேரும்வாசியுஞ்சிந்தி
யூரவந்தவெம்பாகனுந்தலைபிளந்தோடலுற்றனன்பின் னும்
வீரனுப்பெருவலியுடன்வருகெனவேறொத்தேர்மேற்கொள்ளத்
தூரநின்றவரிவருமுடன் நமைசுயோதனன்கண் ணுற்றான்.

(கந க)

கண்டு னுன்முகனெனுந்திறவிளவலைக்கடிதினெவலுங்கங்குல்
வண்டுசெஞ்சுடர்வலையவந்திறந்தெனவலியவார்சிலைவாங்கிக்
கொண்டு திண்டிற்வ்வாளியான்மலைமிசைக்கொண்டல்பெய்வதுபோல
மண்டுபோர்புரிந்தண்ணல்கைப்பகழியால்வாணிமைப்பிளிலுற்றான்.

(கர 0)

தாளினோடியகன்னன்மன்னவன்விடுதம்பிவிழ்தலும்விமன்
றோளினோடிமண்மிசைபுதைதரவொருதோமர்த்தனையேவ
வேளினோடிசைவீமன்மேலதுசெலும்வேலையின் விடவெவ்வாய்க்
கோளினோடியுருசிசில்கைக்கணையினுற்கோளழிந்த துமனனே.

(கர க)

மன்னர்மன்னவன் தம்பியரிருவரைமாருதிமிசையேவ
முன்னர்வந்தவரிருவரும்படப்படமுனைந்தபோர்மதியாமன்
மின்னிருக்கணைவிகருணன் முதலியோர் வீமன்மேலோரைவர்
பின்னருஞ்செலநால்வரைப்பிறைமுகக்கணையினுற்பிளந்திட்டான்.

(கசஉ)

வேறு.

பகருநால்வரும்பட்டபின் பைங்கழல்
விகருணன் பொரவெஞ்சிலைவாங்கலும்
புகலும்வஞ்சினம்பொய்க்கி னுதின னுட
னிகல்செய்யேனெம்பியேகுருகென்றோ.

(கசங)

சுடுவுரைக்கனலன்னதுச்சாரதன்ன
வடுவுரைக்கவுமன் னுறைமன்றிடை
நடுவுரைக்குநன் னுவுடையாயுனைக்
கெடுவுரைக்கணையேயினுற்கொல்லுமோ.

(கசச)

பாரறிந்தபழிக்குட்படாததின்
னோறிந்தும்பொரநெஞ்சியையுமோ
போதறிந்துபொருகுவென்றொனெஞ்
சேறிந்தவாசெய்தநன்றிகொல்வரோ.

(கசந)

வீமனிப்படிச்சோல்லவுமவேளியந்
தாமமுற்றதடவரைக்கோளினுன்
மாமணிச்சிலைவாங்கியவ்வீமன்மேற்
றிமுகக்கணையுஞ்சிலசின்றியெ.

(கசக)

எம்முனோர்களை னைவருமுகையில்
வெம்முனைக்கணையால்விளிந்தேகவு
மும்முன்யாறொருவேனுமுய்வேன்கொலோ
வம்மின்வார்சிலைவாங்குகன்றோதினான்.

(கசஎ)

மிகநகைத்தும்வெறுத்துந்திரிபுர
தகனனொத்தசமீரணன்மாமாகன்
முகனுறச்சென்றுமூரினில்வாங்கிமே
லிகனிற்சுணையேவினனென்பவே.

(கசஅ)

ஏவினவிவ்விருவரும்வெஞ்சம
மேவினார்மெய்ப்படாமல்லைக்கினார்
கூவினாரைகூவிப்பொருதினோத்
தோவினார் தமையேநிகரொத்துளார்.

(கசக)

விகனன்விட்டகணைகளின்விமன்மெய்
யிகன்மணிக்கவசம்பிளந்தேறுதே
ரகலரிக்கொடியற்றுக்கொடிஞ்சியுஞ்
சகலமுற்றுத்தனுவுமுரிந்ததே.

(கரு0)

மின்னையொத்தவிற்றப்படைமாருதி
மின்னைவிட்டபிறைமுகவார்களை
யன்னைசித்தமலமரப்பின்னவன்
றன்னைவெற்றிமகுடந்தடிந்ததே.

(கருக)

கோவிகன்னன்கொலைபடப்பற்பல
ராவிகன்னமறைமணையாலறப்
பாவிகன்னன்பதைக்கவென்றேகினான்
மேவிகன்னகம்போற்புயவீமனே.

(கருஉ)

அன்றுசாதத்தலகைகளாடவே
சென்றுசாத்தகிதன்னுடன்சேர்ந்தனன்
முன்றுசாத்திரத்தின்படிசூழ்முனை
வென்றுசாத்தியவாகைகொள்வில்லினான்.

(கருங்.)

அங்கிதன்னொடனிலமுஞ்சேர்ந்தெனச்
சங்கபாணிதன்மம்பியும்வீமனுஞ்
செங்கலங்கலஞ்சேற்றிடைமுழுகிய
வெங்களத்துவிசயனைக்கடினார்.

(கருச)

வேறு.

தேவரும்பாவுபாகன்செலுத்துதேர்விடையோடு
மூவருஞ்சுடர்கண்மூன்றுமூண்டெனத்திரண்டகூலை
மேவருஞ்சுமரின்முன்னம்பெற்கொடுத்துடைந்தவேந்தர்
யாவருந்திருகிவந்தாங்கெகிறொடிரட்டிநுழந்தார்.

(கருரு)

சாத்தகிதா னும்பூரிசவாவும்வெஞ்சாபம்வாங்கிக்
கோத்தனர் பகழிசென் றுகுறுகினதேருந்தேருஞ்
சேர்த்தனர் மலைந்தகாலைச்சிலை துணிவுண்டுதோர்விட்
டேத்தருந்தடக்கைகொட்டியிருவருமல்லினோர்ந்தார்.

(சுருக)

மல்லினின் வென்றுவிழ்த்திமாயவன் றம்பிதன்னைக்
கொல்லுவான் முனைந்து மற்றைக்கோமகனடர் த்தேனாக்கிக்
கல்லினின் மாரிகாத்தோன் கண்டுவிவ்விசயனேடுநிஞ்
சொல்லினன் பகைவன் றன்னைச்சுடர்முடி துணித்தியென்றே.

(சுருக)

இருவருமுனைந்தபோரிலினைத்தவர்க்குதவியாகப்
பொருவது கடனன்றென்றுபோற்றியவிசயன் றன்னை
வெருவாமுனைந்து சீறிமீள்வும்விளம்பமாயன்
நிருவுமறிந்து தெவ்வன் றிண்புயந்து னியபெய்தான்.

(சுருக)

புயந்து னிவுண்டபூரிசவாவினைப்புரிந்து தள்ளிச்
சயம்புனைவாளிற் றும்பைத்தார்புனை தலையுங்கொய்து
வயம்புனைந்திளவணிற் பம்மன்ன மமன் றிப்போரென்
றியம்பியவிராசராசற்கெதிர்மொழியியம்பலுற்றான்.

(சுருக)

நென்னனீரபிமன் றன்னைநேருறவென் றபோரு
முன்னமேசுவேதன் றன்னைவீடுமன் முடித்தபோரு
மன்ன மமுறை தவாமன்மலைந்தனிரென் றுநக்கான்
றன்னைவந்தடைந்தோர்க்குற்ற தளர்வெலாமொழிக்குந்தாளான்.

(சுருக)

பின்னரும்விசயனிற் பப்பேணலார்பின் னிட்டோட
மன்ன னின்மலைந்தோர் தம்மைவாளியாலவா னிலேற்றி
முன்னவனோடுமந்த முகில்வண்ண னிளவலோடுந்
தன் னுரைவமுவாவண்ணந்தரியலர்படையைச்சார்ந்தான்.

(சுருக)

ஆருக்கனோர்கணத்திலத்தமடையுமவ்வளவுங்காக்கிற்
செருக்கிளர் விசயனின் றேதீயிடைவிழ்தறிண்ண
நெருக்குபுநின் மினென் றுதிலவறைபுதனிலந்த
மருக்கமழ்தொடையலானைவைத்தனர் மருவலாரே.

(சுருக)

நச்சளையாவமென்னநடுங்கினனின் றகாலைத்
துச்சளைகணவன் றன்னைத்தோற்றமொன்று னுங்காணான்
பச்சளைமுடைகொண்மேனிப்பாடிமாமகளிற் பைம்பொற்
கச்சளைபுளகபார்க்கனதனங்கலந்ததோளான்.

(சுருக)

வேறு.

பாராழியவலமற்பாண்டவர் தம்மிடர் தீர்ப்பார்த்தன்வாழப்
போரழியறிதுயிலும்பெருமிதமுமுடன்மறந்து பிறந்தமாயோ
னோரழியெழுபரித்தேருடையானையையினாலொழிக்கத்தன்கைக்
கூராழிபணித்தலுமக்களம்போலச்சிவந்தனவக்குடபாலெங்கும்.

(சுருக)

அயத்திரதமிடப்பசம்பொனுவதுபோல நஞ்சுனனாறினாக
நயத்திரதமொழிக்கிதைநவின்றபிரான்மயக்கறியார்நான்செய்வான் நன்
வயத்திரதமறைந்ததெனவலம்புரித்தாரவன்சேனைமன்னர்யாருந்
செயத்திரதன்னைக்கொண்டுசெருமுனையிலிசியனெதிர்ச்சென்றுசேர்த்தார். (கசுரு)

என்சிறந்தமகன் றலையநிலத்திட்டான் றலைதுகளாகென்றுநாடித்
தன்சமந்தபஞ்சகமென்றொருமடுவிவின்றதைதருப்பிக்கின்ற
னென்சாங்கொண்டிவன் றலைமற்றவன் கரத்திற்போய்விழியுடற்றுகென்று
திண்சயங்கொள்விசயனுக்குச்சிந்துபதினைக்காட்டித்திருமாலசொன்னான். (கசுசு)

என்னுமொழிதனைக்கேட்டுக்கொண்டபமெடென்கணையுமினித்தொடேன்யான்
சொன்னமொழிபிழையெனன்றெதிர்நடந்தான்சுடரெரியிற்றோய்வேனென்ன
வென்னதுகேட்டாழிமாலதிகோபமுடன்சேறவதனாற்பார்த்தன்
நன்னசிலைதையெடுத்தாக்கணைதொடுக்கமதித்தான்சொற்றவறிலாதான். (கசு௪)

வரத்தினின்முன்பெறுசாபம்வாங்கியநஞ்சுனன்சிற்துமகிபன்மொளவிச்
சிரத்தினிலெய்தலுந்துணிந்ததொருசரத்தாற்றுணிதலுமச்சிரம்விழாமற்
சரத்தினைமேன்மேலேவந்தடத்திருந்துதருப்பித்ததாதைதன்பொற்
கரத்திடையேயிழ்வித்தானவனதனைநிலத்திட்டக்கணத்தினமாய்ந்தான். (கசு௫)

முன்பட்டானருக்கனெனவெளிப்பட்டான்வெளிப்பட்டுமுடிவிற்கின்றது
மன்பட்டான்மாயன்மாயிதென்றறியாமனமகன்போய்ப்பட்ட
பின்பட்டானவன்மந்தையினிப்பட்டாரெவருமென்பிழைபட்டான்மே
லென்பட்டானரவுயர்த்தோனெரிப்பட்டான்விசயனெனவெண்ணிதின்றான். (கசு௬)

கன்னசவுபலர்முதலாங்காவலருஞ்சுயோதனனுங்கரத்தான்வெய்யோன்
சொன்னமொழிபிழைத்தான்வெஞ்சுவேதுநாங்கமென்றதுதுள்ளியார்த்தா
ரன்னபொழுதெம்பெருமான்பணிகொண்டசுடராழியுற்றநோக்கி
யினெமொருபுணத்தனைப்போழ்துண்டெனநின்றனெழுபேரிவுளித்தேபோன். (கசு௭)

விரியோதநெடுங்கடலில்விழுவதன்முன்விரைந்துரகன்விழுங்கினானே
வெரிமோழமுகுனிற்சுமெனமகவான்மறைக்கமுக்கலேவினானே
காயே: ரைத்திரியிசைமறைத்தனனேவிருள்பரந்தகணக்கிதென்னே
பொருட்குருயுள்ளமபேதித்தாலெப்பொருளும்பேதியாதோ. (கசு௮)

உந்திரத்தத்திவலவனுபாயத்தால்வருணன்மகனுபிமைமாய்த்தான்
மக்கிரமொற்றிவித்துவயப்புமாயிரததேனைமெவித்திட்டான்
பந்திரசயம்பயக்கிசுத்தன்சங்குமுழக்கினுற்புகன்மாய
வந்திரசாலமுஞ்செய்தானிந்திரனசேய்வெல்லாமலயர்வெல்லவாரே. (கசு௯)

முடையெடுத்தநவநீதந்தொட்டுண்டுங்கட்டுண்டுமுன்னுணைக்
குடையெடுத்தமழைதடுத்தம்வஞ்சனைக்கொர்கொள்கலமாங்கொடியபாவி
படையெடுத்தவினசெய்யெனெப்புகன்றமொழிதப்பிப்பகைத்தபோரி
னிடையெடுத்தநேமிபினுல்வையினமறைத்தானின்னமிவ்னென்செய்யானே. (கசு௧௦)

* என்செய்வானே என்றும் பாடம்.

ஒற்றைநெய்திலகிரியின் மறைவதன் முனைவரையுமுடன் துமோதிச்
செற்றிடுதல்யான்பதிதிறன்னமெனச்சேனையொடுஞ்சென் துழுமுந்தான்
கொற்றவன துரைகேட்டுக்கொடிநெய்தேர்நரபாலர்சபதங்குறி
மற்றவனோடொருகணத்திலவம்மினெனத்தனித்தனிப்போய்மலைதலுற்றார்.

(கஎச)

துருபதினுஞ்சாத்தகியுந்திரொளபதிமைந்தருமுடுகத்தொட்டசாபக்
குருவுடனேபோர்செய்தார் தம்பிய நஞ்சுயோதனனுங்கொற்றவேந்த
ரொருபதியைவிரவ நம்போய்வீமனுடனுடற்றியவனுர்ந்தேநரும்
வரிசிலையுமழித்தனர் பினவனுமவெறுங்கரதலத்தால்வன்போர்செய்தான்.

(கஎடு)

பரியெடுத்தாப்பரியெற்றிப்பரித்தேராற்றேரெற்றிப்பனைக்கைவேக்க
கரியெடுத்தாக்கரியெற்றிக்*காலனிகர்காலாளாற்காலாநெற்றிக்
கிரியெடுத்தாவிரியாழிகடைந்ததடந்தோளி நடிக்கேசனென்ன
வரியெடுத்தகொடிவிடலைதோள்வலியா லுழக்கியரிநாதஞ்செய்தான்.

(கஎசு)

நிருபந்தொழுங்கனைகழற்கானிலவேந்தன்மப்பிரினெடும்போதாக
விருவாற்புறங்கொடாமலதீர்த்தெதிர்ந்திருதோள்வலிகாட்டவிருவரோடு
மொருவரொருவரையறியாவண்ணமிவனெருவனுமேயுடன் துசிறிப்
பொருதுபிடுதனையும்விற்றஞ்சிதனையும்வானிற் போக்கினானே.

(கஎஎ)

இகலிடும்பன்மருமகனுந்திருமகனுங்குருமகனோடெதிர்ந்துபல்கா
லகலிடஞ்செஞ்சேறுகவமாருடனசுரரைப்போலமர்செய்காலைப்
பகலுடனகாரி நுள்பகைத்தாற்பலிக்குமோவஞ்சனபன்மனையப்போதிற்
புகலிடம்பொன்னுலகாக்கிப்போக்கினானே ருக்களைபாற்புவித்தாமா.

(கஎஅ)

மகன்பட்டசினங்கதுவவரையுற்றதோட்கடோற்கசன்மாலைகள்வீசி
யகன்பட்டதுதல்வேழமன்னுன்மேலெறிந்தெறித்திட்டார் த்தகாலைக்
சுகன்பட்டநனக்குரியகோழனிவன்மாமைந்தன்விமன்கையிற்
பகன்பட்டபாடெல்லாம்படுத்தியொருகதாயுத்தாற்படியில்வீழ்ந்தான்.

(கஎசு)

மோகித்துவிழுமர்க்கன்மீண்டெழுந்தமோகரிக்கமுடிமகிப்பன்
வேகித்துக்கன்னனைப்பார்த்திவனுயிரைவிட்டுகெனவேகத்தண்டாற்
சோகித்துத்தளர்ந்தான்மேற்றோடேன்விசயனுயிருணவென்றொடையோசாலத்
தாகித்ததிப்பொழுதேகொன்றுனக்குக்கடனஞ்ஞாலந்தருவென்னறன்.

(கஅ௦)

நிருபனுடனிரவிமகன்புகன்றவுரைகேட்டருகேகின்றவிறக்கக்
கிருபன்மிகநகைத்தெதிருகிட்டினுன்முதுகிவைகிரிடிதன்னனைப்
பொருபகழிக்கிரையாகப்போக்குகின்றேனைனமொழிவைபோர்வல்லோர்க
ளுருவழியத்தம்வலிமையுரைப்பரோவெனவுரைத்தானுரையான்மிக்கோன்.

(கஅஅ)

ஆம்மொழிதன்செவிசுடப்போயக்கணத்தேவிசயனுடனங்கராசன்
வெம்முனைசெய்ப்போழிந்துதோழிந்துவெந்திட்டான்மீண்டுமிண்டு
மம்முறையிற்பற்றுகுணலாவியொழிந்தவராசரேக்கோடி
யெம்மொழிகொண்டுரைப்பரிதாலுரைக்கவெமக்காரிராவல்லமாதோ.

(கஅஉ)

* காலப்பனிக்கக்காலாளால் என்றும் பாடம்.

அந்தமுனை தனின்மீண்டுமந்தனன்றன்றிரும்தலைகுந்திபோசன்
மைந்தரிருவனாயிரண்டுவுடிக்கணையான்மடிவித்தான்மாயோன்வன்கைச்
செந்திகிரிதனிலடங்கி முடங்கியதன் கிரணத்தின்சிறுமைநாணி
யுந்து திரைச்சிந்து வினிலோராழித்தேரோனுமொளித்திட்டானே. (கஅ௩)

வேறு.

இசையி னும்பெருகநன்றெனத்தனநியற்கையான்மிகவளர்த்திடும்
வசையி னுங்கரியவிருள்பாந்துழிவயங்குதீபநெடுவாளினு
னிசையி னும்பொருதுமென்றதவ்வாழ்முனைநேர்நடந்தனனெருங்குருள்
றசையி னும்புடவிவசையி னுஞ்சமரிலசைவிலாததனியான்மையான். (கஅ௪)

பகலிராவரவழைத்தனன்பகைவார்களைன்றுப்பிபகலையல்
வகலிராவினிலழைத்தனன்கொலெனவண்டகூடமுறவிருளறுத்
திகலிராகவொளியுமிழ்விளக்கினமெடுக்கவென்றுகடிதேவிலுன்
றகலிராதொர்மனத்தினுனவலியதனதனோதருதனத்தினுன். (கஅ௫)

பொங்கியாடாவெழுந்தநேகவிதமானதென்றமரர்புகலுமா
றங்குவாளரவுயர்த்தகோனினைவறிந்தளப்பரியவாகவ
மெங்குமானபரிதேர்கடோறுமொளிர்தீபகாகளமெடுக்கவே
சங்குதாரையெழின்னன்றருமன்மதலைதம்பிரங்கடம்மொடும். (கஅ௬)

கருதிவாகைப்புனைவிசயன்மேல்விசயகன்னன்முந்தியமர்க்குகினுன்
கருதவன்மனெனும்கருதன்மாபூரசுகேதனன்றனெதிர்கிட்டினுன்
சுருதிமாமுனிதுரோணனும்பழையதிட்டத்துய்மனெடுதுன்னினுன்
பொருதுமாய்வனெனவீமனெடுயர்புயங்ககேதுமிகுபோர்செய்தான். (கஅ௭)

சல்லியன்பெருகுசல்லியத்தொடுசுதானிகன்றனெடுபோர்செய்தான்
வல்லியம்புனைகடோற்கசன்றனெடுபோர்செய்தான்முனிவன்மைந்தனு
மெல்லியங்குசுடரினுமணிச்சுடர்களைமுடங்கொளியெறிக்கவும்
பல்லியம்பலமுழங்கவுந்தரணியாலரிப்படிபகைக்கவே. (கஅ௮)

எற்றருந்தபனனெனினுனினியெனக்குவாசிகொடிநீடுதோர்
முற்றருங்கனவினெனியெழுந்ததெனமுரண்மிருந்திடொழிந்துபோர்
விறற்றருங்கணைகளால்கிழப்பொருதுவெயிலவன்சுதனைமீளவும்
பிறற்றரும்படிபிளந்தனன்றனுசர்பின்னிடப்பொருதபெற்றியான். (கஅ௯)

ஒருதன்வாருவலியா னும்வாரசிலையுதைத்தவாளிவலியா னுமொண்
குருதிபொங்கவடுதருமாசன்ரகுலவிராமனிகாரியினுன்
கருதவன்மனெனவருநராதிபதிக்கெட்டுமாவிரதம்விட்டுவா
ணிருதரேசுகரனெடுவமையாயினனெடுங்குத்திலெதிர்தின்றிலன். (க௧௦)

வாளமாகவிலவனக்கியும்பர்பதிமைந்தன்வாளிவிமைந்தனைக்
கோளமானகுடையிரதம்வாசிகிலைகொடிமுருக்கியமர்கொள்ளவே
மீளமீளவுழிந்தழிந்தவனொர்வேவினாலெறியவேலையுந்
துளமாகவடிவாளியா லெதிர்துணித்துவன்பொடுதுரக்கவே. (க௧௧)

முன்சதாக்கிமுருக்கமேருகிரிமுடிமுரிந்தெனமுரண்கொள்போர்
வன்சதானிகன்வளைத்தவிந்கணையினமத்திரத்தலைவன்மனமுரிந்
தென்செய்தான்முடிவிலோடினான்விறவிடம்பிணைந்தன்முரிமைந்தன்மேன்
மின்செய்தாரையிலேவினானவன்விரைந்துதேரின்மிசைவீழுவே. (க௨௨)

தானைகாவலனுமுந்துறப்பொருதுதரணிமன்னன்விசைமர்முக்கச்
சேனைகாவலனையோடவோடவொருதெய்வவாளிகொடுசீறின
னையோதேர்புரவியாளொடுற்றெதிரணிந்தமன்னவர்களைவரு
மேனைமன்னவர்தமக்குடைந்துமுதுகிட்டமன்னனருகெய்தினார். (க௨௩)

அன்னபோதின்லிரேகநூறுபதினாயிரந்திறலர்க்கரோ
டின்னவாறெனவுரைக்கவேநிகரிலாததிண்டிறலையுதன்
கன்னசொளபலர்தமக்குநண்பனிநுள்கங்குலோர்வடிவுகொண்டான்
மன்னர்யாவரும்வெருக்கொளச்சமரின்மன்னர்மன்னடிமன்னினான். (க௨௪)

இன்றிராவிடியுமுன்னர்வெஞ்சமமெதிர்தபஞ்சவர்களைஞ்சிடக்
கொன்றுபாரமுமுதுநின்னதாகவுயர்வானுளோர்பதிகொடுப்பன்யா
னென்றுகோடிசபதம்புகன்றெதிரெடுத்தபீழமுமிருண்டிடச்
சென்றுவிமலெடுகிட்டினான்விசைகொடேரிரண்டுமுடன்முட்டவே. (க௨௫)

வேறு.

பனைத்திருபுயக்கிரிவளரமாற்றலர்பயப்படவயப்பிபயமினாற்றுவர்
துணைப்பெறமனச்சினமுடுகநாக்கொடுசுழற்றுகணைநப்பெழுகிருத்பார்த்திவ
னிணைப்பிறையெயிற்றினநிலவினாச்செறியிருக்கிழிதரப்பகைமுனையிலேற்றமு
னனைத்திருபுரத்தினுமவருமிராக்கதரதிர்த்தனரெதிர்த்தனாமரைநோக்கியே. (க௨௬)

இருக்கிரியெனத்தருகிரியதோற்றமுமெயிற்றினினிணப்பினமுடைகொனாற்றமு
முருக்கலர்வெளுத்திடுமருணநாட்டமுமுகிற்குரவினைத்திடுமுதிரும்வார்த்தையு
மருட்டிகருத்திடைகதுவுசீற்றமுமதக்கடகளிற்றிமதமுமாய்ப்புடை
நெருக்கினர்தருக்கினர்விறனிசாச்சாரீரிமிர்த்தனர்வடிக்கணைசிலைகள்கோட்டியே. (க௨௭)

அருக்கணைமறைத்தவர்கடவுதேர்த்தலைபருச்சுனன்முதற்பலதுணைவார்சாத்தகி
செருக்குடையமைத்துனர்சுமர்காத்திடுசெருக்களம்பெருக்கொளவாயுமாத்திரை
மருச்சதன்வளைத்ததொர்தனுவினாநிலவடிக்கணைதொடுத்தனுமிரவுலாய்த்திரி
துருத்தனுமவளைத்தனனெடியகாநிலைதொடுத்தனனிலக்கிறுதொடைகள்வாய்க்கவே.

மருச்சதன்வடிக்கணையமரர்மாற்றலன்வடிக்கணைதடுத்தும்வல்லிதமாற்றியும்
விரும்புடன்விரித்தணிதுவசம்வீழ்த்தியும்விறற்பரிகளைத்துணிதுணிகளாக்கியு
முரத்தொடுசெலுத்தியவலவன்மாத்தலைபுருட்டியுமணிச்சிலையொடியுதாக்கியு
மிருட்டொளியுடற்பலதுணைகளாக்கியுமிமைப்பொழுதினிற்றிநம்மடியமாய்க்கவே. (௨௦)

நிலத்திடைகுத்தித்தன்னவடவைபோற்பெருநெருப்பெழிழித்தனனெடியமுருச்சுடன்
வலத்துயரலப்படநிசிரோத்தமன்வரைத்திரளெடுத்தெதிர்புடுகியோச்சு
முலப்புநிமிர்த்தொருகதையினாற்றனதுரத்தடைத்தவைபொடிசுளாக்கின
னிளக்கிபிள்காரக்கிடமுதவுகொத்திரவெழிற்குவடொடித்தவனுதவுகற்றமே. (௨௦௦)

பரத் துவசனுக்குறவுரியகோத்திரிபரிச்சடருடைப்பெயர்முனிகுலோத்தமன்
மரித்தனனெனத்தனியயில்லோடோச்சியமணிச்சிறுபொருப்பினைநிகர்க்கோற்கச
னெரித்தலையர்க்கெடுதிரியாய்ச்சமரனைத்தருமருச்சதன்முனைதல்கீழ்த்தொழி
லுரத்துடன்மலைத்திவனுயிரைமாட்டுவனுருத்தெனவுடற்றினனுறுதிதோற்றவே.

இடிக்குரலெனத்தலையுரார்சாய்த்தனரெதிர்க்குரலெழுப்பினகுலசிலோச்சயம்
வெடித்ததுமுட்கட்கமேற்றலைவிபத்தெனவிபத்திரள்வெருவுதாக்கின
துடித்தனரியக்கரோடமரார்த்தியர்துணுக்கெனவிமைத்தனர்திசைகள்காப்பவ
ரடிக்கடிபடித்துகள்பரவைதுர்த்தனவாக்கனுமாக்கனுமமரிலார்க்கவே.

(௨0௨)

சிரித்தனருத்தனரணுவின்மோட்டுடல்சிறுத்தனர்பெருத்தனர்மதனினைக்கினி
லெரித்தனரிரித்தனர்க்கனமேற்படவெடுத்தனர்படுத்தனர்புடவிகீழ்ப்பட
முரித்தனகிரிக்கோடுமுடிகளாற்சினமுரித்தன*மரத்தனதுணிகளாற்கடி
துரித்தனர்துவக்குரநெரியமேற்படுவொடித்தனரினைத்தனருருவம்வேர்க்கவே.

(௨0௩)

சிலைப்படையிற்படைதெளியும்வாட்படைதிற்பலபடைக்கலவலிமைகாட்டியும்
வலப்படவளைத்துமல்வலிமைகாட்டியும்வயத்தொடுசெய்ப்புவலிமைகாட்டியு
முலைப்புகளற்றினமுதிர்க்கோற்கசனுடற்றியவர்க்கரையொருவர்போற்பொரு
தலப்படையாக்கனதுயிரைமாய்த்தனனடற்றொடைகளிற்றொடையடைசுவீழ்த்தியே.)

புரத்தினையெரித்தவர்கயிலைமாக்கிரிபுயத்தினிலெடுத்திசைபுனைபார்க்கிரமன்
வரத்தினில்வனத்திடைதிரியுநாட்சிலமணித்தரோடெதிர்க்கவும்வயிரியாய்த்தில
லுரத்துடன்மருச்சதனுதவிராக்கதெருத்தனுமெனைப்பலருடனுமேற்றெதிர்
துரத்தலின்மறத்தினனிவனெனுப்பலர்துதித்தத்சியித்தனர்சாரும்வாழ்த்தியே.

()

வேறு.

அன்றுகங்குலிற்பலபதினாயிரமாக்கரோடலாயுதன்றன்னைக்
கொன்றுவெம்பணிக்கொடியவன்சேனையைக்குரங்குகொள்கோதைபோற்கலக்கி
யொன்றுபத்துதுரூயிரங்கோடியாமுருவுகொண்டிவுளிரேதர்க்கிரி
சென்றிமைப்பொழுதளவையில்யவருந்தென்புலம்படருமாசெற்றான்.

(௨0௪)

சண்டமாருதமாயெழுந்திடுமொருகாற்சலதியாயெழுந்திடுமொருகாற்
கொண்டலாயுதகம்பொழிந்திடுமொருகாற்குன்றமாயுயர்ந்திடுமொருகாண்
மண்டபாவகனையெரிந்திடுமொருகாலவல்லிருளாய்வருமொருகாற்
பண்டதான்வல்லமாயைகள்பலவும்பயிற்றினன்மாருதியந்தோன்.

(௨0௫)

இம்பர்வாராக்கனினத்தொடுணந்தின்நிடங்கொள்வாய்கொடுமெடுத்திலனைந்
றும்பிமாபரிமாவீரரென்நிவர்மெய்துணித்தவிற்சொரிந்தசெஞ்சொரி
யம்புராசிகளிலண்டகோளகையிலடங்குமோவண்டமும்பிளந்திட்
டும்பர்வாரியைபுங்கலக்குமேமிகவுமுண்மைநாமுரைசெயும்பொழுதே.

(௨0௬)

* மரத்தின தடிகளால் என்றும் பாடம்.

கட்செவியெழுதுங்கொடியுடைக்கொடியோன் கன்னனைக்கடைக்கணித்தருளி
விட்சாபதிவந்தன் றுனக்களித்தவேலினால் மன்மாமகனை
யுட்செறிசின மும்வலிமையுமுயிருமுடனழிந்து ம்பரூபுகுதப்
புட்செறிதொடையாங்கொல்கனவினாவிற்புகைந் துநாப்பொறியெழப்புகன் றான். (உ௦௯)

புகன்றபோதருக்கன்புதல்வனுமாய்ப்போரி துகங்குவிப்பொழுதே
யகன்றிமெகன்றலிவனுயிர்பிந்தேதாம்பிடுலகந்துவித்திடலா
மிகன்றபோர்முனையினுளையிவ்வடிவேலெறிந்து நானிமையவர்க்கிறைவன்
மகன்றனூரூயிர்கொன் றுன துவெண்குடைக்கீழ்வைப்பனிவ்வையகமென்றான். (௧௦)

என்றலுமரசன்யாழுமெம்படையுமிரவிடைப்பிழைக்கரீயிவனைக்
கொன்றுபோர்ப்பொருதுசிலைவியனையுங்கொல்லுதிபெயன்மனங்கொதித்துக்
கன்றலுமவ்வேலக்கணத்தவன்மேற்காலவெஞ்சுலமொத்தெறிந்தான்
றென்றலுநிலவுநிகரெனத்தன்னைச்சேர்ந்தவரினாப்பெலாந்தீர்ப்பான். (௨௧௧)

எறிந்தவேல்பகைவன்மார்பகந்துளைத்திட்டிந்திரனிடத்து மீண்டெய்த
மறிந்தமால்வரைபோலரக்கனுமுகம்பார்மருங்குறவிழுந்துயிர்மடிந்தான்
செறிந்தருகனைந்தசேனையுமப்பயந்தோர்சிந்தையுஞ்செயலறக்கலங்க
வறிந்தவர்க்கன்றியறியொணுவையனவர் துயரகற் றுமா றரைப்பான். (௨௧௨)

இந்தவேல்கவசகுண்டலங்கவர்நாளிந்திரனிரவிமைந்தனுக்குத்
தந்தவேலிதனையாவர்மேல்விடினுந்தரிப்பறத்தெ றுமவன்வரத்தா
லுந்தவேலமலிலிவியன்மேற்றெடுக்குமுரகவம்பிணக்கூயிருயந்தா
லந்தவேலையின்மற்றெறிவதற்சிருந்தானுற்றலாற்கூற்றி னுங்கொடியோன். (௨௧௩)

* அலப்படையவனுமநேகமாயிரம்போராக்கரும்கிளியுமாறடத்தோ
னுலப்படையவுந்தா னுய்யவுமரசனுரைத்தலாலோச்சினனிவன்மேல்
வலப்படமுனையிலின் றுமக்கவலனிவழங்கின்கன்னனெயென்றான்
குலப்படவரவின்முடியின்மேனடித்தகூத்துடைக்கோடியர்குத்தன். (௨௧௪)

தருமனுமருத்துமடன்மருத்துவருந்தந்தவர்மருத்துவான்மகனைப்
பெருமையும்வலியுநல்லினைப்பயத்தாற்பெற்றனமெனவுறத்தழுவீ
யருமையினித்தமகவுடைச்சோகமாற்றியங்குவகையாரானார்
கருமமுழலகத்தியற்கையுமுணர்ந்தோர்லலங்குதலுறுவரோகலங்கார். (௨௧௫)

இராவணன்படுபோர்க்களமெனக்கிடந்தவந்தவெங்குளத்திடையின்டு
மராவுயர் துவசனானையால்வரிவிலலாரியனைக்கிளியுடன்போய்
விராடனும்பா கசேனனுமுதலாம்வேந்தரோடெதிர்த்தமர்முலிந்து
தராதிபர்பலரோடவ்வி நுவரையுஞ்சாங்களாற்சிரங்களைத்தடிந்தான். (௨௧௬)

துருபதன்மடிந்தவெல்லையிற்றிட்டத்துய்மனும்வெகுண்டினஞ்சுடப்போ
யிருபதமாசர்முடிசுமழ்முனியையேன் றுவஞ்சினமெடுத்தாரைத்தான்
பொருபகைமுனையிலெந்தையையென்முன்பொன் றுவித்தனையுநானை
நிருபர்தம்மெதிரேநின்மகன்காணரீடுபிரகற் றுவனென்றே. (௨௧௭)

* நலப்படையவுவேல் விசயனைச்செகுக்கு நால்வருமழிவது தின்ண், மலப்படாதாவக்
கொடியவனுரையாலந்தவேலோச்சினனிவன்மேல் என்றும் பாடும்.

மாமனைமுகுடந்துணித்தனனெவரும்வணங்குதான்முனியெனவயிர்ந்துக்
காமனையழகுங்கந்தனைவிறலுங்கவாந்தவெங்கார்முகவிரன்
சோமனைவகிர்செய்தனையவெம்முனைபதொடைகளாற்சுரும்புகுழ்கமலத்
தாமனைமுதுகுண்டனன்முன்னந்தயித்தியர்முதுகிடத்தக்கோன். (உகஅ)

பூத்தகிக்குலமுமால்வரைக்குலமும்புகிரிபக்குலங்கனும்புகழ்க்
காத்தகிலமுந்தன்குடைநிழற்படுத்துங்காவலாரீதியைக்கடந்தோன்
சேத்தகில்புமுசுந்தனங்கமமுந்திருப்புயத்தணிதநந்திருத்தார்ச்
சாத்தகிமுனைச்சென்றம்முனைக்காற்றாதிபெய்திரகரியெனத்தளர்ந்தான். (உகக)

அனைவருமொருவர்போலுடைந்தவனியாளுடையரசனோடமரிற்
றுனைவருதடந்தேர்நூரகதங்களிறுமுதலியாயவையுந்தோற்று
நினைவருவிறலோர்தனித்தனிநெருக்கிநின்றுழிநின்றுழித்துரக்க
வனைவருங்கழற்கால்கொப்புளமரும்ப*வாசறைப்பாசறையடைந்தார். (உகஉ)

முற்பொழுதொருபொற்றிகிரியான்மறைந்ததாழ்வரமுனெளியுக்கத்தி
லம்பொழுதடைந்தவாயிரஞ்சுடநுமநெகமாயிரஞ்சுடராய
நற்பொழுதிதுவென்றியாவரும்விப்பநாகராலயம்வலம்புரிந்து
பிற்பொழுதவற்றைக்கவாந்துசென்றுதயப்பிறங்கலிற்பிறக்கினன்பெரியோன். (உகஉ)

ஆசெய்யுள் - ௩, ௬௭௯.

பதினென்காம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

பதினைந்தாம்போர்ச்சருக்கம்.

சித்தசித்தொடசென்னென்றுசெப்புகின்மறவவகைத்
தத்துவத்தின்முடிவுகண்டசுதூர்மறைப்பரோகிதன்
கொத்தவிழ்த்தசோலைமன்ஹுருருகையாதிரெஞ்சிலே
வைத்தமுத்திராதனன்நிவானநாடர்முதலவன்யார். (க)

எடுத்ததீபவொளியுமேனையிருளுமேகவேமுமாத்
தொடுத்ததேருக்காச்சோதிதொழுதுதங்கடொழில்கழித்
தெடுத்தகோபமுளரின்றிரண்டுசேனையாசுநங்
கடுத்தளங்கருத்துவெய்யகண்ணிவந்துகடுகினார். (உ)

நாலுசாபநிலையும்வல்லநரனுவிமனகுலனு
நாலுபாகமானசேனைநாதனுஞ்சிரங்களா
நாலுசுறுசெய்துதானுநரனுமுந்தநவீன
னாலுவேதமுடிவினுக்குமாதியானநாரணன். (௩)

வாலவீமனென்றுபார்மதித்தவாண்மைன்னலுஞ்
சூலபாசபாணிதன்னொடொத்தசோமதத்தனு
மாலகாலமெனவுருத்தடர்த்தபாரின்முந்துறக்
காலனாரிலேகினார்கிரியேவுகணைகளால். (௪)

* ஆசறுபாசறை என்றும் பாடும்.

என்முனைன்முனைன் றுமன்னர்யாநுமியாநுமிகலவே
முன்முனின் நியாவரோழிமுரிவிலவணக்கினுன்
வின்முனைண்ணவிலுமில்லவேஞ்சுமத் துமற்றிவன்
றன்முனைண்ணவிரிலையெனவருந்தனஞ்சயன்.

(ந)

ஈரிரண்டுமுகமும்வந்தெதிர்த்தவீரர்சேனைக
ளீரிரண்டுமேறுவேறுபட்டுவெந்திடப்புடைத்
தீரிரண்டொர்தொடையிலவா ளிரேயனியேயியிகல்செய்தா
ளீரிரண்டுமையிரண்டுமானவிஞ்சையெய்தினுன்.

(க)

புந்திகூர் துரோண னுக்கியாவரும்புறந்தாக்
சூந்திபோசனண்ணிலாயிரங்குறித்ததேதார்களோ
கிந்தியீள முடுகியந்த முனிவனோடுடன்றபோ
தந்திவானமொத்ததம்மவமர்புரிந்தவாகவம்.

(எ)

குருவொழிற்றடர்ந்து சூந்திபோசன்விற்சூனிக்கவே
வருசுமத் துமத்திரன் றன்மருகனோடுமுடுகினுன்
முரண்யிசுத்தகோபவங்கிமுளவந்தமானவன்
கருநிறத்தனந்தசாயியிலாவலோடுகடுகினுன்.

(அ)

முனிவன் மைந்தனிந்திரன் றன் மைந்தனோடுமுடுகினுன்
றினகரன் றன்மதலைகா ளின் மைந்தனோடுசீறினுன்
றனுவின் விஞ்சுதென்னனோடுசுசூனியோர்தொடங்கினு
னினியகண்டமுஞ்சிதைக்குமிதுதிகாலமென்னவே.

(ஈ)

எந்தவெந்தமன்னர் தம்மிலிருவராகியமர்செய்தா
ரந்தவந்தவீரர்செய்தவரான் மைசொல்லுமாவதோ
முந்தமுந்தவென் றுவென் றுமோகசித்ததெவ்வர்தாம்
வந்தவந்தவழிமடங்கின்றுதவ்வருநினி.

(க0)

தேயுவாளிவருணன்வாஸிதேவர்வாஸி தின்மைகூர்
வாயுவாளிமுதலனைத்துவாஸியா லுமலைதலா
லாயுநான் முனிக்குடைத்ததன் புமிக்ககந்தையுந்
தாயுமரகிமண்புரத்ததருமன்விட்டதானையே.

(கக)

வேறு.

குருவுமக்குருகுலேசன்கொற்றவெஞ்சேனைதா னும்
பொருகளங்கொண்டிவாகையுனந்தவனின் றபோதி
லொருவரையொருவரொவ்வாயுமடர்மா முனிவர்பாருந்
துருவனுமுவமை*சாலாத்துரோணனைவந்து சூழ்ந்தார்.

(கஉ)

மகத்தியன்மீசியா தியெழுவருமலபச்சார
லகத்தியன் முதலாவுள்ளவனைவரும்வருதல்கண்டு
செகத்தினினிஹைத்தகேள்விச்சிலைமுனியெதிர்சென்றேத்தி
முகத்தினுலிஹைஞ்சிநிற்படொழிந்தனர்மொழிகள்வல்லார்.

கக)

* சாலத்துரோணனை என்றும் பாடம்.

மறைகெழுநூலுந்தேசமாசிலாத்தவமுஞான
முறைவருமுணர்வுமல்லான்முனிவர்க்குதுறுதியுண்டோ
துறைகெழுக்கைவல்லான்துன்னலர்ச்செருக்கும்போரு
நிறைதருவலியும்வாழ்வுநிருபர்தம்மியற்கையன்றோ. (௧௪)

தொடுகணைவில்லும்வாளுந்தூரகமுங்குறிந்தேரும்
விடுகவெஞ்சினமும்வேண்டாவிண்ணுலகெய்தல்வேண்டுங்
கடுகநின்னிதயந்தன்னிற்கலக்கமற்றுணர்வினென்று
படுகவென்றுரிமைதோன்றப்பகர்த்தனர்பவமிலாதார். (௧௫)

ஆனபோதாசானெஞ்சிலருமறையந்ததுள்ள
ஞானமும்பிறந்துபோரிலாசையுநடத்தலின்றித்
தூநலந்திகழுஞ்சோதிச்சேமியமடைந்துநின்றான்
யானமும்விமானமல்லாவிதமேல்விருப்பிலாதான். (௧௬)

கோடையால்வற்றிமீண்டுங்கொண்டலானிறந்ததெண்ணி
ரோடையாமென்னநின்றேன்முன்னரேயுரைத்தவார்த்தை
மாதையாலிரீலமணிவரைவனோத்தாலன்ன
வாடையானறிந்து*சொற்றவவதியீதென்றுகொண்டான். (௧௭)

கடல்வடிம்பலம்பநின்றகைதவன்றன்னேடோதிச்
சடுகனலளித்ததிட்டத்துயமனையவன்மேலேவி
வடுவுரைமற்றதுஞ்சொல்லாமன்னறன்மைத்தனோடு
மடியவரிடுக்கண்டர்ப்பானாமுறைவருளிச்செய்வான். (௧௮)

மந்தாமனையபொற்றேண்மாருதிமானவக்கோ
னிர்திரவன்மாமேற்சென்றெறிகணைதொடுத்தபோரி
லந்தாமடைந்தகையவச்சுவத்தாமாவென்னுஞ்
†சின்னதாமதனைவென்றித்திசைக்களிரொப்பதன்றே. (௧௯)

மதலைபேரெடுத்தபுப்போரின்மடிந்தவாறுரைத்தபோதே
விதலையனாகிப்பினனைவில்லெடான்விதறிண்ண
முதலமாதன்னிலந்தமுனிவரன்மொழிந்தமாற்ற
துதலுதிநீயேசென்றுதுவலுதிவினைவினென்றான். (௨௦)

வையினால்விளங்குநேமிவலம்புரிவயங்குசெம்பொற்
கையினுந்தனாண் கையறல்புகன்றகாலே
மெய்யினால்வசுத்ததன்னமெய்யுடைவேந்தன்கேட்டுப்
பொய்யினால்வதிந்தப்புவிகொலோவென்றுக்கான். (௨௧)

அண்ணியகிளையுயிலுமரும்பெறன்மகவுமன்புந்
†திண்ணியவறிவுஞ்சீருஞ்செல்வமுந்திறுந்தேச
மெண்ணியபொருள்களையாவுயியற்றியதவமுமேனைப்
புண்ணியமனைத்துஞ்சேரப்பொய்ம்மையாற்பொன்றுமன்றே. (௨௨)

* கோற்றகவுதி என்றும் பாடம்.

† சிந்தரம் வலத்தாலந்தத்திசைக்களிரொப்பது என்றும் பாடம்.

‡ திண்ணியமனமும் கேள்விச்செல்வமுநிதியுந்தேசம் என்றும் பாடம்.

என்றுகொண்டினங்கொள்கோவினிடர்கெடவெழிவியேழுங்
குன்றுகொண்டடர்த்தமாயன்குறவுமறுத்துக்கூறக்
கன்றுகொண்டெறிந்துவெள்ளிறகனிரனியுதிர்ந்துவஞ்சம்
வென்றுகொண்டவனுமீளவிளம்புவனென்பமாதோ.

(௨௬)

உம்மையின்மறுமைதன்னிலுறுபயனிரண்டும்பார்க்கி
னிம்மையில்விளங்கும்பார்க்குமவரவரியற்கையாலே
மெய்ம்மையேயொருவர்க்குற்றவிபத்தினைமீட்குமாகிற்
பொய்ம்மையுமெய்ம்மையேபோலப்புண்ணியம்பயக்குமாதோ.

(௨௭)

வல்லவரனந்தகோடிமறைகளின்படியேயாய்ந்து
சொல்லியவறங்கள்யாவுரின்னிடைத்தொக்கவாற்றற்
புல்லியபொய்யொன்றென்னும்பொருபெருநெருப்புக்கீர்
மில்லைபொன்றமெண்ணுதியம்புதிபிதினையென்றான்.

(௨௮)

போரறமலைந்துவென்றுபோத்தாற்பவங்களேழும்
வேரறவெல்லிற்பான்விடுறநின்றவெல்லை
வாரறவயமாவோட்டிவயங்குதேர்கடவிச்சென்று
போறன்மைந்தனூழிற்றிழையறப்பேசுவானே.

(௨௯)

* அத்தனையடுவல்லாண்மையச்சுவத்தாமாவென்று
மத்தவாரணத்துக்கையோமாருதிகிங்கமானு
னெத்தனைகோடிசேனையிக்களத்திறந்ததந்த
வித்தகன்மலைந்துசெற்றவிரகையென்சொல்வதென்றான்.

(௩௦)

திதிலானுரைத்தமாற்றஞ்செவிப்படுமளவினெஞ்சிற
கோதிலானெடுத்தவில்லுங்கொடியவெங்கணையும்விழ்த்திப்
போதிலானிறந்தான்போலும்புதல்வனென்றினைதலின்றி
யேதிலான்போலநின்றான்யார்கனும்பந்தமில்லான்.

(௩௧)

முள்ளியனாக்கோயின்முனிரந்ததலையெழுந்நன்
களளியபினாகபாணிகிரீசனோடொத்தவிரன்
றுள்ளியபரித்தேர்த்திட்டத்துய்மனதம்புசென்று
தள்ளியதப்போதந்தத்தவமுனிதலையெயந்தோ.

(௩௨)

வேறு.

பட்டன்வாசபதிகிரீசனாபதியென்னக்
கெட்டதுநாககேதன்னவிரங்கொர்சேனை
தொட்டவில்லாண்மைத்தூகததாமாவெதிரோடிக்
கட்டமுல்வேள்வித்தாதையிறந்தகளங்கண்டான்.

(௩௩)

கண்டான்விழ்ந்தானம்முனிபாதங்கமழ்சென்னி
கொண்டான்மோதிக்கண்பொழிரீநிற்குனித்திட்டான்
வண்டார்சோரமண்னுடல்கூரவன்னஞ்ச
புண்டார்போலவெண்ணமழிந்தாணுளநொந்தான்.

(௩௪)

வன்பின்பிக்கவிடுமனுன்னைமன்னுகென்
றன்பிணிப்பாராளவுமன்றேயருள்செய்தான்
முன்பினெண்ணவுவமையிலாதாய்முடிவாயோ
வுன்பின்வந்தேனுன்னையிழந்துமுய்வேனோ.

(நூ.)

வல்லாய்ரீவெம்போர்முனைவெல்லுமவிறலாய்ரீ
சொல்லாய்ரீதொல்வேதியருட்குந்தொழிலாய்ரீ
வல்லார்வல்லகலைனைத்துமவல்லானே
யெல்லாயின்றேபொன்றினவுன்னோடெந்தாயே.

(நூ.)

வேறு.

கற்கொண்டுகன்மழைமுன்காத்தகள்வன்கட்டுரைத்தமொழிப்படியேகருதார்பேரின்
முற்கொண்டவிரதமற்றதியாருங்கேட்புறாசுயர்த்தோன்பாய்சொன்னான்முடிவிலந்தச்
சொற்கொண்டுவெறுங்கையுமாவிற்பிட்டத்துய்மனெனநின்றகுந்துரோகிகொன்றான்
விற்கொண்டிபொருதினைந்தாவிலையல்லவிண்ணவர்க்குமெந்ததனைவெல்லலாமோ. ()

இப்புதல்வன்றிருத்தாதைபாடுநோக்கியிவ்வகையையிரங்குதலுமிராசராச
னப்புதல்வன்றன்னையெடுத்தாற்றித்தேற்றியம்புயக்கணநுவிதுடைத்தளிசெய்காலை
யெப்புதல்வருடனுமவிறற்குந்திமைந்தரியாவரையுஞ்சென்னிதுணித்தியாகசேனன்
மெய்ப்புதல்வன்றனையும்மலைவனென்னுவிவ்வளைத்தான்சொல்லலாயாவேதநாவான். ()

பாகசாதனன்மதலைதெய்வப்பாகன்பாகடருநெய்மப்பனைக்கைப்பகட்டின்மேலான்
மேகமேனியன்விரைவிறற்கள்சேனைவேந்தையெலாஞ்சென்றெய்திவில்வாள்வேலும்
வாகுநதியுமகற்றிநிதினினென்னமாருதிமைந்தனையொழிந்தோர்மண்ணின்மீது
யோகஞானியராகியனைத்துளோருமொருவரைப்போனிராயுதராயொடுங்கினின்றார். ()

மாற்றரியமறையொடுநராயணன்றன்வரளிதொடுத்தலுமந்தவாரியூழிக்
காற்றெரியோடெழுந்ததனக்கார்கோண்மொண்டுகாரோமுமதிந்ததனக்கன்னறுபொங்கு
யேற்றரிபோற்குழாங்கொண்டவயவர்தம்மையெய்தியபோதனைவருந்தம்மியமொன்றிச்
சாற்றரியவுனர்வினராயேத்தியேத்தித்தாரோய்செங்குமுருளந்தலைவைத்தாரே. (நூ.)

பாருருவித்திசையுருவியண்டகூடம்பாதலத்தினுடனுருவிப்பரந்துசீறி
யோரொருவருடலின்மிசைமயிர்க்காரோறுமோரொருவெங்கணையாவந்துற்றகாலை
நேரொருவர்மலையாமற்றருமன்சேனைநிருபரெலாநிராயுதராய்திறற்றல்கண்டு
போருருவமுனிமைந்தன்றோபித்தவாளிபொருபடைகொண்மாருதிமேற்போனதாலோ.

காற்றின்மதலையுந்தனதுதடந்தேருந்திக்கண்சிவந்துமனங்கருக்கால்வில்லாங்கிக்
கூற்றமெனவெதிர்சென்றுமுனிவன்மைந்தன்கொடுங்கணையையிதயாமற்கடுங்குணான்
வேற்றுருவங்கொடுகனலிமுதலாவுள்ளவிண்ணவர்தம்பகழிகளாய்மேன்மேல்வந்த
மாற்றரியபகழிகளையொன்றுக்கொன்றுமாருனபகழிகளான்மாற்றினானே. (நூ.)

மூச்சினுலடியுண்டுங்கடங்கட்கோபமுதுகனலாலெரியுண்டுமுனைகொள்வாளி
யோச்சினுலொடியுண்டுங்குனித்தவிற்கா லுதையினுலுதையுண்டுநெநிராணைச
வீச்சினுலறையுண்டுங்கடகவா குவெற்பினுலீடியுண்டுமவெருள்கூரும்
பேச்சினுல்வெருவுண்டுமபடா ததுண்டோபேரனிலன்மக்குலப்பெருமன்வாளி. (ச0

தால்வலியாலெனைப்பலபல்வினைசெய்தாலுத்தப்பவொணுவிதிபோலத்தந்தோன்வீமன்
ரோள்வலியால்விலக்கவுமத்தொடைபோய்வாசத்தொடைமீடைமாற்பகமனு கச்சராரிதோன்கன்
வாள்வலியாலரிந்தபிரான் கையிலவிலுமவாளியும்வாகனமுமுடன்மாற் றுவித்தா
னுள்வலியார் தமைச்சலாற் கொல்லலாமோ நாரணன்சாயகங்கவுநாணிற்றன்றே. (சக

வேறு.

விட்டவெம்பகழிநாணிமீளுத லும்விலவின்வேதமுணர்முனிமகன்
வட்டவெஞ்சிலையின்மீதுபாசபதவாளிவைப்பதுமனஞ்செயா
முட்டவன்பிடுனெடுநின் மகாலையிலய்யாதனை ன்றாரகொண்முனிவான்
றொட்டதண்டுமிதியடியுமாகியுயர்சருதிவாய்மையொடுதோன் றினான். (சஉ)

நின்மசாபமுனிமைந்தன்வந்தமுனிநிருபனைப்பரமனிகரொன்ச்
சென் றுகைதொழுது பாசிடப்பரிவுதீர்க்குத்தொடுசெப்பினு
னன் றுபோரிஸ்தியா கசேனன்மகனழவினூடுவருசாபுமம்
வென் றிவாகைபுனைவிசயனோடுகருமேகவண்ணன் வருவிதியுமே. (சங)

வரத்தினுனுது தந்தைபோரினின்மடிந்ததன் றியொருவயவர்தன்
சரத்தினுலவைவெல்லவல்லவர்தரா தலத்தின்மீசையிலையா
லுரத்தினுல்விநன்மயூரவாகனையொத்தவீரவினியுள்ளுநச்
சிரத்தினுலரையடிவணங்கியிட்தீ றுமாறுநனிகிந்தியாய். (சச;

ஒன் றவைம்புலனைவென் றுநீடுதவமுரிமையிற்புரிதியுற்பவம்
பொன் றவென் றுறுதிசூறியன்பொடுபுகுந்ததெய்வமுனிபோதலு
மன் றவென் றுமிவர்செற்ற திற்சதமடங்குசெற்றனர்களின் றெறு
நின் றவென் றும்தவெளிநிற் றலஞ்சினெடுநீலவேலைபின் மறைந்ததே. (சஈ)

இருள்பார்த்தினியமையுமிற் றையமரென் றுதுன் றுகழவிட்டநா
ளருள்பார்த்தவிழியறனின் மைந்தனெடுசேனைபாசனறையடைந்தபி
னுருள்பார்த்ததாசாகுஞ்சாபதா தியோடுகடிதோடினான்
மருள்பார்த்ததனிநெஞ்சனுகியடன்மன்னர்மன்னனெ னுமன்னனே. (சசு;

தனது பாசறையிலானவக்குரிசிலசஞ்சயன் றனையதைத் துரீ
நினது கா தலுபிரணையவெந்தைதனை நிகிதனிற்கடி தினெய்தியே
புனைதுழாய்மவுவிவிரகினை முரசுயர் த்தபூபனுரைபொய்த்தது
மெனதுவாழ்வுவலிவென் றிதேசுறுதியுடையமுனியிறத்தும். (சஎ)

தனஞ்சயன் றலைது ணிக்கநின்றவரிசாபகோபமுதிர்சாயகத்
தினஞ்செய்நாதனருள்செல்வாமதலைசேனைநாதனினியாவது
மினஞ்செய்வண்டுமுறாமுமார்பனெடியம்மீடுமனிகழ்வயாவையு
மனஞ்செய்திவவிவபுலருமுன்கடி தின்வருகவென் றன்னவணங்கியே. (சஆ)

அந்தவந்தண னுமந்தனோடிவையனைத் துமோதியினந்தனுங்
சின்னதநொந்தமுதிரங்கியாவும்வினைசெய்திரங்குவது தீதென
மந்தணம்பெருகவண்ணிமீளவிடவந்தநள்ளிருளிண்மைத்தனுங்
ருந்தைத்தந்தவரையிதுவெனப்புரையினுரைபுரோகிதனுமோதினான்.

(சக)

புதல்வனான திறலங்கர்ப்புபனிநுள்புலருமுன்பொருபடைக்குமா
முதல்வனானமெனமகிழ்ந்துவாளிரவிமுந்துதேர்கடவியுந்தின
னதலமாதிபுலகேழுமாராளுடையவரவின்மாமணியனைத்துமவந்
துதயமால்வரையினுச்சிறுந்துகொலென்னமேதனியுரைக்கவே.

(சூ)

பதினைந்தாம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள்—நூ, எ, உ, கூ.

துரோணபருவ முற்றுப்பெற்றது.

உ

எட்டாவது

கன்னபருவம்.

பதினாறும்போர்ச்சருக்கம்.

மாதுலனாகியமேதிலனாகியவஞ்சகஞ்சன்வரவிட்ட
பூதினைதன்னுயிர்முலைபொழிபாலொடுபோதரவுண்டபுயல்வண்ண
மாதவயாதவவாசவகேசவமாயாவாயாமதுகுதா
வாதியுமந்தமுமாகியநின்புகழல்லாதுரையேனடியேனே.

(க)

கங்கைமகன்சிலையிந்தருவென்பவர்கர்திமலைந்தேசையற்ற
ரிங்கினியென்னுயிர்நண்பனையல்லதுவெல்லவல்லோரிலரென்றே
யங்கர்பிரானைவருதினியின்பதியாகென்றருள்செய்தவனோடும்
வெங்களமுற்றன்னஞ்சுமிமுங்கொடிவேகநாகவிறலோனே.

(உ)

சொற்றவருததுரோணனைமௌலிதுணித்ததிட்டத்துய்மன்னுங்
கொற்றவரைவருமுற்றுளபூபருமனைவனதேயக்கொடியோனு
முற்றெழுகசுரதாரகபதாதிகளானசேனையுடனேசென்
நிற்பையருஞ்சமவெல்லுதலெங்கடனென்றுதுன்றியெதிர்கொண்டார்.

(ங)

கற்கியும்வண்டினமொய்க்கமதம்பொழிகரியுந்தேநங்காலாளுங்
பொற்கொடியுக்குடைவர்க்க*முமாலையுமொன்றொண்ணும்பூபாலர்
நிற்குநிலந்தொறுநிற்குநிலந்தொறுநின்றநின்றவினைசெய்ய
மற்கெழுதின்புயவர்க்கன்மகன்பெருமகரவியூகம்வகுத்தானே.

(ச)

* முன்னுள்ளொண்ணும்பூபாலர் என்றும் பாடம்.

பாணுவின்மைந்தன்முனைந்துமகிபதிமைந்தன்சேனாபதியானான்
போனவருஞ்சுமர்போகதனித்தனிப்பொருதுவேறும்போரென்றே
சேனையின்மன்னவாயாவரும்வெம்பரிமாவின்மேலுந்தேர்மேலும்
யானையின்மேலுமிருந்தவாவ்வவர்தம்மோடும்மவிகலுற்றார்.

(ந்)

நாமமிரண்டொடுபத்துடைநாயகனவிலவெஞ்சேனையினுதன்
மாமருகொற்றவருநினிலேயையமருவாரஞ்சிவெருவெய்த
நேமிவியுகமதாக்கவகுத்திடைநின்றபோர்செய்யலையத்தில்
வீமன்வயம்புனைதேரினைவிட்டொருவெம்போர்வேழமேல்கொண்டான்.

(சு)

அடிக்கைகனத்துமதம்பொழியாழியினளவுப்புக்காலழகெய்தி
மடிக்கினுமண்ணுறுகையதுசெந்நிறவாயதுதேயாமதிதன்னை
யொடித்திருபக்கமும்வைத்தெனமகசிகையொன்றியொன்றியொன்றிமெய்
யிடிக்குமருப்பதுபுனையினுண்மலரெனனுஞ்சீர்திருகண்னும.

(எ)

திலகமுமோடையுமிலகுறுநெற்றியதாலவட்டச்செவியாலே
பலதிசைமாருதமுய்ப்பதுசெம்புகர்பட்டின்றொழிவிப்பயில்கிற்ப
துலகினைமேல்கொளுமவனதெனக்களியூறியதாலங்குலமொத்துக்
குலவியமத்தகமொத்தகமுத்திலுயர்ந்ததம்பொற்குவடென்ன.

(அ)

உரத்தினின்முச்சுழியுடையதுதாள்வலிகற்றாணொப்பென்றுரைசெய்யுந்
தரத்ததுவெண்ணையிறத்தநகத்ததுதண்ணந்துளவனிலையொத்த
நிரத்தினதாமைகிடந்தவெனுப்புறவடியதங்கர்திண்ணென்றே
யுரத்ததுநல்லுதரத்ததிளங்குமுகொத்ததம்மவாலதி.

(க)

துணும்விலங்குமுறிப்பதுபாசுபரிக்கோல்யாவுந்தூரத்தே
காணினுநின்றகொதிப்பதுதன்னிழல்கண்டுசிறங்கருத்தது
நீண்டமுதலியதொழிலொருநாளுவிரத்ததுமேருக்கொன்னச
*சேனுயர்போதாவெழுமுழமுடையதுதெவ்வாஞ்சுமவ்வேழமும்.

(கர)

ஆசிரநந்திறலாசுகன்மைந்தனுமாண்மைக்கெண்னுமடல்வீரன்
காசிரசேனுமேழுயரேழ்மதமாரிசின்னங்ககரிமேலார்
துசியின்வந்துமுனைந்துமுனைந்திருதோலுந்தோலும்போர்செய்யப்
வாசவரோரிருவோரிருகார்பிசைமலைவதென்னமலைவற்றார்.

(கக)

வேறு.

அங்குசம்வார்த்தைவன்னுளடைவினிற்பயிற்றியேனை
வெங்கதிநடையோடோட்டம்விதமுறவிரைவிற்காட்டி
யங்ககாரியினுண்னூலறிஞர்கொண்டாடலுற்றது
செங்கையிற்சிலையுங்கொலித்திவிழித்துடனறுசேர்ந்தார்.

(கஉ)

கோடுகைமுதலாவொன்பதுறுப்பினுங்கோறல்வல்ல
நீடுயர்மாவுமாவுநெருப்பெழுமுனைந்துசிற
வாடவர்தாமுமெண்ணிலம்புமாமழைகளேவிச்
சேடனுமமரர்கோவும்வெருக்கொளச்செருச்செய்தாரே.

(கங)

* சேனுயர் போளவுடைய திறத்தது என்றும் பாடம்.

† எழுயர் வெம்மதமாரி என்றும் பாடம்.

ஆசுகன்குமரன்வல்லிலாசுகம்பொருமலஞ்சிக்
காசிமன்கேமனூர்த்திகாயிலொன் றுவாங்கி
வீசியக்காளையினெறிதலும்வீமனேவொன்
றேசிலவ்வேலுந்தெவவன்யானையுந் துணியவெய்தான். (கச)

கேமனக்கரியினின் றுங்கிரியினின் றிழியுமாளி
யாமெனத்தரணியெய்தியடல்வயிர் த்தண்டொன்றேந்தி
வீமனன் றூர்த்தவெங்கைவெற்பினைப்புடைத்துவிழ்த்தான்
பூமருதாரினுமும்பூவின்மேற்சுரும்பிற்பாயந்தான். (கரு)

கரியமர்க்கொருவரானவிருவருங்காலினின் று
பரியவக்கதைப்போர்வல்லபார் த்திவர்பலருங்காணக்
கிரியொடுகிரிசெய்ப்பூசலி துவெனக்களக்குமாறு
புரிவிலார்பொருதபோர்மற்றியாவேரபுகலவல்லரர். (கசு)

தண்டொருதண்டமேந்திச்சாரிகைபலவுங்காட்டிக்
கொண்டலின்முழக்கிதென்னக்குரைகடலொலியீதென்னக்
கண்டவர்க்கன் றிக்கேட்டார்க்குரைப்பருங்கணக்கிற்றுக்கிக்
கொண்டுவென்காயமொன்றாற்சேமனைவீமன்கொன்றான். (கௌ)

எறிந்ததண்டமரிற்சேமனிறந்தனனென்றபோழ்தின்
முறிந்ததுவேலோளாலமுதுதடைநிருபன்சேனை
யறிந்ததொருன்றிவென் றியாண்டகைக்கன்னன்மீள்ப
பிறிந்தபல்லணியுமொன்றப்பேரணியாக்கினின்றான். (கஅ)

பேரணிகலஞ்சேர்மார்பன்பேரணியாக்கினின்ற
பேரணியிக்கச்சேனைப்பொலிவுகண்டொலிகொள்வண்டார்
தாரணியலங்கன்மொளவித்தாநமன்மாமதலைசேனை
யோரணியாகக்கடியுடன்றெதிர்தந்ததன்றே. (கக)

வேறு.

மகரிகையுமிருபணைகளும்விரி துதன்மநவுகலஞ்ஞெடுமினலெனவொளியிட
விகலியளிமுரலி ஈகவளி னுமடனரிழிபமதமழைமுழிழிகளெழுவெழ
வகலமுடையன்முதல்குருபுடையினுமணியுமணிகண்கணவெனவதிர்ந்தா
ககனமுக்கிலெனவுயர்வடிவுடையனகதியின்விதத்தியின்முடுகினகரிகளோ. (உ௦)

நிறனின்மிகவனநவமணிகளினியனெடியசொடுமுடிநிகர்வனமகுடமு
மறையுமாஈவியையுலகைக்கொள்சுவரமுமடலிநிகரெனவகைவறுதுவசமு
முறையினறைகமழ்தொடைபடுமலர்களுமுடுகுமிடனுடைமுமைகளுமுடையன்
விறக்கொடுபலமலைதிரிவனவென*விகலிவிசைபெறநடவினவிறதமே. (உ௧)

ஆடலில்வலிமையிலீளரவினி லுயர்வனவகிலபவனமுநொடியினில்வருவன
பொடியின்மிகசுவெளிபுதைததரவிவெனபுணரியிடையலையலையொடுபொருவன
மிடலிலடுபடைமுதல்காநிமிர்வனவிரியுநறுமலர்கமழ்மகவுயிரன
படியிலொருபடிநிலையுக்கியனபவனமெனநனிபரவினபரிகளோ. (உ௨)

* இகலிசைபெற என்றும் பாடம்.

அரியவிலையனவணிகலனடையவுமறவின்முழுதினவருநவமணியென
வரிவின்முதலியபலபடைகளுமுடல்வலியசெலவுறுபவனசகுலமென
நெரியவருவன்வகைபடுமிடலணிநிமிர்வெழுவனநிரைகெழுதிரையென
விரிவினாவறுசலநிதிநிகரெனவெருளிமிசுகதிக்கினர்நதரே. (உ௬)

முரசுகரடிகைகிணைதுடிபெருமாமுருதிப்பிறைமுதலியகருவிக
ளரசவரிவளைகொடுவயிரொழுமுழலாவவிருதுகண்முதலியகருவிக
ளுரைசெய்கருவிகண்முழுவதுமெழுவகையுலமுடிவுறுவுகன்றுதியிலைமு
கரைசெய்கடலெனவெறிவளியெனயிசைகருவிபுருமெறிகனமெனவதிரவே. (உ௭)

எறியமுரசமுமெரிவிழியுரகமுமெழுதுகொடியுடையவரிருபடையினும்
வெறிகொண்மதமலைகளுமதமலைகளுமவிசயமிருவனவிரதமுமிரதமு
நெறிகொணவகதியிவுளியுமிவுளியுநிநுநர்குலநிகர்விருதரும்கிருநரு
நறியதொடைமுடிநிபுருநிபுருநுநடையமரிடையடனுடலவே. (உ௮)

இரவிமதலையுமிரவிதன்மதலையிரிநுவர்மதலையுமிருவருமெதிரேதிர்
புரவிமிசைவிசைபடவலமிடநிகழ்புரிவினுடனமாபொருபலதிகளரி
னரவினதிபதிமுடிசெழுசடிகையினருணமணியெயிலவனியிலெழநனி
பரவியிருளவாரிரைநிரையெழுதுகன்பகல்செயொளியெயில்பருகினசெருகியே. (௮)

அசைவிற்றோடையடிகசைசுசையுளநினைவறியுமுணர்வின்வளமைபுமுடையன
வசையில்குழியனபழுதறுவடிவின்வருணமொழிசூன்மனவலிமிசுவன
விசைகொள்பலகதியினும்விரைவுறுவனவிபுதர்குலபதிவிடுபரிநிகர்வன
விசைகொளாருபதுதிசைகளுமெழுதியவன்வைவரிருவருமிசைகொளுமிவுளியே. (௯)

முடியுமொருகவினையுமிருகவரியுமுதிருமெரிசீடமுரணாவெழுதிய
கொடியுமுடையவனெலுவலுமுரசுயர்கொடியிலெழுதியகுருபதியினவலு
நெடியவரிசிலைநிலைபெறவளைபயுநிமிர்விடுகிணைநிரைமுடிகு
மிடியிலெழுமடியதிர்குரல்விளைபயுமிவுளியமர்கடிதிகலொடிபுரியவே. (உ௯)

நகுலன்நிகர்கிணைவிதரணகுணபதிரடவுகுரகதநடைப்பில்சூமற
விகலும்வரிசிலைநிலைவடமறவிடுகவசமுறவெழுதருமிருபுய
சிகரிபுதையவுமுரமுழுகவுறுதநிலைகமெனவொளநிகழவுமலைதவின்
மகிழ்வுகினமெனுமிருகுணமுடனமனமயுகநிலைநிடைவலனுறவிழியவே. (உ௯)

இழியுமளவையின்வினைபுடைவலவனொளிரதம்வினாவொடுகொடுவாவிநிகதிர்
பொழியுமிளவையிலிரவிமுனுதவியபுதல்வன்விற்றலொடுகுதலுமுபர்பரி
பொழியநகுலவொருநநிரதமிசையுபரிசரொனவுரனெடுகுததா
விழியின்மணநிகர்வலவனும்வலவனும்கிசையுரகதம்விசையொடுகடவவே. (௩௦)

கடவுமிரதமுமிரதமு*முயர்கதிககிவருதலுமிருவருமிருசிலை
யடாவளைவருநெடியினிலையிடைபயில்கொள்பகழிகளளவிலசிறநின்
புடவியுறவகன்வளரிமுழுவதுமீவர்பொழியுமனையெழுபுயன்மனையெனவிழ
வுடலமுக்குருதியினையினாருகுதவிசெயவருநாணிபருளுளவே. (௩௧)

* உருள்கதிகக என்னும் பாடம்.

இருவர்பரிகளுமுரஹமுமுகினவிருவ்வலவரும்விழுவெரிகதுவின
விருவிரதமுமழியமுனமுசெனவிருவரதுவசமுமறவிசைகடுகின
விருவர்கிலைகளுநடுவறமருவினவிருவர்கவசமுபிடையிடைக்கெழுமின
விருவர்கவிகையுறிதாவருபுனவிருவருடலமுமெழுதினகணைகளே.

(௩௨)

வேறு.

கன்னனும்பரிருவனுந்தமகாலினின்றிடவே
பின்னரும்பொருபாகர்தந்தபிறங்குதேர்மிசையார்
முன்னரம்புதொடுத்தபோரினுமும்மடங்குபொர
மன்னர்யாரும்திக்குமாறுமலைந்துபோர்செயவே.

(௩௩)

அல்லிநாண்முகையப்புயங்கலார்ததுநாதன்மகன்
சொல்லினுலுயராயுள்வேதியர்கதனையின்றமரிற்
கொல்லினுதவறுங்கொலென்றொருகோலினுலுழியா
வில்லினுலுழியாநடக்கெனமீளவிட்டனனே.

(௩௪)

நின்றமாரகுவற்குவன்றுணையாகினின்றிடலான்
மன்றன்மலைவிசாலமார்பின்னமகதபுபனையும்
வென்றிவேன்முருகற்குநர்புகழ்விடதான்றனையுங்
கொன்றுவாசவன்மைந்தன்மாமுனைகுறுகவேகனனே.

(௩௫)

மடங்கன்மேலெழுமதமுமேலிடவருபணைக்கரிபோல்
விடங்கொள்சாயகவில்லிசென்றுதன்விற்குனித்தடுபோர்
தொடங்குமுன்பலர்வில்லெடுத்தவர்சொல்லுமில்லியவன்
றிடங்கொண்மார்பினிலம்பிரண்டுதெரிந்துவிட்டனனே.

(௩௬)

அருணவெங்கதிராயிர்த்தவனன்பினுலுதவுங்
கருணனுஞ்சிலபகழியோரிருகண்ணர்மார்பில்விடா
வருணமும்பெயரும்பிற்திலர்மனனுமென்றெனவே
தருணவாணிலவெழங்கைத்துரைத்ததுபோயினனே.

(௩௭)

அன்றுபோர்புரிசேனையின்பதியானவிரணை
யின்றுபோயினிநானைவாவெனவினிதியம்பினனால்
வென்றிசுர்வரிவின்மையாலடல்வெவ்வரசுக்கரமுன்
கொன்றகாளையையொத்தபேரிசைகொண்டவாண்மையினுன்.

(௩௮)

அல்லியம்புயமனையகண்ணினனறுசனுங்குனிவிற்
சல்லியன்பெயரெனவிளங்கியதானைமன்னவனும
பல்லியங்கடுவைப்பரிடுபணைப்பகட்டுடனே
வல்லியம்பொருமாறெனப்பொரமாரிலாரொருபால்.

(௩௯)

மாரனுக்கினையாமலம்பையைமாதவத்துவிடுந்
தீரனுக்குமொராழிகொண்கசெலுத்துதேருடைவெஞ்
சூரனுக்கெதிராகிமேனிதுலங்குசோனெனும
வீரனுக்குமிகுத்தபேரமர்வினையவேறொருபால்.

(௪௦)

முழுதுணர்ந்தருண்முனிவரன்புகன்மும்மைவண்டமிழம்
பழுதறும்படிதெளிஞரேறியபலகையொன் றுடையான்
வழுதியுந்தனிமதிநெடுங்குடைமன்னன்மா துலனும்
பொழுதுசென்றிமொளவுமவஞ்சமர்புரியவேறொருபால்.

(சக)

குரவாச்சொற்கண்மறுத் துவன்பொடுகொண்டபா ருடையா
னாவயர்த்தவனுக்கணந்தரமானதம்பியுடன்
கரவுசற்றுமிலாதசின்றையன்வாயுவேககதிப்
புரவிவித்தகனிளவல்சென்றமர்புரியவேறொருபால்.

(சஉ)

வேரியம்புயன்வேதம்பாவையுமில்லின்வேதமுமவல்
லாரியன்றருகடவுண்மைந்தனுமனிலன்மைந்தனுமே
தூரியம்பலகோடிகோடிதுவைப்பவெஞ்சமரே
காரியம்பிறிதிவ்லையென் றுகலந்தாமோதினரே.

(சங)

கரருலோகமகிழ்ந்தணைந்ததுரோணன்மாமகன்மேல்
வருசதாசுதிமகனைநாவிருவாளியேவ்வெகுண்
டிராதநேமிகுலைந்துசூதனொடிவுளிரா லும்விழப்
பொருதுசீறினன்முற்பயந்தபுராரியேயனையான்.

(சச)

மீளமற்றொருதேசிலேறியவீமன்வெஞ்சினமேன்
முளமற்புயகிரிதடித்திடமுரிவிலவளையா
வாளமொப்பெனமற்றவன்கொடிவாசிரொடுதோர்
தூளமுற்றிடமுதுகிடம்படிதொட்டனன்கணையே.

(சரு)

கருதிவாய்த்ததுபோரொனெய்க்களித்தகைகபனுஞ்
சுருதகீர்த்தியுமுடன்மலைந்துதொடங்கனொரொருபாற்
கருதபார்த்திவனுடன்மலைந்துசிகண்டுகெட்டனன்மா
விரதமேற்கொடியாடைவீழ்தரவேகினொருபால்.

(சசு)

தருமபூபதிசேனையின்பதிசாபவாசிரியன்
கிருபனெடுமலைந்துவெஞ்சமர்கெட்டுவிடாதம்
புரவிபாருதரித்ததிண்சிலைபொன்றவன் தூரோ
டரிதுபோயினன்னவெள்கியாகுதியங்கவாய்வருவோன்.

(சஎ)

திங்களைத்தலையாகமன்னவாச்செப்புமாமரபோர்
தங்களிற்பகையாகிவானவாதானவர்க்கெதிரா
யெங்களுக்கெழுபாரடங்கலுமென்றுபோர்புரியும்
வெங்களத்தினியற்கையெங்ஙனவியந்துகூறுவதே.

(சஅ)

வேறு.

இற்றகைகால்செறிகளமுழுதுங்குகிட்டனகாவணமே
*யுற்றதுகொள்ளலகைக்குலம்வெங்குமுறைபெருகாவணமே
வெற்றுடன்மன்னர்சரிந்திருடைக்கண்விசிந்தனசாமரமே
கொற்றமிகும்பறையோசையழிந்துகுலைந்தனசாமரமே.

(சக)

மின்புயல்வாய்விநிகின் றனவொத்தனவிரிநுதலோடைகளே
பென்புறநூழிவிழுங்கடதாரையினேயினவோடைகளே
முன்புடைவாலதிசெற்றதுவெம்புகர்முக்குஞ்சரமே
வன்புடைமால்வரைமறிவனபோலமறிந்தனஞ்சரமே.

(ரு0)

பட்டம்ணிந்ததுதற்கிடையேவிழுதும்பிகள்பட்டனவே
தொட்டியுடன்பொருசுமர்முனைசீறியதும்பிகள்பட்டனவே
வெட்டியுறன்புதல்வன்றன்வருகினிவென்றுகளித்தனவே
யிட்டகுமண்டையேயபிணமிக்கனவென்றுகளித்தனவே.

(ருக)

பழுதறவிழ்ப்படைமன்னவர்பேருடல்பற்பலவம்பினவே
பொழிசூருதிப்புனன்மூழ்கினர்மேனிபுலாவினவம்பினவே
தழல்விழிவாரணவீரர்முடித்தலைதடிவனசக்கரமே
யழலுமிழ்வாளிகள்சுற்றினமீளவுமாவனசக்கரமே.

(ருஉ)

முழுவிவாளிகள்குழுமியவீரர்முகத்தினவெண்ணிலவே
விழிவழிதீயெழுமுதுவல்பரப்பிரித்தனவெண்ணிலவே
யுழைமழைவிழ்வனபலபடையெங்குமுமிழ்ந்தனவெவ்வையிலே
யழிவிலவருகினிகுழெயிலுக்கெதிராவனவெவ்வையிலே.

(ருங)

சரமழைகாவலர்தங்கண்மனோவனசம்புகமேயினவே
யிரைகவர்புள்ளினொடுந்ருதவாவனசம்புகமேயினவே
வரைசிறந்ததுவிழுந்தனவென்னமறிந்தனவாரணமே
யருகுநடிப்பனவலகைகள்பாடுவயாமளவாரணமே.

(ருச)

செயிருடையாடவாரசோடிர்பந்துசிவந்ததுபாரிடமே
வயிறுபெருங்குருதிச்சுணையாகவளர்ந்தனபாரிடமே
பயிலமறைத்தனபாறுபருந்தொடுபலகழுகந்தரமே
யெயிறுடைவாளிதுணிப்பவிழுந்தனவெத்தனைகந்தரமே.

(ருரு)

உம்பலநேகமிளம்பிடியென்னவொடிந்தனகோடுகளே
செம்புனல்யாற்றிநுபக்கமும்வீழ்குறைசெய்தனகோடுகளே
தும்பிகளாலறைபுண்டனகொற்றவர்குழமுனவம்புயமே
வெம்புகர்வாளிலழிந்தனமால்வரைவிதமனவம்புயமே.

(ரு௩)

தாள்வலியாடவாரசிரமுருஞ்ம்படிதைத்தனசாயகமே
யாழ்குருதித்தடமொத்தனவவரவாவவுடல்சாயகமே
யேழ்புயல்வானமிருண்டிடவெங்குமேழந்தவிருந்துகளே
விழ்ப்சியாலுழல்பெயொடுபாரிடமிக்கவிருந்துகளே.

(ரு௪)

செய்கடலாமெனவந்துசிவந்தகவந்தமலைந்தனவே
கைகொடுகால்கொடுதம்மின்வெகுண்டுகவந்தமலைந்தனவே
யைவகையானகதிக்குரநாலுமழிந்தனவாசிகளே
மெய்வகையாலிவைகுகொடுகால்கொடுதம்மின்வீரர்கைவாசிகளே.

(ரு௫)

தாரைகளொற்றைதயங்கியநீள்வயிர்சங்கமுழக்கினவே
யோரிமையிற்சிலபானை தரங்கமசங்கமுழக்கினவே
சேரவளைத்தவிலொன்றொருகோடிசிலீழுகமேவினவே
வீரருயிர்ப்புடல்விட்டாமங்கையர்மெய்முுகமேவினவே.

(ருக)

பொருகடலொத்தபெருங்குருதிக்கடல்போதவினரந்தனவே
விரவுறுதேவர்விமானம்விசம்பிடைபோதவினரந்தனவே
கருமுகின்முட்டினபட்டவர்கட்கனல்காஹுமரும்புகையே
சுரிகையொடற்றுவிழுந்தனமங்கையர் துனியிலரும்புகையே.

(சு0)

கடகரியேனமொடொத்தனவம்பொடுபோனகரத்தனவே
புடவியின்மீதுறைநிறைமதியம்பலபோனகரத்தனவே
படுதிறல்வேலவர்கண்மணிசென்றுபறித்தனவாயசமே
யடுபணையானையின்வெங்குடர்சென்றுபிடுங்கினவாயசமே.

(கக)

அணிகொடைதேன்மதுகரநிரைசாலவருந்தவினேத்தனவே
மணிமுடிபராமுறப்பலநாகம்வருந்தவினேத்தனவே
கணைபலவீரர்முகத்தனதோளனகண்ணனமார்பனவே
நிணமொடுமுனைநெடுங்குடர்பூதநிரைக்கணமார்பனவே.

(கஉ)

ஆவமொடொத்தனவாடவர்நெஞ்சுகளாகியபோதகமே
பூவலயத்துடலாருயிர்வானிடையுக்கனபோதகமே
மேவுநரிக்குவினோந்தனவெங்கரிவிழ்தலையோதனமே
நாவலருக்குமுரைப்பரிதந்தனந்தலையோதனமே.

(கங)

வேறு.

பேராண்மைசெய்சேனாபதிபின்னிட்டிடிமுன்னே
தேராண்மையும்வில்லாண்மையுமுடையானைதீர்ச்செல்லத்
தாராரகல்வரைமார்பினர்சஞ்சத்தகர்தாழு
நாராயணகோபாலருமணியாகநடந்தார்.

(கச)

சட்கோணநெடுந்தேர்மிசைவருசத்தியசேனன்
புட்கோவெழுதியசீர்பெறுபொன்னங்கொடிவலவன்
றுட்கோடுளமறுகும்படிசுடுதோமாமொன்றான்
முட்கோஹுடன்வடமுஞ்சிதைவுறமோதினன்முரணல்.

(கரு)

புடையுண்டுளமுருகிப்புயல்போல்வண்ணனைகைத்துத்
தொடையுண்டமலர்த்தும்பைசமக்குந்திரடோளா
ருடையுண்டதொர்கடலாமெனவோடும்படியவர்தமேற்
றடையுண்டதந்தேரினைவிட்டான்முனைதரவே.

(கக)

சென்றாடம்புரிசேனையுடன்சித்திரசேனன்
வன்றாள்வலிமிசுமந்திரபாலன்றனைவாரோர்
தன்றறையவிக்ஞம்பல்சரத்தால்விழமோதித்
கொன்றான்மிடல்வழுவாதகுரக்குக்கொடியுடையோன்.

(கௌ)

முன்னுண்முதனாலினுமுனைதோறுமுடற்றித்
தன்னாலுயிர்கவரா தவர்சஞ்சத்தகர்யாரு
நன்னாணகோபாலருநாகங்குடியேறப்
பொன்னுண்வரிசிலைகோலினன்மாலோனுயிர்போல்வான்.

(சுஅ)

சஞ்சத்தகர்கண்ணன் நருதனயோர்பலரடைவே
யெஞ்சப்பொருதனன்வெஞ்சிலையிமையோர்பதிமகனென்
றஞ்சிக்களமுழுதுங்கமுகாடக்குறையாடக்
குஞ்சத்தொடுகுடைவிழ்தரமுதுகிட்டனர்கூடார்.

(சுசு)

முதுகிட்டவர் துரியோ தனன்முன்விழ்தலுநூற்றைம்
பதுகற்கியுநாலாயிரம்விகடப்பொருபகடு
மதுகைப்படுதோயிரமுங்கொண்டெதிர்வந்தா
னெதிர்கைப்படவொருமன்னருமில்லாவம்வல்லான்.

(எ0)

சுருமித்து நடக்கின் றனனிவனோடுகொடுங்கா
ருருமிற்பொருகுவமென் றுள* முகளித்தெழுமுனைமே
னிருமித்து நடந்தான் னுநீ திக்கொருநிலையான்
றருமத்தின துயிரென் றுரைதக்கோர்சொலமிக்கோன்.

(எக)

வேறு.

துனைவெங்கபோலவிகடகடகரி தூரகம்பதா தியிரதமளவில்
வெனநின் றசேனைமுடுகியயில்கிலையெறிதுங்கவாளொடிகவியெழுவெதிர்
குனிசங்குதாரைவயிர்கண் முதலியகுணில்கொண்டுசாடுபறைகண் முதலிய
தனிதங்கொண்மேகமெனவுமலைபொருதமரங்கொள்வெலையெனவுமதிரவே.

(எஉ)

கதிகொண்டசேனைநடவவெழுது கள்ககனஞ்சுலாவியனிலகதியுற
முதிர்ச்சண்டசூரகிரணமிருளொழுகில்பஞ்சபூதவலுபெற்றவிய
னகிவண்டலாகவமரநுறை தருநகரம்பொன்விதிபுழுதியெழுமுழு
மதியங்கமாசுகழியிரிரைநிரைவளரண்டகூடமுகடுபிதிரவே.

(எங)

சூசிகொண்டவாசிவயவர்பலரொடுகதிகொண்டவாசிவயவர்குறுகினர்
துகிவெங்கைவேழமறவர்பலரொடு துகிவெங்கைவேழமறவரதுதையின
ரதிர்ச்சண்டவேகவிரதர்பலரொடுமதிர்ச்சண்டவேகவிரதரணுகினர்
பொதிவெம்பதா திவிருதர்பலரொடுபொதிவெம்பதா திவிருதர்பொதுளவே.

(எச)

புரிசெம்பொனேயிவிசையொடிநகிரிபொருவன்புபோலநவமணியினோளி
விரிதந்தசோதிபடலமிருவனமிசைகொண்டதேர்க்கள்கடவவவலவாக
ளொரிசெங்ககைகவாசமுரசமுமெழுதும்பதா கைகிரிபுபரிருவரு
முரிதந்தசாபமுடுகுபகழியின் முகிறங்குவானமுழுதுமறையவே.

(எடு)

அறன்மைந்தன்வாளியடையநயனமிலவன்மைந்தன்வாளியிலகவிரகுடை
விறன்மைந்தன்வாளியடையவிரகிலிவிடுங்கவாளியிலகமுறைமுறை
மறமுப்பொருதசினமுமிருபுவலியுந்தவாமலரிதுபொருதபி
னிமொன் றுமெழுபகழிமுழுதினநிருபன் னன்மாற்புருகுதிபொழியவே.

(எஎ)

* உகளித்தெழுமேன்மே, னிருமித்துமுனைந்தான் என்றும் பாடம்.

விரிகின் றரீலகிரியிலேவெயிலிழுக்கின்றதாரையனைவழிகொடு
சொரிகின்றசொரியுடையமகிபதிசுளிகின்றிமீளவொருகைநொடியின்
முரிகின்றரீடுருவகிகொண்டமுனைகின்றசாபமுரியவிரைவொடு
தெரிகின்றகோல்கண்முழுகியறநருநுமைந்தன்மார்புருநுகிப்பாழியவே. (எஎ)

மருமங்கள்சொரிவடியவிருவருமலைகின்றபோதின்மதுகைநிலையொடு
தருமன் குமாரனகைகொடவனிபர்தலைவன் குமார னாகதுவசமு
மருமந்தேருமன்சியவவவனுமடல்கொண்டுபாழ்பாழியுமழிவுற
வுருமஞ்சநாரணியெறியுமொலையெழுவொளியிஞ்சுநா லுபகழியுதையவே. (எஅ)

இழிதந்தமீளவியமனையதொசிரதங்கடாவினெதிரியுரனிடை
யழிதந்துமீளவயில்கொண்டமுனையதொயில்கொண்டுகிசியெறியுமளவனின்
மொழிதந்தவேலின்முனையுமொடிவுறமுரிவுண்டுகிறவழியில்விழுவெதிர
பொழிதந்ததாலொர்பகழியறநகுளபதல்வன்கைவாகையுமவரிவிலே. (எக)

பிளவுண்டுவேல்விழுதலின்மகிபதிபிழைகொண்டவேழமனையமெலிவின்
னுளநொந்துநாணவுருளுமிரதமுமுடைதந்துபோருமொழியும்வகைசில
கிளம்புவிசிடொருபவளமுதுகிரிநின்றதாருமெனமுனிலைபெறு
வளமைந்தன்வாய்மையுரைசெய்தன்னபிசைவருமுடம்ப்யாருமிதயமகிழவே. (அ0)

அளிதங்குமாலையசரவையிலுனதிவஞ்சுமாமனவனிகவர்புற
வெளிவந்தகுதுபொருதவிரகரிதெளிதின்றுபூசலென்முன்னிரவின்
யொளியிஞ்சுதேருமுடையபடைகளுமுடையுண்டுரீயுமுறுதிதவறினை
தெளிவென்பதாசுமில்துன்மனமுறுசெருவென்றவீரமமையுமமையுமே. (அக)

அனிலன்குமாரனாசரசனியெனதுசன்சொல்வாய்மைபழுதுபடுமென
வுனையின்றுகோறலொழிவதலதுநினுமென்கொலாகுமெனதுகணையெதிர்
புனைதும்பைமாலேசருகுபடவெழுபொடிமண்டவோடிமறைகவினாவுட
னினியெங்காரன்மையுரைசெய்ததுபயனெதிர்வந்துநாயினிகவிசையே. (அ)

முதிர்கூந்திபோசன்மகடன்மகனியைமொழிதந்தபோழ்துபெருகமுறுவல்செய்
ததிருஞ்சுயோதனனுமொருயர்க்கையவன்மன்றன்மார்பினுரெனெதிர்தா
வெதிரசென்றுரீதிபுனையுதிருபனுமெறிதண்டுகுறுபடவுமெறிபவன்
விதிருண்டுபாரில்விழுவுமொருதனியிறலுந்துவேல்கொடுருவவெறியவே. (அஉ)

வேறு.

சூழ்ந்ததுவிதிகொல்பாருந்துரகமுந்தேருமவீழ்
வீழ்ந்தனன்வேந்தர்வேந்தன்மெய்தவராவேந்தனவேலாற்
ருழ்ந்ததுநமதுகொற்றமெனநடுத்தரிப்பொன்றின்றி
யாழ்ந்தபைங்கடலோடொப்பானடுத்தனனங்கர்கோமான். (அச)

முற்படுதினத்திறந்தைமுடிந்தமெய்வருத்தத்தோடு
கற்படுபுண்ணின்மீளத்தடிபடுகணக்கிறாக
வெற்படுதடந்தோளவேந்தன்வீழ்ந்தனனென்றுவெய்தி
னெற்படுபரிதியென்னத்தோன்றினனிவுளித்தாமா. (அரு)

வேட்டவெங்களிறோடொப்பான்மேதினிக்காசன்விற்போர்ப்
பூட்டறுபுரவித்தேருமபொன்றியபுலனுமாகி
யோட்டமிருனையான்கைவேலினுடைந்தமாற்றங்
கேட்டனனவர்க்குமுன்னேகிருபவாசிரியன்வந்தான்.

(அசு)

காப்புடையொற்றைநேமிக்காவலன்றாமமாப்பி
னாப்புக்லவாய்மையான்றணன்மலர்ச்செங்கைவைவேல்
கோப்புறவீழுமுன்னர்க்கொதித்தெழுமனத்தனாகித்
தாப்புலிபாய்ந்ததென்னச்சல்வியன்றனும்வந்தான்.

(அஎ)

எப்பெருஞ்சேனையோடுமெக்குலவேந்தும்வந்து
தப்பருங்கொற்றவேற்கைத்தருமனைவளைந்தகாலே
யப்பெருந்தானைதனனிலருச்சுனனாதியான
வொப்பருந்தரணியாலரிவற்கும்வந்துதவினாரே.

(அஅ)

இருபடையாசந்தம்மிலீரண்டங்கமாகி
வருபடைகொண்டுநின்றவல்லவாபூசறுக்கப்
பொருபணியுடைப்பதாக்கைப்பூபுதினையுங்கொண்டாங்
கொருபடைகைக்கொளாமலென்னலருடைந்துபோனார்.

(அசு)

நாகையாப்புக்கழான்பெண்ணைநதிவளஞ்சரக்குநாடன்
வாகையாற்பொலிநிண்டோளானமாகத்தக்கொங்கர்கோமான
பாகையாட்கொண்டான்செங்கைப்பரிசுபெற்றவர்கள்போல
வோகையாற்செருக்கிமிண்டாருதிட்டிரான்சேனையுள்ளார்.

(சு0)

அருக்கனுந்தருமன்மைந்தனான்மையுநிலையுங்கண்டு
வெருக்கொளுநிருபரென்னமேற்றிசைவேலேழும்திசு
சுருக்கமில்கங்குற்காலஞ்சென்றபின்சுதன்மேலன்
பெருக்கவுண்டாகமிண்டுங்குணகடற்பிறந்திட்டானே.

(சுக)

பதினாரம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செப்யுள் - ௩, ௮௨0.

பதினேழாம் போர்ச்சருக்கம்.

ஈரொருபிறப்பினொருகிறகுறளாயாவருந்தேவரும்வியப்பக்
காரொருவடிவொண்டெனச்சென்றுகாவல்கூர்மாவலியளித்த
நீரொருகாதில்வீழுமுன்றாங்கநீறிமகநீருடுத்த
பாரொருகணத்திலளவிடுங்கமலபாதனூர்நாதனூர்மக்கே,

(க)

அற்றைவெஞ்சுமரிலமர்முனைந்தாற்றாத்தழிந்துபோமவணிப்பலரு
மற்றைநாள்கிலபுவனமுமின்றேமடியுமென் றனைவருமயங்க
வொற்றைவெண்சங்கும்பல்வகைப்பறையுமோதவா ன்கடலெனவொலிப்பக்
கற்றைவெண்கவரிகாலப்பொத்தனிப்பொற்கங்கைகீழுலிற்களங்கலந்தார். (உ)

எண்ணிருதினத்திற்பட்டபல்படையுமின்றிமிண்டெழுந்தனவென்ன
வண்ணமோரளவில்வாசியுந்தேருமதசயிலமும்பதாதிசுளும்
விண்ணுமண்ணகமுந்தோரிவுறவழக்கினவெங்காழுழவதுங்களுல
வண்ணலந்தடக்கைக்கெதிரிலா வண்மையாண்டகையரசுடனடைந்தான். (ங)

சென்னியின்மகுடமணியெயிலெறிப்பத்திருக்குழைமணியெயிலெறிப்ப
மன்னியபொலம்பூண்மணியெயிலெறிப்பவனைகழன்மணியெயிலெறிப்பத்
தன்னை முன்பயந்தோன்றன்னி நும்வடிவந்தயங்குசெஞ்சடர்வெயிலெறிப்பக்
கன்னன்னிறுந்தவழக்கியாரேகண்டுகண்களிப்புறதொழிந்தார். (ச)

ஒருங்களப்பரியபதாசினிக்குழாழுமுயிர்க்குயிரானதம்பியரு
மருங்களக்கனிகொள்வண்ணனுந்தாநுமறனருளறனுடையசன்
பெருங்களப்பாப்பினணிபெறவணிந்துபெருல குய்யுமாறிருண்ட
கருங்களத்தவனைக்காசினித்தோமேற்கண்டெனக்காணுமாநின்றான். (ஈ)

நின்றவக்குரிசிலருச்சனன்றோர்மேனின்றருணீலமேனியனை
மன்றலந்துளபமாலேமாதவனைவழிபடுமவர்க்குவான் அனைபத்
தன்றடங்கண்ணோடிதய முதத நுமபத்தாளினை முடியுறவணங்கி
யின்றைவெஞ்சுமரிலரிவிதனசேயவாடெய்துமோவியம்புகியெனான். (உ)

இத்தினமிரவிசிறுவனும்விசயனேவினிலிறந்திரானைத்
தத்தினபுரவித்தேர்ச்சையோதனனுஞ்சுமீரணைநனயனும்மடியு
மத்தினபுரியுமிருகடல்சூழவனியுதினவாரமென்றான்
சித்தினதுருவாயகண்டமுந்தானுஞ்செய்யகட்கருணையந்திருமால். (எ)

செங்கண்மாலுரைத்தனின்சொலாரமுதஞ்செவிப்படச்சுந்தனைதெளிவுந்
றெங்கண்மான முந்தொல்லாண்மையும்புகழீயலாலாயார் திலையிலுவார்
வெங்கண்மாசனத்தோர்வஞ்சனைக்கடலின்வீழ்ந்தழந்தாவககபெடுத்தின்
றங்கண்மாலில முந்தந்தனையெனப்போறத்தின்மாமகனிவைபுரைப்பான். (அ)

பொங்கழற்சிற்தைச்சையோதனன்கங்கைப்புனல்வினையாட்டிடைப்புதைத்த
வெங்கழுமுனையிலிழாமலோரளியாப்பீமனுக்காருயிரளித்தாய்
பைங்கழலரசாவையினில்யாமும்பாரத்திருந்தலமரப்பயந்த
நங்கழலையாணுமுந்நுகிலுநோக்கினைகாக்குநாயகனே. (ஐ)

கானகமருங்கின்மேவலன்பணியாற்கடும்பசியுடன்வருங்கடவுண்
மானவமுனிவன்றபமுஞ்சாபவருத்தமுமுறாவகையொழித்தா
யானொருபொருளாத்தானுசென்றருளியெதிரிலாவிதுன்வெஞ்சிலையும்
பானுவினமதலைகவசமுமகற்றிப்பரிந்துபல்வினைகளும்புரிந்தாய். (ஆ)

கன்னடருவம்.

களப்பலிநாககன் னிகைபுதல்வன்கருதலான் றனக்குநேர்ந்திடவுங்
கிளப்பருந்திதியைமயக்கிவா ன்மதிபங் ளொரொரியருக்கனைக்கேட்ப
வளப்படுந்திதியின்முந் துறவெமக்கேவழங்கி நம்படி மதிக்கொளுத்தி
யுளப்பொலிவுடனேவிசயனுக்கருநா லுருளுடைக்கொடிக்கொடேநூர்ந்தாய். (கக)

ஆஞ்சியோவன்றியநுள்கொலோவறியேனாகவத்தடுதொழின்மறந்த
வெஞ்சிலைவிசயற்குள்ளவாறுணர்த்திமீளவும்பொரும்படிவிதித்தாய்
வஞ்சினமறந்துநேயியுந்தரித்துவலம்புரிசுறித்துமூதாதை
துஞ்சிடவமரிற்சிகண்டிசெய்தவத்தின்றொடர்பயன்வழுவகைதுரந்தாய். (கஉ)

ஒருபகல்விசயன்மார்பமுநிருவவொழுக்குவெங்கடத்தொருத்தலின்மேல்
வருபகத்தத்தெறிந்தவேலுன்றன்வண்டுமாய்மார்பகத்தேற்றாய்
பொருபகையாசர்பலர்படவபிமன்பொன்றியபொழுதுசெந்தழவி
னிருபதமுனியால்விழாவகைவிலக்கிசிசியில்வெங்கயிலையுங்கண்டாய். (கங)

வருணன்மாமதலைவாசவன்மதலைமார்பினிலெறிந்தவெங்கைதையைக்
கருணையான்மருமம்புதையவேற்றந்தக்கானைகையறும்படிகண்டாய்
தருணவாணிருபர்பயங்கவீழ்தாவெண்சங்கமுழுமுழக்கிரெயியினு
லருணனுதபத்தமைதைத்திரவழைத்தாங்கபிமனுக்கருமப்பழிக்கொண்டாய். (கச)

ஏவருஞ்சரபபண்டிதன்புதல்வனேவியவாளியால்யாங்கர்
வீவருந்தன்மையறிந்துவாகனமும்விற்றப்படைகளுமொழித்திட்டாய்
முவருமொருவராகிநின்றருளுமூர்த்தியேபார்த்திவர்பலருந்
தேவருமுனாராரின்செயலெனமால்சேவடிகளின்முடிசேர்த்தான். (கரு)

கண்ணனுங்கருணைக்கண்ணனைபிறைஞ்சிக்கைகளாற்றமுனியையவருநீ
ரெண்ணருமமரிலிறக்கிலீரஞ்சலென்றுபசாரமுமியம்பிப்
பண்ணமர்தடந்தேர்ச்சேனைபின்புதியைப்பார்த்தணிவகுக்கெனப்பணித்தா
னண்ணலந்திட்டத்துய்மனுந்தெவ்வாஞ்சிநம்படியணிவகுத்தான். (கஈ)

வேறு.

ஐவர்பதா கினிலெள்ளமணிந்தவாகண்டிளிறற்கோனெடுவிறகையங்கர்கோமான்
பைவருமராகுணக்கொடியோன்றன்னைநோக்கிப்பரித்தடந்தேர்நாபாலர்பலருங்கேட்கக்
கைவருபல்படைக்குமொருவிரொவவாக்கட்டாண்மையசேயிக்களத்திலின்றே
கொய்வரு*தார்ப்புயப்பகைவர்சிரங்கெல்லாங்குறையுடலங்கடத்தாடக்கொய்வேனென்றான். (1)

கார்ப்பாகசாதனன்றமகனுக்கெல்லாக்கலகமுஞ்செய்வஞ்சனையேகற்றகள்வன்
தேர்ப்பாகனயின்றுனவனுக்கொப்பார்தேவருலகினுமில்லைதிசைகளெல்லா
மார்ப்பாகமோதிவருங்கவனமாநெஞ்சறிவாணும்போரில்லிகரகிவிப்பாணும்
போர்ப்பாகாய்த்தேர்கடவுசெய்வல்லாணும்புனைதாமச்சல்லியனேபுலியிலென்றான். (2)

* தார்ப்போர்ப்பகைவர் என்றும் பாடம்.

அவனின்றென்மணிநெய்தீர்தோர்கடவுமாகிலருச்சுனனுக்கடலாழியவனேயன்றிச்
சிவன்வந்துதேர்விடினும்கொல்வேனந்தத்தேர்நின்றிரிநுவரையுஞ்செங்கோல்வேந்தே
பவன்னசேய்முதலானதுணைவரோரோர்பகழிமுனைதனக்காற்றார்பரவையாடைப்
புவனங்களினைத்தையுநிக்குடைக்கீழாக்கிப்பிரித்திறல்வாகையுநினக்கேபுனைவிப்பேனே. ()

நஞ்சோற்றம்பெறதுகர்வுற்றிருண்டகண்டார்நற்றொண்டர்வடிவமெனநன்ணும்வெண்ணீ
றஞ்சோற்றமுடற்கைகைதகமமுங்காணலகன்குருநாட்டரியேறையானின்றிம்பால் [ற்
வெஞ்சோற்றேழுனிதருந்தியமுதநுந்தும்விண்ணவர்போலிநெநெநன்விழைந்துவாழ்ந்தேன்
செஞ்சோற்றுக்கடனின்நெகழியேனுகிறிண்டோன்கள்வளர்த்ததனஞ்செயல்வேறுண்டோ. ()

ஓரநுமொருகுலமூலில்லாவெண்ணையுங்கள்குலத்துள்ளோரிலொருவனுக்கித்
தேருநமவார்மனைக்கேவளர்ந்தவெண்ணைச்செம்பொன்மணிமுடிசூட்டியம்புராசி
நீரூரும்புவிபாலர்பலரும்போற்றநின்னிணுஞ்சீர்பெறவைத்தாயினக்கேயன்றி
யேருநகத்திர்முடியாயுற்றபோரில்பார்க்கினியென்ணுயிரளிப்பதியம்புவாயே. (உக)

கன்னனிவையெடுத்தாரைப்பமகிழ்ந்துகேட்டுக்கார்தாரன்றிருக்குலத்துக்கன்னியின்
மன்னாபிரானிமைப்பொழுதிப்பழதிலாதமத்திராரசனையெய்திமதுபசாலந்
தென்னதெனவெனமுரனுஞ்செவ்விமலைத்திருத்தோளாயானென்றுசெப்பினுவல்
வின்னுரைகேட்டொருவாரீநல்கல்வேண்டுமென்னையெனக்காங்கொண்டிறஞ்சினுனே. ()

செறுத்தவர்தம்பெருவாழ்வுமுயிர்நுமாற்றிச்சேர்ந்தவர்கன்புரிந்தபெருந்தீமையெல்லாம்
பொறுத்துலகமுழுதாளுந்திகிரியோயான்பொருளாகவொருவாரீபுகலுவாயேன்
மறுத்துரையேனுரைத்தருளென்றுரைத்தானந்தமத்தார்ப்புபுனுவல்ஹுமருவலாடைக்
கறுத்தமழைமுகிலவெருக்கக்கருகுமெனிக்கண்ணைப்போலெங்கோரீகாத்தியென்றான். (உக)

வாவுமாமணிநெய்தீர்தோரசர்க்கெல்லாம்வாய்ப்பானரீயெனையும்புரப்பதன்றி
யேவுமாதொழில்புரிந்துன்குடைக்கீழ்வைகுமென்போல்வாருண்ப்புரத்தலிசைவதொன்றே
தேவுமாய்மானுடமாய்மற்றுமுந்நுஞ்செப்புகின்றபலகோடிசராசரங்கள்
யாவுமாய்வினையாடுமாதிமூர்த்தியாதவனுக்கியானெதிரோவெதிரிலாதாய். (உச)

நேர்செலுத்துந்தனிச்செங்கோலுடையாயாதுவினையுனக்கென்றவன்வினவநிருபன்றனுந்
தார்செலுத்தும்பெருஞ்சேனைசூழினரசல்லியனைமுகநோக்கித்தனஞ்சயற்குத்
தேர்செலுத்துமுருந்தனைப்போனியுமின்றுதேரிரவிகன்கின்றெட்டர்செலுத்தினல்லாந்
போர்செலுத்தியவரையும்வென்றுவாகைபுனைதனமக்கரிதென்றுபோற்றினுனே. (உரு)

புல்லியசொன்மதியாமலெண்ணோர்க்கிப்புகன்றையாற்புன்மேயும்புல்லாய்க்கென்றும்
வல்லியமாப்பணித்ததொழில்புரியினன்றோமத்திரத்தான்கன்னனுக்குவலவனுவான்
சொல்லியநாவென்பமற்றொருவன்சொன்னாசுயோதனனாதலிப்பொறுத்தேதன்சொன்னதென்
சல்லியன்மாமனங்கொதித்துப்புருவங்கோட்டித்தடங்கண்ணுமிகச்சிவந்தான்நறுகணுனே. [று

சதுர்வித்தேதர்வீரருக்குத்தடந்தேருநஞ்சாரதிதன்றையனுக்குத்தடந்தேருந்தன்
மதுமலர்த்தாரவல்லம்பியாபிழிவன்றேருமீதித்தவிற்றகன்னனுக்குமெனக்குமிப்போ
தெதிர்மலைக்குஞ்சேனைதன்னையிருகருக்கியிகல்புரிந்தாலென்குற்றையிரியவென்றக்
கதிராளித்தேன்கூற்றினையுமிழ்த்திலேனைநகடவுவன்றேராவற்கென்றுகனன்றுசொன்னான். (1)

செங்கோலமலரிலிருந்தனைத்துமீன்றதிசைமுகன்றானமர்வளர்க்குஞ்செய்வப்பாவை
பங்கோனுக்காதிமறைப்புரவிபூண்டபடிக்கொடித்தேர்கடவுதனிப்பாகுதான்
பொங்கோதப்பாற்கடலானிவனென்றியாரும்புகல்கின்றவசுதேவன்புதல்வன்வந்து
வெங்கோபவியனுக்குச்சூதானுன்னிசயனுமன்றுத்தரன்றேர்விசையினூர்ந்தான். (2)

பூந்தாரதலமுமுதுமதித்தவாண்மைப்போர்வேந்தையுணைப்போலப்புகழேழ்வுண்டு
வேந்தராயமார்க்களத்திலதிசயித்தவீரரானவர்க்கிதுதான்மேம்பாடன்றேரு
மாந்தராயெக்கலையும்வல்லார்க்கண்றிவாசிரெந்நேருவருமோவென்றென்
றேந்தராவெழுதியபொற்கொடியேன்சொல்லியிறஞ்சுதலுமுடன்பட்டானென்செய்வானே. (3)

மகபதிதன்மகனுக்குவசுதேவன்நன்மகன்பாகுதானதுபோல்வயங்குசோதிப்
பகலவன்நன்மகனுக்குநிகரிலாண்மைப்பல்லிதப்போர்ச்சல்லியன்றேர்ப்பாகுதான்
புகலரியதும்பையுடனவெற்றிவாகைபுனைந்திடுமிக்கணத்திலவல்லம்புரித்தார்வேந்த
னகலுத்தியுடையாடையவனிமுற்றமவனதினியெனவார்த்ததரசன்சேனை. (40)

பெற்றிழந்தகவசமுங்குண்டலமுமீளப்பெற்றனன்போலடலருக்கன்பெற்றபிள்ளை
மற்றையணிவிரன்முடக்கவினையிலாதமத்திரபூனைத்தமுவிமணித்தேரேற்றப்
பற்றலர்நெஞ்சலமருமாறவனும்பாகர்படிவங்கொண்டமர்க்கமைந்தபரிகள்பூட்டி
யுற்றவடிக்கயிறுடனையுளவுகோல்கொண்டீர்த்தனனாலருணானுக்கேயுவமைசால்வான். (5)

பணிநிறுத்தியெழுதுதுபொற்பதாகையானைப்படாதொழிதம்பியரோடும்பார்க்கவன்போ
லணிநிறுத்திக்கிருபகிருதரையும்பல்போரசரையுமிருமருங்குமணிகளாக்கி
றுணிநிறுத்திச்சகுனிமுதலானோர்தம்மைறுவலருநாளுடுக்கோளினிவெண்வான
மணிநிறுத்திவைத்ததெனப்பவளமேருவாரின்றுதெனநின்றான்வண்மைவல்லான். (6)

வேறு.

கோவல்குழம்பெண்ணைநாடன்கொங்கர்கோன்பாகைவேந்தன்
பாவலர்மானங்கீர்த்தான்பங்கயச்செங்கையென்ன
மேவலரெமரென்னுமல்லவெங்களந்தன்னினின்று
காவலன்கன்னன்கையும்பொழிந்ததுகனகமாமி. (100)

அந்தணர்பரிசின்மாக்களவனிபர்முதலோர்யார்க்குஞ்
சிறைதகள்களிக்கத்தானதியாகமுஞ்சிறப்புநல்கிக்
கந்தேனுவதனமாகியவதரித்தன்னகன்னன்
சந்தணிகுவவுத்தோளான்சல்லியன்றனக்குச்சொல்வான். (101)

மேகவாகனன்பாற்பெற்றவெயிலவனியமதங்கி
யாகியமுனிவற்கீந்தவரும்பெருஞ்சாபம்பெற்றே
கைவெம்பகழிபெற்றேரணற்கொத்தவண்ணப்
பாகனுமாகப்பெற்றேன்பாக்கியம்பலித்தவாறே.

(௩௫)

எனக்கெதிர்விசயனல்லதில்லையவ்விசயனென்பான்
றனக்கெதிரென்னையன்றித்தரணிபர்யாருமில்லை
மனக்குரோனதோழன்மகிதலமுழுதுமெய்தக்
கனக்குரற்களிற்றேயின்றுகாண்டியென்னுண்மையென்றான்.

(௩௬)

என்றலுமத்திரேசனிளநகைசெய்துநீதின்
வென்றியும்வலியுங்கற்றவின்மையும்விளம்பவேண்டா
வொன்றோடொன்றிரண்டுதேருமுருளுடனுருள்களாத்துச்
சென்றெதிர்முனைந்தபோதுன்சேவகந்தேரியுமாதோ.

(௩௭)

ஒருவரையொருவராவ்வாவுரனுடைவீரர்நீங்க
விருவரும்பொரும்போர்தோறும்பாங்கனும்பாங்காய்தின்றோம்
வெருவரன்மறநதுமில்லாவிசயினையொருபோதத்துந்
திருவரும்வண்மையோய்நீசெயித்திடக்கண்டிலேமால்.

(௩௮)

வயிர்த்திருவோருஞ்சொன்னவஞ்சினமுடிக்குமாறு
செயிர்த்திடுமிற்றைப்பூசுமெரியுமோதெரிந்ததில்லை
யயிர்த்தனமென்றுதேருநாண்டகையுரைப்பநீட
வுயர்த்தனனாகுமீளவுத்தரமுரைக்கலுற்றான்.

(௩௯)

இந்திரன்மகனுக்கென்னையெதிரில்லையென்றுதின்ற
தந்திரபாலர்முன்னர்ச்சல்லியவிகழ்தல்வேண்டா
மந்திரவாசித்திண்டேர்வல்லையேலூர்வதன்றி
வெந்திரல்வினைக்கும்மெம்போர்வினைக்குநீயார்கொலென்றான்.

(௪௦)

*வலியுடைத்தேரோன்சொன்னவாசகம்வலவன்சேட்டுக்
கலியுடைத்தடந்தேர்விட்டுக்காலினின்றடைவான்வாங்கி
யொலியுடைப்புரவித்திண்டேருனக்குநானாருவேனோ
வெலியுடைப்பூசல்பூனெனக்கெதிர்ப்படினென்படாதோ.

(௪௧)

உருவுருமென்னச்சீறியுடன்றபினுதயன்காதன்
மருவுறுமைந்தனாறுனும்வாரோமெண்ணிற்றுவி
யிருவருமிரண்டகாயமிகலுமுனாககேது
வெருவருஞ்சிந்தையோடுவெய்திற்போய்வின்க்கினோனே.

(௪௨)

முருமும்வெஞ்சினத்தைமாற்றிமுரனுறுத்தவர்கடம்மை
மீளவுந்தேரிலேற்றிவெஞ்சுமர்வினைமினென்றான்
மாளவும்பாண்டிமைந்தர்வையகமுழுதுத்தானே
யாளவுங்கருதியெல்லாவரசையுமழிக்குநீரான்.

ச௩

வணைகழற்கிருதவன்மன்வரிசிலைக்கிருபன்றானே
தனைநிகர்சகுனிதாமாச்சா லுவன் நிகத்தராச
னிணையபொற் றடந்தேர்வீரர்யாவருமெண்ணில்சேனைக்
கனைகடலோடுசூழ்ந்து கன்னனைக்காத்து நின்றார்.

(சச)

நின் றவக்கன் னன் றண்ணெஞ்சு றமகிழ்ந்துநொக்கி
வென் றனம்பூசலின்றே விசயனுந்தாதைதன்பாற்
சென் றிடுமென் றுதே நிச்செப்பினன்கிற்சின்மாற்ற
மன் றலஞ்சுரும்புமாறாவலம்புரிமாலையானே.

(சரு)

சதமகன்மகன்றேர்ப்பாகன் றன்வயிர்கேண்மைவிஞ்சி
விதுர னுமமாசெய்யா மல்வெஞ்சிலையி றுத்துப்பின் னும்
யது குலத்தலைவனானவிராமனுந்தா னும்பாரி
னதிமுதற்மீர்த்தம்யாவுமாடுவானயந்துபோனான்.

(சக)

கங்கைதன்வயிற் றிற்போன் றித்தாதைதன்கா தறிப்பா
னெங்களுக்கரசுமவாழ்வுமிருநிலமுழுது நந்து
வெங்களத்துதயன்போலவிடுமன்களத்தையெல்லாஞ்
செங்களப்படுத்திமீண்டுநீதவரிலொருவனானான்.

(சௌ)

கரிமுகக்கடவுளன்னகடும்பரித்தாமாவென் னுங்
குரைகழற் றுணைத்தாட்சிங்கக்குருளையைப்பயந்ததாதை
யருமறைக்கயணையொப்பானடற்சிலைக்கரணையொப்பான்
றிருவருட்கரியையொப்பான் றிருத்தகுவிடுசேர்ந்தான்.

(சஅ)

சாயலாற்சிறந்ததோகைச்சாமளத்தடம்புள்ளர்திச்
சேயலாற்றேவரவாழ்வுதேவருக்கியாவீந்தார்
நீயலாற்சமரிலென் னைநிலையிடற்குரியாருண்டோ
தோயலாற்பயந்தகாதற்குரணையணையகூரா.

(சகூ)

மித்திரரென்றுநொக்காதென் னுடன்வினைந்தநண்பான்
மத்திரநிருபன்மைந்தன்வந்தெனக்குதவியானான்
குத்திரனல்லன்செம்மைக்கொள்கையன்மறையின்மிக்க
வத்திரசாபம்வல்லாணிவனொடரமர்செய்கிற்பார்.

(ரு0)

எம்மொழிமறமலின் றுன்னிரதசாரதியுமா னு
னன்மொழியன் றிவேறுநவைமொழிநவிறதேற்றான்
றன்மொழியுறுதியாவந்தருமெனக்கைக்கொளாமற்
புன்மொழியாடிநும்மிற்புலப்பதுபுன்மையன்றோ.

(ருக)

இதயமும்வலியுந்தேயத்தியற்கையும்வினையும்பற்பல்
சதிகளுமுணர்ந்து பூணுங்கவனமாத்தெரிந்து பூட்ட
லெதிரிதன்விசயங்குறவிடிக்குநண்பாதல்வெம்போர்
முதிரிடங்காலமெண்ணல்குதர்க்குமுறைமைகண்டாய்.

(ருஉ)

வேறு.

என்னமன்னர்மன்னவன்முகம்புகுந்திருவருக்குல்லுநாயெடுத்துரைத்
தந்நிலத்திலேநிற்கவல்லிரைந்தறன்மகன்படைக்கத்திபென்னமுன்
சொன்னதின்திறற் றுருபதேயனுஞ்சோமகேசராயுள்ளாரூருங்
கன்னனின்றயம்முனையினெஞ்சினுங்க்கிருதங்கடேர்கடவினார்களே.

(நக)

சென்றவிரநுஞ்சிலைகள்நால்பாரத்திண்சிலீழுகஞ்சோவேயினார்
நின்றவிரநுந்தனுவளைத்துமேனெழுசாயக்கமிரவீசினு
ரொன்றமாரிலம்பொன்றமீதெழுந்தோதழர்வதொத்தம்பாஞ்சினு
ரன்றையாகவந்தனினிகழ்ந்தபோராராயாரையென்றசுசரிப்பதே.

(நச)

வறுதோழிந்திவுளிரமாவழிந்தேவுபாகழிந்தெண்ணிலெண்ணிலார்
நூறுநூறுகோணழையமெய்யெலாநெர்த்துஞ்சினார்முத்துபோர்செய்தார்
வேறுவேறுபல்கோடிவீரர்கண்மேருவொப்பதோர்விலவளைத்திடச்
சூறையாருதம்போலவீராகரனசுதனடாவுதோருழுவந்ததே.

(நரு)

முட்டவந்துதம்பின்னகொடாமன்மேன்முன்கொடுத்துமாமுனைகொள்வாளியிற்
பட்டொழிந்தவவ்விருவர்க்கேனையின்பதிகளஞ்சயம்படவுடற்றினார்
விட்டபாணம்வந்திருவராகுழம்பெளரியடைக்கவேவிலவளைத்ததின்
றிட்டதுய்மனுங்கன்னனுக்கிடைந்தேறுதேருடன்நிறிபையுனன்.

(நசு)

சோமகேசரிப்பட்டொழிந்தவெஞ்சுராதம்முடன்றுரோணசூகனன்
காமபாணமேயெனவிலக்கருங்கணைகண்மெய்யுறக்கைகழன்றபின்
ருமமார்முடித்தம்முனேவலிற்றன்னைமொத்தகள்ளியார்தம்மொடும்
வீமசேனன்மற்றவரைவென்றபோர்விசயகன்னன்மேல்வெய்தினெய்தினன்.

(நசு)

காலினால்வருங்காளைமைந்தனுங்கத்திரினால்வருங்காளைமைந்தனு
மாலினால்வருங்களிற்றுவாசிராமன்னுதேதரனும்வாகனத்தினர்
வேலினாலெறிந்தமருடற்றியும்வெய்யவாளினால்வெட்டிமுட்டியுங்
கோலினாலெறிந்துருவவெற்றிவிற்கோலிபுங்களங்குறுநுகினார்களே.

(நது)

மைந்தர்போர்விதங்கண்டுகண்டுதார்மருவமம்புயத்திருவருங்களிற்
துந்துமாநெய்திரைநெய்வந்துள்ளமானதேரோசுதுலாவவே
யந்தரம்புயத்தும்பாரொலாமஞ்சியோமொறப்புமாரியுஞ்
சிற்தவெண்டிசாமுகமுமண்டமுஞ்செய்துபட்டிசெய்வணக்கினர்.

(நசு)

செல்வணக்கமேல்கிழைனும்பெருந்திசையிரண்டினுந்திசுழும்விற்கள்போல்
விலவணக்கியவ்விருவரும்பொரும்வெஞ்சுமத்தின்விமையுத்தது
மல்வணக்குதோளினுமிலக்கிலாவாரிபேயினுனோளியாகவே
கல்வணக்குமுப்புரமெரித்தமுக்கண்ணினவலக்கண்ணளித்துளான்.

(நசு)

லலக்கணைசெஞ்சுடரிடக்கணும்வாருவந்துடித்தாசுலத்துடன்
கலக்கணீர்பொழிந்தினையுமவேலையிற்கனற்படுப்பினிற்றடிபடுங்கணக்
கிலக்கணந்தவாவிமன்வாளியிரண்டுவிண்ணெண்ணிரண்டினு
லலக்கணையதவெய்தனனுதாரிதனனணிகணீர்தோளாகமெய்துமே.

(நசு)

வேதமாகித் திறவனையெய்தபோர்வில்லிமுன்னவன் சல்லியன் றனோ
டோதினானிவற்கெம்பெவஞ்சினமொழியுமென் றுகொண்டியிர்வழங்கினென்
ருதனாகிலீவந்துதேர்விந்நொலைவிலாதபோர்வலியையன் றியே
யாது கூறலாம்வன்மைநின் மைதானயாதெனவிமைப்போதினோகினான். (௧௨)

வேறு.

அங்கர்குலரபாலனுமவாழ்வுடையங்கர்களுமுனைசாய்தரவுழியின்
மங்குனிகர்பலகோல்விமனுமைந்தரனைவருமா றநிகரையில்
வெங்கைவாரசிலைகால்பொரயாரி னும்விஞ்சத்திறல்விடசென்னெனாவரு
செங்கணவன்வசுதேவன்முனாருள்செங்கவாசினையாடுநொழியே. (௧௩)

தின்கிலையினெடுநாறையோடணிசிஞ்சிதமுமெழமா ளினையோனினை
வண்புழமும்வியன்மார்புழநிறவன்புபெறுபலவாளிகளேவலு
நண்பொடவனிவனெறியதேர்கொடிநன்புரவிஞடைபாசிகவைவிழ்தர
வொண்பிறையின்முகமானசிலி முகமொன்பதுதையின்வாகுவுமாற்புமே. (௧௪)

குன்றிலநுனிகன்போன்மததாரைகன்கொண்டகடகடவாரணமாபிசை
சென்றசிலகனையேவினரோரிருசிந்து கிரணதிவாகரராமென
வின் றுவயனுழவீர்ப்புதநீர்வருமென் றுவரிமணலேகுறிகூறிட
வன் றுவருகுடகாவிரிடா னுயம்பொனவசிகழன் மாகதர்கோவுமே. (௧௫)

கங்கைநதியிடைவேயொடுபா கடர்கம்பநிகளமதாசலநீர்நண
வங்கமறிகடல்குழைபார்வலம்வந்தமனுசலசோழனைமாகத
னங்கனையரிளமாழுலையோய்புயமந்திவையினிகர்சோ ரியின்மூழ்குற
வெங்கணமுதுதிராவதிராவெதிர்பின்னொலெனவினைவாளிகளேவவே. (௧௬)

வஞ்சிமதுரைபுகாருடையான்வடமண்டலிகர் திறைவாரியநேரியன்
விஞ்சிமுனைதொறுமவாளசசேசரைவென்றபொழுதடல்வானவர்கோனரு
ணஞ்சபொழியெரிகாலொநகோல்கொடுநம்பர்சிலைமலைபோலவனேறிய
குஞ்சரமும்விழ்மாகதர்கோ னுயிர்கொண்டுதிருகின்னவாரசிலைகோலியே. (௧௭)

அண்டர்குலபதியாம்விடைவாகனனம்பொன்முடிமலர்நாறிதொளின்
னெண்டிசையுமனுநீதிசெய்கோலினென்குதொநாகுடையாவிநீழலன்
மண்டுகிரணசொமணிமோலியன் வண்டுமது நுகர்தாதகிமாலையன்
மிண்டுமுதுபுலியேறுபதாயையன்வென்றிவளவனையாநிகர்விரே. (௧௮)

வேறு.

யாதேவலென் றுபலமன்னருமீண்டவிப்பார்
மீதேவல்கொள்ளும்விறற்சென்னிகைவில்லிவன்பான்
மோதேவுபட்டுமுகமாறிமகதர்கோமான்
சாதேவன்விழமுதுகிட்டதுதானைவெள்ளம். (௧௯)

புறமிட்டதானைநிலைகண்டுபொறுதுசோதி
நிறமிட்டவிற்கைத்துரோணன்மகனெஞ்சுகன்றி
மறமிட்டவாளிபலனுவிவருதனெஞ்சு
பறமிட்டசிந்தையாசனநனநுசர்தம்பிற். (௨௦)

இன்றே முடிப்பன் வினையென்றிரண்டிந்திரநீலக்
குன்றே நிகர்ப்பத்திருமாலொடுங்கூடி திற்பான்
சென்றே பதிரப்பரித்தாமனைச் செங்கையம்பால்
வெனறேயிமைப்பின்வெறுங்காலினின்மீளகிட்டான்.

(எக)

துநியோதனன்றனியோநிற்சுதக்கணப்போர்ப்
பெரியோன்முறிந்தபெருஞ்சேனைபின்னியுதின்றே
பரியோடுமானறேர்ப்பாப்போடுமபதாதுயோடுங்
கரியோடுமுழிக்கனலென்னக்கணன்றுவந்தான்.

(எஉ)

முகவின்சிலையிற்சிலைகோலிமுனைகொளம்பு
பெருலந்தொடுத்தவருகானையப்பெய்தினோக்கி
நருலன்னிதிதுநகைசெய்துநகைசெய்வானி
யகிலந்தொடுத்தங்கவன்றன்னையுமஞ்சுவித்தான்.

(எங)

மட்டுப்படாமல்வருதெவ்வார்மலையினின்றே
தட்டுப்படாதின்றெமரானவர்தானையெனப்ப
பட்டுப்படாதவடிவேனரபாலர்சூழ
முட்டுப்படாதமுட்கன்னன்முனைந்துசென்றான்.

(எச)

பாஞ்சாலரிற்கேகயரிற்பலபாடைமாக்க
ளாஞ்சார்பினிலவந்தடைந்தோர்களிலன்றுபோரின்
மாஞ்சாரொழிந்தபலமன்னருஞ்சூழவண்டு
பூஞ்சாறருந்துநுந்துந்தாமம்புனைந்தேதாரான்.

(எடு)

மன்னன்றருமன்றிருமைந்தன்மலையவந்த
கன்னன்கருத்துங்கடுஞ்சேனையுக்கண்டமேற்போய்ப்
பொன்னம்பொருப்போரிரண்டென்னவெம்பூசல்செய்தா
ரின்னந்தமக்குத்தமையன்றியெதிரிலாதார்.

(எசு)

உதையன்புதல்வன்பெருஞ்சேனையுதிட்டிஅன்கைக்
குதையம்பில்விழ்ந்தாரினையோரொனக்கூறறேற்ற
ரிதையம்புழிவிவனசேனையவன்கைம்பா
லுதையுண்டுவிழ்ந்தாருதாதலுமுனாக்கலாற்றார்.

(எஎ)

பொற்பூசலென்னவிருசேனையும்தோரியின்மீண்டு
மற்பூசல்செய்யவொளியெய்யுமமன்னர்தம்மின்
முற்பூசலம்பிற்பிளந்தண்டமுகடுவிள்ள
விற்பூசலெய்திப்புரிந்தார்விவின்வேதம்பவல்லார்.

(எஅ)

கொலையம்புமாளாமணியாவமுங்கொண்டசெங்கைச்
சிலையுங்கிரிகளிரண்டென்னத்திரண்டதோளு
நிலையுங்குறிப்புஞ்சிறுநாடுணைவின்றவாறு
மலையுந்திறலும்குழந்தண்டரும்வாழ்த்தினோ.

(எக)

தாழங்குறித்துக்கரைசெய்யுந்தாங்கவேலை
யாழம்புராசியெழுபாந்தனியாநிற்போன்
சூழம்பொன்மலைத்துணைத்தோள்களினெட்டுமாற்பி
னேழம்புமெய்தாநிருள்காயுமிரவிமைந்தன்.

(அ0.

தன்றோளுமார்புஞ்சரமுழ்கவெஞ்சாபம்வாங்கி
நின்றோனைவாய்மைநிலைநின்றநிருபரேறும்
வன்றோளுநநாண்வலித்தேநரிருவாளியேவிச்
சென்றோரிமைப்பிறச்சிலைபுந்திறலம்புவிழ்த்தான்.

(அக)

வேறோர்வரிவிலவெயிலோன்மகன்வெய்தின்வாங்கி
நூறோடுநூறுதொடுத்தேவுறுதிகொளம்பாற்
கூறோரிரண்டுடையாரையுங்கொன்றபோழ்தி
னோறோடிவிட்டதடையாருடலற்றசோரி.

(அஉ)

சாதேவன்றண்டதான்றண்டகன்கித்திரதேவன்
றீதேதுமில்லாத்திறற்சாத்தகசித்திரகீர்த்தி
தாதேதுதார்த்தம்பியரோடிகற்றண்டநாதன்
மீதேதுதேருந்தகார்த்தொன்சுடர்வில்லுமற்றார்.

அங)

முன்சேனையோடுமவலியுற்றுமுனைந்துகொற்ற
மன்சேனைநாதன்பொழிவாளிமழையின்முழங்கித்
தன்சேனைநாதன்முதல்யாருந்தளர்தல்கண்டு
நன்சேனைநாலுமுடன்சூழநடக்கலுற்றான்.

(அச)

வேறு.

கிருபனென்றெண்டிசையுமவரிசிலைக்குரைசெய்யுனிசுருதவன்மன்சிறதைவீரகு
டைச்சுதுனியெனு, நிருபாங்கங்கடொறுநிரையீனிற்றனையுநுவநெடியவம்பைப்பதறுப
துபட்டமுடுகி, முரண்மிசூத்தின்கடவுண்முரசடைக்கொடிகொள்ளணிமுகிலின்வந்
தண்டார்குலமுதல்வனத்ததுவினெடு, தாணியின்கண்சமரமலைவதொத்திரதமிசைதரு
மன்மைந்தன்பரிதிபுதல்வனைக்குறுகினனே.

(அரு)

தருமன்மைந்தன்பரிதிபுதல்வனைக்குறுகியிருசரமவன்செங்கைவரிசிலைதுணித்தி
டவுமெதி, நிருசரந்துன்றியுயர்கொடியறுத்திடவுமுடனிருசரஞ்சென்றுதனியிரதமொட்
டிடறிடவு, மொருசரம்பொங்குதிறல்வலன்மெய்ப்புதைதரவுமொருசரந்தின்கவனது
ரகத்ததாறுவாய், வாமிசூந்துங்கதனுவினைவளைத்தொள்கொள்கிலவடிசாங்கொண்டவ
னதிருபுயத்தெழுதினனே.

(அசு)

வடிசாங்கொண்டவனதிருபுயத்தெழுதியபின்வடகலிங்கக்குராமகதமொட்டியமு
தல, படிதொறுந்தங்கன்குடைநிறல்பாப்பியவரசர்பலருடன்மைப்பொன்முடிமகுடவாத்
தன்பலநு, மிடிமுழங்குஞ்ஞாவின்தியத்தொடுபிலணிவிழிபுயங்கக்களெனவொருவரு
க்கொருவாநடை, யடிதளர்த்தஞ்சலியுமுதுகுமிட்டவரொழியவடையவன்மும்பர்பதிகு
டிபுகப்பொருதனனே.

(அசு)

அடையவன் றும்பர்பதிசூழுகப்பொருது தன தணிகொள்சங்கம்பவனவிதழின் வைத்தருளுதலு, முடையுமண்டந்திசைசுள்ளெயிபட்டிமமரருலகுபொன் றும்பணி சுள்பில முழுற்றறுவிடியு, மிடையுங்குந்தரணிவளர்சனத்தொடுமடியுமெனமுழங்கும் பெரியவரவமெக்கடலுமெழு, கடைபுகங்கண்டவடவையின்முகத்தெரிகனலிக துவிமண் டம்பவனனொலியினிற்கடுகியதே. (அஅ)

கதுவிமண்டும்பவனனொலியினிற்கடுகியணி கவசமுங்குண்டலமுமகபதிக்கருள்கு ரிசில், சதுர்முகங்கொண்டதொருகணகமொட்டிரதமொடுசதுர்விதந்தக்குகியிவுளி யொப்பறவடசி, மதுபமொன றும்புதியதெரியன்மத்திரநி ருபவலவனும்பொழுதில் தனின்மிக்கெழுமடியு, மதிரவெங்குந்தன துவகைமுழக்கினியாவறனின்மைத்தன்சமா முனைமுகத்தனுகினனே. (அச)

அறனின்மைத்தன்சமாமுனை முகத்தனுகியவனகல முந்திண்புயமுமவடிசுடர்ப்ப கழிபல, வறவுமஞ்சங்கண்முடியுருளையற்றிரதநடுவுடையவுந் துங்கவரிசிலைகுணத்துட னறவு, மறம்விளங்கும்பரிசுகணிகளப்பட்டிலும்விறல்வலவனங்கஞ்சிதறியுளினுற்றன முதுகு, பறியவுந்தன்முராசெழுதுபொற்றுகிலினைபரியவுஞ்சண்டதனுவுறவளைத் தனனினவே. (க0)

வேறு.

இவனுமவளைப்புயமுமுமுமுமுகத்துவசமிடியமணிமொட்டிரதமொடியவரிவிற றுனிய, நவநடைவயப்புரவீவிறல்வலவன்மெப்புகையநகுசரிசைத்தொருவினெவிறவ ணக்கினிபி, வவனுமிவளைப்பொருது முனமிவனமலைத்தபடியபடையவுமழித்தனனின்வ வடன்மிகுளத்திலென, வுபரிடதவித்துமுதலவனிபொனைப்பலருமுமவர்கற்றகலைபு றுதியுமுரைத்தனே. (கக)

உறுதியுடன்மற்றொதமிசைகொளுமுதிட்டிரனுமொருகையிலவயச்சிலையுமொரு கையிலவடிக்கணையும், விறலினைடுத்தெதிர்செல்பொழுதருண்மி குத்தமொழிவெயி லவனளித்தருளும்விறானகுணக்குரீசின், மறமுறச்சித்தகணைபொடியுறவியற்றியவன் மதுமலருரத்தாவழிவழி துளைபித்துதலி, நெறிபடைவிறத்திரதமிசையுறவிளைத்து முதுகிடவறன்மகற்கிவிகனகிவையுரைத்தனனே. (கஉ)

உரையுடையைகற்றகலையுணர்வுடையைதக்கமதியுளமுடையைமிக்ககிளையுறவுடை யைசத்தியகுண, வரையுடையெய்த்திசையும்வழுவறவளர்த்தபுகழ்வரிசைகொளறத் திளைஞர்வழிபடும்கிப்புடையை, தரைமுழுதுமுத்தகிலவுமிழற்குடைபீழற்றவொருதனி ரனியுக்குமுயர்தலைமைபெறுகின்றிபகை, கரையழியுற்றபொழுதுயிர்கொடுபுக்கிடு தல்கடனலவனக்குகிலைகருகியணிநின்றியென. (கங)

கருதியணிநிறியெனவுறுதிசமாத்துரைசெய்கருணனைமதித் துமிகுருணையவ னிற்பாவில், விருதர்தலையற்றருளவிருதர்மதவத்திகளின்விரிதலைகளற்றருளவிறவிவு ளிடெய்த்துனிய, விரதம்வயிர்ச்சருளைமுடிக்கொடலையற்றருளவிருபுறமுமுட்டிவிறலொ ருகதைகொடெற்றியெதிர், பொருசமர்முருக்கவருபுரையிலவனக்கடவுள்புதல்வனொ ரிமைப்பொழுதின்முதல்வனையித்தனனே. (கச)

வேறு.

முதல்வன்வெந்நிடுதல்கண்டுமுடியுடைவேந்தரோடும்
விதலையில்வயிரநெஞ்சின் வீமன்வந் துறலுங்காவின்
புதல்வனைப்பொருதுவேறலரிதெனப்பொலம்பொற்றேரோன்
மதலையைநோக்கிப்பாகன்வன் பகைதோன்றச்சொன்னான்.

(கூடு)

காமனேயென்னநின் நகன்னன்விற்கையில்வாங்கி
வீமனேயாகவென்றிவிசயனேயாகவெற்றித்
தாமனேகாண்டியிறைச்சமரிலென்றழல்வா யொற்றைத்
தூமநேர்பகழிக்காற்றார் தூண்டுதியிரதமென்றான்.

(கூகூ)

என்னு முன்மருத்தின்மைந்தனிரதமேல்வரிவில்வாங்கிக்
கன்னன் துரையும்வில்லுங்கணத்திடைச்சிதைந்து வீழ்
முன்னொருவாளிதொட்டாநெதிரியுமுரண்விலொன்றற்
பன்னிருவாளிமீளரிமாப்பிடைப்பாப்பினானே.

(கூஎ)

பாய்ந்தவப்பாணந்தன்னைப்பாணியாற்றியிர்ந்துவீமன்
காய்ந்தவா ளனையதாரைக்கொடும்பகழியொன்று
லேய்ந்ததேரருக்கன்மைந்தனிதயத்துழுழ்குவித்தான்
லேய்ந்ததாவனூந்தேரின்பிசையயர்வுற்றுவீழ்ந்தான்.

(கூஅ)

வீழ்தலுமன்னர்மன்னன்வெம்படைவெந்நிட்டோட
வாழ்வறவீழ்ந்தோன்றன்னைமத்திரத்தலைவன்றேற்ற
வேழப்பரித்தேரோன்மைந்தனேழ்ந்துபின்சாபம்வாங்கிச்
சூழ்ப்படைவீரர்யாருந்துஞ்சிடத்துணித்திட்டானே.

(கூகூ)

கைத்தலவண்மைவேந்தன்கார்முகம்பொழிந்தவம்பா
லெத்தனைநிருபர்மாய்ந்தாரெண்ணுதற்சொவார்வல்லார்
பத்திகொள்சா துரங்கப்படைஞர்பாஞ்சாலர்தம்மிற்
செத்தனரெழுவார்க்ககசேனையுள்ளிட்டாரே.

(கூ00)

சேனையுமுறிந்து வீமசேனனுமுதுகிட்டோடக்
கானமர் துளவோன்கண்டுகும்பரிநெடுந்தோர் தூண்ட
யானேமேற்சிங்கஞ்செல்வதென்னவந்தெய்தியிட்டான்
வானவர்க்கரசன்மைந்தன்மைந்துடைவரிவில்லோனே.

(கூ0க)

சென்றவன்சேனை தன்னினி ருபருஞ்செருச்செய்கிற்பா
னின் நவன்சேனை தன்னினி ருபருநேர்ந்தகாலே
யென்றவன்மதலையேவுமிமையவர்தெவ்வையோட
வென்றவனேவுந்தம்மிலிவிசம்பினைவேய்ந்தவாலோ.

(கூ0உ)

இரவிதன்மதலைக்காகவிமைத்தகண்விழிக்குமுன்னர்
புரவியந்தாமாவென்னும்பூசுரன்றேறிற்றேன்றி
யரவனைச்செல்வன்மெய்யுமருச்சுன்னமெய்யுஞ்செக்கர்
விரவியவானமென்னவெஞ்சாம்புதைவித்தானே.

(கூ0ஃ)

விசயனும்வெருளுற்றந்தவேதியன்வில்லுந்தேரு
மசைவுறமுடுகியெய்தானவனுமற்றிவனைவேறோர்
குசையுடைப்புரவித்தேருங்குனிவருஞ்சிலையுங்கொண்டு
நிசியினையருக்கன்போல்கிலைதார்த்திவித்தானே.

(க0ச)

தளர்ந்தவத்தளர்ச்சிகண்டுதனஞ்சயன் நன்னைத்தேற்றிக்
களர்ந்தடர்புரவித்தாமாக்கேவலமல்லனையா
பிளந்திடிங்கிவனையென்னப்பிறை முகப்பகழியொன்று
லுளம்புகத்தொடுத்தானபாகனுரைமுடிவதன்முனம்மா.

(க0ந்)

எய்தவப்பகழியொன்றுலிசன்மாமதலைமாழ்கி
வெய்துயிர்த்திரதமீதுவிழ்ந்தனன்விழ்ந்தோன் நன்னைக்
கைதவச்செயலினான் றுச்சாதனன்கண்டுமுன்னைச்
செய்தவப்பயன்போல்வந்துதேரொடுங்கொண்டுபோனான்.

(க0சு)

போனவப்புரவித்தாமாப்புரிந் துபோர்தொடங்குமெல்லைச்
சேனைசுணைக்கேளுஞ்சித்திரவாகனென்னு
மீனவன்வழுதிமாரன்வெண்மதிமாபில்வந்தோன்
வானவர்முதல்வன்சென்னிவரிவளையுடைத்துமீண்டோன்.

(க0எ)

சென்றெதிருன் நிறெவ்வேற்செயனன்றேரின்மேலும்
வன்றிறல்வலவன்மேலும்வாட்பரிமாவின்மேலும்
துன்றியகணைகளேவித்தொடுகிலைதுணித்துவிழ்ந்தா
னன்றவன்செய்தவீரமரசரிலார்செய்தாரே.

(க0அ)

வேறொருதேர்மேற்கொண்டுவிதிதருமாபிணைனுஞ்
சிறிவெங்கணைகனுாறுதெரிந்தொருசிலையுமவாங்கிக்
கூறியசெஞ்சொலேடுகுறித்தெதிர்கொண்டவைகை
யாறுடையவனையஞ்சவருஞ்சமருடற்றினானே.

(க0க)

அந்தனானையெல்லாமவனிபனவ்வவம்பான்
முந்துறவிலக்கித்தங்கண்மூவகைத்தமிழ்போலச்
சின்றையிற்குளிக்குமாறுசிலீமுசுழன் றுவிட்டான்
றந்தையைமுதுருகண்டோன் நனயனுக்கினைக்குமோதான்.

(கக0)

காலினற்றுகைத்துவேலைக்கனைகடலேழுமுன்னுள்
வேலினுற்சுவற்றுங்கொற்றவெங்கடல்விலோதவீரன்
மாலினற்பொருகைவேழம்வாசுதேர்ப்பதாதிராயக்
கோலினுற்சுவற்றினுக்குறுகலார்சேனைவெள்ளம்.

(ககக)

சங்கரானுளால்வந்தசதுர்மறைக்கமான்மீளப்
பொங்கழற்கடவுளென்னப்பொருசிலைவெய்தின்வாங்கி
மங்குல்போற்பொழியும்வாளிமழையினுலழிந்ததந்தோ
செங்கயுனெடுமட்தாளைத்தென்னவன்செம்பொற்றேரே.

(ககஉ)

சிங்கவேறணையானந்தத்தேரினின்றிழிந்துமுன்னர்
தங்கண்மால்வரையிலவகுந்தமிழ்முனிதன்னைப்போலப்
பொங்குவெண்டாங்கமுந்நீர்ப்புணரிகளேழுஞ்சோ
வெங்கையல்லாருங்கொற்றவேழமாமேற்கொண்டானே.

(ககந)

மலையினிற் பிறந்தவாரமணங்கமழ்வடிவிறங்க
ளலையினிற் பிறந்தவாரமழகுறவணர்த்தகோமான்
கொலையினிற் சிறந்தகோட்டுக்குஞ்சரங்கொண்டுமிண்டுந்
சிலையினிற் குருவிண்மைந்தன்றேரொடுஞ்செருச்செய்தானே.

(ககச)

மோ திமத்தாராமாறுக்கைம்முகமுழுத்தசெக்கர்ச்
சோ திமத்தகவெங்குன்றின்றழைசெவித்துளங்குகாற்றாற்
சாதிமைத்துரோணன்மைந்தன்றனித்தடந்தேரிற்கொற்ற
வோ திமப்பதா கையாடையப்புறத்தொடுங்கிற்றம்மா.

(ககரு)

கூற்றைக்கொண்டலென்னக்குரைகடலென்னச்சுறைக்
காற்றைக்கொடியகோபக்கடும்பெருங்கரடமாவி
ஊற்றெழுமதங்களேழுமொழுகிமண்ணுடைந்துதாழுஞ்
சேற்றிடைப்புதைந்தத்தச்ச்சேயனன்றேரின் காலே.

(ககசு)

மறையவன்செம்பொற்றேரைவளேந்துமண்டலங்களோட்டிப்
பிறைமுகக்கணையாலந்தண்பிறைக்குலவழுதியெய்ய
நிறைவயப்பூவித்தாமநேருறவிலக்கித்தன்கை
யறைசிறைப்பகழியொன்றாலானையைவிழித்தானே.

(ககள)

பாண்டியன்கைவில்லோடும்பதா தியாய்ப்பகழிசிந்தி
யீண்டியவிவுளித்தாமனிருதடந்தோளுமார்பும்
வேண்டியவாறுசோரிவிழ்தரப்பொருதபின்னர்த்
தூண்டியதுரோணன்மைந்தன்றெடையொன்றாற்றா ஊம்விழ்ந்தான்.

()

பட்டன்முனிவன்கையிற் பஞ்சவனென்றுவேந்தர்
கெட்டனர்முரசந்தீட்டுங்கெதனன்சேனையுள்ளார்
தொட்டனர்வரிவில்வாளிதொடுத்தனாடுத்துமேன்மேல்
விட்டனர்வேந்தர்வேந்தன்சேனையில்வேந்தருள்ளார்.

(கககூ)

வேறு.

விற்கையாரியன்மகன் விசும்பின்விழ்தரு
முற்கையாமெனவிடுமொளிகொள்வாளியாற்
கொறையானிந்தபின்கோழியானைனுஞ்
சொற்கையாமனுக்குலத்தோன்றறேன்றிறான்.

(கஉ௦)

தேரின்மேனின்றூசிநுகட்செம்புகர்ச்
காரின்மேல்வீரனைக்கணையிற்காய்வதே
பாரின்மேலார்கொலிப்பாதகஞ்செய்தார்
நீரின்மேல்வழுத்தெனநிலையிலாண்மையாய்.

(கஉ௧)

ஆர்ப்பனமறைமொழிந்தனைவர் பாவமுந்
தீர்ப்பனவேள்விகள் செய்வதன்றியே
கூர்ப்பனபலபடைகொண்டுபோர்செயப்
பார்ப்பனமாக்களும்பாரின்வல்லரோ.

(கஉஉ)

தாதையைக்கொன்றவெஞ்சாபவீரனைக்
கோதைவிற்கணைகாரற்கொன்றிலாதீ
பூதைமுற்சருகுபோலோடல்லலதை
மோதயிற்படைகொடுமுனையவல்லையோ.

(கஉ௩)

என்றுசின்மொழிமொழிந்திவுளித்தாமண்டே
முன்றுவில்வளைத்தனன்கோழபூபதி
குன்றுடன்குன்றமர்குறிக்குமாறுபோற்
சென்றுசென்றிடுத்தனதேருந்தேருமே.

(கஉ௪)

இருவர்செங்கரங்களுமிரண்கொல்களு
முாணுறப்பிணித்தநாணைசைவீசவு
மருவுபொற்றேருநவலியின்வாங்கவும்
ளிரைவுடன்வளைந்தனவிலும்விலும்பே.

(கஉ௫)

புகலருமறையவன்புராரியா தியாந்
நிகழொளியிமைபவாரசிதப்பினீந்தன
ளிகன்முனைமுனையுறவெதிர்த்துள்ளாவே
யகல்வெளிபுதைத்தனவம்புமம்புமே.

(கஉ௬)

சுரருலகெய்தியதுரோணன்மைத்தனை
யிருகணையுத்தினுமிரண்மொர்பினு
மொருகணைதுதலினுமுருவவேனினுன்
மருவிரிதாதகிவாசமாலையான்.

(கஉ௭)

பிறைமுடிச்சடையவன்பிள்ளைவள்ளுகிர்
விறலுடைப்புலிக்கொடிவீரன்மெய்யெலாம்
புறவினுக்கரித்தநாட்போலமேல்விடுந்
திறலுடைவாணியாற்சிவப்பித்தானரோ.

(கஉ௮)

துளவணிமுடியவன்முள்ளுகன்றினால்
விளவினையெறிந்தெனவீரவேலினால்
வளவனுடவெகுண்டுபின்மயூரவாகன
விளவிலையெறிந்தனனெவருமஞ்சவே.

(கஉ௯)

உருத்திரன்ருதுவினுற்பவித்தவக்
கருத்துடைமுனிவன்மெய்கலங்கிவீழ்தலுந்
திருத்தகுசகுனியுஞ்சிற்சில்வேந்தரும்
வருத்தமோடெடுத்தவன்வருத்தமாற்றினார்.

(கஉ௦)

அவனொடுமீளவந்தபயன் றன்னொடு
கவனமான்மேருடைக்காவன் மன்னவர்
சிவனொடுமமர் பொருந்தெவ்வரென்னவே
துவனிசெய்முரசெழுத்து ன்றுபோர்செய்தார்.

(கநக)

துன்மருடணன்மகன் சவாகு துன்முகன்
விண்மகன்சுவா துவாள்வெயில்கிபாகரன்
றன்மகன் றிருமகன்சங்கணன் பவர்
மன்மகார்பலரொடுமடிந் துவீழுவே.

(கநஉ)

பண்ணகவிசையளிபாடுதண்டலைக்
கண்ணகன்சுராவிரிநாடன் கைக்கீணை
மண்ணகநெருக்குறமலைந்தமன்னரை
விண்ணகமிடனறவிரைவினேற்றவே.

(கநங)

முன்னியசிலைமறைமுனிவன்மைந்த னுந்
தன்னிகரிலாவிற்றசுசூனியா தியா த்
துன்னியநிருபருந்தொல்லமர்க்குரீ
சென்னியென் றவன்புகழ்செப்பியிளவே.

(கநச)

வேறு.

சோனாமேகம்பொழிவதுபோற்றுச்சாதன னுந்தம்பியரும்
வானாடேறவழிதேடிவருவார்போலவெருவாமன்
மேனாண்மொழிந்தவஞ்சினங்கண்முடிப்பானின் றவீமனெதி
ரானுவாளிமழைதூவியடல்வெஞ்சிலையோடும் த்தாரே.

கநரு)

உருத்தின் றரசரைவரையுமுடனேகொல்வனெனவெண்ணிக்
கருத்தின்படியேவிரைந்தோடுங்கவனப்பரவிக்காற்றேறித்
செருத்தின்பணைகண்முழங்கவருசெங்கோன்மன்னற்கிளையோனே
மருத்தின்புதல்வன்கண்டுமழைமுசில்போலெதிரவாய்மலர்ந்தானே.

(கநசு)

துச்சாதனையுனைப்போலுஞ்சூரருளரோசூரரெலா
மெச்சாநின்றாரவேத்தவையின்மேனாணிசெய்விற்றலாண்மை
யச்சாரிரதப்போர்க்குமுனக்கார்வேறெந்நுண்டம்மவிரைந்
திச்சாபோகமாகவிருந்தின்றோமறவிக்கிருநாளே.

(கநஎ)

இன்றோவுன் றன்சென்னிது ணித்திழிசெம்புனவிற்றுகளித்திருநா
ளின்றோவழவினுற்பவித்தாளிருளரளகமுடித்திருநா
ளின்றோதாக்கக்கெடநாவுக்கிசைந்ததண்ணீர்பருகிருநா
ளின்றோவுரைத்தவஞ்சினங்களைல்லாம்பயன்பெற்றிருநாளே.

கநஅ)

வென்றேயவனிமுழுதாளும்வீரோதயனின் றம்முனையுந்
கொன்றோநாளாயமரெதிரகொள்ளக்கடிதின்வரவிடுவ
னின்றோநீபோயிடம்பிடிப்பாயெண்ணாவெண்ணமெணிமன்றி
லன்றோகலகம்வினைத்தென் றுமழியா வரசையழித்தோனே.

கநஆ)

விமன்கருத்தோடிவைமொழியவேறுத்தாமற்றென்றின் னி
யுமன்றனைப்போல்வனிந்கவுடனையினையோரொன்பதினம்
நாமம்பெறுகோலோரொருவர்நாளுலாகநடந்தவழி
தூமங்கிரவொருகணத்திறெடுத்தாரெதிர்வந்தித்தாரே. (௧௪௦)

தொடுத்தார்தொடுத்தகணையனைத்துஞ்சுரன்றனுந்தன்கணையாற்
றடுத்தான்மீளவோரொருவர்க்கோரோர்பகழிதனுவாங்கி
விடுத்தானவருமிரதமிசைவிழந்தார்விழந்தவிரைவர்
தடுத்தார்விரைவிலகல்வானத்தழகார்காதலாம்பையாரே. (௧௪௧)

உயிர்க்காருயிராந்தம்பியர்கோரொன்றின்மர்வீமன்கைச்
செயிர்க்காய்கணையாற்சிரந்துணிந்துதேர்மேல்வீழ்ச்சினங்கதுவிப்
பயிர்க்காமாரிபொழிந்துவருபருவப்புயல்போற்பாவனை
மயிர்க்காரொறுமம்பினஞ்சொருகமன்னற்கிளையோன்மலைந்தானே. (௧௪௨)

தன்மேலாககேதனனுக்கினையோன்றெடுத்தசாங்ககொல்லாங்
கன்மேன்மேகத்துளியென்னக்காய்ந்தானவற்றைக்கடித்துறி
மன்மேற்கொண்டபுயமுறவில்வாங்கிக்கொடும்போர்வாணிபல
மென்மேலெய்தானெதிர்ப்பட்டால்விமோபின்னைவிறல்வீமன். (௧௪௩)

தூவாசின்றவேவனைத்துந்துச்சாதனன்றன்றொடைபிசையா
வேவால்விலக்கியேழுக்கணையெய்தானெய்தகணையேழு
மாவானவற்றின்றலைநான்குமடங்கற்கொடியுமணித்தேரு
மேவாசிருபன்மலர்த்தடக்கைகில்லுந்துணித்துவிழ்த்தனவே. (௧௪௪)

இத்தோழியவேற்றெருதேறிப்பாடவாயிடைச்சுழன்ற
மத்தேயனையான்சிலைவாங்கிமன்னற்கிளையவயமிளி
யத்தோழியக்கொடிவலவன்வயமாவனைத்துடறுவிழப்
பத்தேயெய்தாங்கிணைவாணிபகைவன்புபத்திற்படவெய்தான். (௧௪௫)

காரிந்கரியகுழறிண்டிக்கலைபன்றுரிந்தகழற்காளே
பாரிந்குதித்தோரதிபாரப்பைம்பொற்ககையாற்பாவனன்றன்
தேறிந்புடைக்கத்தேர்சிதைந்குசித்திறவனுஞ்சிலைமாற்றிப்
போரிந்சிறந்தண்டமுடன்புவிமேற்பாய்ந்தான்புலிபோல்வான். (௧௪௬)

வேறு.

இருவரும்புயங்களினப்பிமொத்தினரிகல்புரிந்துதண்டுகப்பிடித்தனர்
மருவியொன்றொடன்றனலக்ககமொத்தினர்வலமிடங்கொண்மண்டலமுற்பயிற்றின
ரருகுசென்றுசென்றடிவைத்தித்தனர்கலநின்றிசைறொரிமைப்பின்முட்டினர்
திருகுவெஞ்சினத்தடியொத்தாரப்பினர்நிசைசின்மண்டிபக்கிரிசத்தட்டிடவே. (௧௪௭)

வெகுளிகொண்டுகொண்டெதிர்கொக்கரித்தனர்விசையுடன்சினந்துயர்க்குத்தனா
ருகவைவிஞ்சுவெங்கதையைச்சுழற்றினருயர்விசம்பெறிந்தொருகைப்பிடித்தனர்
முகமலர்ந்துசின்றதிரச்சிரித்தனர்முதிரவஞ்சினம்பலகட்டுரைத்தனர்
மகிபர்கண்டகண்டவாசித்தமுட்கிடவரையிரண்டுவெஞ்சமர்கற்பதொர்க்கவே. (௧௪௮)

இகலீவெங்கொடுங்கையொத்தமொத்தொலியிடியின்வெங்கடுங்குரலொத்தொலித்தன
மகிதலம்பிளந்ததுசர்ப்பவர்க்கமும்வயிறழன் றுநஞ்சுகர்க்ககியிட்டன
திகிரியந்தடங்கிரிபக்குநெக்கதுசெவிடுகொண்டயர்ந்தன திக்கபக்குல
முகவினிடதண்டமுட்புறத்திறுமுகில்களும்பெருங்குலைபுக்கொளித்தவே. (கசக)

விழிகளுஞ்சிவந்தனநெற்றியிற்பொறிவெயர்வுவந்தரும்பினவிப்பிமுத்தென
மொழிகளுங்கொம்பினநெட்டிடிப்பெனமுரிமுரிந்தவண்புருவச்சிலைத்துணை
யெழிலுடன்பரந்திறுகித்தடித்தனவிமையமந்தரங்கொரடொத்தபொற்புய
மழியுமங்கமென்றொருசற்றினைத்திலரமரிலன்றருங்கதையிட்டடிக்கவே. (கரு0)

எதிர்மலைந்தவெஞ்சமரிப்படிக்கவிரிதலின் றிமொப்ப்புறவுத்தரிக்கவு
முதரநெஞ்சரம்புயமெய்க்கமுத்தெனவுரைசெயங்கமொன் றினுமுற்றறைத்தில
கதைகளும்பிளந்தொடிபட்டெடுத்தனகரதலங்களுங்கருக்சிவந்தன
முதிர்சினங்கொளுந்தலின்முற்றம்விட்டிலர்முரனுடன்றொடங்கினர்முட்டியுத்தமே. (1)

விரல்களைந்தையுஞ்செரியக்குவித்தொளிமிருநகம்புதைத்திடவுட்புதைத்திரு
கரதலங்களுஞ்சிகரப்பொருப்பிடைகரியகொண்டன்மண்ணுமொத்திடித்திட
வருளுடன்சிறந்தறனுற்றகொற்றவனறுசனுந்தயங்குரகத்தனிக்கொடி
நிருபர்தம்பெருந்தகைமுற்கணிட்டனுதினைவுடன்கலந்ததிர்குத்தியிட்டபின். (கருஉ)

அனிலன்மைந்தனென் றுரைபெற்றகொற்றவனரசன்முந்துதம்பியைமத்தகத்திடை
கனல்கொளுந்தவந்ததிரத்தகர்த்திருகவுணைரிந்துவண்செவியுட்காக்கவு
முனைசிறைத் தூம்பெறுபற்றெறிக்கவுமொழிகளுந்தளர்தனமுற்றொளிக்கவு
மினலினுஞ்சிவந்தொளியிக்கவற்புதலிழிபுதுங்குழம்பெருகக்கலக்கியே. (கருங)

பதயுகங்காங்குவிதொட்டுறுப்புளபலவுமென்புடன் றசைபற்றுவிட்டற
விதவிதம்படும்புடைபட்டிடிப்புறவிசிரம்புசந்துகளிறெறித்திற
மதுகையந்தம்'புவெற்பறப்பலவனையுடன்பொருந்தியநற்குத்தற
முதுகினுங்கவின்பெறவுற்பவித்தெனமுகனையும்புறந்திருகத்திருப்பியே. (கருச)

மயிரைவன்காங்கொடுப்பிடித்தெதிர்வாவிழுந்திடும்படிபற்றியிட்டிட
லயிர்படுங்குந்தரையிற்றுட்படவடியிரண்டினுஞ்சரியத்தகைத்தெழு
செயிருடன்பெருந்தொடைதொட்டிழுத்தணிதிகமுரம்புகுந்தவணக்குலத்திறை
யுயிரகவார்த்தசிகங்கொடொப்புறத்தனதொளியிறந்தன்னகடிதுக்கிரத்தொடே. (கருரு)

உகிரனும்பெரும்பெயர்பெற்றசொட்டைகளுநுலியெங்கனுப்புகைப்பட்டுரத்தலம்
வகிரவுங்கொடுங்குடர்வட்டமற்றுகுவயிறுதொங்கவுங்கிழிவித்தபிற்செறி
துகிர்பரத்தசெம்பவரொத்தநெட்டுடல்சொரிதருஞ்செழுங்குருதிப்பெருக்கடை
பகிரதன்றருங்கடவுட்டுறைப்புனல்படியுமுட்பாத்தம்பரிசிறுளிக்கவே. (கருசு)

வேறு.

மன்னற்களையோனைவாட்டருமனுக்கோயோன்
றுன்னப்பிளந்தசுரருலகமேற்றுதலுங்
கன்னற்குமற்றுள்ளகாவலர்க்குஞ்சிலலாமல்
வெந்சிட்டதம்மன்னன்வீரப்பெருஞ்சேனை. (கருள)

பதினேழாம்போர்ச்சுருக்கம்.

சுருக்க

வண்டாரவாரமறாநதறம்பூந்துளபத்
தண்டார்முடியோனும்விறகைத்தனஞ்சயனும்
கண்டாரவார்முதலாங்காவலருங்கைகலந்தார்
வெண்டாரகைபார்தவிண்ணைத்ததாகவமே.

(கருடி)

வேகமிகுஞ்செந்தியின்மேனாவதரித்த
தோகைகுழலுந்துகிலுமுடன்றொட்டனவென்
றாகமுறப்பினந்தவாண்டகைமீண்டவ்வீரன்
பாகமுறுகைவிரல்கள்பத்துந்துணித்தானே.

(கருகூ)

தண்ணீர்நிகரெனத்துச்சாதனன்மன்மெய்யிளிழி
புண்ணீர்பருகப்புகுவோனையாவருக்குங்
கண்ணீர்வரத்தடுத்தான்காணுகாலெத்திறத்தும்
வெண்ணீர்மையிலலாதமேகந்தனைப்போல்வான்.

(ககூ0)

குடியாமலக்குருதிகொப்பளித்துவாகை
முடியாரின்மென்னெண்ணமுற்றினென்னருங்கட்
படியாரஞ்செங்கோன்மைப்பார்த்திவருக்கெல்லாங்
கொடியாரமடங்கலெனக்கூத்தாடிநின்றார்த்தான்.

(ககூக)

துன்பமுறுந்துன்னீதித்துச்சாதனன்போர்செய்
தொன்பதின்மாதம்பியரோடும்பொருட்காணென்
மன்புடையதம்முன்னடிவிழ்ந்தகங்கரித்தான்
வன்புடையதாதையினுமிக்கவலியோனே.

(ககூஉ)

பாண்டவர்கள்சேனைமதிகண்டபொவமெனக்
காண்டவமன்னுண்டகனல்போனனிதருக்கி
மூண்டதிலைகண்டுமுதுகிடுவன்சேனையுடன்
மீண்டுமெதிருன்றாமல்வெய்யோன்மகனின்றான்.

(ககூங்)

மேல்கொண்டபாண்டவர்தம்வெஞ்சேனைசூழந்திடவு
மால்கொண்டவர்போலமாண்டாயெனக்கழறிக்க
கால்கொண்டதிண்டேர்கடாவினன்கையுளவு
கோல்கொண்டான்கன்னுமக்கூற்றுக்கெதிர்கூறும்.

(ககூச)

வேந்தனனையவிறற்றம்பிவிமனைக
மாய்த்தநிலைகண்டுமனந்தளர்ந்ததல்லாது
கூர்ந்திறன்மத்திரத்தார்கோவேவெருவுமோ
பார்த்தளேதிர்செல்லப்பறவைக்கரசென்றான்.

(ககூரு)

முன்னமமரின்முதுகிட்டமன்னரையு
மன்னவர்கண்மன்னையுமவன்போனியாக்கிப்
பொன்னசலம்போலும்புண்பொற்கொடிநெந்நீதோர்க்
கன்னனெதிருன்றினுன்காயுங்கனல்போல்வான்.

(ககூகூ)

சேனாபதியானதேர்த்துருப்தேயனும்வான்
மீனாமைப்பார்த்தவேந்தருடனே தனக்குத்
தானாண்மைக்கொப்பார்த்தருமனையுஞ்சேனையு
மாராகமுட்கவகுத்தாங்கெதிர்ப்பாந்தான்.

(கக௭)

பொன்னார்முரசமுதற்போர்வெம்பணையாலும்
வின்னாணெவியாலும்விண்ணோர்செவிபெடப்
பன்மைபேதப்படையொளியாலும்பலபூண்
மின்னாலுங்கண்கள்வெறியோடிவிட்டனவே.

(கக௮)

யாமினியிலெவ்வுயிர்க்குமேற்றதுயின்மாற்றுலோன்
மாமதலைகோமதலைமான்மேர்விடசேன
னாமணித்தேர்மேனகுலன்மேற்சென்றுசில
தாமமுனைவாளிதழற்பொறிபோற்சிந்தினனே.

(கக௯)

வெம்புவித்தின்டேர்விசயற்கிளையோனாஞ்
செம்பதுமக்கையிற்சிலைநாணெவியெழுப்பிக்
கம்பமதமாலயானைக்கன்னன்மகனெவியக
ரம்படையவம்பாலறுத்தறுத்துவிழ்த்தினனே.

(க௭௦)

ஆண்டர்பெருமாணுக்கம்பொற்கவசமுடன்
குண்டலமுய்ந்தோன்குமரன்கொடுங்கணையான்
மண்டிகனலநுந்தவன்காண்டவமெரித்த
திண்டிறலோன்றம்மிதடந்தோர்க்கால்களையழித்தான்.

(க௭௧)

மற்றொருதேரேறிமருத்துவர்தம்மைந்தனும்
கொற்றநெடுங்கச்சைக்கொடியோன்றிருமையந்தன்
வெற்றிவிலோதனமுமவெஞ்சாபமுமுடனே
யற்றுவிழவெய்தானவனாண்மைக்காரேதிரே.

(க௭௨)

மீண்டவனும்வேறொருவின்மேருவெனவாங்கிப்
பாண்டவனைவிழும்படியெய்தான்விழந்தோனை
முண்டவனற்செங்கண்முரணவீமன்கொண்டேகக்
காண்டவரீராக்கினாண்கண்டானவன்போரே.

(க௭௩)

நன் றாண்டிகழ்மதியாநாகம்பருமத்தா
வன் றாண்டிபாமிதியாவண்டர்க்கமுதனித்தோன்
முன் றாண்டியதேரிற்சென்றான்முனைவாளி
மின் றாண்டில்வீசிவிடசேனமீன்படுப்பான்.

(க௭௪)

தம்பிபிடுந்துன்பர்தமையனையுங்காண்பனென
வெம்பியெதிர்தென்றுவிடசேனன்வில்வாங்கிப்
மம்பிவருகொடித்தேர்ப்பார்த்தனையும்பாக்கையு
மம்பின்மறைத்தானடலேறியனையான்.

(க௭௫)

விண்ணுமலிற் பிடித்தவெவ்விரலுமலின்னடுவு
முன்னுன தும்பைமுடித்தோன்முடித்தலையும்
பின்னுகவாங்குமபிறையம்பும்பேரமரி
லொன்னார்முனை தடிந்தோனோம்பினுலறுத்தான்.

(கஎசு)

விழ்ந்தான்விடசேனன்வேந்தரெலாம்பெஞ்சுமரிற்
றுழ்ந்தார்புறங்கொடுத்தார்தந்தைதடந்தோர்க்காலேச்
சூழ்ந்தார்கிலவீர்தோலாதெதிர்தடந்து
வாழ்ந்தார்காராகுவான்மாதர்மெய்கலந்தே.

(கஎஎ)

வேறு.

சாய்ந்தனன்களத்தருச்சுனன்சாத்தினுற்றையனென்றவற்றந்த
வேந்தனுங்கருத்தழிந்து தன்றேர்மிசைவிழ்ந்தனவன்பொற்றே
ருந்தசல்லியன்றேற்றினன்பற்பலவுரைகளாலவ்வெல்லைப்
பார்தளங்கொடிப்பார்த்திவனின்றுழிச்சென்றனன்பரித்தாமன்.

(கஎஅ)

தப்பருஞ்சுமர்விளைத்தனிர்நீயுமத்தருமன்மைந்தனுமவென்றே
மெய்ப்பெரும்புகழ்ப்புனை*குருகுலத்திடைவீடுமன்முதலான
வெப்பெருந்திறற்கூவருங்கிளைஞருமேனைமன்னரும்பாரு
மொப்பரும்பெருஞ்சாதுரங்கத்துடனுடன்றுயிர்மாய்ந்தாரே.

(கஎக)

வலையிலாதனமங்கலவிழவுநல்லவாம்பிலாமாபுந்தொல்
விளைவிலாவரும்புலமுமுத்தியிலாவேதியுர்மனைவாழவுந்
துளையிலாமணிமுத்தாமந்தண்புனற்றுறையிலாவாநாடுங்
கிளையிலாவாசியற்கையுந்நெனக்கேட்டறிசுவதுண்டோ.

(கஅ௦)

தும்பிமாபரிமாவுளதேருளசுருங்கினசுருங்காம
னும்பிமார்களிலிருந்தவர்தம்மொடுநுவலரும்பலகேள்வித்
தம்பிமாரோடுநம்முனையுவிற்றநுமன்மாமகனோடும்
பம்பிமாநிலம்புரப்பதேகடனெனப்பார்த்திவற்குரைசெய்தான்.

(கஅக)

ஆரியன்றிருமகனிலையுரைசெய்வாசனுவைகேட்டுக்
காரியம்புகல்வதுபுவியாட்சியிற்கருத்துடையவர்க்கன்றே
தூரியங்கறங்கமரிடையுடல்விழ்ச்சுருலகுயிரெய்த
வீரியம்பெறலெனக்கினிப்பயனெனவிளம்பினன்விற்றவேலோன்.

(கஅஉ)

முனிமகன்புகல்கட்டுரைமறுத்தபின்முனிவுருவகைபோருக்
கினிமைகொண்டசொற்பலமொழிந்தவனொடுமிரப்பவருள்ளங்கைக்
கனியெனுங்கொடைக்கன்னனைத்தழிஇயவன்கண்னுருபுன்னமாற்றிப்
பனியெடுங்குடைப்பார்த்திவனுவன்நனன்பார்த்தனதுயிர்கொள்வான்.

(கஅங)

மலைகலங்கினுமாதிரங்கலங்கினுமாதிரங்களில்விண்ணோர்
நிலைகலங்கினுநெடுங்கடல்கலங்கினுநிலங்கலங்கினுஞ்சேடன்
றலைகலங்கினும்பேரவைமூன்றிறுந்தளர்விலாதவர்கற்ற
கலைகலங்கினும்பேர்முடித்தென்மனங்கலங்குமோகலங்காதே.

(கஅச)

* குருநிலத்திடை' என்றும் பாடம்

என்மகன் றலையென்னெகிர் துணியவம்பேவியபுருக்தன்
றன்மகன் றலையுணியப்பனிக்கணத்திலோர்சாயகந்தனிலென்று
மன்மகன் றனக்கிரதழர்மத்திரமகிபதிக்குயர்வேள்வி
வின்மகன் றனக்குளமகிழ்ந்துரைத்தனன்வெயிலவன்மகன்மமா.

(கஅரு)

சுரிமுகங்கனிற் பேரியங்கனிலெழுதுவனியாற்பகிரண்ட
நெரியுமென்றயனஞ்சினன்சேனையினெருக்கினுலெனைத்துள்ள
கிரிகளுஞ்சுரிந்திடுமெனவஞ்சினன்கிரீசனுங்கிராழி
யரியுமஞ்சினன் றாளியாலலகடலையவற்றிடுமென்றே.

(கஅசு)

பரியுடன் பரிநெருங்கின நெருங்கின படையுடன் படைமத்தக்
கரியுடன் கரிநெருங்கின நெருங்கின கடவுதேருடன் றேரும்
விரிநெடுங்குடை குடையொடு நெருங்கின விலோதழும் விலோதத்தோ
டரியெறிந்திட நெருங்கின வாடையுமடையுமலமந்தே.

(கஅஎ)

பரியில் வீரரும் பரியில் வீரரும் வயப்படையெறிந்தனர் கொற்றக்
கரியில் வீரருங்கரியில் வீரருமமர்க்குகினர்காற்றேரான்
கிரியில் வீரருங்கிரியில் வீரருமெதிர்கிடைத்தனர் பதசாரித்
தெரியில் வீரருந்தெரியில் வீரரும் பலசெருப்புரிந்தனர் என்றே.

(கஅஅ)

எடுத்தவேல்களும் வேல்களுமுனைந்தன விலக்குமக்கொடும் பாணந்
தொடுத்தசாபமுஞ்சாபமும் வளைந்தன தொடியுடைக்கரசால்
மடுத்தவாளமும் வாளமும் பொருதன வங்குலிகளிற்சுற்றி
விடுத்தேயியுநேயியுந்துணித்தன வீரச்சென்னிகளவீழ்.

(கஅக)

அறன்மகன் பெருஞ்சேனையினிருபருமாவவெங்கொடியாடை
மறன்மகன் கொடுஞ்சேனையினிருபருமவஞ்சினம்பலகூறித்
திறன்மிசூந்ததஞ்சேனையோடெதிரெதிர்தென்னுசென்றிடந்தோறு
முறமலைந்தன ரொருவருக்கொருவர்தோளுரமுமவீரமுமொத்தோர்.

(ககஉ)

வேறு.

இளைஞரும் பெருஞ்சேனையுமிருபுடைநடக்கக்
கிளைஞர்யாவருநேயியங்கிரியெனச்சூழ
விலையும் வெஞ்சினவீமன் முன்போதரவிசயன்
வரைநெடுஞ்சிலைகணைமழைபொழிந்திடவந்தான்.

(ககக)

கிரிசன்மைந்தனுங்கிருபனுங்கிருதவன்மாவும்
வரிபொலங்கழற்சகுனியுமுதலியமறவோ
ரோரியும்வெங்கனற்கண்ணினரையிலெனச்சூழத்
தெரியும்வாளிவன்சிலையுடைக்கன்னனுஞ்சென்றான்.

(ககஉ)

மல்வளைத்ததோள்வலனுறவலனுறத்தத்தம்
வில்வளைத்தனர்விசையுடன்சிலீமுகந்திகிரி
கல்வளைத்தபார்தனக்கிகுவணம்போலச்
சொல்வளைத்திலாதோடுத்தனர் தும்பையந்தொடையார்.

(ககங)

வேறு.

மருவருஞ்சருக்கிஹுநிலைநா லும்வழுவா
திருவருஞ்சிலைவணக்கியதுமெய்தவிரு
மொருவருஞ்சிறிதுணர்ந்திலருகார்தமெனவே
வெருவருஞ்செயலில்விஞ்சினர்கள் விஞ்சையருமே. (ககச)

ஒன்றொடொன்றுமுனையோடுமுனையுற்றுறவிழு
மொன்றொடொன்றுபிளவோடவிசையோடுபுதைபு
மொன்றொடொன்றுதணிபட்டிடவொடிக்குமுடனே
யொன்றொடொன்றிறகுக்கொவுமெதிரோடுகணையே. (ககரு)

இடம்புரிந்திடிவலம்புரியுமெண்ணின்முறையால்
வலம்புரிந்திடிவிடம்புரியுமண்டலமுமாய
நடம்புரிந்துபவுரிக்கதிநடத்துமெதிரே
சலம்புரிந்ததிரமுட்டுமிருசுந்தனமுமே. (ககக)

ஆசுபோமிவுளிமாகடவியாழிபிரத
மூசுபோரிலொருவர்க்கொருவர்முந்தவிடலால்
வாசுதேவனையுமத்திரமகிபசையுந்
தேசுவேறுதெரிகிறிறிலர்கடேவர்களுமே. (ககௌ)

மறமுமொத்த*வழுவற்றசுழியொத்தவலிகூர்
புறமுமொத்தசுதிபற்பலவுமொத்தபுகல்வா
ணிறமுமொத்தவயரம்பருமைநீளமெனுமெய்த்
திறமுமொத்தவிருதேரில்வருதிண்பரியுமே. (ககஅ)

நிலையிரண்டி ஓற்றின்நிமலர்க்குஞ்சிவ்வோர்
மலையிரண்டினவனைத்தெதிர்மலைத்தெனவே
யலையிரண்டெனவதீர்த்துபொருமவ்நுவர்கைச்
சிலையிரண்டுநிமிராதுகணைசிந்தினர்களே. (ககக)

தேவதத்தமுமுழக்கியுயர்தேவர்பலரா
லாவமெத்துமவகைபெற்றபலவம்புதெரியா
†மூவர் தத்தம்வடிவாமுதலவன்மெய்ப்புதலவன்மேற்
பூவினமொய்த்தவறுகாவினிரைபோலவிடவே. (உ00)

பரிதியன்பொடுவழங்கியபாபாமெனும்
பெருவலம்புரிசுறித்துவிதலங்கர்பெருமான்
வரிநெடுஞ்சிலைவலரி திருமைந்தன்விடுதிண்
சரமடங்கவமர் தந்தசரமெய்துதறியா. (உ0௧)

* அழகொத்த சுழி என்றும் பாடம்.

† மூவர் சுத்தவடிவமும் என்றும் பாடம்.

வயக்கதிர்க்கணைவிதங்கள் கொடுமாயன்விடுதே
ரியக்கமற்றி'வியற்றினனொருகூடமிவணுந்
தியக்கமுற்றிடமயக்கிறெடுமால்செய்விரகா
லுயக்கமிக்கசுகூடமுளதாயதவணும்.

(௨0௨)

. வேறு.

மாயாசர*கூடம்வளைத்திடலால்வலையுட்படுவீரமடங்கலெனச்
சாயாபதிமைந்தனுநின் நன்னமெய்தளர்வுற்றனனின் நதனஞ்சயனு
மேயாவிது வென்கொன்முனைந் துபொராதெழுதோவியமாயினையென்றுவிற்ற
காயாமலர்வண்ணன்விளம்புதலுங்கவிவெங்கொடியோனிருகைகுவிபா. (௨0௩)

வன்போர்புரிவெங்கணையங்கர்பிரான்மறனாலுயர்பேரறனார்குமரன்
நன்போலவிளங்கினனொதலினென்றனுவுங்குனிபாதுசரங்கள்செலா
வன்போடியது எள்ளமெனக்கினிமேலவதோடெய்தலு'பிற்கரிதால்
வென்போருவனென்றனுமேயிறைவன்விசையோடிரதத்தினைமீளவிடா. (௨0௪)

முகில்வண்ணனும்வாசவன்மாமகனுமுரசக்கொடியின்னவன்முன்புசெலப்
பகலின்பதிமைந்தனையின்னமுபிப்பகல்சாய்வதன்முன்புபடுத்திலையா
லிகலெங்கன்முடித்திடுநின்னையில்கிலிதுவென்னவினென்றுதிருத்தமையன்
புகலுஞ்சொலவன்செவியின்புகவேபுண்மேலயிலுற்றதுபோன்றதுவே. (௨0௫)

கூரார்முனைவானிகொளிக்கிலையைக்குறையென்னெதிர்கூற்றினரம்புவிமேல்
யாராயினுமாவ்செகுத்திடமாலிதுவஞ்சினமாதலினிப்பொழுதே
தாரார்புயவென்றியுதிட்டிரனைத்தலைகொய்வனெனத்தனுவுங்குனிபா
†வாராமுன்விலக்கியருச்சுனைவருகென்றுதழீஇமதுகுதனனே. (௨0௬)

குரவோர்களைநீயெனினுங்கொலைபிற்கொடுத்தென்றுயர்கேள்வியர்கூறுவார
லுவோனையும்முறைகொன்றதனோடொக்குஞ்சிலபுன்சொலுரைத்திடுவா
யிரவோர்தமதின்குமகவன்மைபினாலிதயத்தொடுகண்டுமகிழ்ந்துபெரும்
பாவோதநெடுங்கடல்குழ்புவிப்பிரிதாபமொழித்தபணிக்ஞடையாய். (௨0௭)

என்னலுரைசெய்தலுமஞ்சியினைத்திருகைகொடியறைஞ்சிரநாதிபனைத்
தன்னுவிசையாதனசிறிவெசொற்றளர்வோடெதிர்நின்றதனஞ்சயனுஞ்
சொன்னுநதன்மாமகனோருரையுஞ்சொல்லாமலினித்துறவெய்துவனென்
றுன்னுவிவோடியுரத்தினிழிந்துயர்கானடைவாணுநர்வுற்றனனே. (௨0௮)

நரநாரணர்சென்றுதராபதிதாணனினத்திலவிழுந்தொருநாயகமா
வானுமவனைப்புனைதேர்பிசையேவைத்துத்தனிமாறிமொறுநாசெய்
தானுமெனநீயணிரின்றிடயாமனலம்பெனவோடியிமைப்பிடைமுப்
புரமேயகமாயதயித்தியிரிப்பொருவோனுயிர்கைக்கொடுபோதுவமே. (௨0௯)

விடைகொண்டனமென்றுவணங்கிநிலாமதியம்பகலெயொளிகிட்டதெனக்
குடைகொண்டுநிழற்றவிரண்டருகுங்குளிர்சாமரமாருதமாறுபொரப்
புடைகொண்டுமகிழ்ந்திரண்டுவரப்புனைதேர்தமபுரவித்திரள்கைப்
படைகொண்டபதாகினிமுன்பின்வரும்படியேகினர்மாதவபற்குனரே. (௨௧0)

* கூடமறைத்திடலால் என்றும் பாடம்.

† வாராவெருங்கின்ற கிரீடியை நீவருகென்று என்றும் பாடம்.

வெங்கோதைநெடுஞ்சிலையின்சிறுநாண்விசையோதையுமவெவ்விருதோதையுமவண்
சங்கோதையுமவண்பீணையோதையுநால்வகையாகியதானெடுங்கடலின்
பொங்கோதையுமண்டமுடைந்திடவப்புறமுற்றகலாதுசெவிப்படமற்
றிற்கோதையெழுந்ததறிந்திலாவிமையாழியோர்முதல்பாவருமே. (உகக)

தாமங்கனின்வைப்பருள்காணையுமச்சரகடமறுத்தணிதானையொடும்
வீமன்றனெடும்பொருளின்மமைதன்விழிகண்டுகளித்திடவல்லிசயன்
காமன்றனைநீறெழுவென்றநுதற்கண்போலேரிகின்றகருத்துடனே
மாமந்தரவெற்பனதேர்கடவுமவலவன்றனெடாகவமன்னினனே. (உக௩)

அங்கிக்கதிர்ந்தகொடுஞ்சிலைநாராவக்கணையஞ்சுவெறிந்துமிகச்
சங்கித்தடலங்கியளித்ததணிச்சரமேவினன்வந்துதனஞ்சயனும்
பொங்கிக்கலசாலமெழுந்ததெனப்புக்கையுமபடியோயகல்வானதியின்
கங்கிப்பொறிவிட்டதுதாரகையின்கணமென்னவெறிந்ததுகாய்கனலே. (உக௪)

இணையின்றியெழுந்துசுடுக்கனலாவிரதங்களுமவேன்முதலெப்படையும்
கணையுஞ்சிலையுங்கவனப்பரியுங்கரியுக்கையானவைகண்டியமன்
றுணைவன்றுணைவாருவளார்த்திடவுந்துணைவார்புருவங்கிடுத்திடவும்
பணைவெங்குரல்கன்றிமுழங்கிடவும்பெளவத்தாசன்றருபாணமெடா. (உக௫)

பவ்வம்புனல்லற்றமுந்துவலம்படவம்பாழுந்ருவப்பாவா
வெவ்வம்புதமேழுமுடன்பொழியுமவெள்ளம்புரைவெள்ளமிகச்சொரியச்
செவ்வம்பரமொத்தகளத்திடையச்செய்யோன்கனவன்பொசிற்றிவிடு
மவ்வம்புநொடிப்பொழுத்தத்தவோனதுசன்றழலம்பையித்ததுவே. (உக௬)

வாயுக்கணையேவினன்வானவர்கோன்மைந்தன்நிகழ்பொராவியான்மணியின்
சேயுற்றாகேசன்வழங்கியதிண்டிறல்வெங்கணையொன்றுதெரிந்தனனு
லாயுப்புறமிட்டுவிடப்பொருவோனவ்வெங்கணையங்குமலைந்திவோன்
வியுற்பலமாமுனைவெங்கணைமேல்விசிப்பொருமுன்புவிழுங்கியதே. (உக௭)

என்னம்புதனக்கெதிரில்லையெனசிறுளம்பினையேவினன்வல்லிசயன்
கன்னன்கலையெட்டுடனெட்டுடைவெண்கதிரம்புதொடுத்ததிகன்றினனான்
முன்னம்புகிதைந்துகிதைந்தழியாமுகமாறியிமைத்துவிழிக்குமுனே
பின்னம்புதொடர்ந்துசெலச்செலவேபிலமுழங்கியதென்னபெரும்பினையோ. (உக௮)

மகவான்றுள்வாளிதொடுத்தனனம்மகவான்மகன்வாசிகளேமுடைவெம்
பகவான்றுள்வாளிதொடுத்தனன்பகவானருடியாகபராயணனூர்
தகவாளியிரண்டுமுடன்கதுவித்தாழாதுயராதுசமம்பெறவே
முசுவாய்க்ளிளந்தனமறுளபோர்முனைவாளியுமிப்படிமுட்டினவே. (உக௯)

உரமந்தரவெற்பிணுமிக்கபுயத்துரவோணுளம்வெஞ்சினமுறியெழும்
பிரமன்கணையேபுதலுஞ்சமனார்பின்னென்முடுகிப்பிறைமாமவுலிப்
பரமன்கணையேவினனக்கணையப்பகவன்கணைநீறுபடுத்தாதவிற
சரமங்கவைவெறுதொடுத்திலாகைத்தலுவுங்குனிவித்தில்தாரமுடியோர். (உக௧௦)

இவ்வாறியைமயோர்கள்வரங்களினூலிருவோர்களுமெய்தியமாமறைகூர்
வெவ்வாளிகளோடியுடற்றதுதலால்வெஞ்சேனையடங்கமடங்கியபின்
மைவானளாகற்கிசைவாண்முகமாமலையாமுலைவாரிதிவண்ணுகிலஞ்
செவ்வாறுபடுத்தினமேதனியாடிருமேனியணிந்ததுசெவ்வணியே. (உஉ௦)

வேறு.

மகபதிமைந்தனைமீளவுந்தினகரன்மகனுயிர்கொண்டிடவேனுமென்றுறுசின்
மிகமிகவன்சிலைகோலியொண்கிரிபலமிடைவனம்வெந்திடவோடியந்தரமிசை
புகைகதுவும்படிசிறிவெம்பொறிவிடுபரிதழன்மண்டியநாரிலம்பெனவரு
மிகலுடைவெம்பகுவாய்களைந்துடையதொரெழில்கொள்புயங்கனையேவெவன்றுசவியே.

பரிமளசந்தனதிபுமங்கமழ்புகைபனிமலருங்கொடுஞ்சையும்பரிவுட
னருளியவனங்கியொடவிடும்பொழுதினிலடல்வலவன்சிலகூறினன்பரிவொடு
விரிதுளவம்புனைமரபவ்வஞ்சனையுள்ளவிசயனகன்றடமார்பகம்புகைததர
வாகநெடுங்கனையேவுகென்றிடவவனுறுதிரினைந்திலுதவன்குமரனே. (உஉ௨)

மழுவுறுசெங்கையிராமனென்பவனருள்வரிசிலைகொண்டணிநாணிதன்செவியொடு
தழுவுறமண்டலமாய்வோந்திடமுததுகனெடுஞ்சினமுளும்வெங்கனையினை
பெழிலிமதங்கயவாகனன்றனயனதெழில்பெறுகந்தாமேதுணிந்திடும்வகை
யழலெழுநெஞ்சொடுநாடிநின்றுதையினனளிமுரல்பங்கயநாயகன்குமரனே. (உஉ௩)

வலவனெனுந்திருமாலதன்றுனகெழுவரவையறிந்தணிதேரின்வன்றிகிரிக
ளிலகியவங்குலையாறிரண்டவனியினிடைபுகைதயும்படிதாழநின்றிடுதவி
னல்கதிர்ந்தநுள்காணையம்பெனவிடுமரவுதனஞ்சயன்மார்பையுங்கனையும்
விலகியவன்றனதாதையன்றுதவிபவெயின்மகுடந்தனைமோதிவந்திடறவே. (உஉ௪)

இடறியதிண்பணிவாளிபின்பறிதலுமெதிர்பொரவெஞ்சிலைகோலிநின்றவனணி
பிடரினுமுண்டுக்கொல்பார்வைபென்றிடவலிபெற்றிலைநின்றிருதோள்களும்பரிவுற
வடவியின்வெந்துதன்வால்குறைந்திடவிடுமயின்முகவெங்கனையாலதன்பருமைகொ
ளுடலமிரண்டெலாய்விழும்தலமரவுதையினனுமப்பிரானருள்குரிசிலே. (உஉ௫)

பிறகுபுரிந்தெழில்கூர்ந்தனஞ்சயன்விடுபிறைமுகவெங்கனையாலழிந்திடுபணி
திருலுடன்முன்றுணிசேருமைந்தலையொடுதிசியவும்வந்தையேவுகென்றலறவு
முறவொடுஞ்நிவழுவாம்பெறுதலினுரைவழுவும்பெரிதாசுலம்புரியினு
மறுகனையொன்றுதோடேன்முனிந்தினியெனவரிகழலங்கர்சூலாதிபன்புகலவே. (உஉ௬)

எளியிடைவெந்துடல்வாலுமுன்றறிதவினிடரறவுய்ந்திடரீபெரும்புகலென
வினாவொடுவந்தனைவாளிகொண்டிடுகெனவிசயனைவென்றிடுமறுளங்கருதவு
மொருதனிவெஞ்சிலகால்வளைந்திலதுகொலொருபடியும்பிழைபோனதுன்றெடையென
வரிகழலங்கர்பிராணெநொந்துரைசெய்துமறவியிடந்தனிலானதன்றுரகமே. (உஉ௭)

வேறு.

நாகாயுத்தப்பிராணுய்த்தபொழுதத்துநாகக்கொடிச்
சேகானநெஞ்சத்தவன்சேனையிறன்செருச்சேனையிற்
பாகார்கடாயனைநரபாலர்க்கிழவோடுபரிவெய்தினு
ரேகாதசந்தன்னிலெக்கோளுக்கொன்னனிகலினியே. (உஉ௮)

அருமார்பிலக்காகவெய்யென்னவெய்யாவகங்காரமும்
வருமாசுணர்த்தன்னையும்காலுமேவாமன்மறைசெய்ததும்
பொருமாஅ.வினைவற்றதுங்கண்டுநொனத்தபோர்மீனியைத்
திருமாலொடொப்பாணுமுனநொந்துநொந்தம்மசிலகுவான். (உஉச)

என்னாலுமரிதித்தடந்தேர்* விரைந்துர்தலினியென்றும்
முன்னாலுமரிதந்தவிசயன்றனுயர்கொள்ளலுன்னித்தபோர்ப்
பன்னாகதுவசற்குமரிதாலுனைக்கொண்டுபாராளுமா
றென்னாவிழிந்தானவனறேரின்மிசைகின்முமிசைகின்முளான். (உஉ௦)

என்றேயெழிற்குந்திவயினல்குதனியானியிகலேறான
வன்றோசெலுத்திப்பெரும்போர்முடிப்பிக்கவருசலலியன்
றென்றேரிசைச்செவ்விறைநாஅமலாவிட்டசிறைவண்டெனத்
தன்றேரின்மேல்கொண்டுதனியில்லுமீளத்தரித்தானோர். (உஉ௧)

கதவாசிரந்தையற்றுவலியற்றுவரிவிற்கொள்கணையாவையும்
விதவாழிசிலனுற்றவிரைதேருமெய்வன்புமெலிவுற்றபின்
புதவாமன்மழவாளியுரைசெய்தசாபத்தையுறவுன்னினு
னதவாமுரட்போர்தனக்கஞ்சமேவென்றுமடலங்கோகோன் (உஉ௨)

இயற்கைப்பெருங்கொற்றவலியன்றியார்பாடித்தும்பெறுஞ்
செயற்கைப்படைத்தின்மைகைவந்தலாவெய்யசெய்யோன்மகன்
வெயர்க்கத்தனுதல்கண்கிவப்பேறமனம்வெம்பமண்மீதிழிந்
தயர்க்கச்சபித்தோனைவந்தித்துவேறாடற்றேரின்மேல். (உஉ௩)

ஏறித்தன்வலவன்செலுத்தத்தடக்கையிலிகல்விலுடன்
சேறிக்கொடுஞ்சாயக்கோடிமுக்கிநூர்செய்யமேலவிடக்
காறிக்கன்னறக்கடுந்தேர்செலுத்துங்கரும்பாகனார்
கூறிக்கொடுத்தாரருக்கன்முமான்வன்மைசுறைகின்றதே. (உஉ௪)

குறையற்றதன்விலைமகவற்குமாரன்சூனித்தாசுக்கு
சிறையற்றகிரிபோலநிற்கின்றதினகாரிசிறுவன்நன்மெய்
மறையத்தொடுத்தாணுயர்க்காலவிப்பான்மயர்க்காறென்று
கறையற்றமதுபோலசிலவினுமுத்தக்கழற்காவினான். (உஉ௫)

வேறு.

எத்தலங்கனினுமீகையாலோகைவாகையாலெதிரிலாயின்
மெய்த்தலமுழுதுந்திந்துகுருகுதிவெயிலவன்காங்கன்போல்விநிய
கொத்தலாங்கன்மகுடமுங்கவசஞ்ஞடலங்களுமுருச்சூலந்துங்
கைத்தலமறந்தில்லையிறகுனிப்புங்கலிங்கணைதொடுத்திங்கணாக்கும். (உஉ௬)

அத்தவெற்பிரண்டுவிந்சிடைபெனப்போயாதவன்சாய்தல்கண்டருளி
முத்தருக்கெல்லாமுலமாயவேதமுதற்கொழுந்தாகியமுருந்தன்
சித்திரச்சிலைக்கைவசயனைச்செருநீயொழிகெனத்தோமிசைகிமுத்தி
மெய்த்தவப்படிவவேதியுக்கெவையிலவன்புதல்வனையடைந்தான். (உஉ௭)

* விரைந்தோடவினியூர்தன்மற்றென்றும் பாடம்.

தாண்டியதரங்கக்கருங்கடலுதித்ததரணியிற்றளர்த்தவர்தமக்கு
வேண்டியதருதிநீயெனக்கேட்டேன்மேருவினிடத்தவம்பூண்டே
ன்னடியவறுமைப்பெருந்துயருழந்தேனியைந்ததோன்நிக்கணத்தளிப்பாய்
துண்டியகவனத்தூரகத்தத்தந்தேர்த்ததோன்றியதோன்றால். (௨௩௮)

என்றுகொண்டந்தவந்தணனுரைப்பவிருசெவிக்கமுதெனக்கேட்டு
வென்றிகொள்வியன்விசயவெங்கணையான்மெய்தளர்த்திரதமெல்லியுமோ
ன்னெனநகைத்துத்தரத்தகுபொருணர்நவில்கெனநன்மறையவனு
மொன்றியபடிநின்புண்ணியமனைத்துமுதவுகென்றனுமுளமகிழ்ந்தான். (௨௩௯)

ஆவியோநிலையிற்கலங்கியதியாக்கையகத்ததோபுறத்ததோவறியேன்
பாவியேன்வேண்டும்பொருளொலாய்க்கும்பக்குவந்தன்னிலவர்கிலையா
லோவிலாதியான்செய்புண்ணியமனைத்துமுதவினென்கொள்கரியுனக்குப்
பூவிலவாழபனுசிகரலென்றற்புண்ணியம்தனினுமபரிதோ. (௨௪0)

என்னமுன்மொழிந்தகாங்குவித்திறைஞ்சலிறைஞ்சலர்க்கெழியேபுறனையான்
கன்னையவகைக்கருத்தினுனோக்கிக்கைப்புனலுடன்மருகென்ன
வன்னவனிதயத்தம்பின்வாயம்பாலளித்தனுமங்கையாலேற்றான்
முன்னமோரணன்செங்கைகீரேற்றுமுவுலகமுமுடன்கவர்ந்தோன். (௨௪௧)

மல்லந்தொடையனிருபனைமுனிவன்மகிழ்ந்தூரீவேண்டியவரங்கள்
சொல்லுகவுனக்குத்தருதுமென்றுரைப்பச்சூரன்மாமதலையுஞ்சொல்வா
னல்லவெவ்வினையாலின்னமுற்பவமுண்டாயினுமேமெழுபிறப்பு
மில்லையென்றிரப்போர்க்கில்லையென்றுரையாவிதயரீபளித்தருளென்றான். (௨௪௨)

மைத்துனனுரைத்தவாய்மைகேட்டையன்மனமலருந்,துகந்தவனைக்
கைத்தலமலரான்மாற்புறத்தமுவிக்கண்மலர்க்கருணைரீராட்டி
யெத்தனைபிறவியெடுக்கினுமவற்றுளிகையுஞ்செல்வமுமெய்தி
முத்தியும்பெறுதிமுடிவிலென்றுரைத்தான்*மூவருமொருவனுமார்த்தி. (௨௪௩)

போற்றியகன்னன்கண்டுகண்களிப்பப்புணரிமொண்டெழுந்தகார்புருகிலை
மாற்றியவடிவம்பஞ்சவாயுதழும்வயங்குகைத்தலங்கருமாகிக்
கூற்றுழ்கராவின்வாயினின்றழைத்தஞ்சரசராசன்முன்னறு
தோற்றியபடியேதோற்றினான்முடிவுந்தோற்றமுமிலாதபைந்துளாவோன். (௨௪௪)

அமுரரானவருமமாயோனிகளுமமாருக்கதிபனுவலனுங்
கமலநான்முகனுமுனிவருங்கண்டுகனகநான்மலர்கொபெணிர்தார்
சமரமாமுனையிற்றனஞ்சயன்கணையாற்சாய்ந்துயிர்விடவுஞ்செங்க
ணமலநரணனைக்காணவும்பெற்றேனென்றுதன்னகமிகமகிழ்ந்தான். (௨௪௫)

வேறு.

அருந்தழன்மாமகம்புரிந்துங்கடவுட்கங்கையாதியாம்புனல்படிந்துமனிலையாகத்
திருந்துமணிமலர்நூவிப்புகைநேர்ந்துமெங்குமாகியவுண்ணியதயத்துள்ளோ
திருந்தநிலைபெறக்கண்டும்போகமெல்லாஞ்சிறுக்கியனைத்துயிருக்குஞ்செய்யவொண்ணப்
பெருந்தவங்கண்டிகப்பயின்னும்பெறுதற்கெட்டாப்பெரும்பவனின்றிருவருளாற்பெறப்
பெற்றேனென. (௨௪௬)

* மூவரிலொருவனுமார்த்தி என்றும் பாடம்.

நீலநெடுங்கிரியுமழைமுகிலும்பவ்வநெடுநீருங்காயாவுநிகர்க்குமிந்தக்
கோலமும்வெங்கைதவாளஞ்சங்குநேமிகோதண்டமெனும்படையுங்குழையுங்காது
மாலேநுந்துழாய்மார்புந்திரண்டதோருமணிக்கழுத்துஞ்செவ்விதழும்வாரிசாதக்
காலேமலரெனமலர்ந்தமுகமுஞ்சோதிக்கதிர்முடியுமிம்மையிலேகண்ணுற்றேனே. (உசஎ)

தருமன்மகன்முதலானவரியகாதற்றம்பியரோடெதிர்மலைந்துதறுகணுண்மைச்
செருவிலெனதுயிரினையதோழற்காகச்செஞ்சோற்றுக்கடன்கழித்தேன்றேவர்கோவுக்
குரைபெறுநற்கவசமுங்குண்டலமுமீந்தேனுற்றபெருநல்லின்பேபுனக்கேதந்தேன்
மருதிடைமுன்றவழ்ந்தருளுஞ்செங்கண்மாலேமாதவத்தாலொருதமியன்வாழ்ந்தவாறே.

வான்பெற்றநதிகமழ்தாள்வணங்கப்பெற்றேன்மதிபெற்றதிறுவுளத்தான்மதிக்கப்பெற்றேன்
பெற்றதுழாயலங்கற்களபமார்புந்திருப்புமுந்தைவந்துதீண்டப்பெற்றே [தேன்
னூன்பெற்றபகழியினுலழிந்துவிழ்ந்துமுணர்வுடனின்றிருநாமமுரைக்கப்பெற்றேன்
யான்பெற்றபெருந்தவப்பேறென்னைடன்றியிருநிலத்திற்பிறந்தோரிலயார்பெற்றாரே. ()

என்றுமகிழ்வுறவணங்குமெல்லிமைந்தனிற்புறவண்புறவினிலானிரையின்பின்போய்க்
கன்றுகொடுவிளவெறிந்தகண்ணன்ருணங்கன்னனுக்குக்கட்டுரைப்பான் கடவுளுத
ன்னுனதுகவசமுங்குண்டலமும்வாங்கவழைத்தேனுக்குந்தியைக்கொண்டாவவாளி
யொன்றொழியத்தொடாதவாங்கொள்வத்தேனுமுற்பவத்தினுண்மையுனக்குணர்வத்தேனும். ()

தக்ககன் நன்மகவானவுகவாளிதனஞ்சயனைச்சதியாமற்சாய்வித்தேனு
மெய்க்கருணைநின்பொருட்டால்யாரெயென்றுமீண்டுமேபோய்த்தேர்வலவன்விசயற்காளு
னெக்கடலுமெக்கிரியுமெல்லாமண்னுமிமையேருமாநுடருமெல்லாமாக
மைக்கணிலங்கோவியர்நுன்கிலுநாணும்வரிவளையுமடநெஞ்சம்வாங்குமாலே. (உருக)

பகலவன் நன்மதலையநீபகலோன்மேல்யாற்பவ்வத்திற்படுவதன்முன்படுத்தியென்ன
விகல்விசயனுறுதியுறவஞ்சரீகமெனுமம்பாலவனியதயிலெக்கமாக
வகலுலகில்வீரரெலாமதிக்கவெய்தானந்தவாசகமுந்விப்பாபலோடித்
தகலுடையார்மொழிபோலத்தரணியூந்தப்பாமற்குளித்ததவன்றனுமவிழ்ந்தான். ()

கருடனதுதிருத்தோளிற்கண்டகோலங்கண்ணினுநெஞ்சினுநிற்கக்கருணையாதி
புருடனதுதிருநாமந்தனநூநாவிற்போகாமனனிவிளங்கப்புகுதந்துவாளி
வருடமுடல்குளிப்பிக்கச்செம்பொற்றேர்மேன்மன்னரெலாம்புடைகுழுவையங்குக்குங்
குருடன்மகனருகிருந்துசோகங்கடற்குற்றயிரினுட்கிடந்தான்கோடையான்மிக்கோன். ()

முந்தியெதிர்பொருள்விசயன்றெடுத்தகோலான்முடிசாய்ந்தின்றைவருக்குமுன்னோன்விழ்ந்தா
னந்திடுவதன்முன்னையாவிபோமென்றசரீரியெடுத்தாரைப்பவன்னையான
ருந்திதனதுளமுருகக்கண்ணீர்சோரக்குழல்சரியப்போர்க்களத்துக்கோகோவென்று
வந்திருகைதலைபுடைத்துத்தலைநாளின்மமகலின்மேல்விழ்ந்தழுதாண்மன்னோமன்னோ. (உருச)

என்றேயென்றதையுழைக்கன்னிமாடத்தெழிலிவிதிருவருளாலின்றேனீன்ற
வன்றேபொற்பெட்டகத்திற்கங்கையாற்றிலாமுறையாலுனைவித்தேனருளிலாதேன்
வென்றேமண்கவர் தருமன்மதலைக்காவிமித்திரனானதுகேட்டுன்னவிரங்கேட்டு
நன்றேயென்றவப்பயனென்னுன்னிவாழ்ந்தேனுகமுரீயாசாளநடக்கின்றயோ. (உருரு)

ஓரஞ்சபேருளராலறந்தவாதவிதிட்டிரனாதியருகக்கொடியோனாதி
யீரஞ்சபதின்மருளார் தம்பிமார்க்கறிங்கிதங்கனறிந்தடைவேயேவல்லெய்யப்
பாரஞ்சமொருகுடைக்கீழ்நீயேயாளும்பதமடைந்துமீவிதிவலியாற்பயன்பெறாமற்
காரஞ்சகாதலத்தாயந்தோவந்தோகடவுளார் தம்மாயையினற்கழிவுற்றயே. (உருசு)

என்றென்றேயமர்க்களத்தினின்றவேந்தாயாவருங்கேட்டத்சுபிப்பவேங்கியேங்கி
யன்றன்போடெடுத்தனைத்துமுலைக்கணுறலமுதாட்டியேயமுடனணித்தாவீன்ற
கன்றெஞ்சவினைத்தினைத்துமறுகாநின்றகபிலையைப்போலென்பட்டாள்கலாபம்வீசிக்
குன்றெங்குமிளஞ்சாயன்மயில்களாடுங்குருநாடன்றிந்ததேவிசுந்திதேவி. (உருஎ)

வேறு.

அன்னைமடியினுங்கரத்துமுடல்கிடப்பவங்க்பிரானாவிதாதை
தன்னைமருவறத்தமுவித்தானமுறக்களாந்ததவண்டிமாறமன்
மின்னைவலியுறீட்டியண்டமுுகடசையாமல்லிண்ணைத் தச்சன்
பொன்னையழுகெழப்பூசியொளிபிறங்கநாட்டியதார்பொற்றாணைத்தே. (உருஅ)

மருத்துதவவருசண்டமருத்தாலுமருத்துவான்வழங்குஞ்சோதி
யுருத்திகழுங்கரியசுடருருத்தெழுவெங்கனலாலுமுகாரத்தந்தன்னி
னிருத்தமிடம்பெரும்பவவெடுநீத்தம்வறப்பதுபோனிருபன்சேனைப்
பெருத்தகடல்சுவறியவப்பெருமைதனையெப்படிநாம்பேசுமாறே. (உருக)

அணையார் தம்படைக்கடலினருநிலைக்குக்கரையேறலானகோல்பு
புணையாயெத்திறங்கனினுமபுகிராமலுற்றதெலாம்புகலத்தக்க
துணையாயென் னுயிர்த்துயிரார்தோழனுமாகியவுண்ணைத்தேதாற்றேனாகி
விணையாருமிலாவரசேயாரைக்கொண்டாசாளவிருக்கின்றேனே. (உசு0)

சூழ்வேலையுலகாளுஞ்சூழ்ச்சியுமிப்பெருஞ்செல்வத்துவக்குருஞ்சால்
வீழ்வேலோவமரடவீமனெடுதலைநாளிலவினைத்தெற்றந்
தாழ்வேலையுணையெழிந்துத்தம்பியனையொழிந்துமினித்தனித்துநானே
வாழ்வேலோவாழ்வேவென்மனவலியேவருகின்றேன்வருகின்றேனே. (உசுக)

எனக்கொண்டசுயோதனன்பேரிர்க்கமுடனமுதற்றறிருந்தவேந்தர்
மனக்கொண்டவருத்தமுடண்வலியீழ்ந்தோமெனக்கலுமாவானினெங்கு
மினக்கொண்டன்முழங்குவபோல்தாதுத்துபிமுழங்கவிமையோரார்ப்பக்
*கனக்கொண்டகதிர்புதல்வன்பாடறிந்துமுழங்கியதாற்கடலினுடே. (உசுஉ)

பேரறத்தின்மகன்முதலாம்பிள்ளைகளைவருந்தம்மைப்பெற்றபாவை
யார்கயற்கண்புணல்சொரியவமுகின்றசூரலினைக்கேட்டாழியானை
யோரிமைப்பிலினவிபிடயுள்ளபடியுரைத்ததற்பினுருமேறுண்ட
கூரெயிற்றுநாகம்போற்குலைகூலந்துதம்முனைப்போய்க்குறுகினுறே. (உசுங)

* கனக்கொண்ட என்றும் பாடும்.

கன்னியிளம்பருவத்திலிரியமாவெனுங்கடவுள்காதல்கூர
மன்னியமந்திரமெமக்குமின்றளவுமுரைத்திலையானமந்தராய்கொல்லோ
பின்னியசெஞ்சடைக்குழலாய்தென்னபேறிவுபெற்றதாயி
னந்தியநன்றாயிருந்ததிப்படியேபிழைப்பிப்பதறிந்திலேமே.

(உ௬௪)

ஊற்றிருந்தவிழியினளாயுனைப்பயந்தான்மனமறுகவுயிராய்கின்ற
காற்றிருந்தவிடந்தேடிக்கணைபலவுமுடல்குளிப்பக்கன்னாவின்னு
கூற்றிருந்தபதிதேடிக்குடியிருக்கநடந்தனையோகொற்றவேந்தாய்
விற்றிருந்திகைவேமுமடிவருடப்புவினாவிதியிலாதாய்.

(உ௬௫)

ஊன்றொடுத்தவயவாளியெத்தனையிரந்தொடுத்தேனாகத்தானீ
தான்றொடுத்தகடுங்கணைக்குத்தப்பினென்னமகிழ்ந்தேன்சஞ்சரீகத்
தேன்றொடுத்தமலரலங்கற்றினநாதன்சேயேநின்றிருமார்பத்தில
யான்றொடுத்தநெடும்பகழியெனைக்கெடுப்பதறிந்திலேன்னசெய்தேனே.

(உ௬௬)

யாயுரைத்த* தல்லாதவெமருரைத்ததசரீரியென்னுந்தேவின்
வாயுரைத்ததின்றளவுங்கேட்டிலேங்கேட்டனமேல்வாட்டமுண்டோ
பேயுரைத்துத்தாலாட்டமுலைப்பாலோடுயிருண்டபித்தாவிண்டை
ரீயுரைத்தபிறகறிந்தோமெம்முனையின்றெமைக்கொண்டேநேர்செய்தாயே.

(உ௬௭)

ஆடகனைப்புதல்வனைக்கொண்டழிப்பித்தாயிலங்கைகநர்க்கரசையன்று
விடணைப்பகையாக்கிக்கிளையுடனேவிழ்வித்தாய்வேலைகுழந்த
நாடறியப்புருந்தெமக்குநாயகமாங்கன்னையுநன்கையம்பா
லீடழியப்பொருவித்தாயிமையோர்கன்வல்லவிரகியார்வல்லாரோ.

(உ௬௮)

இவ்வகையேதிருத்தமையனிணையடிக்கிழவிழந்தலறியாயுந்தாங்க
லாவரும்போய்த்தம்பாடிவிடடைந்தாராகுலத்தாலழிந்தநெஞ்சார்
பைவருமாசுணத்தனவசப்பார்த்திவனைக்கொண்டேதம்பாடிக்கார்
தைவருதிண்சிலைத்தடக்கைச்சகுனிதனைமுதலானதரணிபாலர்.

(உ௬௯)

பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-ச௦௮/௧.

கன்னபருவ முற்றுப்பெற்றது.

* அல்லாதுவேறுரைத்தது என்றும் பாடம்.

ஓன்பதாவது

சல்லியபருவம்.

பதினெட்டாம் போர்ச்சருக்கம்.

மீனாமகோலநெடுநாசிங்கமாகிரிலம்விரகாலந்தகுறளா
யானதுசீறமழுவல்லில்லுவெல்லுமீனையலமுற்றசெக்கையவராய்
வானுடர்வந்துதொழமுண்ணுடர்யாவரையுமடிவிக்கவந்தவடிவாய்
நானுவதங்கொள்பரியாளாகிரின்றருளுநாராயனையநமவே.

(க)

சிறைபத்தன்மைந்தனையடுந்தன்மைகண்டுமொருசெயலென்றிடுதுயர்கூ
ரினையத்தனுகியகல்பகலோன்மறித்தவுணரெதிரஞ்சுமாறுபொருதா
னுறையத்தடங்கிரியுமொளிர்ப்பற்பராககிரியொப்பாகவிசுகதிரிற்
புறையப்பரந்தவகலிருநுந்துர்துரகர்புவனத்தினுரிபுகவே.

(உ)

கண்டுஞ்சலின்மியிவிருகண்ணிலான்மதலைகண்ணின்முழ்கியெவரைக்
கொண்டிங்கெடுத்தவினைமுடிவிப்பதென்றுபர்சகுனியேடுமெண்ணிரிநன்போ
யுண்டுஞ்சுகித்தமலர்மதுவொன்றுசாதிமுதலொன்போதுவிட்டுநிமிறும்
வண்டுஞ்சுரும்புமாவிர்த்தத்ததுவரவருவோனைவந்தனைசெய்தான்.

(ஈ)

தொல்லான்மையெந்தைமுதுதந்தைக்குமைந்துதுதுரோணற்குமண்ணினிகர்வே
றில்லாதவண்மைபுனைவெயிலோன்மகந்தகுமுடனெண்ணத்தகுந்திறலினான்
வில்லாண்மையாலுமவடிவாளாண்மையாலுமயில்வேலாண்மையாலுமவனே
யல்லாதுவேறுசிலரிலென்றுசல்லியனையதியாதரத்தொடழையா.

(ச)

நீயேயெனக்குயிருநீயேயெனக்குளமுநீயேயெனக்குறிதியு
நீயேதுணைப்புமுநீயேவிழித்துணையுநீயேயனைத்தநிலையு
நீயேமுனைச்செருவிலதிரதரின்மாதரினிகாற்றகோவுமதன
னீயேமுடித்தியெனதெண்ணத்தையென்றுவகைநிகழாவியந்துபுகழா.

(ரு)

மன்பட்டவர்த்தனருமணிமகுடவர்த்தனருமுறையால்வணங்கவொளிகா
னன்பட்டமுந்தனதுகையாலணின்துபடைநாலுக்குறையகமென
மின்பட்டவோடைதுதலிபராசன்வன்பிடரின்மிசைவைத்துகந்தனனரோ
வென்பட்டதப்பொழுதுகுருசேனைமெய்ப்புளகமெழுவோண்கண்முத்தமெழுவே.

(ரி)

சேனாபதிக்குவரிசைகளையாவல்லியுயர்தெய்விகமானபுனலிற்
றாநரனமாடிமறைவாணர்க்கநெகவிதநாஞ்சொரிந்துதுகிலுந்
தேனாலங்கல்பலகலனோடணின்துபொருதேறிப்புகுந்தனன்வழா
வானுளுநாதனதிர்முகிவிப்புகுந்ததெனவன்போடுமென்னந்தொழுவே.

(ரீ)

கிருபாரியன்கடவுண்மருகன் றிகத்தபதிகா லுவன்கிருதன் முதலோ
 ரிருபா லுமன்னர்வா முனிவார்பெருஞ்சேனையெங்க ணுஞ்சூழுவரவே
 நிருபா திபன் றனதுசேனாதிபன் றனெடுநீள்களம்புக்கனனரும்
 பொருபா தச்சமரின்மே முடிப்பலெனுமெண்ணத்தினோடுபொரவே.

(அ)

தாமன் றராதிபர்கள் பலரோடும்வலப்புடைசலிப்பின் றியணியவிறல்கூர்
 மாமன் றராதிபர்கள் பலரோடுமிடப்புடைவகுப்பொடணியத்தினகரன்
 கோமைந்தன்மைந்தரொருமூவரோடுசேனையுங்கொண்டு றவணிந்தனனிகற்
 சாமந்தன்மண்டலிகர் முடிமன்னர்சூழுவரத்தரணிபதிபின்னணியவே.

(ஆ)

ஒருவருமென்குருகரிலிலேயெனுமத்திரன்புத்திரனையுரகதுவசன்
 பொருபடைமுனைக்குரிபசேனாபதிப்பெயர்புனைந்தமைபுகன் றனமினிக்
 குருசுலம்விளங்கவருகுந்திமைந்தர்கனிரவிகுமரனைக்கொன்றவிரவிற
 ப்ருவரன்மிசூர் துளமினைந்ததும்பாசறைபுருந்ததுமவியந்துபகர்வாம்.

(க)

வேறு.

செவ்விரவிதி நமகனைச்செகம்புரக்குங்காவலனையிரவலோருக்
 செவ்விரவும்விடிவிக்குமிருகத்துவள்ளலையின் நிழந்தோமென்று
 விவ்விரவநதுமலர்த்தார்த்தருமன்முதலேவருந்தமவிழிநீர்சோர
 வவ்விரவிலிமைப்பொழுதுந் தரியாமலமுதாற்றியலமந்தாரே.

(கக)

சாயைவெறுத்தனளவளிற்றலத்தேவிமிகவெறுத்தாடபனனீன்ற
 சேயைவெறுத்துயிர்கவரந்தா னுறவறியான்றபித்தியர்போர்செயித்தானென்று
 மாயைவெறுத்திடவினைத்தமாயோனேவெறுத்தனன்வன்மனத்தியான
 யாயைவெறுத்தனன்பின்னைவிதியைவெறுத்தனன்விறம்க்கோயகோவே.

(கஉ)

அற்றையிரா விடிவளவுந்தனித்தனியேயாசூலமுற்றனிலன்மைந்தன்
 மற்றைநாலவருமா லுமன்னவரும்வருதினியும் நங்குசூழ
 வற்றைநரன்வஞ்சினத்தன் சூறை முடிக்கவேண்மெனுமிதயத்தோடும்
 பிற்றைநாண்முரசுதிரவனை முழங்கக்களம்பு சூர்தான்பிதாவைப்போல்வான்.

(கங)

விம்முபெரும்புணையொலியால்விண்டது கொலண்டமெனவிண்ணோஞ்சக்
 கைம் முகமா முதலானகடுஞ்சேனப்பாஞ்சாலன்காதன்மைந்த
 னெம்முசமுந்தானாகியிரதமூர்ந்தணியவகுக்கவினையோர்யாருந்
 தம்முனைவந்தடிவணங்கப்புடைசூழந்தாரிசிறிதுமனஞ்சலிப்பிலாதார்.

(கச)

அத்திரயுகமாகவரும்பெருஞ்சேனையைவகுத்தாங்கதிபனாகி
 மத்திரபூபதிநின் றவலியினைக்கண்டதிரசயித்தமாலைநோக்கி
 யித்திதமாகியபடையோடெப்படிநாஞ்சிலபடைகொண்டதிர்ப்பதென்றான்
 குத்திரமாகியவினைகளொருகாலுந்திருவுளத்திற்குடிபுகாதான்.

(கரு)

வீமனைச்சிலைக்குருவாம்பேதியனைதும்முனைமுன்வீடுசேர்த்த
 நீமெணிப்பொலங்கழலோர்நின்னருகேநிற்கின்றாரிகரிலாய்கே
 ளாடுதிரைக்கடனீர்தியேறினர்க்குக்கழிகடத்தலரியதொன்றோ
 தோடவிழ்தாரச்சலியனுக்கிளைப்பரோவெனமொழிந்தான் லுளபமாலே.

(கசு)

வில்லியரில்வேலாளில்வாளெடுத்தோர்தம்மிலொருவேந்தரொவ்வார்
செல்லியல்வெங்கரியாளிறேறாளிற்பரியாளிற்சிலர்வேறெவ்வார்
மல்லியல்பொற்றோள்வலிக்குந்தண்டுக்குமெதிர்ந்துபொரவல்லார்பாரோ
சல்லியனுக்கொப்பார்தின்றம்பியரிலிலென் னஞ்சாற்றினானே. (கஎ)

அருவரையோரிரண்டிருபாலமைந்தனையதம்புயங்கண்டவனிலேந்தர்
வெருவருபோர்மத்திரத்தான்வேறெருவார்மேற்செல்லா னினமேலன்றி
யிருவருமேமுனைந்து முனைந்திரவிகடல்விழமுளவுமிகல்செய்தாலு
மொருவரொருவராவேறலொண்ணுதின் றுமக்கென்றுமுரைசெய்தானே. (கஅ)

பார்த்தனொருவனுஞ்சென்றுபரித்தாமாவுடன்மலையப்படைஞரோடு
மாத்திரிமைந்தரிலினையோன்சொபலனைவெல்லவிகன்மாவலோ னு
முத்தவன்மைந்தரைவெல்லமுனைப்பவனன்மைந்தனொடுமுண்டுவிவம்போர்
கோத்தருமத்திரத்தார்கோவையுயிர்கவர்தியெனக்கூறியிட்டான். (கக)

வேறு.

கிருபையாலுயர்கேசவனிற்கிதக்கேள்விகளுணர்வுறக்கேட்டுத்
துருபதேயனுந்தன்பெருஞ்சேனையைத்துன்றியவியூகமாத்தொடுத்து
நிருபாயாவருஞ்சூழ்வரத்தாழ்சலந்தியெனவிதியெனநின்றான்
பொருபதாகினியிரண்டினுமுனையுறப்போர்வலோர் தூசிகள்பொரவே. (உ௦)

ஆயபோதின்றிருபதிபதாகினிக்கதிபதியாய்ப்பதியம்
மாயவன்புகன்மொழிப்படிதருமன்மாமதலைமேல்விரைவுடன்வந்தான்
சாயும்வெங்கண்மக்கண்ணினன்செவியுறக்கார்முசங்குனித்தசெங்கரத்தான்
நியவாகியசிலீ முகமுரஹச்சொரிதருசிக்கவேறையான். (உ௧)

எதிரிதேர்வரும்வன்மைகண்டிமிழ்முரசெழுதியகொடிநராதிபனுங்
கதிரினேழ்பரித்தேரினுங்கடியதன்கவனமானேறெதிர்கடவி
முதிரமேல்வருங்கணைகளைக்கணைகளான்முனைகொடுமுனைகொள்கார்விசம்பிற்
பிதிர்படும்படிதொடுத்தனன்றொடித்தடக்கையினிற்பிடித்தவிற்றுகுனித்தே. (உ௨)

கொடிஞ்சிமாநெடுந்தேர்களிற்பூட்டியசூரகதக்குரம்படப்படமண்
ணிடிஞ்சமேலெழுதாளிமுற்பகல்வருமிரவினைநிகர்த்ததவ்விரவு
வியுஞ்சதாமென்பார்த்தத்தேர்களின்மின்னியமணிகளின்வெயில்போய்ப்
படிஞ்சதாளியோர்நடம்பயிலரங்கினிற்பரப்பியவெழினிபோன்றதுவே. (உ௩)

தன்பெருந்தனிச்சங்கினைமுழக்கினன்றருமன்மாமதலைவெம்போரில்
வன்பெரும்பினைச்சங்கினைமுழக்கினன்மத்திராதிபன்றிருமகனு
நன்பெருந்துளைச்சங்குகளொழுப்பியநாதம்வான்முகநிறநண்ணி
மின்பெரும்புயலேழுமொத்ததிர்தலின்மிகுசூற்றநனிதமொத்தாளதே. (உ௪)

வில்லெடுத்தனர்வலியுடைநிலையினர்விக்குநாண்விரல்களிறற்றறித்து
மல்லெடுத்தோள்வலனுறவளைத்தனர்வடக்கினைமுனையுறவடசிச்
செல்லெடுத்தபேரிடியெனமுறைமுறைதொடுத்தனர்தேர்களுஞ்செலுத்திக்
கல்லெடுத்தெதிர்மலைந்தவாலியுமணிக்கமுத்ததுடையவனுமேயனையார். (உ௫)

எய்தவம்புகளிருவர்மெய்யினும்படாதிடையிடையெஞ்சுடைத்தலைகள்
கொய்தவம்புகளாகியேழுமுழுவதும்விழுந்தனகூறுவதெவன்கொல்
கைதவம்புகலுதற்கிலாவெண்ணுடைக்கருத்தினர் திருத்தருவர்த்தார்
செய்தவம்புகையறப்பலித்தனையவர் திருக்கணுங்கைகளுஞ்சிவந்தார். (உசு)

கிரித்தடங்குவடணந்தகேசரி. சிகர்சல்லியன் முரசுகேதனன்நன்
பரித்தடந்தனித்தேர்விடும்பாகனைப்பாணமொன்றற்றலைதுணித்து
வரித்தடஞ்சிலைநாணறுத்தொருமுனைவாரியால்வடிக்கணைப்பொன்றால்
விரித்தவெண்குடைமகுடமுமொடித்தனன்வில்வலோரெவரினுமிக்கோன். (உ௭)

வலவன்வழிந்ததுந்தனுவினான்றதுமனத்தழுக்காநிலாவாய்மைப்
புலவன்வெண்குடையொடித்துமேல்வருபோற்றலனைற்றமும்பொருமற்
சுலவுதின்கிலைக்குரிசிலைத்தமமுனைக்கொண்டவீரியமெலாங்கொண்டான்
கல்வமாமயிலொழித்துப்பஞ்சானனமெழுதியதனிக்கொடிக்கந்தன். (உ௮)

தனது தின்கையிற்சரத்தினுந்தம்பிகைச்சரம்விரைந்துற்றவிற்புறக்கைக்
கனதுதுத்தனையுன்றிநின்றிருவருங்கணக்கமலையுமாகண்டா
னெனதுதோள்களிலினையவன் நனக்குவேறியாதெனுமெண்ணுடைமனத்தான்
வினைதகானையோடுவமைகூர்வலியினான்வேந்தர்யாரினும்புகழ்பிக்கோன். (உ௯)

எந்தவெந்தவெஞ்சாயகமறையுடனரிமையவர்முனிவர்கொடுத்தா
ரந்தவந்தவெஞ்சாயகமடங்கலுமவரவர்முறைமையிற்றொடுத்தார்
முந்தமுந்தமற்றுள்ளவாயுதங்களுமுடிமுதலடியளவாக
வந்தவந்தவெங்குருதியுமுனையுமுகவுகவுடற்றினாநூரோர். (௩௦)

மத்திரப்பெயர்ச்சிங்கவேறனையவன்வன்கைவான்படைகளின்மயங்கிப்
பத்திரப்பெயர்ப்பருத்தகைச்சிறுத்தகட்பாய்மதப்பருஉப்பகடனையான்
சித்திரக்கதிர்மணிமுடிப்பிடிக்கத்திண்டிறந்திரியந்தேர்நின்
றத்திரத்தைவிட்டொருதவிக்கதைபுடன்திரந்துபோயவனியிலானன். (௩௧)

பகைவனேறியதேர்விடும்வல்லனுந்திகிரியும்பாய்பரிமாவும்
புகையெழும்படியிமைத்தகண்விழிக்குமுன்பொடியெழவியென்புடைப்ப
வகைகொடார்முடிமத்திரத்தலைவனுமாமறத்தோமரப்படையான்
மிகைகொள்வன்றிறல்வீரனைநெற்றியிலெற்றினன்வெற்றிகூர்ந்திடவே. (௩௨)

வேறு.

தோமரந்தன்னால்வாயுசுதனமாழிந்தபோதி
லேமருவரிவிறுநையிருபெருஞ்சேனையோரு
மாமருதடந்தேர்வாசிமத்தவாரணங்களுந்நது
திமருகானமென்னத்தனித்தனிசெருச்செய்தாரே. (௩௩)

தோவன்மைந்தன்மைந்தர்சித்திரசேனனேனைச்
சூரியவன்மனசித்திரகீர்த்திமுச்சுடரோடொட்பார்
வீரரில்வீரனானவெம்பரிந்குலனோடும்
போரில்வந்ததிரந்துதாதைபோயுழிப்போயினாரே. (௩௪)

தசையுறவளர்ந்தபொற்றோட்சகுனியுந்தனயராகி
யிசையுடன்வளர்ந்தவிரிருவருமிரதமேலோர்
நிசையுறமதமாவந்துநெருப்பெதிர்ப்பட்டதென்ன
விசையன்திளவலோடுசெருச்செய்துவெந்நிட்டாரே. (நூரு)

புயங்குவெம்பதாகைநச்சுப்பொங்கழற்புயங்கம்போல்வான்
றயங்குவெங்கழற்காற்கேதுதரனெனுந்தனுவலோனை
வயங்குவெஞ்சிறகர்ப்புருவயங்கொள்கூர்வாநரியொன்று
வியங்குவானினூடென்றிமையவனாக்கினானே. (நூசு)

இருபெருஞ்சேனையோருமிப்படிச்செருச்செய்காலேத்
தருமன்மாமதலைதன்மேற்சல்லியன்றுனுமீளப்
பொருபரித்தடந்தேருந்திப்புகைகெழுமுனைகொள்வாளி
மொருதொடைதன்னிலோரேமுரத்தூடனறுத்தினானே. (நூஎ)

பின்னரும்விரைவினோடும்பெய்க்கணைமாரிசிந்தி
முன்னருமுனையினின்றோர்முதுகிடமுரண்டுசீறித்
துன்னருந்தடந்தேராண்மைச்சுமித்திரன்முதலாவுள்ள
மன்னரையிமைத்தகண்கண்மலருமுன்மடிவித்தானே. (நூஅ)

தனக்கெதிர்தானையானசல்லியன்றுனுமீளச்
சினக்கணன்முளவாளச்சிலம்பெனச்சிலையும்வாங்கிக்
கணக்குலமேழுஞ்சேரக்கண்மழைபொழிந்ததென்ன
முனைக்கடுங்கணையாலவீமன்வடிவெலாமுழ்குவெய்தான். (நூக)

அறைகழல்வீமன்றுனுமங்கர்கோன்பாகன்றுனு
முறைமுறைபுரிந்தவெம்போர்மொழிவதற்கியாவர்வல்லார்
நறைகெழுதும்பைமாலேநகுலசாதேவரென்னு
மிறைவருஞ்செங்கண்மாயனினவனுமிவன்மேற்சென்றார். (சூ0)

சென்றுவெஞ்சிலைக்கோலிச்சீலீழுகமுறுப்புத்தோறு
மொன்றெனவநேகமேவியொருமுகமாகப்போர்செய்
தின்றிவனாகிகோறுமென்றுசல்லியன்மேற்றங்கள்
வன்றிறலயாவுங்காட்டிமாரில்போர்மலைந்திட்டாரே. (சூக)

மதம்பிவேழமன்னமத்திரராசன்றுனு
விதம்படத்திரண்டுபோர்செய்வீரர்தம்மெய்களெல்லாரு
சதம்பிபுகழியோரோர்தனுக்களினுருவியோட
விதம்படவெய்துநக்கானேவினுக்கிராமன்போல்வான். (சூஉ)

* தம்பியர்தளர்ச்சிகண்டுசெயீரணன்புதல்வன்சீறித்
தும்பைமாமாலேவெய்துதொடுகணைவலிதினவாங்கி
வெம்புபோர்மத்திரேசன்வியன்கொடிபாகுவரசி
செம்புணீர்சொரிகளத்திற்சிறிடவறுத்துவிழ்த்தான். (சூந)

* தம்பியர்தளர்ச்சிகண்டுசெயீரணன்புதல்வன்மீள
வெம்பரித்தேரின்மேலான்வல்லினைத்திகிரியாக்கிச்
சம்பரண்பகைவனென்னச்சல்லியன்றேரும்பாகு
மம்புவிதன்னிலவீழுவையிருகணைகளேவி. (சூந) என்றும் பாடம்.

* உற்றிருபுறத்துநீண்டேர்க்குரனுறவுதவியாய
கொற்றவர்பலரும்வீழக்கொடிசூடைகவரிவீழச்
சுற்றியநெமிவாசிதுளைக்கர்க்கோட்டுநால்வாய்ப்
பொற்றைகடுணிந்துவீழப்புங்கவாளிகளுந்தொட்டான். (சச)

துருபதன்முதலாவள்ளோர்சோமகர்முதலாவள்ளோர்
நிருபர்தங்குலத்துளேனைநிநுபர்களாகியுள்ளோர்
தருமனமாமதலையோடுந்தம்பியரோங்குடி
யொருமுகமாகிமேற்சென்றுறுசெருப்பரியும்வேலை. (சரு)

வேறு.

அறுதியாகவின்றருஞ்சமர்முடித்துமென்றத்தின்மைந்தனுக்கன்பா
லுறுதிசூறியபாகசுவெவ்விரைவுடனார்ந்தவெம்பரித்தேரோன்
பெறுதியாகமா தவம்புரிசிலைமுனிபெற்றவீரனுக்கின்றே
யிறுதிநாளொனவாங்கவனணிந்தபேரிகலணியிடைச்சென்றான். (சசு)

சென்றுபோர்புரியளவையினருச்சுனன்செழுமணிமுழுவீலக்
குன்றுபோனிறம்பவளவானகுன்றெனக்குருதியிற்சிவப்பேற
வொன்றுபோல்வனபிறைமுகக்கடுங்கணையொருபதுதேடித்திட்டான்
வென்றுபோர்புரியவுணரூர்நீறுசெய்வீரன்மைந்தனையொப்பான். (சஎ)

தொடுத்தவம்பிளையம்பினால்வாணிடைத்துணித்திடைநணித்தாக
விடுத்தவம்பினுன்மருவலன்பாகனும்வெம்பரிகளும்விலு
நடுத்தறிந்திடமார்பினுந்தோளிநுநாலிருகணையெய்தா
னெடுத்தவெஞ்சிலைதறிதலுமவனுமாவிரதம்விட்டிழிந்தானே. (சஅ)

இழிந்துமீளவும்வேறொருவில்லெடுத்தேரிமுனைபுகைகாலப்
பொழிந்தவாளியோரளவிலவவற்றையும்பொடிபடுத்தினன்பார்த்தன்
கழிந்தநீர்க்கணைகொலிவந்தெதிர்ந்துதன்கார்முகக்கட்டாண்மை
யழிந்துபோயினன்முனிமகனெனவெழுந்தார்த்ததுபெருஞ்சேனை. (சக)

செருப்புலக்கையாமுரலிடைவிருதாரங்கிணைக்குரல்களைச்சேர
மருப்புலக்கைகொண்டிழைக்கும்வெஞ்சினமனமத்தவாரணமன்னான்
பொருப்புலக்கையுற்றலமரவரிந்தவன்புதல்வன்மேலொருபாச
விருப்புலக்கைகொண்டெறிந்தனவனுமல்தெண்முறிடவெய்தான். (ரு)

உலக்கையெட்டுறுப்பானபிறொருதனித்தன்கொண்டெயர்கேள்வி
யலக்கைவித்தகனிளவதேர்விடவருமருச்சுனன்நடந்தோளா
மிலக்கையுற்றிடவெறிந்தனனெறிதலுமிவனவனெறிதண்டை
வலக்கையிறொடுகணைகளாற்பலதுணியாகவிலவனைத்தானே. (ருக)

* மற்றவன்புதல்வர்பாரமனங்கலக்குற்றவீழ
வுற்றிருபுறனுந்திண்டேர்க்குரனுறவுதவியாய
கொற்றவர்பலரும்வீழக்கொடிசூடைகவரிவீழப்
பொற்றவர்துணிந்துவீழப்புங்கவாளிகளுந்தொட்டான். (சச) என்றும் பாடும்.

பூத்தபைங்கொடியனையமெய்ப்புணணிபொது வியர்தனந்தோயுந்
தூர்த்தன்வெம்பரித்தேர்விமௌவுமிச்சரபதிமகனெடுங்
கோத்தவம்பினிற்பலபடைகளிலமர்கொள்ளுதலரிதென்று
பார்த்தன்முனபுநினறமர்புரிந்திலன்கடற்பாரபுகழ்பரித்தாமா. (௫௨)

மற்றவன்றனைமுதுகுண்டவன்றிருமாதுலன்கிருப்பப்பேர்க்
கொற்றவன்புறந்தாமலைந்தேனைவெங்கொடுஞ்சிலைக்குலவேந்தர்
முற்றுவென்றிடப்பொருதுசல்லியனெடுமுனைபடவெதிராமோதிச்
செற்றவன்புடையனபுடைத்தம்முனைத்தெம்முனைகெடச்சோந்தான். (௫௩)

தயங்குவெண்குடைச்சல்லியன் றண்டுடைச்சமீரணன்மகன் றன் னு
லுயங்குவெம்பரிபாருதேர்வரிசிலையுயர்த்தவண்கொடியற்றுத்
தியங்குகின்றபேரிறுதிகண்டியங்குதல்கின்றதயிற்சிறிதற்ற
புயங்குகேதன்னகண்ணினுக்கிமையெனப்பொருபடையுடன்சேர்ந்தான். (௫௪)

சார்த்தகிப்பெயாவன்சமீரணன்மகன்குலன்வெஞ்சாதேவன்
பார்த்தனென்றிவாணைவருமிவர்பெரும்படைத்தலைவனுஞ்சேர
வார்த்தெழுந்துமேல்வருதல்கண்டணிகழலாளியேறனையாணும்
பேர்த்துமுந்துறத்திருக்கினனரசொகிம்பெரும்படையொடுமம்மா. (௫௫)

தண்டுழாய்முடிமாயவன்றம்பியைச்சாயகம்பலகொடி
கொண்டுதேர்முதலியாவையுமிழ்த்துமெய்குலைந்திம்படிமோதி
மண்டுபாய்பரிந்குலனையன்புடைமருகனைன்றெண்ணுமற
கொண்டல்வாயிடிநெருப்பெனச்சிற்சிலகூரவாளிகளைய்தான். (௫௬)

ஒருகொடுங்கனைதொடுத்தும்வெங்கொடுத்தோடினன்சாதேவ
னிருகொடுங்கனைக்கிலக்கமாயினன்மருத்தின்றவனிருதோளும்
பொருகடுங்கனைமுன்றினுலருச்சுனன்புயமுமார்பமுப்புண்செய்
தருகொடுங்குறுதுதலின்மேலம்புநான்கறத்தின்மைந்தனையெய்தான். (௫௭)

அறத்தின்மைந்தனதானனங்குறுதியாலருக்கன்மண்டலம்போல
நிறத்தவாறுகண்டருகுறக்கைதொடுகின்றவாபுவினமைந்தன்
மறத்தம்புயவரிசிலைச்சல்லியன்மணிமுடிகழன்றோடிப்
புறத்துவீழ்தரவெறிந்தனனெறிந்தமைப்புயங்குகேதனன்கண்டான். (௫௮)

வேறு.

தன்படைத்தலைவனைத்தண்டினுலெறி . .
வன்புடைத்தடம்புயமருத்தின்மைந்தன்மேன்
மின்*படைத்தொருகனைவிசையினேவினான்
புன்படைப்பினிலயன்படைத்தபூபனே. (௫௯)

* படைத்தொளிகளை என்றும் பாடம்.

காமனைச்சம்பரன்கனன்றபோரென
வீமனைப்போர்செய்து வெல்ல முன்னிய
திமனத்தரசனைச்சிலி முகங்களின்
மாமுனைப்படுத்தினனமறித்து வீமனே.

(கூ0)

யாளிகளிரண்டெகிர்ந்திகலுமாறுபோன்
மீளிகளிருவருங்குனித்தவில்லுமிழ்
வாளிகளிருவர்தம்வடிவிற்பாயுமுன்
மூளிகள்பட்டனதுணிந்துவாலிலே.

(கூக)

தாண்முதன்முடியுறச்சரங்கனாவியும்
வாண்முதற்படைகளான்மலைந்துமற்றவர்
தோண்முதலுறுப்பெலாஞ்சோரிகாலவே
நீண்முதற்றீபமெகிருமாயினார்.

(கூஉ)

வன்பரிபாகுதேர்மதிநெடுங்குடை
மின்பொழிகணையுமிழ்நில்லிலோதன
மென்பனயாவையுமிறுவிமுமா
றொன்பதுபடியமருடற்றினானோ.

(கூஉ)

இரணவித்தகனிவனெறிந்தவெலினான்
முரணுடைச்சையோதனன்முதுகுதந்தபி
னரணுடைப்படைக்கரசானமத்தான்
மாணமிப்பொழுதெனவந்துமேயினான்.

(கூச)

வேறு.

நேரிலாதகிருப்பெயர்விறற்குருவுகோலு வனுமற்புயமணிச்சிகர
வீரணைசுருளிப்பெயர்படைத்தவனுமவீரசுரல்சுந்நபநனுமெனப்புகலு
மாரமார்பினர்முதற்படைஞரிற்றலைவரானவீரனாத்திவர்கனிற்றினர்க
ளுருமுருமிரத்ததினரெனைப்பலருமோதவாரியெனமத்திரனெடுதத்தனரோ.

(கூந)

வீமசேனனுமவற்கிளையப்பசைமடில்வேளின்வானவர்சுலப்படைகொலைத்தவனு
மேமகூடகிகருத்தமவயப்புரவியேறுவீரனுமவற்கிளையவித்தகனு
நாமமாயிரமுடைக்கடவுளுக்கிளையஞாயிறோநிலைப்பெயர்நெறித்தவனு
நேமிசூழ்தரணிபெற்றிடகினைத்தமர்செய்தேதிமானுருகுசற்றினர் துணைச்செயவே.

(கூசு)

ஆடன்மாவும்லையொப்பனமதக்கரியுமாழிசேர்பவனமொத்தவிரதத்திரளு
நாடுபோரிலரியொத்தவனிகத்திரளுநாளுபாளு*மேலடிற்றமருடற்றினர்க
ளோடியோடியெநிருற்றவர்முடித்தலைகளுறுசோரியுததிக்கடைவிழுத்தினர்கள்
கோடிகோடிதமரப்பறைமுழக்கெனுகோடிகோடுகள்சுறித்தவிருபக்கமும்மே.

(கூ௭)

ஆனபோதிருகளத்தினுமிசூத்தவிறலான்மைவீரரொருவர்க்கொருவர்க்கெய்க்கவச
மானமேயெனநினைத்துவாரிபொற்றிலையும்வாளும்கேலுமுதலைத்திறவித்தப்படையு
மேனியுருவவெட்டியநிலைக்குவமைவேறுகூறவில்லெதப்படிமலைத்தனர்க
டானவானவர்களுத்தமுமாக்கொடுசோவைமாரமிசூதுத்தமுதிகர்த்தனவே.

(கூ௮)

* எழுவொத்தமரென்றார் பா-16.

விமசேனனொருச்சுன்னவயப்புரவிவீரமாத்ருவனப்பினவனுக்கினைய
தாமமீளியளிமொய்த்ததுளவப்புதியதாரினானுசன்விற்குருவைமுற்பொருத
சோமடேசபதமெய்ப்புதல்வன்மற்றுமுளசூரரானவனாமுற்றறவிலக்கியெதிர்
மாமனாகியுமிகைத்துவருமத்திரணைவாவெனுவமர்தொடக்கினதுதிட்டினே. (10க)

வீரசாபமொரிமைப்பினில்வளைத்தெதிர்கொள்வேகசாயகவிதத்திறமெனைப்பவலு
மாரசாயகமெனச்சீகரமற்புயமுமார்புமுழ்கவுடன்வற்றுமுனையிற்புதைய
வீரமானுருதிப்பிரளயமெப்புறமும்பாறுபோல்பெருகவெற்றுதலுமென்றிபுனை
சூரர்யரினுமிகுத்திருண்முடிக்கவருசூனாமெனவியப்புடையமத்திரனே. (100)

ஆரவாரமுரக்கொடியுயர்த்தவனதாகமீதனைமணிக்குவசமற்றுளிழ
ஆருநேமியிரகத்துவயிரச்சுடையவோடுவாசுதீயற்றிநிலத்திருள
நேரிலாவலவென்றிதுளைபட்டுருவநீருநொடித்தகுனிவிறுதுணிய
வீரவாய்முனைநெருப்புமிழ்வடிக்கணைகளைவினொருநொடிக்குளதிறற்றிடவே (10க)

வீறுசாலுறளத்தின்மகனப்பொழுதுவேறொர்தேர்மிசைசுதித்திமைப்பெற்பிளிடை
யேறுகேசரியொடொத்துளநெருப்புமிழுவிறிலார்புடமரித்தவனிகர்க்குமென
மாரிலாதொருசுத்தியையெடுத்தநெடுவாயுயரகுமெனவிட்டனனிமைப்பொழுதி
லாறுபாயருவிமுக்குவடித்துத்தசெயலானதான்முனைகொண்மத்திரனமுடித்தலையே. (10)

வேறு.

தொட்டவரிசிலத்தடக்கைபிராமனென்னத்தொடுத்தகணைதப்பாமற்றொழாதவெந்த
ரிட்டகவசமுமார்பும்பிளந்தபின்னரெடுத்தகொருவடிவேலாவிளையோனென
மட்டவிழந்துமபையந்தார்த்தநமன்மைந்தன்வாருவவியுடனெறியாமத்திரேசன்
பட்டனென்னெறினிகுலந்துமுதுகிட்டோடிப்படாதுயர்த்தபணிப்பதாகன்சேனை (10க)

மதிகண்டபெருங்கடல்போற்குந்திமைந்தர்வன்சேனையார்ப்பதுமன்னன்சேனை
துதிகொண்டகனல்கொளுத்துமிராமபாணறுழைகடல்போறொந்ததுநேர்க்குநோக்கிக்
கசிகொண்டபரித்தநடந்தேர்ச்சல்வியன்றன்சண்போல்வாரெழுதுறுகநீர்தோட்கள்
விதிகொண்டபடைபோல்வெம்படைகளேவிவெம்பூரசுக்கொடிவேந்தன்மேற்சென்றுரே. (10க)

அவரளவோவரவுயர்த்தவரசன்றுஹமாகுலத்தோடருஞ்சமரிலரியேறென்னக்
கவரிபுடைபணிமாறத்தவளக்கொற்றக்கவிகையொருதனிநிழற்றக்கரைகாணாத
வுவரிசிகர்பெருஞ்சேனைவெள்ளஞ்ஞழவுயிரினையுணைவருடன்மாமன்சூரத்
தவரமுதலாம்படைகளொடுதன்னைவென்றுதரணிகொளவருகிநபன்றன்னைச்சார்தான்.

விமன்முதற்றம்பியரும்பொருவிலாதவெஞ்சேனைத்தலைவநம்போர்வென்றிகுருஞ்
சோமகருமுதலாயதறுகண்வீர்தும்பிகளையரினங்கடுகக்குமபோற்
றுமமணித்தடஞ்சிகரத்தோளுமார்புஞ்சாமுழுகத்தலுவணக்கச்சாய்த்தசோரி
பூமுழுதும்பரந்துவரப்பொருதவீரம்புலவோர்க்குமுதசுபித்துப்புலலாமோ. (10க)

தன்றமையன் நனைப்பொருது வெல்லவந்ததானையொலர்ருக்கித்தரணியானும்
புன்றமையனெதிரவனுக்கிளைபயிர்ரபொரவந்தோரொழுவரையும்புனிமேல்விழ்த்தி
யின்றமையுஞ்சுமாமிகிக்காண்டல்பாவமெனறிமையோர்திசயிப்பவியமயம்போல
நின்றமைகண்டானிலைமகிழ்ந்துநோக்கிநெஞ்சறவன்றென்செய்தானேடியுமாலே. (௭௭)

செயகந்தன்செயவன்மன்செயசேனன்சேனுவின்சுசயத்திரதன்றிறலார்வின்து
வயமொன்றுவிக்காமெனன்போரவிவானுற்புதந்ததற்பின்மதவகனோழங்
கயமொன்றுமொரரிபவெதிராநின்றதென்னக்கனித்தவலம்புரிவிமனமுழக்கக்கண்டங்
கயனிநறவலம்புரித்தாரண்ணல்சோர்ந்தானுசர்மேலனபெவர்க்குமாதலமோ. (௭௮)

தனக்குதிகர்தானுகிருதவன்மன்றம்பியர்கொழுவர்படத்தம்முன்பட்ட
மனக்கவலைபறித்துபெருஞ்சேனையோடுமற்றவன்றம்பியரைவரோடுமவந்து
சினக்கதிரவேலவீமனுயிர்செருப்பானெண்ணிச்செருச்செய்தானிமைப்பளவிற்றிருதியோட
வெனக்கிடரேயமையுமெனபுறக்கிடாதவினையவர்மேற்கெவகையையத்தேவினோன. (௭௯)

சித்திரவாசுவியேடுபெலசேனன்போர்ச்செயசூன்சித்திரனுத்தமவிந்தென்றே
யத்திரவிலலாண்மைபினிற்றிகழாரின்றுவைவரிவரயாவரையுமடர்ப்பான்வந்தோர்
சத்திரமயாவையுமேவிச்சகமுதச்சமர்வினைத்தாரநெடுமபொழுதுசமீரணன்றன்
புத்திரானுமுனசென்றவெழுவெரோடுமொன்னுலக்கருடிபுத்தார்புலனைன்போலவார். (௮௦)

ஏற்றிடைவெங்கனனுமழந்ததென்னமுன்னமெழுவநடன்றனக்கிளையோரைவரசோர்க்
கற்றிடையேகுதலுமிக்கக்கொதித்துநாகக்கொடியேவந்தன்முடியேந்தர்பலநஞ்சுந
நாற்றிசையுமெழுகுபெருங்ஈலைமோதிநிவடவைக்கனலயித்துநடவாதின்ற
காற்றெனவேபாண்டவாதம்முடலந்தோறுவகனைமுழுகுல்லிசையகாட்டினோன. (௮௧)

தன்கரத்திலயிற்றுலரியவேறோர்சில்லாற்கசாதேவன்வலம்புரிப்பூந்தாமவேந்தன்
வன்காத்நுமார்பகத்துபுகத்துஞ்சோவைவாரிசுளிப்பித்தானமற்றுமற்று
முன்களத்துளநிர்ந்துளாரிஞ்சேனைக்குமுன்னெண்ணுந்திறலுடையார்முன்னிழன்றி
யின்களத்தைச்சோரியினுற்பரவையாக்கிபலறங்குமககனன்முகந்தனைகனாலே. (௮௨)

கார்துகனலுமிழ்சினவேற்கைக்கார்தாரர்காவலஞ்சுகுனிபுத்தன்கனிட்டனை
வேந்தனுமன்னவனுடன்பலவேந்தரோடுமெவமயினக்கைப்பலகோடிபுழத்தோர்
மேந்ததடம்புயச்சிகிரிவிமன்றன்சிறுபுகன்மலைந்துதொலைந்திரிந்தாரிவநாபல்ல
லுந்தமணிப்பணிக்கோடியோளினோரும்வெனப்பதின்மரவனுடன்வந்துதற்றினோ. (௮௩)

பிறங்கியவுத்தமனுதயபாணுகித்திபெலவன்மன்பலவீமன்பிரபலதானன்
மறங்கினர்விக்கிரமவாருசசிலன்வருபெயர்கொளோன்பதினமர்வானிலெற்றத்
திறங்கொள்சுசரகதாரகபதாதிக்கோடிசேரவொருகணத்தவியசசிலகால்வாங்கிக்
கறங்கெனவேசூழ்வந்துபொருதான்வீமன்கட்டாண்மைக்கிதுபொருளோருதுங்காலே. (௮௪)

பாண்டவரில்வீமன்கைப்படையான்முன்னம்பட்டொழிந்தோரொழிந்தோர்கன்பலருங்கடிக்க
காண்டகைபகசரிவெஞ்சாபமன்னுர்கண்ணிரலன்மதலையக்களத்திலன்று
மூன்றெபெரும்பணித்துவசமுன்னோன்காணமுனைந்தமர்செய்தவனியின்மேன்முடிக்கவீழத்
திண்டரியதிருமணிகேதரில்லீழ்சசேனடைந்தாராமபயர்க்கன்சிறுதவீழ. (௮௫)

தனக்கினையோர்தொன் னாற்றொன்புதின்மர் தாமுஞ்சபவீ மன்சரத்தா லுந்தண்டி னுலக
கனக்குடிலிற்சூடிபேற ந்கண்கிண்கி லாக்சோரமெய்சோ ரக்கண்ணீர்சோர
வெனக்குறுதியுரைத்தவர் தம்முரைகேள்மலென் செய்தேனைப்பொருளுமிழ்தேனென்று
மனக்கவலையுமனன்ன நன்னோரோக்கிமாமனுற்றொருகோடிமாற்றஞ்சொன்னான். (1)

வேறு.

அருதுசாபையோல்வாழ்முமதுசர்யாநம்வானேற
யுருகிமாழ்கிநீசோக முறினுமீள்வாராகண்
மருகவாழிகேள்போரிண்மடிவுறுதபூபால்
முருகவேளையோல்வார்முண்ணுதகர்வேலோய். (௮௭)

கிருதநாமனல்வேதகிருபனாதிபோரான
நிருபர்சேனைசூழ்போதநிரிவோடிமாறாது
பொருதுசீறிமேன்மோதுபுலியினேறுபோல்வாரை
முரசுகேதுவோடோடமுண்ணுபோரிண்முள்வோமே. (௮௮)

எனமகிபன்வாடாமலினியவாய்மையேகூறி
யனிகராகியோடேகியமரில்வீமன்மேன்மோத
முனைகொள்வீமனாறுமுறுவல்வாணிலாவிச
மனனிலோடுதேர்மாறிவலிகொள்பாரிலானானே. (௮௯)

தாணிதாழ்மார்போதுசகுனிசேனைவானேற
முண்ணுவாதுவான்மோதுமுடுகுநீள்கதாபாணி
யாணியாகவேயெனலடவியானதானீடு
யிண்பூமிமால்யணியிரதம்வாசிகாலானே. (௯௦)

அலகில்வேலைபோல்சேனையதிபனாவிபோமாறு
பலமதாசுமேன்மோதுபடைஞ்சாயவேநாழ்
மிலகுவாளம்வேனெய்யெவருமேவுவேமாக
தலைவகேளெனாவிசகுனி*கூறினான்மீள். (௯௧)

வீரகருதஞ்ஞாடுவிடலைமீதுசாதேவ
விரதமேவியோர்வாள்பெழில்கொண்மார்பிலேவாமுன்
மருகனான்புபாலன்மதிக்கொண்ஞானியுண்மார்பி
லுருவவீசிதான்மாமனுதவியாவொர்கூர்வேலே. (௯௨)

எதிரிலாததொளாண்மையினவதேறின்மேல்வீழ்
வுதவியாகவேலேவுழல்குவாவண்மார்பின்
முதுகிலோடேலேதுறுமுழுக்கவேலினான்வாளி
யதலபூமியூடாழியமுதமாரும்வரபானே. (௯௩)

சமரில்வீமனேவோடுதலைவன்வீழுவேபூமி
யமாணனதாமாவொரயிலைவீமன்மேலேவ
வெமர்களாவிபோல்வானொடிகல்செயாமலீசான
குமாணாவிபோமாறுகுடைதுநாமெனாவிர்ன். (௯௪)

* கூறினான்முன் என்றும் பாடம்.

தனுவினவேத நூல்வாசிதனயனான தாமாவை
முனைகொண்மார்பின்வாய்முழுகிமுதுகிலோடவேயேழு
வினைகொள்வாரிமெலேவிதமதாக்கவேபோர்ச்செய்
மனுகுலேசனீள்சாபவலிமைகூறவராதே.

(சுந)

மருகன்விழவேசாபமறைவலாணுமார்மலை
விருதனோடுபோராடிவெரிநிடாவிடாதோட
வருகுசூழமாசூராதையவோடவோடாது
திருகினுனராவேறுதிகழ்பதாக்கையான்மாமன்.

(சுசு)

சகுனியாவிபோமாறுசபதவாய்மைகொடாமன்
மகிபனேவுவேல்போலவழுவுறமன்மேலோட
வுகவையோடுமாமாயனுதவுகூரநீள்வேலை
யிகலொடேவினான்விமனிளவலானபோர்மீறி.

(சுஎ)

வேறு.

தாவியவெம்பரிமாவிரதத்திடைசாதேவ
னேவியவேலொடுசொன்பலாசசனிற்றந்தானென்
றோவியதெங்கணும்வெஞ்சமர்பார்முழுதுடையாணு
மாவியழிந்தவுடம்பெனவன்மையழிந்தானே.

(சுஅ)

தும்பியில்வாசியனீடிரதத்திலொர் துணையின்றிப்
பம்பியசேனையழிந்துவரும்படிபாராதான்
றம்பியர்யாவருமாதுலனும்பலதமரும்போ
யம்பியிழந்தபெருங்கடல்வாணரினலமந்தான்.

(சுசு)

ஒருமதிவெண்குடையிருகவரிக்குலமுருஞ்சீ
ரிதமதங்கயமிவுளிபணிக்கொடிமுதலான
வாசர்பெருந்தகையரசுடையாளமனைத்தும்போய்த்
திருநயனங்கனிணும்பதமலர்களசிவப்பேற.

(சுஊ)

அயனிடையசுரர்குருப்பெறலுற்றதவன்பான்முன்
கயமுனிபெறவிமையோர்குருவிரகொடுகைக்கொண்டு
பயமுறமாமுனிவர்க்குரைசெய்ததுபார்மீதே
புயர்மறையொன் றுளதம்மறையொருமுனியுரைசெய்தான்.

(சுஊ)

அந்நெடுமாமறையாலமரத்திடையழிசேனை
யின்னுயிர்பெற்றிடுமவகைகொடுமிளவுமிகல்வேனென்
றுன்னியுளந்தெளிவுற்றொருவர்க்குமின்துரையாதே
தன்னொருவெங்கையோடுதராபதிதனிசென்றான்.

(சுஊ)

தூயநலந்தருகங்கையென்ப்பலசுரருந்தோய்
பாயதடந்தனின்முழுகினன்மறைபயில்வேனென்
றாயுமனங்கொடுசேவடிமுன்பினதாவேகிச்
சேயவன்வெண்டிரைவாரியின்முழுகியசெயலொத்தான்.

(சுஊ)

வேறு.

கம்பித் துவர்த்தபுலனைந் துங்கலக்கமாற
வெம்பித்தடங்கிமனஞ்சித்தொடுமேவல்கூத்
தம்பித்ததோயத்திடை*வாயுத்தசமுமொக்கக்
கும்பித்தொளுனப்பெருந்திபங்கொளுத்தினுனே. (க0ச)

பன்னாளுமயோகம்பயில்வேரிற்பதின்மடங்காத்
தனனாகமுற்றுமெலிவின்றித்தயங்குமாறு
நன்னாழமலர்நினத்தைமலர்த்திநாவா
லுன்னுமலுன்னுமுறைமந்திரமோதினுனே. (க0ந)

இதயஞ்சிறிதுங்கலங்காதவிறைவனில்வா
றுதகந்தனிற்புக்குயர்மந்திரமோதுமவேலை
மதவெங்கயப்போர்வளவற்குமுதுகுதந்த
விதமண்டலீகர்புகண்கண்டிருகமொத்தார். (க0சு)

பரபாவகமாய்பரித்தாமனும்பாய்பரித்தேர்க்
கிருபாரியனுங்கிருதப்பெயர்க்கேடிலோனு
மொருபாலிறைகொண்டொழிசேனையுந்தாமுயிண்டு
பொருபாரதப்போர்புகிசொன்பலன்பொன்றலகண்டார். (க0ள)

கண்டார்மிகவும்பரிவோடுகலக்கமுற்றார்
தண்டாரகைதோய்சம்பொத்தசமாபூமி
கொண்டான்முரசுக்கொடியோனைனக்கோபமிஞ்சி
விண்டார்மிகவும்பயந்தாரவர்வீரமம்மா. (க0அ)

பூனாரமார்பின்வலத்தேபுரிபூந்தண்மாலேக்
கோணர்சிலைக்கைநெடுநாகக்கொடிகொள்வேந்தைக்
காணர்களத்திலொருபாலுங்கருகியுள்ளம்
வாணாருக்கன்குடிபோமகல்வாறொடொத்தார். (க0சு)

தனிவந்ததோன்றுதுவஞ்சஞ்சயனென்னும்வேத
முனிவன்றனைக்கண்டிருதாளின்முடிகள்சேர்த்தி
யனிகக்கெழும்போரசன்றனையங்கைகெல்லிக்
கனிகண்டனையாயெவட்காண்குதுங்காட்டுகென்றார். (க0க)

இவ்வோர்விரைவினிவன்றன்னைவினவவஞ்ச
லவ்வோனுயிருக்கழிவிலையமரின்மோதி
வெவ்வோடையானேவிறன்மன்னவர்வியயாரு
மொவ்வோன்மறித்துமமர்மோதவுணர்தனுற்றான். (க0க)

* வாயுவுந்தம்பமாக என்றும் பாடம்.

† மறைமந்திரம் என்றும் பாடம்.

ஈண்டுச்சமரினிறந்தோர்களைவருமின்றே
மீண்டுற்பவிக்கவிடுவீதுவிரகினோடும்
பாண்டுப்பயந்தோர்படையாவுமடியமோதப்
பூண்டுத்தமமாமறைகொண்டகன்பொய்கைபுக்கான்.

(ககஉ)

என்னைத் துருபன்மகனாதிபர்கோறலெண்ணப்
பின்னைக்குவாய்த்தோன்பிழைப்பித்தனன்யா நும்வந்தேன்
றன்னைக்குமூழ்கத்தடம்வாய்த்தமைதந்தையோடு
மன்னைக்குரைப்பேனென்போயினனந்தனாள்.

(ககங)

வேறு.

வேதியன்வாய்மைகேட்டவேதியன்மகனுமற்றை
யோதியகிருபனாதிபுள்ளவர் தாமுமெய்தி
மாதாபாகற்றமற்றவாய்மைகேட்டங்குஞான
ஆதியம்பெற்றாலென்னவொடுங்கியவோடைகண்டார்.

(ககச)

புள்ளியலரவங்காணர்பொருதெறிதாங்கங்காணர்
துள்ளியமீனச்சாணர்குழுவருமனிலங்காண
ரொள்ளியமலர்கொல்லா முறங்குதலன் நிமன்றல்
வள்ளியதோடுதோறுமதுதுகர்வண்டுங்காணர்.

(ககரு)

ஏறியபாதம்போலவிறங்கியபாதநோக்கிச்
சாறியலிரதமிஞ்சுந்தடம்புனலடங்கநோக்கி
மாறியல்வேந்தர்தம்மில்வாண்முகநோக்கிநோக்கிச்
கூறியவரசன்றன்னைக்கவின்னாழைக்கலுற்றார்.

(ககசு)

நிக்கினோயாகிவந்தநிநுபநந்துணைவார்யாரும்
வன்சுநிறிவுளிரொற்றேர்வாண்முதற்படைகள்யாவும்
புன்களமதனிற்சேரப்பொன்நினவீம்பான்றோ
வென்கருதினைகொலையாவென்பெற்றதென்செய்தாயே.

(ககௌ)

வீரியம்விளம்பல்போதாதாயி னும்விளம்புகின்றேன்
போரியலுமரிலென்னேர்பொருகிலேயெடுத்தாநின்ற
றேரியல்விசையனோநால்வாஞ்சேரவெனனை
முரிவெங்கனைகளாலேமுடித்தலைதுணிவர்கண்டாய்.

(ககஅ)

எல்லவன்விழுமுன்னம்யாரையுந்தொலைத்துவேலைத்
தொல்லமண்ணளித்திலேனெற்றுசேரணன்மாமலைபல்லென்
ளில்லெனுப்படையுந்தீண்டேன்னிடையவன்முதலோர் தந்த
*வல்லியகணையுட்பொய்த்தெஹமறைகளும்பொய்க்குமாதோ.

(ககக)

மோதுமோகாப்போர்வென்றுமுடித்துமோலொன்றிலொன்றிற்
சாதுமோவிரண்டுமல்லாற்றாணிபர்க்குறுதியுண்டோ
யாதுமோதெனினின்போலேற்றமுள்ளவர்க்கிவ்வாறு
போதுமோபூண்டபூண்டபுகழெலாம்போய்விடாதோ.

(கஉ௦)

பாண்டவர்முடியவென்றிப்பாரொலாமுனக்கேதந்தான்
மாண்டவர்தம்மைநின்வாய்மறைமொழிதன்னைக்கொண்டு
மீண்டவராக்கிப்பின்னைவேறொருபகையுமின்றி
யாண்டவரிவரேயென்னத்துணைவரோடாளலாமே.

(கஉக)

என்றிவைபோல்வபன்னூறியம்பவுமிராசராச
னென்றினுங்கவலைசெல்லாவுணர்வுடையுளத்தனாகி
யன்றிகல்வருணன்கூறுமாகுமென்றறிஞர்சொல்லத்
துன்றியவடிவத்தோடுமடங்கினுன்றோயத்தூடே.

(கஉஉ)

உரைத்தனவுரைக்கெல்லாமுத்தாமுரைசெய்யாத
வரைத்தடந்தோளானெஞ்சின்வலிமையவலிதினெண்ணி
நிரைத்தவெங்கதிர்கொள்வாளிறெடுஞ்சிலைத்துரோணன்மைந்தன்
விரைத்தொடைக்கிருத்தோடுமாலெடுமிண்டான்.

(கஉங)

மற்றவர்மீண்டபின்னர்மாதவக்குந்தியின்ற
கொற்றவர்தாமுஞ்சேனைக்குழாதொழிந்தங்களோடுஞ்
செற்றவர்தம்மையெல்லாஞ்சேனுவகெறவேற்றிப்
பொற்றவிராசராசனைபுக்குழியறிவுறாமல்.

(கஉச)

பாடியுங்களமுஞ்சூழ்ந்தபாங்கருமங்குமிங்குந்
தேடியுங்காண்கிலாதசின்றயாகுலத்தராகி
நீடுயிர்த்துயிர்த்துநின்றபொழுதினிளிகழும்வேட்டை
யாடியவலைஞர்கண்டோரானிலற்றுகைசெய்வாரே.

(கஉரு)

துவமிகுமுனிவரோடுசரர்களுந்தோயுநன்னீர்த்
தவமுயல்பொய்கைதன்னிறண்டுடைக்கையனாகிப்
புவிமுழுதாண்டவேந்தன்புக்கனன்கண்டோமென்றார்
கவலையின்மனத்தனாகாற்றருள்குற்றற்றே.

(கஉசு)

கருமுகிலனையமேனிக்கண்ணனும்பவளமேனித்
தருமனுமெவருங்கேட்பத்தாமவேல்விமன்சொன்னான்
பொருமாவயர்த்தோனின்றோர்பொய்கையிற்புகுந்தானென்று
தெரிதருமிருகமாக்கள்செப்பினரென்றுகொண்டே.

(கஉஎ)

என்றலுந்தன்னைச்சேர்ந்தோரிடுக்கனுமினைப்புமாற்ற
நின்றவெம்பெருமானெயிடுகையவனருளிச்செய்வா
னன்றயன்முகத்தினுற்பெற்றநேகமாமுனிவர்தம்பா
னின்றமந்திரமொன்றுண்டுதிகரதற்கில்லைவேறே.

(கஉஅ)

வெஞ்சுமரிற்றந்தோரெல்லாமீண்டுயிர்பெறுவார்த்
வஞ்சுகமறைமுன்பெற்றோன்வலம்புரித்தாரினுனு
நெஞ்சுமர்வலிமையோடுநீரிடைமூழ்கிநீங்க
மிஞ்சிடப்பொருவானின்னஞ்சூழ்த்தனன்போலுமென்றான்.

(கஉஆ)

மாயவனுரைத் தமாற்றமாருகிகேட்டுத்தந்தை
யாயவன் னனைப்போலவப்பெரும்பொய்கையெய்தித்
தூயதன்னோவினு னுத்துனைவருஞ்ஞழந்து நிம்பத்
தியெனத்தியநெஞ்சன் செவிசுடச்சிலசொற்சொல்வான்.

(கந 0)

வேறு.

கங்கைமகன்முதலாகக்கார்தாரர்முடிவாகக்களத்திலவீழ்ந்த
துங்கமணிமுடிவேந்தர்சொல்லிமுடிப்பதற்கடங்கார் துரகமாவஞ்
செங்கனகமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேநம்பெரும்பனைக்கைச்சிதுத்தசெங்கண்
வெங்கயமுமேறமல்வீழ்கயத்திலேறினையோவேந்தர்வேந்தே.

(கநக)

நெஞ்சறியரீயெமக்குநிலைநின்றபழியாகநெடுநாட்செய்த
வஞ்சகமும்பொய்மொழியும் னுரீதிதவறியதுமறந்தாய்கொல்லோ
துஞ்சியரின்சேனையெல்லாமீண்டிவாரீயறைபுஞ்சுருகியிற்றை
வெஞ்சமாமுடித்தன்றோவறைவதிவைவீரருக்குவீரமாமோ.

(கநஉ)

அடிமாரீரீரிடைப்புக்கருமறைரீபுகன்றலுமாவப்பைம்பொற்
கொடியுறிக்குருகுலத்தார்கோவேநின்பேர்மாறிக்குலவமரீலை
முடிமாறியொருதனிமாமுத்தநெடுங்குடைநிழற்கீழோளுநூநீர்ப்
படிமாறியொழியவிடேன்புறப்பாய்மறைபடைப்பகல்போமுன்னே.

(கநங)

ஓதப்பைங்கடல்புடைகுழலகாளுமுடிவேந்தருபேராஞ்சிப்
பாதத்திலவீழ்வரோபாரரசர்கேட்டாலும்பழியேயன்றோ
மேதக்கவரமகனிர்கைப்பிடிக்கவிந்திரனுமவிண்ணோர்தாமுங்
காதத்திலேதிர்கொள்ளக்கற்றபகரீழிலிலைவப்பண்கலங்கலம்மா.

(கநச)

களந்தனிலெத்தனைகவந்தங்கண்களிக்கக்கண்டனைகைத்தண்டோடிக்
குளந்தனிலிக்கவந்தமுங்கண்டேகுதற்குப்புஞ்ந்தனையோகொற்றவேந்தே
வளந்தனிலிக்கோபமுமென்வஞ்சினமும்போகாதுவந்தன்பாவி
புளந்தனிலிக்கவலையைவிட்டுதறுதலல்லதுமற்றோருறுதியுண்டோ.

(கநரு)

இனத்திடைநின்றொருபுதினமேலெழுநாளுமொருவருடனிகல்செய்யாமற்
றனத்திடைநின்றானமகிழும்புல்லரைப்போன்மதத்துடனேதருக்கிவாழ்ந்தாய்
சினத்திடைவெம்பொறிபறக்கச்செயிர்க்கிருகண்சிவப்பேறச்செருச்செய்யாமல்
வனத்திடைசென்றொளிப்பரோமண்முழுதுந்தனியாளுமன்னரானோர்.

(கநக)

திரிபுவனங்களுஞ்சேர்ச்செங்கோன்மைசெலுத்தியநின்சீர்த்தியிந்த
விரிபுவனந்தனிலொழித்தான்மிதுவசையாய்ப்போகாதோவெருவலாமோ
புரிபுவனமுண்டிமிழந்தோன்பொன்னிலங்கவழிகாணப்பொருதவானி
பெரிபுவனதுகரந்தபோலித்தடமும்புகையாமுன்னமுந்திராயே.

(கநஉ)

பாவனனிப்படியுரைத்தபழிமொழியுந்தனதுசெவிப்பட்டகாலேச்
சிவனமுற்றையும்கிடுவோனிருக்குமோமறைமொழியுஞ்சேரவிடலோ
னாவனமற்றறியாமலழிவனமற்றறியாமலித்தேராவி
வீவனமற்றறியாமலினைபுரினைவினுக்குவமைவேறிலாதான்.

(கநஊ)

நீளமுற்பரவையுறவா னமுறக்கரைபாந்துநிமிர்ந்தநீத்த
நாளமலர்ப்பொய்கையினின்றெழுவான்மெய்ச்சுருதிமறைநவிலுநாவான்
காளநிற்க்கொண்டல்பெருங்குண்டமுழுக்கெவள்ளமெலாங்கவர்வுற்றண்ட
கோளமுறக்களர்ந்ததுபோற்றோன் நிறுண்மணிபுரக்கக்கொடியினானே. (கசுசு)

தோன்றிநெடுங்கரையேறிக்கரைமுழுது நெருக்கமுறச்சூழ்ந்து நின்ற
தேன்றிகழ்தாரைவரையுஞ்செந்திருமாலையுநோக்கிச்சேனையோடு
மான்நிகழ்தோர்முதலானவா களங்களொடுநின்றீர்வலிகூரென்கை
யூன்றியதண்டினின்றேனொருதமிழேனெப்படியேபுடற்றுமாதே. (கசு0)

ஐவரினுயிப்பொழுதிங்காரென்னோடமர்மலைவாறுகான்மொய்க்குங்
கொய்வருதார்ப்புயலீரர்க்குறுமெனத்திருநெடுமால்கூறுவற்றான்
செய்வருசேலிளம்புகுமடலொடிச்சுந்திருநாடாசெருச்செய்வானிம்
மெய்வருசொற்றவறுதவீமசேனையொழிந்தால்வேறுமுண்டோ. (கசுக)

இளம்பருவமுதலுனக்குமிவனுக்கும்வயிர்ப்பெண்ணிலெண்ணைகா
லுளம்புகலவரசவைபில்வஞ்சினமும்பற்பலவன் றுரைத்தேநின்றான்
களம்புகுந்நின்றுழிந்ததுணைவரையுந்தனதுதடக்கைபாற்கொன்றன்
விளம்புவதோவேறொருவரினனுடைபோர்மலைவரோவேந்தர்வேந்தி. (கசுஉ)

வில்லா லும்வாளா லும்வேலா லும்பரிநெடுந்தோர்வேழத்தாலுந்
தொல்லாண்மைதவறமற்செ நமலைந்தோர்சான்றாகச்சூழ்ந்துநிற்பப்
புல்லாரைப்புறங்காணும்போர்வேலே யிருவருநீர்பொருது நும்பில்
வல்லார்கள்வென்றிபுனைந்தவனிதலம்பெறுமிதுவேவழக்குமென்றான். (கசுஊ)

வேறு.

கொண்டனிகர்திருமேனிக்கோபாலனியைவயுரைப்ப
வண்டுபடிவலம்புரித்தார்வயவேந்தன்மனங்களித்துத்
திண்டிறல்வீமனைநோக்கிச்சிலைமுதலாம்படைகொண்டோ
தண்டெனுநின்படைகொண்டோசமர்விரைப்பாய்சாற்றென்றான். (கசுசு)

நினகத்தின்மிசையேந்தினின்றநுநீள்கதையாகி
லெனகத்திற்றண்டுகொண்டேயானுமுடற்றுவனென்றான்
நனகாற்றுகுக்குமாற்றுகுந்தண்டுழாய்முடியவற்றுகுந்
நினகாற்றுகுமேலானசிற்தையுடன்செருச்செய்வோன். (கசுரு)

எவ்விடைவீமனுமாயாணமிகல்புரிதற்கிடமென்று
பொய்விடையேழமுடர்த்தோனைப்புயங்ககேதனன்கேட்ப
மெய்விடையானினாப்பின்போய்வேழுதந்திருநெடுமாலு
வ்விடையாங்கிருவருக்குமாம்பரிசாலருள்புரிந்தான். (கசுசு)

அரும்பெறலாயோதனமற்றவனுரைக்கும்வேலையினி
லிருப்புனலாடுதற்ககன்றோரிருவரும்வந்தவனெய்தக்
கரும்புயலேயினையா லுங்காவலநுங்கண்களித்து
விரும்பிமனங்களிகாமேதகவேயெதிர்கொண்டார். (கசுஎ)

மதுரைநார்க்கரசானமாயனுந்தம்முனைவணங்கி
விதாரணையுமெப்தமுவவேல்வேந்தரணைவோருங்
கதிரவரோரிருவரையுங்கண்டுகளிப்பவர்போல
வெதிநெதிர்போய்க்கைதொழுதாரிகலாண்மைக்கெதிரில்லார். (க'அ)

அன்றுமுதலேகியநாளளவாகவிருவோருங்
குன்றிடமுங்கடவிடமுங்குறித்தநதிகளினிடமுஞ்
சென்றுசாரும்படியுந்தீர்த்தங்கடிகைசேதாறு
மொன்றுபடமகிழ்ந்தாடியிண்டவாறுரைசெய்தார். (கருக)

அறன்றருகாணையுமுகுரானனன்றருகாணையும்புரிந்த
மறந்தருபோர்வெங்களத்துமன்னவர்களணைவோரு
மிறந்தநிலையுந்தினங்களிரொன்பாணிவந்தோன்ற
மறந்திகழ்தோளிருவருக்குமாமாயன்குட்டுரைத்தான். (கரு௦)

கேட்டருளிரெடுத்தாலகேதனன்மாமனந்தளர்வுற்
ருட்டாவமுடையவற்கோவழிவுவருவதுபோரி
னாட்டமினியேதென்றுநராந்தகணைவினவது
மிட்டமவற்றுகுரைசெய்தான்விசிதிரைநீர்மறந்தோனே. (கரு௧)

வீமனுக்கும்வீமனுடன்வெகுண்டமர்செய்வலம்புரிப்பூந்
தாமனுக்குமமர்புரியுந்தலமேதென்றுயாவுகின்றோ
நீமனத்தினிகழ்ந்தபடிதிகழ்த்துகெனநிலவொளிபாற்
சோமனுக்குநிகராணைவிளவலைசொல்லென்றான். (கரு௨)

தாவெழுமாமணிரெடுத்தேர்த்தபனனிகர்மழுப்பபடையோன்
முவெழுமான்முடிவேந்தரணைவரையுமுடிப்பித்து
நாவெழுமான்மையினுடையோன்களிக்கநாமேதஞ்செய்
புவெழுதீவினுஞ்சிறந்துபொன்னுலகோடொத்துளதால். (கரு௩)

அந்நிலமையிருவருக்குமமர்புரியலானகிட
மன்னவர்தம்முடற்சோரிவழிந்துசமந்தபஞ்சகமா
மென்னநிலைபெற்றநினைமந்தடங்களுமங்கங்கேயுண்
டுன்னிலெதிரில்லதுணுக்கொகிகடல்சூழ்திலத்தென்றான். (கரு௪)

அத்தலத்தின்நிசைநோக்கியனீகினியுமணைவோரு
முத்தநெடுங்குடைநிழற்றமுழவகைவாகனமேறிக்
கொத்துடனெந்நிபடர்க்கொற்றவர்கொற்றவண்ணு
கைத்தலமுந்தண்டமுமக்கால்வேகமுறச்சென்றான். (கரு௫)

தம்பியர்கள்புடைசூழ்த்தருமன்மகன்பல்லியமும்
பம்பியெழுநடக்கின்றபரிசுதனைமுகநோக்கி
யெம்பியருமெங்கியுமிறக்கவிருந்தனமென்றே
வெம்பிமனமித்ததளர்த்தானநிதிதனக்கும்விதிபோல்வான். (கரு௬)

முடிக்குலமன்னவர்த்தமுடிகளினாற்சிவக்கின்ற
வடிக்கமலநடந்து சிவப்பாவதேயெனவிரங்கிக்
கொடிக்கண்முரசமுதியவக்கோவேந்தன்கொடித்தேர்சித்
டிடிக்குமுரசென்புக்கல்லவாரிராசராசனுக்கம்மா. (௧௫௭)

என்றுணைவருடன்பா னுமேவியநின்றொழில்புரிந்து
வன்றுணையாப்ச்சேவிப்பமடங்கலாசனமேறி
யின்றிணைவர்குருகுலத்தாரொனுமிசைபோய்த்திசையேற
நன்றுணைவாவாளுதியான்ருாலமலாரின்குடைக்கீழ். (௧௫௮)

தப்பாதென்மொழியென்றுதருமன்மாமதலைமுகி
லொப்பானகிருமேனியும்பரிரா ன்சான்ருகச்
செப்பாதவாய்மையெலாஞ்செப்பினன்செப்பவும்
கைப்பானவன்னைஞ்சுக்கடுங்கண்ணை கண்மறுத்தான். (௧௫௯)

எங்களைஞரெந்துணைவரம்பொருட்டாவிறந்தேக
வுங்களருள்பெற்றிருக்குமுயிர்வாழ்வினினிதன்றோ
வங்கமெலாம்வேறுபடவாறுபடுகுருதியின்வாய்க்
கங்கமுங்காகமுங்கொத்தக்களத்தவிந்தானெனுமபெயரே. (௧௬௦)

எனத்தருமன்வார்த்தைதனக்கிசையாமலவனைக
வனைத்துவருதினிகளொடுமையருமாங்குடனேகக்
கனத்திலவடிவுடையோனும்கலைவடிவுடையோனும்
வினைத்தடந்தேர்விதூரனெடும்கினைவடனெகினரம்மா. (௧௬௧)

கலங்கன்பலவினமேறிக்காளிந்திக்கரையேறித்
தலங்கனிநற்றலமானசமந்தபஞ்சகமெய்தி
வலங்கொள்படைத்தலைவரெலாம்வனைக்கடலெனவாள்
விலங்கலெனச்சூழ்நிற்பவெஞ்சமரந்தொடங்கினரே. (௧௬௨)

பூங்கவசத்துப்புருந்துபூணனைத்துந்திருத்திமணி
யோங்கவிவையிரண்டுயிர்பெற்றுடற்றுசின்றதெனவுரைப்ப
வாங்கியதண்டமுந்தோளுமலர்க்கரமும்வலிகூர
வாங்குலகுசெவிடுபடவடலரிநாதமுஞ்செய்தார். (௧௬௩)

கந்தநுமலர்க்கூந்தற்காந்தாரிபுதல்வனையக்
குந்திமகன்முகநேர்க்கிக்கொடுஞ்சொற்கள்சிலசொல்வான்
கந்தருவான்றுன்னைக்கட்டியதேள்வலிகொண்டோ
சின்றதைதனின்வலிகொண்டோசெருச்செயநீபுருந்தாயே. (௧௬௪)

இடிப்பதுமின்றிருகதையுமென்கதையாவிடியுண்டு
அடிப்பதுமின்றுன்னுடலமுயிந்துறக்கங்குடியேற
முடிப்பதுமின்றழற்பிறந்தாண்முகிலோதிமுகில்பொழிநீர்
குடிப்பதுமின்றொருவேனின்ருநிநீர்குடித்தாலே. (௧௬௫)

வேறு.

இனிவிடுமென்மேலுரைக்கும்வாசகமெனதுயிரீகோறவிற்றைநாளிடை யுனதுயிர்வானேறுவிட்டுநாணுலகொருசுடைமாநீழல்வைத்தலேதுணி வனிகமுமாயோனடத்துதேருடையதுசனும்வாளாண்மைமற்றைமுதவரு நினைவுடனேகாணவச்சிரவாயுததிகார்கதைவிமாவெடுத்திரீயேன.

(கசகசு)

நடையொழியாதோன்விறற்குமாரனுநயனமிலாதோன்முதற்குமாரனு மடலொடுகார்வானிடிக் குமாநெனவதிர்வுறவேகநிமத்தவாரணம் விடையரிமாவேறென்பிரதாபமும்விசயமுமேன்மேன்மிசூத்துமேலிடு கடையுகளாவாயுவொத்துநீடியகதைகெழுபோராதரித்துமுளவே.

(கசகௌ)

ஒருதமனிபாசலத்தினோடெதிரொருமுழுமாலேவெற்புநீடமர் புரிவதுபோன்மேல்விசைத்துமீமிசைப்பொறியெழுமாறாமலெற்றிவீரர்க ளிருவரும்காயமுட்டநாகர்க்கிறைகொளநானுனுதிக்குநாகரும் வெருவாரீகைருட்கவீசினர்விசையுடனேபேரீர்விறற்கதாயுதம்,

(கசகஅ)

உவகையினுலேசரிப்பார்நீள்சினமுதுதவிலுலேமடிப்பார்வாய்மலர் புகையெழுவேதீவிழிப்பார்மார்பொடுபுனைகிசியோலேதடிப்பார்தோனினை யிகல்புரிநாலோடுகற்றசாரிகையிடம்வலமேபோவார்வட்டமாரகுவார் முகடுறமீதேகுதிப்பார்பார்க்கண்முதுகிறநேருகுதிப்பார்மீளவே.

(கசகசு)

ஒருகையினுலேசுழற்றிவாண்முக்கிடைபடமேலேகூளப்பிழீள்கதை யிருநிலம்மேதெறித்துவிழுமுன்னெறிகையினுலேதரிப்பார்மேலவர் விரைவுடனேதாமாமொத்தியோடுவார்விசையுடனேகாலொதுக்கிமிருவர் பரிதிகன்போலேவிருத்தமாமுறைபவுரிசொளாவிசிடிற்பர்வீரரே.

(கசௌ)

மலாடிதாளுந்ருவட்டவார்தனம்வயிறுமேனோரகபற்பமார்பொடு குலகிரிநேர்தோள்கழுத்துநீடனால்குறுநகைகூர்வாய்க்குதுப்புவார்குழை யில்குபுருர்பாகநெற்றியானனமெனவடைவேகூறுறுப்பியாவையு முலைறுமேன்மேன்மிசூத்துமுழையுமுதிர்முமாறுதுக்குக்கமோதியே.

(கசகக)

கதைகதையோடேயடிக்குமோதைகொல்கதையுடையோர்தாரைக்கஞ்ஞமோதைகொ லெதிர்பொழியோவாதிசைக்குமோதைகொலிணையுடையோடியிக்குமோதைகொல் பதயுகமாறுடிவைக்குமோதைகொல்பணைபலஞ்சூழ்போதவெற்றுமோதைகொ ள்நியொடுவாநாடுசெற்றவாநவச்செவீசெவிடாமாநிர்க்குமோதையே.

(கசகஉ)

அரிவயமாவேறுயர்த்தஞ்சுனுமழல்விடநாகேறுயர்த்தவீரனு மிருவருமேவாவிசுக்கிரீவர்கொனவமர்மோதாவினைத்தகாலையில் வரைமுடிமேனொளாடித்தகாளைதன்மதலையையேழ்பார்படைத்தகோமக னுரைதடுமாறுவுயிர்த்துநீயுனதுயிர்திலைகூறுபெனக்கெனுமுனம்.

(கசகங)

இருவினைகூறுவறத்தின்மாமகனிளவல்லிதாதாவொடொத்தகேள்விய னுரைதவருதான்மறைக்குமோவெனதுயிர்துணைவார்களேசிரத்திலேயென வரிமகவானோனுரைத்தபோதிவனவன்முடிமேலேபுடைக்கவிமனு முருமுறுமாமேருவெற்பதாமெனவுரைதடுமாறுவுழற்றினுனரோ.

(கசகச)

* இருகையினுலே என்றும் பாடம்.

மகிதலமேல்விழ்தலுற்றுமீளவும்வலியுடனேபோர்குறித்துமேல்வரு
பகைவனையியாவிநிற்பதோர்நிலைபகறெனமாறடுசர்ப்பக்கதுவு
மிகனுதலாடெயெனக்குமாருயிரெனமதியாடேபுருத்துவீமனு
முகுதருசேய்நீர்பாக்கமோதினனுயர்கதையாலேசுரத்தின்மேலுமே. (கஎந)

உரியகதாபாணியர்க்குளோதவொருவமையிலாதானடித்தபோதுயர்
சிரமுடியுடேபிளக்கநாவிருதிசையினும்வார்சோரிகக்கவிழ்தர
விருநிலமீதேபதைத்துவிழ்தலுமிரிதரமோதாமல்விட்டுநீயினி
விரைவுடனாறுநெனத்தனண்மைபையிருநர்முன்மேன்மேல்விளக்கவீமனே. (க)

வருகனையாறுவுயிர்ப்புறவிழிமலர் திறவாநாவறட்சிபோயுரு
குருதியுகாமேதுடைத்துவிழ்தருகுருகுலபாலனுக்கிரவேகமொ
டுருமெறிமாமேகமொத்தகாயமுமுதறிமனோவிரமுற்றுமீளவு
மருகொருபான்மேவிநிற்கும்வீமனையகதையாலோடிமுட்டிமோதவே. (கஎள)

வேறு.

லும்வுண்டிகொள்பேரழலோட்டலூதைவெஞ்சமராடி யவாறென
வாமறங்கனிநுண்மதியாதமாடுகின்றநிசாசரராமென
வீமனுந்துரியோதனநாமனும்கவேகமொன்றியவீரியாயடு
சேமவன்கதைபாலமராடினர்தேறியின்றவார்வாள்விழிமுடவே. (கஎஅ)

மேவுசிக்கவியாளவிலோதனர்வீசுகின்றகதாவமேலிட
வாவுவெம்பரியாதபனுந்திமாறியின்றனன்வானவர் தானவர்
நாவடங்கினர்மாமுனியோரொடுநாகாஞ்சினர்நன்முகுதிய
முவருஞ்செயலேதெனநாடினரமோழைகொண்டதுமுடியகோளமே. (கஎஈ)

தார்வலம்புரியாறொடுபோழிதாழ்வுகண்டனன்வீமனைவாசிகொ
டேர்விடுந்திருமாலடினைமுடிசோரின்றுரையாடினன்மாருதி
நேர்தளர்ந்தனன்யானுகொலோசெயன்மொழிந்தருள்வாயெனவானவ
ளர்புரந்தவனோதமுாரியுமோதினன்பரிவோடவனோடிவை. (கஎஓ)

நீயந்தனைகேளுறுபோரிடைநேர்மலைந்திடுவோரிருவோரினு
மானிலன்பெலவானதிலே முகுரானனன்றருசேய்வீனையாதிக
னையம்படகாதவராயிரநாண்மலைந்தனராயினும்வீவொடு
வானகம்புகுதாரிருவோர்களும்வாசவன்றருணணிமார்பனே. (கஎக)

மாறுகொண்டவராவிகொணீள்கதைமாருதன்கதனோடிவனோருரை
கூறலிங்கதமேயலவோருரைகூறில்வஞ்சகமாமிவனாண்மையி
னூறுமைந்தரினாதிபனாகியதானலந்திகழ்மார்பனையாருயி
ரீறுகண்டிடலாமவனாருவையேறுபுண்படவேயெதிர்மோதிலே. (கஎஉ)

ஏழ்பெருங்கடல்குழ்புவிபாரமுமேதமுங்கடவேதமீலைவரும்
வாழ்வன்றுயர்நாரணனாதிருவாய்மலர்ந்தசொலான்மகிழாமிக
லுழினும்புரிதாள்வலிதேயெனலுருவின்புடைசேர்காநாண்மலர்
காழ்நெடுங்கிரியேயனையான்விழிகாணியின்றன்வானரிகானேயே. (கஎஊ)

ஞானபண்டிதன்வாயுருமா னுநாரணன்பணியாவினையோன்மொழி
மோனவண்குறிதா னுணராவெதிர்மோதினன்கதைப்பதிபூருவின்
மானகஞ்சுகுறையேழடிமா றிநின்றிடுவேழைபோதவின்
மேன்முழங்கினவானவர் தூரியமேல்விழுந்தது பூமழைசாலவே. (கஅச)

மாறிநின்றசயோதனன்மீளவும்வாயுமைந்தனைவாருவுமாற்புழ
நீறெழும்படிசாடியபோதவனீணிலந்தனிலோடிவிழாது த
னாறுமிஞ்சியபேருடலோடெதிரோடிவன்றெடைகீறிடமாறடும்
வீறுகொண்டகதாயுதம்விசின்னவீரனம்புவிமீது நறுவிழவே. (கஅடு)

வேறு.

அரிப்பதாக னாகப்பதாகணையதீர்த்து மேலுறவடர்த்துநீ
ருப்பிடுனாதிசயிக்கவூருவையொடிக்கவேயவனுடற்றலு
நெருப்புருவிழிசெவத்துவார்கடைநிமிர்ப்புறுதபுருவத்தையு
மருப்படுநு லுலுமத்தமாவெனமத்தது மாற்பமிசைசுத்தினுன். (கஅசு)

கது பும்புவாயுநெரியக்கதாயுதகரத்தினுன்னிகலக்கினு
னெதிர்த்தயானையையடர்த்தகேசரியெனப்பொன்மொளியையிருத்தினு
னுதைத்துமேலிருபதத்தினுலவ* னுரத்தைவாருவையொடித்துநீள்
விதத்தினுலிருநிலத்துமீதுடல்விதீர்த்துவிழ்தரவிழுத்தினுன். (கஅஎ)

நிறத்திலெகிரியொக்கவேயிருநிலத்தின்விழ்குருகுலத்தினு
னுறைத்துமீளவுமுயிர்த்துமாயடுகுருத்துவாசகமுறச்சொல்வான்
குறிப்பினுலவிசயனைக்கொடாருயிர்குறிக்குமாமதிகொருத்தினு
யறத்தினுலடன்மறத்தினீர்மையைவித்தையாயருமளப்பரோ. (கஅஅ)

மலைத்தபோர்தொறுமெனக்குரீசெய்பிழைமற்றுளோர்செய்கினைப்பரோ
குலத்திலேயிழிகுலத்தரானவர்குறிப்பிலாதிவைபிறக்குமோ
சலத்தினுலவினையியற்றுவார்முடிதரித்தகாவலரொடொப்பரோ
நிலத்திலவாழ்வவர்பெறக்கொடாயினிநீனைத்தகாரியமுடித்தியே. (கஅக)

எனச்சில்வாசகபிழற்றிமீளவுமெதிர்ப்பதாகவெலுநற்றபோ
தனற்சகாயன்முனளித்தகாளைதனடற்சரோருகபதத்தினு
னுனக்குவாழ்வினியெனக்கொலாமெனவுதைத்துமொளியையுடைக்கவே
சினத்தலாயுதனிறத்தவாள்விழிசெவக்கவாய்மைசெப்புவான். (கக0)

வேறு.

எம்பிரானேமுராரியைமாயினையிப்பரோழ்கடல்குழ்புவிமேலொரு
தம்பியாவுடையானவனோடெதிர்சந்தியு வெகுளாவிழிநீயெழ
நம்பிகோரியோடுன்மேலியநஞ்சுபோலுநேசர்முன்னையுடல்
கம்பியாவிழ்நூலின்மோது தல்கண்டபோதெனதாருயிர்போனதே. (ககக)

வேறு.

கதைபெய்து துடற்றுமாடவர்க்கடிதடத்தினுக்குமேலொழிய
வதிர்வுறுப்புடைப்பரோதொடையிலடிபடத் து கைப்பரோமுடியி
லெதிரியைச்சலத்தினுலென்விழியெ ஸர்வழக்கழித்தபாவனை
முதுகிடப்புடைப்பல்பா னுமெனமுசலகைத்தலத்தொடோடினனே. (ககூஉ)

வேறு.

மதியிரவியோடுபோர்செயுமாறெனவலியதிறல்வீமன்மேவிவெனூடூ
மிதயமலர் தோறுமேவருநாயகனிலனை ஸிவாவோடுபோய்வினகாவிரு
பதுமலிகரானதாள்பணியாமிசுபரிவினெடுசீ துமாண்மைதகாதென
வசிகுதா வாய்மையால்வெஞ்ஞாவகையடிக்கரிவைகேண்மினோவெனவோ தினன். ()

வேறு.

முஞானன்மைந்தனும்வீமனு முடியாதபெரும்பகையாளர்கண்
மகிபலர் திருந்தவையுடுரைவழுவாதவன்வஞ்சினமோ தின
னிகல்வார்சிலையின்சுருவானவனிடிகாப முழுண்டிதிரொபதி
பகர்சாபமுழுண்டதனூலெதிர்பிடுமேயவன்வெங்கதையாலிவன். (ககூச)

வேறு.

வெஞ்சிலைவிதூரனவனுநீவிருமிஞ்சியபுணல்கள்படியவேகனிர
பஞ்சவர்சுளொடுவயிரியாயொருபண்பறவினைசெய்ச்மரபூமியில்
வஞ்சனைவழியிலொழியநேர்படவன்பொடுமறமுமறமதாமவகை
யெஞ்சியபதினெண்வகைக்கொணாவினுமின்றமாப்பொருத தூரககேதுவே. (ககூரு)

வேறு.

வெற்றிபுனைபலபத்திராமனுமெய்த் துணைவனிலைசொற்றகாலையின்
மற்றையதுசுனெடுற்றீள்களம்பட்டபிடவொரிமைப்பினைகின்
னற்றையடலமரிற்சயோதனனற்பலயிர்திலைநிற்பரீடுடன்
முற்றமுருகுருதிக்கண்முழ்குறபெராய்த்தகமுகினிழற்கண்மேவினன். (ககூக)

வேறு.

மைந்தினுற்பெரியோனே னும்வாயுவினமைந்தனூறுறியோதனன்மாமுடி
சிந்தவார்த்தனாரீடிசைகாவலர்சிந்திவாழ்த்தினர்பூமழைதேவர்கண்
முந்தவோட்டியதேதொடுகாய்க்கிரமொய்மபன்மேற்கடன்முழ்க்கின்மலைகொ
ளந்திவாய்த்தமபாசுறைமேவினனாந்துபார்த்திவரானவர்தாமுமே. (ககூஎ)

வேறு.

மிடன்மிஞ்சுமேவலர்வானிடையோதரவினைவென்றகாவலர்பாசுறைசேருதல்
கடனன்றெனுமுனிமாமகன்வாள்வலிகுருதந்தனீர்மையைவேற்றியாவகை
யடல்கொண்டசேனையெலாமவண்வாழ்வுறவவரைந்துவீரருமேவாவேயொரு
புடைதங்குகாநிடையோயினனுன்னிடொழிகொண்டல்பொறிநருமேனிரூராரியே,

வேறு.

ஆனகமலமலர்வாவியிடையேமுழுகியாவியுதவுமறையோகபானுகிமொழி
மானகவசவாராசதுரியோதனணைவாயுகுமான்முதிர்போரிலெதிர்வீழும்வகை
தான்காடகரிமாவையரிமாபொருத்தாயமெனவுழறினனெனுமுன்வேகமுற
ஞானசரிதருருவாகியதுரோணன்மகனுகளமணுகினொருநிநாழிகையில். (௧௯௬)

வேறு.

உரகதுவசனயர்கின்றவாவியினுணர்வொடுதாயில்வதுகண்டுபேருடல்
கரதலமலர்மிசைக்கொண்டுவார்புனல்கலுழ்தருவிழியினனன்பினுலமர்
பொருகளனினடைதனதந்தையிடிபொழுதினுமனமிகநொந்துளாணயர்
கரர்களுமுருகவிரங்கினுள்வரிதொடுகிலைச்சயதூங்கதாமனே. (௨௦௦)

வேறு.

முனைத்தலைபழிந்துடல்சோரவும்யான்வினைமுடிப்பெனனுநெஞ்சடைவான்வயவிரனை
யனைத்துலகினுங்குருவானசாசனனளித்தமுனியன்புறமார்புதழீஇயின
னிலைத்தநிலைவின்படியேயிடுபோர்செய்துநினக்கவனிதந்திடீதலைநாளினி
லெனைத்தனிடெதளிந்திலையாதவன்மாயையெனன்பரிவுகொண்டிசில்வாய்மைகன்கூறியே. ()

வேறு.

அருளுறவழக்கழிவறவழாமாற்றமுமறனுடனழுக்கறல்னுருவேற்றமு
மிருநிலமதித்திடலினிதுகோலோச்சுதலியல்புநிநுபர்க்கனுமுறைமையோபார்த்திலை
நரைகெழுமுடித்தலையென்பிதாயிப்படுநதிமகன்முறித்தவிவ்விதூரனேபோற்பல
சுவருமுரைத்தசொலுதுதிநீகேட்டிலைசுருமாபினுக்கொருதிலகமாழார்த்தியே. (௨௦௨)

வேறு.

இடியிடித்திடுகிகரிகளாமெனவெறிமருச்சுதன்முதலிசுலோர்கலை
துடிதுடித்திடவவரவர்கேனைகடுணிபடப்பொருதெழுபுனிநீபெற
வியுவதற்குமுன்வருகுவன்யானெனவிடைகொடுத்தனனாவவிலோதனன்
முடிமிசைத்தனதுடையசிகாமணிமுனிமகன்கினிதருள்செய்துமீளவே. (௨௦௩)

வேறு.

பூசார்பெருந்தகைபரித்தாமாவிரியல்போனகருபன்கிருதபத்தாமுவுருமுன்
வாசவன்விரிஞ்சனுமைபத்தாமாயன்முதல்வானவர்வழங்கியவயப்போர்வாளிகளி
லாசுகன்மகன்றனியும்பேதேதுணைவானவரையுந்தலைதுணிப்பாறையவர்
பாசைறைபுகுந்தன்பரித்தேயுரையொடுபாரதமுடிந்தபதினெட்டாநாளிரவே. (௨௦௪)

சல்லியபருவ முற்றுப்பெற்றது.

ப த் த ர வ து

சௌப்திக பருவம்.

வேலமர்தடக்கைவீரரிப்பாடிவீடுசென்றனைதலும்புறத்தோ
ராலமர்சினையிற்பல்பெருங்காகமரும்* பகலழிந்தகூகையினுற்
சாலவுமிடறுற்றலமாக்கண்டுதம்மிலேமுகமுகநோக்கி
காலமுமிடனுமறிந்தமர்செகுத்தல்கடனெனக்கருதினரன்றே. (௨௦௫)

உரத்துவாரணங்கண்மதமிசுத்தென்னலுக்கமோடொன்றையும்தியார்
புரத்துவாரத்துப்புருதலும்வெகுண்டுபொங்கழல்போல்வதோர்பூதம்
பரத்துவாசனையுமாதுலன்கிருதபன்மனென்றிவரையுமுனைந்து
கரத்துவாசலையுங்கண்கருமுறித்துக்கடவுண்ணீரேர்குருங்கலக்கி. (௨௦௬)

முன்புருவியமுனிமகன்றனைமுரணெடுந்தோள்களுமுரனு
மென்புடனினமுந்தகைகளுஞ்சிந்தவினைக்குருஞ்சிறுதுங்கரத்தால்
வன்புகையெழுமாறுள்ளுறமலைந்துமறுளோர்கொற்றபுமழித்தபு
மின்புகலதுமாதுரத்தப்பூதப்பெருமையம்பேசுறுந்தகைத்தோ. (௨௦௭)

மாதவன்விகியாலகன்பெரும்பாடிமாநகர்காவல்கொண்டுற்ற
பூதமேபொருதுதுரத்தலின்மீண்டுபோய்வடதருநிழம்புசுந்து
பேதுறவெருவோடிருந்தனர்கரியபெரியவக்குங்குவிற்றுரோண
சாதனம்மதலையென்செய்துமென்னத்தன்மனத்தெத்தனைநினைந்தான். (௨௦௮)

எஞ்சினநிருபனுயிரினைநிறுத்தியிவ்விரவகல்வதன்முன்னர்
வெஞ்சின்முறச்சென்றுன்பகைமுடித்துமீளுதுமெனப்பலபடியும்
வஞ்சின்முறைத்துவந்தனமின்னம்வன்குறட்டாரிடந்தன்னுற்
றுஞ்சின்மெனிணுமையெமென்றெண்ணித்துணரிந்தன்னயிலறுகண்ணான். (1)

எண்ணியகருமமுடியினுமுடியாதொழியினுமீசனைத்தொழுதல்
புண்ணியமெனுமாறுன்னியாங்கொருதன்பொய்கையிற்புனல்படிந்தேறிப்
பண்ணியலிசையின்படிவமாந்தெரிவைபங்களைப்பங்கயமலர்கொண்
டண்ணியகருத்திரிசுத்தியஞ்செழுத்தாலாகமப்படியடிபணிந்தான். (௨௧௦)

அன்றவன்மறையின்முறையினுற்புரிந்தவருச்சனைதனையுவந்தருளி
நின்றனன்விழியும்தயமுங்களிப்பரீறுடையேறுடைக்கடவுள்
வன்றிறன்முனிவன்மதலையும்விசலைமாறிமாடர்ப்பதோர்ப்படைநல்
கென்றனென்றவருரைமுடிவதன்முனேதியொன்றிசனுமீந்தான். (௨௧௧)

* பகல்கழித்த என்றும் பாடம்.

† பற்பலமலர் என்றும் பாடம்.

பாதிமெப்பீலமாசியபவளப்பருப்பதம்விருப்புடனளித்த
வேதிபெற்றுவகையுடனரிமைப்பளவீனிருந்தவவ்வீரருந்தாணும்
வீதிக்கொள்பாடிவீடுறப்பூதமீளவந்தார்த்திவன்கரத்தி
லாதிநல்கியவெம்படையிலுள்ளசியாவிக்கொண்டோடியதன்றே.

(உகஉ)

பருவரலகற்றியிருவ்வீரரையும்பாசறைவாயினின்றுத்தி
மருவருங்கமலமாலையான்கடப்பமாலையானென்மனன்களித்துப்
பொருவருமுனைக்குக்குரிசிலாபெல்லாப்போரினும்புறமிடாததர்த்த
துருபதன்மதலைவரிசிலைத்திட்டத்துய்மனைமணித்தலைதுணித்தான்.

(உகங)

கயில்புரிகழற்காற்றந்தையைச்செற்றகானையைப்பாளையத்திடையே
துயில்புரியமையத்திமைக்குமுன்சென்னிதுணித்தனன்கதனெனக்கலங்கி
வெயில்புரிவதன்முன்வல்லிருளிடையையுணர்ந்தவாவெருவுடனரற்றப்
பயில்புரிசிலைக்கைச்சிகண்டியைமுதலோர்பலரும்வந்தனர்கள்பாஞ்சாலர்.

(உகச)

உத்தமோசாவுமுநாமனுமுதவிட்டுள்ளவாயாவரும்பிறருந்
தத்தமோகையினுல்லந்தெதிர்மலைந்தோர்தலைகளாற்பலமலையாக்கி
மெத்தமோகரித்துப்பாரதமுடித்தவீரரைத்தேடிமேல்வெகுளுந்
சித்தமோடெங்குந்திரிந்துள்ளவர்தஞ்சியுவரைவரையுமுன்சேர்ந்தான்.

(உகந)

பூதலமுழுதுங்கவார்த்தந்தையர்கள்புறத்திடைப்போயதுந்துயின்ற
மாதுலன்முனிவன்மதலைகைப்படையான்மடிந்திடத்தடிந்ததுமுனாரார்
தாதலால்கற்குசமாவான்முனியைத்தமுவிடைவருபெருந்தையல்
காதலம்புதலவர்கண்டுயில்புரிவோர்கனவுகண்டனரெனக்கண்டார்.

(உகஊ)

கண்டவர்த்தத்தம்படைபெடுப்பதன்முன்காசினிமுழுவதுமெவன்று
கொண்டவரிவரென்றெண்ணியேசுடரிக்கொளுத்தியசுடரையாரைத்
திண்டவர் தமக்குச்சிகாமணியனையான்சினத்துறக்கலங்கிவண்டேற
லுண்டவர்த்தமைப்போன்மத்தினுல்வாளாலொருநொடியினிற்றலைதுணித்தான்.

துருபதன்மைந்தானைவரும்பஞ்சத்திரொளபதியருந்துயில்பொழுதிற்
பாசியந்தாமாநினைவறப்புகுந்துபொன்துவித்தனனெனப்பலம்ப
விரவிடையம்மற்றெண்ணைகொலென்னுவிவிதன்றிருக்குலத்தினைவன்
பெருமையோடெழுந்தான்பகைவன்மேலவன்முன்பின்னிடப்பெருநிமிம்பெரியோன்.

பொன்னிரன்னதியுநேரியம்பொருப்பும்புகாரெனுகரியும்படைத்த
சென்னியும்வன்றன்சேனையின்விதமுஞ்சேனைமண்டலிகருஞ்சே
*முன்னியசிலைக்கையுமுனிமகனுடன்போய்மோதியவேதியான்மடிந்தார்
பின்னியசடையோன்வழங்கியபடைமுன்பிழைத்தவாயாவரேழைத்தார்.

(உகஃ)

புகலரும்பதினெண்பூமிமுற்றுடையபூபதிகளுமவர்படைத்த
விகலருந்தந்திதேர்பரிகாலானென்பனயாவையுஞ்சேர்ப்
பகலருஞ்சமரிப்பதினமடங்காகப்பாதிராளிரவினிறப்பித்தான்
றகலருங்கேள்வித்தாமனேதாமச்சடையவன்றையனாதலினால்.

* முன்னியசமரின்முனிமகன் என்றும் பாடம்.

வள்ளியபடிபேகடுஞ்சினங்கன்றியுள்ளவர்பாரையுமுருக்கித்
துள்ளியவிடைபோற்செருக்கியப்புரத்தினுறுவாரகின்றவரையுங்கட்டித்
தெள்ளியகுமரர்சென்னியைத்திணையுந்தேவருந்திகைத்திடத்தூக்கி
வெள்ளியகுருவந்தெழுமுனேகுருவின்கிசுசுவேந்தைவந்தடைந்தான். (1)

வேறு.

வந்தனையமாதவனேவலான்
முந்துபூதமுதுகிடமாமுடி
சிந்தயாரையுஞ்செற்றகன்பாசுலை
யைந்தவீராதம்மாவிடுங்கொண்டரோ. (௨௨௨)

சொன்னசிக்கத்துவசனையாதிபா
மன்னரைவருமாண்டனர்மற்றவர்
சென்னியென்றுசிறுவர்தஞ்சென்னியை
முன்னர்வைத்தனனான்முனிமைந்தனே. (௨௨௩)

வைத்தசென்னியைநோக்கிவயரவறு
சித்தமன்னவன்றேறிச்சிறுமுகந்
தத்தமன்புடைத்தந்தையர்வாண்முக
மொத்தவாகுமின்னுண்மையென்றேதினான். (௨௨௪)

ஒதும்தேவந்துக்கொருமொழியுஞ்சொலான்
வேதபண்டிதனிற்கவவ்வீரனைப்
பாதகஞ்செய்கைபார்ப்பனமாக்களுந்
கேதமேதமிதென்செய்தவாறரோ. (௨௨௫)

துன்னுபாரதந்தேன்றியநாண்முதன்
மன்னரோடமலைந்தனைவாளியாற்
சொன்னபாலர்மகுடந்துணித்ததின்
நென்னவீரியமென்னினைந்தென்செய்தாய். (௨௨௬)

இருகுலத்திலெமக்குமவர்க்குமிந்
கொருகுலத்தினுமுண்டெனலிலையாற்
குருகுலத்தின்கொழுந்தினைக்கிள்ளினை
வருகுலத்தொருமாசுறுமைந்தனே. (௨௨௭)

ஆற்றினீர்விவோயாடியநாண்முதற்
காற்றின்மைந்தனெடுத்தனைகன்றினைன்
சாற்றினென்வீனைநானென்னையேசுடக்
கூற்றின்வாய்ப்புருந்தேற்கென்னகூற்றையா. (௨௨௮)

பனைநெடுங்கைப்பகட்டுவெஞ்சேனைகு
ழினைநருஞ்சொற்கினைஞ்சுளயாரையுந்
துணைவர்பாரையுந்தோற்றுநின்றேனெனக்
கிணையர்பார்மிசையாருளரெண்ணிலே. (௨௨௯)

என்றுபன்மொழிகூறியிம்மைந்தரைக்
கொன்றுவந்தசுமரனைப்போர்தொறு
நின்றதீவினையீங்கிடநீதவ
மொன்றிவாழ்கென்றுயர்விடைநல்கினான்.

(௨௩௦)

வெஞ்சராசனவீரனுமாமனு
நெஞ்சமாழ்குறநின்றவர்போனபின்
கஞ்சநாண்மலர்க்கண்புனல்சோர்தருஞ்
சஞ்சயாரின்றன்னைகெடுவவான்.

(௨௩௧)

யாயொடெந்தையிரக்கமுறாவகை
யாயவின்சொலினாற்றுயராற்றிட
நீயெழுந்தருணின்மொழிவல்லபந்
துயசிரந்தைச்சாரகருமவல்லரோ.

(௨௩௨)

யானுமெம்பியருமிற்றதோமெனு
மானபங்கமற்றதுதன்னெஞ்சினுக்
கானதம்பியளித்தவர் தம்மொடுங்
கோனிலம்புரக்கும்படிசூறுவாய்.

(௨௩௩)

என்னவம்முனிதன்னினைத்தாண்மலர்
சென்னிமீதும்விழியினுஞ்சேர்த்திடா
வுன்னிலாண்மைக்குவமையிலலாதவன்
பொன்னிலத்தினுணர்வொடும்போயினான்.

(௨௩௪)

வேறு.

வயிரஞ்செறிதருமனனும்வாய்மையும்வலியும்பொருபடைவினையின்மேல்வரு
செயிருந்திகழ்குருகுலமகீபதிதிறல்வெஞ்செருமுனையதனின்மேதகு
மயிர்நுண்குழலரமடநலார்பலரளிகொண்டெதிர்கொள்வமரனுனபின்
னுயிர்கொண்டதுசுரநுறையும்வாணுகுடல்கொண்டதுதனதுடையபூமியே. ()

வேறு.

கிடந்தவுடல்வானவர்தங்களைசொரிந்தபூமபைபாற்கெழுமுற்றோங்க
நடந்தவுயிர்புத்தேளிரமகளிர்விழிமலரானலனுற்றோங்க
வடர்ந்தளிகண்மொருமொகெனுமாமோதவலம்புரித்தாரண்ணல்பாரு
மிடைந்துமிடைந்தெதிர்கொள்வவீரநுறைபேகுலகமேவினானே. (௨௩௫)

கேள்வியுடைவாரிசிலைக்கைமுனிமகனுமாதலனுங்கிருதனென்னும்
வாள்விறல்கூர்நாபதியுங்குருபதிதன்வாய்மையினுன்மாழ்கியேகி.
வேள்வியருங்கனன்முன்றுமொருவடிவாய்ப்பிறந்தனையவியாதற்கைவர்
தோள்வலியுந்தஞ்செயலுந்தொழாமுடியோன்றுஞ்சியதுந்தொழுதுசொன்னார். ()

புரிதவத்திற்கானவனங்கிருபனுக்குந்துரோணமுனிபுதல்வனான
தூரகதாமனுக்குமமைத்திவ்வுழிரீரிருத்திரெனச்சொன்னபின்னர்க்
கிருதனுக்குவிடைகொடுத்தானிவருமவன்மொழிப்படியேகிரிசூழ்கான்றி
றருசிலத்தோர்திசுப்பிச்சிவபெருமான்றனைநினைந்துதவஞ்செய்தாரே. (௨௩௬)

நாடியசொற்சுருதிநிகழ்நாவினான்சஞ்ஞனான்என்கங்கு
லோடியொளித்திடுகதிரோ னுதிப்பதன்முன்விசேசனரீருகுப்பவெய்தி
யாடிமுதத்தரசினுக்குமையிருபதாசரையுமளித்துவாழ்ந்து
வாடியமெய்ச்சுவாபிலைக்குமுற்றவெல்லாம் வாய்மலர்ந்தான்வாய்மைவல்லான். (1)

சேனாவந்துவைமுதலாந்திருமைந்தரைவரும்வான்சென்றநாட்டோட்
டாமும்தொடிகண்ணீராயுபெருங்கடலாகவழுதுசோர்வான்
பானுவந்தருண்முனிவன்பகருமொழிவிடஞ்செவியிப்பட்டகாலேத்
துநாகமுருமொலிகேட்டயர்வதுபேல்லிழந்தமுதான்சுபலன்பாவை. (உச0)

மருத்திம்மகனேனுஞ்சண்டமருத்தனையுயவவியோன்வன்கைத்தண்டா
லுருத்தமரினுடன்மும்பரூர்புருந்தான்வாளாவமுயர்த்தேரானேன்
வருத்தமுடனுபங்கிமிகமயங்கிநிலிசைவீழ்ந்துவாபிரமண
சுருத்தினுடனலமந்தானமுதுபெரும்புனல்சொரியக்கண்ணிலாதான். (உசக)

இப்பான்மற்றிவிரங்கவெப்பா லுயிநுளொளிப்பவிரவிபா னுத்
துப்பார்செங்கொடிகளெனவுதபகிரிமிசைப்படர்ந்துதோற்றஞ்செய்யத்
தப்பாமனிமடந்தைதன்பாரமகற்ருவித்தசார்ங்கபாணி
யப்பாலப்பாண்டவர்களைவொடும்புரிந்தசெயலறை துமம்மா. (உசஉ)

ஐந்துபெரும்பார்த்தவரோடாரணியம்புருத்திரானரியகங்குற்
சிந்துதினகா னுதயஞ்சேருமுனம்பாசறையிற்சென் றுநோக்க
வீர்திரனேநிகர்நிரபர்முடித்தலைகள்வெவ்வேறுபிடையேசிற்த
மைந்தருடற்குறைதமுடியா சுவீத்துமெவீர்த்தர்மமாரிணக்கண்டார். (உசஉ)

கண்டவுடன்மனமெவ்வுற்றிவ்வண்ணமெவ்வன்கொலெனக்கரியமேனிக்
கொண்டலுரைத்தனன் லாகநாமாவின்வினைகளெல்லாகூற்ருமுட்க
வண்டமுட்கிரவுருத்தருச்சுன னுமாருதியுமவன்றனவி
புண்டலது தவிரோமென் லரைத்தேதாமாற்றித்தேபுரைக்குமன்றே. (உசச)

பாரிடமொன்றினைப்புரத்திபாசறையையெனப்புடன் லுபரீயிற்சென்றேம்
வீரருக்குமுனைத்தாமன்சுயோதனற்ருச்சுனரைத்தமீண்டானைவ
ராரமணிமுடிக்கொய்துதாணியெல்லாமுன்ருடைக்கீழமைப்பணின்னே
காரிருக்குமலாசகக்காரிசுதவுள்ளங்கனித்தியென்றே. (உசந)

திருகுசினத்தொடுக்கிப்பாசறையிற்ருகுதுமேசெங்கட்பூதம்
பெருகுவிழிர்சொரியவடர்த்தலும்பின்னிட்டானைப்பெட்டிற்போற்றி
முருகிதழிச்சுடாருளும்படைக்கலம்பெற்றிவ்வண்ணமுடித்தானம்மா
ருருகுசியெறிந்தோனைநிகர்த்தவன்நன்விநலெவர்க்குங்குலலாமோ. (உசக)

என்றுபினுமபாண்டவியமெனுமபடையுந்துரந்தான்மற்றவரோகப்பா
ரன் றுதுமனியிரைந்துமனிப்பென னும்வாய்மையினுலகன்றேனின் னும்
வென்றியுமதுழியடைவீற்சேர்ப்பவன்யான்விடுமினெனமின்னனானைத்
துன்றிவிதியினையெவரேவெல்பவரென்றித்தருளிச்சுழ்ச்சிவல்லான். (உசஎ)

மைந்தருயிர்க்கிரங்குவதென்மலர்க்குழலாயுன்கொழுநர்வாழ்த்தற்கியான்செய்
நந்திரமற்றொருகோடியுரைக்கடங்காவெனத்துயரந்தவிர்க்குத்தன்மன்
கொந்தலருமுகநோக்கிக்கண்னன்முதல்யாவருக்குங்குலவுமீமத்
தந்தமுறுகடன்கழித்தனெனவுகன்சொற்படிநின்றளித்தபின்னர். (உசஅ)

அத்தினுபுரியதனிலைவருடன்சென்றியுமந்தன்முன்னர்ப்
பத்தியினுலிறைஞ்சிடமற்றெவர்கொலெனத்தருமன்முதற்பாலென்ன
வித்தகஹமாசிசொற்றுச்சநாகதிசேயினைத்தழுவவேண்டுமென்ன
வத்தனத்தாணவிர்த்துளத்தழுவநெரித்தனன்யுகள்களாயதம்மா. (உசக)

இனியூழிவாழ்தரெனவினோளுரொருநல்லருடனறத்தின்மைந்தன்
றனையிருத்தமீள்வெனச்சாத்தகியுமலாயுதனுந்தன்னைச்சூழ
வினையகற்றுமபசந்துளவோன்யுவரைநகர்த்திசைநோக்கிமீண்டான்சீர்த்திக்
கனைகடற்பாரளித்தவருமநங்கரினறநெறியேகருதிவாழ்ந்தார். (உரு0)

ஆசச் செய்யுள்-ச, ந, ட, கூ.

பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

செளப்திகபருவம்

முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

மகாபாரத அரும்பதவுரை.

சி ந ப் பு ப் ப ர மி ர ம் .

க. பொருப்பு - ஈண்டுப்பொதியமலை. அகத்தியமுனிவர் அகத்தியமுதலாய நூல்களையுண்டாக்கியதன்றித் தொல்காப்பியமுனிவர் முதலாயபன்னிருமூலர்களுக்கருக்குங் கற்பித்திருத்தலாற்பொருப்பிலே பிறந்தென்றும். அம் முனிவர்கண் முதலாய வானரோர்பலரு மியற்றஞ் செய்யுளெல்லாம் உரைப்பாருரைக்கு முரையாவும் புகழில் வைத்தோனாகிய தென்னன் புகழிலமைந்து கிடத்தலாற் றென்னன் புகழிலே கிடந்தென்றும், முச்சங்கப் புலவருந் குழுமியிருந்தாராய்தலிற் சங்கத்திருப்பிலே யிருந்ததென்றும், சமணரை வெல்லுமாறு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியானார் திருக்கையாவிட்ட திருப்பாசரம் வரைத்த வேடு வையகையாரின் எதிர்செல்லுதலால் வையையேட்டிலே தவழ்த்தபேதையென்றும், அந்நாயனார் வாது நிகழ்த்தியிப்பாண்டியனெதிர் வளர்த்த பெருநெருப்பிலேயிட்ட திருநன்னாற்றுப் பதிகம் வரைத்தலேடுவெவாது நிற்பலால் நெருப்பிலே நின்றென்றும், பலநூல் கற்றோர் அவற்றைப் பயின்று சிந்தித்தொழுகலாற் கற்றோர் நினைவிலே நடந்தென்றும், உலகிவாங்காக்கு வதித்து வளர்த்தலால் ஒரேனமருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றான் என்றும் கூறினாரென்க. கலையடிக்குத் திருமாலாகிய வேர்ப் பன்றியின் கோட்டிற்குங்கினபூமியாகிய பெண்ணினொக்கலையிலி ஈந்தவளர்கின்றனென்க. திருமால் வராகாவதாரமாகிப் பிரளயநீரிலே முழுகியிருந்த பூமியைக் கோட்டிற்குங்கி மேலடுத்தருளினார் என்னுங்கையினே விவ்வுணுபுராணத்திலுநிக். தயிழைப்பே பதைதவன வருவக்குசெய்தகற்கியைப் அப்பருவத்திற்காக்குப் பிறத்தல் கிடத்தல் முதலிய வினைகளை முறையே கூறினாரென்க. வருங்கலியில் அகத்தியன்பயந்தசெஞ்சொலாரணங்கு எனக்கூறலால் ஈண்டுக்கூறியபொருப்புத்தமிழ்பிறந்த விடமென்றாயிற்று.

உ. அம்புசாதன் - பிரமன். (அம்புசாதம் - தாமரை) பத்தாம்போர்ச்சுருக்கம் - ௩௨ ஆவது கலியற்காண்க. முகம் ஆகுபெயராய் நாவையுணர்த்தியது. முந்நீர் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தலாகிய மூன்று தன்மையையுடைமையாற் கடற்கு ஆகுபெயராயிற்று. செய்கென-இதில் வியங்கோளிறுதொக்கது. பிறபாலினக் களு முனவாயினு மிருதியால் விருத்தயாப் பென்றாரென்க. காஞ்சிப்புராணத்திலே சிவ பிரான் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் பாணினி முனிவர்க்கும் அகத்தியமுனிவர்க்கும் முறையே கற்பித்தாரென்பதாலும், அவ் விருவருக்கு முன்பே திருமந்திரத்தில் ஆரியத் தமிழென்னுமியரண்டு முமாதேவியார்க்குங் கற்பித்தாரென்பதாலும், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியானார் அச்சிறுபாக்கமுதலிய பதிகங்களிற் கூறியதாலுஞ் சிவபிரானேயுண்டாக்கினாரென்பது புலப்படும்; அங்ஙனமாகவுஞ் சிவ பிரானைக்கூறுது அகத்தியமுனிவர் மலையத்துவத்திருந்து விருத்தியெய்து விளங்கினமையால் அவர்பெருமை விளங்குமாறு அகத்தியன் பாய்த்த செஞ்சொலாரணங்கு என்றாரென்க.

க. எழுலகையாவன - தடாகப்பிரதிவ்வுடை, தநநிகேடும், அக்கிரகாரப்பிரதிவ்வுடை, தேவாலயப்பிரதிவ்வுடை, நத்தவனப்பிரதிவ்வுடை, பிரபத்திரிமாணம், சத்திரப்பிரதிவ்வுடை என்பன. இவற்றை வடநூலார் சத்தசுத்தானமென்பர். நூல்கெய்த்த கேதுவாய்ச் சிறந்தமையிற் பாடுவித்தலையு முடன்கூறினாரென்க. நவை - குற்றம்.

ச. முதலிரண்டடிக்கு - அச்சுவினி முதலிய காண்மீன்களை நிரைத்து, மற்றை அநேக நகத்திரக்கூட்டமாகிய புதிய பாணிகளோடு ஞாயிறு முதலான ஒன்பது விதக்கொண்டோன்னை நிரைத்துப், பதினால்கலக்கையாயுஞ் சூழ்ந்த வெற்றியையுடைய திருமால்போலக் (கடலினையுண்டி கருற்றங்கொண்டி) வரு

கின்ற மேகமெனக். நிரைத்தல் - ஒழுங்கு பட்ச்செய்தல். நாண்முதலியன வொழுங்கு பட்ச்செய்யாவழி மேகமழைபெய்யாமையறிசு. நிரைத்தலிரண்டுந் திருமாலுக்குங் கொண் டிரைக்க. விஷ்ணுபராணத்திறேவர் முத லோர்களைப்படைத்தலுந் துருவனுக்குப் பதங் கொடுத்தலுங் கூறியிருத்தல் கணைக். ஈரோழ் புவனமும்வலஞ்செய்கொற்றம் திருமாலுக்கே கூறிய விசேடணமென்க. இன் னீந்தாவது ஓப்புப்பொருட்டு. இவ்வாறன்றி, நேமியை மேருமலையெனக்கொண்டு நாணிரைத்த முத லிய விசேடணங்களை மேருவுக்காக்கி ஈரோழ் புவனங்கட்கும் வலிமையைச்செய்கின்ற மேரு மலையினின்றும் வருவுக்காக்கி கொண்டலெனப் பொருள் கூறுவாருமுள். இப்பொருட்டு இன் - நீக்கப்பொருட்டு. வான் - வாட்படை. இரவி - அநந்திமலை. விதிர்த்தல் அசைத்தல். இ. வம்பு - வாசனை. உம்பர் - மேலுலகம். உள்ளுற - கண்டோர்மதிக்க அம்புராசி - கடல். அதற்கு - அம்மந்தரமாகிய மத்திற்கு. அதனுடன் - அம்மந்தரமாகிய மத்துடன். குன்றின் - இன்னித்தனுருபு. குன்றின்வீழ்நுவி யென்றிசையும். வைத்தது என்றபால் து வைத்தெனக் குறைந்ததுந். உம்பரு டெழ என்னும் பாடத்திற்கு ஊடுமெனுரு பென்க.

சு. கணை - ஆகாயம். பண்ணை - வயல், வாலியுமாம். பெண்ணையேகொண்டு என் பது பெண்ணையாற்றைக் கொண்டென்றும், பெண்ணைக்கொண்டென்று மிருபொருள் கொள்ளின்றது. ஏதாரம் முன்னையவிரண்டு மசையும் பின்னையது தேற்றமுமாம். ஆல் - அலக.

ஏ. சாத மகளிரைக்குறிக்குங்கால், கொ ட்த்த-நாரினாற்றொடுக்கப்பெற்ற. அகில-அகிற் புலக. உந்திச்சுழிவயினிலங்க - கொப்பூட் சுழிவயிற்றிலிவளங்க. மெய்த்தகன்கள்-மெய் யிலுள்ளரூபங்கள். வீசு-பரப்பி. மணம்முருங்கு- அழியுஇடை. வண்டு-வளையல். சடங்கன் - விசாலமானகண்கள். கரையழிந்து - அளவு கடந்து. அணைப்போர் - கலவி. என்றும்; ஆற்றைக்குறிக்குங்கால், கொடுத்த - சேர்க்கப் பட்ட. அகிலனாந்துந் - அகிலமரங்களைப் பொருந்தித்தனளி. சுழிவயினிலங்க - நீர்க்குழி கள் இடங்கள் தோறுமிலங்க. மெய்த்தகன் - உண்மையான பொன். வீசி - எறிந்து. மணி - நவமணி. முருங்கு-பக்கம். வண்டு-வண்டுகள் சங்குமரம். சிலம்பீரங்க - மலைமீதிடொலி

செய்ய. தடங்கள் - வாலிகள். கரையழிந்து - கரைகடந்து படுத்த - கட்டப்பட்ட என்றங் கொள்க. பண்ணையங்கானல்-வயல்களும் அழ கிய சோலைகளும். ஆல் - அலக.

அ. ஓளவையார், பாரியென்னும் வள்ள லின் மகளிராகிய அங்கவை, சங்கவையைத் தெய்வீகனென்னும் அரசனுக்கு மணம்புரி வித்தபோது, "முத்தெறியும்பெண்ணை முதுநீ ராதுதலிரந்து, தத்தவருநெய்பா லைப்பெய்து- குத்திச், செருமலைதெய் வீகன் நிருக்கோவ லார்க்கு, வருமளவிற்கொண்டோடிவா." எனப் பாடிய பாடலுக்காக நெட்பால் பெருகி வந்த மையால் அந்தத்தமிழறிவினாற்சிறந்து என்றார். வரால்முத்தவியன எதிரேறிச்செல்லுகையால் எதிர்கொள்ளவென்றார். சனம்-கூட்டம். சம் பவச்சுருக்கம் சள-ஆவது கலியீற்காண்க, மலங் குமுசலிய பீனகளாகிய சனங்கள் எதிர்கொள ள வெனவுங்கூறுவர். உம்மை - எச்சத்தோடு சிறப்பு.

க. அருந்தமிழ்ப்பாவாற்பேர் பெறுபனு வற்பாவலர் மூவருமென்கூட்டுக. மூவர் - பொய்கையாமவார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ் வார், மொழிவிளங்கு - பிரபந்தமாகிய விளக்கு. இம்மூவரும் திருக்கோவாலுரை யடைந்து மாலையிற் பொய்கையாழ்வார் ஒருவர் திருவாளிகையிற்சென்று இடைகழியிற் சய னித்திருந்தனர்; பின்னர்ப் பூதத்தாழ்வார் சய னித்தற்கு இடந்தேடிவந்து பொய்கையாழ்வா ரைக்கண்டு அடியேன் சயனித்தற்கு இட முண்டாவென்று வினாவ அவர் இவ்விடமொ டுவார் படுக்கலாம் இருவாரிடுக்கலாமென்று கூறியழைக்க அவ்விருவரும்கிளந்தனர்; பின் னர்ப் பேயாழ்வாரும் இடந்தேடி அத்திருமாளி கைக்கு வந்து சயனித்தற்கிடமுண்டாவென்று வினாவு இவ்விருவரும் இவ்விடம் ஒருவர் படுக்க லாம் இருவர் இருக்கலாம் மூவர் நிந்தலா மென் மறழ்க்க இவருமுள்ளேசென்றனர்; இம்மூவரும் ஒருவரையொருவர் விசாரித்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர்; அப்பொழுது திருமால் பேரிருளையும் பெருமழையையுமுண்டாக்கித் தாமுமவ்விடைகழியிற்சென்று அதிக நெருக்க முண்டாக்கியிருளினார்; அவ்வாழ்வார் மூவரும் முன்னிலவாத நெருக்கமிப்பொழுதுண்டாய தென்னையென்று திகைத்தனர்; பொய்கை யாழ்வார் வையந்தகழியாவெனத் தொடங்கிய முதற்றியாவந்தகழியாற் சூரியனை விளக்காக வேற்றிப்பார்க்கப் பூதத்தாழ்வார் அன்பே தகழியாவெனச் தொடங்கிய இரண்டாந்திரு

வந்தாதியால் ஞானதீபத்தை யேற்றிப்பார்க்க, இவ்விரண்டாறு மிருள்தற்றமைபாற் பேயாழ்வார் திருமாலையுள்ளபடி கண்டு, திருக்கண்டே னெனத் தொடங்கிய மூன்றாந்திருவந்தாதியை யருளிச்செய்தார். என்னுங் கதை யினைச் சுருக்கி மூவருநெருக்கி மொழிவளக்கேற்றி முகுந்தனைத்தொழுதநன்னுமி என்றார். மூவரி லிருவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னுமவரின் பின்னர்க்குறப்பட்ட விருவர். மொழி-ஆகுபெயர்.

க0 அமுதம-நீர். சந்தம்-சந்தனம், பகடு - எருமைக்கடா. முன்னேருமூல-முன்கேரையு முனை, முன் ஏராயுமுவனவென்றமாம். சிந்தச் சிந்த என்னுமெக்கு ஒருதொழில் பலகால நிகழ் புகுதிருயிற்று கின்றது.

யக. கலை - அம்மலராகியகலை. குழை தோய்விழி - காதனவியகண். துவைத்தல - ஈண்டு ரையயிதித்தல். செறு-வயல.

யஉ. தலைதெரியா - வேற்றுமைதெரியாத தல் - அசைகலை; புறநானூறு-யக-ஆம் பாட் டிரையிற்காண்க. சேராக அத்தேறுசேராகும்படி. வேலைக்கழிக்கானலங்கை - கடற் கரையிற்கழியையுடைய அளவ்களினிற்றினை அழகியதாழைகள். சுருமபு தும்பி - வண்டிக ளின் பேதம். சேரிடுசை - ஈண்டு மகாந்தத் தைச்சொரிதல். பரிவாரிசைக்கேட்டு அவர் வருத்தந்தீரச் சேரிற்றித்தன்மை தோன்றக் கூறினாரென்க. தெரியா - ஈறுதொக்கபெய ரொச்சம்.

யக. கம்பலை - ஒலி. கழனி-யிலென ஏழா வது விரிசர். கசம்-இறைப்போருள. கம்பலத் தார், கீட்டிடத்தார். அவர் தென்புலத்தார், தெய்வம், வீருந்து, ஒக்கல், தாபு என்பவர். புலக்கிழத்தி - நிலமகன். இதனாலசைக்குச் செலுத்துங்கடன் ஆற்றலொன்று என்பது பெறப்பட்டது.

யச. கடலேழு-உவர், கருட பஞ்சாறு, தேன், நெய், தயிர், பால், நன்னீர் என்பன. பழுனப்பண்ணை-வயல்களையுடைய மருதக்கிலம். வண்ணம் நானகு - பீரம் கூத்திரிய வைசிய குத்திர வருணங்கள்.

யடு. கீர்தபா - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா. மருட்பா. நால்வகைக் கலி-ஆசு. மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம். க1த் துறை - கலிவர்க்கம். பரமனை-பரமனுக்கு என நான்காவதார்க்கு.

யக. தென்னர், சேரலர், செம்பியர்-பாண் டியர், சேரர், சோழர். வரிசை-சிறப்பு. முத் தயிழ் - இயல், இசை, நாடகம்.

யஎ. தாரகாயணவண்டு - தாரமென்னுமி சையைப்பாடுவதாகிய வண்டென்க. தாரம் - மூக்காற்றிற்செய்குமிசை. தண்டலை - சோலை. வீரராகவன் - வில்லிபுத்தூர் தந்தை, குரு வெண்பாருமூரர். தீராகாகனம் - வெற்றிச்சின் னத்தைக்குறித்தது. தாரகாகணவண்டு என்ற பாடத்திற்கு - நகூத்திரக்கூட்டம் போல வண் டுகள் என்க. பெரியாழ்வார்க்கு வல்லிபுத்தூர் எனப்பெயருண்மையால் அப்பெயரை இந் தூலாசிரியர் தமக்கிட்டழைக்கப்பெற்ற ரொன்பர்.

யஅ. குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தோன். கலி - வறுமை. கருநடம் - கண்டப்பாஷை. கலங்காமல் - நிலைகுலையாமல். தலைகண்டான் - மேம்பாடாகச்செய்தான்; பரிபாலிதான என் பது கருத்து. தமிழ்துலகன் கலியினமூழ்குத லாவது - கற்பாரின்றிக்குறைதல். கருநடப் பெயர்வெள்ளத்துவிழு கலாவது - கருநடபா ஷை அனுகிர்த்துப்பாவி அத்துண்டவருதல், அடுத்த தீதம் கருடதேசமாதலார் பெருகிய அத்தீதய பாஷைகலவது தமிழ்ப்பெருமைகு ன்ருடை கருதிக்கருநடப் பேர வெள்ளத்து விழாமலென்றார்.

யக. வளவன் - சோழன். வழுதித்தெய் - பாண்டியனுய்யபகைவன். கொற்றவை - வீர லக்துமி. கோட்டினன் - எழுதினான். கொற் தவைமணங்களிப்பத் தெய்வவச்செற்றுக்கமல மாது மணங்களிப்பக்கற்றவர்க்களித்து எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க இருகையுடைக் கற்பகம் - இல்பொருளுவமை

உ0 அம்ரப்பொருது கண்ணாட்டிக் கங்கை நீருட்டுவித்து எனக்கூட்டுக. கண்டன் வேங் கை - கண்டனென்னுஞ்சோழனது புலிக் கோம, எழுதிய அவனைன்றபாலது அழகிய வன் எனப் பெயரெச்சத்தீது தொக்கது. எழு தியவன் - வினைபாலுண்பும் பெயருமாம். கண் ணாட்டித்தலாவது - புறங்கொடாது போர்செய் திறந்தோன் பெயர்திட்டி. அவற்கு இஃதெருவ மென்று கல்லைகாட்டுதல்; இது புறப்பொரு ளிலக்கணம். “என்னேமுன்னிலைமயின்மெய் விர்பலவெனனை, முன்னின்றுக் களின் நவர” என்னுந்தி ருக்குமனானுமுன்னக் நாட்டி - நாட்டுவித்து எனப்பிறவியைகாத்தக. கங்கை நீருட்டிவித்து எனவே வீரசுவர்க்க வின்ப

மெய்தலித்தென்பது கருத்தாயிற்று. வேங்கை - ஆகுபெயர்.

உக. வக்கபாகை - நகரத்தின்பெயர். தன்றிருப்பெயர் - ஆட்கொண்டான். அறனெறியாலீட்டிய பொருளுண்பார் மெய்ச்செல்வமென்றார். தோற்றிய - ஈண்டுத்தன்வினை.

உஉ. உய்யக்கொண்டவன் யாவரையுமீடேறச்செய்தவனாகிய அவ்வாட்கொண்டான், நறகேவியானிறைந்த செவியென்பார்சிறந்த செவியென்றார்.

உக. இருக்காதிமறை மொழிந்தோன் - வேதத்தை இருக்கு முதல்நான்காகப் பகுத்து

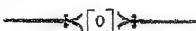
ரைத்தோனாகிய வியாசமுனி. சுருக்காக - சுங்கிரசமாக. புராணமுறை-பழையமுறை. அதுமுதலானவோடு முாணமுறையாம். பெருக்காளர் கல்வி செல்வ முதலியவற்றைப் பெருக்கமுடையோர். வரந்தருவார் கம்மைப்படர்க்கையாகக் கூறினவர்கள். வியாசமுனிவர் முற்காலத்திலே ஹைத்திரிய முதலிய பெயரையுடையவாரியுந்த வேதங்களை இருக்கு முதலிய பெயரிட்டு வரையறைப்படுத்தியுரைத்தமையால் இருக்காதிமறைமொழிந்தோனென்றார். 'இக்கருத்தைக்கவித்தோனாகிய நகடவுள் வாழ்த்துரையிற்காண்க.'

தற்சிற்ப்புப்பாயிரம்.

என்பது, தெய்வவணக்கமுஞ்செயப்படு

பொருளுங்கூறுவது.

க. வாடாத கருங்காத. வடமேருவெற்போக ஆகவங்கூர்தன் கோடெழுத் தாணியாக எழுதும்பிராண யெனக்கட்டியுரைக்க. ஆகவங்கூர்தன்கோடு-யுத்தத்திலே கூர்ந்ததனது கொம்பு. ஆக என்பது நிகழ்காலத்தின் வந்தசெய்வெனச்சம். மறை - என்பதுராகசியார்த்தங்களையுடையது என்ப பொருட்குதலாந்தாரணப்பெயர் வினைமுதற்பொருளுணர்ந்தும் இதரவிருதி புணர்ந்து கெட்டது. பாசம் என்னும் பெயர் முதலாலாற் பெற்ற பெயர். திருமான் முதலாய தேவர்களின் சரித்திரங்களைக் கூறுதலானும், உலகினரெளிதினுணர்ந்துய்யுமாறு பலதருமீதிகளைக்கூறுதலானும், வேதவியாசமுனிவராம்கூற விநாயகரொழுதப் படுதலானும் பாரதம் ஐந்தாம்வேதமெனப் பட்டதென்க. மாபாரதஞ்சொன்னநான் அதனை யெழுதும் பிரானெனக்கூறலால் அதில் விருப்புடைய அவ் விநாயகக்கடவுள் அதனைத்தமிழின் மொழிபெயர்த்துக்கூறு மிந்நூலுமிடையுமின்றி யினிது முற்றுமாதருள்வரென்பது கருத்தாயிற்று. இக்கவிக்கு யாம் என்பது தோன்ற வொழுவாய். அரோ-அசை.

உ. தாமம் - கொன்றை. திறம் - வகை. புருகூதன் முதலாய - இந்திரனை முதல்வனாகக் கொண்ட. பூதேவர் பிராமணர். கோடி - எண்ணின் மிகுதிசூறித்தென்க. உற-மிக. அடியார்-முபநிதித்திறம் திருகாமல் விளையிக்குமெனவே, அன்புநிகிய யான் செய்யும் இந்நூன் முயற்சியை யிடையூழின்நி யினிது நிறைவேற்றுவ ரென்பது கருத்தாயிற்று. காண்டவதகனச்சருக்கத்தில்; தேவர் முப்பத்துமுகோடியரென்றும் கோடிதேவருக் கொருவர்தலைவராக இருவரென்னம்பதினொருவர் பன்னிருவரெனும் வின்னவர்கண் முப்பத்துமுகுள் என்றும், இவர்கட்கெல்லாந்தலைவன் இந்திரனென்றுக்கூறலால், மூன்றாமடிக்கு இந்திரன் முதலாகியமுப்பத்து முக்கோடிதேவர் எனப்பொருள்கூறுவதுமொருந்தாதென்க. புருகூதன் யாகத்தில் அதிகமாக வழுக்கப்படுபவன்.

க. உலகம் முதல் ஆக்குமாறயனும்-உலகங்களை முதலிற் படைக்கு நெறிக்குப்பிரமனருவன். ஆக்கியவுலகம்-அவ்வாறு படைக்கப்பட்டவுலகங்களை, அடிபோற்றி-பாரதங்கள்

நம்மார் போற்றப்படுவன, போற்றி என்ப பதில் இகாஞ்செயப்படு பொருளுணர்ந்தும் விசுதி. போற்றிய வெண்ணும் வியக்கோண் முற்றுப் போற்றி என நின்றதாகக் கொண்டு காக்கவெனப் பொருள் கூறுவாருமுள். அவை. அவ்வலகங்கள், உலகம் இடைநிலைத் தீவகம். யாதுயாண்டொடுங்கும் அல்ததனி லுற்பத்தியாம் மண்ணிற்கடம்போலும் என்னு மலிவொவத்தால்; உலகஞ்சுங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின் மீளத்தோன்றுகால் அவனிடத்து நின்றதோன்றும்; அவனையொழியத் தோற்றுவிப்பாறொருவனிலென்பார் வீக்குமாறானும். அவைவீந்த நான் மீளப் பூக்குமாறாதலெவன் என்றாரென்க. ஆகுமென் னுஞ்செய்யுமென்றும் ஆம் என நின்றது. இவ்வாறன்றி ஆம் அசையெனினுமாம்.

ச. தேங்குகசுருதி வேதங்களைங்கு நிரம் பக்கடவன. புயல் - மழை.

௫. * கன்னபாகம் - காதவழியால் காதெ, னினுமாம். துகள் - குற்றம், சுகன்-சுகமுனி.

பாவம்-அபிப்பிராயம். மற்று - அசை.

சு. ஷமன், கண்ணிலாதவன். கேட்டலுங் காண்டலும் என்பது முறைநிரனிரையணி.

எ. முன்சொல்-வடசொல். சொல்லென் பதல்-ஆகுபெயராக்கிப்பூரணங்களென்பாரு முள். புன்சொல் - வழஉச்சொல். என் சொல் வழச்சொல்லாயினு மாப்பெருங்காப் பியக்கதை மகிமைமார் பொறுத்தக்கீகரிப்பர் என்பது கருத்து உம்மை இழிவுகிறப்பு. தமிழாலார் காப்பியத்தைத் தொடர் நிலைச் செய்யென்பார்.

அ. மொழி - ஈண்டு வடமொழி, மாதவன் இலக்குமிநாயகன். மன்உமாதவன் எனப் பிரித்து நிலைபெற்ற உமாதேவிகளையுங் கிவபிரான் எனப்பொருள்கொண்டு இந்நூலார் அரிசுவபத்தி யிரண்டுமுளராதலால் இங்ஙன மிரு பொருள் படக்கூறினாரென்பாருமுள். அவர் கூறுமாறே சிவபத்தியுமுடையதென்ப தனை இந்நூலன் வந்துழி வந்துழிக்காட்டினும்.

உ

முதலாவது ஆதிபருவம் குருகுலச் சருக்கம்

ச. சந்திரன்ரோன்றுமிடம் பலவனவாயி னும் அவன்பெருமைதோன்ற, எங்கண்மாதவ னிதையாமலர் வருமென்றார் என்க. கோடி என்றதன்பின் உள்ளார் என வருவித்து முடிக்க சந்திரன்ரோன்றுமிடம் பல என்பதைச் சூதுபோர்ச்சருக்கத்தில் “விழியினெஞ் சின்வானெருப்பினீடுத்தியின் வித்படைப யின்றிரோன்றி” எனக்கூறுதலாற்காண்க.

உ. நாள்சன்-நாண்மீன்கள். திருந்தச்சுடை முடிமேல் இருந்தவானவன் எனக்கூட்டி யுரைக்க.

திருந்துதல் - ஈண்டுக்கலைதேய்வுருதின் புறல், திருந்த-என்பது காரியப்பொருளில்வந்த செயவெனச்சம். இனித்திருந்து அவ்வானவர் எனப்பிரித்துரைப்பினுமாம். சடைமுடிமே லிருந்தகதை புராணங்களிற் காண்க.

௩. முதலிரண்டடிக்கு - (உலகில்) வட்ட மாகப் பயிலுகின்ற பாம்புகளின் பெரிய சுவா சத்தினால் கலந்துநெருங்கிய ஆலமானது தாக்க

வருந்திய பெரியதுன்பம் நீங்க. மயங்குதல், ஈண்டுக்கலத்தல்; நன்னால் “மம்முன்பயவ மயங்குமென்ப” என்பதினுள், புறநானூற்றில் யெ-ஆவது பாட்டுரையினுங்காண்க. ஆலம் - விடம். ஆலம் - அலமென விகார மாயிது இவ்வாறன்றி உயிர்ப்பிணன் மண்டு அலம் பொராமயங்கி வருந்திய பெருங் துயர் எனக்கொண்டு கூட்டியுரைப்பாருமுள். நிழல் - குளிர்ச்சி, மாபு - தன்மை; புறநானூற் றில், ஈஉசு-ஆவது பாட்டுரையிற்காண்க. நிழலி னாலும், அமிழ்தினாலும் மாறக் குளிரவைத் தோன் என்க.

ச. பைப்பொன்மால்வரை - பசியபொன் னினையுடைய பெரியமந்தரமலை. பணி-பாம்பு. ஆனவர்-எழுவாயுருபு. அம்புராசு-கடல்.

௫. மித்திரன் - குரியன். சித்திரம்-அழகு. அபரபக்கத்திற்குரியனிடத்திலே ஒவ்வொரு கலையாக யீக்கியவதலும் பூர்வபக்கத்தில் ஒவ்

* கன்னபாகம்-கரது. புட்டியாத்திரைச்சருக்கம்-ஈஈ-ஆங் கவியிற்காண்க.

வோர் கலையாகத்தானடைதலுங் கருதி அவை முன் கொடுத்து மீனவுக்கவரவோன் என்றார்.

சு புந்தி-அறிவு. சந்திரன் வியாழமுருவின் பன்னியாகிய தாரையைப் புணர்ந்து புதனைப் பெற்றருளென்பது புராணங்களின் கதை உந்தியாழமுருடையபேரு ரோகினி வயிற்றிற், புந்தியாழயர்புதனையப் புண்ணியன்பயந்தான். என்றிப்போதுகிடைத்த எட்டுப் பிரதிகளிலிருக்கின்றதாயினும் புராணங்களோடு மாறுகொள்க்குமலாலது பாடமன்றென்க.

எ. மது - மது என்னும் பெயரையுடைய அரசன். இவன்மைந்தன் இளவென்னும் பெயரையுடையவன். உளை-பிடர்மயிர். விபினம் - காமு. விதி - ஈண்டுச்சாரம்; அது உமாதேவியார் அருந்தவம் விளக்கின்றவனத்தையுற்றதனை பெண்ணாகும்படி விதித்ததென்க. என்ப-அனை; சீவகசிந்தாமனியுரையிற் பல விடங்களிலுங் காண்க.

அ. மரகாசனம் - மன்மதனுடைய வெற்றிச்சின்னமாகிய சூயில். ஈண்டு ஆகுபெயராகக் குயிலோசையை யுணர்ந்திற்று. திரகாமம் - வலியகாமம்.

சு. சூவல - ஆகுபெயர். பின்னிர்ண்டடியினுமுதலிரவிரையணியற்க. அகத்திய முனிவர்க்குச் செந்தமிழையறிவுறுத்திய பாமசிரியராதலார் கலைமுருக னென்றார். இவ்வாறன்றித் தலைச்சங்கமிருந்து கலையோயாராய்ந்தமையார் கலைமுருகனென்றார் என்பாருமுளர்.

க0. உரு - அழகு. உருவினிர்சிற்றத்தல் அசுரர் கவர்த்த கேதுவாத லறிக. முற்காலத்தின் மலகனெல்லாஞ்சிறகுடன் பறந்து வீழ்ந்தார்களை யழித்தமைகண்டு இத்திரனவற்றின் சிறகரிந்திட்டமையார் பொருப்பினைச் சிறகரிந்தவென்றார். உருப்பிசு-தேவகணிகையரினொருத்தி.

கக. அபயம்-ஈண்டு அடைக்கலம். போதலும்-உம்மீற்று விளையெச்சம்.

கஉ. புறம்-முதுகு. மறம்-வீரம். மறந்தருங்கழல் என்பது ஒரு பொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேலுணைத்துக் கூறலான் மரபுவழுவமைதி பென்க.

கஃ. திருமால்நான்நாரணன் என இருவராகி வதரிகாச்சிரமத்திற் தவஞ்செய்கையில் அவர்களுடைய தவத்தைக் கெடுக்க இந்திரன் அநேகதேவகணிகையரை விடுத்தனன், அதனால் காராயணன் கலங்காதிருந்து தொடையில்

ஊருவசிமுதலிய அநேக தாசிகளைப்பிறப்பித்தான். அவர்களைத் தேவர்கணிகையர்கண்டு மயங்கி ஊருவசிமுதலியவரைத் தங்களுக்கு நாயகிகளாகக்கொண்டு தேவலோகமுடைந்தனர் என்பது கதை. அவிப்பாகத்தைத் தேவர்க்கு முன்னரேயுவந்து சுவைகாரண லாற்றேயுவை முறகூறினார்.

கச. முகுடம் - முடிமுதுப்பு, ஈண்டாகு பெயராய் முடியினை யுணர்ந்தியது. சகுடரீரென - சேம்பினிலக்கண்ணீர்போலப் (பற்றற்று) இது இசையெச்சம். சகுடம்-சேம்பினிலையையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். சதம் - தூறு. நாமவேல் - அச்சத்தைத்தரும்வேல். அரசு-உயர்திணைப்பொருள் குறித்த அஃறிணைச் சொல்.

கரு. புலோமகசு - இந்திராணிக்கோர் பெயர், புலோமாவென்னுமகரன்மகள். முயக்கு-கலவி. யானம்-சிலைக. முனிவாய்மை-முனித்தவாகாகியசாபம், இது வினைத் தொகை பெரும்புயங்கம்-பெரும்பாம்பு, உம்மை-எச்சம், எவ்வென்றது சத்த முனிவர்கள் தாங்கச் சிலைகயிலேறி வருவாயென்று கூறிவிடுத்த எவ்வுரையை. சாபமாவது நகுடன் சிலைகயிலேறி விரைந்து நடக்குமாறு சர்ப்ப எனக்கூறலாற் குறுமுனி சர்ப்பமாக எனச்சுபித்தல்; இக்கதையினைத் திருவிளையாடற்புராணத்தி லிந்திரன் பழிதீர்த்தபடலத்திற் காண்க.

கஃ. மைந்து-வலி. கொற்றவை-வீரலக்குமி. பகை - பகைவரையுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். செற்றவன் - அழித்தவன். செற்றம்-கோபம். தொறு என்பது ஈண்டிடப் பன்மைகுறித்த ன்னறுது.

கௌ. புகரவன்-சங்கிரன். இவன் புதல்வி பெயர் தெய்வயானையென்க. குயசலம்-தன்மலை. இருவர்-பெயர் - யது, தருவசு என்க. பிதாவாக்கியத்தை அங்கீகரிப்பாதவராதலால் வெங்குமரரென்றார். அதனை-உஃ-ஆவது-கவியிற்கான்க. தழீஇ - தழுவி, இதுசெய்தென் வாய்ப்பாட்டு விளையெச்சம்.

கடி. கவி-சங்கிரன். உரை-புகழ். மன்னவன்-விடபன்மன் என்னுமகரமன்னவென்க; இவன் மகளின்பெயர் சன்மிட்டை. தெய்வயானையுஞ்சன்மிட்டையு நண்புற்றிருக்கு நாளில் ஓர்நாட் சன்மிட்டைதன்னைக்கோபத்தால் சிந்தித்த தெய்வயானையைக்கின்றிற் தள்ளினான். அதனால்விடபன்மன்சன்மிட்டையைத் தெய்வயானை கருத்தின்படி அவளுக்கே வலாட்டி யாக்கினான், சன்மிட்டையு மவ்வா

நிசைந்தொழுகின் என்னுங் கதையினைச்
சருக்கி முன்னிசைந்தபேரிசைவின லேவலின்
முயல்வானென்றார்

கக ஆழி-ஈண்டு ஆக்கினோ கிய சக்கரம்.
அணங்கன - தெய்வமகளைப்போல. பாழி -
பெருமை. யாழிநோற்புணர்ச்சி - கந்தருவரு
டைய மணம்; அது தலைவனுந் தலைவியு
மெதிர்ந்து தாமேகூடுவது. எட்டு ரணத்தினுஞ்
சிறந்தமையார் பெரும்புணர்ச்சி என்றார்.
துடித்து-துடிக்க எச்சத்திரிபு வாழி - அசை.
ஆடவர்க்குவலந்துடித்தல் நற்குறியென்க.

உ௦. மைந்து-வலி. தர்ப்பான் - எதிர்கால
வீனையெச்சம். பிதாவினுரைகொள்ளு நீதிய
னென்பது விளங்கப்பண்ணியப் புதல்வனென்
ன்றார்.

உ௧. இறைமனை-தெய்வயானை. அழன்று-
கோபமுற்று. அப்புதல்வர்தன்மையகனைபொத்
தவடிவடையாயிருத்தல்கண்டு கோபமுற்று
நென்பது கதை. கொல்-அசை. மைந்தரிரு
வர் பெயர்-துருகுவு, மது என்பர்.

உ௨. ஐ - சிலேட்டிமம். செப்பலும் - உய
மீற்று வீனையெச்சம். தூறு - ஆகுபெயராய்
நூறுவழியை யுணர்க்கிறது.

உ௩. உசன்-சக்கிரன். யாவரும் என்றது
பூருவையொழிந்த நாவ்வரை. சபித்தமை
சருதிக்கூறலால் உசனார் என்பதில் ஆர் இழித்
தற்கணவந்தது

உ௪. வீந்தை-வீரலக்குமி. முந்தை-பழமை.
மணம் - போகம். ஆதரம் - ஆசை. சிந்தனை -
விருப்பம். வீந்தைமுதலோர்விரும்ப என்றத
னால் அட்ட ஐசுவரியங்களுடன் போசங்களை
யனுபவித்தானென்பது கருத்தாயிற்று. உம்
மை-அசை.

உ௫. இடியுமாறுகொண்டெடுமொழி - இடி
யும் ஆறுதல் கொள்ளத்தக்க மேம்பாட்டிரை.
உம்மை-சிறப்பு. முரசு அரசர்க்குத்தசாங்கத்தி
நேருறுப்பென்க. அடி-வம். பிசமுதல்.

உ௬. விரதம்-நோன்பு. சரதம் - புணர்ச்சி.
பரதம்-நாடகம் இசை சங்கீதம். சரதம்-உண்
மை இவ்வரசன லுண்மையாக விருத்தி
யடைந்தனவென்பார் பரதமூமிசையுஞ் சரத்
மீன்புற என்றார். இவன்சிறந்து விளங்கலா
லிவன்முதற் சந்திரவம்சத்திற்குப்பரத வம்மி
சமென்றும் அவ் வம்மிசைப்பந்தமை கதைக்
குப்பாரதமென்றும் பெயர் கூறுவர்.

உ௭. சமுகம் - கூட்டம். சராரிகள்-தேவர்
கள் பகைவராகிய அசுரர். பூசல்-போர். வெந்-
முதுகு. புரசைநாகம் - கழுத்திலிடு கயிறை

யுடையயானை. நாகம்-சுவர்க்கம். கடவினன்-
முந்நெச்சம். முன்போரிசைகாரைக்கொன்று
சுவர்க்கத்தாரைக் காத்த வொற்றுமை கருதி
அறுமுகக்கூவுளென் றயிர்த்தாரென்க.

உ௮. முக்குலம் - அக்கினி சூரிய சந்திர
குலம். மைக்குலம் - முகிற்கூட்டம். புட்கலா
வர்த்தம் - பொன்மழைபொழியுமேகமென்க.

உ௯. வாகம் - வாகனம். அப்புரவலன் -
அந்த அத்திராசன். இயக்கநகர் - அளகாபுரி.
சுணம் - சுவர்க்கம். "பெறுவதுகொள்வாருங்
கன்வருநேர்" என்றற்போல நிகர் என நின்ற
தென்க.

௩௦. வீந்தை - சருடன்முயின்பெயர். யா
னம்-வாகனம். வீந்தைபயந்தயானம் - கருட
னையவாகனமென்க. கானம்-வாசனை. கயம்-
தடாகம். கயம்-யானை. கராம்-முதலை. கயமுஞ்
கராாமானவர் இந்திரத்துய்ம்மன், அதுரு
என்பவர்.

௩௧. வயம்-வெற்றி. மருவரும்-அடைத்
தரிய. அங்குரித்தல் - தோன்றுதல். இவன்
பிதா சவ்வருணன், வசிட்டராகிய குருவி
னருளாலிவனைப் பெற்றமையாவியனுக்குக்
குருவேனெடு பெயரிட்டானென்க.

௩௨. இருகுலம் - ஈண்டு அக்கினிகுலஞ்
சூரியகுலமென்க. வேறெரு குலமென்றது
இம்முக்குலமுமொழிந்த குறுசிலமென்ற முத்
லோர்குலவகனை. இருகுலத்தினுமென்பதற்
குத் தந்தையர் என்றியுமரபினும் என்றும்,
வேறெருகுலத்தினும் என்பதற்கு இவன்குல
மன்றி வேறெந்தக்குலத்திலாயினு மென்றும்
பொருள்கூறுவர். ஒகாரம்-எசிரம்மை.

௩௩. அமுதவெண்மரைச்சிந்து என்றத
றையாற்கடலென்க. இவன் முதலானவர்கள்
ஐந்தாம் வேதமொடு உலகிற்கு யோகமாகும்
பாரதகதை நிகழ்த்துகேதுவாயிருந்தமையால்
இவன்செயல்வீரித்துக்கூறுது மென்பார்
வகுத்துக்கூறுவார் என்றார். இவன்நந்தை
பிரததிபன்.

௩௪. வேட்டைபோய்-மிருகங்களைக்கொலை
செய்தற்குப்போய். தூ - வெண்மை. சூழல்-
ஈண்டு இடமாகிய கரை என்க.

௩௫. மரு-வாசனை. பொற்ப - பொலிய.
குழை-காது. உடைமைதோன்ற-தன்க்குடை
மையாந்தன்மைதோன்ற. ஒடு-எண்ணின்ன்கண்
வந்தது.

௩௬. சோகம் - ஈண்டு வேட்டையிற்போய்
வருதலாலுண்டாகிய இளைப்பு. தாபம்-தாகம்.
பங்கயம்-தாமரை. இக்கவிமுதன் மூன்றுகவி

யும் அகப்பொருட்டுறையில் முறையேகாட்சி, ஐயம், துணிவு என்க.

௩௭. கொல்-ஐயம், கலை வேதமுதலாகப் பலவாகவிரிதல்தலைவியம் என்றார்.

௩௮. புண்ணியப்பயனைப் புண்ணியமென்றது ஆகுபெயர். இமைத்து இமைக்க எனத்திரித்துரைக்க. உம்மை - இறந்ததுதழீ இபுவெச்சம். இவளைப்பெற்றோர் மிக்கபுண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டென்பது கருதியாவர் செய்யுண்ணியமென்றான்.

௩௯. புளகம்-மயிர்சிலிர்ச்சல், தோற்றியது என்பதனைவினை. அயனிரசாபம்-இசு ஆவது செய்புணமுதலாக்ககாண்க.

௪௦. விழிப்புரிவு - கண்ணின்செயல், அது குறிப்புநோக்கம். ஆதரம்-ஆசை. இங்கிதம்-அவன் எண்ணக்குறிப்பு. தடம்-உயர்ந்தவிடம். திருக்கோவையாரில் "அகல்கின் மவல்குற்றடமது" என்னுங் கவியுரையிலறிக. மகளிர்க்கு ஆடவரீதாளை யுறுக்காற் குறிப்பு நோக்கமும் தன்மப்பிரித்தலுமுண்டாமென்க.

௪௧. கழு-விவாகம். உசாலினான்-ஆராய்ந்தான். இதல்-வலி. வழு-கூர்மை. என்னில் என்பதில் இல்-ஐந்தாமுருபு. பாண்மையை-முன்னிலை வினைமுற்று.

௪௨. சேனுறுதனைதுமெய்த்சேக - தூரத்தேவியங்குதின்றதனைதுமெய்யொளி. வாய்மை - வசனம். கற்புடைமகளிரடவருடன் பேசுங்காலவர்முகம்பாராது தலைகவிழ்த்து பேசுதலியல்பாதலால் முலை முகம்பொருந்த நோக்கினன் என்றார். தான் வினாவுவது தகாச்செயலாயினுந் தன்மாட்டுள்ள மோகத்தாலுடன்படுமவன் குறிப்பு நோக்கியவனறிவிருந்தவா நென்னையென என்னப்பற்றி நனககிசமுதலால் நனகவாணிலவெழு என்றுகூறினார்.

௪௩. இரிந்து - அஞ்சி. பரிந்து - இரங்கி. புணர்வல்-சேர்வேன். பொறுத்தியில் - முற்றின்மேல் வந்த ஏவற்றி வினையெச்சம்.

௪௪. கைத்தருக - கைவழங்கு. ஒன்றை நிச்சயிப்பார் கைகொடுக்கும் வழக்குண்மையின்றிக் காண்க. உய்வு-உய்தல். தருக-என்பதில் வியங்கோளிறு கொக்கது.

௪௫. அரசு-எனது இராச்சியம். மருட்டினான்-மயக்கினான். மன்றல்-கல்யாணம். யாவையு நினைது என்றது பன்மையொருமை மயக்கம். நிகிரி-நுதலாகக் பெப்பொச்சம்.

௪௬. துண்ணியவறிவீனார்நி யேனையோரியலாகாமையின் அருமறை பென்றார்.

௪௭. மணந்து - புணர்ந்து. கருவுயிர்ந்த

னன்-பின்னையைப்பெற்றான். பழிக் கஞ்சா நெஞ்சளாய் வெளிப்படச் செய்தானென்பார் புலனங்காணப் புதைத்தனன் என்றார்.

௪௮. கதித்தல்-எண்டுச்சொல்லுதல். பரிவு-அன்பு.

௪௯. முரண்டு - மாறுபட்டு. அறுவரை மாய்க்கவெனக்கூட்டுக.

௫௦. முருக்கினன்-கொன்றான். "நிறைமகவுடையவர் நெறிசெலம்பொறி, குறைமககுறையினுங்கொடுப்பாரமுயிர்" அவ்வாறாகவும் இவன் பொறிகள் சிறிதுங்குறையாத போழ்க் கொன்கண்டுந் தையபின் திறைத்தனன் என்பார் வழுவுறுமைந்தோரொருவரையின்றதாய் முருக்கினன் என்றார். மகவின்ருமை பெற்றோற்றிவார் என்பார் மகப்பலபயந்த மங்கையென்க.

௫௧. அனந்தரம்-பின்பு. வயிறுவாய்த்தல்-என்கிருப்பந்தரித்தலென்க கயக்ககரி பெரியமத்தையுடையயானை அஞ்சு-அசை.

௫௨. கதுமனை - விவரம். விரைதல்முன் போலிப்பின்னையையும் வதைசெய்யாமையென்கருதியென்க. பணிதல் தாண்குறியவறுதிமொழியுழிதலால் அவன் நீங்காமையென்க. மற்று-அசை. என்றலும்-உம்மற்றுவின்னையெச்சம்.

௫௩. வேண்டி - இதுதேற்றப்பொருந்த தொழிற்பெயர். ஆல் - அசை உம்மை - எதிர்மறை. வியங்கோள்கார் வேண்டிக்கோடற்பொருளில் வந்தன.

௫௪. அடுக்கு-வெகுளிபற்றிவந்தது. எவன் என்னும் வினா என்ன மரீஇயிற்று.

௫௫. உறாசெய - இது வெவாருசொல். கொல், ஆம்-அசைகள் உம்மை-எச்சம்.

௫௬. மதியமுமிச்சுழியுங்கமழுங்கக்கையான் என்றதனைச் சிவபெருமான் சடைமுடியிலிருப்பவனென்பது கருத்தாயிற்று முகம் - இடம். தன்னைப் படர்க்கையாகவைத்துக் கூறினவென்க.

௫௭. கலையெனுமிகற்புவி வீரன் - கலையென்னும் வலியவாகனத்தைதழுடைய வீரனாகிய வாடதேவன். கலையுமையவர்-கல்வியறிவியையுடையதேவர். அலைமதியினை மதிக்குமாறு - அலைகின்ற அறிவினை (யிவ்வளவினை தென்று) வரையறைசெய்யுமாறு. எதிர்-பிரமாணக்கேதிர். அருங்கலை - அக்கங்கையினரியபுடவை. மாணங்காத்தலிற்சிறந்ததென்பார் அருங்கலையென்றார். இறைஞ்சுவான்மருங்கலைஇமையவர்மதியெனக்கூட்டுக. இறைஞ்சுவான்மருங்கு அருங்கலையெனக்கூட்டியுரைப்

பினுமாம்.

இ.அ. மருத்து. வாயு. காத்தல்குருரு-ஆசை யையி கு விக்கும் அவ்வவயவத்தையென்க. கூர்உரு - பிறவினைவுகூறினதொக்கவினைத்தொகை தகுமுரிமை-புணருமுரிமை. பெண்பார் குரிய அவயவங்களிலின்பத்தை தத்தருவதிது வெண்பதுவிளங்கத்திருத்தகுமவயவம் என்றும் காண்டற்கரியஅவயவத்தை யெளிதிற்காணச் செய்தமையான்மருத்தினைமன்னுறு மகிழ்ந்தென்றுக்கூறினர். உம்மை-இழிவுசிறப்பு.

இ.கூ. பாக்கியம் - செல்வம். உரும் - இடி. மறையாக்கியமுனிஎன்றதுபசாரம். உருத் தழும்-ஒருபொருட்பன்மொழி. செங்கோல் செலுத்தி வீமேனைப்புதல்வதைப் பெறுமிவ னாற்புமிதேவிக்கு மேன்மைகளெல்லாமுனவா மென்பதபற்றிப் பார்மகள் பாக்கியமென்ன வற்பவிக்க எனக்கூறினானென்க.

கூ. தந்தை-பிரமன். வழு-தவறு. அவன் செய்ததவறுவது வருணனைத்தானும் பிரிய முற்றுப்பாத்தல் முற்பிறப்புணர்ச்சியுடைய ளாயிருக்க என்பான் நினைவொரு குறுகியென் றும், இகபாசாதனைத்தை யடைந்து பயனெய் தற்குரியதென்பான் நன்மானுடமென்றுக்கூறி னானென்க.

கூ. பதம்-பதவி. ஈரம் - அன்பு. உற்கை- விண் மீன். வார் - மிகுதி. சாபத்தாலொளி மழுங்கினாரென்க.

கூ. எவன் என்னும் வினா என்னைஎன மரீஇயிற்று. பின்னை - இதில் ஐ, சாரியை. தன்னை - தனக்கு உருமயக்கம்.

கூ. உற்று - சேர்ந்து. வாய்மை-வசனம். சற்று-சிறிது. ஒருவன்-பிரபாசனென்னும்வச. ஏனையெழுவர் - அனலன், அளிலன், அப்பன், சோமன், தான்; தாருவன், பார்த்தியுசன்.

கூ. தேனு - காந்தேனு. மீனெறிகார் தென - மீன்சென்றவழி (பிறர்க்குத்தெரியா மல்) மறைந்தார்போல. மீன - மீண்டு. இது எச்சத்திரிபு. மீனெறிகவர்த்தெனஎன்னும் பாடத்திற்கு மீன்இரைபொருந்திய தூண்டி லைக்கவர்த்தார்போல எனப்பொருள்கொண்டு மீனெறிகவர்த்தெனத்தேனுவைக்கைக்கொளா எனக்கூட்டுக. ஏறியால்வருந் துன்பத்தையறி யுதா மீன்கவர்த்தார்போல அப்பசவால்வருந் துன்பத்தையறியாதுகவர்த்தோமென்பதாகருத் தாயிற்று. எறி - தூண்டில்.

கூ. முசு - குரங்கினுளோர் சாதி. அது போல உரோமம் வளர்ந்து மெய்யினைத்தொடுக்கமுற்றிருப்பதனான் முசுக்குலமனையமெய்ம்

முனிவரென்றாரென்க. வளர்த்தரும் இளைத் தற்குங்காரணந்தவவிரதமென்க.

கூ. உத்தி-கடல். பெறுவது-தொழிற்பெ யர். உத்தமரங்கமாதலிற் பூஞ்சென்னி யென் றார்.

கூ. புரிந்து - அடைந்து. புரை - ஒத்த. விழைந்த-விரும்பிய. மானுடப்பிறப்பால்வரும் பயனில்லை யென்பதாகருத்தாக ப்புரிந்துமிரு திர்என்றும், தெரிவைசொல் விழைந்ததனான் மாதராலெய்துமின்பமில்லை யென்பது கருத் தாக இன்பமற்றென்றும் கூறினமையுணர்க. மனைவியெல்லாவிழைந்தவன் அடிவசுக்களிற் பிரபாசனென்றறி.

கூ. விழைவு - போகம்; இதுஆகுபெயர். தையலும் என்றதில் உம்மையெச்சம். இறுதி யிற்கூறியவரும் என்பது உவமையுருபுமார்.

கூ. வர-எண்ணெச்சாபம். கொண்டு-மூன் றுவதன் சொல்லுருபு. மனை - மனைவி.

எய். இறைவனென்றது பிரபாசனென் னும்வசவை. நெஞ்சுற - பிதாவின்மனத்திற் கிசைய.

கூ. படாத - அழியாத. எவரும்பூமியிற் பிறந்துபயனடைதல் வேண்மொத்தால் தவஞ் சாலிருகிலம் என்றார்.

கூ. சகையமீன்கடவுள் - வருணன். சந் திரகுலம் பல்விதவிலுலென்பான் சசிகுலத்து நல்விதையெனவும், மானுடமகளாயினுளென் பான்அள்செறிசுழற்றேருகையாயினுளென்றுக் கூறினர். தோகையின் - ஆகுபெயர்.

கூ. இன்ன-அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்.

கூ. இவன் குருமாபை விளக்கிநெடுகளி ருந்து புண்ணியங்களைநடக்க கதியடைவா னென்பதனையறிந்தானுதலால்உயர்நிற்புடையினையவன் என்றான். இலா, ஏகலா - நறு தொக்கபெயரெச்சம். எமை-உருபு மயக்கம். இறப்பவர் - இறத்தலையடைத் து அவரென்க.

கூ. குலத்தவம் - மேலானதவம். மெய்க் குலத்தந்தையாம்விழைவு - மெய்ம்மையுடைய குலத்திலேதானொருவற்குப் பிதாவாயிருக்குங் காமவிச்சை. உம்மை - பின்னதுசிறப்பு. இவ னுக்கு எனான்காவது விரிக்க. பெரியோர் செய்யுந்தண்டமுங் கருணையையாதலால் அரு ளினால் என்றார்.

கூ. கழல் - பாத்தம். பார் - ஆகுபெயர். இவ்வாழ்க்கையையையாத இப் புதல்வனுக்குப் பின் குருமாபு குன்றமுமென்றுவரும் வரும் தலைக்கவென்பான் பார்விரிக்க என்றான்.

என. போய்-வின்னுலகின்போய், சமாதிகு
என்னுமணிபற்றி அனுபவித்து என்பதற்கு
அருந்தி என்றார்.

எஅ. பதம் - பருவம். தன்பிரிவாலவனுக்
காம் வருத்தநீங்குமாறும், தன்னன்பினைப்புலப்
படுத்துமாறும் தழீஇயினுஎன்க.

எக. எழுதி-படத்தில் வரைந்து. ஒன்று
பட்டுமனமொருமித்து. கண்டு-அவன் அவய
வங்களைகோக்கி. தீலநாள் - முற்காலத்தில்.
எண்ணுநாளெல்லு - அவன்குறித்த நான்வரை
யும். ஆண்டு-அரசாண்டெனினுமாம். அடுக்கு
ஒரு தொழில் பலகாளிகழ்த்தப்பொருளில்
வந்தது.

அய. முன்னொருதினத்தில் - முன்னொரு
நாட்போல்; இல்லிந்தாவது. உறைமறையும்
மெல்லியல்எனக்கூட்டுக. மெல்லியலையும்என
உருபும் உம்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன.
உறைமறையும்-கீரிலேமறைந்த. இவ்வாறன்றி
மெல்லியல் திரும்பிச்சென்றுறைந்த ரகசிய
மும் எனக்கூறுவாருமுள். கொண்டால் என்
பது கொண்டு எனத்திரிந்துநின்றது.

அக. மலையமாருதம் - தென்றல். புரினம்-
மணற்குன்று. புரினம்-பறவைக்கூட்டம்.
எதிர்ப்பட்ட எனற்பாலது எதிர்ப்படுமெனக்
காலவமுலமையாயிற்று. ஒ - ஐயம்.

அஉ. பேது - மயக்கம். பாதவம் - மரம்.
முறுகவளைத்தவில்லென்பார் கால்பொர்க்குனி
த்தகார்ப்புக்கம்என்றார். கால்பொ - இருகாலும்
பொருந்தஎன்க. விரிதலை மார்பினுக்கேற்றுக.

அக. வயந்தன்-தென்றல். வின்மை-வில்
வலிமை. பயந்த - பெற்ற. படி - வடிவம்;
சிலப்பதிகாரவுரையிற்காண்க. வீரத்தான்
முருகனோ, அழகன்மதனோ, பெருமித்தான்
சயந்தனோ என்றயிர்த்தானென்க. ஏ, ஒ-அசை
கள். ஐயப்பொருடருங்கொல் என்பதனைதலை
க்குக்கூட்டுக.

அச. தழுவறவளைத்தல்-இருகாலும்பொரு
ந்தவளைத்தலென்க. மோகனம்-மயக்கம் மறை
மந்திரம். தனு - வில். திவலைச்சிந்து - துளிரைய
யுடையகீர். எழுதி - ஈண்டழுத்தி யென்க.

அதி. அயர்வு - சோர்வு. சிலவினோதன்-
வில்லித்தனையே போதுபோக்கும் வியைபாட்
டாகவடையவனென்க. ஓதம் - பெருக்கு.
சூடகம் - வீரையல். மற்ற - அசை. திரை-
ஆகுபெயர். பால்விரலிச்சிறப்பிலைவினோத
னுத்தானு மெடுத்தான் எனவொருமுடிபேற்
றது. வெண்மையாகிய கங்கையினின்றே புதல்
வனோடெழுந்த சென்றமையாற் பாரகடலின்

மதியுடனுதித்திலக்குமிபோலஎன்றொன்
அக. கழல்-வீரக்கழல். பொழிவது - பெ
ழி நெபயர். அடுக்கு - பண்மைப்பறிவந்த
“மீளநினைக்கப்படுத்துவல்” எனமுன்ன;
கூறியபடிதானாய் கரும்பி தாவேதன்னிட
தேடிவந்தமையால்எளிதின்குமுடிந்ததென்பா.
நாடியகரும்பு வாய்த்ததென்றானென்க. நாடி
கரும்புவாய்த்தது என்பதனைச்சந்தனுவுக்கே
நிப்பொருள் கூறுவோம்.

அஎ. முழப்படையோன் - பாசாரமன்
மறை - மந்திரம். சில, படை-ஆகுபெயரா
அவற்றின்றொழில்சில யுணர்ந்தின. ஏ-தே
றம். மிகுதிபற்றிவெள்ளமென்றார்.

அசு. ஓரடிக்கோரடிபுரிந்து - (பிரிவாற்
மையால்) அடிக்குமேலடிவைத்தல் செய்த
தகைவுற - தளர்ச்சியுற. மயில் - ஆகுபெயர்
தகைவுற எனநின்றது. கல்வி, வீரமுதலி
வுடைய புதல்வனைப் பெறுதலான் மகிழ்ச்சி
யும், வாழ்வும், மெய்வலியுமிகப் பெறுந்தவர்
செய்தனை யென்றார். ஓரடிக்கோரடிபுரிந்து
என்பதற்கு அடிக்குமேலடிவைக்குந்தோறும்
சொல்லியெனப்பொருள் கூறுவாருமுள்.

அக. கேள்வி-கல்வி தணப்பி-நீங்க. புரம்-
நகரத்திலுள்ளார்; இது ஆகுபெயர். ஏகாரம்
தேற்றம். திறைந்ததண்ணளியுறியிருத்தல்
லே தந்நைக்கு மதியையும், பண்டிதனாயிருத்த
லாலே புதல்வனுக்குத் புதனையுமுலமை கூற்
ருவான்க.

கல. பாரம்-கரை. காற்றெனக்கூற்றென
நடந்து-வேகத்தால்வாயுவெனவும், கொலையால்
யமனெனவுஞ்சென்று என்க. நாட்டிற்கேதன்
செய்யும் விலங்குகளைக்கோறல் அரசர்க்கு
முறைபாத்தலால் விலங்கினுயிர் கவர்நசையாற்
குற்றமின்றென்க.

கக. பாசறை - பாடிவீடு. உயிர்க்குமெல்
லுயிர்ப்பு-செல்கின்றமெல்லியகாற்று. தாசர்-
பாதவர். ஈசன் - ஈண்டுத்தலைவனென்க.
ஒல்லென - விரைவுக்குறிப்பு. கொல் - அசை.
கடவுட்பரிமம் - தெய்வீகமனம்.

கஉ. பக்கமது என்பதில் அது பகுதிப்பொ
ருள்விகுதி. எக்குற்றத்தால் யாதுகருமோவெ
ன்றகருதலால் அஞ்சினுபெனவும், நாணுடைப்
பெண்ணுதலால் ஒதுக்கினன்எனவும்கூறினார்.

கக. குறிப்பாவது - மணம்பேச என்பது.
ஒ-ஐயம். பாதவர்பதியையுடன்படுத்தற்குரிய
மெய்ப்பாட்டைத் சன்கணிகழ்ச்சியிருத்தினு
னென்பார் ஒகையோடிருத்தி யென்றார்.

கச. பயந்த - பெற்ற. கொல் - அசை.

இருந்தான், பயந்த எண்பன இயல்வின விறந்தகாலமாயின வழுவமைதி. மற்று-பிறிது என்னும பொருளில் வந்தது.

க. கண்ணம் - காது, உண்மதம் - தான் தொண்ட பயக்கம். முனி - சண்டிவிசிட்டர் ஆகுலம்-வருத்தம், படப்பை-தோட்டம்.

கக. ஆதாம்-ஆசை, களிந்தவெற்பளித்த மங்கை-களிந்தமலைபெற்ற காளிந்திந்தி; இவன் சூரியன் புத்திரிநதிவடிவாய்க் களிந்தமலையினின்றவருகின்றவன், சுங்கை-பிபம், பங்க யானனம்-வடநாந்முடிபு, இவன்முதம் நா னொருவண்ணமாய்க் குறைந்ததென்பது விளங்கமுறைமுறை குறையும் பான் ம தி யையுமை கூறினாரென்க.

கக. இளவரசு - தேவவிரதன், ஏகாம்-தேற்றம், நீட்டம் - தாமதம், தந்தை யெண்ணத்தை நிறைவேற்றற்குடனே விரைந்தாணென்பார் அக்கணத்தில் என்றார்.

கக. வீடுமன்று - நீங்குமக்கால், சரதம்-இது உண்மை, தாது - சுக்கிலம், மூலத்தழல்-மூலாக்கினி, இரதம்-இனிமை, சரதம்-புணர்ச்சி, ஏகாம் - தேற்றம், இத்திரியாவத்தை யெனக்கில்லையென்பது விளங்கத்தாதுமூலத்தழலுடன்மீதெழுந்தகைத்துஎன்றும்தந்தைமந்ததை யுவப்பித்தலாகிய புண்ணியத்தால் என்பது விளங்கத்தந்தை தன்பொருட்டால் என்றுகூறினான்.

கக. ஏற்றபேர்-இயைந்தவீமேனென்னும் பெயர், திருபர் வெருவருந்திறலான் என்பது அரசர் யாவருமடக்கற்கரிய காமத்தைபடக்கியதுகண்டஞ்சுத்தக்கமனவலியன் எனவும், அரசர்யாவருஞ்சுத்தக்க மெய்வலியன் எனவும் இருபொருள்கொள்ளுந் துது, பீஷ்ட மன் என்னும் வடமொழி வீஷ்டமனத்தற்ப்பமாயிற்று. பீஷ்ட மன-பயத்தைச்செய்பவன்.

க. காளி-பரிமளங்கடிகோர்பெயர், மன் தல்-மணம், செய்யம்மகிழ்பழனம்-மகிழ்செய்யத்தக்கபழனம், குருலம் - குருகாடு, பூபதியுக்காளியுந்தானுஞ்சேர்ந்தான் இது சிறப்பின லொருமுடிபேற்றல், பராசாமுனிவரால்வியாசமுனிவரைப் பெற்றானாயினும் பின்பு அப்பராசாமுனிவரானார் கன்னியாயினுள ஆதலார் கன்னிகை என்றார்.

கக. தாழ்த்தமோந்துருகி என்னுஞ் சினைவீனை முதல்வீனையோடுமுடிந்தது. உம்மை-சிறப்பு, பிதாவாகிய யயாதிக்குப்பூருவென்பவன் தன்னினமையைக்கொடுத்துப் பின்பெற்றுக்காமலின்பத்தைப் பின்னாயினுமனுபவித்

தான்; நீ அங்கனங்காமலின்பத்தையும் அரசரிமையையுமனுபவியாதென் றுமியுந்தாயென்பது போதார்க்கோமகனுமுனக்கெதிரல்லன் என்றென்க.

கஉ. சதம்-நூறு, முத்திற - அதற்குமுன்னாக, இவ்வாம் பொய்யாது பவித்ததென்பதனை "மாகஞ்சூழுவிரவிலுடையலெய்துமனவு, நாகங்கானே நென்ன ஞானத்தோடேவை" எனப்பத்தாம்போர்ச்சுருக்கத்திற்குமுறாற்றிக.

கரு. கிளி-ஆகுபெயர், ஏகாரங்கன் - தேற்றம், விலைஞர்-சண்டிப்பாரதவர்.

கச. கேசான்-விஞ்சையன், ஆகாயத்திற்சேறலால் விஞ்சையனையுமைகூறினார். கிரிகை-வசவின் மனைவிபெயர், வீரியம் - சுக்கிலம், தேசவனளித்த நதி - சூரியன் பெற்ற யமுனையாகியகாளிந்திநதி, தராம் - முத்து, வசுவென்பான் தன்மனைவியீதுகொண்டமோகத்தால் விழுந்த வீரியத்தை இலக்கலத்திட்டு மனைவிக்கீயுமாறு ஒருவல்லுற்றினிட்டுத்திகொடுக்க அது அலகாற்கெனவிக்கொண்டு போங்காலியில் ஓர்பறவை அதனை யிரையென்றுகருகி அத்துடன் போர்செய்ய அவ்வீரியங்காளிந்தி நதியிற்சிந்தியது என்னுங்கதை யினைச்சுருக்கித்தேசவனளித்த நதியிடைச்சிந்திய தென்றார்.

கரு. முனி - சண்டிப்பிரமன், சன் - சனுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர், யமுனையும் யமனுஞ் சூர்யன்மகாராகிய சகோதரரென்க.

கக. மனவர்பதி - ராபதியென்க, காட்டலும் இது உம்மீற்று வீனையெச்சம், குயில் வேற்றுச் சாகியாகிய காகத்தினிடம்வளர்ந்து பருவம் வந்துழித்தன்கிளையோடு சேருமாறு போல் இவன் வேற்றுச்சாகியாகிய தன்னிடம் வளர்ந்து பருவம்வந்துழித்தன்னரசு சாகியுடன் கலந்தமையாற்குயிலையுமை கூறிய தென்க.

கஎ. எளியபரதவப்பெண்ணை மணந்தாணென்று கூறுமியிலில்லையெனமகிழ்ந்தானென்பார் அவைக்கண்ணவன்மொழி கேட்டுவந்தென்றார், மன்றல் - விவாகம்.

கச. வானி - மண்டலமாயோடல், மீனி-வலியுடையவனுக்கிசுத்தக, விடையன்-சிவன், வருணன், காளி-காளிபென்னும் பெயரையுடைய பரிமளகந்தி, கருநிறமுடையவுமாதேவி, வேய் - ஆங்கில், சந்தனுபூடபசுருயுடைய வருணவதாரமாயிருத்தலால் விடையவென்றார், இச்செய்யுள்சிலேடையணி.

கக. எங்கை - என்றங்கை, யமுனையின்

பால் வருமங்கை-யமுனாநதியிற் பிறந்த பரிமள

சந்தி. ஸு. சந்தனுவுக்கு வண்டும் பரிமளகந்திக்குப் பூவிதழும் போகத்தக்குத்தேனுமுலமையாகக்கொள்க.

ஸு. கன்னபூரம்-காதுமுற்றும், ஓரிடத்திற் பிறத்தலினாலும், இருநேரீக்கியொளியையாக்கி உலகையளித்தலினாலும் அருக்கனுந்திகளுமுலமையாகக்கூற்றார். கொண்டால் என்பது கொண்டு எனத்திரிந்து நின்று.

ஸு. தம்முன்-தங்கன்தமையுலகிய வீடுமன். இலையவனாருருகுலம்விளக்கமடைந்தமைபற்றி அவரு விசேடணங்கொடுத்துக்கூறினான்.

ஸு. எம்பி - என்தம்பியாகிய சித்திராங்ககன். அனந்தரம்-பின்பு, விதி அவன்சாபத்தைநீக்கிப்பூருவரிஸையிற் சேர்த்தமை பற்றி நண்பினால் என்றார், விதியேற்றினான் என்பதிலக்கணை.

ஸு. கண் - இடம். நாமம் - சித்திராங்ககனென்னும் பெயர். மலந்து-பொருது. போர்த்தொழில்வல்ல கையென்பார் அங்கை என்றார். வீடுமற்குநீக்கத்தருவாசன் வந்தான் என்பது விளங்கக்கங்குல்வந்தென்றார்.

ஸு. விம்முதல்-வங்குதல். துணி-துன்பம். தெம்முன்-பகைமுனையில், எம்முன்னிறந்தாற்காண்டன் முதலியவற்றற் சிறிதுகவலையொழியுமே அதுவுமில்லையே என்பான் எம்முன்னறி யென்றான்.

ஸு. முதலிரண்டடிக்கு - ஞானப்பொருளானபரம் பொருளினது சந்திதியில் (பிரபஞ்சம்) தொழிற்படுமுபாயம்போல் என்க, பிரபஞ்சமன்பது அவாய்நிலையாக வருவித்துரைக்க. குவவுருபை அதுவுருபாக்குக. எதிர்சந்தி. உபாயமது என்பதில் அதுபகுதிப்பொருள்வருதி. வாய்மை-வாக்கு.

ஸு. சேர்வது (எக்களினியம்)எனவருவித்தரைக்க. சேர்வது-தொழிற்பெயர். மாசிரெல்குலமன்னவர் என்றதனால் அன்னராகாரேல் இழிக்கப்படுவொன்பது கருத்தாயிற்று.

ஸு. வரித்தமன்னர்-(கன்னியர்) கியமித்தவரசர் மறம்-வீரம். திரித்தும் - மாறுபடுத்தியவரினும். இதிலுமமை எதிர்ப்பறை.

ஸு. அரவம் - ஓசை. ஊதை - காற்று. உம்மை - சிறப்பு.

ஸு. சராசனம்-வில், மஞ்சம் - என்பதிலுடையாந்த ஆசனத்திலேறுதற்கு அநின்கீழ்ப்படியாயிடப்பட்டதென்க.

ஸு. குருத்தலம் - குருநாடு. வஞ்சினம் விரதமாகியசபதம்; அது-கூடி-ஆங்கலியிற்கண்க. விருத்தன் - முற்கூறியவிரதத்திற்கு ஒவ்வாதவனும் எனமுற்றெச்சமாக்குக. கிவன்னன்பொருள்கொள்ளற்க.

ஸு. செவிலியர்-வளர்த்ததாயார். முபந்தவாணகை - மயிலினிதழக்குருத்துப்பேன்றொளியையுடைய பற்கள். அரசகன்னியரை யவைக்கழைத்துச்சென்று சுயம்வரத்திக்குவந்தஅரசர் வரலாற்றை அவர்க்குக்கூறச்செவிலியர்க்குமாபென்க.

ஸு. வெய்ய-விரும்பிய. வையமன்னன். வீடுமன். வயநிலை-வீரநிலை. இவன் என்றது அக்கன்னியர்தனித்தனி விரும்பியஒவ்வொருவரைக்குறித்தது. தம்மை வலாற்காரமாகக்கொண்டு போங்குறிப்பினனாகின்ற வீடுமன் வீரநிலையைக்கண்டு நாம்விரும்பிய அரசர்க்குமாவை குட்டினால் வீடுமனால் எத்தீங்குகிழுமோ வென்று ஐயமுற்றனான்.

ஸு. இவரை - இப்பெண்மூவரையும். சந்தனம் - தேர். சோனை - படாமழைபோல். அஞ்சாது சென்றனென்பார் கடத்தபாவையென்னவெனினென்றார். தடம்-பெருமை.

ஸு. மொய்ய-புவலி. கோக்குலம்-அரசர்கூட்டம். ஏற்ற-எதிர்த்தன். குலம் என்பதற்கியைய ஏற்றஎன அஃறிணைவினையொத்தார். ஏற்றஎன்னும் பாடத்திற்குப்போர் செய்தெதிர்க்க என்க, பிறை முக்கக்கனை-பிறையாய்ப்பு. முறையாவது கன்னியர்வரித்து மாலைகூட்டல். இவ்வீடுமனொடு கொத்தவலிமுதலியனவுடைமையால் ஒரு குறையுமின்றென்பார் எக்குறையிலுலென்றார்.

ஸு. ஆடம்-வந்தை-வெற்றியையுடைய யுத்தத்தில் தம்மிடத்திலிருக்கும் வீரலக்குமி. உம்மை-எச்சம்.

ஸு. அமர - விரும்ப. சமரின்முந்திய-யுத்தத்திற்குமுற்பட்ட.

ஸு. பதி-நாயகன். தனஞ்சயன்-அக்கினி. வம்புபுதுமை. ஏ-தேற்றம்.

ஸு. இகப்ப-நீக்கிவிட. மன்றல்-முன்னதுவியாகம் பின்னது வாசனை. கற்பால்வந்தவனைக்கடித்தலிற்றீமதிச் சாலுவன்னன்றார்.

ஸு. கடிமணம் - மீமிசைச்சொல்; புதியமணமென்னுமாம். கூர்-மிகுதி. சங்கை-ஐயம். இருவருநீக்கினமையால் இனிமணமுடியுமோ என ஐயமுடையனாயினுள்ளபார் சங்கையோடென்றார்.

ஸு. கோதையால் - குட்டினின்றமாவை

யால். கைதரல்-கைகொடுத்தல்; அதுமணஞ் செய்தலையுணர்ந்திற்று. பின்னையும் - இதில் ஐசாரியை. உம்மை-எச்சம். தூது உயர்நீனைப்பொருளையுணர்ந்திய அஃநீனைச்சொல்.

நாசு. மீனகேதனை-மன்மதன். அவனை வென்றுனவெவ காமவிகாரமின்றி என்பது கருத்து. வகாரம்-தேற்றம். வீமன்மணத் தைவீரம்பலால் ஆதரவும், அதுகைக்கடாமை யால் ஆகுலமுமாயினவென்க.

நாசு. குருவாதலாற் பாசுராமனருண் மொழிமருண் என்னுன். விளம்புமேல்-வஹ் றுவீனை யெச்சம். எனது கைகன் என்பது போல் அவனதிரபதம் எனவந்தது

நாசு. சதுரந்தயானம் - சிவிகை. யமதங்கிமைந்தன்-சமதக்கினிமுனிவன் புதல்வனாகிய பாசுராமமுனி. கூறிய என்பதனைப்பெய ரெச்ச மாக்காது வீனையெச்ச மாக்கி ககஉ-ஆஞ்செய்யுளில் (அருளினால்) என்பதற்கு முடிக்குஞ்சொல்லாக்குக. “எட்டேயவவு” என்பதனால், ஜமதங்கி யமதங்கிஎன்றயிற்று. பாசுராமனகர் - மகேந்திர மலைச்சார்பிலுள்ள தென்பர்.

நாசு. கடை - வாயில். ஆசினால் - ஸ்ரீயா வொடு. தன்சொல்லிலை மருனெனத்துணிந்து கூறினென பா ர யாமுடிக்குவயிதென்று மெய்மமையொடு பேசினான் என்றார்.

நாசு. சரதம்-உண்மை. மேலும்-உம் மீற்று வீனையெச்சம்.

நாசு. வின்மை-வல்லித்தையென்க. இருந்தவாவென-இருந்தவாறு (என்னை) பென்று சொல்லி;று விகாரமாயிற்று. பெரிய கரிய கண்ணி இதில்நரடைசினையை விசேடித்தல். ஆகுதவென்னும் வியங்கோரீற்றின் அகாரத் தொக்கது.

நாசு. இரதமணம் - புணர்ச்சிக் குரிய விவாகம். இரதம் - இனிமையுமாம். உம்மையும், ஓகாரமும் எதிர்மறையில் வந்தன.

நாசு. அதுராகம்-ஆசை. மாதர் - அழகு. குருவே தெய்வமெனக்கொள்வது முறையாதலால் கடவுளுன்னையென்றி யிலையுண்மையே என்னுன்.

நாசு. வீரியன் - கார்த்தவீரிய நென்னு மரசன். அனந்தரம் - பின்பு. யாமுடிக்குவ மெனக்கூறிய வுறுதிமொழி யுழிந்ததென வஞ்சிவெருத்தானென்பார் வெருத்த மேனியன் என்றார். வீரியன்-முத்தகுறை. கார்த்த வீரியன்மன்பிதாவைக் கொன்றதனாலவனைப் பாசுராமன் கொன்றானென்பது கதை.

நாசு. வெருவு-அச்சம். குருவினவிற்றத் தன்மேலாய வறமென்பான் குருவுடன்பொரு துமடித்தனன்று என்னுன். தாலம் - பனை. அமைந்து-அலங்காரமமைக்கப்பட்டு. வீழவும் இல்லம்மை சிறப்பு. உறுவதில் இதில் இல் ஐந்தாவது நீக்கப்பொருட்டு.

நாசு. அவ்விராமன் - அந்தத்தசரதராமன். இவனை-இப்பரசுராமனை. பகற்போலப்பன்னியகாலமன்றூதலால் வெவ்விராவென்றார். அஞ்சி-என்பதற்கு ஆசாரியன் என்னுமரியாதையால் அஞ்சி என்க. தசரதராமன பாசுராமனைச் செயித்தகதை இராமாயணம் பால் காண்டத்திலுளிக.

நாசு. நவ்வி-உவமைபாகுபெயர். அமையும்-(மணஞ்செய்தல்) போதும். அடுக்கு ஒரு தொழில் பலகானிகழ்த்தப்பொருட்டு.

நாசு. விக்கராசன்-கருடன். வம்பு-மூன்றும் முறையெகச்ச வாசனை, புதுமையென்க. தும்பை-பொருத்தற்குரிய மாலையென்க.

நாசு. அமை-மூலத்தில். இயக்கி-தருமதேவதை, காரியென்பார். வானுனோர்நான்பன்னிரண்டும் பூவுன்னோர்க்குப்பன்னிரு வருடமென்க.

நாசு. களங்கமே முயல்வடிவாகத்தோன்றலால் முயல்ஆகுபெயரென்க. முயலிலா மதி, புயலிலாதயினல் என்பன இல்பொருவமை. சிகண்டி-அலி. வயினிடை - இடத்தில். செயலில் என்றதனால் வடிவாலொப்பிலாமையுளிக. யாகசேனன் வரலாறு பின்னர்க்கான்க.

நாசு. கிருபன் - என்றது விசுத்திரவீரியனை. பெரும்பிணி - பெருவியாதி. கணித்து-சுருங்கியது. பற்றிலாதநெறிப்பற்றினுனைப்பதற்குமுத்தியடைந்தான் என்பது கருத்தாயிற்று; இதுவுமுபாசாரமென்க. ப்ணித்து-ப்ணிக்கப்பட்டு; செயப்பாட்டுவீனை விசுத்திதொக்கது.

சம்பவச் சருங்கம்.

க. அலகை - (பூதனையென்னும்) பேய். பரிவு - அன்பு. உருகுதல் - மனங்கசிதல். முருகு-இளமை. பாலுண்ணுதலை வியாசமாகவைத்து அவருயிரை யுண்டா நென்பார் முலபாலாலுடனவருயிருண்டென்றார்.

உ. தென்புலத்தவர் - பிதிரர். உலகியல்-
சுண்டு அபரக்கிரியை, யாமினி-இரா. மன்-
சுண்டீமன். மற்று-அசுச.

ங. மரபரும்பணிப்பகைச் சிரத் தெழிவி
யொத்தது-மரபு எழிவிச்சிரத்தரும்பணிப்பகை
யொத்ததுஎன வியைத்து மரபானது (புதல்
வரின்மையால்) முகிலின்மேல் அதனான்
மறைக்கப்பட்டொளி மருங்கியிருந்த சூரியனை
யொத்தத்து என்க. மரபரும் பனியச் சிரத்
தெழிவி யொத்தது என்னும் பாடத்திற்கு-
மரபானது அரியகுளிர்ச்சியை யுடை முன்
பணிக்கலத்து மேகத்தை யொத்தது என்க.
அச்சிரம் என்பது முன்பணி; சிலப்பதிகாரம்
உளர் காண்காதையில், ௩௦-ஆம்அடியிற்காண்க.
உணர்கிறி - முன்னிலையினோற்றம்; கில்-
ஆற்றலிடைநிலை.

ச. தேவரத்தியில் - கணவனுடன் பிறந்த
வனுக்குரிய வொழுங்கினால். தேவரன்-கண
வனுடன் பிறந்தவன். மூண்டொன்றுருமெறிந்த
முகிலினிடி. கிளர்ந்துதாக்கிய. முரிந்து-நிலை
குலைந்து. கடையடிக்கு - பெரியநதியானது
திரும்பித் தோன்றியதன்னிடத்திற்சென்றால்
என்னுடைய விரதமுந்தவறுமென்றான்; ஏன
வே நதி தானொழுகியநெறியின்றித்தோன்றிய
விடத்துச்செல்லாது, அதுபோலத் துறவற
நெறியிலொழுதுமெனவிரதமுங்கடாது என
பது கருத்தாயிற்று. வயின்-இடம். மிசை-
ஏழனுருபு இவ்வாறன்றி மீண்டும் மாந்தி
வயின்மிசைப்புரியின் எனப்பிரித்து நான்
திரும்பவும் பெரியகங்கையயிற்றிலவதரிக்கில்
எனக்கூறுவாருமுளர். இப்பொருட்குவையின்-
வயிறு. ஆல்-அசுச. விரதமும் என்றதில்
உம்மை-சிறப்பு.

டு. மணுகுலமென்றது - சூரியகுலத்தரசர்
களை. ஏகாரம் - தேற்றம். உம்மை - எச்சம்.
காமவிற்பங்கருதாது நூல் விதிப்படி முனிவ
ரைப்புணர்ந்தமையார் பழுதினமங்கையரென்
றான்.

சு. பரிதித்தமாதரி-சூரியன்பெற்றகரிய
காளிந்திரதி. புலவு-புலான்மணம்; ஆகுபெயர்.
சுருதிவாய்மையில்-வேதம்போலத்தவறில்லாத
வாக்கினால். மறைத்து-சூரியனை மறைத்து;
எனவே பகலையிராப்போலாக்கியென்க. வண்
இறைக்குறை-அழகிய ஆற்றிடைக்குறையில்.
பராசரமுனிவர் உலகிற்கு நான்மசெய்யு
மோர் புதல்வனைப்பெறுதற்குத் தாங்குறித்த
முகூர்த்தகாலஞ் சமீபித்தமையான் மச்சகந்தி
யைக்கண்டு-அவனைப்பரிமளக்கியாக்கி விபூதி

யைத்துவிச் சூரியனைப்பனியினுன்மறைத்துப்
பகலையிராப்போலாக்கிப் புணர்ந்தார் என்னுங்
கதைபினைச் சுருக்கிக் கூறியவாறுணர்க.

ஏ. முான்-வலி. கேள்வி-கல்வி. முஞ்சி-
ஆகுபெயராய் முஞ்சிப்புற்கயிற்றை யுணர்ந்தி
யது; இதுபிராமசாரிகள் அரையிற்கடவெது.
தபோதனமுனி-தவச்செல்வனாகிய முனிவன்.
அரணி-தீக்கடைகோல். எளியவென்னிடத்
தில் உயர்முனியவதரித்தான் என்பதும், சேர்
ந்தவப்பொழுதே யுதித்தானென்பதும் விளங்க
அரணியின்புறத்தனவென வெவ்வயினவதரி
த்தனன் என்றும் கூறினான். அம்மா-வியப்
பிடைச்சொல்; அசுசயெனினுமார்.

அ. உறுவல்-உறுவேன். முனி-பராசர
முனி. கையறுதல் - சுண்டுச்சாலைபுணர்த்
தியது.

க. ஏவலும்-இதில்உம்மைசிறப்பு. கொல்
யீயம். ஓ-அசுச.

டு. விழுது சடைக்குவமானமென்க - மீள
அப்பகுதுநீங்க. உய்த்திடல் - செலுத்தல்;
ஆக்கிஞ்சக்காஞ்செலுத்தவென்க. குறைநெர்ந்
தான் - குறையைநீக்கவுடன்ப்பட்டான் என
இடையேமுற்பெய்துரைக்க.

டுச. உறை-இடம். தழைத்தநெஞ்சினன்
பரிமளகந்தி யென்க. அனந்தரம் - பின்பு.
இழைத்த-செய்த.

டுஉ. கனை-பிசுதி. ஒல்க-சுருங்க.பொழுது-
உரியகாலமென்க. நூல்விதிப்படி புதல்வரின்
பொருட்டிப் பிறரைப்புணரினான் கணவனை
நினைவாயிடிப் பாவமுண்டென அவனை நினை
ந்தனர் என்பார் கணவனை மறவாது நினையு
நெஞ்சினான்என்றார். மரவுரிமுதலியவனரிந்து
உண்டமுதலியனவெறுத்தலால் புன்மணநினை
ந்தொளிகுறைந்தொல்கப் புணையுமெய்என்றார்.
பொழுதொடும் என்றதில் ஒடுவேறுவினையுட
னிகழ்ச்சியில்வந்தது.

டுக. கினைவொடு - புதல்வம்பேறுகருதிய
எண்ணத்தோடு. காமவிற்பங்கருதினான்ல்லன்
என்பார் கிராசைநெஞ்சினன் என்றார். மெய்க்
குறி - கண்முடிபிருத்தன் முதலியசரித்தின்
குறியென்க. கராசலம்-யானை;வடநூண்முடிபு.
குஞ்சரம் என்றதற்கியை யாதற்கு என்றார்.

டுச. தூளம் - விபூதி. சுதன் - பிள்ளை.
நாளபங்கயப்பதி-தண்டையுடைய தாமரைக்கு
நாயகனாகிய சூரியன். கவிகை-குடை. ஆள்-
அகர வீற்றுவியத்தோள். சூரியன் இருளை
நீக்கி ஒளியைச் செய்யுமாறு போல இவனும்
பகையை நீக்குப் புகழையாக்குவானிருத்தல்

வேண்டுமென்பார் பங்கயப்பதியென வென்றான். தோன்றல்-அண்மைவீளி.

யு. துகர் - பவளம். வெர்இ = அஞ்சி. விளர்த்திட்டான் - வெளுத்தான். உலகிற்கு நன்மை செய்யும் புதல்வரே பெற்றாலுண்டாம் புகழுங்கதியுமாகிய பயன்களுள் ஒன்றை யுமென்க.

யக. தபோரிதி-தவச்செல்வனாகிய வியாதமுனி. இருந்தவாறு-நிகழ்ந்த படியை. இமையவன்-தேவன். இமையவனெனவுரைத்து எனக்கூட்டித் திரிகாலவுணர்வுடைய தேவனைப் போலக்கூறி எனப்பொருள் கூறலுமாம். மருட்சி - ஈண்டுஅச்சம். விளர்த்திடும் - வெளுத்திருப்பான்.

யள. பாண்டு-வெள்ளைநிறம்; ஆகுபெயராயதனையுடையானையுணர்ந்திற்று. பொழுதுற்றுச்சாதாரணியன்-(பிறத்தற்குரிய) காலத்தைப்பொருந்திப்பிறந்தார்கள்.

யஅ. சிந்தனையுறச் சொல்ல - தன்னெண்ணத்தை அம்முனிவன் மனத்திலமையும்படி சொல்ல; எண்ணமாவது பிறந்த பிள்ளைகளிருவருமுட்பிறந்தும்முடையார யிருத்தலால் அரசாளுதற்குச் சிறப்பிலராயினர்; இனியக்குற்றமிலாதபிள்ளைவேண்டுமென்பதாம் முன்னர் நாளாலுமச்சத்தாலுங்கண்மூடினமையார் பின்னுமவ்விரண்டாலுந் தோழியொருத்தியைப்பூவுணையுணைவித்தான் என்பார் நானலந்திகழும் பிகையென்று, அஞ்சியென்றுக் கூறினார்.

யக. அநங்கதான்மரபு-மதனானமுறை. சந்தனாகரு - ஆகுபெயராக்கிச்சந்தனமுமகிலுமாகிய குழம்பென்க. தனதடம்-மூலத்தடம். மிகச்சிறந்த போகமென்பார் இந்திராதிபர்போகமென்றார்.

உய. தருமன்-யமன். விதூன்-அறிந்தவன் என்பார். வனநெறி - காட்டுவழி. பெயர்என்றதன்பின் கூறுக என்பதனை அவாய் நிலையாகவருவித்துரைக்க, மானடவியமுனிவார் சாளுவராசனாற்றிருட னெனமதித்துக் கழுவிலிடப்பட்டிடு, பின் அவ்வாசன் வேண்ட அவனைவெருளாது யமனிடத்திற்போய் எனக்கித்துயர் வந்ததற்குக்காரணம் எனவேயென அவன் குழந்தைப்பருவத்தில் நீ, தும்பினைப்பிடித்து முள்ளார் குத்திக்கொன்றமையின வித்தாயர் வந்ததென்றுகூற அம்முனிவார் வெகுண்டு அறியாப்பருவத்திற்செய்த குற்றத்தால் என்னைத்தண்டித்தமையால் நீ, இழிந்தவன் வயிற்றிற் பிறக்கக்கடவைபென்று சுபித்தனர்; அதனால் யமன்விதூனாய்த்தாதி வயிற்றிற்பிற

ந்தான் என்னுங்கதையுண்மையறிக. கந்தருவராசனாகிய மீசன் திருதராட்டிராகவும், இயக்கராசனாகிய குபேரன் பாண்டவாகவும் பிறந்தார்கள் என்பதுகதை. திருதராட்டிரன் என்பதற்குத் தேசத்தைத்தாங்குபவன் என்பது பொருள்.

உக. குவடு-சிகரம். படை, களிறு, தேர், புரவி இவை ஆகுபெயராய் அவற்றின் ரொழிலையுணர்ந்தின. தின்மையுந் தோற்றமுமுடையவாற்கு ருகுலத்தைப் பெருங்கிரியென்றும் மலையைச்சிறப்பிக்குங் குவடுபோல இம்மூவரும், ருருகுலத்தைச்சிறப்பித்தார் என்பார் இவங்குமுக்குவடுஎன்ன என்றும் கூறினார்.

உஉ. திக்கு - ஆகுபெயர். மகன்றனை-மகனுக்கு. ஏ-தேற்றம்.

உக. காந்தாரபதியின்பெயர் சுபலன், வடமீனெனத்தகுந் கற்பாளாதலால் விழியிலாமையன்றி நற்குணங்கனல்லாமுண்மையால் விதியளித்த தென்றுகூற மகிழ்ந்தன னென்றார். இவள் பெயர் காந்தாரி.

உச. சமைத்தபட்டம் - உண்டாக்கிய புடவை. தனைபோர் - சகுனியுதலாயபுத்திரர், நாயகன்போல்கட்புலனால் வருமின்பத்தைத்தானுமனுபவியாதிருத்தல் வேண்டப்பட்டத்தாற்கண்களை மறைத்தாளென்க. பெதும்பை-சுண்டுபருவத்தைக் குறித்தது.

உடு. குந்திபோசர் - யாதவகுலவாசர். பிரதை பிரசித்தியுடையவன். நிகரென்ன என்பதனைக்கலைமகன் முதலியவற்றோடுக் கட்டுக; இது ஏதுவமையணி.

உக. மடம்-அழகு. முந்த-முந்தம்மபெறமுந்த அம்மாதவம் எனப்பிரித்துரைக்கினுமாம். வழி-இடம்.

உஎ. துறைவரிவண்டலாடல் - நீர்த்துறையில் வரிபொருத்திய வண்டலாகிய மணலில் வீளையாடல். ஒருங்குவீடாமல் ஒவ்வொன்றாமறத்தனென்பார் தனித்தனி மறத்திட்டான் என்றார். திரையெடுத்து வீசலார் சங்குகள் நிலாமுற்றத்திற் நவழ்ந்தனவென்க.

உஅ. தொழுது - (உண்ணாஞ் செய்மாதர்) வணங்கி முதுசுகுறைந்த - அறிவின் முதிர்ந்து, ஒன்று என்பது ஒருநாளையுணர்ந்திற்று. கோபத்தாற்றவம் வளரும் வரமுடையன் என்பார் கோபமே மிக மிகமுனிவரன் என்றார்; அதனைப்பின் றுருவாசமுனிச் சருக்கம் முதற்செய்யுளின் காண்க ஏ-தேற்றம்.

உக. மறை-மந்திரம் அடுக்குகன்பன்மை

பற்றிவந்தன. மந்திரமொன்றே என்பது கிருட்டிணன் றாதுச்சுருக்கம் (உாஉய) உாசகஆளுசெய்யுளிற் காண்க.

கஉ. மானதம், மந்தம், உரைஎன்னுமூன் றனுள் மானதத்தாற்செபித்தாளென்பார்மனத் தொபயின்று என்றும், தேவரைச்சேரும்படி துருவாசமுனிவருள் பெற்றமையின் அரமக னெனவென்றங்கூறினார். தெளிவுபற்றி எய்தி யது என இறந்தகாலமாகக்கூறினார்.

கக. இயிர்-ஒலிக்கின்ற. சதை-சண்ணச் சாந்து. காண்பான் - பானீர் நறுவினையெச்சம், பூவிறேறேனக்கொள்ள வண்டவருமாறுபோல பபாணுவுமிவன் போகத்தைக்கொள்ள வந்தா னென்க.

கஉ. ஆரம்-பதக்கம், அங்கதம்-வாகுவல யம், வம்பு-வாசனை. பதுமினி-முதற்சாகிப் பெண். பதுமினியென (நின்று) எனவருவித் துரைக்க. சூரியன்வந்தமையால் இம்மந்திர சித்தியாற்றன் முகமலர்தலால் ஆனனமலர்வுற என்றார். அனைத்ததனான் முகமலர்ந்திலன் என்பதனை வருங்கலியிலறிக்க.

கக. அறிநிறி - அறிவாய், இதையமும் இதிலும்மை எச்சத்தொடு சிறப்பு, அடுக்கு அச்சத்தின்செவ்வந்தது.

கச. உரு - அழகு. சாயை - சாயாதேவி. உழை-உஷாதேவி; இவர்கூரியன் மனைவிகள். வெருச்சொளா-அஞ்சி. தப்பாதுபலிக்கும்ந்திர மாதலால் மெய்ம்மறையென்றான்.

கரு. அதிதி - தேவர்களைப் பெற்றவன், சூரியனுக்குந்தாயென்றறிக்க அஞ்சல் - எதிர் மறைவினமுற்று. ஆல்-சண்டு உடனிகழ்ச்சி யில்வந்தது. மைந்தன் றையும என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது. மற்று-அசை.

கக. முகம் - வாயில். இரந்து - யாசித்து. மதர்விழிப்புரிவு - மதர்த்தகண்ணின் குறிப்பா லாகுமலிருப்பு. மூரல்-நகை. வேய்-மூங்கில். பாயிர்-வாலாறு. ஐயுற-சூரியன்சந்தேகிக்க. புணர்ச்சிக்குடன்பட்டமை தோன்ற விழிப்புரி வுமூரலுநல்கின்றார்.

கஎ. தனக்குரிய வெப்பத்தொடு புணரிற் சகிக்கமாட்டாளென்று தன்மேனியைக்குளி ரச்செய்தானென்பார் சுடர்வடிவமும் அயிர் தெழு திங்களின்வடிவாக என்றார் ஆகஎன்ப தில் ஆதல்ஒப்புப்பொருட்டு. “ஆள்வாரிவிமா டாவேனோ” எனத்திருவாசகத்திற் கூறியத லெறிக்க.

கஅ. அந்தியாழமூலென்ப பரிதியிலுள்ளி யடைந்தபின் - மாலைக்காலத்திற் சூரியனொளி

யை வாங்கிவிளங்கும் அக்கினியைப் போல (இவன்) சூரியனைப் புணர்ந்து அவனொளியைக் கொண்டபின்பு. அல்தமயமானகாலத்திற்குரி யன் றன்னொளியை அக்கினிக்குக் கொடுத்து உதையகாலத்தில் வாங்கிக்கொள்வன்னென்பது நூல்வழக்கு. சூரனுக்குக்குந்திபோசன் என் பது குடியால்வருபெயர். இரந்தன-வினையா லினையும்பெயர்.

கக. வாரமகன்னெனவியைக்க. வாரம்- அன்பு. பாரம்-உயர்ச்சி. பழுது-சண்டிவகை. பூரம்-நிறைவு. கேடுறவண்ணம் பொதிதலால் நனிபொதிந்துள்ளார். நதி-கங்கை. பேடகம்- கூடு. வருங்கலியிற்பஞ்சா மென்றதனாலுங் காண்க. பேடகம் என்பாருமுனர்.

சய. கோளரிச்சாபம் எனமாற்றிச்சிங்கக் குட்டிஎன்க. அஞ்சரத்திரை-அழகியநடையையுடையதினார். சஞ்சரத்திரைஎன்னும் பாடத் திற்கு உலாவுதலையுடைய அலையென்க. சூத நாயகன் - தேர்ப்பாகர்களுக்கதிபதி. தாலாட்டு ஈண்டுத்திரையாலியைக் குறித்தது. அடுக்கு ஒருதொழில் பலகாளிகழ்தல்பற்றி வந்தது.

சக. கோடகப்படகரைதன்னுட்பட்ட, தின பதி-சூரியன். இராதை-அவன்மனைவி பெயர். ஆடகக்குலம் - பொற்குலம். அரும்பெல்லா தாம்-பெருந்தகரியலிருப்பம், புத்திரப்பேரில் லார்க்கு வலியவந்து வாய்த்தலால் ஆடகக்குல மடைந்ததொத்து என்றார். கோடும் என்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது.

சஉ. அதிரத்ததைச்செலுத்தும் பர்களுயி ருக்குமுரிமையால் இவனை அதிரதன் என்றார்; அதிரதம் - நால்வகையிரதங்களினொன்று. கற் றை - “தொகுதி. மதி - ஈண்டுப்பிறையென்க; அல்து, “இருகோட்டொருமதியெழில்பெற மில் சினை” எனப்பிறருங்குறுமாறுகாண்க. படைகளும் என்னும்உம்மைமுற்றுப்பொருள ன்றி எச்சப்பொருளுந் தருதலால் ஏனைக்கலை ினையுங்கொள்க. கலின்-அழகு.

சக. முகவோலை - திருமுகமாகியவோலை, வரிக்கும் - (நம்மை) நியமிப்பான். சென்னற் படைவேல் - சென்னலென்னுந் தேன்செண் டைமீனையொத்தவேற்படை, செல்லுகின்ற நல்லபடைவேல் என்பது சிறப்பின்று. சென் னற்படிவேல்என்னும்பாடத்திற்குப், படி - ஒப் பு. புறநானூறு-உஅஎ-ஆம் பாட்டிற்கெண்டை யின்வேல் எனக்கூறல்காண்க.

சய. உருவம்-அழகு. உதிக்குமேனும் இது உம்மீற்றுவினையெச்சம், மலருமா என்பதில்,று கடைக்குறை.

சடு. அமுதம்போல ஏனமாதரினும் இவன் சிறந்திருத்தலால் முதினையுலகநூலினார், மத்திரம்-ஒர் தேயம்.

சக. கண்ணுற்ற-இடமகன்ற. சாரல்மலை ப்பக்கம். இமையச்சாரப்புறம் எனமாற்றுக், புறம்-ஒழனுருபு

சஎ. காட்சியாமா-அழகுடையகாட்டுப்பசு. கற்கியாமாவென்னும் பாடத்திற்குக் கற்கி-குதிரை. ஏனம்-பன்றி. என்ரு-கரம். பகடு-யானை. சனம்-கூட்டம். மானச்சாரம்-வலிபடாணம். வாசை-வெற்றி.

சடி. குருதி - இரத்தம். மேருவில்லிசையம்-சிவபிரான்கலை. கேதம் - ஈண்டுத்துன்ப பாமாகிய இளைப்பென்க, பைய-மெல்ல, இம நாகபவன் - இமயமலையிலிருந்து வருகின்ற காற்று.

சக. கலை-ஆன்மான். கூர-மிக.

இடு. நாரி-பெண்ணாகியவுமாதேவி. கூறு-பாகம். முதல் - முன்பு. எய்த - மதனெய்த. வேரி - தேன் சோரி - இரத்தம். நாரிக்கொரு கூறாரூர்முதனல்-வெய்த, வேரிக்கணையென்றதனாற் கடவுளையுமயக்கும் பாணமென்பதாயிற்று

இக. அன்போடுஇறத்தினைக்கூட்டிக. தன்போன் மகிழ்நன்-தன்னைப்போற்றன்பாவிக்கு நாயகன். பிணை-நூண்டுப்பெண்ணான்.

இஉ. நினைவற்றசாபம்-கருதாமையால்வந்த சாபம்; எனவே அபுத்திபூர்வத்தால் வந்தசாபமாம். இனைவு-வருத்தம். காதல்வைத்தமனை மடவாரன்னவியைக்க, மன்றல்-விவாகம், முனைவைத்தவாய்மை-முதன்மைபொருந்தியமெய்ம்மை, முயன்று-தவத்தைமுயன்றுஎன்க. இனிச்சாபம்பலியாமுக்கும், நற்கதியடைதற்கும் ஏதுவாகியதவமே நன்மையெனத்தெளிந்தான் என்பார் நன்மையிதுவே யனியென்று தேறி என்றுகூறினார். வனைவற்றகாதல் என்னும் பாடத்திற்கு, வனைவு - அலங்கரித்தல். முனைவற்றவாய்மைஎன்னும்பாடத்திற்கு, முனைவு-கோபம், முனைவியைமகன்பால்வைத்தாயினும், உடன்கொண்டாயினுந்தவத்திற்கேகுதல் வதியாதலால் இவன்முனைவியரைபுடன் கொண்டு சென்றனென்க.

இக. விடயங்கனின்வேடமாற்றி-விஷயங்கனாலாகிய அரசவேடத்தைநீக்கி. இன் ஏதுப்பொருட்டு.

இச. முதலடிக்கு - புறத்துப் பொருந்திப்பகைகொண்டு மாறுபட்ட எல்லாவற்றையும். செற்று-அழித்து தனியாழி-எகசக்கரம். உட்

பகையாறு-காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம். காமமுதலியவற்றை உட்பகைஎன்றதற்கினைய அலவற்றை நீக்கும் யோகத்தையுடையதுஎனார். இது இயையுருவகம்.

இடு. ஆரம் - முன்னதுசந்தனம், பின்னது முத்துவடம். ருசம்-முன்னதுதனம் பின்னது த்ருப்பை. தைவரம் - தடவல். நாரக்கமலம்-நீரிலுள்ளதாமரைமலர். முதலடியில் இல்லுருபை யிருபாக்குக.

இசு. நாமம்-அதிசயம். தாமம்-மாலை உணர்வுண்மை-மெய்யுணர்வு.

இஎ. சமித்து-ஒமயிறகு. மனைவியருடனிருந்துகாமமின்றிச் செய்தவமாதலால் அரிய தவமென்றார். புலிமேலுறை தெய்வமென்னுள் என்பது இல்பொருளுவமை.

இடி. ஆர்வம்-ஆசை. வேந்து ஈண்டுத்திருதராட்டிரன். ஆதரிக்க-விரும்ப. சிவபிரான் வரத்தாற்கருப்பந்தரித்தாளென்பது முகனுற்கதை.

இக. கல்லாமழலை - கற்றுப்பழகாமழலை, திருக்கோவையாருராயில் மழலையிளஞ்சொல் என்றார். கல்லாமழலையாகிய சொல்லாலெனக்கூட்டிக. கனியூறல் - வீணத்தொகை. யூறல் வாய்நீருக்கு ஆதலால்ஆகுபொயர்.

கல. தானம் - அறிநெறியால்வந்த பொருளைத்தக்கார்க்குதவல். வண்மை-அப்பொருளை வரையாதுகொடுத்தல்.

கக. பயவாதவர் - பெருதவர். தென்பால்வர்-பிதர். இடம்-புத்திரப்பேரில்லாததுன்பமென்க.

கஉ. மூன்றாமடியில், இல்லுருபுகள் ஏதுப்பொருட்கண்வந்தன. யாகாதிகருமங்களை யேற்றுப் பலன்நரலாற்றேவரையும் அலவற்றைச்செய்யத்தலான்முனிவரையும் ஏதுவாகக்கூறினாரென்க. பிறரைச்சேர்த்துபுதல்வரைப்பெறுவாயெனின் இயையானெனக் கருதிஇயையுமாறு மேற்கலியினும்-இக்கலியினுக்குறிப்பாற்பணிமொழிகூறினென்க.

கக. பொன்ற-(மனம்)அழிய, சொற்பால் சொல்லும்பகுதியன. இற்பாலவர் - இல்லறத்திற்குரியமாதர்.

கச. வருடம்-வற்புறுத்தி. வருடிஎன்பது வருட்டிஎன விகாரமாயிற்றென்பவருடிஎனக்கூறினுஞ் செய்யுளியையுமாதலின் அஃதுரையன்றென்க. பெற்றி - தன்மை, தன்றாய்முதலாயினோர் பிறரைச்சேர்த்து புதல்வரைப்பெற்றார்கள் எனக்கூறினெனன்பார் பிறப்பெற்றி

காட்டியென்றும், கண்ணப்பிறந்ததைக்கூறின் வடுவாமென்றஞ்சி மறைத்தான்என்பார் கண்ணப்பிறந்தொழிய என்றங்கூறினர்.

கடு. பணித்தேவதல்நீரினைத்தேவரைப் புணர்ந்து புதல்வரைப்பெறுகவெனக்கூறிவிடுத்தலென்க. தருமாதிரன்-யமன் இதுவடனான் முடிபு. உம்மை-சிறப்பு.

கசு. நிறைமாமதிக்கட்டமுற்ற அந்தித் தெரிவை - பூரணமான அழகிய சந்திரனாகிய நாயகனது கட்டுதலைப்பொருந்திய மாலேக்காலமாகியபெண். இதுவகதேசவுருவகம்.

கசு. சிவம் - நன்மை. முகூர்த்தம் ஈண்டுலக்கினமென்க. தினம் - ஈண்டுநட்சத்திரம். கோளும்-என்றதில் உம்மைமுற்றேரெடச்சமுமாம்.

கஅ. உதிட்டிரன்-யுத்தத்திலேதிராமுள்ளவன்.

கசு. சலநிதி-சமுத்திரம். ஏ-அசை. பிறை போல்வளாவளர மகிழ்ச்சியுடிகரிக்கச் செய்தலின் தருமனுக்குப்பிறையைஉவமை கூறினர்.

எய. அரிதாய்ப்பெற்றமையிற் பேருரையென்றார். சிந்தியாதான் வினையாலினையும் பெயர்.

எக. மை-குற்றம். வயின்-வயிறு. ஈண்டுப் பரிமளகந்திரினைவின்படி வியாதமுனிவர் வந்தாரென்பது முதலூற்றகதை. விழுந்ததாக - இதுவிழுந்ததென்னுமுற்றுச்சொல்லோடு ஆக என்னுமெச்சம்புளந்த ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டிருந் செயவெனவாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

எஉ. சஞ்சலமானகோசத்தசை - கலக்கமடைந்தகருப்பையின்மசை. எஞ்சலவாக-குறையாதனவாக. இழுது-நெய். நின்மவக்குறை - சேடமாயிருந்த அந்தத்தசை. குறைஆகுபெயர் அஞ்சில்-அழகியபொன்வட்டத்தகட்டணி.

எக. கையறும்-அழிந்துவிடும். வெருவுறல், மருவுறல்என்பன எதிர்ப்பிறை வியங்கோள்வினைமுற்றம்.

எச. காம்பு - மூங்கில். தேம் - வாசனை. ஈற்றினை-மூட்டையிட்டிருக்கின்ற புற்றுவன்க. பாம்பு தானிட்டமூட்டைகளினின்ற குஞ்சுவெளிப்படும் பருவம்வரை அனையைப்பிரியாத காத்தல்போல் இவளுங்காத்திருத்தலிற் பாம்பினையுவமைகூறினர்.

எடு. குந்திபோசர் யாதவரான் ஒருபகுப்பினராதவார் குந்திபோச ராசனாகியகூரண யாதவனென்றார். கேட்டு - நாரத முனிவரார் கேட்டு, பவனன்-வாயுதேவன்.

எசு. கலைவாகன் - கலைமான்வாகனத்தை யுடையவாயுதேவன். விமன்-பயத்தைச்செய்பவன்.

எஎ. சாயல் - அழகு நண்புடையனவன் - அவ்வாயுதேவனோடு நம்பையுடைய அக்கினிதேவன். நற்சகுனமாக இளந்தென்மல் விச அக்கினிவலஞ்சுழித்ததென்பத கருத்து.

எஅ. அனிலன்-வாயு. பிறந்தனனாகன்பதற்கு எஃ-ஆஃ-வியல்வியுந்ததாக என்பதற்குரைத்தாக்குரைக்க. சயோநன்-நன்றாயுத்தம் பண்ணப்பட்டவன்.

எக. வாகி - கடல். விமமுதல் - ஒலித்தல். ஓரி - நரி. பாரிய - உயர்ந்த பனித்தல்-துளித்தல். சோனைமேகப-விடாமழைபெய்யுமேகம். தூர்ச்சகுனமுண்டாயினவென்பது கருத்து.

அய. கோள்கள் - நவக்கிரகங்கள். கழை - மூங்கில். துச்சினை - பிறரால்வருந்தப்படுத்த முடியாதவன்.

அக. வெம்பொற்கண்ணிகை - சிவந்தஇலக்க குமியாகியபெண்; சிவந்தஅழகியபொருட்டென்பாருமுளர். இது ஏதுவுவமை.

அஉ. மொழிமறை - பின்மொழி நிலையல். கொல்-அசை. ஒ-எதிர்ப்பிறை. தேன்மொழித்தெரிவைவெயன்றது அவன் என்னுஞ்சுட்டிப்பொருளாய் நின்றது.

அக. இரண்டாமடிக்கு-பங்குனிமாசத்துப் பூரிணையோடுகூடிய உத்தரநக்ஷத்திரத்தில்கூரியன்பிறந்தநாள் உத்தரமாதவால் ஆதபன்பயிலுநான் என்றார். உத்தரநக்ஷத்திரத்திற்கும் பங்குனியென்னும் பெயருண்மையால் அதிற் பிறந்தவுரிமைபற்றிப் பங்குனென்னுநாமப் பகுதியார் படைத்திட்டானென்றார். பகுதி. ஈண்டு-உரிமை.

அச. பொம்பு-அழகு. முழவு - வாத்தியம். விமம்-ஒலிக்க. புரிவின்-புரியையுடையசங்கு. வாத்தியப் பொதுவிற்குமுழுவென்னும் பெயர் பிங்கலநிகண்டிற்குநகரண்க.

அடு. உரைப்ப-மாத்திரையும் புதல்வரைப் பெறுமாறு மந்திரத்தையுபதேசிப்பாய் என்று சொல்லவெனவருவித்துரைக்க. குறைவற - இரண்டையன்புமில்லைபென்னுங் குறைநீங்க. இரவிமைந்தரிருவர் - சூரியன்புதல்வராகியமருத்தவாரிசுவர்; இவர் தேவனைவத்தியர்.

அசு. வரிசை - மேன்மை. ஒருவர்போல என்றதனால் ஒற்றுமைப்பட்டிப்புணர்ந்தாரென்பது கருத்து. பருவரல்-துன்பம்.

அஎ. அசைவு-கலக்கம். சிங்கசரபம்-சிங்கக்குட்டி.

அடி. புல்வாய் - மான். விழைதல்-விருப்புதல். பாலப்பருவத்திலும்கிச்சு வீரமும் வேகமும் உடையவொன்பார் போதகமுதலியவற்றோடோடிவிளையாடலுற்றாரென்றார்.

அக. சாத்தி - சாத்தப்பெற்றுனச்செயப்பாட்டுவினையாக்குக. கைதவம்-துன்பம். எதுகைநோக்கி மெய்தவமெனமிகாது நின்றது கலைகளையெளிதிந்கற்றற்கும் வனப்புமிகுதற்கும் முந்தையதவம்பேணொமாதலின் மெய்தவம் விளங்கவென்றார்.

கல. தெரியன்மலை-ஒருபொருட்பன்மொழி. அகன்ற, நிறைந்த, உயர்ந்த, மிக்க, பாரந்த என்பன அஃறிணைப்பன்மைவினையுற்று. கைவருவல் கல்விமுதலியவற்றான் மிக்காராயினார் என்பது கருத்து. கண்ணிந்நிறந்தவறுப்பில்லையாதலால் அதனையெடுத்துக்கூறினார்.

கக. ஆரம் - முத்துவடம். மூன்றாமடிக்கு ஒருயிரிணை சீர்த்தினும்பொருந்த உருகின்ற ஆடவர்களுமாதர்களும்கலவியேட்டுருகும்படி. மாறனை - மாறனுக்கு. வசந்தகாலமானது உருகும்வண்ணஞ்ஞாட்ட ஆரமுதலாகிய இவற்றோடுவந்ததென்க. ஆகிய இவற்றோடு என்பன அவாய்நிலையாய்வந்தன. இதம்பெறுதற்குக்காரணமான தென்றலென்க.

கஉ. விதுகவம்பெருகா-சந்திரனாற்குளரிச்சியாகிய சுகந்தைப்பெறுஞ்சோலை காவானது ஏற, மொய்ப்பு, உலாவ, நடுங்கத்தொழிற்று என்றியையும். சோலையைக்குறிக்கும்கால், மதுவயர்தல்-மதுவைச்செய்தல், மெய்சிவப்பேற்றளிரால் வடிவஞ்சிவக்க. தலைநடுங்க-தலையசைய, காற்றொழிற்று - தென்றலாலசைத்ததுஎன்க. கண்ணுண்டோரைக்குறிக்கும்கால், அயர்தல்-குடித்தல்என்க.

கக. செங்கழலாக்குதல்- சிவந்ததளிர்வாக்குதல். சூதம்-மா. தருக்கெல்லாங்காட்டுஞ்சீரால் இயற்கையினியற்றுமென்க.

கச. இராகம்-ஆசை. முரண்-வலி. மோகனச்சுண்ணம் - மயக்கப்பொடி. புரிந்த - புரிசின். இதுகாலமயக்கம்.

கடு. மாநலம் - போழ்கு. மாத்திரி - மத்திரை. நலம் - இன்பம். சாபம் டிக - ஆங்கவியிற்காண்க. பாணல்-கருகுவலி. அவன் நலமுறுதற்குச்சிறிப்பெயரோதுவாயிருந்த தென்பார் மாநலந்திகழுமுரண்மாத்திரி என வடமொழிபுணர்ந்திக்கூறினாரென்க.

கக. அவருடனலகுசோத்தளிர்நல்கி என்க. அவசம்-பரவசம். மாதவி - குருக்கத்தி. இதுபந்தர்போற்செறிந்திருந்தவாற்பந்தரென்

றார். அவகு-மூக்கு.

கஎ. கண்ணோட்டம்-இச்சை. நலிய - வருத்த. எஞ்சியகாலம் - கழிந்தகாலம். அடுக்கு - மிகுதிசூழ்த்தது. பஞ்சின்மெல்லடிஎன்பதற் பஞ்சினுமெல்லடியெனினுமாம்.

கஆ. பொங்க-பொலிவடைய புணர்முலை-நெருங்கியமுலை. காலி-கருங்குலி. ஓவியம்-சித்திரப்பாவை.

கக. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. சரத போகம்-புணர்ச்சியாலாகியபோகம், மன்றல்-பரிமளம். சிறிதுவிழித்தகண் என்பார் அரும்பியவிழியென்றார். வீழ்தான் என்பதற்கு இறந்தான்என்க; வருங்கவியாலறிக.

க. என்ன என்பது என வெணக்குறைந்து நின்றது. ஒ - எதிர்ப்பறை. அஞ்ச முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

கக. வசந்தன் - மதன். சித்திரைச்செவ்வியுடன்-இளவேனிர்காலத்தால். சித்திரை ஆகுபெயர். உடன்முன்றாவதன் சொல்லுருபு கருவிப்பொருளில்வந்தது கொல், ஆம்-அசை.

கஉ. அயிர்த்தல் - சந்தேகித்தல். வயிர்த்தனன்-மனவைவர்க்காண்டான். உணர்ந்தும்வலன் என்றதில் உம்மைஎச்சம். நிலம் வானம் என்பன அவற்றின் வாழ்வை புணர்த்தலால் ஆகுபெயர். இறக்கத்துணர்ந்தான் என்பதுகருத்து.

கக. புந்தி-அறிவு. மன்றல்-நண்டுப்புணர்ச்சி. கொல்-ஐயம். அந்தி-மாலைக்காலம், பூவை, அரவிர்தம்-என்பனஆகுபெயர். நாயகன்புணர்ச்சியாலிப்பான் என்னுமறிவுசிறிது மிளளாய தற்குடன்பட்டான் என்கதாரென்றார்.

கச. உற்றது - சம்பவித்தது. நலம் - இன்பம்.

காடு. அரசை - அரசனுக்கு. ஈமவிதி - தீக்கடன். செய்ய - அம்முனிவர்கள்க்கையில்க்க; இதில்வலிவிகுதிதொக்குநின்றது. முகத்தான். விடாதான் முற்றெச்சம். நாயகனுடன் செல்கின்றமையின் மகிழ்ச்சியுடையளாயினான் ஆதலாற்பொற்புடன முகத்தாரென்றார். உடன சென்மகளிர்க்கு நெருப்பு நீர்போன்றிருத்தலின் அனலைப்புனலென்றார்.

கக. கங்கைவனம்-கங்கைநீர். கற்பவனம்-கற்பகச்சோலை. உம்மை-முற்று. முமத்தன் என்பதறி பிவலிகுதி தொகுத்தனென்று.

கஎ. ஆசி-வாழ்த்து. வச-குற்றம். சந்தகா-ஆசாரியர். சத்திருந்கர் வேதியர்கருத்தால் உய்த்தார் என்க.

கஆ. மன்னன் - ஈண்டுத்திருதரட்டிரான். புறம் - உடம்பு. பிறந்தபொழுதொத்து - அப்பு

தல்வர்கள் பிறந்தபொழுதின் மகிழ்ச்சியை யொத்து, பெற்றி-தன்மை.

நக. வியன் - பெருமை. சயம் - வெற்றி. புனலிரண்டாவன - சோகத்தால்வருபுனல், ஆனந்தத்தால்வருபுனலென்க.

நட. கனகுலம் - முகிற்கூட்டங்கள். நற்குணமுதலியவுடைமையால் ஐவர்க்குவனசமலரையும், அவையின்மையால் நூற்றுவர்க்குக்கு முதமலரையுமுவுமை கூறினாரென்க.

நடக. இன்னணம்-இவ்விதம். ஆகுலத்தாளாகிய பூமிதேவியென்க; அவனெண்ணமுடித்தலாவதுபூராந்திர்த்தல். தலைவனைத்தந்தகோமான் - கிருட்டிணனைப்பெற்றவசுதேவனும் என்க; இதில் எண்ணுமமை விகாரத்தாற்றென்கது பிருதுவிக்குப் பொன்னிறமுடையாற்பொன்னெனு நிறமென்றார்.

நடஉ. அந்தமில்-அழிவில்லாத. சிவபிரான் நிருமாலையாதலால் வானகொன்றையெனார். கொன்றைசண்டாருபெயர். கிருட்டிணன்முதலோர் அவதரித்தமையாற் போசுசுலத்தைத் தெய்வகுலமென்றார்.

நடக. விடலை-என்றதுபலராமரை. மாது-என்றதுதேவகியை. கோத்தார் - ஒழங்குபடுத்திகூறினாரென்க.

நடச. தருமக்கடவுளின் அமிசமாயவதரித்தலால்தருமாசனைத் தருமதேவதையென்றார். அம்பராசி - கடல். இம்பரோய் - இவ்வுலகிற்குத்துன்பம். ஏ-தேற்றம். பூபாரந்திர்த்தலாகிய தன்னெண்ணத்தைகயும், ஞாதிபர்முதலியபகைவரைவெல்லுதலாகிய தருமன்முதலோர் கருத்தையுமுளப்படுத்தி யெல்லாவெண்ணமுமெனக்கூறினமை காண்க. இம்பரேயகற்றி என்னும்பாடத்திற்குநோயென் னுஞ்சொல்லாவருவித்துரைக்க.

நடடு. முருகுவானனன் - கண்ணாடியைப்போலுமுகத்தவன்; திருதராட்டிரனென்க. தர்ப்பண்ணனென்றும், அது பிறரைத்தான்

காணுதவாறுபோல இவனும் பிறரைக்காணென்றதுங்கலித்தொகை உடு-ஆம் பாட்டுரையிற் கூறினமைகாண்க. கண்ணாடியைப்போலுமுகத்தவன் என்பதனை வாரணுவதச்சருக்கம் ௩௨-ஆஞ்செய்யுளிலுங்காண்க. வேத்து முனிவன்-இராசமுனிவனெனியவீடுமென். பார்த்தனெறுயர்த்தகோ-சர்ப்பவேற்றைக்கொடியாகவுயரச்செய்ததரியோதனன். தகைவு-தடுத்தல். கெழுமினார்-மனக்கலந்தார். திரிகரணசத்தியுடையவன் என்பார் மனஞ்சொற்காயம் பகிர்விலாவிதாரென்க.

நடகக. தாளைத்தன்றுகை-பாட்டன். முன்புவலி. மன்பதை-மக்கட்கூட்டம். தன்பதிபன்மையினெருமையங்கிற்று. அடுக்கு ஒருதொழில்பல+ரணிகத்தல் பற்றிவந்தது.

நடௌ. வைதுதியுடைச்சமரவேல் - கூரியதுணியையுடைய யுத்தஞ்செய்யும் வேல் எனவுரைக்க. தோற்றம் - உயர்ச்சி. ஆற்றுவரோனும் என்றதில் உம்மை எதிர்மறை.

நடஅ. பலமாற்றம்யாவும்என்க. பலவும் என்பதில் உம் அசை. ஏ - அசை. தனதன் - குபேரன்.

நடக. எயில்-மதில். (மணிகளால்) வெயிலுநிலாவென்க. விலாசம்-வீளையாட்டு. பயின்னமேல்வருகல் - படக்கூட்டங்கோயுடையவனாகியஆதிசேடன் படத்தான்மேன்மூடியமேருமலை; இவ்வாற்றி அழகியசூரியன்மேலுழையமாகிவரப்பெற்ற உதையனியென்றமாம். இப்பொருட்குப் பை-அழகு. இனன்-சூரியன் பிங்கலகிண்குந்தகாண்க. பவனன்-வாயு. வயினதேயன் - கருடன். காத்திரவேயர் - சர்ப்பங்கள். உம்மை-சிறப்பு பையினன், வையினதேயன்என்பன பயின்ன வயினதேயன் எனப்போலியாயின. இதனாற்பகையுடையாரானுரன்பதாம் வீமனைநூற்றுவர்வெல்லும் வன்மையிலாராயினுரென்பதும் காண்க.

வாரணுவதச் சருக்கம்.

—K[o]—

க. முகிலவண்ணன் - மேகத்தினிறம்போலுநிறத்தைகயுடையான். இக்கருத்தை, திருக்கோவையார் ௩௪௩-ஆங்கலியில் தீவயின்மேனியன்என்பதற்குரைத்தமை காண்க. ஒரு பொருண்மேற்பலபெயராவந்தனால்துறுதியிலினைஞ்சி எனவொருவின்கொடுத்தார்.

உ. அயருமாயிடை-(வீளையாட்டை)ச்செய்யுமக்காலத்திலென்க. பாங்கு-உரிமை; ஈண்பநண்பன் எனப்பொருடந்தது குணத்தின்பெயர் குணிமேலாயிற்று. வாங்குபு-அழைத்து.

க. மங்குலிவருபகீரதி - விண்ணினின்றும் வருகின்றகங்கை. ஆல்உடனிகழ்ச்சியில்

வந்தது.

ச. தைவால் - ஈண்டழுக்கறத்துடைத்த லென்க, ஆடகம்-பொன். போனகம்- அன்னம்.

டு. கண்படை-நித்திரை, கண்ணென்பலர்- கண்ணஞ்சுகுணியும், இதுவும்மைத்தொகை, படைக்குமான்-ஈண்டுத்தூரியோதனன். பாவ கண்பன்-வாயு, வல்லி-கொடி, சிங்-இறக, யாத்தல்-கட்டல்.

சு. உரன் - வலி, பொருப்பு - ஈண்டுமந்தர மலை, பாவை - கடல், இருமையினுமுறுதிபய வாத்தெயலென்பார் பயனில்செய்கையென் றார்.

ஏ. அனந்தாம்-பின்பு, பிணி-கட்டு, துணி- துண்டு, அவசம் - பாவசம், இலக்குவன் நன் னைக்கட்டியநாகபாசத்தைநீக்கியமுந் தவியை புபற்றி அவனையுமகூறினொன்க, இராவ ணன்மம்பிபோன்றுளான் என்னும் பாடத்தி ற்று சரீர்ப்பெருமாவலி முதலிபவற்றிற்கும் பகன்னனை யொத்துளாகிய வீமன்என்பார்.

அ. வான்-கிரணம், நித்திராலு - நித்திரை செய்பவன் இதுவினையாலுணையும்பெயராய் வீமனையுணர்ந்திற்று. முதலிரண்டடியிற்கூறி யவயுமையால் அறிவொழுக்கமுதலிபவற்றிற்கு மிறந்த வீமனைக்கெடுக்குறும்புச்சிறையுடைய கொடியுணத்தினன்னன்பது விளங்கிற்று, வஞ்சத்தாற்கொல்லத்துணர்ந்த தூரியோதன னைவிரனென்றது புகழுவதுபோலப் பழித்த லென்க, சோலையில்லியோடியு அன்றிரவுநித்திரைமெய்யும்போது பிடாரர்களைக் கொண்டு பாம்புகளாற்கடிக்கச்செய்தானென்க, உம்மை- எச்சம்.

கூ. மற்றுணம்-மூட்டுப்பூச்சி, வடித்தவேல்- கூடாக்கியவேல்.

ய. கழுநீரைத்து-கழுவை (ஆற்றினுள்ளே) பிறர்க்குத்தோன்றாவண்ணம்) ஏறாத்து, வண் டுஞல் - கிருட்டிணகுறிய வண்டிஞலென்க, கழுநாட்டியவிடத்தின்மேலே கிருட்டிணன் வண்டாகிச் சுழன்றுகொண்டிருந்தமையைச்சு ருக்கி வண்டிஞலென்றார்.

யக. பெற்றம் - வாயு, ஆலுருபுநீருபின் பொருளில்வந்தது.

யஉ. வடம் - கயிறு, பிணித்தல் - கட்டல், வாரி-நீர், கிங்கரர்-ஏவல்செய்வார், தான்செய் வஞ்சனை பிறர்க்குப் புலப்படுத்தாமையால் இதையமொத்தவொன்றார்.

யக, ஒதம்-நிரை, பவனகுண-வாயுகுமா ராகியவீமன், ஆதவம் - ஒளி, பணம் - படம், கடலிடையொளித்தவெற்பு - தன்சிறகையறு

த்துவிவொனென்று இந்நிரைக்கஞ்சிக்கடலி ல்வீழ்ந்தொளித்த மைநாகமலை.

யச. அலரி-சூரியன், முனையெயிறு-வினைத் தொகை, முனையோன்றையிறெளிநுமாம், உம்மை-எச்சம்.

யடு. ஆசுகன்மதலை - வாயுகுமான், ஏச - குற்றம், மற்று, ஆல் அசை-அமிர்தங்குறை யாதருடங்கையறிந்தென்பார்தெரிந்தென்றார், தன்சாரியாகிய அரவின்னக்குணவாயிருந்து அவற்றைவளர்க்கும் வாயுவின் குமாரனென்ற சம்பந்தத்தாலமுதையுட்குறென்க, பத்து - அன்பு.

யசு. புலம் - காடு அதிலுள்ளமாமுதலிய வற்றையுணர்ந்தலால்ஆகுபெயர், கனல், புலம் என்பனவற்றை ஆகுபெயராக்கிமுறைமுறையோடு யகிரணமெனவும் வயலிலுள்ள பயிர்எனவும் கூறுவர், எழில்-அழகு.

யஎ. ஏய் - ஏய்ந்த, எண்பகல் - எட்டுநாள், மேய்-மேலி, செய்தென்னச்சம். என்ன-என்று பிறாசொல்ல.

யஅ. பாலி - ஈண்டுத்தூரியோதனன், தவ னன் - சூரியன், உத்தி - கடல், அவனிபன் - ஈண்டுத்திருநாட்டான், அரசுவென்வளைத்து வனி-அரசர்க்குரியவெண்சங்கிலெனல், எடுக்க என்னுஞ்செய்வெனெச்சம் நகங்காலத்தின் கண்வந்தது, மலை சூரியனைச்சாய்த்துச்சிறிது போது மேம்பட்டுத்தோன்றிப் பின்னழியுமாறு போலப்பாய்யும் வீமனைகதியில்விழ்த்தி அத னுற்சிறிதுபோது பெருமிதக்கொண்டு பின்ன தனையிழந்ததன்றவனை யுத்தியிற்சாய்த்த மாலையோலென்றார், அரசர்க்கிறீர்காலமலை சங்கொலித்தலியல்பென்க.

யக. தரித்திலன் - துயரைச்சகித்திலனெ ன்க, வீமம்-ஏக்குதல்.

உ. விடினை-இற்றதான், நடுக்கில்-பிறி தொன்றனுங்கெம்மல்காதென்க.

உக. சுயோதனகுமான்-தூரியோதனனாகிய வீராசகுமாரன், ஆற்றலின்வெர்து - வலியினு லஞ்சி, அழுக்கற்ற-பொருமைப்பட்ட, ஏ-நீர், நீலை.

உஉ. ஊதையில்பூதம் - வாயுவையொழிந்த வேளைநாள்சூழத்தகன், ஒத்தன்னும் பெய ரொச்சத்தீறுதொகத்து, ஊதையிலலப்பூதங் கையொத்துனைக்கூறிப்பொருட்சிறப்பன்று வீதவையாதலிற் கோகையில் சூழலினுள்ளெ ன்றார், தாதைதாதை-பாட்டனாகியவீமனென்க, உக, தெருமல்-கலக்கம், தெய்வக்கமல்- ஆவேசப்பட்டக்கூறல், மூன்றாமடிக்கு-நற்சுக

னங்கள் வரவிற்குரிய குறியைக்காட்டவும் என்க. யமனவதாரமாதலால் விதாரணத்தரும் மன்னனென்றார்.

உச. போகிகள்-பாம்புகள். வீமன் பதினாயிரமாசுவாக்களின் வலியைமந்திருத்தலால் வருந்திபுற்றெடுத்தனவென்க.

உரு. பாழி-பெருமை. பாண்டவன்-பாண்டவியன்புத்திரனாகியவீமன். சூழ் - மண்டலயிடுகின்ற இடம்-வலி. வாழி-அசை. ஆதலால் அவைகளுபிலினைச்சமக்க வல்லவாயின் என்னபுத்திரனாயினும் ஒருகாரியமில்லுமெனையது வினாவதற்கண்ணும் பின்னையது இறையாய் வினாவதற்கு வினாவதற்கண்ணும்வந்தன. இனிதினேந்துவானென்றதனாலிலேபாசத்தாங்குது வலியுடையானென்பது கருத்தாயிற்று.

உக. உயங்கி-வாடி, பதி-தம நாயகனாகிய சூரியன். வான்-ஆகாயம். உபமேயத்திற்குரிய யப்பங்கயத்திற்குச் (சூரியன்மறைதலாநகும் பி.) என்னுஞ்சொற்க்கையும், ஆகாயத்திற்குச் (சூரியனுல்வெப்பமடைந்து) என்னுஞ்சொற்க்கையும்வருவித்துரைக்க இதுபலபொருளுவமை.

உஎ. மூன்றாமடியிற் கூறியதுவருபை ஏனையவற்றோடுங்கூட்டி என்னுமையவருவித்துரைக்க. ஞாநியர்-தாயத்தாராகியதுரியோதனன் முதலானோர்.

உஅ. குந்தியை குந்திக்கு எனத் திரித்துரைக்க. அந்திரிமீனென்று அருந்ததியை ஏ-அசை.

உக. கோதமன்மகன்மகன்-கௌதமமுனி மகனாகியசரத்துவந்த முனியுடைய புத்திரன். படைக்கலம்-ஆபுதம் இதுஆகுபெயராய் அதன் பெருநிலையுணர்ந்தியது. விற்று-பெருமை அம்மாதவன் - அச்சரத்துவந்தமுனிவன். வனத்திற்றவன்செய்யுங்கால இத்தானதனையழிக்க வோராரம்பையைவிடிக் அம்முனிவன் அவனைக்கண்டுமோகித்துவீரியத்தைத் தானிருந்தருப்பையாசனத்திலிருந்து துளியாக விழ்த்தினான். பின்னர்த்தன்னைகயிலிருந்த வில்லையும் திவ்வியரஸ்திரங்கண்டகிய அம்புக்கூட்டையும் அவ்வாசனத்தில் வைத்துவிட்டு வேறிடஞ்சென்று தவஞ்செய்திருந்தான். அவ்வீரியத்தானிக் அன்னம் பெண்ணுமாக விருபின்னையா யுகித்திருக்க வேட்டைக்குவந்த சந்தனுமகாராசன் அப்பின்னையோடு துணியையபுககண்டெடுத்தக் கொண்டோபய்வளர்க்கச் சரத்துவந்தமுனிவன்வந்து மகனுக்கு ஆபுதப்பயிற்சி செய்து அவனைவயல்விடத்தில் விடுத்துப்போயி

னான்; அம்மகனுக்குக் கிருபாசாரியனென்று பெயர்; இவனுடன்பிறந்தாளுக்குக் கிருபியென்றபெயர் இவன் துரோணசாரியன்மனைவியாயினான்.

கூடு மற்று - அசை. சிலைமதவியன ஆகுபெயர்.

கக. பரிவு - அன்பு. குருபதி - ஈண்டெவீமன், உம்மைமுன்னது எச்சம்பின்னது சிறப்பு. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

உஉ. பரதநாதவேதம்-நாடகத்தலைவனாகிய கடவுளருளியவேதம். சுரத்தாது - புணர்ச்சிக்கூரியவீரியம். துரோணகும்பம் - பதக்குகீர்நிறைந்தகும்பம்.

கக. சுரேழ்வஞ்சை-பதினான்கு வித்தை; அவை வேதம்நான்கு, அங்கம் ஆறு, மீமாஞ்சை, தருக்கம், தருமசாஸ்திரம், புராணம் என்பனவாம். நீர்-கடல்.

கச. வேந்தன்-ஈண்டெவீமன். பன்னியின், பெயர் கிருபி. கடையடியில் இன் ஏதுப்பொருட்டி. இளங்குழுவியென்பார் கையின்மதலையென்றார். ஏ-பிரிநிலை, தேற்றமுமாம். இம்மதலையின்பெயர் அசுவத்தாமன்.

கடு. சகல கலாநுபவணர்ச்சியாற்றுகாரணனை விடெனெஞ்சின் மதித்துவைத்தமையாலவெனெஞ்சைச் சிந்தாசனமென்றார். எந்தையென்னுமபெயர் எந்தாய் என விரியாயிற்று.

கக. மூசி-நெருங்கி. முருகு-தேன். செவ்வீ-அழகு. வாசிடான் - குதிரை. ஏசு-குற்றம். கடவுள்வாய்மை-தெய்வவாக்கு. ஆகி-வாழ்த்து. ஐயுருபைக் குவ்வருபாக்கு. இருக்கால் இதில் ஆல் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு.

கஎ. வேத்துமுனி-விகாரம். பூதம்-சென்ற காலம். புன்மை-எளிமை. ஏதம்-குற்றம். பூட்டிதல்-சம்பந்தப்படுத்தல் என்பான் இதிற்பரிவிகுதிதொக்குன்றது. இல் வாழ்வானென்னுந் திருக்குறளுறையிலிற்.

கஅ. பானு - சூரியன். அங்கிவேசன் - ஓர் முனி. இம்முனிதுரோணசாரியனுக்குப் பிரதமகுரு. இரண்டாவதுகுரு பாசாராமமுனி. கற்று கற்களனத்திரித்துரைக்க. என்னையும் என்னு மியிழவுசிறப்பும்மையவிகாரத்தாற்றெருக்கது. தானுன்னெனெமச்சவுண்மையாற் துரோணனும் வல்லொதல்கொள்க.

கக. ஆத்திரியா - ஆதரித்து. என்னை - என்பிதா. எய்தி-எய்தனைத்திரித்துரைக்க.

சம. அகிக்கு - எள்ளல்பற்றிவந்தவுவகை. வென்று - பகைவரைவென்று என வருவித்துரைக்க.

சக. தவரு-நறுதொக்கபெயவரச்சம். ஏ-முன்னது பிரிநில பின்னது அசை. சனம்-பிரசைகள்.

சஉ. ஐயாண்டு-ஐந்துவயதுடையதுஎன்க.

சங. மாவின்பால்-மாவைநீரிற் கரைத்தமைத்தபாலென்க. கோ - ஈண்டுயாகசேனன். நாவின்பாலால்-அப்பொழுதுண்டாகியநாவினியல்பால். பழையநண்பு அவனுக்குப்பலப்படநானுண்பன் என்றானென்க. ஏ - பிரிநிலகண்டும்என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றென்கது. சச. மாபு-முறைமை. அர சரர்க்கு அந்தணர்கள் அமைச்சர்முதலானோர் ஆதற்குரியரன்றி நட்பினராதற குரியாரம்மையின்மரபாலென்றன.

சடு. சகன்-சுகமுனி. உமமை-எச்சம். ஏ - அசை.

சக. படைமைக்கல்வி - ஆயுதத்தொழில்வித்தை. வஞ்சினம்-சபதம்.

சஎ. ஆக என்பது நறுதொக்கு ஆவென நின்றது. உம்மை-எச்சம்.

சஅ. நிதியோர் எவரும் எனக்கூட்டுக. தொன்று-பழைமை. மறை-மந்திரம். முதலே நின்றதருமை-முற்பிறப்பிற்கற்றதனால் நின்றசேடம். முதல்-ஆகுபெயர். ஏ - அசை. முன்னர்க்கிருபாசாரியனிடத்திற்கற்றதனானின்றசேடம் என்றுங்கூறுவர்.

சக. நிலை-வல்லித்தை; இது ஆகுபெயர். விசயம்-வென்றி. எஞ்சியகுமாரர் எனறது ஏற்புழிக்கோடலாற்றுகியோதனுகியவராயென்க.

டு. கிராதன-வேடம். முனி - துரோணமுனி தனியிறைநஞ்சி-குருகுலகுமாரரின்றித்தனியேயிருந்தபோது வந்து வணங்கிஎன வருவித்துரைக்க. இவனேவலின்வழாளுகலையடைந்து - இம்முனிவற்றசு செய்யுமேவலிற்றவற்றதவகுதலைப்பொருத்தி. வலிவந்தைதற்பிக்கவேண்டின போது அத்தருடன்படாமையாற்ற துரோணசாரியனைப்போலவொருவடிவந்தையுண்டாக்கிவைத்துட்பூசித்து அவனரிடத்திற்கையச்சுருக்கி இங்ஙனங்கூறினானென்க கொள்க. மேகலை-மேகலையாக. மாகலை-பெரியதனுர்வேதம். இவ்வேகலைவன்மன்னிடம்வந்ததுரோணசாரியனைவணங்கிக்குருத்தக்கினைபெறவேண்டுமென்றுவேண்டி, இவன்மேற் பொருமையுற்றிருந்த அருச்சுனுனுக்க இவன்வலகைப்பெறுவிரலைக்கேட்க அதனைத்தக்கிணையாகவறுத்துக்கொடுத்தானென்க. என்றொரு இதிற்பெயரொச்சவிறுதொக்கது.

டுக. அங்குலிகம்-மோதிரம். புகம்-அம்பு. புகன்று-விரும்பி. துங்கம்-உயர்ந்தி. இலக்கிஞ்ஞையால்-ஒப்பில்லாத (ஒரு) பாணத்தால். அவ்வந்தபாணத்தால் என்ன அவ்வாமககையின்மையினதுபொருந்தாதென்க. வடம்-ஆல்.

டுஉ. முனி - ஈண்டுத் துரோணசாரியன்.

எனலும் - இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த உம்மீற்றுவினையேச்சம். போல்கனை-வினைத்தொகை. முதலையில்-முதலையைப்போல.

டுங. நிலை - சரம்வநிலை. ஆலிடம், பிரத்தியாவீடம், பைசாசம், மண்டலம் என்னுஞ்சரம்வநிலைநான்கு. மறை-மந்திரம். ஓகாரம் எதிர்ப்பறை.

டுச. கலையோனாகியசிலைக்குருவென்க. சிரமநிலையுத்தப்பயிற்சி. அலைத்தலைநிலாவெழுசரிப்புதல்வன் - அலையினிடத்துநிலாவுண்டாகின்றகங்கையின்புதல்வனாகியவீமன். சரித்தநதி. அறக்கடவுள்-யமனுடையஅவதாரத்தனாகிய விதரன் அரங்கு - ஈண்டுருத்தப்பயிற்சியைக்காட்டுஞ்சபையென்க. அரியுடன்கலைப்புரவியூர்தரு - சிங்கத்தடன்கலைமானாகிய வாகனத்தையூர்ந்தன் வீரலங்குமி.

டுசி. புரி-கசரம். சனபுக்கம்-நாடு. வரிபட-நிரைபொருந்த. இருந்தபொழுதல் (அச்சபையானது) வான்கரும் என்க.

டுக. ஆசிரியரிருவர்-கிருபாசாரியன்துரோணசாரியன். நானேற்றிடம்-நானேற்றம். சராசனம்-வல். வடிவாளியின் கூறியஅபுகளால். பெருவண்மை சிறுதுண்மை சலநீச்சலம் எனச்சொல்வகைகடாகிட இலக்கம் அவை நாலுவகையாற்றின்மற்றைநான்கூட்டுக. பெருவண்மை-பெரியஇலக்கு சிறுதுண்மை சிறியஇலக்கு. சலம்-அனையுமிலக்கு. நச்சலம்-அசையாத இலக்கம். வகையால் - மூன்றுவகையால்; அதையாவன-கேசமுட்டியும், சிரோமுட்டியும், கணமுட்டியுமாம்; இவற்றைத்தமிழ்தூலாமேடுதெக்கியெய்தல்,கீழ்நோக்கியெய்தல், நேரேயெய்தல் என்பர்.

டுஎ. தெற்றி - திண்ணை. சித்திரகூடமுமாம். நகை-குற்றம். என-என்தொசொல்ல. வல்லன்புரிந்தனா-வல்லவற்றைச்செய்தார்கள்.

டுஅ. வலி - சீராவலி. திறல் - தைரியம். வீனை - போர்த்தொழில். அனிலன் சிறுவன்-வீமன். கதை-தண்டபாயுதம். வலியோருந்திறலோரும் வீனையோரும்ஆகிய அரசன்மகனும் அனிலன்சிறுவனும் எனக்கூட்டுக. மறவோர்-மறத்தன்மையுடையோராய் எனமுற்றெச்சமாககுசு.

கூக. உரும்-இடி. உடற்-தாக்க. மறம்-வீரம். செயிர்ந்து-கோபித்து. பெரியோளுகிய குருவின் சிறுவனெனக்கூட்டுக. குருவின்சிறுவன்-அசுவத்தாமன். சந்தநோக்கி மெய்கல்வி என இயல்பாயிற்று.

கூய. மீளி-வீரன். ஆயுதபுரோகிதன் - ஆயுதத்தொழில்வல்ல புரோகிதனாகிய துரோணசாரியன். எடு-ஆங்கவியிலுஞ் சிலைப்புரோகிதன்என்றார்; புரோகிதன்-எந்தக்கருமங்களுக்கு முன்னே வைத்துக்கொள்ளப்படுபவன் மணிமேகலை அரும்பதவுரையிற்காண்க. விலோசனமுணர்ந்து பார்வைக்குறிப்பறிந்து, உன்தனுர்வேத சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுவாயென வாயாறகூறுத கண்ணுற்றறித்தமையின் விலோசனமுணர்ந்தென்றார். வன்னி-அக்கினி. சலிம-நீர். திமிரம்-இருள். இரவி-சூரியன், ஏகாரம்-தேற்றம்.

கூக. மங்குல்-மேகம். மஞ்சகோடி - மஞ்சவரிசை; இந்திரப்பிரத்தச்சுருக்கம் உக-ஆங்கவியிற்காண்க. பங்கசாதம் - தாமரை பாணுராசருனு-சூரியனாகியதலைவனுக்குப் பிள்ளையாகிய கண்ணன்.

கூஉ. தேசிகேசன் - குருசிரேஷ்டனாகிய பரசுராமனென்க. அடுக்கு பன்மைபற்றிவந்தது, நிலையும்ஏவும்-சரம்விடுநிலையிலும் பாணத்தைச்செலுத்துதுவிலும்.

கூரு. ராசமண்டலம்-இராசசமூகம், பிணையம்மலை - பின்னல்மலை; ஒர்பொருட்பன்மொழியுமாம். பெற்றி - ஈண்டுச்சாமர்த்தியத்தன்மை, தன்னினிமேம்பட்டமைபற்றி நானினிளுனென்க. வரிகழல்-கட்டியவீரக்கழல்.

கூச. வம்மின்-வாருங்கள். குமரன்-ஈண்டுத் துரியோதனன்.

கூடு. அனந்தரம் - பின்பு. நீகொலந்தரமெனக்கு-நீயாவெனக்குறிக்க. முகசரோருகம்-முகமாகிய தாமரைமலர். அரங்கபூசை - வீரலக்குமிக்கு அரங்கத்திற்செய்யும் பூசையென்க.

கூக. எழிலி - மேகம். வின்மை-வில்லின் வலிமை. கௌதமன் - கௌதமமுனிபேரனுனாகியகிருபாசாரியன். அமுதவிந்து-அமிர்த்ததுளி, கிருபாசாரியன்சொற்கள் நீ தியுடையார்செவீக்குஇனிமைபாதலால், அவற்றிற்கு அமுதவிந்துவை உவமைகூறினார். ஏ - அசை.

கூஎ. சூதன்-தோர்ப்பாகன். ஏதம்-குற்றம். ஒ-எதிர்மறை.

கூசு. கொற்றவர் - அரசர். ஞானசரிகர் - ஞானவொழுக்கத்தை யுடையவர். நன்மை தீமையென்பன-ஈண்டியர்வதாழ்வைக்குறித்தன.

கூக. வேம்-மூங்கில், பாவை - கடல் ஒருவயின்-ஒரிடம்; அதுரும்பமென்க. உயர்ந்தோரை அழகென்க கூறுதல்மரபாதலால் ஈண்டு அழகென்கிறது கிருபாசாரியனை; திருவீரையாடற்புராணம் இத்திரன்பழித்த பதலத்தில் "அழகனீர்மருததொன்று" எனக்கூறுதலும், அருச்சுனனீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கம் இஃ-ஆங்கவியிலுங்காண்க. சரம் - நாணற்புல நீருமாம். கிருபாசாரியன் பிறந்ததினை இந்தச் சருக்கம் கூ-ஆஞ்செய்யுளுரையிற்காண்க. முருகவேள்கங்கைநீரிற் சரவணப்பொய்கையிலுற்பலித்ததினைக் கந்தபுராணத்திற்காண்க. அஃ-ஆஞ்செய்யுளிலுங்காண்க.

கூய. ஏனையிழிவினோடொன்றி நின்றவாடகத்தையோடவைக்குமாறுபோல் - மற்றையிழிவுடையனவாகியலோகங்களோடு கலந்திருந்த பொன்னை (அவைகெட)ப்புடம் வைக்குமாறுபோல். இழிவு-ஆகுபெயர். ஓடவைத்தல்-மாற்றியரப்புடமிடுதல்; ஓடவிட்டபொன்னெனவழங்குதலாலதிக. அங்கம்-அங்கதேசம்.

கூக. அரிமுகஞ்செய்தான்சுமந்ததவிச-சிங்கமுகஞ்செய்யப்பட்ட கால்களாசுமந்த ஆசனம். படையினுள் - ஈண்டுக்கண்ணன். வாருகெரமீ துமண்டலமிருந்தினுள்ளனவேபுயமலையிற் பூபாரத்தாங்கவைத்தானென்பது கருத்தாயிற்று. தாங்கல் தோள்வலியாற்றுவதெனக்கிரகசிஷ்டப்பரிபாலனஞ்செய்தாருதல்.

கூஉ. செவ்வத்தாற்றுகியோதனனும் வலிமையாற்கண்ணனுஞ் சிறந்தமையிளங்குதற்குத்தனதனையுஞ்சிவனையுமுவமை கூறினாரென்க.

கூக. யானம் - வாகனம். ஆயுதம், யானம் அவற்றின்றொழியில யுணர்த்தலால்ஆகுபெயர்.

கூச. வம்மின்-வாருங்கள். தம்மின்-தாருங்கள். எம்மினுள் - எமதபகைவன். ஏ - அசை. இனன்-இடைக்குறை.

கூடு. கண்ணன்-யாசனெனமேற்கோப்பங்கொண்டு. அங்கநாலு - ரதகசுதூகப்பாதிகள். தெவ்-பகை; ஆகுபெயராய்ப்பகைவனை யுணர்த்திற்று.

கூக. கொடியம்பு-வலி, முனை-யுத்தம். அனீகினி-சேனை. துவனி-ஒலி. விரதர்-வீரர். ஒளி நீட்டல்விசாரமாயிற்று; ஒளி ஒழுங்குமாம்.

கூஎ. உளைத்து - கொச்சித்து. கமுழை - குகை. உடன்ற-கோபித்த. மேகம் - ஆசை. கொடுத்திருடன்பட்டபூமியைக்கொட்டாமலதிலாசையுள்ளான் என்பது விளங்கமோகயாசனென்க.

எஅ. சோமகர்-பாஞ்சாலர், சமர் - யுத்தம், கூர்-மிக, பூமகன்-பிரமன்.

எக. தூறு = கூட்டம், வீறு = பெருமை, மன்விலங்கர்-மன்னாசிரியவிலங்கு, மன் - ஈண்டு யாகசேனன், விலங்கு விலங்கர் எனவிறுதி போலியாய்வின்றது, ஈடுபட்டது = வலியுழிந்தது, அகப்பட்டனென்பதாம்.

அய. தகவுபடின் என்றது தகப்படின் என்றது யிற்று, பிணித்து-கட்டி, வான் - ஈண்டு ஆயுதம் என்னு பொருள்பட நின்றுதென்க.

அக. முறுவல்-நகை, உறுவது = சம்பவிப்பது, மூன்றாமடியில், உம்மைமுன்னது இழிவு சிறப்பு பின்னதாய்வுசிறப்பு, ஏ - அசை, ஓ-எதிர்மறை, என்மேற்றவறிலை யென்பான் மறுவிலந்தனானென்றன்.

அஉ. வரைந்து = பிரித்து, சாபமுனியும் உதவினான் எனமுடிக்க, மற்று-பிரித்து என்னும் பொருள்படவந்தது; அசைகிலையுமாம், மூன்றாமடியிற் கூறியது புகழ்வதுபோலப்பழித்தலென்க.

அக. புயங்கம்-பாம்பு, சுருதிவாய்மை-வேத வாக்கு, வேதம்போலப்பொய்யாதவாக்கு, குருக்கன் - குருகுத்தவர் உடங்குதல் - வருந்தல் அரிக்கு அவலமபற்றிவந்தது.

அச. மறுகு - வீதி, பணர்வம் - சங்கு, நாடு டையான் - ஈண்டியாகசேனன், தறுகண்-வன்கண்மை, முறுகிப்புரிதல் - திருகிவளைதல், இதுகோட்டைவசேடித்தது, வெம்மை கலையை விசேடித்தது, ஏ-பிரிநிலை, மகவைத்தோற்றுவிக்கும்யாகத்திற்கைகவந்தவராதலாற் கிலைக்கொட்டு முனிவரையின்வெமை கூறினாரென்க.

அடு. நதி - ஈண்டுக்கங்கை, கோவின்வழக்கப்பெருவேன்வி-அரசர்க்குரிய வழக்கமாகிய பெரிட-அசுவமேதமாகம் இதிறுத்திரகாமேஷ்டமையச்செய்வதுண்டு, இராமாயணம் பாலகாண்டற் திருவ்வதார்ப்படலத்திலறிக, நோன்மை-பெருமை.

அசு. மிச்சில் = சேடம், விபுதர் = தேவர் இமைப்பு = இமைத்தல்; இது ஆகுபெயராயிமைப்பொழுதினையுணர்ந்திற்று.

அள. வலையம்-வாகுவலையம், வயம்-வீரம், குருளை = குட்டி, பொலங்குன்றின்புறத்து = பொன்மலையி-சேடம், தலையன் = ஈண்டியாகசேனன், தலைப்படுதல்-நேப்படுதல்.

அஅ. அருணம்-சிவப்பு, செவ்வி = அழகு, வீரோதயன்-வடநான்முடிப்பு, அடுக்கு - மிகுதி குறித்தது, தோழம் = காலப்பன்மைபற்றி

வந்தது.

அக. சங்கச்சங்கம்-கூட்டமாகியசங்குகள், சோமகன்-ஈண்டியாகசேனன், சயந்தன் - இத்திரன்மகன், ஆர்வம்-அன்பு, என்மிகையுமலினமின்றிவிளங்குதல் மங்கலமென்க.

அய. சுருவை-செய்த்துடுப்பு, புறம் - ஏறுறுருப்பு.

கக. ஒருத்திஎன்றதுகூதையை, வாமனுதற்கண்-சிவபிரானதுநெற்றிக்கண்ணாகியவக்கினி எண்-ஆலோசனை, அம்மா-வியப்பிடைச்சொல் கொல்-அசை.

கஉ. முரண்-வலி, ஆங்கு-அசை-கக. கரணம்-அந்தக்கரணம், அரணி-திக்கடைகோல் செகுத்தல்-கெடுத்தல், அபமா-வியப்பிடைச்சொல், வினப்பயனைமறுத்தல் கூடாசென வறிந்தளித்தானென்க, இதுவேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

கச. அமைந்த என்னும் பன்மைவினமுற்றினிற்றொக்கது, அமைந்து எனவினையெச்சமாக்கில் முற்செய்யுளோடுபொருத்தமின்றென்க, இக்காலத்தில் வியாசமுனி பரிமளகத்தியைவணங்கித் துரியோதனுகிறும் பாண்டவரும் போர்புரியுப்போகின்றார் பீபாராதன் மருகி மாருடன் மலஞ்செய்யுளான அல்வாறே அவருடன்வனத்திற்போய்த்தவஞ்செய்து கதியடைந்தான் என்பது முடிவாற்றுகை.

கடு. பூதி-செல்வம், ஆதிபன் - தலைவன், அனங்கனை வென்றோன் என்றது வீடுமனை, உம்மை-எச்சம்.

கக. ஏ-பிரிநிலை, நிலக்கு-இதில் அத்துச்சாரியை குறைந்ததிற்தது.

கள. குடைக்கும் முடிக்கும் இத்துவையும் ஆதபனையும் உவமானமாகக்கொள்க, தந்தி - இச்செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனெச்சமாக்குக.

அஅ. மாழ்கி-மயங்கி, மன்மதி - அரசநீதி, மதி ஆகுபெயர், இலாதான்-முற்றெச்சம்.

கஉ. மன்பதை - மக்கட்கூட்டம், அதுசர்-தம்பியர், ஏ-பிரிநிலை, எந்தாய்-விளி, அன்பது இதில் அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி, அம்ம் - இரக்கத்தின்கட்டுறிப்பு, ஐ-சாரியை.

அ. எம்பி-என்றம்பி, ஆல்-அசை, ஏ-தேற்றம், ஓ - எதிர்மறை, தன்புதல்வனை ஐயா என்றதுவெப்பினகண்வந்தம்மரபுமூலவமைதி

அக. வாய்மை = வாக்கு, ஆதிபர் - தலைவர், வேத்து = விகாரம்.

அஉ. உகவை-மகிழ்ச்சி, முகமுதார்ப்புரைமுதல் - திருதாராட்டான், சம்பவச்சுருக்கம்

நயதி-ஆஞ்செய்யுளிர்காண்க. உண்டு - பொது வினைக்குறிப்புமுற்று. முதல்என்னும் பண்பு பண்பியையுணர்ந்தியது.

நாக. பேதகன் - கருத்துவேறுபட்டவன். மருந்-மயக்கம். ஏ-ஆசை. மொழிக்கு இதில் நான்காவது கருவிப்பொருளில்வந்தது.

நாச. இங்ஙன்-இவ்விடத்தில்.

நாடு. ஒன்றாது-இணங்காமல். திறல்-வலி. ஒருதிறல் இருதிறன்மைந்தரும் எனக்கூட்டினுமாம்.

நாச. தெம்முறை - பகைமுறைமை. மதி-அரசனேமதிப்பாய். இளியவர்மதியாகுவது தம்மதியே - இனிமேலவர்கட்குப்பத்தியாவது தங்கன்புத்தியேவேறில்லை. ஏ - முன்னது அசை. பின்னிரண்டிதேற்றம்.

நாச. பொதுமை - நடுவுநிலைமை. புரோசனன் இப்பொழுது துரியோதனன்வழிப்பட்டுப் பாண்டவர்க்குத்தீங்குபுரியத் துணிந்தமையார் பொதுமையிலாதபுரோசனனென்றார்.

நாச. தனியாயித்-தனியிடம். புரிந்து - விருப்பி. மற்று-அசை.

நாக. வாரணாவதம்-காசி. புசுழுவது, நண்ணும் இவைகளிற்படுவிகுதி தொக்குநின்றன.

நய. ஒன்றுபட்டு-மனமொருப்பட்டு.

நயச. பின்னிரண்டிக்கு - பாந்த்வர்கள் அமராவதியைக் கற்பகச்சோலை யொன்றிலன்றி (ஏனையவற்றால்) இதற்குத்தாழ்ந்ததென்றுசொல்ல என்க.

நயச. காவலன்-சுண்டுத்திருநராட்டிரன். ஆங்கு-அசை. புறம்-எழனுருபு.

நயச. செற்ற-கொல்வித்து. செய்து-செய்வித்து எனப்பிறவினையாக்குக.

நயச. என்னவும் - எவைகளையும். என்ப-அசை தலைமைப்பற்றி இளவரசைக்கூறவே ஏனையாவருந் தாபுமுடன்சென்ற ரென்பது தாமேபோதருமென்க.

நயதி. ஆரம்-பதக்கம். சந்தனமுமாம். பூரூபம்-நிறைந்தவழிவ.

நயச. இங்ங்தம்-எண்ணக்குறிப்பு.

நயச. பாண்டவருக்குஅகத்திற்கேடுகூழ்கின்றனாறுயினும் அதுதோன்றாவண்ணம் புறத்திலவர்க்குயிர்போலினியை பொழுதுதலால் ஆவியன்னைவமைச்சன் என்றார்.

நயச. பேது-மயக்கம். பின்னம் - வேற்றுமை.

நயச. ஆலயம்-மாளிகை. விரகு-உபாயம். ஏதேற்றம். இ-சாரியை. குச்சிகுடிமபெரிது- (ஆதலால்) இவன்கண் ஆராய்ச்சியிலிருக்கி

ன்றது. வரும்பொழுதுதுரியோதனன் கரு; திறகினைத்து தன்வழியொழுதுஞ்சேனைகளை; தெரிந்துகொடுவந்தானாகவின் அச்சேனைகல் புரோசனன்வழிப்பட்டிருந்தனவென்க. “தெழுதகையுள்ளமுபடையொடுங்கும்” என்னுந்ருக்குநரின் கருத்தை யின்புக் கூறினமை கண்க.

நயச. சங்கை - ஐயம். கோடலம் - கொள்ளோம்; இதில் து சாரியை, அல் எதிர்மறையிடையிலையென்க.

நயச. சையம்-மலை. பட்டதை-சம்பலித், தை. ஐவருள்வீமன் சரீரவலியின்மிக்கானுயிர்த்தலாலவனுக்கறிவித்தானென்க.

நயச. நடுவுநிலையுடையதெனில் விதாரை அறன்வடிவாந்ததையென்றான். யமனுடைய அவதாரத்தையிதந்தையெனப் பொருள்கேடல் ஈண்டு வித்துணைச்சிறப்பிற்று.

நயச. இப்படியினால் - இந்தத்தன்மையினால். தொழிநயன்என்றது பாண்டவர்ஐயுதுள்ளிருந்திறத்தலை. கோட்டுதல்-சுண்டுச்செய்தல். முறை-சூகை.

நயச. ஊறு-தீங்கு. பிறாறியில்அதுவாலாகப்பின்னுந் தீங்குகிழுமென்பான் திருவறத்தடக்கியென்றான்.

நயச. பிச்சர்-பித்தர். இவன்-புரோசனன் அமரனை - அக்கினி; நீர்நிறத்தற்கிடமாயுள்ளது என்படி. நிறத்தம்-நிச்சம்என்றாயிற்று. நித்தம் - தினம். கொடையின்மிகுதிவிளங்கப்பிச்சரிக்கொடுத்தென்றார். கொல்-ஐயம்.

நயச. ஸீடலி-மாங்கன். நடந்தார் - ஒழுக்கார். புடலி-பூமி. குளிர்மது இதுநறுமுறைந்தநின்றது. புடலி-ஆகுபெயர்.

நயச. பாந்தன்-பாம்பு. மந்திரம் - ஆலோசனை. காந்தநெருஞ்சு-அழலுகின்றமனம். கைவடார்-நீங்காதவராய், பாம்போடொருமையுடையல்பவர் அது எவ்வண்ணமாயினுக் கேடுபயக்குமென்றச்ச்ச்சாதி தம்பைககாதொழுதிட்டயிலுமாறுபோல் இவருந்நியபுரோசனனோடெனப்பயின்றொன்பார் பாந்தனொடொருநிலையிற் பயில்பவர்போல என்றார்.

நயச. உசாவி-வசாரித்து. பாங்கர்-பக்கத்தில். அனையாகியபன்னிரண்டு. பாங்கர் ஐந்துப்போலி. புரோசனனையருகிற் பன்னிரண்டு வெளின் அவனையுடையவென்கொருதி அவனென்றுதபய அரசி. ஸ்சாவலுரென்க.

நயச. அற்றம் - சமயம். தாதைநண்பன் காற்றின்சகாயனுந் அக்கினி.

நயச. முளிகை-காயத்தமூங்கில். புரிசை

மதில். கோயில்-அரசமாளிகை.

நகக. தொக்க-பொருத்திய. பொக்கெனல்-வினாவக்குறிப்பு. ஊர்-திரிபுரம். மூவர்-சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி; இம்மூவருந்திரிபுரத்திலெரியாது தப்பியவர். காஞ்சிப்புராணம் முப்புராரிகோடப் படலத்திலுந். ஆகு-அசை.

நகஉ. புரிந்த - (அமாளிகையையுண்ண) விரும்பிய. பாவகன்-அகநிளி. மீண்டும் என்பதிலும்மை எச்சம். கண்டோர் - வேடரைவருந் தாயுமெரிந்துகிடந்தமை கண்டோரென்க.

நகக. விடமிட - (துரிபோதனனேவற்படபாண்டவருக்கு) நஞ்சிடவென்க. பாண்டவருக்குவிஷங்கலந்ததேனைக்கொடுக்க வேடரைவரும் அவர்தாயுந் துரிபோதனனேவற்படவர்திருந்தாரா என்பது முதலுந் கதை.

நகசு. போது-சூரியன். மாது-அழகு. ஏது

பட்டன - என்னபாடுபட்டன, அதிகவருத்தமுற்றன என்பது சுருத்து, பட்டி - பட, புருந்து-புக எனச்செயவெனெச்சமாக்குக.

நகடு. கொட்பு-சுழற்சி. குருக்கன்-குருகுலத்தவர். துட்பதம்-தீதாகியவியாசம். பெட்புற-ஆசை. பாண்டவரிந்தமைக்கேட்ட துரிபோதனையார் நடிப்புமாத் திரையாகக் காட்டிய செயற்கைத்தன்பம்புறத்தும் இயற்கைமச்சிற் ச்சிபுத்த முடையாரணமையின், மூன்றாமடியிலவ்வனமுடையாகின்றார்.

நகக. பொன்னலங்கொள் - புறத்தே பொன்னினமுதுகொள்ள, மருச்சதன் - வீமன். சுரிவான் எண்ணினான் எனக்கட்டிக என்னவாண்மைகொல்-இஃதென்ன வாண்டண்மையோ என்க. ஏழுன்னதுவினா. கொல்-ஐயம், ஒ-எதிர்மறை. மருச்சகன்-காற்றின்சகாயன்.

வேத்திரகீயச் சருக்கம்.

—K[o]—

க. பூதநாயகன் - உயிர்களுக்குத் தலைவன். போதனாதிபன் - கசேத்திரனென்னும் யானை. பொறை-வலி.

உ. தொக்கு-கூடி. குகரம்-நண்டுநிலவறை கதி-வேகம். சாரல்-பங்கம். தாய் துணைவாதலை களுந் தன்நிலையும் விளங்கலாற் பலதலையாயினவென்க.

க. நள்ளியாமம்-நெய்யாமத்தில், திமிரம்-இருள். வன்னம்-வனமென்றாயிற்று.

ச. இசாவணர்-இந்நிரசித்து. மெய்க்கந்தம்-சரிவாசனை. மாயமும் வீரமுமுடையாளுதலில் இராவணியை யுடமைகூறினான்.

டு. மலைதல் - யுத்தஞ்செய்தல். கொம்மை-வட்டம். கூறுகிறபத-பிரக்குச் சொல்லுதற்கு. இறுதி-(என்கருத்தின்) முடிவென்க. அம்ம, ஏ, கொல், ஆம் - அசைகள். பெண்கள் தாமுறகாமத்தன்மைதாங்கினை ஆடவர்க்குரையாமை அவரியல்பென்க.

எ. நிற்க - கொல்லுதற்காயத்தமாய நிற்க. ஓடி-அதற்குமுன்னாகவேடி. செருத்திபெ-நீங்குவான். அம்பரம்-ஆகாயம். இரக்கமின்றி வருத்துதலான் மாறனை நிருதனென்றான்.

அ. ஆண்மைபோதுமோ - ஆண்மைக்குத்தகுமோ என நான்காவது விரித்துரைக்க.

க. நவை - குற்றம். நீர்மைபான்-முற்றெச்சமாய் வருகவியிலியையும்.

டு. இடிபித்து-இடிமையுண்டாக்கி. நெடில்-மூங்கில். வானுற நிமிர்த்தமையாற் காணமென்கணு நிழலுண்டாயிற்றென்க. நீர்மைபளுய்ப் புதைத்து சிரித்து வாயினனும் நிமிர்த்து னாலும்க்கூவித் குறுகினென்க. நெடிபித்த என்பது பாடமாயின் நெடி-சின்னென்க. லக, கங்குலவாணர் - கிசிரார். அணவதல்-பொருத்துதல். பின்னவ-பெண். கலை-கலமான். பேதை-அண்மைவீளி.

யஉ. வார்-நேர்மை, நன்னி முறைமையை யுணர்ந்திற்று; அடா-சுறுக்கைப் பெயவெச்சம். யாதுதான் - இடக்கதர்.

யக. வென்றி - வெற்றி, நல்குமா என்பது கடைக்குறையாயிற்று. விற்கை - வீரலக்குமி.

யச. குணபவல்சி - பின்னதையுணவாகவுடைய இடிப்பன். முனைந்து-பொருது. தத்தினார்-பாயந்தவராகி. அம்புதம்-மேகம். உரும்-இடி. அடுக்கு யுகுதிபற்றிவந்தது.

யதி. செம்புணர்-இரத்தம். கேதம்-துன்பம். கோதவாய்மை-குற்றமுடையவாக்கு. ஆடகன் இரணியன். பின்னை-இலக்குமி இடிம்பன் நங்கையுமாம். முன்னுற-முன்னக நிற்க.

யௌ. தமையனி நந்தமையால் வருத்தமும் இனி வீமனைச் சேரலாமென்பதனால் மகிழ்ச்சியுமுற்றாளாதலால் உளைவுடனுவகையுமென்றார். உளைவு-வருத்தம்.

யஅ. மங்கலஞ்செய்தற்குரிய திசையானதால் அருந்திசையென்றார். இது பெயர் பொருட்டற்றகுறிப்பேற்றவணி.

யக. சூரியனைக்குறிக்குங்கால், கரம் - கிரணம். கிரசாவிரன்-இராவிர சஞ்சரிக்குமிருள். வனம் - நீர். தாமரைமுகம் - தாமரை மலர்களின் முகம் என்க. வீமனைக்குறிக்குகால், இராக்கதனாகியவிரன், காடு, தாமரை மலரைப்போன்ற முகமென்க. வரம்-மேன்மை.

உய. எண்டுகவர்மனம் - யோசனைமிக்க கவர்த்தமனம். மனம்புணர்வானே ஒழிவானே என விருபகுதிப் படநினைத்தலார் கவர்மனமென்றார். காணலன்-பகைவன்.

உக. காயந்தமை-(சூர்ப்பநகி மணஞ்செய வேண்டியபோது அம்மணத்தை) வெறுத்த மையென்க. காயந்தமை என்பதற்கு அவ்வேழக்குழுமையுமாரிந்தமை யென்பாருமார்.

உஉ. அனிலன் காதுகள் - வாழுகுமாரன். கட்டுரை-உறுதிமொழி. ஓசை-கீர்த்தி. உசாவி-ஆய்ந்து. ஏசு - குற்றம். விரும்பிய கண்ணிகைய மறுத்தல் ஆடவர்க்குக் குற்றமாதலின் அது நீங்கவுரைத்தாளென்பார் ஏசுறவுரைத்தாளென்றாரென்க.

உங. கறுத்தவர்-பகைவர். வேண்டும், தரும் என்பன தொழிற்பெயர், தேற்றப் பொருட்களென்க.

உச. முந்துறவைகி எனக்கூட்டுக. மனனுற-மனம்பொருந்த.

உௌ. தம்படர் - தங்களுடைய வருத்தம். இமையவன்-தேவனாகிய வியாதமுனி.

உக. கொடிமுந்தாம்-லதாக்கிரகம். கந்தருவப் புணர்ச்சியாதலின் மேன்மனம் என்றாரென்க.

ஙக. காதியதிறல்-பகைவரையழித்தவலி. ஆதிவாய்கோலம் - திருமாலாகிய வெவ்விய வராகம். திருமால் வராகரூபங்கொண்டபொழுது தன்னைக்கண்டமையங்கிய பூமிதேவியைப் புணர்ந்தநாகாகாரின்பெற்றார் என்னுவதை யுண்மையாக. பின் அந்நாகாகாரை செய்திவிகுலவனைக் கொன்றாரென்றுங்ககையுமுண்டி.

ஙஉ. நிறை - ஆடவர்க்குரிய குண நான்கி னென்று. பிறையெயிறு-பிறைப்போன்ற வக்கிரதந்தம். பணர்விடை-உம்மைத்தொகை. ஐவரையுநோக்கித் தந்தையர் கீர் என்றார். தந்தையோர்க்கி யிறைவென்றார்; வேறுமுடிவு கோடலிற் பரவ்வுமென்றென்க.

ஙங. முனிவர் - ஈண்டுப் பிராமணர். காதிரம்-வடிவம்.

ஙச. அதிதியர்-விருந்தினர். முந்துபு-முந்தி. ஆதிதேயர் - விருந்தினரையுபசரிப்போர். அடுக்கு உவகைபற்றிவந்தது.

ஙஇ. மன்மனை - அரசமாளிகை. தருமன் தன்மன் என்றாயிற்று. அம்மனை தாய்.

ஙஈ. அருநெறிக்கடவுளர் - அரிய வழிப் போகுகின்றாகிய பூசார். முறைபபடி-உபசரிக்குமுறைபபடி. தன்மை-இயல்பு. அழித்தம், அமுது என்பன உணவீனைக்குறித்தன.

ஙஅ. வனசரிதர்-வனத்திற் சஞ்சரிப்பவர்கள். பொலிவு-அழகு. கொடுமை-வருகவியிற் கூறும் பசுவல்லாத கொடுமை இறையும் - கணப்பொழுதும். அறல்-நீர். இளைதல்-வருந்தல்.

ஙக. குறைய-சேர்வடைய. குறையவுரை செய்குவனெனக்கூட்டுக. முரண்-வலி. தறுகண் - அஞ்சாமை. முகன், வனன் என்பன இறுதிப்போலி. முகன்-இருமடியாகு பெயராய்க்கண்ணோட்டத்தையுணர்ந்திற்று.

சய. சரிதம்-ஒழுக்கம். பொறி-அடையாளம் உடல்முழுதும் என்னு முற்றமமை விகாரத்தாற்றெருக்கது கடையடி இவ்வொருவமை.

சக. மன்ற - நிச்சயமாக. மறுகிடை-வீதியில். செவ்வையார்-முற்றெச்சம்.

சஉ. விஞ்சையோர்குணம் - விஞ்சையரிருத்தற்குரியவெள்ளிமலை, கையையன்வென்க. அடிசில் - சோறு. அடுக்குப்பன்மை குறித்து நின்றது.

சங. இறை-சிறிது. பலி-நரபலி. எஞ்சுற-குறைய. தஞ்சம் - ஈண்டுத்தனை. அந்தணர் வேண்டுகோடிரங்கி துங்நனமுடன்பட்டமையின் இறையன்பினெடு என்னார்.

சச. சர்மன் சன்மன் என நின்றது; சர்மன் பிராமணனுக்குரிய பெயர். குலமுதல் - வயிச்சத்தக்கு முல்மாயுள் எனவன். அன்னை என்பது முறைப்பெயர்ப்பற்றிய வருவமைதி.

சக. அவமரல்-மனஞ்சுழலற்க. குவ்வின்-பூமியில். சுதர்-புதல்வர். அவ்வியம்-பொருமை. செவ்வியோர் - நடுநிலைமையர். இவ்வியரில் - இரத்தக்குணங்கையுடைய இவர்க்குள். பெள

வம்-கடல், பைதல்-துன்பம்.

சஎ. மறலி - இயமன், மகவு - ஈண்டுமார்ச் கண்டேயர். செனக சென்னியர்-தாய்த்நகையர். தவம் தவன்னன்போலியாயிற்று துவணி-ஈண்டிருக்கையோலி.

சஅ. விடலை - ஈண்டு வீமன், தம்பண்டி - தங்கன் வயிறு. ஒருபண்டிடுமெழுமியபண்டம் - ஒருபண்டியில் அவ்வுணவுப்பொருள்கள் நிறைந்தன. அடையடுத்தமலைகள் பலபொருளுவமை.

சக. வைகலுடன் - உதையகாலத்திலு; உடன் என்பதனை ஏழனுருபாகத்திரித்துரைக்க. ஐயை-தாயாகிய குந்தியென்க ஓய்யென் விரைவு-மிகவிரைவு என்க. மெய்யை-தன்னுடம்பை, மொய்-ஈண்டு மிகுதியை யுணர்த்தியது. தெளிவுபற்றிப் பெய்த குருதினென இறந்தகாலத்தாற்கூறினொன்க.

இடு. நெற்றியிசை - அப்பண்டியின் முற்பக்கத்தில். அரி-செங்கம், துற்றபலகறிசெற்றிய மலசெய்தப்புருவில்த பலகறிகள் நெருங்கிய மலைபோலச் செய்யப்பட்டவுணவாகிய அன்னம், சகடு எனச்சந்தவிய்பநோக்கியிட்டாது நின்றது. அடுக்கு மிகுதிருவித்து நின்றது. உய்க்கக்கட்டிடுவனென இயைக்க, உய்க்க உய்க்கும்படி.

இசு. பரிதி-சூரியன். முனிசுலம்-பிராமணர்கள் கூட்டம், பேயிரதம்-கானல். அடுக்கு ஒருதொழில் பலகானிகழ்த்தல்பற்றியவந்தது இடஇடு, இசு, ஆங்கவிகளினும் அடுக்குகள் இவ்வாறே வந்தனவென்க.

இஉ. களிந்த வெற்பு-களிந்தமலை, நதிகளளிந்தியென்க. கழிமுழை - பெரிய முழைஞ்சு. முளிந்து - காய்ந்து. புகைமுகன் - சினக்குறிப்புண்டாகின்ற முகம், புகைதல்-சினக்குறிப்பு. பவியருந்நிசையைநோக்கி நின்றமையால்விழிநிராத்தென்றார்.

இசு. விசங்கம்-பறவை. மேவர - விருப்பமுண்டாக, சம்புகம் - நரி, அல்லல் - துன்பம். உடற்றிலுல் - கொன்றால், வல்சி - அன்னம். இச்சையான் - மூற்றெச்சம். இவனுண்டெஞ்சிய புலாவைப் புசிக்குமாறு குழந்தையிடின் வென்பார் துதிசொல்லவென்றும், இயைந்த எளிரிவாய்த்தமையின் உகந்தென்றவகூறினார்.

இசு. வாரி - கடல், ஆர் - அருமை, பின்-அருந்தியவதன்பின்பு, பண்டியில் முன்பின்னாக மாற்றியிருந்துண்கின்றமையின் பகன் வீமனுக்குப்பின்னாகவெய்தினென்க.

இடு. விடக்கு-தகை. பூளுஞ்-பூனை. எளிமை-நீகருதிய எனதுஎளிமைத்தன்மை, பனை-பருமை.

இசு. முட்டிகள். முட்டியாகப்பிடித்தகைக்கைக்குத்தகை யுணர்த்தவால் ஆரு பெயர். போவது-தொழிற்பெயர்.

இஎ. சுவரி-அடையாளம், அர்க்கன்-சூரியன், ஒத்து என்றதன்பின் உக்கிரவகொண்டு என வருவித்துரைக்க, இவ்வேறித்திரித்து-இப்பகவேடு தருக்கித்து, ஒட்டினுள்-போர்க்குடன்பட்டவனாகி, கச்சகத்து - கைப்பாண பயனில்வார்த்தை. உத்தரித்துரை செய்தல் என்பது ஒருசொன்னீர்மையாய் விடைகூறுதலை யுணர்த்திற்றென்பர். அடுக்கு மிகுதிருவித்தது. கச்சஎன்பது போலி.

இசு. சாணபற்பன் - பாததாமரையுடைய ஓசை வீமனென்க, உடல்-போர்செய்ய, வட்டம்-மண்டலம், ஒட்டி - கலந்து, மற்றொழிற்செரு-மற்றொழிலாகிய யுத்தம். மட்டியா-மட்டித்து, முட்டியுத்தம் - முட்டிப்போர்; அது கைவிரல்களிடமிட்கிக்குத்தம்போர். பத்மம் பற்பம் எனத்தற்பவமாயிற்று. நிற்பதுஎன்னுற் தொழிற்பெயர் ஈறுகெட்டு நின்றது. அடுக்குகள் மிகுதிபற்றி வந்தன.

சுய. பிணங்க-பின்ன, மூன்றாமடியில் இட்டி என்பதற்குச் சேர்த்து என்றும், நான் காமடியில் இட்டி என்பதற்கு எறிந்து என்றும் பொருள்கொள்க. இகலி-மாறுபட்டி.

சஉ. விழுத்திமார்பின்மண்டியுட்டினென்க. இசு. மண்டியிடுதல்-இருகாண்மடக்கிநிற்பல்.

சக. அரி-அக்கினி. மோகரித்து - கோபித்து. அலுணர் - மந்தேகர் என்னும் சுரர்கள், தடிந்து-வதைத்து.

சச. மணி-அழகு. எடுப்ப - நகருள்ளரெடுப்ப. தவம் - ஈண்டு இல்லறதருமவிரதங்கள்.

சஇ. சமரமொயம்பன - யுத்தவலியுடைய வீமன். கொல்-ஐயம், துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்தமையான் மால்கொலென்னுரென்க.

திரௌபதி மாஸையிட்ட சருக்கம்.

க. பங்கம்-குற்றம். மாழ்க்-வருந்த. துங்கம்-உயர்ச்சி. துருபதன்-யாகசேனன். சூழ்ந்தது-எண்ணிச் செய்தது.

உ. வான்மொழி-அசுரி. தேசிகன் - தன் குருவாகிய உலாகமுனியென்பர். உரத்தினார் ஈண்டுப்பாண்டவரென்க. தேசிகனுரைத்தவாருவது பாண்டவரிற்ந்தவரென்பது.

க. தான்வரித்தவற்கு - தானாக வேண்டுமென்றுநியமித்தவனுக்கு. தனையு - புத்திரி. கான்-வாசனை. வரி - இராக . உண்-(தேனை) யுண்கின்ற. வரி - செவ்வரி. தேன்வரித்தல்-வண்டிகென்றியமித்தல். சேனை என்ற தற்கையயத்திராண்டதுஎன்றார்.

ச. பாங்கு - அழகு. தாங்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மனத்தேர்-மனமாகியவிரதம்.

இ. சாரம்-இனியமை. தீர்திரம்-தூலறிவை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். நீர்தெறி - நீர்ந்த வழி. அத்த-கேடு. இன், ஆல் அசைகள்.

ஈ. முந்த - முன்னாக. வாழவு - வாழ்வை. சணங்கு-தேமல். தொடையல்-மாலை. கொள்வான்-வினையெச்சம்.

எ. எய்தும் - அடையுங்கள். தோற்று தலாண்மை - சுயவடிவத்தோடு தோன்றுதலாண்டண்மை. மைப்புறப்பார்த்தன்-கரியசுரீரத்தை யுடையவருச்சனன். மணி-அழகு

அ. குத்திரம்-வஞ்சகம். விஞ்சைவேந்தன் பெயர் சித்திரங்கதன். தியத்திரம் - அக்கிரியையு. இருந்தை-கரி. அமமா-அசை, விப்பிடைச்சொல்லுமாம்.

இ. புலந்தனை-ஈண்டுக்கிணவென்க. புள்-பறவை. மா - விலங்கு. குருகு - ஈண்டுச்சேவலென்க.

உக. அடுக்கு - உவகைபற்றிவந்தது. போலும் - ஒப்பல்போலி. உதவ-(என்பதற்குள்ளுந்) பண்மகளை மணம்புரிந்து) உதவிசெய்யஎன்க.

உஉ. வெறி-தேன். முனரிமொக்குள்-தாமரையரும்பு. பொறி - புள்ளி. வரி - இராகம். நியித்தம் - சருகனம். இங்கனமேநாமுந் திரௌபதியின்போகத்தை அனுபவிப்போமென மனத்திலிச்சயித்தச் சென்றாரென்க.

உக. துறை-நீர்த்துறை. உறை-நீர். வென்று-அம்மீன்களெவென்று. ஆங்கு, ஏ-அசை.

திரௌபதியைக்கருதி பலவாசர் வந்திருந்து அவர்கணம்மாற்றேல்வியடையநாமே அவளைக்கைக்கொள்வோமென்பதனை இக்குறிப்பிலுலறிந்துவகை கூர்ந்தாரென்க.

இச. மாக்குரல் - வண்டுகளிலேசை. இவ்வாறன்றிமா-கருமை. குரலாகம் ஒருபொருட்பனமொழிபெனினுமாம். வம்மின்-வாருங்கள். கூக்குரல் - கூவுகின் மசத்தத்தால். விளிப்ப - அழைப்பன. இதுபெயர் பொருட்டற்குறிப்பேற்றம்

இஎ. வாரணமாயை-மறைப்பினைச்செய்யுமாயை, ஆரவம்-ஒலி.

இஅ. மங்கலமுழுவம்-மணமுரசம். எல்லாத்தானை-நால்வகைச்சேனை. இராசமண்டலம் - இராசகூட்டம் என்க.

உக. தொடங்கல், வளர்தல், மடங்கல் இம்மூன்றுமுறையே கிருட்டி. திதி சங்காரங்களைக்குறித்தன. இந்நகர்யாவரையும் எல்லாப்பொருளையுமடக்கியிருத்தலால் திருமாலுதரம்போன்றதென்றார்.

உஉ. மழைப்புறமாடம்-மேகத்தைப்புறத்தேயுடையமாடம். இதில் அல்பொருட்டற்குறிப்பேற்றவணிகளென்க.

உக. விதானம்-மேற்கடடி. குலாலன்-சூயவன். வீரமுடையமன்னர் பிராமணர்வடிவங்கொண்டமையாலிவ்வுவமானங்குறிஞர் பிராமணர் சூயவர்களையிறற்ககலாம்என்பது தூல்வழக்கு.

உஉ. எதுகைகோக்கித் தாங்கணங்குரீஇ எனமெலித்தலாயிற்று, இன்னுருகு ஒப்புப்பொருட்டு.

உக. ஆதியில்-முற்பிறப்பில். விதியினால்-சிவபிரணியியத்த நியதியினால் உலப்பு-ஒழிவு ஐவர்-தொகைக்குறிப்பு

உச. வைகல் - நாள். தீட்டிய - எழுதிய. கோட்டிய-வளைத்த. கோலம்-அருச்சுனைவடிவக்கோலம்.

உஉ. மீண்டு - திரும்ப. தனிபிதாஅருச்சுனைவென்றியை வியந்துபிரியத்தால் மணஞ்செய்துகொடுக்க வுடன்பட்டமையால் அன்பிலென்றார். ஏ-தேற்றம்

உக. சேண்புலல்-தூரதேசங்களிலிருந்து வந்ததீர்த்தங்கள்.

உஅ. பாவை - ஆருபெயர். பாவம் - அபிபிராயம்

உக. மங்குலில் - ஆகாயத்தில். அவர்கள் மதுபாண்டவரை; ஒ-வீன.

௩௧. சிலீமுகம் - பாணம். திரிகை-குலால் சக்கரம். இலேமுகம் - ஆர். எந்திரத்திகிரிநாப பண்-யந்திரசக்கரத்தினி.

௩௨. கதித்து-மேலெழுந்து. பரிவு-ஆகை. பிரிவுற்றார்-நீங்கினார்.

௩௪. திருந்து - திருந்துதல். இருந்தார் - பெருமையாகியமாலு. முருந்து - மயலிமுகக் குருத்து.

௩௫. இவனுக்குமாலுபுனையாமையேண்டு மெனக்கருதிப் பொய்யேமலர்ந்த திருமுகத்தா என அவன் நீக்குணத்தை யெடுத்துக் கூறினான்.

௩௬. கொடுமைவகிர்-கொடுமையின் பின்னவ; இது இப்பொருளுவமை.

௩௭. உலேவந்து-வருந்தி. குலக்கலை-நல்ல ஆண் குரங்கு. கண்டாய்-முன்னிலையகை. முன்னிரண்டடியால் இவனும் மாதர்க்கு வேண்டியவற்றைத் தந்துவக்கச்செய்வான் என இறைச்சப் பொருடோன்றினும், அதுகருதி விரும்பாதிருக்கவேண்டிப் பின்னிரண்டடியினும் அவன் நீக்குணக்கையெடுத்து கூறினான். நிலைவஞ்சனை - வவராலுமற்றதற் கரியவஞ்சனை.

௩௮. சிவானுக்கிரகத்தாலுற்பலித்தலாற் பிறப்பால் என்றார். படை - படைக்கலத்தொழில்; இது ஆருபெயர். ஈசானன் - வடகீழ்த்திசைக்கிறைவன்.

௪௦. இராமன் - பலராமனென்க அலம் - கலப்பை. சலம்-கோபம். யமுனை - யமுனாதி இதுகருந்முன்னது. தானை - நீலவயந்திரமென்க. முன்பலராமன் ஆயமகளிருடன் கிரீடை செய்க்கருதித் தூரத்திலிருந்த யமுனையை அருகுவரவழைக்க அவ்வாறுவாராது பராமுகஞ்செய்தமையால் வெகுண்டதன் கலப்பையாயுத்ததை அதிலிட்டப்பிளந்தமையால் அலத்தான் முன்னம்பிளந்தபகை யென்றார்.

௪௧. இந்திரனுடைய அந்தகரத்திலிருக்குங்கற்பகச் சோலைபைத் தன்மனையியிருக்கும அந்தப்புரத்திற்கொண்டுவந்த வைத்தமையப்பின்னடியிற் கூறினான்.

௪௨. கண்ணன் நன்னைக் கார்முகத்தையவ மதித்துப் புன்சொற்கழறுந்திண்ணென் கருத்தான் எனக்கொண்டு கூட்டுக சேதி - சேதிநாடு. காண்-முன்னிலையகை. இச்சிசுபாலன்

கண்ணனுக்கோரத்தை பின்னையெனவறிசு.

௪௩. உமமை-எசுசத்தொடு சிறப்பு. மதுரா புரி உமுனா நதிக்கரையிலுள்ளது, துவாரகை மேற்குடனருயிலுள்ளது. சூச்சாரசநன்மலைக் கோட்டை சூழ்ந்த மந்தசேசாதிபதியென்க.

௪௪. பகடு-யானை. வீணை-யுத்தம். ருனைக் கண்-போர்முனையல். இவனையானைப்போரில் வல்லவனென்க. இவனாகரம் சமுதிரங்குவி லுள்ளது.

௪௫. சல்லியன்-மந்திரசேசாதிபதியென்க. வீசுவர்க்க ம்மறுதலால் இமையோராகரு மென்றார். நீலநகரம்-மாகிஷபுரி.

௪௬. அமசு என்னுஞ்சொற்கையையத் திரண்ட என அமேரணையாக முடித்தார். யகன் பூவாளிக்கிலக்காகாதவரிவாபோல இவ்வரசர் வாளிக்கிலக்காகாதவரிலாரதலின் மதனைக் கா கூறினார்.

௪௭. தவர் வில், சாயகம்-பாணம். பவரிற் செயற நிரைத்துமுளும் பல்வாய்த்திகிரி-கொடியாற் பொருந்த ஒழுங்காய் நிறுத்தப்பட்டிருந்ருகின்ற பலவாய்கள் பொருந்திய யந்திரசக் காதத்தில். வாய் ஈண்டுஆரின் வெளிகளென்க. பவர் கொடியென்பதனைப் புறகானுற்றார யிற்காண்க. கம்பரும் வேளவிப்படலத்தில் “பவாசடையந்தனை” என்றார். எழுந்திருந்து-என்பது ஒருசொல்.

௪௮. கைத்தாயர்-செவிலித்தாயார். முகத் தானை-முகத்தாருக்கு.

௪௯. அனுவுருக்கொண்டு (அப்பார்ப்பன மாக்கனை) பொத்தவருவத்தைக் கொண்டு, அலாயுதன்-கலப்பையாயுதனியபலராமன்.

௫௦. அகங்கரித்து - அகங்காரங்கொண்டு பனை-பருமம். அமையும்-இது போதும்.

௫௨. பூசன்-பூமியிற்பிறத்தவன், சதன்-அடைத்தவன்; ஈண்டுப்பிறத்தவன் என்க. மாகதன், மகததேயத்தனாகியவரசன். சாரசத்தன் மகததேசன் கிரிவிரிசநகரையுடையது ஆதலால் அம்மகததேசம் வேறு இக் கவியிற்குரிய மகததேசமும் வேறென்க. சாரசத்தனை மூற் கவியிற்குறியதுகாண்க. யசு-ஆம்போர்ச்சருக்கம் கயி-ஆயுதகவியிற் கொங்குதேசத்தை யடுத்த மகதமுன்னுனென்கூறுதலுக் காண்க. வில்லின்மாரபு-வில்லிநடுவென்க. சாகதன் - வலியவன்.

௫௪. உரவு - வலி. இரவிலுச்சிறுவன் - இராமன்.

௫௫. வீன்மாபு - விற்குலம். கடையிற் கூறியவுவமையா விவனுமோரனுத் துணையும்

வருத்தமின்றி யெடுத்தானென்க. அந்தணர்
வீணை மூன்றுவருணத்தும் மணம்புரியலாமென்
னும் விதிபற்றித்தகவென்று கூறினானென்க.

டுஅ. ஆனகதந்தபிமுதல்வன் - வசுதேவ
னுடைய முதன்மைப்பதிநானுகிய கிருட்டி
ணன். வசுதேவனுக்கியமுதல்வன் என்பதுசிறப்பி
யின்று குணுபின்னை.

டுக. பரிவீத்து-வருத்தஞ்செய்து. வேர்ப்
பாடுறுதல்-வேர்வையுண்டாகுநெற்றி. ஆரப்பு-
ஆரவாரம். கோடி - ஈண்டுமிருதியையுணர்த்தி
யது.

கல. முருத்து - விகாரம். கோகு - புயம்;
நிராமீட்சிச்சருக்கத்தில், “கோகுத்தடிடுகன
ஞ்சயன்” எனக்கூறுமாறு காண்க. தட்டிட்டி -
தட்டி, வார்த்தகமிக.

சக. மிகைத்த-கோபித்த.

கஉ. இருவர்-கண்ணுஞ் சல்லியனும்.
வேதமோதன்முதலியதருமஞ்செய்யும் வைதிக
ராதவின் இவரைவென்றாலும் வசையேயென்
ருரென்க.

கச. கொற்றவை-வீரலக்குமி. கம்மி-தொ
ழியுடையவன். தாக்கொண்டவேடத்திற்கி
யைய பியமென்றாரென்க.

கடு. புறம்பர் - வெளி - சுரும்பர் என்ற
போலப் போலியாயிற்று.

கக. ஒருமாதை இவர்மணஞ்செய்தல்
கூடாதாயினுஞ்சிவபிரானியமித்தவ்வுபின்வயத்
தராயிவற்றவின், எக்கணெஞ்சிலு நினை
வுண்டென்கூறியது வருவன்தென்பதுவிளங்
கக்கடையடியில் விசேடணங்கொடுத்துக் கூறி
னாரென்க.

கங. வருங்காணின் இவளான் மயங்கி
அம்மதலாள்படுத்தவின், மாறனுக்கரசுநக்கு
மல்கையென்றார். மல்கையுத்தானுக்கேட்டார்
எனச்சிறப்பினலொருமுடிபேற்றதென்க.

கக. வைக்க - பரிசோதிக்கு நிமித்தமாக
வைக்க. பண்டைப்பயிற்செய்தத்தாலுஞ்சாதித்
தருமத்தாலும் ஆயுதத்தையேயெடுத்தாரென்க.
எங. உரை - புகழ். மெளந்கல்லியன் ஓர்
முனிவனென்க. நாளாயனன் என்னுமோர்
முனிவன் புத்திரியானதால் நாளாயனியென்று
யெயரென்பார்.

எச. துவக்குநோய் - ஈண்டுப்பெருவியாதி
யென்க. கோதித்த இதில் முதலீண்டது.
கூர்ந்து-மிகுந்து.

எடு. மிச்சிறப்புறத்து-சேடத்தில் வீழ்தல்-
விருப்பம், குச்சித்தல்-அருவருத்தல் மிச்சில்-
ஈண்டு உண்டெஞ்சியவுணவென்க.

எசு. திறைநல்க - (உமாதேவியாருக்கு)த்
திறையாக்கக்கொடுக்க என்க. உம்மை-சிறப்பு.
எள. மிச்சிலில்வீரல்வீழவும் விரும்பிதாகர்
தல் அருந்ததியுஞ் செய்யாமையின், மிகுக்
புடைப்பினுமொவ்வாளென்றார்.

எஅ. அவன் குன்றாயின் இவன் நதியாயும்,
அவன்மரமாகில் இவன் கொடியாயும் இவ்வா
றே ஒவ்வொருயோனியிலும் பிரியாதுதயத்தா
ரென்க.

எக. இந்திரசேனையென்னும்பெயருடைய
வளாகியென்க. அந்தப்பதியை-அந்த நாயகரு
கிய மெளந்கல்லியமுனிவனை.

அல. வந்தல் - ஈண்டுமெளந்கல்லியமுனி.
கூற்றல். (என்றவத்திற்குடையுறு புரிவத
னால் நீமானுடையோனியிற் பிறந்து இந்துபுரு
டரைச்சேர்வாய் என்று சொன்னசாப)வசனத்
தால். மூரல்-நகை, இது தனது எள்ளல்பற்றி
வந்ததென்க.

அக. இந்தானசொல்லால்-(பரிந்தேகி என்
து இந்தமுறைநயாகச்) சொல்லிய இந்தாகிய
சொல்லால் என்க. இந்தானபோகம் - இம்புல
துகச்சியானவின்பமென்க. இந்தான சொல்
லான்-பஞ்சாக்கரமாகிய இவரைக்கொல்லுடை
யானுகிய சிவபிரான்; ஒவ்வொருக்கரமுமொவ்
வொருபொருளைத்தருதலின் இந்தான சொல்
லானென்றார்; சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம்,
“அந்தியுண்பகலுமஞ்சுபகற்குசொல்லி”யென
க்கூறுமாறு காண்க.

அஉ. தேவன்மொழியின்படி - சிவபிரான்
இக் கங்கையின்மூழ்கி உன்னெதிர்த்தோன்றும்
புருடனையழைத்துவாஎன்ற நிருவாக்கின் படி.
அழுதின்ற - (எவரையுங்காணையமால்) அழு
தின்ற கண்ணிரெல்லாம் பொற்றாமரைகளா
யினவென்க. தன்னந்தனி - மிக்கதனிமை.

அங. தொடர்பால் - (சிவபிரானருளிய நிரு
வாக்கின்) சம்பந்தத்தால். எஞ்சினுன்-இறந்த
வன்.

அச. வச்சிரம்-வச்சிராயுதம்.

அடு. பாக்காதனை - பாக்கன்னுமசா
னைக்கொற்றவன், சிவபிரானைத்தியாமையா
கிய தவறுபுரிந்தமையார் புன்பாக்காதனை
என்றார்.

அக. தினநாதன்நளயர் - சூரியன் புதல்வ
ராகிய தேவமருத்துவரிருவர். சிலைவீரன்-என்
றது விசயனை. பிறப்பிற்கு-தன்னுடைய பிறப்
பினுக்கு. நான்கிற்கிரநுத் தருமன்முதலோர்
கலைபாற்பிறக்க இவன் தன்கலைபாற் பிறந்த
மையார் பிறப்பிற்கவனே முன்பிதாவாமாறு

வினென்றார்.

அள, தெம்மாதர்முற்புண்-பகைவர்மனைவியர் மங்கிவிடங்கள். ஏனையணிகட்கு முதன்மையுற்றிருத்தலான முற்புண்ணென்றார்.

அஅ. மறைநாலுமுருவுசெய்தலாவது-தைத்திரியம், பெண்டியம், தலவகாரம், அதர்வம் என நான்காய்விளிந்துகிடந்த வேதங்களைப் பின்புசிற்றறிவோரெளிதினுணருமாறு இருக்குமுதல் நான்காக வகுத்தல்; இதனைக் கவித்தொகையுரையிற்சாண்க. செய்யத் ஒவ்வாயியாதன் என்றியையும். ஒவ்வா - ஈறுதொக்கபெயரெச்சம். வியாதமுனிசிவபெருமானுனால் ஒதாதுணர்ந்து மறைநாலுமுருவு செய்தமையால், அவனருளால் ஒதி புணர்ந்தவேதா அம்முனிக்குகொவ்வானைக். தூதானவண்டு - மகளிர்விடுத்த தூதாகியவண்டுகள். துதைதல் - நெருங்குதல். சோமகேசன் - யாகசேனன். இவர்க்குமுரியனாக மகளை விவாக்குவதென்பதகாதென்றதுருதினமையாற் கோதானநெஞ்சு என்றார். வேதாவும் என்றவம்மைசிறப்பு.

அக. சிவபிரானருளால், இந்நித்திரங்களாகியவிவர் இவட்கு நாயகராயின நன்றமையால் உண்டாகியவியப்பென்க. ஈடா - தகுதியாக. அபர்வித்தன் - செய்வித்தான்.

கக. பிளிறியார்ப்ப-மிகவொலிப்ப. வேதி-மணஞ்செய்தற்கியற்றப்பட்டுடமேடையில்குண்டிலுருபு விரித்துரைக்க.

கஉ. மிளிரும் என்றதனால் விடத்தோடமுதங்கலந்தென்ன என்பது பண்புவமை; பொதுகோக்காற்றையரையுக்குறிப்புகொக்காறுவப்பைபுத்தருதலால் விடமுமமுத முவமை கூறினாரென்றவிண்ணடியையா தென்க. உரைத்தகுறி-தூல்களாலுரைத்த அடையாளம். கடையடியில் ஒடி-வேறுவினையோடு.

கக. கேள்வி - கல்வி. வேள்வி - விவாகம். ஈட்டி-தொகுத்து, கரி-சான்று. தாள்வித்தகன்-முயற்சியையுடைய சாமர்த்தியன். வரம்-மேன்மை. சடங்கு-கிரியை.

கச. மங்கலம் - மங்களவணிகள். சாத்தி-அணிவித்து, இவில விலவிருதி தொக்கு நீன்றது.

கடு. கடல் இராக்காலத்தில்பிகக்கினர்ச்சியாசல் பற்றிக்கங்குலைக் கூற்றார், புறம்-இடம்.

பொரி - நெற்பொரி. பொழியுமாறு என்பதிவிதுதிவிதாரமாயிற்று.

கக. ஏனைநால்வருக்கும் கன்னிகையாக ஒவ்வொருமுறை தீயின்மூழ்கினன் என்பார் முறைமூழ்கின்னென்றார். இவரைமணந்துழியுக் கற்பித்திழிவின்றென்பார் வடநீனிகர்கற்பினெனென்றார்.

கஅ. அங்குரித்தார்-வெளிப்பட்டாரென்க. இகல்-வலி. தார்த்தாராட்டார் - திருதாராட்டாரன்மைத்தர். வினை-போர்.

கக. மூன்றாமடிக்கு - கொல்லப்பட்ட சேனையொழிந்த எஞ்சியருருகுலத்தவர்சேனையென்க. வென்றசேனை - வெற்றிகொண்ட திட்டத்துய்மன்னசேனையென்க.

க. நால்வர் - சகுனி, கன்னன், துரியோதனன், துச்சாதனன். நச்செயிருவன் - காளி, காளாள்திரி, யமன், யமதுதி. வீரர்பலரிருப்பினுஞ் சிறந்தவாரிந்நால்வருமேயாதவின் அவரையெயிருக்கூறினர், வருக்கம் - சண்டணிவகுப்பு. ஆவதல்-ஒலித்தல்.

கக. தோற்றம் - வலி, பிங்கலகிண்குற்றான்.

கஉ. மெய்தார்ப்ப-தன்னுடம்புந்துளைபட; இவ்வாறன்றி யானையணிமுகத்தோடு அதன்மெய்யுந்துளைபட எனக்கூறினாமம்.

கக. இடையென்னுமேழாவதைமூன்றாவதாக்குக.

கடு. விரோசனக்கதிர்-சூரியன். வேந்தன்-துரியோதனன். சரோசனன் - ஒத்தகோமுடையோன். புன்மதி-அற்பமதியினன். அரோசனம்-சந்தோஷமில்லாமம். அத்தினம் - அத்தினபுரி.

கச. அம்பிகேயன் - அம்பிகையின்புதல்வறையி திருதாராட்டாரன்.

கஅ. காதினால்-கொடுவதென்பவதினால். கன்னப்போற்கோதினாற்றெரியா மனக்கோளினன் - கன்னன் குருடானமையிற்றமக்குரிய விடயத்தைப்பற்றாதவாறுபோலக்குற்றமாகிய அறியாமையுண்மையால் நன்மைநீமையையறியாத மனக்கொள்கையுடையானாகிய திருதாராட்டாரனென விரித்துரைத்துக்கொள்க.

கக. ஏற்க-இலைய. அங்காடு-பாண்டுவின்கூறுகிய நாடென்க. அகரம்-பண்டிசுட்டி.

இந்திரப்பிரத்தச் சருக்கம்.

—[o]—

க. ஞாதம் - காண்பான்; ஞாதா என்னும் வடசொல்லிண்டு ஞாதம் என நின்றது.

உ. மைத்துனன்-சருணி.

ங. கோடித்து-அலங்கரிப்பித்து. கடி-விளக்கம். இயற்றி-இயற்ற.

ச. அத்தி-யானைத்தந்தம்; இது ஆகுபெயர். அரி - சிங்கம். தசம்பு-ருடம். சித்திரம்-அழகு. கிரிதருமனாகவும், நிலாவெள்ளத்தீர்த்தமாகவுட்கொள்க.

டு. ராகம்-செந்நிறம். உதையன்-சூரியன். துதைத்தல்-நெருங்கல். பதயுகம்-இரண்டுபாதம். நீராசனம்-ஆலத்தி.

ட. ஒற்றை - ஒன்றுதருவி; நிராமீட்சிச் சருக்கம். டி-ஆங்கவியிலும், பதினாற்போர்ச் சருக்கம். டிக்-ஆங்கவியிலும்காண்க. வாய்த்தவாவென்ன-வாய்த்தபடிநன்றென்றுகூற. எழு-நண்டு எழுமுழுத்தினக்குறித்தது; ஏழு முழு முயர்ந்திருத்தல் அரசவாழ்நிலைக்கண்மென்க.

ஏ. குரவர் என்றது கிருபந்துரோணன் வீமன் திருதராட்டிரன் முதலோரை யென்க. 'கொற்றவன்-திருதராட்டிரன்.

க. நாயகக்கடவுள்-இந்திரன். விச்சுவகன், மா - தேவதச்சுனென்க. அழைத்ததையாதோவைநடுங்கியுந்தரிசித்தமையால் விபிரகளித்தும் நின்றனென்க.

ய. நமதாம்விண்ணினும் என்றமையால் அமரசேகான் என்றது இந்திரனையென்க.

யக. முதலடிக்கு, தேவதைகட்கும் தேவயோனியிற்பிறந்த கூட்டத்தினுள்ளுந் சிறப்புந்நயாவர்க்குமென்க. தேவு-தெய்வத்திற்குப் பெயரென்றார் நச்சொருக்கினியார்.

உஉ. வைதாரியம் - வைரேரியம். எரிமணி-மாணிக்கம். ஆகரம் - உறைவிடம். அரி - திருமால், இந்திரனுமாம்.

யச. ஆபதம்-ஆபத்து. மந்திரம்-மானிகை. கொந்து - பூங்கொத்து. இந்திராபதி - கிருட்டிணன். பிரஸ்தம்-விஸ்தாரமானவிடம்.

யக. நிதி - நிறைவு, சங்கரிதி பதமகிதியுமாம். அளகையோர்என்றது தனவைசியரை.

யௌ. மஞ்சுத்தலம் - மஞ்சங்குளையுடையவீடம், வாகம்-வாகனம்.

யக. கண்டல்-ஓர்மரம். பழனவேலி-மருதநிலம்.

உய. மீன்கொடி-நகத்திரவரிசையென்க.

வானைகளொன்றன்பினென்று தொடர்ந்து சென்றமைவிளங்கக் கொடிபோலென்றார். மருதத்தில் என ஏழாவது விரிக்க.

உஉ. புரிசை-மதில். கிடங்கு - அகழ். பரிசயம் - பழக்கம். பறத்தல் பறவ்வன நின்றது. அன்னங்கள் மலையில் வாழ்தலுமுண்டாதலாம் கிரிமிசைப்பறக்குமன்னமென்றார். இது மயக்கவணி. வருங்கவியுமது.

உஉ. அருவியிலெனஏழாவதுவிரிக்க. அருவியில் விருப்புடன் முழுகுவனவாகிய சகோரங்கள் தமமை அன்னச்சேவல்கள் பேடையென்று (புணர்ச்சிக்குறிப்புடன்) நணுகலால் மனநாணுமென்க.

உஉ. அரிமணிச்சிலை - ஒளிபடைய நீலரத்தநகல். அளிக்க-பெற. கரிந்தவெற்பு-என்றதமலை. நதி-பமுனைபெயர்; இந்நதி கருநிறமுடையது. புரிமணிச்சுழி - வீளந்தகரியசுழி. சாலகங்கள் சுழியாகவும், அவற்றிற்குள்நுழங்குந்கள் கயல்களாகவுட்கொள்க.

உச. துலகொண்டமனம் - துலக்கோலின்றன்மையைக்கொண்டமனம். உணர்வு கேள்வி இவ்விரண்டும் வாழ்வார்தொழில்களிலேற்றிக்கூற்றினென்க. ஒ-எதிர்மறை.

உடு. இராதம் - இரசருளிகை. பிறக்கம் - மலை.

உசு. மயங்கவில் - கலந்திருத்தலால். நாடனைத்தும் வாய்முதலியனமயங்கலின் பூமகள் வழவையோவியங்குறித்தொப்பனை செய்வாரெருக்குமென்க. ஓவியங்குறித்து - சித்திரமெழுதி, ஒப்பனை-அலங்காரம்.

உஅ. கோயில்-அரசமாளிகை. காங்குடிபுகாமல - கையாறசெய்யாமல்என்பது தாற்பரியம்.

உக. முதலடிக்கு-நாவைப்பழுதடையாமற்காப்பதற்கியைந்த குற்றமற்றசத்தியத்தை யுடையவேந்தென்க. கோடி-நன்கொவரிசை.

கஃ. எற்றுக-ஏற. ஐயுற்றேகொலியமுற்றே. ஏ - அசை. சபதாசுவம் என்னும் பெயரை ஏழ்புரவியென்றார். இது முதலகன-ஆஞ்செய்யுள்வரை தத்குறிப்பேற்றவணிகாண்க.

கக: உருள் - உருளுதல், முதனிலைத்தொழிற்பெயர். திரிமம்-இருள். சின்னெறி - சிறுவழி. நெருளுடைத்திரிமம் - திணர்ந்தவருள்

எ. ஆட்பரம் - இடம்பம், சூடம் - சடைமுடி. செடன்றலம் - நாகலோகம். புனலயர்தல் - ஈண்டெப்புணைவாதெலென்க. முதலடியில் அரசவேடத்தினியிழும், தவவேடத்தினியுயர்வுந்தோன்றக்கூற்றிணை காண்க.

அ. அதுராகம் - ஆசை. நலம் - அழகு.

க. பாயல் - சடனம். பரிபுரம் - சிலம்பு. மலராகிய கால்லையென்க. இம்மெனல், பொம்மெனல் ஒலிக்குறிப்பு. ஊடுதல் காமத்திற்க்கின்பமாதலாற் பரிபுரநாண்மலர் பொற்சென்னியில்வைத்துமென்றார்.

ய. நாகாதிபன் - இமயமலை, நாகாதிபன் விஜயாவதஞ்சொரிகின்ற.

யக. களிந்தாநதி - காளிந்திநதி. முளிந்து - காய்ந்து. முக்கோல் - திரிதண்டம்; மூன்று கோல் ஒன்றாகச்சேர்த்துக்கட்டப்பட்ட தண்டம். திரிமூர்த்திகளுமொன்றென்பது விளக்க மூன்றுகோல்களுமொன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டதென்றார்.

யஉ. இட்டசித்திகளைப் பெறுதற்கேதுவாயிருத்தலாற் சித்திக்கொருவிதையாகிய தென்னுடென்றார். அரவக்கிரி - திருவேங்கடமலை யென்பார்.

யக. அறமெண்ணைக்கு - ஆதுலர்க்கண்ணசால் முதலியன; அவை பிங்கலநிகண்டிற்காண்க. காஞ்சிப்புராணங்குறையப்பலத்திற் சிலவேறுபடக் கூறினர். செச்சைத்தொடை வெட்சிமாலே, கச்சிப்பதி - காஞ்சிநகர்.

யச. அத்திகிரிக்கு - நான்காவதையேழாவதாக்குக. யிராவதம் மலைவடிவானமையின் அத்திகிரியெனப்பெயராயிற்று. மா - வேதமாமரம், எழுநதி - கம்பை, பம்பை, மஞ்சனி, பச்சி, சலச்சி, மண்ணி, வெல்கா என்பனவாம். பம்பை, கம்பை, புண்ணியரீர், மஞ்சனதி, வேகவதி, பாலி, சேயாறு எனவுங்கூறுவர்.

யடு. சகதண்டம் இது வடநாள்முடிபு; சகத் அண்டம் எனப்பிரித்துத்தோன்றியழியுமியல்புடைய அண்டமென்பார். அவைபெற்றுமுற்றமுழிழ்மூலையன் என்பதன் கருத்தை "உலகுயிரெல்லாமின்றும்பவன் பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகன்னியாகும்" என்னுஞ்சிவஞானசித்தியாரிண்கூறியவாற்றிற்காண்க. பற்றமென - பற்றுதலையுடையதானமாமென்று, பற்று - ஆகுபெயர். மிக்கோரிழ் பற்றென்னுமுண்மைகற்றாந்தொழுமுருஞ்சலம் - மேலோரிகழும்பற்றுத்தம்மைவந்தடைந்தாலும் ஞானிகள் வணங்குமுருஞ்சலம்; நீனைத்தான்

முத்தியுதவுந்தலமாதவின் இருந்தவிடத்திருந்து ஞானியரும் வணங்குந்தலம் என்பதாயிற்று. ஒன்றினுமென்ற எச்சவுமையால் ஒன்றாயிடினும் வணங்கு முருஞ்சலமென்க. பற்றென்றி னால் வணங்குதல் அதுமீக்குத்தக்கனவும், பற்றென்றாயிடின வணங்குதல் அப்பற்றுப்பயிற் சிவயத்தாற் பின்னும்வந்து தாக்காமை கருதியெனவுக்கொள்க.

யக. துறை - நதி; நெய் பாலுக்கூறினமையாற்பெண்ணை நதியென்க. நெய்பால்பெருகினமை சிறப்புப்பாயிரத்திற்காண்க ஏழேழ் பிறப்பு - எழுமையினையுடைய தன்னெழுப்பிப்பு, "எழுமையெழுப்பிப்பு" என்னுந்திருக்குறளிற்காண்க. முகின்மேனிபார் - திருமால். அமுதானவர் என்றது சிவபிரானே. திருமால் சிவபிரான் பாடக்கூறியென்க. கவிஞானியார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாயுனர் முதலோரென்பார்.

யஎ. இயலவாணன் - தமிழ்வாணராகியசுந்தரமூர்த்தியாயுனொள்க. ஆவணம் - ஓலை. பதி - திருவெண்ணெய்நல்லூர், திருவீரட்டம் - திருவதிகை வீரட்டம். இதுதிரிபுரதகனத்திற்கிடமாயிருந்ததலம். வீரத்தைப்பிரியுமிடம் வீரட்டானம் என்றும், வீரஞ்செய்து அட்டதானம் வீரட்டானமென்றுக்கூறிப், பின் வீரட்டானம் வீரட்டம் எனமீஇயிற்று என்றுகூறுவர்.

யஅ. பலர் - அரிபிரமர் இருவரும்; இருவரைப்பலவென்று தமிழ்வுழக்கு. உம்மைகள் சிறப்பு. முதலடியிற் கூறியவாற்றால் மறுமைப்பயன்கருதிவணங்கினுனென்க.

யக. செற்றவன் என்றது அனுமானே. அறிதயில் - யோகநித்திரை யென்பார். பொலம்பென்க.

யஉ. பதி பென்பதற்கு ஊர் எனப்பொருள்கொண்டுமேற்கவியில் ஸ்ரீரங்கத்தைக்கூறியதனாலிண்டு உறையூர் முதலாக விளங்குமூர்கடோறு மென்க. தமிழ்-வேதவாரப்பதிகத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். இளமை - ஈண்டமுது, அன்றிக்கருத்தாவின்னமையை அவர் செய்த பதிகத்தின்மேலேற்றிக் கூறியதெனினுமாம். துறை - ஈண்டு வையைநதி. புறவம் - மூலீசலிலம்.

யக. குன்று - ஈண்டு வெள்ளிமலை, வாடை - வடகாற்று. தென்றல் - தென்காற்று, பொதியமலைக்குச்சந்தனம்போல வெள்ளியங்கிரிக்குக்கொணை சிறந்த தென்க, சிவபிரான் திருவடையாளமாலையாதலிற்றிருக்கொன்றையென்றார். மதுரை நான் மாடக்கூடலானது திரு

விளையாடற் புராணத்திற் காண்க.

உஉ. கண்ணியைக்கண்ணனுற்று - கண்ணியாகுமரிநதியைக்கண்ணமுழகனன்றும், கண்ணிப்பெண்ணைக் கண்டு அவளைக்கூடவென்றும் இருபொருளாகக் கூறினவென்க. திரௌபதியைக்காண்டலாற்றீர்த்தமாதவென வேறுமொருபொருள்கொள்ளின்றதெனவுங்கொள்வர்.

உ௩. இத்திரன் முடியில் வளையெறிந்தகதை திருவிளையாடற்புராணத்திற் காண்க. ஒருகோடிதருக்களென மாற்றி ஒப்பற்றபுதுமையுடைய இத்தருக்களென்க. வருதம்-இருப்பிடம். அவரோதம் என்பது பாடமாயின் அவரோதம்-அந்தப்புறம்; கட்டுப்பாடுமாம். கைதவர்கோன்-பாண்டியராசன்.

உ௪. சேவிக்க - வழிபட. அரி-பருக்கைக்கற்கள்; அழகுமாம். அரவீந்தை - இலக்குமி. அழகிலுளும் புண்ணியமுடையானைச் சேர்தலானும் இலக்குமியையுடையவையென்க.

உ௫. பிச்சன்-பித்தன். இவனுத்தன் வயமறிந்து நின்றவிற்பிச்சன்போலென்றார்.

உ௬. பூழிவேந்தலுசிய சித்திராகனனென்க. பூழி-பூழிநாடு, இது கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனு ளொன்று, இந்நாட்டையுமுடையதுதவிற்பூழிவேந்தனென்றார். பித்திரம்-சினேகம்.

உ௭. வாசம்-வாசனம், சாமன்-காமன் நம்பி.

உ௮. வண்டானம்-கொய்யாடிக்கார. வரி-இசை. தார்-ஆரம்; கிளிபின் கழுத்திற்றோன்றுவது. "செந்தார்ப்பசுங் கிளியார்" எனக்கூறியிருத்தல் காண்க.

உ௯. கந்தருவமுறையாவது கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றித் தலைவனுத்தலைபுயற் தனி யிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தெய்வக்கூட்டப்புகுணர்வது; இதனைக்களவென்பர்.

௩௦. கீடியது-(கால்) நீட்டித்தது. அஞ்ஞான்று-அப்பொழுது.

௩௧. பரியங்கம் - கட்டில். ஜயமளி - பஞ்சசயனம்; அவையமயிர்ச்சேணம், இலவியன்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, அன்னத்துவி என்னுமைவகைமெத்தை. பிங்கல நிகண்டில் வேறுபடக்கூறுவர். நவிர்ப்புன்மை. கரை-எல்லை.

௩௨. இத்தரு-சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரசீகாதம், கற்பகம். அரிசந்தனைத் திற்குத் தேவதாரமென்பர். முன் அரி - இந்திரன். மகோததி-கடல். ஆரம்புலந்தனும், வருணன்விடுத்த கடலைக்களைக்காலவனாகவற்றிச் செய்ததற் திருவிளையாடற்புராணத்திற் கா

ண்க. இவன் குலத்துளான்செயலை உரிமைபற்றி நுவன்மேலேற்றிக் கூறினார்.

௩௩. விபுதர்-அறிஞராகிய முனிவரென்க. வேறாக இச்செயலெனச்ச மீறுதலாக்கது.

௩௪. பஞ்சவன்-பாண்டியன். சஞ்சரி-கம்-வண்டு. அஞ்சல் - அஞ்சற்க; எதிர்ப்புறவியங்கோன். மறைத்து நின்றெறய்தலால் மதனைவஞ்சகனென்றார்.

௩௫. மதி - முன்னிலையசை. கிரீசன்-கைலாயபதி. மக-பிள்ளை, வாரும் என்றவுன்மை எச்சம்.

௩௬. கோமடத்தை - பூமிதேவி. விந்தை - விரலக்குமி. ஒப்பின்-அலங்காரம். பூமடத்தை-இலக்குமி. பூமிபாருதற்குரிய அரசைப்பெறலாற் கோமடத்தைகனி கூரவென்றும், அவ்வனம் அரசுரித்தலாற் பெரும்புகழ் வீணதலிற் புகழ்மடத்தைகனிகூர வென்றும், அரசும்புகழுஞ்சிறுத்தலையேயுதிர்ந்த பகைவாஞ்சிறுதுகுதாவெற்றி வீணதலில்விந்தைகனி கூரவென்றும், நல்லிளையுடையான் மட்டிச் சேரலிற் பூமடத்தை யனைபாணென்றவகூறினார்.

௩௭. துண்ணியபுலவி என்றதனாற்புலவி துணுக்கமென்க. அது திருக்குறளிற் காண்க. அப்புலவிதுளிபாகாது வினைந்து புணர்த்தற்குரியதாயிற்றென்பார் மென் புலவி மென்றார். அதுராகம் - ஆசை. தலைவையுடையவகையால் இருவர்போகமும் தம்முனொத்திருந்தவென்க. பாக்கியத்தைப்பயப்பதாய ஊழைப் பாக்கியமென்றது ஐகுபெயர்.

௩௮. தென்னு-பாண்டியனே எனவிளியாகவும், இசைக்குறிப்பாகவு மிரட்டி மொழிக், மூன்றுமடியில், மக்கட்கேயன்ந் நான்கறையுடைய வன்கெனிர்த்துதியும் வேண்டுவனொடுப்பவன் எனக்கொடை மிகுதிவீரங்க்கூறினார். தேம்-தேன்.

௩௯. யாதோரின்பம்-காந்தருவப்புணர்ச்சியின்பம். பார்த்தன் - பிராந்தயின்புத்திரன். அருச்சுனை - தூயசெயலினன். கரியோன் - கரியநிறத்தவன். விசயன்-புத்தகனத்திலவெற்றி கொள்பவன். பாசகாதனி-இத்திரன்புதல்வன். சவ்வியசாசி - வலக்கையாலன்றி இடக்கையாலும் பாணப்பிரயோகஞ் செய்பவன். பற்குணன்-(பற்குணன்) உத்தராத்சத்திரத்திற் பிறந்தவன். தன்னுசயன்-எல்லாவாசர்களையும் வென்றுகொண்ட செல்வத்தை யுடையவன். கிரீடி - இந்திரனாற் சூட்டியகிரீட்டமுள்ளவன். சுவேதவாகனன்-வெள்ளைக்குதிரையான்.

௪௦. இக்கவியிற்கூறியகதை இராமாயண

த்திலிருக்க. தம்பியர்மூவரினுக்குறிப்பறிந்தேவ
வழிதலைமேற்கொண்டு வனத்தினுள் தொடர்
ந்து சென்றபோன்புலகலில் வாழ்த்தத்திருத்
துணைவனென்றார். வழியின் பெருகையுணர்ந்
துவார் இன்றனவாறுமென்றார்.

சக. திரையாகியகனிற்றினம் என்க. கண்ண
யமரம்-யானைபொருதாமற்றிப்பதற்கிடுவதெ
ன்பார். தலைகள்-வாயு பறித்தெறிந்ததன் கிரகம்
கள் இருபூதலம் - பாண்டிநாட்டையும் இலங்
கையுமென்க. முக்கோணக்குன்று-திரிகோண
சலம்; இது ஈழநாட்டிலுள்ளது. அச்சேது
போலுமென்க. இதுபலபொருளுவமையணி.

சள. மழுப்படையோன்-பாசராமன். பல
போகங்களுமிகச் செறிந்திருத்தலாற்பாக்கிய
பூமியென்றார்.

சஅ. இத்திராணிமித்தமாகவினைந்த சாபமெ
ன்க. இத்திராண் ஐந்தரமபையரைத்தன் உத்தி
யானவனத்திருந்த ஒருமுனிவன். மவத்தை
யழிக்கும்படியேவ அவரவ்வனம் புருத்தபோது
அம்முனிவனிடல் சாபத்தான முகிலகளாயி
னர்; பின் அம்முனிவன் அவர்வெண்டுகோட்
கிரங்கி அருச்சுனனுவிச்சாபங்கழியுமென்றான்;
அவர் முகிலகளாய் வாசஞ்செய்யும்ஐந்துதடங்
களிலும் அருச்சுனனிறங்கவே அவர்சாபநீக்கி
ப்பாழையவடிவடைந்தனரென்பர். ஐந்துதடத்
திற்கும் ஈர்த்தித்தமென்று பெயருண்டு. பசு
வின் செவ்வடிவாய்ச் சிவலிங்க மிருத்தலால்
அத்தலத்திற்குக் கோகன்ன மென்பபெயரா
யிற்று.

சக. ஆகன்னம் - காதுவும். கோட்டிக்
கோட்டுநாரு-நீர்க்கரையிற்சங்கின்பெடைகள்.
பாவை என்றது சுபத்திலரைய. முக்கோற்
பகவன்-திரிதண்டசநியாசி.

இல. குடதிசை - மேற்றிசை. செய்யவா
டை-சுண்ணிக் காவிரிதாய்த்த சிவந்தவள்ளிரம்.
இரைவதகசைலம்-ஓர்மலை. வடம்-ஆல். பொ
தும்பர் - சோலை, ஆடையுந்தானுஞ்சேர்ந்தான்
எனத்திணைவிரவிச்சிறப்பினு லாண்பான் முடி
பேற்றது.

இக. காலம் - கால்காலுமென்க. நீலம் - நீல
நிறம். விதானம்-மேற்கட்டி. இடியாகியமுரசு
மென்க. அம்மா-அசை. மேற்றிசை கீட்டிசை
யிருதிசையினும் இந்நிரத்தனுத்தோன்றுதலால்
இரட்டை வரிசிலையென்றார். ஒருதிசையிலிர
ண்டு சிலைதோன்றுதலுமுண்டென்க. தாரை
முத்து - தாரைகளுடன் சொரியுமுத்து என்க.
முழுப்பொரி-முரிவில்லாதபொரி. தம்முடைய
நாயகன்புத்தவனுதலின் இவ்வாறு பசுரித்தன

வென்க. இது தற்குறிப்பேற்றவணி.

இஉ. இராமன் - பலராமன்; தலைக்குறை.
பாங்கு - உரிமை. அவயவங்கள் கமலமலர்போ
லிருத்தலாற் கமலமலரோடையினையா நென்
ன்றார்.

இச. குன்று - இரைவதகமலை. போசர் -
குந்திபோசர். சூது - சூதாடுகருவி. தன் மறங்கை
யாகிய சுபத்திரை மணத்தை அருச்சுனனுக்கு
எனினின்முடிப்பதற்குக் கிருட்டின னிங் வன
மேவின்னென்க.

இடு. தவவேடமுடைமையிற் காயத்தால்
வணங்காது மனத்தால் வணங்கினுனென்க.

இசு. கண்ணியினமை என்பது மீமிசை.
இமையாதுநோக்கலில் விரிந்தபின் சூவியாத
கடம்பலருவமையாயிற்று. கூந்தலினீலவொ
ளியினங்க மிக்கொடிபோற்றுவண்டு தோன்ற
லிற் புயலின்மின்னியரோகையையுவமை கூறி
னார். காட்சி தவவேடத்திற் கியையாமையாற்
புன்மூரலுண்டாயிற்றென்க. மைத்துனமை -
மைத்துனமுண்டமை.

இள. அடிகள் - சவாயிகள். கடியயர்வுற்று-
விவாகஞ்செய்து. இருபநுவம் - நாளுமாசம்.
தரியோதனனுக்குச் சுபத்திரையை மணம்
புரிய உத்தேசித்திருத்தலால் இசையலொன்
றும், பிரறியாமல் மணம்புரிந்துகொண்டே
கலீதியன்மொன அருச்சுனனினையாவண்ணம்
காவலர்க்குக் கடனென்றும், அருச்சுனன் தன்
பாலன் பாலிவடிவாய்கூறியது என்றுகொ
ண்டுருகவென்பார் கசியவென்றும், சுபத்திரை
ஐயுறமைக்கு மெய்ம்மையுறக்கொண்டே கா
லப் படிவமுளியென்றுக்கூறினார். இராசகன்
னியர் தாங்கருதியவார்கொள்ளற்காக முனி
வர்க் கேவலப்புரியுமாறு நியமித்தல் மரபென்க.
அவ்வாறு குந்திசேவி சரித்தத்திற்காண்க.

இக. இவன் வந்ததென்க. கண்ணினன் -
முற்றெச்சம்.

கய. புடவியூமி. அடவி - வணம். விடவி
லோசனக்கடை - நஞ்சுபோன்ற கடைக்கண்.
பலவுறுப்பினும் விரகக்கணலுழட்டுதலிற்சிறந்
தது கண்ணையென்பார் அதனைக்கூறினார்.

சக. சதனம்-விடு. அகக்கண்ணைமறைத்து
நீங்காத்துயர்செய்யும்வன்மையினால் வெம்மோ
கவிதனவல்லிருளென்றார். உம்மை இரண்டுஞ்
சிறப்பு.

கஉ. கற்றை-தொகுதி. ஒற்றையன்றில்-
துணைபிரிந்த அன்றிற்புறவை.

சக. நலத்தாலுங்காக்களாலும் எனவும்மை
விசிக்க. கொல்-அசை.

சுசு. ஊழின்-இன்னதுப்பொருட்டு. வாழி-அசை. வினவாதுமறைத்தனனென்க. யாழ்-ஆகுபெயர்.

சுசு. யாதவி-சுபத்திரையென்க. கச்சணி-குரும்பை என்றதனால் முலகனென்க. ஆகுலம்-ஆரவாரம்; ஈண்டுமெகிழ்ச்சியை யுணர்த்திற்று. ஒ-எதிர்ப்பு. ஓகாரத்தை அசையாக்கி ஆகுலம் படாது என்பதற்கு வருத்தப்படாது எனப்பொருள்கொண்டு மெகிழ்ச்சியே யுண்டா மென்பாருமுள்.

எய். உகவை - சந்தோஷம். அசவு - ஆடுகின்ற. முத்தம், பவளம், நீலம் இவை ஆகுபெயர். சகைதல் - ஈன்றியபிற்தல். ஊழ்வயத்தால் வவப்படுத்தியதனாற்றகவுடைத்தன தடக்கெயென்றார்.

எக. அகைதல் - எழுதல்.

எஉ. அலாயுதன்-பலராமன். மறி - மான்; மூனிவரேயியமான் என்க. தம்மைப்பரம்பொருளென மறையாத அகங்காசிக்குத் தம்மைப் பரம்பொருளென அறிவுறுத்தியாளுங் கிருபாநீதியென்பதுவிளங்குமற்கொன்செங்கையெனென்றார். தான்புரியுஞ்சூட்சி, பிறர்க்குப்புலப்படாதென்பதுவிளங்கு உறியிலவென்கையிருண்டவென்றார். முப்பததநாளுநாட்சுவபிராணுக்கு விழாச்செய்தனர் என்பார்.

எக. பாண்டிவினும் மேம்பட்டுச்சிறந்தமை யிற் பெரும்பிதாவென்றார். தியானமுற்ற-தன்கருத்த முற்ற என்றும், தியானவிலக்கண முதிர என்றும் இருபொருடருமென்க.

எசு. இத்திராபதி-கிருட்டிணன். ஆதவம்-ஒளி; சந்திரனென்க. மச்செய்யு மண்டபமென்க; எனவே வண்மணிகளாலியன்ற மண்டபமாம். கிருட்டிணனைப்புதல்வனையாக கண்டமையாலும், புதல்வனுக்குச்சிறந்த மணமெய்தினமையாலும் மகிழ்ந்திருந்தானென்றார்.

எடு. புலோமகன்னிகை-புலோமன் மகனாகிய இந்திராணி. மரு - முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.

எசு. அதிவிரகன் - மிக்கவுபாயத்தையுடையானாகிய கிருட்டிணன். சால்-அமைதி; இலப்பதிகாரவுரையிற்காண்க. அமைதியாகிய குணத்தையுடைய அருந்ததியென்க; சிவனுனைபோதச் சிற்றரையில் அமைதிக்குணமுடையது பெண்ணென்றார். தூவர்-அந்தரர். ததி-சமையம்.

எஃ. நாதலெம்முரசு - ஓசையை யுடைய விரும்பப்படுமுரசு. சரிமுதம்-சங்கு. சடங்கு-கிரியை. வீடங்கு-அழகு. மடங்கிலார் - மின்

டுஞ்சென்றாரென்க. ஆகஎன்பது ஈததொக்கு ஆவேனனின் மறு.

எஅ. முன்னம்-அடியார்மனக்குறிப்பென்க; தன்மனக்குறிப்பென்றும்கூறுவர். கொள-இது ஏதுப்பொருளின் வந்தவெச்சம். அடுக்குப் பன்மைகுறித்தது.

எக. சரபவீரன் - வில்வீரனாகிய அருச்சுனன். தாமக்குமுவான் என்றது கபத்திரையை. காமபாலன் வாமப்பதி - பலராமனது அழகிய துவாரணை.

அல. சிறகர் இறுதிப்போலி. அப்பலற்கு-அந்தப்பலராமற்கு.

அக. காலாந்தகனும் - உருத்திராமூர்த்தியும்; உம்மை-சிறப்பு. நீலாமரன்-நீலவஸ்திரத்தை யுடைய பலராமன்.

அக. அகிலநாதம் - (நீராமிராதர்கூந்தலுக் கூட்டிய) அகிற்பகைமணநாறுகின்ற. மருதவேலி-மருதநீலம்.

அசு. முசும்படை - உலககைப்படை. மொயம்புலவர். உபசார-உபசாரப்பொருள்; இது ஆகுபெயர். முசுமயிற்புகழுவதபோலப் பழித்தலாமென்க. அருச்சுனனோடு சமர் புரிந்ததனாலவன் கொண்ட சினத்தனியு மாறு பின்போயினிகமொழியாயிற் பேசினாரென்க.

அடு. சாலத்தவசன் - பண்கொடியையுடைய பலராமன். சிலத்தவன்-சுண்டு அருச்சுனன். அவன் - இத்திராபிரத்தமாகிய அவ் வீடத்தில.

அஃ. ஆதவம் - வருத்தம். குணமைந்தரவன்-சத்தபரிசுருபரசு கந்தமென்க வேதம்-வேதவொழுக்கத்தையுணர்ந்தால் ஆகுபெயர். பிரதிவந்தியன், சுருதசோமன், சுருதகிர்த்தி, சுதாசேன், சுருதசேனன் என ஐவர் மைத்தர் முறையே தருமன்ருதவியே பெருக்கும் பிறந்தாரென்க.

அஅ. வீதி - சாக்கன்மருதவாயின். வின்மை-வந்தொழில். தெவ் இவ்வுகரவொற்று மகரவொற்றாயது. தெவ்-பகை. கண்டையடிக்கு-ஒருவர்க்கொருவர் ஒருவர்க்கா வாதுகொண்டி மிகப்பழமும்படிசெய்தார் என்க.

அக. தோற்றம்-காட்சி. தாரதமூனிவனிட்டசாபத்தார் குபேரன் சூத்திரராகிய கனகபான், மண்க்கிரீபன் என்னும்ருவரும் இரு மருதமரமாயிருந்தவர் மின் அம்மூனிவர் கிருட்டிணனைச்சாபங்கழியுமென்றபடி அங்கிருட்டிணன் உரலோடுதவமுந்து இடைமேய்போகும் போது அம் மகவுடவ நீங்கினாரென்பார். மது

சூதனன் = மதுஎன்பவனைக்கொன்றவன். விருது-வெற்றி.

கூட. நரநாராயணர்க்குள்ள நண்புபரல

வசந்தகாலமாற்றோடு நண்பிசைந்தது என்ற மான்-குறுக்கல். இசைந்தன்று இவ்வினையுடையில் அன்சாரியையென்க. வான்-பெருமை.

வசந்தகாலச்சருக்கம்.

க. நனியாடல் - மிகுதியாகிய வெற்றி. திசை-தென்றிசையில். முனியாமல் - வெறுக்காமல். பரிதாபம்-மிக்கதாகம். தனியாழி - ஒருருளே. பரியை - பரிக்குவேற்றுமையென்க. சைலராசன்-இமயமலை. பணிப்பகை-சூரியன். பணிசெய்யவான்-அவ்விமயமலையென்க சூரியன் தகழிணுபணத்தை நீக்கி உத்தராயணமானான் என்பதிகன்கருத்து. இதுபெயர்பொருட்டற் குறிப்பேற்றவனார்.

உ. வேளிற்கலகம்-வேளிற்காலத்திற்செய்யும் மதனலீஸப்போரென்க. சிலை - மதன்கருப்புலில். தென்றல் நறுமணங்கலந்து வருதலால் அதனதுகர அதன்பின் அளிகளோடானவென்க. கருங்கொல்லன் சூயிலாகவும், சிறுகுறியாலாகவும், உலைக்கனல் செந்தளிர் நெருங்கியகாவாகவும், பந்த தகடு விரிந்ததளிர்ராகவும், ஒதுக்கிச் சமைத்தல் அலகநாற்றனிரைச்சுருட்டிக் கோதுதலாகவுன்கொன்க.

ஈ. முத்தீ - ஆவநீயம், காரகபத்தியம், தகழிணுக்கினி. தடமாகியஓமகுண்டம், மதுகரங்களாகிய அந்தணர்கள் எனவருவகமெடுத்துரைக்க. தனஎன்பதில் அகரவுருபு அலீரணையொருமையில்வந்தது. யாகமுடித்தபின் நீராடப் பன்னியுடன்ரேறேறியுலாவரன் மரபென்க.

ச. சால் - அமைய. சாலுதல் - அமைதல்; திருமுருகாற்றுப்படையுரையிற் காண்க. ஓவிய முமுயிர்ப்பெய்த - சித்திரமுந்தம்மைக்கண்டு பெருமூச்சவிட. உம்மை - சிறப்போடெச்சம். பொங்கர்-சோலை. மணக்கலப்பாலுவிற்றத்தாலும் இவருக்கு முடேந்திரனையு மிந்திரனையுமவை கூறினாரென்க.

டு. சாயற்றோகை - மென்மையையுடைய மயில்கன்; சாயல் அழகுமாம். வண்டு-வளைபல். தனமாகியமலையென்க. இங்ஙனம் நிகழ்ந்தன கர்காலக்குறியென்க. கையலார் வழவுதோலும் எழ, துடங்க, வளைவுற, தோன்ற, மலர,

விழக்கண்டுகளிக்கும் எனமுடிக்க. இதுமயவணி.

சு. பாத்தஞ்சோராமல் செங்கை சோராம எனக்கூட்டி உதையாமல் அனையாமல் என பொருள்கொள்க. முகராகம் - ஒருசொல்லா நட்பையுணர்ந்தியது. ஆராமம்-சோலை. வேற்காலமானதால் இத்தொழில் களியற்றா. இயல்பாய் மலர்ந்தவைவென்க. பெண்களாமாபர்க்கு முல்லை நகைக்க, குருக்கத்தி பாடபுண்ணை ஆட, அச்சாகு உதைக்க, குரார் அலைக்க, பாலைநட்புற, பாகிரி இகழ், மகிழ்சவைவ். சண்பகம் நெழலளிக்க மலர்வனவாம்; சூடாமன நிகண்டு பன்னிரண்டாவதுதொகுதியில், வலிழ் என்னுஞ்செய்யுளாலறிக.

எ. சிந்தைத்தாபம் - மனத்திலுண்டாகிகாமவெப்பம். முலையென்னுமிளரீரென். கூந்தலாகியபூக்கத்தரென்க. மரகதச் செந்; கிரால்-மரகதமாகிய பாக்குக்காயினுலுஞ் சிவதபவளமாகியபாக்குப்பழத்தினுலுமென்க நவமணிக ளுரீரி லுளவாதலின் மரகதமுபவளமுந். தடாகத்திலுளவென்றார்.

அ. சிவிறீ-நீர்துவந்துருத்தி. மகை-நீர்மார் விரற்சாளுகன் - விரல்களரினடை வெளிளாகிய பலகணிகள் என்க. விரல்-ஆகுபெய.

கூ. சலமதி - நீரிற்றோன்றலுஞ் சந்திரன் பரிவுகூர்-(அவனுக்கு)விரும்பியிக. கூர்ந்தபாவை - துண்ணிதாய்ப்பார்த்த அவன்கண்கள் விடவும் என்றவும்மைசிறப்பு. குங்குமப்புனை செங்கலங்கற்புதுப்புனைலாகவும், எதிராய்ப்பார்த்த கண்கள் அதற்கென்கிரோடிவினையாடுசேல்களாகவுன்கொன்க.

ய. நெறி-நெறிப்பு. அறல்-நீர். கூந்தலுக்குக் கருமணலையும், வீசியநீருக்குச் சின்னீர் முவமையாக்ககொன்க. அமைந்தது ஒத்ததென்க.

யக. விரிந்து-வருந்தி. வெய்-முட்கோல்பாகுபாகன், களிந்தகிரி-களிந்தமலை.

102. வீச அந்தநீர்என வருவித்தாரைக்க, நிரைத்து-நிரைக்கப்பட்டி; படுவிகுதி தொக்கு நின்றது, நிறத்த - ஓர்நயைச்செய்தன இது இல்பொருளுவமை.

103. ஆடி-வீளையாடி, மனை - அச்சோலையி லமைக்கப்பட்டிருந்த மனைகளென்க, அழகா லுங் காமதுகர்ச்சியாலும் மதனுமவன் படைபுந் தோல்வியடைந்துசேவித்தாரென்க.

104. படுவய் கஞ்சுவென்வீளையமென்க, தண்மைதருதலாற்றாமரை வளை யமு முடன் கூறினார். படுவய் - தடாகத்திற்பொருந்திய, ஆலவட்டம் - விசிறி, பட்டரம் - சந்தனம், வடு- மாவடுவெகிர்க்கு ஆகுபெயர்; "மாவின்வடுவெக் கான் கண்ணீர்" எனத்திருவாசகத்திற் கூறல் என்க.

105. செவிப்பூ-செவியலணிந்தபூ, புன்முறு வலிதழறல்-புன்சிரிப்பையுடைய அதரத்திலுா றுமுதலுறல், மூழ்கி-அமிழ்ந்தி, கலகமிதெ லால்வரும் பரிதாபமென்க, பரி-மிகுதி, வெம் மைக்காலத்திற் குளிர்ச்சியைத் தருதலால் ஈர முலையென்றார்.

106. மாரவசந்தனையகன்ற-மாரனுக் குரிய தென்றலென்க, வெங்கோடை-அழகிர்வேனிற் காலமென்க, சீதனமேயன்றி முகிளியும் என ப்பொருள்கொள்ளிற்றலால் உம்மை எச்சம்.

பிணங்கினர்-மணங்குழம்பினுரென்க.

107. கொண்டல் - கீழ்காற்று, கோடை - மேல்காற்று, வாடை - வடகாற்று, மாருதம் - காற்று, வழக்கம்-இயங்குதல், ஆடைமுதலிய விவற்றான்மாத்நிரல் காற்றியங்கினவென்பதா ம், ஓடை - நெற்றிப்பட்டம், இறகு - மய்லிற் காற்செய்த விசிறி ஆகுபெயர்; இதற்குப்பற வைகளிறகு எனக்கூறுவோம்.

108. தாழ்-தாழ்வு, இல்-இல்லாத, குவளை- செங்குவளை, பாழி - சிறுகுளம்; கொடுத்தமிழ் நாட்டுப்பூழி நாட்டார்சிறுகுளத்தைப் பாழியெ ன்பர், பூழிபடுகமர்வாயநானிலம்-பூழிதொருந் திய பின்ப்பைத்தம்மிடத்துடைய முல்லைமுத லான நான்காகியநிலம், கீர்போல இன்பஞ் செய்தலால் உருவகமாக்கி அருட்புனலென்றார் தனக்கென்பாலைக்கு நிலமின்றாதலில் நானில மென்றார் இறைக்கின்ற-இறைக்கப்படுகின்ற, இதிற்படுவிகுதி தொக்கது, தாழிறதற்குவளை என்னும் பாடத்திற்குத் தாழிகளிலுண்டிபண் ணப்பட்ட நறுங்குவளையென்க.

109. கீகாரம் - பனிரீர், பாசு - பால், ஆர்- உவம உருப், பயில்-பொருந்த, காளம்-கருமை, ஆகாரம் - உடம்பு, கார்கால் என்பது ரகா வொற்றிலைவந்த ஆசெதுகை.

காண்டவதகனச் சருக்கம்.

க. சிகைக்கொழுந்து - சுவாலையின் கொழு ந்து, ஓம்பபுகைமென்பார் புனிதவெண்புகை யென்றார்.

உ. அக்கினிதேவனைகவிருத்தல் பற்றித் தவிசிற்ருவேதிகைகள் உவமைகூறினார், அவ்- அவிப்பாகம் உந்துதல் - மேன்மேல் வளர்தல், ஒத்தனம் - அன்னம்

கூ. முனி - அண்மைவீளி, போனகம் - அன்னம், சற்பாதத்திரனாய்க்கானேவந்த அதி தியாதலில் உவகையுண்டாயிற்றென்க, அரிய வற்றைக் கொடுத்தல் ஓளையையார்க்கு நெல்லிக் கனிகொடுத்த அதியமாதெனமோனாருகி யிடத் தும், வழங்குதற்கேற்றன வல்லவற்றைக்கொ டித்தல் தம்மனைவியைநீத்த இயற்புகைநாய னுர்மாட்டும், தம்பிற்பெரியனவற்றைக்கொடு

த்தல் மாயமுனிக்குப் புண்ணியத்தையீத்தகன் னன் மாட்டுங் காண்க; முறைபுதுபுதுகானாறு, பெரியபுராணம், பாரதமியற்றிற் கூறுப.

சு. இருபிறப்பின் - பார்ப்பான், உதாச னன் - ஓம்பஞ்செய்வனவற்றையுண்பவனுசிய அக்கினி, உண-உணவு, ஆகியென்னும்எச்சம், சு-ஆங்கவியில் என்றான் என்னுமுற்றுவீனை கொண்டது, இந்திரன் காவலுடைமையாற் காண்டவத்தையெரிக்க உடன்பட்டாரென்றிங் கனம் வந்தேனென்பான் ஒளித்துவந்தனென் றும், அவ்வனத்தை ஆகைநீரவனைல் வேண்டி மென்பது விளங்கக் குளித்திருந்து தற்கென் றுங் கூறினான்.

இ. ளால்வகைகேருதற்கன்-நால்வகைப்பட்டதா வாயோனிகள்; அவைவீத்துவேர், கிழங்கு,

கொடிகளிறேற்றுவன. மகிருகம் - பூமியிற்
ரேற்றுவது. ஆலயம்-தங்குமிடம். அரி-சிக்கம்
கடையடிக்கு - கடைந்தாற்போன்ற கூறியபற்
களில் நஞ்சையுடையதக்ககன் என்னும்பாம்பு
வாழ்கின்றவனமாகும். கண்டூர்-அரசை. தக்கக
னும என்மவும்மை எச்சுத்தோடு சிறப்பு.

சு. தொகுச்சாரதலம் - நெருங்கியவலகம்.
முகம் - ஆகுபெயராகி வாயையுணர்ந்தியது.
ஒருமுனைபட - ஒருமுகமாக. சொரிந்த-பிறவி
னைவீவ்விருதி தொக்குநின்றது. இக்காண்ட
வத்தைபெயரிக்க அக்கினிதேவன் வந்ததற்குக்
காரணமென்றையெனில், சுவேதகியென்னும
ரசன் ஒருயாகத்தைச்செய்தான். அது மிகவும்
புணைந்தமையால் அதனைநடத்திய முனிவர்கள்
மிகவருந்தஅதனைவிடுத்துப்போயினர்; அரசன்
அதனை நிறைவேற்றப்பிராமணர்களைவேண்டி
னன். அவர்களுடன்படாது பரமசிவனைக்குறி
த்துத்தவஞ்செய்யென, அரசன் அவ்வாறுசெ
ய்யச்சிவபிரான் வெளிப்பட்டுப் பன்னிரண்டு
வருடம் நெய்யை இடைவிடாமற்சொரிந்து
ஒமஞ்செய்வாயினுன்கருத்து முற்றமென்
றார். அரசன் அவ்வாறோமஞ்செய்து பிரார்த
திக்கப்பரமசிவன் துருவாச முனிவனையழை
த்து இவ்வாசன் யாகத்தை முற்றுவப்பாபெ
னக்கட்டளைவிட்டனர் அம்முனிவன் அவ்வா
றேமுற்றுவித்துப்போயினன். அவ்வரசன்பன்
னிநுவருடஞ் சொரிந்த நெய்யாகுதியினாலும்,
அவிகளினாலும் அக்கினிதேவனுக்கு வாட்ட
முந்துப்பலமும் நிறவேறுபாடு முண்டாயின;
அதனாலவன்வருந்திப் பிரமதேவனிடத்திலே
தன் குறையைத்தொரிவித்தான். அவன் காண்ட
வமென்னும்வனத்தில் அநேகஒளடதங்களும்
பிரானிகளுமிருக்கின்றன, அவ்வனத்தைநீயு
ன்பாயாயின் அகருள்ள ஒளடதங்களாலும்
பிரானிகளினுடைய மேதசுகளினாலும் உன்
னையேநீங்குமெனக்கூறினன். அக்கினி அவ்
வாதே அத்தனையுன்ன எழுதரமுயற்சித்துக்
இடையூற்றுவது முடிவுபெறுதாயிற்று. அக
கினி மீண்டுஞ்சென்று பிரமதேவனிடத்திற்
கூற, அவன் கிருஷ்ணாச்சுனர்களாலுனக்குக்
கிடைக்கும் அவர்களிடம்போவாயெனக்கூற,
அவன்கூறியவாதே அவ்வருவரிடத்தில் வந்
தானென்பர்.

எ. கூர்-மிகுதி, வடி - கூர்மை. நந்தனம்
தெளிவுபற்றி இறந்தகாலமாயிற்று. வாசியும்
என்றவுழை குரக்குக் கொடியையுந் தழுவி
நிரதலால் எண்ணோடெச்சுமாம். வருங்கவியி
லறிக.

அ. தொழில் - சாரத்தியம். அருணனில்-
சூரியன் மேற்பாகளுகிய அருணனைப்போல,
காய்ந்த-பகைவரை வதைத்த. உலையிற்காய்ந்த
வென்றமாம். நாழிகை-தூணி, மாணிக்கக்கவச
மணந்தமையால் அருக்களை புலமைகூறினர்.

க. சிஞ்சினீ - வின்னாணி. வாழ்வனசத்து
வம்-வாழ்வனவாகியபிரானிகள். வீரத்தாலும்,
தேவாக்குணவளிக்கு மிவ்வக்கினி தேவனுக்
குணவளிக்கப் பெற்றேமென்னு மகிழ்ச்சியா
லும் புயங்கள் பூரித்தனவென்க.

ம. ஆழி - கடல், வடவைமுருகத்திடை-பெ
ண்குதிவாழ்ந்தில். வனத்திற்குக்கடலையு
மைபாக்ககொள்க. முருக்கல்-அழித்தல். பாழி-
பெருமை. பாவகன்-அக்கினி. பவன் - காற்
று. அடுக்கு, உவகைபற்றிவந்தது. பாக்கு -
உறவு. புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுரையிற்
காண்க

மக. வளம்-வட்டம். இந்திரன் பூந்தோட்
டத்திற்கு நத்தனமென்று பெயர்கூறுப.

மஉ. ஆகுலம் - வருத்தம். தூநிறம் - வெண்
ணிறம். கபொ தம்-புற. ஒடு ஏதுவின்பொ
ருட்டு.

மக. தடம்-மலைப்பக்கம். கதவிய-பற்றிய.
பலநிறப்பொருளுண்மையால், அவற்றிற்பற்
றிய தீயன்புகைகளுஞ்செம்மைமுதவிய நிறமா
யினவென்க. இது இல்பொருளுவமை.

மச. புயங்கம் - பாம்பு. குவீர்-சிகரம். சா
ரல் - மலைப்பக்கம். பாம்புகள் தனக்குப் பகை
யாதலிற் சூழ்வருதற்குப் பரிதி அஞ்சுகின்ற
னென்க.

மடு. கோத்திரம் - மலை. கவான் என்றத
பக்கத்தை. திறம்-பகுதி. குலிகீர் - இங்குலி
கங்கலந்தீர். தாது-பொன். அன்றியும் என்ப
தனை மூன்றாமடியிதழியினுள் கூட்டுக. இது
பலபொருளுவமை.

மக. தீனத்தபாதவம் - ஒன்றையொன்று
பிணித்தமரங்கள். வன்னியின் சிகாவர்க்கம் -
அக்கினிச்சகவாலையின் பகுதிகளென்க. பொறி
யளி - புள்ளியையுடைய வண்டு. சிசுலயம் -
தளிர். தினைத்த - நெருங்கிய. தீபசாலம்-தீப
வீருகும். பற்றின எரிவளவன்னியின் சிகா
வாக்கமென்க.

மஎ. மயங்கியபொறிமலை-கலந்ததீப்பொறி
களினொழுங்குகள். காம்-கிரணம். அடவி-காடு.
முழைத்த - முழைஞ்சின்றன்மையையுடைய.
மழைத்த-முகிலின் நன்மையையுடைய.

மஅ. தேசரிக்குலம்-சிக்கக்கூட்டம். உளை-
பிடருரோமம். வாலதி - வால். விரிவுடைச்

சுவரங்கள்-(ஒருமயிர்போகிலும் உயிர்வாழாது) இறத்தலையுடைய கவர்மானகனென்க. சோக வெங்கனல்-(அகத்திலேகொண்டமானமாயி) சோகவெங்கனலென்க. சலித்தல்-புடைபெயர்தல்.

யக. இரலை-புல்வாய். உழை-மான். மெய்ப்புறம் - மெய்யாகிய உடம்பு; உடம்பின்புறம் எனினுமாம் அப்புறம்-அவைகளின்புறம்; அப்பால் எனினுமாம்.

உய. முதலடிக்கு - புறத்தே வயிரத்தைபுடையவையுக்குமுன் றுவாரங்கடோறுங் காற்றற்பார்ப்பொலிக்கின் மவென்க. கழை - ஆகுபெயர். புறத்துக்காழுடையன பரையுங்கின முதலாயின; அகவ பெண்மரம் என்றுபெயர்கூறுப. அசுணத்தை விலங்கெனப் பர் நச்சினார்க்கினியர். சூடாமணி பிங்கலகிண்டிகளிற்பறவையென்பர் சபிலவோசை-தீபற்றியெயிர்தலாணுண்டாகுமொலி; பின்னா இச்சருக்கத்திற் சபிலவாரமஎன்பதனுது முணர் க. ஊழி-ஊழிக்காலம். உரகர்-பாமபுகன்.

உக. விபினம்-வனம். சாலப-கூட்டம். சினை-கொம்பு. சிகாவனக் கலாபம் - மயில்களின் புறகை. அலகு-மூக்கு. பத்தி-வரிசை. புனைதல்-அலங்கரித்தல்.

உஉ. ஆசுகன்-வாயு; விரைந்துசெல்பவன். ஆசுகக்கண்-அக்கினி; விரைந்து பரத்தைவற்றும்படிசெய்வதில் வீருப்பமுள்ளவன். புலிங்கசாலம்-தீப்பொறிக்கூட்டம். புகல் - புகலிடம். பாசு-பசுமை.

உக. சென்னியற் பறமியவன்னியென்க. குஞ்சி-குடிமி. வஞ்சி-கொடி. நகமாகிய பூரண மதியென்க பஞ்சி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு. பதயுகம்-இருகால்கள்.

உச. மூவர் - வாரணுவதச்சருக்கம் நாக-ஆஞ்செய்யுளிற்கானக. வைப்புறம்-படத்தின் புறம்; படத்தின் கண்ணென ஏழாமுருபுமாம். தப்பினும் என எச்சவுடமை விரிக்க.

உரு விழிகளும் கரிந்தன பொறியெழுந்தனவென்க. பொறி-தீப்பொறி. மிகை - அதிகம். தகைவு-தடை. கழை-மூங்கில். சபிலவாரவம்-சபிலவொலி.

உக. விரதம் - நியமம். குறித்தகாலத்தில் உதித்தல். மறைதல் செல்லுதலாகிய நியமமென்க. அக்கினிபற்றிய காண்டவத்திற்குசெம்பொன்மால்வரை உவமானமென்க. அது சன்-தம்பி; உபேந்திரனாகிய கிருட்டிணன். சாரதம்-(அக்கினிதேவனுக்குக்கூறிய)சத்தியம். தாவகம்-வனம். பாவகன்-அக்கினி. பாகசாத

னன்-இந்திரன்.

உஎ. முரண்-வலி. மூரி-பெருமை. உந்தி உடைத்தலினென்கூட்டுக. உந்தி - தள்ளி. இந்திராலயம் - இந்திரன்கோயில். குடிசை - சுழுகை.

உஅ. தமனியச்சில-மேருமலையாகிய பொன்வில். வெள்ளூர்தி - இடப்பவாகனமென்க. அழலுதல்-கோபித்தல். வலரி - வல்கென்னு மசரமன்னனைக் கெடுத்தவனாகிய இந்திரன். கானவர்-வேடர்.

உக. புகையான் முகினிறமதிகமாகுமென்க நிரந்தரம் - எப்பொழுதும். சரிமருப்புப் பொருபு-வெள்ளையானையென்க.

கூ. வகவீருத்தச்செவ்வியின் நறு-பாணத்தையகத்திலுடைய இந்திரன் விலவென்க. வீருத்தச்செவ்வி - பெரியோர்களாற்கேட்கப்படுபவன், பெரியோர்களிடத்தில் வந்தவர்களைக் கேட்பவன் என்பது பொருள். சேவகம்-வீரம். நா - எழுவிதநாக்களையும் என்க. வந்திரத்தல்-அசைத்தல். சலதரசஞ்சலாசாலம் - மேகத்திலுண்டாகுமின்னதகூட்டங்கள்.

கக. ப்ளிது - ஒலிக்கின்ற. சூரிய-சூழ்ந்த. புலனம்-சீர். பவனம்-காற்று. நகை - சிரசைகையென்க.

கஉ. நூமம்-புகை. எமது - எம்முடையது. உம்மை-எச்சம். மா-பெருமை. தேபுவீனின்றும்புத்தோன்றுதலாற் 'ரோபமுமெமதென்றனென்க. அற-மிச.

கக. ஆண்டவன் என்றிந்திரனை, கணபகூட்டம், கணம்-சீமக்க. புத்தும்-கரிப்பீடம். தந்தலைவனாகிய இந்திரன்வனமாதலால் உரிமைபற்றி எங்கள் காண்டவமென்றனவென்க.

கச. நுகர்ந்தெனை - உண்டாற்பேல். வேட்டாளுகிய வக்கினியென்க; வேட்டான் - வினையாலானபுமபெயர். வேலை-உடல். வந்தம-பலதிறம்.

கரு. தொக்கு-திருண்டு. அடல்-வலி. சோனை-விடாமறுது. சுருவை - நயத்துப்புமைக்கடலுமெனனுஞ் சிறப்புமனை விரைத்தற் றொக்கது. இடியொலி வேதவொலிசபாநிற்புத்தெனது கொள்ளுதற்கு உருமோட்டருமெழுக்காண்டுகண் விசேசத்தார். சோனைக் கொண்டலாசிய சநுலையாக. மறுது அக்கினியின்றும் வந்த சிறுதுதணிக்கத்தன்மி அவனைத் தணிக்கலது என்பது கருத்தாயிற்று.

கக. மா-புழை. வ - பாணம். உணவைக் கொடுத்ததன்றிக் கவினையுடைய கொடுத்தான எனப் பொருள்படலால் உம்மை எச்சத்தொடு

சிறப்பு, கவிதை-குடை.

௩௭. பொசிதல்-நீரூம்பல். தொடையல்-மாரில். அழித்தல்-நீண்டுமறுகத்தலையுணர்ந்தியது.

௩௮. மதலை - பின்னை. வாளிகளாற்றுகண்டகூடம்-சரக்கூடமென்க. சண்டம்-வலி.

௩௯. சாயகமண்டபம் - சரக்கூடமென்க. அவன் மன்மெல்லியல் அத்தக்ககன் மனைவியானவன், மகவை-புத்திரனை. உம்-இசைசிறை, சிறப்பும், செக்கனல் - விகாரம். தன்-சாரியை, நாகருவைக்கருதாது அக்கினிக்குதவிய வாக்கை நிறைவேற்றாதற்கு வீழ்த்தினான் என்பது கருத்தாக உரக கன்னியைத் திருமணஞ் செய்தான். வீழ்த்தினானென்றார்.

௪௦. அயில் - கூர்மை. சதகோடி வச்சிராயுதம்; தூறுமுனையுள்ளது. கரு - குல். செருவயிற்புரள-அப்போர்க்களத்தினின்றும் விலக. தோமுன்சிறுவன்-தக்ககன் புத்திரனாகிய அச்சுவசேனன், உதாசனன்-அக்கினி, ஒருவயிற் பிறந்தோன் - சகோதரன்; தேவர்கட்குத் தாய் அத்தியயாதலால் அக்கினியை இந்திரனுடன் பிறந்தவனென்றார்.

௪௧. வாய்- ஈண்டாடுபெயராய்த்தலையினை யுணர்த்தியது. வாலதி - வால், அலமரல்-சுழல். வீடு-விதில். முனை-யுத்தம். வாரிதம்-மேகம், முன்னை, பின்னை இவற்றில் ஐ-சாரியை.

௪௨. தீரமால்-வலியுடைய இந்திரன். வீடு-விதில். சூர்ன்மாமதலை - கன்னன். அரண்மகாவல், அரணுகிய இடம் எனினுமாம் ஏ-தேற்றம்.

௪௩. வயின்-இடம். வயினும் என்னுமுற்றம்மைவிகாரத்தாற்றெடுக்கது. வேழம்-யானை, யாழ்-அசை; இது படர்க்கையில் வந்ததென்க. தோல்வியின்றி நின்றலிற் பெருந்தனையெனன்றார்.

௪௪. சாலம்-கூட்டம். திளைத்து-நெருக்கி. அணிந்தபூகசாலம் - அணிவகுத்தபடை வகுப்பின் கூட்டம். உருத்து கோபித்து, பகடு-யானை. உள்ளமும் என்றவும்கை எச்சம். நிகரின் னையமால் ஏவல்மன்றருவென்க.

௪௫. சிரங்களாய் - தலைவர்களாகி. முப்பத்தழுவார் - மருத்துவாரிருவர், வசுக்களென்க, உருத்திரர் பதினெருவர், சூரியர் பன்னிருவரென்க; எண்ணிய வசுக்களென்னுஞ் செய்யுளிற்பிரபாசன் வீடுமொதுவின் அவனை விலக்கியமையால் இங்கே முப்பத்தழுவார் என்றது அவனையொழிந்தோரையென்க. வாகம் - வாக

னம். அணிந்தார் - அணிவகுத்தார். கொல்-ஐயம். விபுதர்-தேவர்.

௪௬. திகிரி - தேரிறேருருளை. உச்சமா மகத்திலம்-(தக்ஷப்பிரசாபத்செய்த) உயர்வாகிய யாகத்தில். துனையா - இதில் ஆகவென்னுஞ் செய்வெனெச்சவீறுதொக்கது. அருக்கன் என்றது பிரதானமான இரவியை. அருக்கர் பன்னெருவர் என்றது வைகர்த்தன் முதலோரை இழந்து-ஆழக்க. செய்வனெச்சஞ்செய்தெனச்சமாய்நின்றது. சிவபிராண மதியாது செய்தயாகமாதலாலவ் குவந்திருந்த தேவர்களை வீரபத்திரர் தண்டிக்கும்போது இரவியின் பற்களைத் தகர்த்தாரென்க.

௪௭. இங்கே உருத்திரரென்றது முன்பு தேவருங் கோடியென்னுஞ் செய்யுளிற்கூறிய வாரே பதினெருகோடித்தவர்கட்குத் தலைவராய் நின்ற பதினெருவரை, இவர்கட்குச் சிவசின்னங்களுண்டென்க; இவர் தேவகணத்தவரேயன்றிச் சிவகணத்தலைவரல்லாரென்க.

௪௮. அமர்-யுத்தம். நிலயம்-இடம். ஆயுள் வேதியர்-மருத்துவர், ஓ-எதிர்மறை.

௪௯. ஆசகன்-வாயு. மதி-குபேரன். சோமன் என்றும் குபேரனுக்குப் பெயருண்மையால் ஈன்மெதியென்றார். மதிமுடித்தவன் என்றது வடகீழ்த்திசைக்கிறைவனாகிய ஈசானனை. இவனுக்குமேற்கூறிய உருத்திரர்பதினெருவருக்குப்போலச் சிவசின்னங்களுண்டென்க. இச்செய்யுளில் இந்திரனையொழிந்த திக்குப்பாலகராமுவரைக் கூற்றொருவரென்க. அரக்கன் என்றது நிருதியை.

௫௦. கொங்கர் பூபதி தன்பொற்பதம் பொருத்தலர்போல-கொங்கர் குலப்பாலனாகிய ஆட்கொண்டானுடைய அழகிய கால்களை அடைக்கலமென அடையாதபகைவரைப்போல. ஏனை அறுவகைமூகிலுமஞ்சிரீண்டமை கூறேதேயமையும். அச்சத்தால் உடம்பு வெளுக்குமென்பதை சூதபோர்ச்சருக்கம் ஈசக-ஆஞ் செய்யுளிற்காண்க. பாகையுந்தனது என்பது பாடமாயின் வக்கபாகையென்னு நகரமென்க.

௫௧. இடித்துவசம்-இடிக்கோடி. காயம்-ஆகாயம். காயம்-சிரீரம். பரிஷ-அன்பு. நவைகுற்றம். இந்திரன் அருச்சுனனிவர் பகையாகிய நவையைநீக்குதலாலுந் தெய்வமொழியாதலாலும் அசிரீரியை நவைதீர் நல்லுறையென்றார். அத்தந்தையென்னுஞ்சுட்டி உலகறிப்பொருட்டு எனப்பர்.

௫௨. குருநிலம்-குருக்கூத்திரம். குமான்-அத்தக்ககன் குமரனாகிய அச்சுவசேனன். தூமக்

கொடியன் - அக்கினிதேவன். நாணு-நாணு நமர்களிலிருவர் எனக்கூட்டுக. மனிதரல்ல ரென்பது கருத்து.

ரு. என்றுகொண்டு - என்று என ஒரு சொல்லாக்குக. குறித்தான் என்பதற்கு ஈண்டு வந்தினுனென்க. சங்கமும் என்ற உம்மை சிறப்பு.

ருசு. கடிமணம் - புதியவிவாகம். புடவி - பூமி. பூசல்-போர். சடைமவுலி-சடாழி. முடிவற-அளவின்றி. நிருபர்-என்றது சித்திராங்க தனையும், வசுதேவனையும். கன்னியர் என்றது சித்திராங்கதையும் சுபத்திரையும்.

ருடு. மாசுணத்தரசன் மந்திரமமைத்து - சர்ப்பராசனாகிய தக்கனது கோயிலையுண்டாக்கி. அவ்வளமென்க. ஆசுசக்கணி-அக்கினி. அபயமென்றாற்றக்கேட்ட அச்சுனம் மயனுக்கு அபயங்கொடுத்தமையால் அம் மயனைக் கொல்லும்படி சக்கரப்படைஎடுத்த கண்ணன் கொல்லாது கருணையுடிகான் என்பது முதனாற்கதை; இதனையுடிகொண்டு துளிரிச் செங்கண்மாலென்றாரென்க.

ருசு. கணம்-மேகம். வெந்கண்டு-புறந்தரச் செய்து. தவன் என்றது மந்தபாலமுனியை; இம்முனி நெடுங்காலத் தவமியற்றிப்பின் பிரி லோகத்தை அடைந்து அங்கே தவத்துக்குத்

ஆதிபருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது சபாபருவம்.

இராமசூயச் சருக்கம்.

—[௦]—

க. வினைமுழுவதுவுமுனதோறு முரன் முருக்கி - பகையினைத்தையும் போர்முனதோறுமவலியுழித்து. காக்குமாறே-காக்குநெறியாகிய கிருத்தியத்தையே; இதிலே ஏனைத்தொழில்செய்யினும் நியாயமாகப்பூண்ட தொழில் காத்தலேயென்பது தோன்றப் பிரிநிலையே காரண்கொடுத்துக் கூறினொன்க.

உ. வியன் - மேனமை. ஐம்புலனுமனமும் போல்-பஞ்சப்பொறிகளும் அவற்றைவிடயங்களிற் செலுத்திநிற்கு மனமும்போல, புலன்-ஆகுபெயர். தருமன்முதலிய ஐவரையும் கிருட்டினன் வேண்டும்காரியங்களிற் பிரேரித்து நிற்குத்தலுமையு மொற்றுமையும் விளங்க இவ்

தக்கபயன் கிடைக்கப்பெறுமையால் அங்குள்ள முனிவரை வினவ, அவர் பின்பைப்பேறின்மையாற் கிடையாதாயிற்றென, மீண்டு பூமியில் வந்து காண்டவ வனத்தில் ஐந்தையென்னுமோர் சாதகப்பறவையோடுசேர்ந்து நான் குஞ்சுகளைப்பெற்று அவைகட்குச் செயற்பாலனசெய்து கற்பித்து அவைகளை அவ்வனத்தில்விடுத்து அப்பாற்செல்லும்போது வழியில் அக்கினிதேவனைக் கண்டு, காண்டவதகனஞ் செய்யுங்கால் தன்பின்னாகனாகிய குஞ்சுகளைக் காத்தல்வேண்டுமென்று வரம்பெற்றனன். இதனால் அக்கினிதேவன் அக்குஞ்சுகளைத்தகியாதொழிந்தான் என்பதுநதை. இம்முனிவன் கௌதமமுனி வம்மிசத்தவனென்பார்.

ரு. பிற - வேறு. புலனமும் என்னுமுற்றம்மை விகாரத்தாற்செருக்கது. ஆசி - வாழ்த்து. நிறையவண்டமையாலும், நோய்சீக்கத்தாலுண்டாகிய சுகத்தினாலும் அக்கினிதேவன் அரைசந்துபொயினுனென்க.

ரு. காவலர்என்று நரநாராயணரை. தமரம்-ஒலி. முதலடியில் உம்மை சிறப்போடெச்சம். மும்முரசு-வீரமுரசு, நியாயமுரசு, தியாகமுரசு; புறநாணுற்றுகரையிற்காண்க. நியாயமுரசைநீக்க மணமுரசைக்கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

வுவமை கூறினொன்க.

க. காண்டவத்தீயிற்றுன்புறம் வினையும் செய்தமையால் அருவினையேனென்றான். காத்துவவால் நீர்த்தவயர்ொன்றான். கைம்மாறு - பிரதிபுபகாரம். தெம்மாற - பகைவரிலராக. தெவ-பகை. இப்பகை என்னும் பண்பு பண்பியையுணர்ந்தி ஆகுபெயராயிற்று. குருபதி-என்றது தருமனை. சிற்பம் - சிற்பநூல். அம்மா-வியப்படைச்சொல். தான் அமைத்ததற்கு அவர் உடன்பட்டிருக்குமாறு அரியமணி மண்டபமென்றான். இது சபாமண்டபமென்பார்.

ச. தரியலர் - பகைவர். திறை - வென்ற

அரசுக்குத் தோற்றவரசர் கொடுக்கும் பொருள். தாராபந்தி-நகத்திரவரிசை; அவை பல நிறமுண்மையால் மணிகளும்பலநிற முண்மை கொள்க. பொய்கைதன்னில்-பொய்கைக்கார யிற் பொருந்திய கோட்டைக்குள் என்க; இது இலக்கணமாகக்கொள்க. இவ் விந்துவெனும் பொய்கை மைநாக மலைக்குச்சுமீபமாயுள்ள தெனமுதலூலிநகமும். ஆனாலும் - அளவுக் கமையாமல், உபதானம் - முதற்காரணம், ஏதேற்றம்.

இ. அசைந்தாலும் என்றவுண்மை எதிர்ப்பிறை - முன், நொடி இவை வினாவதோன்ற நின்றன.

சு. விதிபோக்கி-ஒழுங்குபடச்செய்து. ஒத்திட்டுத் திரு சுருங்காமல் - சிறப்பூலி லோதுகிற இடங்களளவிநகுறையாமல். மாதிடத்தாச - சிவபிரான். வாய்க்கும்தோவிது-இது கிடைக்குமோ. ஓகாரம்-எதிர்ப்பிறை. சுதன்மை-இந்திரன் சபாமண்டபம்.

எ. இனம் - தன்சாதிதங்கள். திங்கள்-மாதம். தண்டலிமனுக்கும், தேவதத்தமென்னுஞ்சங்கு விசயனுக்குக் கொடுத்தென்னும், இவை இரண்டும் விடபருவாசனுடையனவென்றும், விந்துவெனும் பொய்கையினின் றெடுக்கப்பட்டனவென்றும், இத்தண்டாயுதம் எவ்வகை ஆயுதங்களாலுமுதிக்க முடியாவலியினைத்தும், இச்சங்கம் ஒலிக்கிற பைக்வர் முரசிக்கத்தக்க ஒலியுடையதென்றும், இச்சபா மண்டபம் நீரில்லாதவிடம் நீரிருப்பது போலவும் நீருள்ளவிடம் நீரில்லாதது போலவும், இன்னும்கே விசித்திரங்களைமைக்கப்பட்டதென்றும் முதலூலிற் கூறப்பட்டன.

அ. குறிப்பு - கருத்து. வித்தரம் - அகலம். பொதுவாகத்தாரோனினும் ஈண்டுக்குவளை மாலையென்க. தருமனையிடயேறக்கூறினதற்கியைய இறைஞ்சலாகியசர்ப்பமென்க. இது வகதேசவுருவகம்.

க. அமையம்-சமையம். தோன்றல்-பெருமையிற் சிறந்தோன். பணிந்திறைஞ்சி - தாழ்ந்துவணங்கி. என்செய்தான் என்னும் வினாவிற்கு விடையவருஞ்செய்யுளிற்கான்க.

இ. உபசாரமாவன-எதிர்கொள்ளப் பணிதல் முதலிய ஒன்பதுவகையுள் அவை பிங்கலிக ண்டிழ்காண்க. போற்றதல் - ஈண்டுவணங்குதல், பிங்கலிகண்டிழ்காண்க. சூதம்-மாமரம், போற்றதல் புகழ்தல் இவ்விரண்டும் உபசாரம் யாவும்த்துணை முன்னர்க்கூறியவற்றிலுளவாகவும் அன்பாராமைக்கொள்ளலாற் பின்னரும்

போற்றினுள் புகழ்ந்தானென்க.

இக. அமுதுண்டோ செவியிர்த்தெவிட்டு விப்பாய் - தேவர்கள் செவிகளிற் சுவையை நிறைவிப்பாய் தெவிட்டுவிப்பாய், ஞானி இவ் விரண்டும்விளிர். தத்துவம்-உண்மை, மூன்றாமடியிற்கூறிய அடைமொழிகளாற் சிவபெருமானுடைய தியானவடிவடையாளங்களை விளக்கின. அன்றியும், அவை முறையே கருமமே கடவுளாகக்கொண்ட மீமாஞ்சகருடைய செய்கையன் நகுதலில்லையென்பதுணர்த்துமாற் றுற் பதியுண்டென்பதும், எக்குறற்றம்புரிந்தோருஞ்சரணடைந்தாலவரை வாழ்விற்குக்கருணையுடைமையுள், எத்தொழில்புரிந்துகூட்குத்தியுஞ் சிவமுமாயிருந்து புரியுந்தன்மையுங் குறிப்பித்தனவென்க.

இஉ. மாடகூடம் - உப்பரிக்கையையுடைய மண்டபமென்க.

இக. மண்பிசைநால்விரளிற்கு மணிமகுடத்தணியரங்கில் - உலகங்களில் (சிறந்தசபாமண்டபங்களைக் குறித்தெண்ணுவதற்காகக் கைவிரைமடக்கும்போது இசையொன்றாகக் கருதிச் சிறுவிரலொன்றுமே மடக்கப் பின் இத்தனுடன் சேர்த்தெண்ணப்படுகு சிறப்புடையவையின்மையால் ஏன) அணிவிரைமுதலிய நான்குவிதங்களும்மடக்கப்படாமன்றி கப்பெறும் நவரத்தங்களாற்செய்யப்பட்ட சிகரங்களை யுடைய சபாமண்டபத்திலு; இக்கருத்தைப் பின்பு இந்நூலாசிரியர் அதிரதர் தம்மையெண்ணிலணிவிரைமுடக்கவொட்டாமு திரிசிலைக்குருவும். எனக்கூறியதலுறிக; எனவே உலகிலே தனக்கொப்பின்றியிம்மண்டபமே மட்டதென்பது கருத்தாயிற்று. சிறுவிரைமுதலாக மடக்கியெண்ணுதலே வழக்கமென்க. சிறுவிரைக்கடுத்தவிரல் அணிவிரல், அதற்கடுத்தவிரல்நெவிர், அதற்கடுத்தவிரல்சுட்டுவிரல், அதற்கடுத்தவிரல் பெருவிரல் எனவிரல்களின் பெயர்வழங்கும், காராயவருமறைச் சடங்கினிராயசூயம்-கலந்த அரியவேத்தத்திர்பொருந்திய கருமமாகிய இராயசூயமெனப்படும் யாகத்தை. இன்-சாரியை. காண்மூனைய-புத்திரனாலு. உருபுமயக்கம், காண்முனை ஒருபொருட்பன் மொழி. புரிவி-செய்விப்பாய், காலனார் - யமலோகம். எனவும் என்ற வும்மைமுற்கவியிற் சாற்றியதையுற் தழுவிநிறலால் இறந்ததுதழீஇயவென்கம். இராயசூயம் அரசாராச்செய்யப்பட்டது; அஃதாவது ஏனே அரசரைமென்றது அவர்கொடுத்த கிறைப்பொருளாற் செய்யப்பட்டதாகிய யாகமென்க.

வச. தம்பியான விரதிராமம் உபேந்திரராகிய கிருட்டிணனும், உம்மைசிறப்பு. எண்ண மானது சராசந்தனைவதைத்தலாகிய நினைவே ன்க. சராவென்பவனாலே பொருத்த; பட்டவ னுதலாலே சராசந்தன்னன் காரணக்குறியா யிற்று. இச்சரித்த பின்வரும். அந்த-பண்டறி சுட்டு. அடைய-எல்லாம், பந்தம்-விலங்கு, கட் டெனினுமாம், நரமேதயாகம்-நரனுடையநினை த்தையாகுதிசெய்யும் யாகம்.

வி. சத்கோடி-முன்ன துவச்சிராயுத்தை யுடையஇந்திரன், ஏனையவரைமறைப்பட்ட எண்ணையுணர்ந்தாது மிகுதியை யுணர்ந்தின, கிரி-மைநாகமலை, இபா-யானே, மதுகை-வலி, சகாதத்செய்-வீணை. சாதித்தல்-கொல்லுதல், எல்லாத் தேயத் தரசர்களையும் வென்றடக்கிய பின்னர் இராயசூரியாகக் கொய்தல்வேண்டும் இப்பொழுது மகத்தேசத்திற் கிரிவிராசன்கறிற் சராசந்தமன்னன் நரமேதயாகஞ்செய்யவேண் டெனனக்கருதி அநேகவாசர்களைச் சிறைவைத் திருக்கிறான். அவ்வாசரெல்லாம் அவன் கருத் தின்படி யொழுக்குவர் அத்தனாவனிடையுறு செய்யவங்கடும், முதலிலே அவனைச்செய்க் வேண்டும். அது வீமரூல நிறைவேற்றம் எனக் கிருட்டிணன் கூறினமை முன்னுயிரகாண்க.

யசு. சந்தனமரங்கள் உள்ளன வா தலால் ஆரமணங்கமழ்சலமெனவியேசுத்தார், கூலம்- கரை. மதித்தல் - கடைதல், அரிதேசெய்யத் தக்கது என இசையெச்சமாக வருவித்த த முடிக்க. முதலிரண்டியு முற்கவியற்கூறிய இறுதியடியுமியைந்து பொருள்படலால் வேற றுப்பொருள்வைப்பனியென்க.

யசு. அரி - வண்டு. விராகதல் - கலத்தல், இரண்டரி-வாயு, இந்திரன், கிரிவிராசம்-மலை களாற்றமுப்பட்ட நகரமென்பார்.

யசு. ஆசி-வாழ்த்து. கந்து-தூண். குவவு- திராட்சி. காட்சி-பார்வைக்குறிப்பு என்க.

யசு. விது-சந்திரன். மான்மதம்-கலதாரி. யாதவன்-யதவம்மிசத்தான், காவலர்க்கு - வாயிற் காவலரால் இது உருபுமயக்கம், முனிவராய் வந்தோமென்றதனால் அவரையொழிந்த அரசர் முதலாயினர் அனுமதி யின்றிப் புருதலாகாமையெற்பட்டது. ஒ-தெளிநிலை அசையெனினு மாம், போர்குறித்துவந்தோர் நகர்காண்பான் வந்தோமென்றது பொய்யன்றோடுவெனின்? நகரார் காணவந்தோமென்றும் பொருளுந்தர லாற்பொய்யமையெனென்க.

உசு. நோயென-(மருந்திற்கு)ப் பிணிக் கிடுவதுபோலவென்க. முதலிரண்டியில், சரா

சந்தன் மருகனாகிய கஞ்சனைக்கிருட்டிணன் கொன்றகாரணத்தார் பதினெட்டுத்தரம் வீளைந்தபோரிற் றேற்றேறடிக்கிருட்டிணன் வடமதுரை-விட்டு மேற்குச் சமுத்திரத்தி லே துவாரகாபுரியையுண்டிபண்ணி அதிலே யாதவருடனிருந்த கதையைச்சுருக்கியவனங் கூறினாரென்க.

உஉ. மதலை-மகன், இவன்பெயர் சகதேவ னென்பார். பெரும்போர்க்குச்செல்லு மரசர் அரித்தியுத்தை நினைந்து செய்யும்வழக்கப்படி தன் மகனுக்கு முடிசூட்டினென்க.

உசு. யாளி-சிங்கம், சமரமண்டலம்-போர்க் குரியமண்டலமாக, முட்டி-குத்துதற்குமுடக் கிய கடை, திங்கடொன்றின்னர் பாதிநாளினும் எனக்கூட்டுக. நாளிரவு-செறிந்த இரா.

உசு. எழுகிரி-உயர்கின்றமலைகள், போத கம்-திக்குயானைகளைன்க, மெய்யுறு-உண்மை யாக, மனமபுறையதைதல், நெஞ்சுதாடித்தல்.

உரு. காலுடன் பறித்தகால்-அடியோடுபிடி ன்கியவாயு, வாயுதேவனுடன் ஆதிசேடன் இச லிமேருமலைச்சிகரங்களைத் தன்படவகளைன் ழுடிக்கொன்றவாயுதேவன் முன்னுசிராக் களைப்பிடிக்கித் தக்கினைதக்கியில் வீசியெறிந்தான் என்னுவகதையைச் சுருக்கிப் பொன்வராயின் முக்குவடி காலுடன்பறி த்த காலென்றார்; அம்முக்குவடும் திருக்காண் த்தி மலையம், திருசிராமலையம். திருக்கோண மலையமாகியதலங்களைகித் தக்கின்ற கலாய மென்றுசொல்லப்படும்; சிவந்திப்புராணங்கத்த புராணங்களிற்காண்க.

உசு. மிருகம்-சண்டுத்தலைமையற்றிச்சிங்க மென்க. உரது-உணர்வுறுது. விதலை-நடுக்கம். மேவலன் - பணகவன். முடகதற் - மடக்காமல், கனகன்-இரண்டாய் கோளரி-சிங்கம்.

உசு. கேதைய - கொடி. கேசரி - சிங்கம், மலைந்து-போது. ஆ-அசை.

உசு. கீண்ட-கிழித்த, மரகதவடிவோனெ ன்றது கிருட்டிணன், அக்குறிப்பினுற் குறித் து-அவ்வடையான்குறிப்பாலறிந்து வேறிட- தலையுங்காலுமறுபட. தடையாளக் குறிப்பா வது - ஒருதரும்பையிரண்டாகக்கிழித்து அடி றுணிமாரியிட்டிக்காட்டியுத்தை முதலுந் த் கூறினமை காண்க.

உசு. புதுமை-சராசந்தனுடல் இருகூறுகப் பிரிந்து புகுதொருந்தி மாரியிட்டப்பொருந்தாது மாய்ந்ததாகிய புதுமையென்க.

நசு. முதலடிக்கு தேவர்கட்குப் பணகமன் னராயினோர்களிலே மகத குவத்தினையுடைய

பிரகத்திரதனென்னுமோராசன்னக, மீனே ததிமச்சங்கனையுடைய கடல், மகாரதனெனினும்பிரகத்திரதன்னெனினுமொக்கும். அணிந்த-அணிவருத்த.

கஉ. மண்-பூமி. பசுவாக-யாகத்திற்குரிய பசுவாக. கண்ணி - கருதி. விண்ணிற்றேவார் களும் வெருவவரெனவே மண்ணிலாசர்க்கள் வெருவதல் கூறாதேயமைந்ததென்க. இ தி ல் உம்மை சிறப்பு. மகம் - ஈண்டு நரமேதயாக மென்க. யாகத்திற்குரிய ஆட்டைப் பசுவென வழங்குதலா பசுவாகவென்றார்; சாக்பசு நியாயம் எனக்கூறுமாறு காண்க.

கக. தவன் - தவத்தாலுயி முனியென்க. சூதம் - மா, சூதமிலுடத்தில்வசித்திருக்கின்ற முனியை சூதத்தில் வாழ்வதாகக்கூறிய திலக்கணை. பிரகத்திரதன் கா சிராச னிரட்டைப் புதல்வியரை லீவாகஞ்செய்யும்போது யான் எவ்விதவுபசாரம் புரியினும் இருவருக்குஞ் சமமாகவே புரிவேன் என அவர்க் வாகக்குத்தத் தஞ்செய்தபடி ஒரு கணியை அவ்விருவருக்குங் கொடுத்தான் என்பது கதை.

கக. வடு-பிஞ்சு. ஆச-வினாவ. மாசு-கணங்கம். பாசம்-அன்பு பாதிபாதிஎனறு பப்பாதி என வந்தது. அருளார் பினத்தென்க. வடுப் போலுங்கண் என்பதே பெருவழக்காயிருக்கச் கண்போல் வடுஎன்றதாலுவிது வீபரீதவுவமை.

கக. உற்பாதம்-ஈண்டுப்பின்வருக்கேட்டுக் கருதியும் முன்னே நிகழ்வதென்க. வியன்-வீசாலம், புரிசை-மதில். சராசரைஎன ஆவீறு ஐயாயிற்று. பிரகத்திரதமகாராசனுக்குப் பின் லோயிலையென்று வருந்துவதையறிந்து அளித்தானென்பதுகதை. சராவென்பவளார் சந்து செய்யப்பட்டமையார் சராசந்தன் என்று பெயர் கூறுவர்.

கக. வீணை-போர். இணைதல்-வருந்துதல். அந்தகரீசன் - அந்நகரத்துக்குத் தலைவனாகிய சகதேவனென்க. துணை - வேகம். முன்னர்ச் சராசந்தன் மணிமுடி புணைந்தானெனக் கூறியிருக்க ஈண்டு மகுடம்புனைவித்ததென்ற தென்னையெனின் அவ னு லீவரவாசாக்கப்பட்டவனைத் தமவயமாகக்கொண்ட லீவர் தலைவாசாக்கி மகுடம்புனைவித்தாரென்க.

கக. கவர்ந்தோர் என்றது கிருட்டிணன் முதலிய மூவரை.

கக. சுருதி ஆகுபெயராய் வேதவிதியையுணர்ந்திரின்றது. மந்திரங்கிரியை திரவியங்கனிற் சிறிதும் லோபமின்றிச்செய்ய என்பது வினங்கத் தேற்றேகாரம் கொடுக்கப்பட்ட தெ

ன்க. வரம்-மேன்மை, குணபால்-கீழ்த்திசை. காற்றிசைக்கு கிருதித்திசைக்கு நடு-மேற்குத்திசை என்க. எம்பி-என்றும்பியாகிய நகுலன். வேளிந்தேர்வருதிக்கு - தென்றிசை. இளை யோன் என்றது சகாதேவனை. மலைவான் - (வெற்றிபெறுதற்குப் பாராசரை)ப் போர்புரியும்பொருட்டு.

சஉ. கடவுளாலயம்-தேவமாளிகை. துண் ணென்றிட்ட-திடுக்கிட்டன; இது அச் சக் குறிப்பு. இயம்-வாத்தியம். ஐவகை வாத்திய மாவன-சேலாந்தருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, என் பன. துழனி-முழக்கம்.

சக மூன்றாமுடியிற் மசாவதாரமூங்குமின தாகப் பொருள்கொன்க. அரி - சிங்கத்துக்குங் குதிரைக்கும்பெயர். மனுடவுடிவருஞ் சிங்க வடிவமுஞ்சேர்ந்தது நரசிங்காவதாரம்; மனுட வடிவமுங்குதிரைமுகமுஞ்சேர்ந்தது கந்தியவ தாரம்; ஆக்ஷாஸிரட்டுமொழிதலால் நாவ ரியென்றார். வாமனாவதாரமும், பாசராமாவதார மும், இராமாவதாரமும், பலராமாவதாரமும், கிருட்டிணாவதாரமும் நாவடிவாதலால் நாரீ என்றார். இவ்வாறு ஒவ்வொரு காரணம்பற்றித் தசாவதாரமெடுப்பினும் நாதனாத்தன்மையிற்றி ரிலவன் என்பதற்குமெஞ்ஞானவானந்தமுமாகிய நாதனென்றார். மெய்ஞ்ஞானவானந்தம் - சச்சிதானந்தம்.

சஉ. வருதினி-சேனை. மும்மதம் - கன்ன மதம், கைம்மதம், கோசமதம். முனைமுரண் - முனைகின்றவலி.

சக. அவன் - அக்கீழ்த்திசையில். மற்று மற்றும் - வேறுவேறு; உம் - அசை. இன்-சாரியை. தடிந்து-கொன்று. யானம்-ஊர்நிகள், முற்ற-மிக. முற்றுதல், மிகுதல்; ஐங்குறு நூற்றுமையிற்காண்க. குருதிநதி-செந்நிறநதி. முருக்கி - கொன்று. தலைகளால்வரையினமும் குருதியைச்செந்நிடியுமாயெழுவென நிரனிரையாக்குக.

சச. அபயம் - ஆபத்துற்றவர் அ த னைத் தவிர்குமாறு வேண்டுகிறசொல். சிகரவடம கீதாம்-கொடுமுடிக்கனையுடைய வடமலையாகிய மேரு; பூதாமெனினு மகீதாமெனினுமொக் கும். இறை-கப்பம், தந்திவிதங்கள்-கிரிசாரம், நதிசாரம், வனசாரம்என்பன; இவைகிரிமுதலிய மூன்றிடத்தினுந்தோன்றிச் சஞ்சரிப்பனவாம். அடுக்கு-மிகுதி. கொண்டு கொடுவென விகார மாயிற்று.

சக. நிசை-இரா, பாரத்தால் அசையவெ

ன்க. பராகம்-சண்டுத்துளி.

சுக. பிஞ்சுநன் - சிவபிரான், திறை - கப்பம், எழுபுணரி-வினைத்தொகை. பாரதப்பெயர்கொள்வருடம்-பாரதவருடம்; இப்பாரதவருடம் ஆயிரம்போசனையெல்லையுள்ள குமரிகண்டத்துக்கு வடக்குள்ளதென்றும், அக்குமரிகண்டம்போ லெட்டுக்கண்டங்கொண்டதென்றுகூறினர்; திருவிளையாடற்புராணத்திற்காண்க.

சுஎ. மாலியம் - மாலியவான் என்னுமலை. அந்தராதிபர்-அழகிய நிலமன்னர்; அனறி அந்தர அதிபர் எனப்பிரித்து மலைகளிலே கந்தருவாழ்ந்தவரானவர் வாழ்தலுண்மையால் அவர் எனப்பொருள் கூறினுமாம்.

சுஅ. உத்தராகுருவினுள்ளாரை உத்தரகுருக்கள் என்றார். உத்தராகுரு-போகபூமி ஆறினென்று. மெத்திசைப்பனிலிளா - நிறைத்தகீர்த்தியாகிய குளிர்ந்த நிலம்.

சுக. பவனம் - காற்று. கவனம் - வேகம். எழுகிரிப் புறந்தெழுகிரி - (முற்கூறிய) எழுமலைகளின் பக்கத்திலுள்ள தேயங்குளையுட்பத்த அருச்சுனன், எழுகிரி என்பதற்கு மேலுயர் கின்ற மலைகள் எனக்கூறுவாருமுளர். அரி - வண்டு.

இய. வடக்குள்ளதுவடாது, குடக்குள்ளது குடாது; இவை மருஉமொழி. வடக்குள்ளதாகிய தேயம், குடக்குள்ளதாகிய தேயமென்க அடுக்குகள் அச்சம்பற்றி வந்தன. அஞ்சல் - அஞ்சற்கு; எதிர்ப்பென வியக்கோள். அடாத மன்னர்-பணியாதெதிர்த்தமன்னரென்க, எனை மன்னர்-போர்க்கஞ்சிய மன்னர்.

இக. தூளவன்படை - துளியரால் அவ்வலியுடைந்த. தூளவன் கதியுடைந்தாங்கம் - தாளத்துக்கியைந்த சிறந்தகடையுடைய குதிரை; எனவே நாட்டியக்குதிரையாம். சுடரெழுதல் ஆயுதங்களாலும் அணிகளாலுமாம்.

இஉ. இசைக்கும்-ஒக்கும். கருக்குலைந்து - வலிமைகுலைந்து, கருமை - வலிமை. வெரு - அச்சம். அவர்கள் - அம்மேற்றிசைமன்னர். இசைக்கும்வசைகொண்டு என்பதற்குத் தங்கள் கீர்த்திக்கும் ஓர் வசையையுண்டாக்கி என்றார்ப்பினுமாம்.

இச. இசைத்த - ஒத்த. இறைகொள்ளல் ஈண்டுநிறல், பிணை - வாத்தியம். படர்தல் - செல்லுதல்.

இடு. இருகடல்-சண்டுக் குணகடல், குடகடல்என்க. மத்திகை-சம்மட்டி. புத்திகைக்கமனம்பெறுக. பித்திகைத்தொகையல் - சிறு

சண்பகமலை; பிங்கலநிகண்டிற்காண்க. பதி-மாகிவழங்கியென்னும் பட்டணமென்க.

இஎ. வஞ்சி - பகைமேற்செல்வோரணியுமலை. எஞ்சி-மிஞ்சுது. மஞ்சிவந்த-மேகமண்டலம்வரையெழுந்த. வீரர்அந்தணரைக்கொல்வாரென்று அவர்வழுவாகி வந்தானென்க. அக்கினியாற் சேனைகள் வருந்தும்போது சகாதேவன் அக்கினியைத்தியானிக்க அவன்வேதியர்வழுவாகவந்துமுன்னிற்கக், சகாதேவன் உமக்குப்பிரீதியான யாகஞ்செய்தற்பொருட்டு வந்தேனென இப்போரில் அதற்குமாராக நீர்நிற்குங்காரணமென்னையென, அவ்வக்கினிதேவன் காண்டவவன்முண்டபோது உன்மையைஎனவென்பெற்றேனெனும் நீவரசன்என்னிடம் வரம்பெண்டியபோது சொல்லிய வாக்குத்தவருமலிவ்வுண்டெய்தேனென்று கூறி, நீவரசனிடஞ்சென்று சகாதேவன் பெருமையையும் வரலாற்றையுந்தெரிவித்து யாகத்திற்காக மிகுபொருளத்திறையாகக் கொடுக்கும்படிசெய்தான் என்பதுமுதலான கதை.

இஅ. வந்தசயிலம் - வந்தமலை. வலநெட்டாவி-வலச்செடியாலாகிய பெருங்காடு. மலைச்சார்பினதாதலில்வலநெட்டாவிவென்றார். வலநெட்டாவி வெளியாகமுறியமோதி எனக்கூட்டுக எழுகலிங்கம் - எழுவத்கலிங்கதேசமென்க. கால-காற்று.

இக. நாடுகடல்-நாடப்படுங்கடல். மலயம்-பாதி யமலை, குடக்குள்ள கொங்காடென்க. உமாதேவியார் கன்னியாம்பருவத்தரசுசெய்திருத்தலாற் பாணம் நாட்டியருக்கன்னிராட்டுன்று பெயராயிற்றென்க. சங்கமருவிய செத்தயிழ்வழகு நிலமாதலாற் செத்தயிழ்க் கன்னிராட்டுனார். தந்தமையன் விவாகஞ்செய்யப்பட்டநாடாலை உறஉடன்புகுந்தென்றார். அங்குபசரித்துக் கொடுக்கக்கொண்டான் என்பார் பொருதுஎன்னுதகைக்கொளாவென்றுகூறினார். அக்குள்ளப்பருவத்தளமிகக் சிறந்தது முத்தாதலான் மணித்திலமென அதனைமாதிரிக்கூறினார். “பூதியர்கோண்டென்னொழுத்ததடைத்து” என்பதனாற்காண்க.

சய. தனியாழி-சைக்காமென்னுமாக்குரை, பெளவம்-கடல் நய - தோண். பீளவம் வடக்கிருத்தும் வகையுண்ணினுள் என்றதனால் அகத்திய முனிவர் பூமிசமராமித்தம் வடக்கிருத்தயிழிப்பத் தெற்குவந்திருந்தாரென்பது பெருப்பயம்; அக்கதை கற்புராணமுதலியவற்றிற்காண்க.

சுசு. கண்ணிலம்-கற்பாறையென்க. கொல்-அசை. இளையதாதை என்றது சகாதேவனை. சமுக்கு-சண்டித்தனர்ச்சி. உழக்கல்-கலக்கல்.

சுஉ. யாரையோ-என்றதில் ஐ - சாரியை, ஒ-அசை. பாரை என்றதில் ஐ-சாரியை; அழகெனினுமாம். விபீடணனுமாரக்குலமாதலின் ஆதரவுவகைவுற்றனென்க. ஆதரவு-அன்பு. இலக்கணக்கொத்து “வேழில்லையுண்டியார்” என்னுஞ் சூத்திரவிதிப்படி யார் என்னும்வினா முன்னிலையில் வந்ததென்க. முன்னர் சிசாசராதிபன் என்னலாற் பின் அரக்கர்நொமன் என்றது சுட்டின்பொருளாய் நின்றது.

சுசு. அறன்-தருமனாகிய யமன். கற்பனை-நியமம். கால் - வாயு. வெற்பு-சுண்டுமேருசிகரம். வெற்பனைவெற்பனுக்கு உருபுமயக்கம். கால்விழுத்தவெற்பின் கதைமுன் வந்தது.

சுரு. பத்மராகம் என்னும்வடமொழி பற்பராகமெனவந்தது. மணியை இச்செய்யுளிற்குடையதனான் முந்தவியிற் பொற்பினையுடன் கொடுத்தமை பெறப்பட்டது. இச்சகாதேவன் பின்வருவனவற்றை முன்னர்க்குறிக்குமறிவாற்றலுடையனாதலாற்றேவரை யுலமைகூறிப்பெருஞான பண்டிதன் என விசேடித்தார். பழம் பொருத்து சருக்கம், தருவாசமுனிச்சருக்கம், கிருட்டிணன் றாதுச்சருக்கமுதலியவற்றில் இவன் ஞானத்தை நன்குணர்க.

சுசு. ஆல்வரும் புரவி என்றது நாட்டியக்குதிரையென்க. ஆல்-ஆதல். கோல்வரும் படி-செங்கோல்செல்லும்படி.

சுஎ. அரணிய - அரணையுடைய. அரண்மனையில். இலங்கை-நீர்க்கு நடுவெயுள்ளவூர். மூர்த்தி-சாரீரி; மூர்த்தியெனவே முன் அருபியாயிருந்தோனென்பது விளங்கியது.

சுஅ. வான்-மேன்மை. உலாகன்-ஓர்முனி.

சுசு. கரகதக்களிற்-கதமன்னும்வடசொல் அடைந்த என்னும் பொருடாலால் துதிக்கையையடைந்தகளிற் என்க. ஒமித்துரகதமென்க. கனிபட்டீரிருவர்வணங்கினர் என்றதனால் தருமன் எதிர்சென்றுபசரித்தன் மாத்திரஞ்செய்தமை விளங்கிற்று. அவ்வணஞ்செய்தற்குக்காரணம் கிருட்டிணனுக்கு மூத்திருத்தலானென்பர். வெள்ளைத்திருநித்தவனென்றது பலராமனை.

சுஉ. புடைமருங்கு-ஒருபொருட்பன்மொழி. மாதரெல்லாம் என்றதனால், பேதைமார் முதலெழுவகைப்பருவமாதருமென்க.

சுசு. அஞ்சனம் - மை. கிருத்தகஎன்பதற்குத் திருமகட்கொப்ப என்றமைப்பினுமாம்.

சுசு. சங்கு - விளையல். கலாபம் - இருபத்தொருகோவைமணியென்பர் நச்சினுர்க்கினியார்.

சுரு. குழை-காதணி. இழை - நூல். தனமாகியகுடம், கண்டமாகியகமுரு, தொடையாகிய கதலியென்க. தோள்-கை. பூரித்தல் இச்சையுறலானென்க. மலர்-கூந்தன்மலரென்க.

சுசு. ஆவணமறுகு-மீமிசை; வீதி.

சுஎ. எழுவகைப்பருவமாதர் - பேதைமுதலாயினர்; சூடாமணிநிகண்டிற்காண்க. மெய் வழி-உண்மைநெறி. போகமேகம்-போகத்தைத்தரு மழைமேகமென்க.

சுஅ. மாடம் - மாளிகை. ஆடம்பரம், டம்பம். ஆபாதுடம்-பாதுமுதன்முடிவரையும்.

சுசு. திரிவித்திரமாவதாரத்தின் மேலுலக எந்ததான் அடைந்ததைத் துளைத்தவழி கங்கை வரலாற் கங்கைதருபெற்கழலானென்றார். இது அளகநந்தை என்னும் பெயருடையதாய் மேருவில்விழுந்து கீழ்கடலிற்சேர்ந்தது. இச்சரிதம் வாமன காமபுராணங்குறிக்காண்க. பகிரதன் பொருட்டுவந்த கங்கை வராககற்பத்தில் பிரமலோகத்தினின்றும் வந்ததென்பர். முருகன் - அரும்பு.

சுஅ. கண்டனைய-கண்டாலொத்த. பவளம், ஆகுபெயராக அதரத்தைக்குறித்தது.

சுசு. சகடாசுரன்கதை, கஞ்சன்கதை பாகவதத்திற்காண்க. சுருங்கச்சொல்லல்லாய் அஞ்சம்பெனக்கூறினும் ஐந்தாமபுகொல்லுந் தன்மையுடையதனால்தனையொழித்து நான்கம்பேயெய்யப்பட்டனவென்க. அச-ஆங்கவியிலறிக. புலன் ஈண்டாகுபெயராக்கிப்பொறியென்க.

சுசு. மன்-தல்-மணம், நயனமாகிவிற்றாரொனச்சினைவீனை முதல்வீனையோடு முடிந்தது. ஆகியென்பதை ஆகவெனத்திரித்துரைப்பினுமாம்.

சுரு. குந்திதேவியை உரிமையால் ஐவர் தம்மைப்பெற்றவனென்றாரென்க.

சுசு. உரை-புகழ்.

சுஎ. மாகதேசன் - மகததேசத்தவனாகிய சுகதேவனென்க. இவனை யிரவியெனக்கூறலால்வீனையாபதிகளையென்க. இரும்பினையுமென்னுமும்மையிலாரத்தாற்றென்கது.

சுஅ. பனைக்கொடியோன்-வீடுமென். இரும்பினையுமென்னுமும்மையிலாரத்தாற்றென்கது. இரும்பினக்குழைக்குநெஞ்சொனவே மறத்தொழிவிற்சிற்றந்த வன்னெஞ்சொன்பது கருத்தாயிற்று.

சுசு. அந்தரம்-பேதம். தோற்றம்-காட்சி. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்.

கூய. தாரியம்-வாத்தியம், ஆரணம்-வேதம், பாரணம்-உண்ணுதல். வேதிகை - ஈண்டு ஓம குண்டம்.

கக. அனற்கலுமுகை - அக்கினிகுண்டத் தைக் கருடவடிவாக. சுருதி-வேதவிதியென்க, கோட்டி-செய்து, ஏறு-இடபம், உபகுண்டம் நான்கும் இடபவடிவமாகச்செய்தாரென்க.

கஉ. நாபியம்பெருமான் என்மது பிரமனை, வாழ்வு-தொழிலாகுபெயராய்ச் சத்தியலோகத் தை யுணர்த்தியது. முனிவர்கூட்டம் வசித்த லாற் பிராமலோகத்தை யுவமைகூறினாரென்க.

கச. திதி-நிலை, செவியிற்செப்பினென்ன மதனாற் பிறறியாவண்ணஞ் செப்பினென்க.

கரு. சங்கரன்விதி திரௌபதிமாலையிட்ட சுருக்கத்திற்கான்க. கடையடிக்கு - விவாகத் தைப் பூமியிலுற்பலித்த முறையாற் செய்தி ரென்க. இவ்வாறன்றி விவாகத்தைப் பூமியை வேற்றுமையின்றி யாசாளுமுறைபோலச் செய்திரென்றுக்கூறுவர். புலமகன்-பூமி.

கௌ. தந்தையுத்தாயுமெனக்கூறிப்பின் குந் தியும் பாண்டிவுமென்பது கூறியது கூறலன் றேருவெனின், பாண்டு உற்பவகாரணனிலளுக வும் உரிமையாலவனைத் தந்தையெனக்கொள் ளாதலால் அவ்வாற் றுற் றமுனைப்பாண்டிவெ னவும்; நகுலசகாதேவரிருவருங் குந்தியையுரி மையாற் றுபெனக்கொள்ளாதலால் அவ்வாற் றுற் றிரௌபதியையக் குந்தியெனவுங் கொள் ளல்வேண்டுமென்பது விளக்கி நின்றமையின் அன்றென்க.

ககூ. கடுக்கைக்காடு-(சிவபிரானது)கொண் றைமாலையையணிந்தசடாடவி. வேளவிக் கேற் பன என்மது அதற்குரிய ஆடைவழிசனா, நக. சார்து - சந்தனம். இலவையனவே இ னம் பற்றிப்பாக்குமுதலியனவுங்கொள்க. பளி தம்-கர்ப்பூரம்.

நாக. சத்தமுடைமையால் அக்கினியையுப வ னைகூறினார்; அக்கினிக்குச் சசியென்னும் பெ யருண்மையறிசு. புறா-ஒப்பு.

நாச. கலையுறுப்புத்தோல்-கருமானினுடைய கால்வால்முதலிய அங்கங்கள் தோன் றுவரிக்கப் பட்டதோலென்க. கலை-கருமான்.

நாடு. அரிணத்தொக்கு - மான்ரோல். அரு ணமேனி-செம்மேனி.

நாக. புரிவு-விரும்பம், புல் - ஈண்டுத்தருப் பைப்புல். சுருகை-நெய்த்துடுப்பு, சுருதி-வேத மந்திரமென்க.

நாடி. குருமுகமாக உதாத்தமுதலிய சுரவ

மைதியோடோதிப் பொருண்ணாப் பதிலால் எழுதொணு நான்மறையென்றார். அரும்பெ றல்-சொன்னிலமாததல். சுவாகை-அக்கினி யின் மனைவி.

நாக. ஊழி-முறையுடையது. முகிலுமின் னுற் தருமனுக்குத் திரௌபதிக்கு முவமானம், யாகமுடிவிலீராடுதற்கு அப்பிருத ஸநானமெ ன்றுபெயர் கூறுப.

நாடு. உபசாரம் பதிலுருவன-ஆசனமளித் தன் முதலியன. மயர்வு-மயக்கம்.

நாடு. புனிதனென்றது வியாதமுனியை.

நாடு. அக்கிரபூசனை - முதற்பூசை. கதித் தான்-சொன்னான்.

நாடு. வேத்து-விகாரம். சேதிப்பதி-சேதி தேயத்தார்க்கரசன்.

நாடு. கொச்சை-ஆடு, கீழ்மையுமாம், உம் மை-இழிவுச்சிறப்பு. சச்சை-ஆராய்ச்சி. செச் சை - சிவப்பு, சர்ச்சா என்னும் வடசொல்சச் சை எனவந்தது.

நாடு. புறங்கான்-முல்லைவனம். காபாலி- சிவபிரான். ஏழ்திபு-நாவல், இறலி, குசை, கிர வஞ்சம், கமுரு, தெற்கு, புட்கரம் என்பன வாம். தீபாலுமென்னுமுற்றும்மை வி க ர த் தாற் றெருக்கது. உலகிற் றீபுகளேழாகப் பகுத்த லின் உலகினடங்காதுமிருந்தபுகழென்க.

நாடு. குரன்-குரியன். குபோன்-சந்திரன். பாவகன்-அக்கினி, வாகுசாரம்-புயவலியென்க. பூரம்-நிறைவு; பூர் என விகாரமாயிற்று. பொ துவர்-இடையர். கொல்-அசை. ஓ-வியது

நாடு. மதலை-அண்மைவீளி. ஆம்படியே- ஆரும்விதமே, ஆம்படியேபகர்ந்தனையென்பது உண்மைகூறியென்பதுதனா ின் ற ருநிப் புரையென்க. தோற்றம்-புகழ். குரன் மகன் புகதேவனென்க.

நாடு. சூதிகை-பிரசவவீடு. தாய்-தேவகி. பிதா-வசுதேவன்; இவன்பபோதிருந்தது வட மதுரை. கன்னியங்கிருப்ப - மாயைவடிவான பெருகு ம வி தேவகியிடத்திருப்பவென்க. காளிந்தியமுனாநி. அண்டர்க்கரசன்-இடை யருக்கரசனாகிய நந்தகோபன்; இவன் மனைவி அசோதை; இவனுர் கோகுலம். இது யமுனா நதி தீர்த்திலுள்ளது. தெய்வத்தன்மையுணர்ந் துவணங்கிறொன்க. பேசலாவரை - பிறாநிற் துரைக்கமுடியாதவரையென்க; அதுதான் பூ பாரத்தீர்க்க வுற்பலித்திருட்டிணை தன்னைக் காளிந்தி நதியைக்கடந்து அசோதையிட்டும், அசோதைபெற்றபெண்குழந்தையைத்தேவகி யிடமுஞ்சேர்ப்பிக்கவுங் கூறுதன்முதலாயின.

இதுமுதலாக வெரண்பது செய்யுளில்வருங்கதைகளைப் பாகவதத்திற்காண்க. ஈண்டுறைப்பிற்பல்குமென்க.

110. பூதனை-குஞ்சனுவலித்தேபெயென்க. சான்ற-பெரிய.

111. மறு-வீதி. கன்றகவும், விளாமாமாகவும் வந்த அசுரர்மாயும்படி கன்றைவிளாவிற்சாடினென்க. அரவு-காளியனென்னும்பாம்பு. புன்-அசுரனாகிய கொக்குப்பறவையென்க. தாலு-நா. அலகு-மூக்கு.

112. ஓரை-மகளிர்விளையாடுமிடம். மூரி-வலி. அந்நியனல்லன் - அறியப்படாதபிறநல்லன். சிசு பாலனுக்கு மைத்தனனுதல்பற்றி அந்நியனல்லனென்றனெனினுமாம்.

113. ஏறு-இடபம். படுத்தல்-கொல்லல். ஓரகரணிபமாகவந்தானென்க. ஆகண்டலன் - இத்திரன் ; சத்துருக்களைக்கண்டுகிறவன்போது பொருள்.

114. இது சராசந்தனுக்குசி யொளித்திருந்தானென்றிகழ்ந்தானென்க. முாணறுத்து-பகைகெடுத்து.

115. காளை - காளைப்பருவத்திலென்க. தானெயிஞ்சி-தான்மாத்நிரமேமேம்பட்டு. உரியமேதினி-தனக்குஞ்சுகோதார்க்குமுரிய பூமி யென்க. புரந்தான்-காலவமுபவமைதி.

116. முன்னோர் - தமையன்மார். முருக்கல்-கொல்லல். பின்னொருதமையன் என்றது பலராமனை. தாய்ருவர் என்றது தேவகி உரோகிணியை.

117. அறிந்தோர்க் குயர்ச்சியும், அறியாதோர்க்குத் தாழ்வுமென்க.

118. எண்ணியது அவனிகழும் பிழைபொறு பொறுக்கவேண்டாமாதலினத் தொகையறிதற்பொருட்டென்க. அங்ஙனம் பொறுதல் சிசுபாலன்றாய்க்குத்தவிய வாக்கினாலென்றிக.

119. கன்னாட்டுதல்-சிறப்புப்பாயிரம் உய-ஆகுசெய்யுளிற்காண்க. அடுக்கு-வெகுளிப்பற்றி வந்தது.

120. ஆதி-நேரோட்டம்; பிங்கலகிண்டிற்காண்க.

121. தானையறு - அறுவகைப்படை; அறுவ - மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்

படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை என்பனவாம். அணிவகுப்புச்சருக்கம் உய-ஆகு செய்யுளிற்காண்க.

122. நான்குவிதரதம் - அதிரதம், மகாரதம், சமாரதம், அர்த்தரதம்.

123. கம்பு-சங்கு. கன்னம் - காது. திரு-சண்டிலீரலக்குமி.

124. புடை-பக்கம். பூதார்த்தர் - பூபார்த்தாங்குமரசர். தொடை-பாணம். மறைபபசுப்பாலன்-வேதங்களையும் பசுக்களையும் பரிபாலித்தவன்.

125. நுண்ணியார்-துணுகியறியுறியுடையாரென்க.

126. பூரித்து என்றதன்பின், பொருது என்னுஞ்சொல்வருவித்துரைக்க, எஞ்சினர்-இறந்தோர்.

127. வீரரைத்தறக்கமேறவிட்டிடுமிசவியைப்போல் - பொருதிற்றத்தவீரரை வீரசுவர்க்கஞ்செல்லவிட்டிடுகின்ற சூரியமண்டலம்போல. கோளகை-அண்டமுகடு. அச்சதன்-அழியாவியல்பினன்.

128. விதி-சிசுபாலன் திருமலைப்பகைத்துக்கதியுறியதிபென்க.

129. ஐவகைவடிவு - பஞ்சபேதமூர்த்தம். துவாரபாலகர்-வாயிற்காவலர் ; இவர் பெயர் ஜெயன், விஜயன்.

130. மிக்ககோபமுடைமையால் வெஞ்சினமுனியென்றார். துருவாசமுனிச்சருக்கம் முதற்செய்யுளிற்காண்க.

131. சிந்துவிடை - கடலிடைவிடமாகிய இலங்கையிலென்க.

132. சித்தெனவே பதியும்பசவும், அசித்தெனவே பாசமுங்கொன்க.

133. வீரகு-கபடம்.

134. மூப்பொழுதினிகழ்செய்தியை மூப்பொழுதென்றதாகுபெயர்.

135. முன்குலத்தவர் - பார்ப்பார். முனி குலத்தவர்-முனிவர். வான்குலத்தவர்-தேவர். செய்யுளாதலின் முறைபிறழக்கூறினரென்க. புகழ்மிக வளர்தலாலொளிசிறந்தானென்க. கதிர்போற்றேய்ந்து என்பது பாடமாயிற் பொருளொலங்குதலாற் சுருங்கியுமென்க. தேய்தல் ஈண்டுச் சுருங்கல்.

சூதுபோர்ச் சருக்கம்.

க. முதலடிக்கு - (பக்குவர்களுக்கு) ஞானமாகிய மிகமேலானவமுதமாகிப் (பக்குவமுண்டாதற்குப்புலனமுந்திதுகர்த்தம் பொருட்மெய்க்குதலாகிய) சூற்றம்மற்ற திரோடவமாகி என்க. பேரின்பத்தை அழித்தமென்றார். தானாமறைமுறைமையில் - தானங்களைக்கூறும் பெரிய வேதத்திற்குரிய முறையிலால்.

ங. கிணை-மருதப்பறை.

இ. சிறம்-மாப்பு. புறஞ்சுவர்-சொன்னரிலை மாறுதல். புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்வான் எனவே அகக்குற்றமாகிய பொருமை முதலியவற்றை நீக்கிச் சுத்தஞ்செய்யாதவன் என்பது கருத்தாயிற்று; இது ஓட்டென்னுமணி.

எ. விதரணவிலேதன் - கொடையைப் பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாகக் கொண்டவன், பின்னிரண்டடியில், ஆயுதங்களை யுடைய பீ பான்டவரைக் கீழ்ப்படுத்தாதோடுக்கியிருப்பையாயினவர்களுள்ளீன் மேம்படுவார்களென்பது கருத்தாயிற்று; இதுவுமேலையணி.

அ. தம்பி-சண்டித்துச்சாதனை, வில்விடைநின்று-வில்லளவு தாரத்தினின்று, பின்னிரண்டடியில்தருமன் எனையாசர்க்குமுன் மேம்பாட்டிருப்பினுள் துரியோதனனுக்குமுன் மேம்பட்டுவிளங்காநென்பது கருத்தாயிற்று; இதுவுமேலையணி, எல்-பகல்.

க. கமை - பொறுமை, பூசரனாதவினிமையவனென்றான்.

யக. துணை-வேகம், வேலை-வேலமரத்தை, வயிர்த்த - வயிரங்கொண்ட, பின்னிரண்டடியில், தருமன்முதலோர் இவ்வளவிலேசானவலியாயிருக்கும்போதே அவரையடக்கவேண்டும், காலந்தாழ்க்கின் அவர்மிக்கவலியடைவார், நம்படையும் வலியழியும், ஈரமும் வலியழியாமென்பது கருத்தாயிற்று. இதுவுமேலையணி, இக்கருத்தை "ஆனாதகமுண்மரக்கொல்"என்னுள் திருக்குறளிற்காண்க, நவியமும் என்னுமும்மையெச்சத்தோடுகிறப்பு. நவியம் - கோடாலி.

யக. கருமம் - காரியம், கோமான் என்றது துரியோதனனை, நென்னல்-நேற்று, அங்கு-இராயசூயமாகஞ்செய்த அவ்விடத்தில், பளிக் காற்செய்தவோரிடத்தை நீர்வாயியென்று கருதியுடையதத்தாக்கிக்கொண்டு துரியோதனன் சென்றதுகண்டு விமனூள் திரோடபுதியு நகைத்

தாரென்க, உயிதி-ஆஞ் செய்யுளிலுங்காண்க, யச கொத்தனை - ஓர்சாதிமீன், கோமான் என்றது தருமனை. நந்தமுதனை-(பெற்றவனை விடுத்து)நந்தன்மேற பிரியங்கொண்டவனுக்கிருட்டிணன் என்க. முதம்-பிரியம்; சூடாமணி நிகண்டிற்காண்க. இங்ஙனமிவன் பழிப்புரையாகக்கூறினும், அந்த முதன் எனச் சொற்பிரிந்துயாவுதோன் நரின்நவாறுகாண்க.

யக. எல்-ஒளி, யதுருவம்நன் என்றது இருட்டிணனை, சல்லியம்-கலகம், சென்றான்-(இப்பொழுது) போயினான்; ஆதலால் ஐவர்க்குதலியாக வரமாட்டானென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

உஉ. உத்தரஞ்சொல்லலாமோ என்றது சொல்லிற் பயனின்றென்பதையும், அவருக்குணர்வின்றென்பதையும் குறித்துநின்றது. ஓ-எதிர்ப்பறை, உத்தரம்-மறுமொழி.

உக. தப்பு - பவளம், முனி-பார்ப்பானென்க. நாம் யாவருமென்க.

உச. சூது சூதாடலைக்குறித்தது, சதிப்பது-அழிப்பது, கருமம்-காரியம்.

உச. காமரு-அழகு; உகாஞ்சாரியை,

உஅ. புண்டரம்-தத்தக்குறியாகிய திரிபுண்டாமென்க, ஊர்த்துவபுண்டாமெனவும் கூறுவர்.

உக. ஐயென - விசுவாக; மணிமேகலை நிறைவிலிகாளை யுரையிற்காண்க; நல்லதென எனவுங்கூறுவர், செகுத்திவென்-கெட்டுப்பென்.

ஙக. வல்-சூதாடுகருவி; சண்டிச்சூதாடுதலை யுணர்த்தியது.

ஙஉ. வேண்ட-எதிர்ப்பறையங்கோள்.

ஙஇ. தந்தையென்றது திருதாட்டிரனை, கடையடிக்கு அப்புண்மையாகிய செய்கையிலே (தந்தைக்கெய்துவது)வகையையன்றிப் புகழோசொல்லப்படுவதுஎன்க, ஏ - முன்னது அசை, பின்னது தேற்றம், ஓ-இரண்டிமெதிர்ப்பறை, கொல், அம்மா - அசை.

ஙஎ. யானுமத்தந்தையன்றேஎன்றதனால், எனக்கும் புதல்வரிலொரு சாரன்பில்லை என்பதுபெறப்பட்டது; எனவே பின்நீயநினைவை மாற்றக்கூறிய நீ தியை நீயிகழ்த்துரைத்தது தகாதெனவினக்கிபலாறுமென்க, என்றாய் என்றதில் யகாவொற்றுக்கெட்டது.

ஙக. அம்மா - அசை, கஞ்சப்புராவலனெ

புதிவு-சூரியனத்தமிழ்தல்.

சக. குரவர்-சண்டுத்தந்தையர் வரைந்து கண்டாய் - வரைசெய்தறிந்தாய். முறுவல் - நகை; சண்டு என்னல்பற்றிவந்ததென்க.

சக. புரிவு முன்னது தப்புதல்; புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுரையிற்காண்க. பின்னது செய்கை. விதூரன் - விகாரம். வி ரி வி லா மனம்-புண்ணியபாவவியல்பை ஆராய்ச்சிசெய்யாத மனமென்க.

சக. சங்கை - எண். சுற்றை - தொகுதி. வேய்தல் - அலங்கரித்தல். உத்திரத்தின்மேற்பாரப்பினை ஈண்டுக்கூறாது சுருக்கின்றனென்க.

சக. ஓவியம்-சித்திரம். வருணித்துப்பாடுமறிவினராதலாற் காவியமாக்களைக் கூறினாரென்க. சமைத்தது - மேற்கூறியமண்டபஞ்சமைக்கப்பட்டதென்க.

சக. விரகு-உபாயம். அகம்-வருத்தம்.

கக. காணத்தகுஞ் சிறப்புடைமை தோன்றப்போழகு என்றும், மண்டபத்தழகுகாணவாராதொழியினும் தன்னைக் காண்பதற்காயினும் வரல்வேண்டுமென்பது விளங்க எமையுமையுமென்றும், தாமதாவரல்வேண்டுமென்பதற்கு விரைவினென்றும், தாமதாடு செல்லவேண்டுமென்பதற்கு இன்னே என்றும், இங்ஙனஞ்செல்லுதற்கு விருப்பின்றென்பது விளங்க வொலிவென்றும்கூறினையுணர்க.

கக. பருகெலாம் புனனதியெலாம் - நதியெல்லாம் உண்ணுதற்குவிளக்கமாகும் புனல். எல்-விளக்கம்.

கக. ஆனகம்-வாத்தியம். ஞானகஞ்சுகன்-ஞானச்சட்டையணிந்தவனுத்யதருமன்; ஞானவடிவன் என்பது கருத்து.

கக. சிறந்தவில்லின்ன ஆதலிற்சிலைவிதானென்றார். அம்புலி-சந்திரன். சந்திரனுதயமாகும்போது கடல்மிகப்பொங்குதலின் அதனையுயைமைகற்றார்.

சக. ஒட்டம்-அறிவு. “கல்லாதாடொட்டம்” என்னுந்திருக்குறளிற்காண்க. ஒட்டத்தாலென மூன்றாவது விரிக்க. தாம்மதி துன்மதியெனத்திரிந்துவந்தது. அவை-சண்டிடத்தையுணர்த்தியது.

சக. இலையவன் என்றது விதூரனை. தோன்ற-புறத்துவிளங்க. கோவை-ஒழுங்கு. மற்று-அசை. ஓ-எதிர்ப்பை.

சக. அடி-சந்தி; குருகுலச்சருக்கம் உரு-ஆஞ் செய்யுளிற்காண்க. படி-பூமி.

சக. குழகு-இளமை. குறிப்பு - ஆய்ந்தறிதல். பழகுவார்-குதாதிலைப்பழகுவாரென்க.

சக. கழகம்-குது. பலபட-பலவாறாக. தீத்கப்பரி-திமைவசப்படுகின்ற. தோதகம்-வஞ்சகம். என்னையோ என்றதில் ஓகாரம் குதாடல் பாவமென்றறிந்திருக்கின்ற என்னையா எனப்பொருடாலால் ஒழியிசை.

எஉ. ஆறலாதன-முறையல்லாத காரியங்களை என் க- தேறலாற்றமைத் தேறன்முதலிய நான்கினையும், “தேரான்றெளிவும்,” எனக்கூறுந் திருக்குறண்முதலியவற்றிற்காண்க. கூறலாதன-“வன்படைகொடுமோதிக்களைதன்” முதலியனவென்க.

எச. முதலிரண்டடிக்கு-நீதிமிருந்த வரியபெரிய கீர்த்தியல்லது உயிர்நிலைபெறுவோர்யாவர்; சம்பலிக்கற்பாலது நாமக்கே பொகா திருக்கினும் நினையாமலேவந்து சம்பலித்துவிடும் என்க.

எஊ. காவலர்-ஊர்காவலர்; கிருட்டினன் றுதுச்சருக்கம் கசு-ஆங்கலியற்காண்க. வேளையேறிய வரும்படைத்தலைவர் நாட்பட்டவரியசேனாதிபதிகள்.

எஎ. வேள்விஐந்து - தெய்வயாகம், பிரமயாகம், பூதயாகம், பிதிரியாகம், மானுடயாகம். வாசம்பிந்து - ஏலம், தக்கோலம், இலவங்கம், சாதிக்காய், கர்ப்பூரம்.

எஅ. விழி-அத்திரிமுனிசுகன். நெஞ்சு-மாதவனாதயம். நெருப்பு - அக்கினிமுகமென்க. உத்தி-பாற்கட்டல். விதிபடைப்பு-பிரமசிருட்ட.

எக. மைத்திறம்-மேகவருக்கம். மெய்-வடிவம். எழுதிதம்-எழுவுகையாயவறுப்பு;அவை:-கபோலமிரண்டு, கண்ணிரண்டு, கைத்துவாரமிரண்டு, கோசமொன்றென்க. தாழ்ந்தவறுப்புழாவை-கால், வால், கை, கோசம் என்க. முத்திறத்தனவெண்ணலப்பிறப்பின-மூவகையான மதிக்கின்ற நல்ல பிறப்புடையன; அவை:-வனத்திறப்பிறத்தல், மலையிற்பிறத்தல், நதியிற்பிறத்தல் என்க. இப்பிறப்பினையுடையனவற்றை வனசாரம், கிரிசாரம், நதிசாரமென்பார்.

அம். எண்கோ - எண்ணத்தரு மலையகன். மறைந்தது, முற்றெச்சமார்க்கு. சேதுபந்தனம்-அணைக்கட்டு.

அக. ஐங்கதி - மல்லகதி. மயூரகதி, வானாகதி, வியாக்கதி, இடபகதி என்க. சேவகதித் தாமணி காந்தருவதத்தையாரிலம்பகவுரையில், “விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லுமுபகண்டமத்தி மஞ்சாரியோடைந்து” என்றார்.

அஉ. முதலிரண்டடிக்கு - பாகர்மனத்தாற் குறிப்பிடுவதையும், வார்த்தையாற் குறிப்பிடுவதையும்,

தையும், செவ்வியகையாற் குறிப்பிடுவதையும், ஆசனத்தாற் குறிப்பிடுவதையும், காலாற்குறிப்பிடுவதையும், குற்றமில்லாத மகிழ்ச்சிபொருந்த அறிந்தகொள்வனவும், இன்னுமேலான விலக்கணங்களினுங் குறைபாடில்லனவு மானன்க. ஆன்-சண்டிப்பாகர். ஆசனம்-இருப்பு. இயக்கு-கதி.

அக. முனிவான் என்றது பிரமதேவனை. படைத்ததின்கிவற்றினுக்கவையக் குறைபாடில் இக்குணிக்களுக்கும்மாத்திரம் அங்கவீனமின்றி (அடி)யைச் சிருட்டித்ததே (அன்றிப்படிமிசைச் சஞ்சரிக்கக் கருதியன்றென்க).

அச. ஆல்-அசை. வரையில்லென அந்நான் கென்னும் வரையறையிலெயென்னும்படி.

அடு. பிதிர்முழக்கு-சுதநினைசிறுருவி.

அசு. நெருங்கி-செறிதலால், கீழ்ப்படுத்த

வானமேவானாம்-கீழாக்கியவெனியே ஆகாயமாக. மீதுறப்புகிரண்டமறைந்தது-மேலாகப் புறத்தாகாயமறைவற்றது. அடுத்த பூநி-பூமி

யையடுத்தந்தி. குளித்தனகுளிர்தோயம்-அக்கொட்கள்) குளிர்ந்த ஆகாயநிலியிலும்நின்றன.

அள. மேலெழுந்ததுளிகள் செல்லுகின்றதுபோனம்என்க; போலும்என்றது போனம்எனவந்தது. நிலனுற - அப்யூமிதேவி பூமியில் வர.

அக. சாயை-சூரியன்மனைவி.

கய. எவின் - செல்லாத மீள்வாயென்று எவின்வென்க. குக்கில் - செம்போத்து. வரத நூல்-மேலான சகுனநூல். ஓவின் - (பின்னு முணர்ந்துதலை) பொழிந்தாரென்க.

கக. உத்தமசாதிமடந்தையரளகத்திலியற்கைமண முண்மையான்முன்னித்தொடர்ந்தன வென்க.

கக. வச்சிரம் - வயிரரந்தம். மணிகளிற் சிறந்தமையால் அதனையுவுமகற்றினாரென்க.

கசு. தடா - மிபா அபா - அடுத்து படா முதல் - படாதவேர், கடாமலை-யானை.

கக. இதழி - கொன்றை, கருவிளமலர் - காக்கணமலர் கொண்டுக்கொளென விகாரமாயிற்று.

கள. தழலெழுநகனகம்-பாலவனமென்க.

கக. புறவிபச்சவடி - வேற்றியானை புறங்காட்டியோடிய அடிச்சவடென்க. தொடர்ந்து செல்லுதல் வீரமன்றெனச்சென்றிலவென்க.

நா. மீளியர்வேல் - அத்தாள்விகளாண்மறைக்கப்பட்டிளின் வீரர்வேலென்க.

நா. புரைநிலங்கடந்து - நிலத்திற் குற்ற நீங்கி, உரைநிலங்கடந்தசீருரை-வார்த்தையிலு

நிலத்திலுமடங்காத புகழுரை.

நா. களி-களிப்பு. கண்டல்-தாழை. புனிதம்-மணற்குன்று. கானல்-கடற்கரைச்சோலை. நாச. உம்மை இறந்ததழி இயவெச்சம். இயல்பிலாந்ததை அங்குநனங்கருதியதாகக் கூறலாவது தற்குறிப்பேற்றவணி.

நா. மொட்டின் - சூழிவடிவின்வாகிய, மட்டு-கள். கட்டின் - கட்டப்பட்டனவென்க. கழை-மூங்கிற்குத்துக்கோல்.

நா. சரித்தன - அச்சமைகளைக்கொட்டின வென்க. படங்குவிடுகள்-கூடாரமனைகள்.

நா. உளர்-அத்தினபுரி. புனிதன்பாசறை நிறத்திருந்தது-தருமன்சேனைதங்கிய படங்கு மானிகை விளங்கியிருந்ததென்க.

நா. மாண்டவர்-மாட்சிமையுடையபெரியோர்.

நா. மேனியினுமீழ் அமிழ்தவீந்துஎனக் கூட்டிக், விந்து-துளி.

நா. விளங்கின என்பதனை எழுவென்பதோடுகூட்டிக், வெள்ளம்-சண்டுமிகுதி.

நா. தருக்களென்றது தொகுதியொரு மையாதலின் அதன்கோடெனவொருமையாற் கூறினர்.

நா. முடுகுவேட்டமாய்-வேகத்திலிருப்பமாய், வாரிபோதல்-மண்டலமாயோடல்.

நா. எழுந்த-எழுவெனத்திறிந்துரைக்க, படுத்து-இருக்கவைத்தென்க.

கஉ. முந்தை - முன்றலையாகிய திருத ராட்டாரென்க.

நா. கட்டையடிக்கு - எளிதாக இராச்சிய நடைபெறுமென்க.

நா. யாய்என்றது குந்தியை; கார்தாரியுமாம். எந்தைஎன்றது வீடுமனை. போய்யாயை என்பதில் நிலைமொழியீற்று யகரவொற்றுக் கெட்டது.

நா. வெங்கருவி - கொடுமைத்தொகுதி கள்; கொடியகாரணமெனினுமாம்.

நா. நம் - வணக்கமென்னும் பொருளில் வந்த வடசொல்.

நா. மெய்யுற - உண்மையாக, தமதில் - தமதுமனையில்.

நா. சூரியனைக்கமண்டலமாகவும், செவ்வானதைக் காவலாயவந்திரமாவவன்கொள்க. வந்தனை-சந்தியாவந்தனம். ஏறிதல்-அலைபெறிதல். வேலை-சுடல். புனிதர் - சண்டித்துயோராய துறவீனர் என்க. புண்கண்டலை - வருத்தந்தருமலைப்போது.

நா. சசு. ஈதுஎன-வஞ்சகஞ்செய்யுமிது எத்

தன்மையதென்க. கொல்-அசை.

நசநு. ஏ-அசை. இருள்-கனங்கம். வெறுக்கவோ-வெறுக்கலாமா. ஒ-எதிரீமறை. கரியன்-களங்கன்.

நசக. துரியோதனன்கொடுமைக் கஞ்சியுலகினரெல்லாஞ் சரீரம் வெளுத்தனர். அத்துரியோதனன் முதல்வருகிய சந்திரனிலாவிலுனைத்தும் வெளுத்தனவென்க.

நசஎ. முந்தை-முதன்மை. தெரிவை-என்னத் திரொளபதி.

நசு. பிரதிகாயி - துரியோதனன்சாரதி. கற்பம்-கற்பகதரு. ஐந்தருவிற்குங்கற்பகமென வழங்குதலுமுண்டென்க. ஐவருக்குங் கற்பகத்யுவையைகூறொன்க.

நசு. சிறுபுண்மை இகரமுதலாகாது ராயகுயமெனநின்றதென்க.

நசு. தேவநர்மண்டபம்-சுதன்மை. இனிமை-என்கென்கென்க.

நசு. மனு-மனுநூல். வணங்கி-வணங்கப்படுவோரை வணங்கி. இருப்பு-ஆசனம் தவிசு-ஆசனம்.

நசு. புரை - குற்றம். வாழ்ந்தி-இனிவாழ்வாயென்க. நாகர்வாழ்வினுள்ளும்-(இப்போது) தேவருலகத்தள்ளதாகிய வின்பத்தையுமென்க.

நசு. விவாசமயர்விர்-வீனயாட்டைச்செய்வீர் என்றன் துரியோதனன்; என இசையெச்சமாக வருவித்துரைக்க. ஒ-அசை.

நசு. சூன்-சபதம். தீதெடுத்த-திங்ககற்றிய. இது ஒப்புமைக்கூட்டவண்க.

நசு. சூதாடக்கூறியது துரியோதனனாலாவனேநோக்கித் தாமதார்பவென்றும், அதனை யொழுவாழ்வைக் கவரக்கருதியது சகுனியுமாதலாலவையுமுளப்படுத்தி நீர்எனவகூறினென்க. தாமம்-மாலை.

நசு. இரண்டாமடிக்கு - தவறில்லாதகவருதாரை தாயமாணத்திருபுகத்துஞ் சமமாகக்கொள்ளப்படும். வைபபிலாண்மையன்றி-அவ்வசமயத்தில் வைக்கின்றதிலே திறமையல்லாது, உண்டென - வஞ்சமுண்டென்று. இது சகுனிசபையாரைநோக்கிக் கூறினென்க. கலு-சுண்டுசூசரிசூசரிசூசரி. தாயம்-சுண்டு விருத்தம்.

நசு. இன்னுமாகில் வேணும் - தருமன் சூதாத்தலை விரும்புமாயின்னக்கும் விரும்பாமாயென்க. வீரகு-வஞ்சம். விதி - தங்குமிடம். பூணுமாகில்-சூதாதிதலிலிசைவானாயின்.

நசு. ஒட்டிகின்ற - உடன்பட்டிப்பந்தயம்

வைக்கின்ற.

நசு. இசைவு-என்கென்க பந்தயப்பொருள். தேனெறிந்து-வண்டுகெண்மோதி.

நசு. ஏதிலாரின்-அயலாரைப்போல். காதில்-பொருதகொல்வேணுமின். உருத்து-கோபித்து.

நசு. ஒட்டம் - உடன்படும் பந்தயப்பொருள்.

நசு. மீளி - பெருமை, வலியுமாம். ஒன்றிட-ஒன்ற. நவீர்-குற்றம். புறம்-ஏழ்மனுருபு. நவீரம் நவீரன நின்றதென்க.

நசு. முதலடிக்கு-யானையினுடையகோட்டாற்செய்த யாளிக்கால் வருத்தமைக்கப்பட்ட பலகையிலென்க. யாளிகால் சந்தனோக்கியிகாதுநின்றது. யானைக்கொம்பார் செய்யப்பட்டமையிற் தவளமான கவென்றார். தவளம் - வெண்மை. கவளமான்-யானை. பனை-கொம்பு; என்பதை இரண்டாம்பேபோர்ச்சுருக்கம் யுக-ஆங்கவியிற்காண்க.

நசு. மணிச்சாரம்-மணிச்சாரட்டம்.

நசு. கிராதவனம் - வேடர்சஞ்சரிக்கும் வனமாகிய காண்டவமென்க. அங்கு-கங்கைக்கரையில். இரா-இராவில். வீஞ்சையன்-சித்திராங்கத்தென்க. இவன்கதை திரௌபதிமாலை யிட்டசுருக்கம் அ-ஆஞ்செய்யுளிற்காண்க. பொங்கிராமணஞ்சிறந்த அளகளை போகமாதரென்கூட்டிக். இரா-இருந்து. நேரசன் என்றது தருமாசனை.

நசு. வெற்றியெய்தவென்றமேன்மையானென்கூட்டிக். வீவு-அழிவு. அடுக்கு-தனித்தனிவெல்லுதலுக்குறித்தலாற் பன்மையில் வந்தது.

நசு. குறிப்புருது - (தருமன் ஐவரையுஞ் குறித்தானெறிக்கென்று) குறிக்காமல்.

நசு. வெல்லுமாறு - (வஞ்சமின்றி) வெல்லத்தக்கவழியால். அடிமையின்னர் என்றதிலைகரவொற்றுவித்தலாயிற்று. ஒட்டி-பந்தயமாகி. நீயடிமையானபின்னவனோப் பந்தயங்குறித்தால் கூடாதாயினு நான் சம்மதிக்கின்றேனென்பது விளங்க இன்னமெறிக்கவென்றென்க.

நசு. விதூரன்-நெக்குறில்லீனென்க. அந்தனைப்புகன்று-குருடனாகிய திருதாராட்டினைக்குறித்து. அபோதம்-அறிவிலாமை. ஐகாரம்-எதிரீமறை.

நசு. செய்தகால் இதில் ககரவொற்றுத்தொகுத்தலாயிற்று.

நசு. கருமம்-காரியம். தஞ்சம் - என்

பற்றுக்கோடாகிய நீதியென்க.

ராஅ. வெதிரானுங்கொல்-செவிடனுமோ, கொல்-பிழம், சதுர்புரிந்த-சமர்த்தைவிரும்பிய. இரக்கமில்லாத பாவியென்பார் அருளி லா னென்றார்.

ராஅ. கண்வன் என்றது சகுனியை-நிகர் பிடித்தென்ன-அக்கன்வனுக்கு நிகராக (வஞ்சகத்தென்ப) பற்றியதென்னும்படி. மாயம்-வஞ்சனை. தாயம் - ஈண்டுரிமை. இடங்கொடாது-தருமன்வெல்லற்கிடங்கொடாமல். சதித்தது - வஞ்சித்தது.

ராஅ. தாயம்-ஈண்டு விருத்தம். ஈன்னன்-ஈண்டுத்தருமன்.

ராகச. எண்ணி என்பது நால்வருடைய வினையாயினும் அவருள்ளே தலைமையோன் வினையாகிய சொல்வானென்பதனோடு முடிந்தது.

ராகு. ஐவருக்கு முரியளாயிருத்தலாற் பொதுமகனென இழித்துக்கூறினான்.

ராகு. தவம்-ஈண்டுப் பிரமசரிய விரதம். நகா-நகைத்து. புகாது-கொள்ளாமல். வெகுளி கூரப்புரிந்தனன்-வெகுளியைமிகச்செய்தான்.

ராகு. முதலடியில், வேசையென்பதும், யாகஞ்செய்தற்குரிய பத்தினியல்லன் என்பதும் விளக்கக்கூறினனென்க.

உா. துரியோதனன் முகங்கொடுத்துக் கேட்குமாறு ஆணைச்சிறப்பித்துக்கூறும் நம்பியென்னும் பெயராத் கூறினனென்க.

உாக. திருத்தக - உணக்குச்செல்வமிகும் படி. கண்டாய்-முன்னிலையசை.

உாக. இவனுக்குக் கேசெம்பவிக்குமே யென்றிரங்கினுதலின் அன்பினையுமணங்கசிதலையும் கூறினார்.

உாச. உம்மை - முற்பிறப்பில், இம்மை - இப்பிறப்பில். இம்பர்-இவ்வலகில். தான் என்றது பூமியை. அவராகம் - அந்தச் சென்றிம். தேவருக்கும் அசுரருக்கும் போர்கேந்தபோது தேவர்தோல்வியுற்றுத் திருமாலெத்தியானித்து அவர்காட்சிதரப்பணிந்து சகாயம்பெற்றுமின் டிம் அசுரருடன் போர்செய்ய அதுகண்ட அசுரர் இதற்குக் காரணனாயிருந்த திருமால் முதலிற் கொல்வெண்ணிடென்னுறவந்து போர்செய்யத் திருமால் சக்கரத்தையேவ் அசுரர்களைக் கொன்றார். பின் அவ்வசுரப்பூமியில் அரசர்முதலான மனிதராய்ப்பிறந்ததையறிந்த பூமிதேவி அவர்பாரஞ் சுமக்கமுடியாமற் பிரமனுக்குத் தெரிவித்து அவனுடன் திருமால்க்கண்டு பணிந்து தன் வருத்தத்தை நீக்கியருளுமாறு

வேண்டத் திருமால்வாரே செய்வோமென்றருளி அதற்காகக் கிருட்டிணனாக அவதரித்தனர்; என்னுங்கதையை இக்கவிமுதல் உாஎ-ஆங்கவவரை சுருங்கிச்சுறினமையுணர்க.

உாக. மின்னிடை-இலக்குமியுமாம். முன்னிடை கடையொன்றின்றி-முன்னுங்கடையின்னுமாகிய சந்திகளிலொன்றுமின்றி.

உாஅ. சந்தும்புரிவிலீர்-சிறிதுமன்பற்றவராய் என முற்றெச்சமாகுக்கு.

உாயக. முன்னை - தன்னைத்தோற்பதற்கு முன்பு. பின்னை-தன்னைத்தோற்றப்பின்பு.

உாயஉ. அல்லற்பான்மை - துயரின் தன்மை.

உாயச. வீமன்முதலாவவராத் தோற்ற பின்றருமன் தன்னைத்தோற்றமுன்னுவி யாச பாரதத்திற் கூறலாவிண்ணெடுச்செய்யுட் டொடை நோக்கியானேயென்றும், என முன்வைத்துக் கூறினாரென்க. உாசஉ-ஆங்கவியிலுங்கான்க. மற்றொருவருடனிருந்தேவம்ற்றானேகுதுபொருது என்பது கருத்தாகவின் ஏகாமுன்னது பிரிநிலை. வீனையன அசை. தலைவன்என்றது துரியோதனனை. இசைவ-பந்தயப்பொருள்.

உாயடு. கோயில் - இராசசூயமாகச் சபாமண்டபத்தில். புனல்வாலியிலென்று-நீர்வாயியில்லையென்று. மன்னை-துரியோதனனை; சிரித்தகதையை இச்சுருக்கம் ஈசு-ஆங்கவியுரையிலறிக. சளம்-நடுக்கம்.

உாயக. சூழ்ச்சிமுடித்தான்-தூராலோசனையை முடித்தவனாகிய துச்சாதனனென்க.

உாய௭. சிலவாயணங்கை என்பது பாடமாயின், வில்விலக்கெய்தலால் மணம்வாய்ந்த திரொளபதியென்க.

உாயக. கொடியான் - கொடிபோன்றவளாகிய திரொளபதி.

உாஉ. உறும்-இடி. உற்பாதம்விரவிற்று-ஈண்டுக்கேட்டுக்கறிஞ்சும்பலித்தது. வெருஉ-அச்சம்.

உாஉக. ஓகாரம்-முன்னதுசிறப்பு. இரண்டாவது ஐந்தாவது எதிராஹை. முன்றாவது அசை.

உாஉஉ. பணிச்சை - குழல். சுயம்வரத்திலுள் காண்டவவனமெரித்தபோதுங் காட்டப்பட்டதாதலிற் காட்டுத்திறல் வெஞ்சிலைவியனென்றார்.

உாஉக. மாமனென்று திருதராட்டிரனை. பெரும்போரரசர் என்றது துரியோதனனாகியரை. பெண் என்றது துச்சனையை.

உாஉடு. பறைதல்-ஒலித்தல்.

உடக. கொடும்புனல் எனக்கூட்டிக் பின் றுரியோதனையுரைக் கோற்றக்கேதுவாதலாற் கொடுப்பதெனென்றார்.

உடஉ. உற்பாதம்போதியாவும்புரிந்தன- இவ்வாறு கெடுதிரிகள் பகற்காலமெல்லா நிக ழ்ந்தன. நால்வர்-துரியோதனன், சகுனி, கன் னன், துச்சாதனன்.

உடக. வேம்போது - காண்வேரும்பொழு து- வாழ்வ-வாழ்வனவாகிய வீனையுயர்கனெல் லாம், காண்-வனம். முசலிரண்டடியினும் நா மெல்லாம் வருந்தும்போது துரியோதனையுயர் களித்திருக்கின்றார், துன்பமனுபவிக்கின்றகா லத்து என்னைச்சேர்ந்த நீங்களுந் துன்பமுறு கின்றார் என்பதை விளக்கலால் இது ஒட்டணி யென்க. முன்னம் பொறுத்தலாவது, ஆற்றிற் கமுநட்டியும், விடமுநத்தியும், கங்கையில் வீழ் தியும், மாளிகையிற்றியிலேவித்துத் கொலைஞ்ஞ் தபோது பொறுத்திருத்தலென்க.

உடக. மெய்யும் என்னுமும்மை தொக்கு நின்றது. மனங்கொதிக்க அதனால் சரீரமுங் கொதிக்குமாதலின் மெய்சுடவென்றார்.

உடக. மாமனென்றது விதானை.

உடச. வாய்மைமொழியோனென்றது வீடு மனை.

உடக. மன்னென்றது தருமனை. வழக் காற்கொண்மின் - முறையாலே யெண்ணையுங் கவர்ந்தகொள்ளுங்கள். முன்-தனைத்தோற் றற்குமுன். இசைத்து-பந்தயங்குறித்து. கரி- சான்று. தன்னைமுன்றோற்றுப்பிறகுக் கடிமை யானவரசனுக்கு மண், பெண், பொன்முதலா யினவற்றினுரிமையிலே யென்னுங் கருத்தா லிவ்வாறு கூறினென்க.

உடக. ஆகார் - உடன்வடாதவராய் என எச்சமாக்குக. கொடும்பாவியாதலிற் றுரியோ தனனுக்கு வேறுபெயர்கூறுது ஈண்டு வெய் யோனென்றார். ஐ-சாரியை.

உடக. மெய்பேசுந் தெய்வத்தன்மையனு தலின் வாய்மைக்கடவனென்றார். பொல்லா நெறியிற் புருந் தீராயின் நாகெய்துவியோன் பான் அதிற்போகாவண்ணமென்றார்.

உடக. இராயகுமாரகமுடித்துச்சம்ராட்டு என்னும் பெயர்பெற்றிருத்தலால், அவனிதல முழுதுமுடையானென்றார். நிறை-தகைமை. அழிந்த - மணம்வருந்தி. நிறைவற்றிருத்திர் - அறிந்தகொண்டு பேசாதிருக்கின்றீர். நிறை வற்றோ-அறிவழிந்தோ, இருந்தால்-அறிவிருந் தால், சபையிலிருந்தால் என்றாகுகுவர்.

உடக. முடிவுற்றான்-குதாடுதலை முடித்த லுற்றான். திரௌபதியைப் பந்தயத்தைத் தா டித்து சகுனி கூற்றானன்றித் தான்வைத்தாட வில்லையென்னுங்கருத்துவிளங்க முடிவுற் றென்றான். இக்கவியிறுதியில் இங்ஙனம் பந்த யம் வைத்தாடுதற்குரிமையிலேயாதலால் பந்த யமும் வெற்றியுற்றோனெய்தற்குரிமையிலே யென்பது கருத்தாகக்கூறுக. உரைக்கு - உரைப்பேன்; தன்மையொருமைவினமுற்று.

உடச. நஞ்சினவடிவென்னுளிரிவல்-விட த்தின்வடிவையெய்தவருங்கிய துரியோதன னுக்குத் தம்பியாகிய விக்ருணன்.

உடச. இன்னறிவெனப் பிரித்தாரைக்க. குரு-கணம்.

உடச. தான் என்றது தருமனை. தருமன் றனைத்தோற்றப்பின் திரௌபதியைப்பந்தய மாக வைத்தாடுதற்குரிமையிலே யாயினுமா குக, தருமன் றனைத் தோற்குமுன்னடியு கு திராகுறித்த பந்தயப்பொருள்களிலே திரௌ பதியுமடங்கொள்ளவொருபோலி நியாயங் கூறினென்க. அவ்வாறுகிற பின் அவனை வைத்தாடவேண்டிவது பொருந்தாது. தன்ம்- பொருள். மனையாளுக்கு இவ் வன் றெய்யர் நான் புதிதாகவுண்டாக்கவில்லை. முன்னோர் தூ ல்களறி கூறப்பட்டதேயென்பான் யான்படை த்தமொழியன்றேயென்றான். நிகண்டு, திருக் குறன், கந்தபுராணம், இராமாயணமுதலிய தூல்களறி காண்க.

உடச. வரிசை - சிறப்பு. அம்மா - இவ் வியப்பிடைசொல் இழித்தற் குறிப்புணர நின்றதென்க.

உடச. இளையோருருப்ப-நகுலசகாதேவர் கோபிசு. மடக்கினன்-அந்நால்வருடைய கோ பத்தைபுமடங்கச்செய்தானென்க.

உடச. தகைய - அத்தகில் குலையாவண் ணந்ததித்துப்பிடிக்கவென்க.

உடச. கோவிந்தன் - உலகத்தைக்காப்ப வன் என்பது பொருள். அந்நகத்தைக்கூற லால் நாலிலமிதாறுவு முடல்புகுதித்தது மன முருகலு நிகழ்ந்தனவென்க.

உடக. இரண்டாமடிக்கு - எங்களுக்குத் தோற்றோடும் உங்களைடு போசெய்யாதுகிருக் கின்றோம், அஃதெதுபோலுமெனின் இருளே யோட்டுகின்ற சூரியவடிவம் அவ் விருளினு லொளித்திருப்பதுபோலாமென்க. ஆல்-அசை.

உடச. கோவிந்தனருளார் கூறமாளாத தெய்விகமுடைய கற்பினைஎன்பது தெரியப் பட்டமையாற் தெய்வமென்னுள்ளார்.

உாருடு. செய்புளாதலிற் றுகிறீண்டியங் கத்தீண்டியென முறைபிறழ்க்குநீரார். தகா தனவிளம்புரோர் - துரியோதனன், துச்சாத னன், கண்ணன் என்பவர்.

உாருக. பழுதுரைத்தோன் - துரியோத னன். மேழி - ஈண்டு ஆகுபெயராய்க்கலப்பை யையுணர்த்திநின்றது. சாலி - செல், சாலின் வேம்புறுநெய்யென்க. சால்-கடாரம். இதுவும் வருங்கவியும் வீமன்கூற்று

உாருஅ. செளபலன் - சகுனி. நகுல சகா தேவரிருவருமொற்றுமையுண்மையார் சகுனி யைக் கொல்லுஞ்சுபதத்தைக் கூறினானென்க. ஓ எதிர்த்து.

உாருக. விண்-ஆகாயத்தில். வழங்காமல்- சஞ்சரியாமல் ஊடோள்-பரிவேடம். உடனே பொய்கைவாடி-மலர்ந்தவுடனே வாலிமலர்கள் வாடி. பொய்கை-ஆகுபெயர்; இவ்வாறன்றிப் பொய்கை கீர்வறந்து என்றவாபினுமாம். இருந்த - இவ்வாறுவசுருணவசுணர்சூழ்ந்தன என்க. அவிதா-யாதேனுமோரபத்தையடைந் தவர் அநினின்று நீக்குதற்கு உதவிபெறும் பொருட்டு முறையிட்டென்றுமோர் சொல்.

உாசஉ. மெய்-உண்மையாக. வற்போர் - குதுபோர்; உகர்ச்சாரியை பெருதுவந்தது உாசக. எம்பி என்று பாண்டினைவ. துரி யோதனதுதியசெய்த சூழ்ச்சியிலேதான் சமப் ப்படாதவன்போலக் கூறினானென்க.

உாசச. சம்பநாவல் சம்புநாடு என்றது. நாவலந்தீவை இப்பரதக்கடந்திற்று நாவலத் தீவு என்று பெயர்கூறுப.

உாசரு. இது முதலுழந்து மொருதொடர். குருகுலத்தே குலங்கொடுத்தானைவருகரும்- அடிமையான பாண்டவரைகுருகுலருவமயி சந்திற் சேர்ந்தவரென்று குலமும்கொடுத்தான். தடைகொடுத்தான் - அடிமையாகிய தடையைவிடுத்தான். அம்ம - அசை. திருதாராட்டினைக்குறித்துக்கூறியின் அவ னையுமுளப்படுத்தித் துரியோதனதுதியரை போக்கிவிடுகின்றனென்கூறினானென்க.வயப் புலியை வானுலவி விடுகின்றீர் என்றது அகப் பட்டவீரராயுசரித்துவிடுகின்றீர் இனியுங் களைமோசஞ்செய்வார் என்னும் பொருள்பயத் தலால் இதுவொட்டினி.

உாசக. முதலிரண்டடியில் - "எண்ணித் துணிககரும்" என்னுந் திருக்குறளின்கருத் துணர்க. அற்றன்று - அத்தன்மையுடைய தன்று. பேதுறவடர்த்தம்-மயங்கவருத்தியும். உருகி-மனமுருகிவிடுத்தலால் என்க.

உாசக. முதலிரண்டடியில் - "தீயினுற் சுட்டபுண்ணுள்ளாறும்" என்னுந் திருக்குற ளின்கருத்துணர்க. புட்டையுண்ணல்-அடிபடல். பேயினுற்புட்டையுண்டாரோ என்றதனற்பாண் டவர் சபாவந்திரிந்து மயங்கினுரிலை; இனி யுங்கட்டித் தீங்கிழைப்பாரென்பது கருத்தாயிற்று. மறப்பரோ பெரியோர் என்றதனற் சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தனராயிற் பெரி யோரப்பிழை பொறுத்துவிடுவரோ என்பது கருத்தாயிற்று.

உாசஅ. துகிலினையுரிந்தவன்கைச் சூரன் என்றது புகழ்வதுபோற் பழித்தலென்க.

உாசக. போகமாடுதென்பான் சுரதமென் கொடியென்றான். விரதம் - விரதவொழுக்கம். கட்டையடியல்-உனது தருமத்திற்கு விரதவொ முக்கமெய்யாயிறேற்றைவகளை மீளக்கொள் வாயல்லே என்ற கருத்தாகக் கூறினானென்க.

உாசஉ. நாட என்று திருதாராட்டினை. உாசக. தன்மனை-தன்மனுக்கு தழைக்க- (வாட்டம்)மிக.

உாசச. உன்னுணர்வுன்கேயுள்ளது - ஆய்ந்தறியத்தக்கவணர்ச்சியுனக்குண்டு ஏகா காம-பரிநீலம். நீதோற்றபொருள்களுனக்குரி மையாகமாட்டார்; வென்றவர்மீளக்கொடாமெ குற்றமன்று. என்பவற்றை நீயறியவல்லாய் என்பது கருத்தாக வரைத்தானென்க. ஒவ லார்-இசையார். முடினு னாரென்றது அர சை. உாசக. உருத்திரன் - உருத்திரன். உருத்திரன், முறைமையே முன்னுன்கள இதுவச மைக்கக்கூறினான், அதனைத் துரோணனுரி வருங்கவர்களால் வின்குக்கூறினமையறிக.

உாசரு. சைத்யாவது தடயிக்கு அரசுகொ டுத்துப்போய் பதினுக்கு வருடம் வளவாசஞ் செய்து பின்புலந்து அவ் அரசுபெற்றது.

உாசக. பதனறுவாணம் - பதனறுவாணம் வலவ லவன்பதற்குச் சார்த்தெனவருளின்க

உாசஎ. மறைத்ததற்தல்-அஞ்ஞாதவாசம் என்க. அரணியம்-வனம்.

உாசஅ. குறித்தகாலம் கழித்துவரினும் அடிமையின் செல்வமடிமை கொண்டவகே யெனக்கூறுவகூங்காதவினைநீக்குதற்கு உரிமையின்றையதவென்குளென்க. உரிமை- சுத்தீரம்.

உாசக. கையறுதொண்டராசி-(சுதந்திரர்) செயலிழந்த அடிமையாராகி.

உாசஅ. பன்னிருநாமம் - கேசவன்முதலா யின.

உளவு. ஐவரும் புதல்வருத் திரௌபதியுமாகிய பதினொருவருடைய அடிமைநீக்கத்தைக்குறித்து யாவும் என்றதென்க; அன்றிப் பந்தயவருநித்தபண்ணியமூங்கட்டிப்பன்மை கூறியதெனினுமாம்.

உளவு. கூடு - ஈண்டு உடம்பு. துய்த்து - அனுபவித்து, மாறி - அந்நிலமாறி. வீடு - முத்தி. மெய்மகிழ்விப்புநர் - உண்மைமகிழ்ச்சியுறுகின்ற மகா ஞானிபர். உவமைகூறுதற்கேது நித்தியாநித்தியவுணர்ச்சியென்க.

சபாபநவம் ழுந்நிற்று.

முன்றாவது ஆரணியபருவம்.

அருச்சுனன் றவநிலைச் சருக்கம்.

க. பேணலார் - பகைவராகிய துரியோதனது தியர். சாரல் - மூலப்பக்கம். காமியவனம் - இது சாசவதிநதிதீர்த்தினுள்ளதென்பர்.

க. அங்கு - ஈண்டுக்காட்டக்கினி, சிங்கமும் யானையுஞ்சேர்ந்து திரிதற்குக்காரணத்தினிமின்றாகிய பாண்டவர் வசித்தலாலென்க.

ச. துருபன், இதில் தகரந்தொகுத்தலாயிற்று. இவன் பாஞ்சாலதேசத்தரசன். சோமகவிருபர், பாஞ்சாலவாரசனைச்சேர்ந்த அரசர். விராடன் - மச்சதேசத்தரசன்.

சு. ஆதபம் - வெயில்.

அ. எற்றுதும் - கொல்வோம்.

ய. சுபலன்மைந்தன் - சருகுனி, சமம் - புத்தம்.

ய.க. இருந்து அம்மகிபர்க்கு, எனப்பிரித்துரைக்க.

ய.எ. தனையர் - தன்னையர் என விரித்தலாயிற்று. தனையர் - புத்திரர்.

ய.அ. அச்சம் - அச்சு என நின்றது. ஆர்வம் - ஆசை. ஏ - தேற்றம்.

உ.ய. செவ்வனம் - செவ்வை, சேயவன் - தன் புத்திரனாகியபாண்டு. இன்னவு - வருத்தம்.

உ.உ. ஊற்றற்கோல் - ஊன்றுகோல், இதில் அம் சாரியை. குறித்தன - அறிந்தோம். நகரவொற்றுமெலித்தல் விகாரம், தாயம் - உரிமை. ஈண்டு ஆடுபெயராய்த் தாயத்தாரை யுணர்ந்தியது. அவதி - எல்லை.

உ.க. துன்னினர் - அடைந்தோர். துன்னலர் - பகைவர். இறுதியடியில், தன்பெருமைதான் அறியாதவனென்பது கருத்தாயிற்று.

உ.இ. சுருதி களை நான்காகக்கோத்தலைச் சிறப்புப்பாயிரம் உரு - ஆவ் கவியுரையிற் காண்க, ஆர்த்தல் - கட்டல்.

உ.ச. கிரீசன் என்றது எதுகைகேரக்கிக் கிரிசன் எனக்குறுக்கலாயிற்று. பாசுபதால்திரம் பெறுமாறு விசயனோக்கிக் கூறியது ஏனையருள்ளுஞ் சிலைவல்லோனாவியென்க. புறம் - பக்கம்.

உ.எ. வதி - வழி.

உ.அ. சலம் - மாறுபாடு; மதுரைக்காஞ்சியுரையிற்காண்க. நவை - குற்றம்.

க.ய. பொறை - மூல, உத்தாம் - வடதிசை.

க.க. கிரியின்முடிக்கம் - மூலவிலுண்டாகும் எதிரொலி. கிராதர் - வேடர்.

க.ச. கட்செவி - பாம்பு. உரிவை - தோல். கட்செவி - கண்ணிந்திரியத்தில் செவியிந்திரிய முடைமையால் கட்செவி என்பர். ஞானமிர்தவுரையில் கண்ணுற்காணுந்நாரம் கேட்கவற்றன செவி என்பர். கச்சு - இடைக்கட்டு. வீம் மல் - கலக்கம்.

க.எ. ஆசஇல் - குற்றமில்லாத, மிகுதிபற்றியெண்ணில்கோடி என்றார்.

க.அ. ஊரு - தொடை. தாரை - கண்மணி. தாமரைப்போதென்ன இருதாரைநெடுங்கணிமையாது, ஓராயிரங்கதிரும்போக்கி எனக்கூட்டுக. நிருதாதியர் - அரக்கர்முதலோர். மனு - மனுக்களாகிய நரர்.

க.க. நரன் - அருச்சுனன், நாரம் - கீர். மேற்கவியிலும் இக்கவியிலும் பஞ்சாக்கினிமத்தியில்

நின்றதுவஞ்செய்ததாகக்கூறினர். பஞ்சாக்கினியாவன-மேலேகுரியனும் நாத்ரிசையிலும் நான்கு அக்கினியும், விற்குன்றமு-மலையில்.

சுடு. குறிப்பு-கருத்து. புலப்பாடுபுறம்பொசிய-தன்னிலிற்றேன்றியது புறத்து விளங்கித்தோன்ற. பாரித்தல்-மிகுதல்.

சக. துறுகல்-பொற்றைக்கல்; புறநானூற்றுரையிற்காண்க.

சக. பண்ணுக்குவாம்பரி-இசையின்றானத்துக் கிசையத்தாலும் பரி. புவனம் என்பது உயிர்களை; ஆகுபெயர். எல்லாவுயிர்களுக்குஞ் சூரியனின் நிக் கண்ணொளியினங்காவாகையால் கண்ணாவானிவனென்றார். ஈற்றடியில், “கண்ணிற்கணிகலங்கண்ணோட்டம்” என்னுந் திருக்குறையேயுடுத்துக்கூறினமைகாண்க.

சச. அங்கிமுன்னது மூலாதாரத்துள்ள அக்கினி பின்னது உதாராக்கினி, வெம்மை-அக்கினியின்வெப்பம், வாயு-பிராணவாயு, சிரந்தங்கியவமுது சிரத்திலுள்ள சந்திரமண்டலத்தினமுது என்பர். யோகதூல்களிலுணர்க.

சஎ. குரு-வியாழன். விரகு-உணர்வு.

சுடு. வேலை-சண்டுப்பாற்கடல். இன்-ஐந்தனுருபு.

சுட. மதூரம்-இனிமை, மதூராபமென்றதனும் கருப்புவிவலென்க. சேனையென்றது உருப்பசிமுத்தலோரை.

சுட. தேர்-தென்றலாகியதேர். ஆதபத்திரம்-குடை. சிந்து-கடல், செவ்வகூற - அழகுமிக.

சுச. மந்தாகினி - கங்கை. மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்று. குறுமுனி செந்தமிழுரைத்தலைச் சிறப்புப்பாயிரம் உ-ஆங்கவியிற்காண்க. வம்பு-வாசனை. பல்லவம்-தளிர்.

சுடு. மகரந்தம்-பூத்தாது. அஞ்சல் என்றதனால் நான் உனக்குத்துணைசெய்வேனென்பது கருத்தாயிற்று. அஞ்சல்-அஞ்சற்க; வியங்கோள் எதிர்ப்பதை.

சுட. புலத்துடன்பூதமைநதிரையுமொடுக்கி எனக்கூட்டிக. புலத்தை யொடுக்குதலாவது ஐம்பொறிகளுந் தத்தம் விடயங்களிற்செல்லாவது அடக்குதல். பூதமைநதிரையுமொடுக்குதலாவது-பிருதிவி அப்புவினும், அப்புவைத்தேயுவினும், தேயுவை வாயுவினும், வாயுவை ஆகாயத்திலுமொடுக்குதல். வான்உணி-சூரியன், பனை-கொம்பு. பாதபம்-மாரம்.

சுஎ. அசலத்துயர்தலைமுறை - அருச்சுனைக்குறிக்கும்போது அசைவில்லாத உயர்ந்த சிரத்தின்கண்ணுள்ள பிரமாந்திரம் என்க.

அமுதம் - சந்திரமண்டலத்தினின் ரொழுமும் அமுதம் என்க. புன் அன்னமும், கருடனுமாம். இருவர்-பிரமன், அரி.

சுஅ. இருள் - மயக்கம். மாதவன் ஈண்டு அருச்சுனன். அறை - பாறை. பொறை-துறுகல்.

சக. கிஞ்சகமலர்ந்து - முருக்கம்பூவாகிய வாய்களைத்திறந்து என்க கலாபம் - இருபத்தொரு மணிவடம். வீடர்-குடை.

சக. எழால் - யாழ். குழல்குறிப்பார்-குழலூதுவார் என்க. குறித்தல் ஈண்டு ஊதுதலென்பது காண்டவதகச்ச்சருக்கம் எக-ஆங்கவியிற்காண்க.

சச. காவில் அசோகமும் மாவும், புறவில் முல்லைமும், கயத்தில்தாமரையும் நீலமும் உண்டாதல் கொள்க.

சக. இடக்கண் சந்திரனும், வலக்கண் சூரியனும், நெற்றிக்கண் அக்கினியுமாதலால் நீலாவையிலெனலுமீழ் விழியென்றார். அறல்-நீர், ஐ-சாரியை. இக்கவியிற் சிவபிரானைத் தியானிப்போர்க் கடையாளங் கூறியவாறு காண்க.

சஎ. கிரீடை-சண்டுபுணர்ச்சிக்குரியவீலை. இமிர்தர-ஒலிக்க.

சஅ. இத்திரீலம் - தேவலோகம். நீலம்-நீட்டல்விசாரமாயினது.

சக. மருத்துவான்-இத்திரன். சிவபிரானைத் தியானித்திருக்கின்ற சிந்தையாதலாற் திருத்தரு சிந்தையென்றார்.

சஎ. வீடத்தின்கொணெமையை யடக்கி அமுதமாகினமையால் ஆலமுண்டமுதம்பொழிதருடுகெகண்ணென்றார்; இத்தனைக் காஞ்சிப்பிரானம் மணிகண்டசுப் படலத்திலுங்காண்க.

சக. பலகை - சோதி. குழைமுன்னது காது. பின்னது காதுணி. பின்னயல்-பின்னல். சேலை-வஸ்திரம். அதன்-தோல்.

சச. கொடுவிரித்தோலாவகாழிகை-புலித்தோலாய்செய்த அம்பரூத்துணி.

சக. வேடமாதர் தழைப்புகைகையுண்டவியல்பென்பதனைக் கோவைகளினுங்காண்க.

சஎ. ஓரோனம் என்றது திருமாலாகிய பன்னிர்; அது சிவபெருமானடியைத் தேடியது காஞ்சிப்பிரானமுதலியவற்றிற்காண்க. எனல்தினை. கிரிக்குத்தேவதையாங்குழவி - சுப்பிரமணியர்.

சக. பாகசாதனி-இத்திரன் புதல்வனாகிய விசயன். பாக்கியம்-பாக்கியத்தைத்தரும் புண்ணியத்தை; பாக்கியமென்றது ஆகுபெயர்;

இராமாயணம்; அயோத்தியாகாண்டம்மந்தரை சூழ்ச்சிப்படலத்திற் “பாக்கியம்புரிந்திலாப்பர தன் தன்னை” எனக்கூறுமாறுகாண்க.

அபரங்கம்-பின்னுறுப்பாகிய குதமென்க.

கஉ. முச்சிகரத்தின்மேலிராதவாறு திரி கோண மலேமேல் அந்சிராசரர் தங்காதவாறென்க. இம்மலே யிலங்கையிலுள்ளது. இம்மலே யின் வாலாற்றை அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கம் சக-ஆங்கவியிற்காண்க.

கச. குறும்பொறை - குறிஞ்சிமலத்தூர், சிறுமலைகளும்.

கரு. மோகரம்-உக்கிரம் புரிவு-அன்பு.

கங. ஒரு வேடனென்றது ஏகலேவனை. ஒரு முனியென்றது வேடராலே தன்னிரைக்கூட்டமிழந்த ஓர் வைதிகமுனி.

ரஉ. மூலியடிவம் - செகத்தாரணமாயுள்ளதாகிய வடிவமென்க.

ரஉ. ரஅ. இவ்விரண்டெய்யுளாலுஞ் சிவ பிரான் சர்வார்த்திரியாயியாய் நிறைந்திருத்த லுணரக்கூறியவாறுகாண்க.

ரக. மிருகாதிபதிகாரி-யானைக்கு அதிபதியாகிய இந்திரனென்க. இந்திரனப்பொலவடிவமுள்ளவன் என்பதனை நிவாதகவசர், காலகேயர்வதைச்சருக்கம் உச-ஆவ் க வியிலுங்காண்க. மறவோன் - வீரஞ்சியவியன். அபிராமம்-பேரமுது.

ரஸ. இறைவர்தனம்மலரென்றது சிவபிரானுக்குரிய பிரணவவடிவமாகிய கொன்றை மலரென்க.

ரஉ. சக்கரம்-வட்டம். கயல்உருவநமாகக் கண்ணைக்குறித்தது. வாழியவென்னும் வியங்கோண்முற்றீறுகெட்டு வாழியெனநின்றது.

ரஉ. முட்டி - ஆபுதம்பிடித்தல். நிலை - சரம்விடுகிலை.

ரகரு. புரம்-நகரம். பாயிரம்-வரலாறு.

ரகச. புண்ணியன் என்றது ஈண்டுச்சிவ பிரானை. உள்-இடம், உள்ளம். பெயர்-நாமம், பெருமை.

ரகங. மாவலியைச் சிறையில்வைத்தக்கதையினை இராமாயணம் பாலகாண்டம் வேள்விப்படலத்திற்காண்க.

ரசக. அருச்சுனனை மாணிடனெனக் கருதாது இந்திரன்போலக்கொண்டுபிரதித்தாளென்பது விளங்க இந்திரனியம்போன்றுள்ளனன்றார்.

ரசஎ. அட்டவசக்களரி பிரபாசன் வீமொலகப் பிறந்திருப்பதனாலனைக்கீகியேழ்வசக்களென்றொருண்க

ரரு. செருந்து-பூவிற்தம், எட்டாம்போர்ச்சருக்கம் யு-ஆங்கவியிற்காண்க.

ரரு. நிகரம்-விழுங்குதல்.

ரரு. அரிசந்தனம் - ஓர்வகைச்சந்தனம். நீலிதவடை-நீலந்நமாகச்செய்யப்பட்டவடை.

ரரு. வான்மணி-சூரியன். வார்-நீர்.

ரகய. ஆயுதின் மந்தை புராவா; குருகுலச்சருக்கம் யு-ஆஞ் செய்யுளிற்காண்க.

ரகக. மாபு - முறைமை. காமலின்பமெய்தற்குரியதாதலின்பொன்போலிவென்றார்.

ரகச. பேடி-அலி. நலம்-அழகு. அந்தோ-ஐயோ; இரக்கக்குறிப்புணர்த்துஞ்சொல்.

ரகச. செக்காவி-வலித்தல்விசாரமாயிற்று. வரிவண்டு சிலைடைமொழியாகக்கொள்க. செக்காவி நீளமானபனைத்தோடொத்துவிளங்கவென்றும், அரவிந்தம் இசைப்பட்டையுடைய வண்டுகளோடுவிளங்கவென்றும் பொருள்கொண்டு முறையேருவிதலும் விரிதலுஞ்செய்ய என்பது கருத்தாகக்கொள்க. தொக்கான்-கூடினான். சூரன்-சூரியன்.

ரஎக. கையலென்றது அகலிகையை, பெயரென்றது ஆபிரங்கண்ணன் என்பதனை.

ரஎச. நீ அவ்வருச்சுனனுக்குத் தராயினும் அவனாசனினும் ஆசையால் வருந்துன்பதைத்தீர்ப்பதுவலியார்க்குமுறைமை (ஆதலால்தனை கோக்காது) பெருமபிழைசெய்தான் என்று தேவர்கள் அவட்குத்தக்கவாரிதஞ் சொல்லியென்க. அரோ-அசை.

நிவாதகவசர்காலகேயர்வதைச் சருக்கம்.

க. திவ்வியம் - தெய்வத்தன்மை. வண்டினைக்குறித்தவியென்பது வினைக்குறுக்கலாயிற்று.

உஉ. இந்திரன் அருச்சுனனுக்கு ஆபுதங்களைக்கொடுத்துமந்திரவுபதேசஞ்செய்தாலாற்

மனைக்குருவென்றொருண்க.

உச. அழுவம்-பாப்பு. ஆழியான்-திருமால். ஊழியினுதல்-உருத்திரமூர்த்தி.

யு. நிவாதகவசத்தர் - சல்லிதர்களினாலே பேதிக்கக்கூடாத கவசத்தையுடையவரென்பார்.

உஉ. தோயம்-நீர்.

உச. இந்நிரனைப்போல வடிவழிகுப்பத னாலிந்திரனென்றெண்ணினாரென்க.

உரு. வார்-நீட்சி. கோலம் - நீர். கோலபுர மென்றது தோயமாபுரத்தை.

ரு. சிந்து-கடல். குழல்-இடம். குரகதம்-குதிரை. மரகதக்கொண்டல் என்றது அருச்சுனனை. விரகு-அறிவு.

சஎ. நுதலிரண்டடியினும் ஒட்டென்னு மலங்காரங்காண்க.

சக. செய்யும்-செய்யுங்கள்; இது உம்மீறும் வரும்பன்மையேவல்.

ருஅ. தொக்கு-கூடி. உடற்று-பொருகின்ற கோடிய-வளைந்த. முருக்குவன்-அழிப்பேன்.

ருக. வெளி-அஞ்சி. பொன் - இரும்பு.

சச. கையற-செய்வற. நிருதேசரைவென் றவன்-இராமன்.

எடு. பாரு-பாகன். பவனம்-காற்று. துவ னித்து முழங்கி.

எஉ. குடித்து என்பதைக்குடிக்க எனப் பொருள்கொள்க. ஏற்றான்-சிவபிரான்.

சரு. குருகு - பற்றவை. மாயிசமுண்ணவந் திருத்தலாற் குருகோடியையுமென்றார்.

எக. சங்கு-வளையல். விடுத்தனசுருப்பின் சாலம் - தம்மைச்சேரும்படி தூதாக்கவித்தன வாகிய வண்டுக்கூட்டமென்க. கொங்கு - வா சனை.

எஅ. வீத்த-கெடுத்த. பண்-அமைவு. படுத் து-கொலைசெய்தது.

அய. மகேந்திரக்கணை - இந்நிராஸ்திரம். வீக்க-அழிக்க. எழிலியின்படை-மேகாஸ்திரம்.

அக. வரைபபகழி - பருவதாஸ்திரமென்க.

அஉ. மாயவாளி-மயக்கஞ்செய்யும்பாணம்.

அச. அமோகபாணம்-மயக்கமின்மையைச் செய்யும்பாணம்.

அக. வீட்டேறு-ஈட்டி. எழு-தம்பம். திகிரி வாணம்-ஒருபொருட்பன்மொழி.

அக. பரிபவம்-அவமானம். கடாமலை-யா னையென்க.

கச. அறுப்படச்சமைந்தது - பின்னாகப் போர் செயச்சமைந்தது அது-பின் பன்னாகப் போர்செய்யுந்தன்மை யிலனுக்குண்டென்பத னைப் பதினேழாம்பொச்சுருக்கத்தில் உாஉக- ஆன் கவியிந்தான்க.

கரு. சமூகம்-கூட்டம். ஆவலங்கொட்டல்-வாய்கையாற்கொட்டல்.

கஅ. திவசம்-நாள். இவறு-ஆசையுற்று. ரக. தெவ்-பகை. தீர்ந்திலவாகிய கோப முஞ் சிவப்பும் ஏங்கப்பாய அன்றேதீர்த்தனக் கூட்டுக. அன்றே-அப்பொழுதே.

ரக. தனுசர்-அசுரர். கண்ணக்கரிய - மிகக் கரிய.

ரஅ. அதிதிமக்கள்-தேவர்கள். இவர்நகரம் இரணியபுரம். ஆடகம் - பொன். மும்மை - மூன்று.

ரடு. கைவாரி-ஈண்டுக்கையாற்றருப்பணஞ் செய்யுநீரென்க. உருமு-இடி.

ரடுஎ. கூளி-பேய். வாளி-மண்டிலமாயோ டல். வாசி-குதிரை. ஒளி-ஒழுங்கு.

ரஉஉ. உழுவை-புலி. உழை-மாள். முழை-குரை. மொய்-வல்- சந்தனம்-தேர். புழுவி லொன்றுமொன்று - புழுச்சாதிகளிற்பொருட் தியவொன்று.

ரஉச. ஆலகாலம்-நஞ்சு. அயில் - கூர்மை. பாலம்-மழு. செம்புணர்-இரத்தம்.

ரகச. ரகுவென்னுமரசன்குலத்திற் பிறந் திருத்தலாலிராமனை ரகுபதிபுதல்வனென்றார்.

ரசய. பொதுளல்-நெருக்கல். ககபடலம்- பறவைக்கூட்டம். சுஞ்வுல்-கீதைத்தல்.

ரசஉ. ஒதனம்-உணவு ஆத்பாணாணையில்- குரியன்தேர்ப்பாகனாகிய அருணனைப்போல.

ரசரு. வாகை-வெற்றி. நாணுயர்த்தனுவின் வாங்கி-நாணையுயர்த்த வில்லினின்றுக்கழறிந் தகொண்டு. பறம்பு-மலை.

ரசக. இதுபுதூய்ப்புதூச்சியென்னுமணி.

ரசஅ. சோடித்த - லங்கரித்து.

ரசக. கின்னரம்-கின்னரப்புன். மிதனம்- இரட்டை. இப்புன் ஆணம்பெண்ணுமாய்க் கூடியிருத்தலிற் கின்னரமிதனமென்றார்.

ரருஉ. புன்மை-சண்டிப்பூபாரம். இதனைச் சூதுபோர்ச்சுருக்கம் உாச, உாடு, உாச-ஆஞ் செய்யுநிந்தான்க. திருமாலேநாரணனும் நா னுமாகிப் பின் கிருட்டிணனும் அருச்சுனனுமா யிருத்தலால், மர யன் அருச்சுனன் உருவங் கொண்டானென்றான்.

ரருக. இகழல்-இகழ்க்க. இது அல்லாற்று எதிர்மறை வீயக்கோள்வீணமுற்று.

ரகய. மறை - மந்திரம். புரோசனப்பகை வன்-அருச்சுனன். புரோசனன், திரிதராட்டி ரன் மந்திரிகளிலொருவன். சலித்தல் - ஈண்டு நீங்குதல்.

புட்பயாத்திரைச் சருக்கம்.

—(௧):—

க. புரை-குற்றம். கற்கொண்ட - கல்லுருவங்கொண்ட. துவக்கு-கட்டு.

எ. புரை-குற்றம். நாமம்-புகழ்.

ய. எமையாளுடையான் என்றது சிவ பிரானே. ஆலயம்-தங்குமிடம்.

யெ. கந்தவகன்-காற்று.

யெ. இயக்காப்பதி - அனகாபுரி. துயக்கம்-சோர்வு. சுரபி - வாசனை. காடம் - மதம்பாய்சுவடு. தறுகண்-அஞ்சாமை. சதாகதி-காற்று.

யக. செய்க்காற்றும்-வயலினிடத்துச்சொரிசின்ம.

உக. மாருதி-அனுமன்.

உஉ. சிற்பவாலதி-சிறியவால்.

உஅ. துதலுகிய தம்முன்னென்க. தம்முன்-தமையன்.

கஉ. தாமமாருதி ஒழுங்குடைய அனுமன். நான்-அருச்சுனன்.

கக. கன்னபாகம்-காது.

கரு. காண்மூளை - புதல்வன். புந்தி-புத்தி. சேகரச்சிந்து-திவிலையுடையகடல்.

கக. சீயம்-சிங்கம். சிம்புளேறு - ஆண்சரப்பப்பகி. தாயத்தாரால் அரகிழந்திருத்தல் வினைவசத்தாலென்பார் சீயத்தாலரகிழந்திருசிம்புளேறையான் என்றார்.

சய. தகைந்த - விரிந்த; தகைதல் விரிதல் என்பன ஐங்குறுதூற்றிற்கான்க. அகைந்த - எழுந்த. துணை-ஒப்பு.

சஎ. பாண்டவன் - பாண்டு புத்திரனாகிய வீமன்.

சஅ. பெரியோரை அடிகளெனக்கூறுதன் மாபென்க.

சக. மோட்டுரு-பெரியவடிவம்; என்றது விள்வருபத்தையென்க.

ரு. மன்னுளதார் - வாசனையுள்ள மாலை; மன்றம் மன்று என விகாரமாயிற்று.

ரு. மேலளவாது என்றதற்கு ஆழ்ந்தளவிட்டு என்க. நுண்ணறிவோர்போல் என்றதற்குத் திருவடிக்காகியின்றி ஏனையவற்றைக்காணாத நுண்ணிய அறிவுடையோரைப்போல வென்க.

ரு. இரண்டாமடிக்கு, செத்தமிழ்ப் பிரபத்ததைச்செய்து தொகுத்தோராகிய மெய்யன்பார் தம் பெருமையைத் வெளிப்படுத்தாது ஒடுக்கியிருத்தல்போல என்க. தமிழ் - ஆகுபெயர்.

ருஅ. இந்திரசாலம்-அற்புதங்களைக் காட்டு

மாயவித்தை. மைந்து-வலி. புந்தி-புத்தி.

ரு. திருவடி-அனுமானுக்கொருபெயர்.

சய. மின்என்றது திரௌபதியை. ஏதம்-குற்றம்.

சக. பொழில்-முன்னதுசோலை, பின்னதுபுவி. திறை-கப்பம். துப்பு-வலி.

சச. மல்லல்-வளம். மலர்தருவோடு-வனசமலரைக் கற்பகதருவோடு.

சஎ. ஆச-விரைவு. இடை-இடம்.

சஅ. கவான்-மலைப்பக்கம். குகாம்-குகை.

சக. கொடி-நீளம்.

எஉ. இரண்டாமடிக்குப் புண்டரீகன் என்னுந் தன்பெயரை நாடுகளிலெழுதிவைத்தோனென்க.

அஉ. பாறு-கழுகு; புறப்பொருள்வென்பா மாஸ்யுராயிற்காண்க. இதுவரை இவ்வரக்கனையுண்ணமுடியாமல் வருந்துகின்றாதுதலால் வருந்துகின்ற கூற்றென்றார்.

அக. துவக்கு-தோல். நலியுமீட்டார்-வருத்ததல்செய்யும் வலியுடையார். வாழி-அசை.

அஅ. பூழை-துவாரம்.

அக. வைத்தாரை-கூர்மை; இது மீயிசைச்சொல். தாரைபட-ஒழுங்குபட.

எஉ. பவர்-நெருங்குதல். பனகம்-பலமலைகளென்க. தவர்-வீல்.

கக. செப்பபடிப்பவரின் - செப்பபடிவத்தை செய்பவரைப்போல. அரக்கர்சேனையைத் துணித்தல் சிறிதும் வருத்தமின்றி வினோதமாகக் கொண்டிருந்தானென்பார் செப்பபடிப்பவரின்னு சிரித்தனை என்றார்.

கஅ. ஏழ்மதம் - குதுபோர்ச்சருக்கம் என்க. ஆம் பாட்டுரையிற்காண்க.

கய. சங்கோடனைக் குபோன்சேனைத்தலைவன். துவக்கி-கட்டி.

கயக. உருத்திரசேனை-இவன் குபோன்மகன். அருத்தி-ஆசை.

கஉஉ. மைந்தர்-என்பது மருதமரவடிவமாயிருந்த நளகூபரன், மணிக்கிரீவன் என்க.

கஉக. உயர்வுடையபொற்றருவைக் கொடுத்துபசரித்தானெனவேவனசமலரையுட்கொடுத்தானென்பது கூறுதேயமைந்ததென்க.

கரு. உயவாமல்-ஆராயாமல்.

ககஅ. மூனி - உரோமசமுனி. சேய்தழற்பாவையென்பது பாடமாயின், சேய் - சிவப்பென்க.

சடாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

இ. சரும்பு-மலை.
க. சழக்கன் - வழக்குக்கு மாறுபாடுடைய வன் ; சழக்கு-வழக்குக்கு மாறுபாடு ; பெரிய புராணம் திருவாரூர்ச்சிறப்பு ௩௫-ஆவ் கவியிற் காண்க.
அ. நபம்-ஆகாயம்.
பக. பனை - முன்னது கொம்பு, பின்னது பருமை.
பக. தஞ்சன் குஞ்சரமென - கஞ்சனாற் கிருட்டிணன்மேலேவப்பட்டு வலயராபீட

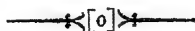
மென்னும் யானையைப்போல.

பு. மட்டி - ஈண்டுக்கைக்குத்து, மட்டி-மட்டித்தல்; அது மண்டலித்தல்.

பக. மொயம்பு-வலி. கழல் - காலணிமணி வடம்; சிவஞானபோதச் சிறுமையிற்காண்க. குரக்கு நாயகன் சுக்கிரீவன். குன்றென்பது ஈண்டுத் துந்துபி எஃகுப்பின் குவையை ; இக் கதையை இராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம் துந்துபிப்படலத்துக் காண்க.

மணிமான்வதைச் சருக்கம்.

ச. முன்பு-வலி.
இ. மைந்து-வலி.
அ. அரிமணி-சந்திரகாந்தக்கல், சூரியகாந்தக்கல், எரிமணி - எரிநிறமுள்ள செம்மணி, தருணம்-புதுமை, சதனம்-வீடு.
ப. வழை-சுரபுனை.
பக. தாரை-நட்சத்திரங்கள். வார்-நீட்சி.
பக. சிவனண்பன்-குபேரன்.
உ. பனை - முரசு, நம்பி என்றது ஆடவரிற் சிறந்தோனாகிய குபேரனை.
உஉ. தாமம்-ஒழுங்கு. தாமம் - புகை, சேமம்-காவல்.
உச. காழ்-வயிரம். காணாமுனை-பகைவாய்த்தம். வீழ்-விரும்புத்தல்.
பக. தண்டநான்-தண்டத்தைத் தரித்தவனாகிய வீமன்.
பக. மருத்துதவுகூற்று-வாயுபெற்ற யமனாகிய வீமன்.
ச. பிங்கல்-மலை. கன்னம்-காது, கந்தி-குதிரை.
சக. உளைத்து-ஒலித்து, புனைத்த-உயர்ந்த.
சஉ. தாரணி - தாணியின் புத்திரனாகிய யமன்; தாணி-சூரியன்.
சச. முருக்குதல் - அழித்தல். மொயம்பு-வலி. தான்-முயற்சி. பூனை-பூனைப்பு.
சஎ. இஞ்சுமதில்-ஒருபொருட்பன்மொழி. அரணம்-காவலிடம்.

சக. ஆனிலன் - அனிலன் புத்திரனாகிய வீமன். அனிலன்-காற்று.

பக. என்று-சூரியன். மூசி-மொய்த்து.
இஉ. பாசதான்-யமன். வேகியா-வேகமுற்று. ஆகை-திசை.

பக. தாயம்-ஈண்டுச் சமயவாய்ப்பு.

பக. இரண்டாமடிக்கு-திரிபுரத்தைச் சுட்டமேகம்போலு நிறத்தையுடைய பாணமாகிய திருமான்முன்பு என்க. சோரி-இரத்தம். வைகார்மை. வாரியுதவும் பகழியென்கூட்டுக.

கக. முதலடிக்கு-கேடுடையவனாகியமணிமான் (உயிர்த்து)ச் சுவர்க்கஞ்செல்லப்பின்பு என்க. தந்திரம்-சேனை.

கஎ. துனி-துன்பம்.
கக. துனைவரு-வேகத்துடன்சென்று வருகின்ற. ஒ-முன்னதுவினா, பின்னது-இரத்தம். நனை-கன்.

கக. சதித்தனை - கொண்டது சதித்தாய். சதிசெய்தாய்-வஞ்சனைசெய்தாய்.

கஉ. விபுதர்-தேவர். பனை-ஈண்டுவாத்தியப்பொதுவென்க.

கஅ. சலம்-கோபம். முரண்-பகை. புலத்திய முனிமகன் விச்சிரவா ; விச்சிரவாலின்மகன் குபேரன்.

கஉ. நித்தன்-அழியாதவனாகியசிவபிரான்.

க௫. தாமம் - மலை. புரிசை - மதில். ஞாயில்-மதிவழிப்பு.

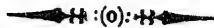
௩௧. பதினாறுவகைப்பூசை - அவை பெரி யோர்க்குச்செய்யுமுபசாரம், ஆசனமணித்தல் முதலியன. காசு-குற்றம். ஆசி-வாழ்த்து.

௩௨. அரக்கர்நாயகன்-கடோற்கசன். ௩௩. அராபதம்-வண்டு. அங்கராகம்-பூசம் பரிமளம்.

௩௪. பதம்-வரிசை.

௩௫. துணங்கை-பேயின் கூத்து; அது "பழுப்புடையிருகைமுடக்கியடிக்கத், துடக் கியரடையதுதுணங்கையாகும்" என்றார் திரு முருகாற்றுப்பட்டையுரையில். பழு-விலா.

துருவாசமுனிச் சருக்கம்.

௧. ஏனை - முனிவர்க்குச் சாபத்தாற்றவங் குறையும், இம்முனிவற்கு அதனாற்றவம்வளரு மாதலிற் சாபமொழி தன்னால்வளருந்தவம் என்றார்.

௨. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். செம்மாந் து-மிகக்களித்து

௩. மேவார்-பகைவராகிய துரியோதனாதி யர். ஆஜ - இரக்கச்சொல். கோ - துரியோத னன். ஆனவன் என்பது எழுவாயின் சொல் லுருபு.

௪. அருக்கனுதவும் பாண்டம்-சூரியன்கொ டித்த பாத்திரம்; தருமன் ஆரணியத்திற்குவந்த வுடன் சொன்னசமுனிவர் உபதேசித்தமந்திரத் தை யுச்சரித்துத் தவஞ்செய்ய சூரியன் பிரா மணவழுவாய்வந்து வேண்மொளவு குறையாமல்

உணவளிக்கும்பாத்திரம் ஒன்று கொடுத்தான் என்னுங்கதையினைச் சருக்கிக்கூறினாரென்க.

௫. ஒருகாலத்திற் பிரமனுக்குத் திருமால் அன்னமாயிருந்து வேதங்களைக்கூறினாரென்க.

௬. இதாம்-இங்கு.

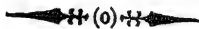
௭. நென்னல்-நேற்று. புயங்ககேதனன்- துரியோதனன். நிலயம்-இடம்.

௮. உம் மிற் - செல்வமுடையவன்போ லுரைத்தான் என்றதற்கு (எல்லாச்செல்வமு மெய்தற்குரியதிருமாலினருட்செல்வமுடைய) உங்களைப்பார்க்கினும் பெருஞ்செல்வமுடைய வன்போல் அறியாமையாலுரைத்தானென வுரைக்க.

௯. பரம்-மெய்மை. உரம்-அறிவு. திரம்- உறுதி.

பழம்பொருத்து சருக்கம்.

௧. கயிரவம்-ஆம்பல்.

௨. மைக்கனிக்களவு - கரியகளாக்கனியெ ன்க. முக்கனி-வாழை, பலா, மா இவற்றின் கனி.

௩. சோமகர் - பாஞ்சாலதேசத்தார், ஆமல கம்-நெல்லிக்கனியென்க. ஏ - பாணம். இறுத் தல்-சண்டெவீழ்த்தல்.

௪. மேல்டாவைம்புலத்தினன் - ஐம் பு ல னடங்கியவன். துலை என் பது துலைநாவை யுணர்த்தியது; துலையோடொப்பான் என்பதற் குச் சமனிலையுடைமையாற்றுலைநாவோடொப் பானாகிய தருமனென்க.

௫. அவன் என்றது கிருட்டிணனை.

௬. மண் - ஆகுபெயராயுலகரையுணர்த்தி யது. ஒ-எதிர்மறை.

௭. பட்டாங்கு - உண்மை. கோடு - மரக் கொம்பு. ஒன்றுதல்-பொருந்ததல்.

௮. அலகையாமன்னை- பூதனையென்னும் பேயாகியதாய்.

௯. எட்டி - ஆகுபெயராய்க் காஞ்சிரங்கா யையுணர்த்தியது. மல்-மல்யுத்தம்.

௧௦. தாரை-நேரோடல்; குதிரைநடை.

௧௧. உற்பவகாரணன்-தந்தை.

௧௨. ஆடவரிலாமையின்ல்லால்-புருடருண் மையினால். நம்புதற்குளதோ-அப்பெண்களைப்

பதிவிரதைகள் என்று நம்புதற்கில்லை. ஒ-எதிர் மறை. ஆடவருண்மையினற்கண்டவுடன் பெண்களின்மனம் விரும்புமென்றபடி. இதுவேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. நினைத்தாற்றோவதில்லையென்பது துவாபரபுகதநுமமாக ஸ்மிரு

தியிற்கூறப்படலால், வேறொருவனென்பெருங்கொழுநுவதைற்கு ருகுமென்றான்; ஆதலால் வசிட்டனல்லவற்றைவிடையேயுனையாளென்றார்.

உஉ. மறு-பூவனீ0 என்னுமறு. ஒதனம்-சுண்ணெவென்க.

நச்சுப்பொய்கைச் சருக்கம்.

உ. சேர்ந்து - சேரவெனத்திரித்துரைக்க. கழி-மிகுதி; விபினம்-காடு. சிந்தனை - ஈண்டு மனக்கவலை.

கூ. மூவர்என்றது துச்சாதனன், கண்ணன், சகுனியை. விரகு-உபாயம். கோவி-வீளைத்து. கோதும்-கொல்லுதும்.

சு. கொல், ஆம்-அசை. கலாமனம்-கல்லாகிய நெஞ்சும்; அருளிலாமனமாதலிற் கல் ஆமனமென்றார். இவ்வாராந்தி கல்லாதமுடத்தன் மையுள்ளமனமென்பார்.

எ. கொடையாலினியபுகழை வளர்ப்பவனாயிருக்கவும், கொலைக்குடன்பட்டமையாற் கண்ணனைக் கொடியபாலியென்றார்.

அ. கண்ணம்-காது. ஏழாகவெழும்பிறப்பென்க; அவை தாபரம், உளர்வன, நீர்வாயுவன, பறப்பன, விவ்வுரு, மனிதர், தேவர்என்பன. திருக்குறள் புதல்வரைப்பெறுதலுரையிற் காண்க.

கூ. கண்ணல் - கருதல். வீதல் - இறத்தல்.

உஉ. பாரிடம் - பூதகணம். துன்றி-நெருங்கப்பட்டு எனப்பிறவினையாக்குக. வெயிலாலென மூன்றாவது விரிக்க. கழை-மூங்கில்.

பக. கொடுந்தருக்கன் - வேம்புமுதலியன வென்க.

பசு. யாமளவேதத்திற் கதிதேவதைகளா டியென்க.

பக. முப்பாலினுக்கு முதற்பாலாய் - அறம்பொருளின்பமெனனும் மூன்று பகுப்பினுக்கும் முதற்பகுதியாகிய அறத்தின்வடிவாய். மும்மைப்புவனம்-பூமியந்தரகவாக்கம்; பூலோக சுவர்க்கலோக பாதாளலோகமென்பாருமுளர். அறக்கடவுள் - யமதருமன். எண்ணம்-துரியோதனன் எண்ணம்.

பு. அசினம் - ஈண்டு மன்றோல். ஆகாயத்தினின்றும் வாயுத்தோன்றியதனால் வாயுவை வான்மைந்தனென்றார். தொன்மை பழமை, உழை - மான்.

பு. வானிடையீ - தூரமானவிடத்தில். பொறை-மலை, அபயம் - ஆபத்துற்றோர் அதனை நீக்கற்குரைப்பது. நறை - தேன்.

பக. ஆசகம்-பாணம். வெளிக்கு - வெளியில். ஏ-அசை. முகப்பட்டிடும்-முன்பட்டிடும். தகைப்பட்டு-தடித்தல்செய்து.

உக. தலை-அசை, இடமுமாம்.

உஉ. பானியம்-நீர். தொன்மாம்-ஆலமாம். எல்லாமானேன் - எல்லாப்பொருளிலு மந்தரியாமியாயிருக்குமியைவெனென்க.

உக. தாலு - நா. மரு - வாசனை. எக்கன் என்பது வலித்தலவிகாரமாயிற்று. என்று - சூரியன்.

உக. ஈம்-மயானம். ஆம்-நீர்.

உஎ. வளர்ந்து - அத்தாகம் வளர்ந்து. என்னவன்பட்டான்-அவன் என்ன வகுத்தப்பட்டான். முன்சொன்னவன்-இச்சரித்திரத்தைக் கூறிய வியாகமுனி. தொருக்கமாட்டான் - அளவுபடுத்துச் சொல்லமாட்டான்.

உஅ. குசை - கடிவானம்.

பக. தோயம்-நீர்.

பக. அருப்பம் - அருப்பு என நின்றது. அருப்பம்-அருமை. அறல்-நீர். ஆலம்-வீடம். உருப்பு - வெம்மை.

உஉ. அமுதம் - அமிழ்தினுக்கும் நீரினுக்குக்கொள்க.

பக. யோனி - ஈண்டுப் பிறந்தவுயிரென்க. வெட்டிலம்-வெற்றிடம். உயக்கல் - வருத்தல். நட்புலத்தவர்-நட்பற்றவராகிய துரியோதனனாய்.

பக. ஆங்கு-அசை.

பக. துன்றிபா - துன்றி. குழல் - இடம். சென்றிடா-சென்றது. கொன்றிடா - கொன்றது.

பக. இலக்கு-இலட்சியம்.

பக. மோட்டுரு - பெருவடிவம். குறை - குறாவளி.

பக. அறன்-யமன். மற்று-அசை.

பக. துப்பு-உணவு; ஈண்டுப்பாணம்.

சுடு. போலும் என்பது ஐயப்பொருளில் வந்தது. ஏ-அரசு. நிட்ரோம்-கொடுமை.

சஉ. இல்லாநயனி - நயனமில்லாதவனாகிய திருதாராட்டிரன்.

சச. சிரிப்பு-நண்டு வீரகையென்க.

சக. உயங்கிய-வருந்திய. மகிருகம் - தாபரம்.

சஎ. அடிக்கடி-பலமுறை.

சக. ஊறு - புண். உடற்றினர் - பொருதோர். மாறு-பகை.

சுடு. கோனகை - வட்டம். ஆதபத்திரம்-குடை. பதினெண்டேசமாவன - நன்னூல், பெயரியலுரைக்குறிப்பிற் சிங்களஞ் சோனகமென்னுங் கவியிற்காண்க.

சுடு. சமம் - போர். அருளில் வஞ்சகன் என்றது துரியோதனனை. கயம்-தடாகம்.

சுடு. அறக்கடவுள் - யமன். பொருவு - ஒப்பு.

சுடு. எண்-ஆலோசனை.

சுடு. சிற்பம்-தூட்டம்.

சுடு. வயின் - இடம். பொலஞ்சிலம்பு - பொன்மலை. வெவ்வயிற் புரிவிரகு - வெவ்வயனத்திடத்திற்செய்த மாறண வேள்வியாகியவுபாயம் என்க.

சுடு. மறம்-வீரம்.

சுடு. மறை-மந்திரம்.

சுடு. குத்திரம்-வஞ்சம். புரிந்து-விரும்பி. வல்லவர் - சித்திரம்வரையவல்லோர்.

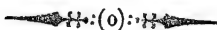
சுடு. இரண்டாமடியிற் றந்தை யென்றது இயமனை. வம்பு-வாசனை. அம்பகம்-கண்.

சுடு. பேது - மயக்கம். பிணை - மான். கடையடியில் முகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகைகாண்க.

ஆரணியபருவம் முற்றிற்று.

நான்காவது விராடபருவம்.

நாடுகிரந்துறை சருக்கம்.

க. தத்துவம்-உண்மைப்பொருள். அறல்-நீர். காளியன் - ஓர் பாம்பு.

எ. கல்கெழுதும்பு - கற்கள்பொருந்திய மலை. முல்லையம்புருவு - முல்லைக்கொடிபடர்ந்த அழகிய வனம்.

க. எழுவகைத்தாயர் என்றது சத்தமாதரை; அவர் இந்திராணிமுதலியவர்; நிகண்டிற் காண்க. சாமனம்-பச்சை. கோமனம் - அழகு. பாதவம் - மரம்.

டு. கோடரம்-பொந்து. விரகு - உபாயம். முத்தலைவேல்-சூலம். வடி-கூர்மை.

டுக. தாபதர்-முனிவர்.

டுஉ. பாங்கு - பக்கம்.

டுச. பவனம் - காற்று. மடையன் - மடைத்தொழிற்குரியவன்.

டுச. ஐம்பெருஞ்சுற்றம் - நட்பாளர், அந்தனர், மடைத்தொழிவர், மருத்துவக்கலைஞர், நிமித்திகப்புலவரென்க.

டுஎ. உருப்பசி சாபவரலாறு அருச்சுனன் றவநிலச்சருக்கத்திற் காண்க.

டுஅ. முனி - கங்கமுனி. சாய்த்து - வணக்கி.

உக. கம்பி-இரும்புக்கம்பியாலாகிய கடிவாளமென்க. மத்திகை-குதிரைச்சம்மட்டி. உன்னயம் - அசுவசாத்திரங்களினென்றென்பர்; பதின்மூன்றாம் போர்ச்சருக்கம் ஈடு-ஆங்க் கவியிலுங்காண்க.

உக. மந்துரை-குதிரைப்பந்தி.

உக. நந்தகோபன்மைந்தன் - கிருட்டினன். குமழ-முன்னது காது, பின்னது தளிர். தொடி - வளைவு. வேத்தவை - இராசசபை.

உஎ. கோபாலன்-பசுவைக்காப்பவன்.

உஅ. நிரை-பசுக்கன். செம்மல்-தலைவன்.

உக. வண்ணமகள் - அலங்காரஞ்செய்யும் பெண்.

நடு. நொதுமலினன்-அயலான்.

௩௨. விரதமாயைபுரி - வஞ்சகமே விரதமாகச் செய்கின்ற. மான்விரதநோக்கியர் - மானின் பார்வையை நினைத்தேய்க்கின்ற நோக்கத்தையுடைய மாதர். மான்-ஆகுபெயர். விரதசாரணி - விரதநெறியிற்சரிப்பவன்.

௩௩. ள்ஹவை-தோழி.
௩௩. முற்கவியிற் கந்தருவர் காவல்புரிகற் புடையனென்றதனால் தெய்வமகளோடுவன வெரீஇயினனென்க. வெரீஇயினன்-அச்சமுற்றான்.

மற்போர்ச் சருக்கம்.

௨. தந்தியெட்டாவன் - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாழனம், குமுதம், அஞ்சனம், புப்பதந்தம், சாருவபூம், சுப்பிரதீபம் என்பன.

௩. பாரை-அழி. சோதிநேமி-சூரியமண்

டலம். விம்பம்-வட்டம். தாணி-கீர்ப்பெருக்கு. உரவு-வலி.

௩௨. காயம்-இலக்கு. ஊதை-வாயு. ஊரு-தொடை. மருங்கு-இடை, மிடறு-கண்டம்.

கீசகன்வதைச் சருக்கம்.

௧. வருதினி-சேனை. கன்னல்-கரும்பு.

௨. தூபுரம் - சதங்கை. அந்தப்புரம் - மன்னேறெவியில்லம். பனைத்த-பருத்த.

௩. மயற்கையால் - மயக்கத்தின் ஈறுமையால். இணைக்கயல் இராசனின்னங்களிலொன்றென்றும், இரண்டு மச்சரோகையென்றும் கூறுவர்.

௪. சுரதாமடுகளிர் - புணர்ச்சிசெய்யு மகளிர். சரதம் - உண்மை.

௫. காவியங்கண்ணவன் என்றது விரதசாரணியை. ஆதாம்-ஆசை.

௬. பாசகாரிகள் - பாசத்தைச்செய்பவைகள். பாசம்-சண்டு ஆசை. பரிவுகூர - இன்பமிக, மதனவேதத்தின் மார்க்கமாவது சண்டுத் தன்னை விரும்பாத மகளிரைத் தான்விரும்பல் கூடாபதென்பது.

௭. ஆகுலம்-வருத்தம். கோகுலம்-இராசகுலம்.

௮. மெய்நல்லமாதரித்து - மெய்யின் சுகத்தை விரும்பி. நலம்-சுகம்; பிங்கலநிகண்டிற்கான்க. விரகின்-உபாயத்தால்.

௯. முதுக்குறைவு-போறிவு. ஆரமாகிய கீர்த்தளியென்க. ஆரம்-முத்து.

௧௦. டெ-வது கவியில் ஆருயிர்த்தப்பெருமன்கூறலால் சுண்டு விதியென்றது கீசகன் ஊழினியுமென்க; அது வினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைத்தற்கேதுவாகிய நியதியென்க.

௨௩ சூரியன்தேர்ப்பாகனாகிய அருணனுக்குக் காலின்மையாற் பாதமில்பாகனென்றார்.

௨௪. சாயல்-அழகு.

௨௨ தூங்கம் - குதிரை. சப்தாஸ்வா என்னும் பெயருண்மையாலே தூரக்கமெழுன்றார் உரு. என்னு-சூரியன். மன்றல்-முன்னது புணர்ச்சி, பின்னது மணம்.

௨௪. காமருகுளிரி - அழகியகல்லார மலர்; உகரஞ்சாரியையென்க. அடை-இலை. அமளி மெத்தை. சமம்-விறகு.

௨௬. பாக்கியம்-புண்ணியம்.

௩௨. உருடா - சக்கரம். கிங்கரன் - ஏவல் செய்பவன். மாருதம்-காற்று. ௨௨-ஆங்கவியிற் சூரியனைவணங்கி வேண்டிக்கொண்டாளாதலின் அவன் கிங்கரனாவ்வாறுசெய்தானென்க.

௩௩. வாய்மை-வசனம்.

௩௪. வீடவி - மரம்.

௩௫. கொளுத்திடாது - பற்றிடாது. இந்தனம் - விறகு. பின்னிரண்டையும் வீமன் வெகுளியைத் தணித்திருத்தற்குக் கூறிய குறிப்புரையென்க.

௪௧. ஏதிலர்-அயலார்.

௪௨. ஆர்வம்-ஆசை. பூரியர்-கீழோர். ஓ-எதிர்ப்பறை.

௪௩. ஆசைநோய் மன்பதையுனைத்தினுக்குமுண்டு ஆயினுங் கீசகன் கேடுசெய்தனன்

என முதலிரண்டடியையுபயிப்பதுபத்துரைத்துக் கொள்க. ஆசைநோயைத் தீர்க்குநெறியை விடுத்துப் பிறந்தாரத்தைப் பற்றவந்ததனால், ஆயினும் கீசகன் கேடுசெய்தனனென்றான். மன்பதை-மக்கட்கூட்டம், வசு-குற்றம்.

சசு. பன்னிருவாரினும்-பன்னுகின்ற குரிய சந்திரரிருவருள்ளும், பன்னல்-சொல்லல்,

சஅ. பாணன்-பாதிநான். கனை-ஒலி.

சக. ஏ-தேற்றம், அமளி-மெத்தவை.

ரு. செளபலன் - சகுனி. இன்றமம் முறைமை மொழிந்ததை, நடு-ஆவது கவியிற் காண்க. புராசை-கழுத்திடு கயிறு.

டுக. மருச்சகன் - அக்கினி, அருத்தி - ஈண்டு அன்பு.

டுக. ஐயென - விரைய, அமுலினையகற் பு-அக்கினியொத்த பரிசுத்தமுள்ள கற்பு.

டு. காந்தக்கல்-ஈண்டுச்சந்திரகாரந்தக்கல். தலைகனல்லான்-கீழோன்.

டுக. விடுத்தல் - தங்குதல். புளகம் புளகு என நின்றது. புளகம்-மயிர்சிலிர்ப்பு. கொக்கு-மாமரம்.

கய. வம்மின் என்பதுபாடமாயின் - வாரீர். உருள்-சக்கரம், தேரோய்வம்மின்ன ஒருமையிற் பன்மை வந்தவழுவமைதியென்க. ஒருப் புட்டான்-சம்மதித்தான். வம்-வா-மோ-அசை

சக. சமீரணன்-வாயு. செறிவு-அடக்கம்.

கஉ. எல்லையின்றிலைவன் - பகலின் நிலைவன். எல்லை பகல் என்பதைப் புறநானூற்று ரையிற்காண்க.

சக. அடுதொழில் - முறையே கெடுத்த லுஞ் சமைத்தலுக்கொள்க. உடுமுகத்தின்மை-நட்சத்திரங்கள் தன்னிடத்திலாமைமால்.

சசு பொங்கர் - சோலை, இங்கிதம் - எண்ணக்குறிப்பு.

சக. சாந்து-ஈண்டுச் சுண்ணச்சாந்து, கூர்ந்த-மிகுந்த.

சஅ. அனை - அனைந்து; வரிப்புனைபந்து என்பதுபோல முதனிலை விளையச்சமாயின தென்க.

சக. கிஞ்சகம்-முருக்கம்பூவாகிய இதழென்க. கிள்ளை-கிளிமொழியையுணர்த்தலாலாகு பெயர், வாய்மை-வாக்கு. எஞ்சுதல்-குறைதல்.

எய். கழி-மிகுதி. முகம்புகுதல்-நோக்கிற் கெதிர்சென்றுபுகுதல்; கிங்குறுதாற்றுரையிற் காண்க.

எஉ. பெற்றம்-வாயு. பொறி-தீப்பொறி. என்-வலி. ஏன் என்பது வலியாதலின் எண் எனக்குறிகி நின்றதெனினுமாம்.

எடு. உறுமு-இடி. நெக்கன - நெகிழ்ந்து விண்டன. உகிர்த்தலை-நகதுணி.

எசு. கேள் - சுற்றம். வேனொடுவருநலம்-வேளால்வருஞ்சகம், வீஞ்ச-மிக.

எள. காழ்-வயிரம்; காளை என்றது வீமனை குறை-குறைக்காற்று. மிடல்-வலி

எஅ. பக்கவன் என்றது கீசகனை. எக. விடைத்தல்-விடுத்தல். பூதி-பூதி.

அய். நிசை-இரா, அடு. நீங்கியவாய்மைகள் - கழிந்த வாக்குகள்.

அஅ. முட்டி-ஈண்டுக் கைக்குத்து. அக. தொய்யில்-எழுதுங்குழம்பு.

கக. நள்ளிருள் - செறிந்த விருட்டு; மணி மேகலையுரையிற்காண்க. அகரு-அகில்.

கசு. எண்ணிலாமனம் - வலிநிலாவுகின்ற மனம். விண்ணுளார் என்றது கந்தருவரை.

கஅ. மெய்காக்குங்கடவுள் என்றது முன்னர்க்குறிய கந்தருவரை.

கக. துடைப்பரும்பவனம்-கெடுத்தற்கரிய மாளிகையில், தொடைப்பெரும்பவனம்என்ப பாடமோதித்தொடையின் பெருங்காற்றுஎனப் பொருள் கூறுவாருமுளர்.

கக. வானவன் - பெரியோனாகிய வீமன். ஒக்க-ஒருமிக்க. ஆனோமனைவன் என்பது பாடமாயின் யானையைப்போலும் வ வியுடையவனென்க.

கஉ. துவன் துகற்பு-நிறைந்தகற்பு, கவன் து-வருந்தியது. கடி-காவல்.

கக. கிற்றுகைத்து-செய்யும்வலி. கிற்றல்-செய்தல். தனகு - செருக்கு; இது தற்கு என விகாரமாயிற்று.

கசு. பொருநன்-அரசன், வீரனுமாம். புறநானூற்றுரையிற்காண்க.

கடு. கனை-மிகுதி. இருள்வலி-குரியன்.

நிரைமீட்சிச் சருக்கம்.

உ. நிரை-பசுக்கள். கோள்-கொள்கை.

க. ஒற்றி-பகை, நொதமல், நட்பென்னு

முன்றுதிந்தார் மாட்டுநிகழ்த்தனவறிந்து கூறுவாரென்க.

ச. என்று-எண்ணிடைச்சொல், கடையடி யில் என்று சூரியன். நின்றபாதம் (ஆணையாக) எனவருவித்திரைக்க.

ஒற்றையிருக்கம் - ஒற்றையோடிட்டை வலம்புரிச்சங்கமென்க; இந்திரபரிதத்தச்சுருக் கம் சு-வது கவியிலும், பதினொருமபேர்ச்சுருக் கம் ஐசுவது கவியிலுங்காண்க; ஒற்றை ஒரு துளைக்கருவியென்க.

எ. தொறு-நிரை. சூழல்-இடம்.

அ. வெட்சி-வெட்சிபூமாவை; இது பண்க வர் நிரைகவாச்செல்லும் வீரர்குடும் பூமாவை யென்க. திரிகத்தர்கோன் - திரிகத்ததேசத் தார்க்கரசன்; இந்தேசம் இமயத்திற்கும் வீர்திய யத்திற்கு மத்தியிலுள்ளதாகிய ஆரியாவர்த்த மென்னுந் தேசத்தின் வடமேற்றையிலுள்ள தென்பர், அக்குரோணி - படை, உககூஆளைய- யானை, சுயஞ்சுகாய-குதிரை, உககூஆளைய- தேர், வட்சத்தகூகூரு-காலாங்கொண்டது; இவ்வாறு நல்லாபின்ன பாரதம் சிறப்புப்பாயி ரச் சருக்கம் உக-ஆங்கவியற்காண்க. வியாச பாரதத்திலுங்காண்க ஆன்-பசு.

ய. செரு-போர், சதி - வஞ்சனை. நிருமித் தல் - நியமித்தல், பண் - அலங்காரம். உரும்- இடி.

யக. தூசி-படைமுன்னணி, சிந்தி-சிந்த.

யஉ. கொட்டி-வளைவு, பெட்டி-விரும்பம்.

யக. காரத்தை-காரத்தைப்பூமாவை; பகைவர் கொண்ட நிரையை மீட்போர் அணிவது.

யச. தாமச்சரம்-ஒழுங்காகிய பாணம்.

யடு. துணை - விரைவு, தொடை - பாணம், பாரு-பாகன்.

யஎ. ஈறு-முடிவு, ஊதை-காற்று, நருக்கு தல்-நொருக்குதல்.

யஅ. வடம்-கயிறு, துவக்கி-கட்டி, மூரி-வாலியை.

யக. வெருமுக்கத்தில் - அங்குகின்ற இடத் தில், வீடு-வீடுதல், கைம்மாறு-பிரதியுபகாரம்.

யஉ. சேவலான்-குமார்க்கடவுள், மாவலான்- நகுலனாகிய தாமக்கிரந்தி என்க. கோவலான் - சகாதேவனாகிய தந்திரிபாலனென்க.

உக. பாவித்தாரு - பாவித்தாற் போல; ஆங்கு உவமையுருபு, ஐங்குறு தூற்றையறிற் காண்க.

உஉ. சூரியகுலத்தரசனாகவின் விராடனை அயோத்திமன் என்றார்.

உக. யாரினும்பெரியோன் - எல்லாவரச ரினுமேவான துரியோதனனென்க. ஈர்தல்- அரிதல்.

உடு. உத்தரன்-விராடன்மகன்.

உஅ. துணை-அளவு, எயில்-மதில்.

உக. ஆரம்-முன்னது சந்தனம், பின்னது முத்து.

யக. ஒப்பனைக்குரியான்-நிரைபதியாகிய வண்ணமகள். வித்தரம் - விஸ்தாரம். தரம் - தருதி. பேடி-விசயனாகியபேடி.

நிரைவளை - ஈதேட்டினை. வெய்தீண்டும் - விரைந்தனனுருவன்.

யச. உத்தரம்-வடக்கு.

யஅ. நிலை-சரம்விடுநிலை, முட்டி-கைப்பிடி. சிலீமுகம்-பாணம். மலையிலக்கென-எய்வதற்கு மலையையிலக்காக்குவதுபோல.

யக. இடல் வீரன் என்பது-பழிப்பதுபோ லப் புகழ்தல்.

சஉ. பொதும்பர்-மரப் பொந்து.

சக. எரிப்புறத்தரு-மயானத்திலிருக்கின்ற வன்னிமரமெனக்கொள்க. இரண்டாமடிக்கு, மலைகளைத் தன்னிடத்துடைய பெருங்காட்டி னுறைகின்ற அருச்சுனனுடையனவென்று கூற என்க.

சச. அரிடம்-அதிவீரவீரன். அரிட்டம், அரிட்டமென நின்றதெனக் கொண்டுசென்ம தோஷமென்பதனை பிங்கலவிக்கண்டிருக்காண்க.

சடு. சுழிகை-காழிகை.

சக. உத்தரன் விசயனுக்குச்சாரதியாகுந் சிறப்பைப்பெற்றதனால் மால் பெருஞ்சிறப் பைப்பெற்றதென்றார்.

சஅ. தொடி-வளையல், தொடை-தொடித் தல், வீடு-வீடுதல், அஞ்சிடை - வீனையெச்சம் ஈறுகெட்டது.

யு. அருச்சுனன் பெற்று, வென்று, நுகர்ந்து வேயந்தான் (ஆதலால்) அன்று போ லவன் எனமுடித்துக் கவிகூறியதாகக்கொள்க. போனகம்-உணவு; சண்ட முதுணவென்க.

யச. தண்டு-படை, மிண்டுதல்-அடர்த்தல்.

யக. பொதுவர் - இடையர். மச்சர் கோ மகன்-உத்தரன்.

யக. செருச்செய்வான் - யுத்தஞ்செய்யும் பொருட்டு. பருச்சிலம்பு - பெரியமலை; இது வலித்தல் வீகாரம் ஏற்றது. உகைதரல் - எழு தல். உண்மைக்கு - வீமன் வேண்டிக்கூறிய மெய்மொழியின்பொருட்டு; அது புட்பயாத் திரைச்சுருக்கம் சஅ, சக-ஆங்கவிகளின் காண்க, உம்மைஇறந்தது சழீஇயகச்சவம்மை.

யஉ. செரும்-நெருக்கி. கோன்-வலி.

யக. பொறித்த-எழுதிய, பொறி - அறிவு, மறித்தும் என்பதில் உம்மை இறந்தது சழீ

இய எச்சவும்மை. முன்னம் வீழ்த்ததை ஈசு-ஆங்கவியிற்காண்க.

கரு. உளவுகோல்-குதிரைச்சம்மட்டி, அருணன்-சூரியன்மேற்பாகன். சுவேதம்-வெண்மை.

கசு. உரவு-வலி, நின்றதை என்றது ஆதிசேடனை. அவனிபன் என்றது துரியோதனனை.

கௌ. மண்டலநிலை - சரம்விடுநிலைநான்கினொன்று.

கஅ. புரவிபாகவற்றினை-புரவியும் பாகுமாகிய அவைகளை. பாகு-பாகன், ஈண்டுச்சொல்லாண்டறிணையாகக்கூறினார். கவறு - சூதாடுகருவி. கவற்றிய-வருத்திய.

கக. மாசு - வுலயிற்கோத்தமணி; அது ஆகுபெயராய் விலையையுணர்த்திய தென்பர். வரிநிறமா - புவி, தலைந்து - தடுத்து. கோகு-புயம்.

கசு. ஆகவெண்ணும் செயவனெச்சம் ஈறுகெட்டு ஆ என நின்றது.

எடு. மறைத்துவசன்-ஈண்டுத்துரோணசாரியன்.

எஎ. கரக்கவுண்மதம்-கரத்தின்மதம், கவுண்மதமென்க. கொடுவரி-புவி, நிரத்தல்-கலத்தல்.

அய. முற்று என்னும் முதனிலை முற்றியென விளையெச்சமாயிற்று. கோல்-பாணம், ஒருவுதல்-நீங்குதல்.

அஉ. முனிவன்மாமகன்-ஈண்டு அசுவத்தாமன். தெம்முறைமை-பகைமுறைமை.

அடு. முந்தை-பாட்டனாகிய வீடுமன்.

அசு. மீளிமை-வீரத்தன்மை.

கய. தெம்முனை-பகைவர்போர்.

கஉ. அதிரதம் - நால்வகை ரதங்களின்முதல் ரதம். அணிவிரன்முடக்கவொட்டாமுகிர்சிலை முனி என்றதன் கருத்தை இராசசூயச்சருக்கம், ஸக-ஆங்கவியுரையிற் காண்க. பின் பதினேழாம்போர்ச்சருக்கம் ஈசு-ஆங்கவியிலுங்காண்க.

கசு. தாறு-செலவு முடுக்குக்கோல், பொருநராற்றுப்படையுரையிற்காண்க.

கரு. சாபலம்-நடுக்கம்.

கசு. ஈடு-வலி, சாயகம்-பாணம்.

கக. பவுரி-மண்டலமிதிதல்.

ஈ. மதி-சூப்பான்.

ஈக. கோகணநாகம் - கண்ணைக் காதாகவுடைய நாகம், மோகனம்-மயக்கம்.

ஈஉ. மத்தர்-மத்தையுடையவர், தாசு-வஸ்திரம். உத்தரை - விராடன் மகன். வண்டற்பாவை-விளையாட்டுப்பாவை. அத்தர்-சிவனார். மவுலி-முடி. வண்டல் விளையாட்டு என்பதைப்பெரும்பாணாற்றுப்படையுரையிற்காண்க.

ஈசு. பாகை-வக்கபாகையென்னுமார்.

ஈடு. வல்-சூதாடுகருவி.

ஈசு. இந்துவினியக்கம் - சாந்திராயணம்.

நென்னல்-நேற்று.

ஈஎ. மாழ்கி-மயங்கி. கடையடியால், ஈகரிற் பகலிற்செல்வதற்கு நாணமுற்றினென்பது கருத்து.

ஈயஉ. கண்படை-நித்திரை. பூசல்-போர்.

ஈயஎ. சோரர்தங்கரு - சோரநாயகருடைய பின்னையென்க.

ஈயஅ. தோரணம் - தோரணகம்பம், கோழத்தார்-அலங்கரித்தர்.

ஈஉக. அரிகன்-பகைவர்கள்.

ஈஉசு. நாயகர் மனக்கவிலையுடன் மறைந்திருத்தலார் குறைந்த வழுகுடையவனாயினென்பார் வற்றியவொடையன்னவன்பிணென்னார். வற்றியவொடை-சருக்கியநீர்நிலை.

ஈஉஎ. அல்கிய - தங்கிய. அடுக்கு-அவலம்பற்றிவந்தது.

ஈஉஅ. அடுக்கு-அச்சம்பற்றிவந்தது.

ஈஉசு. ஆயிடை-அவ்விடம்; சுட்டு நீண்டு வந்தது. வீ-மலர்.

ஈகசு. நீராசனம் - ஆலாத்தி; இது கண்ணாறு கழித்தற்குச்செய்வது. குன்றெறிந்தவன்-குமரக்கடவுள்.

கஈஉ. தழுவிய சனகன் என்பது பாடமாயிற் சனகன் பிதாவென்க.

ஈகசு. உத்தரிக்க-சாதிக்க, தருக்கிக்கஎன்றுமாம். உத்தரியம்-மேற்போற்போர்வை. குழமகன்னென்பது இளம்பிள்ளைவடிவமைந்தபாவையென்க; ஈஉ. - ஆங்கவியில் வண்டற்பாவைக்குடுத்துத்தென்று கொய்தான் என்றதனாற்கொள்க.

ஈகஅ. பதங்கம்-வீட்டில்.

ஈசய. “யானையறிந்தநிந்தும்பாகனையே கொல்லும்” என நாலடியிற்கூறலால் ஆனையேயடுக்களிறென்றார். வான்-நாயகன்.

ஈசசு. பாகாயசரிதர்-தம்முடையவிட்டு அந்நிய சரீரத்திற் புகுந்து சஞ்சரிக்கும்பயோகிகள்.

வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம்.

க. விதி நான்கும் முறையே வேதமுறை, சிருட்டித்தொழில், பிரமன், உண்டாக்குதல் என்க. செக்கமலம்-வலித்தலாயிற்று.

உ. அருணம்-சிவப்பு. குருக்குலம்-விகார மாயிற்று.

சு. இது விரோதவணியின்பாற்படும்.

ஓ. இறை-சிறிதும், கொண்டருளல்-உப சாரமாய்க்கொள்ளற்க என் பது கருத்தாகக் கொள்க. தன்னையுந் தன்புதல்வியையுமுளப் படுத்தி நற்குணமிலாதவர் என்றான்; இது தன் மையில் வீந்த படர்க்கை வருவமைதி. ஒ-எதிர் மறை.

யக. சென்னல்லவல் என்பது பாடமா யிற் சென்னல் தேன்கெண்டையென்க.

யக. மனம்-மனன்னப போலியாயிற்று.

யச. மூன்றாமடியில் அறுவகைப்படை யென்க; அணிவகுப்புச்சருக்கம் ௨௨-ஆங்கவியிற் காண்க.

யஎ. துணைவர் - சாத்தகி பலராமனென்க. சிவேதன்-விராடன் மூத்தமகன்.

யஅ. எண்-எண்ணம்.

யக. இவன் தன் பகைசெற்றதும் - இச்சி வேதன் தன் பகைவரைக்கொன்றதும்; சிவே தனையழைத்துக்கொண்டவந்து அவனாக்கிருட் டுணன் தன் பகைவரைவென்று செய்க்கொ ண்டகதை முதலாகவியிற் காண்க.

உ௨. சிங்கசாபம் - சிங்கக்குட்டி. மைந்து - வலி. வேற்றகு-வெல்லுதற்கு.

உக. வாஞ்சா - வாஞ்சை; வடசொல் ஆ வீறு ஐயாகாது நின்றது.

உஉ. கந்து-கட்டுத்தறி. துதி-நுனி.

உச. பண்ணுக்குருகிப் பறையாலகப்பட்ட மான்-ஒருவன் வாசித்த யாழின் பண்ணுக்கு மனமுருகிப் பின் பறையோசையால் மயங்கி வீழ்ந்து அவனுக்கு அகப்பட்டமானென்க. பண்-இசைப்பாட்டு. மான்-விலங்கு; ஈண்டு அசனமாபென்னுமிசையறிவதோர் விலங்கெ ன்க; இதன் கருத்தை (மறையிற்றன் யாழ் கேட்ட மானையுளாது) என்னுநெய்தற் கலியுரையிற்காண்க. மன்னுக்கிறைவன் என்றது திருதராட்டிரானே. களைகண்கள்-ஆதாரங்கள்.

உடு. அவையின் கணவை- துரியோதனன் சபையின் கண்ணடத்திய குற்றங்கள். விரை-மணம். விளேந்தவெல்லாம்-துரியோதனனுண் டாகிய யாவும்மென்க; அவை தான்வரும்வழியில் படைத்துணையாகவேண்டுமென்னுங் கருத்து டன் நனக்குச்செய்த விருந்துமுதலிய வுபசா ரங்களெல்லாமென்க. பாசுற்று - தருமன்முத லோர்க்குச்சொல்லி, பிழைகொன்ற பகடு-குற் றநீக்கிய யானே.

உசு. கரடம்-மதம்பாய்சவடு. கவனம்-கதி. தூகம்-குதிரை, விரகு-உபாயம். நெறி-வரும் வழி.

உஎ. வேலான்-என்றது தருமனே.

உஅ. தூமம் - புகை. காமன்றிரு மைத்து னன் அபிமன், மன்றல்-விவாகம்.

சு.ய. விழவு - ஈண்டு விவாகம், உபலாவிய மென்றதை உபலாவி எனக்குறைத்துக்கூறி னார், இந்த நகரம் அபிமன் மனைவியாகிய உத் தரைக்கு வரிசையாக விராடனார்கொடுக்கப் பட்டதென்றறி, ஆயோதனம்-போர்.

விராடருவம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது உத்தியோகபருவம்.

உலாகன்றாதுச் சருக்கம்.

௩. காமபாலன் - கிருட்டிணன் மையொ கிய பலராமன்.

சு. சாத்தகி - கிருட்டிணன் நம்பி, மிகக் கரிது என்பதற்கு மிகவஞ்ஞானமுள்ளது என் பதும், வெள்ளையாகியது என்பதற்கு வெற்று ரையாகியது என்பதும் கருத்தாகக்கொள்க.

௩. உலாகம்-ஒருவகைப்பரி. பேருலாக மென்றதை உயர்ந்த சாதிப்பரி யென்க. பீணை - அப்பரியின் பெட்டை, இவ்வாறன்றி உலாகம் - கோட்டான்; கேட்டான் முட்டையிற் குதிரை பிறக்குமென்பதைத் திருவாதவூரடிகள் புராணங் குதிரையிட்டசருக்

கத்தில் “மிக்கசெழுமனைநாவிற்கமலநாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்களைநமர்தம்பான், மைக்கடன் மேலமிர்த்தத்திலங்கியிதின்மல்கு கருப்பையிலுலகவண்டந்தன்னிர், நெருக்கவெ ழுபேதமென்னுமிவற்றிற்றேனும்” எனக் கூறுதலாற்காண்க, உலகவண்டன்என்பதற்கு இலக்குமி சாபத்தாற் கோட்டான் வடிவற்ற பிரமணிட்டமுட்டையென்றுரைக்கிறார்.

சு. அந்தன்-குருடனாகியதிருதராட்டிரன்.
அ. புரோகிதன்-எந்தக்கருமங்களுக்குமுன் னைவைத்துக்கொள்ளப்படுவன், வருங்காரியத் தைமுன்சொல்பவன்என்றுங்கூறுவர், மானம்-பெருமை.

பக. குதுபொரை என இரண்டாவது விரிக்க. இலஞ்சி-வாவி, அன்னங்களுடன் வேற்றுச்சாதியாகிய மயில்களும் வினையாடு நாட்டிர் என்றதனால் ஒரு சாதியான ஞாதியர் நீவிர்பகைத்தல்கூடாதென்பது கருத்தாயிற்று.

பெ. விடீரெனக் கூறவேண்டியதைத் தெளிவினால் விடுகின்றனார் என நிகழ்காலத்தி னொரு கூறினாரென்க.

பக. பூசை-பூனை, பூசல்-போர்.

பச. விதாரன் நீட்டல் விகாரமாயிற்று. புல்-புன்மை, விதூடகர்-இகழ்வேவர், செல்வி தூரியளாய்விடும் - செல்வத்தைபுகையவளாகிய இலக்குமி தூர்த்தவளாவார்.

படு. பரத்துவாசன்புத்திரனாகியதுரோண

முனியை பரத்துவாசன் என்றாரென்க. ஓகா ரம்-வினா.

பக. கழிந்தன்று - கழிந்தது. கோதெல்-வளைதல்.

பெ. உகிர்-நகம், முரண்-வலி. முனிமைந்த னென்றது ஈண்டுச்சமதக்கினிமுனிவன் புத் திரனாகிய பாசராமனை; இப்பாசராமன் வலி யழிந்ததை இராமாயணம் பாலகாண்டம் பாச ராமப்படலத்திற் காண்க. சேவகம்-வீரம்.

பெ. எடுத்தனை-முற்றெச்சமாக்குக. நான்- ஈண்டு அருச்சுனன், நிருபன்-ஈண்டுத்தூரியோ தன்ன. அந்தரசரிதர் - அந்தரத்திற்சஞ்சரிப்ப வராகிய சித்திரசேனை முதலிய கந்தரு வரென்க. கொண்டு-(கட்டிக்)கொண்டு, பாண்ட வர் வனவாசஞ்செய்கையில் வந்த தூரியோத னனை இந்திரனேவலாற் சித்திரசேனை முத லோர் தூரியோதனனைக்கட்டித் தூக்கிக்கொ ண்டுபோக, கன்னன் முதலோர் போர்செய்து தோற்றுவிடத், தருமன் கட்டளையால் வீமன் தூரியோதனனிடீட்டான் என்னுங்கதையைச் சுருக்கிக்கூறினாரென்க.

பக. நெருநல் - முன்னேநான். வெருநர் - அஞ்சுதலுடையார்.

பச. யாதவனென்பதுகிருட்டிணனை, தன் தெண்ணத்தை நிறைவேற்றலாமென்று மகிழ் வுற்றதென்க.

வாசுதேவனைப்படைத்துணையழைத்தசருக்கம்.

சு. ஞா-ஞாவம்பூ.

ப. விரோசனகதன்-ஞரியன்புத்திரனாகிய கன்னன், சரோருகசதன்-பிரமசபை.

ச. குடிசாமருடம்-ஒருபொருட்பன்மொழி. இக் கவிமுதலானகுசவியுற் தற்குறிப்பேற்ற வணி.

பு. அடல்-வலி, பொறி - மதிவிற்பெய்து வைத்த இயந்திரம்.

எ. பதி-ஈண்டுவைகுண்டம், சித்த - அறி வுடைப்பொருள். அசித்த - அறிவிலாப்பொ ருள்.

அ. அந்தன்-குருடனாகிய திருதராட்டிரன், மூன்றாமுக்கு-சந்திரகிலயாகிய இடகிலவாயு அடங்கிநிகச் ஞரியசிலயாகியபிங்கிலவாயுச் சஞ்சரிக்குமாறு எனவுரைக்க.

சு. சர்ப்பம் - சர்ப்பமெனமரீஇயிற்பென்க. உற்பலம்-நீலோற்பலம்.

ப. தேரோன்-ஈண்டு விசயன்.

பக. இன்சொல்லுவகைசெய்து தென்னற் தனால் மனத்திலுவகைகொண்டிலன் என்பது கருத்தாயிற்று.

படு. துமித்தல்-அறுத்தல்.

பெ. தாலகேது - பனைக்கொடியையுடைய வளுகிய பலராமன், மும்மை - ஈண்டுத்திரிகா லம் என்க.

பெ. கிருதவன்மா-இவன்வசுதேவனுக்குச் சிறியபாட்டன். வசுதேவன் தந்தை ஞான். ஞானத்தந்தை தேவமீடன். தேவமீடன் தம்பி கிருதவன்மாவென்றற்க.

பக. சங்கவண்ணன்-பலராமன்.

உல. மூன்றாமடிக்குக் கிருட்டிணனும் அருச்சுனனும் என்க. ஆறிருநாமம்-கேசவன், நாராயணன், மாதவன், கோவிந்தன், விஷ்ணு,

மதுகுதனன், திரிவிக்கிரமன், வாமனன், ஸ்ரீ தீரன், இருமுகேசன், பதுமநாபன், தாமோதரன் என்பன. ஐயிருநாமம் நிகண்டிலறிக.

சஞ்சயன் றா துச்சருக்கம்.

—K[0]—

க. பொதுவர்-இடையர்.

உ. உயலி-உசாவி; உயலிஎன்பது உயலி என நின்றது. சஞ்சயன் - ஒருமுனி. இவன் பாரதயுத்தமடக்கும்போது நாடோறும் நிகழ்வதையறிந்துவந்து உள்ளவாறு திருதாரட்டிரனுக்குரைத்தவன்.

ச. பாடிவீடு-பாசறை; இது பகைமேற் சென்றோருறைவிடம்;

க. புடவி-பூமி. அடவி-காணம். மடவியார்-அறிவிலாதவர். விடவி-மரம்.

அ. திகத்தம் - திசையின்றம். அகந்தை-அகங்காரம். தாயம்-சண்டுச்சுற்றம்.

க. நிறுக்கிலர்-நிலபெறுவாராய்கலர்என்க. தூரார்-தூராய்சுபுடையவர். ஆச-பற்று. சுகன்-சுகமுனி. நிராசர்-உன்னிடத்தில் விருப்பமில்லாதவராகிய துரியோதனதுதியர் என்க.

ய. தூர் - மூலம்; ஈண்டு முதலென்பது கருத்து.

யக. மும்மை - ஈண்டு மூன்றுகாலம். இம்மை-இப்பிறப்பு. புகல் - புகுத என வியங்கோ

ளாக்கியுரைக்க. ஏழ்நாடு-கூடசாலம், இரௌரவம், சும்பிபாகம், பூதி, அள்ளல், செந்து, மாபூதி என்க.

யஉ. பின் அறமென்றது துறவறத்தை.

யக. தனிதம் - ஒலி. மாருதி துணைவன் - அதுமன் மம்பியாகிய வீமன்.

யச. ஒருழை-ஒருபக்கம். வினை-போர்.

யரு. பிடர்க்கணைமதி-பின்புத்தியென்க.

யச. மாழ்குதல்-மயங்குதல். கவர்தம்-தலைமில்லாத உடற்குறையாகிய பிணங்கள்.

யஎ. போரதாகியபூச்சாலை - யுத்தகளமாகிய வேள்விச்சாலை என்க. பச - ஈண்டு ஆடு; யாகத்திற்குரிய ஆட்டை பசுவெனக்கூறுவது (சாகபசுதியாய்)மெனக்கூறலாற்றுகானக. படுத்து-கொன்று. வீராமுனினின்றது தருமனை. களவேள்வி என்பது புறப்பொருளில் வாகைத்திணையில் ஒரு துறை; இதிலலிகொள்ளுந் தெய்வம் தூர்க்கை.

யஅ. நேமியான்-கிருட்டிணன். காமியாத-இச்சைகொள்ளாத.

கிருட்டிணன் றா துச்சருக்கம்.

க. மும்மைப்பிறவி-நா நாராயணரும், இராம லக்குமணரும், கிருஷ்ணர்ச்சுனருமாக வந்த பிறவியென்க; வீட்டிம பருவம் முதற் போர்ச்சருக்கத்தில் க, எ-ஆங்கவியிற்காண்க. தெய்வத்தோற்றமாகவின் னெழும்பிறவி யென்றார். பிறவாழி-பிறவிக்கடல்.

உ. சாம பேத தான தண்டம் இவை அர சர்செய்யும் உபாயங்கள். முறையே சமாதானத்தோடாயினும், பிரித்தாயினும், பொருள்கொடுத்தாயினும், படைகொண்டாயினும் காரியங்கொள்ளலாம் என்க. எனல்-தீனைப்புனம்.

க. புரோகிதன்-ஈண்டு உலாகமுனி. எஞ்சுதல்-குறைதல்.

ச. வாணகாணுக்குப் புயங்களாயிராதவின் அவற்றின்மிகுதிவிளங்க புயப்போர் வானென்றார்.

ரு. செய் - வயலில் என ஏழாவதுவிரிக்க. பை - படம், பைவாரா என்பது பாடமாயில், பை-அழகு என்க.

க. வரை-மூங்கில். கயிரவம்-ஆம்பல். சந்து-துது. ஓரிடத்திற்கேற்றிய இருவகையாகிய ஆம்பலுந் தாமரையுந்கலந்து கழங்கின்ற குருநாடுஎனக்கூறலால் அவ்வாறு தோன்றிய இருவகையினராகிய யாங்களுந்கலந்து வாழ வேண்டுமென்பது கருத்தாயிற்று.

அ. கரல்-வஞ்சகம். பலமூலசாகம் - பழம்

கிழங்கு இலை.

யி. தாது-மகாரத்தம். முரலுதல்-ஒலித்தல். தாயம்-உரிமை. காலன் தூதர்செய்யுங்கொலைத் தொழில் அவர்க்குச்செய்யுமின்றித் தான்செய் வதினால் மகிழ்வார் என்று கருதி அவர்மனங் களிக்கவென்றான்.

யக. கிந்துரம் - ஈண்டுக் (கஞ்சன்விடுத்த குவவயாபீடமென்னும்) யாணை. ஒ சி த் த ல் - முறித்தல்.

யஉ. நா-நாவில். தோயில்-குற்றமில்லாத. பூத்தல்-உண்டாக்குதல். உணமில்லான் என்பது கேடில்லாதவனுடைய தருமன்.

யக. கண்டாய்-செய்தாய்.

யடு. நீர் முடித்தான் இரவொழித்தகதை- காஞ்சிப்புராணம் வயிரவீச்சரப்பல முதலிய வற்றிற்காண்க. சிலர்வேறுகூறுவர்.

யச. அணிர்து-அணிவகுத்து. பட்டபாடு- இவன்பட்ட சிரமம் இவ்வாறு முடிந்ததென வருவித்துரைத்துக்கொள்க.

யள. இதில்ஒளவையார் "குற்றம்பார்க்கிற் சுற்றமில்லை" என்றதனையெடுத்துக்கூறினமை காண்க.

யஅ. பரிபவம் - அவமானம். பிறராப்பட் டால்-அந்நியரால் பழிக்கப்பட்டால் என வரு வித்துரைக்க. அரசர்க்குரிய உபாயம் நான்க ணுள் தண்டங்கடையானதால் பொருதொழி லுங் கடைசிலத்திற்கிடந்தே என்றனென்க.

யக. வேண்டாவென்பது ஈண்டெதிர்மறை வியங்கோள்வினைமுற்று. கோடுகின்ற - மாறு படுகின்ற.

உக. மூவர்திருமாலின் விபூக்களாகியசங் கரிடணன், பிரத்தியுமன், அடுருத்தன் என் பவர். இவர்கட்கு படைப்பு முதலியவற்றில் அதிகாரப்பொதுமையால் பிரமன்முதலிய பெ யரெய்துமென்று வாயுசங்கிதையிற் கூறப்பட் டொள்ளதென்பர். மீ-மேல். உகனல்-பாய்தல்.

உக. பொறைவேந்தன் - தருமன். கெடு மதி கண்டோன்றது "கெடுமதிகண்ணுக்குத் தோற்றது" என்னும் பழமொழியையிண்டுக் கூற்றொருன்க. என்முனைவித்திடிலும்-என்ன முனையையுடைய வித்தையிட்டாலும், அன்று, ஏ-அசை.

உக. கோத்தருமம்-இராசதருமம்.

உஎ. நாவலம் பூதலம் என்றது சம்புத்தீ வை; இது மேருவின் தெற்குள்ளது.

உஅ. அரம்பை - தெய்வப்பெண்; ஈண்டு ஊருவசி. சிறைமீட்டான் புராவாவென்க.

கஉ. கலைஞானமிகுதியால் தெய்வத்தன்

மையால் தெய்வமன்னுனென்றார்.

கக. பை-அழகு. பிங்கலரிகண்டிற்காண்க.

கச. புரிதல் - விரும்பல். பாரதம் - பாரதப் போர்என்க. கொல்-அசை.

கக. உன்னேநீதானுமுணராதாய் என் ப தற்குத் தன்பெருமை தானுமறியாதவன் என் பது கருத்தாகக்கொள்க.

சய. ஓம் - இது உடன்பாட்டையுணர்த்து மிடைச்சொல்.

சக. கனகன்-இரணியன். மைந்தன்-பிரக வாதன். தூணிடைவந்தாய் - தூணில்நாசிங் க வடிவமாய்தித்தாய்.

சடு. திறல்வீரர் என்றதனால் ஐந்தூர் பெ றுவதடாதென்பது கருத்தாயிற்று.

டுக. கடையடியிற் பஞ்சபூத் வடிவாயி லோன் என்றது அவைகளினந்தரியாமியாயி ருத்தலாலென்க.

டுஉ. முறைமை - நீதி. மந்திரம் - ஆலோ சனை.

டுச. சல்லரி-ஒருவகைவாத்தியம். தாரை- சிறுசின்னம்.

டுடு. நல்வரையு நீர்நாடு-வறுமையைநீக்கு நீர்நாடென்க. நல்-வறுமை; நல்குரவு என்பது நல் எனக்குறைந்து வருமென்றார் புறநானூற் றுரையில். வரைதல் - ஈண்டு நீக்கல். இவ்வா ரன்றி, வரைதல் கொள்ளுதற்கும் போராதலின் நன்மையைக்கொள்ளுநீர் நாடெனினுமாம்.

டுக. பழத்தைத்துகிரி என்றும், காயை மா கதமென்றுக்கூற்றினர். சுமுகினியல்பாக முத் துக்களுண்டென்க. காவணங்களில் - பந் தர் களைப்போல. துகிர்-பவளம். மரகதம்-பச்சை. கோவை-ஒழுங்கு. தாளம்-முத்து.

டுஎ. வருக்கை-பலா. மாகந்தம் - மாரமர், தமால்-பச்சிலைமார்.

டுஅ. நீராசனம்-ஆலாத்தி. புணரி - கடல். பெயர்கை செந்தாமரைமலருடன் சிறந்தஎனக் கூட்டுக. சிறந்த - அஃறிணைப்பன்மை வினை முற்று.

டுக. கோலம்-பன்றி. கிடங்கு-அகழ்.

சய. உடுபதம் - நட்சத்திரமண்டலம். சக் கரப்பொருப்பு-சக்கரவாளகிரி. புரிசை-மதில். சக. கால் - காற்று. மந்தாகினித்தாங்கம்- கங்கையினை.

சஉ. புயங்கபூமி - பாதாலமென்க. முழை- குகை. உயிர்த்தல் விடுதல்.

கச. உவமைவேறுளதோன்றதனால் இவ் வாவணநீர்மைக்கு இதுவே வடிவமையாமென்

பது கருத்தாயிற்று. ஆவணம்-கடைவீதி.

கஎ. சிலம்பு-மாதர்காலணியுமணியென்க. மும்முரசு-காண்டவதகனச்சுருக்கம் ஐஅ-ஆங்கலியுரையிற்காண்க.

எய. தூதுகொண்டலங்கை தீவிலோத்தவன் இன்று தூதுவந்திறுத்தனன் என்றதனாலிங்கு மல்வாரே கேடுவிலைப்பெனப்பது கருத்தாக் கிடத்ததாகாண்க. இறுத்தல்-தங்கல். தூது வண்டு-மாதர்கள் தூதாகவிடுத்த வண்டென்க.

எக. யோசனை - குரோசம் நான்குகொண்டது ; கைமுழநான்குகொண்டது வில், வில் இரண்டுகொண்டது தண்டம், தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது குரோசமென்க. ஒப்பனை-அலங்காரம்.

எஎ. துவந்தனை-பந்தம். மருந்து-அமுது. பிரித்தானாகிய மாயோனெனக்கூட்டுக.

எஅ. கோடு-சங்கம். கோகனதம்-சண்டுச் செந்தாமரை.

எக. தத்துவம்-உண்மை. அளி-அன்பு.

அய. நால்வகைச்சுருதியாவன - சைத்திரியம், பெளத்யம், தலவகாரம், சாமம் என்பனவாம். இனி இவற்றை வேதவியாசர்வரை யறைப்படுத்தியகாலத்து இருக்கு முதலியவாகப் பேர்பெற்ற நான்குமாமென்பர்.

அக. அம்ம-அதிசயக்குறிப்புச்சொல்.

அஉ. வருதினி - ஈண்டுக்காலாட்படை. கந்தி-கட்டுத்தறி.

அக. உமைக்குநாயகன் இரவொழித்தகதை யுடு-ஆங்கலியிற்காண்க. இமைப்பிலார்-தேவர்.

அச. பூசுறுத்தல்-சுத்திபண்ணல். கேசரித்தவிசு-சிங்காசனம்.

அடு. ஞானகஞ்சகம்-ஞானமாகியசட்டை.

அக. அம்பு-நீர்க்குமாதலால் நீராகிய அம்பென்க. பகைவர்-மந்தேசர் என்பராகிய அசுரரென்க. குருதி-இரத்தம்.

அஎ. தூரங்கமேழு-சப்தாஸ்வா.

அஅ. இரவினும் பகல் புண்ணியகாலமாதலின் நீதியிற்புகல்பகலென்றார். ஆதபத்திரம்-குடை. அடவி-காடு.

கய. உரகபூங்கவன் - ஆதிசேடன். அரி-சிங்கம்.

கக. பொதுவர்-இடையர். பாடி-ஆயுரார். கங்கைகாவில்வந்தகதை இராயசூயச் சுருக்கம் எசு-ஆங்கலியுரையிற்காண்க.

கக. தழக்கின் - முழக்கத்தோடு. உழக்குதல்-கலக்குதல்.

கச. முதலிரண்டடியில், பாண்டவ வீரர் போர்க்கெழுமாராயிற்றுரியோதனை புறந்தரு

வா நென்பது உன்றூரையாய்க்கிடந்தமை காண்க. உகண்டு-பாய்ந்து.

கஎ. தவளம்-முல்லை. சதம்-தூறு. அளி-வண்டு, அன்பு. கணிகையர் - வீலமாதர். அளவு - பொருள்கொடுக்குமளவென்க. இது சிலேடையுமமை.

கஅ. பீறல்-கிழித்தல். வடவாமுகாக்கினி-பெண்குதிரைமுகத்திலுள்ள அக்கினி ; அது கடலினடுவுள்ளதென்க. இது தற்குறிப்பேற்ற வுமமை.

கா. அரசியல் ஆறினையும் நீதியாறுவகையென்றார் ; அவை, அறிநிலையறம், மறிநிலையறம், அறிநிலைப்பொருள். மறிநிலைப்பொருள், அறிநிலையின்பம், மறிநிலையின்பம் என்பன. படைகுழகமுழமைச்சு நட்பாண் எனினுமாம்.

கக. ஆலவட்டம் - விசிறி. சொட்டை - ஓராயுதம். பரிசை-கேடகம். துகில்-கோசிகமுதலாகப் பலவகைப்படும்; அவை சிலப்பதிகாரவுரையிற்காண்க, களாசி-படிக்கம்.

கஉ. பற்பராகம் - ஒருவகைமாணிக்கம். துலாம்-மேற்பாப்புங்கட்டை. கோமளம் - அழகு.

கக. முட்ட-நிறைய.

கச. ஓவல்-(உபசரியாது) ஒழிதல்.

கடு. தந்தவண்ணன் என்றது பலராமனை.

கஎ. நகம்-மலை. நென்னல் - நேற்று. பன்னகம்-பாம்பு.

கஅ. இல்-மனை. உன்னில்-ஆராயில். அடிசில்-சோறு.

கயக. ஏதிலார்-அயலார்.

கயஉ. சொல்-புகழ். கெழுமி - பொருந்தி. வாய்மை-மெய்மை.

கயக. காடளிக்கு - நான்காடுகொடுக்க. உறை-இருப்பிடம். கார்து-மறைந்து. ஓகாரங்கன்-எதிர்மறை.

கயஎ. தந்தையென்றது - சந்தனுவை இளையதாயென்றது - பரிமளங்கதியை. தம்பியரென்றது-சித்திராங்கதனையும், விசித்திராவீரியனையும். கொடுத்தவனென்றது-வீமனை.

கயஅ. நன்றென்பது ஈண்டுக்குறிப்பு மொழி நன்றாகவில்லை என்பது விளங்குகின்றது.

கயக. “வவொராஜாபுத்ரிவி” என்னும் பழமொழியின் கருத்துவிளங்கப் பார் வீரரானவாதலவோவென்றனென்க.

கயஉ. குருநிலம் - குருக்கேத்திரம். கைவழங்குதல்-ஈண்டுக்கையடித்தலென்க ; கஉஉ-ஆவது கலியற்காண்க. இது உறுதிசூரியதற்கறிஞரியாக இன்றும் நிகழுமின்றது.

மகாபாரத அரும்பத வுரை.

நாஉக. புறவு-மூல்லை நிலம். கோவியர்-
இடைமாதர்.

நாஉஉ. ஏ - பாணம். கோவிலங்கு - மிருக
ராசனாகிய சிங்கம். கரடம் - மதம்பாய் சுவடு.
கொண்டகால் எனச் சந்தேகங்கூறுகிறாது நினை
ந்து. மலைத்தல்-போர்செய்தல். நாவிலங்கும் -
நாவிலங்கும்; சொல்வேறுபடும் என்பது கருத்து.
நா-ஆகுபெயர்.

நாஹி. தூதனை விசைப்பவன் நம்மை
யொத்தவனல்லன் என்பது விளங்க உலகமெங்
கனுநீண்டவனென்றான். மாண்டவர் - மாட்
சிமையுடைய தவத்தோர்.

நாசு. வில்லிரண்டு - அருச்சுனன் வில்
விதுரன் வில். நாசு - ஆங்கலியில் இருசில
என்பதற்குங்கொள்க. மல்லிரண்டினையுமிகு
ராசிக்-கஞ்சனலேவப்பட்ட சாணாரன், முஷ்டி
கன் என்னுமிரண்டு மல்லர்களைப் தானும் பல
ராமனுமாகிய இருவராகி.

நாசு. பிதாமகன்-பாட்டனாகிய வீடுமன்.

நாசு. மாதணி - பதக்கம். விதாரமொய்ம்
பன் என்பது பாடமாயின் போர்வலியனென்க.
பாணி-போர்முகத்தாயிரங்கன்றிறைக்கொன்ற
வீரனைத்தலைமகனாகக்கொண்டு பாடுவது.

நாசு. வேய்-மூங்கிற்முழல்.

நாஉஎ. தன்ம்-படை.

நாஉஅ. நிசி-இருள். கொல்-அசை. ஓ-எதிரி
மறை.

நாசு. இந்நன்ம்-விறகு. தென்புலம்-தென்
நிசை; யமநிசையென்க.

நாசு. புரை - குற்றம். கேள்வி - கல்வி.
கேள்விப்பயனுக்கர் மனத்தாயென்றது பொறுப்
பதற்கேதுக் கூறியவாறாயிற்றென்க.

நாஹி. தென்புலவேந்தன் வெஃக - யமன்
விரும்ப. அவன்செய்யுந்தொழில் அவனுக்குச்
சிரமமின்றிப்போரிலாவதினால் வெஃகவென்க
நாஹி. மிதவையம்பேழை-மிதத்தலையுடைய
வழுகிய பேடகம். தெப்பம்போன்ற அழகிய
பேடகமெனினுமாம்.

நாசு. குதன்-தேர்ப்பாகன். சுதன்-பின்னா.

நாஅ. கானம்-காண்டவவனம். அரவு-தக்க
கன் என்னும் பாம்பின் மகனாகிய அச்சுவசே
னன் என்னும் பாம்பென்க ஆசுசும்-பாணம்.

நாசு. தேக்குந்தி-தேக்குமாங்களைத்தன்னி.
மீக்குந்தி - மேலேகுந்தி. வாக்குந்தி மல
ரோன் - வாழமுந்தியுந்தாமரைமலர்போன்றவ
னாகிய கிருட்டிணன்.

நாஉஉ. பை-பட்டம். உய்வு-பிழைத்தல்.

நாசு. செந்திலகம்-சிந்திரப்பாட்டென்க.

நாசு. ஆதி-குரியன். மேற்றிசைக்கடவுள்-
வருணன். வெயில்-ஒளி.

நாசு. முண்டகக்குலத்துமாதர் - தாமரை
யாகிய குலமகனார். கயிரவக்கணிகைமாதர்-ஆம்
பல் மலர்களாகிய விலைமகனார்.

நாசு. தூ - பரிசுத்தம். துணைவர்-நாயகர்.

மேவிய - நாயகருடன்கூடிய. பாவை - கடல்.
உறை-மான். நாயகரைப்பிரிந்த மாதர்கண்கள்
இராக்காலத்தில் உறக்கமின்றி விழித்திருத்த
லால் அக்காலத்தில் மலர்ந்திருக்குங்காலி முத
லிய மலர்களைப்போன்றன என்றும், இரவில்
நாயகரைக்கூடிய மகளிர்கண்கள் கிளர்ச்சி
யுற்றுமகிழ்ந்திருத்தலால் அவ்விராக்காலத்தில்
கிளர்ச்சியுடையவான கடன் முதலியவற்
றைப் போன்றனவெனவங்குறிஞர் என்க.

நாசு. மந்திரம்-ஆலோசனை.

நாஹி. பாதபம் - மரம். யாதவன்-சண்டிக்
கிருட்டிணன். வந்தான் - இங்குவந்தால்; ஆன்
மூன்மனுருபு.

நாசு. கரும்பொழுது-இரப்பொழுது.

நாஹி. மந்தனம்-இரக்கியம். இம்பர்-இவ
டம். மந்து-பிறிது.

நாஅ. மதிப்பதெனவேறு - வேறென்னு
வதாயிது. கோலி-வளைந்து. சதிப்பது-அழிப்
பது.

நாசு. எல்-பகல். இகல்-வலி.

நாஅ. நீதியினிருந்து - நீதியினின்றிங்கி
யிருந்து. ஆதி-முதலில்.

நாஅ. பப்பரவர்-ஒருதேயத்தவர். கழகை-
நாழிகை.

நாஅஉ. வேய்-மூங்கில். தொழில்-சித்திரத்
தொழில்.

நாஅ. மனத்தின்கங்குல் - அஞ்ஞான
மென்க.

நாஅ. சுழகை-உச்சி. நிரந்தரம்-எப்பொழு
தும். அருக்கன் பம்போன்றானென்க.

நாஅ. தாமரையைக்குறிக்கும்போது உதய
ராகத்தோடு - வெண்ணிறமுஞ் செந்நிறமுந்
தோன்றறுதலையுடையவிய்தம். (உதையம்-தோன்
றுதல். இராகம்-நிறம்). அரி - வண்டு. கயல்
மீன் என்றும், முகத்தைக்குறிக்கும்போது
ராகம் - இச்சை, நிறமுமாம். தோடு - காது.
அரி-செவ்வகிருவரி. கயல்-கண்ணாகிய கயல்
என்றும்பொருள்கொள்க. இதுசிலையெனினி.

நாஅ. துயிலிலாத கண்ணை - என்றது
துரியோதனனை. அனந்தபோகப்போனை.
ஆதிசேடனுடம்பாகிய பெரியமெத்தை.

நாஅ. தந்திரம்-படை.

மாக. வீமலர்-மீயிகை. வேத்திரத்தவர்-
பிரம்பீனை வைத்திருப்பவராகிய வாயில்காவ
லர். ஏ-பிரிநிலை.

மாக. நெடுநெறு-உபயவோசைக்குறிப்பு,
மறலி-யமன்.

மாக. நன்று என்பது கொடுமையை
யுணர்த்தலாற் குறிப்புமொழி.

மாக. பப்பார்-ஒரு தேயத்தார்; துற்றல்-
நெருங்கல். கல்-ஒலிக்குறிப்பு. உடலில் ஏழா
வது விரிக்க. உட்கல்-மடிதல்.

மாக. பவனன்-வாயு. குவடு-சிகரம், முட
ங்கிய-மடங்கிய.

மாக. காமர்-அழகு.
மாக. "பை-படம் அமளி-மெத்தை. விபு
தர்-தேவர், உரம்-மார்பு. கடவுளர்பகை - என்
தது ஞான. முருக்கல்-அழித்தல். வரை என்
தது கிரொஞ்சுகிரியை.

மாக. புயகம்-பாம்பு. வெரு-அச்சம். கக
னம்-ஆகாயம். கலிக்கிறதென்றதுசுக்கிரிவனை.
மொயம்பு-வலி. என்முலை-துந்துபியின் எலும்
பாகிய மலை.

மாக. மைந்து-வலி. அந்தணன் என்றது
அகத்திய முனியை. உதைத்து - உதைக்க.
புடைத்தல்-அடித்தல். வந்தம்-ஒருமலை.

மாக. குந்தி-குதித்து. அடுக்கு - ஒருதொ
ழில் பலகானிகழ்தல்பற்றிவந்தது. மந்தரம் -
ஒரு மலை. குந்தம்-கைவேல்.

உா. முட்டி-கைப்பிடி. நித்தர் - ஈண்டுத்
தேவர். மட்டு-அளவு. கவி-ஞாநஞ்கள்.

உாக. உட்கினர் - அஞ்சினர். மல் - வலி.
வர்க்கமலர்க்கழல் என்பது பாடமாயின், வர்க்
கம்-கூட்டம்.

உாஉ. சண்டம் - வேகம். பவனக்கிளை -
வாயுலின்வர்க்கம். சிரிப்பு-ஈண்டு வீராட்டகாச
மென்க.

உாக. முகத்தல்-வாருதல். சிந்தரம்-யானை.
திரிப்பன-சுழற்றுவன. எண்டிசையானை-ஐரா
வதம், புண்டாரம், வாமனம், குமுதம், அஞ்ச
னம், புட்பந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம்
என்க. எண்குன்றம் - மாலியவான், கந்தராந்
தனம், நிசதம், ஏமகூடம், இமயம், நீலம், சுவே
தம், சிருங்கம் என்பனவாம். கந்தபுராணம்
அண்டகோசப்படலத்திற்காண்க.

உாச. துகிர்-பவளம். அரி-ஒளி. உதணம்-
மொட்டம்பு.

உாரு. கணையம் - வளைதடி. குந்தம் - கை
வேல். சரிகை-வாள்.

உாக. வான்புடை-ஆகாயத்தில். தோல் -

கேடகம். சோரி-இரத்தம். தோமரம்-பெருஞ்
சவளம்.

உாஅ. அண்டர்-தேவர். பாயிரம்-வரலாறு.

உாப. நீதவன்-நீதியுள்ளவன்.

உாபடு. நூறுவன்-அழிப்பேன்.

உாப. பண்-பாம்பு. துரியோதனன்கொ
டுமைவிளங்கப்பணிசேர்கொடியோனென்றார்.

உஉ. அந்தணன்-ஈண்டுத்துருவாசமுனி.
மந்திரமையினில் எனப்பாடமோதுவாரு
முனர்; சம்பவச்சுருக்கம் உக-ஆங்கவியினும்,
இச்சுருக்கம் உாசக-ஆங்கவியினும் கூறியவத
னால்தபாடமன்றென்க. மைந்து - வலியெனப்
பொருள்கொண்டு இப்பாடபேதத்தைக் கொ
ண்டாலென்னெனவனில்? இப்பாடபேதம் பல
பிரதிகளிலும் காணப்படாமையானும், ஐந்தோ
மைந்தோவென ஐயநிகழ்ச்சின்மையானும்
அது பாடமன்றென்க.

உஉக. கழை - ஈண்டு வேயங்குழலென்க.
மூன்றாமடியில் ஆல்-அசை.

உஉச. கரி-சாட்சி.

உஉரு. ஆளு-அளவில்லாத.

உஉச. ஆயோதனன் - போர். ஆழி - மோ
திரம். சேயோதன்-முருகனாகிய அசுவத்தாமன்.
ஊர்கோள்-பரிவேடம்.

உஉஎ. கிரித்தாழ்கவிகை - மலையாகியதங்.
கியகுடை. சூன்-ஆனை.

உஉஅ. எவ்வனம் என்றது எவ்வன் என
நின்றதென்க. துளி-கோபம்.

உக. தந்தம்-யானைக்கொம்பு. அரி-சிங்கம்.

உகஉ. களம்-போர்க்களம். அரவு-அச்சவ
சேனனாகிய பாம்பு. அரி-சூரியன்.

உகச. திவசம் - நாள். பொரினும்-போர்
செய்தாலும். ஒ-எதிர்மறை. படும்-இறப்பன்,
இன்னே-இப்பொழுதே; புறநாணுற்றுறையிற்
காண்க. கவசம், குண்டலம், இரண்டும் கன்ன
னுடன் றேன்றினைவென்க.

உகரு. வல்லார் - கலைகளில் வன்மையில்
லார். இல்லாதவர்-பொருளில்லார். சொல்லா
தவர் - புகழாதவர்.

உகக. தாளுகாள்-கொடைக்குறைவிடமா
யுள்ளவனாகிய கன்னன். அளிப்பாயென்ற
தன்பின் அளிப்பான் என வருவித்து முடித்
துக்கொள்க.

உகக. பரிசில் - (சம்பாவனை) வெகுமா
னம். இரவலர் - ஏற்போர், முற்பகல் - பக
லின் முற்பகலு.

உசக. அருத்தி - ஆசை; ஈண்டு ஆகுபெய.
ராய் ஆணையுற்றபொருளைக் குறித்தது. சா.

தரு - தேவதருவாகிய ஐந்தரு. மற்று - அசுச. ஒ-வின. கறுத்தவர்-பகைவர். பதம் - பதவி. உசள. தேசவன் - சூரியன். பாசவன் பாசம் - அன்பாகிய வலியகயிறு. வலித்தல்-இழுத்தல்.

உசஅ. சிந்து-முன்னது சிந்துதல், பின்னது கடல்.

உருக. படாம்-வஸ்திரம். எடா-எழுத்து.

உருஉ. பொன்முடிமோயினன் - அழகிய உச்சிமோந்தான். உயிராப்பரிந்து - உயிராக அன்புற்று. உயிரா என்பதற்கு உயிர்த்து எனினுமாம். பாக்கியம்-ஈண்டுப்புண்ணியமென்க.

உருக. கடை-வாயில். கடன்-முறைமை.

உருச. தோற்றம்-காட்சி.

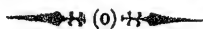
உருரு. மடந்தை - என்றதுபானுமதியை. மேகலைமணியுத-மேகலாபாணத்தின் மணிகள் சிதற. ஏகார்தம்-தனிமை. உகப்புரிந்து எனக் கூட்டுக. துரியோதனன் மனைவியாகிய பானு

மதியுங் கன்னனுந் தனியிடத்திற் குது வீனையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது துரியோதனன் வரவைப்பானுமதிமாத்திரங் கண்டெழுந்திருக்க அப்போது கன்னன் வீனையாட்டை முடித்தெழுவுவனடுமென்று மேகலாபாணத்தைப்பற்றியிழுத்ததனால் அதன் மணிகள் நறுதிர்த்தன. அப்போது கன்னன் தன் பிழைநோக்கிச் சோர்ந்திருந்தான். துரியோதனன் விசனமுறது இம்மணிகளை நான் எடுக்கவா கோக்கவா என்று கூறினான் என்னுங்கதையினைச் சுருக்கி இக்கவியிற் கூறியவாறு காண்க.

உருஅ. பார்தள்-பாம்பு. கோறல் மலையல் என்பவற்றிற்கொல்லற்க, மலையற்க என அல்லவகுதி வியங்கோள் எதிர்மறையில் வந்ததென்க.

உசக. கடைப்பிடி-மறவாதிருப்பாய், உறுதியுமாம். கருமம்-காரியம்.

படையெழுச்சிச்சருக்கம்.

உ. புறம்-இடம். அம்மா-அசுச.

ரு. யாகசேனன்-துருபதன். திட்டத்துய்மன், திட்டகேது, சிவன்டி, உத்தமோசா, உதாமன் இவ்வைவருந் துருபதன்பிள்ளைகள். திட்டகேதுவைத் திட்டத்துய்மன் பிள்ளையென்பாரும் உத்தமோசா உதாமன் என்பவரைத் துருபதன் உறவினரென்பாருமுனர். பாஞ்சாலர்-பாஞ்சால தேசத்தரசர்.

ச. விராடபுரன்-விராட தேசமாகிய மச்ச தேசாதிபதி. சதானிகள், விராடன்மம்பி கூடும் போர் கூச-ஆங்கவியிலறிக. சிவேதன், வராககேது, உத்தராகுமரன் இம்மூவரும் விராடன் பிள்ளைகள். குரா-ஒருமரம். கேகயம்-ஒரு தேயும். குந்திபோசர்-யாதவவரசர்கள் பலரென்பர்.

ரு. இடையடி யிரண்டிற் கூறிய ஐவரும் உபபாண்டவர் என்பர். இவ்வைவருக்கும் வெவ்வேறு பெயரும் கூறுப. திரௌபதர்-திரௌபதியின் புத்திரர் அருச்சுனன்மீர்த்தயாத்திரைச்சருக்கம் அள-ஆங்கவியுரையிற்காண்க. புண்டலனும், செபசனனும் என உம்மை விரித்துரைக்க.

க. ஒட்டர் ஆதியாய் ஆன வெம்படை நடப்பனதானே யிரண்டென்பூமி மன்னர் எனக்கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

எ. பான்கு-உரிமை-தந்திரிகள் - சேனைத் தலைவர்கள்-பதாகிரிகள்-சேனை.

அ. அக்குரோணிகளேழும் என்க. அக்குரோணி - நிராமீட்சிச் சருக்கம். அ-ஆங்கவியுரையிற்காண்க.

உ. தோண்மை - புயவலியென்க. வாகை-வெற்றிமலை.

ருக. தாரை - நட்சத்திரம். தருமராசனை மதியாகக்கொள்க.

உஉ. செற்றுவார் - நெருங்கியுயர்ந்த. அரவின் மகன் - நாககன்னியின் மகனாகிய இராவான்.

ருக. பார்த்திபர்-அரசர். உழி-இடம். செரு-போர்.

உச. சாதூரங்கம்-நால் வகைத்தானை.

உரு. மித்திரம்-சினேகம். சத்திரம்-குடை. மத்திரபதி - மத்திரதேசாதிபதியாகிய சல்லியன், மருகர் என்றது நகுலசகாதேவரை.

ருக. நெறி-வழி. மடைப்படுவிதி - மடைத் தொழிற் குண்டாகிய நூல்விதி. படை - ஆயுதம்.

உஎ. மாகதர்பதி - மகததேசத்தார்க்கரசன்; இவன் சராசந்தன்மகனாகிய சுகதேவன்; தன் மந்தையை வீமன் கொன்றதனால் பாண்டவர் குகத் துணையாகாமற் துரியோதனனுக்குத் து

ணையாகினுனென்பர். விர்தான், விர்தன் இவ்
விருவரும் அவந்திகேசத்தரசரென்பர்.

உஅ, உக, உஃ, ஆன் கவிதளிற் சிலவரசர்
பாண்டவர்க்குந் துணையாகவந்தாரெனக் கூறி
யிருத்தலால் அவ்வரசர் ஞாதியர் பலரென
வறிக.

உஃ. இரண்டாமடியிற் கூறியவர் கிருஷ்
ணனுக்குக் கோவியிடமிடிறந்த பதினாசுராவ
ரென்க. இவர்க்கு நாராயண கோபாலரென்
னும் பெயருமுண்டு. பூரி-சோமத்தன் முதன்
மகன். கௌரிமா-ஓரசன்.

உக. அம்பரம் - ஆகாயம். முந்நீரம்பரம்-
மூன்றுதன்மையாகிய கடல்.

உஉ. விகத்தேசனன் - ஓரசன். பகத்
தன் - நரகாசுரன்புத்திரன். இவன் யானைப்
படைமிகவுடையவன், கோடு-சிகரம். மேருமலை
யைச் சூழ்ந்தகிரியேழாவன். இவ்வான், நிஷத்தம்,
விந் தம், மாலியவான், பாரியாத்திரம், கந்த
மாதனம், ஏமகூடம் என்பனவாம்; அமரம்
சைலவர்க்கத்திற் காண்க. இவ்வாறன்றி,
இராசசூயச்சருக்கம் சன-ஆங்கவியிற் கூறிய
மலைகளையுமுந் கொள்வாருமுள். துரியோ
தனன் மேருவொப்பாயிருந்தா னென்க. உள்
ளோராகிய தலைவரென்க.

உங். சிந்து-கடல் இராசமண்டலம்-அரசர்
கூட்டம். சதமகன்-இந்திரன்.

முகூர்த்தங்கேள்விச்சருக்கம்.

க. கயம்-கீழ்மை. வயம்-வென்றி. சூழ்ச்சி-
ஆலோசனை.

உ. தளப்பு-சுண்டுச் சொர்வு.

ங். இராவான் கூறியது பட்டயெழுச்சிச்
சருக்கம் கஉ-ஆங்கவியி லறிக.

ச. இயந்திரவெகினம் - சூத்திர அன்னப்
பறவை. சிலையிலெவக்கதிரைத்திக்கொள்ள
றியபகவிராவில் - தனுலக்கிணத்திற் பிரவே

சித்த வெய்ய சூரியனைச் சந்திரன்கூடியநா
ளிரவில்; மார்கழி அமாவாசைத்தின பிரவி
லென்க.

ஞ. பை-படம். தாதை - பிதா வென்னு
முறையையுடைய துரியோதனனென்க. இரா
வான் தேக மரித்தியமாதலால் நாவைவரையில்
தேகமிருக்குமாயிற் றெனப்பவலியூட்டுக என்
ருள் என்பது முதலுந்கதை.

களப்பலியூட்சிசருக்கம்.

க. அன்று-மிதிவையிற் சனகன் வேள்வி
செய்த அக்காலத்து. வில்விழவு - வடமதுரை
யிற் கஞ்சன் செய்த வீற்றிறப்பை. எடுத்திது
த்து - அக்கஞ்சன் விழவுசெய்துவைத்திருந்த
வில்லையெடுத்து எழுத்தது.

உ. திதிப்பன்னாரு - சதுர்த்தசி. உவா -
அமாவாசை. ஆக என்னும் வியங்கோளீழ
தொக்கதென்க. சுடர்-கன் என்றது சூரிய சந்
திரரை. இது வெண்ணையென்ன - சதுர்த்தசி
யிற் பூலோகத்தார் பி தி ர் தருப்பன்னஞ்செய்
கின்றார்கள்; இத்தருக்காரணம் யாது என்று
ஒருவரையொருவர் வினவ. அன்றதுவாயது-
இருவருக்கூடியதினமே அமாவாசையாதலால்
அன்று அமாவாசையாயினது.

ஞ. களப்பலிக்குச் செளரிய சத்திய செளர

தாமுள்வவாய் எதிரோமமுள்வவாயிருப்
பவர் வேண்டும்; இந் கே அவ்வாறிருப்பவர்
நாமிருவருமேயாதலால் நம் மி லொருவரே
வேண்டுமென்றான். எனக் கதையை வி ரி த்
துரைத்துக்கொள்க.

எ. இராவான் போர்க்களத்தினின்ற
போர்செய்ய வரமுந் கொடுத்தாரென்பர்.
சென்மதேயம்-சூருகேத்திரபூமி. கொய்வரு
நிலையாவது முப்பத்திரண்டவயவங்களிலுஞ்
சிறிது சிறிது கொய்யும்போது தான் கண்ணிர்
விடாமலிருத்தலென்க.

அ. கண்ணி - காளி. யாமனம்-யாமனசான்
திரம். பகடு - யானை. ஆதியாக என்றதனாற்
குதிரை, எருமை, ஒட்டகம், பன்றி, ஆடு,
கோழி முதலியன வென்க.

அணிவகுப்புச்சுருக்கம்.

க. செற்றல்-நெருங்கல். வஞ்சி-வஞ்சிப்பு மானை; இது பகைவர் பூமியைக்கொள்ளக்கருதி அமாமேற்செல்வோர் குடுவது.

உ. உத்தமபானு - உத்தமோசா; இவன் துருபதன்பிள்ளைகளி லொருவன்.

ச. ஐம்புலன் களையுந் தன்வழிப்படுத்தி நெஞ்சம்போல ஐவரையுந்தன் வழிப்படுத்தி மா லுக்கு நெஞ்சை யுவமை கூறினாரென்க. சமம-போர். இராமன்-சண்டுப்பலராமனென்க.

க. கடி-சண்டு அடித்தல். கடிப்பு - குறந்தடி; இது கடியென விசாரமாயிற்றென்பர். பனை-பறைப்பொது. கறை-உரல். கரிநிகரமாயானைக்கூட்டம்.

எ. திகிரி-சக்கரம். இவளி-குதிரை. குரம்-குரம்பு. துகள்-துள். சாதம்-உண்ணை.

அ. பவனம்-வாயு. பாவை கடல். வெளியிலுய்த்தலின்-துகளாக ஆகாயத்திற்செலுத்துதலினால், உதவியாய்-பூபாரங்குறைதலினால் உபகாரமாய். சக்கரகிரி-சக்கரவானகிரி. சுற்றடியென - சுற்றடியெல்லையென்ன. எழுநிலை-சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம் என்பன. இவை முறையே மணி, கீர், பொன், பூ, மண், கல், தீ இவைகளைப்பொழிவன. காண்டவதகனச்சுருக்கம் கச-ஆங்கவியினும், நிவாதகவச காலகேயர் வதைச்சுருக்கம் கச-ஆங்கவியினும் கொள்க.

க. துகிரி - பவனம், பார்வையையுதித்திமைத்தால் அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம் ஆதலின் இமைப்பறவழி யென்றார்; 'வழித்தகண்' என்னு முத்தற்குறிப்புடைய குறவிர்தகாண்க. விருதர்-படைவீரர்.

ய. இபம்-யானை. அயம்-குதிரை.

யக. உசன்-பாய்கின்ற. உரு-நட்சத்திரம். ககண்-ஆகாயம். துவசம்-கொடி.

யஉ. அறுவகைப்படை - இராயக்யுச்சுருக்கம் ராகஉ-ஆங்கவியுரைத்த கான்க.

யக. சதி-தானவொத்து. சதம்-தூறு, இடியுமாம். நரினவெம்பதி-சூரியன்.

யரு. வீன-சங்கு. கிடுகு-ஒருபறை. வயிர்-ஊதுகொம்பு. மகுடி - ஒருகுழற்கருவி. கிணை-மருதப்பறை. துனை - ஆகுபெயராய்த் துனைக்கருவினையுணர்த்தியது. தடி-உடுக்கு; குறிஞ்சி பாலையிவற்றின் பறையுமாம். இமிழ்த்தல்,

உரற்றல், இசைத்தல், அரற்றல் இவற்றிற்கு ஒலித்தலென்க.

யஅ. அஞ்சு-அஞ்சி. அனீகினி-சேனை. மதுகை-வலி.

யக. பூரிசிரவா-இவன் சோமத்தன் னிரண்டாம்புத்திரன்; இவனுக்குப் பூரிசிரவன் என்றும் பெயர்கூறுவர். சோமவாதத்தன் - சோமத்தன்; இவன் சந்தனு சகோதரனாகிய பாகிவிக்னபுத்திரன். பகதத்தன் - நாகாசரன்புத்திரன். துன்மருடணன்-துரியோதனன் நம்பியரி லொருவன். கிருதபன்மன்-யதகுலத்தவனாகிய ஹிருதிகன்மகன், தேவயீடனுக்குத்தம்பி. அரசன் என்றது துரியோதனனை.

உய. விருடசேனன் - கன்னன்புத்திரன்; இவனை விடசேனன் என்றும் பின்னர்க் கூறுவர். லிசாரி-சூரியன்.

உக. ஏதி-வான்.

உஉ. பனை-பருமை. மகரிசை-நந்தப்பூண்.

உக. மிசை-மேற்றலம். உடுகிரம்-நட்சத்திரக்கூட்டம். கொடுமுடி - சிகரம். இவளி - குதிரை. குரோபவனம்-ஒலிக்கின்ற காற்று. எழு-எழுகின்ற.

உச. யவனசவனம் - யவனதேயத்திலுண்டானவனம். சம்வனம் சவனமெனநின்றது. சுதம்-செல்வகை, வலியுமாம். புறப்புணரி - பெரும்புறக்கடல்.

உரு. எழு-தம்பம். அனிலம்-காற்று.

உக. திகிரி-பரிதி.

உஎ. கடி-சண்டு அடித்தல். கருவி-வாத்தியம். பனை - பறை. மணி - ஏறிமணி. நாப்பு - நாம்பு. உழை-ஒரு பண். உழை-இடம்.

உஅ. மைத்துனமை-மைத்துனமுறைமை. விறல் - வெற்றி. கரியவன் - கண்ணன். உருமுத்துவசன்மதலை - விசயன். இறுதி-நாசம். வளி-காற்று. வெருவு-அச்சம், புறங்கிடுவது - புறங்கொடுப்பது.

உக. வியனதி - சண்டு ஆகாயக்கை.

கய. எனப்படம் - என்கின்ற அப்படம். உரகன் - என்றது ஆதிசேடனை, வரு - வளர்கின்ற. உத்தி-கடல்.

கக. பிதாமகன்-பாட்டன். அணிந்தநிலை - அணிவகுத்த நிலைமை. விபுதர்பதி-இந்திரன்.

கச. கொள்பவன்-அத் தரணிகொள்பவன் என்க.

உத்தியோகபருவம் முற்றியு.

ஆரூவது வீட்டுமெபருவம்.

முதற்போர்ச்சருக்கம்.

உ. அறிவன் - என்றது பரமான்மாவாகிய ஈசுவரனை. கேயம்-அன்பு.

க. இம்பொருள்-ஈண்டுச் சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தங்கள். அயின்று - உண்டு. முக்குணம் - சாத்தவியம், இராசதம், தாமதம். அறுவகைப்படை-காமக் குரோத லோபமோக மத மாந்தரிய மென்னு மறுவகைப்படையென்க. துயின்றபோது - லயமாகும்போது. ஒளித்துகின்ற தோன்றல் - மறைத்துகின்ற பரமான்மாவாகிய ஈசுவரன்.

ச. தந்தை-பிரமன். பாலினைப்போ லுயிர்க்குயிராகிவாழும் - பாலினைக் கெண்டிப்போலப் பேதம் அபேதம் பேதாபேதம் என்னும் மூன்றியல்பாக உயிர்க்குயிராகி வசிப்பா னென்க. “விரகிந்நியின் பாலிற் படுகெய்போன் - மறைய ரின்றுள்ள மாமணிச் சோதியான்” எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரத்தினுங்காண்க. இவ்வாறன்றிப் பாலினை யவ்வளவுகாது மறைத்திருத்தல்போல உயிர்க்குயிராகி வசிப்பானென்றுங் கூறுவர்.

இ. ஒன்றை - ஏகமாகிய ஈசுவரனை. பூத மைந்தாவன - பிருதிரி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம். நம்பன் - அறிஞர்விரும்புதலுள்ளவ ளாகிய ஈசுவரன்.

க. மேலான் என்றது கிருத்தயுக்காலத்தை.

எ. தத்துவம்-உண்மை. இவ வாறுசெய்யு ளும் பகவற்கிதையின் சங்கிரகமென்க.

அ. முற்றி-அடைந்து. பங்கு-உரிமை.

ய. அம் பை சிதண்டியாயின்கதை குரு குலர்ச்சருக்கத்திற் காண்க.

யக. குமரன்-என்றது சிவன்மைய.

யக. வையந்தாயவர் - உலகத்தையளத்தற் றத் தாவியவராகிய திருமால்.

யச. வேந்தன் என்றது தருமராசனை. குரன்மன்மகன்மகன்-குரன்மகன் வசுதேவன், வசுதேவன்மகன் கிருட்டிணன்.

யசு. பனிவனம் - குளிரிச்சியையுடையநீர்.

யஎ. அசலவியூகம் - பருவத்தவியுடையமைக் கப்பட்டவியூகம். இதனை வச்சிரயூகமென்பர்.

வியூகம் - படைவருப்பு. வீரதை - வீரலக்குய். தூசி-படைமுன்னணி.

யஅ. புரட்சை-யானைக்கழுத்திடு கயிறு. அரா சன்-ஈண்டுத்தருமராசன். குரை-ஒலி. குப்பை-கூட்டம். சாலம்-கூட்டம். சால-மிசு.

யக. பற்பவனம்-தாமரைக்காடு. இடம்புரி ஆயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி, வலம்புரி ஆயிரஞ் சூழ்ந்தது சலஞ் சலம் என்க. சங்கு என்றது ஈண்டு இடம் புரியை. திருமாலேந்தின சங்கு

பாஞ்சசந்தியமென்னும் வலம்புரிச்சங்கென்க.

உக. தந்திரம்-படை.

உச. சண்டம் - வேகம். சாமந்தர்-தானைத் தலைவர்.

உடு. இடி-அடித்தல். அமுதங்கடைந்தெ டித்தகாலத்திலே திருமால் மோகினிவடிவெடு த்தது அவ்வமுதத்தைப்படைக்கும்போதுஅதனை யருந்தவியுந்த தேவருடன் மறைத்திருந்த இராகு அம்மோகினியால் உடல்வெறு தலை. வேரூயினுனென்றிக. தொடி-வீரவளை; புற னாணுமறுராயிற் காண்க. சூரியன்மேற்ப்பாக னுக்குக் காலில்லையென வறிக. வயிரை - ஒத் தார்.

உசு. திபம்-திபவிருகம். நீபம் - ஈண்டுச செங்கடையு.

உஎ. மெய்யில்வாளி - உடலின்றைத்திருக்க கின்ற பாணம். வாங்கினர்-வளைத்தார். மை-குற்றம்.

உஅ. எயிறுக்குகளை-பறகனாற பாணத்தை. இலக்கம்-எண். இலக்கு-குறி.

உக. முத்தவியில் இலக்குபாருந்நவமைகாண்க.

கஉ. புங்கம் - பாணம். கங்கம் - பருந்த.

காவணம்-பந்தல். அலகை-பேய.

கக. ஒளி-ஒழுங்கு தாளிலான் என்றது அருணனை. மீளி என்றது வலியோடுஞ் சூரியனை.

கசு. மேலை, கிழை என்பனவற்றில் மீ சா ரியை யென்க.

கஎ உகவை மகிழ்ச்சி. மகிபன் - எனறது துரியோதனனை. அராசன்-என்றது தருமனை. வீந்தான்-பூதிவிந்தனென்னு மோரரசன் என் பர். படையெழுச்சுச்சருக்கம் யெ-ஆங்கவியிற் கூறியவனன்று.

ந.அ. சதாகதி-வாயு.
 ந.க. தன்பிதாவின் பிதாமகன்-தன்றந்தை
 யாகிய அருச்சுனனுடைய பாட்டனாகிய வீம
 னென்க.
 சஉ. தாமன் - ஒளியுடையோனாகிய சூரி
 யன். சமம்-இருள்.
 சந. செண்டு-ஓராயுதம், வசுகிரி - பொன்
 மலையாகிய மேரு. செழியன்-பாண்டியன்.
 சக. பரித்த - தாங்கிய, பரிதிபோல்-பரி
 வேடத்தைப்போல். மைத்துனர் - துரியோ
 தனன் மனைவியாகிய பாணுமதியின் சகோதர
 முறையினர்.
 சஎ. வீண்ணிடைச் செய்து பெற்றன
 தேர் - விண்ணாகத்திற்செய்யப்பட்டுத் தான்
 பெற்றார்போன்ற தன்றேர்.
 சஅ. சாகரத்தெழுதழல் - கடலிலெழுதி
 ன்ற வடவாமுகாக்கினர்.
 இய. சொல்லி எண்பதனைச் சொல்ல எனத்
 திரித்துரைக்க.
 இஉ. இரணம்-போர். நறை-தேன்.
 இச. பூளை-ஒரு செடி; ஆகுபெயராயதன்
 பூவைபுணர்த்தியது. அனிலம்-காற்று.
 இடு. கெட்டநிலை-மறைந்தோடினநிலை.
 இக. இளந்தலை-எளிரமை.
 சுச. குஞ்சம்-ஒரு தேயம்.
 சுசு. ஏறு-சண்டு ஆன்சிக்கம்.
 சுஅ. நடுத்தகை-நடுநிலையாகியகுணம்.

சுக. உகளித்து-குதித்து. ஆழி-கடல்.
 எய. குருதிப்புனரேறுதல் கிடக்கின்ற
 தேருருள்கள் போரிலிறந்தவீரர் வீரசுவர்க்கஞ்
 செல்லுங்காற் சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்துச்
 செல்லுதல் மரபாதலால் அவ்வனஞ் சென்ற
 அம்மண்டலத்தி னிழிலை யொக்குமென்ற
 ரென்க.
 எக. அலங்கல் முன்னது மாலை; பின்னது
 ஒளி செய்தல். சததளம்-தூறிதழ். முஞ்சா
 லம்-அரும்புக்கூட்டம்.
 எஉ. கண்ணிழந்த பறை என்றது ஒட்டை
 யாகிய பறையை. இடை - அக்குருதிநதிநடு
 வில், கால்வாய் - வாங்கால். கண் - ஈண்டுத்
 துவாரம். பலநிறமணியென்றும், பலநிறமீ
 னினமென்றும் வருவித்துரைக்க.
 எக. படங்கியல் பாடிவீடு-பாசறையி லிய
 ன்ற படங்காகிய வீடு. படங்கு - கூடாரம்.
 படங்கு பெருங்கொடி யெனப் பொருள்
 கொண்டு பெருங்கொடிகள் பொருத்திய
 பாசறையிலுள்ள வீடு எனவுங் கூறுவர். இது
 தற்குறிப்பேற்றவணி. இனிப் போர்முடிவன
 வுங் கதிரினம்மறைவு தோற்றத்திற் பெரும்பாலு
 மிவ்வணி வருதல் காண்க.
 எஎ. முடி-தலை. முடிசாய்த்து-சயனித்து
 என்பது கருத்து. வல் - விரைவு. மை - இருள்.
 வருகினி-படை.

இரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

—[0]—

உ. சோனை-விடாமழை, வாளை என்றதில்
 இ-சாரியை.
 ந. பௌவம்-கடல். கௌவை-ஒலி.
 ச. பராகம்-தூளி. சம்பராமி-மதன், உரும்-
 இடி.
 இ. இளவல் என்றது சகாதேவனை.
 பனகம்-மலை. வளவர்-சோழர்.
 சு. மிடல்-வலி. நாயகன் என்றது தரும
 ராசனை. கடகநாதன் - ஈண்டுச் சேனைநாத
 னாகிய திட்டத்துய்மன். அணிந்த - அணி
 வகுத்து.
 எ. மாடு-பக்கம், பீடு-பெருமை. பேரணி-
 கூழை. பின்னணி. பிங்கலநிகண்டிற் காண்க.
 நடுச்சேனையுமாம். தாசி - முன்னணி. மகீபன்
 என்றது துரியோதனனை.

அ. கொண்டல்-கீழ்காற்று. கோடை-மேல்
 காற்று. ஆசகம்-பாணம்.
 க. கோல் - பாணம். உற்கை - விண்வீழ்
 கொள்ளி.
 இ. சாபம் முன்னது வில், பின்னது சுபித்
 தல்.
 இஉ. வக்கிரம் - ஈண்டு விரைவு. சக்கிராதே
 வன்-இவன் கலிங்கதேசத்தாசனாகிய சுருதாயு
 வின் இரண்டாம்புத்திரன்
 இச. இபம்-யானை. தாமமாருதி-ஒழுகை
 யுடைய அனுமான். எறி-கடலிலெறிந்த.
 இடு. தும்பி - யானை. பவனன் - காற்று.
 இம்பி-மார்க்கலம்.
 இசு. களிறு-யானை. பனை-கொம்பு. ஏனம்-
 திருமாலாகிய பன்றி யென்க.

யௌ. கழல்-கால், பொலம்-பொன். இந்திரன் சிறகுளையரிவதற்குமுன் னிருந்த மலையென்பார் பழையகல் லென்றார்.

யௌ. முகபடமுதில்-யானை.

உய. தளம்-படை.

உஉ. ஒச்சினான் - எறிந்தான். தோமரம் - கைவேல்.

உங. ஈடு-வலி.

உச. மோகரம்-உக்கிரம். ஆகவம்-ஈண்டுப் போர்க்களம். ஆரவம்-அரவம். அற-மிக.

உசு. மேகநிகர்மெய்க்களை என்றது திருமாலாகிய பாணத்தை. நகை-வீரவெகுளிநகையென்க.

உஎ. மேவலர் - பகைவர். உட்கல் - அஞ்ச

தல். பாவை - கடல். கூவல் - கிணறு. ஒத்ததொரு கோபம் - ஒத்ததாகிய வொரு கோபமென்க.

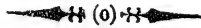
உஅ. வருவோன் என்றது விசயனை. மீனவன் - மீனக்கொடியையுடைய மதன். காளை என்றது அபிமானை.

கூய. ஆலம் - விடம். இவன் என்றது விசயனை. உத்தி-கடல்.

கக. மாதிரம்-திசை. முட்ட-கிறைய. ஏதிவிரன் - அயலாகியவிரன். கடையின் - யுகமுடிவில்.

கஉ. கூளி-பேய், கோமகன் என்றது துரியோதனனை. உற்ற என்னும் பெயரெச்சவீறுதொக்த்து.

முன்றும்போர்ச்சருக்கம்.

உ. காருடபூகம் - கருடனதுவடிவம்போல வகுக்கப்படும் படைவகுப்பு. அர்த்தசந்திராவியூகம்-பாதிச்சந்திரனதுவடிவம்போல வகுக்கப்படும் படைவகுப்பு.

க. ஏ-அசை. கார்டோகன்-கடல்; திருமுருகாற்றுப்படையுரையிற் காண்க. கால்-காற்று. கலி-ஒலி. காகளம்-காளம்.

ச. எல்-ஒளி. ஏல்-இயலுகின்ற. சிறுவன் என்றது அபிமானை. மல் முன்னது மல்புத்தம், பின்னது மல்லர்.

டு. காந்தாரன் என்றது சகுனியை. சிங்கத்தவசன்-வீமன்.

சு. மறை-மந்திரம்.

அ. மாகம் - ஆகாயம். மைந்தன் என்றது அபிமானை. மருமம்-மாற்பு.

க. சாயகம்-பாணம், மந்தாகினிமைந்தன்கவகைபுத்திரனாகிய வீமன்.

யக. தரங்கம்-அலை. வடவானலம்-வடவா முகாக்கினி.

யடு. தாழி-ஈண்டுத் தயிர்த்தாழி; ஆயர்பாடியில் ததி பாண்டனுடைய வேண்டுகோளால் அவனுடைய தயிர்த்தாழிக்கும் அவனைச் சேர்ந்த இருபத்தெட்டுவிடாருக்கு முத்திகொடுத்தகதையை யிண்டுச் சுருக்கிக்கூறினாரென்க. மாயன்-கருநிறமுடையோன் என்றார் பரிபாடலுரையில். வாழி-அசை.

யௌ. ஆரணகற்பித - வேதத்தை விதித்தவனே. மாதவ - இலக்குமிநாயகனே. அச்சுத-

அழியாதவனே. சிற்றுணம்-ஞானமாகிய குணம். வாரணம்-யானை.

யஅ. ஆடகன்-இராணியன். சிறுமானுருவம் என்றது குறள்வடிவத்தை. மான்-மாட்சிமை. ஏ-பாணம். அரக்கன் என்றது இராவணனை.

உக. நிலைவப்படைய - நிலத்தினிடமெல்லாம். வை-கூர்மை.

உங. மத்திராடன-சல்லியன்.

உச. முன்றமுடியில், வீமனுந் துரோணசாரியனும் அசுவத்தாமனு மென்க.

உடு. பஞ்சரம்-கழுகு; இது மாயிசம்புசித்தற்கு யானையுடன் றிரிவதற்கு பஞ்சரத்தோடுத் திரியும் யானையென்றார். சிலபாணங்கட்கு இறகுண்மையார் சரத்தின்மேற் சிறகவென்றார்.

உசு. கோலம்-தலைக்கோலம் என்னுமோரணி. முதவிரண்டடியிலே தும்பைத்திணையிற் பேய்க்குரவையென்னுந் துறையின்கருத்தமையக் கூறினாரென்க.

உஎ. பமாமும்மதம் - வண்டுண்ணுகின்ற மும்மதம். வேலின்பவாய் - வேலாயுதத் தைத்ததுவாரத்தில். அனலம் - அக்கினி. குன்றம் என்றது கிரொளஞ்சுகிரியை. கிரொளஞ்சுகிரியை வேல் துளைத்தபோது துவாரத்தின்வழி அக்கினிவந்தது என்பதைக் கத்தபுராணத்திற்காண்க. குாளி-நாய். மாணுடத்தலைவிலங்குபுருஷயிருகம், நிணம்-ஈண்டு இரத்தம், அன்றி இரத்தங்கலந்துவருந் கொழுப்பென்பார்.

உக. கண்டாமல் - நித்திரைசெய்யாமல்.
தருமன்சேனைக்கு வெற்றியால்வரு மகிழ்ச்சி
யைப் பாராட்டலால் நித்திரையில்லையென்க.
முன்னிரண்டடியும் பேராண்முல்லை
யினுறைக்கருத்தும், பின்னிரண்டடியும் கையறு
கிலையின் துறைக்கருத்துமாகக் கொள்க.

கம. நென்னல்-நேற்று; மூன்றாநாளாகிய
நேற்றென்க. கையிற்கொண்டது - (அருச்சு
னை வாளாநின்ற நிலைகண்டு வீடுமனைக்கொல்
லக்) கையினிடத்துச் சக்கரமாகக்கொண்டது
என வருவித்துரைக்க. விபாகான்-சூரியன்.

நான்காம்போர்ச்சருக்கம்.

—(0)—

உ. பொற்பகலுற-பொலிவகல. முற்பகல்
வியூகம்-அர்ச்சந்திரவியூகமென்க.
க. காணவார் - பகைவர், ஏழம் - களிப்பு,
இதில் ரகாவொற்றிடைவந்த ஆசை து கை
காண்க.

ச. ஏழிருபுவனம் - பதினாலுரு; அவை
மேலேமுலகம், கீழேமுலகம். பிங்கலகிண்டு
முதலாவது நான்காவதிற காண்க. பாழி-பெரு
மை, வலியுமாம்.

டு. ஆலாலம்-வீடம், வடசொல், கதுவல்-
பற்றுதல். ஏலா - ஏற்று. தேவலினம்-யானைக்
கூட்டம்.

சு. மால்வாரணம்-பெரியயானைகள். நால்
வாய் - தொங்கிய வாயையுடையது என யா
னைக்குப் பெயராகக்கொள்க. நாலுதல்-தொங்
குதல்.

ஏ. சிந்தாம - யானை. வல்லூரம் - வலிய
மாப்பு. சிந்துரமாகி-சிந்துரமாகி. இவ்வாறன்றி
வல்லூரம்-மிக்கவலி. சிந்துரமாகி - சிந்துகின்ற
வலியாக என்றமாம்.

அ. மிடல்-வலி, அத்தி-யானை, எலும்பு.
க. கந்தாவகன்-காற்று. கந்து-தூண். தந்
தாவனம்-யானை, தம்முடைய இருப்பிடம்.

ப. தோல்-யானை. வாலதி-வால். வாரண
மாகியது - கடலையொத்திருந்தது. கைமுதலி
யன காந்து கருநிறமேயிருந்து தோன்றுத
லால் வாரணமாகியதென்றார்.

பக. தம்பித்தல் - அசையாதிருத்தல், கும்
பித்தல்-அடங்கல். தும்பி-யானை. தும்பிக்குல
மாயின-வண்டுக்கூட்டம்போலிருந்தன.

பஉ. முருக்குதல்-அழித்தல். நாகம்-யானை,
மலை, ஆகவும்-சண்டுப் போர்க்களம்.

பக. குதிகொண்டு-(கொம்புந் கையு நீங்கிய
வாயினின்றும்) குதித்து என்க. கயம்-குளம்,
யானை.

பச. மூசுதல் - மொய்த்தல். களபக்குலம்-
யானைக்கூட்டம். மொய்ப்பன்-வலியோடுகிய
வீமன். களபக்களி-கலவைக்குழம்பு.

படு. கிட்டின - கிட்டினவாகிய யானைகள்
என்க. புன்பொரி - அற்பமாகியநெற்பொரி.
அவர்தம் கரியே கரி-அபடகைவருடைய யானை
களை சாட்சி.

பக. வாரணவேலை-யானைக்கடல்.
பஅ. நாமம்-அச்சம்.
பக. அற்று-(அரவத்துவசம்) அற எனத்
திரித்துரைக்க.

உப. உற்று-உற. கடகம்-கங்கணம்.
உக. மைத்துனர் - திரௌபதிக்குச் சகோ
தரமுறையினர்.

உக. உடையாவால் வகிலாண்டம்-எல்லா
வண்டமுமுடைந்தன.

உச. மொட்டு-தேரின்கூம்பு. கொழுஞ்சி -
தாமரைப்பூவுடிவமாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்
டின்முன்னே நடுவது; மதுரைக்காஞ்சியுரையி
ற் காண்க.

உக. ஒரின்வெதுகை காண்க.
உக. உத்தமபாஸு - உத்தமோசா; இவன்
துருபதன்பிள்ளைகரி லொருவன்.

கம. பகதத்தன் நகர பிராக்ஷோதிஷம்என்
பர். பஞ்சகதி - சூதுபோர்ச்சருக்கம் அக-ஆஞ்
செய்யுளுரையிற் காண்க.

கஉ. ஒடை - நெற்றிப்பட்டம். பகதத்தன்
யானையிலுப்பெயர் சுப்பிரதீகம்.

கள. போயினது என்பது இன் இடைநிலை
மு தற்குறைந்து நடுதொக்குப்போன என
கின்றதென்க.

கக. கண்ணீர் சோர்தர எனக் கூட்டுக.
தூண்பாலாகி-தூணின் நன்மையாகி; எனவே
அசைவற்றிருந்து என்பது கருத்தாயிற்று.

சம. கொன்-வீண். முன்னம் - எண்ணம்.
அடுக்கு-அவலம்பற்றிவந்தது.

சக. கண்ணறை-கண்ணற்றவனாகிய திருந
ராட்டிரன்.

சஉ. காலேக்கடரென்றதனால் அந்திகை
வாளுடன் என்றது இந்திரனை. சூளாமணி -
முடிமணி.

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம்.

உ. விம்ம - ஒலிக்க. மூன்றாமடிக்கு-கரையைச் சிந்துகின்ற திரையானது சிந்துகின்ற துரைசிந்தப்பெற்ற வேகத்தையுடைய கடற் கூட்டம்போல வெண்க. சிந்ததல் - சிதறல். அரசன்-சண்டுத் தருமாசன்.

க. விருது-கொடி. அரக்கன் என்றது இராவணனை. இறைவன் என்றது இராமனை.

ச. கொடித்தேர் என்பதில் தகரவொற்று விரித்தலாயிற்று. புரக்கைக்குகின்றேன்கிருட்டிணன், இது தற்குறிப்பேற்றவணி.

டு. குறித்தல் சண்டு ஊதுதல்.

எ. செம்மல்-சிந்தேதோடுகியவீடுமெனன்க. வீடை-விடுத்தல்.

பவர்-கொடி. சண்டுப் பவள்கொடியென்க; நெருங்குதலெனினுமாம். தவர்-வீல்.

க. உச்சாசனம்-மேலானஆக்கின.

பக. ஆரவம் ஆராவம் என விகாரமாயிற்று. ஆரவம் ஒலி. ஆர் ஆவம் எனப் பிரித்து ஆவம் அம்பரத்தாணி யென்பாரு முள்.

பஉ. நமம்-சுகொடி; அது வருவசங்காரமாகிய சுகொடு என்க.

பக. பூரிசவா-அணியவகுப்புச்சருக்கம் பக-ஆகு செய்யுளுரையிற் காண்க.

பச. நளிநுபதி-விளவென்றது சாத்தகியை. நளிநுபதி-இளங்குமிநாயகனாகிய கிருட்டிணன். தவம்-தவனைப் போலியாயிற்று.

படு. எண்-வளைபு கட்டையடிக்கு-மாறுபாடில்லனவாகிய ஒழுங்குனை யெடுத்துச்சொல்லும்பொருட்டு ஒரு ஞானையுமில்லாமற்போயி

னது அவ்விரவருக்கும் என்க.

பக. ஒரு கேடக வுரை தேறினருளமே யென-ஒற்றுமையான சிநேகம் பொருந்த வுரைத்தவுரையைத் தெளிந்தோராகிய சிநேகரிருவருள்ளத்தைப்போல வெண்க. கேடக நடவும்-கேட்டை அவ்விடத்திற்செலுத்தும். கேட்டைத் தன்னிடத்தினின்றும் ஒட்டுகின்ற வெணினுமாம். முருகு-வாசனை. எடு-இதழ். கேடகம்-பரிசை.

பள. படி-பூமி. தொடி-வீரவளை. தோல் - கேடகம். வடி-கூர்மை.

பக. வளை - வானமீன். குறை என்றது கவந்தங்களை. அலகை-பேய்.

உக. வானவர்-தமதாலயம் என்றது மேருமலையை.

உச. படை-ஆயுதம். செம்புனல்வழி-இரத்த மொழுதுகின்ற வழி. உயிர்காய்வார் - பகைவருயிரைக் கொல்லுவார். "படைசெம்புனல்கட லுண்டதுகால்வார்" என்பது பாடமாயின் ஆயுதங்களாற் கடல்கொள்வதாகிய இரத்தத்தை யொழுக்கச்செய்வா ரென்க.

உடு. முதலடிக்கு - இராவென்ற கருநிற்ம் பொருந்திய நஞ்சினையும், இளம்பிறையாகிய பல்லினையுமுடைய ஒரு பாம்பென்க. என்ற என்னும்பெயரொச்சவிற்தொக்கது. உரம்-வலி. உம்-அசை. குடதிசை - மேற்றிசை. உரவுக் குடதிசையென்பது சந்தநோக்கி மெலித்தலாயிற்று எனினுமாம்.

ஆறும்போர்ச்சருக்கம்.

க. பாக்கியம் செய்ததென்-செய்யப்பட்டதாகிய புண்ணியம்போது; அதனைக் கூறுவாயின் யானு மவ்வாறுசெய்த தயவே நென்பது குறிப்பெச்சமாக வருவித்துரைக்க.

க. மகாலியூகம் - சுறாமீன்வடிவமாக வருக்கப்படும் படைவகுப்பு.

ச. போகம்-இன்பம். புனிதன்-சுத்தனாகிய வீடுமெனன்க.

டு. சனம்-கூட்டம். கரிஞ்சவியூகம் - அன்

நிற்பறவைவடிவமாக வருக்கப்படும் படை வகுப்பு. கிரொஞ்சம்-கரிஞ்சம் எனத் திரிந்து நின்றதென்பார்.

க. அரவு என்றது ஆதிசேடனை. ஒட்டி னர்-உடன்பட்டார்.

அ. சிலைவரம் - மேலான வில்வித்தையென்க. உதையினுன்-செலுத்தினுன்.

க. குழி - முகபடாம். துளைத்த என்னும் பெயரொச்சவிற்தொக்க தென்க.

ய. தொல்லைவெங்கரியென - முன் நான் காம்போரி லெடுத்தெறிந்த வெவ்வியயானை களைப்போல வென்க. மடுத்து - ஈண்டு ஏற்றி யென்க. அம்புலியெல்லா என மாற்றுக். எற்றி னென்-அடித்தான்.

யக. பார்தன் - பாம்பு. அல்லி - அகவிதம். தெரியல் - மாலை. அங்கையெல்லியங்கனி யினீரோலாருயிரொன - இனிப் பகைவருயிர் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியோலத் தப்பாது கைவசமாகு மென்று; புறப்பொருள்வெண் பாமாலை கரந்தைப்படலம் யக - ஆஞ்செய்யு ளில் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனியை யெடுத்துக் கூறுதல் காண்க.

யக. எதிரன்றிறான் - போர்க்கு எதிர்த்து நின்றான். மைத்துனர் என்றது பாஞ்சாலரை. யச. கொக்கரித்தல்-காச்சித்தல்.

யசு. சிரம்-நெடுங்காலம். வில்லுதையினென்- வில்வினின்றறுஞ் செலுத்தினான்.

யக. விகன்னன்-துரியோதனன் நம்பியரி லொருவன்.

உய சித்திரசேனன்-துரியோதனன் நம்பி யரிலொருவன்.

உச. மைத்துனன்-ஈண்டுச் சயத்திரதன். செற்றல்-நெருங்கல். பொருகிறீற்றார்-பொரு தார்.

உக. இன்னர் - இத்தன்மையுடையார்.

உச. விஞ்சுதல்-மிகுதல். இந்துவாவெழு சிந்துவென-சந்திரன்மேன்மப் பொங்கியெழு கின்ற் கடலைப்போல.

உரு கோடு - கொம்பு. முதலொடு - அடி யோடு. கஞ்சன்வரவிடுகளிறு - குவலயாபீட மென்னும் யானை. ஒடைமா-நெற்றிப்பட்டத் தையுடைய யானை. முதலாவாயின் வலியழிந்த யானை கஜேந்திரன். நீலகிரி என்றது உருவ கம். வலிபடல்-இழுக்கப்படுதலுமாம்.

உசு. மாலுமதகடசாலும்-மயக்கஞ்செய்யும் மதநீரையுடைய கடமாகிய சராலும். கடம்- யானைக்கதுப்பு. சால்-நீர்வைக்கு மொருவகைப் பாத்திரம். கடசால் என்றது உருவகம். தும்பி மா-யானை; ஒருபொருட்பன்மொழி. போர்வை புரியதன்-போர்த்தல்செய்யப்பட்ட (யானைத்) தோல்.

உஎ. அற்று விருவனவாகிய இபமுகத்தை யென்க. இபம்-யானை. படைகொடு - ஆயுதத் தைக் கைக்கொண்டு. பூசல்-போர். சோனை - விடாமழை. மழை-குளிர்ச்சி. வாகம்-வாகனம். முதல்வன்-ஈண்டு விநாயகர்.

உஅ. அமர் அமையுமென முதல் இமயம ணுகினன் எனக் கூட்டிக். அணிதல்-அணிவரு த்தல். சிமயம் - மலை; ஈண்டு உதயகிரியென்க.

ஏழாம்போர்ச்சருக்கம்.

— 333 —

க ஆடுதல்-விளையாடுதல்.

உ. மாசணவியூகம்-சர்ப்பத்தின்வடிவமாக வகுக்கப்பட்ட பண. வகுப்பு. சகட வியூகம் - வண்டிச்சக்கரவடிவமாக வகுக்கப்பட்ட படை வகுப்பு. வடதூலில் வீடுமண் மண்டலவியூகம் வகுத்ததாகக் கூறியிருக்கின்றதாம்.

க. அந்தணன் என்றது துரோணசாரியனை. புறம் என்பதனைக் கண்டு என் பத னோடும், இடான் என்பதனோடுங் கூட்டி மத்திமதீப மாகக் கொள்க.

சு. பின்பிறந்தவன்-சாத்தகி. நின்றிலன் - ஓடினான். சுதாயு-இவன் வருணன் புத்திரன்; யச-ஆம் போர்ச்சருக்கம் கரு-ஆஞ் செய்யுளிற காண்க.

ரு. செயந்தன் - இந்திரன்மகன்; அவன்

துணைவன் அருச்சுனனென்க. மீளி - ஈண்டு வலியோடுகிய சிவபிரான்.

சு. கரியின்வந்த தாரகன் - யானைபோல வந்த தாரகாசரன்; இவன் ரூரபன்மனுக்கும் சிங்கமுக்கனுக்கும் இ னை ய வ ன்; யானைமுக முள்ளவனென்றறிக்க. வலன்-வலாசரன். இந் திரனும் வலாசரனும் போர்செய்த கதை திரு விளையாடற்புராணம் மாணிக்கம்விற்ப்படலத் திற் காண்க.

எ. நான் என்றது அருச்சுனனை. வசு என்றது அஷ்டவசுக்களிலொருவசுவாகிய வீடுமனை. ஏ-பாணம்.

யி போரினால் என மூன்றாவது விரிக்க. இங்கு என்றது மேருவின் நென்பாகத்தை. அப்புறம் என்றது மேருவின் வடபாகத்தை.

எட்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

—[0]—

க. பல்பூதமுஞ்சேர்த்த-பலவகையுயிர்களை யுஞ் சிருட்டிக்குப்படுத்திய, எப் பாண் மையென்னும் வினவுக்குப் பூபார்ந்தீர்த்தற்காகிய கருணைப்பான்மையால் என விடை கூறுக.

க. விலோதனப்பணி-சர்ப்பக்கொடின்க, வடனாவில் ஊர்மியூகமென்றார், ஊர்மி-அலை, சூசியென்றார் ஈண்டு. சூசியூகம் பதினான்காம் போர்ச்சருக்கம் ஏழாம்பாட்டுரையிலறிக, சகட யூகம் எ- ஆம்போர்ச்சருக்கம் இரண்டாங்கவியிற் காண்க.

ச. சூறை-சூறவளி. திளைத்தல்-நெருங்கல். விவங்கலுக்கரசு-மேருமலை.

ரு. வேந்தனுக்கு விண்டலத்தி விடம்பிடிக்கவென்று சரம் ஏவினொன்று கூட்டுக.

க. விளைத்தலை - போரிலிடத்தில், வீவு-இறத்தல். ஒவியத்தின்-சித்திரத்தைப்போல, நித்திலம்-மூத்து.

ய. உய்த்தனர்-பிறழ்த்தனராகி என வெச்சுமாக்குக.

யக. கால்-காற்று. கவனம் - கதி, கன்னபாகம்-காதுகளில், மால்வருகலுழி-மிகுதியாக வருகின்ற கலங்கல்ராகிய மதமென்க.

யரு. செருந்து-இதழ்.

யௌ. சோனையம்புயலில்-விடாமழையைச் சொசுகின்ற அழகிய மேகத்தைப்போல.

யக. பை-படம். பகல்-ஒளி. பைப்பகன் மருடமைந்தென்னென்று இராவாணன், அன்று - வேத்திரகீயத்திற் பாண்டவர் தங்கியிருந்த அக்காலத்தில், பகலினால்-பகலென்னு மரக்கன் நம்பியாகிய அலம்புதன்; அலம்பசன் என்றுஞ் சிலப்பரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

உஉ. கலுழன்-கருடன். எஞ்சுதல்-சுருங்குதல்.

உச. பூஞ்சாயகன்-புட்பபாணந்தையுடைய மதன். சரபம்-வில்லாகிய கரும்பு, பொசிந்து-கசிந்து, கண்-கணு.

உச. தந்தம்-கொம்பு, தந்தி-யாணன், கடையடிக்குச் செயமடையப்படுதலைவினங்க ஏழு தப்பிந் தன் கொடிச்சிங்கத்தையொத்தவனென்க; சிதம்-செயமடையப்படுதல், அது சிந்தம் என விரித்தலாயிற்று.

உஅ. திளைத்தல்-நெருங்கல், திகிரிக்கிரி - சக்கரவான்கிரி. உளைத்தல்-ஒலித்தல். திளைத்தல்-சண் கேக்கக்கொள்ளுதல்.

யரு. கருடத்துசுனான தோன்றல் என்பதனை நீக்கி, கனகத்துசுனான தோன்றல் எனப்பாடங்கூறுவாரு முளர்.

ருஉ. மறம்-வீரம், சியம்-சிங்கம். மாசுணத்தோன்-அரவக்கொடியோன்.

யரு. கந்து-துணை. ஏ - அசை, மந்தேகர்-இவர் சூரியன்பகவராகிய அசுரரென்க.

யச. தனவொத்தழூர் நலமான் - மூலமையரும்பினையொத்த பற்களையுடைய பூமிதேவி.

ருரு. வாட்டம்-வாட்டென நின்றது; வாடிதல், வேட்டல் - விவாகஞ்செய்தல். வேந்து - ஈண்டுத் தருமராசன். சூட்டு-துதலணி, அற்று-அத்தன்மைத்து.

யசு. நீலவாடை-சமுத்திரமாகிய கரியவஸ் திரமென்க. மன்றல்-விவாகம்.

யௌ. பாடி - பாசறை, பாடி - பெருமை, தென்பாடி - தென்றிசைநகரமாகிய யமபுரமென்க.

யக. தாமம்-ஒளி.

ஒன்பதாம்போர்ச்சருக்கம்.

க. பிறவித்தூர்-பிறவிக்கு மூலமாகிய கண்ம. சுமடர்-அறிவிலீர். சுமடர் என்பதன்விளக்கம். ஆறுபேதசமயம், இங்கே கபிலமதம், பதஞ்சலிமதம், அக்ஷபாதமதம், கணைமதம், ஜைமினிமதம், வியாசமதம் என வேதாந்தமதம் ஆறென்பர்; வேறுங் கூறுவர். இவற்றுள்ளே முன்னிரண்டும் யோகத்தையும், இடையிரண்

டுந் தருக்கவியாயத்தையும், ஐந்தாவது தருமஞானங்களையும், ஆறாவது அத்துவிதத்தையும் விளக்குமென்பர். அக்ஷபாதமுனிக்குக் கௌதமமுனியெனப் பெயரு முண்டு. ஜைமினி முனி செய்ததனால் மீமாஞ்சையென்பர். ஈராறு நாமம் - கேசவன் முத்தலாயினவென்க. வாசுதேவனைப் பிண்டத்துணையடைத்தசருக்கம் உரு

ஆங்கிலியரையிற் காண்க.

உ. பகலிற் பிற்பாதியிற் கொடாமையினாற் கண்ணைப் பின்போதில் வண்ணமையொழிவான் என்றான்.

க. என்னினையோர்கள் எனப்பிரித்துரைக்க, கந்தவகன் - காற்று, புகல்கிற்பது - சொல்வது, அனிக்கோ - ஈண்டு வீடுமன், நினையார் - பகைவர்.

ச. வெய்து-விரைவு, உந்தைதந்தை-உன்பிதாவின் நந்தையாகியவீடுமன், அவர் என்றது பாண்டவரை.

ரு. புற்கவ்வமாகில்-வீடுமன் புல்லுக் கொள்வவனானால், கவ்வை-பழிச்சொல், சிந்தகவ்வை-சிலதன்மம்.

க. எச்சாபம் - எவ்வகைவிற்களுமென்க, பூகமான விரதம் - படைவகுப்பாகிய இரதம் என வருவகை மாக்குக. அச்சாணி-அச்சினுனியின் கண்ணினிற் ஆணி, “உருவுகண்”டென்னுமுதற்குறிப்புடைய திருக்குறளுரையிற் காண்க.

ய. குறித்தல்-ஈண்டு வரைதல், பூகம்பமாக-பூமிநடுங்க, சருப்பதேபத்திரபூகம்-நாற்றிசையினும் எங்குநின்று பார்க்கினும் ஒரேவிதமாகக் காணும்படி, வாயிலுள்ளவீடுபோல வகுக்கப்படும் படைவகுப்பு, சருப்பதேபத்திரம் என்னுஞ் சித்திரகலியின்வடிவைத் தண்டியலங்காரத்திற்கான்க.

யக. நிருதன் என்றது அலம்புதனை, மதலை என்ற திராவானை, எண்மர் எழுுவோர் என்றது துரியோதனன் நம்பியவை.

யஉ. முற்றுள்ள-முன்சென்றுதுள்ள, பூழி-புழுதி, செற்று-கொபித்து.

யக. பற்பராகமுடி - மாணிக்கமணிமுடி, மதாணி - மார்பிற்பதக்கம், தொங்கல் - ஆரம், பைம்பற்பராகமலர்வல்லி-அழகியசெந்தாமரை மலரிவிருக்குங்கொடியாகிய இலக்குமி, இதில் ராகம் சிவப்பு, வெம்பற்பராகவரையுடைய - விரப்பமுள்ள மாணிக்கங்கனையுடைய பருவத வடிவமாக வகுக்கப்பட்டபடைவகுப்பு, அது

அசலவியூகமென்க, இவ்வாறன்றி, (வீரர்) இச்சைகொள்ளத்தக்க பத்மவடிவமாய் வகுக்கப்பட்டவெய்யபூகமென்பாருமுள்ள; இப்பொருட்கு வரைதல் கொள்ளுதலாம். அம்பற்பராகபதி-அழகிய தாமரைக்கிச்சையுள்ள நாயகனாய் குரியன்.

யக. மீளமை-வீரத்தன்மை; திருவானைக் காப்புரணம் நகர்ச்சிறப்புநடு-ஆஞ்செய்யுளிற்காண்க.

யஎ. உற்றுழியும் - துன்பமுற்றவிடத்தும், உளனுகி-கையையுடையவனாகி யென்க.

உஉ. பேது-மயக்கம், புனை என்றதற்குப் போர்க்கடலைக் கடக்குந்தேப்பம் எனவரைக்க, உம்-அசை.

உஉ. அந்தரம் - இடம்; சூடாமணிநிகண்டு பதினேராவதிற் காண்க. அந்தரநெறி-ஆகைய மார்க்கம், கந்தரம்-குறை.

உக. பொறி-அறிவு, பகழி-பாணம்.

உச. (வீமன்) விட்டானென்க.

உக. முதலடிக்கு அமுதுரையிரமாக்க ரென்க, படிதல்-அமைதல்.

உஎ. சொற்பகலிலான் - சொல்வேறுபடுதலில்லாதவனாகிய தருமராசன், அற்பகலிலாவலகு-இரவும் பகலும் மில்லாத தேவவுலகம்.

கக. கலி-ஒலி, செறுக்குமாம், புறநானூறு கக-ஆங்கிலியரையிற் காண்க, மதுகை - வலி, கால்-காற்று.

கச. தவனன்-சூரியன், பவனேதயத்தேர்-காற்றைப்போல (வேகத்தோடு) வந்து தோற்றஞ்செய்யுந் தேரென்க.

கஎ. பண்ணுதல் - அலங்கரித்தல், மன்-நிலை, சதானிகன்-விராடன் நம்பி.

கஅ. தேரோன் என்றது சூரியனை, நாடோறுந் தேரேறிச்செல்லுதலாற் தேரோன் என்றார், புணரி-கடல், அந்தோ-இரக்கச்சொல்.

கக. திலம்-என், மச்சத்தவனிபர் - மச்ச நாட்டாசர், இவன் என்றது வீடுமனை.

சக. உணர்த்துதல்-நீக்குதல்.

பத்திரம்போர்ச்சருக்கம்.

க. தந்தை என்றது இரணியனை, நலிவு-வருத்தம், நாலிரண்டெழுத்து-ஓங்கோநாராயணய, கலியன் என்றது திருமங்கையாழ்வாரை, மங்கை-திருமங்கைநகர்.

க. ஆகவத்துளனிய - யுத்தகனத்திலணி வகுக்க.

ரு. முனைந்து-பொருது, முடித்தும்-முடிப்போம்; தன்மைப்பன்மை.

எ. வானுலாம்யானம் என்றது தேவவிமானத்தை.

அ. ஆன் நான்கும் மூன்றாமுருபு, வாரிதம்-மேகம். இது ஏதுவுவமை.

இ. பொருள் என்றது பகவந்தீதையிற் கூறிய அத்துவிதப்பொருளை.

யக. தேவவிரதன்-வீமென்.

இஉ. பனித்து - நடுங்கி. மாழ்கி - மயங்கி. அம்புசாதம்-தாமரை.

யக. நிமித்தம்-குறி. மித்திரர்-சினேகர்.

யசு. மருத்து-காற்று. பூழி-புழுதி. உருத்து-கோபித்து. உருமின் - இடியால். உட்குதல்-அஞ்சல்.

இஎ. முனைவாய்-புத்தஞ்செய்யுமிடம். அம்புதம்-மேகம். அனிமை - காற்று. செம்பியன்-சோழன். மாமன் என்றது சகுனியை. சயிந்தர் என்றது சயத்திரதனையொழிந்த சிந்துதேசத்தரசரை.

இய. பனை-கொம்பு. வஞ்சினம்-சபதம்.

உக. பருமம் - பருமை; முதுகணிபுமாம். பார்த்தனர்-பரவீனர்.

உச. எழுவென்றது வசக்கொழுவுரை. எண்ணுதல்-கருதுதல்.

உஎ. சோமகர் என்றது துருபதையொழிந்த பாஞ்சாலத்தசமன்னரை. மச்சர்-விராடதேசத்தார். சிஞ்சியர் - ஒருதேசத்தவர். மெருகன் - எய்யுந்லதாழில் மருவுகின்ற பாணம். அப்பொருட்டாதல் புந்நானூற்றுமையிற் காண்க.

உஅ. முரண்-போர் சந்தனம்-தேர். கோலினன்-வளைத்தான்.

உக. ஒதம் - கடல். மாதிரம்-விசை. பொதுளி-நெருங்கி. அருணம்-சிவப்பு. சமம்-போர்.

கஉ. தூரியம்-வாத்தியம். மண்டலம்-நண் டெக்கட்டம். தலையாக-முதன்மையாக. அன்று

மின்றுகொலென் - அக்காலமு மிப்போதுதா னேவென்றுசொல்ல.

கக. எதிரி என்று சிகண்டியை.

கஉ. தேர்வாகம்-தேராகிய வாகனம்.

கக. கூனல் - வளைவு. கோலி - வளைத்து. வேணிஸம்பு-மதனம்பென்க. மேனி - வீமென் மேனி.

கச. சாளரம்-பலகணி. இந்துமுகசாயகம்- பிறைவாயம்பு. மைந்தனன்று-புருடனன்று. சிகண்டி-அலி.

கரு. பொன்றல் - பொன்றற்க. கோமடங்கல்-இராசசிங்கமாகிய துரியோதனன்.

கசு. கோடு-சங்கு. பவளநாதம். கிருட்டிணனது பவளமாகிய வாயொலியென்க. முன்பு ின்றநிலை-யோகநிலையென்க.

கஎ. எஞ்சினன்-குறைந்தான். துனைந்து-விரைந்து. அம்பு-நீர்.

கஅ. மாகம் - ஆகாயம். வடபாலெய்தல் - உத்தராயணமாகுதல் நாகம்-விண்ணுலகு.

சஉ. என்பவம்-யானெடுத்த பிறப்பு.

சக. பஞ்சசயனம் - மயிர், இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, அன்னத்தூவி இவ ருறாகிய மத்தை பிகலசிகண்டி. மசிலைவழ படக்கூறுவர். வரம் - சந்தனுராசன் கொடுத்த வரமென்க.

சரு. ரோயிலயர்வு-பிணியில்லாத தனர்ச்சி. வீயின் - (தெக்பிணையனத்தி) லீறந்தாலென்க. சேயின்-குமரக்கடவுளைப்போன்ற.

சசு. வருணன் சந்தனுராசனாகப்பிறத்த லால்வருணனை வீமெனுக்குத் தந்தையெனரார். மன்ற - தெளிவாக; புறநானூற்றுமையிற் காண்க.

கரு. பாடு - இறப்பு. தருணம் - இளமை. விசயம்-வெற்றி.

வீடமேபருவம் முற்றிற்று.

எழாவது துரோணபருவம்.

பதினொரம்போர்ச்சருக்கம்.

—புத்தகம்—

க. மாயம்-மாயை.

ச. சேதனம்-அழிவு.

க. கேது-கொடி.

இச. சல்லிய குமாரன் என்றது சல்லியனை.

இக. மோகரித்து-கர்ச்சித்து.

இஅ. சொமத்தன்-சந்தனு சகோதராகிய

பாகிலிகன் மகன்.

உக. வில்லுக்கு விசயன் எனப்பெயர்பெற்றிருத்தலால் விசயனை வில்லியென்றாரென்க. ஐநன் சிலை - அழகிய நல்ல வில்லென்க. துணிய-துண்டமாக.

உக. வீ - ஈண்டுப் புட்பாணம். குழல் - சிகை.

உச. தகைய-தடுக்க.

உஅ. சித்திரபாறு - அக்கினி. மித்திரர் - சிநேகர்.

நஉ. உய-பிழைக்க. கிருதவன்மா-ஹிருதிகன் புத்திரன். ஹிருதிகன் யதகுலத்தவனாகிய போசன் மகன். வாசுதேவனைப்படைத்துணையழைத்த சருக்கம் ஐஅ - ஆங்கவியுரையிலும், அணிவகுப்புச் சருக்கம் ஐக-ஆங்கவியுரையிலுங்காண்க.

நக. புண்ணியன்-தருமராசன்.

நஎ. செனு-உற்பத்தி; ஈண்டுப் பிறப்பிடமென்க. இதற்கு-இலக்கணகுமரனை யகப்படுத்

தினதற்கு. அனு-ஒப்பு. செற்றம்-சினம்.

நக. காப்பார்-தடுப்பார்.

சய. திகத்தராசன் - திரிகர்த்தமென்னுந் தேசாதிபதி, சுசர்மாவென்க. சஞ்சத்தகர் - இவர் திரிகர்த்ததேசத்திலிருக்கும் ஒரு பெருங்கூட்டத்தவராகிய வீரரென்க; இவர் போர் புரிவதன்முன் சபதமிட்டு அவ்வாறே முடிப்பவர்; இவர் அறுபதிரையீரவர். மகத்திற் சனி-மகநகூத்திரத்திற் புக்க சனி மிகத்துன்பஞ் செய்வானென்க; சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் "மகத்திற்புக்கதோர் சனியெனக்காணும்" என்றார். தருசைவாணன் கோவை யில், "அடையார் தமக்கு மகத்திற்சனியன்னசந்திரவாணன்" என்றார்.

சக. தகைதல் - தடுத்தல். வெஃகுதல் - விரும்புதல்.

சச. விபுதர்-தேவர்.

சஇ. பாயையம்-சேனை.

பன்னிரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

க. முனி - விசுவாமித்திர முனியென்க. ஆவம்-அபுரத்தாணி. சாபம்-முன்னது அகலிகைக்குக் கொள்தமமுனிவனிடொபம், பின்னது மிதினியற் சனகன்வைத்திருந்த வில்லென்க.

உ. அல்-இரவு. மற்று-அசை. சொற்று - சொல்லி. அராபதம். வண்டு.

ச. பேரணி-நடுச்சேனை.

க. நாரணகோபாலர் - நாராயணகோபாலர் பதினாறையீரவர்; இவர் கிருட்டிணனுக்குக்கோவியரிடம் பிறந்தவர்; துரியோதனனுக்குத் துணைசெய்வந்தவர். அறையகூவல் - பொரவழைத்தல்.

அ. கூனி-பேய்.

க. தடி-தசை. தலை-முதன்மை. சவுபலன்-சகுனி, குண்டலன்-ஓரரசன். தடி-வில்லுமாம்.

ஐ. வயப்பனை-வீரமுரசு.

ஐஉ. தன்முகன், தன்மருடன் - இவ்விருவரும் துரியோதனன் நம்பியர். கவுசலர் - கோசலநாட்டாசர். நிடதர்-நிடதநாட்டாசர்.

ஐக. துருபதன் என்றது திட்டத்துய்மனை.

ஐச. சத்தியகேது-காரிராச வம்மிசத்தவன் விபுதன் நந்தை. உத்தமபாணு - உத்தமோசா. ஓசம்-ஒளி.

ஐக. நடுத்தகைவின் வானவர்-நியாயகுணத்தையுடைய தேவர்.

ஐஎ. சரலம்-கூட்டம். காகளம்-காளம்.

ஐஅ. மதங்கனெழு - குதுபோர்ச்சருக்கம் எக-ஆங்கவியுரையிலுநிக.

உக. உளைத்தல்-ஒலித்தல்.

உக. பதாசை-கொடி. மா-குதிரை. சதாவிவிட-பழுதுபட.

உக. திட்டத்துய்மனது மால்பின்னனது யாக என்பது பாடமாயின், மால்பின்னன் சாத்தகியென்க.

ஐஉ. துரங்கம் - குதிரை. தாரை-ஒழுங்கு.

ஐக. முடியிழந்தகுறையுடம்பு என்றதன்றே கவந்தமென்க.

ஐஅ. பெருமன் என்றது கன்னனை. துணிந்து-விற்கத் துணிந்து; என இசையெச்சமாக வருவித்துரைக்க.

ஐக. பதிட்டிதம்-நிறுத்தப்பட்டது.

ஐக. நொய்து-விரைவு. கழற்றினன்-விலகினான்; தன்வினைபிறவினையாக நின்றதென்க.

ஐச. முனிதல்-கோபித்தல். சலதம்-மேகம்.

சதமகன் சகாயன்-இந்திரனுக்குச்சகாயனாகிய பகதத்தன்; இவன் ராசதானி பிரக்சோதிஷம்

என்பார்.

சடு. தவளம்-வெள்ளை. வாரணம்-பகதத்த ஹுடைய சுப்பிரதீகம் என்னும் பெயரை யுடைய யானை; இட-ஆங்கலியிற் காண்க. மதனம் - கடைதல். விருது - வெற்றி. ஆழிமிசைச் சுத்தமாகவருமதகளிறு எனக்கூட்டுக; அது ஐராவதமென்க.

சஅ. பொலிவொடு-பொலிவால்.

சக. ஒசிதர-துவள.

இய. மீள்-மீண்டு. நிரை-வரிசை. உதைய-செலுத்த. கதையாற்புடைத்து எனமூன்றாவது விரிக்க.

இஉ. மகரிகை - தந்தப்பூண்; சுஉ-ஆங்கலியிற்காண்க. அல-அல்ல, இது பாஸ்டமெங்கு மியலுமென்க. மருப்புநாலுமுனவெனில் - நான்கு கொம்புமில்லாத குறையெனநிருக்கின்றது அவையுனவெனில் எனஎடுத்துரைத்துக்கொள்க. இபமெட்டாவன - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பந்தம், சாருவபூம், சுப்பிரதீபம் என்பன; இவை முறையே குணதிசைமுதலான வெண்முகையிலுள்ளன.

இரு. முனைமட்க-போர்மழுங்க.

இசு. முதமடியில் என்பதினியூயர்ம வீரரென்க; சஞ்சத்தகரிற் சிலரும் ஏனைவீரருமாக என்பதினியூயரென்க. முரணற்றதிவண் - இவ்விடத்திற் போர்முடிந்தது.

இஎ. அரி-காற்ற. விக்கிரமம் - ஈண்டுப் பராக்கிரமனாகிய பகதத்தன் என்க.

இக. மந்தகம்-குரங்கு தழையு-தழைந்து. சிவம் - நன்மை, சவனம் - வேகம். கணைகள் வெட்டி, முடுகி, கொத்தி, தழையு, உறுவிக்க வென்க. விசயனென்னும் (எழுவாய்க்குப்) பயனிலாருங்கலியிற்காண்க.

கய. மாசரம்விட்டு - பெரியபாணங்களை நீக்கி. அயில்-வேல். தமரம்-முழக்கம்.

சஉ. முழை-குரகை. விசிறுதல் - வீசுதல். மகரிகைப்பணி - தந்தப்பூண்கிய ஆபாணப். பணை - கொம்பு. படுவீத்த - இறத்தலைச் செய்தன.

சக. சக்கரதான் - திருமால். உதவினான் அயர்வுற்றவுணர்வின்லமென - மனக்கவர்ச்சியில் வந்துற்ற அறிவினைலத்தைப்போலவதவி செய்தானென்க. அயர்வு-மனக்கவர்ச்சியென்பதனைப் புறநானூற்றுரையிற்காண்க.

சசு. பருமித்தல்-அலங்கரித்தல். மருமம்-மார்பு. நிருமித்தல் - நியமித்தல். உயிர்கள் செய்வினைக்குத்தக்க பயன்றருமுதல்வென

பார் கருமத்தின் முதலென்றார்.

சக. ரசதகரி - வெள்ளிமலை. கரித்த - அப்பகத்தன் வெள்ளையான தாவிவிழன்க.

சஅ. விருது - வெற்றி; விருது எடுத்துக் கூறுவாரை விருதென்றது ஆகுபெயர்.

எய. சஞ்சத்தகர்-பதினொரம்போர்ச்சருக்கம் சய-ஆஞ்செய்யுநரையிற்காண். விஞ்சைக் கடவுள் சிகரம் - வித்தியாதாரூடைய வெள்ளிமலையென்க; இவர்மலை வெள்ளிமலையென்பதனை வேத்திரகீயச்சருக்கம் சஉ-ஆங்கலியிற்காண்க.

எக. புங்கம்-பாணம், மதுகை-வலி.

எஉ. பின்னிட்டவர்க்குமுன்னிட்டான் - புறங்காட்டியோடினவர்களுக்குத் தான்முந்தியோடினென்க.

எஇ. சரபம்-எண்காற்புள்; இது சிங்கத்தை வெல்லுவது. சக்கரபாணி-திருமால். பாரின-நீங்கின. ஒ-எதிர்மறை.

எஎ. ஆயோதனம்-போர்.

எஅ. விதித்தான்-பிரமன்.

எக. கோலாகலம்-பேரொலி.

அய. மலைந்து - பொருது. திளைத்தல் - அசைத்தல்; புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரைப்புகாண்க.

அக. பரிபாவம்-அவமானம்.

அஉ. அஞ்சிப்புறந்தது என மாற்றிக்கூட்டுக. அஞ்சி என்பதற்கு தன்றாகமுமில்வாருமோ என்றஞ்சி எனவுரைக்க. துரகம் - குதிரை.

அக. இரங்கா, அழா என்பன செய்யாளனும் வாய்ப்பாட்டுவினையெச்சம்.

அசு. வ-விரு. நிலையானது என்பது நிலையாகவில்லை என்பதனை நின்ற குறிப்புரையென்க. கண்ணப்பெயர்க்கானையென்றது அண்மைவீளி.

அசு. ஓரஞ்சொல்லுவது - ஒருபக்கமாகப் பேசுவது.

அஎ. எனெப்போல வில்லாண்மையாவர்க்குமின்று என்று வருகின்றஞ் சொல்லாமல் எனக்கூட்டுக. வாயின்கள்-வாருங்கள்.

அக. சாதித்தல் - தொடங்கியதைச் சோர்வின்றி நிறைவேற்றல். சாதித்ததும் எவ்வாறிருந்தது என வருவித்துரைத்துக்கொள்க.

கய. வீந்தைகிரிகன்னி-கிரி-மலை. வீந்தைகன்னி என்பன தூக்கைக்குப்பெயர்கள்; வீந்தியமலையிலிருத்தல்பற்றித் தூக்கைக்கு வீந்தியவாவின்னியென்றும் ஒருபெயருண்டு என்றார்; மணிமேகலையுரையிற்காண்க. கரி-சாக்ஷி.

தன்மைக்குநிலையான - குணத்திற்கிடமாகிய இனையோடு நன்று நகுலசகாதேவரை.

கக. வாய்மை-சொல்.

கஉ. மகத்தந்தர்-மகத்தேசத்தார். காந்தார பதிமைந்தர் கக-ஆங்கவியிற்காண்க. - தன்னு வேதி-வில்லாயுத்தையுடையவனாகிய விசயனென்க. சுகத்தழமுற - தந்தமக்குச்சுகமுற

சுகம் என்பது சுக எனவும், தம் தம் என்பது தத்தம் எனவும் விகாரமாயின.

கக. தேவராம்-(போரிலிறந்து வீரசுவர்க்கம் புருகின்ற)தேவராங்க. ஏக-அப்பாற்செல்ல. ஆடி - கண்ணாடி. மாணிக்கவணியாழிபோல் என்பது பாடமாயின் ஆழிசக்கரமென்க.

பதின்மூன்றும்போர்ச்சருக்கம்.

க. சங்கை - எண். யம்படர்-யமனேவல் செய்வவராகிய தூதர்.

உ. வியாளம் - பாம்பு. விஞ்ச-மிக. அவர் என்றது தருமன் முதலோரை.

க. செயத்திரதன்சிரமா இலக்கணமைந்தன் முதலான காவலர் பற்பலரும் பேரணி நின்றனர் எனக்கூட்டுக. சிரமா-தலைமையாக. ஆக என்பது ஆவனக்குறைந்துவின்றது. பேரணி-நடுச்சேனை.

ச. அக்கரம் - அழியாப்பொருள், இவ்வாற்றிப் பஞ்சாக்கரம், அஷ்டாக்கரம் முதலிய மந்திர அக்ஷரங்களென்பாருமுனர். ஆசார்-அசுரரென்க. எயில்-மதில். சக்கரயுகம்-சக்கர வடிவமாக வகுக்கப்படும் படைவகுப்பு. ஸக-ஆம் போரில் நேமியுக்கென்பது மிதுவே.

உ. துப்பு-வலி.

க. ஒரிருநாலுடையயிருபூமி-பதினெண் பூமி; அவை - நச்சுப்பொய்கைச்சருக்கம் இய-ஆவ் கலியுரையிற்காண்க. மாணவரூதிரி - மாணத்தையுடைய சேனை.

க. மல்லிகல் - இருசெரல்லும் வலியைக் குறித்தது. கால் - காற்று. தாரை-வழி. கை-செயல்.

உக. உற்பலவாளி-நீலோர்பலத்தைப் போன்ற பாணம்; மதன் பாணமாகிய உற்பலம் போன்ற வடிவமும், தப்பாதுகொல்லுந்தொழி லுமுடையவையால் உற்பலவாளியென்றாரென்பர்.

உஉ. உந்திகள்-தேருருள்கள்.

உக. கோலொடு - கோலால். ஒடுகருவிப் பொருட்டு. கால்-தேருருள்.

உச. மன்குலவாதி-இராசகுலத்தின் முதன்மையுற்றவராகிய விசுவாமித்திரமுனி. அந்தணை-பெருமுனி - பாசாரமுனியென்க. ஒருமுனி என்பது அகத்தியமுனியை.

உச. முகமன்-உபசாரம்.

உக. கழல் - வீரகண்டை; அதுவீரத்திற்கும் வெற்றிக்குங் கட்டப்படுவது என்றார் புறநானூற்றுரையில். கழலின்மீது-(வலக்)காலின் மேலென்க.

உஉ. கனம்-மேகம். தூரியம் - வாத்தியம். கைவர - பக்கத்திலவர. தினஞ்செய்நாதன் - சூரியன்.

உக. கோதை-கைத்தோற்கட்டி.

உச. மாதவன்-மாமன். ஆதியிற் சக்கர யுகம் வகுத்தவன் இந்திரனென்பர் ஆதலால், வச்சிரத்தவனுரைசெய் சக்கரமாவிலாவணி யென்றார்போலும். பாற-நீங்க.

உக. சகுனிதிருமகன்-சகுனிபுத்திரர்களில் மூத்தவருகிய உலாகன் என்க.

கஉ. துன்முகன்-துரியோதனன் தம்பியரிடொருவன்.

கஎ. நேமி - சக்கரயுகமென்க. வலிமுந் கன் என்பது பாடமாயின், வலிமுகம்-குரங்கு, விகாரமாயிற்று. தன் முகம் இயல்பாயிருந்த தேனும் நரர்முகச்செவ்விக்கு மாறுபட்டிருத்தலால் வலிமுகமெனப் பெயராயிற்றென்றார் நன்னூல் விருத்தியுரையில்.

கஅ. விண்டு-மலை. கண்ணினான் என்பது துரியோதனனை.

கக. நபம்-ஆகாயம். உபரி-மேல். அடைய-எல்லாம். விபினம்-காடு.

சஉ. விந்து - விந்துராசனென்னும் ஓரரசு உணென்பர். பூரி-சோமத்தன்மகன்.

சடு. அபரிமிதம்-அளவினமை.

இய. முடிதும்-நாமுமிற்போம்.

இக. பரிசனகுமாரன்-வீமன்.

இச. விபு-சுண்டுக்கடும்.

இஎ. தன்மகன் என்பது இலக்குமணகுமாரனை. கொன்றெழிய-கொன்றாலொழிய.

கஉ. மொய் - திரட்சி. மெய்கணைய-சரீர
நைய.

கக. உற்கை-தீக்கொள்ளி.

எஉ. வன்மிகம்-புற்று. முடி-கிரீடம்.

எக. உருமித்திரன் - இவன் சல்லியன்
முதற்புத்திரன்.

எஎ. மாவிரதர்-மகாராதவீரர்.

எஆ. கெட்டவர்கள் - காணாதுபோனவர்க
ளென்க.

எக. முன்பு-வலி. வெறி - மணம். கற்சக்
கரமாக நடுவூர் - சக்கரவானகிரிக்குள் ஆகாய
நடுவிலூர்கின்ற.

அய. சடாதுங்கமெனவி - உயர்ச் சிவைய
யுடைய சடாமுடியென்க. புகுதனைன் - திரி
புரத்தையழித்தவன். நேமி-சக்கரபூதம்.

அக. பின் என்றது முதுகை.

அச. பனைமூழுவழித்திணியுயன் - பருத்த
மூழைவையொத்த திணிற்புயத்தையுடைய
வன்.

அரு. முத்திருக்குமிடத்திற்குக்கண்ணெண்
னும் பெயருண்மையாலின்ன விழியென்றார்.
வெளிமுகடி - ஆகாயத்தின்மேலாகிய வண்ட
முகடி. வீராட்டகாசமாதலின் முகடுடைப்ப
தோர் நகையென்றார். உனை-பிடர்மயிர்.

அக. மொகுமொகுத்தல் - ஒலிக்குறிப்பு ;
உபயவோசை.

அஎ. குௌலிமரம்-தீக்கடைகோல்.

அஆ. பவனன்-காற்று. வடவையின் - வட்
வா முகாக்கிளியோடு. பவனம்-இடம்.

அக. அரண்-தீக்கடைகோல்.

கய. முகுடம்-மகுடம்.

கச. வகைகளாறு-காமம், குரோதம், லோ
பம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்பன ;
இவைவயுட்பகைகளென்க.

ககூ. உடற்றிறன்-பிரயோகித்தார். பொரு
தாரெனினுமாம்.

ககா. மனுசுவத்தாசன் என்றது கோசல
நாட்டாசனை. கேகயன்-கேகயத்தாசன், மாக
தக்குரிசில்-மகததேசத்தாசன்.

கஅ. துலை-ஒப்பு.

கக. இளைவரும் - வருத்தலில்லாத என்க.
அவன் என்றது சகுனியை. பாலன் முனை
வெரிது-அபிமானது போர்க்கஞ்சி.

எஉ. தூறினான்-சிதறினான்.

எகூ. உன்னயப்பரவி என்பது பாடமாயின்
உன்னயம் நாடுகரத்தறை சருக்கம் உக-ஆங்
கவியிற்காண்க. மூரி-பெருமை.

எக. பரிசை-கேடகம்.

எக. யோதனம் - போர் ; ஐச-ஆம்போர்ச்
சருக்கம் கக-ஆங் கவியிற்காண்க. புரி - முன்
னது செய்தல், பின்னது கட்டுதல். வரி-கட்டு
தல். ஒல்-ஒலி.

எயக. பேணர் - பகைவர். பெட்ப-மிக.
கோன்-வலி, கொலையுமாம். புகர்வாளம் - அழ
குடையவான். புகர் அழகு என்பதனைச் சிலப
பதிகராவரையிற் காண்க. நாகர்-தேவர்.

எயச. பின்னிரண்டடியில், குபேரன் புத்
திரர் மருதமரமாயினகையை யுணர்க்.

எயடு. எல்-ஒளி.

எயக. கையற-படைவகுப்பொழிய.

எயஅ. பசுபதி-உயிர்கட்டுராயகனாகிய சிவ
பிரான். உருகெழும்-அச்சம்பொருந்துகின்ற.

எயக. காகம்-துளி.

எஉஉ. தொடைப்புடைமிடைநடை-துடை
கள் மோதுகின்ற நெருங்கிய நடை. பிதிர் -
பொடி.

எஉச. சரபம்-யானைக்குட்டி.

எஉடு. சித்திரம் - புலி ; பவலிதவர்ண்க
ளுடைமையார் புலிக்குச்சித்திரமெனப்பெயர்
கூறுப. கதுவி-பற்றி.

எஉஎ. கழுதினம்-பேய்க்கணம். கரணம்-
கூத்து. பவுரி - கூத்தின்விசைப்பம். எஞ்சியிட்
டன-குறைந்தன.

எஉஅ. தெறுதல்-நண்டு வருத்துதல். பொ
றையழிந்துகெட்டு - பொறுக்குஞ்சுத்திகெட்டு.
அழிந்துகெட்டு என்பது ஒருபொருளிருசொல்
வென்க. வெருவு-அச்சம்.

எகய. தரி-தங்கல் ; முதனிலைத் தொழிற்
பெயர்.

எகக. செயற்கை-வினை. வேறுவேறு என்
பது வெவ்வேறு என வந்தது. வீரகு-உபாயம்.
ஆம் என்பது அசைகளென்க ; ‘பணியுமா
மென்றும்பெருமை’ என்னுந் திருக்குறளிற
காண்க ; அன்றி முன்னைய மூன்றும் சற்றயல்
கெட்டுமின்ற செய்யுமென்றமுற்றாகவும், பின்
னையவிரண்டில் முன்னது பெயரெச்சமாகவும்,
பின்னது அசையாகவும் கூறலுமாம்.

எகஉ. அந்தோ - இரக்கத்தினையுணர்ந்து
மொரு குறிப்புச்சொல். கூடகம்-மாயம்.

எகச. ஈரிரண்டுபேர்-துஷ்ட சதுட்டகரா
கிய துரியோதனன், துச்சாதனன், கண்ணன்,
சகுனியென்க.

எகஎ. தான்-மூயற்கி.

எகய. திகிரி என்றது சக்கரபூகத்தை.

எகஉ. சங்கலார்-பகைவர்.

எகக. என்னுனை-என்னுடையவனை.

நாசு. தளம் - சேனை. என்று - சூரியன். அபிமனதேலைக்குன்றை - அபிமலைப்பட்டதலைகளாகிய மலையை.

நாசு. கி கழ் வது யாவருமுணர்ந்தால் அதனையொழித்துப் போனது வருவதெல்லாமென்றார்.

நாசு. விதித்தலைப்பட்ட-ஊழ்வினைவசத்திலிறந்த. சுதன்-மகன். விளவேன்-இறப்பேன்.

நாசு. வானா-சும்மா; இது பயனின்மையை யுணர்த்துமோரிடைச்சொல்.

நாசு. அமம - கேள் என்னும்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.

நாசு. ஐயென, ஓயென-விரைய; இவை இடைச்சொற்கள். வேலை-கடல்.

நாசு. ஆர்த்து-அடித்து. கோடம்-ஆரவாரம். நித்திலம் - முத்து; ஆகுபெயராய்க் கண்ணீரை யுணர்த்தியது.

நாசு. உணராதது என்றது - உணராதது எனநின்றது.

நாசு. பாகலம்-யானைநோய்; இது பத்து வகைப்படும் அவற்றுட் கூடபாகலம் வெளிக் குத்தோன்றாது மறைந்துமின்று விரை விற் கொல்வது என வடமொழி யானைவையுடைய நூலிலுள்ளதென்பர். கோடிகூட என்று பாடங்கூறிக்கோடியென்பது கீட்டல் விகாரமெனக் கொண்டு வல்லியால்மறைந்த மருந்துபொருந்த என்றார்ப்பர். கயம்-யானை.

நாசு. துக்கரம்-இவ்வடசொற்குச் செய்யவொண்ணாத தெய்வத்தன்மையென்க.

நாசு. கலுழி-கலங்கனார்.

நாசு. கையற-இறக்க. பந்தனை-பந்தம்.

நாசு. பரியாமல்-அன்புசெய்யாமல். புந்தி-புத்தி.

நாசு. உம்மை-முற்பிறப்பு. அம்மை-வருபிறப்பு. இம்மை-இப்பிறப்பு. இரங்கல்-இரங்கற்க; எதிர்மறையியங்கோள்.

நாசு. மகப்பிரிவு-புத்திரசோகம்; அன்றே அப்பொழுதே, வல் விரைவு.

நாசு. ஊடு - ஏழனுருமென்க. மித்திரர்-கிசேகர். இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. சித்திரபாது என அக்கினிக்குப் பெயருண்மையார் சித்திரவில் என்றாரென்னுமாம். பாது, வில்-ஒளி. இப்பொழுத்கு ஓடு உருப்பிக்கிடப்பொருள் கூறுக.

நாசு. சுரம் - பாலைநிலம். முளிபாதவம் - காய்ந்தமரம்.

நாசு. உடற்று-போர்செய்து.

நாசு. அபி மனை மாயப்போர் செய்து

கொன்றமையார் செய்ததிரதனைப் பாதகனென்றான்.

நாசு. வினை-வஞ்சம். தினை-சிறுமைக்குக் காட்டுமோரனவென்க. “மனைவியுயர்விய நன்மகன் மனைவி கையார் நினையளவு மோர்பொழுது சேலித்தவளுவேன்” என யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதிகையான்றிற் காணப்பட்டது; இப்பாடத்திற்கு, மனைவி இறக்கப்பெற்ற ஒருவன் வேறு விவாகஞ்செய்யவேண்டும்; அன்றேல் வானப் பிரஸ்தஞ் சந்தியாசங்களிலொன்றிற் சேர்தல் வேண்டும்; இவ்விரண்டிமின்றி மருமகனாலுபசரிக்கச் சேலித்திருத்தல் பாவமென்று தருமசாஸ்திரங்கூறலால், அக்கருத்துப்பற்றிப் பொருள்கூறவேண்டுமென்பர்; அங்ஙனமாயினும்; இப்பாடம் சந்தப்பொலிவின்ருதலாலது பாடமெனென்க.

நாசு. கடிதை - நாழிகை. துப்பு - வலி. அணிந்திடில்-அணிவகுத்திருந்தால்.

நாசு. வஞ்சி-அருச்சுனன் சபதம்)அழிந்தாலென்க.

நாசு. மருடம் ஈண்டுச் சிரத்தினைக்குறித்தது.

நாசு. போகி-(ஆகிசேடனாகிய) பாம்பு. உயக்கம்-வாட்டம்.

நாசு. கன்னல்-சக்கரை.

நாசு. இருவருமொருவரே யென்றதனால் அரியுஞ் சிவனுமொன்றென்னும் அபேத சித்தாந்தங்கூறியதென்பர்; அங்ஙனமன்றிக் கிருட்டிணன் உபமன்யுகா முனிவர் பாற் சிவநிகை பெற்றுச் சிவோகம்பாவனையுற் றிருத்தலால் இருவருமொருவரேயென்கூறியதென்பர்; இக்கருத்துக்கியையப் பின் சிவாகம வரையிற் சாத்தினுனென்றும், மாதவன் சிவனுருவமென் றுணர்ந்தென்றுக் கூறினமைகாண்க என்பர்.

நாசு. வயினதேயன் - விந்தையின் புத்திரனாகிய கருடன். வச்சிரன்-இந்திரன்.

நாசு. ஆரதர்-அரியவழி.

நாசு. நந்தி-இவர் சிவகணத்தலைவராயுந் திருவாயில் காப்பவராயுந் சனற்குமாரர் முதலோர்க்குச் சகல வேதா கம புராணமுதலிய வற்றை யருளினவருமாயுள்ளவர்.

நாசு. இரண்டென - துவிதமென. இருவருந் தம்முளர்த்துவதிமாய்க் கலந்திருக்கின்றனர் என்றபடியாம்.

நாசு. அங்கராகம்-மெய்ப்பூச்சு.

நாசு. கூறு-அசிம். கொள்ளுமே-கொள்ளான் என்க. ஏ-எதிர்மறை.

நாசு. வீரன் என்றது கிருட்டிணனை.

பறையறைந்து - செய்போரிகையடித்து என்க.

உகக. கூறை-வஸ்திரம்.

உஉய. சகதண்டம் - வடநூன்முடிபு. சகமாகிய அண்டமென்க. நித்தவியூதி-நித்தியமாகிய செல்வம்.

உஉக. மாணுரு-மாட்சிமைதங்கிய வழுவும்; அது தெய்வத்தன்மையென்க. பிரமசாரியையுணர்ந்தும் மாணியென்னுஞ்சொல் மாணன விகாரமாயினதென்பர்.

உஉக. பதம்-வைகுண்டமென்க.

உஉஎ. மறம்-பாவம். வயிர்த்தவர்என்றது-விரோதிகளை, வஞ்சனையோவிரகோ-வஞ்சனையாகுமன்றி அறிவாகாது. ஒ-முன்னது அசைபின்னது எதிர்மறை. மற்றெரியன்று வயிர்த்தவர்சொல்வது என்பது பாடமாயின், மறம் வீரமென்க. விரல்-வெற்றி.

உஉஊ. செம்மொழியற்றவன்-நல்வசன மிலனாகிய துரியோதனன். கேண்ம்-கேளும்; இது மகரக்குறுக்கம் வந்த சொல். புத்திரசோகத்தால் நோதகு நெஞ்சினென்க.

உஉச. மகரமோதுங்கயம் என்றது கடலை. மகரம்-சுறமீன். கயம்-கீர்நிலை. கையறுதல்-இறத்தல்.

உஉச. அரசன் என்றது துரியோதனனை. இது புகழ்வதுபோலப் பழித்தலென்க.

உஉக. ஈடுபடுத்துவேன்-வலியுழிப்பேன்.

உஉஊ. ஈசா என்னும் வடசொல் ஈசையென வந்ததென்க; இரா.

உஉச. அறைகூவி-பொரவழைத்து.

உஉக. பதின்மூவாண்டு கழித்துவந்தால்

நாதெருவேனென்றது தவறினதை உரைப்பினதென்றன்.

உஉச. உயர்ந்தோரை அடிகளெனக் கூறுதன் மரபென்க; வாரணவச்சுருக்கம் ஈக - ஆங்கவியுரையிற்காண்க.

உஉஅ. ஆளையுமடுகளியு என்ற விசேடணத்தால் உதவிசெய்தாரையுங் கொலைபுரிவான் என்பது கருத்தாயிற்று. யானை ஆனைக் கொல்லுதலை "யானையிர்த்தறிந்தும் பாசனையே கொல்லும்" என நாலடியாரிற்கூறலாற்காண்க. வேளைபுக்கவர்-ஆபத்துற்றவேளையிற் சாண்புகுந்தவர்.

உஉக. ஆமளவும் - என்னலாகுமட்டும். முற்றுவு-அடையும் வகைகள்.

உஉஊ. "சொன்னசொற்படி வெல்லலாமென்பது விதிக்குங்குமோ" என்பது நிராமீட்சிச்சுருக்கம் அக-ஆம் கவியிலுங்காண்க.

உஉக. கோ-அரசர். கூறல்-கூறற்க. தா-வலி. முதனிலைத்தொழிப்பெயருமாம்.

உஉக. தென் - குறுக்கல் விகாரமாயிற்று; வண்டு.

உஉச. சார்புயல்-சாற்காலத்திற் பெய்யுமேகம்; சாற்காலமாவது கூடிற்காலமாகிய ஜிப்பசி, கார்த்திகை மாசுக்கள். தனிதம் - ஈண்டு இடிமுழுக்கமென்க. இது மறுபொருளுவமை.

உஉஊ. இரண்டாமடிக்கு ஒருவர் தான் வெவ்வாரென்பது கருத்து.

உஉஎ. தூதன் - கட்டோற்குசன். சேதனர்-அறிவோர்.

பதினொள்காம்போர்ச்சுருக்கம்.

க. உரை-புகழ். மகோத்தியில் - (சிவபிரானைய) பெருங்கடலில். மேகத்தைக்குறிக்குங்காற் சிலை - மணிக்கற்கள். அம்பு - கீர். திருமாலுக்குறிக்குங்காற் சிலை-வில். அம்பு - பாணம் என்க. பற்குணப்பொருப்பு - அருச்சுனனாகிய மலை. இது சிலையென்புருவகம்.

உ. சாலை-யாகசாலை. வேலை-கடல். பனை-வாத்தியம்.

ஊ. ஆடகம்-பொன். பொருப்பு - (மந்தர) மலை. சந்தனம்-தேர். குடைந்து-எண்டு நெருங்கியென்க. கைவர-ஒழுங்காகவர, கை ஒழுங்கு என்பதனை மதுரைக்காஞ்சியுரையிற் காண்க.

ச. இராசமண்டலம்-இராச கூட்டம். பேரணியாக-பெரிய அலங்காரமாக.

க. தூசி-படைமுன்னணி. பேரணி-நடுச்சேனை.

எ. அணிகளைந்தைந்தால்-ஐந்தைந்து வகுப்பாக வகுக்கப்பட்ட அணிவகுப்பால். ஐவகை வியூகமாகிய - ஐந்துவகை வியூகமாக வகுக்கப்பட்ட: ஐவகையாவன - சூசிகாயுதம், சக்கரயுகம், பத்மயுகம், வியாக்கிரதண்டயுகம், சகடயுகம் என்பர்; சூசிகாயுதம் - ஊசியோல்வது. வியாக்கிரதண்டயுகம் - புலிமுகம்போல்வது. இவ்வாறணிச்சகடம், பதுமம், கர்ப்பம், சூசி,

கூடம் என்பர். பார்க்கவன் - சக்கிராசாரியன். சகடதுண்டத்து - சகடவியுதமுதத்தில். சகடவியுதமாவது - மேற்கூறிய இவகையுதத்தில் ஏனை நான்கையுந் தன்னுள் ளடக்கி முதன்மையாயுள்ளதென்க; அச்சகடவியுதம் ச து ர வ் க சேனைகளை வண்டிச்சக்கரம்போலத் தோன்றவகுத்து நிறுத்துவதென்பர்.

அ. மந்தணம்-ஈண்டு ஆலோசனை. அணிந்தவிரகு - அணிவகுத்தபுயாயம். உரோடம்-கோபம்.

ய. சாதாரங்கம்-சதுரங்கம். குரம்பு - கரை. உழி-இடம்.

யக. ஈடு-வலி. அழிந்திடவிசயலாழிய - தானேகாவலன் துரோணன். உடன்று - பொருது.

யடு. பொழுதுசென்றது என்றது குறிப்புரையாக இங்குச்செய்யும்பேரை நீக்குகனென்க கூறியதாகக்கொள்க.

யஅ. ஈசன் - சகல இசுவரியமுடையவளுகிய சிவபிரான். காம்போசன் - காம்போச தேசத்தரசன்; இவன்பெயர் ஜலசந்தன் என்பர். பாசநாம வணி-முற்கூறிய இத்தனானென்றாகிய குசிகாயுதம்; அது சேனையை ஊசியோலொழங்காக நிறுத்துவதென்பர். பாசம் - ஊசித்தூளை என நிகண்டிற் கூடலால் ஈண்டாகுபெயராக ஊசியையுணர்த்தியதென்க.

உய. கருதி என்பதனை மேற்கவியில் உரை செய்தான் என்பதனோடு முடிக்க. விலங்கி-குறுக்கிட்டு. விடதன்-ஓரரசன். சுதக்கணன்-காம்போசரசன் மகனென்பர். அவந்தி - ஒரு தேசம்.

உங. இலக்கம்-எண். உலக்கவிட்டு-அழியச் செய்திட்டு. அளக்கர்-கடல். உலம்பு-ஒலிக்க. கலம்-மரக்கலம்.

உச. விதி-ததுர்வேதவிதி. சமம்-போர்.

உடு. விடங்கு-அழகு. விடங்கொள்வாளி-நஞ்சுட்டப்பெற்ற பாணம். மடங்கல் போலிடிக்க எனக்கூட்டுக; மடங்கல்-இடி. இடிக்க-ஒலிக்க.

உசு. புதைந்து - புதைத ய எனத்திரித்த துரைக்க. அலம்-சஞ்சலம்.

உஅ. வருணன் மகன் சுதாயு என்க.

உக. செறுவில்வித்த-வயலில்விதைத்த.

ஙஉ. மொகரித்து-உக்கிரங்கொண்டு. தூரகாரியாதலால் - (கிருட்டிணன்) மேல்வருங் காரியமறிந்து செய்யவளுதலாலென்க. மாகம்-ஆகாயம்.

ஙக. அடுக்கு உவகைபற்றி வந்ததென்க.

ஙசு. யோனிகள் - பிரானிகள். முதல் - மூலம். செறிந்தவர்-அடைந்தோர்.

ஙஎ. கெதாயு - அழிந்துபோன ஆயுளுடையவன். இது வேற்றுமைப்பொருள் வைப்பணி.

ஙஅ. ஆயிரம்புயத் தருச்சுணன் - கார்த்தவீரியார்ச்சுணன். ஆழி - (திருமால்) சக்கரம். ஆயிரம்புயத்தவன் என்றது வாணசாரனை. ஆடல்-வெற்றி. ஆயிரவாகு-ஓரர்க்கணென்பர்.

ஙக. ஆயிரக்கணன்மைந்தன்-அருச்சுணன். மறை-மந்திரம்.

சய. நின்றது, நின்ற என இறுதி விகாரமாயிற்று. ஒருதனு-அருச்சுணன் ஒருவல்.

சக. அலி-அலாயுதனாகிய பலராமனென்க. முகம்-மூன். அங்குலி-கைவிரல். கால்பொருளினிவளந்து பொருந்த. சிலீமுகம் சிலீமுகம் என நின்றது; பாணம்.

சக. அருச்சுணன் மூன்றாமடியில் சுத்தமென்றும், நான்காமடியில் மருதமாம் என்றும் கொள்க.

சச. பணிக் குலம் என்றது ஆதிசேடனையும், அஷ்டநாகங்களையும்.

சதி. பரிதி - முன்னது பரிவேடம், பின்னது சூரியன். அருச்சுணனுக்குச் சூரியனையும் வளைந்த வில்லுக்குப் பரிவேடத்தை யு முவமையாக்குக.

சக. காவணம்-பந்தல்.

சஎ. நவகதி - குரங்கு, வேங்கை, யானை, நாய், ஆடு, சிங்கம், நரி, சரபம், முயல் என்பன; திருவிளையாடற்புராணம் நரிபரியாக்கிய படலம் கூட - ஆங்கவியிற்காண்க. உறையிடுதலாவது உலகிற் பொருள்களை அளவிடுங்கால் ரூபகத்திற்காக ஒவ்வோர் பெருந்தொகைக்கு ஒன்றாகவைத்திடுமோரிலக்கக் குறிப்பென்க. ஒ - எதிர்மறை. அநேகநான் என்றது பதின்மூன்றுநானே.

சஅ. சிலைமணி- வில்லிற்கட்டியிருக்கின்ற ஒலிமணியென்க.

சக. அரவடையான் என்பதற்கு அரவெழுதிய கொடியனாகிய துரியோதனனென்க. ஆயோதனம் - போர்; இது ஆகுபெயராய்ப் போர்க்களத்தையுணர்த்தியது.

டு. முருகார்-தேவியுண்ணுகின்ற. பின்னிரண்டடிக்கு - பிராமணர்வேதத்திற்கு கூறிய காயத்திரி மந்திரத்தைக்கொண்டு காலமாலையாகிய இரண்டகாலமு மும்முறைகையால் விடப்பெறும் அரக்கியனரை இருமுறையாகவும், ஒருமுறையாகவும் விடப்பெறுந் தானத்தைச் சூரியனடைந்தானென்க. அத்தானம் -

உச்சியென்க.

இக. நுகம் - நுகத்தடி. உரவாவிடில்-வலி கொள்ளாவிட்டால். மறைவருணச்சரவாவர-மந்திரத்தை வருணஸ்திரத்திற் பொருந்த.

இஉ. கின்னரபயநவை ஆணுங் பெண்ணு மாகக் கூடியேயி ருப்பதனாற் கின்னரமிதுன மென்றார்; திருவிளையாடற்புராணத் திருமணப் படலத்திற் கின்னரமிதுனமெனச் செல்வார் எனக்கூறுமாறு காண்க.

இக. போதா-பெருநாரை, நேமி - சக்கர வாசப்பூர். புளிணம்-மணற்குன்று.

இச. உலம் - திரண்டகல். மாமணி - நீல மணி. வுள்-வலி, வளம். விசி-கட்டு.

இள. எரியோடியபுரி வெளித்தோற்றத் திரு புரியாகத் காணப்பட்டு உள்வீடின்றி யிருக்குமென்க. புரி-என்கு வைக்கோற்புரி.

இஅ. அதிரோகம் - அதிசயம், மிகுதி. துச்சினை-திருதராட்டியன் மகனென்க.

கச. தமர் - தம்மவராகியவுறவினர். என-என்று (விதுரை நீதி) கூற.

கக. அங்கரா - தேவகுருவான வியாழன் றந்தை; அங்கிரஸ் என்பது அங்கரா எனத் திரிவுற்று வந்ததென்பார். இதிருக்கறிய கவசத் தின் வரலாற்றின்விரிவை முதலாவிற்காண்க.

எச. பவரிவருதல் - எண்ணு மண்டலாட்டி வருதலென்க. நிராமீட்சிச்சருக்கம் சுஅ-ஆங்கலியிற் காண்க.

எக. ஏணிஸம்-வலியுடைய பேரர்க்கள மென்க.

எள. குறியிட்டனன் - வீளாத்திட்டான். சுழல்காற்றுக்குச் சுறையென்னும் பெயருண் மையால் குறுதல்-வீள்தல் என்க.

அக. ஆதபத்திரம்-குடை.

அஉ. இராசசூயச்சருக்கம் இஅ-ஆங்கலியிற் கலிங்க மெழுவதமெனக் கூறலால் கலிங்கதே தேசத்தரசர் பலரெனக்கொண்டு என் டிக் கலிங்கர் பலரென்றார். கிருதவன்மனைக் கிருத வனென்றார். சேதிதேசத்தரசனை-சேதினைத்தக ணென்றும், பூரிசிரவாவைப் பூரி யென்றும் கூறினாரென்க.

அக. கண்பந்தி-மேகவரிசை. கக-ஆங்கலி யில் ஏழுதட்டிராதமெனக் கூறலாற் கண்பந்தி நிகர்த்தேரென்றார் என்க. தாணிமண்டலதூர்த் தான்-பூமண்டலமாகிய பாரத்தைத்தாங்குபவ னென்பது பொருளாகக் கொள்க.

அள. கோமணிக்கிரால் - பசுக்களின் கழுத் திற்கட்டிய மணியோசை. 'வலம்புரிவலம்புரி யே' என்னும் பாடத்திற்கு வெற்றியைச்செய்

கின்ற வலம்புரிச்சங்கென்க.

அக. நாகன்-நாகசாரன்.

கல. நூறுபட்ட மகவீன்றலைவன் என்றது துரியோதனனை.

கக. பெரும்பகழி - ஆறு பத்து இருபது ஐம்பது ஆகவிட்டென்க. பை-படம்.

கக. அம்பரம்-கடல்.

கள. கூய்-கவி; இது செய்தெனச்சம்.

நக. ஆதிக்கேழல்-திருமாலாகிய வராகம்.

நஉ. பரித்தேரன்மிக - சாத்தகி பேரின் மிகுந்துவாலால், நூறு-பகையை அழிக்கின்ற.

பன்மகர் - ஆயிரவர்-பிள்ளைகள் பல்லாயிரவும், நூறுபிரவர் - லட்சயாதவரோரும். அழிந்தா-கேடுற்றார். உரிமைபற்றித் தமையன் பிள்ளை

களைச் சாத்தகி பிள்ளைகளாகக்கூறினார். மகார் மகர் என நின்றதென்க; துரியோதனனுக்குத் தவியாகக் கிருட்டிணன் தனக்குப் பதினாயிரம் கோவியரிடம் பிறந்த பிள்ளைகளாகிய நாரா

யணகோபாலரையும், பல் யாத்வ வீரரையும், இவர்களுக்குத் தலைவனாகக் கிருதவன்மாவையும் விடுத்தமையால் மேற்கவியிற் கிருதவன்

மாவையும், இவ்விரண்டடியில் அவரிருவகையினரையும் கூறினாரென்க. மன் - மிகுதி.

வீரன்-அச்சாத்தகி. மிசை - மேலிருந்து என வருவதுதலென்க.

நாச. ஈட்டம் - கூட்டம். வேட்டம்போன-வேட்டைக்குச்சென்ற.

நயஉ. பொம்ம-பொலிவாக.

நயச. விலங்கினர்-குறுக்கிட்டவர்.

நயக. முல்லை முகலிய ஐவகையரும்பின் வடிமாயுள்ள பாணமென்க. பல்லம்-பாணம்.

நயள. இதிற்கூறிய இருவரும், வருங்கலியிற் கூறிய மூவரும், அதன் பிற்கலியிற் கூறிய முப்பதினமருந் துரியோதனன் நம்பிய

ரென்க.

நயக. குரன் மெய்த்துணையாகிய முப்பது குமாரர்களெனக் கூட்டிக். குரன் என்றது துரியோதனனை.

நாஉ. சடக்கென-விரைய.

நாஉச. நாகவீர்தம் - வீர்தலை. பார்-தேர்ப்பலகை. உருள்-தேர்ச்சக்கரங்கள்.

நாஉரு. அந்தகன் - பிராணிகளுக்கு கழிவைச் செய்பவனாகிய யமன். கடலூழியும் - கடலுங்கற்பகாலமும்.

நாஉள. மாசுணம் என்றது ஆதிசேடன் முதலிய பாம்புகளை.

கஉஅ. விஞ்சை-வித்தை. தாரை-என் டிக் கதியென்க. நீபம்-கடம்பு செந்நீர்-இரத்தம்.

பூரம்-அவ்விரத்தப்பிரவாகமென்க.

நாகு, விட்சேனன்-இவன் கன்னன்கள். அவன் என்றது வீமனை. இவனேறி - கன்னனேறி.

நாகு, மதுகைடவரிருவர்-இவ்வசுரர் ஆதியிற் நிருமாலை யெதிர்த்துப் போர்புரிந்திறந்தவர்கள்.

நாகு, இரண்டாமடியில், ஒத்தன-பொருந்தின. குருநாடன் என்றது வீமனை. வலியினுற் குருநாடன் காற்றையொத்தனன் என்றும், சினத்தினுற் கதிராவன்றிருமைந்தன் கூற்றையொத்தனன் என்றும், கூட்டுக. பிறப்பிலே துவக்குளோர் குணங்களுந் கொள்ளாரோ - பிறப்பிலே சம்பந்தமுள்ளவர்கள் (அச்சம்பந்தமுடையார்க்குரிய) குணங்களையும் கொள்ள மாட்டாரோ கொள்ளுவார்களே. ஒ-எதிர்ப்பிறை. காற்றின்கண் வீமனாதலாவதன் வலிகொண்டவன் போலானென்தும், யமன் மம் பி கன்னனாதலாவதன் கோபத்தைக்கொண்டவன் போலானென்தும் பின்னிரண்டடியின் கருத்துவிளங்கியவாறுகாண்க. இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

காகு, ஆறல் வெஞ்சமம்-நீதிவழியல்லாத கொடும்போர்.

நாகு, தினமுந்தேரிலேறி வருதலுண்மையாற் சூரியனைத் தேர்வன் என்றார்; அன்றித் தேர்ப்பாகனென்பாருமுளர். தேர்வாசி பாகன் அங்கமாதலால் அவற்றின்விளையை அங்கியாகிய கன்னன்மேலேறி ஓடலுற்றனன் பண்பதனோடு முடித்தார்.

நாகு, தோமரம்-கைவேல், இசை - உவம வருபு, கோன்-வலி.

நாகு, கொடுவரைக்கணை - கொடியசாபச் சொற்போன்ற பாணம்.

நாகு, என்றான் - என்று கூறினான் வீமனென்க. இது வேற்றுமைப்பொருள் வைப்பணி.

நாகு, மூரி-வலி. என்ப-அசை.

நாகு, சகலம்-துண்டு.

நாகு, அன்னை - காந்தாரி. மருடம் ஆகுபெயராய்த் தலையையுணர்ந்தியது. தடிந்தது-அறுத்தது.

நாகு, கன்னமறை - மிகுதியாக மோதுகின்ற; கண் கன்னம் என விசாரமாயிற்று. வென்று - வெற்றிகொண்டு. இகல்மேயுநகமென்க. இகல் - வலி. ஆவி அறவென்க. துரியோதனன் நீச்செயற் குடன்பட்டிருந்ததலாற் கன்னனைப் பாலவென்றார்.

நாகு, சாதம்-பூதம்.

நாகு, பச்சைமுடை-பசியதயிர் நாற்றம். பசுமை ஈண்டுக்குளிச்சியென்க. பாடி-ஆபுரார்.

நாகு, அயம் - இரும்பு. இரதம் - இரச குளிகை. சிவஞானசித்தியார் பதினொருருத் திரம் பத்தாங்கவியிற்காண்க. நான்செய்வான்-சூரியன்.

நாகு, சமந்தபஞ்சகம்-இது திரேதா த் துவாபாரயுக சந்தியிலே கர்வங்கொண்டிருந்த கூத்திரியரையெல்லாம் பாசுராமமுனி கொன்று அவர் குருதியை ஐந்துதடாகங்களினிறைத்து அதனுற் பிதிர்த்தப்பணஞ்செய்தது. சமந்தபஞ்சகமடு எனப் பெயராயிற் றென்க; பின்னர் அவ்விடம் குருகூத்திர மென்பபெயராயிற்று. உடம்நல் - பொருதல். செயத்திரதன் பிதா விருத்த கூத்திரன்.

நாகு, கன்னசவுபலர் - உம்மைத்தொகை. பனைத்தனைப்போழ்து- பனையனவு தூரமான இடமுள்ளபொழுது.

நாகு, பேதித்தல்-மாறுபடுதல். பெரியோர் என்றது கிருட்டிணன் முதலாகிய பெரியோர். பேதித்தல் துரியோதனன் கொடுமைக்கு மாறுபடுதலென்க.

நாகு, இருடிகேசன் - கிருமால்; இத்திரியங்கட்குத் தலைவன் என்பார். அரிநாதம்-சிங்கநாதம்.

நாகு, இடும்பன் மருமகன்-கடோற்கசன். திருமகன் என்றது அக்கடோற்கசன் மகனாகிய அஞ்சனபன்மனை.

நாகு, வேகித்து-வினாந்து.

நாகு, உரு-அழகு.

நாகு, வான்-ஒளி.

நாகு, இராகம்-செம்மை. தகல்-தகுதி.

நாகு, அரவெழுந்து-ஆயிரமுடிகளின் மணியொளியுடன் ஆதிசேடனாகிய பாம்பு மேலெழுந்ததன் வருவித்தரைக்க. தீபகாகளம்-தீபகலங்கள். தாரா-ஒருவகைபூதுகருவி.

நாகு, சதாரிகன்-இவன் விராடன் மகன். வல்லியம்-புலி. புனை-ஒத்த.

நாகு, வாளம்-வட்டம். கோளம்-வட்டம். முருக்கி-அழித்து. தாளம்-துகன்.

நாகு, அலாயுதன் - இவன் ஓராக்கர்பதி; கலப்பையாயுதமாகவுள்ளவன்; என்று பொருளாம். இருள்கங்குல்-வீணத்தொகை.

நாகு, பனைத்து-பூரித்து. வயம்-வலி.

நாகு, நிசாச்சார் - இதிற் சகரவொற்று விரித்தல் விகாரம்.

நாகு. அருக்கனை மறைத்தவர் என்றது கிருட்டிணனை. மைத்துனர் - திட்டத்துய்மன் முதலோர். குமார் - கடோற்குசன்முதலோர். தூர்த்தன் என்பதனைத் தருத்தனைன்றார்.

உா. ஒச்சல் - எறிதல். இலக்கம் - எண். கோத்திரம்-மலை.

உாக. முதலடி அசுவத்தாமனைக் குறித்தது. கோத்திரி - குலமுடையவன். பரி - அசுவம். சுடர்-பிரகாசம்; தாமமெனினுஞ் சுடரெனினு மொக்கும். பாரத்துவாசமுனி மகன் துரோண முனி, துரோணமுனி மகன் அசுவத்தாமன் என்றிக. பாரத்துவாசன் என்பது பாரத்துவச னென விகாரமாயினது. எரித்தலை - எரியைப் போன்ற செம்மயிர் என்க. தலை-ஆகுபெயர்.

உாஉ. சிலோச்சயம்-மலை, கடகம்-அண்ட முகடு. விபத்து - ஆபத்து. வெருவுதாக்கின - அச்சமிகப்பெற்றன. அமராகிய ஆத்தியர் என்க; ஆதித்தியர் என்பதனைச் சந்தேசிக்கி ஆத்தியர் என விகாரமாக்கினர் ஆதித்தியர்-அதிதி மைந்தர்.

உாக. அணுவின் - அணுவைப் பொல. மதன்-செருக்கு; னகரம் போலி. ககனம்-ஆகாயம். புடவி-பூமி. துணி - துண்டம். துவக்கு-தோல், பழு-விலாவெலும்பென்க.

உாடு. சிலமனித்தர் என்றது இராமலக்கு வரை. ஆய்த்திலன்-ஆயினுனிலன்; இதில் துச்

சாரியை யென்க. இருவருடனெதிர்த்து வென்று சீதையைக்கவராத மாரீசனைவிடுத்து வஞ்சித்துகவர்ந்தமையால் இவ்வாறு கூறினா ரென்க. ஏனப்பலர்-எத்தன்மையான பல வாக்கொன்க.

உாக. புன்-வண்டு.

உகந. தெறும்-கொல்லும். உந்த-இந்த.

உகச. உலப்பு-முடிவு.

உகடு. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

உகக. பூத்து - பொலிவுற்று. அகிக்குலம்-ஆகிசேடன்முதலிய நாகங்கள். அகிலமும் - உலகமுழுவதும் அகிமுதலியன பாரங்குறைய இளைப்பாறுதலாற் புகழ் அகிலமும் தாங்குகிற வன் எனச்சிறப்பித்து கூறினாரென்க. இரண்டாமடியில், உம்மை முன்னது முற்று, பின்னது உயர்வு சிறப்பு. சேத்து-சென்றிற்று; பிங்கல நிகண்டிற்கான்க.

உஉஉ. துளை-விரைவு. விநலோர்என்றது பாண்டர்முதலோரை. தூக்க-தூர்த்துதலால். ஆசறை-முடிவில். ஆசறு - பகுதி. இதொழிற் பெயர்விருதி.

உஉக. அல்-இரா. நாகராலயம்-மேருகிரி. பிறக்கல் - மலை. இது தற்குறிப்பேற்றவணி. குரியன் இரவிற்குநகிரணங்களை அக்கினியில் வீடுத்துப் பின்னுதிக்கும்போது வாங்கிக்கொள் கின்றான் என்பது தூல்வழக்கிற் காண்க.

பதினைந்தாம்போர்ச்சருக்கம்.

க. சித்து-அறிவுடையதாகிய பசு. அசித்து அறிவிலாததாகிய பாசம். ஈசன் - பதி. தத்துவம்-உண்மைப்பொருள். புரோகிதன் - எந்தக் கருமங்கட்குமுன் வைக்கப்படுபவன். குருகையாதி-திருக்குருகிலுதித்த முதல்வராகிய சடகோபர்.

ந. சாபநிலைநாலும் வல்ல எனக்கூட்டுக; வில்லிற்சாரம் விதிதற்குரிய நிலைநாளுக்குத்தேர் தன்க. நாலுபாகம்-சதுரங்கவகை. சிரங்களா-தலைமையாக. நாலுகுறுசெய்து-தங்கள்சேனையை நான்குபங்குசெய்து.

ச. வாலீமன்-ஓராசன்; சூலபாசபாணி என்றது யமனை. ஆலகாரம்-வடசொற்றிரிபு; விடம்.

க. விஞ்சை-வித்தை. பதினாளுவித்தை-வாரணவதச் சருக்கம் நக-ஆங்கவியுரையிற் காண்க.

அ. தன்மருகனென்றது நகுலனை. மாள்வன்-மாள்வதேசத்தரசனாகிய இந்திரவன்மா. அந்தச்சாயினைவல்-ஆகிசேஷசயனத்தனாகிய கிருட்டிணனது தம்பியாகிய சாத்தகி.

ய. அவ்வருதினி என்றது துரியோதனன் சேனையை.

யஉ. உம்பர்-உயர்ச்சி. தருவன்-சுவாயம்பு மனுவின் புத்திரன்; இவன் தவம்புரிந்து சகல கிரக நகூத்திரங்களைபுஞ் செலுத்தும்படியாகிய பதவியை அடைந்திருப்பவன்.

யக. மகம்-யாகம். அத்திரி, குச்சன், வசிட்டன், பிரகு, கௌதமன், காசிபன், அங்கிரா என ஏழுமுனிவர் என்றார் காஞ்சிப்புராணஞ் சத்ததானபடலத்தில். ண்டெ அத்திரியை நீக்கி மரீசியாதி யென்றார்; இவ்வாறன்றி வேறுங்கூறவர்.

10௬. தூ-பரிசுத்தம். சோமியம் - ஸௌமியம் என்னும் வட்சொல்லினிறிபு. சோதிச் சோமியம்-சோதிவடிவாகிய கடவுளையடைதற் குரிய மனவொடுக்கமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. யானம்-வாகனம்,

10௭. நின்னரோனென்பது துரோணமுனியை, முன்னர்-முதற்போர் தொடங்கும் அக்காலத்தில். வார்த்தை - தன்னைக்கொல்லு முப்பாயவசனம், மாடை-பொன். சொற்றவவதி-அம்முனிவின் சொன்ன காலவெல்லே.

10௮. கடல்வடிம்பலம்பலின்று கைதவன் - கடலானது தன்காலவீளிம்பலம்புமடியாக நின்ற பாண்டியன்; திருவிளையாடற்புராணங் கடல்கவற வேல்விட்டபடலம் பசு-ஆங்கவியில் உக்கிரகுமார பாண்டியன் கடலிலே வேலை விடுத்தகாலத்தில் அக்கடல் வற்றி அவன் கணக்காலின் மட்டதானது எனக்கூறுதல்காண்க. வடிம்பு என்றது காலவீளிம்பென்க. புறநானூறு கூ-ஆங்கவியுரையில் "நெடியோன்" என்றதற்கு முந்நீர்க்கணவடிம்பலம்ப நின்றான் என்பது கருத்தாகவுரையிட்டார். மதுரைக்காஞ்சியுரையில் "நெடியோன்" என்றதற்கு வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன் என்றார். நள வெண்காபலில் "ஆழிவடிம்பலம்ப நின்றானும்" என்றார். இங்ஙனங் கடல் தன்கால வீளிம்பலம்ப நின்றநிலையினையே பலருக்கூறியிருத்தலாற் கடல் தன் வேலினுணியைக் கழுவதின் தவன் எனப்பொருள்கூறுதல் பொருத்தமின்மையறிக. அரசருள் முன் ஒருவன் பெற்றிருந்த சிறப்பை உரிமைபற்றி அவன் குலத்துண்மற்றொருவனுக்குமேற்றிக்கூறுதல் நூல்களின் மரபென்க. திட்டத்துய்மன் ஹாத்திலிருந்தமையாலவன்பாற் சொல்லுமாறு பாண்டியனிடத்திலோதினென்க. அவன்மேலேவி - துரோணமுனிமேற் போர்புரியவேவி, வடு - குற்றம்; பிங்கலகிண்குற்றகாண்க. ஒதி-ஞானமெனினுமாறு.

10௯. மளவக்கோனாகிய இத்திரவன்மா வென்க. இவன் யானையின் பெயர் அசுவத்தாமாவென்க.

உக. வையினால்-கூர்மையோடு, கையறல்-சாத்தல்.

உ௯. வெள்ளில் - விளா, என்ப மாத ஓ-அசைகண்.

உ௯. உம்மை - முற்பிறப்பு. இம்மை-இப்பிறப்பு. இயற்கை-தன்மை, வீபத்து-ஆபத்து. மெய்மையே - உண்மையாகவே, பொய்மையும் வாழ்மையிடத்த என்னுள் திருக்குறளைக் குறித்துக்கூறியது காண்க.

உ௯. போதம் - ஈண்டுத் தத்துவஞானமென்க. நிற்பானாகிய துரோணமுனியென்க. வாரம-நேர்மையாக. அசுவத்தாமா இறந்தமை சிலேடைமாகப் பொருள்படக்கூறலாற் பிழையறப் பேசுவானென்றார்.

உ௭. அத்தனை-குருவே, வீரகு-உபாயம்.

உ௮. போதிலான்-ஆயுட்காலமில்லாதவன். போலும்-அசை. இளைதல்-வருந்துதல். அவாவற்றமையால்இளைதலின்றிநின்றனென்றார். ஏதிலான்-அயலான்.

உ௯. நாளம் - தண்டு. முனி என்றது பிரமணை. பிழைபாணியாகிய கிரீசனென்க. பிழை-சிவபிரான் வில்லின்பேர். வீரனாகிய திட்டத்துய்மன் என்க. பிரமன் நடுத்தலையைச் சிவபிரான் கிள்ளினார்போல துரோண முனி வரைத் திட்டத்துய்மன் துணித்தலால் அவனுக்குச் சிவபிரானே யுவமைகூறியார் என்க. பிரமன் தலையைக் கிள்ளியகதையைக் காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றிற் காண்க.

௩0. வாசபதி - வட்சொற்றிரிபு; வாக்குக்குத் தலைவனாகிய வியாழன். கெட்டது-ஒடிப்போனதென்க. கட்டு-உறுதி.

௩௧. சொல்வனையா-சொல்வருவாத,

௩௨. தெய்வப்பாக்கனாகிய மேகமேனியன் என்க. பகடு-யானை. மாருதிமைத்தன்-வீமனாகிய வலியோன்.

௩௩. காரிகோன் - கடல். ஏற்றரி - ஆன்சங்கம். குவித்தகையைக் காமுகுளமென்றார். முகுளம்-அரும்பு.

௩௪. மூச்சு - வீமன் சுவாசக்காற்றென்க. அப்பெருமன்வாளியென்றது நாராயணத்திரத்தை. பாதததுண்டோ - துன்பப்படாதது இல்லே. ஒ-எதிர்மறை.

௩௫. தான்-முயற்சி. விதி - வினைப்பயன் செய்தவனையேசென்று அடைதற்கேதுவாகிய நியதி. சுாராதி-தேவர்க்குப்படைகவனாகிய வாணசுரன்; இராவணனுமாம்.

௩௬. மிதியடி-பாதகை.

௩௭. வரத்தினால் - (யாகசேனன்.பெற்ற) வரத்தினால்.

௩௮. மன்ற-நிச்சயமாக; தெளிவுபொருட்குவதோரிடைச்சொல். செற்றல் - அழித்தல். என்று-சூரியன். இது தற்குறிப்பேற்றவணி.

௩௯. அந்தன் - குருடனாகிய திருநாட்டிரான். யாவும் வினைசெய்து - மூன் போர்த்தொழில் யாவஞ்செய்து. மந்தனம் - ஆலோசனை. புரை-குற்றம்.

௩௦. அரவு என்றது ஆதிசேடனை.

எட்டாவது கன்னபருவம்.

பதினாரும்போர்ச்சருக்கம்.

உ. கையற்றார்-இறந்தார்.
 ச. கற்கி-குதிரை.
 டு. வேறும் - வெல்லோம். அம்ம - வியப்பிடச் சொல், அசையுமாம்.
 எ. ஆழி - யானைக்கைந்துனி. புக்-புள்ளி. மகரிக்கை-பூண்.
 அ. ஒடை-பட்டம். ஆலவட்டம் - விசிறி. தொழில்-சித்திரத்தொழில். அங்குலமொத்து. உத்தமயானைக்குரிய அங்குலமமைந்து. மத்தகம்-தலை. மேல்கொளுமவன் என்பதற்குத்தான் மேல்கொள்ளுமவனுள் வீமனென்க.
 க. வாலதி-வால்.
 டு. பாரு-பாகன். பரிக்கோல்-குத்துக்கோலென்க. நடமுதலிய நாலு-நடனம், துரிதகதி, மந்தகதி, ஒட்டமென்க. சேணுயர் - ஒருபொருட் பன்மொழி. போதா-மிக.
 டிக. காரிசான் பெயர் கேமதூர்த்தி.
 டெ. வெங்கதி-துரிதகதி. நடை-மந்தகதி. அங்கசாரி - போர்க்கங்கமாகிய இடசாரி வலசாரி.
 டிக. ஒன்பதுறுப்பாவன் - கால்கள், துதிக்கை, தந்தங்கள், வால், சரீரம் இவ்வாறு பிங்கலிகண்டிற் கூறுவர். சரீரத்தை நீக்கித்தலையைக் கூறுவாறுமுளர். சேடனையும் அமரர்கோனையும் கூறவே பூமியிலுள்ளார் வெறுக்கொண்டார் என்பது கூறுதேயமைந்ததென்க.
 டிடு. கேமதூர்த்தியைக் கே ம ன் எனக் குறைத்துக் கூறினானென்க.
 டிசு. புரிவிலார்-(போன்றிவேறென்றில்) விருப்பமில்லாதவராகியென்க.
 டிஎ. காயம்-இலக்கு.
 டெ. கணகண - ஒலிக்குறிப்பு. ககனம்-ஆகாயம். விததி-விஸ்தாரம்.
 உக. சவரம்-சாமரை. அடவி-காடு. முடுகு மிடம் - நெருங்கிய இடம். முழை - குகை போன்ற மறைவிடம் என்க. இசை-ஒலி.
 உஉ. அடல் - பொருதல். உயிர்-சுவாசம். ஒருபடி-ஒருவிதம். இக்கவியிற் கூறிய தொழில் களைக் காற்றிற்குவிடுகாள்.
 உஈ. அறல்-நீர். உடலாலென மூன்றாவது

விரிக்க, பவனசகுலம்-பாம்பின் கூட்டம். பவநாசம் பவநசம் என விகாரமாற்று; பவநாசம் வாயுவைப் புசிப்பது. மிடலணி-வலியவரிசைகள். விருவின் - பாப்பினால். சலநிதி - சமுத்திரம். விருதர்-நாண்டுக் காலான் வீரர்.
 உச. படு-ஒலிக்கின்ற. கருவி - வாத்தியம். கொடுவயிர் - வளைந்த ஊதுகொம்பு. அவவிருது-ஒலியையுடைய வெற்றிச்சின்னம். வளி-காற்று. கருவி-நெருங்கி.
 உடு. நவகதி-பதினான்காரம்போர்ச் சருக்கம் ச்ள-ஆங்கவியுரையிற்காண்க. நடலை-நடுக்கம்.
 உசு. இரவிதன் மதலையாரிடுவர் மதலை - சூரிய சூமாராகிய அசுவிநி தேவரென்னும் இரட்டையர் சூமாராகிய நகுலன், வலமிடநிகழ்புரிவு என்றது வலசாரியிடசாரியை.
 உஎ. கசை-குதிரைச்சம்மட்டி. குசை-கடிவாளம். தொடைமுதலிய நான்கினாலும் (மேற் கொண்டவர்) உளரினேவறிய முணர் வின வென்க. வளமை-அழகு. விபுதர்குலபதி-கே வேந்திரன்; அவன் பரியின் பெயர் உச்சையிச்சிரவமென்க. பத்துத்திசை - கீழ்த்திசைமுதலெட்டும் மேல்கீழிரண்டுமென்க.
 உஅ. எலுவல் - தோழன்; கொடுந்தமிழ் நாட்டினென்றாகிய சீதநாட்டுச்சொல். எழுமடி-எழுமடங்கு.
 உக. விராணம் - கொடை. சூரம்-குளம்பு. (இரத்தத்தால்) ஒளிதிசும எனவருவித்துரைக்க.
 ஈ. உபரிசாரென-மேலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவரைப்போல.
 ஈக. எயிறு-பல். அயில் - கூர்மை. நலையிளர்-நனைந்தவராகிய.
 ஈச. அல்லி-அகவிதம். நா-ஆகுபெயராய் வாக்கையுணர்ந்தியது; அது விசயணயன்றி மற்றையரைக் கொல்லெனெனக் குந்தி பாற் கூறியதென்க. அழியாவில்லின் நாணழியா-கெடாதவில்லின் நாணைக்கெடுத்து.
 ஈடு. விடதான்-ஓரரசன்.
 ஈஎ. இருநண்ணர் என்றது கருகிறமுள்ள கிருட்டிணன் அருச்சுனனிருவரை. திருக் கோவையாரருமாயிற் கண்ணன் என்பது கரி

யோன் என்னும் பொருளது பாகதச்சிதைவு
என்றார். விடா-விட்டு. விடா என்றதன்பின்,
அப்பகழியொன்றுஞ் செய்யாமைகண்டு இனி
நம்மால் வெல்லமுடியாதெனக்கருதி என்பதை
இசையேச்சுமாக வருவித்துரைக்க, பிறிந்
திலர்-வேறுபட்டிலர்.

கூஅ. காளை என்றது ஸ்ரீராமனை. முதலாட்
போரிற்றேற்ற இராவணனை நானாவவெனக்
கூறி விடுத்தலால் அவ்விராமனையுமமைகூறினா
ரென்க. இக்கவி புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
யிற் கூறியவாறு தமிழ்ச்சி என்னுந் துறைப்
பாற் பட்டமை காண்க.

கூக. அதுசன் என்றது சாத்தகியை.
புண்ப்பகடு-கொம்பையுடைய யானை.

சுஉ. தீரன் என்றது சாலுவனை. ஆழி-தே
ருருள். சூரன்-சூரியன், சேரன்-பாண்டவர்
சனாயென்க.

சுக. மும்மைத்தமிழ்-இயலிசை நாடகம்.
தெளிஞா-தெளிதலுடையாராகிய சங்கத்தார்.
தமிழ் என்பது இனிமை; அதனையுடைய
மொழிக்காகி அம்மொழிகளாலாகிய நூல்கட்
காயிற்று. மும்மை-சுண்டெண்ணினையுணர்ந்
தியது பலகையின் வரலாறு திருவிளையாடற்
புராணத்திற் காண்க. முனிவரன்புகன்றதைச்
சிதப்புப்பாயிர முதற்கவியுரையிற் காண்க.

சுஉ. அனந்தமாரபின்-புதுதோன்றிய.

சுக. வானொம்பென மூரிலில்வனையா
வெனக்கூட்டுக. மூரி-வலி, வானம்-சக்கரவான
கிரி. தூளம்-தூளி.

சுக. கைகயன்-கேகயதேசத்தரசன். சுருத
கீர்த்தி-இவன் அருச்சுனனுக்குத் திரவளபதி
யிடத்திற் பிறந்தவன். கெட்டனன்-வலியுழிந்
தவனாகியென்க.

சுள. சேனையின் பதியாகிய அங்கிவாய்
வருவோனென்க. ஆசிரியனாகிய கிருபன்
என்க.

சுக. காவணம்-பந்தல். உரைபெருகாவ
ணம்-சொல்லுக்கடங்காதபடி என்பது கருத்து.
சாமரம்-சுவரிகள். அழிந்து-அழிய. சாமரம்-
சாமரம்; முதனீண்டது.

சும. ஒடை-பட்டம். ஏயினவோடைகள்-
நீர்நிலைகளிசைந்தன. முன்புடைவாலதி-வலி
யுடைய வால். செற்றது-சுண்டுத்துணித்த
தென்க. முகமுழுஞ்சுரம் வாலிச்செற்ற
தென்க. மறிந்தன-வீழ்ந்து மடங்கினவென்க.

சுக. விழுதம்பிகள் பட்டன்-வீழ்கின்ற
வண்டுகளொலித்தன. படுத்தல்-ஒலித்தல்;
மதுரைக்காஞ்சியுரையிற் காண்க. தோட்டி

என்பது தொட்டியெனக் குறுகியதென்க.
தொட்டி-அம்பாரியென்பாருமுனர். குமண்
டைய-நிறையவண்ணலால்) தெவிட்டுதலு
டைய. உகளித்தன-மகிழ்ச்சியால் குதித்தன.
சுஉ. புலாவின்வம்பின்-மாமிசத்திலுள்ள
வாசனையையுடையன; இன்சாரியை. தழ
வன்-அறுப்பன். மீளவும்-தலைதழந்தபின்னு
மென்க. ஆவனசக்கரம்-ஆச்சரியத்தையுடைய
தாமரைப்பூவைவெயாத்த கைகள்.

சுக. வாளிகள் எண்ணில என்க. உழை-
பக்கம். மழைவீழ்வன-மழையைப்பொப்பனவா
கிய. வெயில்-ஒளி. சூழெயில்-சூழ்தலாகிய
மதில். சூழ்த்திருத்தலையே மதிவென்றாரென்க.
எவ்வெயில்-எந்தமதில்.

சுச. மனோவனசம்புகமேயின்-இருதய
கமலம்புகமூமுன். சம்புகமேயின்-(அங்குப்)
பொருந்தின நரிகள். யாமனவாரணம்-யாமன
வேதம், யாமன-காளி. சம்புகம்-நரி என்பதை
வேத்திரசீயச்சுருக்கம் சூக-ஆங்கவியிற் காண்க.

சுக. பாரிடம்-பூயிடம், பூதம். பாறு-
பருந்தி நெருப்பேதம். அந்தாம்-ஆகாயம்.
எயிறு-பல். கந்தாம்-கழுத்து.

சுக. உடம்பல்-ஆண்யானை. செம்புனல்-
இரத்தம். வீழ்குறையசெய்தனகோடுகள்-வீழ்ந்து
கிடக்கின்ற உடற்குறைகள் கரைசெய்தன.

சுள. உடல்சாயகம்-உடம்புகள் சாய்ந்து
கிடக்கின்ற இடங்கள். இருந்துகள்-பெரிய
தூளிகள். மிக்கவிருந்துகள்-(அவ்விடத்தில்)
உயர்ந்த விருந்துகள்; விருந்து புதுமை, இது
ஆகுபெயராகி விருந்தினரை யுணர்ந்திய
தென்க.

சுஅ. சிவந்த கவந்தம்-செந்நீராகிய இரத்
தம். கவந்தம்-நீர். கவந்தமலைந்தன-தலையில்
லாதவுடம்புகள் போர்செய்தன. ஐவகைக்கதி
முன்வந்தனவறிக. இவை-இச்சிறப்பாகிய
இவைகளெல்லாம். கோல்-பாணம். கைவாசி
கள்-கைகின்மிகுதிகளையாமென்க.

சுக. தாரை-சிறுசின்னம். ஒற்றை-ஒரு
குழற்கருவி. வயிர்-ஊதுகொம்பு. தூங்கமசங்க
முழக்கின-குதிரைக்கூட்டங்கள் கலக்கின.
உயிர்ப்பு-உயிர் ஆகுபெயர். மெய்ம்முக்கமேயின்-
மெய்யிடத்தைச் சேர்ந்தன.

சுஉ. போதவிரைந்தன-மிகவொலித்தன,
வருத்தருவிரைவுற்றன. சுரிகை-வான். துனி
யிலரும்புகை-பேருடலில் அதனைத்தீர்க்குமாறு
குவிக்கின்ற கைகள்.

சுக. நகரத்தனவாகிய கடகரி-அம்பொடு
போனகரத்தனவாகி ஏனமோடொத்தன

வெண்க, நகர்த்தன - நகங்களை யுடையன. ரகரம் விரித்தலாயிற்று, எனம்-பன்றி. வாயசம்-காக்கைகள். ஆயசம் - ஈண்டாயுதம், ஆயசம் இரும்பாலாக்கப்பட்டது. அயஸ்-இரும்பு.

கஉ. தேனையென இரண்டாவது விரிக்க. வீரோத்தன-உண்டாக்கின. இனோத்தன-தளர்த்தன. ஆர்பன-உண்பன.

கங. ஆவம்-அம்பரூத்தாணி. நெஞ்சுகளாகிய போதகம் - இருதயமாகிய கமலப்போதினிடங்கள். போதகம்-யானைகள். தலையோதனம்-தலைகளாகியவுணவுகள். நனந்தலையோதனம் - அகன்றவிடத்தையுடைய போர்க்களச் சிறப்பு, நனந்தலை - அகன்றவிடம் என்பதனை மதுரைக்காஞ்சி புறநானூற்றுரைகளிற்காண்க. யோதனம்-போர்; அது போர்க்களத்திற்காகிப்பின் போர்க்களச் சிறப்பிற்காதலால் இருமடியாகுபெயர்.

கச. சேனபதி-ஈண்டுத் திட்டத்துய்மன். சஞ்சத்தகர் - பதினொரம்போர்ச்சுருக்கம் சுய-ஆங்கவியுரையிற்காண்க. நாராயணகோபாலர்-இவர் கிருட்டிணனுக்கு கோவியரிடம் பிறந்தவர்கள். இவ்விருவகையினரு முன்போர்க்கரிவீரந்தவரொழிய மிகுசெய்வொண்க; சுஅ-ஆங்கவியினுங்காண்க.

கரு. சட்கோணம்-ஆறுகோணம். சத்தியசேனன்-இவன் கண்ணன் புத்திரன். புட்கோகருடன், துட்கு-அச்சம். தோமயம் - தண்டாயுதம்; பதிறுப்பத்துரையிற்காண்க. முட்கோல் - இருப்புமுட்டைத்திருக்கின்ற கோல். வடம் - குதிரைகளைக்கட்டியிருக்கிற கயிறு. முரண்-வலி.

கஎ. சித்திரசேனன்-கண்ணன்மகன்; இவனுக்கு மந்திரபாலனென்னும் பெயருமுண்டாதலால் சித்திரசேனனாகிய மந்திரபாலன் என்க.

கக. குறை-கவந்தம். கூடார்-பணகவர்.

எக. குருமித்து-ஆவாரமிட்டு. நிருமித்து-(தன் சேனையை யிவ்வாறிருத்தல்வேண்டுமென்று) நியமித்து.

எஉ. துணை-வேகம். கபோலம் - கண்ணம். விகடம் - உன்மத்தம். தனிதம்-ஒலி. தமரம்-ஒலி.

எங. சுலாவி - சுற்றி. சண்டம் - வேகம். சூரன் - சூரியன். முகில்பஞ்சபூதவடிவபெறவானவ் காற்றுத்தீநீர் என்னுநான்கின் சம்பந்தமுடையமேகம் இப்புழுதியடைந்ததனூற்பஞ்சபூத வடிவைவப்பெற எனவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வியனதிவண்டலாக - மேலுள்ள ஆகாயகங்கைசேராக, கழியு-மிக.

எச. பொதுள-நெருங்க.

எடு. நேமி - சக்கரம். விரித்த - விரிந்த. முரித்த-விரிந்த.

எஎ. சுளிவு-கோபம்.

எஅ. மருமம் - மார்பு. அருமந்ததேர் என்பது அருமருந்தன்ன தேர் என்பதன் மருஉவெண்க. கிடைத்தற்கரியதேர் என்பார் அருமந்த தேரென்றார். நானி-வில்லினான்.

அய. பிழைகொண்ட - தன் குறிதப்புதலைக் கொண்ட. தருமராசன் சென்றித்தனதுவாலும் பவளமலையையுலமைகூறினொன்க.

அக. ஆசும் - சிறிதும். அமையுமமையும் - போதும்போதும்; இவ்வெடுக்கு இகழ்ச்சி குறித்து நின்றது.

அஉ. அரசாசனி - பணகயாசர்க்கு இடியாகியவன். பொடி-புழுதி.

அஎ. நேமி-ஆக்கினையாகிய சக்கரமென்க. தா-வலி.

கய. நா - நாக்கு. வாகை - வெற்றிமாலை. மாகதக்கொங்கர்கோமான் - (சிறிது) மகததேச சம்பந்தமுடைய கொங்கு தேசத்தவர்கட்குத் தலைவனென்க. பாகை - வக்கபாகையென்னுமார். எவ்வளவெடுத்துக்கூறினும் வெறுப்பைத் தாராதினிமையைத் தருவதென்பார் கையாப்புசுமென்றார். தெவ்வரோடக் கன்னாட்டியமார் பொருதமை விளங்க வாகையாற்பொலிதின் டோளானென்றார். பெருங்கொடைக்கையென்பார் செங்கையென்றார்.

பதினேழாம்போர்ச்சுருக்கம்.

க. உபநயனத்துக்குமுன் சூத்திரத்துவமும் பின் பிரமாணத்துவமுமெய்தலால் ஈரொருபிறப்பென்றார்.

உ. ஒற்றை-ஒரு குழந்தருவி.

க. களுவ-நெருங்கு. அண்ணல்-பெருமை. அரசு-என்றது துரியோதனனை.

டு. காசினித்தேர்-பூமியாகிய ரதம். காணுமாறு என்பதில் இதுதிகாரமாயிற்று.

சு. முத்தரும்ப - கண்முத்துப்போல நீர்த்துளியரும்பவென்றும், இதயமுருகவென்றும் கொள்க.

க. நங்குதல்-வீழ்ந்குதல். நங்குதல் - எல்லாவற்றையும் வீழ்ந்குகின்ற வக்கினி.

ய. கடவுள் - ஈண்டுத்தெய்வத்தன்மை. முனிவன் என்றது துருவாச முனியை.

யக. வழங்கிமடபடி-இராவான் கொடுக்கும் படி.

யஉ. குறித்தல் - ஈண்டுதல். மூதாதை-பாட்டாருகிய வீடுமன்.

உய. நஞ்சோற்றம்பெற-நஞ்சின் ஆரவாரமடங்க என்க. ஒல-ஒலி; யக-ஆம்போர்ச் சருக்கம் ஈக-ஆங்கவியற்காண்க. தம்மிடல் - அடங்குதல். நஞ்சு ஒற்று ஆம் பெற வன்பிற்றித் துரைப்பாருமுள் இப் பொருட்கு ஒற்றுவிட்டல் விகாரமாயிற்றென்பர்.

கக. கோவல் - திருக்கோவல் வீரட்டம் என்னுமொரு தலம்; இது பெண்ணைநதிக்கரையிலுள்ளது. பாகை-வக்கபாகையென்க. உலகிலுமாமனமாகக் கூறப்பட்ட கண்ணன்கையை இங்கே உவமேயமாகக் கூறுதலால் இது விபரீத வேமையெனியென்க.

கடு. வெயிலவன் - சூரியன். இயமதங்கியாகிய முனி-சமதக்கினிமுனி.

சஉ. உருவரும் - அச்சத்தருமிடி. காயம் - இலக்கு.

சக. இராமன்-பலராமன் என்க.

சஅ. கரிமுகக்கடவுள்-விநாயகர்.

சக. சாமளம்-பச்சை. சேய் - குமார்க்கடவுள். தோயல்-கலப்பு. சூன்-சூரியன்.

டுய. மித்திரர்-நண்பர். குத்திரன் - வஞ்சகன். மறை-மந்திரம்.

டுக. முகம்புகுந்து-நோக்கிநகைகிற்புகுந்து.

டுஎ. துரோணகுதனன் - துரோணசாரியனைக் கொன்றவருகிய திட்டத்துய்மன். கை-இடைச்சொல், வரிசையுமாம்.

சய. செல்-மேகம். ஒளி - ஒழுங்கு. வல்க்கண் என்றது சூரியனை.

சக. கலம்-முகத்தலவையையென்க.

சஉ. எம்பி-என்றம்பியாகிய விசயன். வஞ்சினம்-சபதம்.

சக. விட்சேனன்-கண்ணன் மகன். இளை யான்-என்றது சாத்தகியை.

சச. சிஞ்சிதம்-பாணங்களாலெழுமொலி.

சடு. குடகாலிரி - மேற்றிகையினின்றும் வருகின்ற காலிரி.

சக. வேய்-மூங்கிற்குத்துக்கோல், நிகளம்-

சங்கிலி.

சஎ. வஞ்சி - கருவூர். மதுரை - ஒருநகர். புகார் - காலிரிப்பூம்பட்டினம். நேரியன்-நேரி வெற்பன் எரிகால்-அக்கினியைக்கக்குகின்ற. கம்பர்சிலமலை-சிவபிரான் வில்லாகிய மேரு.

சஅ. முதலடிக்கு - இந்திரனாகிய இடபவாகனத்தையுடையான், மாற்றாச்சர்களுடைய அழகிய பொன்முடிக்கண்ணுள்ள மலர்கமழும் காலையுடையான் என்க. ஒருகாலத்தில், அசுரரைச் செய்யக்குமாறு இந்திரன் அடியோத்தி மன்னனைவேண்டி அவனுக்கு இடபவாகனமாயினன்; அதன் கழுத்திலிருந்து அவ்வயோத்திமன்னன் அசுரர்களைச் செய்தான்; அதனாலமன்னனுக்குக் காகுத்தின் எனப் பெயராயிற்று. கருத்து-எருத்தின்பிடர். அக்காகுத்தின் குலத்தினதைவாற்சோழனை அண்டர் குலபதியாம் விடைவாகனன் என்றார். ஈஉஅ-ஆங்கவியிலுமிவ்வாறு அக்குலத்தவனெனக்கூறுதல் காண்க. தாதகி-ஆத்தி.

சக. மகதர்கோமானாகிய சாதேவன் என்க.

சக. வீணை-போர்.

சக. பெருலம்-அதிகம். அகிலம்-எல்லாம்.

சஎ. மலையின்-போர்செய்தால், பட்டுப் பட்டாத - போரிலாயுதன் தைக்கப்பட்டிருவாத என்க.

சடு. மாயந்தார் என்றது மாஞ்சார் என மருவிரின்றது.

சக. போய்-போக எனத் திரித்துரைக்க.

சஎ. இளையோர்-இத்தன்மையார்.

சஅ. பொன்-அமுரு, மல்-வலி.

அய. தாமும் - தாமுதல். ஈண்டுச் சாந்தமென்க. தாங்கம்-அலை, அம்புராசிகடல்.

அக. இக்கவியில், சாதேவன் முதலாகத் தண்டநாதனாகியாகக்கூறிய வெழுவருந்தருமனால் தேருந்தகர்த்து வில்லுமற்றார் என்க. இவ்வருளுக்கு மூத்தவன் தண்டநாதன் ஆதலால் தம்பியரோடு தண்டநாதன் என்றார். இவ் வெழுவருந் துரியோதனன் நம்பியரென்க.

அச. சேனைநாதன் என்றது கண்ணனை தன் சேனைநாதன் என்று துிட்டத்துய்மனை, தருமன் நடக்கலுற்றருனென்க.

அடு. நிரை - வரிசை. முாசடைக்கொடி. கொளிர்தமெனக்கூட்டுக. முகிலை இரத்திற் குவமானமாக்கு.

அக. மொட்டு-கூம்பு; குமிழ்வடிவாயிருப்பதென்பர்.

அக. மதுபம்-வண்டு.

கய. குணம்-நான். உற்றன் - உற்றனவா

கிய பாணங்கள். தண்டு - கொடிக்கட்டியிருக்கும் தண்டு.

௧௧. நவநடை - நவகதி. உபநிடதவத்து-கிருட்டிணன்.

௧௨. கரை - அளவு. நிலை-வீரநிலையென்க. அணிநிற்றி-இவ்வணிவகுப்பிலே நிற்பாய்.

௧௩. வியரவச்ச-வயிரச்சஎனவிசாரமாயிற்று.

௧௪. விதலை-நடுக்கம்.

௧௫. திமிர்ந்து-கிராகரித்து.

௧௬. வேயந்த-மூடின.

௧௭. உரிமைபற்றி இந்திரன் முடிமேல் வீளையெறிந்ததைச் சித்திரவாகனுக்கேற்றிக் கூறினான். சென்னி - ஆகுபெயராய்முடியையுணர்ந்தியதென்க. வீளையால்-என மூன்றாவது விரிக்க.

௧௮. செஞ்சொலேடு-செந்தமிழ்ச்சொல்லா லாகிய தேவாரப்பதிகம் வரைந்த வேடென்க. பிற்காலத்து வைகை எனவுங்கூறுவர்.

௧௯. துகைத்து-உழக்கி. காலிற்றுக்கைத்தல்; கடல்வடிவம்பலம்ப நிற்றலுக்குறித்ததென்க; பதினெந்தாம்போர்ச்சருக்கம் ௧௬-ஆங்கவியிற்காண்க. விலோதம்-கொடி.

௨௦. இமத்தாரை - குளிர்ச்சியுள்ள மத தாரையென்க. சாதிமை - குலத்தன்மை. ஒதி மப்பதாகை-அன்னக்கொடி.

௨௧. கெட்டனர்-சண்டிக்காரனாமலோடின ரென்க.

௨௨. உற்கை-தாரகை. கொற்கை-பாண்டியனோரர்; இது பொருளைத்துறையிலுள்ளது. கோழி-உறைபூர்.

௨௩. ஈந்தனவாகிய அம்பும்பும் என்க.

௨௪. சிபி என்னும் பெயரையுடைய ஆயோத்தியின்னனொருவன் தன்பாலடைக்கலம் புருத்த ஒரு புருவின் பொருட்டுத் தன் சகையையரிந்து அப்புறவினெடை நிறுத்துக் கொடுத்தான், அவன்குலத்தவனுதலாலக்கையிலே உரிமைபற்றியிச்சோழனுக்கேற்றிக் கூறினான்; ௧௮-ஆங்கவியினு மிவ்வாறு கூறுதல்காண்க.

௨௫. துன்மருடணன், துன்முகன் இவ்விருவரும் துரியோதனன்மப்பியர். துன்மருடணன் மகன் சுவாகு. துன்முகன்மகன் சுவாது. கன்னன் மகன் சங்கன் என்க. விபாகரன் - சூரியன்.

௨௬. அம்ம - ஈண்டழித்தற்கண் வந்ததென்க.

௨௭. ஒன்பதின்மர்-விசித்திரவீரன், விசித்திரவாகு, விசித்திரன், விநோதன், அகண்ட

தான், விஷயன், அகண்டிதன், சுகிராதன், சுகிராதன் என்பர். பாவனன்-வாயுருமாரன்.

௨௮. மேன்மேல் என்னுமடுக்கு முதல் குறுக்கியதென்க.

௨௯. கொக்கரித்தல் - கொர்ச்சித்தல். உகவை-மகிழ்ச்சி.

௩௦. மொய்ம்பு-வலி. உத்தரிக்க-சாதிக்க. கடுகு. அயிர் - துன்மணல். துகைத்தல் - உழக்கல்-அவுணக்குலத்திறை-மாவலியென்க.

௩௧. சொட்டை - ஓராயுதம். துகிர்-பவளம். பவர்-கொடி.

௩௨. வெண்ணீர்மை - வெண்மைக்குணம். காத்தற் றொழிலாலும் நிறத்தாலுமொத்திருத்தலால் எத்திறத்தும் என்றார். நீருண்டமேகமென்பார் வெண்ணீர்மையிலலாத மேகமென்றார்.

௩௩. அகக்கரித்தான் - செருக்குற்றான். ௩௪. எதிருந் தல் - பொருத்தற்கெதிர்த்து நிற்றல்.

௩௫. யாமினி-இரா. நாமம்-அச்சம். தாமம். ஒருங்கு, ஒளியுமாம். முதலடியிற் சூரியனென்க.

௩௬. கச்சைக்கொடியோன்-கன்னன். ௩௭. ஊண்டிரமரமதியா - உணவுக்குரிய பாற்கடற்பிரகாரைய மதித்து.

௩௮. பொருவை மூன்று - மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வு என மூன்றென்க; திருக்குறளிற்காண்க.

௩௯. அலைய-வருந்த. ௪௦. கிரீசன் - என்பதைக் கிரீசன் என்றார்.

௪௧. திகிரிக்கல்-சக்கரவாளகிரி. ௪௨. ஆச-விரைவு, குற்றமுமாம்.

௪௩. நிமலர் என்றது திருமாலையுருத்திரமூர்த்தியையும். அலை-கடல்.

௪௪. தேவதத்தம்-அருச்சுனனுக்கு மயன் கொடுத்த சங்கம். ஆவம்-அம்பரூத்தாணி. மெத்ததல்-நிறைத்தல். மூவர் தத்தம் வடிவா முதல்வன் என்றது சூரியன். மூவர் - திரிமூர்த்திகள்; இவர்கள் சூரியமண்டலத்துள்ளாரொன்பது துற்கொண்கை.

௪௫. பராபரம் - சூரியன் கன்னனுக்குக் கொடுத்த சங்கம்.

௪௬. சாயாபதி-சூரியன்.

௪௭. அறனர் குமரன்-தருமராசன்.

௪௮. குரவோர் என்றது அரசன், உபாத்தியாயன், தந்தை, தேசிகன், மூத்தோன் ஆகிய ஐவரை.

உ௬௧. துனி-கோபம்.
உ௬௨. தாமங்களினைவப்பு-என்றது சூரியனை. தாம் - ஒளி. துதற்கண் - சிவபிரான்க்கினிக்கும்.

உ௬௩. கன்னன் அரவக்கையென்க, கங்கு-கரை.

உ௬௪. இயமனுங் கன்னனுஞ் சூரியன் புத்திரராதலற் கன்னனை இயமன்முனைவனென்றார். பிணை-வாத்தியம்.

உ௬௫. அம்புதம்-மேகம், புரை-ஒத்த.

உ௬௬. வான்மணி-சூரியன், உரகேசன் - நாகேந்திரன். கையெடுத்து-ஒருநாகாஸ்திரம். தெரிந்தனன்-தெரிந்துவிடுத்தானென்க. பின்னிரண்டடிக்கு-கன்னனது அந்த நாகாஸ்திரமானது விசயன் நீலோற்பலக்கையை பிரயோகித்துப் பொருமுன்பு அவ்வாயுவாஸ்திரத்தை விழுங்கியதென்க. ஆயுப்புறமிட்டு விடப்பொருவோன்-கன்னனென்க. மலைத்திடுவோன்-விசயனென்க. மாமுனை-மிக்ககூடம், வெம்மை-கொடுமை.

உ௬௭. வனம்-காண்டவவனமென்க, உசவி-ஆய்ந்து.

உ௬௮. பிறகு-பின். துணி-துண்டம். திரியவும்-மறுபடியும்.

உ௬௯. புல்ல-அடைக்கலம், ஒருபடி - ஒரு தாரம். தொடை-தொடுப்பு.

உ௭௦. சேகு-வயிரம், எகாதசம்-பதிரொரமிடம்.

உ௭௧. மறை-மறுத்தல், அம்ம-அசை.

உ௭௨. தேன் தென் எனக்குறுகின்றது.

உ௭௩. ஆழிநிலனுற்ற - சக்கரம் பூமியிற் பதிந்த. மழுவாளி - பாசராமன், சாபமாவது கன்னன்மனைச் சத்திரியன் எனக்கூறுதகற்றான்; அதனையுறித்தபின்புகோபமுற்றுக் கன்னனேநோக்கி உனக்கு கற்றலித்தை காலத்திற்குதவாது எனக்கூறியது; இதன்விரிவை மகாபாரதத்திற்கான்க. அதவா-அல்லது; இது வடசொல்லு.

உ௭௪. கைவந்திலா - தன் கைவசம்வரப் பெறுத.

உ௭௫. கடையடிக்கு - கன்னன் வன்மை குறைகின்றதைச் சொன்னார் என்பது கருத்து.

உ௭௬. மகவன்-மகவான், தினகாரி-தினஞ்செய்வோனாகிய சூரியன். உயிர்க்காலவிப்பான்-உயிராகிய காற்றையவிக்கும்பொருட்டு.

உ௭௭. அத்தவெற்பு. அஸ்தமனகிரி. செரு-போர்.

உ௭௮. வேண்டிய-விரும்பியவற்றை இது வினையாலேயும்பெயர்.

உ௭௯. கடையடியால் மறைந்து நின்று நிக்கிரகம் போலதுக்கிரகஞ்செய்யு மியல்பு விளக்கினமை காண்க.

உ௮௦. பஞ்சவாயுதம்-நேமி, தண்டு, வான், சங்கு, வில் என்பன.

உ௮௧. அமரர்-சண்டு முப்பத்துமூவராகிய நால்வகைத்தேவர். மணிமேகலையில் “நால்வேறுதேவ” ரெனக்கூறுதல் காண்க; அவர் வசக்கனெண்மர், திவாகரர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினெருவர், மருத்துவரிருவர், அமரயோனிகள் என்றது, இவரையொழிந்த கந்தருவர்முதலோரை.

உ௮௨. அனிலயோகம் - வாயுவையடக்கிச் செய்யும் யோகம்.

உ௮௩. நதிவரலாறு முன்னுரைத்தமை காண்க. “எங்கண்மாதவனிதயமாமலர் வருமுதையத்திங்க” எனென்கூறலால் மதிபெற்ற திருவுளமென்பதையுணர்க.

உ௮௪. சதியாமல்-அழிவெசையாமல்.

உ௮௫. அஞ்சரீகம்-அருச்சுனனுடைய பாணத்துக்கு ஒருபெயர். தகலுடையார் - தகுதியுடைய பெரியோர்.

உ௮௬. கோ-இரக்கக்குறிப்புச்சொல்.

உ௮௭. மண்கவர்தரு மன்மதலை என்றது துரியோதனனை.

உ௮௮. இங்கிதம்-எண்ணக்குறிப்பு, பதம்-பதவி.

உ௮௯. எஞ்ச-இறக்க, கபிலை-பசு.

உ௯௦. தானம்-சுவர்க்கம்.

உ௯௧. சண்டமருத்து-சண்டலீமன், மருத்துவான்-இந்திரன், கரியசுடர்-சண்டு விசயன்.

உ௯௨. புணை-தெப்பம்.

உ௯௩. துவக்கு-சம்பந்தம், வாழவு - செல்வம்.

உ௯௪. அரியமா-சூரியன்.

உ௯௫. சஞ்சரீகம்-வண்டு.

உ௯௬. யாயுரைத்ததும், எமருரைத்ததும், தேவின் வாயுரைத்ததும் எனவும்மையிரித்துரைத்துக்கொண்க. எம்முன் - எந்தமையன், நோசெய்தாய்-பொருதல்செய்தாய்.

உ௯௭. ஆடகன்-இரணியன், நடு-வலி.

கன்னபருவம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது சல்லியபருவம்.

பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்கம்.

க. கோலம்-வராகம், வடிவாய்-(கிருஷ்ண வதார) வடிவமாய். பரியாளாக-குதிரைமுகத் தையுடைய மனிதவடிவமாக. நாராயணநம்-நாராயணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம். இக்கவியில் தசாவதாரமூலக் கூறினமைகாண்க.

உ. மறித்து - மீண்டவந்து. அவுணர் - மந்தேக்கொன்னுமசூர். பற்பராககிரி - மாணிக்கமலை.

ந. சாதி - பிச்சிப்பூ. சூழியு, வண்டு, சுரும்பு இவைகள் வண்டின் விசேடம். வண்டுகள் இரவில் செடி தருக்கண்முதலிய மலர்களின்மேலேயுண்டு சுகித்துக் காலையிற் பொலிவழிதலால் அவைகளைவிட்டுத் தாமரைத்தத்துவருதல் இயல்பென்க. சாதி - சிறுசண்பகமெனில், வண்டுபடா மலராதவிலது பொருந்தாதின்க.

க. பட்டம் - ஈண்டுப் பொற்பட்டம். இபராசன் என்றது அரசவாவை. ஒடை-நெற்றிப்பட்டம். கண்முத்தம் - ஈண்டு ஆந்தக்கண்ணீரென்க.

க. தாமன்-அசுவத்தாமன் என்க. அணிய-அணிவகுக்க. மாமன் அன்றது சகுனியை. மூவர் என்றது சித்திரசேனன், சூரியவன்மன், சித்திரகீர்த்தி; கூச-ஆங்கலியிற் காண்க. சாமந்தன்-ஈண்டுத் தானைத்தலைவனாகிய சல்லியன். தாணிபதிபின்னணிய - துரியோதனன் பின்னே யணிவகுத்து நிற்க.

யக. இரவு-இரப்பு. வீ என்றது வி எனக் குறுக்கலாயிற்று. வீ-புள், ஈண்டு வண்டினைக் குறித்தது.

வஉ. முதலிரண்டடியின் கருத்து அருச்சுனன் உறவுமுறையறிபாதவனுய்க் கண்ணி உயிர் கவர்த்தானென்று அவனைச் சாயாதேவி வெறுப்புற்றான், அவனைப்பார்க்கினும் பூமி தேவியிக வெறுப்புற்றாளுென்பது. சாயை - சூரியன் மனைவி. இவள் வெறுத்தற்குக் காரணம் புத்திரனைக்கொன்றாணென்பதும், பூமி தேவி வெறுத்தற்குக்காரணம் தன்னையாளுந் தருகியவனுயிருந்தவனைக் கொன்றாணென்றுங்கொள்க. விசயன் மாயோனையுந் தாயையும்

வெறுத்தற்குக் காரணம் அவ்விருவரும் முன்னமே அறிந்திருந்தார் தனக்குக்கூறுமையாலென்க. விதியை வெறுத்தற்குக்காரணம் இவற்றிற்கெல்லாம் காரணமாயிருத்தலாயென்க.

யச. அணிவகுப்பு இன்னதெனக் கூறவில்லை.

யடு. அத்திரயூகம்-அஸ்திரவடிவாக வகுக்கப்பட்ட படைவகுப்பு. குத்திரம்-வஞ்சம்.

யக. கழி-உப்பங்கழி.

யக. மூத்தவன் மைந்தர்-தமையனான கண்ணன் புத்திரர்.

உஉ. சலந்தி-கடல். விதி-பிரமன்.

உஉ. முதிர் - அதிகமாக. முனைபிதிர்படும் படி எனக்கூட்டுக. பிதிர் - பொடி. கொள்கார் விசம்பு - கருநிறங்கொண்ட வாகையென்க. கொண்டுக்கொடு என விராமாயிற்று.

உக. கொடிஞ்சி-முன்னுரைத்தாம். எழினி-திரைச்சீலை.

உடு. செல்-மேகம். கல்-மலை. மணிக்கழுத்துடையவென்றது சுக்கிரீவனை. வாலி சுக்கிரீவர் மலைத்தகை இராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்திலுளிக.

உக. எஃகு-கூர்மை. கைதவம் - வஞ்சம். புரை-குற்றம்.

உஅ. அழக்காறு - பொருமை. போற்றலன் என்றது சல்லியனை. பஞ்சானனம்-விரிந்தமுகத்தைபுடையதாகிய சிங்கம்.

உக. இருவரும் - வீமனுஞ்சல்லியனும் வேறு - வேறுபாடு. வினைதெ காரீன என்றது கருடனை. வினைதெ-காசிபர்மனைவியாரிலொருத்தியாகியுங் கருடனுக்குத் தாயாகியுமுள்ளவன்.

நக பத்திரம் - சிறந்தசாகியானே. பருஉ-பருமை. பகடு-யானே. வீமனிலுஞ் சல்லியன் மிக்க வலியன் என்பது விளங்க வீமனுக்கு யானையையும், சல்லியனுக்கு சிங்கவேற்றையு முவமைகூறினாரென்க.

கஉ. புடைத்தல் - அடித்தல். தோமரம் - ஈண்டுத்தண்டாயுதம். எற்றுதல்-அடித்தல்.

நக. ஏமரு-பாணமருவிய.

௩௪. தோவன்-சூரியன். ஒளியும் பகையிரு
னொழித்தலுமுடையான் முச்சுடரை யுல
மைகூறினோன்க.

௩௫. இருவர் உலாகன், சைந்தவன் என்பர்.
விசை-இரா.

௩௬. கேதுதான்-ஓராசன்.

௩௭. சுமித்திரன்-ஓராசன்.

௩௮. வான்சிலம்பு-சக்கரவாளகிரி.

௩௯. மாயனினவல் என்றது சாத்தகியை.

௪௦. ஒன்றென - ஒன்றுபோல. கோறும்-
கொல்வோம். கொல் என்னும் பகுதிமுதனீன்
டது.

௪௧. சதம்-நூறு.

௪௨. பொற்றை-மலை.

௪௩. பாகன் என்றது கிருட்டிணனை, தே
ரோன் என்றது விசயனை.

௪௪. அவணரூர் நீறுசெய்வீரன் என்றது
சிவபிரானை.

௪௫. கழிந்தநீர்க்கனை கோலிவந்தெதிர்த்து-
கடந்துசென்ற வெள்ளீரரத்தடுப்பதற்கு
அணைவளைப்பவனைப்போலவந்து அருச்சுன
னையெதிர்த்து என்க. முன் பதினாறாம்
போர்ச்சுருக்கம் ௩௩-ஆங்கவியினுமிதனை யெ
டுத்தக்கறினமை காண்க.

௪௬. செருப்புலக்கையா முரலிடை-யுத்த
கனத்திற் படைவகுப்பாகிய உரலில், கை-
படைவகுப்பு. பொருப்புலக்கையுற்றமர-மலை
கள் கேட்டையடைந்து கலக்க.

௪௭. அலக்கைவித்தகனினவல் என்றது
கிருட்டிணனை. அலம்-கலப்பையாயுதம்.

௪௮. ஆளியேறியான் என்றது சல்லி
யனை. அரசு என்றது துரியோதனனை.

௪௯. படைத்த என்னும் பெயரெச்சவீறு
தொக்கது.

௫௦. சம்பான்-ஓராசன்.

௫௧. நீன்முதற்வீரம்-அழிநீண்ட தீபவிர
கூழ்; அது சோதிவிரகூழென்க. முதற்போர்ச்
சுருக்கம் ௨௪-ஆங்கவியினு மிவ்வாறு கூறுதல்
காண்க.

௫௨. ஒன்பதுபடி-ஒன்பதுவிதம். உடற்றி
னான்-போர்செய்தான். வீமன் தோன்றவெழு
வாய்.

௫௩. இரணம்-போர், முரண்-வலி.

௫௪. கிருதவன்மனைக் கிருதபற்பன் என்
றார்.

௫௫. வேளின் இதில் இன் ஐந்தாவது
ஒப்புப்பொருடும். எமகடும்-குலபருவதங்களி
னென்று; பொற்சிகாமுடையதென்பர். நிறத்

தவன் என்றது சாத்தகியை என்க. நேமி-
கடல்.

௫௬. ஆழி-சக்கரம். பவனம்-காற்று. வே
கத்தார் காற்றையுலமைகூறினோன்க. அரி-
சிங்கம், உத்தி-கடல். தமரம்-ஒலி. கோடுகோ
டுகள் குறித்த வளைந்த சங்குகளுதப்பட்டன.
பவனம் என்பதற்குப் பூமியெனப் பொருள்
கொண்டு தட்டின் பரப்பார் பூமியையொத்த
ரத்திரனென்பர்.

௫௭. தானவர் வானவர் என்றது தான
வானவர் என விகாரமாய் நின்றது; சூரங்கு
கோட்டில்வாழ்விலங்காதலால் சாகைமாயிரு
கம் என்றார்.

௫௮. சோமகேசபதி மெய்ப்புதல்வன் என்
றது தருபதன் புதல்வனாகிய திட்டத்தாய்
மனை.

௫௯. மாரசாயகம் குறித்த இலக்குத்தப்பா
மன் மறைந்து பாய்தலாலதனை புலமானமாக
வுரைத்தார். சூரன்-சூரியன்.

௬௦. நிறமுஞ்சலியாதுநிறம்நலமுன்மையா
ல் ஆனிலற்கு இமயத்தையுலமைகூறினார். என்
செய்தான் என்னும் வினாவுக்குமிக மகிழ்வற்ற
னென வருவித்துரைத்துக்கொள்க.

௬௧. ஐவர்-துரியோதனன்மப்பியர்.

௬௨. சத்திரம் - கைவிடாப் பலவகையாயு
தங்கள்.

௬௩. எறு - புண், நன்னூல் விருத்தியுரை
சொல்லதிகாரம் பேரியல் ௨௨-ஆன் சூத்திர
வுறையிற்காண்க.

௬௪. வை - கூர்மை, மற்றுமற்று என்பது
அடுக்காகி வேறுவேறு எனப் பொருள்கொள்ள
நின்றது. மூண்டு மூண்டு என்பது ஒரு தொ
ழில் பலகாளிகழித்த பன்மையில் வந்தது.
பிறங்கல்-மலை.

௬௫. கற்கு-காற்றுகு.

௬௬. கேசரிசாபம் - சிங்கக்குட்டி. இறுதி
யிற்கூறிய விழைபதற்கு விரும்பு என்க.

௬௭. கனக்குழல்-(வீரசுவர்க்கத்தில்) பொ
ன்மமயமான குழிசையிலென்க.

௬௮. வாழி-வாழ்வாயாக என்றசூர்வதித்தா
னென்க.

௬௯. ஆமாறுபாரிளாளுன் எனக் கூட்டுக.
ஆமாறு-(விரைவிற்பகைவரை யழிக்கசுருதி)
அதற்கிசையுமாறென வருவித்துரைக்க.

௭௦. வாகு-புயம், கதாபாணியாணியாக -
வீமன்மீக்கடைகோலாக. எனலடவி - தினைப்
புனம், அரணி உரசுதலால் எனலடவியழியு
மென்க. அரணி அக்கினியென்பபருமுளர்.

கக. உதவியாக-சகுனிக்குதலியாகவென்க. அதலபூமி. என்றது பாதாளலோகத்தை.

கச. பூமியமரணத்தாமா - பூசரணன அசுவத்தாமாவென்க. ஈசானகுமான் என்றது அசுவத்தாமாவை. குடைதம் - அம்புகளாற்றுவைப் போம். வீரன் என்றது சோழனை வருங்கவியாலறிக.

கரு. மனுசுலேசன் - மனுவின் குலத்தவனாகிய சோழன்; பதினேழாம்போர்ச்சுருக்கம் ஈஉய்-ஆங்கவியில் மனுசுலத்தோன்றல் எனக்கூறியது காண்க.

கசு. மருகன்வீழ-அசுவத்தாமாவீழ. சாபமறைவலான் என்றது அவன் மாமனாகிய கிருபாசாரியனை. ஆர்-ஆத்தி.

கசு. சபதம் - சூதுபோர்ச்சுருக்கத்தில் காண்க. மகிபனேவெல்போல துரியோதனன் மூன்பு தன்மேலேவு வெல்போலென்க. இளவல் என்றது சாதேவனை.

கஅ. ஒவியது-ஒழிந்தது.

கக. அம்பி-மாக்கலம்.

நக. கயமுனி - வியாழகுருவின் புத்திரனென்றறிக. இமையோர்குரு-வியாழனென்க. முனிவர் என்றது பூமியிலுள்ள பல முனிவர்களை. மறை - இறந்தவருயிர்பெற்றெழுச்செய்யுஞ் சஞ்சீவியந்திரமென்பார். பூருவத்திற் றேவாசுரர்க்குப் போர்நடத்தபோது தேவராலிறந்த வசுரைப் பிழைப்பிக்க அயனிடம் அசுரகுருப்பெற்றதென்க; பின் அவன்பாற் கயமுனி முதலானவர்பெற்ற விவர முதனுலிற் காண்க.

நஉ. அமர்-போர். அத்து-சாரியை.

நக. கங்கையென - கங்காநதியைப்போல. பாயதடம்-பரவிய ஒருவாவி. சேவடிமூன் பினதாவேகி - சிவந்தவடிச்சுவடு மூன்பினனாகமாத (வைத்து)ச்சென்று; இக்கருத்தை "ஏறியபாதம்போல விறங்கியபாத"மென்ப பிற்கூறல் காண்க. இவ்வாறு சென்றது பகைவாரியாவண்ணமென்க. சேயவன் - சிவந்த ஒளியாகிய சூரியனென்க.

நச. கம்பித்து - (விஷயங்களைத்) கலங்கி. புலன்-நண்டுபெரிநி. கலக்கமாற-இப்போது அக்கலக்கம் நீங்க. வெம்பித்தடங்கி - (பிரபஞ்சத்திலுண்டாகிய) வெய்ய மயக்கமொழிய. மனஞ்சித்தொடுமேவல்கூற - மனமானது அறிவின் வசமாசப்பொருந்த. தம்பித்ததோயத்திடை-தான் மந்திரத்தாற் றம்பிக்கப்பட்ட நீரில், வாயுத்தசுருமொக்கக்கும் பித்து-தசவிதவாயுமொக்க வடக்கிக்கொண்டு; இங்ஙனக்கூறி

னும் உச்சவாசகிச்சவாச மிரண்டையுமடக்கிச் சுழுமுனாமார்க்கத்திற் பிராணவாயுவெழிறுத்தி எப்பது கருத்தாகக்கொள்க. அடங்கி அடங்க எனத்திரித்ததுரைக்க. மந்திரத்தாற் சலத்தம் பன்னுசெய்து நீரின் மூழ்கியிருந்தமையால தனைவிளக்கத் தம்பித்ததேர்த்திடை யென்றார்; இக்கருத்தைப்பின் ஈயு-ஆங்கவியிலறிக. தசவாயுவாவன் - பிராணன், அபாணன், உதாணன், வியாணன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகான், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்பன.

நடு. தன்னொழுந்துமெலவின்றித் தயங்கு மாறு நன்னொழுந்துமெலவின்றித் தயங்கு தேகத்தினுள் முற்றிலும் வாட்டமின்றி விளங்கும் ஆறுவகையான நல்ல நாளத்தையுடைய மூலாதாரமுதலான வாதாரநளினங்களைமலர்ச்செய்து; இனி ஆறுதாரமலர்களை மலர்த்தியெனவே அவற்றினரும்பொருளையுணர்ந்து மேற்சென்று பிரமார்த்தத்திற் சகலதாதள தாமரையை மலர்ப்பண்ணி அதிலிருக்கிற சந்திரமண்டலத்தினிமித்தத்தை மூலாக்கினியாவிளகப்பண்ணி அதனைச்சர்வாடிவியாகவுடலிலே நிரப்பி அதனாலாகிய சகோதையத்தாற் பூரணசோதியைப்பாலித்து எனப்பொருள்கொள்ளுமாறு அங்ஙனஞ் சுருக்கிச் கூறினானென்க. நாளம்-உட்லோயுடையதன்மே. நாளாலுன்னமல்-நாலினால் (ஒலிவெளிக்கு) கிளராமல். உன்னுதல் - கிளர்தல். உன்னுமுறைமந்திரம்-உள்ளே கருதுமுறையுடைய (சஞ்சீவ) மந்திரத்தை. முற்கவியினுமிகவலியுறுக்கறிய சுருத்தின் விரிவைச் சிவஞான சித்தியாரிற் சகமார்க்கமென்னுமுதற்குறிப்புடைய கவிஞ்சுச் சிவாக்கிரயோகியுரைத்தவருயிற் காண்க.

நஉ. பரபாவகம்-பரம்பொருளின் பாவனை. ஒருபாலினைகொண்டொழிச்சேனை - (போரிற் றப்பி) ஒருபக்கத்துத்தங்குதல்கொண்டு இறவாநொழிந்திருந்தசேனை.

நக. வலத்தேபுரிபூத்தன்மாலே என்றது வலம்புரிமாலையாகிய நந்தியாவர்த்த மாலையை. கோண்-வெளவு. வான்-ஒளி.

நயக. பின்னைக்குவாய்த்தோன் - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வாய்த்தவனாகிய கிருட்டிணன்; நப்பின்னை ஓரிடையன் மகனென்க. பின்னை இலக்குமியுமாம். தன்னைக்கு-தன்னாசனாகிய துரியோதனனுக்கு.

நயச. மற்று அ-சாரியை. வாய்மை-நண்டுக்குருமொழியென்க. ஞானஆதியம் - ஞானமாகிய இலாபம்.

௩௦௩. சாறு-சுண்டுக் கருப்பஞ்சாறென்க. மாறியல் வேந்தர்-மாறுபடுதலையறிந்துகொண்ட அரசர். மாறுபாடாவது முதலடியால் உள் ளிருந்து புறம்போயினுன்னென்பதும் (இரண்டா மடியால் புறத்துப்போகவில்லையென்பதுமாம்.

௩௦௪. இம்பர்-இவ்வுலகத்திலென்க. மிகு திபற்றிப்பொன்றின என அஃறிணைமுடிபாக வுரைத்தாரென்க. அன்று ஒ-அசை.

௩௦௫. வல்லிய என்பது விரித்தல் விகார மேற்றது.

௩௦௬. மோகாம்-உக்கிரம். ஒன்றில்- ஒருபக்கத்தில். யாதுமோதெளிதி-(இவ்விரு திறத்தில்) யாதாயினும் ஒன்றை நிச்சயித்து அறிந்து தெளிவாய். ஒ-அசை.

௩௦௭. கூறு-அம்சம். வருணன் கூறும் என்றில் உம்மை திருமாலம்சமேயன்றி வரு ணனம்சமும் எனக்கொள்ளிற்றமவீல் இறந் ததுதழீயு வெச்சமாம். அரசர்கிருமாலம்ச மென்பதைத் திருக்குறளில் இறைமாட்சி என் பதனுரையிற்காண்க.

௩௦௮. துவம்-சுலியாநிலைமை; சூடாமணி நிகண்டு எட்டாவது தொகுதி ௧௬-ஆங்கவியிற் காண்க.

௩௦௯. சுருதி-சுண்டு மந்திரம். ௩௧௦. மாயையோழிய - நீவினாலொழிய. விடேன்-யானுன்னை விடமாட்டேன்.

௩௧௧. ஒதம்-அலை. பாதம் - கால் என்றும் நீர் என்றுமிறுபொருள்கொன்க. காதம் - காத தூரம். கலங்கல் - (நிலவுலகாட்சியொழியுமெ ன்று) கலங்கற்க என்பது கருத்தாகவருவித் துரைக்க.

௩௧௨. வாளியொளி என்றது அக்கினியால் ளிரத்தை. புவனம்-நீர்.

௩௧௩. சீவனம் - உயிர்வாழ்க்கை என்றும், நீர் என்றுமிறுபொருள்கொன்க. இருக்குமோ- அச்சீவனத்திற் றங்குவாளுவென்க.

௩௧௪. பரவலை - பரப்பு. வாளம் - வளைவு. நாளம்-பூர்த்தனமே.

௩௧௫. தனகரன்-பொருளையுண்டிபெண்ணு பவனாகிய குபோரென்க.

௩௧௬. பொய்-சுண்டுக் கபடமென்க. விடை யேழடர்-தல்நப்பின்னையைமணத்தற்கென்க; வேயற்குமுலாதல் ஆணிரையை மகிழ்வித்தற் குஞ் சேர்த்தற்குமென்க.

௩௧௭. தாலகேதனை - பனைக்கொடியன், நாகாந்தனை என்பது நராந்தனை எனவிகார மாய்வத்தென்க. நாகாந்தனை - நாகசுரனுக் கழிவுசெய்தவன். கடலிற் பள்ளிகொண்டிருந்

தலையிடுத்துக் கிருட்டினனாகவவதரித்தமை விளங்கத்திராரீர்மற்றதோனென்றார்.

௩௧௮. உயாவுகின்றோம்-ஆராய்கின்றோம். ௩௧௯. வழிந்த - வழிய என் தீறித்துரைக்க. சமந்தப்பஞ்சகம் - மன்னவர் சோரியை ஐந்து தடாகங்களினிறைத்துப் பாசாராமமுனி பிதிர்தர்ப்பணஞ்செய்தமையால் அவ்விடஞ் சமந்தப்பஞ்சகம் எனப்பெயராயிற்றென்க.

௩௨௦. மூவகைவாகனம் - ரதகசுதரகம். ௩௨௧. துரியோதனை எவரையுமடக்கு மூழ்வினையையும்சுறுத்துங் கொடுஞ் செய்கையன் என்பது விளங்க விதிதனக்கும் விதி போல்வானென்றார்.

௩௨௨. கண்-கண்ணோட்டம். அன்றி அசை நிலையுமாம்; புறநானூறு ௩௬-ஆஞ்செய்யுளிற் காண்க.

௩௨௩. கலம்-மாக்கலம். காளிந்தி - யமுறை நதி. வானவிலங்கல்-சக்கரவாளகிரி.

௩௨௪. பூங்கவனத்துட் புருந்துஎன்பாட மோதிப் பூங்காவனம் என்பது விகாரமாயிற் றென்பர்.

௩௨௫. கந்தருவர் துரியோதனை கட்டிய கதை ஆரணியபருவத்தினிகழ்ந்ததென்க; உலாகன்றாதுச்சருக்கம் ௨௮-ஆங்கவியிற் காண்க.

௩௨௬. இக்கவியிறுதியில் என்றான்என்பது வருவித்துரைக்க.

௩௨௭. இக்கவியில், துரியோதனை என்ப தனை வருவித்துரைக்க.

௩௨௮. நடை - சஞ்சரித்தல். பிரதாபம் - வீரம்

௩௨௯. பொரி - தீப்பொரி. நாகர்களிறை கொள - தேவர்கள் சிதற. தமனியாசலத்தை வீமனுக்குவாமாணமாக்குக. சந்தநோக்கி இகரம் நீண்டிவந்தது.

௩௩௦. பரிதிகன்-பரிவேடங்கள். விருத்தம்- வட்டம். பவரி-சுண்டுச்சமுலாதல், வீசங்கதை யின் வட்டத்துக்குப் பரிவேடத்தைபுவமான மாகக்கொள்க.

௩௩௧. ஊரு-தொடை. மரோராகப்பற்பம் - மனத்திறுது விருப்பத்தைத் தருங்கமலமென்க. அனல் - சீமவாய்; கல்லாடம் - அ-ஆங்கவியிற் காண்க. புரூரம் என்றது சந்தநோக்கிப்புரூர் என விகாரமாயிற்று. புரூரம்-புருவம்.

௩௩௨. பனை-வாத்தியம். திதி - நிலையாக, செற்ற-நெருங்கிய.

௩௩௩. இருவினைகூற-மாறுபாடானசெய்கை கூறாத, விதாதா - பிரமன், அரி - காற்று.

உரும்-இடி. உழற்றினான்-வருந்திச்சுழன்றான்.
நாசு. சிரமாகிய முடியென்க. இதிரா-கெட.

நாஅ. ஓமவுண்டி-ஓம்பண்ணப்படுகின்ற அலியாகியவுணவு.

நாசு. கதாரவம்-தண்டாயுதவோசை. மோழை-மோட்டை. கோளம்-அண்டகோளம்.

நாஅ. வினையாதிக்கன்-வஞ்சனையின் மிகுந்தவன்; நானியம்பல் தகாது என்றதனால் இருவர் போர்செய்யுங்காலத்து நடுவாகநின்றோர் ஒன்றைக்கூறுதல் நியாயமன்று என்பது கருத்தாயிற்று.

நாஅ. ஏதம் முன்னது துன்பம்; பின்னது குற்றம். புரிதாம்-செய்யமுயற்சி. அரி காளை என்றது விசயனை.

நாஅ. மோனவன்னகுறி - வாயாழ்குறையாகையாந்தாட்டிய நல்ல குறி. மானகஞ்சுக்கன் - மானத்தைக்கவசமாகத் தரித்தவனாகிய துரியோதனன். மாநிலின்றிட-கால்கள்மாறிப்பின்வாங்கி நிற்க. பிழைபோதலின் - வீமன்கையையான் மோதியது தப்புதலாகப்போதலால் என்க.

நாஅ. மாநெய்வீழ - பகையையழிக்குமென்மை.

நாஅ. உருப்பு-கோபம். உடற்றல்-பொருதல். சிவத்து என்றது-வலித்தலாயிற்று.

நாஅ. கதுப்பு - கன்னம். இருத்துதல் - ஈண்டழுத்துதல். விதித்து-நடுங்கி.

நாஅ. உயர்என்றது உயிர்த்தானத்தை யென்க. மறம்-வீரம். அவித்தை-அஞ்ஞானம். ஆயர் - இடையர். அளப்பரோ - அளவிட்டறிவாரோ.

நாஅ. இவை - இவ்வக்கிரமங்கள். சலம்-வலம். வினை-வஞ்சம் அவர் என்றது பாண்டவரை.

நாஅ. மிழற்றி-சொல்லி. எனக்கொலாம்-என்னும். கொல்-அசை. என்னையெனும்வினா ஈண்டு என்னென்னின்றதன்மேல் அகரச்சாரியை

சல்லியபருவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது சௌப்திகபருவம்.

உாரு. அலமர - சுழல். பகலிற்கண்டெரியாதிருக்கின்ற கூகையை அக்காலநோக்கி அதனைத்திற்பதென்ற அதனைக் காகம் வெல்லத்தலும், இரவிற்கண்டெரியாதிருக்கின்ற காக

யெய்தியபின்கரவொற்றுமிக்கது.

நாசு. அரி-பாம்பு. பகைவரைக்கொல்லுங்கொடுமைவிளங்க நஞ்சுபோலு நரசர் என்றதென்க.

நாசு. கடிதடம் - ஈண்டு அரை, வழக்கு ஈண்டு யுத்தநியாயமென்க. முசலம்-உலக்கையாயுதம்.

நாசு. சிலையின்குரு-விலிவத்தைக்குக்குருவாகிய மைத்ரேய முனிவர்; இவர் சாபமாவது பாண்டவர் காமிய வனம்புக்கிருந்தபோது மைத்ரேய முனிவர் அவர்களிடத்திலிருந்து வந்து துரியோதனனுக்குநீதிமுறைகூற அவன் பரிசுரித்தமையாலவர் வெகுண்டு நீ வீமன்கையாற் றெடையிலடிபட்டபாடுப்பா யென்றது. சிலையின்குருவென்றதற்குத் துரோண சாரியனென்பாருமூர்.

நாசு. மற்றையதுசன் என்றது சாத்தகியை.

நாசு. மிடல் - வலி. மேவலர் - பகைவர். வான் - ஈண்டு வீரசுவர்க்கமென்க. வீனை - போர். முனிமாமகன் என்றது அசுவத்தாமனை அவன்-அப்பாசறையில்.

நாசு. தாயம்-உரிமை. உழறினான்-கலக்கினான். சரிதம்-ஒழுக்கம்.

உாசு. சராசனம்-வீல். யாதவென்றது கிருட்டிணனை.

உாசு. வழக்கழிவறவழாமாற்றம்-நீதியழிவுநீங்கவருவாதவரை, அழுக்கறல் - பொருமை செய்தல். எனபிதா-என்னுடைய தந்தை. மீ-மேல்.

உாசு. தனதுடைய முடியிசைச்சிகாமணி யென்க. மீள - அவ்வசுவத்தாமன்றிரும்பிவர.

உாசு. இரியல்போன-(போரிலேதோற்று) ஒடுதலுற்றுப்போன, பத்தா - கணவன். சந்தநோக்கி கிருதபத்மாவென்றார். உாசு - ஆங்கவியில் மோனை நோக்கி கிருதபத்மனென்றார்.

கையை அக்காலநோக்கி அதனைத்திற்பதென்ற அதனைக்கூகை வெல்லுதலுநியல்பென்க; இக்கருத்தைத் திருக்குறளின் “பகல் வெல்லுங் கூகையை” யென்னுமுதற்குறிப்பிடைய குற

ளிந்காண்க. ஸுப்தி-தூக்கம். அதினிகழுஞ் செயல் செனப்திகமாதலால் செனப்திகபருவ மெனப் பெயராயிற்றென்க.

உாசு. புரம்-நகர், ஈண்டுப்பாடிநகரென்க. துவாரம்-வாயில். பரத்துவாசமுனி குலத்திற் பிறந்த அசுவத்தாமாவை யீண்டுப் பரத்துவாச னென்றார், பேரனைப் பாட்டன்பெயராக் கூறு முலகவழக்குப்பற்றிப்போலும். பூதம் கிருட்டிணனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்ததென்க.

உாஅ. துரோணசாதன்-துரோணகும்பத்திற் பிறந்தவன்; துரோணசாரியன்.

உாகு. எஞ்சின-வலிசூறையென்க.

உாஸ. படிவம்-வடிவம். படிவமும் என்னுமும்மை தெரக்குநின்றதென்க.

உாஸக. விதே-சடுக்கம். மாறு - பகை. எதி-வான். முற்கலியில் ஆகமம் என்றும் இக்கலியில் மறையென் றுங்கூறியதென்னையெனிற பொதுவாகிய வேதவியுஞ்சிறப்பாகிய ஆகமவியுக்கொண்டு பூசித்தான் என்பது விளக்கற்கென்க.

உாஸக. பருவரல்-தன்பம். இருவர் என்பது கிருபன், கிருதவன்மன் என்பவரை.

உாஸச. கயில் - பூணிக்கடைப்புணர்வு. பாணியம்-சேனை, ஈண்டு அதுதங்கும் பாசறையென்க. பயில்புரி-பழகுதல்புரிந்த.

உாஸன். உப்பாண்டவர்களைவரும் பாண்டவரைப்போல் வடிவுடையாரென்பது விளக்கச் சுடரின்கொளுத்திய சுடரணையாரென்றார். தேறல்-கன்.

உாஸி. அவன் - அவ்வசுவத்தாமன். பின்னிட-புறங்கொடுக்க; இவன் முன் புறங்கொடுத்ததை யெ-ஆம்போர்ச்சருக்கம் ஈசு-ஆங்கலியினும், இச்சருக்கம் கூசு - ஆங்கலியினுங்கன்க.

உஉய. பதினெண்பூமி முன்னுரைத்தாம். பகல்-பகற்பொழுதில். படுத்தான்-அழித்தான். தகலருங்கேள்வி - தகுதியையுடைய அரியகல்வி. தாமம்-கொன்றதென்க.

உஉச. வயா-வருத்தம்.

உஉஎ. உண்டு - (சந்தி) உண்டு. வருகுலம் என்றது அசுவத்தாமன்வந்த பரத்துவாச குலம் என்க.

உஉஅ. கன்றினேன்-சினமுற்றேன்.

உஉக. இணைதரல்-சேர்த்தல். சொல்-புகழ்.

உஉக. முதலடிக்கு-கொடிய வில்வீரனாகிய அசுவத்தாமனும் அவன் மாமனாகிய கிருபாசாரியனும் என்க. மாழ்குற-மயங்க. கிருபாசாரியன் போயினான் என்றதனால் அவனுடன்

பிரியாகிருக்கின்ற நண்பனாகிய கிருதவன்மனும் போயினான் என்பது உபலக்கணத்தாற் கொள்க. சஞ்சய ஆரியன் என்பது சஞ்சயாரியன் என நின்றது.

உஉடு. வயிரம் என்றனை வாய்மைக்குக் கூட்டுக. வாய்மை-வாக்கு. துரியோதனன் அசத்தியனாதலால் வாய்மை என்றதற்கு மெய்மை எனக்கொள்ளற்க. அயிர்-கருமணல்.

உஉசு. மொகுமொகு-ஒலிக்குறிப்பு. ஆமோதம்-வாசனை.

உஉஎ. கண்மூன்றும் பரிசுத்தமும் ஒளியுமுடைமையால்தனை யுலமைகூறினார். மூலகை அக்கினி இராசசூயச்சருக்கம் ஈசு-ஆங்கலியுரையிற்கான்க.

உஉக. நன்னென்கங்குல்-நன்னென்னுமொலியினையுடைய இரவில், நடுவிரவு என்றமாம்; ஐங்குறுதூற்றூறையிற்கான்க. விலோசனம் - கண்.

உஉய. ஆனமல் - அமையாமல். பாணன் - பாதிநாளிரவில். சேனாவந்து முதலாவரை நான்காம்போர்ச்சருக்கம் உஅ-ஆங்கலியிலுந். து-வலி. மதரைக்கொஞ்சியுரையிற்கான்க.

உஉஉ. பாணு என்றது கிரானத்தை. துப்பு-பவளம்.

உஉசு. சிந்து-கடல். ஆகுலித்து - வருந்தி அரற்றல்-அழுதல்.

உஉசு. பாரிடம்-பூதம். முனை-முன்.

உஉசு. முருகிதிழ்ச்சுடர் - வாசனையுடைய கொன்றைமாலையைப்பூண்டு சோதி வடிவாகிய சிவபிரானென்க. குருகுமி கின்றது கிரௌஞ்சுகிரியை. குருகு-பறவை.

உஉஎ. அபாண்டவியம் - பாண்டவரைக்கருவறுப்பது; இதனைப் பிரமசிரோஸ்திரமென்பார். வீமனும் அருச்சுனனும் கோபமுற்று அசுவத்தாமனுடன்பொருது அவன்முடிமணியைக்கவர்ந்தாரென்றும், அசுவத்தாமன் அபாண்டவாஸ்திரத்தைப் பாண்டவரையும் அபிமன்மனைவி உத்தரையின் கருவையுமழிச்சுவிட்டானென்றும், அது கிருட்டிணனருளால் வலியிழந்ததென்றும் முதலால் விரிவாக்கூறும். அடைவில்-முறையால். விடுமின்-(அசுவத்தாமன்மேற்கொண்ட கோபத்தை) விடுங்கன்.

உஉஅ. கொந்த - பூங்கொத்து ஆகுபெயராய் மலரென்க; அன்றிக்கண்வாய் முதலியன மலர்போன்றிருத்தலாற் பூங்கொத்துப் போல வருமவர் முகமெனினுமாம். உலுகன் - உலுகலுனி.

உஉக. வித்தகன்-சதுரனாகிய கிருதராட்

முரணென்க. ஆதி-வாழ்த்து. அத்தனாகிய
கிருட்டிணனென்க. அத்தன் - உயர்ந்தோன்.
தூண் என்றது இரும்புத்துணை. கிருதராட்
டிரான் பதினாயிரமயானைப் பலமுடையவனாக
லால் நெரித்தானென்க.

உருய. மீள்வல்-செல்லேன்; தன்மையொ

ருமைவீணமுற்று. திரும்பிவருவேன் எனினு
மாம். சீர்த்தி-மிகுபுகழுடனென்க. அந்நகரில்
வாழ்ந்தசெயல் கழறுவாமே என்னும பாரஞ்
செம்புப்பாயிரத்திறுதியிற்காணப்படுங் கவித்
தெய்யுடைமையறிந்.

சௌப்திகபநுவம் ழந்நிந்நு.

தற்சிதம்புப்பாயிரம் அ-ஆங்கலியில், உமாதவன் சரிதமும் எனப்பொருள்குறையோர் அவ்வமாதவன் சரிதங்குறித்த கலியின்றொகையினையு; குருகுலச்சருக்கம் உ-வாரணவதச்சருக்கம் மயூரி, திரொபபதி மாஸையிட்டசருக்கம் அயி-ஆங்கலியுதலாக அ-ஆங்கலியவரை, தீர்க்கிரப்பார்த்தச்சருக்கம் சஉ, அருச்சுனன் இந்தியத்தவத்திரைச்சருக்கம்-யுக, யி, யன, யஉ, உய, எஉ, இராசசூயச்சருக்கம் யுக, அருச்சுனன் மவலிஸ்சருக்கம் ஈக, ஈஎ சய, எக-ஆங்கலியுதலாக ஈகயி-ஆங்கலியவரை, புப்பயத்திரைச்சருக்கம் ஈகக, மணியான்வதைச்சருக்கம் அகி, ணிராயீட்ச்சருக்கம் டிய, வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம் யுக, பதினமூன்றும் போர்ச்சருக்கம் சஎ, சசி, சக, ஈகச, ஈகி, ஈகச, உஅ-முதலாக உஅஉ-வரை, பதினான்கும்போர்ச்சருக்கம் சஉ, பதினேந்தாம்போர்ச்சருக்கம் சச, பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்கம் மய, உம, உயக, உகஅ, உசக-ஆங்கலியளிற் காண்க. சங்கிரகமாகக்கூடிய நூலாவது லிங்கநைக்கியர். இந்நூலிற் கூறாத ஏனைய

பருவங்களினிடையிடை அவ்வமாதவன்சரிதன்
கூறப்பட்டுள்ளதென்றுங்கூறுவர்.
இன்னமவந்தாம் இந்தாலாசிரியர் சிவபத்தியு
முடையாரென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுங் கவி
யின்றொகையிவை ;

வாரணவத்ச்சுருக்கம்-இரு, இந்திரப்பிரதத்
சுருக்கம்-சட, அருச்சுனை மீர்த்தயாத்நிரைச்
சுருக்கம்-ருது, எட, கரு, இராயாகுப்ச்சுருக்கம்-
யக, நாசக, குதுபோர்ச் சுருக்கம்-யக, அருச்சு
னை நவநிரைச்சுருக்கம்-கக, கரு, இரு, இர,
கசு, அள, அள, அயு, நய, நயஉ, நயக, நிரைதகவசர்
காலபோய்வதைச் சுருக்கம்-யச, புடப்பயாத்தி
ரைச் சுருக்கம்-யக, மணிரைவதைச் சுருக்கம்-
இர, இக்கவியோல இரண்டாமபோர்ச் சுருக்
கம்-உசு-ஆய்வயினுங் காண்க, ஆரம்போர்ச்
சுருக்கம்-உசு, பதினொரம்போர்ச்சுருக்கம்-உசு,
பதினமூன்றம்போர்ச் சுருக்கம்-யயு, கசு,
கரு, கசு, உயக, பதினேந்தாமபோர்ச்
சுருக்கம்-உக, சக, பதினமூன்றம்போர்ச்சுருக்
கம்-உய, உட, உசு, பதினெட்டாமபோர்ச்
சுருக்கம்-உய, உட, உய-ஆகவகிளரி நான்கு.

மகாபாரத அநுப்பதவுரை முற்றுப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

விஷயகுசுகை.

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
அக்கினிக்கு ஏழுநாவுண்டென் பது,	சகக	கடுந
அகத்தியமுனி யேழு கடலையுங் கையிலடக்கியது,	௩௭௪	க௪
அகத்தியமுனி விந்தமலையைக் கீழேயழுத்தினது,	௨௬௬	க௬௮
அகலிகை சாபந்தீர்த்தல், உல கனத்தல், சகடுதைத்தல், பா ம்பின்மேலாடுதல் இவை தி ருமாலினவதாரங்களி னென வொருவியோயாட்டென்பன,	௩௨௬	௧
அடைக்கலம்புகுந்தவர் கிடர்நி னைப்போன் நரகடைவானெ ன்பது,	௩௬௧	க௮௩
அணைகட்டுவதற்குக் குரங்குகள் மலைகளைக் கடலிலிட்டன வென்பது,	௨௬௬	௨௦௦
அத்தினுபரியின் மதிவட்ட மெழுதுறையோசனை தூரமு ன்னதென்பது,	௨௮௨	௭௧
அநேகமாயிரம் பேர்படவொரு கவந்தமாடுமென்பது,	௪௦௬	௪௮
அமுதங்கடைந்தபோது இராவ தந்தோன்றியதென்பது,	௩௬௭	௪௫
அமுதங் கடைந்தபோது விட மெழத் தேவர்களோடினொரு ன்பது,	௩௨௫	௩௦
அரக்கர்குலமானச் சேதைபிறந் தது,	௪௫	௬௧
அரசன் வேட்டையாடுதல், அரிபிரமர் சிவபிரானடி முடி தேடியது,	௮	௩௪
அனுமான் குரியினைக் கனியெ னத் தாவிப்பற்றியது,	௭௮	௧௩
அனுமான் விவ்வுருபத்தைக்கா ட்டியது,	௧௮௬	௫௦
ஆசிரியனைக் கடவுளாகக்கொள் ஸல்வேண்டிமென்பது,	௨௦	௧௩௬
ஆடவர்க்கிடந் துடித்த லவசகு னமென்பது,	௩௮௮	௧௫௬
ஆடவர்க்கு வலப்புயந்துடித்தல் நற்குறியென்பது,	௭	௧௬

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
இந்திரன் மலைகளின் சிறகரிந் தது,	௬	௧௦
இந்திரனும், வலாசுரனும் போர் செய்தாரென்பது,	௩௪௦	௬
இரணியன், இரணியாக்கன், இராவணன், கும்பகன்னை, கஞ்சன் இவர்களைத் திருமால் கொன்றாரென்பது,	௧௦௨	௬௭
இரதகுளிகையாலிரும்பு பொன் னாகுமென்பது,	௪௨௦	௧௬௫
இரவலர், இளையவர், நாவலர், துதுவர், விருத்தர், வேதியர், அரிவையர், சமர்த்தர், கஞ்ச வோர், குரவர் இவர்களைக் கோறல் பாவமென்பது,	௨௫௪	௭௪
இராமபாணங்கடவிற்சென்றது,	௪௮௨	௭௪
இராவணன் கைலையை யெடுத்தி தது,	௬௪	௫௩
இராமாவதாரத்தில் கான் முத லோரையும், வாலியையும், மராமரத்தையும், கடலையு மூடுருவிச்செல்லச் சாந்தொ டுத்தது,	௮௧	௪௫
இராமாவதாரத்தில் தம்பிக்கர சாட்சிகொடுத்து வனவாச முற்றுப் பின்புவந்து அரசா ட்சி பெற்றது,	௧௪௩	௨௭௫
இராமாவதாரத்தில் தாடகை யைக்கொன்றது,	௩௬௨	௧
இராமாவதாரத்தில் மிதிஸையில் விலவொடித்தது,	௩௦௭	௧
உமாதேவி காஞ்சியின் மூப்பத் திரண்டறம் வளர்த்தது,	௭௭	௧௩
உருப்பசி திருமாலின்னொடை யிற் பிறந்தது,	௬	௧௩
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியோ ருபமானமாகக் கூறப்படுமெ ன்பது,	௩௩௮	௧௧
உறுதிசூறியுத்த கறிகுறியாகக் கையறைதன் மரபென்பது,	௨௮௭	௧௨௦
உறையிடுவதோர் குறிப்புத் தொகையுண்டென்பது,	௪௦௬	௪௭

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
கஜேந்திரனென்னும் யானை	ககக	௨௫
முதலையிலகப்பட்டது,	௨௬௭	௧௬௬
கடலைக்கடைவதற்கு மந்தாமலை	௨௬௭	௧௬௬
மத்தாயிருந்ததென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
கதைகொண்டு போர்செய்வோர்	௨௬௭	௧௬௬
கடிதடத்துக்குமேலடிக்கவே	௨௬௭	௧௬௬
ண்டுமென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
கந்தருவமணம்,	௨௬௭	௧௬௬
கவந்தமநேகமாயிரமாடச் சிலை	௨௬௭	௧௬௬
யிற்கட்டியமணி யொருரா	௨௬௭	௧௬௬
லார்க்குமென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
கனப்பல்கொடுத்தற் குரிய வ	௨௬௭	௧௬௬
ன்றாகவே முப்பத்திராண்	௨௬௭	௧௬௬
டவயவங்களினுந் தசையைக்	௨௬௭	௧௬௬
கொய்து கொடுக்க வேண்டு	௨௬௭	௧௬௬
மென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
கண்ணன் பிற்பகலிற் கொடா	௨௬௭	௧௬௬
னென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
காவிரிநதியிற் புதுநீர்வருதற்கு	௨௬௭	௧௬௬
வாரிமணல் குறிகாட்டுமென்	௨௬௭	௧௬௬
பது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் கஞ்சன்விட்டயா	௨௬௭	௧௬௬
னையின் கொம்பைப் பிடுங்கி	௨௬௭	௧௬௬
னது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் கற்பகத்தையந்த	௨௬௭	௧௬௬
ப்புரத்திற் கொண்டுவந்து	௨௬௭	௧௬௬
வைத்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் கன்றால் விளவெ	௨௬௭	௧௬௬
றிந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் சராசந்தனுக்குத்	௨௬௭	௧௬௬
தோற்றேழுனது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் சிவபிரானுக்குத்	௨௬௭	௧௬௬
திருவிழாச் செய்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் தயிர்ந்தாழிக்கும்	௨௬௭	௧௬௬
வீடுகொடுத்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் பேய்முலையுண்டு	௨௬௭	௧௬௬
யிற்குடித்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் மருதமார்களி	௨௬௭	௧௬௬
டைத் தவழ்ந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் மல்லரிருவரைச்	௨௬௭	௧௬௬
செயிந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் மழையைத் தடுத்த	௨௬௭	௧௬௬
து ஆனிரைபுரந்து,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் மாமனாகிய கஞ்ச	௨௬௭	௧௬௬
னைக்கொன்றது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் வடமதுரையில்	௨௬௭	௧௬௬
வில்லொழித்தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் வாணசரனைவெ	௨௬௭	௧௬௬
ன்றது,	௨௬௭	௧௬௬

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
கிருட்டிணன் விடையேழடர்த்	௨௬௭	௧௬௬
தது,	௨௬௭	௧௬௬
கிருட்டிணன் வேய்க்குமுலாதி	௨௬௭	௧௬௬
யது,	௨௬௭	௧௬௬
கிரொளஞ்சகிரியை வேல்துளை	௨௬௭	௧௬௬
த்த துவாரத்தின்வழி யக்கி	௨௬௭	௧௬௬
னரிவந்ததென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
குக்கிலிடர் தாவுதலுங் கலையெ	௨௬௭	௧௬௬
திர்தாவுதலு மவச குன மா	௨௬௭	௧௬௬
மென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
குதிரை ஆனின் மனமுதலிய	௨௬௭	௧௬௬
வற்றையறியுமென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
குதிரை சுற்று நீளமுமுயாழு	௨௬௭	௧௬௬
நிகராயிருக்க வேண்டுமென்	௨௬௭	௧௬௬
பது,	௨௬௭	௧௬௬
குதிரைமுரசு சங்கமிவற்றினொ	௨௬௭	௧௬௬
லிபோலொலிக்கு மென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
குதிரையைங்கதியுடைத் தென்	௨௬௭	௧௬௬
பது,	௨௬௭	௧௬௬
குதிரையொன்பது கதியுடைத்	௨௬௭	௧௬௬
தென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
குபேரன் விமானம் புட்பகமெ	௨௬௭	௧௬௬
ன்பது,	௨௬௭	௧௬௬
கூவரைவைவது கொலையிற்	௨௬௭	௧௬௬
கொடியுதென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
குறமாதர் குன்றிமணிவடமும்,	௨௬௭	௧௬௬
புலிப்பற்றலியும், அகிறசார்	௨௬௭	௧௬௬
தும், தலைபுடுக்கையும் புனை	௨௬௭	௧௬௬
வாரொன்பது,	௨௬௭	௧௬௬
கூகையிராக்காலத்திற் காக்கை	௨௬௭	௧௬௬
யைவெல்லுமென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
சோபஞ்செய்தல், பிறர்குற்றங்	௨௬௭	௧௬௬
கூறல், சிநேகித்தபின்னையு	௨௬௭	௧௬௬
றல், குதாடுதல், சபத்தவறு	௨௬௭	௧௬௬
தல் இவை தீயனவென்பன,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரகாந்தக்கல் சந்திரனைக்க	௨௬௭	௧௬௬
ண்டாலுருகுமென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் அக்கினியிற்பிறந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் அத்திரிமுனிவர் கண்	௨௬௭	௧௬௬
ணிநிபிறந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் அமுதுடன் பிறந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் சிவபிரான் சடைமுடி	௨௬௭	௧௬௬
மேலிருந்தது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் கிருமாலிதயத்திற்	௨௬௭	௧௬௬
ரேனற்றியது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் பதினாறுகலையுள்ளவ	௨௬௭	௧௬௬
னென்பது,	௨௬௭	௧௬௬
சந்திரன் பிறப்பிடமென்பதென்	௨௬௭	௧௬௬
பது,	௨௬௭	௧௬௬

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
சபையிலொருபகூழ் வழக்குரை த்தோர் நாகம்புகுவாரென் பது,	௩௯௯	௧௮0
சாரசந்தன் கிருட்டிணனை வெ ன்றது,	௯௨	௪௩
சிவபிரான் சுந்தரமூர்த்திநாயனா ரையடிமையென ஆவண மெழுதியது,	௭௭	௧௭
சிவபிரான் திரிபுரமெரித்தது,	௧௫௪	௮0
சிவபிரான் திரிபுரதகனஞ்செய் யும்போதுயந்தவர் மூவரென் பது,	௪௯	௧௩௯
சிவபிரான் திரிபுரதகனஞ்செய் தபொழுது மேருவில், வாசுகி நாண், அரியத்திரமாகக் கொண்டாரென்பது,	௩௨௪	௨௬
சிவபிரான் நெற்றிக்கண்ணான் மதன்வெத்தநங்கனானென் பது,	௮௬	௯0
சிவபிரான் பிரம விட்டுணுக்க ளிருவருங் கானமுடியாதவ ரென்பது,	௧௫௧	௫௭
சிவபிரான் பிரமன் றிலையைக்கி ளியியது,	௪௨௯	௨௯
சிவபிரான் மேருமலையை வில் லாகவெடுத்தது,	௯௪	௫௫
சிவபிரான் யானைத்தோலைப் போர்த்தியது,	௩௯௯	௨௬
சிவபிரான் வடிவஞ் சங்கீதவடி வமுமாமென்பது,	௪௯௮	௨௧0
சிவபிரான் விடத்தையுண்டு கண்டத்திலவைத்தது,	௪௪௫	௨0
சிவபிரான் வில் பிடுகமென்பது	௪௨௯	௨௯
சிவபிரானுக்கு நெற்றிக்கண்ண க்கிளியென்பது,	௪௫	௯௧
சிவபிரானுக்குரிய மந்திரம் பஞ் சாக்காமென்பது,	௧௪௯	௩௭
சிவபிரானுக்கு வலக்கண் சூரிய னென்பது,	௪௪௯	௯0
சிவபிரானைத் தியானிக்கும்மடை யாளங்களிவையென்றல்,	௧௫௨	௯௫
சிவபிரானை மதனெய்தது,	௯௬	௭௬
சிவபூசைசெய்யுமுன் புகிக்கலா காதென்பது,	௩௯௨	௧௯௪
சிறியவர்க்குத் தீமை பொறுப்ப து பெருமையென்பது,	௨௬௧	௧௯௪
சூரியன் பகைவர் மந்தேகரோன		

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
னுமசூரர்களென்பது,	௩௪௪	௩௩
சூரியன் தோர்ப்பாகனுக்குக் கா லில்லையென்பது,	௨௩௬	௨0
செய்ந்நன்றிகோறன் மாபாதக மென்பது,	௩௯௧	௪௩௯
சொன்னவாறுசெய்தல் பிரமனு க்கு முடியாதென்பது,	௪00	௨௫0
தந்தையுடன் தகாதவுரை கூறுவான் நாகடைவானெ ன்பது,	௩௯௧	௧௮௧
தாய்சித்திருக்கக்கண்ணந் தன் பசிதணிப்போன் நாகடைவா னென்பது,	௩௯௧	௧௮௨
தாசகனு முருகவேளும் போர் செய்தாரென்பது,	௩௪0	௬
திரிமூர்த்திக்கும் வடிவாயுள்ள வன் சூரியனென்பது,	௪௬௫	௨00
திருமால் அன்பருக்குக் காக்கி தருந்திருக்கோலம் இவ்வா றென்பது,	௪௭௧	௨௪௭
திருமால் அன்னவடிவமாயிரு ந்து வேதங்கையுரைத்தது,	௨௧௬	௧௧
திருமால் வயிரவாரிப்பொழித் தது,	௨௭௫	௧௫
திருமால் நரசிங்கமாகியிரணிய னைக்கொன்றது,	௫௨	௧௫
திருமால் மாவலியைச்சிறையில் வைத்தது,	௧௬0	௧௩௭
திருமால் முதலையார் பிடிக்கப் பட்ட யானையைக்காத்தது,	௪௧	௫௨
திருமால் மேலுலகளந்த திருவ டியால் அளகந்நதை யென் னுங் கங்கையைத்தந்தது,	௧0௪	௭௯
திருமால் வராகவதாரமாகிச் சிவ பிரானைத்தேடியது,	௧௫௪	௮௭
திருமால் வராகாவதாரமாகி நா காசாரனைக் கொன்றது,	௫௪	௩௧
திருமால் வராகாவதாரமாகிப் பூமியிடந்தது,	௩௨௩	௧௬
திருமாலாலிராகு தலைவெறுடல் வேருளது,	௩௧௫	௨௫
திருமாலுக் காயிரநாமமுண்டெ ன்பது,	௧௪0	௨௪௮
திருமாலுக்குப் பன்னிருநாமமு ண்டென்பது,	௧௪௪	௨௮0
துரியோதனனிரதம் ஏழுதட்டி டையதென்பது,	௪௧௧	௯௧
துரியோதனனுக்குரிய வரசர் லகூத்துப் பதிரொராயிரவ		

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
ரென்பது,	௨௮௫	௧௦௦
தேவாரப் பதிகமெழுதப்பட்ட வடு வையையாற்றினெதிர் சென்நெதென்பது,	௪௮	௨௦
நகுடனென்னுமரசன் பெரும் பாம்பானது,	௬	௧௫
நளமகாராசன் சூதாடித் தோற் றது,	௧௪௪	௨௪
நீதிமுறையழியக் குடிகள் வருந் தப் பொருள்வெஞ்ஞ மரசர் நரகம் புகுவாரென்பது,	௬௬௧	௪௧
நீரிற்றுரியோதனை மறைந்து ழிச்செய்த யோகநிலை,	௪௮௬ (௧௦௪, ௧௦௫.)	
பகீரதன் கங்கையைக்கருதித் தவஞ்செய்தது,	௧௪௬	௪௨
பஞ்சாக்கினி மத்தியிற் தவஞ் செய்தல்,	௧௪௬ (௬௮, ௬௯.)	
பட்டமரங்களு மிசையாற்றினிர் க்கு மென்பது,	௬௬௪	௨௦௫
பரசுராமனாற் சூரிய குலவரசர் மடிந்தகாலத்து, அவ்வரசமங் கையர் முனிவர்களைச் சேர்ந் து பிள்ளைகளைப் பெற்ற ரென்பது,	௨௨	௫
பரசுராமனிருபத்தொரு தலை முறையரசரையழித்து நர மேத வேள்வியெய்தது,	௪௬௧	௧௫௬
பராண்பாடுதல்,	௨௮௬	௧௬௪
பராசரமுனி மச்சகந்தியைக் கூ டியது,	௨௨	௬
பலராமன் யமுநாநதியைக் கலப் பையாயுத்தாற் பிளந்தது,	௬௨	௪௦
பாண்டவர் வனத்திலிருக்கும் போது சிவகதையே கேட்டி ருந்தாரென்பது,	௬௬௬	௬௬௬
பாண்டியன் கடல்வழிமலம்ப நின்றருனென்பது, அருச்சுன ன் தீர்த்தயாத்திரைச் சநுக்க ன் கூச-ஆங்கவியினுங்காண்க,	௪௨௮	௧௮
பாண்டியன் சங்கப்பலகையுடை யானென்பது,	௪௬௪	௪௧
பாண்டியன்மலையாகிய பொதி யத்திலெத்தியமுனியிருந்தது,	௪௫௬	௧௧௬
பாண்டியன் முத்தமிழுடையா னென்பது,	௪௫௫	௧௧௦
பாண்டியன் மேருமலையைச் செண்டாலடித்தது,	௬௬௪	௪௬

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
பாண்டியனொருநகர் கொற்கை யென்பது,	௪௫௬	௧௨௦
பிரமாண்டமொன் றழிந்தா லு ரோமசமுனிக்கு முன்கை ம யிரோன்று திருமென்பது,	௧௮௬	௧௬௦
பிறன்மனையாளை விரும்புவோ ன் நரகஹ்வானென்பது,	௬௬௧	௪௨
பூமி சமமாகும்படி யகத்திய மு னியார் தெற்கிருந்தாரென்பது,	௧௦௧	௬௦
பெண்கட்கிடத்தோன் துடித்தல் நற்குறியென்பது,	௨௫	௬௬
பெண்களான் மலரும் மாங்கள் பத்தென்பது,	௮௬	௬
போரிவிற்றந்தவர் சூரியமண்டி லத்தைப் பேறித்து வீரசவர்க் கஞ்செல்லுவாரென்பது,	௬௨௦	௪௦
மகத்திலவந்தசனிகொடுந் துன் பஞ்செய்வானென்பது,	௬௬௧	௪௦
மதனும், சம்பரணும் மலைந்தா ரென்பது,	௪௮௧	௬௦
மனைவி அயலாரைச் சேர்தல் கண்டும் அங்ங் கையாலிட்ட வுணவுன்போன் பாவியென் பது,	௬௬௧	௧௮௪
மார்க்கண்டமுனி சிவபிரானை வழிபட்டது,	௫௫	௪௪
மானுடத்தலை விலங்குண்டென் பது,	௬௨௮	௨௪
முருகவேள் கிரொளஞ்சுகிரி பை வேலினாற் றுளைத்தது,	௨௬௬	௧௬௬
முனிவருந் தாயரைவணங்குவா ரென்பது,	௨௨	௧௦
மேகங்களிற் புட்கலாவர்த்தஞ் சிறந்ததென்பது,	௮	௨௮
மேகங்குருதிபொழித்தல், நட்சத் திரம் பகலில் விலங்குதல், பூகம்பமாதல் இவை பின் வருந்தீங்கை யறிவிக்குங்குறி களென்பது,	௬௬௮	௨௨௮
மேருமலை தேவர்கட்காலயமெ ன்பது,	௬௬௬	௨௬
மேருவின் மூன்று சிகரங்களை வாயு பெயர்த்தெறிந்தது,	௬௮	௨௫
மைந்நாகமலைகடலிலொளித்தது, ௬௬ யந்திரத்தாலாகிய அன்னப்பற வையின்மேலேறிச் செல்லுத லக்காலத்திலுண்டென்பது,	௬௦௪	௪
யானைக்கு நடமுதலிய நான்கு தொழிலுண்டென்பது,	௬௬௬	௧௦

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
யானைக்குப் பாகலமென்னு	௩௮௬	௩௮௬
நோய் வருமென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
யானைக்குறுப்பேழுந்தாழ்ந்திருக்	௩௮௬	௩௮௬
கவேண்டுமென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
யானைமுகாசுரனுடன் விநாயகர்	௩௮௬	௩௮௬
போர்செய்தது,	௩௮௬	௩௮௬
யானை மூவகையிடத்திற் பிறக்கு	௩௮௬	௩௮௬
மென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
யானையுரத்தின் முச்சுழியுண்	௩௮௬	௩௮௬
டென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
யானையேழுறுப்பினின்று மத	௩௮௬	௩௮௬
மொழுகுமென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
யானையொன்பதுறுப்பினும்	௩௮௬	௩௮௬
கொல்லுமென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
யோகத்தினாலுயிரை நீங்காமணி	௩௮௬	௩௮௬
றுதிக்கொள்ளலாமென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
வாயுவுக்குக் கலையான் வாகன	௩௮௬	௩௮௬
மென்பது,	௩௮௬	௩௮௬

விஷயம்.	பக்கம்	கவி
வாலியுஞ் சக்கிரீவனு மலைந்தா	௩௮௬	௩௮௬
மென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
விநாயகர் மேருமலையிற் பாரத	௩௮௬	௩௮௬
கதையை யெழுதியது,	௩௮௬	௩௮௬
வீரர் புற்கவ்விறன்றேற்றுவோ	௩௮௬	௩௮௬
ன்பதந்திறுநியென்பது,	௩௮௬	௩௮௬
வேதத்திலும், ஆதமத்திலும்,	௩௮௬	௩௮௬
பஞ்சாக்காரமும் விபூதியுங்கு	௩௮௬	௩௮௬
றப்பட்டுள்ளனவென்பன,	௩௮௬	௩௮௬
வைகுண்டத்திற்றுவார பாலக	௩௮௬	௩௮௬
ரிருவரும், இரணியன் இரணி	௩௮௬	௩௮௬
யாக்களுகவும், இராவணன்	௩௮௬	௩௮௬
கும்பகன்னைகுகவும், கஞ்சன்	௩௮௬	௩௮௬
சிசுபாலகுகவும் மூன்றுபிறப்	௩௮௬	௩௮௬
பெடுத்துத் திருமாலைப் பகை	௩௮௬	௩௮௬
த்து முத்தியடைந்தாரென்	௩௮௬	௩௮௬
பது,	௩௮௬	௩௮௬
முதல் சக-வரை).	௩௮௬	௩௮௬

உ

அபிதான அகராதி.

பக்கம்	கவி
அங்கரா	௪௦௮
அங்கிவெசமுனி	௩௮௬
அச்சவசேனன்	௩௮௬
அசோதை	௩௮௬
அஞ்சனபுன்மன்	௩௮௬
அஞ்சன	௩௮௬
அட்டகோணமுனி	௩௮௬
அத்தி	௩௮௬
அத்திரிமுனி	௩௮௬
அதிதி	௩௮௬
அபிமன்	௩௮௬
அம்பாலிலை	௩௮௬
அம்பிகை	௩௮௬
அம்பை	௩௮௬
அமித்திரமுனி	௩௮௬
அலம்புதன்	௩௮௬
அலாயுதன்	௩௮௬
அனுமன்-இராமதுதன்.	௩௮௬
ஆட்கொண்டான்-இந்நூலையாக்	௩௮௬
குவித்தோன் ; காண்டவதக	௩௮௬
ன்சசுருக்கம்-௩௦, நிரமயி-௩௦	௩௮௬

பக்கம்	கவி
சசுருக்கம் - ௩௦, பதினான	௩௮௬
போர்சசுருக்கம்-௩௦, பதினான	௩௮௬
ழாம்போர்சசுருக்கம், ௩௮௬-ஆங்	௩௮௬
கவிகளிற்காண்க.	௩௮௬
ஆயிரவாகு	௩௮௬
ஆயு	௩௮௬
இழம்பன்	௩௮௬
இழம்பை	௩௮௬
இந்திரசித்து	௩௮௬
இந்திரவன்மா	௩௮௬
இயக்கி	௩௮௬
இரணியன்	௩௮௬
இரணியாக்கன்	௩௮௬
இரவிமமந்திருவர்-தேவமருத்	௩௮௬
துவராசிய தந்திரன், நாதத்	௩௮௬
தியன் என்பர்,	௩௮௬
இராகு	௩௮௬
இராம ராவணர்	௩௮௬
இராவான்	௩௮௬
இலக்கணகுமாரன் - துரியோத	௩௮௬
னன் மகன்	௩௮௬

	பக்கம்	கவி
இளை	௫	௭
உத்தமன்முத லொன்பதின்மர்	௪௮௩	௮௪
துரியோதனன் நம்பியர்	௩௦௪	௩௩
உத்தமோசா-உதாமன்	௨௪௯	௨௫
உத்தரன்	௨௩௦	௨௦
உத்தரை	௮௮	௪
உதாசனன்	௨௯	௬௮
உதிட்டிரன்-தருமன்	௪௪	௮௫
உபயாசமுனி	௧௯௭	௧௯௯
உருத்திரசேனன்	௬௭௬	௭௩
உருப்பசி	௨௪	௨௪
உருயித்திரன்	௧௮௩	௧௯௦
உரோகிணி	௧௦௨	௧௦௮
உரோமசமுனி	௭௬	௮
உலாகமுனி	௨௫	௩௪
உலாபி	௪௦	௫௦
உழை	௮	௩௪
வகிலவன்	௩௬௬	௨௫
கங்கை	௩௬௬	௨௫
கஞ்சன்	௩௬௬	௨௫
கடோற்கசன்	௩௬௬	௨௫
கயமுனி	௩௬௬	௨௫
கான்	௩௬௬	௨௫
கண்ணன்	௩௬௬	௨௫
காசிபமுனி	௩௬௬	௨௫
காமப்போசன்	௩௬௬	௨௫
காமபாலன்	௩௬௬	௨௫
கார்த்தவீரியன்	௩௬௬	௨௫
காலகேயர்-காலகையின்புத்திரர்	௩௬௬	௨௫
காலகை	௩௬௬	௨௫
காளமுனி	௩௬௬	௨௫
காளி - பரிமளகந்திக்கொரு பெயர். ஆதியிற் சத்தியவதியென்று பெயராம்	௩௬௬	௨௫
காளிந்தி	௩௬௬	௨௫
காளியன்	௩௬௬	௨௫
கிந்தமமுனி	௩௬௬	௨௫
கிரிகை	௩௬௬	௨௫
கிருதவன்மன்-ஹிருதிகன்மகன்	௩௬௬	௨௫
கிருபமுனி	௩௬௬	௨௫
கிசகன்	௩௬௬	௨௫
குண்டலன்	௩௬௬	௨௫
குண்டலப்போசன் முதலெழுவர்	௩௬௬	௨௫
துரியோதனன் நம்பியர்	௩௬௬	௨௫
குண்டலப்போசி முதன்மூவர்கள்	௩௬௬	௨௫
துரியோதனன் நம்பியர்கள்	௩௬௬	௨௫
குந்திப்போசர்	௩௬௬	௨௫
குந்திப்போசன் - குந்தியைவளர்ந்த பிதா ; இவன் னைந்த	௩௬௬	௨௫

	பக்கம்	கவி
நிருவார் னைந்தன், சுமந்தன் என்பார்.	௪௨௨	௬௮௩
குரு	௮	௩௬
குறுமுனி	௬	௧௫
கேதுதான்	௪௭௮	௩௬
கேமதூர்த்தி	௪௬௩	௧௪
கைகயன்	௪௬௭	௪௬
கேளதமமுனி	௩௮	௨௯
கௌரிமா	௩௦௬	௨௦
சக்கிராதேவன்	௩௨௩	௧௨
சகுனி	௬௨	௩௭
சங்கன்	௪௫௮	௧௩௨
சங்கோடணன்	௧௬௬	௧௧௦
சஞ்சத்தகர்	௩௬௬	௪௦
சஞ்சயமுனி	௨௭௨	௨
சடாசுரன்	௨௦௦	௩
சண்டகௌசிகமுனி	௬௮	௩௩
சத்தியகேது	௩௬௩	௧௨
சத்தியசேனன்	௪௬௬	௧௫
சதசிருங்கமுனி	௩௬௬	௧௦௭
சதாயு	௪௦௫	௩௭
சதானிகள்	௩௦௪	௪
சந்தனு	௮	௩௩
சம்பரன்	௪௮௬	௧௦
சம்புமாலி	௧௬௮	௨௭
சம்புவன்	௧௬௮	௨௭
சயத்திரதன்	௩௫௨	௧௭
சராசந்தன்	௬௨	௪௩
சரை	௬௬	௩௫
சல்லியன்	௬௩	௪௫
சன்மிட்டை	௭	௨௦
சாத்தகி	௬௨	௪௨
சாதேவன்	௩௬	௮௭
சாதேவன் முதலெழுவர் துரியோதனன் நம்பியர்	௪௫௨	௮௩
சாயை	௨௫	௩௪
சாலிகோத்திரமுனி	௫௬	௨௪
சாலுவன்-சாலுவதேசவரசன்	௬௬	௧௨௭
சாலேந்திரன்-குபேரன் படைத் தலைவரிலொருவன்.	௨௦௪	௨௬
சிகண்டி	௨௬	௧௪௬
சிகண்டிசேனன் - பாஞ்சாலர்கள் லொருவன்	௪௫௪	௧௦௦
சிசபாலன்	௬௨	௪௨
சித்திரசேனன் - தேவர்வகுப்பி லொருவன்	௧௬௭	௨௨
சித்திரசேனன்	௩௬௬	௨௦
சித்திரவாகனன்	௭௮	௨௬
சித்திரவாகுமுதலவர் துரியோ		

	பக்கம்	கவி
தனன் நம்பியர்	௪௮௩	௮௦
சித்திராங்கதன்	௧௭	௧௧௨
சித்திராங்கதை	௭௮	௨௬
சிவேதன்	௨௬௪	௧௭
சுகமுனி	௪	௫
சுதக்கணன்	௪௦௩	௨௦
சுதாயு	௩௪௦	௪
சுதேட்டிணை	௨௩௪	௧
சுந்தரன்முதலெண்மர் துரியோ		
தனன் நம்பியர்	௩௪௧	௬
சுந்தோபசுந்தர்	௭௫	௪௩
சுபத்திரை	௮௨	௫௪
சுபலன்	௨௧	௭௧
சுமித்திரன்	௪௭௮	௩௮
சுயோதனன்-துரியோதனன்	௩௦	௭௮
சுருதகீர்த்தி	௪௩௭	௪௬
சுவாகு	௪௫௮	௧௩௨
சுவாது	௪௫௮	௧௩௨
சுவாகை	௧௦௭	௧௦௮
சூசி-துரியோதனன் நம்பி	௪௨௧	௧௭
சூரன்-தேவமிடன் மகன் ; வசு		
தேவன் நந்தை	௨௪	௨௫
செயகந்தன் முதலெழுவர் துரி		
யோதனன் நம்பியர்	௪௮௩	௭௮
செயன்	௩௬௧	௬௧
சேடன்	௭௬	௭
சேரன்	௬௩	௪௫
சேனாவந்துமுதலவர் துரியோ		
தனன் நம்பியர்	௩௩௨	௨௮
சோமகர்	௪௩	௭௮
சோமகேசன்	௬௮	௮௮
சோமவரதத்தன்	௩௧௦	௧௧
தக்ககன்	௮௮	௫
தசாங்கமுனி	௧௮௪	௮
தாடகை-இராவணன் பாட்டி.	௩௬௨	௧
தாரகன்	௩௪௦	௬
திங்கன்-சந்திரன்	௫	௧
திட்டகேது	௩௦௪	௩
திட்டத்துய்மன் - யாகசேனன்		
மகன்	௬௧	௩௦
திதி	௧௭௩	௭
திரிகர்த்தராசன்	௨௪௭	௮
திருதராட்டிரன்	௧௧௧	௬௩
திலோத்தமை	௭௫	௪௩
துச்சுனை	௩௦	௮௦
துச்சுனி	௩௮௩	௧௦௮
துச்சாதனன்	௬௨	௩௬
தும்புரு	௧௧	௧
துருபதன்	௫௮	௧

	பக்கம்	கவி
துருவன்	௪௨௭	௧௨
துருவாசமுனி	௨௪	௨௬
துரோணமுனி; இம்முனிபிள்ளை		
அசுவத்தாமமுனி	௩௮	௩௨
துன்மருடணன் - துன்மருடன்		
என்றும் பெயருண்டு, பன்னி		
ரண்டாம்போர்ச் சருக்கம் -		
யெ-ஆங்கவியற்காணக.	௩௧௦	௧௧
துன்முகன்	௩௬௩	௧௨
தென்புலத்தவர்	௨௨	௨
தேவவிரதன்-வீடுமன்	௧௪	௮௭
தேனமியமுனி	௫௧	௧
நகுடன்	௬	௧௪
நகுலன்	௩௧	௮௭
நந்தி-திருநந்திதேவர் ; கரு-ஆம்		
போர்ச்சருக்கம், ௨௦௮ - ஆம்		
கவியுரையிற்காணக	௧௫௪	௮௧
நந்திசேனமுனி	௨௧௪	௧௭
நரகாசுரன்	௫௪	௩௧
நரன்-விசயன்	௧௫௩	௭௫
நன்ன	௧௪௭	௨௪
நாரணமுனி	௨௦௨	௨௩
நாரதமுனி	௭௫	௪௧
நாராயணகோபாலர்	௩௬௨	௭
நானாயன்	௬௧	௭௩
நான்முகன்	௧௧	௫௬
நிருபதமுனி	௪௪௪	௧௩
நிவாதகவசர்	௧௬௬	௧௫
நீலன்	௬௩	௪௫
பகன்	௫௫	௩௧
பகத்தன்	௬௨	௪௪
பகீரதன்	௧௪௧	௪௨
பங்குனன்-விசயன்	௩௧	௮௩
பப்புருவாகனன்	௮௦	௪௩
பரதன்	௮	௨௬
பரத்தவாசமுனி	௩௮	௩௨
பராசரமுனி	௨௨	௬
பலராமன்	௬௨	௪௦
பன்னவரதை	௪௦௫	௩௫
பாண்டு	௨௩	௧௭
பார்த்தன்முதலிய பத்துப்பெயர்	௮௦	௪௪
பானு-சூரியன்	௨௫	௩௧
பிரதை-சூரன்மகன் ; சூந்தி		
போசன் அபிமானபுத்திரி	௨௪	௨௫
பிராகிராமி - துரியோதனன்		
மேரப்பாகன்	௧௩௧	௨௧௦
பிருதன்-துரியோதனன் நம்பி	௪௨௧	௧௭
புகுவன்	௭	௧௭
புண்டிகன்	௧௧௭	௭௨

பக்கம்	கவி
புதன்	௫ ௬
புருகதன்	௪ ௨
புராவா	௬ ௬
புரோசனன்	௬௪ ௧௦௪
புலத்தியமுனி	௨௧௩ ௧௮
புலோமசை	௬ ௧௫
புலோமை	௧௪௪ ௧௦௬
பூரி	௩௦௬ ௨௦
பூரிசிரவா	௩௧௦ ௧௧
பூரு	௪ ௨௦
மணிமான்	௨௦௪ ௧௮
மதனன்	௬ ௬
மதுகைடவர்	௪௧௬ ௧௩௨
மந்தேகர்	௨௮௪ ௮௪
மது-வைவசுவத மதுவென்னும்	
ராசனென்பர்	௫ ௪
மயன்	௬௪ ௫௬
மரீசிமுதலெழுமுனிவர்	௪௨௪ ௧௩
மருத்து	௧௧ ௫௮
மாத்திரி-மத்திரன் புத்திரி.	௩௨ ௬௫
மாதவி-இந்திரன் சாரதி.	௧௬௦ ௧௬௪
மாதவன்	௫ ௧
மாவலி	௩௨௪ ௧௮
முருகன்	௬ ௬
முகன்	௧௫௪ ௪௬
மேனசை	௧௫௦ ௫௦
மேனை	௧௫௩ ௪௪
மௌற்கல்லியன்	௬௬ ௪௬
யமதங்கிமுனி	௨௦ ௧௩௪
யமன்	௧௬ ௧௦௫
யாகசேனன்	௩௬ ௩௪
யாசமுனி	௪௪ ௮௫
யயாதி	௪ ௧௪
வச	௬௬ ௧௦௪
வதிட்டமுனி-வசிட்டமுனி; ௨-ஆம்போர்ச் சருக்கம் ௩௬-ஆங்கலியினுங்காணக.	௨௬ ௬௮
வயினதேயன்	௩௬௩ ௨௦௩
வராககேது	௩௦௪ ௪
வருணன்	௧௧ ௫௬
வலன்	௩௪௦ ௬

பக்கம்	கவி
வழுதி-பாண்டியன்.	௬௩ ௪௫
வளவன்-சோழன்.	௬௩ ௪௫
வாணசுரன்	௨௪௪ ௪
வாசுகி-அட்டநாகங்களி	
வென்று.	௩௬ ௧௫
வாலசேனன்	௧௬௪ ௬௬
வாலவீமன்	௪௨௬ ௪
விகத்தசேனன்	௩௦௬ ௨௨
விகருணன்	௧௩௬ ௨௩௪
விசாலயமுனி	௧௮௪ ௧௦
விசித்திரவீரியன்	௧௪ ௧௧௨
விசுவகன்மா	௪௧ ௬
விட்செயன்	௩௬௬ ௬௩
விட்சேனன்-கன்னன்மகன்.	௪௧௨ ௧௬௬
விடபருவன்	௬௫ ௪
விண்டுசிந்தமுனி	௨௨௦ ௨
விதூன்	௨௪ ௨௦
விந்தன்முதலவர்-உபபாண்டவர் ௩௦௪	௫
விந்தன்-விந்தரானிருவர் துரியோ	
தனன் நம்பியர்.	௪௧௪ ௧௧௪
விந்தரன்	௩௧௪ ௩௪
விந்து-விந்துராசன், என்று கூறுவதன் துரியோதனன் நம்பியெனினுமாம் இதனைப் பதினெட்டாம்போர்ச் சருக்கம், ஆங்கலியிற்காணக.	௩௪௪ ௪௦
விநதை	௮ ௩௦
வியாசமுனி-இம்முனிவாவின், இந்நூலுள் சம்பவச்சருக்கம்-௪, ௬, ௧௮, ௫௮, ௪௧, வேத்திரகீயச்-௨௫, திரௌபதி மாலை யிட்ட-௪-௫, ௪௧, இராயசூயச்-௬௪, அருச்சுனன் நவநிலைச்-௨௦, பதினென்றாம்போர்ச்-௧௬௮, பதினெந்தாம்போர்ச்-௪௨, பதினெட்டாம்போர்ச்-௨௩௪-ஆங்கலியினுங்காணக.	௪ ௬
விராடன்-மச்சதேசாதிபதி	௧௧௨ ௧௫௩
விருட்சேனன்	௩௧௦ ௨௦
வீமன்	௩௦ ௪௬
வேழமுருகாசுரன்	௬௬ ௧௦௨

தொகையகராதி.

	பக்கம்	கவி
அட்டகசம்-மற்போர்ச்சருக்கம்- உ-ஆங்கவியுரையிற் காண்க.	௧௧௫	௧௦௩
அட்டதிசை-கிழக்குமுதலியன பிங்கல நிகண்டிற் காண்க.	௮	௨௬
அட்டவசக்கள்	௧௨	௬௩
அறுவகைத்தானை	௧௧௦	௧௩௨
அறுவகையுட்பை	௨௭	௫௪
ஆறுசமயம்	௩௪௫	௧
ஆறுபருவர்	௭௫	௪௬
இருபிறப்பாளர் - பதினேழாம் பேர்ச்சருக்கம் க-ஆங்கவியு ரையிற் காண்க.	௫௪	௩௬
இருபொழுது-இராப்பகல்.	௭௨	௧௪
இருவர் மருந்துவர்	௩௧	௮௫
எழுதிவு	௧௦௮	௧௧௫
எழுவகைப் பருவமாதர்	௧௦௬	௭
எழுவகைப்பிறப்பு	௨௨௦	௮
எழ்கடல்-பாயிரம் டிச-ஆங்கவி யுரையிற் காண்க.	௪	௪
எழுக்கரம்	௨௭௩	௧௧
எழுமதம்	௧௨௧	௭௧
எழுமேகம்-சம்வர்த்தமுதலியன.	௭௪	௩௩
எழுலகு	௩௮	௩௩
இந்தி	௧௨௧	௮௧
இந்தரு	௭௧	௩௪
இம்புலன்	௧௫	௨
இம்பூதம்-பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம்	௮௫	௮௭
இம்பூக்குணமைந்து	௮௫	௮௭
இம்பொறி-பஞ்சேந்திரியம்	௩௧௩	௩
இவகைச்சுற்றம்	௨௩௦	௧௪
இவகை வாத்தியம்	௧௧௧	௪௦
இவகைவேள்வி	௧௨௧	௭௭
சகஸ்திரநாமம்	௧௪௦	௨௪௮
சத்தருவாசலம்	௧௦௦	௭௭
சத்தமாதர்	௨௨௧	௧
சத்தமுனிவர்	௪௨௭	௧௩
சதுரங்கம்	௪௩	௭௫
சோடசோபசாரம்	௧௦௭	௧௧௦
தசவாயு	௪௮௪	௧௦௪
திரிபுலனம்-பூமியிந்தரசொர்க்கம்	௧௪௪	௧௦
திரிமூர்த்திகள் - பிரம விட்டுணு		
ருத்திரர்	௧௮௮	௪௬
துவாதசநாமம்	௨௭௧	௨௦
நவகதி	௪௦௪	௪௭
நவமணி	௭௧	௧௨

	பக்கம்	கவி
நால்வகைமகிருகம்	௮௮	௫
நால்வகையிராதம்	௧௧௦	௧௩௩
நால்வகையிலக்கு	௪௧	௫௪
நால்வகையுபாயம்	௨௭௪	௨
நான்குவேதம்-பாயிரம் உரு-ஆங் கவியுரையிற் காண்.	௪	௧
பஞ்சசயனம்	௭௧	௩௧
பஞ்சபாணம்-சூடாமணிநிகண்டு பன்னிரண்டாந்தொருகியிற் காண்க	௮௦	௩௪
பஞ்சவாசம்	௧௨௧	௭௭
பஞ்சாக்கினி - ஆங்கவியுரையிற் காண்க	௧௫௧	௫௧
பத்தவதாரம் - இராசசூயச்சருக் கம் சக-ஆங்க வியுரையிற் காண்க	௮௨	௩௫
பத்துத்திசை	௪௩௫	௨௭
பதினாலுலகம்-சூடாமணிநிகண்டு ௧௨-ஆந்தொருகியிற் காண்க	௩௮	௨௫
பதினாறுகலைகள்	௫	௫
பதினாறு குவித்தை	௩௮	௩௩
பதினெண்டேசம்-நச்சுப்பொய் கைச்சருக்கம் ௫௦ - ஆங்கவி யுரையிற் காண்க	௪௩	௪௪
பன்னிருகிரியர்	௧௩	௪௪
முக்கனி	௨௧௭	௨
முக்குணம்	௩௧௩	௩
முக்குலம்	௮	௨௮
முக்கோல்-திரிதண்டம்	௮௨	௫௫
முச்சுடர்-சோமசூரியாக்கினி	௧௧௧	௧
முத்தமிழ் - பதினாறம்போர்ச் சருக்கம் சக-ஆங்கவியுரையிற் காண்க	௭௧	௨௮
முத்தி	௮௪	௩
முப்பத்திரண்டறம்	௭௭	௧௩
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்	௪	௨
முப்பத்திமுக்கோடிதேவர்க்குத் தலைவர் முப்பத்துமூவர்	௧௩	௪௫
முப்பால்	௨௨௧	௧௪
முப்புரம்-காஞ்சிப்புராணம் கை லாயப்படலத்திற் காண்க	௧௫௪	௮௦
மூப்பொழுது	௧௧௨	௧௫௧
மும்மதம்	௧௧	௪௨
மும்மூரக	௧௪	௫௮
மூவகையானை	௧௨௧	௭௧
மூன்றாவை	௪௪௩	௧௮௪

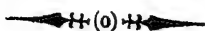

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

சருக்கம்.	பக்கம்.	சருக்கம்.	பக்கம்.
சிறப்புப்பாயிரம் தற்சிறப்புப்பாயிரம்	க ச	வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம்	௨௬௨
மகாபாரதம்		ரு—உத்தியோகபருவம்	
க—ஆதிபருவம்		உலாகன் றாதுச்சருக்கம்	௨௬௭
குருகுலச்சருக்கம்	௫	வாசுதேவனைப் படைத்துணை யழை (த்த சருக்கம்)	௨௬௯
சம்பவச்சருக்கம்	௨௬	சஞ்சயன் றாதுச் சருக்கம்	௨௭௨
வாரணவதச்சருக்கம்	௩௫	கிருட்டிணன் றாதுச்சருக்கம்	௨௭௪
வேத்திரகேயச்சருக்கம்	௫௦	படையெழுச்சிச்சருக்கம்	௩௦௪
திரௌபதிமாலையிட்டசருக்கம்	௫௮	முகூர்த்தங்கேள்விச்சருக்கம்	௩௦௬
இந்திரப்பிரத்தச்சருக்கம்	௭௦	கனப்பலியூட்டுச்சருக்கம்	௩௦௭
அருச்சுனன் றீர்த்தயாத்திரைச்சருக் (கம்)	௭௬	அணிவகுப்புச்சருக்கம்	௩௦௮
வசந்தகாலச்சருக்கம்	௮௬	கா—வீட்மேபருவம்	
காண்டவதகனச்சருக்கம்	௮௮	முதற்போர்ச்சருக்கம்	௩௧௩
௨—சபாபருவம்		இரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்	௩௨௧
இராயசூயச்சருக்கம்	௧௫	மூன்றாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௨௫
சூதுபோர்ச்சருக்கம்	௧௬௨	நான்காம் போர்ச்சருக்கம்	௩௨௯
௩—ஆரணியபருவம்		ஐந்தாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௩௩
அருச்சுனன் றவநிலைச்சருக்கம்	௧௬௫	ஆறாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௩௬
நிவாதகவசர்காலகேயர்வதைச்சருக் (கம்)	௧௬௫	ஏழாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௪௦
புட்பயாத்திரைச்சருக்கம்	௧௮௩	எட்டாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௪௧
சடாசரன்வதைச்சருக்கம்	௧௯௧	ஒன்பதாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௪௫
மணிமான்வதைச்சருக்கம்	௨௦௨	பத்தாம் போர்ச்சருக்கம்	௩௫௦
துருவாசமுனிச்சருக்கம்	௨௧௫	௭—துரோணபருவம்	
பழம்பொருந்துச்சருக்கம்	௨௧௭	பதினொரம்போர்ச்சருக்கம்	௩௫௧
நச்சுப்பொய்கைச்சருக்கம்	௨௨௦	பன்னிரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்	௩௬௨
௪—விராடபருவம்		பதின்மூன்றாம்போர்ச்சருக்கம்	௩௭௨
நாடுகரத்துறைச்சருக்கம்	௨௨௮	பதினெண்காம்போர்ச்சருக்கம்	௪௦௧
மற்போர்ச்சருக்கம்	௨௩௨	பதினைந்தாம்போர்ச்சருக்கம்	௪௨௧
சேகனவதைச்சருக்கம்	௨௩௪	௮—கன்னபருவம்	
நிரைமீட்சிச்சருக்கம்	௨௪௧	பதினொரம்போர்ச்சருக்கம்	௪௩௨
		பதினேழாம்போர்ச்சருக்கம்	௪௪௨
		சக—சல்லியபருவம்	
		பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்கம்	௪௭௭
		௯—சௌபதிகபருவம்	௪௯௮

மகாபாரதம்.

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அக்கங்குலி	௧௬௩	அசைமணிக்கொ	௨௦௧	அண்டர்யாவருமல	௩௦௧
அக்கணத்தி	௧௬௪	அசைவிலாம	௨௨௧	அணங்கனசா	௨௪௧
அக்கணத்தினிற்	௨௨௨	அஞ்சலஞ்ச	௨௨௦	அணிகளாந்தை	௪௦௨
அக்கணமது	௨௧௦	அஞ்சலையுர	௨௧௦	அணிகெட்டமுத	௩௧௧
அக்கணமா	௧௬௧	அஞ்சன்மினு	௧௨	அணிகொளத்	௨௮௦
அக்கணைவிசை	௧௮௦	அஞ்சனமேக	௧௧௧	அணிதொடை	௪௩௧
அக்கதவீவ	௧௮௦	அஞ்சாடொழி	௧௧	அணித்துவரு	௨௭௧
அக்கரம்பா	௩௭௩	அஞ்சினநின்	௨௧௮	அணுகிமைந்	௧௧௪
அக்காரமுக	௧௭௧	அஞ்சினமஞ்	௨௧௮	அணையார்தம்	௪௭௨
அக்காலையிலிச	௧௧௪	அஞ்சியந்த	௧௦௧	அத்தபதிதன்	௧௧௧
அக்காலையிலிற்	௨௦௦	அஞ்சியோவன்	௪௪௪	அத்தலத்தி	௪௧௧
அக்கிரியின்பு	௧௮௪	அஞ்சினனோபு	௩௪௩	அத்தவெற்பி	௪௧௧
அக்கிரியினி	௨௦௪	அஞ்சேலமரி	௮௦	அத்தனையடி	௪௨௧
அக்கொடி	௨௪௦	அடர்சிலைவி	௨௭௧	அத்திகைக்கண	௧௦௦
அகத்தியன்	௧	அடலில்லவி	௪௩௪	அத்திசை	௧௪௮
அகப்பட்டது	௨௨௨	அடாதுசெய்ச	௨௦௨	அத்திசைக்கணி	௧௦௧
அகப்பொழிற்	௨௪௦	அடாதுசெய்த	௩௦௨	அத்தியின்பல	௭௦௧
அகமலர்ந்து	௩௭	அடிக்கைகன	௪௩௩	அத்தியூக	௪௭௦
அங்கசாரி	௧௧௨	அடிக்கடிருவு	௮௨	அத்தினத்தவ	௩௩
அங்கண்மா	௧௧௨	அடிநிலத்திலே	௨௮௧	அத்தினபுரி	௨௧௪
அங்கண்மாசி	௧௨௨	அடிமாற்றிந்	௪௮௧	அத்தினபுரி தனக்கரு	௧௨௪
அங்காருல	௪௩௦	அடியவார்மன	௨௧௪	அத்தினபுரியி	௭௦
அங்கர்ப்பதி	௩௭௧	அடியனேனி	௩௦௮	அத்தினபுரியத	௩௦௩
அங்கர்பெரு	௩௧௦	அடியனேனு	௧௧	அதிக்கம்ப	௪௦௮
அங்கவன்மல	௨௦௨	அடியுமாண்	௧௧௧	அதிசயித்திவ்	௧௧௧
அங்கவன்ற	௪௮	அடுக்குறநில	௭௪	அதிதவளம	௩௧௭
அங்கவனம்	௧௧௦	அடுத்தபல்	௧௩	அதிர்த்தனச	௩௧௪
அங்கிக்கதிர்	௪௧௭	அடுத்ததானமு	௩௦௧	அதிர்ந்துவரு	௧௩௩
அங்கிதன்	௪௧௮	அடுதொழிற்ப	௨௩௮	அதிர்முரசுய	௧௧௩
அங்கியாலவ்	௧௩௦	அடுப்பனாழை	௨௧௧	அதிர்முழக்	௧௨௨
அங்கியிற்	௨௪௧	அடைந்தவரி	௪௦௧	அதிர்வார்க	௩௭௨
அங்கிருந்து	௩௧௧	அடையவன்று	௪௩௩	அதிரதர்தம்	௨௩௪
அங்கிவர்பு	௧௪௦	அண்ணலந்து	௩௦௪	அதிரதரமுத	௨௧௪
அங்கிவரார்	௨௦௨	அண்ணற் தருப்	௧௧௭	அதிரதன் திரு	௨௧
அங்குசம்	௪௩௩	அண்ணதேறின்	௧௧௧	அதிரப்பொரும்	௧௦௧
அங்குயிர்போ	௭௧	அண்ணியகிளை	௪௨௮	அதிராதாதிபர்	௩௦௮
அங்குலிக	௪௦	அண்டகோள	௨௨௩	அதிருகின்றவெ	௪௨
அங்குள்ளதோ	௧௮௪	அண்டமாமுக	௨௩௨	அதிரேகவிற்	௪௦௭
அங்குளவிட	௩௧௪	அண்டர்க்கெ	௧௦௮	அந்தக்கணத்தி	௩௦௦
அங்கையார்	௩௮௮	அண்டர்குலபதி	௪௩௦	அந்தகன்பொ	௧௭௮
அங்கையினே	௨௨௮	அண்டர்தமக	௮௧	அந்தகனுமி	௩௩
அச்சுதப்பெய	௩௭௩	அண்டர்தான	௧௮௧	அந்தச்சிலைம	௧௧௩
அச்சுதனுரை	௧௪௭	அண்டர்பெரு	௪௧௨	அந்தணர்பரி	௪௪௧
		அண்டர்யாவ	௨௨௧	அந்தணர்வ	௨௦௦

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அந்தணனாவ	௫௪	அப்பாலிவ	௪0௭	அரவயர்த்தோ	௨௭௫
அந்தணன்சொ	௨௨௪	அப்புணவிலா	௨0௨	அரன்முடிய	௩௭௮
அந்தணன்மு	௨௧௮	அப்பொழில்	௧௧0	அரனின்மன	௩௩௪
அந்தணனேவை	௪௫௫	அப்பொழுதம்	௧௧௨	அராவணைது	௨௬௧
அந்தத்தமா	௨0௪	அப்பொழுதா	௩0௮	அராவவெங்	௧௧௨
அந்தத்திரு	௨	அப்பொழுதி	௨0௧	அரிக்கொடிய	௩௫௮
அந்தநல்லறி	௩௧௩	அப்பொழுது	௨௧௫	அரிதிற்பயந்த	௮௫
அந்தநன்மாரி	௮	அபயமென்	௨00	அரிப்பதாக	௪௧௫
அந்தநாகமழ	௬௬	அம்பரத்தவர்	௩௧௮	அரிபிறந்த	௪௨
அந்தநின்மை	௨௧௧	அம்பரத்தவரு	௨௮௧	அரிமணிக்கிலை	௭௩
அந்தநெடுந்	௮௧	அம்பினைக்கும	௧௧	அரிமுக்கன	௧௮௨
அந்தமற்றொழி	௨௩௩	அம்பினைக்கொ	௨௪	அரியகங்குலி	௨௧
அந்தமன்னவ	௭	அம்புலியா	௧௬	அரியதன்கலை	௪0௧
அந்தமாதிரி	௨௪	அம்மாதர்தந்	௧௭௭	அரியவிலைய	௪௩௫
அந்தமானக	௧0௧	அம்மாதலனு	௮௫	அரியும்வெங்க	௧௪௮
அந்தமானகரி	௧௧௩	அம்முனிதனனோ	௨௫௬	அரியெனும்பெ	௬0
அந்தமுடிம	௩௧௧	அம்முனிவந்த	௨௧௮	அரியொத்தப	௩௬௮
அந்தமுமாதிரி	௧௬0	அம்முனிவன்மொ	௧௮௪	அரியவயமா	௪௧௩
அந்தமுனைத	௪௨௨	அம்மொழிசு	௪௨௧	அரிவிரகந்	௧௭
அந்தமரத்தமா	௧௫௧	அம்மொழிதி	௩௧௮	அரிவையோட	௧௪௩
அந்தரதுந்து	௬௪	அம்மச்செய்ப	௩௬௮	அருக்கனடி	௨௧௨
அந்தரதுந்துபிய	௧௬௧	அம்மரானவ	௪௭0	அருக்கனின்	௧௧0
அந்தரமெங்	௧௮௬	அம்மரனாரு	௧௬	அருக்கனூர்த	௪௪௨
அந்தரனந்த	௨0௧	அமைத்தவாசு	௨௮௩	அருக்கனெம	௪௨௩
அந்தவஞ்ச	௨0௧	அயத்திரத	௪௨0	அருக்கனோர்க	௪௧௧
அந்தவஞ்சர்	௧௭௧	அயர்தனன்	௩௮௧	அருகுநின்றகொ	௩௮௪
அந்தவந்தண	௪௩௨	அயனாப்புரி	௭௭	அருகுநின்றம	௨௩௪
அந்தவந்தவ	௧00	அயனிடையசு	௪௮௫	அருகுசையை	௪௮௪
அந்தவயப்ப	௧௧௫	அரசர்க்கு	௩௩௬	அருகுவிடாது	௨௬௧
அந்தவன்றி	௧௩௫	அரசர்க்குத்	௧௧௧	அருகெல்லாமணி	௧௧௮
அந்தவன்னுந்	௨௧௬	அரசகணப்பே	௩௧௧	அருஞ்சமா	௨௭௪
அந்தவார்சி	௧௮௭	அரசக்கிதந்த	௩0௪	அருணவெங்க	௧௩
அந்தவின்னு	௨௧௪	அரசர்க்கடை	௨௬௫	அருணவெங்கதி	௪௩௬
அந்தவியக்க	௧௧௬	அரசசர்போ	௨௬௭	அருத்தியிதல்	௩0௧
அந்தவிலவி	௧௫௬	அரசவைக்	௧0௪	அருத்தியெத	௨௧௨
அந்தவிலலினே	௨௮௧	அரசவைப்பு	௨௩௬	அருந்தபோ	௨௩
அந்தவிடத்தெ	௨௧௬	அரசவையிலெ	௧௪௧	அருந்தவமுனி	௧௧௧
அந்தவயாசி	௧௮௪	அரசன்மற்று	௧௪௩	அருந்தழன்மா	௪௭0
அந்தவரையி	௩௧௧	அரசனுமுண	௧௧	அருந்தனரி	௩௨
அந்தவோசை	௧௭0	அரவநெடுங்	௬௪	அருதிக்கி	௧௮௮
அந்தவோதை	௧௮௬	அரவமல்கிய	௨௮௬	அருமறைசொ	௧௪0
அந்தியாரண	௫	அரவமாந்தி	௧௮	அருமறைமு	௧0
அந்தியாரமு	௨௬	அரவவெங்கொ	௨௨௮	அருமறைமுத	௩௫
அந்தில்லத்தின	௭௮	அரவியலல்லு	௨௧௩	அருமறைமுறையா	௧௧௨
அந்தில்மேயி	௪௧௧	அரவின்விட	௩௧௧	அருமாதவப்	௨௧௫
அந்திலையுண	௨0௭	அரவின்றிப்	௩௫	அருமார்பில	௪௬௧
அந்தெனெமாசு	௪௮௫	அரவின்யுய	௨௫௮	அருமுனியாதி	௩௭௪
அந்தெனெவனத்	௨௧௭	அரவின்வெஞ்	௭௩	அருமபைகவ	௧௫0
அப்படைத்தோ	௧௧௫	அரவயர்த்தவ	௩௮0	அரும்பனைக்கொ	௧0௫

செய்யுளகர்தி.

[b]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அரும்பியவி	௩௨	அழுங்கினான்	௨௧௧	அமைமுரசு	௨௬௩
அரும்பெறலா	௪௧௦	அழுதமைந்த	௩௦௩	அமையோத	௭௬
அரும்பெறலைய	௧௧௮	அழுதமுது	௧௪௦	அன்பன்மெரி	௬௬
அருவரையோ	௪௭௬	அழுதநல்கு	௨௧௧	அன்பாவின்	௨௭௮
அருளாருந்த	௧௪௦	அழுதுவான்	௧௧௧	அன்புடைத்	௨௩௮
அருளிலாவா	௧௧௪	அழுந்தமே	௧௨௨	அன்புடைமு	௧௨
அருளிலிதய	௩௩	அழைத்ததல்	௧௪௪	அன்புறுதரு	௧௩௮
அருளுடையற	௭௪	அழைத்தமா	௨௩௭	அன்பொடுது	௩௧௦
அருளேவடி	௩௧௧	அளப்பிலா	௩௦	அன்பொடொ	௨௦௨
அல்லதுத்	௧௧௦	அளவிலாத	௧௦௧	அன்மருளிர	௪௦௦
அல்லார்கு.	௧௩௬	அளவின்மன்	௩௨௨	அன்மாளிரு	௧௩௨
அல்லிநாண்	௪௩௬	அளித்துமே	௮௮	அன்மருச்சு	௪௦௬
அல்லியம்புய	௪௩௬	அளித்தருமா	௪௪௧	அன்மவன்ம	௪௧௮
அல்லினுக்கி	௨௩௨	அளிவருங்கு	௨௮௮	அன்மியேய	௨௬௮
அலகில்வே	௪௮௪	அளிந்தவா	௨௮௩	அன்மலக்கெ	௬௩
அலத்தான்	௬௨	அற்பனைத்து	௧௦௨	அன்முகங்கு	௪௨௪
அலப்படை	௪௨௩	அற்புதபங்க	௨௧௬	அன்முசாதத்	௪௮௮
அலிமுகந்தொ	௪௦௬	அற்போலச்	௧௧௬	அன்முதாழ்	௧௨௦
அலகாலவே	௩௩௨	அற்றகந்தர	௩௪௧	அன்முதாது	௨௮௨
அலைத்தடங்	௧௩௧	அற்றகிரடோ	௩௪௭	அன்முதொட்டி	௧௩௩
அவ்வார்த	௧௩௩	அற்றாராபதி	௩௧௨	அன்முபோய்	௨௩௩
அவ்வரமவ	௩௦௮	அற்றவிற்து	௩௧௧	அன்முபோர்	௪௩௬
அவ்வனத்தி	௩௧	அற்றனகுறை	௧௭௩	அன்முபோல	௨௩௧
அவ்வனத்தை	௧௮௩	அற்றனடியா	௨௬	அன்முமுதல	௩௩
அவ்வனந்த	௧௪௭	அற்றைநாண்	௮௨	அன்முமுதலே	௪௬௧
அவ்விராம	௨௧	அற்றைநாளி	௨௪௦	அன்முரைத்த	௮௦
அவ்வரைகே	௧௬௩	அற்றையிரா	௪௭௩	அன்முவுஞ்சு	௩௨௮
அவ்வரைவீ	௨௧௭	அற்றைவெஞ்சு	௪௪௩	அன்முனைக்கு	௪௪
அவ்வேலை	௨௦௪	அற்றதின்க	௩௩௪	அன்முநகன	௩௪௩
அவ்வைபாட	௨	அற்றதின்கைந்த	௪௭	அன்முநையம்	௩௩௩
அவ்வாவித்த	௧௭௬	அற்றதின்கைந்தன	௪௮௦	அன்முநகலை	௭
அவாவெரு	௧௬௩	அற்றதின்கைந்தனு	௨௭௨	அன்முநாதி	௧௬௩
அவாவெரு	௩௭௬	அற்றத்தமை	௩௧	அன்முநாடை	௨௭௭
அவாளையோ	௪௮௨	அற்றத்தவா	௩௪௪	அன்முநாணே	௧௬௩
அவன்மொழி	௨௮௬	அற்றத்தருமை	௧௬௪	அன்முநாளனி	௩௦
அவன்வந்தி	௨௦௪	அற்றப்பெருங்	௨௨௬	அன்முநாளில	௧௭
அவன்விட்ட	௧௭௬	அற்றமிக்சொ	௩௪௪	அன்முநாளினி	௨௩௪
அவன்விட்டசு	௩௬௮	அற்றம்கண்வா	௨௩௩	அன்முநிலை	௨௦௭
அவன்விலம்	௧௮௦	அற்றம்கன்பெ	௪௬௪	அன்முநோதின	௧௩௩
அவனின்மெ	௪௪௩	அற்றமைந்தன்	௪௪௦	அன்முநோதினி	௪௨௩
அவனுமம்பி	௩௩௮	அற்றநருகா	௪௧௧	அன்முநை	௧௬௪
அவனுரை	௧௬௬	அற்றநின்மை	௪௩௩	அன்முநவாச	௧௮௭
அவனைத்தொட	௬௭	அற்றித்தூள்	௨௩௩	அன்முநூறக	௧௭௬
அவனையிடுப	௩௩	அற்றிவ்வா	௧௮௮	அன்முநேய	௪௭௨
அவனெடுமீ	௪௩௮	அற்றிவருவ	௮௪	அன்முநையா	௨௮௮
அழிந்தகீசு	௨௪௪	அற்றதியாக	௪௭௧	அன்முநையுந்த	௩௩௮
அழிந்துகன்	௪௧௬	அற்றவருமிய்	௨௧௧	அன்முநையுந்தா	௩௩௮
அழுமுரால்வ	௩௩	அற்றதமழல்	௪௭௮		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அன்னையெ	௨௩௨	ஆடித்திருமு	௧௬௩	ஆர்த்தாரணி	௧௭௬
அன்னையைச்	௧௪௭	ஆடியானனைன்	௧௫௩	ஆரக்குழம்பி	௨௮
அன்னையையி	௧௬௧	ஆடிவவறுகு	௧௮௦	ஆரணதற்பித	௩௨௭
அன்னைவந்த	௩௦௨	ஆடினன்களி	௧௫௮	ஆரணனையா	௨௯௭
அன்னைவாயொ	௯௨	ஆடுவாசிவர்	௧௨௬	ஆரணதிபரா	௪௭
அன்னேனமொ	௨௧௭	ஆண்டயுங்கல	௧௬௫	ஆரமணங்க	௧௬
அன்னேனக	௬௭	ஆண்டகைகன்	௩௦௮	ஆரமர்க்கண்	௪௧௦
அனகனைய	௨௧௩	ஆண்டவன்புக	௧௮௬	ஆரமார்புடை	௪௮
அனந்தரம்பொ	௪௨	ஆண்டிருந்த	௨௭௮	ஆரமுமகிலுநா	௧௪௫
அனந்தவே	௧௫௫	ஆண்டிபன்னி	௨௬௮	ஆரமுமரச்	௩௨
அனலுமுது	௨௬௩	ஆண்டிமற்ற	௨௨௦	ஆரவாரமுற	௪௮௨
அனிலத்தின்	௩௬௮	ஆண்டிமன்நல்	௬௬	ஆரழிந்தன	௩௬௮
அனிலன்கு	௪௪௧	ஆண்டிமாமக	௩௦௩	ஆரியன்றிரும	௪௬௩
அனிலன்மை	௪௬௦	ஆண்டிவந்தது	௨௩௬	ஆரியனப்பொ	௩௨௭
அனுசரிருப	௩௬௪	ஆண்டிரிப்பி	௬௦	ஆருயிர்பொன்	௨௨௩
அனையபோதி	௬௦	ஆதப்பெனளித்	௩௨௫	ஆரென்றறிய	௨௯௬
அனைவருமொ	௪௨௬	ஆதலாலித்தே	௧௬௮	ஆல்வரும்புர	௧௦௨
		ஆதலாலிவண்	௧௮௮	ஆலமுண்டமுத	௧௫௩
		ஆதலாலுறுதி	௧௧௭	ஆலாவெனனக்	௩௨௬
		ஆதலானமனி	௧௮௨	ஆலையிற்குரு	௭௨
		ஆதவன்வந்து	௮௨	ஆவதுகருதா	௨௯௦
		ஆதிநாயகன்	௧௮௨	ஆவமொடொத்த	௪௩௬
		ஆதிநயந்தன	௪௧௫	ஆவியுழித்த	௩௨௭
		ஆதியற்குந்தி	௬௦	ஆவியன்னவ	௪௮
		ஆதியேயண்ட	௧௫௮	ஆவியார்நிலை	௧௨௦
		ஆதிவருகதி	௧௧௦	ஆவியோநிலை	௪௩௦
		ஆய்த்துல	௧௭௫	ஆழ்தருபா	௬௦
		ஆயதுகிழிந்த	௧௮௨	ஆழம்புணரி	௪௦௭
		ஆயபின்ரும	௩௦௭	ஆழிசீரமுல	௧௬௬
		ஆயபொழுதள	௨௦௮	ஆழிமன்ன	௭
		ஆயபோதிலா	௩௩௨	ஆழியெடுத்த	௩௨௭
		ஆயபோதினிற்	௪௭௬	ஆழிவாயொரு	௮௬
		ஆயிடைக்குறு	௧௬௩	ஆளாய்மாய்ந்	௩௩௩
		ஆயிடைநின்ற	௩௬௭	ஆளிமொய்ம்ப	௪௩
		ஆயிடையத்த	௨௬௦	ஆளினைஞ்சமு	௧௨௧
		ஆயிரங்கதி	௧௬௫	ஆனையாணிலை	௩௬௮
		ஆயிரங்காத்	௨௫	ஆனையேயடுங்	௨௬௨
		ஆயிரப்பத்து	௧௬௭	ஆற்றியமெய்ச்	௩
		ஆயிரம்பதினமடங்கா	௧௬௧	ஆற்றியுமதா	௩௬௦
		ஆயிரம்பதினமடங்கு	௪௦௫	ஆற்றின்வழு	௪௦௧
		ஆயிரம்பொலங்	௧௬௦	ஆற்றினீர்வி	௪௦௦
		ஆயிரமல்லர்	௨௩௩	ஆற்றினதுய	௩௬௬
		ஆயுதமகேக	௪௧	ஆற்றையொத்	௪௧௬
		ஆயுதமற்றவர்	௪௧௫	ஆற்றம்பினில	௩௩௧
		ஆயோதனத்	௨௬௬	ஆருகியிருத	௧௪௦
		ஆர்கொலோ	௧௦௭	ஆறியபசுந்த	௨௫௮
		ஆர்கொனயெ	௨௩௧	ஆறிருகாதம	௧௬௧
		ஆர்த்தாரகல்	௧௭௨	ஆறுபடிநூறு	௩௪௮
ஆக்குமாறய	௪				
ஆக மங்குந்	௩௫௪				
ஆகவத்தில	௪௦௫				
ஆகவந்தன்	௩௮௨				
ஆகன்னமுற	௮௧				
ஆகுலத்தொடு	௨௩௬				
ஆங்கணற்ற	௬௦				
ஆங்கதுகேட்	௧௬௬				
ஆங்கதுகிழ்ந்	௫௮				
ஆங்கவர்க்கி	௨௬௬				
ஆங்கவரம்மு	௩௫				
ஆங்கவன்மெ	௩௧௪				
ஆங்கவனகரி	௨௨௮				
ஆங்கவனவிவா	௨௩௧				
ஆங்கொராச	௩௬௪				
ஆங்கொர்கங்	௪௬				
ஆசாரியனுந்	௩௭௦				
ஆசிலருந்தி	௪௩௩				
ஆசிலரமறை	௨௮௧				
ஆசிலனம்மை	௧௪௬				
ஆசுகன்கும	௪௩௪				
ஆசுகன்றலே	௬௦				
ஆசுபோயிலளி	௪௬௫				
ஆசைகொளா	௫௩				
ஆடகனைப்புத	௪௭௩				
ஆடம்பரமன்	௭௬				
ஆடன்மாவும்	௪௮௧				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆறுபத்திரு	சுகக	இடிப்பதுமி	சுகஉ	இந்திரானுமே	ந.சுஎ
ஆறுமுகனைப்	சுச	இடிப்படப்ப	ந.0க	இந்திராணி	அ.ச
ஆன் றமைந்த	உ.சுக	இடிபடுத்தே	ருக	இந்தகரிலே	உ.ச.ந
ஆனகம்பல	கசஅ	இடிம்பனைப்	ககரு	இந்நாடக	கச.உ
ஆனகமலமல	சுகௌ	இடிமுழை	ருக	இந்நிலத்த	ந.அ.எ
ஆனகாலையெ	ச.ந.	இடியுழித்	சுகௌ	இப்பகலிர	ரு.அ
ஆனதன்மன	உ.உரு	இடியுமாறு	எ	இப்பகன்மு	ந.ச.ந
ஆனதானதா	ந.ந.ரு	இடைப்படுநெ	ந.உரு	இப்படியெ	ககரு
ஆனதிக்கிரு	உ.ச	இடையிலவந்	சுகந	இப்படைக	க.அ.0
ஆனதெனவிடு	ந.க0	இணையின்	ச.ச.எ	இப்பால்வெ	க.அ.ந
ஆனபொழுதந்	ந.உ0	இத்தகவாக	ந.எ.ந	இப்பாலிவ்	உ.உ.க
ஆனபோதாசா	ச.உ.அ	இத்தகவின்	க.ச.0	இப்பான்மற்றிவ	ந.ச.உ
ஆனபோதிருக	ச.அ.க	இத்தகையிட	உ.ரு.எ	இப்பான்மற்றிவரி	ரு.0.உ
ஆனவாகுல	அ.க	இத்தகையவ	உ.0க	இப்பிறப்பொ	ககரு
ஆனவானதான்	உ.க.க	இத்தகையி	ச.ரு.க	இப்புதல்வன்	ச.ந.0
ஆனேக்குழாநா	க.ச.அ	இத்தகையிர	ச.ச.ந	இப்புதல்வனு	க.க
ஆனேதேர்பரி	க.எ.க	இதயஞ்சிறி	ச.அ.ச	இப்புரத்தி	க.ச.அ
		இதயமும்வ	ச.ச.அ	இப்பேரொழு	ந.ச.ச
		இதுநிற்கய	ந.ச.க	இம்பர்வா	ச.உ.ச
		இந்தக்குரி	சு.உ	இம்மலருக்	க.அ.ரு
		இந்தத்தனி	க.ச.ந	இம்மாத	சு.எ
		இந்தப்பிறப்	சு.எ	இம்மானவ	உ.0.ச
		இந்தநல்லு	க.க.உ	இம்முறையி	க.எ.எ
		இந்தநாரத	எ.ரு	இம்முறைய	உ.ரு.ரு
		இந்தநீர்வ	க.க.க	இம்மென்ற	எ.எ
		இந்தப்புரத்	க.எ.எ	இம்மொழிகு	ச.எ
		இந்தமண்ட	க.ந.0	இமைத்தக	உ.ச
		இந்தமதுமா	ந.எ.அ	இமையமணு	ந.ந.க
		இந்தமலரி	உ.0.ந	இமையவர்ப	சு.உ
		இந்தமலரு	க.அ.ச	இயக்கப்பதி	க.அ.ரு
		இந்தவண்ண	உ.அ.சு	இயற்கைப்பெ	ச.ச.க
		இந்தவந்த	உ.ச.எ	இயற்கையா	உ.ந.ச
		இந்தவயப்	ச.க.உ	இயைந்தரை	க.ச.ச
		இந்தவேல்க	ச.உ.ரு	இரக்கமின்	ரு.க
		இந்தவோதை	க.எ.எ	இரக்கனிசி	ந.ச.உ
		இந்திரபுரிக்	க.0.ரு	இரக்கிளி	க.உ.ச
		இந்திரசா	க.க.0	இரண்மொவ	ந.0.0
		இந்திரர்க்குத்	அ.க	இரணலித்	ச.அ.க
		இந்திரன்கா	ந.க.உ	இரணியனிரணி-ற	க.0.உ
		இந்திரன்க	ச.ரு.உ	இரணியனிரணி-று	க.க.க
		இந்திரன்	ச.ச.எ	இரதமுமிர	உ.ரு.ரு
		இந்திரன்மா	ந.ச.எ	இரவலரினே	உ.ரு.ச
		இந்திரன்முதலா-சி	க.க.ந	இரவிஞ்சுரி	உ.ச.க
		இந்திரன்முதலா-தா	க.க.ச	இரவிதன்ம	ச.ரு.ச
		இந்திரன்முதலி	ந.ந.எ	இரவிமகனே	ந.எ.க
		இந்திரன்	உ.ந.ச	இரவிமதலையு	ச.ந.ரு
		இந்திரன்	உ.க.ச	இரவினைந்த	உ.க.0
		இந்திரனுஞ்	அ.0	இரவென்றிரு	ந.ந.ச

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இராவணன்	௪௨௫	இவ்நகைநக	௧௮௫	இறந்தமைந்	௨௨
இரிந்துமெ	௯	இவ்வகைக்கு	௧௦௩	இறந்ததுணைவ	௩௩
இருக்கா	௩௩	இவ்வகைப்பல	௨௨௬	இறைஞ்சிய	௧௧௩
இருக்கின்ற	௧௩௯	இவ்வகைமு	௧௮௯	இறைவனுமகி	௩௧
இருகுலத்தி	௫௦௦	இவ்வகைமொ	௨௦௬	இறைவனென	௨௯௫
இருங்கலை	௧௧௧	இவ்வகையச	௧௮௧	இன்சீலமத	௩௫௯
இருட்கிரியெ	௪௨௩	இவ்வகையே	௪௭௩	இன்சொலா	௨௦
இருண்டதும	௧௭௩	இவ்வண்ணஞ்சா	௨௭௭	இன்மரி	௩௭௮
இருதளத்து	௩௬௬	இவ்வாறமை	௪௫	இன்மரில்	௩௯௧
இருதோள்க	௩௮௪	இவ்வாறரி	௨௮	இன்மல்வநா	௩௭௧
இருந்ததாய்	௩௦௨	இவ்வாறவுண	௧௭௬	இன்றாமரி	௯௮
இருந்தபேர	௨௭௪	இவ்வாறிமை	௪௬௮	இன்றிராவி	௪௨௩
இருந்தமன்	௧௮	இவ்வாறிவ	௧௬௨	இன்றுபட்டன	௩௧௭
இருந்தமை	௧௨௭	இவ்வாறிவன்	௧௯௭	இன்றுன்மை	௩௫௫
இருந்தனம்ப	௩௪௨	இவ்வாறமு	௬௮	இன்றேமுடி	௪௫௧
இருந்தாரிவ	௧௬௨	இவ்வாறமு	௩௩௬	இன்றேவுன்	௪௫௮
இருந்திளைப்	௩௭	இவ்வாறரை	௩௬௧	இன்னணம்	௩௪
இருந்துயிலு	௨௯௫	இவ்வாறுவெ	௩௩௦	இன்னணமி	௩௯௧
இருந்துவந்	௨௮௩	இவ்வெயிலெ	௨௫௮	இன்னதாய	௧௩௩
இருபடையா	௪௪௨	இவ்வோர்வி	௪௮௬	இன்னதேகரு	௧௬௬
இருபதுபதி	௩௬௭	இவ்வொகாண்	௩௩௪	இன்னம்பல	௭௮
இருபுடைம	௧௦௩	இவர்தமக்	௧௩௪	இன்னமொன்	௩௪௨
இருபுறஞ்சா	௨௫௪	இவர்பெருந்	௨௫௭	இன்னவாறி	௨௮௮
இருபெருஞ்சே	௪௭௮	இவரிற்றன	௬௩	இன்னவாறு	௪௦௯
இரும்போடுந்	௧௩௭	இவருயர்க	௧௯௧	இன்னற்படு	௧௩௮
இருமருங்கி	௧௨௬	இவன்சல்வி	௬௩	இன்னனதா	௩௭௫
இருவச்செந்	௪௫௭	இவன்மயங்	௩௮௫	இனஞ்செய்	௩௭௫
இருவச்சே	௩௪௦	இவன்மிசை	௨௧௦	இனத்திடை	௪௮௯
இருவர்பரிசு	௪௩௬	இவன்மொழி	௧௬	இனத்தினாலு	௭௩
இருவர்பெரு	௩௬௩	இவன்மொழிந்	௩௯௯	இனிமையிற்	௩௫
இருவருங்க	௧௩௨	இவனாண்மை	௩௩௫	இனியபான்	௮௮
இருவருந்த	௪௧௩	இவனுமப்பொ	௩௮௧	இனியவன்சி	௧௧௩
இருவரும்பு	௪௫௯	இவனுமவனை	௪௫௯	இனியுழிவா	௫௦௩
இருவருமுனை	௪௧௯	இவனைப்பய	௯௮	இனிவிடுமே	௪௧௩
இருவருமெதி	௨௫௫	இவனையந்	௩௭	இனையருஞ்ச	௩௮௨
இருவருமே	௧௫௫	இவனெயில்	௩௪௯		
இருவரொதிரு	௩௭௭	இழித்தும்	௪௪௧		
இருவரொதிரோ	௩௯௯	இழித்தும்வ	௪௭௯		
இருவரொரு	௨௦௭	இழியுமளவை	௪௩௫	நங்கிவரு	௨௨௩
இருவருமவ	௨௭௧	இளம்பருவ	௪௧௦	நங்குவந்	௮௨
இருவரினைசு	௪௧௩	இளைஞருந்த	௫௨	நசனப்பொ	௪௧௦
இருள்பார்	௪௩௬	இளைஞரும்பெரு	௪௬௪	நசனுவ	௪௦௩
இல்லெடுத்	௧௩௧	இளைத்தடை	௩௭௧	நட்டியம்	௭௬
இல்லாழ்ப	௨௮	இளைத்துவே	௪௧௩	நண்டுவர்க்	௨௮௮
இலக்கணரு	௩௮௧	இளையசாத்	௨௬௭	நண்டினியெ	௪௮௮
இலக்கணமை	௩௭௭	இளையவன்ற	௩௭௬	நண்டுச்ச	௪௮௭
இலக்கம்	௪௧௬	இளையதுத்	௨௩௬	நண்டுதன்	௧௫௦
இலங்காபுரி	௭௮	இற்றதைகா	௪௩௭	நண்டுதேவு	௨௩௩

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சுண்டிநீவ	௨௭௦	உதைத்தனார்	௨௩௩	உருத்தின்ற	௪௫௮
சுண்டிமுதி	௩௦	உதைபயமால்	௭௧	உருத்துமு	௧௯௧
சுவிதாருபு	௧௧௧	உதையன்பு	௪௫௧	உருப்பசி	௨௪௧
சுந்தவான	௮௯	உந்தவந்	௧௪௬	உருவஞ்சி	௨௪௬
சுமந்தொறுஞ்	௩௩௫	உந்திரத்த	௪௨௦	உருவருமென்	௪௪௪
சுரடிக்களி	௧௦௩	உந்துதேர்	௨௫௬	உரைத்தபொ	௨௬௨
சுரமவைத்	௧௩௨	உம்பத்தி	௧௨	உரைத்தவன்	௨௪௯
சுராறுமொன்	௨௪௬	உம்பருமு	௩௧௩	உரைத்தன	௪௮௮
சுரிசுண்டி	௪௨௭	உம்பலவே	௪௩௮	உரையுடையை	௪௫௩
சுரிருதேரி	௩௭௩	உம்மாவின்	௯௫	உலக்கையெட்	௪௭௯
சுரேழ்விஞ்	௩௮	உம்மையின்	௪௨௯	உலாவநர்	௫௭
சுரொருபிறப்	௪௪௨	உம்மையினு	௩௯௦	உலைவந்த	௬௨
சுநிலாத	௪௦௪	உமையவன்	௩௯௬	உலைவிறண்	௩௮௫
சுநிலாவிக	௧௮௮	உய்வருதி	௩௦௩	உவகையின	௪௯௩
சுன்றதாய்	௧௦௮	உயர்ந்தமே	௩௪௦	உவந்துநீ	௨௭௩
		உயர்முறை	௩௧௧	உழுந்துரு	௧௫௭
		உயிர்க்கா	௪௫௯	உழுவைகண்	௧௭௮
		உரகதுவச	௪௯௭	உள்ளடங்	௮௨
		உரகபுங்க	௨௮௪	உள்ளுழி	௧௫௭
		உரகவெங்கொ	௩௮௪	உள்ளியபழி	௫௦௦
		உரங்குவெங்	௪௧௪	உள்ளிருந்	௬௫
		உரங்களு	௧௭௫	உள்ளினுனு	௨௮௩
		உரங்குடி	௭௩	உள்ளுறநக்	௧௫௧
		உரங்கொள்வீ	௧௮௬	உறவின்மிக்	௩௦௯
		உரங்கொளா	௪௦௫	உறுதியுடன்	௪௫௩
		உரத்தினின்	௪௩௩	உறுதியுமொ	௧௯௧
		உரத்துவா	௪௯௮	உற்பாதம்	௧௪௧
		உரமந்தர	௪௬௭	உற்றிகங்கு	௮௪
		உரமிக்க	௩௬௮	உற்றதும்	௩௩௩
		உரம்பட்ட	௧௭௫	உற்றபடி	௨௦௨
		உரம்பட்ட	௧௯௫	உற்றமரு	௨௭௭
		உரலும்வே	௩௪௦	உற்றயோனி	௨௭௨
		உரலினுல்	௨௫௩	உற்றிருபு	௪௭௯
		உராலுழி	௮௬	உற்றுச்ச	௩௪௬
		உராலுவரு	௪௦௮	உற்றுப்பு	௨௭
		உரிமையுடன்	௨௭௬	உற்றுறையெங்	௧௨௨
		உரியகதா	௪௬௪	உண்பதம்	௪௪௧
		உரியசிந்து	௩௮௮	உண்டெருந்	௨௫௪
		உரியதேரி	௨௫௨	உன்னருகே	௧௯௦
		உரியவம்	௨௬௭	உன்னிக்க	௩௪௫
		உருகியவெங்	௧௪௯	உன்னுணர்	௨௩௭
		உருகுங்க	௭௭	உன்னுயிர்	௩௨௧
		உருக்கொள்	௨௫௩	உன்னையான்	௨௨௫
		உருட்டிய	௧௪௪	உன்னையுங்	௧௩௨
		உருண்மணி	௩௦௯	உனக்குத	௩௮௭
		உருத்தாசேன	௨௧௨	உனையுளித்	௨௫
		உருத்திரன்	௪௫௭		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
உள		எண்ணுஞ்சே	கக	எல்லவன்வீ	சஅஎ
ஊடெலாந	ககஅ	எண்ணுமகட	உ	எல்லியம்ப	ககச
ஊதையில்து	நஎ	எண்ணற்ற	உஎ	எல்லையா	ககஉ
ஊதையின்ம	கஉச	எண்ணுறக்கா	எடு	எல்லையெண்டி	உசக
ஊர்கின்ற	நஉச	எண்வகைப்பெ	உஉக	எவ்விடைவீ	சக0
ஊழ்வந்து	உ0டு	எத்தரையுநீ	உசந	எழிலணித	நசஎ
ஊற்றிருந்	சஎந	எத்தலங்க	சசக	எற்றநுந்த	சஉஉ
ஊநிலாமை	உஉடு	எத்தனைதர	ககச	எற்றவென்பா	ககந
ஊன்றொடுத்	சஎந	எத்தனைமுடி	நடுந	எற்றியகவ	உச0
ஊண்மேயான	உகக	எதிர்த்தே	ச0ந	எற்றிமுற்றவ	நசக
எ		எதிர்த்தார்	நக	எறிதொடய	நஎஅ
எக்கடல்க	கஉ	எதிர்தலர்	சச0	எறித்தண்	சநச
எக்கடலுமே	உசஉ	எதிர்தேர்	சஎச	எறித்ததுமீ	உஉடு
எங்கண்மா	டு	எதிரிலாததோ	சஅச	எறித்தவாள	உ0க
எங்கணுமயி	கஎ	எதிர்திரர்	நகஅ	எறித்தவெ	ச0டு
எங்களைக்கா	உடுச	எத்தவெந்த	நஉக	எறித்தவே	சஉடு
எங்கிலொரு	சகஉ	எத்தவெந்தவெ	சஎஎ	எறியுமளவி	நசஅ
எங்குமன்னி	நக	எத்தைகேளி	உகஉ	எறியுமுரச	சநடு
எங்குமியவளி	ந	எத்தைப்பெ	ககந	என்பதன்மு	ககடு
எங்கெங்கே	கஎந	எத்தைமனையி	உநஉ	என்பதியழ	எஉ
எஞ்சின்மற்	நகஉ	எந்தையாக	நடுக	என்பலவுமி	கஅடு
எஞ்சினநிரு	சகஅ	எந்நாட்டி	ச0க	என்பிறநுஞ்சா	நகச
எட்டானைத்த	நஅச	எப்புவிந்	உகச	என்பெருந்த	உசக
எட்டுத்திக்	ந0ச	எப்புறத்தி	க0	என்பொடுகொ	கடுஎ
எடுத்ததீப	சஉச	எப்பெருஞ்சே	சசஉ	என்போலவி	உஎ
எடுத்தநீர்	கஉஉ	எப்போதும	நகச	என்மகன்றில	சசச
எடுத்தபடைய	நஅஎ	எம்பிரான்ற	கஅச	என்முன்னவ	கஎஉ
எடுத்தபோதி	ச0டு	எம்பிராநுதி	நச	என்முன்னெ	சஉஎ
எடுத்தமலர்	உ0உ	எம்பிரானே	சகடு	என்மைந்த	கசஉ
எடுத்தவழி	நஉ0	எம்பெருமா	ககடு	என்மொழிமரு	சசஅ
எடுத்தவேல்	சசச	எம்போலவாரி	நஎஉ	என்றகாலையி	அந.
எடுத்தாடு	நசச	எம்மிற்றுய்த்	உசச	என்றடல்வீம்	கஅக
எண்கிறந்த	சஉ0	எம்முனைந்	கஅ	என்றபொழுத	கசக
எண்டருகவ	டுஉ	எம்முனைவ	டுக	என்றபொழுதி	கடுச
எண்டயங்கு	கஎஅ	என்முனெர்	சகஅ	என்றபோதவ	உந0
எண்டிசாரூ	கஉஎ	என்மையே	உஎந	என்றபோதவண்	உசக
எண்டிசையு	ககக	எமக்குநீபி	உஎந	என்றபோதவண்மே	உடுக
எண்ணமுபா	நகக	எய்தகணைதி	கடுச	என்றபோதி	அக
எண்ணியகரு	சகஅ	எய்தவப்பக	சடுடு	என்றபோதிலப்	உசக
எண்ணியகாரி	நகஎ	எய்தவம்பு	சஎஎ	என்றபோதுவ	நடுக
எண்ணியவ	ககந	எய்தியந்த	உகச	என்றமொழி	கடுடு
எண்ணிருதின	சசந	எய்துமைத்	நகஅ	என்றரியிய	நகந
எண்ணிலாம	உசச	எயிலொருமு	கசக	என்றலங்கட	கசச
எண்ணிழந்த	நஉக	எயிலெம்பு	நடு	என்றலங்கு	உகக
எண்ணுகின்ற	உகச	எரிப்புறந்த	உடுக	என்றலுந்த	கசந
		எரியமுதநுந்	உகஉ	என்றலுந்தண்	சஅஅ
		எரியிடைவெ	கசஅ	என்றலும்வி	நஅஅ

செய்யுளகராதி.

கூ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
என்றலும்தி	௪௪௭	என்றுநல்ல	௪௩.	என்னேயென்	௨௧௪
என்றலும்து	௩௦௩	என்றுபற்பல	௧௧	என்னேயொ	௧௭௨
என்றலுமரச	௪௨௩	என்றுபற்பலவு	௩௧௩	என்னேவலா	௧௯௮
என்றலுமவனு	௩௦௭	என்றுபற்பலொ	௩௦௧	என்னைத்துரு	௪௮௭
என்றலுமிந்த	௧௯௦	என்றுபாரினி	௨௮௩	என்னைத்தோ	௧௩௬
என்றலுமீச	௩௧௪	என்றுபினு	௩௦௨	என்னைப்பு	௩௧௩
என்றலுமுனி	௧௧௧	என்றுபுகூ	௨௪௮	என்னையிந்	௧௨
என்றலுமை	௪௪௪	என்றுபுகிழ்	௪௭௧	என்னேவளைத்த	௩௭௪
என்றலர்வா	௧௧௩	என்றுமாரக	௨௪௩	எனக்கருந்த	௧௩௩
என்றவன்மொழி	௨௩௧	என்றுமாம	௧௧௧	எனக்குகீவி	௩௭௪
என்றவனுரைத்	௧௪௮	என்றுரைத்த	௧௩௩	எனக்குமைந்த	௨௨
என்றவனுரைப்பக்	௧௧௪	என்றுரையா	௨௧௮	எனக்கெதிரிவி	௪௪௭
என்றவனுரைப்பத்	௧௩௩	என்றுவயமா	௨௦௩	எனக்கொண்	௪௭௨
என்றவாசக	௧௮௭	என்றுவானவ	௧௯௩	எனச்சிலவா	௪௧௩
என்றவன்மை	௪௧௨	என்றெதிரி	௩௨௦	எனத்தம்ப	௩௩
என்றிசைக்கு	௨௮௨	என்றென்றிறை	௨௭௮	எனத்தருமன்ம	௧௯
என்றித்திழிமா	௩௭௮	என்றென்று	௩௮௭	எனத்தருமன்வா	௪௧௨
என்றிந்தவ	௧௯௯	என்றென்றே	௪௭௨	எனதுயிராச	௧௦
என்றியாவ	௪௦௩	என்றேறெயுழி	௪௪௯	எனமகீபன்	௪௮௪
என்றிவ்வா	௨௦௦	என்றேறெயின்	௪௭௨	எனமன்னனை	௧௪௩
என்றிவைதரு	௨௧௨	என்னக்கழ	௨௮௦	எனமுரசய	௨௪௩
என்றிவைபோ	௪௮௮	என்னகாரி	௨௧௩	எனவிடை	௧௪௮
என்றிளையவா	௨௦௩	என்னம்புதன	௪௪௭	எனவியந்து	௧௩௦
என்றுகால	௧௭௮	என்னமக்கவா	௩௧௦	எனவிவன்பு	௨௩௮
என்றுகூறலி	௨௮௯	என்னமன்ன	௪௪௧	எனவிவன்மொ	௩௭௮
என்றுகூறியி	௧௭௦	என்னமாத	௩௦௧	எனவிவனி	௨௧௩
என்றுகூறிவி	௧௭	என்னமுன்மொ	௪௭௦	எனவயப்பு	௩௭௭
என்றுகூறின	௨௩௨	என்னமுன்ன	௧௭௨		
என்றுகேசவ	௨௮௭	என்னமுன்னி	௧௩		
என்றுகொண்	௧௪௪	என்னமுழிய	௧௧௪		
என்றுகொண்ட	௪௭௦	என்னவப்புர	௨௩௧	எகலெகலெ	௪௧௩
என்றுகொண்டந்	௧௩௦	என்னவம்மு	௩௦௧	எகலெவனெ	௪௦
என்றுகொண்டிணை	௧௪௦	என்னவாங்	௪௮	எகசக்கா	௩௭
என்றுகொண்டிம்	௧௩௧	என்னவமிட	௨௪௦	எகிமெநி	௩௧௨
என்றுகொண்டின	௪௨௧	என்னவெரு	௧௪௦	எகியபின்ன	௧௪௦
என்றுகொண்டிண்	௧௭	என்றமன்ன	௧௩௧	எகுகின்றது	௧௧௩
என்றுகொண்டிய	௧௮௨	என்னலுமரி	௪௪௧	எகிலாதுய	௩௧௭
என்றுகொண்டெண்	௧௦௯	என்னலுசு	௧௭௨	எகிறுயர்	௩௩௩
என்றுகொண்டென்	௨௩௪	என்னலுவலு	௨௦௩	எகிலவரை	௨௦௨
என்றுசின்மொ	௪௩௭	என்னலுரை	௪௪௪	எதமறவுற	௩௩
என்றுசிறி	௩௨	என்னலிசை	௨௮௪	எதிருலமெ	௧௯௧
என்றுசேரு	௪௦௧	என்னலினைந்	௧௭௨	எதிலாரினெ	௧௩௧
என்றுணைவரு	௪௧௨	என்னலுசொ	௩௪௧	எயவாரிசில	௩௩௮
என்றுதஞ்சி	௪௩	என்னலுசொ	௩௪௧	எயுருக்குகொ	௨௯௮
என்றுதன	௨௦௮	என்னலுடன்பி	௩௪௩	எலாவமரி	௩௨௩
என்றுதன்ந்	௨௨௭	என்னலுமன்ம	௪௩௪	எவகலிருத்	௧௧
என்றுதன்றி	௧௮௭	என்னலுமொழி	௪௨௦	எவருஞ்சா	௪௪௪
என்றுதூந்	௧௭௦	என்னலுகுடி	௧௩௭	எவியதிசிரி	௧௧௦

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கங்கைநதி	௪௫௦	கண்ணன்மே	௩௬௬	கரகதக்களி	௧௦௩
கங்கைமகன்	௧௪௦	கண்ணனங்	௨௭௧	கரங்கரத்	௫௭
கங்கைமகன்	௨௬௭	கண்ணனுங்கு	௩௦௩	கரங் களா	௫௨
கங்கைமகன்	௪௩௨	கண்ணனுங்க	௪௪௪	கரங்களாய்	௧௯௩
கங்கைமகன்	௩௨௦	கண்ணிமைத்	௬	கரடக்கட	௨௬௫
கங்கைமகன்மு	௪௮௬	கண்ணிலா	௨௬௩	கரணமறு	௪௫
கங்கைமாம	௨௬௬	கண்ணினீர்	௨௬௦	கரமிழந்து	௩௮௫
கங்கைம	௧௯	கண்ணுந்து	௩௪௪	கரிகள்கோ	௧௦௦
கங்கையாளி	௧௫	கண்ணுநரி	௪௧௨	கரிகளையே	௩௬௮
கங்கையின்	௬	கண்ணுறபொ	௭௪	கரிந்துமாலே	௨௮௮
கங்கையின்க	௬௭	கண்ணெருப்	௨௩௬	கரிமுக்கட	௪௪௮
கங்கையென்	௧௦	கண்படைக்	௩௫	கரியகங்கு	௨௪௫
கச்சிந்த	௬௬	கண்பாப்பி	௧௪௪	கரியணக்கு	௩௪௦
கஞ்சவாலி	௧௮	கண்போல	௬௬	கரியமர்க்	௪௩௪
கஞ்செனனு	௧௦௬	கணைகன்போ	௪௨	கரியமேனி	௮௮
கட்செவியே	௪௨௫	கணைகளவை	௩௪௭	கருங்களவி	௩௬௨
கட்டார்முது	௧௭௩	கணைவருபவ	௧௩௩	கருடனதுதி	௪௭௧
கட்டபுலஞ்ச	௨௨௩	கசுவாசந	௪௬௬	கருத்தினிமு	௨௪௦
கடக்கலுழி	௨௦௩	கதாயத்	௪௦௫	கருத்தொடு	௧௬௬
கடகரியுரி	௧௦௬	கதிக்கடுந்	௩௨௩	கருதலணைழு	௨௨௭
கடகரியேன	௪௩௬	கதிக்கொண்	௪௪௦	கருத்த்கரி	௬௬
கடல்வழிம்ப	௪௨௮	கதியொடுபி	௧௦௬	கருத்திடணிநி	௪௫௩
கடல்விரத	௪௩௫	கதிர்வனரு	௨௬௬	கருத்தியந்த	௨௮௪
கழிகைநால	௨௫௨	கதிர்வனுதி	௩௮௬	கருத்தியாய்	௮௬
கழிகைமூப்	௪௦௬	கதிருத்தித்	௧௬௪	கருதவாலை	௪௨௨
கழித்தனபன்	௩௬	கதுப்பும்	௪௬௫	கருதவாய்த்	௪௩௭
கடுஞ்சிலை	௧௪௪	கதுவிலண்	௪௫௩	கருத்துறு	௧௪௬
கடைகாவ	௭௬	கதைக்கதை	௪௬௩	கருப்புங்க	௨
கண்டபோது	௪௦௬	கதைக்கொடு	௩௬௭	கருமத்தின்	௧௬௮
கண்டவம்	௨௬௭	கதைபுடை	௨௩௩	கருமத்தி	௧௨௭
கண்டவர்த	௪௬௬	கதையெடு	௪௬௬	கருமாழுகி	௩௩௩
கண்டவட	௫௦௨	கத்தடர்க	௩௨௪	கருமுகிலனை	௪௮௮
கண்டனனிர	௨௦௦	கத்தடுகரி	௨௬௫	கருவுறுதா	௩௦
கண்டனனிருந்	௨௩௮	கத்தரும	௪௬௨	கருகாண	௨௪௭
கண்டார்மி	௪௮௬	கத்தமகவை	௬௬	கல்வெழு	௨௨௬
கண்டான்ம	௨௬௪	கத்தருவரு	௨௪௦	கல்லாமழ	௨௮
கண்டான்வி	௪௨௬	கத்தவாகண்	௩௩௦	கல்வரையு	௨௮௦
கண்டிருக	௨௬௮	கத்தனையளி	௧௫௧	கல்வதூய	௨௬௮
கண்டிலுருதி	௩௭	கத்தேயனை	௩௪௪	கலக்கமுற்	௪௦௪
கண்டுகண்ணி	௧௨௬	கம்பலெக்	௨	கலக்கமுற்	௮௬
கண்டுகஞ்சலி	௪௭௪	கம்பித்துவ	௪௮௬	கலக்கன்ப	௪௬௨
கண்டுகுண்டு	௪௬௭	கயம்படும	௩௦௬	கலந்தும	௨௮௪
கண்டுநின்றற	௨௨௬	கயம்றடஞ்	௭௩	கலிங்கர்கோ	௩௦௬
கண்டிருத்த	௧௬௭	கயில்புரி	௪௬௬	கலிங்கர்சோ	௩௭௬
கண்டிளம்பெ	௧௦	கயிலைபுக்க	௪௦௧	கலிங்கர்மா	௪௬௪
கண்டெதிர்	௧௪௭	கயிலைவண்	௨௫௪	கலியுதவி	௩௦
கண்ணபொறு	௨௬௮	கரக்கழுந்	௧௬௪	கலையுதி	௨௪௦
கண்ணன்	௩௬௬	கரக்கும்ப	௧௬௮	கலையுருத்த	௬௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கவசங்கன	100	காசிபன்மு	100	காரிற்சும	சுருக
கவளமான	100	காசிமன்ன	100	கிடந்தவனெ	100
கவுரியர்கோ	100	காசியர்க	100	கிடந்தவுட	100
கழங்கு	100	காசிராச	100	கிரிசன்மை	100
கழலணி	100	காட்டினு	100	கிரித்தட	100
கழுகுபந்த	100	காட்டுந்தி	100	கிரியின்சி	100
களத்திடை	100	காட்டுறகோ	100	கிரியேயெ	100
களத்தனி	100	காடுமன்னு	100	கிரியெய	100
களப்பலிநா	100	காடுறைவா	100	கிருத்தநாம	100
களம்புகு	100	காடுண்டு	100		
களிந்தவெ	100	காண்டகு	100		
கற்கியும்வ	100	காண்டலும்	100		
கற்கும்பா	100	காண்டற்	100		
கற்கொண்டு	100	காணலும்	100		
கற்பகமல	100	காணுதவி	100		
கற்றவர்க்	100	காணுமெய்	100		
கற்றவர்கலை	100	காதலன்	100		
கற்றனகா	100	காதலன்	100		
கற்றைக்கு	100	காதலன்	100		
கண்மழை	100	காதலன்	100		
கண்ணல்வி—கு	100	காதலன்	100		
கண்ணல்வி—தி	100	காதலன்	100		
கண்ணியவெ	100	காதலன்	100		
கண்ணியரு	100	காதலன்	100		
கண்ணியர்	100	காதலன்	100		
கண்ணசவு	100	காதலன்	100		
கண்ணபாக	100	காதலன்	100		
கண்ணல்வே	100	காதலன்	100		
கண்ணற்ப	100	காதலன்	100		
கண்ணன்வா	100	காதலன்	100		
கண்ணன்வி	100	காதலன்	100		
கண்ணனாதி	100	காதலன்	100		
கண்ணனிலை	100	காதலன்	100		
கண்ணனும்ப	100	காதலன்	100		
கண்ணனும்	100	காதலன்	100		
கண்ணனெ	100	காதலன்	100		
கண்ணனைக்க	100	காதலன்	100		
கண்ணையு	100	காதலன்	100		
கண்ணிகன்	100	காதலன்	100		
கண்ணியிவன்	100	காதலன்	100		
கண்ணியின்	100	காதலன்	100		
கண்ணியே	100	காதலன்	100		
கண்ணிலன்	100	காதலன்	100		
கணவரு	100	காதலன்	100		
கணகடற்	100	காதலன்	100		
கணையுரி	100	காதலன்	100		
காசித்தலை	100	காசிபன்மு	100	காசித்தலை	100

[illegible]

செய்யுளகராதி.

கடு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சீ		சீர்த்தாரை	௨௦௪	செங்கனாக	௧௭௦
சின்னக்கொ	௩௩௧	சீர்வலம்புரி	௨௮௨	செங்கதிரோ	௨௧௪
சின்னகமொன்	௧௩௦	சீரியகன்க	௨௩௮	செங்காவ்செ	௮௬
சின்னகவேற	௪௩௬	சீறியக்குரி	௯௮	செங்கைகாலு	௨௪௩
சின்னசித்	௪௨௬	சீனார்சாவ	௩௦௪	செங்கோலம்	௪௪௬
சின்னிரசே	௧௮௧			செஞ்சொன்மு	௨௭௪
சின்னிரபா	௩௩௬	கூ.		செண்டினால்	௩௧௭
சின்னிரவா	௪௮௩	சுகனிகர்து	௩௭௬	செந்தமிழ்வ	௧௩௧
சின்னிரவில்	௩௭௬	சுமெனற்க	௧௦௩	செந்திருமட	௩௯௪
சின்னிராங்க	௧௭	சுடிவரைக்க	௪௧௭	செந்திருவை	௭௬
சின்னிராவ	௩௩௩	சுதைநிலா	௨௪௪	சென்றெலக	௨௩௮
சினையத்த	௪௭௪	சுரசமுக	௮	செப்புரத்தி	௧௯௬
சின்னத்தப	௨௭௭	சுருவகெ	௪௩௭	செம்பற்ப	௩௪௭
சின்னிரவாளி	௩௬௬	சுருலோ	௪௩௭	செம்பொற்பு	௧௭௬
சின்னபுதியா	௩௯௬	சுருகுல்கு	௧௪௩	செம்பொனடை	௨௩௩
சின்னாமணி	௨௦௭	சுருகன்க	௪௬௪	செம்மணிவெ	௧௯௬
சின்னையன்புட	௪௨	சுருதிக்கட	௨௧௩	செம்மையல்	௨௭௩
சின்னையன்புற	௧௨௬	சுருதிப்படியே	௯௬	செய்கடலா	௪௩௮
சின்னதருசுடி	௨௬௪	சுற்றறதவி	௩௩௧	செய்த்தலை	௪௦௨
சிரித்ததே	௧௩௩	சுற்றுநீளமு	௧௨௧	செய்தவமுனி	௩௧
சிரித்தன	௪௨௪	சுற்றுமன்ன	௩௦௩	செய்தவணி	௨௧௮
சிலசிலகை	௨௯௭			செய்வாரவி	௨௭௪
சிலைக்குரு	௪௧	நு		செய்கந்த	௪௮௩
சிலைப்படை	௪௨௪			செயிர்த்தவ	௩௩௩
சிலைப்பதாமை	௩௩௬	சூட்டியதொ	௬௦	செயிருடையா	௪௩௮
சிலையழிந்த	௩௮௨	சூடுகின்ற	௨௭௬	செருச்செய்வா	௨௩௩
சிலையாசிரி	௩௩௬	சூதன்மை	௪௨	செருத்துப்பு	௩௩௪
சிலையதுசி	௬௧	சூதினில்	௧௩௬	செருப்புலக்	௪௭௬
சிலைவரம்பெ	௩௩௭	சூதினொல	௨௮௬	செருமலியா	௨௭௧
சிலைவாயங்	௧௩௬	சூரர்க்கெ	௩௨௬	செருமிக்க	௨௪௭
சிலமுறமுரு	௨௬	சூரர்குல	௨௦௮	செருவில்வெ	௩௪௭
சிலவன்றன்ன	௨௬௪	சூர்னமா	௨௬	செருவினங்கா	௧௨௩
சிலவேறுதிசை	௨௦௩	சூலநீரமி	௧௭௧	செருவென்ற	௧௬௭
சிறப்பூலிற்	௪௭	சூலமுந்த	௨௦௬	செல்லங்க	௩௬௪
சிறப்பல்ல	௭௨	சூலுடைய	௨௦௩	செல்லணக்கி	௪௬௬
சிறப்பொருட்ப	௧௮	சூழந்தது	௪௪௧	செல்வப்பா	௧௩௬
சிறந்தமெய்	௨௨௪	சூழவேலை	௪௭௨	செல்வமவ	௨௬௦
சினத்துமுனை	௩௬௪	சூழிருட்டி	௧௬௩	செல்வாயவை	௩௬௧
சினத்தோடு	௩௬௪	சூழிவெங்க	௩௬௭	செவ்விரவி	௪௭௩
சினவசிகங்க	௩௮௪	சூழங்கன	௧௩௭	செழுந்தழல்	௩௬௬
				செழுந்திருவி	௧௧௭
				செழுப்புனலு	௨௨௨
				செழுமுரசுய	௭௦
				செறிந்தவர்	௧௪௭
				செறுப்பது	௨௬௧
				சென்றசென்	௪௦௬
				சென்றசேனை	௬௬
சீதநான்மலர்க்	௩௦	செகத்தியங்	௧௦௧		
சீதநான்மலர்ம	௨௮௬	செங்கண்மாலுயி	௩௬௦		
சீதவெண்கு	௧௬௬	செங்கண்மாலுரை	௪௪௩		
சீதளமுத	௨௩௬	செங்கணரவ	௩௩௬		
சீ		சே			

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சென்றதேர்	௩௫௯	சொரியுங்கண்ணை	௩௮௩	தக்கோர்த	௨௪௭
சென்றநீரு	௩௬௦	சொல்லலா	௨௫௫	தகப்படுஞ்சு	௪௪
சென்றபரி	௩௫௦	சொல்லவா	௨௮௪	தகலருந்தி	௪௧௪
சென்றவம்பை	௧௯	சொல்லார்	௩௨௫	தகாமொழி	௧௩௪
சென்றவம்மு	௨௭௨	சொல்லிடை	௧௧௩	தகைகந்தபோ	௮௩
சென்றவன்சே	௪௫௪	சொல்லியெ	௫௭	தகையுளவக	௧௬௧
சென்றவன்ற	௨௩௦	சொல்லீர	௨௮௬	தங்கண்மலை	௭௯
சென்றவிந்	௪௦௨	சொல்லுநூ	௨௨௪	தங்கண்மன்	௩௬௫
சென்றவீர	௪௪௧	சொல்லுமா	௨௪௫	தங்கன்குல	௧௦௪
சென்றனன்	௩௫௭	சொற்கையா	௩௨௨	தங்கையவ	௩௩
சென்றாடமர்	௪௩௯	சொற்றவறா	௪௩௨	தச்சரிந்பெ	௪௯
சென்றியாக	௧௨௯	சொற்றவா	௧௦௮	தசம்புறு	௭௪
சென்றிருக்க	௪௭	சொன்மழை	௯௩	தசைகுருதி	௩௯௯
சென்றதுன்	௨௩௫	சொன்னனி	௫௦௦	தசையும்வெ	௧௭௪
சென்றுதாழை	௭	சொன்னநா	௭௫	தசையுறவ	௪௭௮
சென்றுதேர்	௩௧௫	சொன்னவா	௧௪௪	தடங்கான	௨௨௨
சென்றுபோர்	௪௭௯	சொன்னவார்	௪௧௪	தடம்பதிய	௨௫௮
சென்றுமீள்	௪௧௬	சொன்னவாறு	௩௬௬	தடாநிறை	௧௨௩
சென்றுவெஞ்சி	௪௭௮			தடித்திலேவெ	௩௬௩
சென்றுழியெ	௧௧௩	சோ		தண்டாளம்	௫௬
சென்மெறதிரு	௪௫௫			தண்டாளமா	௨௦௩
சென்மெறருநரா	௨௧௧	சோதிவான	௨௮௫	தண்டார்வி	௧௩௭
சென்னிநாடு	௧௦௧	சோமகர்க்க	௨௧௭	தண்டிருந்த	௨௭௯
சென்னியாவெ	௨௨	சோமகர்க்கு	௪௩	தண்டின்மு	௪௧
சென்னியின்ம	௪௪௩	சோமகரி	௩௫௩	தண்டிணுவவர்	௪௧௯
		சோமகேச	௪௪௯	தண்டிணுக்கொ	௨௨௯
சே		சோரத்துட	௩௭௦	தண்டிணுடு	௨௦௬
சேடன்முடி	௩௮௬	சோராத்	௨௫௯	தண்டிடுகாவெ	௩௦௦
சேணிநுந்து	௧௨௭	சோளுமேக	௪௫௮	தண்டிழாய்மு	௪௮௦
சேணிலத்தி	௪௧௦	சோனைமா	௧௪௭	தண்டேடகொ	௩௭௦
சேகிருலந	௧௦௯	சோனைமே	௩௨௨	தண்டொடுத	௪௩௪
சேகிமன்ன	௧௧௧	சோனையம்	௪௦௧	தண்ணந்து	௯௨
சேந்தநெடு	௩௫௦			தண்ணந்துள	௩௦௦
சேயப்பங்க	௨௨௦	ஞா		தண்ணியதரு	௧௩௪
சேயனைய	௩௯௧	ஞாலத்தெரி	௮௫	தண்ணீர்நிக	௪௬௧
சேயோன்	௨௬௬	ஞாலமுற்று	௨௮௮	தண்பரிமள	௩௦
சேரமுப்பது	௪௧௪	ஞானகஞ்சு	௨௮௩	தண்பிறையெ	௨௯
சேலாம்பி	௮௫	ஞானபண்டி	௪௯௫	தண்பித்திக்கு	௬௬
சேவலானெ	௨௪௮	ஞானமன்பொ	௨௭௪	தத்தம்படை	௨௨௯
சேரபதிக்கு	௪௭௪	ஞானமாகிய	௧௧௨	தத்திக்குரு	௧௭௬
சேரபதியா	௪௬௨	ஞே		தத்தியுந்தோ	௨௩௩
சேனாவந்தசு	௩௩௨			ததையுமவ	௨௫
சேனாவந்துவை	௫௦௨	ஞெவ்மரத்தி	௩௮௧	தந்தமுறி	௩௨௫
சேனையுறு	௪௫௪			தந்திரமியா	௩௮௯
சை		ஞ		தந்தைகா	௨௮௭
சையமோ	௩௫௮	தக்ககண்மன்ம	௪௭௧	தந்தைசொன்	௧௬௬
சொரியுக்க	௩௫௫	தக்ககண்மன்னை	௯௨	தந்தைதன்	௧௧௬
				தந்தைதன்ன	௨௪௨

செய்யுளகராதி.

⌘

[illegible]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தாஞ்சாரற்	௯௪	தானவர்தச்	௧0௨	திலத்திற்கி	௩௪௯
தாண்டியத	௪௪0	தானவர்ப்பொ	௩௯௫	தினேத்தாரா	௩௪௪
தாண்டியவெ	௩௯௩	தானவர்ப்பொ	௩௯௬	தினநியா	௩௯௭
தாண்டித்	௪௮௧	தானவர்பு	௯௧	தினகரன்க	௧௨௮
தாதலிழகு	௧௧௩	தானவராதி	௧௩௫	தினகரன்க	௨௫
தாதியர்மரு	௩௧	தாளுகிகனே	௩௫௬		
தாதினாற்பொ	௪10	தானிருந்த	௪௩		
தாதைக்கூறி	௨௨௪	தானுமம்	௧௫		
தாதைதாதை	௧௨௮	தானுமாமனு	௧௨௯	திண்டாதகற்	௨௭௬
தாதைதாளி	௧௯	தானுமுன்ன	௩௫௧	திண்டுதற்கா	௨௩௮
தாதையை	௪௫௭	தானுமைந்த	௧௧௯	திதற்கா	௨௨௭
தாமங்களி	௪௯௭	தானேகுது	௧௩௬	திதறுமதி	௨௯௩
தாமத்தெரி	௩௧௧	தானேயுவந்	௨௪	திதிலாத்தி	௧௬௯
தாமப்புரி	௨0௫	தானேகாவல	௪௨௩	திதிலானு	௧௧௬
தாமமாருதி	௧௮௭			திதிலைவ	௧௧௬
தாமரைய	௧௧௨			தியினுந்	௧௪௨
தாமன்மே	௩௧௭			திமாமல்	௩௩
தாமன்றார	௪௭௫	திக்கோடிய	௧௭௧		
தாயத்தாரு	௧௮௮	திகத்தாரா	௩௯௧		
தாயரொடு	௩௯0	திகந்தமெட்	௧௮௮		
தார்ச்சல	௪௧௩	திகந்தவெ	௨௭௨		
தார்வண்டி	௬௨	திகழ்தின்	௧௬௨		
தார்வலம்	௪௯௪	திகழ்த்த	௨௬௧		
தாசகாய	௩	திகழ்ந்த	௪௩௭		
தாரசன்	௩௯௮	திகழ்ந்த	௨௮௬		
தாராரோடை	௩௩௨	திகையனைத்	௨௮௬		
தாரைகளொ	௪௩௯	திண்ணியெ	௪௫0		
தாவியவெம்	௪௮௫	திண்ணியெ	௨௪௮		
தாவெழுமாம	௪௯௧	திண்ணியெ	௧0௬		
தாழ்ந்தவா	௨௫௩	திருநெடுபல்	௨௧௮		
தாழ்வரைத்	௨௪௨	திருத்தவா	௩௫0		
தாழ்வுகுறி	௪௫௨	திருப்புவன	௨௬௮		
தாழிநறுங்	௮௮	திருப்புவன	௪௮௬		
தான்வலியாட	௪௩௮	திருக்கண்க	௨௬௬		
தான்வலியாலெ	௪௩௯	திருகுசினத்	௫0௨		
தான்வியச	௩௮௬	திருகுநெஞ்	௧௩௩		
தாளிணையிற	௨௫௫	திருத்தகமொ	௧௩௫		
தாளிரண்டு	௨௧	திருத்தகுநக	௨௧௩		
தாளிரண்டு	௩௧௬	திருத்தகும	௧௧		
தாளிரண்டு	௪௧௭	திருத்தாரட்	௧௧௯		
தான்படைத்	௧௨௯	திருத்தமெய்	௩0௫		
தானவணங்	௩0௫	திருத்தாரம்	௬௧		
தான்வரித்	௫௮	திருத்தாநல்	௨௨௫		
தான்வரிடுங்	௩௮௮	திருநெடுமொ	௩௨௧		
தான்விரத	௨௩௧	திருநெடுமொ	௧௧0		
தானமுந்தி	௧0௬	திருநெடுமொ	௩௮௮		
தானவாச்சும	௩௨௪	திருநெடுமொ	௧௬௮		
தானவாச்சும	௧௭௫	திருநெடுமொ	௮௭		
		திருநெடுமொ	௪௩௬		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
துவசத்தொடு	௧௭௬	தெருமந்த	௩௭௧	தேறலார்தமை	௧௨௦
துவசம்பிள	௩௨௬	தெழித்தசொ	௧௬௮	தேறினான்	௩௮௨
துவயிரு	௪௮௮	தெழித்தாரப்பி	௧௭௮	தேனமர்கமல	௧௮௧
துவன்றுக	௨௪௩	தெறுகளை	௩௦௩	தேனிடறிப்	௩௯௬
துவவணிமு	௪௩௭	தென்னர்சேரலர்	௨	தேனிடறுவாச	௨௦௩
துளியார்ம	௨௯௬	தென்னாட்டில்	௩	தேனிருக்கு	௩௮௬
துற்றபலக	௩௬			தேனிற்றுகித்த	௨௬௩
துன்பம்பய	௭௬	தே		தேனினைஞ்செறி	௧௨௩
துன்பமுறு	௪௬௧				
துன்மதியா	௪௬	தேக்குந்தி	௨௬௨	தை	
துன்மருடண	௪௩௮	தேசறையிடங்	௧௨௩		
துன்முகனும்	௩௭௬	தேடியவகலி	௩௨௬	தைலங்கு	௧௪௪
துன்முகனை	௩௬௩	தேடினரியாவ	௧	தைவருநவ	௩௩
துன்றினரி	௧௪௭	தேம்போதனை	௧௬௮		
துன்றுபிணி	௨௮௦	தேயமெங்கெங்	௨௭௦	தோ	
துன்றுவெங்	௩௩௮	தேயுவாளி	௪௨௭		
துன்னலன்	௨௪௮	தேர்கொடுத்த	௧௩௨	தொக்கவெண்	௨௮௩
துன்னியித்	௩௩௬	தேர்த்திரன்	௩௩௮	தொட்டகொடு	௧௧௨
துன்னியிரு	௮௨	தேர்போனது	௩௮௩	தொட்டசரங்	௧௯௬
துன்னுகங்கை	௨௮௬	தேர்மிசைவந்த	௨௩௪	தொட்டவரி	௧௮௨
துன்னுபார	௩௦௦	தேர்முகமிழந்து	௩௭௬	தொடங்கிநா	௮௪
துன்னும்வெ	௧௮௬	தேரணியும்	௨௦௭	தொடங்கியா	௨௨௧
துனைவருச	௨௬௦	தேரவன்மைந்தன்	௪௭௭	தொடங்கிய	௬௦
துனைவெங்	௪௪௦	தேரவன்நிரு	௪௧௭	தொடங்குபோ	௪௦௪
		தேரழிந்தெ	௩௮௬	தொடர்ந்தொ	௨௯௩
து		தேராவார	௧௭௭	தொடிக்கா	௨௦௬
துசியின்பு	௪௦௨	தேரிரண்டு	௪௦௩	தொடுகணவி	௪௨௮
துண்டருதோ	௧௬௩	தேரின்மேனின்	௪௩௬	தொடுத்தச	௨௦௬
துண்டினன்	௩௮௨	தேரினாப்பொலி	௧௬௬	தொடுத்தி	௩௭௬
துண்டிமா	௨௩௦	தேரினின்றவர்	௪௦௬	தொடுத்தநா	௧
துணும்வில	௪௩௩	தேருதயபா	௩௩௨	தொடுத்தவ	௪௭௬
துதபோயா	௩௦௩	தேருமலிசை	௩௬௬	தொடுத்தார்	௪௩௬
துநகைமொ	௧௨	தேருமங்கொரு	௨௩௨	தொடைகொடுத்த	௨௬௪
துநகையுருப்	௧௩௦	தேருமொன்றொரு	௨௩௩	தொய்யிலாதி	௨௪௪
துமமுமெம்	௬௧	தேரோடருத்	௪௩	தொல்பகீரதி	௨௮௨
துமவெங்க	௨௬௬	தேவந்தாக்	௧௮௮	தொல்லவை	௨௬௮
துயநலந்த	௪௮௩	தேவந்தம்	௧௬௬	தொல்லநத்	௨௨௮
துரியங்க	௩௩௩	தேவர்பால்	௧௮௨	தொல்லாண்மைப்	௨௭௬
துவாரின்ற	௪௩௬	தேவதத்தமு	௪௬௩	தொல்லாண்மையெ	௪௭௪
துவியனிலவு	௨௬௬	தேவராயினுந்	௨௭௬	தொல்லநாய	௨௮௨
துவிலாசந்	௨௪௪	தேவருக்கர	௨௬௦	தொல்லநாந	௧௬௪
துளியேய	௩௬௨	தேவருங்கோடி	௬௬	தொல்லவிலங்	௩௪௪
துறுகொண்டு	௪௪	தேவரும்பாவு	௪௮௮	தொழுதுகுவி	௧௨
		தேவரும்வாச	௨௬௮	தொழுதுதாளி	௨௪
தே		தேவியருந்	௮௬	தொழுதுநெற்	௨௨
தென்முகர்கை	௮௦	தேவனுந்தேவ	௭௬	தொழுதுபொற்	௬௬
தென்மைந்த	௨௬௪	தேற்றினுமகப்	௩௬௦	தொழுந்தகை	௨௩௭
		தேற்றவன்னடி	௪௬௬	தொழுவார்த	௨௬௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தொறுக்கொண்	௭௬	நற்றுணைச்சி	௨௨௩	நிரந்தரம்பு	௩௦௧
தோ		நறைகமழ்த	௮௭	நிரந்தரமநே	௧௫௦
தோட்டுமென்	௨௪௪	நன்கலாவித	௨௨௦	நிருதகன்னி	௩௬௭
தோட்டுவந்	௨௮௪	நன்பெருவன	௨௨௭	நிருதனைகைத்து	௩௬௭
தோத்திரமா	௧௪௭	நன்மனைவாழ்	௫௪	நிருபர்தொழு	௪௨௧
தோமரந்தன்	௪௭௭	நன்முநன்முன்வாய்	௩௬	நிருபனதுரை	௧௫
தோயமாபுர	௧௪௭	நன்முண்டுக	௪௬௨	நிருபனுடனி	௪௨௧
தோரணமஞ்	௭௨	நன்னெடுந்து	௧௨௨	நிரைகதிர்க்க	௨௮௫
தோரணவீதி	௧௦௫	நனியாடலன	௮௪	நிலத்திடைகு	௪௨௩
தோலநெகம	௩௭௬	நனைமலர்சி	௧௫௪	நிலத்தியறண்	௨௧௩
தோலாதலொ	௩௩௫	நா		நிலையானவய	௩௭௨
தோழன்மாம	௧௩	நாகங்குறி	௩௪௬	நிலையரண்டி	௪௬௫
தோள்கரம்	௫௦	நாகந்துவச	௩௨௬	நிலையுழுட்டி	௨௫௦
தோளிரண்டினு	௩௪௦	நாகர்பொற்ற	௪௧௧	நிற்குநிலை	௩௭௬
தோளிரண்டினுநா	௨௦௦	நாகலிந்தம்	௪௧௫	நிற்பதேதுகொ	௨௨௭
தோளுநெஞ்சு	௩௫௪	நாகாதிபன்	௭	நிறக்கவல்லி	௭௩
தோற்றவன்	௫௬	நாகாயுதந்	௪௬௮	நிறத்தநீல	௪௬௫
தோற்றியதெம்	௧௪௬	நாகையாப்பு	௪௪௨	நிறத்தருங்கு	௬
தோன்மரித்	௩௩௮	நாட்டியிலா	௪௧௩	நிறத்திகழி	௫௪
தோன்றினெடுங்	௪௬௦	நாட்டிடைவெ	௧௪௪	நிறனின்மிகு	௪௩௪
		நாட்டிலுள்ள	௨௪௬	நிறுத்தமவ	௧௧௭
		நாடியொளரித்த	௩௨௮	நிறுத்துகம	௧௧
		நாடிவாசியி	௨௫௦	நிறைமதிநிக	௩௬௪
		நாணிரைத்த	௬	நிறையுடைத்த	௫௪
		நாணினளாடெ	௧	நின்கிரையா	௪௮௭
நகரியெங்கு	௨௪௪	நாணைமுதலா	௧௩௮	நின்புதலவ	௨௬௩
நகுலன்வடு	௪௩௫	நாதமுயிலு	௨௩௦	நின்பெரும்பு	௨௬௧
நகுலனிலை	௨௭௭	நாதெறித்த	௪௧௦	நின்போன்மா	௧௬௩
நங்கையங்கோ	௮௭	நாபுரப்பத	௭௩	நின்மசாபமு	௪௩௧
நச்சுளையா	௪௧௬	நாமக்கலவி	௨௮	நின்றசேனை	௩௬௫
நச்சுநீர்து	௨௨௬	நாமமிரண்டொ	௪௩௩	நின்றமர்தொ	௩௧௨
நஞ்சநாகமு	௨௭௨	நாமவெங்கொ	௩௫௪	நின்றமராகு	௪௩௬
நஞ்சவியாள	௩௭௩	நாமவேவரச	௨௬௫	நின்மவக்க	௪௪௮
நஞ்சோசொ	௨௬௫	நாரிக்கொருக	௨௭	நின்மவக்கும	௧௬௬
நஞ்சேற்றம்	௪௪௫	நாலிருவசுக்	௧௩	நின்மவனிரு	௨௭௦
நடந்தநாய	௨௮௧	நாலுசாபநிலை	௪௨௬	நின்றையரு	௩௬௪
நடுங்குமெய்	௨௩௫	நாலியின்மத	௧௦௬	நின்றையே	௩௮௬
நடுநிலமுரை	௩௬௧	நானையெகுது	௧௨௧	நின்றாரின்மபடி	௩௩௩
நடையொழியா	௪௬௩	நானையோர்ப	௪௦௦	நின்றாரின்மபடி	௩௭௧
நண்ணுமர்த்த	௩௦௮	நாற்றிசையுல	௨௬௨	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬
நதியளித்த	௨௪௪	நான்முகன்ற	௧௩௫	நின்றாரின்மபடி	௨௨௩
நதியெனைப்ப	௩௦௬	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௩௮
நந்தகோமக	௧௪௪	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬
நமுருகின்றமு	௩௭௭	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬
நரநாரணர்	௪௬௬	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬
நல்லிலக்க	௮௩	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬
நற்பகலிடை	௩௨௬	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬
நற்றவத்து	௧௫௦	நான்முகன்ற	௬௬	நின்றாரின்மபடி	௩௬௬

சேய்யுளகராதி.

23

[illegible]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பண்ணகவிசை	௪௫௮	பரியெடுத்த	௪௨௧	பாஞ்சாலர்போ	௨௬௪
பண்ணார்படை	௨௦௪	பறிவுடனம்	௨௪௬	பாஞ்சாலரிற்	௪௫௧
பண்ணியலி	௨௪௩	பரிவுடன்மு	௧௪௮	பாஞ்சாலிக்க	௧௪௧
பண்ணுக்குரு	௨௬௫	பரிவுடனி	௩௮	பாழியுங்கள்	௪௮௮
பண்ணுக்குவா	௧௫௦	பருகுநீர்து	௧௫௩	பாழனும்து	௧௦௮
பண்ணுடைய	௧௫௨	பருமணிவெ	௧௬௦	பாடுஞ்சருதி	௬௮
பண்ணுந்பரி	௩௪௧	பருமித்தக	௩௬௧	பாண்டவச	௩௬௩
பண்புடனிக்	௧௬௬	பருவரலக	௪௬௧	பாண்டவர்க	௪௬௧
பண்புடைக்கு	௨௬௧	பல்கியகிளை	௨௬௦	பாண்டவர்கள்	௬௫
பணிவிழத்தி	௪௪௬	பல்லியமுழ	௩௫௮	பாண்டவர்கமு	௪௮௮
பணைந்திரு	௪௨௩	பலருமுடன	௬௩	பாண்டவரில்	௪௮௩
பணைநெடுங்	௫௦௦	பலருமெய்த	௩௫௧	பாண்டியன்கை	௪௫௬
பணையினம்	௪௪	பலவகைப்ப	௩௦௬	பாண்டிமதலை	௮௪
பத்திக்குவா	௪௪	பவ்வம்புன	௪௬௪	பாண்டிமன்ன	௩௫௫
பத்திடுகாணவ	௧௬௧	பழியுடைத்த	௧௩௪	பாண்டிவன்றி	௩௦௫
பத்திராட்டி	௩	பழியுடைப்ப	௨௬௩	பாதிமெய்நீல	௪௬௧
பத்யுகங்கள்	௪௬௦	பழுதறவீழ்	௪௩௮	பாந்தளோறுயர்	௧௩௪
பத்யுகங்களொ	௩௮௫	பழுதுடைப்பெ	௨௪௪	பாந்தளோடு	௪௬
பதிப்பெயர்	௨௬௪	பழ்பலரும	௩௬௬	பாப்புலுவம்ப	௪௦௨
பம்பிப்பரர்	௧௦௬	பழ்பலவரை	௨௫௪	பாய்ந்தவப்	௪௫௪
பமரமும்மத	௩௨௮	பற்றிநின்றொ	௩௬௬	பாயன்மன்	௧௨௬
பயத்திராவி	௩௬௮	பற்றினுன்ப	௨௪௨	பாயும்வெஞ்சி	௨௪௦
பயிலும்வெம்	௩௩௪	பற்றுமென	௨௦௬	பார்க்காண்ட	௧௮௧
பாங்கெரண்டு	௨௬௪	பற்றுபோய்	௩௬௬	பார்த்தன்க	௩௬௬
புரசுடையி	௩௦௬	பறித்தன்கொ	௩௬௩	பார்த்தன்வெஞ்	௩௦௬
பாத்துவச	௪௨௪	பறைவன்க	௧௩௩	பார்த்தனம்பி	௩௨௮
பாதநாதவே	௩௮	பன்மகர்தூ	௪௩௩	பார்த்தனருச்	௮௦
பாந்துவெ	௨௬௦	பன்மங்கல	௬௮	பார்த்தனிரை	௨௪௪
பாந்தெழுது	௩௨	பன்னகவா	௩௮௬	பார்த்தனைய	௧௪௬
பாந்தெழுது	௬௧	பன்னவரை	௪௦௫	பார்த்தனெ	௪௪௬
பாபாவக	௪௮௬	பன்னாவிவரி	௮௫	பார்ப்பான்வ	௬௪
பாலிலுலவி	௩௩௪	பன்னாவினை	௮௦	பாரதப்பெயர்	௧௦௦
பாரசாரன்கு	௨௪௩	பன்னாநாயை	௮௮௬	பாரவாளமு	௩௬௫
பாரசாரமு	௧௦௮	பன்னியபு	௨௬௦	பாரவாளினு	௩௪௦
பாரசாரன்ற	௨௩	பன்னிருவரி	௨௬௬	பாரறிந்தப	௪௬௪
பரிசனகுமா	௩௪௮	பன்னுசீரி	௩௬௪	பாரனைத்தி	௬௫
பரித்ததே	௩௬௮	பனைக்கைப்பி	௬௨	பாராமனைகை	௮௬
பரித்தத்தவ	௩௬௬			பாராளக்கன்	௨௪௮
பரித்தித்த	௨௨			பாராழியவல	௪௬௬
பரிதியன்பொ	௪௬௫			பாரிடமொன்	௫௦௨
பரிதியால்வ	௪௦௬	பாகசாதன	௪௩௦	பாரிலாசை	௨௪௩
பரிதியுமி	௧௦௪	பாகனையா	௧௫	பாரிழந்தவிப்	௧௪௫
பரிமளக	௪௬௮	பாகும்வாசரி	௨௫௪	பாரினுநமக்	௧௧
பரிமளமது	௪௬	பாங்கிநல்லு	௮௩	பாருருவீத்	௪௩௦
பரிமளவழி	௬௬	பாங்கினால்வ	௩௦௪	பாலருந்த	௮௪
பரியகனக	௧௨௫	பாசகாரிக	௨௩௫	பாலெடுத்த	௨௫௨
பரியில்லீ	௪௬௪	பாசனையமு	௧௫	பாலருந்த	௨
பரியுடன்ப	௪௬௪	பாசனையனு	௩௮௮	பாலுனனி	௪௮௬

செய்யுள்கராதி.

உரு

செய்யுள்.

பக்கம்.

செய்யுள்.

பக்கம்.

செய்யுள்.

பக்கம்.

பாவிதன்ம
பாவைதன்செ
பாழியம்பு
பானமொழிக்
பாளுளவு
பானிறப்பு
பானுவின்மை

உரு

கஉசு

ருஅ

ருக

ருசு0

சகக

சருக

பிர்வலிக்க
பிடித்தனன்
பிணித்ததே
பிதாமகன்
பிரதைதன்னை
பிரமன்வெஞ்
பிரமனேழு

ருசு0

ககசு

உருக

உஅக

உரு

உ0க

ககசு

பிரிந்தநா
பிருகந்தநா
பிளந்தெறி
பிளவுண்டு
பிறகுபுரிந்
பிறங்கியவு
பிறந்ததின
பிறந்துய்ய

கசு

உருக

கஅ

சசக

சகஅ

சஅக

ருஅசு

பிறந்தியை
பிறந்தியை
பிறந்தியை
பிறந்தியை
பிறந்தியை
பிறந்தியை
பிறந்தியை
பிறந்தியை

ரு

உகக

சருக

அக

கருக

பின்னருக்கொ
பின்னருஞ்சி
பின்னருமவிச
பின்னருமவிரை
பின்னருமொ
பின்னவார்மூ

சகசு

உரு0

சகக

சஎஅ

ருக

பின்னியுருஞ்சி
பின்னியுருத
பின்னியுருதி
பின்னியுருகட
பின்னியுருபல
பின்னியுருவா

க0அ

ரு0

ருசுஉ

சரு

உக

பின்னியுருயிர
பின்னியுருயும
பின்னியுருயுப்ப
பின்னியுருயெண்
பின்னியுருருதி
பின்னியுருருபி

கஅக

ருக

ருசு0

உ0

கசு

ருகரு

பு

புகலரும்
புகலரும்மை
புகலுறுகவி
புகன்றகை
புகன்றபடி
புகன்றபோத
புகுந்தியான்
புகைபட்டபு
புகையொடு
புகைமெய்
புடவியாளு
புடவியெங்
புடைத்தனனி
புடைபட்டக்கிளை

சகக

சருக

ருஉரு

சஎ

ச0

சஉரு

அக

கக

உ0அ

ருகக

உஎஉ

அஉ

உசரு

கக0

சருக

எஅ

ருஅ

சருஉ

சு

சஉஎ

உக0

உச

ருக

ருக

உஅக

சச

சஎஅ

சகக

ருகரு

சச0

எஉ

ரு0க

ரு0

சச

ருசஉ

சக

ககஅ

ககஎ

கஎக

ரு0க

கரு0

உகக

புல்லியசொன்
புல்லுகவென்
புலந்தன
புலவுகால்
புல்தனக்கிடு
புலயினும்
புழைநெடுந்
புள்ளலங்க
புள்ளியலா
புறமிட்ட
புன்பிறப்பு
புன்னையான

சசரு

ருஎசு

ருக

உ0க

ருக

உசக

கஉரு

கஉஅ

சஅஎ

சரு0

உஅஎ

உச0

பு

பூக்கனாகிய
பூங்கவசத்து
பூங்கொடிய
பூசார்பெ
பூசவனசு
பூசையொன்று
பூஞ்சாயக
பூட்டற்றவி
பூண்டவெம்
பூண்டவெள்
பூண்பாய்மா
பூணுமார்
பூத்தகிக்கு
பூத்தநாபி
பூத்தபைக்கொ
பூதமைந்தி
பூதலநடுங்க
பூதலமாண்
பூதலமுழுது
பூதலமுலை
பூதிநலந்தி
பூதிதண்மா
பூதிதண்மலை
பூதிதராத்தல
பூதிதார்வி
பூபுர்த்து
பூபுலாவை
பூருவின்மா
பூவார்த்து
பூவியலமளி
பூவெலாஞ்சு
பூழிகளடக்
பூழிபட்டில்

சரு

சகஉ

உசரு

சகஎ

உருக

கஎ0

ருசரு

ருகசு

உருச

ருகரு

சஅசு

சஉசு

சஅ0

கருக

கஎ

உருஅ

சகக

ச0க

சரு

கஉக

ருகரு

சசக

உஅ

ருகக

க0அ

கரு

கருஎ

ருக

உருக

ரு00

பிலிமுடியோ

பு

கருக

புரோகிதன்

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பெ		பைம்பொன்மாமே	௨௩௩	பொன்னினன்	௪௧௧
பெண்ணீர்மை	௨௮௦	பைம்பொன்மாவ்	௨௩௩	பொன்னேச்சி	௧௩௬
பெண்ணுடையுரு	௨௪௨	பைமராவணி	௧௩௮		
பெண்ணைக்கிரதி	௬௨	பைவருந்தலை	௨௧௨	பொ	
பெண்மொழி	௨௧௮	பொங்கராவ	௨௮௪	போகமாய்வி	௧௩௩
பெய்க்ணையட	௩௭௧	பொங்கராவெயின்	௩௧௪	போகமுந்தரு	௩௩௭
பெயர்பெற்ற	௩௪௧	பொங்கராவெயின்	௩௧௪	போதபட்டிரு	௩௦
பெயர்பெறுமுனி	௧௦௭	பொங்கழற்சி	௪௪௩	போதுபோகுமா	௧௩௦
பெருங்கடமலை	௧௨௪	பொங்கியமதர்	௧	போதுறவிரை	௧௧௪
பெருஞ்சுழி	௩௧	பொங்கியாடா	௪௨௨	போயதுதனு	௧௭௦
பெருந்தகையன்	௨௩௮	பொங்குறு	௪௦௬	போயருநெறி	௩௧௩
பெருந்தகையேவலோ	௧௩௬	பொய்த்தானவ	௧௭௨	போயவட்டி	௭௧
பெருந்தகையேவன்	௧௧௭	பொய்யாததவ	௩௬௨	போயவர்குரு	௩௧௪
பெருந்திறன்	௩௨	பொய்வளர்ந்த	௨௮௭	போயிருந்தென்	௧௩
பெருநலம்பெறு	௨௨௬	பொருகடலொத்	௪௩௧	போயேகானம்	௨௧௧
பெரும்பிலவறையை	௨௧௪	பொருசிலமுறி	௨௧௦	போர்க்குமுந்	௪௧௪
பெரும்போறத்தின்	௩௭௧	பொருதப்ப	௩௭௬	போர்முடித்தட	௪௦௨
பெருயிதவலியும்	௧௪௩	பொருதுபுறகி	௩௭௭	போர்முடித்தா	௨௭௩
பெருவரமிரண்டும்	௩௦௩	பொருதொழில்	௪௦௦	போரணப்படை	௨௪௮
பெற்றதந்தை	௧௧௧	பொருந்தவானு	௩	போரதாகிய	௨௭௩
பெற்றநீர்மக	௩௦௨	பொருப்பிலே	௧	போரறலை	௪௨௧
பெற்றனன்	௧௩௧	பொருப்பினும்	௨௨௩	போரில்வெவ்வி	௪௦௬
பெற்றான்சக	௭௭	பொருப்பினன்	௬	போரிலெஞ்சின	௩௩௪
பெற்றிழந்த	௪௪௬	பொருபடைகொ	௩௧௧	போரினண்டர்	௩௩௧
பெற்றேன் நனி	௩௬௧	பொருபெரும்	௮	போரினறிற்று	௩௮௧
பே		பொருப்படை	௨௧௩	போரேதொடங்	௩௨௩
பேசாதொடுக்கும்	௬௨	பொரும்பொரு	௩௬௦	போரொருமுக	௩௮௧
பேடிதேர்	௨௩௮	பொருமுகத்தி	௨௪௮	போற்றியகன்	௪௭௦
பேடியன்றுதன்	௨௩௧	பொருவருமபு	௮௪	போற்றியகுரி	௬
பேணுயிர்	௩௮௩	பொருவில்வெ	௧௨௩	போனதின்சி	௩௩௪
பேனையிப்படி	௨௩௩	பொல்லாவகை	௧௩௮	போனதுவருவ	௩௮௭
பேய்செய்த	௩௨௧	பொல்லாவவு	௩௭௦	போனதுதுவ	௨௦
பேர்ப்படைத்த	௨௭௪	பொலிவுதும்	௧௬௦	போனநான்ம	௨௬௮
பேரணிகலஞ்	௪௩௬	பொழியுமுகில்	௩௧௦	போனபோனதி	௨௪௩
பேராவனை	௨௮௭	பொற்பாவைகே	௨௮	போனமொழனி	௨௨௧
பேரத்தின்	௪௭௨	பொற்புடைப்பு	௨௭௦	போனவப்புர	௪௩௩
பேரன்புகன்ற	௩௪௬	பொற்பூசலெ	௪௩௧	போனவெம்ப	௩௦௧
பேராண்மைசெய்	௪௩௬	பொற்றொடிக்க	௬௩		
பேராதிலை	௩௩௩	பொற்றொடிமொ	௨௧௧	ம	
பேராமுழி	௩௪௩	பொறுத்திடுமே	௨௧௮	மகத்தியன்ம	௪௨௭
பேருலாகும்	௨௬௭	பொறுவெனப்	௨௩௬	மகத்திரிற்	௩௭௨
பை		பொன்னகலு	௧௭௭	மகப்பெறு	௧௬
பைக்குலக்	௨௪௧	பொன்னகரணு	௩௪	மகபதிதன்	௪௪௪
பதிகழ்மணிப்	௪௦௧	பொன்னகழ	௨௭	மகபதிமைந்	௪௬௮
புபந்தந்தா	௩௨	பொன்னலக்	௩௦	மகபதியரி	௧௮௦
		பொன்னார்மு	௪௬௨	மகரினையரு	௩௬௮
		பொன்னருந்	௨௭௭		

செய்யுளகராதி.

௨௫

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மதரினையுமி	௪௩௪	மணிமுடிக்கு	௨௧	மருவருங்குழல்	௯
மகவானநூன்	௪௬௭	மணிமுடிசொ	௩௭௭	மருவருங்குழலி	௩௧
மகன்பட்ட	௪௨௧	மணிமுரசுய	௨௨௩	மருவருங்குழற்	௨௪
மகன்மொழி	௧௧௮	மணியின்கிர	௬௨	மருவருஞ்சு	௪௬௬
மகன்வருமள	௨௫௯	மத்தவாரண	௪௦௯	மருவினங்கொ	௭
மகனிவைமற்	௨௬௨	மத்திரப்பெ	௪௭௭	மருவிசுபொ	௨௦௫
மகனுப்புசு	௧௬௨	மத்திரனேவி	௩௧௯	மருவறச்சி	௧௦
மகிதலமேல்	௪௯௪	மத்திரைம	௩௯௦	மல்லமர்தொ	௧௫௭
மங்கலந்தி	௨௮௧	மத்திரபடுவே	௪௭௮	மல்லர்ப்பப்ப	௨௯௪
மங்கலமுழ	௬௦	மதிலேபொ	௪௨௮	மல்லரரக்க	௨௯௫
மங்குலச்சுற்	௧௨௯	மதிலையப்ப	௧௦	மல்லங்கொ	௪௭௦
மங்குல்குழ	௪௨	மதனலிலையி	௮௨	மல்லலம்பு	௩௭௫
மங்குலின்ம	௬௧	மதாசலமகு	௩௫௮	மல்லினினைவெ	௪௧௯
மங்கையங்கொ	௮௩	மதிசுண்டபெ	௪௮௨	மல்லினான்ம	௪௦௦
மங்கையார்ப	௧௦௪	மதித்தலும	௩௮௭	மல்லுக்கும்	௧௫௬
மங்கையாவா	௧௬௭	மதித்துமத	௩௬௪	மல்லலியழி	௩௬௭
மச்சநாடன்	௨௫௩	மதிசெருங்கு	௧௭	மல்லவிர்த்த	௪௬௪
மட்டவழி	௨௧௨	மதியிரவியோ	௪௯௪	மலர்ந்தபற்	௩௧௬
மட்டவழி	௨௦௬	மதியிலாவிசு	௩௫௭	மலராழிதா	௪௯௩
மட்டுப்படா	௪௫௧	மதிவெண்குடை	௩௨௯	மலருங்கொடை	௩௩௧
மடங்கலைவ	௩௫௯	மதுமலரின்	௨௩௧	மலைகண்ட	௨௭௬
மடங்கன்மே	௪௩௬	மதுரைநகர்	௯௧	மலைகலங்கி	௪௬௩
மடந்தைபொ	௩௦௨	மந்தையிரு	௪௦௨	மலைத்தபொ	௪௯௫
மடந்தையா	௧௨௨	மந்தரமனையதோ	௨௫௭	மலையினிற்பி	௪௫௬
மடைப்பெரு	௨௪௫	மந்தாமனையபொ	௪௨௮	மலையினையும்	௬௪௭
மடைபட்ட	௮௫	மந்தாமன	௩௬௮	மலையொத்த	௩௨௪
மண்டபங்கா	௧௧௫	மந்திரச்சு	௯௭	மழுவறசெ	௪௬௮
மண்டபத்தி	௧௨௯	மந்திரத்த	௩௧௫	மழுவெணும்ப	௨௨
மண்டலங்கொ	௫௬	மயிராவன்	௪௬௦	மழைமுகிற்கு	௩௮௧
மண்டலம்படு	௪௦௪	மரத்தங்கொ	௭௧	மழைகொண்டு	௧௮௩
மண்டலம்பயி	௫	மரத்தமணி	௨௦௩	மழையாச	௧௬௯
மண்டலமலி	௨௩௦	மரபின்வல்	௧௬௬	மற்றதுக	௧௯௨
மண்டலமதி	௨௯௦	மரவுரியுடை	௧௪௮	மற்றவரீ	௪௮௮
மண்டலிகர்	௩௧௫	மருகன்விம	௪௮௫	மற்றவரீ	௧௧௧
மண்டிமீதெ	௧௨	மருச்சுதன்	௪௨௩	மற்றவரொ	௧௬௭
மண்டிமலெ	௧௭௪	மருண்டிரு	௧௨௫	மற்றவன்பு	௪௭௯
மண்டியெவ்	௧௯௩	மருத்தின்ம	௫௦௨	மற்றவன்மு	௩௯௭
மண்டியெதிர்	௨௦௮	மருத்தின்மா	௨௪௦	மற்றவன்வி	௧௫௪
மண்டுக்கொண்	௩௭௭	மருத்துவ	௪௭௨	மற்றவன்றரு	௩௬௪
மண்டுதிநல்	௨௦௬	மருத்துவார்மை	௩௫௭	மற்றவன்றன	௨௩௦
மண்ணிலார	௪	மருத்தெறிந்	௩௫௨	மற்றவன்றனை	௪௮௦
மண்ணுநீரு	௧௬௮	மருமங்கர்	௪௪௧	மற்றவன்றிருத்	௧௬௪
மண்ணெலாயி	௨௧௨	மருத்தகளி	௩௨௬	மற்றவன்றிருமை	௬
மண்மிசைநா	௯௬	மருமாலைவ	௨௯	மற்றவன்றொ	௧௮௨
மண்மேல்வி	௩௫௫	மருமிகுந்தொ	௨௫௩	மற்றவன்வவு	௧௯௭
மண்மேலொரு	௪௫	மருவகின்ற	௪௨	மற்றவனிற்பு	௩
மண்வளர்பெ	௧௨௫	மருவயிற்சு	௧௨	மற்றிவன்சு	௩௮
மணிமதிவா	௪௦௦	மருவருகான்	௩௯௩	மற்றிவன்வெ	௨௦௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மற்றுமற்றுமகி	௧௪௫	மன்னவாந்தொ	௧௩	மாடுமணிதன்	௧௮௪
மற்றுமற்றுமு	௩௪௬	மன்னவார்மை	௩௮௧	மாயந்தவன்	௫௩
மற்றுள்ள	௩௪௬	மன்னவன்மை	௨௪௩	மாயமொன்று	௧௩௦
மற்றுளவரை	௨௧௨	மன்னவன்மொ	௨௧௦	மாயவல்லி	௧௪௪
மற்றைநாள்	௩௦௮	மன்னவன்வா	௨௪௦	மாயவன்ற	௧௪௪
மற்றையின	௩௩௬	மன்னளகா	௧௬௬	மாயவனற்பு	௧௬௪
மற்றொருதே	௪௧௨	மன்னந்தி	௪௧௦	மாயவனுமன்	௨௪௮
மற்றொருதொ	௨௫௫	மன்னன்யா	௪௦	மாயவனுரை	௪௮௬
மறத்திரு	௧௨௫	மன்னன்றரு	௪௫௧	மாயனாத்திரு	௩௮௫
மறத்துடன்	௧௬௬	மன்னன்றனை	௩௨௬	மாயனாத்திர	௩௦௨
மறத்தொடுவ	௧௬௬	மன்னனைவ	௨௩௩	மாயனுமகி	௨௬௦
மறமுமவா	௩௫௪	மன்னாகவ	௪௦௮	மாயனாருவி	௬
மறமுமொத்த	௪௪௫	மன்னிருந்த	௧௩௦	மாயாசரக	௪௬௬
மறவிதண்டெ	௩௮௪	மன்னுரு	௧௬௬	மாயிருஞரால்	௨௬௪
மறனரிசி	௩௬௧	மன்னுஞ்சே	௩௬௬	மாயையென்	௩௧௩
மறனுடையை	௩௪௪	மன்னுந்த	௧௪௪	மார்பினும	௩௧
மறுகியழுவ	௩௫	மன்னொடுகு	௨௫௬	மாரகரக	௬
மறுகிற்பணி	௪௪	மனக்கடுந்	௬௧	மாரசாயக	௨௩௫
மறுத்திவன்பு	௨௦	மனஞ்செய்வ	௩௫௨	மாரதர்வீ	௪௧௨
மறுத்துரைப்	௫௩	மனத்தாலு	௧௫	மாரவசந்த	௮௪
மறைகெழுநா	௪௨௮	மனைவியைக்	௧௫	மாரன்கரு	௬௬
மறைந்துறை	௧௪௩			மாரனாக்கி	௪௩௬
மறையவர்	௨௦௦	மா		மாருதம்வி	௧௮௦
மறையவன்செ	௪௫௬			மாருதன்பு	௪௧௬
மறையவனெ	௧௫௬	மாக்குரல்	௫௬	மால்விடுதேர்	௩௩௩
மறையயமுரு	௫௪	மாங்கனரிவா	௩௬௨	மாலைத்தக	௩௩௬
மறையாய்ச்	௨௨௨	மாசுறுமதி	௧௫௩	மாலைகடவா	௩௪௮
மறையாய்வெ	௩௬௩	மாசிலாதமு	௨௧௪	மாலைமுன்வ	௧௦௬
மன்குலத்து	௧௨௮	மாசுணத்த	௧௪	மாவலிசிறை	௧௬௦
மன்பட்ட	௪௪௪	மாசுணத்த	௪௧௫	மாவலிந்தம	௩௬௪
மன்மகன்ற	௩௧௪	மாடநீள்வி	௨௪௦	மாவல்லெலி	௩௪௩
மன்மரபிற்	௬௪	மாடம்பயி	௧௦௬	மாவின்பாலை	௪௦
மன்முரிசுவ	௩௮௨	மாடனிக்ஞல்	௨௮௪	மாவலத்தி	௧௦௦
மன்முனிமொ	௨௨௬	மாடிர்ண்டு	௩௨௨	மாற்றம்பி	௬௧
மன்மைந்த	௩௬௮	மாதர்கொ	௧௦௬	மாற்றரிய	௪௩௦
மன்வந்திரு	௧௩௮	மாதவத்தி	௧௪௫	மாற்றுதப	௮௬
மன்றலத்தெ	௨௬௨	மாதவயிசு	௧௮௧	மாற்றினால்	௩௬௬
மன்றலில்கு	௨௧௦	மாதவன்செ	௨௩௬	மாற்றினான	௨௪௬
மன்றலின்ப	௩௪௦	மாதவன்விதி	௪௧௮	மாற்றினிற்	௪௬௫
மன்றலினை	௨௪௬	மாதவனெரு	௨௬௫	மாறுகொண்ட	௪௬௪
மன்றோற்ற	௧௩௮	மாதவனெழு	௨௬௪	மாறுபட்டி	௪௧௧
மன்னகின்	௧௬௫	மாதனத்தன	௩௫௪	மாறுபட்டு	௬௩
மன்னர்க்கு	௩௪௧	மாதாரங்க	௧௨௧	மான்மதங்க	௫௩
மன்னர்மணி	௩௩௬	மாதலனாகி	௪௩௨	மான்மாமுடி	௨௫௨
மன்னர்மன்	௪௧௪	மாதலனுரை	௨௬௬	மானவபிம	௩௬௬
மன்னர்வே	௨௮௧	மாநகர்வல	௪௧	மானவர்க்க	௧௬௬
மன்னரைவ	௪௮	மாமச்சவு	௨௪௪	மானவர்பதி	௬௬
மன்னவர்க	௨௩௪	மாமனைமரு	௪௨௬	மானேதருவி	௧௬௨

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மி		முக்கோலுங்	அ௨	முப்புரீ	௩௯௭
மிக்கமந்தி	௨௨௧	முகங்கலங்	௪௦௪	முப்பொழுது	௩௨௧
மிகநகைத்	௪௧௮	முகத்தினின்	௪௦௪	மும்மையாகி	௨௮௩
மிகைத்தமுனி	௬௫	முகினிற்	௩௪௦	முயலீலாம	௨௧
மிகைத்தனர்	௩௬௪	முகில்வண்	௪௬௬	முரகினையு	௧௩௩
மிடல்கொள்	௩௨௨	முகிலின்சி	௪௫௧	முரசுகரடி	௪௩௫
மிடன்மிஞ்சு	௪௬௬	முகுடமும்	௬	முரண்டெதி	௩௧௧
மிடைந்தநால்	௮௮	முருந்தன்	௩௦௪	முரணிதைந்	௨௨
மித்திரான	௩௦௫	முருவான	௩௪	முராரியைமு	௭௫
மித்திரரொன்	௪௪௮	முருரான	௪௬௬	முருக்கிவெ	௨௦௧
மின்சுழிகைப்	௨௬௬	முச்சிரா	௧௮௦	முருக்கின	௨௦௦
மின்புயல்	௪௩௮	முட்டித்	௨௮௫	முருகவீழ்ச்	௨௭௭
மின்புறம	௧௬௬	முட்டவந்து	௪௪௬	முருகவீழ்ப	௧௬௧
மின்பொழி	௩௨௩	முட்டிய்தொ	௨௬௬	முருகார்	௪
மின்போலு	௧௭௬	முட்டியால்	௨௦௧	முருகாரிரு	௪௦௭
மின்றனா	௧௬௮	முட்டியாலு	௪௦௨	முருத்துவா	௬௪
மின்னகமணிப்	௩௩௦	முடிக்குல	௪௬௨	முல்லைம்	௪௧௪
மின்னமலி	௩௮௭	முடிதுணிந்	௩௫௨	முழக்கின	௨௮௪
மின்னிடை	௧௩௫	முடியிழந்	௩௧௫	முழவுமுத	௩௧௧
மின்னுடன்	௨௫௪	முடியுடைத்	௪௬	முழுசியவா	௪௩௮
மின்னுமாமு	௨௮௨	முடியுமொரு	௪௩௫	முழுதுணர்ந்	௪௩௭
மின்னேயுனக்	௬௬	முடைகமழ்	௨௭௧	முழுதுணர்வ	௧௦௭
மின்னையொத்	௪௧௮	முடையெடுத்த	௪௨௦	முள்ளியனா	௪௨௧
		முத்தநகை	௬௩	முனைத்தெழு	௨௧௧
		முத்திமுனி	௪௧	முனையிலேயு	௧௨௦
மீ		முதல்வன்	௪௫௪	முற்பச்சக்	௩௮௦
மீண்டவர்	௧௨௫	முதல்விழை	௨௮௮	முற்பகலின்	௩௪௮
மீண்டவனும்	௪௬௨	முதிர்கூந்	௪௪௧	முற்படுகொ	௩௬
மீதெக்கிப்	௬௩	முதுகிட்ட	௪௪௦	முற்படுதி	௪௪௧
மீதலந்தனக்	௪௦௬	முந்தரவு	௩௦௫	முற்பொழுதொ	௪௨௬
மீதெடுத்த	௧௩௦	முந்தவந்த	௩௬௬	முற்றேன்றி	௪௫
மீளமற்றெருரு	௪௩௭	முந்தவந்து	௧௨௭	முறுவல்கொண்	௪௪
மீளவந்தினை	௧௦௨	முந்தவன்	௩௪௧	முறைமைதவ	௩௧௧
மீளவுந்தலைப்	௨௩	முந்தவான்	௨௫௨	முறைமையின்	௩௮௫
மீளவம்வ	௩௨௪	முந்தியந்	௩௬௫	முறையினுலன்	௧௬௧
மீளவமிரு	௬௮	முந்தியெதிர்	௪௭௧	முறையோவென்	௧௩௬
மீளமகவான்	௪௧	முந்திவார்	௬௧	முன்குலத்	௧௧௨
மீளியொருதண்	௨௦௭	முந்துகோப	௧௭௧	முன்சதா	௪௨௩
மீளமாகியு	௮	முந்துபடை	௩௫௨	முன்செய்வெவ்	௨௧௦
மீனமாகியு	௨௬௭	முந்துபோரின்	௭௦	முன்சேனையோ	௪௫௨
மீனமைகோல	௪௭௪	முந்துவடிவா	௩௭௮	முன்சொலாகி	௪
		முந்துவாள	௩௫௬	முன்பட்டா	௪௨௦
		முந்துறப்	௧௧௧	முன்புகுவி	௪௬௮
மு		முந்துர்வெம்	௨௭௫	முன்புபெறு	௨௦௮
முக்கணுரி	௧௫௮	முந்தீர்த	௩௩௬	முன்புமுன்	௨௦௬
முக்குலத்த	௧௩	முப்பதுகடி-மு	௩௬௨	முன்புவிட்	௧௫௫
முக்குலத்தி	௮	முப்பதுகடி-மொ	௪௦௦	முன்போர்தொ	௧௭௧
		முப்புரங்	௬௧	முன்போர்வி	௮௫

செய்யுளகராதி.

240

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
யதியுரைத்	அந			வந்தபெருங்	சஅந
யயாதிமென்	எ			வந்தமுனி	நக0
யவன்சவ	நகக	ரகுலத்	நஅ0	வந்தமைய	உஎ0
				வந்தவந்தன்க	ந0க
யா				வந்தவந்தனன்வ	அஅ
				வந்தவமைச்	சஎ
யாங்கருதி	அக	ராயகுயபன்	கந0	வந்தவாவ்	நகுந
யாண்டென்	உருக			வந்தவளி	உநக
யாதவகுல	க0கு			வந்தவன்மு	கருந
யாதுமொன்ற	உருச	வசையறம்பு	நஅ0	வந்தனர்கு	சக
யாதேயாகவி	உகச	வஞ்சக்கச்சு	கசக	வந்தனர்கு	கஎ
யாதேவடுலன்	ச00	வஞ்சம்ப	க0ச	வந்தனெ	உநஎ
யாதொருகரு	கசஉ	வஞ்சவாள	கஎச	வந்தனன்சி	ககக
யாதொருபொது	நகஎ	வஞ்சனைகொ	ககச	வந்தனினை	000
யாமனமறை	உஉக	வஞ்சனைபு	உ0அ	வந்தான்வ	கந
யாமினியிலெவ்	சசஉ	வஞ்சனையா	நகஅ	வந்தித்த	உக
யாய்மொழித	எரு	வஞ்சனையி	நகஅ	வந்திலன்வி	உஎ0
யாயுரைத்த	சஎந	வஞ்சிமது	நகக	வந்துருந்தி	நஉஉ
யாயொடெந்	00க	வட்டமாத	உ00	வந்துதன்	உஉக
யாரும்போரி	சகந	வட்டமதரை	கச	வந்தெதிர்	நஎச
யாருமில்லொ	உநக	வடாதுசெ	க00	வந்தோகை	உசு0
யாரையாரீ	உஉக	வடாதுந்தெ	நஅ0	வந்துபிறவா	நக0
யாரையோவு	க0உ	வடிசாங்கொ	ச00உ	வந்துவந்த	உஅஉ
யாவருமொழிந்	ககரு	வடிசுடர்வா	நஅஉ	வம்பருமது	கருந
யாவையுங்கொ	கநஉ	வடிவடைச்சி	கஉக	வம்பருமல	க
யாழின்மென்	அந	வடுத்தருவெ	நகந	வம்புலமா	உஅ0
யாளிகளிர	சஅக	வடுவறத்தெ	உசக	வம்மினாதி	சந
யாளியெனநி	நஎஅ	வண்டரூதம	உசச	வயங்கத்திர்க்க	சசக
யாளியொரிண்	நசஎ	வண்டார்வி	உசஎ	வயவியசய	நஎஅ
யாளிலெம்ப	கஎ	வண்டாரல	நஉச	வயிர்த்திரு	சசஎ
யான்புரிந்	கச	வண்டாரவா	சசக	வயிரஞ்செறி	00க
யான்விதுகு	கஎ	வண்டாருங்	சகக	வயிரமெனு	உஎச
யானும்வந்த	00ந	வண்டானந்	எக	வரசங்கழம்	நநச
யானும்வனு	நக	வண்டுசின்தி	உஉ0	வரத்தானம்	நஉச
யானுமெம்பி	00க	வண்டுதான்	உருச	வரத்தின்மு	நநஅ
யானுறைகா	சகஉ	வண்டுமலர்	க0ச	வரத்தினின்	சஉ0
யானுறையில்	உகக	வண்டுறைம	00க	வரத்தினுல	கஅஎ
யானுதேர்பரி	ந0ச	வண்ணநூன்	சுரு	வரத்தினுலு	சநக
யானுதேர்பரிவீ	சகந	வண்ணமகன்	உநஉ	வரத்தினுற்	00அ
யானுமியைசுதே	நக0	வண்ணமயினு	உகஅ	வரதன்வீ	உ0
யானுமேல்வ	கக0	வண்ணக்கலம்	00அ	வரமிருக	எரு
யானுயொடுதேர்	நகஉ	வண்ணகிய	உகரு	வரவாவந்த	க0ந
யானுநிற்க	நகக	வண்ணகுமு	கசச	வரிசிலவிச	கஅந
		வந்தகரலை	உந	வரிசிலவிற்	கஅ0
		வந்தகுருக்	நகந	வரிசையாலு	உ0
		வந்தகொற்ற	உஅந	வரித்தமன்	கஅ
		வந்தபிமேனே	நகக	வரிந்தபைந்	நகந
				வரிவெஞ்சி	நகக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வீறுசால	சஅஉ	வெயில்விழைப	உகக	வேதபுங்க	உந
வெ		வெயிலெழுவதன்	நகஉ	வேதமடிபுண்	கடுஎ
வெகுளிகொண்டு	சடுக	வெருவருங்கருந்	உசடு	வேதமாசி	சடு0
வெங்கண்மாழை	உ0டு	வெருவரும்படி	கக0	வேதமும்	எ0
வெங்கணையத்தி	உகஎ	வெருவுடன்றொ	உக	வேதமுனி	நக
வெங்கதிர்போய்	அக	வெல்லுகவறுமு	உகக	வேதியர்கு	நஅ
வெங்கராவின்	உகச	வெலந்தருந்திறல்	ந0க	வேதியரோட	எஅ
வெங்கலங்கத்	நஉக	வெவ்வனமெரிக்	நடுஉ	வேதியன்வா	சஅஎ
வெங்கழற்படை	சக	வெவ்வனவநேர்	நகக	வேதியன்வி	நஎச
வெங்கனந்த	நசக	வெவ்வாசிடெடுந்	ச0ச	வேந்தகேளி	கச
வெங்கனல்	நஎ	வெவ்வாயுதங்க	சஎ	வேந்தர்யா	உஅஉ
வெங்கிராதவன	கநஉ	வெவ்வாயுயின்	நஉ0	வேந்தழைத்	கஉஎ
வெங்கோதை	சகஎ	வெளிரின் றமாற்ற	உசச	வேந்தன்ம்	உகஅ
வெஞ்சமுஞ்செய	உஉடு	வெற்பிரண்டினி	கஅச	வேந்தனை	சகக
வெஞ்சமரிந்	சஅஅ	வெற்பின்வலிய	நக	வேந்தனுமொ	ககச
வெஞ்சரத்தினால்	நஉஅ	வெற்றிபுனை	சகச	வேந்தனுமு	உஅஅ
வெஞ்சராசன	டு0க	வெற்றெலும்பி	டுக	வேனையவென்ற	கஉஎ
வெஞ்சலமனத்	கசஅ	வெற்றிபடுமுளரி	டுக	வேர்த்தெகிர்	சகக
வெஞ்சிலஞளித்	ககச	வெறுப்பதோலினை	உகந	வேரியம்பு	சநஎ
வெஞ்சிலைபு	ச0	வென் றகோச்சித்	உகக	வேல்விதத்	நகடு
வெஞ்சிலைவிறான்	சகச	வென் றமரில்	நஎக	வேலமர்த	சகஅ
வெஞ்சினமுடுக	கக0	வென் றிகொள்வீ	கஎடு	வேலினால்வடி	கக0
வெட்டமுஞ்படை	நகச	வென் றித்துவரை	அச	வேலையமுதுக்	நஉடு
வெண்ணிறமதிய	நச	வென் றியார்க்கன்	ககஉ	வேறுபோரினிப்	நச0
வெண்ணையேசமுடி	க	வென் றுதன்னினை	கசச	வேறெருநத்	சக
வெந்நிடுக	நஉந	வென் றுபோன	நசக	வேறெருநதேர்	சடுடு
வெந்நிடும	உடுஎ	வென் றுமீன்குமார	உச0	வேறெருநகற்	நக
வெம்பராகம்	நஉஉ	வென் றேயவனி	சடுஅ	வேறெருவரி	சடுஉ
வெம்பிமேல்வரு	நஉந			வேளரிவானி	அ
வெம்புயவலியான்	உகந	வே		வேளரிவின்வி	நஉ
வெம்புயவீமன்	நகஅ	வேகமிகுஞ்	சகக		
வெம்புயவீமனும்	உஎச	வேகமுடனி	நஉச	வை	
வெம்புயவீசால	நடுஉ	வேகவறுநி	உடுக	வைத்தசென்	டு00
வெம்புயவீத	சகஉ	வேட்டவெங்	சசஉ	வைத்தவார	கநஉ
வெம்புயவீத	உக	வேடமோமா	உகஉ	வைத்தாரை	ககந
வெய்தின்மகபதி	எஅ	வேண்டிவெதென்கொ	நகச	வையகமடந்தை	க
வெய்யகணநாதர்	கடுஅ	வேண்டிவெதென்னெ	நகடு	வையமுமரசம்	கச
வெய்யவெம்படை	கடு	வேணிமுடி	கடுஎ	வையமுழுது	ச
வெய்யத்தமேனி	உடு0	வேணுமாளில்	கநக	வையாரயில்	ச
		வேதஞ்சிறக்	அடு	வையினால்வி	சஅஅ

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

மகாபாரதம்

பிழையும் திருத்தமும்.

<[0]>

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	முகுவரி.	கவுதமுத	கவுமுத
க	நஅ	செய இவ்வாறுமெய்யெழுத்துக் கள் புள்ளிபதியாமலநேகமுன் என அவற்றைக்காட்டவில்லை.	செய்
ய	சய	மாதர்	மதர்
யி	சச	பெய்	யெய்
யிடு	மேல்வரி	சருக்கும்	சருக்கம்
ய	சச	பூஞ்சொடி	பூங்கொடி
யசு	க0ச	தேசவனனி	தேசவனனி
உக	கசடு	தாளிரண்டினி	தாளிரண்டினி
உங	க6	சாதார	சாதார
உஅ	நிடு	கிளக்கு	கிழிக்கு
உக	எஉ	நூறுசெய்	நூறுகூறுசெய்
டுக	எ	மும்மை	மூன்னை
எங	உச	பாருங்	யாருங்
எச	நஎ	பனையினம்	பனையினம்
அ0	நக	தெரண்டி	தெண்டி
ய	சஉ	நொந்து	நொந்து
அக	சச	னேபோலுந்	னேபோலுந்
அடு	அஉ	சேலனை	சேலனைய
அசு	ச	மூயிர்பெய்த	மூயிர்ப்பெய்த
ய	எ	பொன்ற	போன்ற
கச	டுஉ	தக்கன்	தக்ககன்
ய	டுச	வன்கர்	வனுகர்
ய	டுஅ	யாலங்க	யாலங்க
கஅ	உடு	தலத்து	தநலத்து
க00	சச	மகிதா	மகிதா
ய	சடு	கதிரவி	கதிரிரவி
கஉஅ	கநஅ	துண்ட	துண்
ய	கசஉ	திகழ்	திகழ்க
கடுச	அ0	வாசன்	வாசவன்
கஅஉ	கடுசு	மளதன்	மளிதன்
கஅங	க	மவவோ	மவரோ
ய	உ	தப்பால	தப்பாமல
ய	ந	மேன்மே	மேன்மேல்
ககங	அங	மொவ்வானைக	மொவ்வாவானைக
ய	கய	தனார்	தன்னார்
ககடு	க0எ	யரக்கர்	யியக்கர்
உஉடு	சச	தென்றலா	தென்றலான்
உஙசு	கடு	கோலு	கோலு
ய	உக	கிளசார	கிளர்சா
உடுஎ	க00	வாதிசை	வாதிசை
உகச	கநசு	கோடியித்த	கோடியுத்த
உகந	எ	கரணக	கரணக

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்.
உ.எந்.	கௌ	சுயோ	சுயோ
உ.எசு	உ.0	மிவன்	மிவன்
உ.எள	உ.அ	யரம்ப	யரம்ப
உ.எஅ	நு.டு	கரார்	காரார்
"	நு.எ	மன்மன்	மன்பு
உ.அ.டு	கௌ	மகன்றி	மகன்றி
உ.அ.சு	க0க	சழிப்பினுள்	சளிப்பினுள்
உ.க.க	உ.உ.டு	தேனன்று	தேனென்று
ந.0.ந்.	உ.சு.ச	குரைத்தான்	குரைத்தான்
ந.க.0	க.க	பூரிசா	பூரிசா
ந.உ.ச	எ.ந்.	பங்கியல்	படங்கியல்
ந.உ.க	உ.	பொபக	பொற்பக
ந.சு.க	சு.ந்.	மறித்திலமேயெ	மறித்திலமேயெ
ந.சு.௪	சு.ந்.	எறுதே	எறுதே
ந.எள	ந.க	மொடுவன	மொடுவன
"	சு.டு	நெந்து	நொந்து
ந.அ.உ	க0ச	நெறிந்த	நெரிந்த
ந.அ.ந்.	க0டு	நன்னை	நன்னைப்
ந.அ.ச	கஉ.உ	னெறியவெ	னெறியவே
ந.அ.டு	கஉ.டு	பணயுய	பணயுய
ந.அ.சு	கச.ய	நெறக்க	நெறக்க
ந.க.ந்.	கக.க	பொற்	பொற்
ச0.அ	சு.சு	வாசன்	வாசவன்
ச0.க	சு.அ	சொலை	சொலை
"	எ.க	வருதினி	வருதினி
சு.க.க	க.க	தங்கருரு	தங்கருரு
சு.க.ந்.	க0உ	சலந்தன்	சலந்தன்
"	க0ந்.	யெனு	யென்னு
சு.க.சு	கந்.உ	கடிந்து	கடிது
"	கந்.ச	சாயங்க	சாயங்க
சு.சு.த	எ.க	யறனருள்	யறனருள்
சு.டு.டு	க0க	வைகை	வையை
சு.எ.உ	உ.சு.ந்.	யுள்ள	வுள்ள
சு.எ.ந்.	உ.சு.டு	வீற்றி	வீற்றி
சு.எ.க	நு.ப	முறிபட	முறிபட
சு.அ.க	கஉ.	சொரி	சொரி
சு.அ.ந்.	எ.ள	னெடிய	னெடிய
"	அ.ய	வெழுவரோ	வெழுவரோ
"	அ.ந்.	சிகரி	சிகரி
சு.அ.டு	க0டு	வாளிமே	வாளிமே
"	"	வாராதே	வாராதே
"	கௌ	கொடா	கொடா
சு.அ.அ	கஉ.ச	கெற	கேற
சு.அ.க	கந்.க	திண்டேளும்	திண்டேளும்
சு.க.எ	உ.0.க	குருவான்	குருவான்
சு.க.அ	உ.0.அ	வக்கல்	வக்கல்

வரும்படிவரை கூ.ஆம் பக்கம் கஉ.ஆம் பாட்டு ஆபபன் என்பதை ஆபபன் என்று திருத்தம்.

